INDEX
RERUM & VERBORUM
IN
DISSERTATIONIBUS LAUTERBACHIANIS
ÆQUE AC
LANSIANIS
OCCURRENTIUM,

NUNC PRIMUM EDITUS, ATQUE AD SERIEM MATERIARUM, IN COMMODUM LECTORUM, ORDINE ALPHABETICO DIRECTUS.

TUBINGÆ,
APUD COTTAS FRATRES.
ANNO MDCCXXIX.

B. L.

QUi ad perfectionem quorumvis fere librorum & Syntagmatum desiderari solet, INDEX, res percommoda omnino & utilis, tandem & Novæ Dispp. Laut. & Lans. Editioni addi in gratiam B. L. debuit. Equidem ipsæ Disputationes istæ aliquam materiam ex professo, uti ajunt, tractantes, satis accurata & commoda methodo conscriptæ sunt, ut adeoque fere quis Indicem rem super-

ſuperfluam hic eſſe judicare poſſet: Cum vero nec omnes plane Diſs. ejusmodi ſint argumenti, neque etiam commoditatem commoditati ſuperadditam Lectori minus acceptam fore, creditum fuerit; & præterea quivis Index utilitatem conſpectus alicujus materiarum atque occaſionem facilioris examinis præbere poſſit; inde & hunc laborem, qui ſane & copiam & ſelectum ſua ſponte Tibi commendabit, benigne accipe, eoque in tuum commodum, omnem finem laudabilem, utere. Moras aliquas, quæ Editionem hujus Indicis aliquatenus retardarunt, culpæ ut non adſcribas, ſed ipſi conditioni temporis & circumſtantiarum, rogaris enixè.

Vale.

INDEX
RERUM & VERBORUM
LOCUPLETISSIMUS,
QUÆ
IN HIS IV. VOLUMINIBUS
DISPUTATIONUM
CONTINENTUR.

A.

ABIGEATUS.

ABigeatus pœna mitior quando imponenda? Diſp. 62. th. 56.

ABLATIVUS.

Ablativi duo poſiti abſolute reſolvuntur in conditionem & exponuntur per particulam conditionalem: Si, quæ tamdiu impedit, quamdiu purificata non eſt. D. 110. th. 13. n. 1. D. 103. c. 3. th. 22. num. 4.

ABOLITIO.

Abolitio remittit quidem accuſatori accuſationem peragendi, ſed non liberat a crimine, nec ab ejus pœna. D. 141. th. 63.

ABORTUS.

Abortum ad procurandum conſilium datum quomodo puniendum? D. 57. p. 2. th. 11. n. 5. Medicus ſciens prudensque dans conſilium, ut mulier ſervetur, an excuſetur? ibid. n. 6. 7.

ABSENS.

Abſens in cauſa criminali condemnari non poteſt. D. 141. th. 64. D. 69. th. 11. n. 1. fallit hodie in quibusdam locis D. 69. th. 11. n. 2. De Jure Wirtembergico in criminibus gravioribus non condemnatur, ibid. n. 6. ſed illorum bona tantum deſcribuntur & reſervantur eorum heredibus. n. 7. 9. 10. Secus de jure Civili. n. 8.

Abſens peregre ſtudiorum cauſa, ad patrium judicium vocatus, per ſe aut per procuratorem comparere neceſſe habet, nec juſtum deſiderium, donec ſtudiis abſolutis reverſus, differre petentis. D. 32. th. 2.

Abſente uno, jurisdictione pluribus mandata, reliqui in cauſa procedere, & valide quid ſtatuere nequeunt. D. 26. th. 2. niſi ipſis jurisdictio conjunctim & diviſim ſit mandata, *Sammt und Sonders*. ib.

Abſentes contra præſcriptionem biennii in querela non numeratæ pecuniæ reſtituuntur in integrum D. 142. §. 3. th. 22. n. 6.

ABSENTIA.

Abſentia voluntaria & malitioſa unius ex compromittentibus vocati pro præſentia non habetur. D. 10. th. 35. n. 8. Mercatorum favorabilis, & hinc reſtituendi, licet procuratorem relinquere potuerint. D. 100. th. 276.

Abſentiam propter omnem adverſarii præſenti læſo reſtitutio datur. D. 34. th. 3. niſi abſens procuratorem reliquerit, aut ad præſentis interrogationem ſpontaneus ſeſe obtulerit defenſor. ibid.

ABUSUS.

Abuſus merito uſus privatione punitur. D. 120. th. 17. n. 2.

ABZUG.
de hoc v. infra in voc. Detractio & Gabella.

ACADEMIA.

Academiam quocunque euntem comitatur Jurisdictio. D. 96. th. 51. n. 5. 6. D. 160. th. 10.
Academiæ an & qualem habeant jurisdictionem? D. 160. th. 10.
Academiarum visitationes ad Jus Superioritatis, non patronatus spectant. ib. th. 10. num. 18.
Academias cum privilegiis & immunitatibus erigere nemo nisi Imperator potest. D. 159. c. 6. th. 80. n. 3. D. 166. th. 56.
Academicus Senatus relegatum restituere potest. D. 6. th. 4. num. 2.
Academici Cives in materia appellationis quando pro extraneis in Ducatu Wirtembergico habeantur? D. 66. th. 76. n. 7.

ACCEPTILATIO.

Acceptilatio non est stipulatio D. 102. th. 16. hodie potest fieri citra interrogationis & responsionis solennitatem. ibid. inutilis vim pacti habet, ibid. th. 17. vim solutionis habet, & actionem ipso jure extinguit, æque ac naturalis rei debitæ solutio. D. 122. th. 31. n. 4. D. 139. th. 17. n. 2. dicitur imaginaria solutio. D. 122. th. 31. n. 4. D. 123. th. 32. n. 4. D. 139. th. 17. n. 2. imaginem solutionis gerit. D. 130. th. 30. n. 2. sub expressa conditione fieri nequit. D. 139. th. 17. n. 2. bene tamen sub tacita. ib.
Acceptilatione spe futuræ numerationis facta, utilis datur condictio causa data. c. n. sec. D. 102. th. 18.
Accepto qui fert, ita debitorem liberat, quasi sibi solutum esset. D. 130. th. 2. n. 2.

ACCESSIO.

Accessio accessionis non datur. D. 15. th. 13. n. 4.

ACCESSORIUM.

Accessorium destruitur destructo principali. D. 56. th. 58. n. 5. D. 122. th. 9. n. 7. Si est sublatum, non statim tollitur principale. D. 122. th. 9. n. 7. D. 20. th. 17. n. 6. 7. censetur mandatum, mandato principali. D. 11. th. 44. n. 3. quoddam contractus quandoque est verus contractus ib. th. 15. n. 1.
Accessoria naturaliter imitantur conditionem ejus, cui accesserunt. D. 161. th. 7. n. 3.

ACCIDENTIA.

Accidentia duo respectum ad se invicem habentia in uno subjecto concurrere non possunt. D. 56. th. 9. n. 1.

ACCIPERE.

Accipere a nemine valde inhumanum; sed passim, vilissimum, & omnia, avarissimum. D. 124. th. 15. n. 6.
Accipiuntur quædam honeste, licet inhoneste petantur. D. 108. th. 7. n. 12. D. 124. th. 15. n. 6.

ACCRESCENDI JUS.

Accrescendi jus locum habet inter verbis tantum, & re tantum conjunctos. D. 19. th. 42. D. 54. th. 32. D. 38. th. 16. locum non habet uno vel pluribus juste exheredatis. D. 36. th. 5. transit ad heredes. D. 118. th. 75. locum non habet in rebus semel acquisitis. D. 86. th. 84. manet penes hereditatis venditorem, & commodum exinde post venditionem quæsitum. D. 153. §. 1. th. 9. n. 1. 4.
Accrescendi jure portio alteri accedit, pluribus filiis inique exheredatis, uno vel altero querelam repudiante. D. 36. th. 5. portio hereditatis deficiens accedit coheredi, qui adiit hereditatem. D. 153. §. 1. th. 9. n. 2. etsi ipse suam portionem aliis restituerit. n. eod. ut quis gaudeat, non absolute necessarium ut quis ipse res hereditarias adhuc habeat, vel possideat. th. 9. n. 3.

ACCUSARE.

Accusare alterum de simili vel alio quodam crimine, pendente inquisitorio pro-

processu inquisitus de alieno crimine potest, prosequens suam suorumque injuriam. D. 119. th. 3. in causa criminali quilibet privatus sine speciali superioris concessione potest. D. 41. th. 6. n. 1. 2. Secus de Jure Wirtembergico & aliis in locis. ib. n. 3. seqq. ille potest, licet causa ad eum non pertineat. ib. th. 7. n. 1. Jure Wirtembergico hoc munere defunguntur Fisci procuratores. n. 2. an privatus possit de Jure Wirtemb. si id decenter petat? n. 3. seqq. in gravioribus delictis nequit frater sororem suam. D. 87. p. 1. th. 11. n. 15. Se invicem possunt fratres spirituales adoptivi, & patrueles. ibid. th. 8. & th. 9. n. 4. & th. 10. n. 10. se invicem non possunt fratres germani, consanguinei & uterini. ib. th. 15. & 16.

Accusans aliquem actor ex calore iracundiæ an audiendus? D. 92. th. 25.

ACCUSATIO.

Accusatio criminalis ab accusatione super facto in Ducatu Wirtembergico distinguitur. D. 69. th. 1. n. 7. in criminalibus erat frequentissima, hodie est rarissima. th. 2. n. 3. 4.

ACCUSATOR.

Accusator in criminalibus inscribere hodie non tenetur. D. 69. th. 8. n. 2. præstat hodie cautionem de lite prosequenda & satisfactione ratione injuriarum, & damnorum &c. præstanda. n. 3. quam cautionem in Ducatu Wirtembergico procuratores fiscales non præstant. n. 4. de Jure Wirtembergico accusationem oretenus proponere, & reus se defendere debet. ib. th. 10. quod & obtinet de foro Saxonico. n. 4. non habendus est is, qui iratus alicui temere crimen objicit. D. 92. th. 25. n. 4.

ACQUÆSTUS CONJUGALIS.

Acquæstus conjug. non intelligitur, nisi sociali ære alieno deducto. D. 4. th. 50. n. 2. est solius acquirentis, quem ante traductionem in domum conjux quæsivit. D. 128. c. 6. th. 3. n. 6. est quædam universitas. D. 4. th. 50. n. 3. a marito uxori legari potest, & quidem omnis, si non adsint debita socialia. n. 5. Licet nullus factus fuerit, maritus vero pro parte quæstuum acquirendorum uxori tempore contracti matrimonii promiserit certam summam, nihilominus uxori ad summam promissam obligatur. D. 128. c. 5. th. 14. n. 3. 4.

Acquæstus conjug. partem dimidiam de Jure Wirtembergico accipit uxor, licet nihil marito attulerit. D. 111. th. 26. n. 13. in partem, uxori debitam, legatum, a marito uxori relictum non est computandum. D. 128. c. 5. th. 15. n. 6. renunciatione uxor ejusque heredes a debitis constante matrimonio contractis liberantur. th. 16. n. 1. 2. an etiam ab illis, ad quæ semet una cum marito obligavit? n. 3. partem amittit pars adultera. ib. c. 6. th. 3. n. 1. 2. 3. pars debetur uxori, quæ propter sævitiam mariti aut non sua culpa cum marito cohabitare nequit. n. 6. partem ut quis ferat, cum conjuge cohabitare debet. n. 5. quid si uxor ob sævitiam quoad thorum & mensam separata? n. 8. partem non participat maritus ob delictum proscriptus, quem uxor interim acquisivit. th. 1. n. 7. partem an amittat vidua ob dissolutam & infamem vitam? ib. th. 4. n. 1. partem quando uxor amittat, casus remissive. ib. n. 2. qui citra specialem legis consuetudinem non sunt statuendi. n. 3.

Acquæstui conjug. uxor, si sese legitimo modo cum marito ex causa societatis obligavit, valide renunciare non potest. D. 4. th. 58. potest vero si maritus solus contraxit. th. 71. nisi ipsa fuerit prodiga. n. 6. an cedat palmarium advocato datum? D. 108. th. 19.

Acquæstum ad conjugalem non pertinent simpli-

ſimplices donationes. D. 108. th. 19. n. 3. nec donatio ob meritum facta,in quantum meritum excedit. n. 4. pertinent quæſita ex rebus dotalibus. D. 111. th. 63. n. 1. & ſeqq. pertinent fructus conſtante matrimonio percepti ex rebus adventitiis filiorumfamil. D. 38. th. 3.

Acquæſtu conj. a marito uxori legato, an uxor omne æs alienum occaſione hujus ſocietatis contractum exſolvere debeat? D. 128. c. 5. th. 14. n. 5.

Acquæſtu a conjugali communi deducitur æſtimatio rei peremptæ, ſi maritus omne rerum ab uxore illatarum periculum recepit, & res aliqua periit. D. 111. th. 26. n. 14. deducuntur quæ in communem familiæ uſum & neceſſitatem ſunt conſumptæ. th. 27. n. 9.

Ex Acquæſtu conjug. nihil illarum nomine uxor repetere poteſt, ſi res illius propriæ ipſius culpa perierint. th. 27. n. 14. etiam in Ducatu Wirtemb. n. 6. ſecus ubi conſuetudine aliud receptum. n. 5. an ſit refundendum damnum caſuale in rebus illatis datum. th. 53. reſarciendum quicquid ſocietatis conjugalis gratia amiſſum vel conſumptum. th. 55. n. 9. Sed quid ſi nullus adeſt acquæſtus? n. 10. vid. Societas bonorum conjugalis.

ACQUIRERE.

Acquiſitæ res licite præſumuntur. D. 128. c. 4. th. 19. n. 2.

Acquiſitum tantum cenſetur, quantum occupatum. D. 130. th. 24. n. 3.

ACTA.

Acta judicii quid? D. 133. th. 14. n. 2. generaliter judicantur, ubi aliquid fit authoritate judicis, etiam extra locum judicii. th. 2. n. 2. præprimis ſi ſint voluntariæ jurisdictionis. n. 3.

Acta, inter publica monumenta relata, perpetuam habent firmitatem. D. 133. th. 15. n. 3.

Acta pro Salario Advocati retinere poſſunt. D. 108. th. 48. n. 2. D. 124. th. 38. n. 9. retinere nequit pro palmario. D. 108. th. 48. n. 2. Secus ſi acta publica ſunt. D. 123. th. 24. n. 8. 9. D. 124. th. 38. n. 10.

Actis in petendis a judice prioris inſtantiæ triginta dies conceduntur. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 12.

vid. Tranſmiſſio actorum.

ACTIO.

Actio obligationis filia. D. 104. p. 1. c. 3. th. 5. n. 2. non quævis, ex qua quis ob dolum condemnatur, reum reddit infamem. D. 53. th. 25. perſonalis & hypothecaria alternative quidem proponi, proprie tamen cumulari nequeunt. D. 28. th. 15. Licet de debito certo conſtet & debitor fateatur debitum. ib. realis quemcunque ſequitur, non eſt catholicum. D. 117. th. 19. contra illum ipſo jure ceſſat, qui rem plane non poſſidet, & nuda allegatione, tibi contra me non competit actio, actor repellitur. D. 106. th. 6. n. 2. realis, quatenus conſideratur ut inſtituenda, ex poſſeſſione eſſe dicitur. th. 6. n. 4. datur etiam jure ex pacto geminato. concl. 14. competens redditur inutilis quando debitor ſolvendo eſſe deſinit. D. 111. th. 62. n. 1. ubi nulla ſupereſt, nulla quoque ejus eſt ceſſio. D. 120. th. 16. n. 7. vera eſt, quæ ipſo jure competit & exceptione perimi nequit. th. 39. n. 3. eadem competit, ubi eadem actionis cauſa. D. 122. th. 27. n. 1. ceſſa ubi eſt ipſo jure extincta, ibi nec utilis competit actio. D. 149. tit. 2. th. 4. n. 11. directa & contraria quæ? D. 57. th. 17. n. 6. rei perſecutoria perpetua eſt. D. 1. th. 41. n. 5. per procuratorem ſtipulantem principali ſuo acquiritur. D. 18. th. 43. n. 3. Secundum naturam rei, pro qua competit, judicatur. D. 7. th. 24. n. 3. pro rebus im-vel mobilibus competens vel im-vel mobilibus bonis annumeratur. ib. th. 24. & 25. ſtricti juris, pure, tantum in loco

co, ſolutioni deſtinato, inſtitui poteſt. D. 146. tit. 4. th. 2. n. 4. quæ 30. annis perire ſolet, conteſtata interim, & poſtea omiſſa, ipſa conteſtatione in 40. annos extenditur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 6. n. 3. quæ dicitur ſimpliciter dari in heredem, non ſemper intelligitur, dari in ſolidum. D. 136. th. 35. n. 8.

Actionis Homonymia. D. 136. th. 2. nomen in libello ut expreſſe adjiciatur, non requiritur. D. 28. th. 11. D. 129. th. 17. n. 8. licet in cauſa illa plures concurrant actiones. D. 28. th. 11. D. 119. th. 6. Objecto extincto, ipſa quoque extincta eſt ad illud competens actio. D. 111. th. 62. n. 1. nomen generale eſt omnium, ſ. in rem ſ. in perſonam actionum. D. 120. th. 23. n. 2. realis libellus, qui in heredem tantum concipitur, omiſſa poſſeſſionis mentione, tanquam ineptus rejicitur. D. 136. th. 2. n. 8. pretium juſtum unde æſtimetur. D. 153. §. 2. th. 29. ſeqq.

Actionem nullam habet, cui propter injuriam adverſarii inanis facta eſt. D. 3. th. 17. n. 6. D. 64. th. 32. n. 3. habere minus eſt, quam rem ipſam. D. 100. th. 19. n. 8. D. 76. th. 6. n. 2. D. 125. c. 3. th. 18. D. 153. §. 2. th. 29. n. 1. qui habet, ipſam pecuniam interdum habere dicitur. D. 104. c. 2. th. 10. n. 6. 7. qui habet ad rem petendam, juris tantum fictione ipſam rem habere videtur. D. 125. p. 1. C. 3. th. 18. realem adverſario parit poſſeſſio. D. 106. th. 6. n. 4. nomine proprio & procuratorio intendere diverſa ſunt. D. 120. th. 29. n. 3. nullam habere & habere actionem, cui perpetua obſtat exceptio, in jure paria ſunt. D. 122. th. 3. n. 3.

Actione nulla tenetur, qui tempeſtate coorta, laborante navi, levandæ navis cauſa merces alienas ejicit in mare D. 47. th. 3. Sed quid ſi dolo hoc fecit vel culpa. ib. Priore reſtituta, omnia ejus privilegia reſtituta & non ſolum in veterem debitorem, ſed & in ejus fidejuſſores actio reviviſcit. D. 114. th. 6. etiam hypothecaria. ib. In omni tempus obſervare longe eſt pulcherrimum. D. 138. procem. n. 2. In non intentanda Scholaribus, i. e. militibus, quibus commeatus datus eſt, quinque menſes obtinent. c. 3. art. 6. th. 2. n. 5. juſto, licet minori, pretio vendita, debitori jus retrahendi non competit. D. 153. §. 2. theſ. 43. Secus in Ducatu Wirtembergico. n. 2. Famoſa heredes condemnati non fiunt infames. D. 136. th. 40. n. 5.

Actiones arbitrariæ nec bonæ fidei nec ſtricti juris ſunt. D. 19. th. 92. Rei perſecutoriæ ex contractibus tam bonæ f. quam ſtr. juris, in heredes dantur in ſolidum. ib. th. 93. Etſi ob dolum defuncti. ib. Tantum, quæ ex contractibus diplevris oriuntur, bonæ fidei non ſunt. ib. th. 94. mixtæ dantur. ib. th. 95. D. 106. concl. 11. Pro rebus immobilibus competentes nonnunquam ipſis rebus immobilibus comparantur. D. 53. th. 11. D. 125. c. 3. th. 14. n. 2. Pro rebus mobilibus competentes, mobilibus annumerantur. D. 125. c. 2. th. 14. n. 2. th. 15. n. 2. Pœnales ex delicto deſcendentes contra ſingulos competunt in ſolidum, ita ut nec unius præſtatio reliquos ſocios criminis liberet. D. 26. th. 8. Prætoriæ pœnales ſunt annuæ. D. 27. th. 7. ex delicto venientes, quamvis ratione Rei ſint pœnales, & contra ſingulos competant in ſolidum, tamen liberat unius præſtatio etiam reliquos, ſi ratione Actoris dantur ad intereſſe. ib. th. 19. Privatæ ex delicto, etiam pœnales, heredibus competunt. ib. th. 20. D. 117. th. 40. Limit. D. 27. th. 20. Reales regulariter dantur contra quoscunque poſſeſſores, qui rei reſtituendæ habent facultatem.

D. 106. th. 5. n. 1. Reales oriuntur ex jure in re. th. 5. n. 2. Reales contra rem ipſam diriguntur. ibid. Perſonales in rem ſcriptæ perſonalibus actionibus annumerantur. th. 11. n. 4. Perſonales in rem ſcriptæ a natura realium actionum id participant, quod rem ſequantur, & ſub qualitate vindicationis contra rei poſſeſſorem jure inſtituantur. ibid. & D. 136. th. 8. n. 9. Et jura non continentur in donatione bonorum mobilium & immobilium, etiam adjecta dictione quorumcunque. D. 110. th. 1. n. 6. Ipſæ in alium transferri nequeunt, ſed tantum illarum exercitium D. 120. th. 3. n. 1. 2. utiles actionum emptori & ſimilibus ſtatim poſt perfectum contractum etiam ante mandatum ſ. ceſſionem dantur. D. 120. th. 8. n. 5. D. 121. c. 3. th. 6. Sed non directæ. ib. Omnes, quæ ſpecialiter exceptæ non inveniuntur, licite aliis ceduntur. D. 120. th. 23. n. 4. Litigioſæ ad alios, niſi ex cauſa dotis, donationis propter nuptias, legati, diviſionis & transactionis non transferuntur. ib. th. 26. n. 9. Perſonales ejus ſunt naturæ, ut non poſſint abire e perſona primi acquirentis, cujus quaſi oſſibus ſunt infixæ, & perſonam ſequuntur, ſicuti corpus umbra. ib. th. 28. n. 3. Ejus ſunt naturæ, ut a primi acquirentis perſona in totum avelli nequeant. ib. th. 7. n. 2. Reales aliquando contra non poſſeſſorem, aliquando non contra poſſeſſorem dantur. Diſp. 118. th. 2. Reales quodammodo in rem ipſam diriguntur. D. 122. th. 24. n. 3. Obliquæ, ut Inſtitoriæ, Exercitoriæ &c. an adhuc in uſu ſint? D. 129. th. 17. n. 7. & ſeqq. Tanquam partes continentur in hereditate, & ſic cum ipſa hereditate tranſeunt. D. 136. th. 6. n. 3. Quænam competant propter Regalia? D. 166. th. 285. ſeqq. Prætoriæ quæ ſint? D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. n. 2. Prætoriæ pœnales anno præſcribuntur. ibid. Rei perſecutoriæ reſciſſoriæ anno præſcribuntur. ibid. Omnes regulariter præſcribuntur triginta annorum ſpatio. ib. th. 6. n. 1. Tam reales, quam perſonales, ſimplices, & mixtæ. ibid. De rebus minorum, vitioſis & furtivis, vi poſſeſſis, Præſidi contra L. Jul. repetundarum donatis, rebus tanquam feudum poſſeſſis, & bonis filiorumfamil. competentes. ibid. Criminales vendi & cedi nequeunt. D. 153. §. 2. th. 16. Populares vendi & cedi nequeunt. *ibid.* Litigioſæ vendi & cedi nequeunt. ib. Populares quid? D. 136. theſ. 26. n. 1. Cui dentur? n. 2. 3. Ante litem conteſtatam nec active nec paſſive tranſeunt in ſucceſſores. n. 4. ſeqq. Quid ſi plures agere velint, quis præferendus? ibid. Anno præſcribuntur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. n. 2. Limit. ibid. An comprehendantur ſub hypotheca omnium bonorum? D. 158. tit. 1. th. 17. Et jura an tacite locatori ſint obligata, chirographis vel aliis conductoris inſtrumentis in ædes illatis, quibus illa probantur. ib. tit. 2. th. 88. Et jura in eod. loco exiſtere non dicuntur, ubi chirographa & inſtrumenta exiſtunt. ib. n. 3. Et jura certo loco non circumſcribuntur. ibid. n. 4. Et jura non continentur ſub appellatione rerum vel bonorum, facta relatione ad certum aliquem locum. ib. n. 4. Bonæ fid. *loci* adjectione non fiunt arbitrariæ, ſed *illis* h. qualitas natura ineſt. D. 146. tit. 4. th. 2. n. 3. Quænam anno præſcribantur? D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. num. 2. Omnes generaliter, quæ 30. annis non exſpirant, quadragenaria præſcriptione perimuntur. ib. th. 6. n. 3. Competentes Eccleſiæ & piis locis 40. annis perimuntur. ib. n. 3. Etiam Romanæ. ib. & th. 7. n. 3. Fiſcales 40. annis tolluntur, ſi fiſcus vindicet ea, quæ habuit & ami-

& amisit. ib.th. 6. n. 3. Vendi & cedi possunt regulariter omnes. D. 153. §. 2. th. 11. n. 1. Reales & personales. ib. n. 2. Possessoriæ & petitoriæ. ib. n. 3. 4. 5. Pœnales & rei persecutoriæ. ib. Ordinariæ & extraordinariæ persecutiones, e. gr. restitutio in integrum ob ætatem. ib. Præsentes & futuræ. ib. n. 6. vel ex conventione conditionali, vel ex legato & fideicommisso sub conditione relicto. ib. Hereditatis petitio. ib. th. 12. n. 1. Querela inoff. test. ib. n. 2. Personalis L. confessoria ad usumfructum vel habitationem competens. ib. n. 3. injuriarum æstimatoria. ib. n. 4. Quæ donatio ob ingratitudinem revocatur. ibid. th. 13. Extraordinaria fideicommissi universalis persecutio. ibid. thes. 15. Vendi & cedi non possunt criminales. ibid. thes. 16. Populares, Litigiosæ, Personalis & confessoria ad usum petendum. Qua agitur ad uxorem ducendam & exigendam. Ad rem jure sanguinis retrahendam. th. 17. Secus est in retractu conventionali. ibid. An actio annuos reditus redimendi & luendi a debitore vendi & cedi possit, & de retractu emphyteuticario. remiss. th. 18. Transeunt reales active ad heredes & similes successores, passive vero possessorem juris sequuntur. D. 136. th. 2. n. 8. Personales in rem scriptæ transeunt cum re singulari adversus singularem successorem. ibid. th. 8. n. 9. Personales transeunt in heredem active & passive. th. 9. n. 2. Licet hereditas non sit solvendo. n. 2. Limit. ib. & th. 10. n. 2. In heredem in re certa, qui solus in testamento scriptus, nullosque habet coheredes. ib. th. 10. n. 3. 4. 5. Aut coheredes quidem habeat, illi tamen hereditatem non adierint. n. 6. 7. 8. In plures heredes, vel simpliciter, vel ex certis partibus institutos pro hereditaria tantum portione. th. 11. n. 1. 2. In heredem rerum castrensium a milite scriptum, respectu earum rerum competentes, reliquis ad heredem paganum devolutis th. 11. n. 3. Adversus successores feudales in feudo hereditario. th. 12. n. 1. seqq. s. filius, s. agnatus in h. feudum succedat. n. 6. Aut agnatus bona Vasalli allodialia repudiare & feudum tantum retinere velit. n. eod. & n. 7. Adversus successores, si sunt debita hereditaria & feudum novum. ib. th. 13. n. 5. 6. it. si feudum sit antiquum, & successores sint heredes in allodialibus. ib. n. 7. Adversus successorem feudi filium regulariter. ibid. n. 8. 9. In heredem fideicommissarium active & passive, utiles scil. th. 14. n. 2. In bonorum possessores hereditariæ, active & passive. ib. th. 15. In arrogatorem sine cessione. th. 16. n. 1. Secus hodie, nisi quatenus est legitimus peculii adventitii administrator. n. 2. 3. In eos quibus bona defuncti libertatum conservandarum causa addicta sunt. th. 17. In fiscum bona ob delictum publicata vel vacantia occupantem pro ratione scilicet bonorum occupatorum, active & passive. th. 18. In Collegia certa universitatem bonorum sine herede defuncti, ex speciali privilegio acquirentia, active & passive. th. 19. n. 1. In monasterium succedens in bona illorum, qui illud ingrediuntur. th. 19. n. 2. In heredem active & passive ex mutuo competentes. D. 142. §. 1. th. 23. n. 1. Quæ ex pollicitatione legitima veniunt adversus pollicitantis heredes. D. 136. th. 20. n. 3. Limit. n. 4. & dantur vel in solidum, vel cum certa diminutione. n. 5. 6. 7. Ex nudis pactis descendentes in heredes, active & passive, de moribus scilic. th. 21. n. 3. 4. Secus de Jure Civili. n. 2. Ex pacto legitimo descendentes active & passive. th. 22. n. 2. Ut actio constitutæ pecuniæ.

niæ. ibid. Actio ex donatione competens, quæ etiam adversus donatoris heredes datur in solidum. n. 3. 5. Actio ad rem m. c. donatam exigendam, donatore sc. ante donatarium mortuo. n. 4. Ex pactis, contractibus adjectis, venientes. ibid. th. 22. n. 6. Ex contractu descendentes regulariter active & passive. th. 23. n. 1. 2. 13. s. oriantur ex contractu s. quasi. n. 3. s. contractus ipsi sint personales & morte contrahentium extincti fuerint. n. 4. Licet in contractu nulla heredum facta fuerit mentio. n. 5. Vel particula taxativa contrahentis personæ sit adjecta. n. 6. 7. Ex contractibus descendentes, etiam ob dolum defuncti, in solidum. th. 23. n. 8. Non tantum in bonæ fidei, sed & stricti juris negotiis. n. 9. seqq. Limit. th. 24. n. 1. Ex delictis privatis pro rebus ablatis recuperandis, & vindicandis delictis, quibus aliquid ex patrimonio fuit ademptum, competentes, active in creditoris successores. th. 27. s. lis contestata, s. non. n. 5. s. rei persecutoriæ sive mixtæ, sive mere pœnales. n. 5. seqq. Rei persecutoriæ active in successores, etiamsi veniant ex delicto. th. 28. num. 5. Ad meram vindictam competentes post litem contestatam in actoris successores. th. 30. n. 1. 2. Ex delictis privatis descendentes, post litem contestatam contra heredes in solidum. th. 36. Ampliat. ib. s. illæ actiones sint civiles, s. criminales. th. 37. n. 1. 2. 3. Modo non agatur criminaliter ad pœnam corporalem delinquenti infligendam. n. 4. s. lis vere, s. ficte sit contestata. th. 38. n. 1. 2. Quid si missio ex primo decreto in bona malitiose absentis sit facta? n. 3. Aut libellus Principi oblatus, & hic rescripserit. n. 4. 5. 6. 7. Aut sententia contra reum jam sit lata. n. 8. Ex delicto contra heredes Jure Canonico usque ad hereditatis & rei ablatæ quantitatem, licet nihil ex eo ad illos pervenerit, nec lis sit contestata. th. 39. Quid de praxi? ib. Personales non transeunt in successores singulares. D. 136. th. 8. n. 5. seqq. Hereditariæ directæ nec active, nec passive in emptorem hereditatis. th. 8. n. 6. In heredem in re certa nec active nec passive. th. 10. n. 2. seqq. & th. 14. n. 2. Limitat. th. 10. n. 2. seqq. In feudo ex pacto & providentia regulariter adversus successores. th. 13. n. 1. Limit. n. 2. 3. In feudo antiquo adversus successores, qui non sunt successores in allodialibus, ratione debitorum hereditariorum. ibid. n. 7. In heredem fiduciarium post SCtum Trebell. cum effectu. th. 14. n. 1. 2. Nisi ipse fiduciarius partem retinuerit. n. 3. In heredem, qui, certa re vel summa deducta, hereditatem restituere rogatus. ibid. n. 4. Si inter partes conventum fuerit, ne actiones in heredes & successores transeant. th. 24. n. 1. Sic, si conventum, ut uno fidejussore mortuo, debitor in ejus locum alium substituat. n. 2. 3. Quibus tale quid petitur, quod a debitoris heredibus præstari, aut in heredes creditoris transire non potest. ibid. n. 4. Ut actio ad petendum usumfructum. n. 5. Quæ competunt ad factum promissum præstandum, quod personæ adhæret, & ubi specialiter promissoris industria electa. ib. n. 6. Quæ veniunt quidem ex contractu, sed ob delictum concurrens, vel dolum defuncti ex parte pœnales sunt. n. 7. 8. 9. e. gr. actio tributoria, actio depositi miserabilis. n. 10. 11. Ex delicto descendentes ante litem contestatam adversus successores. th. 26. num. 6. & th. 31. Quid si ex quasi delicto descendant? th. 31. n. 5. Ex delictis vere publicis descendentes in successores nec active nec passive

passive, etiam lite jam cœpta & contestata. th. 25. n. 4. 5. 7. Populares ante litem contestatam in heredes, nec active nec passive. th. 26. n. 4. seqq. illæ, quæ descendunt ex delictis ante litem contestatam, & competunt pro vindicandis injuriis personis illatis, active. th. 28. n. 1. Secus in actione ad palinodiam. n. 4. 5. & th. 30. n. 3. 4. & th. 36. n. 5. Vel si injuria Collegio, Universitati &c. illata. th. 28. n. 6. In factum, quæ dantur contra illos, qui adversus edictum aliquem sine venia in jus vocarunt active. th. 29. n. 1. Quibus donator ob donatarii ingratitudinem agit ad donationis revocationem active. th. 29. n. 2. D. 153. §. 2. th. 9. Ex delicto mere pœnales ante litem contestatam adversus successores. D. 136. th. 32. Etiamsi ad illos aliquid pervenerit. n. 5. & seqq. Sed qua actione h. turpe lucrum extorquendum? n. 6. 7. 8. Mixtæ rei & pœnæ persecutionem habentes passive. th. 33. n. 1. 2. Limit. si aliquid ex delicto ad successores pervenerit. n. 3. & th. 34. n. 1. Quatenus censeatur perventum? th. 33. n. 4. 5. 6. 7. Sublim. in actione vi bon. rapt. th. 34. Ex delicto venientes rei persecutoriæ adv. heredes, nisi in quantum aliquid ad eos pervenerit. th. 35. Si in successores transierunt, illi ut principales iisdem conveniri possunt. D. 136. th. 40. n. 1. Nec litis reassumptio, lite jam cœpta, necessaria est. n. 2. Secus de moribus nostris. n. 3. Neque qualitas obligationum & actionum in personis successorum mutatur. n. 4. Pœnales in bonis computantur & cum aliis bonis ad heredes & successores transeunt. D. 136. th. 27. n. 6. Pœnales ante litem contestatam morte Rei extinguuntur, nec contra heredes competunt. ib. th. 32. n. 5. Pœnales civiles quænam anno præscribantur? D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. n. 2. An ab uno ad alium per cessionem formaliter transferri possint? D. 153. §. 2. th. 38. n. 2. Quomodo confundantur? v. Confusio. Cumulari nequeunt quæ invicem sunt contrariæ. D. 28. th. 15. It. Præjudiciales. ib. It. quæ elective concurrunt. ib. An personalis & hypothecaria? ibid.

Actionum cumulatio regulariter est licita. D. 28. th. 15. Quando non? ib. Quando fieri possit, duabus actionibus ex uno delicto venientibus? D. 1. th. 43. n. 4. Humanarum duo sunt principia. D. 20. th. 1. D. 130. th. 1. Transitio. Quid? D. 136. th. 3. n. 1. Est vel activa vel passiva. n. 2. Quatenus dicatur Juris Civilis? th. 4. Transitionis causa proxima quænam? ib. th. 5. & 6. Omnium fiscalium in præscriptione, excepta causa commissi & bonorum vacantium viginti anni exiguntur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 5. n. 4. Cessio. v. Cessio. Venditio quid? D. 153. §. 2. th. 1. Licita est. th. 2. Perficitur solo contrahentium, creditoris venditoris sc. & emptoris consensu. §. 2. th. 3. Etiam inscio vel invito debitore. ib. contrahitur ab illis, qui etiam alias res vendere & emere possunt. th. 4. An a potentioribus? n. 2. Quinam & quo respectu tales dicantur? ibid. An inter Christianos & Judæos? th. 5. Quid si talis venditio in judicio facta, & actis insinuata? ib. Aut tale debitum nulla usuraria pravitate laboret? th. 6. 7. An a tutoribus & curatoribus ratione competentis actionis contra pupillos & minores, quorum tutelam & curam gerunt vel gesserunt? th. 8. An a militibus? th. 9. An a clericis? th. 10. Semel contracta a cedente revocari nequit. §. 2. th. 87. n. 1. Ampl. n. 2. Non extinguitur morte emptoris. ib. th. 88. n. 1. Ampl. n. 2. Nec morte vendi-

toris cedentis. th. 89. n. 1. Nisi actio vendita in heredes actoris non sit transitoria. th. 90. Venditor & cedens ex h. actionum venditione emptori obligatur ad actiones venditas cedendas & præstandas. D. 153. §. 2. th. 19. Non tantum principales, sed & accessorias. th. 27. 28. Cedere tenetur omne jus quod ex illa causa etiam adversus debitorem, & adversus intercessores habet. ibid. Actionem veram & ad se pertinentem præstare debet. ibid. th. 30. seqq. Quæ vera actio hic dicatur? th. 31. Emptori de evictione tenetur, si actio vendita & cessa fuerit evicta. ib. th. 33. n. 1. Limitat. n. 2. Non tenetur bonum nomen præstare, vel locupletem debitorem. ibid. th. 34. n. 1. Licet periculum jam tempore venditionis adfuerit. ib. Aut ipse evictionem expresse promiserit. n. 2. Aut emptor debitorem non solvendo esse ignoraverit. ib. Limit. nisi venditor sciverit, debitorem cessum breviter decocturum aut inanem actionem esse, idque emptorem celaverit. n. 3. An emptori ob probabilem errorem succurrendum? ibid. Tenetur nomen bonum præstare, si tale expresse, vel verum & bonum, aut simpliciter bonum nomen promiserit. ibid. th. 35. Si ipse verum & bonum nomen promiserit, liberatur, si debitor tempore venditionis solvendo fuerit. th. 36. Quid de debito conditionali, vel in diem? ibid. Post cessionem etiam est & manet creditor & actionum cessarum dominus. ib. th. 38. n. 2. Post cessionem, re adhuc integra, contra debitorem suum valide agit. th. 39. n. 1. Debitorem liberat solutionem recipiendo, paciscendo vel transigendo. ib. & n. 2. Facultatem solutionem accipiendi, paciscendi, vel transigendi quando amittat? ib. th. 40. An per solam debitoris cessi scientiam aliunde, quam ex cessionarii denunciatione acquisitam? th. 41. seq. An superfluum, quod pretii, quod accepit, quantitatem excedit, petere possit? ib. th. 78. sqq. Si nullum reliquit heredem, emptor & cessionarius utilem quidem, sed non directam instituere potest actionem. ibid. th. 90. Quid si vivente venditore cedentis contestata? ib. Emptor & cessionarius statim post venditionem perfectam, etiam ante cessionem, ex Rescripto D. Pii, habet actiones utiles, quibus suo nomine experitur. Disp. 153. §. 2. th. 46. n. 3. Etiam accessorias. ibid. th. 27. Directis actionibus agere nequit, etsi fuerint a venditore cessæ. th. 21. Per Actionum cessiones non rerum debitarum, neque actionum dominus fit, sed exercitium tantum actionum illarum consequitur, & procurator in rem suam efficitur. ib. th. 46. n. 1. 2. v. Procurator in rem suam. Cessio. Retinet actiones utiles, cum quo effectu? n. 3. Appellatione creditoris debitoris cessi venit. n. 4. Cedenti concurrenti in exigendo præfertur. n. 5. Ampl. licet cessionarii litis contestatio, partis acceptio, vel denunciatio non præcesserit. n. eod. Aut ipse post sententiam pro cedente latam demum supervenerit. n. eod. Quid si emptor vel cessionarius partis & conventis non steterit. th. 47. Procuratorem constituere juramentum deferre, compromittere, solutum accipere, &c. potest. ib. th. 48. Utitur jure cedentis. ib. th. 49. n. 1. Etiam quoad jus paratæ executionis. n. 2. Etiam tacita hypotheca. n. eod. Non gaudet personalibus cedentis privilegiis. ibid. thes. 50. seqq. Quid si cessio facta esset periculo cedentis & cessionarius ageret actione directa? th. 55. Non gaudet jure prælationis, quod uxori in dote competit. th. 53. Fisci privilegiis

legiis, etiam personalibus & non causæ inhærentibus gaudet. th. 54. Non utitur in actione cessa propriis privilegiis. ib. th. 56. A debitore quid petere possit? th. 57. n. 1. Quid si pro incongruo & exiguo pretio actionem comparavit? v. Lex Anastasiana. Probare debet quantitatem pretii, quod ipse pro actione cessa dedit. th.74. Superfluum, quod pretii soluti quantitatem excedit, exigere nequit. th.75.n. 1. Ampliat. ib. Cujus lucro cedat? th.77.sqq. Usurarum usuras petere nequit. ib. th. 86. In Concursu primus secundo præferendus. ibid. th. 87. n. 2. Licet secundus primum debitori cessionem denunciaverit. n. eod. Actiones, quas vel suo, vel ex persona cedentis habet, ad heredes suos, lite etiam nondum conteſtata, transmittit. ib. th. 88. Emptori opponi possunt non tantum exceptiones facti, sed etiam reales juris exceptiones. D. 153. §. 2. th. 32. Quænam? ibid.

Actionibus personalibus annumeratur interdictum unde vi. D. 106. th. 13. n.4.

Actiones cedendo heres liberatur in nominis legato. D. 97. th. 13. Inter directas & utiles, quoad effectum parum interest. D. 103. c. 5. th. 3. n. 4. Item inter civiles ex contractu, & prætorias de in rem verso. ibid. Alienas in solidum aut pro re nostra sæpissime accipere cogimur. D. 120. th.8. n.2. Cedere & ex titulo mandare an differant? D. 153. §. 2. th. 24. 25. Utiles dare & venditas cedere an differant? ibid. th. 25. n. 2.

Actionibus in universalibus & generalibus, ut res certæ in libello exprimantur, non necessarium. D. 28. th. 11. Realibus convenitur possessor f. civiliter f. naturaliter possideat. D. 106. th. 5. n. 3. Licet tantum alterius nomine sit in possessione. ib. Realibus jure conveniuntur commodatarius, depositarius, colonus &c. ib. In realibus ex parte actoris jus in re, ex parte rei possessio est necessaria. ib. th. 6. n. 1. Ex parte rei sufficit etiam naturalis possessio & nuda detentio. ib. th. 15. n. 3. Personalibus agitur regulariter tantum cum illis, qui actori legitima ex causa ad rei præstationem obligati sunt. ib. th. 11. n. 2. Non vero cum aliis, etiamsi ipsi rem præstandam nomine debitoris possideant. ibid. Realibus non semper heredes tenentur. D. 122. th. 24. n. 3. seqq. In personam, tempora præscribentibus in legibus & edictis locum habet computatio naturalis. D. 138. c. 3. art. 1. th.4. n. 2. In omnibus temporalibus locum habet computatio naturalis. ibid. th. 4. n. 1. In prætoriis omnibus temporalibus intelligendum est tempus utile. c. 2. th.2. n. 12.

In Actionibus cessio est, quod in rebus est traditio. D. 153. §. 2. th. 13. n. 2.

ACTIO ÆDILITIA.

Actio ædilitia datur in solidum contra illum, cujus in societate pars est maxima, vel nulla parte minor. D. 129. th. 36. n. 6. v. Actio redhibitoria. Edictum ædilitium.

ACTIO ÆSTIMATORIA.

Actio æstimatoria f. de æstimato quid? D. 157. §. 2. th. 13. n. 2. 3. Oritur ex contractu æstimatorio. n. 1. Locum non habet, si quis alteri rem in genere justo pretio vendendam commisit. ibid. th. 3. n. 4.

Actione æstimatoria repetit tradens, rem certo pretio vendendam, id, quod pretium determinatum excedit. D. 122. th. 14. n. 7. Reus conventus electionem habet, an rem restituere, an vero pretium solvere velit. D. 157. th. 13. n. 3. Quid si accipiens pluris rem vendiderit, ad quem pertineat superfluum? n. 4.

In Actione æstimatoria annus unus servatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. n. 2. Casibus illis, quibus redhibitoria 30. diebus perimitur, sex menses obtinent. ib. c. 3. art. 6. th. 2. n. 6.

ACTIO ARBORUM FURTIM CÆSARUM.

Actio arborum furtim cæsarum in quantum denegetur usufructuario? D. 62. th. 32.

ACTIO DE CALUMNIATORIBUS.

Actio de calumniatoribus heredibus non competit, sed datum saltem repetunt. D. 136. th. 27. n. 8. Quando detur? ibid. n. 10.

ACTIO COMMODATI.

Actio commodati directa quid? D. 146. tit. 6. §. 2. th. 2. n. 1. Qualis? n. 2. Quibus competat? th. 3. n. 1. Datur furi & prædoni, qui rem furtivam commodavit. §. 1. th. 5. n. 1. Datur adversus plures heredes pro rata & portione hereditaria. §. 2. th. 3. n. 1. Nisi unus facultatem totius rei restituendæ habeat, aut ex suo facto conveniatur. ibid. Datur adversus plures commodatarios, sed quatenus? ibid. n. 2. Datur ad rem commodatam integram & salvam in loco, in quo fuit commodata, propriis commodatarii sumptibus restituendam. D. 105. th. 42. n. 3. D. 146. tit. 6. §. 2. th. 4. n. 1. Ampliatur. D. 105. th. 42. n. 3. Etiam ad fructus & accessiones. D. 146. tit. 6. §. 2. th. 4. n. 1. Quid si res deterior, vel plane inutilis facta, aut prorsus perierit? ibid. n. 2. Quatenus actio L. Aquiliæ concurrat? ib. th. 6. Commodati contraria quid? ib. §. 3. th. 1. n. 1. Quando & ad quid competat? n. 1. 2. 3. 4.

ACTIO COMMUNI DIVIDUNDO.

Actio communi dividundo pluribus unius prædii colonis non competit. D. 54. th. 10. Et negotiorum gestorum non concurrunt. D. 19. th. 62. D. 118. th. 19. Non tantum ad percipienda lucra, sed & resarcienda damna competit. D. 159. c. 9. th. 30. n. 2. 3.

Actione communi dividundo non agit maritus, si fundus dotalis cum alio fuerit communis. D. 76. th. 30. n. 5. & th. 44. n. 2.

ACTIO CONDUCTI.

Actio conducti quid & qualis? D. 156. §. 2. thes. 2. Competit quamprimum locatio conductio perfecta. ib. th. 3. Quibus & adversus quos competat? th. 4. 5. In locatione rerum s. fruendi datur I. ad hoc ut locator præstet conductori re locata uti licere. ib. th. 6. n. 1. Quod tria includit. 1. ut rem locatam conductori tradat cum instrumentis & accessoriis. ibid. 2. ut res habilis ad usum destinatum præstetur. ib. th. 9. 3. ut conductor in usu rei locatæ a locatore haud impediatur sine justa causa. ib. th. 10. n. 1. Quid si ex justa causa? th. 11. & §. 1. th. 39. Quid si usus rei locatæ casu impediatur? §. 2. th. 12. Quid si hoc faciat ex inimicitia erga locatorem tertius? th. 13. Quid si locatoris culpa præcesserit? ib. n. 4. Quid si impedimentum veniat ex persona, vel circa personam conductoris, vel ejusdem culpa, aut ipse impedimentum tempore contractus sciverit? ibid. th. 14. 15. Quid si emptor rem emptam, donec pretium solvatur, conduxerit, & in ejus usu impediatur! ibid. th. 16. An ob sterilitatem vel aliam calamitatem merces diminuatur? ibid. th. 18. sqq. II. ad hoc ut locator conductorem indemnem præstet, si sc. ipse dolo vel levi locatoris culpa damnum ex re conducta acceperit. ib. th. 32. n. 1. Quid si quis equum aut aliam rem vitiosam ignorans conduxerit? n. 2. Quid si conductori in ædibus conductis furtum factum? th. 33. Quid si expensæ a conductore in rem conductam factæ, an & quando

quando repetantur, cum uſuris? ib. th. 34. 35. Quid ſi tributa & collectas, &c. conductor ratione rei conductæ ſolverit? ib. th. 36. ſeqq. Quid de fructuum expenſis, & quibus ipſe conductor cauſam dedit? ib. th. 40. In locatione operarum ad quid detur? th. 42. n. 1. Quid ſi locator impeditus operas non præſtet? n. 2. Quid ſi circa opus faciendum caſus contingat? th. 46. Quid ſi operæ locatæ non præſtentur propter culpam conductoris? ib. th. 47. Quid ſi propter culpam locatoris? ib. th. 48. Datur etiam ad id, quod inter partes conventum? ib. th. 49.

ACTIO CONFESSORIA ſ. ex CONFESSO.

Actio Confeſſoria ſ. ex confeſſo quid? D. 55. th. 33. Eſt vera actio & perſonalis. ib. n. 2. 3. th. 34. Cui & adverſus quem detur; & quid in hac veniat præſtandum? th. 36. 37. Obſervatur hic proceſſus pene executivus. th. 37. n. 3.

ACTIO CONFESSORIA & NEGATORIA.

Actio confeſſoria & negatoria poteſt inter condominos eſſe. D. 159. c. 9. th. 31. Confeſſoria legatario competit, herede rem uſufructuariam alienante, etiam contra tertium illum poſſeſſorem. D. 38. th. 2. Confeſſoria, qua agitur ad parietem oneri faciendo reficiendum datur non tantum contra dominum prædii ſervientis, ſed etiam contra ejus emphyteuticarium & vaſallum. D. 39. th. 13. An etiam contra uſumfructuarium? ibid. Confeſſoria datur illi, qui non eſt dominus prædii dominantis, e. gr. Creditori, Vaſallo, Uſufructuario &c. D. 2. th. 9. Confeſſoria ad uſumfructum vel habitationem competens vendi poteſt. D. 153. §. 2. th. 12. n. 3. Non quæ ad uſum petendum vel vindicandum competit. ib. th. 16.

Actione confeſſoria contra impedientem agens, qui eſt in qs. poſſeſſione ſervitutis, ſervitutem de jure probare non tenetur. D. 39. th. 9. Negatoria, ſi contra ſervitutis qs. poſſeſſorem agitur, quis de jure ſuo probare neceſſe habeat? D. 39. th. 10. D. 116. th. 24. D. 118. th. 16. Confeſſoria petuntur ſervitutes conſtitutæ, non promiſſæ. D. 2. th. 10. Et alia jura. th. 11. Non juriſdictio de jure civili. ibid.

In Actione confeſſ. & negat. quaſi poſſeſſio liberat ab onere probandi D. 19. th. 81. D. 2. th. 8. & 12. Pronunciandum ſuper cautione de non amplius turbando. D. 54. th. 8. Ampl. etſi in libello expreſſe non fuerit petita. ibid.

ACTIO CONSTITUTÆ PECUNIÆ.

Actio conſtitutæ pecuniæ non datur ex inutili fidejuſſione D. 19. th. 85. Tranſit in heredes. D. 136. th. 22. n. 2. Quid, qualis & quotuplex? D. 146. tit. 5. §. 2. th. 1. Directa datur illis, quibus per conſtitutum aliquid eſt promiſſum, illorumque heredibus. ibid. th. 2. n. 1. Utilis datur pupillis, adoleſcentibus & civitatibus quorum tutoribus, curatoribus & ſyndicis quis ſe ſoluturum conſtituit. n. 2. Datur adverſus illos, qui pro ſe, vel pro aliis ſe ſoluturos pacto promiſerunt, illorumque heredibus. ib. th. 3. n. 1. Datur ad id petendum, quod conſtituto promiſſum. ib. th. 4.

Actioni conſt. pec. an poſſit opponi beneficium ordinis? ib. th. 5. n. 4. Similis eſt actio receptitia. th. 9.

In Actione Conſt. pec. quis debitum probare debeat? D. 19. th. 86.

Cum h. Actione an prior & vetus actio concurrat & quomodo ſe invicem tollant? D. 146. tit. 5. §. 2. th. 5.

ACTIO de DEJECTIS & EFFUSIS.

Actio de dej. & eff. competit contra habitantem ob factum hoſpitis. D. 40. th. 35. Limit. ibid.

ACTIO DEPOSITI.

Actio depositi directa quid & qualis? D. 149. tit. 3. §. 2. th. 1. Competit deponenti. th. 2. n. 1. Datur, si plures rem communem deposuerint, singulis pro rata. n. 2. Limitat. ib. Competit, si plures heredes uni successerint singulis pro portione hereditaria. n. eod. Quid si res depositæ sint individuæ, aut plures species depositæ? n. eod. Quid si dividuæ? n. 3. Quid si unus portionem suam de re deposita receperit, & reliquum apud depositarium perierit? n. 4. Quid si plures species depositæ, & quis unam ex illis receperit? n. 5. Datur adversus Depositarium. th. 3. n. 1. Non contra tertium, cui depositarius rem custodiendam iterum commisit. n. eod. Quatenus detur contra plures depositarios? n. 2. Datur contra heredem etiam ob dolum defuncti in solidum. n. 3. Quid si heres b. f. depositum vendiderit? n. eod. Quid si plures sint depositarii heredes? n. 4. Quid si omnes coheredes in rebus depositis dividuis aut speciebus dolum admiserint? n. 5. Non datur contra successores singulares. n. 7. Ad quid detur in deposito regulari, voluntario & necessario? th. 4. n. 1. Datur ad rem depositam restituendam cum fructibus & omni causa. n. 2. Ad usuras ex mora vel pacto debitas. n. 3. Quomodo differat ab aliis? th. 6. Casum & culpam præcessisse quomodo hîc probetur? th. 5. n. 9. 10. Hic condemnatus res depositas in specie deponenti debito loco illico reddere compellitur, nec quadrimestre spatium conceditur. th. 7. n. 1. Compensatio hîc locum non habet. n. 2. Nec in debito confessato. ib. Nec retentio. n. 3. Licet in rem depositam expensas fecerit necessarias. ib. Nec exceptio rei non traditæ contra depositi instrumentum. n. 4.

Actio depositi contraria quid & qualis? §. 3. th. 1. Unde descendat? th. 2. Datur depositario ejusque heredibus. th. 3. Adversus deponentem ejusque heredes. th. 5. Ad id, quod depositario depositi nomine abest. th. 5. n. 1. Damnum hîc non æstimatur per juramentum in litem. n. 3.

ACTIO de DOLO.

Actio de dolo non perpetuatur de jure litis contestatione. D. 53. th. 45. Quid in praxi? ib. An minoribus competat? ib. th. 43. Cum aliis actionibus regulariter non concurrit. D. 103. c. 5. th. 13. n. 2. Non datur, si consilium fraudulentum eventu caruerit, vel damnum exinde non acciderit. D. 57. p. 2. c. 1. th. 8. n. 3. 8.

In actione doli biennium servatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 3. n. 1.

Cum actione doli an concurrat actio indistincte æque famosa? D. 53. th. 44.

ACTIO EMPTI.

Actio empti quid & qualis & quotuplex? D. 155. §. 1. th. 2. Nascitur ex emptione venditione, quamprimum illa fuerit perfecta. ib. th. 4. n. 1. Si, pretio integro nondum soluto vel realiter oblato, in judicium deducatur, venditor potest opponere exceptionem pretii nondum soluti. n. 2. Quæ potest opponi etiam post sententiam & in ipsa executione, & suppleri a Judice ex officio. n. 3. 4. Competit emptori ejusque heredibus. ibid. th. 6. Utilis competit domino ex contractu procuratoris. ibid. Datur adversus venditorem ejusque heredes. th. 7. Non datur adversus tertium possessorem. ib. Utilis datur ex contractu procuratoris adversus ejusdem Dominum. n. 2. Cui & adversus quem competat, si quis per nuncium emit vel vendit? ib. n. 3. Datur ad quid? §. 1. th. 8.

In Actionem empti veniunt omnes præstationes, licet res tendat ad contractus

ctus dissolutionem. D. 11. th. 170. n. 4. In Actione empti præstatur dolus, lata & levis culpa, etiam quoad accessiones & pertinentias. ib. th. 22. Limitatur. ib. Locum habet Juramentum in litem. D. 115. th. 9. D. 44. th. 20.

ACTIO EXERCITORIA.

Exercitoria quid & qualis? D. 147. tit. 1. th. 1. n. 1. An b. f. & str. jur. n. eod. An diversa species. n. eod. Ut locum habeat requiritur 1. ut sit contractus th. 2. n. 2. 2. Cum navis magistro. n. 3. 3. De rebus, quibus ipse est præpositus & secundum præpositionis formam initus. n. 10. Non datur ex delicto magistri. ib. n. 2. Datur ex contractu subvel promagistro, quem scil. primus præposuit, licet ignorante, invito, vel prohibente exercitore. n. 4. Datur ex contractu singulorum, si plures magistri simpliciter præpositi. ib. n. 6. Si officia sunt divisa, tunc pro distincto cujusque officio. n. 7. Quid si conjunctim præpositi ne quid alter sine altero gerat? n. 8. An & quatenus detur, si in navis refectionem vel instructionem magister mutuam acceperit pecuniam? n. 11. Cui & adversus quos datur? ib. th. 4. n. 1. 2. Quid si plures navem per magistrum exercent? n. 3. Quid apud Hollandos hac in parte juris? n. 4. Quid si plures navem per se exerceant? n. 5. Datur contra mulieres. n. 6. Quid si exercitor sit in aliena potestate? n. 7. Quid si pupillus, tutor, curator vel procurator magistrum præposuerint? n. 8. 9. Datur contra heredes. n. 10. An detur contra ipsum magistrum? n. 11. An quoad objectum ab actione directa differat? th. 5. & 6. Est vera actio. D. 129. th. 23. n. 9. An detur ex contractu vel cum navis magistro vel cum ipso exercitore inito? D. 115. th. 24. An adhuc in usu? D. 129. th. 17. n. 7. sqq. Actione Exercitor. tenentur exercitores mercium ejectarum dominis, si culpa magistri jactum præcessit, ut si navim plus justo oneravit. D. 47. th. 3. In Actione Exercitoria illud multo magis procedit, quod in institoria receptum. D. 147. tit. 1. th. 8.

ACTIO in FACTUM.

Actio in factum quid? D. 105. th. 17. Ex edicto de alienat. judicii mut. causa facta locum habet, licet res in personam publicam, & ratione officii potentiorem sit translata. D. 34. th. 11. Datur ad interesse, non ad alienationem rescindendam. ib. th. 12. Adhuc hodie intra annum competit. th. 13. Adversus falsum tutorem est ex delicto. D. 136. th. 24. n. 12. In factum adversus Nautas, Caupones & Stabularios quid? D. 105. th. 55. Datur si ab exercitoribus navis, cauponæ vel stabuli operarum vel habitandi gratia receptores viatorum furto subtractæ, vel in illis damnum datum. th. 57. n. 1. 2. 4. Licet levissima culpa datum. n. 3. Aut non probetur culpa exercitorum in electione aut receptione suorum commissa. th. 58. n. 4. Non datur I. ubi deficit navis, cauponæ vel stabuli exercitium. th. 58. n. 1, 2. II. Si proprii servi Nautarum &c. furtum fecerunt aut damnum dederunt. th. 59. n. 1. Horum domini tantum noxali judicio conveniendi. n. 2. III. Si illorum uxores & liberi tale quid fecerunt. n. 3. Secus quoad servum, uxorem & liberos illorum, quos receperunt. n. 4. IV. Si ipsi hospites vel vectores aliquid commiserunt. th. 60. n. 1. 2. Limitat. n. 2. V. Si ipsi exercitores deliquerunt. th. 61. VI. Si delictum sit admissum extra navem. &c. th. 62. VII. Si furtum vel damnum non factum in rebus hospitum. th. 63. n. 1. Limit. nisi ipse nauta, etiam tanquam mercator, merces in nave haberet. n. 3. VIII. Si præter furtum

tum & damnum aliud delictum admissum. th. 64. Datur, quibus furtum vel damnum factum, illorumque heredibus. th. 65. n. 1. An & quatenus nautis? n. 2. Datur adversus exercitores. n. 3. 4. Licet vere delinquentes decesserint. n. 3. Quid si plures sint exercitores? n. 4. An contra horum heredes? ibid. Datur ad duplum petendum & consequendum. n. 5. Quod continet etiam rei persecutionem. n. 5. An hæc dupli petitio adhuc hodie observetur? n. 6.

Actiones in factum quænam dicantur? D. 157. th. 5.

ACTIO FAMILIÆ ERCISCUNDÆ.

Actio familiæ ercisc. non competit ad thesaurum dividend. D. 135. th. 25. n. 6. 7.

Actionem fam. ercisc. qui cum alio, quem ex errore coheredem suum putavit, suscepit heres ea, quæ a Judice falso heredi adjudicata, cognita veritate ab eodem nec vindicare, nec condicere potest. D. 41. th. 2. Limit. ibid.

Actione familiæ ercisc. agens heres, qui esse negatur an repellatur exceptione præposterationis præjudiciali? D. 116. th. 22. Agens per hoc non fatetur, adversarium suum esse cohæredem. D. 55. th. 59. n. 3.

In Actione fam. ercisc. multum interest, an reus possideat vel non. D. 118. th. 10. Judici voluntas patris semper ob oculos versari debet. D. 77. p. 1. th. 61. n. 7. & p. 2. resol. 7. n. 9.

ACTIO FINIUM REGUNDORUM.

Actione finium reg. coram arbitris cœpta, & adjudicationibus & condemnationibus invicem factis finita ea quæ alteri, etsi falso, adjudicata, an repeti possint? D. 41. th. 2.

In h. actione non locum habet juramentum in litem. ibid. th. 1.

ACTIO FUNERARIA.

Actio Funeraria datur etiam contra uxorem si defunctus maritus nullum heredem, nullaque propria reliquerit bona. D. 118. th. 22.

ACTIO FURTI.

Actio Furti datur illi, cujus interest. D. 62. th. 17. Ad duplum vel quadruplum adhuc hodie locum obtinet. thes. 19. Non datur si consilium fraudulentum eventu caruerit. D. 57. p. 2. c. 1. th. 8. n. 3. & 8. Adversus nautas &c. differt ab actione in Lib. IV. ff. tit. fin. proposita. D. 62. th. 30. Manifesti datur contra raptorem. D. 19. th. 72. Non sola est mere pœnalis. th. 98. Omnibus datur, quorum periculo res alienæ sunt, si hæ subreptæ sunt. D. 111. thes. 9. n. 4.

ACTIO HYPOTHECARIA.

Actio hypothecaria quid? D. 146. tit. 7. §. 2. th. 1. D. 158. tit. 1. th. 49. n. 2. Vocatur abusive pignoratitia. ibid. Qualis actio. ibid. th. 50. Est vel Serviana, vel quasi Serviana. th. 51. Introducta est a Prætore. th. 52. Oritur ex jure in re, quocunque modo constituto. th. 53. Competit creditoribus hypothecariis, illorumque heredibus singulis in solidum. th. 55. Datur adversus quemcunque rei oppignoratæ possessorem. th. 56. Ampliationes. ib. Modo non ab herede causam habeat, qui cum inventario hereditatem adiit. ibid. Ad quid datur? th. 60. An alternative ad debitum vel ad jus pignoris institui possit? n. 2. Quid si contra ipsum debitorem agitur? n. 3. Datur quoque ad fructus rei oppignoratæ. Sed quatenus? th. 61. v. th. 25. Quomodo differat ab aliis actionibus? th. 63. Competit, quamprimum pignus pure est contractum & constitutum. th. 65. Quid si dies vel conditio principali debito vel hypothecæ constitutioni addita? n. 2. 3. Ratione mercium naturam habet actionis personalis, ut non detur

detur contra tertium poſſeſſorem. D. 100. th. 81. Et perſonalis alternative quidem proponi, proprie tamen cumulari nequeunt. D. 28. th. 13. Reviviſcit, priore actione reſtituta. D. 114. th. 6. In ſpecie ſ. quaſi Serviana quid? D. 112. th. 45. n. 2. Serviana quando locum habet? ib. n. 2. Adverſus debitorem & ejus heredes res hypothecæ ſuppoſitas poſſidentes 40. annis vivit. D. 138. c. 3. art. 7. th. 6. n. 3. An concurrat cum condictione furtiva? D. 146. tit. 1. th. 9. n. 4.

Actionis hypothecariæ licet realis in libello, debitum, pro quo res eſt obligata, eſt exprimendum. D. 158. tit. 1. th. 45. n. 3.

Actioni hypoth. obſtat I. Exceptio præſcriptionis. D. 158. tit. 1. th. 66. n. 1. Huic actioni præſcribitur, extraneo ex juſto titulo & b. f. poſſidente, inter præſentes 10. inter abſentes 20. annis. n. eod. Licet pignus conſiſtat in re mobili, aut poſſeſſor cauſam habeat a malæ fidei poſſeſſore, neque debitores fuerint excuſſi. n. eod. II. præſcriptio currit ex tempore poſſeſſionis b. f. acquiſitæ. n. eod. Tertio mala fide poſſidente 30. annis. n. 3. Si debitor vel ejus heres vel ſecundus creditor loco debitoris adhuc viventis rem obligatam poſſidet, 40. annis. n. 4. Quid de Jure Canonico? n. 5. II. Pignoris vel debiti ſoluti. th. 67. n. 1. III. Excuſſionis. n. 2. IV. Cedendarum actionum quando? n. 3. V. Oblati debiti, vel pignoris prius poſſeſſori conſtituti. n. 4. VI. Impenſarum, rei judicatæ, dominii. n. 5.

In Actione hypoth. non locum habet libellus alternativus. D. 28. th. 24. D. 53. th. 14. D. 2. th. 19. Quomodo ipſe creditor jus pignoris probare teneatur, ſi agat creditor contra oppignorantem? D. 158. tit. 1. th. 54. n. 1. Quid ſi contra oppignorantis heredem? n. 1. Aut contra tertium poſſeſſorem agere velit? n. 2. An actor rei poſſeſſionem probare debeat? ibid. th. 57. n. 1. Quid ſi reus poſſidere deſierit? n. 2. Beneficium excuſſionis tertio hypothecæ poſſeſſori competit. th. 58. v. Excuſſionis beneficium. Quæ ſit formula libelli? th. 62. Quænam ſint judicis partes? th. 64.

ACTIO INJURIARUM.

Actio injuriarum domino competit contra impedientem, quando re ſua uti impeditur. D. 105. th. 7. n. 2. Civilis poteſt cedi. D. 120. th. 23. n. 4. Ad heredes non transmittitur. D. 120. th. 24. n. 2. D. 136. th. 58. n. 2. 3. D. 27. th. 20. Tam prætoria, quam Civilis. D. 136. th. 28. n. 2. 3. Quid ſi injuria Collegio, Univerſitati illata? ib. n. 6. Quid ſi lis conteſtata? th. 28. & th. 30. Quid ſi injuria illata defuncto poſt mortem, ante tamen hereditatis aditionem? th. 30. n. 6. Quid ſi poſt hereditatis aditionem? n. 7. 8. Non ſemper eſt famoſa. D. 19. th. 77. Remiſſa non cenſetur publica ſalutatione. D. 19. th. 78.

Actionis injuriarum in præſcriptione an diſtinguendum inter reales & verbales injurias. D. 118. th. 93.

Actionem injur. ſi minor injuria affectus intra terminum præfixum non intentavit, an reſtituatur? D. 116. th. 96.

Actione injur. convenire poteſt pater ſtupratorem puellæ. ib. th. 98.

In h. Actione procurator admittitur. D. 120. th. 23. n. 4.

ACTIO INJURIARUM ÆSTIMATORIA.

Actio injuriarum æſtimatoria quæ? D. 62. th. 42. D. 89. th. 29. ſeqq. Cum extraordinaria perſecutione cumulari non poteſt. D. 62. th. 48. D. 89. th. 42. n. 3. Poſt annum cum recantatoria cumulari nequit.

nequit. D. 61. th. 14. n. 13. Præscribitur anno utili, qui talis est ratione initii. D. 61. th. 14. n. 8. 9. 10. D. 89. th. 37. n. 2. 3. Hinc annus, mensis & dies cum omnibus circumstantiis exprimendus est. D. 62. th. 43. D. 89. th. 35. Per procuratorem institui potest. D. 89. th. 31. n. 3. Datur patri, si filiofamil. injuria facta. n. 2. Limitatur. ibid. Collegio injuriato, licet omnes, qui tempore factæ injuriæ extiterunt, mortui sint. th. 32. n. 4. 5. Contra injuriantes, qui per procuratorem se defendere possunt. th. 33. Non datur heredibus injuriati. th. 32. Limitat. n. 2. 3. Contra heredes. th. 33. n. 2. Limitatur. n. 3. Contra parentes ac patronos. n. 4. 5. 6. Limitatur. n. 4. Non extinguitur principali injuriato mortuo, sed datur illi, ad quem injuria per indirectum pertinet. th. 32. n. 6. Instituta moderatur secundum arbitrium judicis. th. 34. n. 2. Extinguitur morte alterutrius ante litem contestatam. th. 37. Remissione vel expressa vel tacita & quando? th. 38. 39. Non vero confessione in agone mortis vel ante usum Cœnæ Dominicæ facta. th. 38. Si est remissa, non statim remissa censetur Actio Legis Aquiliæ. n. 6. Perpetuatur litis contestatione & hodie sola citatione. th. 37. n. 4. Vendi potest. D. 153. §. 2. th. 12. Perpetuatur etiam per Preces Principi oblatas & subsecutam ad eas responsionem. D. 122. coroll. 2.

ACTIO INJURIARUM CRIMINALIS.

Actio injuriarum criminalis quæ? D. 62. th. 46. D. 89. th. 40. Præscribitur vicennio. D. 61. th. 14. n. 7. D. 89. th. 40. Datur propter quamcunque injuriam. D. 89. th. 40. n. 2. Non exercetur per procuratorem. n. 3. Limitatur. n. 4. 5. Si instituta a parte rei procurator non admittitur. n. 6. Tendit ad pœnam, quæ varia est, n. 7. & quandoque a judice ex officio imponitur. n. 8. Ampliatur. ib.

ACTIO INJURIARUM EX LEGE CORNELIA.

Actio injuriarum ex Lege Cornelia civiliter instituta præscribitur XXX. annis. D. 61. th. 14. n. 11. D. 89. th. 41. n. 3. quæ? D. 89. th. 41.

ACTIO INJURIARUM AD PALINODIAM seu RECANTATORIA.

Actio injuriarum ad palinodiam quid? D. 1. th. 30. D. 89. th. 42. An sit actio vel imploratio nobilis officii judicis? D. 1. th. 4. D. 62. th. 47. Rei persecutoria est. D. 136. th. 28. n. 5. & th. 36. n. 5. Consuetudine introducta est. D. 1. th. 6. n. 3. 4. non competit ex injuria reali. th. 10. n. 2. Si quis alteri naturæ nævos, & vitia corporis objecerit. n. 3. seqq. Hic tamen injurians cogitur deprecari. n. 4. 9. Competit heredibus. th. 21. n. 2. Etiamsi lis nondum sit contestata. n. 3. seqq. Personis mysticis, non qua singulis, sed qua collegio. th. 23. Adversus eos, quorum ope & consilio illata est injuria. th. 24. n. 3. Mandantem. n. 5. Plures. n. 6. Divulgantem. n. 8. Nobiles. th. 25. Universitatem. n. 3. Magistratum & Clericum. n. 5. 6. Jam ad mortis supplicium condemnatum. th. 26. Heredes injuriantis, si lis sit contestata. th. 27. Ad apparenter amissæ famæ restitutionem. th. 28. n. 4. 5. Civilis est, non criminalis. th. 29. D. 19. th. 74. D. 44. th. 15. Hinc appellatio in Camera Imperiali recipitur. D. 1. th. 29. n. 4. Si instituta, quomodo formetur libellus? th. 31. Qua formula concipiatur palinodia? th. 33. Hæc fieri debet in loco publico & propria persona. th. 34. In Camera Imper. coram judice prioris instan-

instantiæ. n. 2. Quid si reus sit præsens, & nolit revocare? th. 35. Quid si sit absens? th. 36. Non est famosa. th. 37. D. 136. th. 36. n. 6. Existimatio tamen aliquatenus læditur. D. 1. th. 37. n. 5. In Camera Imperiali fit expressa honoris reservatio. n. 4. Tollitur injuriantis morte ante litem contestatam, vel ejus satisfactione. th. 38. Retorsione injuriati. th. 39. Remissione vel dissimulatione. th. 40. Præscriptione. th. 41. D. 61. th. 14. n. 12. Transactione. D. 1. th. 42. Cumulari potest cum actione criminali. th. 43. D. 89. th. 42. D. 62. th. 48. Cum Actione Æstimatoria. D. 1. th. 43. n. 3. D. 65. th. 70. n. 1. D. 89. th. 42. Secus de Jure Electorali Saxonico. D. 65. th. 70. n. 2. Ex mutuis verbalibus injuriis in con-& reconventione inter easdem personas instituta, compensationis exceptione non eliditur. D. 50. th. 7. Cedi nequit. D. 120. th. 26. n. 4. An transeat ante L. C. in heredes injuriati? D. 136. th. 28. n. 45. & th. 30. n. 3. An detur post L. C. contra heredes? th. 36. n. 3. seqq.

In Actione injuriarum &c. non locum habet compensatio. D. 149. tit. 2. th. 5. n. 2. Judicialis juramenti delationi locus est. D. 44. th. 15.

ACTIO INSTITORIA.

Actio institoria quid qualis & quotuplex? D. 147. tit. 3. §. 2. th. 1. 2. Unde descendat? th. 3. n. 1. Ut locum habeat requiritur I. contractus. n. 2. II. ut sit ab institore. n. 3. III. De rebus, quibus ipse est præpositus, & secundum præpositionis formam initus. n. 5. Non datur ex delicto institoris. ibid. n. 2. Utilis datur ex quasi institoris contractu. ib. th. 2. & th. 3. n. 3. Utilis non datur, si quis contraxit cum institore, finito ejus officio. n. eod. Datur, licet quis sciens cum institore post mortem præponentis contraxerit, adversus præponentis heredes. n. 4. Datur, licet præpositionis conditio captatoria, eaque non servata fuerit. n. 8. Quibus & adversus quos detur? th. 4. n. 1. Si plures negotiatores unum præposuerint institorem, singuli tenentur in solidum. n. 2. Quod tamen unus præstitit, a reliquis pro rata recuperare potest. n. eod. v. tit. 2. th. 4. Quoad objectum a principali actione nihil differt. tit. 3. §. 2. th. 5. Non datur contra dominum ex ejus contractu, qui alienam exercet negotiationem sine expressa vel tacita domini præpositione. D. 47. th. 5. Datur contra præponentem ad quem omne negotii commodum pertinet. D. 103. c. 4. th. 5. n. 3. Datur contra dominum ipsum, si procurator institorem præposuerit, ac si ipse præposuerit. D. 121. c. 5. th. 4. n. 4. An adhuc in usu? D. 129. th. 17. n. 7. seqq. An vera sit actio? ib. th. 23. n. 9.

Actione h. agens probare tenetur reum eum præposuisse, cum quo contraxit. D. 47. th. 5.

ACTIO JUDICATI, s. REI JUDICATÆ.

Actio judicati creditori quæsita ei invito auferenda non est. D. 14. th. 34. n. 2. Utilis domino acquiritur per litis procuratorem. D. 53. th. 32. Etiam sine cessione. ib. An hoc etiam in extrajudicialibus procedat? ib. Non datur contra actorem civitatis, si in judicio condemnatus, sed contra municipes. D. 103. c. 3. th. 21. n. 6. Non datur contra procuratorem in rem alienam. D. 121. c. 5. th. 2. n. 11. Sed in litis dominum. th. 4. n. 5. Successori & in successorem perpetuo competit. D. 136. th. 38. n. 8.

Actione judicati agere & conveniri potest

litis dominus, qui procuratorem ad illam conſtituit. D. 121. c. 3. th. 10. n. 12.

ACTIO EX JUREJURANDO.

Actio ex jurejurando pertinet ad juramentum voluntarium. D. 106. concl. 13. D. 115. th. 8.

ACTIO quod JUSSU.

Actio quod juſſu quid & qualis? D. 148. tit. 4. th. 1. n. 1. 2. Datur a prætore ex contractu filiifam. vel ſervi juſſu patris vel domini inito. th. 2. Datur, ſi jubeat etiam alius, qui domini vice fungitur, contra ipſos dominos. th. 3. n. 2. Ut locum habeat, non ſufficit ſola patris vel domini ſcientia. n. 3. Nec commendatio, nec fidejuſſio. ib. Directa datur cum filiof. vel ſervo juſſu patris vel domini contrahentibus, illorumque heredibus. th. 4. n. 1. Utilis datur cum libero homine alterius negotia gerente, juſſu negotiorum domini contrahentibus. n. 2. Directa datur adverſus patrem vel dominum quorum juſſu filiusf. vel ſervus contraxit. th. 5. n. 1. Quid ſi unus ſaltem ex dominis juſſerit? n. 2. Utilis datur adverſus negotiorum dominum cujus juſſu adminiſtrator ſui juris factus contraxit. ib. Datur ad omne id, quod ex tali contractu debetur in ſolidum. th. 6. Modo contrahentes juſſum non exceſſerint. ib. Cum quibus actionibus & quomodo concurrat? th. 9. & th. 3. n. 1. Non datur ex delicto filiif. juſſu patris commiſſo. D. 48. th. 19. Nec ſi filiusfam. hortatu patris contraxit. ib. th. 20. Ut detur, juſſus patris per nuncium fieri poteſt. D. 107. th. 29. n. 2. An adverſus patrem eo nomine competat, ſi pater alicui filium commendat, in univerſitate ſtudiorum gratia degentem, & is filio mutuam dat pecuniam. D. 115. th. 32. Adv. Dominum procuratoris, cujus juſſu quis cum ſervo contraxit, datur. D. 121. c. 5. th. 4. n. 4.

Actioni quod juſſu locum non faciunt literæ obligatoriæ. D. 115. th. 32.

ACTIO LEGIS AQUILIÆ.

Actio L. Aquil. non competit vulnerato, ſi provocatus provocantem, vel inſultatus inſultantem vulneravit. D. 40. th. 10. Licet exceſſerit moderamen inculpatæ tutelæ. ib. Eo nomine non competit regulariter contra depoſitarium, conductorem, vel creditorem, qui rem depoſitam, conductam vel oppignoratam leviſſima culpa *fecit deteriorem*. ib. th. 11. Non competit ſi quis ædes vicini deſtruxerit, incendii a ſuis ædibus avertendi cauſa. D. 40. th. 13. Nec ob damnum, quod dormiens dedit. th. 14. Secus de ebrio dicendum, licet enormiſſime ebrius. ib. Competit contra talem, qui ſaxo petens Titium, licet defenſionis ſuæ gratia, Cajum occurrentem lædit. th. 15. Non competit emptori re empta, ſed nondum tradita venditoris culpa deteriore facta. th. 16. Nec utilis. ib. Nec utilis competit uxori, a marito in ira vulneratæ. D. 116. th. 26. Non concurrit cum actione ſi quadrupes. &c. D. 118. th. 17. Non eſt famoſa. D. 106. concl. 10. Quando competat contra eum, ſi alterius cauſa injuriam accepero? D. 111. th. 39. Eſt actio mixta, partim rei perſecutoria, partim pœnalis. D. 136. th. 27. n. 5. Datur in duplum contra inficiantem. D. 64. th. 35. *Secus de jure Hamburgenſi*. n. 2. 3.

Actione L. Aq. agens ob incendium culpam probare tenetur. D. 40. th. 17. D. 54. th. 9. D. 118. th. 18. Utili tenetur, qui equum conductum, relicta via militari, per anguſtum vel arduum tramitem ducit, & equus inde delapſus crus fregit. D. 40. th. 12. Licet ſocius idem ſine noxa faciat. ibid.

ACTIO EX LEGE JULIA REPETUNDARUM.

Actio ex lege Julia repetundarum in heredem rei anno præscribitur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. n. 2.

ACTIO LOCATI.

Actio locati quid? D. 156. §. 3. th. 1. Active & passive transit in utriusque heredes. th. 2. n. 1. An & quando competat in solidum contra plures conductores? n. 2. 3. Datur I. ad mercedem debito tempore exigendam & quidem post moram cum usuris. th. 3. Quando merces sit solvenda? th. 4. n. 1. sqq. & th. 5. II. ad rem locatam finita locatione regulariter numero eandem f. in specie & præcise restituendam. th. 6. n. 1. Quid si conductor rem restituere recuset? n. 2. III. Ad damnum resarciendum dolo, lata vel levi conductoris culpa datum. th. 9. n. 1. sqq. An levissima aut casu fortuito datum? th. 11. 12. Quid si tertius damnum dederit? th. 9. n. 4.

ACTIO de EO, QUOD CERTO LOCO.

Actio de eo, quod certo loco quid & qualis? D. 146. tit. 4. th. 1. n. 4. Quatenus sit arbitraria, & quomodo ab actione directa & pura differat? n. 2. 3. Oritur ex stricti juris conventione, vera vel quasi, cui certus solutionis locus adjectus. th. 2. n. 1. 2. 4. Quid de b. f. n. 3. Ex qua causa a Prætore introducta? n. 6. Non competit ob temporis adjectionem. n. 7. An temporis ratio tamen habenda? ibid. Adversus quos competat? th. 4. Ad quid? th. 5. Quando Rei interesse ratio habeatur? n. 2. Quando Actoris? ibid. Non superest post solutionem ad interesse. n. 5. An debitor invito creditori solvere alibi possit? n. 6. Quomodo ab aliis differat? th. 6. In quo loco institui possit? D. 46. th. 8. & 9. D. 115. th. 18. D. 146. tit. 4. th. 3. & 7. Quid si duo loca alternative vel conjunctim sint adjecta? D. 146. tit. 4. th. 7. n. 5. Quid si non solum loca, sed etiam res sub disjunctione promissas quis expresserit? ibid.

Actionis h. formula. th. 6.

In Actione hac non locum habet juramentum in litem. th. 5. n. 4.

ACTIO MANDATI.

Actio mandati non datur si adolescens luxuriosus mandet tibi, ut pro meretrice fidejubeas, idque mandatum tu sciens suscipias. D. 150. tit. 1. §. 1. th. 10. n. 2. Mandati directa quid & qualis? D. 150. tit. 1. §. 2. th. 1. n. 1. 2. Competit mandatori, ejusque heredibus. th. 2. Adversus mandatarium ejusque heredes. th. 3. Si plures mandatarii, adversus singulos in solidum. ibid. Habent tamen divisionis & ordinis beneficium. ib. Ad quid? th. 4. n. 1. Quid si mandatarius mandatum non legitime impleverit? n. 2. Aut fines mandati excesserit? th. 5. Aut si minoris emat vel vendat? th. 6. Aut æquipollentia faciat? th. 7. Quid si renunciet mandatarius intempestive? §. 4. th. 1. n. 3. Datur etiam ad restitutionem acceptorum, quæ mandati nomine & occasione mandatarius consecutus. §. 2. th. 12. Licet aliquid præter vel contra mandantis voluntatem mandati causa acceperit. ibid. Datur etiam ad usuras. th. 13. Interdum centesimas. ibid. Datur & ad actiones cedendas, quando? th. 14. Non datur, ubi cessat mandantis interesse, licet mandatum non impletum. §. 4. th. 1. n. 3. Mandati contraria quid & qualis? §. 3. th. 1. Unde descendat? th. 2. n. 1. Competit mandatario ejusque heredibus. n. 2. Adversus mandantem ejusque heredes. n. eod. Ad indemnitatem ratione mandati consequendam. th. 3. n. 1. Ad sumptus bona fide, mandati exequendi causa

causa factos. n. 2. Ampliat. n. eod. Sumptuum repetitionem non impedit Salarium mandatario datum vel promissum. n.eod. Ad restitutionem damni ex re mandata, etiam levissima mandatoris culpa accepti. th.4. Quid si servus emptus furtum mandatario fecerit? ibid. An & quando ad restitutionem damni casu fortuito dati? ibid. Ad usuras, quando? ibid. Competit etiam, ut mandator suscipiat obligationem, quæ adversus mandatarium mandati nomine alteri competit. ibid. An & quatenus competat, mandatore ante mandatum impletum mortuo? §. 4. th. 2. num. 1. Datur etiam ad honorarium petendum D. 106. concl. 16. D. 150. tit. 1. §. 1. thes. 13. Competit nuncio per mandatum constituto ad expensas & sumptus b. f. factos. D. 107. th. 62. n. 4. Et si salarium pacto, in continenti contractui adjecto, certum promissum, ad illud exigendum. n. 5. Competit advocato ad palmarium promissum petendum, si per contractum mandati ipsi causa agenda commissa, & certum palmarium pacto in continenti addito promissum. D. 108. th. 42. n. 3.

Actionem mandati non semper producit ratihabitio. D. 115. th. 38.

ACTIO quod METUS causa.

Actio quod metus causa non est famosa. D. 19. th. 100. Competit adversus singulos, metum inferentes, in solidum, ita tamen, ut unius præstatione cæteri liberentur. ib. Pertinet tantum ad vim compulsivam. D. 53. th. 42. Est actio mixta. D. 136. th. 27. n. 5. Competit, si in adulterio deprehensus, vel fur, vi metuque coactus, ut aliquid dederint. D. 145. tit. 5. §. 1. th. 4. n. 2.

Actione &c. non repetit, quod quis tertio dedit, ut ipsum a vi hostium vel latronum liberet. D. 33. th. 4. Conveniri potest populus, Curia, Collegium vel Corpus aliud. D. 103. c. 3. th. 7. n. 4.

ACTIO NEGOTIORUM GESTORUM.

Actio negotiorum gestorum cum actione famil. ercisc. & comm. divid. non concurrit. D. 19. th. 62. D. 118. th. 10. D. 106. concl. 4. Non competit, si quis commune gerit negotium. D. 53. th. 38. Nisi illud per partes expediri possit. ibid.

Actionem neg. gest. non omne mandatum impedit. D. 19. th. 59. Directam non habet heres tutoris qui negotia a defuncto inchoata perfecit. th. 61. Non habet mandatarius mandati fines excedens. D. 116. th. 42. Et mandati habet contra debitorem fidejussor, qui debitum rite deposuit. D. 102. th. 21. Actione n. g. agere & conveniri possunt heredes. D. 136. th. 23. n. 3.

ACTIO PAULIANA.

Actio Pauliana quibus detur? D. 127. th. 31. & 32. Adversus quos? th. 33. seqq. Quomodo? ib. Ad quid? th. 36. An & quatenus ad fructus? th. 37. An ad usuras? th. 38. Non est stricti juris. D. 19. th. 82. Est in rem s. realis. D. 19. th. 89. D. 106. concl. 43. D. 2. th. 17. D. 127. th. 15. Etiam eo in casu, quo alienatio facta bonis nondum possessis. D. 127. th. 14. Est rei persecutoria. th. 16. Neque bonæ fidei, neque str. juris. ib. Unde descendat? th. 17. Ob quam alienationem detur? th. 18. 19. An ob talem etiam, quæ ex non facto vel negligentia oritur? th. 18. An ob non factam acquisitionem? th. 19. Quænam sit talis? th. 18. seqq. Ut locum habeat, quid requiratur? th. 21. Non locum habet in alienationibus necessariis, & si facta creditoribus consentientibus. th. 21. Ad quod probandum sufficit illorum subscriptio. ibid. An dolus ex parte alienantis

nantis & accipientis requiratur? th.23. 28. Quousque ignorans teneatur? th. 24. 28. Quid si filiofam. aliquid in fraudem creditorum datum fuerit? th. 25. Ignorantia accipientis, quæ per ætatem contingit,non impeditur. th.27. Fraus quomodo & a quo probanda? th.29. Instituenda nonnisi excussis debitoris bonis. th. 30. Datur creditori, in cujus fraudem alienatio facta. D.2. th. 18. D. 127. th. 13. Non datur novo creditori. D. 2. th. 18. Datur, si hereditas, vel res hereditariæ in fraudem creditorum alienatæ. D. 126. c. 4. th. 3. n. 10.

Actione Pauliana curator bona alienata revocare nequit, qui si debitor in fraudem creditorum alienat prædia, & fuga solvit debita, bonis, quæ superſunt, constituitur. D. 54. th. 42.

De Actione Pauliana agitur in §. 6. Inst. de act. D. 118. th. 84. D. 2. th. 17.

ACTIO de PECULIO.

Actio de pec. quid? D. 148. tit. 1. §. 6. th. 1. Oritur ex contractu vero vel quasi cum servo vel filiofam. de servili vel profectitio peculio inito & ex edicto prætoris. th. 2. n. 1. 2. Non locum habet in peculio castrensi quasi castrensi, & adventitio. n. 3. D. 74. th. 49. n. 12. D. 118. th. 30. D. 110. th. 6. n. 2. th. 9. n. 1. & th. 16. Non datur ex delictis. D. 148. tit. 1. §. 6. th. 7. n. 4. Quibus, adversus quos & ad quid detur? th. 3. 4. 5. Hodie plus difficultatis, quam utilitatis habet. th. 6. n. 1. An in Monachis locum habeat? n. 2. Quamdiu duret? tit. 2. th. 1.

ACTIO PIGNORATITIA.

Actio pignoratitia directa quid? D. 146. tit. 7. §. 2. th. 2. n. 1. Est vel directa vel utilis. n. 2. Oritur ex contractu pignoratitio. th. 3. n. 1. Statim nascitur, quamprimum pignus rei traditione contractum est; sed regulariter soluto demum pignoris vinculo intentari potest. n. eod. Non locum habet, nisi contractus pignoratitius celebratus. n. 2. An in hypotheca, & pignore prætorio locum habeat? n. 3. 4. Quibus & adversus quos detur? th. 4. n. 1. Non datur contra tertium possessorem. n. 2. Nec contra fidejussorem. n. eod. Nec contra creditoris creditorem, cui ille rem oppignoratam iterum pignori dedit. ibid. Datur ad rem pignori traditam, licet alienam. th. 5. n. 1. An Exceptio dominii hîc opponi possit? n. 2. Datur ad fructus & omnia commoda, quæ creditor occasione pignoris est consecutus. n. 1. 3. Etiam ad actionum ratione pignoris, licet ex proprio facto quæsitarum, cessionem. n. 4. Ad interesse & ad usuras datur, sed quando? n. 5. Ad damnum, dolo creditoris, vel culpa levi datum, resarciendum. th. 6. n. 1. Non quod culpa levissima aut casu fortuito datum. n. 2. 3. Limit. 1. nisi pacto in h. casum se obligaverit. n. 4. 2. propria authoritate rem occupaverit. n. 5. 3. Aut alia culpa vel mora casum præcesserit. n. 6. Si dubitetur, an dolo vel culpa creditor quid commiserit, repromittere eo nomine tenetur. n. 7. Si creditor debitum, cessante solutione, rite distraxerit, datur, 1. si creditor non b. f. in vendendo illo versatus, ad omne interesse. th. 7. n. 1. 2. Ad residuum pretii. n. 2. Quid si illud ab emptore creditori nondum solutum sit? n. 3. Ab aliis in quibus differat? th. 8. Quomodo ab hypothecaria? th. 1. Quando intentetur? th. 8. n. 2. Est perpetua, nec ullo tempore præscribitur. th. 9.

Actio pignoratitia contraria quid? ∫. 3. th. 1. Oritur ex contractu pignoratitio. th. 2. n. 1. Utilis quando habeat locum

locum? n. 2. Quibus & adversus quos competat? th. 3. Datur ad id, quod creditori pignoris causa abest, 1. ob rei qualitatem, e. gr. si rem alienam, vel alteri obligatam, aut morbosam ignorans pignori acceperit utut ab ignorante. ∫. 1. th. 4. n. 2. & ∫. 3. th. 4. n. 2. Quid si talia sciens prudensque fecerit vel substituerit? ib. th. 4. n. 2. 2. Si ex re oppignorata damnum senserit? n. 3. Quid si servus oppignoratus furtum fecerit? ib. 3. Si in rem expensas necessarias fecerit? n. 4. Quid de utilibus dicendum? n. 5. Alios casus ubi competat? ibid. Non datur contra debitorem hypothecam nuda conventione constituta eo nomine creditori debitoris fraude decepto. D. 46. th. 21.

ACTIO PRÆJUDICIALIS.

Actio præjudicialis magis ad naturam realium actionum accedit. D. 19. th. 89.
Actione præjudiciali utili agendum est petitorio, si quis asserit aliquem hominem suum vel proprium esse, reus vero negat. D. 116. th. 86.
Actiones præj. neque reales neque personales sunt. D. 54. th. 40. Cumulari nequeunt. D. 28. th. 15.

ACTIO PRÆSCRIPTIS VERBIS.

Actio præscriptis verbis cum actione ex empto concurrere non potest. D. 11. th. 17. n. 4. Ex contractibus innominatis descendens quid? D. 157. ∫. 4. th. 16. Interdum etiam datur extra ordinem, licet nullus verus intervenerit quasi contractus. n. 1. Ibi regulariter cessat, ubi ordinaria & nominata actio competit. n. 2.

ACTIO PUBLICIANA.

Actio publiciana non competit contra possidentem pro herede. D. 19. th. 88. Et rei vindicatio in uno eodemque libello alternative institui possunt. D. 37. th. 6. D. 118. th. 12. Quandoque vero domino, quandoque adversus verum dominum datur. D. 2. th. 14.
Actionem public. non impedit mala fides actoris superveniens. D. 37. th. 6. D. 2. th. 13. D. 116. th. 20.
Actione public. verus dominus uti potest, sub qualitate b. f. possessoris. D. 116. th. 19. Agit qui vel momento possedit. D. 138. c. 3. art. 1. th. 2. n. 5.

ACTIO QUADRUPEDARIA.

Actio quadrupedaria cum *actione L.* Aquiliæ non concurrit. D. *118. th.* 17. Si quis ea lege e. gr. equum vendiderit & tradiderit, ut, si intra triduum non placuerit, venditori redderetur, equus vero intra hoc tempus pauperiem fecerit, non competit eidem contra venditorem, cui equus restitutus. D. 40. th. 1. Secus si emptio sub conditione suspensiva fuerit facta aut damnum tertio datum. ib. Utilis contra ejusdem dominum datur, si fera bestia in alicujus dominio existens, pauperiem fecerit. th. 3. Datur damno a cane vel fele dato. th. 2. Non competit contra ejusdem dominum, si fera bestia in libertate naturali damnum dedit, & postea fuit capta. th. 5. Per inficiationem non crescit in duplum. th. 8.
In Actione quadr. reo competit hodie etiam electio, an animal noxæ dare, an vero damni æstimationem solvere velit. th. 9.

ACTIO de RECEPTO.

Actio de recepto contra nautas, caupones &c. neque ex deposito neque locatione oritur. D. 34. th. 16. Non datur adversus cives, qui cauponam non exercent. ibid. Datur hospitibus incendio in caupona exorto de omnibus rebus receptis. th. 17. Nisi probet, incendium citra suam culpam exortum. ibid. Datur contra cauponem, etsi prædi-

prædixerit, hoſpitibus ſe damnum nemini præſtiturum, hoſpitibus vero contradicentibus poſtea tacuerit, & retinuerit. th. 18. Idem dicendum, licet caupo hoſpitibus claves cubiculi ſimpliciter ſine proteſtatione tradiderit. ibid. Quid ſit? D. 105. th. 17. n. 1. An ſit arbitraria? n. 6. An dativa? th. 22. n. 2. An oriatur ex contractu? th. 19. n. 2. Aut quaſi contractu? n. 3. ſeqq. th. 20. ſeqq. Ab actione depoſiti vel locati differt. th. 21. Cum actione depoſiti vel locati interdum concurrit. ibid. n. 2. Expreſſam conventionem non requirit. n. 3. Ut locum habeat requiritur, 1. ut ipſe cauponam, navem vel ſtabulum quotidiani quæſtus gratia exerceat. th. 23. 2. Ut qua tales aliquid receperint, ſ. per ſe, ſ. per alios, quibus hæc poteſtas data. th. 24. n. 1. ſqq. 3. ut aliquid receperint. th. 25. n. 1. 4. ut ipſis vel illorum magiſtris ſcientibus aliquid ſit illatum. th. 27. n. 1. Sufficit tamen ſcientia generalis. n. 2. Quæ ſatis probata, ſi ejusmodi exercitores vel magiſtri ſcire potuerint, vel debuerint. n. 3. Ceſſat 1. ſi is, qui ejusmodi profeſſionis non eſt, ex neceſſitate vel amicitia aliquem receperit. th. 23. n. 2. 2. In illis, qui ſolennium nundinarum tempore mercatores vel advenas pro certo pretio & mercede recipiunt. n. 3. 3. Vel qui Studioſos in ædes & menſas ſuas recipiunt. n. 4. 4. ſi extra cauponæ, navis, vel ſtabuli negotium aut exercitium aliquid receperunt. th. 24. n. 1. Exempla. n. 3. 4. 5. 5. Si famuli, quibus recipiendi poteſtas non conceſſa, aliquid recipiunt ut ſi mediaſtini, *Die Hauſsknechte*. th. 25. n. 3. Quid ſi ejus filius, filia vel uxor? n. 5. 6. 6. Si illis ignorantibus aliquid illatum. th. 27. n. 2. Locum habet, ſ. receptio fuerit gratuita, ſ. non. th. 29. Datur vectoribus, aut viatoribus, qvorum res receptæ, ſed non reſtitutæ ſalvæ, & eorum heredibus. th. 30. Et illis, qui apud nuptialia convivia in publicis diverſoriis inſtituta, pallia vel pilea ſua non receperunt. n. 2. Datur adverſus nautas, caupones & ſtabularios eorumque heredes. th. 31. Quid ſi fœminæ cauponam exerceant? n. 3. Adverſus tabernarios, qui vinarias aut cereviſiarias tabernas exercent. th. 32. n. 1. 2. Secus ſi in tabernis opificia, aut alias merces vendunt. n. 3. An adverſus aurigas? th. 33. ſeqq. An & quatenus habeat locum, ſi nautæ &c. declaraverint, & proteſtati, ſe ſcil. damnum non præſtaturos? th. 48. Locum habet, ſi in rebus illatis damnum a quocunque etiam datum. th. 49. Item, ſi res illatæ & receptæ in caupona &c. incendio in illa exorto perierunt. th. 50. Licet de culpa non conſtet. n. 7.

Actionis h. in libello actor perſonam, a qua furtum factum, nominare, & eand. in proceſſu probare non tenetur. th. 38. n. 5.

Actioni h. inſtitutæ opponi poteſt exceptio retentionis. th. 52. n. 2.

Actionem h. excludit caſus fatalis & vis major. th. 50. n. 7.

Actione h. repetuntur omnes res illatæ & ſalvæ non reſtitutæ. th. 36. Principales & illarum acceſſoriæ, cujuscunque qualitatis. ibid. Inferentis propriæ & alienæ. ibid. Modo illius, illas ſalvas eſſe, interſit. ibid. Petuntur res vel in ſpecie. th. 37. n. 1. 2. Vel illarum æſtimatio ſi in ſpecie reſtitui nequeunt. n. 2. Licet citra illorum culpam periiſſent, vel deteriores factæ. n. 3. Modo hoc non ſit factum caſu fatali & vi majori. n. 4. 5. Quod nautæ, caupones &c. probare tenentur. th. 38. n. 1. Aut culpa caſum præceſſerit. th. 38. n. 2. Quis illam præceſſiſſe probet? ibid. Aut caſu periit, qui plerumque hominis culpa contingit. th. 39. Aut

res furto ſubtractæ. th. 40. ſ. ab extraneo ſ. domeſtico. n. 4. ſeqq. Licet fur per feneſtram intraverit. n. 7. Aut certo de fure conſtet. n. 8. Aut furtum a proprio cauponis &c. famulo, qui communiter pro probo habitus, commiſſum ſit. th. 41. n. 1. ſeqq. Quid ſi furtum a viatoris famulo proprio factum? th. 42. Aut ab extraneis nocturno tempore & vi majori commiſſum? th. 43. Aut propria viatoris culpa interceſſit. th. 44. Aut ſi ex cubiculo viatoris ſurreptæ, ipſeque ejusdem claves absque proteſtatione habuerit. th. 45. Aut ſi viator rebus ſuis in caupona cuſtodiendis cuſtodem appoſuerit. th. 46. Aut ſi viator illas penes ſe & in ſuo cubiculo habuerit. th. 47.

Ab actione h. non liberat cauponem clavium traditio. th. 45. n. 2.

In Actione h. probet actor illationem. th. 28. Caupo, ſtabularius & nauta omnium factum & damnum datum præſtat. th. 40. n. 5. Si de rerum illatarum & peremptarum quantitate & æſtimatione controverſia, actori incumbit probatio. th. 51. n. 1. Et ſi ſemiplene probavit juramentum ſuppletorium judex deferre poteſt. ibid. An juramentum in litem affectionis locum habeat? th. 51. n. 2. An ſi ciſtam clauſam vel obſignatam viator tradiderit cuſtodiendam? n. 4.

Cum Actione h. concurrunt actiones quænam? th. 54.

ACTIO REDHIBITORIA.

Actio redhibitoria ceſſat, licet vitium animalis non ita manifeſtum, ut ſtatim appareat, modo ex diligenti inſpectione cognoſci poſſit. D. 116. th. 51.

In Actione redhib. ſi quis ita vendat, ut, niſi placuerit, res ſit inempta, ſexaginta dies conceduntur. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 15. Morbi vitiique nomine ſex menſes obtinent. ibid. th. 2. n. 6. v. Actio ædilitia. Edictum Ædilitium.

ACTIO RERUM AMOTARUM.

Actio rerum amotarum famoſa non eſt, famoſis actionibus tamen comparatur. D. 95. th. 59. n. 3. Regulariter non datur conſtante matrimonio. D. 106. concl. 28. Eſt rei perſecutoria. D. 136. th. 27. n. 5. & th. 35. n. 6. Non datur contra heredes. D. 118. th. 50. D. 136. th. 35. n. 6. 8. Niſi in *quantum* ex delicto ad illos pervenit. *ibid.*

Actione rer. am. repetuntur res omnes amotæ, etſi alter conjugum nihil habeat reliqui, quod ad alimentationem ſufficiat. D. 116. th. 60. Agi nequit conſtante matrimonio ob res mariti proprias ab uxore divortii cauſa amotas. D. 118. th. 49.

ACTIO RESCISSORIA.

Actio reſciſſoria non eſt neceſſaria adverſus illum qui præcedentibus belli temporibus implevit tempus præſcriptionis. D. 19. th. 83. Quacunque ex cauſa indulgeatur, a priore per abſentiam, juſtum impedimentum, mulieris interceſſionem, &c. amiſſa, differt non ſpecie, ſed tantum adjectitia qualitate. D. 114. th. 5. Ex edicto ex quib. c. maj. jure novo non eſt quadriennalis, ut maxime prior fuerit perpetua. th. 7. In genere conſiderata, non realis tantum ſed & perſonalis. D. 2. th. 15. Adhuc hodie eſt in uſu. th. 16.

ACTIO de SERVO CORRUPTO.

Actio de Servo corr. datur, licet ſervus deterior factus non fuerit. D. 57. p. 2. c. 1. th. 8. n. 5. Competit patri ratione liberorum. th. 12. n. 5. Marito ratione uxoris. n. 6. Datur non tantum domino adverſus doloſum conſultorem, delictum perſuadentem, ſed & læſo, cui damnum datum ad intereſſe. ibid. n. 4.

Utilis

Utilis marito ratione uxoris competit. D. 54. th. 11. D. 42. th. 4. D. 116. th. 29. D. 118. th. 11. Patri ratione filii, domino ratione subditi, & hoc non tantum si ipsos quoad animum corrumpit, sed & illorum malitiam laudando aut ipsos recipiendo deteriores reddit. D. 42. th. 4. D. 116. th. 29. Non competit contra eos, qui ob mariti, patris, dominique sævitiam fugientes recipiunt ex humanitate aut misericordia. D. 42. th. 4. Est perpetua. D. 19. th. 99. D. 118. th. 21. D. 106. concl. 12. Non famosa. D. 118. th. 21.

ACTIO pro SOCIO.

Actio pro Socio quid & qualis? D. 150. tit. 2. §. 2. th. 1. Quibus & adversus quos detur? th. 2. Datur ad id, quod societatis nomine sibi invicem debent, & ut communicanda in medium conferant. th. 3. n. 1. Qui administravit, inventarium exhibeat, & jurato res communes designet, & administrationis suæ rationes reddat. ibid. Omneque damnum, dolo, lata & culpa in concreto considerata datum præstet. n. 2. Datur ad expensas, quæ ipsam societatem respiciunt. th. 5. Quid si extra societatem factæ? ibid. Non datur ad rerum divisionem. D. 106. concl. 17. D. 150. tit. 2. §. 2. th. 6. Interdum famosa est. D. 128. c. 5. th. 15. n. 2. Secus inter conjuges ibid. Heredibus & in heredes datur. D. 136. th. 23. n. 4.

Actioni pro socio annexum est beneficium competentiæ. D. 128. c. 5. th. 15. n. 3. D. 150. tit. 2. §. 2. th. 7.

ACTIO ex STIPULATU.

Actione ex stipulatu pater repetit dotem profectitiam, matrimonio per mortem uxoris soluto, de jure civili. D. 118. th. 47. Etsi liberos proprios filia reliquerit. ibid. Secus de consuetudine. ibid.

ACTIO SUBSIDIARIA.

Actio subsidiaria datur pupillis adversus magistratum. D. 14. th. 27. Magistratus hîc probare debet culpam abfuisse. n. 5. Adhuc hodie contra magistratum locum habet. n. 6. 7. Adeo ut interdum etiam ante contutores conveniri possit? D. 118. th. 54. Contra magistratus prius intentanda venit, antequam ad honorarios pervenitur. D. 137. th. 30. n. 7. Competit contra magistratum, si dolus vel culpa ipsi imputari potest, si forte scit, bona, vel nulla habere eum, qui ad tutelam admittitur, vel valde obærata. D. 116. th. 63.

ACTIO de TABULIS EXHIBENDIS.

Actio de tabb. exhib. quando & cui detur? D. 90. th. 36. seqq.

ACTIO ex TESTAMENTO.

Actio ex testamento est stricti juris. D. 19. th. 63. Non tantum ex hereditatis aditione oritur. ibid. D. 118. th. 64. Quæ competit ad servitutem legatam petendam, longo tempore amittitur. D. 39. th. 11.

Actione &c. cessa, interdictum quoque de tabulis exhibendis, licet non in specie mandatum fuerit, procurator ipse ex persona cedentis intentare potest. D. 120. th. 31.

ACTIO de TIGNO JUNCTO.

Actio de tigno juncto etiam adversus bona fide ædificantem in duplum competit. D. 19. th. 20. Datur etiam adversus bonæ fidei possessorem. D. 118. th. 94.

ACTIO TRIBUTORIA.

Actio tributoria unde dicta? D. 147. tit. 4. th. 2. n. 1. Quid? n. 2. Datur a prætore ex contractu servi vel filiifam. qui

de mercibus peculiaribus ſciente & patiente domino vel patre negotiatur ob dolum domini vel patris easdem non æqualiter diſtribuentis. th. 3. Datur creditoribus, d. m. læſis eorumque heredibus, adverſus dominum vel patrem in cujus poteſtate ſunt illorum permiſſione negotiantes. th. 4. Adverſus heredes datur tantum de eo, quod ad illos pervenit. ib. n. 3. Veniunt hîc in tributum non totum peculium, ſed tamen merces peculiares (non dominicæ) & quod ex mercibus illis eſt. th. 5. Si ſervus plures exercuerit negotiationes vel ejusdem negotiationis plures tabernas habuerit, quomodo facienda diſtributio? ibid. Quid dicendum de liberi hominis negotiatione? ibid. Dolum malum domini coercet malitioſe in diſtribuendo verſati. D. 136. th. 24. n. 10. Non tranſit in heredes. ibid. An adhuc in uſu? D. 147. tit. 4. th. 7.

Actione trib. ex d. mercibus ſinguli quantum petant? th. 6. Juxta proportionem ſcil. geometricam. ibid. An jus prælationis hîc habeat locum? ibid.

ACTIO TUTELÆ.

Actio tutelæ heredibus & in heredes datur. D. 136. th. 23. n. 4. Contra tutores eorumque heredes ad rationes reddendas durat XXX. annos. D. 64. th. 97. n. 1. Secus de jure Hamburgenſi. n. 2. 3.

ACTIO VENDITI.

Actio venditi quid, qualis & quotuplex? D. 155. §. 2. th. 1. n. 1. 2. Oritur ex emptione venditione, quamprimum illa fuerit perfecta. th. 2. Datur venditori & heredibus. theſ. 10. Utilis domino procuratoris. ibid. Datur adverſus emptorem & heredes. th. 11. Utilis adverſus dominum procuratoris ib. Primario competit ad pretium. th. 12. Competit ad uſuras pretii tardius ſoluti, ſed quando & ad quasnam? th. 14. n. 1. & th. 18. Utrum jure obligationis an officio judicis? th. 14. n. 12. Quid ſi fides de pretio habita fuerit? th. 16. n. 1. Aut ſi pretium ob imminentem evictionem retineatur. n. 2. 3. An detur poſt moram ultra uſuras etiam ad lucrum ceſſans? th. 21. ſqq. Datur ad repetendos ſumptus in rem venditam factos. th. 26. Quosnam? ibid. Quando ad rem ipſam cum fructibus repetendam? ibid. Ad quid porro? ibid.

Actioni venditi ante rei traditionem obſtat exceptio rei nondum traditæ. th. 3. Licet ſtatutum dicat, inſtrumento nullam opponi poſſe exceptionem. n. eod. Aut ex pluribus rebus, uno pretio venditis quædam, ſed nondum omnes, traditæ. th. 4. Oppoſita h. exceptione cui incumbat probatio? th. 5. An & quatenus obſtet exceptio, ſi res vendita a venditore tradita, ſed aliena? th. 6.

ACTIO de IN REM VERSO.

Actio de in rem verſo quid & qualis? D. 148. tit. 3. th. 1. n. 1. 2. Datur, quibus in caſibus procurator mandati habet actionem, & negotiorum geſtor negotiorum geſtorum. th. 3. n. 2. Datur illis, qui cum filiof. vel ſervo contraxerunt, & ex quorum contractu aliquid in rem patris vel domini verſum eſt illorumque heredibus. th. 4. n. 1. An hîc ſit locus præventioni? n. 2. Non datur fidejuſſori? n. 3. Datur adverſus patrem vel dominum, in quorum rem aliquid verſum eſt, illorumque heredes. th. 5. Datur ad id, quod ex contractu filiif. vel ſervi debetur, quatenus aliquid in rem patris vel domini eſt verſum. th. 6. Quando pater hîc liberetur actiones creditoribus cedendo? th. 6. n. 2. Quando habeat locum? th. 8. Datur creditori, qui cum ſociorum uno ſuo

ſuo proprio nomine contrahente contraxit, contra reliquos ſocios, ſi acquiſitum in communem ſocietatis arcam verſum eſt. D. 129. th. 46. n. 9. 10. 11. An competat adverſus patrem, qui alicui filium, in univerſitate ſtudiorum gratia degentem, commendat, isque filio mutuam dat pecuniam, & pecunia in neceſſarios filii uſus conſumpta eſt? D. 115. th. 32. Non competit creditori, a quo filiusf. pecuniam accepit, quaſi in rem patris verſurus, neque vertit. D. 116. th. 39. D. 115. th. 32. Ampliat. D. 115. th. 35. Datur contra maritum, ſi uxor in utilitatem mariti contrahit. D. 48. th. 18. Licet res illæ poſt contractum ſtatim caſu pereant. ibid.

ACTIO VI BONORUM RAPTORUM.

Actio vi bonorum raptorum eſt actio mixta. D. 136. th. 27. n. 5. th. 34. n. 1. Non datur adverſus ſucceſſores. th. 34. An detur, ſi alicujus ædes effractæ, & res tantum corruptæ fuerint? D. 90. th. 36. ſeqq.

ACTOR.

Actor de Jure Civili ſuper quo cavere debeat? D. 66. th. 44. n. 1. D. 65. th. 5. n. 1. Hodie utplurimum ad inſtantiam rei ſaltem de judicio peragendo & expenſis refundendis cavet. D. 66. th. 44. n. 2. D. 65. th. 5. n. 2. 3. Reo non cavet de evictione. D. 65. th. 4. num. 1. Contrarium in foro Saxonico receptum. num. 2. 3. Si agere ceſſet, competit quandoque remedium L. Si contendat. ff. de fidejuſſor. vid. L. Si contendat. Quis? D. 84. th. 68. n. 4. Habet in bonis immobilibus rei tacitam hypothecam. D. 53. th. 8. Edere debet reo ad deliberandum tantum ea inſtrumenta, quibus ipſemet uſurus eſt in judicio, ad fundandam vero exceptionem illius etiam reliqua ad cauſam pertinentia. D. 28. th. 16. Ipſe venire debet inſtructus ad judicium & reus actori rationes vel inſtrumenta edere non tenetur. D. 103. c. 5. th. 6. n. 1. Ad lites futuras dari nequit. D. 131. th. 64. n. 3. Tam ad futuras quam præſentes ſi conſtitutus, ejusdem conſtitutio tantum quoad præſentes valet. th. 65. Cui ante litem conteſtatam ex cauſa permiſſa eſt teſtium receptio, adverſarium ſuum intra annum convenire debet, quod, niſi fecerit, receptæ atteſtationes non valent. D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. n. 2. Ut vincat, non ſufficit, ut poſſeſſoris jus infirmet, ſed ut ſuum probet, requiritur. D. 158. tit. 1. th. 54. n. 3.

Actori, qui ſuam intentionem probavit, ad fundandam replicationem reus rationes ſuas juſte edere compellitur. D. 28. th. 17. Item ſi actor a reo rationum editionem petat ad intentionem ſuam tantum adjuvandam. th. 18. Tenetur reus edere inſtrumenta communia. th. 19.

ACTUS.

Actus ultra agentium intentionem nihil operatur. D. 17. th. 11. n. 2. D. 55. th. 52. n. 3. D. 107. th. 59. n. 6. D. 113. th. 60. n. 3. D. 121. c. 5. th. 2. num. 6. D. 130. th. 31. n. 2. Facti potentior eſt, quam actus verbi. D. 17. th. 28. n. 5. Unicus, licet manifeſtus, notorius, habeatque tractum ſucceſſivum, tamen non ſufficit ad conſuetudinem introducendam. D. 23. th. 8. In Legislatoris notitiam etſi perveniſſe præſumatur, & tacendo in illum conſenſiſſe, non tamen jus facit. ib. Ex poteſtate, qua quis uſus non eſt, valere non poteſt. D. 121. c. 3. th. 4. n. 7. & th. 11. n. 3. Sequens in præcedentis executionem factus præſumitur. ibid. th. 11. n. 3. Præcedens ſe-

ſequentem limitat ac interpretatur. ib. Qui poteſt ſonare delictum & non delictum in dubio interpretandus, ut abſit delictum. D. 135. th. 26. n. 13. Exterior caracter eſt voluntatis enixæ. D. 139. th. 6. n. 9. Legitimus eſt ejus naturæ, ut conditio aut dies illi adjici nequeat. D. 139. th. 16. n. 3. Legitimus momento perficitur, arbitriumque abſolutum & præſens deſiderat. ibid. Legitimus eſt hereditatis aditio. ib. Ultra id, quod cogitatum eſt, non extenditur. ib. th. 20. n. 5. Licet juramentum acceſſerit. ibid. Quando in alicujus favorem redditur nullus, ſub hac tacita conditione illud fieri cenſetur, ſi ille, cujus favorem reſpicit, actum illum nullum eſſe velit. D. 152. tit. 3. th. 18. n. 1. Ita eſt interpretandus ut valeat, operetur, & vitio ſi ſit ambiguus, careat. D. 161. th. 3. n. 4.

Actus nomen generale eſt, ſive re ſive verbis quid agatur. D. 11. th. 29. n. 4. D. 7. th. 6. n. 2. Operationem ultra agentium intentionem extendere, abſurdum eſt. D. 161. th. 5. n. 8.

Actus duo nec ad conſuetudinem introducendam de jure ſufficiunt. D. 23. th. 9. Sed quid de praxi? ibid. Qui ſufficiant & requirantur ad conſuetud. introducendam? ib. th. 10. An requirantur judiciales? th. 11. Legitimi & ſolennes debent eſſe continui, & uno actu abſolvi. D. 134. th. 13. n. 10. Aliquot in judicio per errorem exerciti jus conſtitutionis non tollunt. D. 77. p. 2. reſol. 1. num. 88. Neque errore detecto jus dant ſimiles actus exercendi. ib.

Actuum reiteratio omnem tollit erroris præſumptionem, plenam arguit deliberationem & vim habet jurati conſenſus. D. 139. th. 6. n. 4.

In Actibus momentaneis, i. e. qui in temporis momento conſiſtunt, pro perfecto non habetur id, quod intra terminum non perficitur. D. 138. c. 3. art. 1. th. 2. n. 10.

ADDICTIO IN DIEM.

Addictio in diem quid? D. 152. tit. 2. th. 1. n. 1. Nihilominus in ſuo vigore ſubſiſtit, licet certa dies melioris allatæ conditionis non expreſſa fuerit. n. 2. Eſt vel tacita, vel expreſſa. th. 2. n. 1. 2. Expreſſa eſt vel reſolutiva, vel ſuſpenſiva. th. 3. 4. In dubio ſub conditione reſolutiva & pure facta cenſetur. th. 5. S. Licitatio non locum habet poſt totalem rei interitum. th. 8. n. 2. Secus ſi ipſa res vendita, (licet deterior facta) vel pars ejus ſuperſit. n. eod.

Addictionis in diem pactum reſolutorium I. fiat verbis directis. th. 16. Quænam verba hic dicantur directa, vel obliqua? ibid. II. Adjiciatur re adhuc integra & in continenti. th. 17. Quid ſi ex intervallo, re tamen adhuc integra, vel non amplius integra? ibid. Cum pacto reſolutivo an alia quoque pacta reſolutiva eandem habeant vim? th. 18.

Addictione in diem pure & ſub conditione reſolutiva facta ſtatim emptio eſt perfecta. th. 6. Pendente h. conditione ſtatim competit actio empti venditi, & emptor agere poteſt ad rem tradendam. th. 7. n. 1. Illius rei traditione transfertur dominium vel conditio uſucapiendi in emptorem. n. 2. Fructus ex re illa medio tempore perceptos emptor ſuos facit. th. 8. n. 1. Theſaurum in illa inventum acquirit. ib. Ipſi res perit. n. 2. Emptor interim illam oppignorare poteſt. th. 9. n. 1. Quales habeat actiones? n. 2. An interim retractus, emphyteuticario vel vaſallo h. modo rem alienante, pœna commiſſi locum habeat, item gabella vel laudemium ſolvi debeat? th. 10. Exiſtente h. conditione reſolutiva, emptio perfecta reſolvitur, ita ut retro ab initio pro non facta

cta habeatur. th. 11. & th. 12. Emptor statim dominus esse desinit. th. 12. n. 1. Rei vindicationem amittit. n. eod. Actiones, ratione rei, interim quæsitas, cedere tenetur. n. 2. Omnes fructus & omnia commoda, ex re vendita quæsita, venditori restituit. n. 3. Licet primus emptor adjiciendo rem sibi addici obtinuerit. ibid. Pignus, ab emptore, medio tempore, constitutum, ipso jure extinguitur. n. 4. Expensas in rem necessario factas de fructibus deducit, aut actione empti repetit. th. 13. Habet h. c. etiam jus retentionis. ibid. Et pretium solutum & arrha emptori restituenda. tit. 3. th. 13. Ad venditorem ipso jure, sine rei traditione dominium redit. tit. 2. th. 14. Ratione præstationum personalium habet actionem venditi. ibid. Etiam rei vindicationem. ibid. An pœna commissi cesset, & arrha, vectigal, gabella, vel laudemium repeti possit? th. 15. Quando conditio h. resolutiva existere censeatur? th. 19. An si pupillus sine tutoris autoritate? ibid. Aut facultatibus non idoneus? ibid. Aut unus ex pluribus emptoribus vel venditoribus meliorem obtulerit conditionem? ibid. Quid si tantundem saltem oblatum? ibid. Venditor meliorem conditionem allatam abjicere potest. th. 20. Quid si unus ex pluribus venditoribus adjectionem non admiserit? th. 21. Venditor adjectionem primo emptori denunciare & eidem idem licitanti rem relinquere tenetur. th. 22. Deficiente hac conditione resol. contractus manet firmus. th. 23. Sub conditione suspensiva facta pendente ea emptio in pendenti & imperfecta est. thes. 24. Existente illa, contractus retro censetur perfectus. th. 25. Deficiente illa, emptio venditio deficit. th. 26.

Sub addictione in diem contracta emptione resoluta fructus & commoda venditori restituenda. D. 118. th. 36.

Addicere verbum quid significet? D. 152. tit. 2. th. 1.

ADJECTIO.

Adjectio naturalis nihil novi addens habet tantum virtutem explicativam. D. 14. th. 11. n. 3. D. 15. th. 22. n. 5.

Adjectiones certæ & certo exituræ conditionem non faciunt. D. 126. c. 3. th. 2. n. 3.

ADJECTUS.

Adjectus potest solutum recipere. D. 102. th. 9. D. 54. th. 45. Quæ potestas personalis est, nec ad heredes transit, sed morte extinguitur. ib. & D. 130. th. 14. n. 4. Non potest acceptum ferre. D. 102. th. 19. Acceptum stipulatori vel creditori restituit. D. 130. th. 14. n. 6. Limitat. n. eod. Est qui consensu partium obligationi accedit, ut solutio ipsi non minus quam principali fieri possit. D. 161. th. 2. Personam creditoris repræsentat. n. 4. & th. 9. n. 4. Accedit vel creditoris vel debitoris, vel sui ipsius causa. quomodo? th. 3. In dubio debitoris gratia semper præsumitur. ib. n. 2. An & quando donationis gratia præsumatur? n. 4. Interponitur solo partium consensu per particulam disjunctivam expresso. th. 4. Licet ex quacunque causa non recte interponatur, nihilominus utiliter procedit ipsa obligatio. th. 4. n. 1. A quo adjici possit? th. 5. Si talis persona in potestate nostra existens, donationis gratia a nobis inseri nequit. th. 5. n. 1. Limitat. ib. Quis possit constitui? th. 5. An persona incerta? n. 8. Cuinam obligationi inseri possit? th. 6. Quid principali obligatione non subsistente? ib. An ultimis voluntatibus? ib. An pollicitationibus? ib. Ratione servitiorum in

in feudo an possit apprehendi? ib. Donationis causa an comprehendi possit, quando creditor electionem sibi reservat? ib. Quomodo inseratur? th. 7. Quid si obligatio principalis conditionalis? n. 5. Quid si conditio in adjecti personam collata? n. eod. Quid si obligatio partis præstationem ipsa natura respuat? n. 6. Quid si obligatio diem habeat adjectum? n. 8. Non potest revocari. n. 2. Principalem imitatur, si non evidenter diversitas apparet. n. 3. Est accessio. n. eod. & th. 10. n. 6. Esse potest, ubi est obligatio. th. 7. n. 8. Accedit tantum solutionis causa. ib. & th. 8.

Adjecti ratione an detur actio negotiorum gestorum? th. 9. n. 7. Conditionis ignorantiam allegans nullo modo audiendus. th. 5. n. 2. Naturam non mutant accessiones. th. 5. n. 8. Voluntate non requisita an & quando alii solvi possit? th. 9. n. 2. Damnum est si creditoris res qualicunque modo ob non susceptam solutionem deterior facta fuerit. ib. n. 4. Jus quomodo extinguatur? th. 10.

Adjecto solutionis gratia recte solvitur etiam contradicente & invito postea stipulatore. D. 130. th. 14. n. 1. 2. Licet pars debiti ipsi stipulatori soluta. n. 2. Aut adjectus sit conditionis cujuscunque. n. 3. Solvendi potestas amittitur, si lis inter creditorem & debitorem sit contestata, vel status adjecti mutatus. n. 5. Limitat. ibid. Nulla quæritur obligatio. D. 161. th. 5. n. 3. & th. 8. n. 2. & th. 9. Limitat. th. 9. n. 12. Non minus quam principali debitor solvere potest. th. 9. Mandati actio contraria non denegatur. idid. & n. 11. Et quidem cum effectu ut protinus liberetur. n. 3. Nisi diversa species in adjectum designata fuerit. ibid. Residuum solvi potest, si creditori volenti partem solverit. n. 4. Occasione obligationis, cui insertus, si indebitum solvitur, non ipsi, sed creditori condicitur. ibid. Ante diem solvi potest, uti creditori. ib. Reprobam pecuniam solvens non liberatur, retentionem tamen creditor nanciscitur. ib. Soluta res evicta si fuerit, pristinæ obligationis vigor non infringitur. ib. An in alio loco, quam qui in obligatione expressus, solutio fieri possit? ib. Solutio an & quando fieri possit invito aut prohibente *creditore?* n. 5. Competens facultas *recipiendi* solutionem est personalis, & expirat cum persona. th. 10. n. 2. Quid si donationis causa adjectio facta? ibid.

Adjectum donationis causa complectens obligatio an insinuatione indigeat, si quingentorum solidorum summam excedat? th. 3. n. 4. Esse illum, qui exhibet chirographum, non procuratorem ad exigendum, perspicuum est, quando quis in chirographo promisit, se daturum creditori aut quicunque chirographum exhibuerit. th. 5. n. 8. Frustra complectimur, ubi nihil debetur. th. 9. n. 3. Inter & creditorem contrahitur mandatum extrajudiciale. th. 5. n. 4. th. 9. n. 11. Inter & creditorem negotium per solutionis receptionem contrahitur. th. 9. n. 2.

Circa adjectum consensus vitiosus neutiquam corrumpit ipsam obligationem. th. 4. n. 1.

Ab Adjecto creditor actione mandati solutum repetit. D. 161. th. 9.

Adjecti si plures fuerint, & creditor m. c. donatum ipsis velit, uno adjectorum decedente, priusquam ipse creditor moritur; non potest heres creditoris, si reliquis adjectis solutio facta fuerit, partem ipsis condicere. th. 9. n. 10.

ADJUVARE.

Adjuvans vel auxilium ferens quatenus obligetur? D. 139. th. 9. n. 8.

AD-

ADMINISTRARE.

Adminiſtrare etiam ille dicitur, qui alteri adminiſtrationem mandat. D. 15. th. 33. n. 3.

Adminiſtrandi poteſtas non comprehendit donandi facultatem. D. 4. th. 45. n. 3. D. 20. th. 46. n. 2.

ADMINISTRATOR.

Adminiſtrator, qui ex officio & nomine civitatis mutuam accipit pecuniam, eo ipſo quoque oſtendit, quod non proprio nomine ſeſe obligare, nec de ſua, ſed de civitatis pecunia ſolutionem promittere velit. D. 103. c. 3. th. 20. n. 10. Ut creditori adſiſtat, & verſionis probationes ſuggerat, a judice compelli poteſt. c. 5. th. 5. num. 1. th. 14. num. 4. ſeqq. Quandoque etiam petente creditore compellitur, ut oſtendat, quo pervenerit mutuum. n. 3. Cenſetur idoneus cujus principalis eſt locuples. D. 125. c. 3. th. 10. n. 2.

Adminiſtratoris in rem in dubio mutua pecunia verſa cenſetur. D. 103. c. 5. th. 14. n. 5.

Ab Adminiſtratore quo pecunia vertatur, curioſus debet eſſe creditor. c. 5. th. 4. n. 3. Cum Adminiſtratore Civitatis quicunque ſciens eum ex officio civitatis negotium gerere, civitatem reſpicit, illiusque fidem ſequitur. c. 3. th. 20.

Adminiſtratores Civitatis compromittere poſſunt. D. 10. th. 12. n. 3. Tutius tamen eſt, ut hiſce ſpeciale mandatum detur. n. 5. Secundum quorundam opinionem juramentum deferre posſunt. n. 4. Reipublicæ, qui geſſerunt, prius conveniendi ſunt. D. 15. th. 34. n. 3. Et Officiales pecuniam ſuo periculo & fidei creditam intercipientes morte non puniuntur. D. 65. th. 68. n. 1. Jure Saxonico Electorali vel carcere, vel fuſtigatione, vel quandoque morte. n. 2. Adminiſtrationem a lege habentes poteſtatem adminiſtrandi cum libera habent. D. 10. th. 13. n. 2. Si fructus perceptos reſtituere debent, ad rationes reddendas obligantur. D. 9. th. 56. n. 2. An & quatenus ex mutuo, civitatis nomine contracto, obligentur? D. 103. c. 3. th. 20. th. 22. 23. 24. D. 142. §. 1. th. 8. n. 3. Si pecunia mutua in rem Civitatis verſa eſt, plane non ſuo nomine obligantur. D. 103. c. 3. th. 20. n. 3. ſeqq. Proprio nomine tacite & ex quaſi contractu ſunt obligati, ſi pecunia non eſt verſa in utilitatem civitatis. th. 24. th. 25. n. 1. Nec h. in c. proteſtatione ſeſe ab obligatione liberare poſſunt. th. 25. n. 2. ſeqq. Et tales manent obligati, etiam officio depoſito. th. 26. n. 1. Ut & eorum heredes. n. 2. Plures ſi mutuum conjunctim ſumpſerint, ſinguli exiſtunt obligati. th. 27. n. 1. Si tamen unus ex illis pecuniam in ſuam rem converterit, & ſolvendo ſit, hic prius conveniendus, & reliquis datur beneficium excuſſionis. n. 2. Aut ſi omnes lucrum exinde ſenſerint, datur beneficium diviſionis. n. 3. Si pecunia mutua in rem civitatis non eſt verſa, conveniuntur a creditoribus vel condictione ſine cauſa, vel cauſa d. c. non ſec. c. 5. th. 12. n. 1. ſeqq. Licet dolo malo ſe tales ſimulaverint, vel ſpeciale mandatum ad mutuum accipiendum falſo aſſeveraverint. th. 13. n. 1. Quo caſu an actio doli contra eos competat? n. 2. Secus ſi ſuo proprio nomine accepiſſent, tunc enim obligati ſunt ipſimet ex mutuo. th. 12. n. 4. An poſſint hypothecam conſtituere? D. 158. tit. 1. th. 38. n. 2.

Contra Adminiſtratores an executive procedi poſſit? D. 103. c. 5. th. 14. n. 1. ſqq. Utrum, an Civitatem prius in dubio agendum, ſi non conſtet, an pecunia mutua in Civitatis utilitatem verſa? ib. n. 4. ſeqq.

ADOLESCENTIA.

Adoleſcentia finitur tam in mare, quam in fœmina anno 25. D. 138. c. 3. art. 7. th. 5. n. 6.

ADOPTARE.

Adoptare poteſt vitricus, privignus, etiamſi ſit illorum tutor. D. 45. diſſ. 2. th. 9. n. 4. & th. 38. n. 3. Poteſt frater fratrem ſuum in locum filii. D. 87. p. 2. m. 1. th. 12. n. 4. Prohibentur pupillos tutores eorum. D. 5. diſſ. 2. th. 38. num. 1.

Adoptandi facultatem habet major 60. annis. D. 138. c. 3. art. 7. th. 6. n. 9. Sed Sed non facile minor 60. annis. ib.

Adoptatum inter & alios adoptantis patris liberos in poteſtate exiſtentes, fraternitas civilis contrahitur. D. 87. p. 2. m. 1. th. 12. n. 3.

ADOPTIO.

Adoptio an conſtituat domicilium originis? D. 72. th. 12. Eſt actus voluntariæ jurisdictionis. D. 96. th. 8. n. 4. Fit cum cauſæ cognitione. ib. th. 33. n. 3. Eſt rariſſima, non tamen plane nulla. D. 5. diſſ. 2. th. 38. n. 6. D. 87. p. 2. m. 1. th. 12. n. 1. ſeqq. Ad tempus non procedit. D. 139. th. 16. n. 3. Per nuncium fieri nequit. D. 107. th. 31. n. 2.

Adoptioni ſimilis eſt unio prolium. D. 5. diſſ. 2. th. 39. n. 1.

Per Adoptionem quaſi affinitas per conſequentiam contrahitur. D. 5. diſſ. 2. th. 37. n. 3.

Adoptione ſoluta, adoptati extraneorum loco habentur. D. 13. th. 14. n. 7. Soluta filius adoptivus patris uxorem ducere non poteſt. D. 116. th. 55.

In Adoptione utriusque & adoptantis & adoptandi præſentia eſt neceſſaria. D. 107. th. 31. n. 2.

ADOPTIVUS.

Adoptivus pater non venit ſub nomine parentum. D. 13. th. 14. n. 3. & 6. D. 18. th. 8. n. 3. D. 87. p. 1. th. 9. n. 2. In jure vocatur pater, ſed non parens. D. 13. th. 24. n. 3. Pater extraneus a filio adoptato in jus vocari poteſt. ib. n. 7. Frater non venit appellatione fratris. D. 87. p. 1. th. 9.

ADULTER.

Adulter adulteratam, quam conſtante matrimonio polluit, certis conditionibus obſervatis de Jure Canon. in *uxorem* poſtea ducere poteſt. D. 98. *th. 29. n. 2.* Uxoris a viro XX. horarum ſpatio detineri poteſt. D. 138. c. 3. art. 2. th. 2. n. 11.

Adulterum in filia & uxore deprehenſum marito & patri, non avo, certis in caſibus occidere licet. D. 141. th. 33. An hodie? ib.

In Adultero accuſando ſexaginta dies conceduntur. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 15. Jure extranei quinquennium conſtitutum. ib. art. 7. th. 3. n. 3.

In Adultera accuſanda jure extranei VI. menſes obtinent. ib. art. 6. th. 2. n. 6.

ADULTERIUM.

Adulterium non committit, qui cum alterius uxore, quam virginem vel viduam eſſe credebat, conſuetudinem habet. D. 141. th. 25. Jure Civili in nuptam tantum committitur. th. 26. D. 118. th. 96. Uti & in ſponſam. D. 141. th. 27. Etſi delictum publicum, tantum tamen certæ perſonæ agere poſſunt. th. 29. Non probatur, cum tertius confiteatur, ſe cum certa fœmina adulterium commiſiſſe. D. 55. th. 24. n. 3. 4. Quomodo puniatur de Jure Wirtembergico prima vice commiſſum, & ſi ſit reiteratum? D. 69. th. 19. n. 4. ſeqq. D. 66. th. 100. n. 4. In maſculis punitur de jure Civili morte, in fœminis vero detruſione in monaſterium. D. 64. th. 100. n. 1.

n. 1. Hodie hic inter maſculos & fœminas non diſtinguitur. D. 69. th. 19. n. 9. D. 65. th. 60. Quomodo puniatur de Jure Hamburgenſi? D. 64. th. 100. n. 2. 3. Quomodo de Jure Brunſv. Luneburg? n. 5. Quomodo a Judæis? D. 6. th. 10. n. 3. in f. Committitur a marito cum fœmina ſoluta. D. 69. th. 19. n. 10. D. 65. th. 60. Secus de Jure Civili. D. 69. th. 19. n. 11. Etiam a perſonis deſponſatis. Diſp. 141. th. 27. præſcribitur quoad privilegiariam mariti & patris accuſationem LX. diebus D. 61. th. 15. n. 5. & ſeqq. Quoad accuſationem extraneo conceſſam VI. menſibus utilibus. ib. n. 7. Quoad omnem criminalem accuſationem V. annis. ib. n. 14. D. 65. th. 73. n. 1. Quæ præſcriptio hodie ſola obſervatur. D. 61. th. 15. n. 14. S. ſemel ſit admiſſum, ſ. reiteratum. n. 16. S. ſimplex ſit, ſ. duplex. n. 15. Quod poſterius de Jure Saxonico ſecus eſt. ib. th. 21. D. 65. th. 73. n. 2. Hæc præſcriptio ab ultimo actu currere incipit. D. 61. th. 15. n. 20. Præſcribitur XX. annis ſi cum adulterio concurrat violentia vel inceſtus. ibid. n. 21.

Adulterii pœna capitalis in Jure Divino ſancita an remitti poſſit? D. 6. th. 10. n. 3. Adhuc in Saxonia obſervatur. ib. Niſi reconciliatio fuerit facta. ib. & D. 5. Diſſ. 2. th. 35. n. 9. De Jure Divino etiam in ſponſa locum habet. D. 6. th. 10. n. 3. Exceptio ab heredibus uxori viduæ opponi non poteſt. D. 128. c. 6. th. 1. n. 3. Crimen anno XIV. incipit. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. n. 8. In crimine exceptio iræ locum non habet. D. 92. th. 55.

Propter Adulterium ſolvitur ſocietas conjugalis. D. 128. c. 6. th. 3. Pars adultera privatur portione quæſtuum. ibid. n. 1. Secus de Jure Badenſi. n. 2. Limit. ibid. Uxor hodie maritum accuſat. D. 141. th. 29. Uxoris maritus lucratur dotem, & retinet donationem propter nuptias. ib. th. 31. Non tantum criminaliter, ſed & civiliter agi poteſt. D. 61. th. 16. n. 2. Agit uxor ad matrimonium reſcindendum, ad dotem repetendam, ad donationem propter nuptias lucrandam. ib. n. 3. D. 75. th. 76. Non lucratur maritus bona paraphernalia. D. 61. th. 17. n. 1. ſeqq. Secus de Jure Saxonico. ib. n. 5. Non lucratur maritus dotem, ſi in adulterio deprehenſum occiderit. ib. n. 8. Aut ſi adulterium cum ſponſa fuerit commiſſum. n. eod. Si uxor non fuerit vivente marito condemnata vel ſeparata, an agens ad dotem & donationem p. n. ab heredibus mariti repelli poſſit exceptione adulterii? D. 75. th. 74. & th. 75. Marito condemnato, ſi nulla donatio p. n. conſtituta, quartam bonorum partem mariti adulteri conſequitur uxor. ib. th. 76.

In Adulterio deprehenſum patre vel marito non legitime trucidando a pœna ordinaria liberatur. D. 92. th. 62. Filium adulterantem novercam occidendo ab ordinaria liberatur pœna. n. 3.

Super Adulterio transactio eſt interdicta. D. 116. th. 104. Sed ex qua ratione? ibid.

ADVOCATUS.

Advocatus victor majus ſalarium a clientibus invitis petere nequit. D. 108. th. 10. n. 3. ſeq. Qui pro certo honorario usque ad ſententiam definitivam patrocinium promiſit in cauſa appellationis, pro eod. honorario patrocinari non tenetur. D. 124. th. 33. n. 10. Secus ſi ab interlocutoria appellatum. num. 11. Aut ſi palmarium in eventum victoriæ promiſſum habere velit. n. 12. An teneatur pro eod. ſalario peregre proficiſci in cauſa clientis? n. 13. An præter ſala-

salarium ordinarium nihil palmarii nomine, s. in casum victoriæ ab initio pacisci possit? n.14. seqq. Munus a cliente sponte oblatum tam finita, quam pendente lite accipere potest. n. 18.19. Esse qui prohibetur, consilio tamen est scriptis extra judicium causis litigatorum inservire & pro hac re salarium petere potest. th. 18. n. 7. Majori præmio honorandus perdita, quam obtenta causa. n. 8. In propria causa ab adversario, in expensas condemnato salarium petere non potest. n. 9. 10. 11. Nisi advocatus per modum damni vel interesse salarium petat. n. 12. Aut quoad litis consortem, cum quo advocatus causam habet communem. n. 13. In causa, in qua est advocatus, testimonium ferre nequit. th. 43. n. 5. Esse non potest juris imperitus. D.66. th.37. n.1. In singulis causis juramentum præstare debet. ib. th.40. Hodie præstat illud sub initium suscepti officii. n. 2. 3. Et si est supernumerarius, tunc demum, si a partibus petitum, vel a judice impositum. n. 4. In ea causa in qua partibus consuluit, judici etiam petenti, consilium dare non potest. D. 57. p. 1. c. 2. th. 5. n. 10. Quatenus teneatur ex sua imperitia? ib. p. 2. c. 1. th. 6. n.7. Fraudulenter partes litigantes ad negandum vel litem protrahendam persuadens, adversario ad interesse, & simul ad pœnam extraordinariam damnatur. th. 11. n. 3. In propria causa, pro opera sua salarium expensarum nomine petere nequit. D.80. th. 54. Limitatur. ib. th. 54. n. 3. th. 55. Injuriarum tenetur, si mandante principali adversario convicium objecerit. D. 89. th. 12. n. 3. Injusta causa contra superiorem subditus esse potest. D. 94. coroll. 10. Licet causam perdiderit, justum salarium petere potest. ib. coroll. 12. Exigit salarium in casum victoriæ promissum, licet causa amicabili compositione transacta fuerit. coroll. 13.

Advocati officium generis nobilitati nihil detrahit. coroll. 11. Prudentis est ab initio explorare quid actori magis expediat? D. 28. th. 11. Pactum de quota litis est invalidum. D. 29. th. 4. D. 108. th. 28. n. 4. D. 124. th. 33. n. 14. seqq. Quid si post litem finitam initum? D. 108. th. 7. n. 8. Nec de minima litis parte valet. ib. th. 32. n. 2. Nec interest s. decima litis pars, s. simpliciter decem promissæ. n. 5. seqq. th. 33. n. 6. Aut si alia quantitas non controversa. th. 33. n. 7. Nec si juratum. th. 35. n. 5. 6. An tale juramentum tamen servandum? th. 36. Victoria provisum non habet a lege salarium. D. 108. th. 10. n. 3. Qui causæ victoriam clienti promisit pactum de salario an invalidum? ib. th. 24. n. 3.

Advocato in dubio cliens magis salarium quam palmarium dare censetur. th. 18. n. 4. Donatio remuneratoria a cliente lite jam finita facta, licita est. th. 7. n. 9. Causa amissa loco salarii an plus debeatur? th. 10. n. 4. 5. Qui legitimum salarium accepit, minus favendum, quam clienti. th. 45. Si promittitur centum, si vincat, & si non vincat, quinquaginta, an validum? th. 29. num. 3. Acta retinere licet, donec de honorario ei satisfiat. D. 123. th. 21. n. 2. Annuum salarium promissum integrum debetur, licet ipse non requisitus parum aut nihil operarum præstiterit. D. 124. th. 19. n. 6. Limit. n. eod. Aut licet ante elapsum annum lis finita. n. 7. Aut morbo impeditus causæ inservire non potuerit. n. 8. Aut intra annum decesserit. n. 9. Ampl. & limit. ib. Annuum salarium promissum, an in initio cujuslibet anni solvendum? n. 13. Quid si annua salaria habeat a pluribus pro litibus agendis & inter hos ipsos clientes lites

lites oriantur ? n. 10. Promissum salarium debetur, licet facta promissio in casum victoriæ & causa amicabili compositione transigatur. n. 11. Si certum salarium in casum victoriæ vel amicabilis compositionis expresse promissum, ipseque antequam horum alterum fit, moritur, integrum heredibus ejus non debetur. n. 12. Si respectu unius causæ constitutum salarium, an initio litis an lite pendente, an causa decisa solvendum ? n. 14. Debetur salarium ab ipsis clientibus, non vero ab illorum adversariis, licet hi in expensas condemnati. n. 15. Opposita exceptio diu non præstiti patrocinii, laboris exigui &c. in Camera Imp. non attenduntur. th. 19. n. 6.

Inter Advocatum & Clientem, ubi res non amplius integra & lis adhuc pendet, pactum de certo salario an validum? D. 108. th. 30. n. 6. Omnes pactiones & contractus pendente lite prohibitæ sunt. n. 4. Pactum de salario ad numerum chartarum præstando, non admittendum. D. 124. th. 33. n. 8. 9.

In Advocato ad errorem suum corrigendum servatur triduum. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 3.

Advocati, qui jus novum a magistratu petenti, & impetranti patrocinium præstiterunt, ex edicto quod quisque jur. non tenentur. D. 26. th. 10. Qui in publico judicio prævaricati & propterea damnati, juris laborant infamia. D. 31. th. 10. Qui secreta clientis sui adversario communicant, ad damnum & fustigationis, relegationis, vel aliam pœnam obligantur. D. 107. th. 37. n. 5. Pro Rep. militare dicuntur. D. 108. th. 2. n. 2. Victores dicuntur palmares, eorumque victoria dicitur palmarium. n. 3. seqq. Qui? th. 3. De Jure Mediol. post litem finitam cum clientibus suis sine licentia Principis aut Status, nullo modo contrahere possunt. th. 9. Pro patrocinio præstito salarium exigere possunt, licet nullum sit promissum. th. 10. n. 2. Ubi palmarium accipere non possunt, nec eorum uxores vel liberi possunt. th. 38. n. 3. 4. Olim gratis litigantibus operam præstiterunt. D. 124. th. 18. n. 1. 2. Quod postea mutatum. n. 3. 4. Hodie salarium a litigantibus jure petunt. n. 5. Licet nullum sit promissum. n. eod. Aut citra laboris impendium & absque librorum evolutione patrocinium præstiterint, vel consilium in promtu habuerint. n. 6. Aut causam sine culpa sua perdiderint. n. 8. De certo salario præstando cum clientibus pacisci possunt. th. 29. Re adhuc integra, & ante litem intentatam, aut post illam finitam. n. 2. An & post litem cœptam & re non integra? n. 3. 4. 5. Pauperibus gratis inservire tenentur. n. 16. Quandoque habet pauperum salarium ex ærario publico. n. 18. A Rep. vel Civitate salarium habentes contra illam patrocinari nequeunt. th. 43. n. 1. Limit. n. 2. An testes esse possint in causa clientum a quibus habent salarium? n. 3. seqq. Pro salario acta retinere possunt. D. 108. th. 48. n. 2. Sed non pro palmario. ibid.

Advocatorum palmarium dependet a libera clientum voluntate. th. 10. n. 1. 3. & th. 11. n. 4. Salarium victori a victo in expensas condemnato refunditur. th. 11. n. 5. Salario certus modus in jure positus est. th. 40. n. 1. Quem lite etiam finita sub nomine palmarii excedere non possunt. n. 2. Quod & hodie quibusdam in locis constitutum. n. 3. Salarii favor in jure est maximus. th. 48. n. 1. Sed non palmarii. n. eod. Nomine an veniant procuratores? th. 14. n. 2. In salariis æstimandis ad quid respiciendum? D. 124. th. 33. num. 8. 9. Temeritas in convitiando & cavillando

 do

do punitur infamia. D. 66. th. 39. n. 1. De Jure Saxonico & Würtembergico pœna arbitraria. n. 2. 3. 4.

Advocatis pro illorum facundia ſalaria conſtituuntur. D. 61. p. 2. th. 1. n. 8. Debetur ſalarium, etiamſi victoriæ palmam non reportaverint. D. 108. th. 5. n. 3. & th. 10. Donationes, teſtamenta, legata & aliæ ſimiles diſpoſitiones, lite cœpta, & re non amplius integra, factæ an validæ? th. 30. n. 4. Pro ſingulis cauſis ſalarium ultra 100. aureos nec a judice, nec a partibus conſtituendum. D. 124. th. 33. n. 1. 2. 3. Nec ſi ultra promiſſum, etſi de eo confectum inſtrumentum publicum & quarentigiatum exequi non poteſt. n. 3. Limitatur. n. 4. Pluribus in una cauſa uti non eſt prohibitum. D. 94. coroll. 9. An & quando liceat petere palmarium? v. Palmarium.

ÆDES, ÆDIFICIUM.

Ædibus ſub conditione conſtitutiva venditis incendii periculum pertinet ad venditorem. D. 154. tit. 6. §. 1. th. 13. Venditis, quæ tanquam pertinentiæ veniant vel non? D. 155. §. 1. th. 29. n. 1. An hortus? n. 2. An catena & ſitula putei? n. 3. An pharmacopolium? n. 4.

Ædium oſtia ſi quis noctu aperta reliquerit, culpam latam committit. D. 146. tit. 6. §. 4. th. 4. n. 3.

Ædificia ſolo cedunt, eique cohærent. D. 125. c. 2. th. 8. n. 1. & th. 11. Limit. th. 8. n. 1. Si maritus conſtante matrimonio in ſolo uxoris extruxerit, cui cedant? D. 128. c. 4. th. 18. n. 2. Quæ ſuper terram ad tempus tantum non ponuntur, ſolo cedunt, eidemque cohærent. D. 7. th. 22. n. 4.

In Ædificiis tuendis publica verſatur utilitas & ſplendor urbis. D. 59. th. 28. n. 4.

In Ædium favorem conceſſum ad alias cauſas extendi non debet. ib. n. 3.

ÆQUALITAS.

Æqualitas eſt neceſſarium pacis & concordiæ fundamentum. D. 77. th. 58. n. 1. Non eſt eadem inter liberos & parentes. ibid. In puncto mathematico non ſiſtens non requiritur in contractibus. D. 58. th. 21. n. 7.

Æqualitatis præſumptio inter liberos eſt favorabilis, & omnes alias præſumptiones ſuperat. D. 70. c. 4. th. 8. n. 3.

ÆQUIPARARE.

Æquiparatorum æquiparata ſolet eſſe ratio. D. 133. th. 14 n. 5.

ÆQUIPOLLENS.

Ex Æquipollentibus ſ. paribus utrum impleatur, nihil intereſt. D. 133. th. 15. num. 4.

ÆQUITAS.

Æquitas juri ſcripto non eſt contraria. D. 19. th. 5. Hoc ſuggerit, etſi Juris ratio deficere videatur. D. 45. th. 14. Juri ſtricto ſ. juris rigori an præferenda? D. 165. th. 67. ſeqq. Utrum ſit duplex, ſcripta & non ſcripta? ib. th. 66. Locum habet, ſi in facto quædam concurrunt, quæ jus variant. D. 10. th. 38. n. 3. Maxime, ubi jus eſt controverſum. ibid. In omnibus ſpectanda eſt. D. 13. th. 6. n. 8. 9. D. 64. th. 26. n. 3.

Æquitatis moderatio poteſtatis, verborum & mentis interpretatio ſcientiæ eſt. D. 52. th. 32.

Æquitati naturali interdum Jus Civile non aſſiſtit, ut ad ipſam recedendi via ſit commodior. D. 13. th. 29. n. 3.

Æquitatem ſtricto juri Judex præfert. D. 52. th. 32.

Æquum & bonum frequenter in legibus conjungitur. D. 104. p. 1. c. 2. th. 11. n. 3. Non omne, quod abſolute tale eſt, in foro civili ex neceſſitate civili obſervatur.

tur. D. 13. th. 29. n. 2. Quod in se tale est, sæpius cuivis reipublicæ non est opportunum. n. eod.

ÆS.

Æs varias habet significationes. D. 4. th. 1.

ÆS ALIENUM.

Æs alienum non loci est, sed universarum facultatum. D. 129. th. 58. n. 5. Patrimonium totum imminuit ubicunque situm, non certi loci facultates. n. eod. & 19. 21. D. 4. th. 1. & th. 36. n. 3. D. 15. th. 39. n. 6. A negotiatore contractum non ex mercibus tantum, sed ex toto ejus patrimonio est solvendum. D. 129. th. 58. n. 15. In hereditate tanquam pars continetur, & cum hereditate per aditionem in heredem transit. D. 136. th. 6. n. 4. In societate conjugali contractum quid? D. 4. th. 6. n. 1. *Non est sociale*, si societas bonorum inter conjuges contracta non est. n. 2. & th. 7. Ampliat. & Limit. th. 7. n. 6. sqq. & th. 9. n. 6. Si conjuges inter quos non est societas, & in loco, ubi contrarium viget, contraxerunt. th. 8. n. 1. sqq. Quod ante hanc societatem etiam sub conditione postea existente contractum. th. 10. n. 1. & th. 16. n. 8. Nisi societas sit universalis. th. 10. n. 3. Fallit in casu L. pen. C. in quib. caus. pign. n. 6. Quod a sponso vel sponsa contractum. th. 11. n. 4. Ampliatur. n. 5. 6. Quod contractum est societate morte soluta. th. 14. Quod in quibusdam locis non observatur. th. 15. n. 5. Vel a superstite, uno mortuo, ad res conservandas. th. 17. n. 7. Quod in liberos ex priori matrimonio impensum est. th. 28. & 29. Vel etiam nomine alimentorum, si propria bona habeant, & vitricus & noverca contradixerit. th. 31. Quod tale dicatur? th. 40. Legatum & debitum hereditarium. ib. n. 4. Limitatur in legatis annuis, ubi reditus hereditatis sufficiunt. n. 7. Debitum ex transactione ob res proprias conservandas. th. 41. Indebitum acceptum. th. 42. Indebitum solutum ex condemnatione judicis. th. 43. Debitum ex fidejussione mariti. th. 44. Debitum ex donatione mariti, nisi sit modicum, aut tale, quod utilitatem aut honestatem societatis spectet. th. 45. Debitum ex unius prodigalitate contractum. th. 46. Debitum ex delicto. th. 47. Residuum rationum, *der Rechnungs-Rest*, prodigaliter consumptum. th. 48. Si uxor sola contraxerit ex alia causa quam societatis. th. 76. Si uxor ad mulctam propter delictum sit condemnata. ib. n. 2. *Est sociale* mutuum die nuptiali contractum. th. 13. n. 15. Quod ob convivium nuptiale expensum est, n. 16. Quod in matrimonio sub conditione, vel in diem contractum. th. 16. n. 1. Modo conditio non sit in potestate debitoris. n. 7. Bibliothecæ pretium adhuc debitum. th. 19. Quod ob utilitatem societatis contractum. th. 18. n. 4. Et illius commodum principaliter respicit. n. 8. 9. 10. Nec refert an unus conjugum ex rebus emptis aliquid præcipiat. th. 19. n. 8. 9. Aut unus tantum illis rebus usus fuerit. n. 6. Quod debetur pro ornamentis muliebribus emptis. th. 20. Expensæ fructuum percipiendorum gratia factæ. th. 21. *Der Cantzley-Tax* pro officio acceptum. th. 22. Limitatur. n. 2. Onera, quæ societati præstanda incumbunt. th. 24. Expensæ in curationem conjugum factæ. n. 10. Expensæ in puerperium. n. 12. Alimenta & sumptus in liberos communes. th. 25. Mercedes pro liberis datæ, dos & donatio propter nuptias. n. 3. Sumptus in funus liberorum. th. 27. n. 1. Limitatur. n. 2. Quod famulis nomine mercedis & salarii præstatur. th. 32. Quod unus conjugum indigenti patri præstat. th. 33. Onera realia

realia s. sint ordinaria s. extraordinaria, publica s. privata. th. 34. 35. Limitatur. th. 34. n. 7. Usura ex debitis unius conjugum allatis. th. 36. Modo bona attulerit. th. 37. n. 1. Aut opera sua multum lucretur. n. 2. Expensæ in res unius conjugum proprias, si sunt modicæ. th. 38. Expensæ litis ob rem conjugis propriam. th. 39. Dos a parentibus promissa, quæ ex communi massa solvenda est. D. 77. p. 2. res. 1. n. 44. Sociale esse incipit ex tempore, quo matrimonium per benedictionem sacerdotalem contractum est. D. 4. th. 12. Quod & Jure Würtemb. verum est. th. 13. n. 4. Sociale solvendum est, si ab utroque conjugum contractum ex acquæstu. th. 49. n. 3. Ampliatur & limitatur. th. 50. Si nullus adest acquæstus vel non sufficiens ex propriis conjugum bonis. th. 51. n. 1. Ampliatur. th. 52. Æqualiter & ex æquis partibus. th. 53. Limitatur. th. 54. Si unus conjugum non est solvendo, pro dimidia ex cujusque bonis propriis. th. 55. Nisi conjuges sese in solidum obligaverint. th. 56. Et quidem uxor, si ex aliqua rei familiaris necessitate contraxerit. n. 4. Licet sine curatore sola cum marito. th. 57. Vel etiamsi post tale æs alienum acquæstui renunciaverit. th. 58. Non sociale solvendum est ex bonis cujuscunque propriis. th. 59. & 60. Sociale esse a creditore probandum est. th. 61. Non vero si pecunia credita ob causam societatis in genere vel in specie expressam. th. 62. A marito tantum ex causa societatis ab uxore pro parte dimidia solvendum est. th. 62. & 64. Licet uxoris mentio non facta, vel uxore contradicente contractum fuerit. th. 62. n. 7. 8. Limitatur. n. 9. Non sociale a marito contractum solus ille solvit. th. 65. 66. Tale est, quod fit per luxum. th. 65. n. 4. Nisi uxorem habuerit luxus sociam. n. 5. A marito in causam societatis, uxor pro parte solvit, licet maritus pecuniam alio verterit. th. 67. Neque creditor hîc versionem probare necesse habet. th. 68. Ampliatur, etsi eventus non responderit. th. 69. Limitatur, si maritus contra consilium uxoris &c. damnosam susciperet negotiationem. th. 70. Aut si uxor acquæstui conjugali renunciaret, tunc ad æs alienum a solo marito contractum non obligatur. th. 71. Quomodo fiat renunciatio & an ab heredibus ejus fieri possit? thes. 72. & 73. Limitatur, nisi uxor fuerit prodiga. th. 71. n. 6. Ab uxore tantum ex causa societatis, pro parte dimidia a marito solvendum est. th. 74. Ut & si uxor, sciente marito, negotiationem exerceat. th. 75. Limitatur. n. 4.

ÆSTIMATIO.

Æstimatio taxationis gratia quando facta censeatur? D. 76. th. 25. n. 3. Venditionis gratia in dubio præsumitur. th. 26. n. 3. Taxationis gratia quantitatem rei tantum declarat, non vero exinde emptio contrahitur. th. 25. n. 1. In rebus usufructuariis tantum taxationis, non v. venditionis gratia facta censetur. D. 38. th. 10. Effectus h. æstimationis quis? ibid. In rebus, quæ usu consumuntur, censetur venditionis gratia facta. ib. th. 12. Taxationis gratia an naturalem præstationem periculi culposi augeat? D. 111. th. 41. & th. sqq. Venditionis causa omne periculum in accipientem, tanquam emptorem transfert. th. 41. n. 3. Taliaque bona in societatem conjug. illata conjugibus facit communia, eorumque periculum commune. th. 54. n. 4. In societate an censeatur venditionis gratia? th. 54. n. 3. sqq. Taxationis nec dominium mutat, nec periculum cessare facit. n. 11. 12. Neque contractum æstimatorium neque emptio-

emptionem & venditionem facit. D. 157. §. 2. th. 5. Regulariter taxationis gratia facta censetur in illis negotiis, in quibus secundum ordinariam illorum naturam non agitur de dominiis transferendis. D. 111. th. 54. n. 8. D. 157. §. 2. th. 14. n. 2. In dubio præsumitur potius facta ad sciendum rei valorem, quam ad inducendam emptionem. D. 111. th. 54. n. 9. Animalium in societate taxationis tantum gratia facta censetur. th. 56. n. 7. In dotis datione in dubio venditionis gratia facta censetur. th. 63. n. 9. Nulla fieri potest, nisi certum definiatur pretium. D. 157. §. 2. th. 11. n. 4. In negotiis, in quibus regulariter per rei traditionem ejusd. dominium ad accipientem transfertur, in dubio venditionis gratia facta censetur. ib. th. 14. n. 1. Temporis & loci præstanda, si pretium rerum creditarum mutatum. D. 142. §. 1. th. 19. Venditionis gratia casum fortuitum transfert. D. 146. tit. 6. §. 4. th. 10. n. 6. Non taxationis gratia addita. ibid. Nisi in rebus illis alias levissima culpa sit præstanda. ibid. An unum gradum diligentiæ vel culpæ præstationis addat? n. 6. Rei locatæ non transfert in conductorem periculum casus fortuiti. D. 156. §. 3. th. 12. n. 2. Naturam mandati vel locati non destruit. D. 157. §. 2. th. 2. n. 3.

Æstimationem rei non auget futura utilitas in loco illo contractus tempore nondum cognita. D. 135. th. 23. n. 6.

Æstimatione mutata, utpote quæ est extra rem, non res ipsa censetur mutata. D. 142. §. 1. th. 19. n. 1.

ÆSTIMATORIUS CONTRACTUS.

Æstimatorius contractus quid? D. 157. §. 2. th. 1. n. 1. Est bonæ fidei. n. 2. Fit consensu & rei datione. th. 2. n. 1. Hic transfertur dominium. n. 2. Ut initus videatur, requiritur, ut res data certo pretio sit æstimata. th. 3. n. 2. Non fieri potest sine certo pretio. n. 3. Quomodo differat ab emptione & venditione? th. 7. A mandato. th. 8. A locatione operarum. th. 9. A societate. th. 10.

Æstimatorii contractus Objectum est res certo pretio æstimata. th. 3. n. 2. Forma & differentia specifica in quo consistat? th. 4.

Æstimatorium contractum non constituit æstimatio taxationis tantum gratia facta. th. 5. Nec æstimatio simpliciter venditionis gratia facta. th. 6.

Æstimatorio contractu celebrato ad quem pertineat rei æstimatæ periculum. th. 11. An qui dedit, pœnitere & rem repetere possit? th. 12. Oritur actio æstimatoria. v. Actio æstimatoria. Accipiens ut vel rem acceptam restituat, vel pretium solvat, obligatur. th. 11. n. 1.

ÆTAS.

Ætatem primam hominis finit septennium. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. n. 1. Puerilem finit annus duodecimus in fœminis. n. 6. Sed in masculis annus quartus decimus. n. 8.

Propter Ætatem quandoque quis altero censetur magis dilectus testatori. D. 70. c. 5. th. 11. v. voc. Venia ætatis.

AFFINIS.

Affines veniunt nomine patrum. D. 140. th. 11. n. 3. In jure varie accipiuntur. D. 5. diss. 1. c. 1. th. 1. n. 2. seqq. & th. 2. In dubio accipiuntur in strictissima significatione. th. 1. n. 18. A testatore in suo testamento vocati excludunt consanguineum. n. 20. Non intelliguntur, cognatis a testatore vocatis. n. 10. & th. 2. Qui? c. 2. & c. 5. n. 1. 14. & 22. Ascendentes qui? c. 3. th. 3. n. 27. Tales non sunt vitrici & novercæ parentes. n. 36. Non veniunt nomine parentum. diss. 2. th. 6. n. 6. Eorum tamen loco sunt. n. 2. Non habent

bent in sua potestate patria descendentes. n. 5. Non gaudent juribus parentum & liberorum. n. 7. & th. 12. Limitatur. th. 6. n. 8. Liberorum loco diligere debent descendentes, & hi vice versa. th. 7. & 10. Cum descendentibus in infinitum matrimonium contrahere prohibentur. th. 19. n. 1. Neque hic dispensatur. n. 9. Licet affines sint injusti. th. 20. Neque hic dispensatio locum habet. n. 2. Secundi & tertii generis nuptias cum descendentibus contrahere possunt. th. 21. n. 2. & n. 16. Secus de Jure Civili & hodierno. n. 2. 3. Dispensatur tamen. n. 7. Limitatur in iis, qui parentum liberorumque locum obtinent. n. 13. Maxime si res adhuc sit integra. n. 15. Et descendentes legales de jure civili non contrahunt nuptias. th. 22. Ut in sponsalibus descendentium consensum interponant, necessario requirendi non sunt. th. 16. n. 2. Secus de honestate. n. 3. Non gaudent privilegiis parentibus concessis. th. 12. Non tenentur alere descendentes. th. 14. Descendentes qui? Diss. 1. c. 3. th. 3. n. 38. Ascendentibus ad alimenta non tenentur. diss. 2. th. 14. Collaterales qui? diss. 1. c. 3. th. 3. n. 52. Tales non sunt vitrici fratres, quia inter hos non est vera affinitas. n. 57. 58. Neque veniunt nomine ascendentium. n. 59. Primi gradus nuptias invicem contrahere nequeunt. diss. 2. th. 23. sqq. Secus vero si tantum sint legitimi. th. 26. n. 1. Primi gradus secundi generis matrimonio jungi possunt. th. 27. sqq. In secundo gradu lineæ inæqualis matrimonium contrahere prohibentur. th. 30. Secus si sint lineæ æqualis. th. 32. Jure Würtembergico prohibentur matrimonium contrahere usque ad tertium gradum. th. 32. n. 3. Jure Canonico usque ad quartum. n. 6. Primi gradus qui? diss. 1. c. 3. th. 4. n. 82. Secundi generis non sunt vitrici secunda uxor & privignus. th. 5. n. 112. Neque frater & fratris viduæ novus maritus. n. 113. Neque fratriæ meæ soror. n. 122. Non recte dividuntur in quasi consanguineos primarios & secundarios. th. 4. Naturales & legales. th. 7. & c. 5. n. 9. Adoptivi non veniunt nomine affinium. c. 3. th. 7. n. 165. Non sunt conjuges inter se. c. 5. n. 15. Quamvis improprie tales vocentur. n. 16. In statutis favorabilibus sub eis comprehenduntur. n. 17. Non sunt conjugum cognati inter se invicem. n. 18. Illi, qui per justas nuptias tales sunt, veniunt appellatione affinium. D. 18. th. 19. n. 3. Se amore & honore prosequi debent. D. 5. diss. 2. th. 11. n. 1. Non sunt testes omni exceptione majores. n. 6. Secus si affinitas sit soluta. D. 18. th. 7. n. 5. Illegitimi per legitimationem fiunt legitimi. D. 5. diss. 2. th. 36. Comprehenduntur sub nomine *Vervvandte*, *Befreunde*. th. 39. n. 7. In consilium vocantur in quibusdam causis pupillorum. n. 8. Si nempe pupilli non defendantur. th. 42. n. 2. Si immobilia pupillorum sint distrahenda. n. 4. Dantur tutores. th. 40. n. 5. Ut vitricus privigno. n. 6. Pupillis tutorem petere possunt. th. 42. Tutorem suspectum postulant. n. 5. Si sunt tutela removendi, illis potius curator adjungendus est. n. 6. Adhibentur in unione prolium. th. 39. n. 3. sqq. Facilius præsumuntur donare. th. 11. n. 7. Alii ex aliis per se non generantur. diss. 1. c. 3. th. 4. n. 64. Nomine conjunctorum in certo gradu in statuto non veniunt. n. 69. Eodem gradu sunt, quo sunt marito vel uxori cognati. n. 71.

Affinium jus quid? Diss. 2. th. 3.

AFFINITAS.

Affinitas spiritualis hodie non attenditur. D. 5.

D. ſ. diſſ. 1. c. 3. th. 1. n. ſ. Illegitima attenditur in cauſis matrimonialibus. th. 2. n. 17. D. 13. th. 20. n. 6. 7. Non v. in aliis cauſis. D. ſ. diſſ. 1. c. 3. th. 2. n. 19. Ubi appellatione affinitatis non venit. n. eod. Sic in ſtatutis, & in vocatione teſtatoris ad legatum. n. 24. 2ſ. Deſcendit ex injuſtis nuptiis. c. 4. th. 3. Jure Canon. per fornicationem contrahitur. n. 80. Non quidem inter concubinarium & concubinam, ſed inter hanc & illius cognatos. n. 81. Licet conjunctiones iſtæ ſint violentæ. n. 83. Quod de Jure Canon. verum. n. 84. Aut quis cum dormiente concubuerit. n. 86. Naſcitur ex injuſtis nuptiis modo concubitus ſit perfectus & naturalis. n. 87. Non Sodomiticus. n. 88. Ex quo Jure Canon. non naſcitur affinitas. n. 89. Perfecta non naſcitur ex ſponſalibus. c. 4. th. 2. n. 23. & n. 48. D. 18. th. 19. n. 2. Hinc conſtituta de affinibus ad perſonas deſponſatas non extenditur. D. ſ. diſſ. 1. c. 4. th. 2. n. 3ſ. & D. 18. th. 19. n. 3. Etiamſi ſponſalia ſint de præſenti. D. ſ. diſſ. 1. c. 4. th. 2. n. 36. Imperfecta naſcitur ex ſponſalibus th. 2. n. ſ1. & ſ2. Modo ſponſalia non ſint vere conditionata. n. ſ9. & 62. Aut invalida aut ab infantibus contracta. n. 66. & ſeqq. Aut tractatus de ſponſalibus. n. ſ6. Aut ſi quis poſt ſponſalia cum Maria contracta ſponſalia contrahat cum ejus ſorore. n. 7ſ. Nulla eſt inter conjugum cognatos. c. 3. th. 3. n. 37. D. 87. p. 2. m. 1. th. ſ. n. 8. Nulla eſt inter fratrem mariti & uxoris ſororem. D. ſ. diſſ. 1. c. 3. th. ſ. n. 123. Non eſt inter privignum & vitrici ſororem diſſ. 21. th. 21. n. 10. Non eſt inter comprivignos. D. 18. th. 12. n. 4. Nec inter cognatos & legitimos tantum. D. ſ. diſſ. 1. c. ſ. n. 9. Nec inter cognatos qui matrimonio ſoluto naſcuntur. n. 10. Eſt etiam inter uxorem & mariti cognatos remotiores. n. 2. Ex uno latere junctos. n. 3. Et cognatos illegitimos. n. 4. Quæ tamen proprie affinitas non eſt. n. ſ. Neque in ſtatutis hoc nomine venit. D. 18. th. 19. n. ſ. Obſervatur tamen in conjunctionum prohibitionibus. D. ſ. diſſ. 1. c. ſ. n. 8. Venit ex nuptiis matrimoniali conſenſu in benedictione ſacerdotali contractis. c. 4. th. 1. n. 6. & 9. Etiamſi non acceſſerit concubitus. n. 7. Hinc ſtatim ea, quæ in jure civili conſtituta, locum habent. n. 10. & 11. Jus Canonicum requirit nuptias concubitu conſummatas. num. 12. ſeqq. Quod obſervatur in cauſis matrimonialibus & conjunctionum prohibitionibus. n. 20. Jus v. Civile in aliis cauſis in terris Imperii. n. 19. In gradibus prohibitis ſuperveniens ſponſalia contracta diſſolvit, non vero matrimonium. diſſ. 2. th. 18. & 3ſ. Vel quaſi conſtituitur per adoptionem. th. 37. n. 3. Quamvis nemo directe ut affinis poſſit adoptari. n. 2. Non eſt inter ſervos. th. ſ. Matrimonialem conjunctionem tamen impedit. n. ſ. Eatenus durat, quatenus durat matrimonium. diſſ. 1. c. 6. n. 6. D. 18. th. 17. n. 2. Et paria ſunt, affinitatem non eſſe, & eandem eſſe ſolutam. D. ſ. diſſ. 1. c. 6. n. 8. Solvitur morte conjugis, quo mediante eſt contracta. c. 3. th. ſ. n. 11ſ. & c. ſ. n. 4. Si eſt ſoluta, ceſſant omnia privilegia & jura. c. ſ. n. 8. D. 18. th. 17. n. 3. Nec venit nomine affinitatis etiam in ſtatutis. D. ſ. diſſ. 1. c. 6. n. 9. & 10. & D. 18. th. 17. n. 4. Prohibitio tamen matrimonii in quibusdam affinium gradibus durat. D. ſ. diſſ. 2. th. 34.

Affinitatis proprie nullæ ſunt lineæ. diſſ. 1. c. 3. th. 3. n. 60. Neque gradus aut generationes. th. 4. n. 83. & n. 70. Nulla eſt ſucceſſio. diſſ. 2. th. 40. n. 3. Gradus quomodo

quomodo computentur? diss. 1. c. 3. th. 4. n. 80. Tria sunt genera. th. 5. n. 97. Genus primum quodnam? n. 99. Secundum quodnam? n. 101. Secundum ex uno & ex utroque latere quid? n. 114. Tertium genus quid? n. 124. Quomodo intelligendum? n. 127. An dentur gradus secundi & tertii generis? n. 129. Quæ duo genera jus civile ignorat. n. 133. D. 18. th. 18. n. 2. Nec jure Canon. hic vera est affinitas. D. 18. th. 18. n. 3. Ideo nomine affinium non veniunt. D. 5. diss. 1. c. 3. th. 5. n. 137. Neque in statutis. n. 138. & 146. D. 18. th. 18. n. 4. Distinctionis hujus an aliquis sit usus? D. 5. diss. 1. c. 3. th. 5. n. 138. seqq. De Jure Saxonico? n. 143. De Jure Würtembergico? n. 149. Secundum genus non datur, cum affinitas jam sit morte soluta. D. 18. th. 18. n. 6. 7. Genera observarunt Canones in caussis matrimonialibus. D. 5. diss. 1. c. 3. n. 120. Etiam soluta jam affinitate. n. 121. Jure non debentur alimenta. diss. 2. th. 14.

AFFIRMATIO.

Affirmatio falsa veritatem non mutat. D. 87. p. 1. th. 17. n. 11. 12.

AFFTER.

Verbum *Affter* quid significet? D. 121. c. 1. th. 3. n. 2. sqq.

AGERE.

Agere in judicio aliorum nomine virile officium est. D. 18. th. 7. n. 2. Non valenti non currit præscriptio. D. 114. th. 2. & 3. Limit. th. 2.

Agens quatenus censeatur velle ea, quæ per consequentiam subsequuntur? D. 139. th. 9. n. 7.

AGGRATIANDI JUS.

Aggratiandi jus quid? D. 6. th. 1. Non facile bonus Princeps exercet. D. 159. c. 6. th. 26. n. 2. Non habent omnes, qui vocantur gratiosi, *Gnædige Herren.* D. 6. th. 1. n. 2. Non exercetur, nisi pœna juste infligi potuerit. n. 3. Infantibus &c. delinquentibus pœna tantum mitigatur jure potius justitiæ, quam vi hujus juris. ibid. Pertinet ad præterita, non ad futura delicta. ibid. Ad omnes pœnas. n. 4. Non tamen præjudicatur hîc tertio seu læso. ib. Cum judicio & caussa cognita exercendum est. n. 5. & th. 5. Competit aut jure proprio, aut beneficio alterius. th. 2. Ab eo, cui hoc jus non competit, exercitium ipso jure non valet. n. 1. Ita ut reus iterum accusari, aut contra eum inquisitorie procedi possit. ibid. Habet Imperator sine Statuum Imperii consensu. n. 3. Limitatur in Statu proscripto restituendo. ibid. Etiam ante Papalem coronationem. ib. Rex Romanorum, absente Imperatore aut impedito. ibid. Vicarii Imperii. ib. Quævis Respublica Superiorem non agnoscens. n. 4. Civitates Imperiales. th. 3. n. 8. Annumeratur Regalibus. th. 2. n. 5. & th. 3. n. 2. Adseritur Summo Principi. th. 2. n. 5. Non conceditur Regis Matri. ib. Præscribitur immemoriali tempore. ib. An concessum censeatur sub generali nomine Regalium? th. 3. n. 2. Item si certæ species expressæ sub generali clausula: Cum omnibus & quibuscunque? ibid. Aut si quis de Ducatu simpliciter investitus? ib. Etiam adjecta clausula: Cum omni jure aut omnibus pertinentiis. ib. Non videtur concessum, concesso alicui castro aut Urbe cum omni jurisdictione, mero & mixto imperio. ib. Cohæret superioritati territoriali. th. 3. n. 4. Jurisdictionalibus non adhæret. th. 4. n. 1. Non habent magistratus municipales. n. 2. Comites, Nobiles Imperio mediate subjecti. ibid. Limitat. ib. Exercet Senatus Academicus relegatum resti-

reſtituendo. ib. Exinde non infertur, quod alicui liceat ſtatuta condere. ib. Non habet judex inferior, ut pœnam ex hoc jure remittere poſſit. n. 3. Exercetur, ſi pœna remitti poſſit, nec Jure Divino Naturali & quibusdam legibus forenſibus ſit definita. th. 7. & ſeqq. th. 10. Non exercetur erga blasphemantem th. 10. n. 3. Erga homicidam doloſum. ib. ſ. homicida ſit nobilis ſive ignobilis ſive ſtudioſus. ib. Licet parti offenſæ ſit ſatisfactum. ib. An erga adulterum, ut pœna capitalis remittatur? ib. Non facile a Principe exercendum, pœnam Jure Gentium definitam remittendo. th. 11. Comprehendere poteſt totalem remiſſionem pœnæ, ſi delictum eſt mere civile. th. 12. Mitigationem vero ſi ex alio jure deſcendat. ib. n. 2. Ut juſte exerceatur, quæ ſint cauſæ legitimæ? th. 13.

Aggratiandi jure cenſetur pœna remiſſa, ſi Princeps induxerit ſententiam ſcriptam condemnator. D. 17. th. 17. n. 8.

AGNATIO.

Agnatio vel ſexus in argumento magis dilecti attenditur, cum fœminis & per illas deſcendentibus ſpeciali teſtatoris proviſione, maſculi præferuntur. D. 70. c. 5. th. 10. n. 3.

Agnationis favore quando fœminæ cenſeantur excluſæ? ib.

AGRICOLA.

Agricola qui eſt pauper, fundum ſuum non poteſt dare in antichreſin. D. 9. th. 10. n. 5.

AGRICOLATIO.

Agricolationis jus extinguitur per dignitatem doctoralem. D. 118. th. 113. item, ſi filia ſciente vel patiente domino Doctori vel Magiſtro nupſerit. ib.

AGRIMENSOR.

Agrimenſor hodie tenetur de levi culpa, D. 42. th. 19.

ALAPA.

Alapa duriori ſi quis petitus alterum cultro interficeret, ab ordinaria pœna excuſatur. D. 92. th. 61. n. 3. Modo non ſit ſola manus elevatio, alapæ inferendæ gratia facta. n. 4. 5.

ALBERGARIA.

Albergarias & hoſpitaturas exigunt domini jure ſuperioritatis territ. D. 159. c. 6. th. 54. n. 2. Hoc jus in Monaſteriis quæritur. n. 3.

ALBINAGIUM.

Albinagii jus locum habet in bannitis. D. 25. th. 2. Non in relegatis, qui a Statibus Imperii relegati. ib. Niſi quoad illa jura ipſa provincialia. ib. In mercatore Gallo in Germania moriente de æquitate exerceri poteſt. D. 100. th. 67.

ALEA.

Alea quod perditum eſt, præſcribitur ejus repetitio tempore 50. annorum. D. 138. c. 3. art. 7. th. 6. n. 7.

ALIENA.

vid. Res.

ALIENARE.

Alienare quid? D. 7. th. 4. Sine decreto poteſt pater immobilia, filio oneroſa vel damnoſa de peculio adventitio. D. 140. th. 33. n. 4. Poteſt pater immobilia ex juſta cauſa etiam ſine judicis decreto. D. 19. th. 10. Quicunque qualibet ratione de ſuis rebus impeditur, nec per feudum poteſt inveſtituram facere. D. 110. th. 13. n. 4. Libere nequit heres debitoris merces obligatas. D. 100. th. 82. An mercator res ſibi pignori datas poſſit ſine requiſito. ibid. th. 119.

Alienari per partes & ſine onere poſſunt merces obligatæ, ſed non omnes ſimul. ib. th. 80. Nequit in æmulationem con-

condomini territorium. D. 159. c. 9. th. 6. n. 5.

Alienandi facultas eſt præcipua dominii facultas. D. 109. th. 24. n. 1. D. 120. th. 1.

Alienans ipſe contra proprium factum venire poteſt, ſi actus a lege infirmatur conſideratione boni publici. D. 76. th. 37. n. 3. Ex neceſſitate præcedentis obligationis non videtur de novo alienare. D. 7. th. 45. n. 7.

Alienatis ſine judicis decreto titulo lucrativo rebus in revocandis a majore facto inter præſentes decennium locum habet. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. n. 4.

ALIENATIO.

Alienatio non eſt ipſo jure nulla, ſi res in perſonam publicam, & ratione officii ſui potentiorem ſit translata, ſed datur actio in factum ex edicto de alien. jud. mut. cauſ. D. 34. th. 11. Patri, quæ vigore pacti de retrovendendo fit, eſt permiſſa. D. 110. th. 13. n. 4. Rei dotalis an liberet a collatione? D. 77. p. 1. th. 39. & 40. Rei oppignoratæ a debitore fieri poteſt. D. 15. th. 26. n. 2. Si prohibita, cenſetur neceſſaria excepta. ib. th. 40. n. 3. D. 7. th. 45. n. 6. D. 76. th. 43. n. 2. Si in teſtamento prohibita, dominium rei alienatæ non transfertur. D. 15. th. 40. n. 2. Bonorum in teſtamento alienari prohibitorum non poteſt fieri, ſi cauſa alienationis ab herede venerit. n. 6. Quo caſu tamen durat, quamdiu heres vivit. n. 7. Fit per traditionem voluntate tradentis & accipientis. D. 7. th. 8. & th. 18. n. 1. 2. Contra legis prohibitionem facta eſt ipſo jure nulla. th. 26. n. 2. Non minus per ultimam voluntatem quam per legis prohibitionem impediri poteſt. n. 3. Debet ex juſta cauſa a teſtatore prohiberi. n. 4. Pactis impediri poteſt. n. 5. Rerum minorum. v. Minor. Caſtri Eccleſiaſtici ſub conditione conceſſionis Pontificis facta, pendente ea, ab una parte revocari poteſt. D. 11. th. 119. n. 6. In ipſa ſui natura includit actum utentis ratione voluntatis. D. 75. th. 31. n. 2. Comprehendit omnem actum quo jus in re in alium transfertur. D. 76. th. 30. n. 3.

Alienationis nullitas quando eſt reſpectiva, & tertii favorem, non vero alienantis reſpicit, tunc ipſe ſuo nomine alienationem revocare nequit. th. 38. n. 3. Significatus plane generalis eſt. D. 159. c. 4. th. 11. n. 2.

Ad Alienationem rerum in domino ſola voluntas externis ſignis declarata jure communi ſufficere videtur. D. 120. th. 2. n. 1. Jus tamen civile præter h. domini voluntatem & ipſius rei traditionem requirit. ib. Tam in rebus corporalibus quam incorporalibus. ib.

Per Alienationem rei legatæ neceſſariam non cenſetur legatum ademptum. D. 97. th. 26.

Alienatione vel lege, vel teſtatoris voluntate vel pacto prohibita, non ſolum dominii translatio, verum etiam uſusfruct. datio, pignoris & hypothecæ obligatio, ſervitutum impoſitio, feudi vel emphyteuſis conſtitutio prohibita intelligitur. D. 110. th. 13. n. 4. A patre contra legis prohibitionem facta filius eam revocare, remque alienatam vindicare poteſt. ib. Non obſtante præſcriptione. ib. Limit. ib.

De Alienatione lex loquens de voluntaria intelligitur, neceſſaria ſub prohibita non continetur. ib.

Alienationes oneroſæ quæ? D. 127. th. 23. Lucrativæ quæ? th. 28.

ALIENUM.

Alienum varie accipitur. D. 4. th. 2. Factum nemo poteſt promittere. D. 18. th. 34. n. 2. Factum explicite continent ſtipulationes quædam, cum tamen in

in his quoad effectum, factum proprium implicite inclusum intelligatur. ib. n. 3. Nec hic requiritur, ut quis exprimat, se hoc curaturum. n. 4. 6. Contra domini voluntatem sine justa causa nemo retinere potest. D. 16. th. 25. n. 2. vid. Res aliena.

ALIMENTA.

Alimenta a parentibus non debentur de Jure Civili natis ex damnato coitu. D. 116. th. 126. Secus de Jure Can. ib. Nemini ex re sua deneganda. D. 123. th. 28. n. 8. Filius patri egenti etiam ex bonis ad se proprio jure pertinentibus præstare debet. D. 140. th. 23. n. 6. Futura non admittunt compensationem D. 149. tit. 2. th. 3. n. 8. Si quis ad dies vitæ emerit, & brevi post diem suum obierit, non habet querela enormis læsionis locum. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 19. Mutuo præstanda sunt a parentibus & liberis. D. 5. diss. 2. th. 14. n. 1. Non debet privignis vitricus. ib. n. 2. D. 4. th. 31. Limitatur. D. 5. diss. 2. th. 14. n. 4. 6. 8. D. 4. th. 31. n. 10. 14. Neque socer vel socrus genero vel nurui. D. 5. diss. 2. th. 14. n. 9. Limitatur. ib. n. 11. 12. 13. Neque privignus novercæ. th. 15. n. 2. Præprimis matrimonio jam soluto. n. 3. seqq. Neque gener socero. n. 7. Neque patronus liberto. D. 13. th. 31. n. 4. Non semper ab eo, cui competit beneficium competentiæ, peti possunt. D. 5. Diss. 2. th. 14. n. 16. Non debentur jure affinitatis. th. 15. n. 2. De Jure Saxonico gaudent personali exigendi privilegio. D. 59. th. 38. Liberis ex damnato vel nefario coitu natis a patre in testamento relinqui nequeunt. D. 68. p. 3. th. 23. n. 1. Secus de Jure Canon. & Wirtemberg. n. 2. 3. Parentibus debentur, & quomodo? D. 13. th. 12. seqq. injustis non debentur. ib. th. 16. n. 2. Liberis injustis debentur de Jure Canonico. ib. n. 2. 3. Præstandi onus in subsidium omnibus cognatis incumbit. ib. th. 30. n. 5. In subsidium frater a fratre petere potest. th. 32. n. 10. Debentur nobilibus ampliora, quam plebejis. th. 51. n. 6. Sunt causæ necessariæ. D. 16. th. 27. n. 2. Pauperibus relicta quomodo præstanda? D. 79. c. 9. n. 79. Sorores innuptæ a fratre primogenito petere possunt. D. 87. p. 2. m. 1. th. 8. n. 9. Fratri suo vel sorori egenti frater, qui sufficientia habet bona, præstare tenetur. th. 20. & 21. Jure naturali, secus de Jure Civili, frater a fratre actione aliqua petere non potest. th. 20. n. 5. seqq. Filio pater præstare non tenetur, si ipse laboret inopia. th. 21. n. 5. Frater Fratri inopi præstare tenetur, licet ille patris sui heres non fuerit. n. 7. s. sit germanus, s. consanguineus, s. uterinus. n. 8. & seqq. In concursu tamen germani prius ad alimenta obstricti sunt. n. 15. s. cujuscunque ætatis. num. 16. Minoris curator alimenta dare debet. n. eod. Clericus. n. 17. Fratri pauperi sorores quoque præstare debent. n. 18. Fratri diviti, vel illi, qui est artifex, vel alio modo laborando sibi alimenta quærere potest, non præstantur. th. 22. Ampliatur. n. 6. 7. Præstanda fratri, si ipse de alimentis propter ætatem vel valetudinem sibi prospicere nequit. n. 9. Vel si quæstuarias operas præstare, conditioni & dignitati ejus sit contrarium. n. eod. Non sunt præstanda fratri, patrem, aut avum, aut matrem, aut descendentes divites habenti. th. 23. Soror nupta prius a marito suo petit. n. 8. 9. Ampliatur. n. 10. 11. Repetit frater a marito, quæ dedit sorori, ob illius sævitiam quoad thorum & mensam separatæ. n. 11. Uxori furiosæ vel ægrotanti præstare debet maritus, licet illa fuerit inops & indotata. n. 12.

n. 12. & seqq. Præstari debent a domino famulo infirmo. n. 14. seqq. An debeantur fratri inopi naturali? th. 24. An spurio fratri, & ex damnato coitu nato? n. 6. seqq. Debentur sororibus. n. 11. 12. Fratri a patre juste exheredato. n. 13. Limitatur. n. 14. Non debentur fratri, qui bona sua dilapidavit, vel ingratus est. n. 15. 16. Jure fraternitatis debita, petuntur officii judicis imploratione. th. 25. Præstita frater a fratre, qui postea ad pinguiorem fortunam pervenit, repetere nequit. n. 7. Sorori præstita frater patris sui heres in dotem a patre ei legatam imputare non potest. n. 8. Quæ frater fratri ex libera voluntate, an is repetere possit? n. 9. An sororibus præstare debeant fratres? th. 26.

Alimentorum Civitatis debitor non compensat. D. 149. tit. 2. th. 3. n. 8.

Alimentis de futuris testamento vel alia ultima voluntate relictis transigi nequit. D. 30. th. 9. Etsi alimentarius sit nobilis, & satis locuples. ib.

ALIOQUIN.

Verbum, Alioquin, quid importet? D. 103. c. 2. th. 10. n. 1. & c. 3. th. 17.

ALIQUANDO.

Particula, Aliquando, regulam præsupponit contrariam. D. 136. th. 23. n. 1.

ALIUS.

Per alium quod quis facit, ipse facere videtur. D. 1. th. 24. n. 4. D. 7. th. 16. num. 1.

In alium nemo plus juris transferre potest, quam ipse habet. D. 9. th. 10. n. 2. Quod quisque juris statuerit &c. non obtinet in privilegiis. D. 16. th. 42. num. 3.

ALLODIALE.

Allodiale prædium proprie vocatur *Erb-Gut*, Feudale vero *Lehn-Gut*. D. 136. th. 22. n. 1.

Allodialia in dubio omnia esse censentur. D. 159. c. 9. th. 6. n. 2.

ALLUVIO.

Alluvionis incrementum domini in foro interno optimo jure acquirunt. D. 159. c. 6. th. 42. n. 2. Commodum illius est, cujus est fundus alluvione auctus. D. 128. c. 4. th. 15. n. 2.

Per Alluvionem aucto fundo serviente ipsa augetur servitus. D. 118. th. 15.

ALSBALD.

Alsbald quid denotet? D. 138. c. 3. art. 1. th. 3. n. 1.

ALTER.

Alteri per alterum actio non acquiritur. D. 18. th. 43. n. 2. Limitatur & explicatur. n. 3. Nemo paciscendo prodesse vel nocere potest. D. 20. th. 24. n. 3. An hoc moribus nostris procedat? th. 25. n. 4. 5. & th. 60. n. 2. Per alterum iniqua conditio inferri non debet. D. 60. th. 5. n. 3. Usum concedens, ipse uti videtur. D. 9. th. 39. n. 2.

ALTERNATIVA.

Alternativa regulariter poni solet inter æqualia. D. 133. th. 15. n. 4.

In Alternativis promissionibus regulariter electio est rei, s. debitoris. D. 76. th. 20. n. 2. D. 122. th. 29. n. 1. Unum adesse sufficit. D. 133. th. 15. n. 4.

ALTERNATIVE.

Alternative si plures res debentur, una perempta, altera debetur. D. 18. coroll. 16. Qui hoc vel illud debet, ejus voluntas est ambulatoria quoad solverit, vel quoad finita sit obligatio. D. 76. th. 21. n. 4.

AMBIGUA.

Ambigua proferens in judicio urgeri potest, ut certum definiat. D. 55. th. 30. n. 5.

AMA-

AMARE.

Amare eſt potentiſſimum pharmacum, quo quis redamatur. D. 5. diſſ. 2. th. 10. n. 2. Eſt velle alicui omnia bona evenire, & horum effectorem eſſe. D. 70. c. 1. th. 4. n. 1.

Amantur liberi a parentibus magis, quam hi ab illis. c. 2. th. 3. n. 4.

AMICITIA.

Amicitia quædam naturalis eſt inter conſanguineos conjugum, ac ipſas conjuges. D. 5. diſſ. 2. th. 9. n. 11. Nulla tam firma eſt, quam non violet vel avaritia, vel ſuperbia, vel alia hominis malitia. ib. th. 11. n. 11. Unde veniat? D. 70. c. 2. th. 5.

Amicitiæ ductu ſi quis aliquid facit, quod facere non licet, culpam latam committit. D. 146. tit. 6. §. 4. th. 4. n. 3.

AMICUS.

Amicus ſæpius in ordine ſermonis cognato præponitur. D. 70. c. 2. th. 5. n. 3.

AMISSIO.

Amiſſio rei ſine culpa, propter quam poſſidens obligatus erat, debitorem liberat. D. 3. th. 7. n. 10.

AMOR.

Amor in patrem naturaliter inclinat etiam in eos, qui ſunt quodammodo unum cum patre. D. 5. diſſ. 2. th. 10. n. 3.

ANATOCISMUS.

Anatociſmus ſimpliciter prohibitus. D. 116. th. 53. D. 120. th. 36. Nec in cauſis mercatorum locum habet. ibid.

ANCILLA.

Ancillæ moribus noſtris habent ſingulare privilegium ratione mercedis illis debitæ. D. 59. th. 5. n. 3. Et famuli in domo domini jure quaſi retentionis tamdiu manere poſſunt, donec ipſis merces reſidua ſolvatur. D. 123. th. 21. n. 3.

Adverſa valetudine laborantes an integram mercedem vel ſumptus curationis a domino petere poſſint? D. 156. §. 2. th. 43. n. 1. 2.

ANGARIÆ.

Angariæ & parangariæ quid denotent? D. 166. th. 205. ſeqq.

ANIMUS.

Animus in mente retentus nihil operatur. D. 129. th. 42. n. 3.

Ab Animo alicujus quæ dependent, in iis ſimplici illius dicto credendum eſt. D. 72. th. 29. n. 104.

ANNATÆ.

Annatis de introductis a Bonifacio remisſive. D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. n. 2.

ANNONA.

Annonæ pretium certum magiſtratus conſtituere poteſt, quod contrahentes impune augere nequeunt. D. 116. th. 112. Militaris in petitione annus ſervatur unus. D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. n. 2. Ex cauſa ſi quis debitor ſit, compenſatione uti nequit. D. 149. tit. 2. th. 3. n. 6.

Annonam crebro inferentes ad uſus publicos a muneribus perſonalibus de jure immunes, ſed non conſuetudine. D. 100. th. 54.

ANNOTATIO.

Annotatio nuda clientis in ſuis rationibus facta, v. gr. Titio advocato meo palmarium viginti aureorum dabo, ad palmarii conſtitutionem non ſufficit. D. 108. th. 34. n. 4. Secus ſi ita adſcripſit: Titio advocato meo 20. aureos palmarii nomine promiſi. n. 5. Inde enim etiam contra eundem & contra ejus heredes ejus promiſſio probatur. n. eod.

ANNULUS.

Annulus hodie plerumque arrhæ ſponſalitiæ nomine datur. D. 11. th. 62. Pronubus cur quarto olim ſiniſtræ manus digito inſerebatur? th. 62. n. 3. 4. 5.

Virgini datus ſponſalia præſumptive probat, ſi tractatio de ſponſalibus vel matrimonio præceſſerit. th. 94.

Annuli ſubarrhatio an hodie in contrahendo matrimonio neceſſaria? th. 47. n. 3. 4. Datione varia ſignificantur. th. 61. n. 2. ſeqq. Pro ſponſalibus præſumendum eſt, ſi talis conſuetudo extet, ut ſit ſignum ſponſaliorum. th. 95. Quod bene conſuetudine introduci poteſt. n. 3. 4. Datio eſt ſignum æquivocum. th. 93. n. 3. Nihil certi, neque ſponſalia, neque contractum probat. n. 3. 4. Sine expreſſa cauſa cenſetur potius donatio, quam ſubarrhatio. n. 5. & th. 94. n. 4.

Annulum deſponſationis & arrhæ nomine datum eſſe, probandum eſt. th. 93. n. 6. Accipienti, & neganti ſe matrimonii cauſa accepiſſe, juramentum purgationis non ſtatim imponitur. th. 94. n. 6.

ANNUS.

Annus quid & quotuplex? D. 138. c. 3. art. 7. th. 1. n. 1. 2. 3. Lunaris quid? n. 3. Solaris quid? n. eod. & n. 5. Naturalis & Civilis quid? n. 6. Legalis ſ. magiſtralis quid? n. 7. Communis ſ. vulgaris quid? n. eod. Naturalis, uſualis, ceremonialis & emergens quid? n. 8. Civilis & Saxonicus quid? n. 9. Continuus & utilis quid? n. 10. Quibus partibus conſtat? n. 11. 12. 13.

Anni utilis in locum quadriennium hodie ſubſtitutum. th. 3. n. 3. Novi initium an a die Nativitatis Chriſti, ſ. 25. Decembris, an vero a Calendis Januarii computandum ſit? th. 1. n. 3.

Anno unico usque ad 100. annos quid fiat, vel fieri oporteat? th. 2. ſeqq.

Annorum appellatione venit biennium. th. 3. n. 1. Certum ſpatium an differat a tempore immemoriali? th. 7. n. 2.

Annale ſpatium an intelligatur, quoties tempus ſimpliciter profertur? th. 2. n. 1.

ANTICHRESIS.

Antichreſis unde deſcendat & quam varie accipiatur? D. 9. th. 2. & ſeqq. Quid? ib. th. 6. D. 146. tit. 7. §. 1. th. 6. n. 1. Eſt licita. D. 19. th. 42. Etiamſi perceptio fructuum legitimum uſurarum modum excedat. ibid. D. 118. th. 40. Jure Canonico regulariter eſt prohibita. D. 9. th. 9. n. 1. 10. Non eſt Juri Naturæ aut Juſtitiæ contraria. ib. n. 2. ſeqq. Paſſim recepta eſt. n. 8. ſeqq. Conſtituitur vel per ultimam voluntatem, vel per conventionem. th. 11. 12. Et quidem vel expreſſe, & determinate. th. 13. Vel tacite & indeterminate. ib. n. 4. & th. 14. 15. 16. & 41. D. 146. tit. 7. §. 1. th. 6. n. 2. Jure Wirtembergico cum judiciali inſinuatione. D. 9. th. 13. n. 5. D. 67. th. 8. n. 2. Creditoribus quibuscunque. D. 9. th. 20. Ampliatur & limitatur. th. 21. 22. In rebus oppignoratis fructiferis. theſ. 23. Non vero in iis quæ pignori dari nequeunt. th. 24. Res fructiferæ ſ. ſint naturaliter tales, ſ. civiliter. th. 25. Mobiles & immobiles, corporales & incorporales. n. 3. & th. 26. Datur & aliarum rerum non oppignoratarum. th. 23. n. 3. Vera non debetur, ubi nulla eſt χρῆσις. th. 22. n. 4. Finitur extincta quoquo modo principali obligatione. th. 59. Si ex legis diſpoſitione vel pactis contrahentium ad legitimum uſurarum modum determinata eſt, ſi fructus ſortem æquaverint. th. 60. Secus ſi modum certum & terminum non acceperint. ib. n. 5. Creditoris remiſſione vel expreſſa vel tacita. th. 61. Juſtæ pecuniæ oblatione a debitore facta. th. 62. Quæ ante diem conventum fieri non poteſt. ib. n. 3. Reſoluto jure dantis. th. 66. Si dans plenum & irrevocabile rei antichreticæ dominium non habuerit. ib. n. 2. & ſeqq. Adhuc durat tempore præterlapſo, neque ſolutione facta.

cta. th. 62. n. 7. Valet, ultra legitimum usurarum modum, si fructus sunt incerti. D. 146. tit. 7. §. 1. th. 6. n. 3. Secus si fructus sunt certi & uniformes ibid.

Antichreseos tacitæ vi creditor potest pecunia gratuita mutuo data, fundoque in securitatem debiti accepto, de fructibus fundi sibi oppignorati ad legitimum modum usurarum retinere. D. 46. th. 18. Etsi a debitore nulla mora admissa. ibid. Pactum expressum in fructibus etiam naturalibus est validum. th. 19. Licet fructus legitimum usurarum modum excedant. ib. & D. 116. th. 106.

Antichresin tacitam constituit creditori, rem fructiferam pignori dans. D. 139. th. 13. n. 7.

In Antichresin fundo alicui concesso, tertio vero fructus in hoc fundo sponte prolapsos, furtim auferente, an domino fundi, debitori scil. an antichrestæ competat condictio vel vindicatio? D. 114. th. 8. Creditor rem sibi oppignoratam dare non potest. D. 9. th. 10. n. 4. Dare non possunt agricolæ pauperes fundum suum. ibid. n. 5. seqq. Si domus data, ut creditor inhabitaret, quid juris? th. 40. n. 5. 6.

Inter Antichresin & usuras magna est differentia. th. 60. n. 6.

In Antichresi certus modus utendi a contrahentibus præscriptus diligenter servandus est. th. 40. n. 3. Tacita legum dispositione fruitio determinata est. th. 41. Fruitio si expressa voluntate debitoris vel aliter indeterminate relicta est, creditor omnes fructus suos facit. th. 42. s. sint naturales, s. civiles. th. 43. s. industriales, s. naturales. th. 46. Qui tamen fructus, si sunt certi ad legitimum usurarum modum reducendi sunt, secus si sunt incerti. th. 44. 45. & 60. n. 5. Modo non fuerint immodici. th. 47. Cujus excessus dijudicatio relinquitur arbitrio judicis. th. 48. Qui non ad id, quod creditor percepit, sed ad communem fructuum proventum respicere debet. n. 2. 3. 4. Insolitæ sterilitatis vel raræ felicitatis hic non habetur ratio. ib. Jure Wirtembergico judex ad rei Antichreticæ pretium respicit. th. 49. Excessus si immodicus probatus, ille ad æquitatem reducendus est. th. 50. Thesaurus inventus jure inventionis pro dimidia parte creditori cedit. th. 42. n. 5. 6. 7.

ANTICHRETICUS.

Antichreticus creditor possidet rem oppignoratam naturaliter. D. 9. th. 34. Rem usucapere non potest. ib. n. 4. A cautione in judicio præstando non liberatur. th. 35. Omnia habet concessa, sine quibus re oppignorata uti nequit. th. 36. Non nudum habet usum. th. 37. Non ipso jure, sed perceptione demum fructus suos facit. th. 38. Suum jus alteri locare, vel pignori dare potest. th. 39. n. 1. 3. Similis est conductori. n. 2. Si debitum suum accepit, resolvitur jus secundi creditoris, si huic iterum oppignoravit. ib. n. 4. Si in certum tempus rem antichreticam locaverit, interim vero illius jus extinctum fuerit, conductori scienti non, ignoranti vero ad interesse tenetur. n. 7. 8. Tenetur ut diligens paterfamilias ad curam & custodiam rei antichreticæ. th. 51. n. 1. seqq. Præstat levem culpam. num. 4. Damnum rei, sua vel suorum culpa deterioratæ. n. 3. 5. Non amittit debitum, si res antichretica deperdita. n. 5. Fert impendia fructuum percipiendorum gratia facta. th. 52. n. 3. Quod ne paciscentium voluntate mutari potest. n. 5. Si nullos vel paucos ob sterilitatem fructus percepit, eo nomine a debitore nihil exigere potest. th. 53.

Repetit impendia rei necessaria. th. 54. Utilia, facta ex præsumpta vel expressa domini voluntate. n. 3. Aut si non sunt nimis onerosa. ib. Non repetit impendia modica. n. 6. Impendiorum usuras. n. 9. 10. Tributa, collectas. th. 55. Nisi tempore belli fructus perceptos superent. n. 5. Obligatur ad rationes reddendas, si certam fructuum partem restituere tenetur. th. 56. Secus si ad nullam restitutionem obligatus. n. 4. Quas actiones habeat, si illi res antichretica vi surrepta vel furto ablata? th. 57. Quod ex actione furti ratione pœnæ consequitur, illius lucro cedit. n. 4. 6. Pluribus actionibus respectu rei antichreticæ experiri potest. th. 58. Novum opus nunciat. n. 10. Servitutes vindicat. n. 11. Cautionem de damno infecto exigit. n. 12. Adjuvandus, non decipiendus est. th. 63. n. 3.

Antichretica res in dubio pignori data intelligitur. th. 23. n. 4.

Antichreticæ rei servitutes debitas debitor invito cred. remittere non potest. th. 36.

Antichreticam rem reluendi potestas in indefinita hujus juris concessione arbitrio debitoris relinquitur. th. 63. Limitatur. n. 2. Reluendi potestas pacto simpliciter debitoris arbitrio relinqui potest. n. 4. seqq. Non præscribitur. th. 64. n. 3. Neque pacto potest impediri. ib. n. 1.

Antichreticum jus debitum salvum relinquit. th. 27. n. 3. Non est, si creditori jus utendi fruendi re oppignorata ad certum tempus in compensationem debiti, concessum est. ib. Et quidem si ad certum tempus, intra illud omne damnum & commodum ad creditorem spectat, nec rationes reddit. n. 5. 6. Si vero indeterminate, facta expensarum deductione, fructus, rationibus redditis, computantur in sortem. n. 7. Differt a jure utendi, quod habet emptor in re empta cum pacto de retrovendendo. th. 28. A Jure utendi, quod creditori pro usuris concessum. th. 29. Ab ipso pignoris jure. th. 30.

ANTIDORA.

Antidora obligatio proprie non est. D. 19. th. 48.

APANAGIUM.

Apanagium an definiatur recte per usumfructum? D. 86. th. 50. Regulariter non in fiscalibus, sed domanialibus constituitur bonis. ib. th. 51.

Apanagii proprietas manet penes constituentem. D. 135. th. 20. Assignatio & dotis constitutio facta sororibus succedit in locum legitimæ. D. 87. p. 2. m. 1. th. 8. n. 5. 6.

In Apanagio Principum filiis secundo genitis a primogenito constituto, ipsi simile Vasallo jus habent. D. 135. th. 20.

Apanagia fratribus minoribus constituere debent primogeniti, ubi jus primogeniturae viget. D. 87. p. 2. m. 1. th. 8. n. 1.

APERTURA.

Aperturæ jus non semper est tessera superioritatis territor. D. 159. c. 6. th. 65. n. 2.

APOCRISIARIUS.

Apocrisiarius vel Ipocrisiarius quis? D. 131. th. 66. n. 9.

APPELLABILIS.

Appellabilis summa quæ de Jure Wirtembergico? D. 66. th. 75. n. 2. Quæ de Jure Camerali? n. 3. Summa æstimanda est ex libello & petitione actoris. n. 4. Cognoscitur de Jure Camerali ex eo, in quo appellans se gravatum sentit. n. eod. Si dubia est, juramento appellantis in Cam. Imp. creditur. n. 5. In Ducatu Wirtemberg. sufficit asseveratio loco Juramenti. n. eod. Non requiritur in rebus communem æstimationem non reci-

recipientibus. n. 6. An contineat intereſſe & penſiones? n. 7.

APPELLARE.

Appellare non poteſt confeſſus in Jure. D. 55. th. 38. n. 4. Limitat. n. 7. Nequit extraneus, ſubditi Wirtemberg. heres in foro Wirt. a creditoribus defuncti conventus & condemnatus. D. 35. th. 14. Poteſt extraneus ſubditi Wirt. heres, in Ducatu Wirtemb. tanquam loco quaſi contractus conventus & condemnatus. ib. th. 15. De Jure Civili, non autem noviſſimo indiſtincte poteſt pro damnato capitaliter, criminis haud notorii, etiam invito, vel abſente, quicunque alius, adeoque & Clericus. D. 119. th. 21. A nullitate, conſultius eſt. ib. th. 26. Per calumniam nemo credendus, qui auxilio & beneficio juris communis utitur. D. 125. c. 3. th. 12. n. 2. An ab Imperatore liceat? D. 164. th. 106.

Appellans a ſupremo appellationum tribunali in Ducatu Wirtembergico ad Cameram Imp. illud ſolennitate & forma a Jure communi præſcripta facere debet. Diſp. 66. theſ. 73. n. 8. & th. 82. n. 5. Apoſtolos petere debet. th. 77. num. 1. Secus de Jure Camerali & Wirtemb. n. 2. & ſeqq. Acta intra XXX. dies petere neceſſe habet. n. 3. 6. Temere quomodo de Jure Civili puniatur? th. 86. n. 1. Quid de Jure Canonico & Saxonico? n. 2. 3, Quid de Jure in Gallia & Belgio uſitato? n. 7. Jure Wirtembergico præter expenſarum reſtitutionem tam Judici quam parti faciendam puniuntur pœna pecuniaria, vel carceris. n. 4. Hoc Jure in cauſis injuriarum pœna ad 100. floren. extenditur. n. 5. Per Receſſum Imp. Nov. arbitrarie puniuntur. n. 6.

Appellandum eſt ad ſuperiorem, non ad mandantem, ſi magiſtratus per nuncium aliquid mandat, indeque gravatus. D. 107. th. 61. n. 5.

Appellandi cauſa juſta eſt, ſi judex, coram quo nominatio eſt propoſita, certum terminum præfigere denegat. D. 106. th. 21. n. 2. Cauſa libello appellationis ab interlocutoria neceſſario inſeritur. D. 119. th. 22. Tempus in cauſa aliena olim erat triduum. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 3. Secus hodie. ib.

de non Appellando privilegio qui gaudeant? D. 66. th. 76. n. 89.

Appellari an poſſit a ſententia, qua quis ad ſolutionem ſalarii condemnatur? D. 124. th. 41. n. 2. 3. Non poteſt ab arbitrorum compromiſſariorum ſententia. D. 10. th. 39. n. 5. D. 66. th. 84. Nec qui juramentum ipſi relatum præſtare recuſat. D. 95. th. 108. n. 2. Nec referens, contra quem pronunciatur juramento relato præſtito. ibid. th. 109. n. 2. Poteſt de omni cauſa ſive majori ſ. minori. D. 66. th. 75. In cauſis *Untergangs* de Jure Wirtemb. ad Judicem proxime ſuperiorem. n. 2. A quocunque Judice ſuperiorem recognoſcente. th. 76. n. 1. Quid Juris in Ducatu Wirtembergico? n. 2. & ſeqq. De Jure Civili ab omni gravamine & quacunque interlocutoria. th. 81. Ab interlocutoria irreparabile damnum vel vim definitivæ ſententiæ habente. n. 2. Quod & Jure Wirtembergico, Camerali, & aliorum locorum obtinet. n. 3. 4. In cauſis criminalibus & civilibus. th. 83. n. 1. D. 69. th. 15. n. 1. ſeqq. Ampliatur ut pro reo invito quivis extraneus appellari poſſit. n. 2. Quod ſecus hodie, quoad cauſas criminales. D. 66. th. 83. n. 2. 3. Etiam de Jure Wirtemb. ib. n. 4. D. 69. th. 15. n. 4. Quo jure nec in caſu incidenti appellatio recipitur. D. 66. th. 83. n. 5. D. 69. th. 15. n. 7. Non poteſt de Jure Wirtemb. ab impoſitione mulctæ. D. 66. th. 83. n. 7. ſqq.

Secus de Jure Civili. ib. n. 10. Nequit ab Imperatore ad Papam. D. 159. c. 5. th. 2. n. 2.

APPELLATIO.

Appellatio rem reponit in pristinum statum. D. 14. th. 34. n. 5. Tendit ad sententiæ iniquitatem emendandam. D. 55. th. 38. n. 4. In notorio denegatur. ib. n. 5. Quomodo a definitiva sententia interponenda? D. 66. th. 73. Quid de Jure Würtembergico? ib. n. 2. 3. Coram Notario facta ad effectum suspensivum judici a quo intra 10. dies insinuanda est. ib. n. 5. 6. 7. Interponenda coram judice. th. 74. Coram Notario & testibus quando? n. 1. Jure Würtemberg. & Saxonico diversimode fit. ibid. n. 2. seqq. D. 65. th. 18. n. 2. 3. Ab interlocutoria vim definitivæ non habente fieri debet in scriptis, expressis simul nominatim gravaminibus. D. 66. th. 82. n. 1. Secus de Jure Würtemberg. & aliorum locorum statutis. n. 2. 3. Non gradatim facta non recipitur de Jure Civ. D. 116. th. 126. Secus de Jure Canon. ibid. Suspendit sententiam, imo pene extinguit, & perinde est, ac si nunquam fuisset judicatum. D. 125. c. 3. th. 12. n. 2. Justa est, judice præfigere terminum denegante. D. 106. th. 21. n. 2. Pro deserta habetur, si procurator qui appellavit, ad illam justificandam mitteret substitutum, & in termino per substitutum compareret. D. 121. c. 3. th. 8. n. 6. Tempore, quod lex præscribit, elapso, fatum recipit. D. 138. c. 1. th. 2. n. 2. In curia mercatorum non habet effectum suspensivum, nec locum habet. D. 100. th. 333. Contrahentium negotium non immutat. D. 142. §. 3. th. 15. n. 23.

Appellationis in instantia acta primæ instantiæ probant quoque inter easdem personas. D. 159. c. 6. th. 25. n. 3. Judicium constituere est superioritatis territor. ib. n. 4. Fatalia nulla currunt notorie & citra culpam impedito. D. 119. th. 23. Introducendæ fatalium hominis tempus Judex a quo prorogare potest. ib. th. 24. Ad persecutionem non procurator primæ instantiæ, sed ipse dominus citatur. D. 121. c. 3. th. 8. n. 5. Limitatur in appellatione ab interlocutoria. ib. Interponendæ tempus in causa propria olim erat biduum. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 2. Secus hodie. ib. Introducendæ tempus diversum erat. D. 66. th. 79. n. 1. Quid hodie obtineat? ib. n. 2. Quid per Recess. Imp. Noviss. de Anno 1654. n. 3. De Jure Würtembergico? n. 4. 6. De Jure Civitatis Reutlingæ? n. 5. De Jure Saxonico? ibid. Acta Judex si fuerint petita intra XXX. dies exhibere debet. th. 78. n. 1. Secus de Jure Würtembergico. n. 2. Judex si sententiam interlocutoriam, a qua appellatum, confirmavit, causa tota remittenda est ad judicem a quo. th. 85. Si confirmavit sententiam definitivam, ad eum spectat quoque executio & expensarum moderatio. ib. Limitatur de Jure Würtembergico. n. 5.

Appellationem prosequi ut & appellare tenetur ille, qui præstita cautione de rato, negotia absentis judicialia gessit. D. 18. th. 37. n. 4. 5. 6. Secus de Jure Canon. & moribus nostris. ib. n. 7.

Appellatione interposita, in actis petendis a judice prioris instantiæ, itemque Apostolis triginta conceduntur dies. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 12. Unde & quomodo currant? ib. Deserta, causa tamen nullitatis non expirat. D. 119. th. 27.

In Appellatione tempus petendi Apostolos potius a die cognitæ sententiæ, quam appellationis currit. D. 119. th. 25. Decennium currere demum incipit ex die scientiæ, sed postquam incepit, currit conti-

continuo. D. 138. c. 2. th. 2. n. 11. Locum habet computatio naturalis. ibid. c. 3. art. 1. th. 4. n. 2. Servantur decem dies. c. 3. art. 4. th. 4. n. 8. Interposita introducenda quatuor menses obtinent. ib. art. 6. th. 2. n. 4. Exercenda & finienda annus unus servatur. ib. art. 7. th. 2. n. 2. Limitatur. ibid. Prosequenda ex causa necessaria biennium servatur. ib. th. 3. n. 1.

Ab Appellatione, viva voce facienda excludit unus dies. ib. art. 4. th. 4. n. 1.

Pro sententia potius præsumendum, quam pro appellatione. D. 125. c. 3. th. 12. num. 2.

AQUA.

Aquam duxisse una die sufficit, ut quis dicatur hoc anno duxisse. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 1.

ARBITER.

Arbitri laudo standum est. D. 54. th. 4. Ampliat. s. æquum sit, sive iniquum. ib. laudum arbiter mutare aut partes ab illo appellare, aut reductionem ad boni viri arbitrium petere nequeunt. ib. & D. 34. th. 14. Nec ex L. 2. C. de resc. vend. rescindi potest. D. 34. thes. 14. Sed quid si contineat læsionem enormissimam? ib. Compromissarii laudum diebus sacris prolatum est ipso jure nullum. D. 28. th. 7. Laudo sub pœna si quis stare promisit, pœna illa quantitatis præstationem continere & usurarum modum legitimum excedere potest. D. 113. th. 33. n. 4. 5. 6. Sententia decem dierum silentio compromittentium homologatur. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. num. 8.

in Arbitrum incerta persona eligi non potest. D. 10. th. 24. n. 5.

in Arbitro eligendo ab eo, qui judicem suspectum recusaverat, triduum servatur. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 3. Viginti anni requiruntur. ib. art. 7. th. 5. n. 4.

Arbitri compromissarii officium receptum ut impleant, compelluntur. D. 105. th. 1. Eliguntur vel a Magistratu ad totam causam. D. 10. th. 1. n. 3. 4. Vel ad causam incidentem. ib. n. 6. Vel a privatis, & sunt vel necessarii. th. 2. n. 1. Vel voluntarii, qui vel ad contractus conciliandos. n. eod. Vel ad controversias componendas, & quidem vel per amicabilem compositionem, vel per determinationem simplicem, vel quasi judicialem electi sunt. n. 4. & seqq. Compromissarii qui? th. 3. Generales qui? n. 2. & th. 4. Horum compromissum dicitur plenum. th. 3. n. 2. Ad futuras lites non extenditur, nec ultra deducta talis arbiter pronunciare potest. n. 3. Speciales qui? n. 4. Constituuntur per liberam partium electionem & horum receptionem. th. 5. n. 1. An arbitratores electi, unde sit cognoscendum? ibid. n. 3. Volentes recipiunt compromissum. th. 9. n. 1. & 6. Et tunc currit tempus compromisso additum. n. 2. Quando censeantur compromissum recepisse? n. 3. Quam receptionem scientia & silentium non probant. n. 4. Limitatur. n. 5. Possunt esse omnes non prohibiti, nec impediti. th. 19. seqq. Fœminæ jurisdictionem habentes. th. 21. n. 1. Judices alias competentes de jure civili. n. 3. Secus de jure Canonico & hodierno. n. 4. 5. vid. tam. th. 22. n. 1. Qui tunc non ex compromisso, sed vi competentis jurisdictionis judicant. th. 21. n. 6. Nec sunt proprie arbitri compromissarii, nec jura de his constituta in illis locum habent. n. 7. Fidejussores in causa inter principalem creditorem & debitorem. th. 23. n. 2. Venditores in causa evictionis rei venditæ inter emptorem & tertium. ibid. Non sunt laici in causa spirituali. th. 23. n. 1. Nec quis in causa propria. ibid. n. 2.

n. 2. Quot eligi possint? th. 24. n. 1. Ut ab initio impari numero eligantur consultum est. n. 9. Plures copulative electi omnes habiles & præsentes sententiam dicere debent. th. 25. Ita ut nec præsentium taciturnitas sufficiat. n. 3. Nec malitiosa unius absentia pro præsentia habeatur. n.4. Compromisso in certum collegium facto, sufficit tot adesse, quot alias ad hujusmodi causæ decisionem sufficiunt. n. 7. Limitatur. ibid. Si plures alternative electi, unius inhabilitate vel absentia non vitiatur sententia. th. 27. Super omnibus causis controversis non exceptis recipi possunt. th. 28. Habent privatam potestatem causas qs. judicialiter cognoscendi. th. 29. n. 1. Quæ ab aliis improprie jurisdictio conventionalis appellatur. n. 2. Quid si secundum certi JCtorum collegii responsum laudum dicere debeant? th. 30. Aut secundum partium conventionem? n. 5. Ad officium susceptum implendum a judice compelluntur. th. 32. Limitat. ib. & n. 3. Alios substituere non possunt. n. 2. Terminos compromissi excedentes nulliter judicant. th. 33. n. 1. 2. An de connexis & accessoriis judicare possint? th. 33. n. 7. Causam controversam diligenter & quasi judicialiter cognoscere debent. th. 34. Admittunt procuratores & citant partes. n. 2. 3. 4. Testes ad testimonium dicendum cogere non possunt. n. 9. Modum præscriptum vel quem causæ natura in loco compromissi requirit, observare debent. n. 12. 13. Si ex gratia aut per sortes judicaverint, læso competit exceptio doli. th. 39. n. 10. Idem est, si adsit manifestissima & enormissima læsio. n. 11. D. 66. th. 84. n. 2. & seqq. Ob quas causas a munere suscepto sese excusare possint? D. 10. th. 48. n. 1. Si plures electi copulative, uno excusato, nec reliqui sententiam dicere tenentur. n. 4.

Arbitrorum sententiæ standum, quam major pars approbavit. th. 26. n. 1. Quid si diversas quoad quantitatem dixerint sententias? n. 2. Si alia ratione diversas dixerunt, nullius stando standum est. n. 5. Sententia compromisso debet esse conveniens, & certa. th. 35. n. 3. & 6. Quid si de pluribus causis compromissum? n. 4. 5. Partibus præsentibus publicanda. n. 7. Quo die vel tempore ferenda, si certa dies, vel certum tempus vel nullum Compromisso sit additum? th. 36. Quomodo concipienda? th. 37. Secundum leges Reip. & jura dicenda. th. 38. Contra jus constitutionis dicta ipso jure nulla est. n. 2. Quandoque arbiter arbitrari potest, quod justum & æquum est. n. 3. Si iniqua partes tamen ei stare tenentur. n. 4. D. 66. th. 12. n. 3. 4. Ab arbitris mutari & corrigi nequit. D. 10. th. 38. n. 5. Limitatur. ib. Nec declarari. n. 6. Limitatur quoad accessoria, quod eodem die suppleri possint. n. 7. Si est interlocutoria mutari potest. n. 8. Non habet vim ex authoritate arbitri, sed ex partium conventione. th. 39. Sententiæ ut partes stent, quomodo compellantur? th. 40. Comparere non coguntur, si partes pœnam compromisso adjectam præstiterunt. D. 66. th. 12. n. 1. Limitatur. n. 2. Secus de Jure Würtemb. n. 3. 4. A sententia neque appellari, neque reductio ad arbitrium boni viri peti potest. D. 10. th. 39. n. 5. & 7. D. 66. th. 84. Limitat. D. 10. th. 39. n. 8. 9.

coram Arbitris reconventio locum non habet. th. 33. n. 5. Cœpto & finito judicio finium regundorum, an possit unus alteri adjudicatum repetere? D. 41. th. 2.

Arbitralis disceptatio præscriptionem interrumpit. D. 10. th. 41. Non inducit exceptionem præventionis. n. 3. Judicis

cis ordinarii jurisdictionem non suspendit. n. eod. Suspendit terminum probatorium. n. 4. Si est instituta, ejusdem acta probant coram judice. n. 2.

ARBITRATOR.

Arbitrator si est electus, ut in contractu v. gr. in emptione, pretium &c. vel in re controversa nullo observato judic. ordine quid statuat, quid de illis, & illorum sententia dicendum? D.34. th. 15.

ARBOR.

Arborum furtim cæsarum pœna quæ? D. 65. th. 66. n. 1. De Jure Elector. Saxon. quæ? n. 2. Actio. v. Actio arbor. furt. cæs.

ARCANA.

Arcana aliorum detegere grave crimen est. D. 78. th. 26. n. 3.

AREA.

Areæ legatæ domus imposita legato cedit. D. 97. th. 9.

ARGENTARIÆ.

Argentariæ quid denotent? D. 166. th. 220. Ad Regalia hodie pertinent. D. 159. c. 6. th. 38. n. 3. D. 166. th. 220. Privatis nonnunquam conceduntur. D. 159. c. 6. th. 38. n. 5.

ARGENTARII.

Argentarii qui fuerint? D. 59. th. 16. n. 2.
Argentariorum officium publicum est. D. 129. th. 38. n. 6. 7. 8. 9. Libri rationum publicam fidem habebant. n. 8.

ARGUMENTUM.

Argumentum ab Advocatorum palmario ad procuratorum & sollicitatorum palmarium regulariter procedit. D. 108. th. 14. n. 2. A contrario sensu in jure est fortissimum. D. 111. th. 27. n. 11. Limit. th. 53. n. 7. A societate expressa ad societatem tacitam conjugalem valet. ib. th. 30. n. 2. seqq. A fructuum perceptione ad periculi præstationem non valet. ib. th. 50. n. 4. 5. th. 63. n. 6. Non procedit a bonis naturaliter ita dictis ad proprietatem & dominium. D. 126. c. 4. th. 3. n. 8. A jure prælationis ad retentionem non procedit. D. 123. th. 13. n. 3. A prohibitione gradus remotioris ad prohibitionem propinquioris procedit in eodem attinentiæ genere, & ubi utriusque eadem ratio. D. 5. diff. 2. th. 29. n. 5. Secus ubi est diversa. ib. Ab alimentis ad dotem an validum? D. 87. p. 2. m. 1. th. 6. n. 10. & 14. A dote ad alimenta an procedat? ib. th. 21. n. 13. A sumptibus funerum ad alimenta an procedat? ib. th. 23. n. 19. A successione legitima ad querelam inoff. testamenti affirmative non procedit. ib. m. 2. th. 19. n. 9. & th. 21. n. 2. A jure succedendi ab intestato ad jus querelam inoff. testam. movendi negative procedit. ib. th. 20. n. 5. A procuratoribus ad Syndicos procedit. D. 131. th. 80. n. 3. Limitat. ibid. A transmissione ad venditionem & actionum cessionem affirmative non procedit. D. 153. §. 2. th. 14. n. 2. Nec negative. ib.

ARMA.

Arma bellica castro vendito an veneant? D. 155. §. 1. th. 31. n. 4.

ARRESTUM.

Arrestum Saxonicum bona debitoris tacito pignoris nexu afficit, cujus ratione arrestator præfertur omnibus creditoribus posteriorem hypothecam habentibus. D. 123. th. 33. n. 6. In Salariis fieri nequit. D. 124. th. 42. n. 5. Limitat. ibid. Ubi periculum in mora est, de nocte concedi potest. D. 138. c. 3. art. 3. th. 1. n. 7. Per procuratorem inter mercatores fieri potest. D. 100. th. 320.
Arresti ratione in prælatione attendenda

& probanda momenta & horarum puncta. D. 138. c. 3. art. 2. th. 2. n. 3. Renovatio ab una quaterdena ad aliam, *von 14. Tagen zu 14. Tagen* fieri debet de jure Saxonico. ib. art. 4. th. 4. n. 9.

ad Arrestum vel carcerem debitor se obligare non potest. D. 65. th. 39. n. 1. Secus de jure Saxonico. ib. n. 2.

Arresto institoris persona detineri potest. D. 147. tit. 3. §. 1. th. 9. n. 1.

Arresta regulariter sunt prohibita. D. 64. th. 14. n. 5. D. 65. th. 24. Legitime impetrata tribuunt creditoribus de jure Saxon. jus reale & prioritatis. D. 65. th. 24. n. 2. Jure civili incognita. D. 159. c. 6. th. 20. n. 2.

Arrestis in decernendis etiam momenta observanda. D. 138. c. 3. art. 1. th. 2. n. 7.

ARRHA.

Arrha an possit repeti conditione illa existente, si res aliqua sub addictione in diem, & quidem sub conditione resolutiva vendita. D. 152. tit. 2. th. 8. n. 2. Unde descendat & quid significet? D. 11. th. 1. seqq. Quid? th. 24. & seqq. An detur in contractus firmitatem? th. 28. n. 3. seqq. Non est pars pretii, sed tantum ejus probatio. th. 31. & th. 52. Quae ab infantibus, furiosis &c. datur vel accipitur. n. 4. Quae ab illis datur, qui illud negotium contrahere nequeunt. th. 35. n. 3. 4. 5. An detur ab utroque contrahentium: e. g. Emptore & venditore, sponso & sponsa? th. 36. 37. Ab utroque contrahentium reciproce, th. 38. seqq. & th. 171. Quo casu mutua arrharum datio maxime utilis & efficax est. th. 40. Nec eam impedit compensatio. th. 41. Potest per alios dari ac accipi. th. 44. n. 1. An a procuratore ad emendum constituto dari vel accipi possit? th. 44. n. 3. 4. 5. A procuratore ad vendendum praesenti pecunia constituto accipi non potest. th. 45. Dari & accipi potest ab illo, qui dicit, se curaturum, ut alicujus rei emptio venditio contrahatur. th. 45. n. 3. Alii negotio tanquam subjecto accedit. th. 46. Fit ad alia negotia probanda. n. 2. Est de accidentalibus, & non naturalibus vel substantialibus negotii. n. 2. 3. 4. Omnibus contractibus accedere potest. th. 48. Praesertim. num. 6. Datur in Camera Imper. Advocatis & Procuratoribus. th. 48. n. 5. Quo casu victori sub expensis adjudicatis non restituitur. n. eod. Adjicitur etiam negotiis perficiendis. th. 54. Contractibus realibus ante illorum perfectionem. n. 3. Quae datur non debet necessario dantis esse propria. th. 55. n. 3. 4. Debet esse res corporalis. th. 56. An debeat consistere in quantitate? th. 57. sqq. Dari potest in re immobili. th. 60. Datur ut plurimum in re mobili. th. 61. Evidentioris probationis gratia. th. 61. n. 1. & th. 74. Requirit rei traditionem. th. 67. n. 2. Si promissa, an & quae actio competat? th. 68. seqq. An per fictam traditionem, & sic per constitutum possessorium constitui possit? th. 72. seqq. Non censetur, sed potius solutio pretii, si pecunia, emptione venditione perfecta, simpliciter sit data? th. 75. n. 4. Quomodo differat a pignore? th. 76. A poena conventionali, *von dem Reukauff*. th. 77. D. 113. th. 37. n. 5. Ab arrhis, quae in Hispania in locum donationis propter nuptias successerunt? D. 11. th. 78. A sponsalitia largitate? th. 79. A morgengaba, a dote, a dotalitio, a donatione propter nuptias? th. 80. & seqq. Ab ipso pretio rei emptae, *von dem Angeld?* th. 84. A sancto denario, *von dem Gottespfenning?* th. 85. A pretii additamento, *von dem Leykauff?* th. 86. A sumptibus bibalibus, *vom Wein- oder Leut-Kauff?* th. 87. Ab eo, quod in emptione equorum venditorum famulis pro capistris datur,

datur, *vom Halffter-Geld?* th. 88. Transfert dominium & possessionem, vel conditionem usucapiendi. th.90.91. Ut aliquid probet, constare debet, rem Arrhæ nomine & illius negotii gratia datam esse. th. 93. Semper regulanda & æstimanda est secundum præcedentia verba. th.97. n. 2. 5. Quia subsequitur negotium, nemo ex eo videtur a priori intentione recessisse. th. 97. n. 3. An sit signum emptionis perfectæ, an perficiendæ, ex verbis præcedentibus apparet. th. 98. Accepta est consensus, recusata vero dissensus argumentum. th. 99. An facultatem & potestatem pœnitendi, dissentiente adversario, cum jactura illius tribuat? th. 100. & seqq. Sub jactura arrhæ pœnitere licet in eo negotio, in quo per se considerato pœnitentia alias locum habet. th. 103. n.4. & th. 105. Principale negotium non mutat, nec pœnitentiæ locum facit. th. 102. n. 4. & th. 105. n. 2. Si non intervenerit, ex eo fortius non contrahitur. th. 107. Pœnitentiam etiam de Jure Würtemb. neque excludit, neque includit. th. 117. Si intervenerit, an res desinat esse integra, ut nec utriusque partis dissensu consensuales contractus dissolvi possint? th. 122. seqq. Negotio pendente, cui accessit, in accipientem revocabiliter transfertur. th. 125. In quantitate consistens, si data perierit apud accipientem, periculum ad eum spectat. th. 134. Data si in specie consistat, accipiens ejus interitu liberatur. th. 134. n. 4. Negotio citra partium voluntatem ob superveniens impedimentum non secuto, simpliciter restituenda est. th. 135. Si accessit contractibus imperfectis, repetitur condictione sine causa. ibid. Contractu perfecto, & implemento non secuto, repetitur actione ex ipso contractu competente. n. 2. Non vero utili Rei vindicatione. n. 3. Non repetitur, si culpa vel mora casum præcessit. th. 138. Dari potest in illis negotiis, in quibus jure non est licita pœnitentia. th. 146. n. 2. Restituitur in duplo, si per accipientem stat, quo minus sequatur promissum. th. 151. n. 3. & th. 161. n. 3. Repetitur simpliciter negotio utriusque partis voluntate non secuto. th. 154. Vel actione ex contractu, illo scilicet perfecto. th. 154. n. 4. Vel illo non perfecto, conditione sine causa. ibid. Negotio unius voluntate ex præcedente justa causa pœnitendi, eam tamen scientis, non secuta, amittitur. th. 155. Hîc tamen scientia pœnitentis probanda est. th. 156. Ignorantis, simpliciter repetitur vel restituitur. th. 157. n. 1. Licet justa pœnitentiæ causa post arrham supervenerit. n. 2. Data a minore repetitur, si hîc se obligaverit, & ex nulla justa causa pœniteat. th. 160. In duplo restituitur, si pater vel mater, tutor vel curator arrham suo nomine acciperent, & matrimonium liberorum ac minorum promitterent, ipsi vero sine justa causa a promissis resiliunt. n. 3. Limitatur. th. 161. Amittitur, vel in duplo restituitur, si major obligatus in contractibus perfectis & perficiendis injuste pœniteat, nec aliter sit conventum. th. 162. Neque ullam actionem ad illam repetendam tunc retinet. n. 2. s. pœnitens sit major civiliter, s. naturaliter. n. 4. Ita ut ille, qui veniam ætatis impetravit, nec restit. in integrum habeat. ib. An amittatur, si quis in emptione, in scriptis ante scripturam absolutam pœniteat? th. 163. seqq. Ut amittatur, necesse non est, ut contractus suam vim acceperit. th. 165. n. 2. Amittitur, vel in duplo restituitur sive quis promissum expresse sive tacite præstare recusaverit. th. 167. Exemplum in emptione venditione sub lege commissoria. ibid. In duplo restituen-

tuenda eſt ab accipiente, qui injuſte pœnituit. th. 168. Quid olim in hoc caſu obſervatum? n. 3. Si in duplo reſtituenda eſt, qua actione petatur? th. 170. Si certa in contractu perfecto, per pactum in continenti adjectum, conventa petitur actione ex contractu. th. 172. n. 2. Si in contractu imperfecto petitur hodie condictione ex Lege. n. 3. 4. Si per ſtipulationem, actione ex ſtipulatu. n. 5. Ut vel retineatur, vel in duplo reſtituatur, an & de Jure Canon. procedat? th. 173. An debeatur in foro conſcientiæ ante ſententiam judicis vel petitionem partis? n. 4.

Arrhæ datio non eſt contractus realis. D. 115. th. 1. Non producit actionem præſcriptis verbis. D. 11. th. 17. n. 3. Producit vel actionem ex empto, vel condictionem ſine cauſa. ib. n. 4. An ſit contractus? th. 10. ſeqq. Eſt antiquiſſima. th. 32. Non valet, niſi utriusque voluntas concurrat. th. 34. Loco an ſint habendæ res ab internuncio Abrahæ Rebeccæ donatæ? th. 32. n. 2. ſeqq. Quantitas pro arbitrio contrahentium conſtitui poteſt. th. 63. ſeqq. Regulanda ſecundum cujusque loci ſtatuta vel conſuetudinem. num. 6. In Ducatu Würtembergico ratione famulorum & ancillarum certo eſt definita. num. 7. Acceptæ confeſſio quomodo a promiſſione pœnæ differat? th. 178. Mutuo datæ & reciproce datæ confeſſio valet. th. 179. Acceptæ confeſſioni, in ſcriptura factæ an exceptio non numeratæ pecuniæ intra legitimum tempus opponi poſſit? th. 174. n. 4.

Arrham accipiens non obligatur ex contractu. th. 16. Qui dedit, contra tertium poſſeſſorem nullam retinet actionem. th. 126. n. 2. Accipiens habet remedia poſſeſſoria & Rei vindic. th. 127. Reſtituit, vel imputat in pretium & mercedem accipiens ſi negotium in totum impletum, vel id, quod promiſſum, ſecutum eſt. th. 128. Qui accepit, nec eam negotio impleto, reſtituere vult, non poteſt conveniri R. Vind. th. 129. Sed actione ex ipſo contractu competente. th. 130. Vel condictione ſine cauſa. ib. n. 3. Vel ſi ſit præponens, actione inſtitoria. n. 4. Ampliatur. ib. n. 2. Accipiens quibusdam in locis & negotiis ſecuto contractu, lucratur eam. th. 131. Exemplum eſt in ſervis & ancillis. ibid. Hoc tamen generaliter verum non eſt. n. 4. Sic in Ducatu Würtemb. accipiens arrham non ſemper eam retinere poteſt. n. 5. Accipiens præſtat levem culpam. th. 134. n. 5. Si reus neget ſe accepiſſe, actori incumbit probatio. th. 174. n. 1. An probet confeſſio partis, ſi quis in ſcriptura faſſus ſit, ſe tot florenos arrhæ nomine accepiſſe? ib.

ARRHA SPONSALITIA.

Arrha ſponſalitia ſecutis nuptiis danti eſt reſtituenda. D. 68. p. 4. th. 3. n. 1. vid. D. 11. th. 132. & 133. D. 75. th. 45. Secus de Jure Würtemberg. ubi & talis arrha ſecutis nuptiis lucro accipientis cedit. D. 68. p. 4. th. 3. n. 2. 3. D. 11. th. 133. n. 4. D. 75. th. 45. n. 4. Reſtituenda eſt mortuo ſponſo vel ſponſa. D. 68. p. 4. th. 4. n. 1. D. 11. th. 136. & 149. Secus de Jure Würtemb. & aliorum locorum. D. 68. p. 4. th. 4. n. 2. 3. 4. D. 11. th. 108. Si promiſſa, an & quæ actio competat? D. 11. th. 70. Non eſt, ſed potius donatio ſponſal. ſi ſponſus dat ſponſæ catenam auream, nulla ejus cauſa expreſſa. th. 75. n. 1. 3. Limitatur. ibid. n. 2. In ſponſalibus eſt de honeſtate, non neceſſitate. th. 47. n. 2. Vocatur improprie ſponſaliorum ſolennitas. ibid. n. 5. Datur in ſignum ſponſaliorum, in ipſa quandoque ſacer-

ſacerdotali benedictione. th. 49. In matrimonio ſpirituali contrahendo. ib. n. 3. 4. Cur in ſponſalibus data valeat, cum tamen in illis pœnalis ſtipulatio ſit interdicta? th. 50. Præcedente tractatione de ſponſalibus an probet ſponſalia de præſenti, an de futuro, an ipſum matrimonium? th. 96. & 97. Etiam ea eſt, quæ datur ſponſæ in ipſo die ſponſaliorum. th. 141. Datur de Jure Civili in ipſo matrimonii contractu. th. 146. n. 3. An ſit reſtituenda, negotio ob impedimentum, quod ab initio adfuit, non ſecuto? th. 150. & ſqq. A ſponſalia clandeſtina contrahentibus ſibi invicem reſtituenda eſt. th. 153. Contrarium hodie quibusdam in locis, ubi arrhæ hoc caſu datæ vindicantur fiſco, obſervatur. ib. n. 3. Non repetitur, ſi ſponſalia ob juſtas cauſas ſolvuntur. th. 159. n. 4. A ſponſa jure Civili non eſt in duplo reſtituenda, ſi illam accepit ab eo, qui in provincia officium adminiſtrat. th. 169. Ut & eo caſu, ſi illam accepit a Præſide Provinciæ. n. 2. Secus hæc moribus noſtris. ib. n. 3. Niſi & hic metus intervenerit. ib. Ut in quadruplo reſtituatur, conveniri non poteſt. th. 172. An recte a Minore detur? th. 35. n. 6. 7. Repetitur condictione ſine cauſa. th. 132. n. 5.

Arrhæ ſponſalitiæ nomine plerumque hodie datur annulus. th. 62. n. 2. Nomine centum dare ſpondes, ſi nuptias non contraxeris, talis ſtipulatio non valet. th. 71. Stipulatio nusquam prohibita eſt. th. 50. & 70. Quantitas an pro arbitrio deſpondentium conſtitui poſſit? th. 65. ſeqq. Acceptæ confeſſio an etiam in ſponſalibus arrhæ numerationem ſufficienter probet? th. 175. ſeqq.

Arrham ſponſalitiam, quam filius a patre accepit, an is conferre teneatur? th. 180.

in Arrha ſponſalitia, quæ die ſponſaliorum a ſponſo vel ſponſa datur, an diſpoſitio l. 3. C. de ſponſ. locum habeat, an vero ad ſponſalia de futuro reſtringatur? th. 139. ſeqq.

ARROGATIO.

Arrogatio non tollit privilegia parentibus ob naturalem reverentiam conceſſa. D. 13. th. 42. n. 2.

ARROGATOR.

Arrogator quis? D. 136. th. 16. n. 1. In bonis arrogati hodie nihil præter uſumfructum cum poteſtate adminiſtrandi habet. ib. n. 2. 3.

ad Arrogatorem patrem omnia transfert quæ habet is, qui ſe arrogandum dat. ibid. n. 1. Et nomina & actiones ſine ulla ceſſione. ibid. Secus hodie, niſi quatenus eſt legitimus peculii adventitii adminiſtrator. ib. n. 2.

ARROGATUS.

Arrogatus cum capite omnes ſuas fortunas in arrogatorem transferebat. D. 56. th. 26. n. 2. Hodie ad exemplum aliorum liberorum in bonis aliunde extra cauſam caſtrenſem acquiſitis in arrogatorem uſumfructum tantum confert. ibid. n. 4.

ARS.

Artis imperitus de illa judicare nequit. D. 57. p. 1. c. 2. th. 5. n. 18. Ad alicujus exercitium nemo, niſi prius facto tyrocinio, & edito ſpecimine admittitur. ib. th. 8. n. 3.

Artem qui profitetur, & tanquam artifex alteri conſilium dat, ſe illius artis peritum eſſe affirmat. ib. p. 2. c. 1. th. 6. n. 3.

Artibus alienis ſeſe immiſcentes puniuntur. ib. p. 1. c. 2. th. 8. n. 2.

ARTIFEX.

Artifex in rebus elaboratis pro pretio habet jus retentionis. D. 123. th. 21. n. 2.

Artifices quam culpam præſtent? D. 105. th. 35.

th. 35. n. 4. Inter Artifices longa est differentia & ingenii & naturæ & institutionis. D. 10. th. 42. n. 12.

ASCENDENS.

Ascendentes de Jure Saxon. excludunt omnes & singulos collaterales. D. 110. th. 12. n. 7.

ASSASSINIUM.

Assassinium unde descendat, quid significet, & quid sit? D. 12. th. 1. seqq. Est delictum publicum. ib. th. 6. & th. 9. Est vel verum vel fictum. th. 10. Non committitur sine assassinatoris & assassini voluntate. th. 12. Non facit sola oblatio sine acceptatione. ib. n. 3. Sola cogitatio verbis vel alio facto non declarata. th. 13. & 14. Si quis sine mandato aut oblatione præmii solo complacendi studio, alterius inimicum occiderit. th. 12. n. 4. Committitur per conventionem de tali homicidio committendo, quo casu dicitur assassinium perfectum. th. 15. & 26. Licet ejus executio nondum fuerit secuta. th. 15. n. 2. In Christianum tantum. th. 25. n. 2. Committunt pubertati proximi, puberes & minores secundæ ætatis. th. 19. & 20. Secus est in infantibus. th. 18. Prodigus, fœmina & persona Ecclesiastica. th. 22. & 23. Non est, si pecunia data ad vulnerandum aliquem. th. 26. n. 3. Si mandatum non directo tendat ad aliquem occidendum, sed ad aliquid aliud, ex quo mors sequi potest. ib. n. 4. Si quis testem in causa criminali corrupit. n. eod. Si quis nulla data vel promissa pecunia aliquem spe futuræ successionis interficit. th. 30. Si quis alterum sine promissione mercedis vel pecuniæ occidi mandavit. n. 2. Requirit, ut quis mercede vel pecunia conductus sit. thes. 27. Est, si quis locatori in casum futuri homicidii sororem suam in uxorem promittit. n. 8. Est, præmium s. sit magnum s. parvum. th. 28. Si & incertum promissum. n. 4. Sive traditum sit, sive promissum, & vel sine scriptura sive alia cautela. th. 29. Juri Civili incognitum est. th. 31. Quomodo puniatur de Jure Canonico? th. 31. seqq. Attentatum, ubi assassinus ad actum homicidii proximum pervenit, ultimo supplicio puniri potest. th. 38. Secus si ad illum actum non pervenerit, tunc arbitraria pœna punitur. ib. Per testes etiam ante litem contestatam & parte adversa non citata examinatos probari potest. th. 39. Probatur probabilibus argumentis. ib. n. 4.

In Assassinio testis de auditu facit indicium ad torturam. th. 39. n. 5. Proceditur omisso juris ordine. ib. n. 7. Ad torturam vel condemnationem deveniri potest, modo constet de conventione inita. th. 40. Quis Judex sit competens? th. 41.

ASSASSINUS.

Assassinus Christianus æque ac infidelis, assassinii pœnas luere debet. D. 12. th. 24. n. 4. & th. 37. Pœnas Juris Canon. ipso jure incurrit. th. 34. s. assassinium fuerit secutum, s. non ib. n. 2. Jure asylorum non gaudet. ib. n. 3. Nullis concurrentibus indiciis torqueri potest ad indicandum assassinatorem. th. 39. n. 6.

Assassini receptores & auxiliatores iisdem pœnis puniuntur. th. 35. 36. Nisi sint cognati. th. 35. n. 5.

In Assassino hodie conatus pro ipso delicto punitur. D. 139. th. 6. n. 9.

Assassinis & Assassinatoribus hodie certa pœna constituta non est. D. 12. th. 37. Quid de Jure Saxonico? ib. n. 6.

ASSECURATIO.

Assecuratio est novus & juri Civili incognitus contractus. D. 100. th. 91.

In Aſſecurationibus fama ad probandum admittitur. ib. th. 315.
Aſſecurator non præſtat damnum, quod culpa nautæ accidit. ib. th. 96.
Aſſecurari poteſt pecunia, & vita hominis. ib. th. 92. 93. & 94. Poteſt navis, etſi jam revera perierit. th. 95.

ASSENSUS. ASSENTIRE.

Aſſenſus vim habet confirmationis. D. 139. th. 9. n. 9.
Aſſentiens quatenus obligetur? ibid.

ASSESSOR.

Aſſeſſores Cameræ Imper. quomodo ab Aſſeſſoribus Romanis differant? D. 57. p. 1. c. 2. th. 5. n. 9. & 10. Facultatum Juridicarum & Profeſſores hodie aſſimilantur Aſſeſſoribus Romanis. ibid. num. 11.

ASYLUM.

Aſylum quid? D. 167. th. 8. Ad quid conſtituta? D. 12. th. 34. n. 4. Quoad non ſubditos conſtituendi eſt reſervatum Imperatoris. D. 159. c. 6. th. 30. n. 2. De Jure Canon. ſunt cœmiteria. num. 3.
Aſylorum uſus an in Rep. licitus. D. 165. th. 109. D. 167. th. 8. n. 2. Jure frui quinam debeant? D. 167. th. 8. num. 2. Jure non gaudent homicidæ doloſi. D. 6. th. 10. n. 3. Aſſaſſini. D. 12. th. 34. n. 3. Decoctores. D. 16. th. 13. n. 3.

ATTENTATUM.

Attentatorum in cauſa compenſatio non eſt admittenda. D. 149. tit. 2. th. 9. num. 11.

AVARITIA.

Avaritia eſt peſſimum Juſtitiæ & Veritatis venenum. D. 57. p. 1. c. 2. th. 3. n. 8.

AUCUPARI.

Aucupandi jus non ſtatim alicui conceſſum erit, venatione conceſſa. D. 166. th. 236.

AUGMENTUM.

Augmentum, quod per modum unionis accedit, eandemque rem conſtituit, naturam & conditionem rei, cui unitur, ſuſcipit atque ſicut eadem res judicatur. D. 128. c. 4. th. 15. n. 2. ſeqq. Quod temporis vel naturæ beneficio rei alicui propriæ accedit, an & quatenus communicetur in ſociet. bonor. conjug. ſimpliciter bonorum? ib. n. 1. ſeqq. Facto & induſtria hominis contingens pertinet ad dominum rerum quidem, æſtimationis tamen pars alteri ſocio debetur. ib. th. 18. n. 1. 2. 4. Etſi augmentum factum ſit in rebus majoratus, n. 3. Limitatur de moribus Hiſpaniæ. ibid.
Augmenti æſtimatio quomodo facienda? ib. th. 18. n. 5.

AUREA BULLA.

Aurea Bulla quid? D. 166. th. 30. Unde dicta? th. 31.
Aureæ Bullæ Caroli IV. diſpoſitio de Judice Imperatoris, Comite Palatino Rheni ad cauſas feudales inter Imperatorem ejusdemque Vaſallum motas haud extendenda eſt. D. 119. th. 1.
Auream Bullam Imperator ſolus vel cum Electoribus ſine reliquorum ordinum conſenſu tollere vel mutare non poteſt. D. 165. th. 76. & 119.

AUREUS.

Aureus quid ſit? remiſſive. D. 124. th. 33. num. 2.

AURIGA.

Aurigæ dolus, vectigal non ſolventis, non nocet mercium domino. D. 100. th. 60. Ratione rerum transvehendarum levem culpam regulariter præſtant. D. 105. th. 35. n. 5. Male audiunt. th. 33. n. 4. Olim infames fuere. ibid. Res advectas pro ſalario & pretio vecturæ retinent. D. 123. th. 21. n. 2.

Ad

Ad Aurigas a nautis recte infertur. D. 105. th. 33. n. 8.
Adversus Aurigas an detur actio de recepto? th. 33. seqq.
v. Actio de recepto.

AUSBEUTE.

Partium metallicarum proventus, *Ausbeute*, patri, qui usumfructum habet in bonis adventitiis, non pleno jure acquiruntur, sed eorum proventuum ususfructus tantum acquiritur. D. 110. th. 12. n. 3. D. 140. th. 28. n. 4. Finito patris usufructu, liberis restituendi. ibid.

AUTHENTICÆ.

Authenticæ Friderici Imperatoris Codici Justinian. insertæ per se habent juris authoritatem. D. 121. th. 5. Friderici non sunt tantum tres, sed plures. ib. Ex Novellis desumptæ per se non habent juris aliquam authoritatem. D. 85. c. 2. th. 6. n. 5. D. 22. th. 6. Si deviant, ad fontem recurrendum. ib. Tanquam leges in foro non possunt allegari, a Contio & aliis ex libris Basilicis &c. adjectæ. D. 22. th. 7.

AUTH. Contra C. de N. N. P.

Auth. Contra C. de N. N. P. an hodie observetur? D. 142. §. 3. th. 21. n. 2.

AUTHORITAS.

Authoritas & gravitas in canitie & senectute magis elucet. D. 107. th. 19. n. 4. Doctorum in consuetudine probanda magnam vim habet. D. 13. th. 2. n. 4.

AUTOCHIR.

Αὐτόχειρ qui sibi ipsi dum in reatu est, mortem infert ex conscientia perpetrati sceleris, ejus bona confiscantur. D. 85. c. 2. th. 8. Modo Jure Carolino fuerit reus pœnæ capitalis cum publicatione bonorum. ib. n. 4.

AUXILIATOR.

Auxiliatores ex proposito & præcedente tractatione in delicto aliquo pœna ordinaria afficiuntur. D. 12. th. 36. Qui scil. opem tulerunt in furto, æque ac fures puniuntur. D. 62. th. 13.

B.

BAARSCHAFFT.

Sub voce mobilium, *die Baarschafft*, pecunia numerata comprehenditur. D. 111. th. 58. n. 10.

BACILLA.

Bacilla fissa, *Kerbhœltzer*, quatenus probent? D. 100. th. 311.

BANCAROTA. s. FALLITUS.

Bancarota & mercator fallitus, qui dolo malo pecunias & rationes in necem creditorum supprimit, sub tormentis interrogari potest. D. 141. th. 71. Ad mercaturam reverti nequit. th. 247. Non gaudet immunitate Ecclesiastica. th. 251. Ad præstandas creditori operas potest condemnari. th. 252. Fugitivus propria authoritate capi potest. th. 253. Potest torqueri ad indicanda bona. th. 255. De consuetudine annumeratur maximam & mediam capitis diminutionem passis. th. 257. An ultimo supplicio afficiendus? th. 258.
Bancarotæ s. falliti debitoris in bonis qui impetrat arrestum, pignus consequitur prætorium. th. 248.
pro Bancarota s. fallito quis habendus? th. 245. 246.
Bancarotas s. fallitos qui recipit, tenetur ad solvenda omnia debita. th. 254.
in Bancarotis s. fallitis filii pro patribus tenentur. th. 256.

BANNITUS.

Bannitus non est absolvendus invito actore. D. 6. th. 1. n. 4. Actiones omnes ipso jure amittit. D. 84. th. 37. n. 2. Ab Imperatore & Camera æquiparatur deportato. D. 140. th. 37. n. 2. Jus patriæ

triæ poteſtatis amittit & uſumfructum paternum. ib. n. 3. Ut & jus Civitatis & omnia juris communis auxilia per univerſum imperium. ib. Ab inferiori Principe relegato comparatur. ib. n. 4. Non patriam poteſtatem nec uſumfructum paternum amittit. ibid. Imperii pleniſſime reſtitutus uſumfructum paternum recipit, ſed non fructus medio tempore perceptos. ib. n. 5.

Bannitum recipientium pœna. D. 139. th. 9. n. 12.

ad Bannitum nuncium mittere interdictum. D. 107. th. 23. n. 6.

cum Bannito neque loquendum, neque ad eum ſcribendum eſt. D. 78. th. 13. num. 4.

BANNUM.

Bannum Imperiale omnes obligationes bannitis competentes tollit, illosque actionum & judiciorum incapaces reddit. D. 120. th. 16. n. 2. th. 18. n. 3. Imponitur, ubi metus armorum & ſeditionis. D. 159. c. 6. th. 22. n. 2. Generale dicitur *die Reichs-Ober-Acht*. n. 3. An omnia auferat privilegia? D. 165. th. 137.

BARO.

Barones immediati præferendi Comitibus mediatis. D. 159. c. 5. th. 15. n. 3. 4. 5. Imperii Comitibus Imperii æquiparantur, nec differunt, niſi unico gradu præcedentiæ. ib.

BEFREUNDTE.

Verbum *Befreundte*, *Vervvandte*, Affines comprehendit. D. 5. diſſ. 2. th. 39. num. 7.

BELGIUM.

Belgium eſt feudum deductum ab Imperio. D. 160. th. 5. n. 3. An ſuper Imperio? D. 164. th. 53.

BELLUM.

Bellum juſtum omni jure licitum eſt. D. 12. th. 8. n. 2. Impedit, ne quis rebus ſuis proſpicere, earumque curam habere poſſit. D. 116. th. 88. Quod a mere ſubditis ſuſcipitur, pro injuſto reputatur. D. 99. th. 70. Quid? D. 164. th. 104.

Belli omnis finis eſt pax. D. 99. th. 71.

Bellum inferendi jus eſt majeſtatis proprium. D. 164. th. 104.

In Bello quod repudiatur, non verecunde in pace petitur. D. 33. th. 2. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 16. n. 2.

BENEFICIUM.

Beneficium concedere ſoli Principi convenit. D. 6. th. 2. n. 5. In Jure Civ. denotat utplurimum privilegium. D. 14. th. 1. n. 2. An differat a privilegio? D. 13. th. 5. n. 2. D. 14. th. 3. D. 15. th. 6. n. 3. ſeqq. Quid? D. 130. th. 9. n. 4. Invito non datur. D. 98. th. 26. n. 1. D. 130. th. 9. n. 4.

Beneficio ubi perſonæ conditio locum facit, ibi deficiente ea, beneficium quoque deficit. D. 120. th. 32. n. 5. Ubi vero genus actionis id deſiderat, ibi ad quemvis perſecutio ejus devenerit, non deficit auxilii ratio. ib.

ad Beneficium vacans in præſentatione ab Eccleſiaſtico patrono facienda ſex menſes obtinent. D. 138. c. 3. art. 6. th. 2. n. 6.

Beneficio aliquo affici hominem, intereſt hominis. D. 131. th. 70. n. 2.

Beneficiorum in collationibus hora multum importat. D. 138. c. 3. art. 2. th. 2. num. 5.

Beneficiis in conferendis vacantibus ſex menſes obtinent. ib. art. 6. th. 2. n. 6.

BIBLIOTHECA.

Bibliothecæ uſu illiterato conceſſo, poteſt ipſe eundem aliis pro certa mercede locare. D. 38. th. 20. In matrimonio emptæ pretium adhuc debitum ſociale eſt. D. 4. th. 19.

Bibliothecam legans pater filio cum adjectione, quia non velit *sich anderwarts verheurathen*, si ad secunda vota transeat, non tollitur legatum. D. 97. th. 21.

BIDUUM.

Biduum quandoque pro uno die computatur. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 2. Intelligitur quotiescunque dies aliquot requiruntur, numero non expresse. ib. Olim erat tempus interponendæ appellationis in causa propria. ib.

BIENNIUM.

Biennium venit appellatione annorum. D. 138. c. 3. art. 7. th. 3. n. 1.

BIGAMIA.

Bigamia de Jure Civili non punitur morte. D. 69. th. 22. n. 1. 2. D. 65. th. 61. n. 1. Secus de Jure Carolino. D. 69. th. 22. n. 3. 4. 5. & Wirtembergico. ib. n. 6. Licet maritus ante benedictionem sacerdotalem cum altera concumbat. n. 7. Quod & observatur in Electoratu Saxoniæ. n. 8. D. 65. th. 61. n. 2. Quomodo puniatur, si secundum matrimonium copula carnalis non fuerit secuta? D. 69. th. 22. n. 9. Si quis bina sponsalia contraxerit? n. 10. Aut vivente uxore alii clam matrimonium promiserit? ib.

BLANQUET.

vid. Charta blanca.

BLASPHEMIA.

Blasphemiæ pœna capitalis remitti non potest. D. 6. th. 10. n. 3. Pœna Jure Divino & Civili est ultimum supplicium. D. 69. th. 16. n. 2. Est mortis vel mutilationis membri, ex novissimis Imperii Constitutionibus ut & Jure Wirtembergico. ib. n. 3. 4. 5. D. 92. th. 52. n. 2. Pœna ubi est vel pœna mortis vel membri abscissio, ibi ob viam leviorem hæc pœna imponenda est. th. 53. Limitatur. ibid. n. 4.

Blasphemans in summo iracundiæ calore extraordinarie puniri debet. th. 52. n. 3. seqq.

BOHEMIA.

Bohemiæ Rex Imperii pincerna, tertium in Electione suffragium habet. D. 166. th. 48. Rex Status Imperii proprie non est. D. 6. th. 3. n. 6. Non habet summam ac independentem potestatem. ib. Vasallus Imperii est. ibid.

BONA.

Bona non dicuntur, nisi quæ deducto ære alieno supersunt. D. 4. th. 10. n. 5. D. 126. c. 4. th. 3. n. 7. Uxoris non præsumuntur dotalia, sed paraphernalia. D. 76. th. 23. n. 2. Conjugum non communicantur jure dominii sed fructus ex illis percepti. D. 4. th. 21. n. 2.

Bonorum appellatione, facta relatione ad aliquem certum locum non continentur jura & actiones, licet illarum instrumenta in illo loco reperiantur. D. 158. tit. 2. th. 88. n. 4.

Bona uxor habet triplicia. D. 76. th. 16. in Bonis quæcunque non sunt naturaliter ita dictis, illa non sunt in dominio, dici non potest. D. 126. c. 4. th. 3. n. 8.

BONA ADVENTITIA.

Bona adventitia olim patri pleno jure cedebant. D. 140. th. 6. n. 2. Quod postea lente mutatum est. n. 3. Moribus Gallorum omnia filii sibi in solidum, patri vero nihil exinde acquirunt. th. 9. n. 2. Quæ? th. 19. Illa, quorum ususfructus patri ademptus an pater tanquam legitimus administrator gubernare possit? th. 34. v. Ususfructus. Peculium.

BONA CENSITICA.

Bona censitica accipiens plenum consequitur dominium. D. 56. th. 41. n. 1. Quomo-

Quomodo cum jure percipiendi censum consolidentur? ibid.

BONA MATERNA.

Bonorum maternorum & materni generis ratione filius habet tacitam hypothecam in bonis patris. D. 140. th. 41. n. 3.

BONA VACANTIA.

Bona vacantia ad fiscum devolvuntur nullis scilicet extantibus, descendentibus, ascendentibus & collateralibus usque in infinitum. D. 85. c. 3. th 15. Quid de Jure Saxonico obtineat? n. 6. Quæ? D. 159. c. 6. th. 38. n. 2. D. 166. th. 168.
Bonorum vacantium jus quibus competat? D. 166. th. 174. seq. In nunciatione locum habet quadriennium. D. 138. c. 3. art. 7. th. 3. n. 3.
Bona vacantia occupans fiscus an inventarium conficere teneatur, eoque omisso ultra vires hereditarias an possit conveniri? D. 166. th. 172. An præstet legata & fideicommissa relicta? th. 173.
in Bonis vacantibus fiscus succedens legata & fideicommissa præstare tenetur. D. 116. th. 100.

BONORUM ANNOTATIO.

Bonorum annotatio non in totum in desuetudinem abiit, sed illud mutatum est, quod res annotatæ propter absentis contumaciam non ubique locorum post annum fisco cedant. D. 141. th. 9.

BONORUM POSSESSIO.

Bonorum possessio ab hereditate quoad effectum non differt. D. 56. th. 25. n. 3.
Bonorum possessionem unde vir & uxor non impedit separatio conjugum quoad thorum & mensam. D. 118. th. 76.
ad Bonorum possessionem amplectendam centum dies utiles dantur cognatis & agnatis, ex quo se evocatos sciverint. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 18.
in Bonorum possessione petenda a parentibus & liberis annus observatur. ibid. art. 7. th. 2. num. 2. Filio delata sufficit ratihabitio. D. 139. th. 9. num. 11.
Bonorum possessione contra tabulas impetrata, legata fratribus relicta corruunt. D. 87. p. 2. m. 2. th. 29. n. 5. Territoria etiam acquiri possunt. D. 159. c. 4. th. 22.

BONORUM POSSESSOR.

Bonorum possessor quis? D. 136. th. 15. Est heredis loco, & illius nomine venit. D. 56. th. 25. n. 4. In universum jus & locum defuncti succedit. D. 136. th. 15. n. 1. 3. Vocatur successor honorarius. ibid. Proprie heres non est. th. 18. n. 5. Confertur cum herede, & quoad effectum heredis loco habetur. ibid.
in Bonorum possessorem actiones hereditariæ active & passive transeunt. ibid. th. 15. n. 4. 5.

BONUM.

Bonum & æquum frequenter in legibus conjungitur. D. 104. p. 1. c. 2. th. 11. num. 3.

BRUNNEN.

Hæ minæ, *Er vvolle die Brunnen vergifften*, quid importent? D. 62. th. 54.

BURGFRIED.

Locorum privilegiatorum, quæ *Burgfried* habent, violatores & securitatis palatiorum varie puniuntur. D. 141. th. 39.

BURGUNDIA.

Burgundiæ Ducatus an sub Imperio? D. 164. th. 53.

C.

CADAVER.

cum Cadavere defuncti pretiosa mobilia & ornamenta non sunt sepelienda. D. 135. th. 8. n. 7.

CALENDARIUM.

Calendario Ecclesiastico plena fides habetur. D. 87. p. 1. th. 18. n. 2.

CALOR.

Calor quid significet? D. 92. th. 3. n. 5. 6.

CAMBIARE.

Cambiare quis potest in seipso. D. 100. th. 177. Jussus cum aliis an in seipso cambiare possit? th. 181.

CAMBIUM.

Cambium minutum s. manuale Reale quid? D. 157. coroll. 1. Est vera permutatio. ibid. Locale quid? ibid. coroll. 2. Paratam habet executionem. D. 142. §. 3. th. 10. n. 1.

Cambii literas qui dedit, & in illis se pecuniam accepisse confessus, opponere potest exceptionem non numeratæ pecuniæ. D. 43. th. 16. Etsi illæ literæ transmissæ & ab alio acceptatæ. ib. Literas acceptanti competit querela N. N. P. ex persona ejus, qui dedit. ibid. th. 18. In literis si nulla continetur accepti confessio &c. an exceptio N. N. P. opponi possit? ib. th. 19. D. 142. §. 3. th. 11. Literas qui dedit spe futuræ numerationis, & illas ille, ad quem transmissæ, acceptaverit, an is, qui dedit, exceptionem N. N. P. opponere possit? D. 43. th. 20. D. 142. §. 3. th. 12. Literis acceptatis mandatarius præsentanti solvere tenetur. D. 51. th. 9. D. 100. th. 174. Licet mandans ante solutionem decoxerit. ibid. Contractus per nuncium fieri potest. D. 107. th. 27. n. 6. Literis communiter adjicitur clausula, *Um den Werth bin ich von ihm vergnügt*, & quid h. clausula importet. D. 142. §. 3. th. 10. n. 3. Literæ eand. vim habent, quam habet vera numeratio. ibid. n. 4. Ad substantiam non requiritur realis numeratio, sed sufficit, quod cambium conclusum, *daß der Wechsel einmahl geschlossen*, literæ cambii datæ, transmissæ & acceptæ sint. ibid. n. 7. Si perdam literas, campsor mihi alias reddere cogitur, vel pecuniam, modo caveam de litteris amissis. D. 100. th. 173. Ad quem diriguntur, si is nolit solvere ex causa in litteris cambii expressa, super protestu solvere & ad solutionem actione neg. gest. convenire mandantem potest. ib. th. 178. Limitat. ibid. Literis acceptatis, si antequam solvat mandatariis, decoquat mandans, cujus sit periculum? ibid. th. 182. Literæ an revocari possint? th. 187. Contra literas an exceptio detur solutionis, vel falsi, vel tutoris nondum constituti vel inventarii nondum confecti, vel pecuniæ non numeratæ. ibid. th. 184. 185. 186. De natura ut in loco dissito solvatur. ib. th. 274.

Cambium acceptans perinde ac fidejussor tantum accessorie obligetur. D. 142. §. 3. th. 8. n. 6. Acceptans per acceptationem pro illo, qui cambium scripsit, ex constituto obligatur. ib. th. 9. n. 4. & th. 10. n. 5.

ex Cambio pecuniam recipiens non obligatur solventi. D. 100. th. 175.

in Cambio an locum habeat querela non numeratæ pecuniæ? D. 142. §. 3. th. 8. seqq. An locum habeat revocatio? D. 51. th. 7. seqq. Mandatum, quo creditor debitori suo mandavit, ut solvat alteri, revocari nequit. ibid. Lucrum ab interesse differt. D. 100. th. 179.

pro Cambiis nulla competit hypotheca, nisi ubi statutis cautum. ib. th. 84.

CAMERA IMPERIALIS.

Camera Imper. ut suspecta recusari nequit. D. 94. th. 42. Laudatur. ibid. th. 42. num. 4.

Cameræ Imper. observantiam inferiores judices sequi tenentur. D. 91. th. 23. n. 28. Collegium jurisdictionem sine territorio quodammodo possidet & exercet in quemcunque se conferat locum. D. 160. th. 10. n. 8. Nunciorum insi-

gnia alii ſub gravi pœna, privata authoritate, appendere prohibentur. D. 107. th. 46. n. 8. 9. 10. Obſervantia in vim legis obligat. D. 114. th. 1. Aſſeſſores non ſolvunt vectigal. D. 166. th. 155.
Camera Imper. quocunque euntem comitatur jurisdictio. D. 96. th. 51. n. 5. 6.
a Camera Imp. nec appellare nec ſupplicare fas eſt. D. 166. th. 89.
in Camera Imp. Aſſeſſores non nobiles debent eſſe JCti titulo ornati. D. 160. th. 12. n. 15. Pro Doctoris cujuspiam uxore contra civitatem N. N. quæ ſub prætextu ſtatuti ſui veſtiarii, adverſus privilegiatam illam veſtitus geſtandi ſecuritatem deveſtiendo, mulctando, & pignora capiendo proceſſit, pronunciatum eſt. D. 10. th. 12. n. 22. Proceſſus contra ſubditos Imperii mediatos nulliter decernuntur. D. 94. th. 1. n. 5. Limit. n. 6. 7. An pupilli, viduæ & aliæ perſonæ miſerabiles, judiciis inferioribus præteritis ſtatim ſubditum Imperii mediatum ad Cameram Imperialem evocare poſſint, citra etiam perhorreſcentiæ juramentum? ib. th. 7. & th. 37. n. 6. ſeqq. & th. ſeqq. Res judicatæ non habent vim legis univerſalis. D. 24. th. 6. In inferioribus tamen judiciis ab iis non facile in cauſis ſimilibus eſt recedendum. ibid. Conſuetudine receptum, ut miniſtro citanti credatur, & mandatum hoc a judice ipſo eſſe præſumatur. D. 107. th. 46. n. 3. Reviſio nullam habet vim ſuſpenſivam. D. 108. th. 44. n. 1.

CANCELLARIUS.*

Cancellarium qui habere poſſint? D. 131. th. 12. n. 5.

CANCELLARE.

Cancellare quid? D. 17. th. 1.
Cancellans alienas ſcripturas illicite, quibus actionibus teneatur? th. 68.

CANCELLATIO.

Cancellatio ſcripturæ quid? D. 17. th. 2. Quas ſignificationes habeat? th. 3. Formis quæ? th. 4. n. 1. Informis? n. 3. Totalis? th. 5. n. 1. Partialis? ib. Facti? n. 2. Verbi? n. 3. Quæ talis proprie non eſt, inprimis quoad ultimas voluntates. n. 4. Reſpicit, vel probationem, vel ipſum negotium. th. 6. Inconſulta quæ? th. 7. n. 4. Scripturæ ſi inconſulto facta, retinet illa vim probandi. n. 5. Quæ qualitas probanda. n. 6. th. 22. n. 4. Interim miſſio ex L. f. C. de Ed. D. Hadr. toll. differenda eſt. n. eod. Conſulta quæ? th. 8. Scripturæ & res deſcriptæ ſi a domino facta ſtatim in principio ante conſummationem, ſcriptura nullam tunc habet vim probandi. th. 9. n. 1. Sive ſit inducta totaliter & in parte eſſentiali. n. 4. 5. 6. Sive facta in parte accidentali, inductum ſaltem non valebit. n. 7. Poſt conſummationem ſcriptura nihil probat. th. 10. n. 1. Secus eſt in parte accidentali. n. 3. Ob certam cauſam, ad illam ipſam eſt reſtringenda. th. 11. n. 1. 2. 3. Per ſe nihil operatur, ſed vim ſuam accipit a voluntate inducentium. n. 4. Imaginaria pro non facta habetur. n. 5. Scripturæ a tertio facta, pro non inducta habetur, modo legi poſſit. th. 12. Præſumitur a tertio facta, ſi ſcriptura ſemel in judicio producta, & apud acta cancellata, reperta eſt. n. 3. Ampliatur. n. 4. Limitatur. n. 5. 6. Inſtrumenti totalis, ſi de cancellatore non conſtat, illud non ſtatim eſt nullum. th. 13. n. 1. Nec tamen probat, licet legi poſſit, antequam de cancellationis conditione conſtet. n. 2. Ne quidem ſemiplene. n. 3. Inſtrumentum reddit ſuſpectum. th. 13. n. 1. th. 14. n. 2. Ita ut non habeat paratam executionem. th. 13. n. 5. Nec peti poſſit miſſio ex l. f. C. de Ed. D. Hadr. toll. n. 6. Quo tamen in petitoriis judiciis ſecus eſt. n. 8. Partialis in parte eſſentiali vitiat inſtrumentum

tum. th. 14. Secus si quædam verba reiterata & per errorem posita. n. 7. In parte accidentiali quoad eam partem scriptura fit suspecta. th. 15. n. 1. Nisi quoad totum instrumentum fraudis suspicio per talem cancellationem inducatur. th. 16. n. 1. 3. Legati si est facta, nihilominus ex l. f. C. de Ed. D. Hadr. toll. peti potest missio. th. 15. n. 5. th. 48. n. 4. vid. th. 16. n. 1. 2. 3. Vel corruptio instrumenti si facta, non statim ipsæ res ac jura pereunt. th. 17. n. 1. & 2. Instrumenti interdum ipsi rei in eo descriptæ facit præjudicium. n. 4. Est index mutatæ voluntatis & pœnitentiæ. th. 17. n. 4. & 7. th. 25. n. 3. Licet sit informis. th. 24. n. 4. Testamenti. vid. Testamentum. Inconsulta, si cancellata legi possint, pro non facta habetur. th. 22. In dubio restringitur ad causam & rationem ipsi adjectam. th. 33. n. 4. In dubio censetur consulto a testatore facta. th. 50. n. 5. A Tertio, si apud eum reperiatur. th. 52. Chirographi vid. Chirographum. Rationum suarum si a Mercatoribus facta est, exinde solutio præsumitur. th. 67. Ex Cancellatione ad indignitatem non est sequela. th. 46. n. 12.

CANON.

Canon emphyteuticarius & laudemium patri vel matri, qui Jure Wirtemberg. in bonis liberorum usumfructum habent, pleno jure acquiritur. D. 38. th. 15. Emphyteuticus ex fundo peculii adventitii pertinet ad patrem. D. 140. th. 29. n. 3. seqq. In re modica consistere potest. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 52. n. 2. Non præstatur in fructuum compensationem, sed tantum in dominii recognitionem. ibid. Limitat. n. 3.
Ob Canonem defuncto non solutum heres domini emphyteutam regulariter expellere nequit. D. 37. th. 22. Canone per triennium a defuncto non soluto, heres ejus regulariter propterea expelli nequit. ib. th. 21. Per triennium non soluto, si dominus sciens petit exigitque canonem, caducitatem remittere censetur. ib. th. 23. Per triennium non soluto, emphyteuta tamen invito domino fundum illum deserere nequit. ib. th. 17. In solvendo emphyteutico in re Ecclesiastica biennium servatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 3. n. 1. In Emphyteusi vero civili triennium. n. 2.

CAN. REDINTEGRANDA.

Hoc remedium non competit ei, qui possessionem in adversarium sponte transtulit. D. 116. th. 129. In hoc remedio an nominatio authoris locum habeat? D. 106. th. 13. n. 5.

CANONICATUS.

Statutum vel Consuetudo, qua ad Canonicatus non nisi Nobiles admittuntur, Doctores non excludit. D. 160. th. 12. n. 24.

CAPERE.

Capientium non fiunt, capta persona, res reliquæ, quas penes se non habet. D. 130. th. 24. n. 6.
Capta persona fictione legis Corneliæ illo tempore, quo capta, statim mortua esse censetur. ib. n. 5.

CAPITULATIO.

Capitulatio quid & unde dicta? D. 166. th. 34. & 35.

CAPRA.

Capras in sylvis pasci Jure Bavarico prohibitum. D. 39. th. 6.

CAPTIO MORTIS CAUSA.

Captio mortis causa non omnis est proprie mortis causa donatio. D. 74. th. 29. n. 3. Quid? ib. th. 41. D. 79. c. 7. n. 31.

CAPTURA.

Ad Capturam regulariter procedi non poteſt niſi legitima præceſſerint indicia, & de illis judex cognoverit? D. 141. th. 12.

CARCER.

Carcer non ſolvit aut adjudicatio, ſed burſa, aut opera. D. 122. th. 11. n. 3. De Jure Civili eſt cuſtodia. D. 159. c. 6. th. 19. n. 2. Secus Jure Canon. & moribus. n. 4. Non perpetuus de Jure Civ. dictari poteſt. n. 5. D. 141. th. 14.

Carceris privati pœna olim capitalis, hodie arbitraria, ceſſat in parentibus, Dominis, maritis, neque puniuntur cæteri, modo non ultra 20. horas retineant. D. 141. th. 14.

Carcerem privatum habens majeſtatis reus eſt. D. 159. c. 6. th. 19. n. 1. Effringens & incarceratos extrahens, qua pœna teneatur? D. 62. th. 59.

CARDINALIS.

Cardinalis ſi in via occurrit, capitis damnatum periculo eripit. D. 167. th. 8. n. 2.

Cardinalibus qui Pontificis nomine aliquid nunciant, ſine literis credentialibus credendum. D. 107. th. 45. n. 6. Quod ſecus eſt in aliis nunciis. ib. n. 3. ſeqq.

CARISTIA.

Cariſtiæ tempore Magiſtratus Civibus neceſſitatem vendendi, quandoque gratis dandi, imponere poteſt. D. 3. th. 43. n. 4.

CASTRUM.

Caſtri privilegia utrum contuliſſe credatur, ſi Princeps Caſtro ſine ſuo conſenſu extructo, ut Caſtro ſcripſerit? D. 165. th. 123.

Caſtrum cum Jurisdictione ſi mulier marito dederit in dotem & poſtea durante matrimonio bona alicujus confiſcata fuerint propter delictum, ea jure communi lucratur maritus tanquam fructus. D. 128. c. 4. th. 13. n. 6. Sed de Jure conſuetudinario ad quæſtus referri debent. ib.

Caſtro vendito, cui territorium, jus patronatus, merum Imperium, & jurisdictio adhæret, etiam hæc jura, tanquam pertinentia, vendita cenſentur. D. 155. §. 1. th. 31. n. 1. 2. 3. Limitatur. d. n. 2. 3. An etiam tormenta & arma bellica? n. 4.

CASUS.

Caſus citra alterius culpam accidens æquo ferendus eſt animo. D. 9. th. 53. n. 6. Non tantum denotat eventum citra culpam noſtram, ſed ſæpe etiam in jure accipitur pro eo, quod non ex certo propoſito fit. D. 141. th. 82. Fortuitus regulariter in nullo contractu præſtatur. D. 146. tit. 6. §. 4. th. 10. n. 1. Limitatur niſi culpa. n. 2. Aut mora caſum præceſſerit. n. 3. Aut pacto quis illum in ſe receperit. n. 4. Aut ſi res venditionis gratia æſtimatæ traditæ fuerint. n. 6. Fortuitus rerum hereditariarum non pertinet ad heredem, qui cum inventario hereditatem adiit. D. 118. th. 106. Fortuitus in lata ſignificatione quid? D. 146. tit. 6. §. 4. th. 9. n. 1. In ſtricta & juridica quid? n. 2. Ejus Synonymia. n. 3. Et improviſus an differat? n. 4. Sæpe venit in jure vocabulo periculi. n. 5.

Caſum fortuitum an recepiſſe cenſeatur, in ſe pacto recipiens periculum. ib. n. 6. In ſe recipiens, an etiam de inſolitis teneatur? §. 4. th. 10. n. 5. & §. 2. th. 5. n. 7. Quinam ſint tales? §. 4. th. 10. n. 5. Qualis æſtimatio transferat? ib. n. 6. Non recepiſſe non videtur, ſolam cuſtodiam promittens. ibid. §. 1. th. 6. n. 5.

Caſu fatali aut vi majori ſi res receptæ perierunt, cauponi, nautæ &c. datur exceptio. D. 105. th. 42. n. 3.

Ad Casus plane per accidens emergentes voluntas trahenda non est. D. 139. th. 9. n. 7.

Contra Casus fatales inevitabiles & ad damna inde provenientia avertenda parum proficit humana cura & custodia. D. 105. th. 37. n. 4.

Casibus fortuitis an annumeretur furtum a domesticis, quorum fides jam fuit explorata, & probata, commissum? th. 40. n. 4.

CAVERE.

Cavere in longum tempus, seu in longiorem diem, est in annos decem. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. n. 4.

CAUPO.

Caupo actione de receptis tenetur, etsi damnum absque illius culpa acciderit, vel ipse specialiter custodiam non promiserit. D. 64. th. 49. n. 1. Secus est de Jure Hamburgensi. ib. n. 2. Ut caupo non tenetur ulterius, si viator in caupona a magistratu arrestatus. D. 105. th. 24. n. 6. Nec, si quid a famulo, e. gr. mediastino, *dem Hausknecht*, cui potestas recipiendi non concessa, commissum. th. 25. n. 3. Nisi cauponis consensus quoque accessit. n. 4. Non tenetur de furto tempore nocturno, & vi majori ab extraneis commisso. th. 43. Nec si propria viatoris culpa intervenerit. th. 44. n. 1. Limit. n. 3. Quoad actionem de recepto, culpam & factum omnium, qui sunt in caupona, præstat. th. 50. n. 7. Secus quoad alias actiones. n. 9. Stabularius, & dominus hospitii, habent jus retentionis in bonis hospitantium &c. illatis pro pretio hospitationis. &c. D. 123. th. 21. num. 4. Ab onere custodiæ vel levissima culpa non liberatur per clavium traditionem. D. 105. th. 45. n. 2.

Cauponi, ne vicinæ ædes locentur, & in illis caupona exerceatur, an vicinus in dignitate constitutus prohibere possit? th. 6. seqq. Comparatur qui mercedem rei perferendæ accepit. th. 33. n. 2.

Caupone absente si filius ejus vel filia aliquid recepit, hujusmodi receptio patrem ex hoc edicto obligat. th. 25. n. 5. Quid si ejus uxor? n. 6.

Caupones qui dicantur? th. 3. Hodie etiam sunt stabularii. th. 4. n. 2. Qui lenones & meritorias fœminas turpiter recipiunt graviter puniendi. th. 7. n. 7. Singulis noctibus nomina hospitum debent indicare. th. 12. n. 1. Latrones, fures recipere non debent. n. 2. Cibum, potum &c. justo pretio vendere tenentur. n. 3. Cives &c. recipere non debent, voluptatis gratia convenientes. n. 4. Quid de Gallia? n. 6. Quid de Ducatu Wirtembergico? n. 7. Viatores recipere tenentur inviti. th. 13. n. 1. D. 106. concl. 5. Et Magistratus officio ad hoc cogi possunt. D. 105. th. 13. n. 1. Limit. n. 5. Viatoribus receptis omnem securitatem & omnia humanitatis officia præstare debent. th. 14. th. 18. n. 3. Male audiunt. th. 15. n. 2. 3. Si rem pignori datam vel commodatam accipiunt, actione de recepto non tenentur. th. 24. n. 3. Aliquid recepisse censentur non tantum, si res in suam custodiam receperunt, sed & si illas in cauponam inferri passi sunt. th. 26. n. 1. Licet expressa & specifica adsignatio non intervenerit. n. 2. Non tenentur si casu aut vi majori res periit. th. 37. n. 4. 5. Quod ipsi probare tenentur. th. 38. n. 1. Modo culpa casum non præcesserit. n. 2. De levissima culpa tenentur. thes. 38. n. 3.

Cauponum jus refertur inter *Ehehafften*, s. inter res, quæ non sunt meræ facultatis, sed dependent a nutu Magistratus & consensu. th. 9. n. 1.

CAU-

CAUPONA.

Caupona est honoratior taberna. D. 105. th. 7. n. 4.

Cauponæ erectio hodie a superiore est impetranda. th. 9. Concessio an sit jurisdictionis, an imperii? th. 10. Quid de Jure Wirtemb. n. 6. Facultatem qui concedit, hoc ipso in causis civilibus jus litigantibus non dicit, nec in iisdem causis judicata & statuta exequitur & tuetur. th. 10. n. 5.

Cauponam quilibet in ædibus suis privato arbitrio de Jure communi exercere potest. th. 5. n. 1. Etiam aliis vicinis invitis. n. 2. Aut licet alius solus in aliquo loco per plurimos annos cauponam exercuisset. n. eod. Limit. modo hic privilegium, *und daß er eine Erbschenck hætte*, non impetraverit. n. 3. Aut hoc non fiat ad æmulationem & damnum alterius. n. 5. 6. Erigendi jus, furnos, molendina, inter *Ehehafften* refertur, s. inter res, quæ jure communi non liberæ voluntatis, sed inter jura publico jure introducta specialia & singularia. th. 9. n. 2. Quo quis exercet, eo ipso illam simul idoneam esse, cui res tuto committi possint, profiteri videtur. th. 19. n. 4.

In Cauponam rebus illatis, tales cauponis custodiæ commissæ censentur. thes. 19. n. 5. Licet de eo nihil actum sit expresse. ibid.

Cauponæ & hospitia publica bene instructa in honoratioribus civitatum locis ut habeantur, publice utile est. th. 7. n. 4. Et tales, ubi honoratiores hospitantur, vicini pati tenentur. th. 8. n. 2. Secus ubi sine delectu advenæ recipiuntur, quæ non facile sunt de novo in vicinia honoratiorum erigendæ. n. 3. 4. Non voluptatis, sed necessitatis gratia haberi debent. th. 12. n. 5.

Cauponarum curam publicam habere, Reip. expedit. th. 11.

In Cauponis olim cibum & potum capere inhonorificum fuit. th. 12. n. 9. v. Voc. Actio in factum. Actio de Receptis.

CAUSA.

Causa criminalis quæ? D. 69. th. 1. n. 2. vid. Voc. Criminalis. Fatua a dolo excusat. D. 1. th. 13. n. 9. Summaria esse censetur, quandocunque agitur officio Judicis tantum. D. 84. th. 69. n. 2. Falsa adjecta, ut nullum sit legatum, non efficit. D. 118. th. 70. Turpis plus valet, quam nulla. D. 115. th. 13. Falsa non impedit legati ademptionem. D. 139. th. 18. n. 3. Futura modus vocatur. n. 4.

Causæ cognitionem quæ requirunt, nonnisi coram Judice competente fieri possunt. D. 25. th. 16. Licet sint voluntariæ Jurisdictionis. ibid. Defectus in actibus obligatoriis vitiat negotium. D. 139. th. 20. n. 6.

inter Causam quoad conventiones distinguitur. ibid. th. 18. n. 3.

Causa cessante, quando effectus dicatur desinere? D. 16. th. 38. n. 3. 4. 5. Ex erronea translatum, per condictionem revocari potest. D. 120. th. 13. n. 1. In fiscali post litem contestatam finienda sex menses obtinent. D. 138. c. 3. art. 6. th. 2. n. 6. Præterita deficiente dispositio & ultima disponentis voluntas tamen non deficit. D. 139. th. 18. n. 3. Limitatur. ib.

sine Causa facta stipulatio valet, & actionem producit, sed exceptione eliditur. D. 118. th. 89.

Causæ duæ lucrativæ circa eandem rem & personam concurrere non possunt. D. 74. th. 50. n. 4.

Causas connexas qui malitiose dividit, punitur, non tamen causam amittit. D. 42. th. 3. Singulas singulis appellatio-

nibus diſtinguere, commodius eſt. D. 108. th. 5. num. 4.
Cauſis in arduis nulla cunctatio longa eſt. D. 69. th. 2. n. 22.

CAUTIO.

Cautio præſtanda eſt in judicio a creditore antichretico. D. 9. th. 35. Ab uſufructuario. ibid. n. 3. Ab actore, ſuper tribus capitibus de Jure ſcil. Civili. D. 66. th. 44. n. 1. Hodie utplurimum ſaltem de judicio peragendo, & expenſis refundendis. n. 2. 3. A reo ad petitionem actoris. n. 4. 5. Quam actor præſtare debet, petenda eſt a reo ante litem conteſtatam. n. 3. Facienda eſt regulariter fidejuſſoribus. th. 45. n. 1. Moribus noſtris & pignora ſufficiunt. Jure Wirtemberg. fit vel fidejuſſoribus vel pignoribus. n. 4. Quibus deficientibus juratoria locum habet. n. 5. Supervacanea nemini imponenda eſt. n. 3. Hodie non tam reſpicit ad fugæ ſuſpicionem excludendam, quam ad adverſarii ſecuritatem. th. 46. n. 3. 4.
Ad quid adinventa? D. 18. procem. n. 4. & th. 36. Quid ſignificet? ib. th. 1. n. 3. Simpliciter poſita nudam promiſſionem denotat. ib. n. 6. De illius ratihabitione, cujus ratihabitio neceſſaria non eſt, fruſtranea eſt. th. 33. n. 4. Uſufructuaria a teſtatore remitti nequit. D. 106. concl. 8. Idonea ubi exigitur, traditum pignus neceſſarium cenſetur. D. 158. tit. 1. th. 5. n. 3.
Cautionis vocabulo ſimpliciter poſito, nuda intelligitur repromiſſio. D. 125. c. 3. th. 15. n. 5. D. 122. th. 9. n. 5. Plus eſt in re, quam in perſona. D. 125. c. 3. th. 18.
Cautionem de reſiduo præſtant debitores, qui propter competentiæ beneficium ultra id, quod facere poſſunt, condemnari nequeunt. D. 122. th. 9. Nude ſcil. promiſſoriam. n. 5. Quid ſi non præſtita? n. eod. Remittens debitum ſuum non amittit, ſed actionem principalem ſalvam retinet. ib. n. 7.
Cautione juratoria & bonorum oppignoratione nemo conjunctim eſt onerandus. D. 125. c. 4. th. 11. n. 1.

CAUTIO AD PROXIMAM.

Cautio ad proximam quid? D. 18. th. 35. n. 5. & th. 44. n. 2.

CAUTIO JUDICATUM SOLVI.

Cautio judicatum ſolvi quid? D. 18. th. 35. n. 3. A rei defenſore in perſonali actione præſtatur. D. 53. th. 30. A vero etiam procuratore exigitur. D. 18. th. 26. n. 6. Secus de Jure Wirtembergico, ubi conjunctus defenſor cavet de rato. ibid. n. 7.

CAUTIO JUDICIO SISTI.

Cautio Judicio ſiſti ab immobilium poſſeſſoribus & illorum procuratoribus & fidejuſſoribus, nec bonorum oppignoratione, nec juratoria promiſſione præſtatur. D. 27. th. 10. D. 125. c. 1. th. 3. n. 4. Non ab omnibus eodem modo præſtatur. ibid. Sed quomodo? ibid. Semel præſtita durat, nec finitur, licet ipſe poſt hanc cautionem præſtitam immobilia acquiſiverit & poſſidere cœperit. ibid. c. 3. th. 15. n. 2.
Ad Cautionis judicio ſiſti immunitatem qualis poſſeſſio ſufficiat, definiri non poteſt. D. 125. c. 3. th. 2.
Cautioni judicio ſiſti addi poteſt pœna. D. 113. th. 52. n. 2. Etiam in cauſis criminalibus. n. 3.
Cautionem Judicio ſiſti vel exhibere qui ſine ſcriptis dedit, in eo duo menſes obtinent. Diſp. 138. c. 3. art. 6. th. 2. num. 2.
ad Cautionem Judicio ſiſti pertinet ſaltem titulus ff. qui ſatisd. cog. D. 125. c. 1. th. 2.

a Cau-

a Cautione judicio ſiſti immunis eſt qui plenum rei immobilis dominium habet. D.125.c.4.th.1. Heres, qui poſſidet fundum ſub conditione tertio legatum. th. 3. Uxor propter fundum paraphernal. th. 4. Etſi ipſius adminiſtratio marito ſit conceſſa. ib. n. 1. Nudus proprietarius rerum immobilium. D. 27. th. 15. D. 125. c. 3. th. 7. Qui revocabile, ut maritus in fundo dotali. D.27. th. 15. D. 125. c. 2. th. 20. & c. 3. th. 8. Aut utile tantum habet dominium ut vaſallus, emphyteuta, ſuperficiarius. D. 27. th. 15. D. 125. c. 3. th. 6. c. 4. th. 2. Uxor propter fundum dotalem. D. 27. th. 15. D. 125. c. 3. th. 9. Limit. D. 125. c. 3. th. 9. num. 3. ſeqq. Tutor & Curator, ſ. ipſi, ſ. pupilli, bona immobilia poſſideant. D. 27. th. 15. D. 125. c. 3. th. 10. & c. 4. th. 5. Secus eſt in voluntario defenſore. D. 125. c. 3. th. 10. num. 4. Ex pluribus tutoribus ſufficit unum eſſe immobilium poſſeſſorem. ib. th. 11. Hic nihil refert etiamſi dicti poſſeſſores obærati. D. 27. th. 6. D. 125. c. 3. th. 14. Aut bona jam obligata vel oppignorata. ib. Secus eſt de Jure Wirtemb. D. 125. c. 3. th. 14. num. 2. Aut de illis lis ſit cum ipſo, qui exigit cautionem, aut cum tertio. D. 27. th. 16. D. 125. c. 3. th. 13. & c. 4. th. 8. n. 6. Aut ſuper re poſſeſſa ſententia contra eum lata. D. 125. c. 3. th. 12. n. 1. Modo ipſi appellaverint. ib. Aut poſſideant rem ſoli in agro, vel in civitate. ibid. th. 3. n. 2. Aut in aliena ejuſdem provinciæ civitate. ib. & th. 4. n. 1. D. 27. th. 11. Modo actori per eam poſſeſſionem ſit conſultum. D. 125. c. 3. th. 4. n. 1. 2. Et reus ibid. facile conveniri poſſit. ibid. Jure Saxon. bona ſint ſita in Electoratu Saxoniæ, licet non ſub ead. præfectura. n. 3. D. 27. th. 11. Jure vero Wirtemberg. ſub eadem præfectura. ib. Aut ſ. poſſideat quis ex aſſe ſ. pro parte diviſa vel indiviſa. D. 125. c. 3. th. 5. n. 1. An idem de annui reditus poſſeſſoribus dicendum? D. 27. th. 17. D. 125. c. 4. th. 8. n. 6. Aut qui res pretioſas, quæ facile in alium locum transferri nequeunt, poſſident? ib. Aut quibus debetur pecunia hereditaria, cujus dies nondum ceſſit? D. 125. c. 4. th. 8. n. 6. Aut qui poſſidet bibliothecam pretioſam? ibid. An h. in l. talis immobilium poſſeſſor bona ſua ſimul hypothecæ obligare teneatur? ibid. c. 4. th. 9. Aut an bona illa tacitæ hypothecæ ſint obligata? ibid. n. 5. Non liberantur commodatarii coloni, & inquilini. D. 27. th. 14. D. 125. c. 4. th. 6. Qui realem habent actionem. D. 27. th. 14. D. 125. c. 4. th. 8. Uſufructuarius. D. 27. th. 14. D. 125. c. 3. th. 16. De Jure Saxon. D. 125. c. 3. th. 16. num. 3. Creditor hypothecarius. D. 27. theſ. 14. D. 125. c. 3. theſ. 17. Licet ſimul habeat jus antichriſeos. D. 125. d. th. Uſuarius, aut cui ædium habitatio conceſſa. D. 125. c. 4. th. 6. Mobilium poſſeſſores. ib. th. 8. n. 3. Qui tantum perſonalem actionem ad rem immobilem habent, vel ſaltem ſpem per ſucceſſionem immobilia conſequendi. D. 27. th. 14. D. 125. c. 3. th. 18. c. 4. th. 17. n. 1. Filiusfam. ob patris bona immobilia. D. 27. th. 14. D. 125. c. 4. th. 7. Simultanee de feudo inveſtitus. ibid.

Cautione judicio ſiſti pro parentibus qualiscunque admittitur fidejuſſor. D. 27. th. 4. Etiam minus idoneus. ib. Si quis tempore cautionis præſtandæ bona immobilia poſſideat, ſufficit. D. 27. th. 11. D. 125. c. 3. th. 15. Licet illa poſtea alienaverit. ibid. Immobilium poſſeſſores dicuntur non tam ex rerum illarum detentione, quam ex jure, quod in re illa habent. D. 27. th. 13. Limitatur. ibid. th. 14.

CAUTIO MUTIANA.

Cautio Mutiana in contractibus non locum habet. D. 161. th. 7. n. 5. D. 19. th. 43. In legatis locum sortitur. D. 19. th. 43.

Cautioni Mutianæ quando sit locus. D. 139. th. 17. n. 6.

CAUTIO DE NON OFFENDENDO.

ad Cautionem de non offendendo requiruntur fidejussores aut pignora, nec sufficit juramentum. Disp. 116. th. 7. Limitatur. ibid.

CAUTIO RATI.

Cautio rati a conjunctis præstari solita quid? D. 18. th. 3. Præstanda est fidejussoribus. th. 5. n. 2. Hodie etiam pignoribus. n. 3. Quid in Saxonia? n. 4. Vel si quis fidejussores vel pignora invenire non possit? n. 5. Si immobilia possideat? n. 6. Jure Wirtembergico hoc Judicis arbitrio relinquitur. n. 7. Et plerumque fit nuda promissione mediante baculo judiciario. ib. Præstatur ab ascendentibus sine vero mandato agentibus. th. 6. n. 1. Masculis. th. 7. n. 2. s. sint ascendentes materni s. paterni. n. 4. A patre respectu peculii adventitii si de filiif. consensu non constet. n. 5. 6. D. 110. th. 13. n. 2. A proximiore, si plures diversi gradus ex ascendentibus concurrant. D. 18. th. 9. A magis idoneo, si plures in uno gradu existant. n. 2. A descendentibus in causa ascendentium. th. 10. n. 1. s. hi primi sint, s. ulterioris gradus, s. sint legitimati. n. 2. 3. 4. Non vero si sint filii naturales. n. 5. Nisi pro matre agant. n. 6. A fratribus naturalibus. th. 11. 12. Non vero a fratribus spiritualibus, civilibus & comprivignis. th. 12. n. 2. 3. 4. Qui sunt de jure Civili in secundo gradu. th. 13. n. 4. De Jure Wirtemberg. in quarto gradu. n. 5. D. 66. th. 32. n. 3. 4. s. sint germani, consanguinei, s. uterini. D. 18. th. 14. Germani tamen in concursu præferuntur. n. 3. A marito in rebus uxoris receptitiis. th. 15. n. 3. Non vero in dotalibus & paraphernalibus. n. 3. 4. Secus quibusdam in locis. D. 66. th. 34. n. 5. Ab affine in secundo gradu, durante adhuc affinitate. D. 18. th. 16. 17. Non vero ab affine secundi & tertii generis, vel eo, qui talis est per sponsalia, vel qui est illegitimus. th. 18. 19. A consortibus ejusdem litis. th. 20. Non vero a Syndicis, s. singulis de universitate th. 21. A Liberto. th. 22. Nisi sit libertus universitatis. n. 2. Si ille, pro quo agit conjunctus mandare, vel ratihabere possit. th. 24. n. 1. 3. 4. & th. 38. n. 8. 9. A conjuncto agente nomine fœminæ. th. 24. n. 2. De Jure Wirtembergico agente pro conjunctis indistincte. n. 5. th. 38. n. 10. D. 66. th. 33. n. 2. Sive agat sive defendat. D. 18. th. 26. n. 4. 5. 7. D. 66. th. 36. Secus quoad defensorem de jure Civili. D. 18. th. 26. n. 6. In omnibus causis, in quibus verus procurator alias admittitur. th. 27. n. 1. Non vero in illis, quæ speciale mandatum requirunt. n. 2. Neque in criminalibus. n. 5. In omni parte judicii. th. 28. A consortibus litis post litem pure contestatam. th. 29. n. 2. Non vero ante litem contestatam. n. 3. th. 30. th. 31. n. 6. th. 32. De ratihabitione personæ conjunctæ absentis. th. 33. A conjuncto procuratoris in rem suam solum de ratihabitione procuratoris. th. 33. n. 3. seqq. Non præstatur præsumpto mandato cessante, vel si alia contraria præsumptione elidatur. th. 23. th. 31. n. 3. Si conjunctus constituerit procuratorem. th. 23. num. 2. Nec hoc casu conjuncti, ut procuratores substituti admittendi sunt. n. 5. Nisi sint

ſint conjuncti procuratoris in rem ſuam. n. 7. 8. In reliquis cauſis a conjuncto ad unam cauſam conſtituto. n. 18. A conjuncto, qui ſe voluit ut verum procuratorem ſiſtere, ob cauſam tamen admiſſus non eſt. n. 11. A minore. n. 13. A fœmina conjuncta. n. 16. Ab eo, qui alias ad procuratoris in litem officium inhabilis eſt. n. 17. Ab amico pro amico. th. 25. Ubi adeſt verum mandatum. th. 33. n. 5. Eſt ſupplementum præſumpti mandati. th. 31. num. 1. Neceſſaria eſt, ne judicium reddatur nullum aut impugnari poſſit. th. 33. n. 2. Si eſt præſtita, adverſus caventem, ut & contra fidejuſſorem datur adverſario ex ſatisdatione actio. th. 34. n. 6. Differt a cautione de rato in genere. th. 35. n. 2. A cautione judicatum ſolvi. n. 3. A cautione ad proximam. n. 5. An in mandatis alleganda, aut in procuratorio? D. 53. th. 29. D. 117. th. 24.

Cautionem rati rei defenſor in actione reali præſtare tenetur. D. 53. th. 30.

Cautione rati duo vel plures ex una univerſitate ejusdem nomine agentes, defectum ſyndicatus, tanquam conſortes litis ſupplere nequeunt. D. 32. th. 13. Conjunctus promittit dominum quicquid a ſe actum, ratihabiturum. D. 18. th. 34. n. 5. Præſtita inter conjunctum & eum, cujus negotia judicialia geſta, naſcitur obligatio & actio Neg. Geſt. th. 37. n. 2. & ſeqq. Debet conjunctus negotia etiam mortuo domino, ad finem perducere. n. 3. In judicio debitam adminiſtrationem adhibere. n. 4. A ſententia appellare. n. eod. De jure Civili cauſam in ſecunda inſtantia peragere. n. 5. Limitat. n. 6. De Jure Canon. & moribus noſtris ſufficit appellationem interpoſuiſſe. n. 7. Limitat. n. 8. Ea, quæ conjunctus egit, a domino volente ratihabenda ſunt. th. 38. n. 1. 4. Qui tamen de qualitate actus ratificandi cum indultu certi temporis ſpatii certiorandus eſt. n. 2. Acta a conjuncto ratihabere poteſt dominus in ſolidum & pro parte. n. 5. Ejusdem heres & ſucceſſor ſingularis. n. 5. 6. 7. Is, qui juris ratihabendi capax eſt. n. 8. 9. Ante ratihabitionem inter dominum & eum, cum quo negotium geſtum, nulla eſt obligatio. th. 39. n. 1. Ratihabente domino, eo ipſo ex negotio geſto firmiter is obligatur. n. 3. 5. Et tunc adverſæ parti contra geſtorem nulla competit actio. n. 6. Non ratihabente quaſi procurator liberatur, ſi omnem adhibuerit diligentiam. th. 40. Nec ſtipulatio hæc ſtatim committitur. n. 2. 3. Niſi ob culpam & negligentiam quaſi procuratoris. n. 4. Et commiſſa ſtipulatione agitur contra quaſi procuratorem actione principali vel acceſſoria. th. 41. Ob non factam ratihabitionem. th. 42. Etſi ſtipulatori exinde damni quid datum ſit. n. 5. Quid veniat in computationem damni emergentis & lucri ceſſantis? th. 43. n. 6. & ſeqq. ita ut exinde ſæpius etiam quandoque non commiſſa ſtipulatione agi poſſit. th. 42. n. 6. 7. Quæ actio datur heredibus illius, cui cautum, ſi horum intereſt. th. 43. n. 4. Et excluditur renunciatione domini & exceptione doli. th. 44.

CAUTIO DE NON AMPLIUS TURBANDO.

Super Cautione de non amplius turbando in actione confeſſ. & negat. pronunciandum eſt, licet in libello expreſſe non fuerit petitum. D. 54. th. 8.

CEDENDARUM ACTIONUM BENEFICIUM.

Cedendarum actionum beneficium quid? D. 15. th. 44. n. 4. Datur fidejuſſori, licet illi renunciaverit. D. 82. th. 27. n. 7.

n. 7. 8. 9. Tutori honorario. D. 137. th. 30. n. 15. & seqq.
per Beneficium h. cedendæ sunt omnes actiones, cum omnibus qualitatibus contra confidejussores ad partes viriles repetendas. Disp. 82. thes. 28. In fidejussorem transferenda sunt pignora, si quæ creditor habeat. ib. n. 4. Limitatur. n. 4. 5. Cedendæ sunt actiones ante solutionem. n. 6. 7. Limitatur. n. 8. 9.
ut Cedantur sibi actiones mandator etiam post solutionem petere potest. n. 10.
non Cedente creditore actiones fidejussor ad solutionem adigi nequit. n. 11. Ampliatur. n. 11. 12.
Cessis actionibus, si pinguiores sunt, fidejussor contra principalem experiri potest. th. 29. Experitur ille qui aliquid solvit citra suam culpam. n. 5.

CEDERE.

Cedens cessionario ad evictionem obligatus est. D. 120. th. 39. & th. 40. n. 1. Modo ex tali causa cessio facta, in quo ordinario jure evictionem author præstat. th. 39. n. 1. Præstare debet actiones veras, proprias & ad se pertinentes. n. 2. th. 40. n. 1. 2. Quod satis est, licet propter inopiam adversarii quoad exactionem inanes sint. th. 40. num. 2. Aut evictionem pacto promiserit. n. 3. sqq. Nisi bonum nomen & idoneum debitorem promiserit. n. 6. Q. c. sufficit, si talis tempore cessionis inveniatur. n. eod. Non obstante cessione facta, quamdiu cessionarius non denunciavit debitori, nec partem debiti accepit, nec litem contestatus est, actionem efficaciter movere, solutionem recipere & eo modo cessionarii exactionem inhibere potest. th. 42. n. 5. Qui aliquid a debitore accepit, illud cessionario restituere compellitur. ibid. n. 8. Si heredem non relinquit & eo vivente lis a cessionario non contestata, directa actio extinguitur. n. 11. Sed utilis a lege datur. ibid.
Cedentis jus an præcludatur per nudam debitoris scientiam, æque ac per procuratoris denunciationem? th. 42. n. 6. seqq. Cedenti cessionem semel factam revocare non licet. th. 42. n. 3. Concurrenti cessionarius in exigendo præferendus. ibid. n. 9.
Cedi possunt regulariter omnes actiones alienæ. D. 120. th. 23. n. 1. 2. Tam reales quam personales. n. 2. Tam ex contractu quam ex delicto descendentes. n. 3. Tam pœnales quam rei persecutoriæ. n. eod. Actio civilis injuriarum. num. 4. Disp. 67. thes. 46. num. 1. Actio qua donatio propter ingratitudinem revocatur. Disp. 120. thes. 25. num. 1. D. 67. th. 46. num. 7. Interdicta. D. 120. th. 25. n. 2. Extraordinariæ persecutiones. n. 3. Sic restitutio in integrum ob ætatem. ibid. Personale exigendi privilegium, si est reale. D. 59. th. 43. Privilegium depositi, mutui in causam navium & reparationem ædium. n. 7. Jus paratæ executionis vel ex re judicata si cessionarius eo uti potest. ibid. n. 6. Actio ad rem ex retractu conventionali retrahendam. D. 120. th. 26. n. 8. Non possunt actiones populares. D. 120. th. 26. n. 1. Actiones quibus petitur id, quod aliis prodesse nequit. n. 2. Actiones criminales. n. 3. Actio injuriarum ad palinodiam. n. 4. Actio, qua petitur usus. n. 5. Actio, qua maritus agit ad uxorem exhibendam & ducendam. n. 6. Actio, ad rem jure sanguinis retrahendam, ratione scil. extranei. n. 7. Actiones litigiosæ. n. 9. Actio quæ exceptione perimi potest, aut solutione sublata. n. 5. Personale exigendi privilegium, si est personale. D. 59. th. 44. Privilegium prælationis uxori competens. th. 45. Privi-

Privilegium exigendi perſonale competens Sponſæ vel Reipublicæ. th. 46.
Ceſſa actione omnia mandata videntur, ſine quibus actio illa explicari nequit. D. 120. th. 31. n. 2.

CENSITICA BONA.

v. Voc. Bona cenſitica.

CENSUS.

Cenſus conſignativus ſeu conſtitutivus quid? D. 56. th. 42. A quolibet in ſuo fundo conſtitui poteſt. D. 67. th. 15. Quod tamen de Jure Wirtembergico reſtrictum eſt. n. 3.

CERTIORATIO.

Certioratio præcedere debet renunciationem beneficii diviſionis. D. 14. th. 38. n. 20. Præcedere debet renunciationem beneficii excuſſionis. D. 15. th. 51. num. 3.

CERTITUDO.

Certitudinem omittere quærendis indiciis, infirmitas eſt intellectus. D. 74. th. 33. n. 3.

CERTUM.

Certum non magis eſt, quod ſuo nomine appellamus, quam quod certa demonſtratione oſtendimus. D. 161. th. 5. n. 8.

CESSIBILE.

Ceſſibile illud non eſt, quod non eſt transmiſſibile ad heredes, quando procedat? D. 67. th. 64. n. 8. D. 120. th. 24. & th. 25. n. 1. D. 153. §. 2. th. 14.

CESSIO.

Ceſſio actionum quid? Diſp. 120. theſ. 9. num. 2. th. 15. n. 2. D. 153. §. 2. th. 23. n. 2. An differat a mandato? th. 24. 25. An fiat ſola venditione vel donatione? th. 25. n. 2. Quomodo fiat de Jure Civili & hodie? th. 26. Principalium ſolum ſi facta, non ſemper transeunt in emptorem etiam acceſſoriæ. th. 28. Bene tamen præparatoriæ. th. 29. Non transfert jus in re. th. 38. n. 2. Non transfert actiones reales & perſonales formaliter in accipientem, nec ipſe exinde illarum dominus efficitur. ibid. Concurrentibus ad Legem Anaſtaſ. neceſſariis requiſitis, tantum valet, quoad id, quod datum eſt, & dati uſuras. th. 57. n. 2. Non valet, niſi ad quantitatem pretii. th. 74. 75. Semel facta, a cedente revocari nequit. th. 87. n. 1. Licet debitor ceſſus ceſſionem factam eſſe ignoret. n. eod. Non extinguitur morte ceſſionarii. th. 88. n. 1. Licet actiones ceſſæ tales ſint, quæ alias in heredes non tranſeant. n. 2. Nec morte cedentis. th. 89. n. 1. Niſi actio vendita ceſſa in heredes actoris non ſit tranſitoria. n. 2. Solo partium conſenſu perficitur. D. 67. th. 45. n. 1. Actionis 20. florr. excedentis de jure Wirtemberg. requirit Magiſtratus ſcientiam. ibid. n. 2. 3. D. 120. th. 11. n. 6. Non transfert actiones directas. D. 67. th. 46. n. 1. An de Jure Wirtemb. ibid. n. 4. Non eſt modus dominium transferendi. D. 120. th. 28. n. 4. Præter mandatum requirit juſtum titulum. th. 12. n. 1. 2. Quis juſtus titulus? n. 3. Putativus etiam ſufficit. th. 13. Non tamen ſimulatus ſ. fictus. n. 2. Nulla eſt, ubi nulla actio ſupereſt. th. 14. Ex parte ceſſionarii ipſa ſui natura includit actum utentis ratione. th. 18. num. 3. Privilegii perſonalis non valet. D. 112. th. 20. n. 5. ſeqq. Juris prælationis in dote non valet. ibid. Privilegii pupillo in concurſu creditorum conceſſi, non valet. ibid. n. 6. Secus eſt quoad privilegia fiſco conceſſa. n. 7. In potentiorem facta non valet. D. 120. th. 19. Quis potentior? n. 2. Qua pœna cedens & ceſſionarius puniantur? n. 3. Limitat. n. 4. Contra Chriſtianum a Judæo in Chriſtianum facta non valet. th. 20. Etſi debita ſint legitime contracta, nec uſuraria, aut ſuper illis inſtrumentum judicialiter ſit confectum. n. 2. ſeqq. Aut in judicio peracta. n. 7. Quid ſi fiat ex juris neceſſitate? n. 8.

Tuto-

Tutoribus & Curatoribus contra personas quorum tutelam vel curam gesserunt, etiam finito officio, & ex veris causis facta, nulla est, totaque actio lucro cedit pupilli vel similis debitoris. th. 21. n. 1. 2. Translationem plenam non operatur, sed actiones ipsæ sunt & manent penes credentem. th. 28. n. 2. Ex causa emptionis & similibus onerosis contractibus, minori pretio facta, simulata, & usurariæ privatis causa celebrata creditur. th. 34. n. 4. In odium cessionarii quoad superfluum ex Lege Anastasiana irritatur. th. 34. & th. 35. n. 6. Actionis compensatione extinctæ nulla est. th. 39. n. 5. Probanda est, quomodo? th. 41. An ex conjecturis titulus probetur? th. 41. n. 10. An ex taciturnitate? n. 13. Inter mercatores ex traditione instrumenti, cui adjecta clausula, EIVE, QUI HOC FERET &c. de consuetudine probatur. th. 41. n. 7. Inter personas conjunctas an valeat sine titulo, & præsumatur donatio? th. 41. n. 11. 12. Resolvitur mutuo consensu. th. 42. n. 2. Non unius dissensu. n. 3. Limit. n. 4. Non morte cedentis, nec cessionarii. n. 10. Seu delegationis pro justa præstatione habetur, quandocunque quis tenetur eam tantum ob causam, quia habet actionem. D. 121. c. 5. th. 3. n. 7. Non fieri debet per fraudes, non per artes clandestinas, sed bona fide absque famosa usurarum pravitate & prohibita alienarum litium redemptione. D. 120. th. 13. n. 3.

Cessionis instrumento titulus non necessario inserendus. th. 14. Secus de Jure Saxonico. n. 2. 3. Instrumentum producens in dubio præsumitur persona in instrumento nominata. th. 41. n. 8.

Cessionem non ignorans debitor, sed certioratus, etsi aliunde, cedenti solvere nequit. D. 130. th. 12. n. 4. seqq.

ad Cessionem requiritur mandatum. D. 120. th. 9. n. 2. Verusque consensus, cessio ficta non admittitur. thes. 11. Quocunque modo declaratus. num. 2. 3. 4.

ante Cessionem etiam actiones utiles ex æquitate actionum emptori statim post perfectum contractum dantur. th. 9. n. 5.

per Cessionem Rei Vindicatio in alium non transfertur. D. 19. th. 80. D. 120. th. 28. n. 4. An actio tantum utilis cessionario detur & acquiratur? D. 117. th. 17. Non ipsum cedentis jus sed ejus tantum exercitium, cedentis nomine peragendum, in cessionarium transfertur. D. 120. th. 7. n. 2.

Cessione semel facta, moribus nostris cedens nullam penitus actionem retinet, sed quicquid juris habuit, in cessionarium transfert. D. 130. th. 12. n. 5. Ex Lege Anastasiana ratione ejus quod pretii soluti quantitatem excedit, irrita facta superfluum acquiritur cedenti. D. 120. thes. 35. num. 1. seqq. Modo cedens fraudis nullius sit particeps, n. 5. 7. Quo casu debitori cedit. n. 8. seqq.

in Cessione actionum si rei immobili æquiparetur, tutores & curatores Judicis decretum adhibeant. ibid. th. 17. n. 4.

pro Cessione soluti pretii quantitas quando probanda, confessio creditoris non est sufficiens. th. 41. n. 14.

CESSIO BONORUM.

Cessio bonorum quid? D. 15. th. 44. n. 5. Nullas requirit solennitates. D. 66. th. 100. n. 1. Secus de Jure Wirtembergico & aliorum locorum statutis. n. 2. seqq. Non infamat, cedenti tamen maculam quandam aspergit. D. 13. th. 36. n. 14. D. 100. th. 231. Quando in absentia creditoris per epistolam fieri possit? D. 78. th. 20. n. 4. Quibusdam in

in locis ignominiosis solet fieri ritibus. D. 122. th. 10. n. 4. Si fiat cum turpi actu an debitor liberetur? D. 100. th. 234.

Cessionis beneficium non datur debitoribus dolo vel ex delicto vel malitiose obæratis, bancoruptoribus, fallitis. D. 66. th. 102. n. 1. D. 122. th. 11. n. 1. Secus quodammodo de Jure Wirtemberg. D. 66. th. 102. n. 2. seqq.

Cessioni jurato quidem cum effectu potest renunciari. D. 100. th. 232.

ad Cessionem & ad dilationem non admittuntur qui dolo agunt. ib. th. 219. Obtinendam fama ad probandum admittitur. ibid. th. 315.

per Cessionem obstagia evitantur. ibid. th. 250. Debitor non liberatur, nec debitum extinguitur, nec quidquam, quod sibi obvenit, e. g. legata potest repudiare. ib. th. 233.

post cessionem in residuum debitor manet obligatus. D. 13. th. 27. n. 2. D. 91. th. 23. n. 10. D. 122. th. 9. n. 3. seqq. Licet modo contumelioso cessio bonorum fuerit facta. D. 13. th. 27. n. 3. 4. D. 122. th. 10. n. 4. seqq. De quo idonee cavere tenetur cedens. D. 122. th. 9. n. 5. th. 10. n. 3.

Cessione bonorum dissolvitur societas. D. 116. th. 43.

a Cessione exteri excluduntur in Gallia & in Saxonia. D. 100. th. 243.

Cedere est in arbitrio debitoris. th. 239. An possit mulier? th. 240. Potest, qui semel cessit, si novos inveniat creditores. th. 242.

Cedens bonis ad obulum usque & ad peram & saccum excutiendus est. ibid. th. 244. D. 66. th. 101. n. 1. D. 13. th. 6. n. 4. Vestis tamen quotidiana ipsi ex æquitate relinquenda. D. 66. th. 101. n. 2. Jure Wirtemberg. præter hanc debitori relinquendum est *der Handwercks-Zeug*. n. 3. 4. D. 13. th. 6. n. 11. De jure nec agere nec conveniri potest actionibus ante natis. D. 100. th. 235.

Cedenti bonis Carolus V. Imp. miserationis gratia aliquid indulsit. D. 13. th. 6. n. 10. In bonis postea quæsitis competens exceptio competentiæ personalis est. D. 91. th. 23. n. 12.

Cedi non potest bonis, invitis creditoribus si hi debitorem non molestent. D. 100. th. 230. Potest per procuratorem speciale mandatum habentem. ib. th. 241.

Cedendo bonis debitor liberatur a carcere. D. 65. th. 25. D. 64. th. 39. D. 122. th. 10. n. 2. Secus de Jure Elect. Sax. & aliorum locorum statutis. D. 65. th. 25. n. 2. 3. D. 64. th. 39. n. 2. sqq. & a flagitatione perpetua. D. 122. th. 10. n. 2.

CESSIONARIUS.

Cessionarius an differat a procuratore in rem suam? D. 153. §. 2. th. 25. n. 1. 2. Allegare tenetur titulum, quem a cedente habet. th. 32. n. 2. In cedentis locum & jus quodammodo succedit. ib. Procuratorem constituit. th. 48. In cessis actionibus compromittit. ibid. Juramentum defert. ibid. Solutum accipit. ibid. Acceptum fert. ibid. Pacto vel transactione debitum remittit. ibid. Utitur jure cedentis. th. 49. n. 1. Etiam quoad jus paratæ executionis. n. 2. Etiam tacita hypotheca. ibid. Non gaudet personalibus cedentis privilegiis. th. 50. 51. Quid si cessio facta periculo cedentis & cessionarius ageret actione directa? th. 52. Non gaudet jure prælationis, quod uxori in dote competit. th. 53. Gaudet fisci privilegiis etiam personalibus & non causæ inhærentibus. th. 54. Non utitur in actione cessa propriis privilegiis. th. 56. Usurarum usuras petere nequit. th. 86. Primus in concursu præferendus secundo. th. 87. n. 2. Licet secundus primum debitori cessionem

 nem

nem denunciet. n. eod. Actiones, quas vel suo nomine, vel ex persona cedentis habet, transmittit ad heredes suos lite etiam nondum contestata. th. 88. n. 1. Utilem quidem, sed non directam instituere potest actionem, si venditor s. cedens nullum reliquit heredem. th. 90. Quid si vivente cedente lis contestata fuerit? ibid. Non semper utitur jure cedentis, sed interdum privilegiarii creditoris successor ad Vtam classem in concursu creditorum remittitur. D. 100. th. 40. Omnia quæ cessis actionibus exiguntur, lucratur. D. 120. th. 7. n. 3. Differt a vero domino parum aut nihil. ibid. Rem suam agit, lis ejus est propria, & vocatur per consequens æquivoce procurator. ib. th. 27. n. 3. th. 32. n. 5. D. 121. c. 3. th. 6. n. 3. Melioris conditionis esse non debet, quam ipse cedens. D. 120. th. 39. n. 5. Licet utili actione agat, & cessio ex titulo oneroso sit facta, jure tamen propter compensationis exceptionem, quæ adversus cedentem competit, repellitur. D. 122. coroll. 6. In iis, quæ causæ & actioni cohærent, eod. jure utitur, quo ille, cujus persona fungitur. D. 112. th. 18. n. 2.

Cessionario opponi possunt non tantum facti sed & juris exceptiones, quænam? D. 153. §. 2. th. 32. Opponi potest exceptio compensationis, s. utili, s. directa agat actione. D. 106. concl. 15. D. 120. th. 39. n. 5. D. 115. th. 29. Obstat exceptio usurariæ pravitatis quæ obstat cedenti. D. 120. th 36. n. 5. Opponi potest exceptio pacti, jurisjurandi rei judicatæ, quod metus causa, & aliæ quæ cedentem repellunt. ib. th. 39. n. 4. Moratoria dilatio debitori concessa. num. 6.

in Cessionarium transit actionis periculum. ib. th. 40. n. 6.

de Cessionario an intelligendum statutum de procuratoribus loquens? ibid. th. 7. num. 4.

v. voc. Actio. Procurator.

CHARTA BLANCA.

Charta blanca a certo quodam subscripta vel sigillata contra subscribentem vel sigillantem probat. D. 66. th. 55. n. 1. 2. Operatur paratam executionem. ibid. n. 3. Si superscriptio post appositionem sigilli vel subscriptionem facta est, Jure Wirtembergico invalida est. ib. n. 4. 5. Limitatur in eo, qui postmodum contenta instrumenti acceptavit. n. 6. Ab universitate subsignata vel subscripta, an loco Syndicatus sufficiat? D. 131. th. 78.

Chartam blancam s. blancetum exhibere non sufficit loco literarum credentialium. D. 107. th. 50. n. 4.

CHIROGRAPHUM.

Chirographum quid significet? D. 17. th. 53. n. 2. Cancellatum firmiter a creditore probat debitum esse solutum. th. 54. n. 2. 3. D. 20. th. 11. n. 1. Et si hoc creditor spe debitum recipiendi scripsisse dicat, intra 30. dies auditur. D. 17. th. 54. n. 5. Ampliatur, licet sit informiter cancellatum. th. 55. Si a creditore cancellatum, quamdiu contrarium non probatur, censetur irritum. n. 3. Ampliatur. n. 4. Exinde obligationis dissolutio & liberatio præsumitur. th. 56. n. 1. Nec sufficit, creditorem probare, se a debitore nihil recepisse. n. 2. Nec sufficit, si creditor cancellationi, se hoc per errorem fecisse, adscripserit. th. 57. n. 4. Creditor tamen quandoque contrarium probare potest. th. 58. Conjecturis & præsumptionibus. ibid. Quæ probatio intra 30. dies non coarctanda est. th. 59. Limitatur. ibid. n. 3. Incisum vel combustum, exinde tamen non probatur tacitum pactum remissorium

rium. th. 60. D. 20. th. 11. n. 2. 3. 4. & th. 12. Sed ſaltem liberatio, quæ cancellationi, ut ſuæ cauſæ non adſcribitur. D. 17. th. 60. n. 7. Si a debitore cancellatum, exinde debiti ſolutio non præſumitur. th. 61. n. 3. Si a tertio cancellatum, exinde ſolutio non inducitur. th. 62. n. 1. Limitatur. n. 2. Si a procuratore ad exigendum debitum dato, cancellatio non præjudicat domino. th. 63. n. 5. Apud creditorem repertum cancellatum in dubio ab ipſo cenſetur cancellatum. th. 64. n. 3. Apud debitorem repertum cancellatum exinde non præſumitur liberatio. th. 65. n. 2. 3. 4. Quamvis ex poſſeſſione chirographi talis præſumatur. ibid. n. 1. Quæ præſumptio ex inductione non augetur. n. 3. Limitatur. n. 8. 10. Apud tertium cancellatum repertum, inde ſolutum debitum non præſumitur. th. 66. Si penes debitorem, aut penes creditorem quidem ſed ſciſſum aut cancellatum reperitur, ſolutio præſumitur. D. 130. th. 38. n. 4. 5. Non ipſum jus & actionem ſed tantum ejus probationem continet. D. 158. tit. 2. th. 88. n. 2. Licet aliquo in loco exiſtat, actiones tamen & jura quæ illo probantur, in eod. loco exiſtere non dicuntur. n. 3.

Chirographi datio ſpecialis contractus non eſt. D. 11. th. 16. n. 2. Redditio debitori a creditore facta eſt pactum tacitum præſumptum. D. 20. th. 2. n. 6. & th. 4. n. 4. Cur dicatur pactum remiſſorium & quid ſit? th. 5. 8. 9. Valida eſt ad pactum remiſſorium ſi ultro & ſimpliciter eſt facta. th. 10. n. 1. Non vero ſi facta inſpectionis gratia. n. 4. Debet in originali, quod ſcilicet ſuper principali debito confectum eſt, a creditore, & a creditore acceptata eſſe. n. 5. th. 11. n. 3. th. 13. & th. 17. Unius tantum, ſi adhuc plura adſint unius debiti, an operetur debiti remiſſionem? th. 14. 15. 16. Inducit præſumptive remiſſionem debiti, licet illud adhuc teſtibus probari poſſit. th. 15. n. 4. Si ſcilicet illud chirographum ſuper hypotheca confectum eſt, non probat remiſſionem ipſius debiti. th. 17. n. 2. Si facta, illud cenſetur remiſſum, ſuper quo inſtrumentum vel chirographum redditum principaliter confectum eſt. ibid. An ſit facta, chirographo integro, an cancellato reddito, nihil intereſt. th. 19. Ab ipſo creditore, debito adhuc ſalvo exiſtente, facienda eſt. th. 20. 21. 56. A procuratore ſpeciale mandatum habente fieri poteſt. th. 22. Si facta a procuratore, non habente mandatum, ſolutio præſumitur. n. 2. Facienda eſt ipſi debitori. th. 23. n. 1. Quid ſi tertio facta? n. 2. 3. Tertio ſi facta, ut id debitori reſtituat, eo abſente & ignorante, pactum remiſſorium non cenſetur initum. th. 24. Idem eſt, ſi facta hoc modo Notario, quod tamen moribus noſtris ſecus eſt. th. 25. Si facta tertio, eam acceptationem debitor tempeſtive ratihabere debet. th. 26. Procuratori debitoris omnium bonorum, remiſſorium pactum inde inducitur. th. 27. Idem eſt ſi facta procuratori ſpeciale mandatum habenti. th. 28. Tutori & curatori debitoris adhuc pupilli, & ab illis debitoris nomine accepta. th. 29. Secus ſi facta curatori fœminæ debitricis. ibid. n. 5. Curatoribus vel Rerumpubl. adminiſtratoribus. th. 30. Magiſtris ſocietatum, ſi ad ſocietatem debitum pertineat. ib. n. 2. Magiſtris & Præpoſitis aliarum Univerſitatum & Collegiorum. n. 3. Filio a creditore patris. th. 31. Secus ſi facta patri a creditore filii. n. 3. Vel illi, ſub cujus generali poteſtate eſt Eccleſia, a creditore Eccleſiæ. th. 32. Servo a creditore illius domini an operetur pactum remiſſorium? th. 33. Fieri poteſt debitori per

 nuncium

nuncium vel epiſtolam. th. 34. Qui tamen eam ante pœnitentiam vel mortem creditoris acceptare debet. th. 35. Facta fidejuſſori, non habenti mandatum, ſi cautio eſt ſuper debito principali, non operatur remiſſionem. theſ. 36. Facta fidejuſſori, ſi cautio eſt ſuper fidejuſſione & principali debito confecta, fidejuſſio cenſetur remiſſa. ibid. n. 3.4. & th. 59. n. 4. Facienda eſt ſimpliciter nulla cauſa expreſſa. th. 37. n. 1. Facta ob mox ſecuturam ſolutionem condicitur. ibid. n. 3. Facta ſervo, ſi chirographum ſuper manumiſſione confectum eſt, is manumiſſus cenſetur. th. 38. Si mandata ut debitori fiat, liberatio mandata cenſetur. ibid. num. 4. A debitore probanda eſt. th. 39. Non probatur, quod debitor Chirographum apud ſe habeat. ibid. num. 2.3. An V. Teſtibus probanda? theſ. 40. Si a debitore plusquam ſemiplene probata eſt, huic juramentum ſuppletorium deferri poteſt. ibid. num. 4. Si negetur, animo remittendi eſſe facta, creditor probare debet. th. 41. num. 1. 2. Cenſetur facta ob cauſam, de qua prius conventum. ibid. n. 3. Probari poteſt ex conjecturis. th. 42. Durante executionis proceſſu facta, illud docendi debiti gratia factum præſumitur. n. 2. Facienda ab iis, qui habent liberam rerum ſuarum adminiſtrationem. th. 43. Fieri poteſt a fœminis ſine maritorum conſenſu. ibid. n. 2. Hodie conſenſus curatorum neceſſarius eſt. n. 3. 4. A muto fieri poteſt. n. 5. A quibus fieri non poſſit? th. 44. Ut a pupillo, vel minore ex mera liberalitate, nec cum tutoris vel curatoris authoritate. ibid. n. 3. 4. A procuratore cum libera. th. 46. A filiofam. liberam peculii profectitii adminiſtrationem habente debitori peculiari. th. 47. Fieri poteſt a procuratore in rem ſuam. th. 48. n. 2. A filiofam. debitori ſuo caſtr. vel quaſi. th. 49. n. 1. Accipi poteſt a quolibet uſu rationis non deſtituto, ut a pupillo ſine tutoris authoritate & ab infante. th. 50 & 51. Valide non accipitur a furioſo. th. 51. n. 2. Inter Virum & Uxorem fieri nequit. th. 52. Ejus debiti, cujus incidenter & enunciative mentio eſt facta, remiſſionem non inducit. th. 53. Operatur remiſſionem debiti, ſuper quacunque cauſa conſcriptum ſit chirographum. th. 54. Si illud ſit conſcriptum ſuper rebus depoſitis, facit, ut illæ depoſitario donatæ cenſeantur. n. 2. Idem eſt, ſi ſuper annuis reditibus vel ſuper pretio, certo tempore ſolvendo, confectum ſit. n. 3. 4. 5. Si debitum 500. ſolidos excedat, *actis* publicis inſinuanda eſt. th. 55. n. 2. 3. Si facta, naturalis obligatio tantum tollitur, civilis vero ope exceptionis excluditur. th. 57. Gignit exceptionem perpetuam pacti taciti de non petendo. th. 58. n. 1. Quæ competit omnibus debitoris heredibus & illis, quorum intereſt. th. 59. n. 1. Debitoris fidejuſſori. ibid. n. 3. Si illud plura diverſarum perſonarum debita continet, & uni eſt facta, accipienti tantum competit exceptio de non petendo. th. 60. Fidejuſſori facta, huic ſoli prodeſt exceptio, ſi in eo inſtrumento & debitor & fidejuſſor ſe obligarunt. ib. num. 2. Limitatur. n. 3. Uni facta, ſi in illo plures rei debendi ſocii obligati ſunt, etiam quoad reliquos operatur remisſionem. th. 61. Secus ſi non ſunt ſocii. n. 4. In quo plures ſunt obligati, uni ſi eſt facta, actiones quoad reliquos creditores accipienti non cenſentur donatæ. th. 62. Uni facta, in quo plures fidejuſſerunt, reliquis non prodeſt. th. 63. Si uni heredum facta, accipienti tantum datur exceptio. th. 64. Si facta, exceptio pacti taciti competit con-

tra

tra creditoris heredes universales & singulares. th. 65. Ab uno facta, si in illo chirographo debitor pluribus creditoribus obligatus erat, reliquis ignorantibus non præjudicat. th. 66. Si ab uno facta, ex duobus reis credendi, cui opponatur exceptio, distinguitur. th. 67. Si facta exceptio actioni personali & hypothecariæ opponi potest. th. 68. An hæc exceptio elidatur, replicatione pacti de petendo? th. 69. Alieni per traditionem cui addita clausula, eive, qui hanc feret, an delegatio fiat an cessio? D. 100. th. 207.

Chirographum debitoris si mercatores dant, exactionem mandasse intelliguntur. D. 100. th. 170. Qui accipit, ut ostensione ejus possit recipere solutionem, limites hos non debet egredi nec potest. D. 161. th. 5. n. 8. Reddens debitum remittere videtur. D. 139. th. 13. n. 7. Occupanti militi in bello an competat jus debitum exigendi & an debitor illi recte solvat? D. 130. th. 24.

Chirographo a creditore sponte & simpliciter debitori reddito, ipsi debitum tacito pacto censetur remissum. D. 29. th. 2. D. 120. th. 41. n. 5. Ita, ut ejus fidejussori etiam exceptio competat. D. 29. th. 2. Nisi fidejussor pro invito & contradicente debitore, aut expresse donandi animo intercesserit. ib. Licet aliæ ejusdem debiti tabulæ eodem tempore conscriptæ apud creditorem permanserint. ibid. Quoad alios tamen in eodem instrumento principaliter obligatos hujusmodi restitutio nihil operatur. ibid. Nisi sint cum accipiente correi & socii. ibid. Debitori post partis solutionem reddito, creditor residuum regulariter remittere videtur. D. 122. th. 32. n. 1. Amisso non statim jus ipsum in eo conscriptum amissum est. D. 130. th. 24. n. 4. Titulo legitimo acquisito ipsum etiam jus acquisitum videtur. ib. n. 2. vid. tamen num. 4. Conductoris in prædium conductum illato, actiones & jura quæ illo continentur, tacite locatori an obligentur? D. 158. tit. 2. th. 88.

in Chirographo mercatorum an causa exprimenda? D. 100. th. 120. Quando quis promisit, se daturum creditori aut quicunque Chirographum exhibuerit, ille, qui exhibet Chirographum, adjectus, non procurator ad exigendum est. D. 161. th. 5. n. 8.

Chirographa s. obligationes ante residui usurarum exsolutionem reddere creditores non tenentur, licet debita capitalia soluta. D. 122. th. 32. n. 2. Legans, tradens, ipsam actionem legasse censetur. D. 20. th. 17. n. 4.

CHRISTIANUS.

Christianus in dubio præsumitur, si quis in territorio Christianorum occisus reperiatur. D. 12. th. 25. n. 3. 4.

CIRCUMSTANTIA.

Circumstantia jus variat. D. 66. th. 35. num. 2.

CIRCUMVENIRE.

Circumvenire se contrahentibus naturaliter licitum est. D. 58. th. 21. n. 9.

CITARE.

Citare & evocare possunt Principes in causis ad illorum jurisdictionem pertinentibus subditos in territorio existentes, immediate sine subsidiali requisitione. D. 26. th. 15. Licet alius in locis illis personalem s. administratoriam, vel realem s. patrimonialem habeat jurisdictionem. ibid. Non possunt præfecti s. provinciarum præsides alteri præfecto subditos. th. 16. Nisi implorato & requisito hujus officio. ib. Licet omnes sint sub uno Principe. ibid.

Citari ex alterius Judicis territorio, non nisi implorato ejus subsidio quis potest. D. 66. th. 17. Et Judex imploratus si

hoc præstare nolit, a superiore cogi potest. n. 4. In Ducatu Wirtemberg. hoc casu ad petitionem partis edicto citatur reg. n. 5. 6. Sine venia quidem sub pœna L. aureorum non possunt. th. 18. Quod hodie fere in desuetudinem abiit. n. 2. 3. In Ducatu Wirtembergico adhuc pœna arbitraria locum habet. n. 4.

Citandi quod non sint illi, qui præsentes actum impedire nequeunt, quando procedat? D. 60. th. 28. n. 6. 14.

Citatur si quis una hora, & actus fit in alia, non valet actus tanquam parte non citata factus. D. 138. c. 3. art. 2. th. 2. n. 8.

Citatus ad diem feriatum, habet exceptionem feriarum. ib. c. 2. th. 3. num. 2. Quis ad horam consuetam intelligitur. ibid. c. 3. art. 2. th. 2. n. 7. Ad Judicem incompetentem in dubio venire, & exceptionem fori declinatoriam opponere debet. D. 27. th. 1. Nisi Judicis incompetentia est notoria, ubi citatus impune emanere potest. ib. In foro Saxonico nec per literas hanc suam exceptionem opponere potest. ibid. A pœna contumaciæ excusatur si alio in loco a magistratu in vinculis detineatur, licet propter delictum. th. 21. Ad diem, qui in loco citati est sacer, comparere non tenetur. Disp. 28. thes. 4. Licet in loco, ubi judicium agitur, dies ille sit Juridicus. ib. Regulariter invitus causam suam alienæ fidei committere, & procuratorem mittere non tenetur. D. 32. th. 2. Etsi ob impedimentum ipse comparere nequeat. ibid. Non comparens tenetur adversario ad refusionem omnium expensarum. Disp. 66. th. 19. De Jure Wirtemb. præter hanc ad pœnam judici exsolvendam. n. 2. 3. 4. Ad diem feriatum in dubio venire & illum diem feriatum probare debet. D. 81. th. 11. n. 6. th. 29. n. 3. Impune emanet. ib. th. 29. n. 2. Habet ad deliberandum 20. dierum spatium. D. 66. th. 47. n. 1. Hodie hoc tempus est arbitrarium. n. 2. & seqq.

Citatum non comparentem a pœna contumaciæ non excusat rusticitas. D. 27. th. 3.

Citatis, in causis pecuniariis, etiam arduis, liberum est, an ipsimet, an per procuratores comparere velint. Disp. 32. th. 1. Licet in ipsa citatione nulla mentione procuratorum facta, citati fuerint. ibid. Limit. nisi Judex ex justa causa expresse mandaverit, ut in propria persona compareant, licet causam illam in citatione non expresserit. ib.

CITATIO.

Citatio comprehendere debet terminum congruum, nec nimis angustum. D. 66. th. 15. n. 1. Qui terminus de Jure Camerali est arbitrarius. n. 2. De Jure Wirtemberg. absentibus longior & præsentibus 8. dierum præfigitur. n. 3. Peremptoria sequitur regulariter tertiam dilatoriam. ib. th. 16. n. 1. Vel quandoque unam vel alteram, vel etiam ab initio una pro omnibus ponitur. n. 2. Tertia dilatoria hodie habet vim peremptoriæ. ib. n. 2. seqq. Ad reassumendum an locum habeat, si quasi procurator mortuus? D. 18. thes. 37. n. 8. Criminalis per campanulam in Ducatu Wirtembergico usitata non adhibetur, ubi processus tantum super facto instituitur. D. 69. th. 1. num. 16. Per campanulam quæ? ibid. Quæ quandoque ex gratia remittitur. n. 17. Edictalis est irregularis, & extraordinaria. D. 60. th. 29. n. 2. Ad diem feriatum expresse facta nulla est. D. 81. th. 29. n. 6. Limitatur. ib. Edictalis quando locum habeat? D. 106. th. 23. n. 6. Sine Judicis commissione facta est ipso jure nulla. D. 107. th. 8. n. 2. Limi-

Limitatur de moribus quorundam locorum. n. 4. Aut si ministri publici aliquem in flagranti crimine apprehendere possint. n. 5. Die fasto insinuanda non est. D. 107. th. 51. n. 3. Secus de Jure Camerali. n. 4. 5. Partis adversæ non requiritur, ubi testes in causa formandæ inquisitionis recipiuntur. D. 119. th. 5. Post litem contestatam si in universitatem directa, illa non comparens, contumaciam non incurrit. D. 131. th. 93. n. 1.

Citationis libellus & actionis adhuc hodie differunt. D. 94. coroll. 1.

Citationi libelli copia inserta, reo induciæ moratoriæ non sunt ulterius indulgendæ. D. 119. th. 7.

Citationem an & quatenus nuncius judicialis extra territorium mittentis, aut nuncius superioris in districtu inferioris exequi possit? remissive. D. 107. th. 51. n. 8.

Ad Citationem exequendam nuncius domum citandi eo invito intrare non debet. ib. n. 9. 10. Alias injuriarum & de vi tenetur. n. 11. Sed citare debet ad domum ante fores, alta & clara voce. n. 12.

Citatione absque nova reus in judicio præsens ad aliam causam respondere non tenetur. D. 119. th. 4. Ad reassumendum opus non est, si dominus actionis s. negotii, vel jam litem contestatus, vel pro suo procuratore consentiente cautionem præstiterit. D. 121. c. 6. th. 1. n. 5. 6. Hodie vero heredes domini ad reassumendum citantur. n. 13.

in Citatione hora non est necessario inserenda. D. 138. c. 3. art. 2. th. 2. n. 7.

CIVIS.

Civis Romani titulus an adhuc aliquid commodi afferat? D. 137. th. 7. n. 21.

Civium in numerum si quis recipiatur, quæ consideranda? D. 159. c. 6. th. 12. E numero non sunt excludendi spurii. D. 116. th. 101.

inter Cives æqualitas servanda est, & quod unus præ reliquis patitur, ab iisdem est resarciendum. D. 3. th. 18. num. 10. & th. 28.

CIVITAS.

Civitas, etiam minima, superiorem non recognoscens, majestatem habere potest. D. 6. th. 2. n. 4. Famam ex illius statutis imminutam restituere potest. ibid. th. 4. n. 3. Creditrix habet in bonis debitoris personale privilegium. D. 59. th. 21. n. 1. Sed hoc privilegium alteri cedere nequit. th. 46. n. 2. Quando dicatur privatorum loco esse? th. 21. n. 5. 11. 12. Inferior passim in Jure Resp. vocatur. ibid. n. 8. Et fiscus in materia prælationis sibi invicem opponuntur. ibid. n. 10. Sine expressa conventione, vel legis dispositione in bonis debitorum nullum privilegium habet. n. 12. In bonis administratorum suorum habet tacitam hypothecam. n. 15. In Ducatu Wirtemb. habet ratione debiti, *von gemeinen Nutzens wegen*, in bonis debitoris tacitam hypothecam cum jure prælationis. th. 22. n. 4. D. 158. tit. 2. th. 11. n. 3. D. 112. th. 11. n. 3. Quæ ipsa communi civium consensu vel per concilium, quod totam civitatem repræsentat, proprio nomine mutuam accipit pecuniam, efficaciter obligatur. D. 43. th. 9. D. 117. th. 32. D. 103. c. 2. th. 7. n. 7. & c. 3. th. 9. n. 1. seqq. & th. 11. D. 142. §. 1. th. 8. n. 2. Etsi pecunia in ejus utilitatem versa non probetur. D. 43. th. 9. D. 117. th. 32. D. 103. c. 3. th. 9. n. 4. & th. 11. n. 3. Aut statim illam Principi suo vel aliis iterum mutuam dederit. D. 43. th. 10. D. 103. c. 3. th. 9. n. 5. Nec audienda civitas volens actionem contra alium cedere. D. 43.

D.43. th. 11. Quæ non ſuo ſed alieno nomine mutuum accepit, non obligatur. th. 12. Quando non ipſa, ſed ejus adminiſtratores ſimpliciter mutuam pecuniam accipiunt, ipſa exinde eſt obligata, ſed actionem cedendo ſe liberare poteſt. th. 13. An teneatur ex mutuo, quod ad Cameram Principis eſt translatum? D. 117. th. 27. ſeqq. An actionem creditori ſuo cedendo liberetur? th. 37. Salva urbe deleri, ac urbs civitate incolumi permanente everti poteſt. D. 103. c. 2. th. 1. n. 2. Quotupliciter accipiatur? ibid. th. 1. & th. 2. & 3. Eſt vel maxima, vel major, vel minor. ib. th. 4. Quæ diſtinctio hodie nullius eſt uſus. n. 5. Hodie dividitur in mediatam & immediatam. n. 6. Tunc demum obligatur, ſi pecunia mutuo data ad ejus utilitatem verſa. th. 7. n. 1. Quando verſa pecunia dicatur, quando non? n. 3. ſeqq. Eſt nomen juris, & corpus quoddam, animo & intellectu carens. ib. c. 3. th. 7. n. 2. Dolum committere nequit. ibid. Et delinquendo & contrahendo obligari poteſt. n. 3. Et univerſitas quomodo & quando delinquere videatur & puniri poſſit? n. 6. Poteſt credere filiofam. n. 7. Quando conſentire videatur? n. 8. Ipſa contrahere poteſt, ſed per ſe difficulter. c. 4. th. 5. n. 6. Poſſidere & uſucapere, ſyndicos & actores conſtituere poteſt. c. 3. th. 7. n. 8. Obligatur ex mutuo etiam cum uſuris. c. 3. th. 8. Æque ac privatus ex ſuo contractu obligatur. c. 3. th. 9. n. 4. c. 4. th. 1. Ipſa contrahere & mutuum accipere videtur, ſi illi mutuo accipiant, penes quos eſt regimen civitatis & qui illam repræſentant. c. 3. th. 10. n. 1. Obligatur ſtatim ex contractu actoris & Syndici ad mutuum accipiendum ſpeciali mandato conſtituti, aut ſi illius contractum approbaverit. th. 11. num. 1. Idem eſt ſi Syndicus, ſine expreſſo quidem mandato, præſente tamen populo vel concilio contraxit. n. 3. Nec hoc in caſu probatio verſionis in rem neceſſaria eſt. n. 2. Tunc demum ex mutuo a ſimplici ejus adminiſtratore accepto obligatur, ſi verſio in rem probatur. th. 15. D. 142. §. 1. th. 8. num. 3. Quæ verſio a creditore docenda. Diſp. 103. c. 3. th. 16. Non tenetur, ſi pecunia non eſt in rem Civitatis verſa, ſed ſi convenitur, tuta eſt exceptione non verſionis in rem. th. 18. n. 1. Comparatur pupillis. n. 5. Exceptionem non factæ verſionis in rem opponere poteſt, licet in inſtrumento deſuper ab adminiſtratoribus confecto eidem fuerit renunciatum. th. 19. n. 3. Ad mutuam pecuniam debito tempore reſtituendam competenti actione conveniri poteſt. c. 5. th. 2. n. 1. Condictione ſc. directa ex mutuo. th. 3. An ad æs alienum ſolvendum in ſubſidium civibus collectam imponere poſſit? c. 5. th. 11. & adminiſtrator in proceſſu ordinario etiam uno libello alternative & eventualiter conveniri poteſt. th. 14. n. 7. In contractibus pro privato habetur. D. 131. th. 2. n. 3. In Saxoniæ ditionibus ex contractu ſine tribunorum plebis conſenſu non obligatur. th. 34. n. 1.

Civitatis jus a patre impetratum tranſit etiam in liberos antea natos. D. 64. th. 5. n. 1. Quibusdam in locis hodie plane non tranſit in filios. ib. n. 2. Jure Hamburg tranſit in antea natos liberos qui 12. ætatis annum non impleverunt. n. 3. 4. 5. Romanæ juris effectus qui? D. 72. th. 5. Ad jus cogendi non ſunt, qui alicubi neceſſitate officii vel belli commorantur, quamdiu illa neceſſitas durat. th. 34. n. 121. Jus quid ſit? D. 103. c. 2. th. 2. n. 1. Quibus competebat? n. 2. In utilitatem quando dicatur

tur versa pecunia vel non? th. 7. n. 3. seqq. Inter administratorem & negotiorum gestorem quoad ipsam gestionem vel secutum eventum an sit differentia? th. 8. n. 5. D. 32. th. 15. D. 53. th. 40. In utilitatem censetur versa pecunia, quæ ab administratore in causam necessariam accepta & ante versionem casu periit. D. 103. c. 2. th. 8. n. 6.

Appellatione an etiam pagi in l. 27. de R. C. comprehendantur? c. 3. thes. 2. Constituendæ jus ad quem pertineat? th. 3. Ad Regalia refertur. n. 2. Jura & nomen omnibus universitatibus denegantur, quibus illa ab Imperatore non sunt specialiter concessa. th. 3. n. 2. Constituendæ jus hodie etiam pertinet ad Principes & reliquos Imperii Status. ibid. Jus omne an hodie in Consules & Senatum a populo sit translatum? th. 10. n. 4. D. 131. th. 31. n. 3. Quod de moribus Saxoniæ denegatur. D. 103. c. 2. th. 10. n. 5. Cum administratoribus contrahere, est lubricum. th. 10. n. 9. In Causa requiritur, ut pecuniæ versio in rem ejus probetur. th. 16. n. 3. Secus hoc est in alio, qui administrat aliena negotia ex mandato domini, ubi sufficit si constat eo tempore & loco necessariam pecuniam fuisse, & in eam causam creditam. n. 2. & th. 18. n. 2. An & quatenus administratores ex mutuo civitatis nomine accepto obligentur? th. 20. Administratores, si pecunia mutua in rem Civitatis est versa, plane non suo nomine obligantur. th. 20. n. 3. seqq. Contra actorem, si in Judicio condemnatus, non datur actio rei judicatæ sed contra municipes. th. 21. n. 6. Nomine mutuum dans creditor administratori, eo animo, eaque lege fecisse creditur, ut illa pecunia in Civitatis utilitatem vertatur, ac ita illa ipsa obligetur. th. 24. n. 3. Administratores tacite proprio nomine sunt obligati, si pecunia non in rem Civitatis versa. th. 24. Et hoc ex quasi, non vero, contractu. th. 25. n. 1. Nec sese protestatione ab hac obligatione liberare potest. n. 2. seqq. In utilitatem an pecunia mutua versa, si non constet, an in dubio contra Civitatem an contra administratores prius agendum? c. 5. th. 14. n. 4. seqq. Jus legitimatis per subseq. matrim. non denegandum. D. 98. th. 33. n. 5. Privilegia utrum contulisse credatur, si Princeps Civitati, sine suo consensu extructæ, scripserit ut civitati? D. 165. th. 123.

Civitati nec administratoris malitia, nec creditoris credulitas nocet. D. 103. c. 3. th. 16. n. 3. Non nocet transactio ab administratoribus ambitiose facta. th. 18. n. 6. An perpetuo competat exceptio N. N. P.? th. 19. n. 4.

Civitatem amittunt deportati ac in opus publicum damnati. c. 2. th. 2. n. 3. Inter & pagum differentia hodie ab authoritate superioris dependet. c. 3. th. 3. n. 5. Contra agens suam intentionem fundat & in mutuo contractu, & in versione in rem Civitatis. c. 5. th. 4. n. 2. Contra creditor agens, editionem ratiociniorum administratoris ab ipsa Civitate petere potest. ibid. th. 6. n. 1. Non repræsentant Consules & Senatores sine tribunis plebis. D. 131. th. 32. & th. 33. n. 2. Limitat. th. 33. n. 2.

Civitate obligata, singuli Cives non sunt obligati. D. 103. c. 3. th. 5. n. 3. Nec hoc in casu executio in bona singulorum admittitur. n. 4. Limit. n. 5.

Civitates mutui auxilii gratia sunt constitutæ. D. 58. th. 20. n. 4. Quibus remediis ad solutionem mutui adigantur? remissive. D. 103. c. 5. th. 8. Quomodo exequantur, & an & quatenus arresta & repressaliæ locum habeant contra singula Civitatis membra? ibid. th. 11.

Provinciales ad ſimilitudinem municipiorum Rom. hodie introductæ. D. 131. th. 31. n. 1. Quænam habeant jus fiſci? D. 112. th. 10. 11. 33. Imperiales an Cancellarium habere posſint? D. 131. th. 12. n. 5. th. 96. n. 4. In ſuis territoriis jura Principis habent. D. 112. th. 33. n. 6. Habent non tantum votum conſultivum, ſed & deciſivum. D. 6. th. 3. n. 8. Habent jus aggratiandi. ib. Quæ dicuntur, *Frey-Reichs-Stadt*, an differant ab illis, quæ ſimpliciter vocantur *Reichs-Stadt*? ib. In ſuo diſtrictu jura vicemque Principum obtinent. D. 16. c. 1. th. 4. n. 10. Uti etiam realia ſuperioritatis Jura & Regalia. ib. n. 11. Liberæ dictæ, quæ immediate Imperio ſubſunt. D. 159. c. 5. th. 16. n. 2. Habent Regalia & Jurisdictionem Eccleſiaſticam. n. 2. Etiamſi in protectione Principis ſint. n. 4. Et Principes Jura quædam ſingularia in Civitatibus exerceant. n. 5. Municipales circa leges abrogandas nihil poſſunt. D. 61. th. 9. n. 1. Regulariter ab exercitio Regalium abſtinere debent. Diſp. 159. c. 5. th. 6. n. 3. Condunt ſtatuta ex conceſſione Principis ſui. ibid. c. 6. th. 7. n. 4.

Civitatum inſignia. D. 103. c. 3. theſ. 2. n. 3.

Civitatibus ſolus Imperator ſpiritum & vitam infundit. th. 3. n. 2.

CLAUDICARE.

Claudicare ex uno latere negotium, ex altero vero ſubſiſtere poteſt. D. 7. th. 47. n. 2.

CLAVIS.

Clavium traditio cauponem ab onere cuſtodiæ & leviſſima culpa non liberat. D. 105. th. 45. n. 2.

CLAUSULA.

Clauſula generalis; Cum omnibus quibuscunque; in expreſſione certæ ſpeciei Regalium quid operetur? D. 6. th. 3. num. 2. Cum omni jure aut omnibus pertinentiis, adjecta in Inveſtitura Ducatus quid operetur? ibid. *Alles getreulich und ohne Gefæhrde*, quid denotet? D. 58. th. 16. n. 13. Contractui adjecta, actionem exinde deſcendentem, bonæ fidei non reddit. D. 19. th. 96. Dolum & fraudem ſaltem excludit. D. 15. th. 16. n. 3. Ut ſinguli fidejuſſores in ſolidum teneantur, vel conveniantur: nihil operatur. D. 14. th. 11. n. 3. 5. 6. *Unverſcheidentlich*, indiviſum, importat renunciationem beneficii diviſionis. ib. n. 7. Salvo Jure addendi, mutandi &c. libello adjecta nihil operatur. D. 66. th. 43. num. 4. Rebus ſic ſtantibus in qualibet diſpoſitione intelligitur. D. 16. th. 135. n. 4. D. 116. th. 9. Rati in mandatis ut expreſſe adjiciatur non eſt neceſſarium. D. 53. th. 29. Licet hæc indefinita transactioni ſit addita, nihil a te petam, tamen iſta de certa cauſa inita ad alias non extendenda. D. 30. th. 2. Cognito, lectoque teſtamento, ut adjiciatur in inſtrumentis ſuper transactionibus de controverſiis, quæ ex ultima voluntate dependent, utile eſt. ib. th. 8. De rato, vel de ſuo periculo ut a mittente in literis credentialibus addatur, non neceſſarium. D. 107. th. 50. n. 17. Heredum mentionem faciens in contractibus ſupervacua eſt, quoad h. effectum, ut nimirum actio in illos transeat. D. 136. th. 23. n. 5. In cambiis adjici ſolita: *Um den Werth bin ich von ihm vergnüget*, quid inducat? D. 142. §. 3. th. 10. n. 3. *Wiſſentlich* inſtrumentis contractuum adjici ſolita an excludat erroris exceptionem? D. 151. th. 95. Si pluris res valet, dono, an excludat querelam enormis læſionis? D. 154. tit. 5. §. 1. th. 22. Salvo Jure Imperii

perii & Imperatoriæ Supremitatis tacite annexa habetur, omnibus reſcriptis, beneficiis & conceſſionibus. Diſp. 159. c. 5. th. 1. n. 1. Cum libera adminiſtrandi facultatem, licet plene alicui datam eſſe indicet, neutiquam tamen donandi præbet poteſtatem, ſed ea, quæ alias ſpeciale requirunt mandatum. D. 161. th. 5. n. 1. Codicillaris ſi teſtamento adjecta, an hereditas non acquiſita transmittatur? D. 88. th. 8. n. 8. 9. 10. Codicillaris ſuſtinet teſtamentum agnatione poſthumi ruptum in vim fideicommiſſi, ſi teſtator ſcivit uxorem eſſe prægnantem, vel poſthumo poſt teſtamentum nato diu ſupervixit. D. 68. p. 3. th. 40. num. 1. 2. Secus de Jure Wirtembergico. n. 3. Codicillaris an ſubintelligatur, ſi inter liberos aut ad pias cauſas teſtatus quis proponatur? D. 116. th. 69. D. 132. th. 18. n. 8. Codicillaris vel clauſula omni meliori modo ſi teſtamento addita, an præſtanda ſint legata in illo relicta, illo deſtituto? D. 132. th. 17.

Clauſulæ codicillaris vim habet juramentum in teſtamento poſitum. D. 132. th. 16. n. 4.

CLEMENTIA.

Clementia cum Judicio exercenda eſt. D. 6. th. 1. n. 5. Intempeſtiva abſtineat Princeps. th. 10.

Clementior lege Judex eſſe non debet. th. 4. n. 2. Nec pœnam legibus definitam remittere. ib.

CLERICUS.

Clericus injurioſis verbis aliquem onerans, injuriarum tenetur. D. 1. th. 25. n. 6. Ab oneribus ob extremam neceſſitatem impoſitis ſe excuſare nequit. D. 3. th. 39. n. 3. Coram ſeculari Judice confeſſus non habetur pro judicato. D. 55. th. 29. n. 3. Quodnam dignitatis domicilium habeat? D. 72. th. 23. Quis? D. 90. c. 6. n. 19. Secularis hodie eſt A. C. Sacerdos. ib. n. 20. In ſubſidium ex reditibus Eccleſiæ ſororem ſuam dotare poteſt. D. 87. p. 2. m. 1. th. 6. n. 23. Cum ſola fœmina fabulas miſcere prohibetur. D. 107. th. 23. n. 5. Nec nuncium ad illam ſecreto mittere poteſt. ib. Ut Epiſcopus & Monachus, nec volens ad tutelam, etiam honorariam, admittitur. D. 137. th. 18. n. 3. Secus in aliis, quæ ſunt infra Epiſcopos. n. 6. Macellariorum & tabernariorum officium exercere prohibetur de Jure Canon. D. 105. th. 10. n. 7. Quandoque pro ſalariis præſtandis collectari poteſt. D. 124. theſ. 13. n. 7. ſeqq. Qui domino ignorante factus, ſervo in vindicando annus ſervatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. n. 2. In Conſiſtoriis forum ſortitur, niſi exceptio adſit. D. 159. c. 6. th. 75. num. 2. Collectas, quæ in commune proſunt, ſolvere tenetur. n. 4. An poſſit mercaturam exercere? D. 100. th. 36.

Clericis opprobrium eſt, ſi peritos ſe velint eſſe diſceptationum forenſium. D. 57. p. 1. c. 2. th. 2. n. 11.

Clericos contra an probent libri mercatorum? D. 100. th. 299.

In Clericis ad opponendam fori præſcriptionem duo menſes obtinent. D. 138. c. 3. art. 6. th. 2. n. 2. Perſonatus habentibus, phyſicam vel leges audientibus duo menſes obtinent. ibid.

COACTUS.

Coactus magis patitur, quam agit. D. 139. th. 20. n. 8. Non delinquit. ibid.

CODICILLUS.

Codicillum facere nequit impubes. D. 139. th. 14. n. 8.

Codicilli in lata ſignificatione dicuntur teſtamentum. D. 17. th. 21. n. 9. Cœci omnes ſolennitates l. 8. C. qui teſt. fac. poſſ.

poſſ. habere debent. D. 68. p. 3. th.45. n. 1. Quid de Jure Wirtembergico? n. 3. Ejusdem teſtamenti, teſtamento ipſo deſtituto an valeant? D. 132. th. 12.

Codicillis an & quando tutor honorarius dari poſſit? D. 137. th. 10. n. 5.

In Codicillis teſtes eſſe poſſunt legatarii. D. 118. th. 58. Non requiritur, ut teſtes ſint ſpecialiter rogati. D. 134. th. 16. n. 2. v. Voc. Clauſula.

COECITAS.

Cœcitas ſuperveniens uni ex pluribus condominis in ſuperiorit. territor. non privat eum tali. Diſp. 159. c. 5. th. 8. num. 1.

COEMITERIA.

Cœmiteria extruere licet in privatorum agris, dominis etiam invitis, ſub ſolutione tamen pretii. D. 159. c. 6. th.76. n. 2.

COGITATIO.

Cogitatio ſola furti faciendi non facit furtum. D. 139. th. 6. n. 9.

Cogitationis pœnam nemo patitur. D. 12. th. 13. n. 5. D. 89. th. 21. n. 2. D. 139. th. 6. n. 9.

COGNATIO.

Cognatio mariti uxoris toti cognationi non eſt affinis. D. 5. diſſ. 1. c. 5. n. 22. Spiritualis quoad temporalia bona plane non attenditur. D. 13. th. 17. n. 9. D. 87. p. 1. th. 8. n. 4. 5. Hodie moribus noſtris matrimonio impedimento non eſt. D. 13. th. 17. n. 10. D. 87. p. 1. th. 8. n. 3.

COGNATUS.

Cognati veniunt nomine patrum. D. 140. th. 11. n. 3. Mariti ſunt uxoris affines. v. Voc. Affinis.

Cognatos inter & agnatos differentia quoad ſucceſſionem & tutelam ſublata eſt. D. 87. p. 2. m. 1. th. 15. n. 5. Inter conjugum nulla vera eſt affinitas. D. 5. diſſ. 1. c. 3. th. 3. n. 37.

Cognatis a lege vocatis excluduntur affines. diſſ. 1. c. 1. th. 2. n. 30.

COGNITIO CAUSÆ.

Cognitio cauſæ præcedere debet, ubicunque magiſtratus requiritur decretum. D. 7. th. 33. n. 3.

COHÆRENTIA.

Cohærentia per ſe non facit pertinentias. D. 155. §. 1. th. 27. n. 2.

COITUS.

Coitus inter conſanguineos collaterales ſecundi gradus lineæ æqualis, & 3. inæquales, non eſt cauſa criminalis, *niſi adulterium* concurrat. D. 69. th. 21. n. 22. ſeq. Inter affines ſecundo & tertio gradu junctos non eſt cauſa criminalis, niſi accedente adulterio. ibid. n. 33. 34.

COLLATIO.

Collatio dotis quomodo facienda, ſi unus ex parentibus mortuus? D. 4. theſ. 26. Eſt earum rerum, quas quis a parente mortuo accepit. n. 13.

v. Dotis Collatio.

Ex Lege Rhodia quomodo facienda? vid. Lex Rhodia. Bonorum non habet locum inter aſcendentes. D. 118. th. 73.

Collationi non ſubjacent ſumptus ſtudiorum. D. 116. th. 80. Sed quid ſi illos filius male conſumſit? D. 118. theſ. 74. Non ſubjacent fructus ex rebus adventitiis, quarum uſufructui pater renunciavit, perceptis. D. 109. theſ. 19. 20. Nec peculium caſtrenſe vel quaſi. Diſp. 110. th. 7. & 10.

a Collatione immunis eſt filia, quæ dotem ampliſſimam accepit, ſed poſtmodo hereditate abſtinet. D. 116. th. 29.

COLLECTÆ.

Collectæ ſunt onera fructuum. Diſp. 9. th. 55.

th. 55. n. 2. Petuntur certo casu de bonis extra territorium sitis. D. 159. c. 6. th. 52. n. 2. Fructus sunt jurisdictionis. n. 5. Imperii ne tardentur, si duo de dominio territorii contendant, cautum est, ubi? n. 10.

Collectarum ad solutionem subditi amplius adigi nequeunt, si unus a condominis jam vi extorserit. n. 6.

COLLECTARE.

Collectandi jus præscribitur per tempus immemoriale. D. 138. c. 3. art. 7. th. 7. n. 6. An sit regale? D. 159. c. 6. th. 52. n. 4.

Collectari non possunt qui non subditi. D. 159. c. 6. th. 52. n. 3. Potest subditus a domino territorii, ubi domicilium habet, ratione etiam bonorum alibi sitorum. n. 9.

COLLEGIUM.

Collegium quid? D. 131. th. 44. Ut sit justum, debet esse legitime consociatum. n. 2. 3. 4. Omne censetur prohibitum, nisi specialiter sit permissum. th. 45. n. 1. th. 46. Ad quod probandum requiruntur literæ fundationis & privilegia a Magistratu data. th. 45. num. 2. Quodnam sit permissum? remissive. n. 3. De facto & sine permissione Magistratus institutum, non gaudet juribus collegiorum. th. 46. n. 1. Taleque instituens graviter punitur, & collegium dissolvitur. n. 2. An bona a Collegio possessa fisco cedant? n. 3. Non est sine numero ternario. th. 47. n. 1. Secus si id ad potestatem s. officium referatur. n. 2. In uno potest conservari. n. 3. Licitum quale habeat jurisdictionem? th. 48. Non moritur. D. 89. th. 32. n. 4. Circa leges nihil statuere potest. D. 61. th. 9. n. 6. Statuta condit de iis rebus, quæ ad collegii artem & professionem spectant. n. eod. Modo rectæ rationi ac utilitati publicæ non sint contraria. ibid. E. gr. ne quis minus vendat, quam alter. n. 7. Ne, quod unus incepit, alteri perficere liceat. n. 8. Ne filii chirurgorum, molitorum &c. in collegium recipiantur. n. 9. Opificum non habet jurisdictionem voluntariam. D. 96. th. 20. n. 2. 3. Quatenus habeat jurisdictionem? n. 4.

Collegii forma non habet disparata, singulorum voluntas. D. 131. th. 28. n. 2.

Collegio si legatum relictum est, illud inter membra collegii non est distribuendum. D. 18. coroll. 14. D. 131. th. 46. n. 1. Facta injuria a successoribus etiam vindicatur. D. 19. th. 75. Semel concesso, omnia ad ejus administrationem spectantia concessa videntur. D. 131. th. 48. n. 3.

in Collegio an vota simul, & in communi præstanda? ibid. th. 28. n. 2. 3.

Collegiis certis universitas bonorum sine herede defuncti ex speciali privilegio conceditur. D. 136. th. 19. n. 1. Quæ heredum locum obtinent. ibid. Et in quæ actiones etiam transeunt. ibid.

a Collegiis opificum non sunt legitimati per subseq. matrim. arcendi. D. 98. th. 33. num. 5.

COLLUSIO.

Collusione in detegenda quinquennium servatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 3. n. 3.

COLONUS.

Colonus fructus suos facit perceptione. th. 38. n. 4. D. 26. th. 21. D. 156. §. 2. th. 25. n. 1. seqq. Fructus quando percepti dicantur? D. 156. §. 2. ibid. Partiarius quis? D. 21. th. 1. Proprie dictus non est conductor. D. 156. §. 1. th. 32. n. 5. Non est, qui prædium pro certa fructuum parte colendum promittit. D. 21. th. 2. Vel qui ex proprio fundo singulis annis certam fructuum partem præstat. th. 3. Si ager in commune quærendis fructibus ex causa societatis datus. th. 4. Si cui pars fundi

di quoad proprietatem data, ut totum fundum colat, & fructus dividantur. th. 5. Si quis pro usu prædii rustici certam fructuum partem domino promittit. th. 6. Constituitur per contractum innominatum. th. 7. Non per locationem, neque societatem. ibid. Si finito tempore in fundo remansit, contractus in annum renovatus censetur. th. 8. Est, etsi ad decennium, vel ultra sit constitutus. th. 9. A contractu intra tempus præfinitum resilire non potest. th. 10. Alium sub eadem lege substituere potest. ibid. Limitatur. ibid. Præstat vel dimidium, vel tertiam, vel aliam fructuum partem. th. 11. Habet si sit in contractu læsus, remedium L. 2. C. de resc. vend. th. 12. Secus si sit læsus ex nimia anni sterilitate. th. 13. Colit fundum suis instrumentis & sumptibus. D. 21. th. 14. D. 156. §. 2. th. 8. Debet semen de suo accipere. D. 16. th. 15. D. 156. §. 2. th. 8. Nec de fructibus deducere. D. 21. th. 15. Fossas necessarias suis sumptibus facit. th. 16. Fructus pendentes, ne depascantur vel surripiantur, custodit. ibid. Repetit a domino omnes utiles expensas in rem. th. 17. Tributa & collectas pro fundo solutas. th. 18. Solvit decimas de suo & domini portione. th. 19. Possidet fundum partiarium neque civiliter neque naturaliter. th. 20. Conventus nomine fundi partiarii dominum nominare debet. ibid. Habet actionem furti, si alius fructus decerpserit. th. 22. Sed non condictionem certi furtivam. ibid. Nec actionem communi dividundo. D. 54. th. 10. Non potest fructus immaturos colligere. D. 21. th. 23. Uvas aliis vendere. ibid. Ante denunciationem domino factam fructus maturos colligere. ibid. Partitur cum domino quasi societatis jure & damnum & commodum. D. 156. §. 2. th. 29. n. 1. D. 111. th. 50. n. 2. seqq. Partitur fructus statim tempore collationis. D. 21. th. 24. Quos ad domini domum vel custodiam deferre tenetur. ibid. Præstat regulariter levem culpam in abstracto. th. 25. Nisi res exactiorem curam requirat. ibid. Expelli potest ante tempus, ob modicam fundi partiarii deteriorationem. ibid. Non vero a domino ob propriam indigentiam. th. 29. Neque a successore singulari ante tempus contractui adjectum. th. 30. Ampliatur. ib. Periculi casualis nomine nihil præstare domino tenetur. D. 111. th. 50. n. 2.

Coloni jus transit in ejus heredes. D. 21. th. 28.

Colono non competit beneficium competentiæ. ibid. th. 27. Partiario ob sterilitatem nihil remittitur. D. 156. §. 2. th. 15. n. 11. Et domino fructus fundi sunt communes. D. 111. th. 50. n. 5.

Colonum contra partiarium competit domino actio præscriptis verbis. D. 21. th. 26. In rebus, ipso sciente, illatis tacita hypotheca. ibid.

Coloni inhærent glebis, ut ne puncto quidem temporis longius abduci possint. D. 158. c. 3. art. 1. th. 2. n. 8.

COMBUSTIO.

ex Combustione chirographi non inducitur pactum remissorium. D. 20. th. 12.

Comburendo descriptiones vectigalium reliqua vectigalium remittebant Principes. ibid. th. 12. n. 1.

COMES, COMITISSA.

Comes carens comitatu abusive dicitur Comes. D. 160. th. 12. n. 23.

Comitissa, si Doctori nubat, non dicitur indigno nupsisse. ib. n. 25.

Comitum vota non ut PP. sunt curiata, duobus, quæ olim habuerunt, suffragiis,

giis, hodie duo sunt addita. D. 159. c. 5. th. 14. n. 1. 2. 3. 4.

COMES PALATINUS.

a Comitibus Palatinis creati Doctores an uti frui debeant iisdem eorum privilegiis, qui in Academiis legitime renunciati sunt? D. 166. th. 52.

COMMENDARE.

Commendare aliud est, aliud voluntatem suam insinuare. D. 107. th. 60. n. 7.

COMMENDATIO.

Commendatio quatenus differat a Consilio? D. 57. p. 2. c. 4. th. 1. Quomodo a mandato. D. 150. tit. 1. §. 1. th. 16. n. 1. Regulariter non est obligatoria. n. 2. Limitatur. ibid. Simplex inter mercatores obligat. D. 100. th. 172.

COMMENDATITIUS.

Commendatitiæ literæ potius adulatoriæ, quam dispositivæ sunt. D. 150. tit. 1. §. 1. th. 16. n. 2.

COMMERCIUM.

Commercium non omne de jure cum hostibus est prohibitum. D. 100. th. 28.

Commercio hominum exemtæ res quæ dicantur? D. 58. th. 26. n. 4. & seqq.

in Commercio quod est, non omne merx est. D. 100. th. 26. Sunt arma. th. 27.

Commerciorum diligentem curam habere est e re Reipublicæ. ib. th. 20. n. 4.

COMMISERATIO.

Commiseratio ætatis aliquando pœnam mitigat. D. 6. th. 4. n. 3. In homicidio doloso prohibetur. ibid. th. 10.

COMMISSARIUS.

Commissarius quatenus dicatur nuncius? D. 107. th. 2. n. 11.

Commissario a judice dato ad examinandum testes, alius a partibus adjungi potest. D. 66. th. 61. n. 5.

Commissariis quibus non a Principe, sed ab inferiore jurisdictio in certa causa est mandata, non competit potestas illam alteri mandandi, s. alium substituendi, nec hodie potestas exequendi. D. 26. th. 4. Principis utrumque, quod proxime dictum competit. n. 1.

COMMISSIO.

Commissio & voluntas mittentis nuncium, qua constituitur, est facti, & regulariter non præsumitur. D. 107. th. 45. n. 2.

Commissionis suæ relatio a nuncio facienda est. th. 56. n. 2. Ad substantialia processus non referenda. n. 3. seqq.

Commissionem præter vel contra quicquid nuncius facit, est ipso jure nullum. th. 51. n. 17. Nec mittentis ratificatione confirmari potest. n. 18.

COMMISSORIA LEX.

Commissoria lex pignoribus addita quid? D. 146. tit. 7. §. 1. th. 7. n. 1. Non valet. D. 11. th. 76. n. 4. D. 19. th. 51. D. 46. th. 20. D. 146. tit. 7. §. 1. th. 7. n. 2. Nec hodie valet, licet ex intervallo sit additum. D. 146. tit. 7. §. 1. th. 7. n. 3. s. pro mutuo s. alio debito pignus cum tali pacto contractum. n. 4. Nec valet in favorem dotis. n. 5. Nec licet non cum ipso creditore, sed cum fidejussore. n. 6. Aut non de re oppignorata, sed alia debitoris re sit h. pactum initum. n. 7. Nec juramento confirmatur. n. 8. Nec consuetudine vel statuto approbari potest. n. 9. An differat ab illo pacto, ut debito, sua die non soluto, creditor rem oppignoratam justo pretio habeat emptam. n. 10. Quid si ita pactum, ut debitor, debito, sua die non soluto, rem oppignoratam creditori vendat, cedat, in solutum det? num. 11.

Commissoria lex emptioni venditioni addita quid? D. 152. tit. 3. th. 3. Est tantum resolutiva, non suspensiva. th. 4. Emptioni & venditioni non naturaliter inest, sed jure permittente & approbante.

te. th. 5. n. 1. Adjicitur partium conventione, verbis directis, non obliquis vel ambiguis. n. 2. & th. 5. In continenti, non ex intervallo. th. 7. Cum die vel sine die. th. 8. n. 1. Etiam in longum tempus. n. 2. Emptionis puritatem non impedit nec ejusd. perfectionem suspendit. th. 9. n. 1. Pendente conditione resolutiva quid operetur ratione dominii, usucapionis, fructuum & periculi? n. 1. 2. 3. Existente condit. quid operetur ratione contractus, dominii & fructuum quoad emptorem? th. 10. n. 1. 2. 3. Quid ratione dominii quoad venditorem? th. 11. n. 1. 2. Quales actiones h. c. venditori competant? th. 12. An emptori h. c. quoque actio competat, maxime si arrham dederit, vel pretium solverit? th. 13. Quid de Jure Wirtemberg. si pars pretii soluta? th. 14. An emptor gabellam a fisco h. c. repetere possit? th. 15. Aut emptor pretium offerendo, invito venditore, moram purgare an possit? th. 19. 20. Aliis quoque negotiis interdum accedit. th. 22. Quod pretio dicta die non soluto pars pretii soluta amittatur, liberatur ab illicito fœnore. D. 155. §. 2. th. 25. Sed cur? ibid.

Commissoriæ legi interdum illud jungitur pactum, ut pretio, dicta die non soluto res non tantum sit inempta, sed etiam quanti minoris venditor eandem alteri vendiderit, emptor præstet. D. 152. tit. 3. th. 21. Plura affinia. th. 23. seqq. Simile est illud pactum usurarium, ne debitori rem antichreticam reluere liceat. D. 9. th. 64. Si certa dies addita ut ejus conditio existere dicatur requiritur I. ut totum illud tempus sit elapsum. D. 152. tit. 3. th. 16. n. 2. II. Ut universum pretium intra illud tempus non sit solutum. n. 3. Interpellatio venditoris non necessaria. n. 4. III. Ut per emptorem steterit, quo minus totum pretium intra tempus conventum non fuerit solutum. n. 5. Quid si penes emptorem non stet, quominus pretium solvatur? n. 3. 6. Quid si emptor ab obligatione, e. gr. compensatione liberatus? n. eod. Si certa dies pretio solvendo non præfinita, conditio non ante existere censetur, quam emptor post modicum tempus per venditoris interpellationem in mora fuerit constitutus. th. 17.

Commissoriam legem, existente conditione venditor invitus exercere non cogitur. th. 18. n. 1. Electione semel facta, venditor amplius pœnitere vel variare nequit. n. 2.

Commissoria lege venditor postea uti nequit, post diem legis h. pretium vel usuras pretii petens, vel ejus partem oblatam accipiens. n. 2. D. 122. th. 14. n. 1. Utenti & rem venditam recipienti residuum fructuum interim perceptorum emptor restituere tenetur. D. 122. th. 14. n. 2. Nisi emptor partem pretii antea solutam ex pacto amiserit. n. 5.

sub Commissoria lege contracta emptio est pura & statim perfecta. D. 152. tit. 3. th. 9. n. 1.

COMMISSUM.

Commissi pœna transit in heredes vectigal defraudantis. D. 85. c. 3. th. 10. n. 3. Non præjudicat socio, qui particeps doli non fuit. n. 4. In pœna quinquennium servatur. D. 136. c. 3. art. 7. th. 3, n. 3. Pœna an locum habeat, Vasallo vel emphyteuta rem sub addictione in diem & quidem sub conditione resolutiva alienante, illa pendente? D. 152. tit. 2. th. 10. Pœna an cesset prima emptione sub addictione in diem & conditione resolutiva facta, eaque existente? th. 15. A pœna quando quis excusetur? D. 85. c. 3. th. 10. n. 8. Quid Juris in Saxonia? n. 7.

in

in Commissum cadunt res eorum, qui vias inusitatas ambulando, *die den Zoll abgehen*, defraudant gabellas, telonia, & vectigalia committuntur. D. 116. th. 83. an præter Commissam rem ipsum vectigal peti possit? D. 85. c. 3. th. 10. n. 6.

COMMODARE.

Commodavit qui pariter pluribus rem & singulorum fidem secutus, singulos in solidum habet obligatos, sed ad quid? D. 46. th. 15.

Commodans regulariter præstat dolum & latam culpam. D. 146. tit. 6. §. 3. th. 1. num. 2.

Commodanti invito res similis obtrudi nequit. §. 2. th. 4. n. 3.

ad Commodantem pertinet rei periculum per nuncium transmissæ. D. 107. th. 55. n. 21. seqq. Modo sponte transmittens nuncium idoneum elegerit. n. 24. 29. 30.

ad Commodandum nemo cogitur. D. 146. tit. 6. §. 1. th. 3. n. 2. Ampliat. ibid.

Commodantur res quænam? ibid. th. 5. num. 1.

Commodatæ rei dominium & possessio manet penes commodantem, qui & habet contra quosvis possessores rei vindicationem. D. 64. th. 47. n. 1. Secus de Jure Hamburg. Saxon. & Lubec. ib. n. 2. 3.

COMMODATARIUS.

Commodatarius habet actionem furtivam. D. 54. th. 13. An excusetur, si nuncio sine literis credidit, remque restituit? D. 107. th. 49. n. 11. seqq. Quando ad interesse vel æstimationem teneatur? D. 146. tit. 6. §. 2. th. 4. num. 4. Quando de Jure Wirtemb. D. 111. th. 44. n. 2. Præstat regulariter culpam levissimam. D. 107. th. 49. n. 11. seqq. D. 146. tit. 6. §. 2. th. 5. n. 1. Rem commodatam etiam rei propriæ præferre tenetur. D. 146. tit. 6. §. 2. th. 5. n. 2. Limitatur. ibid. Præstat tantum culpam levem, si utriusque & commodantis & commodatarii gratia res est commodata. n. 3. Et latam tantum, si commodantis tantum gratia commodata. n. 4. Casum fortuitum regulariter in nullo casu. n. 5. v. D. 116. th. 34. Ut nec damnum ab alio injuria datum. D. 146. tit. 6. §. 2. th. 5. n. 6. Limit. I. si hosce casus omneque periculum in se receperit. ibid. n. 7. Quid de insolitis? ibid. II. Si commodatarii culpa casum præcesserit. n. 8. III. Aut mora intervenerit. n. 9. IV. Aut res solius commodatarii gratia & æstimato commodata fuerit. n. 10. An & quando exceptionem pensationis vel retentionis opponere possit? ib. §. 3. th. 2.

Commodatarii culpa si res commodata perierit, vel plane inutilis facta, commodanti solvenda rei æstimatio, nec eidem invito similis obtrudi potest. D. 46. th. 16. D. 115. th. 21.

COMMODATUM.

Commodatum quid, qualis contractus, & quotuplex? D. 146. tit. 6. §. 1. th. 1. & th. 2. In dubio commodatarii tantum gratia factum esse præsumitur. ibid. & §. 2. th. 5. n. 1. Perficitur consensu & rei traditione. §. 1. th. 3. n. 1. Dare & accipere possunt qui contrahendo se obligare valent. th. 4. In quo differat ab aliis contractibus? ibid. th. 6. D. 142. §. 1. th. 15. n. 1. 2. 3. Ut contractum videatur, requiritur I. ut res tradita sit usus gratia. D. 146. tit. 6. §. 1. th. 6. n. 2. II. Ut usus sit certus, ad certum sc. tempus concessus. n. 3. Quod adjicitur vel tacite vel expresse. n. 4. 5. III. & gratuitus. n. 8. IV. Eaque lege concessus, ut eo finito res commodata in specie restituatur. n. 9. Regulariter nec commodantis nec commodatarii morte finitur. Disp. 46. th. 13. D. 146. tit. 6.

tit. 6. §. 1. th. 6. n. 7. Est, si ea lege res data, ut in specie restituatur, licet contrahentes negotium mutuum appellaverint. D. 142. §. 1. th. 15. n. 2.

Commodati modus & finis præscriptus diligenter est servandus. D. 146. tit. 6. §. 1. th. 6. n. 6. Etiam a commodante. n. 7. Usum ante tempus finitum & intempestive commodans auferre nequit. n. eod. Licet commodatarius mortuus. ibid. Limit. nisi commodans ex nova & inopinata causa propriis usibus eam necessariam esse probaverit. ibid. & D. 46. th. 14. D. 118. th. 25. D. 115. th. 22. Naturam non destruit honorarium. D. 146. tit. 6. §. 1. th. 6. n. 3. Effectus est mutua obligatio & exinde descendens actio directa & contraria. §. 2. th. 1. v. voc. Actio commodati.

Commodato si quis aliter vel ultra præfinitum tempus utatur, aut illud alteri commodet, commodati tenetur, & quandoque furti. ibid. §. 1. th. 6. n. 6.

in Commodato nec dominium nec possessio rei commodatæ in commodatarium transfertur. §. 1. th. 3. n. 3. Quid de Jure Saxon. Lubecc. & Hamburg. ib. Quid si hoc expresse venerit ut commodatum contrahatur, & tamen dominium transferatur? ibid. Æstimatio in dubio taxationis gratia facta censetur. D. 157. §. 2. th. 14. n. 2. Compensatio locum habet. D. 19. th. 50.

COMMODUM.

a Commodo onus regulatur. D. 136. th. 7. num. 2.

Commoda cujusque rei eum sequuntur, quem sequuntur incommoda. ibid. & D. 3. th. 2. n. 10. D. 4. th. 36. n. 5. D. 9. th. 45. n. 5. D. 58. th. 12. n. 5.

COMMUNIO.

Communio multa habet incommoda. D. 159. c. 10. th. 10. n. 1. Apud DD. male audit, nec perpetuo potest stabiliri. ibid. th. 13. n. 1. 2. Etiamsi unus manere velit in communione. n. 3.

in Communione nemo invitus retinere potest. n. 4. Limitat. n. 5. Etiamsi per 30. annos in ea fuerit. n. 6. Magna difficile est territoria conservare. th. 8. num. 5.

COMMUNIS.

Communis intelligentia Doctorum potior est ipsius legis veritate. D. 14. th. 20. num. 11.

Communes res neglectui habentur. D. 159. c. 10. th. 10. n. 2. v. Actio communi dividundo.

COMPARATIO LITERARUM.

Comparatio literarum facienda est per peritos. D. 78. th. 42. An faciat probationem plenam? ibid. n. 4. Est fallax & suspecta. th. 43. n. 1.

COMPENSARE.

Compensare an queat juramento se soluturum promittens? D. 153. th. 6. n. 11. Quod quis sine controversia potest, qui actu id solvit, in stultitia & supina est negligentia. D. 50. th. 14. Non potest recte alius pro alio. D. 149. tit. 2. th. 4. num. 2.

Compensandi debiti in liquidatione contra fiscum duo menses obtinent. D. 138. c. 3. art. 6. th. 2. n. 2. Etiam in privatorum causis. ibid. Animus in dubio in testatore non præsumitur. D. 56. th. 17. n. 6. Limitatur in necessario debito. ibid. n. 7.

Compensari nequit vinum novum cum vetere, Rhenanum cum Gallico. D. 149. tit. 2. th. 7. n. 1.

COMPENSATIO.

Compensatio quando impediat executionem de Jure Saxonico? Disp. 65. th. 8. n. 1. De Jure Civili? ibid. n. 2. Præsup-

Præſupponit præſens, purum, & liquidum debitum. D. 11. th. 41. n. 1. Quid? D. 149. tit. 2. th. 1. n. 3. th. 14. n. 7. Eſt vel perpetua, vel temporalis. th. 1. n. 4. Fit ab ipſa lege ſine hominis facto, propter utilitatem & æquitatem. th. 2. Locum habet inter mutuos debitores. th. 3. n. 1. Licet unus conditioni dandi ſit ſubjectus. n. eod. Aut alter, antequam ex altera parte debitum ſupervenerit, ſe ſoluturum juraverit. n. eod. Locum habet adverſus pupillum. th. 3. n. 2. Adverſus civitatem & Reip. fiſcum. n. 3. Modo eadem ſtatio debeat, cujus nomine agitur. ibid. Limitat. 1. ſi quis ex Calendario ſ. Codice rationum conveniatur. n. 4. 2. Si quid debeatur ex vectigalibus. n. 5. 3. Aut ex cauſa annonaria. n. 6. 4. Aut ex cauſa tributorum. n. 7. 5. Aut alimentorum. n. 8. 6. Aut ſi quis debeat, quod ſtatutis ſumptibus inſervit. n. 9. 7. Si debeatur fideicommiſſum civitati vel fiſco relictum. n. 10. 8. Aut pretium rei a fiſco venditæ. n. 11. Non locum habet inter illos, qui non ſunt mutui debitores. th. 4. n. 1. Etiamſi tertius ille conſentiat. n. 2. Nec inter maritum & ejus debitorem cui uxor aliquid debet, vel contra locum habet. n. 3. Nec inter cives & illorum debitores, qui civitatem quidem, ſed non ipſos cives habent ſibi obligatos. n. 4. Nec inter debitorem & creditorem, qui illius fidejuſſori debet. n. 5. Nec inter patrem & ejus debitorem, cui filius emancipatus aliquid debet. n. 6. Quid ſi filius adhuc ſit in patris poteſtate? ibid. Nec inter tutorem & pupilli debitorem cui tutor ſuo nomine aliquid debet. n. 7. Nec inter tutorem & pupilli creditorem, qui ipſius tutoris eſt debitor. n. 8. Nec inter procuratorem in rem alienam, & domini ſui creditores & debitores. n. 10. Objici poteſt vero debitori injuria judicis abſoluto ejus, quod debet, ſi ex alia cauſa petat. th. 9. n. 3. Non locum habet in tutore qui rationes nondum reddidit, ratione expenſarum. th. 11. n. 5. Locum habet inter ipſum pupillum & ejus debitores & creditores, licet ſit tutela diviſa. th. 4. n. 9. Inter heredem & defuncti creditorem, qui heredi aliquid ſuo nomine debet. n. 12. Licet heres cum beneficio inventarii hereditatem adierit. ibid. Modo hereditas non ſit ſolvendo, tunc pro quantitate hereditatis ſaltem. Si plures uni ſucceſſerint in ſingulis pro parte hereditaria. n. 13. An in correis? n. eod. Nulla eſt illiquidi cum liquido. th. 11. n. 4. Non locum habet in actione recantatoria. th. 5. n. 2. D. 50. th. 7. Nec in alimentis futuris. D. 149. tit. 2. th. 3. n. 8. Nec in depoſito. D. 19. th. 50. D. 149. tit. 3. §. 2. th. 7. Nec in decimis. D. 149. tit. 2. th. 3. n. 9. Nec, ſi v. gr. ex una parte vinum, ex altera parte oleum vel ex una 100. Imperiales in ſpecie, ex altera vero 150. floreni currentis monetæ vel aliæ res diverſi generis debeantur. th. 6. n. 2. Nec in debito civili tantum. th. 9. n. 4. Nec in actione depoſiti directa. n. 8. D. 115. th. 30. Quid ſi re depoſita perempta ejus æſtimatio præſtanda? ibid. Nec in cauſa ſpolii, quod exinde ſc. debetur. D. 149. tit. 2. th. 9. n. 10. Rapinæ, furti. ib. Nec in cauſa attentatorum. n. 11. Nec in debito conditionali & in diem ante conditionis & diei exiſtentiam. th. 10. n. 2. Limitatur. ibid. Nec in fidejuſſore, qui ante ſolutionem pro debitore factam, de alio debito ab ipſo conventus, eidem compenſationem ratione fidejuſſionis opponere nequit. n. 3. Nec in emptore ſ. creditore annuorum redituum ab illorum venditore ſ. debitore ex alia cauſa conventus ratione pretii

ſ. ſortis illorum redituum. n. 4. Nec in creditore ſimplici, qui ex bonis debitoris obærati aliquid ſub haſta emit, ratione pretii ad debitum. n. 6. Locum habet in rebus ejusdem generis, qualitatis & bonitatis. th. 5. ſeqq. In rebus incorporalibus & immobilibus. th. 5. num. 2. Licet debitum ex una parte uſurarium, ex altera gratuitum, vel ſub uſuris diverſis debeatur. th. 7. n. 2. Aut licet mutuum ejusdem quantitatis non ſit. n. 3. In corporibus in genere & ſine certa determinatione debitis. th. 8. n. 1. In actionibus realibus, ſi ſcil. re perempta, vel ex alia cauſa æſtimatio venit præſtanda. th. 9. n. 1. In debito naturali & civili ſimul. n. 2. In debito naturali tantum. n. eod. Modo veniat ex obligatione naturali perfecta & a jure civili non reprobata. n. eod. In debito, quod exceptione eliditur, ſed quatenus? th. 9. n. 3. In omnibus contractibus. th. 9. n. 5. In commodato. n. 6. D. 19. th. 50. In dotis repetitione. D. 149. tit. 2. th. 9. n. 7. In actione depoſiti contraria. n. 8. D. 115. th. 30. In depoſito irregulari. D. 149. tit. 2. th. 9. n. 8. In delictis. n. 9. Ratione ſc. effectus & quoad pecuniarium debitum ex delictis deſcendens. n. 5. 9. In debito litigioſo & a creditore in judicium deducto. th. 11. n. 3. Nulla eſt facti ad factum. th. 5. num. 2. Speciei ad ſpeciem vel quantitatem vel quantitatis ad ſpeciem. th. 8. n. 2. Licet ſpecies, ſed taxationis tantum gratia ſit æſtimata. n. eod. Secus ſi venditionis gratia æſtimatio ſit facta. n. eod. Si ab utraque parte debentur res quidem ſua natura fungibiles, verum ab una vel utraque parte non in genere, ſed certæ & in ſpecie determinatæ. n. 3. Aut ſi ab una parte res in genere, ab altera vero alternative ſpecies vel res ejusdem generis in genere debeatur. n. 4. Limitat. ibid. Quomodo differat ab aliis ſolvendi modis? th. 13. n. 1. Eſt ficta & imaginaria ſolutio. n. 2. Effectum veræ ſolutionis producit. ib. Non eſt vera exceptio. th. 14. n. 2. Allegenda & opponenda eſt ad excludendam ſaltem intentionem ejus, qui actionem jure extinctam de facto intendit. th. 14. n. 2. Allegari poteſt etiam ante litem cont. ad litis ingreſſum impediendum & in ipſa executione ad illam excludendam. n. 3. Locum habet contra inſtrumenta paratam executionem habentia. n. eod. Etiam in foro Saxonico. n. 5. Impedit initium & ſiſtit curſum præſcriptionis. n. 4. th. 16. Etiam nondum oppoſitæ. th. 16. Non impeditur per ſtatutum, nullam niſi ſolutionis exceptionem admittens. th. 14. n. 5. Uni ſemel oppoſita debito, poſtea alteri debito eadem objici nequit. n. 6. Si pupilli, bona diverſis locis habentis, tutor unius loci agit contra ſuæ adminiſtrationis debitorem, eidem valide opponitur illius, quod reo ab ejusd. pupilli tutore alterius loci ex ſua debetur adminiſtratione. D. 50. th. 4. Si unus diverſas & ſeparatas exercet negotiationes, vel unius negotiationis diverſas habet tabernas, recte opponitur debiti, quod uni negotiationi debet, cum eo, quod eidem debetur ex altera. th. 5. Licet omnes tabernæ ſint ſolvendo, quid ſi non ſolvendo? ibid. Locum habet tam in quantitatibus quam in corporibus ejusd. generis indefinite hinc inde debitis. th. 9. Sed non in uſufructu, e. gr. nominis 1000. fl. hinc inde debito. ibid. Si Titius Cajo condemnatus e. gr. in centum certo ſolutionis termino præfixo, quibus nondum elapſis idem Cajus Titio etiam ad ſummam condemnatur ſimpliciter, intra terminos ſolutionis Titio præfixos locum habet. th. 11. Præſumitur ubi creditor debitori

tori ſuo, cui ille viciſſim in majorem ſummam erat obligatus, de ſolutione ſibi facta apocham dedit. th. 14. An fieri poſſit in præjudicium & damnum creditoris anterioris? th. 15. Deficit, ubi deficit obligatio naturalis ſ. vere ſ. præſumptive talis. D. 114. th. 20. Aut ſubeſt quidem, ſed imperfecta. ibid. Aut denique perfecta, ſed in effectu ſimpliciter reprobata. ibid. Vim ſolutionis habet. D. 120. th. 39. n. 5. D. 123. th. 3. n. 6. Ipſo jure fit in actionibus realibus & perſonalibus. D. 123. th. 3. n. 5. Modo res ejusdem generis & qualitatis debeantur. n. 6. An locum habeat in ſalariis. D. 124. th. 39. n. 1. 2. An in decimis? n. 3. Adverſus civitatem locum non habet in ea pecunia, quæ ſolvendis ſalariis inſervit. ib. th. 39. n. 3. Eſt ſolutio. D. 139. th. 6. n. 11. Non locum habet ubi res in ſpecie reſtituenda. D. 146. tit. 6. §. 3. th. 2. Fieri poteſt pro parte debiti. D. 149. tit. 2. th. 7. n. 3. Temporalis ut locum habeat, ſufficit, debitum eſſe purum & liquidum, etiamſi res diverſi generis aut ſpecies debeantur. ibid. th. 12. Debita ipſo jure in perpetuum extinguit. th. 13. n. 2.

Compenſationis cognata quænam ſint? th. 16. Exceptio intra quantum tempus & quomodo probari ac debitum compenſandum doceri debeat? ib. th. 11. Exceptione tutor repellere nequit illum, a quo pupilli nomine conventus. D. 54. th. 16. Licet actor ipſi etiam tutori ſit obligatus. ibid. Exceptione jure repellitur creditor e. gr. 150. fl. a debitore ſuo petens, cui ipſe ad 50. ducatos ſolvendos eſt obligatus. D. 50. th. 8. Exceptione repellit maritus eum, qui quum fundum æſtimatum in dotem accepit, ſolutoque matrimonio ab uxoris herede ad dotis reſtitutionem convenitur, qui ipſe marito eſt obligatus ad certam ſummam. th. 10. Exceptione non repellitur creditor invitus, licet debitori ſuo ex fidejuſſione ſit obligatus, tamen contra eundem agens, debitore principali, pro quo fidejuſſit, nondum excuſſo. th. 12. Exceptio ceſſionario opponi poteſt, ſ. utili ſ. directa agat actione. D. 106. concl. 15. D. 115. th. 29. Licet ceſſionarius ſit neceſſarius. D. 111. th. 29.

Compenſationem opponens ſuum debitum fateri cenſetur. D. 149. tit. 2. th. 14. n. 7. Si judex non admiſerit, vel illam reprobaverit, quid juris? th. 15. Allegare poteſt heres ſub hac conditione, ſi Titio decem dederit, inſtitutus ſi Titius eidem decem debet. D. 50. th. 1. Opponere nequit debitor præfecturæ, quod eidem debetur ex quæſtura, ſi ſc. unus diverſas adminiſtrat ſtationes fiſcales. th. 3. Opponere nequit maritus a ſuo creditore conventus, illius, quod ab actore uxori ejus debetur. th. 6. Niſi uxor marito actiones contra actorem competentes cedat. ibid. Non opponere poteſt, qui a ſuo debitore pecuniæ convenitur ad rem commodatam æſtimatam eidem reſtituendum. theſ. 10. Non ſemper impedit exceptio facti, tibi non competit actio. th. 13. Invitus creditor admittere non tenetur qui debitori ſuo nihil debet. D. 149. tit. 2. th. 4. n. 8. Non impedit loci adjectio, modo tempus, quod tacite ineſt, ſit prælapſum. th. 10. n. 7.

Compenſatione extincto debito uſuræ currere deſinunt. Diſp. 149. tit. 2. theſ. 13. num. 4. Diſp. 102. theſ. 29. Pignora ſolvuntur & fidejuſſores liberantur. D. 102. th. 24. D. 149. tit. 2. th. 13. n. 4. Ampl. D. 102. th. 24. Per errorem ſolutum, condictione indebiti repetitur. D. 149. tit. 2. th. 13. n. 5. D. 145. tit. 6. th. 20. n. 1. Debitori nulla imputari poteſt mora. Diſp. 149. tit. 2.

tit. 2. th. 13. n. 6. Pœna locum non habet. ibid. Emphyteuta ob canonem naturaliter non solutum jure suo non excidit, si sc. ipse demonstret, sese compensatione liberatum esse. n. 7. Ipso Jure obligationes tolluntur. D. 102. th. 24. D. 120. th. 39. n. 5. D. 139. th. 6. n. 11.

COMPETENTIÆ BENEFICIUM.

Competentiæ Beneficium est privilegium personale, & cur ita vocetur? D. 15. th. 38. n. 3. D. 13. th. 5. & 7. D. 112. th. 19. n. 4. D. 136. th. 22. n. 5. D. 147. tit. 5. th. 3. Quid? D. 13. th. 4. D. 15. th. 44. n. 2. An adhuc sit in usu? D. 13. th. 1. n. 4. & th. 2. Jure Justinianeo speciale nomen non habet. ib. th. 3. Non habent omnes debitores. th. 6. & th. 28. 29. Cur introductum? th. 10. Datur parentibus & quibus? th. 11. & seqq. & th. 42. D. 122. th. 9. n. 2. Socero, patronis illorumque liberis ac parentibus. D. 13. th. 18. 19. D. 122. th. 9. n. 2. Marito & uxori. D. 13. th. 20. 22. D. 122. th. 9. n. 2. Marito competens etiam extenditur ad ejus liberos. D. 112. th. 19. n. 4. Sociis, sive sint universales sive particulares, sive unius rei. D. 13. th. 23. D. 100. th. 159. D. 122. th. 9. n. 2. D. 150. tit. 2. §. 2. th. 7. Ampliat. & Limit. D. 150. tit. 2. §. 2. th. 7. Militibus, s. sint in expeditione, s. extra illam, s. sint gregarii, s. egregii. D. 13. th. 24. D. 122. th. 9. n. 2. Donatori. D. 13. th. 25. Disp. 122. th. 9. num. 2. Donatori competens in heredes non transit. Disp. 136. thes. 22. num. 5. Filio quando? D. 13. th. 26. D. 122. th. 9. n. 2. D. 147. tit. 5. th. 2. Debitori, qui bonis creditoribus suis cessit. D. 13. th. 27. D. 91. th. 23. n. 12. D. 122. th. 9. n. 2. th. 10. n. 2. Defensoribus ac procuratoribus privilegiariorum. D. 13. th. 40. n. 1. Contra procuratorem prædictarum personarum. th. 44. Et illarum successores. th. 45. Et cessionarium vel procuratorem in rem suam. th. 45. n. 4. Et contra æque privilegiarium. th. 46. Inter conjuges non socios. D. 128. c. 5. th. 15. Est personale & cum persona privilegiarii extinguitur. D. 147. tit. 5. th. 3. Non datur patruo, avunculo. D. 13. th. 17. n. 5. Parentibus spiritualibus. n. 7. Illis, qui homines proprios manumiserunt. th. 19. n. 3. 4. 5. Sponso. th. 21. Concubinæ. th. 22. n. 4. seqq. Dotis promissori, tanquam donatori. th. 25. n. 4. Illis, quibus specialiter concessum non est. th. 29. n. 4. Libertis. th. 31. Omnibus in dignitate constitutis. th. 35. n. 5. 6. *Limitatur*. n. 7. 8. Heredibus. th. 38. *D*. 91. th. 23. n. 13. Fidejussoribus debitorum privilegiariorum. D. 13. thes. 39. Colono partiario. D. 21. th. 27. Si non ipse filius, sed heres ejus convenitur. D. 147. tit. 5. th. 3. n. 1. Quid si sententia contra defunctum sit lata? ibid. Si filiusfam. cum contraheretur cum eo, sese patrem familias mentitus est? n. 2. Aut alio modo dolo in contractu versatus? n. 3. Aut in specie h. beneficio renunciavit? n. 5. In delictis. ibid. An detur liberis? D. 13. th. 30. Fratribus? th. 32. Militibus togatæ militiæ e. g. Doctoribus? th. 33. Clericis? th. 34. Nobilibus? th. 35. Debitoribus per vim majorem bellicarum calamitatum ad egestatem redactis? thes. 36. Præceptoribus, Ecclesiis? th. 37. Heredibus, ita ut sententia in defunctum privilegiarium lata, adversus eos in solidum exequi non possit? th. 38. n. 12. & seqq. Si privilegiarius succedat fidejussori? th. 39. n. 3. Contra filios legitimos tantum & non legitimos? th. 42. n. 4. Si debitor privilegiarius, creditore mandante, tertio stipulanti, quod debetur, promiserit, & sic delegatio accesse-

cesserit? th. 45. n. 5. Ob rationis paritatem ad personas non expressas non extenditur. th. 29. n. 5. Contra quos detur? th. 41. In quibus causis competat? th. 47. Non locum habet in causis ex delictis provenientibus. ibid. n. 17. Eximit quosdam a rigorosa excussione. D. 15. th. 38. Habens ob causas, in quibus hoc competit, incarcerari non potest. D. 13. th. 52. Habens non cogitur bonis cedere. n. 5. Filiusfamil. habet in peculio castrensi. D. 110. th. 7. n. 6.

per Competentiæ beneficium quantum Reorum executione relinquendum, hoc a Judicis dependet arbitrio. D. 13. th. 51. Quod debitoribus, alimentorum nomine, relictum est, illud ab aliis quibuscunque creditoribus auferri non potest. ib. n. 7. Quod creditores consecuti non sunt, residuum adhuc civiliter & naturaliter debetur. D. 122. th. 9. n. 3. Licet ejus exactio differatur in eum casum, quo ad pinguiorem fortunam pervenerint. ib.

Competentiæ beneficio gaudens de residuo cavere tenetur. th. 9. Quæ cautio si non præstita aut expresse remissa, hoc ipso tamen residuum non videtur remissum. n. 6. 7.

Competentiæ exceptio quæ? D. 13. th. 49. Si opposita, a Judice est attendenda. th. 50. Quid, si hac neglecta Judex reum scienter contra privilegium in solidum condemnaverit? ib. n. 3. seqq. Amplius non habet locum, si executio jam facta & reus solidum solverit. num. 8. Neque h. c. competit condictio indebiti. ibid.

COMPLEMENTUM.

Complementum quid sit mercatoribus? D. 129. th. 50. n. 4.

COMPRIVIGNI.

Comprivigni proprie fratres non sunt. D. 18. th. 12. n. 4. D. 87. p. 1. th. 10. n. 16. 17.

Comprivignos inter nulla est cognatio neque affinitas. D. 18. th. 12. n. 4.

COMPROMISSARIUS.

Compromissarii arbitri qui? vid. Voc. Arbiter.

COMPROMISSUM.

Compromissum quid? D. 10. th. 5. n. 2. Debet esse liberum, ita ut sit nullum, si Judex partes cogat. th. 6. n. 1. Limitatur. n. 3. 4. Fit stipulatione, eaque pœnali vel simplici. th. 7. Nudo pacto. ib. n. 3. Modo partes per indirectum ad parendum cogi possint. ibid. Vel eæ sententiam s. expresse s. tacite approbaverint. ib. Qua forma concipiatur? ibid. n. 4. Quas clausulas adjectas habeat? n. 5. An Juramento corroborari possit? th. 8. Recipit arbiter electus volens. th. 9. num. 1. 6. Quando censeatur arbiter recepisse? ib. n. 3. 4. 5. Faciunt, qui Juramentum judiciale deferre, vel transigere possunt. thes. 10. Procuratores in rem suam, universales omnium bonorum & speciales. n. 3. 4. 5. Reliqui, si dominus illud non ratihabuerit, tenentur vel ad pœnam conventam, vel ad interesse. n. 6. Tutores & curatores. th. 11. Ratione rei immobilis requiritur hic decretum. n. 2. 5. Limitatur. n. 3. 4. Universitates & Collegia. th. 12. Administratores & Syndici. ib. n. 3. Tutius tamen est, ut hisce speciale detur mandatum. n. 5. Pater de rebus peculii filiorum adventitii. th. 13. Vasallus de re feudali. th. 15. Emptor in causa evictionis. th. 18. n. 4. Sed re evicta contra venditorem non habet regressum. ibid. Non faciunt pupilli & minores sine tutorum consensu. th. 16. Subsistit tamen sententia in minoris favorem, si arbi-

arbiter ſponte dixit. n. 2. Quid ſi minor curatorem non habeat? n. 3. Minor cum curatoris conſenſu compromittens læſus reſtituitur in integrum. n. 7. Prodigi absque curatorum conſenſu. th. 17. Fœminæ in foro Saxonico & Wirtembergico. n. 2. Et de Jure Civili, ſi alieno nomine. n. 3. Servi. n. 4. An ſubſiſtat, ſi unus ex compromittentibus ſit inhabilis? th. 18. Fit ſingulorum conſenſu, ſi cauſa reſpicit ſingulos. th. 12. n. 6. Si cauſa eſt dividua, ſocii compromittentes tantum tenentur. n. 8. Limitatur. n. 9. Eſt ſtricti juris. th. 43. n. 2. Recipit Camera Imperialis. th. 22. Prorogari non poteſt. th. 36. num. 2. ſeqq. Solvitur morte arbitrorum. th. 42. Etiam unius ex pluribus copulative electis. num. 3. Ampliatur & limitatur. n. 4. 5. 6. Si in certum Collegium compromiſſum, Aſſeſſorum præſentium morte non finitur. n. 7. Si unus vel plures dignitatis nomine electi moriantur, an compromiſſum in ſucceſſores in officio tranſeat? num. 8. Quid ſi officia, ſub quorum nomine electi arbitri, ſint annua? n. 16. Si in compromiſſo heredis arbitri compromiſſarii mentio facta? n. 19. Morte compromittentium, etiam unius. th. 43. Licet concluſum ſit in cauſa. n. 3. Ampliat. num. 4. 5. 6. Si cauſa & res dividuæ, tot ſunt compromiſſa, quot ſunt perſonæ. num. 7. Quid ſi ex utraque parte heredum mentio facta? n. 17. Morte procuratoris in rem ſuam. n. 12. 13. Non vero ſi fuerit in rem alienam. n. 14. Contraria compromittentium voluntate. theſ. 45. Unius pœnitentia, ſi pœnam compromiſſo additam ſolverit. n. 3. 4. Vel juſtam habeat cauſam. ib. Secus, ſi in Judicem competentem compromiſſum. n. 6. Rei, ſuper qua compromiſſum, interitu. theſ. 46. Limitatur. num. 2. Tempore, compromiſſo addito, elapſo. th. 47. n. 1. Pœna compromiſſo addita ſemel commiſſa. n. 2. Sententia ab arbitro ſemel dicta. n. 3. Per partis ingreſſum in monaſterium. th. 44. n. 3. Per bonorum ceſſionem. n. 4. Ex ſuperveniente furore. n. 5. Non ſolvitur morte unius vel plurium, ſi Collegium compromiſit. th. 43. n. 8. Limitatur. n. 9. Idem eſt, ſi Prælatus cum conſenſu capituli compromiſit. n. 10. Morte tutoris vel curatoris. num. 15. Secus, ſi pupilli vel minores moriantur. n. 16. Morte unius, ſi partes compromiſerunt in Judicem competentem. n. 18. Neque ſi ab arbitris compromiſſariis ſententia jam dicta. n. 19. Simplici unius relegatione. th. 44. n. 2. Semel extinctum nemo illud invitus reiterare cogitur. th. 36. n. 8. & th. 47. n. 8. De incerta perſona in arbitrum eligenda non valet. Diſp. 10. theſ. 24. n. 5.

Compromiſſo facto, ut ſcilicet, obſervato Judiciorum ordine, cauſa coram illis quaſi judicialiter diſceptata, ferant certam ſententiam quid ratione hujus ſententiæ juris? D. 34. th. 14. Ut in contractu aliquid e. gr. in emptione pretium ſuo arbitrio definiant, aut nulla præcedente judiciali diſceptatione etiam de re controverſa certi quid ſtatuant, quid juris? th. 15.

CONATUS.

Conatus quando & quomodo puniatur? D. 139. th. 6. n. 9. Pro facto punitur in crimine Læſæ Majeſtatis. D. 163. th. 13. n. 7. In delictis, uti ſæpius impunitus relinquitur, ita quandoque ultimo ſupplicio puniri poteſt. D. 62. th. 3. In ſtupro quomodo puniatur? D. 69. th. 20. In Sodomia quomodo puniatur? th. 24. n. 5. 6. Quandoque in delictis

lictis ordinaria pœna punitur. D. 12. th. 15. n. 4. 5.

CONCESSIONES.

Concessiones in materia jurisdictionis strictissimi sunt juris, ut tantum concessum, quantum expressum, D. 159. c. 6. th. 3. n. 7.

CONCUBINA.

Concubina est, quæ cum aliquo, eoque cœlibe, eoque rursus solo, quasi in forma & specie uxoris cohabitat. D. 98. th. 28. n. 1.

ex Concubina natis hodie æquiparantur illi qui sunt nati ex soluto & soluta. D. 68. p. 4. th. 15. Quæ olim differentia inter legitimos & ex concubina natos? D. 98. th. 1. n. 2. Quam prolem suscepit vir, vivente sua uxore, eandem legitimare per subsequens matrimonium non potest. th. 29. n. 1. 3. Sed talis filius manet spurius, licet post mortem uxoris eandem duxerit. n. 1.

CONCUBINATUS.

Concubinatus quatenus dicatur legitima consuetudo? D. 98. th. 1. n. 1. th. 28. n. 2. Sicuti omnis consuetudo extra legitimum matrimonium, hodie damnatur. D. 68. p. 4. th. 15. n. 4. D. 98. th. 30. n. 1. D. 128. c. 2. th. 21. Quatenus Jure Civili sit permissus? D. 13. th. 15. n. 3. & th. 22. n. 4. seqq. Vocatur in jure vitium, sed legitimum. D. 70. c. 2. th. 4. n. 3.

in Concubinatu non est Societas bonorum Conjugalis. D. 128. c. 2. th. 21. n. 1.

CONCUBITUS.

ex Concubitu coacto de Jure Canonico nascitur affinitas. D. 5. diss. 1. c. 4. th. 3. n. 84. Illicito nascitur aliquod vinculum naturale. ib. diss. 2. th. 10. n. 9.

CONCURSUS CREDITORUM.

Concursus creditorum heredis, qui inventarium confecit, Creditoribus hereditariis nihil nocet. D. 126. c. 2. th. 3. n. 5.

in Concursu Creditorum quinque sunt classes. D. 101. thes. 23. Ad primam classem pertinent I. qui singulare prælationis jus habent, cujus vi in processu reliquis omnibus creditoribus præferuntur. th. 23. II. Sumptus funeris qui expressam & qualificatam hypothecam habentibus præferuntur. th. 24. An etiam sumptus in liberorum, uxoris, vel mariti funus erogati? thes. 25. Quid in Saxon. Elector. & Duc. Wirtembergico? ib. Huc pertinent expensæ in defuncti debitoris infirmitatem & curationem factæ. th. 26. III. Mercedes famulorum de Jure Nov. quibus singulare prælationis jus multis in locis competit. th. 27. Ad secundam classem pertinent creditores, qui qualificatam habent hypothecam, s. cum privilegio personali conjunctam. th. 28. Ut sunt I. mulier quoad dotem repetendam. th. 29. An idem in sponsa? th. 30. An in liberis uxoris? th. 31. II. Qui ad certam rem emendam credidit, & sibi expressa conventione de hypotheca prospexit. th. 33. Secus si nulla hypotheca expresse constituta. ib. III. Qui ad res reficiendas, domo excepta, crediderunt. th. 33. IV. Fiscus in bonis post contractum quæsitis. th. 34. Creditores secundæ classis ex tempore collocantur. th. 35. Limitatur. th. 36. Non ratione mulctarum ad tertiam classem referuntur I. uxor in donatione propter nuptias & ratione bonorum paraphernalium. th. 32. II. Reliqui nudi hypothecarii, licet ex publico instrumento hypothecam acquisiverint. th. 37. Tales vel ex modo hypothecam constituendi, vel ex tem-

tempore judicandi. ib. Ad quartam classem referuntur qui personale tantum habent privilegium. th. 38. Ut I. deponentes, qui pecuniam depositam apud mensam nummulariam, & a depositario consumptam repetunt. ibid. II. Respublica creditrix. ib. III. Qui specialiter ad certam rem comparandam credidit ratione rei comparatæ.ib. IV. Sponsa ratione rei prænumeratæ dotis. ibid. Creditores quartæ classis non collocantur ex tempore, nec pro rata concurrunt, sed attenditur causæ diversitas. th. 39. Ad quintam classem pertinent creditores simplices, qui nec hypothecam, nec jus prælationis habent. th. 40. Qui pro rata secundum proportionem Geometricam concurrunt. ib. Cessionarius non semper utitur jure cedentis, sed interdum etiam privilegiarii creditoris successor ad h. quintam classem remittitur. thes. 40. Venditor, qui sibi ante traditionem vel in ipsa traditione dominium rei venditæ reservavit, rem suam vindicans, omnibus reliquis creditoribus præfertur. D. 152. tit. 3. th. 24. Si alicujus civitatis cives forensibus & extraneis præferuntur, contra illos recte jure talionis proceditur. D. 59. th. 41. num. 5. Plures privilegiarii, qui a lege sibi datam prærogativam non habent, sine ordine collocantur. ib. thes. 49. num. 1. Plures depositarii ejusdem conditionis omnes pro rato admittuntur. ib. n. 4. Etiamsi diversitas temporis in illis fuerit. n. 5. Creditor hypothecarius præfertur privilegiario. th. 48. n. 4. 5. Judex privilegiarium simplici creditori præponere debet. th. 54. Si simplici creditori prius solvatur, ab ipso cautio exigenda est. n. 2. Creditor privilegiarius etiam quoad usuras simplici præfertur. n. 4. Non præfertur creditor privilegiarius, si & sibi de hypotheca prospexit, anterioribus hypothecariis. th. 55. Expensæ funebres omnibus præferuntur debitis. D. 66. th. 92. n. 1. Licet in funus ac curam uxoris ac liberorum debitoris factæ sint. n. 2. Quod tamen mutatum est Jure Wirtembergico, Saxonico, Ulmensi, & Lubecensi. n. 3. 4. Mercedes famulorum nulla gaudent prærogativa. th. 93. n. 1. Secus de moribus nostris. n. 2. seqq. Hypothecarii ex tempore collocantur. D. 64. th. 53. n. 1. Hypotheca sive sit constituta in vel extra judicium, vel trium testium subscriptione corroborata. ib. Secus de Jure Hamburgensi, ubi creditores ex publica hypotheca præferuntur. n. 2. Multa dantur incommoda. D. 60. th. 32. n. 4.

vid. voc. Creditor.

CONDICERE.

Condicere nemo rem suam, nisi furi potest. D. 146. tit. 1. th. 1. n. 2.

CONDICTIO.

Condictio cui competat, duobus reis solidum indebite solventibus? Disp. 116. th. 32.

per Condictionem revocari potest ex causa erronea sive titulo putativo translatum. D. 120. th. 13.

CONDICTIO EX CANONE.

Condictio ex canone est similis condictioni ex lege. D. 146. tit. 2. th. 5.

CONDICTIO SINE CAUSA.

Condictio sine causa non datur domino. D. 11. th. 91. n. 2. Quid? D. 145. tit. 7. th. 1. Est vel certi vel incerti. th. 2. Oritur ex obligatione proveniente ex quasi contractu. th. 3. n. 1. Quando res apud alium existere dicatur? n. 2. Quando competat & an cum aliis condictionibus concurrat? n. 3. Quibus detur? th. 4. Adversus quos & ad quid detur? th. 5.

Condictione sine causa an repetatur id quod excedit legitimam quantitatem ejus quod advocato palmarii nomine datum? D. 108. th. 16. n. 10. Cliens ab advocato repetere potest palmarium solutum, si sententia in revisorio rescissa, aut per restitutionem in integrum retractata. ib. th. 44.

in Condictione s. c. non debentur usuræ ex mora de Jure Civili, nec post litem contestatam. D. 45. th. 13. Secus de moribus. ib.

CONDICTIO CAUSA DATA C. N. SEC.

Condictio c. d. c. n. s. quid? D. 145. tit. 4. th. 1. Oritur ex obligatione, quæ ex quasi contractu descendit. th. 2. Ut competat, requiritur I. ut aliquid datum vel in alium translatum sit, naturaliter vel civiliter. th. 3. num. 1. 2. 3. Non sufficit nudum factum, ut locum habeat. n. 4. II. Ob causam futuram finalem. n. 5. Quæ est exprimenda. n. 6. Limitatur. n. 7. Non ob causam præteritam. n. 8. III. Honestam. n. 9. IV. Ut illa non sit secuta. n. 10. Ex qua ratione causa non secuta distinguendum. ibid. Non locum habet in contractibus nominatis. D. 45. thes. 1. Utilis datur, acceptilatione spe futuræ numerationis facta. D. 102. thes. 18. Ex contractu innominato non venit. D. 115. th. 11. v. tamen D. 145. tit. 4. th. 3. n. 10. & seq. tab. Datur illis, qui aliquid ob rem s. causam futuram finalem honestam dederunt eorumque heredibus. D. 145. tit. 4. th 4. n. 1. Datur adversus quosnam? thes. 5. num. 1. Non datur contra successores singulares. ibid. Quando detur contra procuratorem? th. 5. n. 2. Datur ad res ob d. causam datas repetendas. th. 6. n. 1. Mobiles & immobiles. ib. Incorporales, ut cautiones & liberationes. num. 2. Ad accessiones & fructus, etiam ante litem contestatam perceptos. num. 3. Sed non ad usuras. n. 4. Quomodo differat ab aliis? th. 7. Quandoque concurrit cum utili rei vindicatione. ibid.

Condictione c. d. c. n. s. ob futuram causam honestam data, ab herede dantis ex propria ipsius pœnitentia repeti nequeunt. D. 45. th. 2. D. 145. tit. 4. th. 4. n. 2. Ex pœnitentia repetere potest rem datam, qui rem ex causa permutationis dedit, nondum vero ab altera parte aliquid accepit. D. 113. th. 43. n. 7.

CONDICTIO OB INJUSTAM CAUSAM.

Condictio ob injustam causam quid & ad quid detur? D. 145. tit. 5. §. 2. n. 1. 2.

CONDICTIO OB TURPEM CAUSAM.

Condictio ob turpem causam quid? D. 145. tit. 5. §. 1. th. 2. Oritur ex obligatione, quæ ex quasi contractu descendit. th. 3. n. 1. Ut competat, requiritur I., ut aliquid datum naturaliter vel civiliter. num. 2. II. Ob rem inhonestam. n. 3. III. Et ratione solius accipientis turpem. n. 4. Exempla. ibid. Dominium an hic transeat, si hæc concurrunt? th. 3. n. 5. Quid si causa secuta? n. eod. Non competit, si utriusque turpitudo versatur. th. 4. num. 1. H. in c. fiscus datum extorquet. n. 3. An promissio h. c. subsistat? n. 4. Non competit, si solius dantis versatur turpitudo. th. 5. n. 1. Quibus, adversus quos & ad quid datur? th. 6. th. 7. Non ad usuras. th. 7. Non datur si in adulterio deprehensus, vel fur ne proderetur, aliquid dederit. th. 4. n. 2. Famosa non est. D. 115. th. 14.

Condictione ob turpem causam recte conveni-

venitur inventor rei alienæ, qui ejus domino inventionis præmium non offerenti eandem restituere recusat ad restituendum præmium postea acceptum. D. 45. th. 2. Repetere nequit, qui judici aliquid dat, ut pro se in bona etiam causa judicet. th. 4. D. 115. th. 12. D. 145. tit. 5. §. 1. th. 4. n. 2. Aut ut male judicet. D. 145. tit. 5. §. 1. th. 4. n. 2. Idem dicendum, si quis dederit, ut maturet Judicium. D. 45. th. 4. Repetere nequit cliens palmarium, lite pendente & sub conditione, quod, cliente victo, restituendum sit, D. 108. th. 20. num. 1. 2.

CONDICTIO FURTIVA.

Condictio furtiva quid & qualis? D. 146. tit. 1. n. 2. 3. An dativa? th. 3. Est vel certi vel incerti. th. 2. Datur a lege in odium furum. th. 3. num. 1. Ut competat, ut furtum sit commissum, requiritur. th. 4. An detur, si res furtiva casu perierit, & sic vindicari non possit? th. 3. n. 2. Certi datur soli rei furtivæ domino, cui res illa surrepta. D. 11. th. 91. n. 2. D. 146. tit. 1. th. 5. Hic actor dominium probare non tenetur. n. 2. Non datur illi, qui postea proprio facto domini rei furtivæ esse desierunt. n. 3. Non heredi ratione rei in specie legatæ. ibid. Non commodatario, conductori, creditoribus pignoratitiis & usufructuariis ratione fructuum nondum perceptorum. n. eod. Non ratione hominis liberi. num. eod. Non ei, cui res nullo modo surrepta, qui postea rei furtivæ dominus factus. D. 46. th. 1. D. 115. thes. 20. D. 146. tit. 1. th. 5. Datur illi, qui postea acquisivit illius rei dominium, si eidem res est surrepta. D. 146. tit. 1. th. 5. n. 5. D. 46. th. 1. D. 115. th. 20. Datur heredibus si ipsi in dominium rei surreptæ successerint. D. 146. tit. 1. th. 5. n. 6. Incerti datur etiam non dominis, qui jus in re furtiva habent. n. 7. Datur creditoribus pignoratitiis. n. eod. D. 46. th. 2. Datur commodatario. D. 54. th. 13. D. 46. th. 2. D. 146. tit. 1. th. 5. n. 7. Datur semper damnum passo & ejus successoribus. D. 136. th. 34. n. 4. Datur adversus furem. D. 146. tit. 1. thes. 6. n. 1. Adversus illum, cujus ope, auxilio & consilio furtum commissum. n. 2. Secus si quis tantum consilium dederit. n. eod. Contra singulos in solidum, si plures rem contrectaverint. D. 46. th. 3. D. 146. tit. 1. th. 6. n. 3. seqq. Nec exceptione divisionis se defendere possunt. ib. Unius tamen solutione reliqui liberantur. ibid. Solventi non datur regressus contra criminis socios. ibid. Contra heredes & similes successores in solidum. D. 46. thes. 4. D. 146. tit. 1. th. 6. n. 7. D. 136. thes. 35. n. 7. Etsi sint infantes & furiosi. D. 146. tit. 1. th. 6. n. 7. Aut nihil ad illos ex delicto pervenerit. Disp. 46. th. 4. D. 146. tit. 1. th. 6. n. 7. Aut fur laqueo suffocatus fuerit. D. 46. th. 4. D. 146. tit. 1. th. 6. n. 7. Quid hic in foro Saxonico Juris? D. 146. tit. 1. thes. 6. n. 9. Non datur contra successores singulares. ib. n. 10. Datur ad repetendas res furtivas cum omnibus fructibus etiam percipiendis, & omni interesse. th. 7. n. 1. Si res adhuc extant, ipsa corpora repetuntur. n. 2. Licet in aliam formam mutata. ibid. Si non extant, petitur illarum æstimatio, quanti res plurimi fuerit a tempore commissi delicti. num. 3. Licet æstimatio cura & sumptibus furis creverit. ib. Juramento in litem fieri potest æstimatio. n. 4. Quomodo differat ab actione furti? th. 8. Datur contra illum, qui sciens se creditorem simulans, alium ad solvendum inducit, & solutum lucrandi animo repetit. D. 45. thes. 11. D. 145. tit. 6. th. 17. n. 2.

Con-

Condictionem furtivam excludens consuetudo irrationabilis est. D. 146. tit. 1. th. 10. n. 1. Quid de Jure Saxonico? num. 2.
cum Condictione furtiva quænam remedia concurrant elective? th. 9. num. 1. Quænam cumulative? n. 2. An persecutio criminalis? n. 3. An hypothecaria? n. 4.

CONDICTIO INDEBITI.

Condictio indebiti quid? D. 145. tit. 6. th. 1. n. 1. Est stricti juris & perpetua. n. 2. Est vel certi vel incerti. thes. 2. Oritur ex quasi contractu. th. 3. Quid si partes expresse de restitutione convenerint? ib. Ut competat, requiritur I. datio, naturalis & civilis. th. 4. n. 2. II. Ut datum sit tanquam debitum. th. 5. n. 1. III. Ut solutum indebitum. th. 6. n. 1. Sive sit indebitum absolute tale. n. 2. Ut si aliquid pupillus sine tutoris authoritate promisit. n. 3. Aut heres legatum in imperfecto testamento aut ultra dodrantem relictum solvit. n. 4. Quid dicendum de debito ante conditionis vel diei existentiam soluto? th. 7. n. 1. 2. 3. An hic interusurium repeti possit? n. 4. s. sit indebitum secundum quid, & quidem vel ratione juris, naturale tantum; ab initio & ex postfacto. th. 8. n. 1. 2. 3. 4. Quid si naturalis subsit obligatio, sed jure civili reprobata? n. 5. Vel ratione hominis. th. 12. Limitat. ibid. IV. ut illud solutum per errorem facti s. ignorantiam. th. 13. n. 1. In accipiente qualis error requiratur? th. 17. n. 1. Quid si accipiens se creditorem simulaverit, & alterum ad solvendum induxerit, & sciens pecuniam lucrandi animo accepit? n. 2. D. 145. th. 11. Non datur ubi aliquid datum ob rem s. causam futuram. D. 145. tit. 6. th. 5. n. 1. Nec si ex præterita causa, sed voluntaria datum. ibid. Contra quos detur? th. 21. n. 1. An & quatenus contra pupillos & minores? n. 2. An contra procuratores? n. 3. Quid si adjecto solutum indebitum? ibid. An contra successores universales & singulares? n. 4. D. 45. th. 14. Ad quid detur? D. 145. tit. 6. th. 22. n. 1. 2. Quid si quantitas vel species soluta? n. 5. 6. Quid si res amplius restitui non possit? n. 7. Quid si ex obligatione alternativa utrumque solutum? n. 8. An ad usuras. th. 7. n. 4. th. 22. n. 5. 6. Datur erranti in facto proprio. D. 145. tit. 6. th. 6. & th. 15. Dubitanti. th. 16. v. tamen D. 45. th. 10. Fœminæ solventi, quod intercedendo promisit. D. 145. tit. 6. th. 8. n. 5. D. 149. tit. 1. §. 1. th. 13. n. 1. Solventi debitum, cui perpetua obstat exceptio, si sc. obligatio naturalis non subest, vel illam jus civile reprobavit. D. 145. tit. 6. th. 10. Solventi debitum compensatione extinctum. D. 149. tit. 2. th. 13. n. 5. Emptori ad pretium, quod pro re propria ipsi ab alio vendita, solvit, repetendum. D. 151. th. 24. n. 1. Venditori hereditatis qui in tradenda hereditate, id, quod sibi a defuncto debebatur non retinuit. D. 153. §. 1. th. 16. Illis, qui per errorem indebitum solverunt, illorumque heredibus. D. 145. tit. 6. th. 20. n. 1. Quid si pupillus sine tutore; tutor nomine pupilli; vel procurator nomine sui principalis solverint? n. 2. 3. 4. Quid si fidejussor, vel duo rei debendi, aut reus & fidejussor indebitum solverint? n. 5. Interdum alteri, quam qui solvit. n. 6. Utilis datur tutori quando? n. 3. Procuratori quando? n. 4. Non datur solventi indebitum civile. th. 9. n. 2. Solventi pecuniam contra SCtum Macedon. acceptam. th. 9. n. 3. Solventi, qui tamen injusta judicis sententia absolutus. n. eod. Solventi debitum

tum, cui perpetua obſtat exceptio, obligatione tamen naturali, jure civili non reprobata, ſalva exiſtente. th. 10. Solventi ſciens indebitum. th. 13. n. 2. Limit. n. 2. 4. Aut ex errore juris. th. 14. n. 1. Limitat. 1. in pupillo & minore. n. 2. 2. in fœminis SCti Vellejani beneficio ſe munitas eſſe ignorantibus. n. 3. 3. In militibus & ruſticis, quibus jus ignorare permiſſum eſt. ib. 4. In herede ignorante, teſtatorem poſſe, cavendi neceſſitatem de legatis præſtandis remittere, qui tamen legatariis cavit. n. 4. 5. Ubi etiam ſcientes indebitum ſolutum repetunt. n. 5. Solventi ex cauſa rei judicatæ. th. 8. n. 6.

Ceſſat 1. ſi aliquid transactionis cauſa ſolutum. th. 24. n. 1. Limitatur. ibid. 2. ex cauſa in qua lis inficiando in duplum creſcit, indebitum quis ſolveret. n. 2. 3. Ubi pietatis cauſa ſubeſt. n. 3. Datur re indebite per errorem promiſſa. D. 45. th. 5. Non competit, qui amico in cœlibatu viventi ex errore mittit munus nuptiale. ibid. th. 6. D. 115. th. 15. Non competit, debito in diem certum per errorem ante diem ſoluto. D. 45. th. 7. Nec qui filiæ ſuppoſititiæ, quam ſuam credidit, dotem dedit. th. 8. Si pecunia indebita vero procuratori ſoluta, in dominum, non in procuratorem dirigenda. D. 118. th. 24. Datur, ſi quid ſolutum, quod compenſatione jam extinctum. D. 102. th. 24. An detur, ſi cliens dedit advocato ſuo palmarium exceſſivum? D. 108. th. 16. n. 2. Datur quoties nulla ſubeſt vera aut præſumptiva obligatio naturalis. D. 114. th. 19. Vel ſubeſt quidem ſed minus plena, & jure Rom. non agnita. ibid. Vel denique plena quidem & jure Rom. agnita, ſed in effectu ſimpliciter reprobata. ibid. Competit interdum licet a ſciente indebitum ſolutum. D. 115. th. 10. Semper ex quaſi contractu oritur. th. 16. Datur ad chirographum per errorem indebite traditum repetendum. th. 17. Datur debitori, qui debitum falſo creditori ex errore ſolvit. D. 130. th. 10. n. 3.

Condictioni indebiti renunciari nequit. D. 145. tit. 6. th. 24. n. 4.

Condictionem indebiti an excludat obligatio naturalis imperfecta? ibid. th. 5. n. 1. 2. & th. 11.

Condictione indebiti & agere & conveniri poſſunt heredes. D. 136. th. 23. n. 3.

in Condictione indebiti ex mora non debentur uſuræ. D. 45. th. 13. De jure ſc. civili, nec poſt litem conteſtatam. ibid. Secus de moribus. ibid. Debitum & indebitum æſtimatur ex naturali ratione & æquitate, quæ cum adſit, hæc actio ceſſat. D. 145. tit. 6. th. 9. n. 2. Quis ſolutionem, itemque debitum vel indebitum probare teneatur? th. 19. n. 2. An juramentum judiciale deferri valeat? n. 3. Error regulariter ab actore probandus. n. 4.

CONDICTIO EX LEGE.

Condictio ex lege quid & qualis? D. 146. tit. 2. th. 1. An ſit actio dativa, an nativa? D. 114. th. 12. Ut locum habeat requiritur I. Obligatio. D. 146. tit. 2. th. 2. n. 1. 2. II. Ut ſit introducta non jure prætorio, ſed Lege, h. e. Jure Civili. n. 3. Quid ſi privilegio? n. 4. Aut Principum & Statuum conſtitutionibus & ſtatutis introducta? n. 5. Quando obligatio a lege inrroducta dicatur? III. Ut lex illa ſit nova. n. 7. Per legem novam quid hîc intelligatur? n. eod. IV. ut lex nova non caveat, quo genere actionis ſit experiundum. n. 8. Quibus caſibus locum habeat? th. 3. Non datur ex L. diffamari C. de ing. manum. D. 46. th. 7. D. 146. tit. 2. th. 2. n. 2. Datur ad palmarium certum advocato a clien-

a cliente poſt cauſam peractam, jure, citra ſtipulationem promiſſum petendum. D. 108. th. 41. n. 3. & th. 42. n. 9. Ex lege ſcil. 35. ʃ. f. de donat. ibid. Non datur ad uſuras, quia eſt ſtricti juris. th. 41. n. 3. 4.

CONDICTIO EX LEGE ult. C. de Aleat.

Condictio ex lege ult. C. de aleat. non eſt famoſa, & datur contra heredes victoris in ſolidum. D. 42. th. 13.

CONDICTIO EX MORIBUS.

Condictio ex moribus datur ex conſuetudine. D. 146. tit. 2. th. 5. Similis eſt condictioni ex lege. ibid.

CONDICTIO EX MUTUO.

Condictio ex mutuo ſ. actio mutui quid? D. 142. ʃ. 1. th. 21. Quid hîc probandum? th. 22. Tranſit active & paſſive in heredes. th. 23. n. 1. Uſuræ non, niſi ſtipulatæ, h. l. debentur. n. 2. Hodie etiam ex pacto & mora. n. 3. Quando poſſit inſtitui? n. 4.

Condictione ex mutuo repetere poteſt qui neque colluſor, neque receptator, pecuniam mutuo majore ætate datam. D. 42. th. 15. Licet ipſe ſciverit accipientem ludere. n. eod.

CONDICTIO CERTI EX STIPULATIONE.

Condictione certi ex ſtipulatione, ſi illa intervenerit, peti poteſt palmarium certum advocato a cliente poſt cauſam peractam jure promiſſum. D. 108. th. 41. n. 3. & th. 42. n. 2. Non agitur ad uſuras, quia eſt ſtricti juris. th. 41. n. 3. 4.

CONDICTIO TRITICIARIA.

Condictio Triticiaria unde ſic dicta? D. 146. tit. 3. th. 1. n. 1. Cur a nonnullis actio Franciſcanorum vocetur? ibid. Quid? n. 2. Qualis? n. 3. Ex quibus cauſis competat? th. 2. Quibus & adverſus quos detur? ibid. Datur de omnibus rebus, excepta ſola pecunia numerata, & re actoris propria, quæ nec furto, nec vi eſt ablata aut occupata. th. 4. Quomodo hîc æſtimatio facienda? th. 1. n. 2. Concurrit cum omnibus condictionum ſpeciebus. n. 3.

CONDITIO.

Conditio poſtea exiſtens retrotrahitur ad tempus promiſſionis. D. 4. th. 16. n. 5. Quid? D. 58. th. 30. n. 3. D. 139. th. 17. n. 1. Proprie non eſt conditio certo extitura. ibid. Vera ſuſpendit obligationem. D. 9. th. 22. n. 3. D. 11. th. 119. n. 3. D. 58. th. 30. n. 3. D. 74. th. 36. n. 7. D. 83. th. 1. n. 9. Nihil ponit in eſſe. D. 55. th. 59. n. 4. Pro forma habetur, & adeſſe debet in forma ſpecifica. D. 11. th. 70. n. 6. Si ruſticus comitis filiam duxerit &c. neque conventiones vitiat, neque in ultimis voluntatibus vitiatur, ſed & pacta & legata ſuſpendit. D. 29. th. 11. Quæ vel ob rei promiſſæ naturam vel ob aliam cauſam tacite pactis vel aliis actibus ineſſe dicitur, actum non facit conditionalem, neque actionem neque obligationem quoad ſui nativitatem ſuſpendit. th. 10. Si munimentum intra triduum proximum fecerit, conventiones vitiat, in ultimis voluntatibus pro non adjecta habetur. ibid. th. 11. Non, ut dies contractibus adjectus, pro homine interpellat nec debitorem in mora conſtituit. D. 118. th. 43. Impoſſibilis ſ. affirmative ſ. negative adjecta ſit, vera tamen non eſt conditio. ibid. th. 90. Adimpleri debet in forma ſpecifica. D. 137. th. 16. n. 6. D. 139. th. 17. n. 5. Legatum ſuſpendit in caſum futurum incertum. D. 125. c. 4. th. 3. n. 1. Pro impleta habetur, quando per eum ſtat, qui impleta actione obligatur, quominus illa impleatur. D. 108. th. 47. n. 4. Si ſc. conſtat, conditionem ſecuturam fuiſſe, niſi promiſſor eand. impediviſſet. n. 6. Iniqua alteri per alterum inferri

ferri non debet. D. 111. th. 35. n. 7. & th. 39. n. 5. Si non nupserit, ab extraneo viduæ adjecta an aliquid operetur, an vero detrahatur? D. 114. th. 15. Suspendit obligationem & actionem. D. 126. c. 3. th. 2. n. 2. Nostra per alium melior fieri potest, quamvis non deterior. D. 131. th. 70. n. 2. Et dies incertus differunt. D. 138. c. 3. art. 4. th. 3. n. 4. Est res facti adeoque probanda. D. 139. th. 8. n. 2. De præsenti & præterito proprie non est. ibid. th. 17. n. 1. 5. Varia est. th. 17. n. 3. Simplex potestativa affirmativa quæ? n. 4. Quando existere censeatur? n. 5. Quomodo & quando implenda? ibid. Quando pro impleta habeatur? ibid. Quid si tempus implendæ conditionis præterierit, an detur restitutio in integrum? ibid. Simplex potestativa negativa quæ? n. 6. Simplex casualis quæ? n. 7. Quando impleri possit? ib. Mixta quæ? n. 8. Quando impleri debeat? ibid. Tacita quæ? n. 12. Quoad effectum transmissionis conditionalem dispositionem non facit. ibid. Expresse si adjicitur nihil præterea operatur. ibid. Impossibilis positive talis & quidem in ultimis voluntatibus perpetuo & natura per se scilicet, vel ratione circumstantiarum vitiatur. n. 13. seqq. Limitatur. ibid. Si est talis propter perplexitatem, dispositionem vitiat. n. 17. Lege vitiatur & detrahitur. n. 18. Facto effectum dispositionis impedit. n. 19. Ad tempus differt negotium. n. 20. Et turpis in matrimonialibus vitiatur & detrahitur. n. 21. Nisi sit contra ipsam substantiam conjugii. ibid. In conventionibus & aliis negotiis vitiat. n. 22. Negative si adjiciatur, negotium validum est & purum. n. 24. Quando per æquipollens impleri possit. D. 139. th. 17. n. 5. Omnis implenda tempore præscripto. ibid. Et ab eo ipso cui injunctum est. ibid. Dum impletur, eo ipso dies cedit. n. 9. Tacita si causa fuerit secuta, hæc, quamvis non civilem, naturalem tamen suspendit obligationem. D. 142. §. 3. th. 10. n. 2. Si semel evanescit, non reviviscit. D. 139. th. 17. n. 11. Quæ tacite inest negotio, & contractui, etiam juramento quod accessit, inesse censetur. D. 142. §. 3. th. 15. n. 1. Ne patri ususfructus acquiratur, tacite & expresse potest adjici. D. 140. th. 23. n. 3. Limitatur ibid. Assumendæ Pontificiæ religionis legatario remittitur, ita ut etiam non impleta conditione legatum possit petere. D. 97. th. 19.

Conditionis existentis tempus retrotrahitur ad tempus id, quo contractus *fuit* initus, perindeque habetur, ac si nulla fuisset unquam adjecta conditio. D. 128. c. 4. th. 9. n. 2. Quid si potestativa adjecta conditio? n. 3. Existentia ab allegante probanda. D. 139. th. 17. n. 10. Defectus oculos habet retro ad tempus dispositionis. num. 11. Potestative existentia non retrahitur ad initium negotii. ibid. n. 5. Casualis & mixtæ existentia ad initium negotii retrotrahitur. ibid. Potestativæ negativæ implementum in ultimis voluntatibus non expectatur, si post mortem ejus, cujus interest impleri, existere demum potest. n. 6. Secus in contractibus, ubi mors est expectanda. ibid. Potestativæ negativæ existentia in omnibus negotiis expectanda est, si ante mortem ejus, cujus interest impleri existere potest. ibid.

Conditioni in favorem sponsæ sponsalibus additæ ab ipsa, etiam sponso invito, renuntiari potest. D. 116. th. 107.

Conditionem certam quæ habent, ante ejus eventum non sunt efficacia. D. 161. th. 7. n. 5. Facit tempus, si præstationi legati dies certus adjicitur. D. 70. c. 3. th. 3.

th. 3. n. 5. Fallit hoc quandoque in perſona dilecta. ibid. Facit tempus, ſive illud ſit incertum, ſive ſit certæ ætatis. n. 6. Non facit modus. D. 106. concl. 34. Non faciunt adjectiones certæ & certo exituræ; nec in diem factæ. D. 126. c. 3. th. 2. n. 3. Alienam, etiam ignorantis, meliorem facere poſſe ſuadet & naturalis & civilis ratio. D. 130. th. 9. n. 3. An & quando faciat dies incertus? D. 138. c. 3. art. 4. theſ. 3. num. 3. An & quando faciat tempus incertum in conventionibus & ultimis voluntatibus adjectum? D. 139. th. 16. n. 5. ſeqq. Semel extitiſſe ſufficit, licet non duret. ibid. th. 17. n. 10.

Conditione pendente, obligatio & actio nondum eſt nata, nec quicquam debetur, ſed ſpes eſt debitum iri. D. 4. th. 16. n. 3. D. 137. th. 22. n. 3. D. 15. th. 14. n. 10. D. 11. th. 119. n. 3. & th. 120. n. 3. Nemo dici poteſt jus habere quæſitum nec jus in re, nec ad rem. D. 139. th. 17. n. 9. Nec ſpes quam ex teſtamento quis habet, herede vel legatario, illa pendente, mortuo, ad heredes tranſit. ib. Secus eſt in contractibus. ib. Creditor quis dicitur. D. 9. th. 22. n. 2. Legatarius creditor dici nequit. D. 139. th. 17. n. 9. Nec ſub conditione heres inſtitutus. ibid. Secus ac ſtipulator. ibid. Deficiente totum negotium corruit. n. 11. Exiſtente in contractibus ea retrotrahitur ad initium negotii. n. 10. Ampliatur & limitatur. ib. An in ultimis voluntatibus etiam retrotrahatur? ibid. Quacunque voluntas regulariter reſtringi poteſt. th. 17. n. 2.

a Conditione differt modus etiam in ultimis voluntatibus. D. 118. th. 68. D. 97. th. 18.

in Conditione quando continetur factum momentaneum, momentanea quoque ſufficit impletio. D. 113. th. 68. n. 4. Secus ſi id, quod in conditione comprehenſum, perpetuitatem quandam requirit. n. 5.

ſub Conditione ademptum, cenſetur ſub contraria datum & contra. D. 139. th. 17. n. 12. D. 11. th. 131. n. 5. Nubendi heredis inſtitutio facta valet. D. 19. th. 38. Permiſſum, ſub contraria cenſetur prohibitum. D. 137. th. 16. n. 6. Ne ad patrem uſusfructus perveniat, res filiofamil. relictæ, cedunt peculio adventitio irregulari. D. 109. th. 11. Quæ conditio quandoque tacite ineſt. th. 12. Quæ fieri nequeant? D. 139. th. 17. n. 2. Quod ponitur, illud deficiente conditione negatur. D. 104. p. 3. n. 33. Quæ ponuntur, ea deficiente, negantur. D. 77. p. 2. reſ. 7. n. 27. Si aliquid conſtituitur, illa non exiſtente, conſtitutioni locus non eſt. D. 11. th. 70. n. 7.

Conditiones plures ſi cumulative adjiciuntur, omnibus parendum eſt. D. 139. th. 17. n. 25. Si alternative, ſufficit, ſi una impleatur. ibid.

CONDITIONALIS.

Conditionalis contractus imperfectus eſt ratione actionis, perfectus tamen eſt ratione pœnitentiæ. D. 11. th. 120. n. 5. 6. Non eſt promiſſio facta in caſum certo futurum. D. 74. th. 36. n. 6. Diſpoſitio negans, conditione deficiente affirmat. D. 76. th. 39. n. 4.

Conditionale legatum & modale differunt. D. 97. th. 18.

CONDOMINIUM.

Condominium eſt jus duobus vel pluribus immediate Imperio ſubjectis in diſtrictu aliquo cum ſuperioritate competens. D. 159. c. 2. Eſt vel æquale vel inæquale. c. 3. th. 1. n. 1. 2. Occupatione acquiri poteſt. c. 4. th. 4. n. 3. Non præſumitur facile, aliquando tamen. c. 9. th. 35. n. 3. 4. Probare poteſt commune exercitium, inſcriptio in loco publico

lico nominis, sigilli communis usus officialium communi nomine constitutio, si dividatur jurisdictionis proventus, per divisionis instrumentum. th. 37. Tollit consolidatio, interitus, alienatio, divisio. c. 10. th. 1. n. 1. 2. 3. 4. & th. 2. n. 1. 2.
Condominii territorialis effectus ampliores, quam jurisdictionis. c. 9. th. 8. n. 4.

CONDOMINUS.

Condominus nullus territorium commune suum dicere potest. D. 159. c. 9. th. 4. n. 2. Si unus vendat, an alter non habeat jus protimiseos? th. 5. n. 5. Majorem partem habens in constitutione officialium nullam prærogativam habet. th. 19. n. 4.
Condomini consensu irrequisito, quisque suam partem alienare potest. th. 5. n. 1. 2. 3. 4. In æmulationem territorium alienari nequit. th. 6. n. 5. An habeant in alium condominum delinquentem jurisdictionem? th. 18. n. 1. seqq. Omnes conjunctim administrant. th. 8. n. 2. Territorialis Superioritatis omnia Regalia tam Majestatis quam fisci sibi vendicant. c. 3. th. 3. n. 9. Minus recte appellantur, qui plures in alieno territorio de uno regali participant. c. 7. th. 7. n. 2. Qui non sint? th. 12. & 13.
Condominiorum quivis castrum commune inhabitare potest. c. 9. th. 7.
ex Condominis nulli competit in solidum jurisdictio sed simul exercent. c. 7. th. 10. n. 3.

CONDUCERE.

Conducere rem pignori datam ejus dominus a creditore potest. D. 156. §. 11. th. 23. n. 3. Non possunt milites res alienas. th. 14. n. 1. Nec clerici possessiones seculares. ibid. Nec tutores & curatores rationibus nondum redditis prædia fiscalia, & Cæsaris patrimonialia. ibid. Nec fabri, vietores & ii, qui cum strepitu artem suam exercent, domum juxta literatorum ædes hisce invitis. ib. n. 3. v. voc. Actio conducti.

CONDUCTIO.

v. Locatio.

CONDUCTOR.

Conductor rem conductam alteri locare potest. D. 9. th. 39. n. 2. D. 156. §. 1. th. 20. n. 1. 2. Repetit a locatore, quæ tributorum & collectarum nomine solvit. D. 9. th. 55. n. 3. Ut & expensas in rem conductam factas secundum valorem monetæ tempore refectionis. D. 18. coroll. 5. Intra biennium mercedem non solvens, expelli potest. D. 64. th. 70. n. 1. Jure Hamburg. sufficit mora dimidii anni. n. 2. Si ædes pro certa mercede conduxerit, & periculi casualis præstationem promiserit, *etiam* id, quod vi majori accidit, præstare tenetur. D. 111. th. 25. n. 2. Prior præfertur, operis simul duobus locatis. D. 156. §. 1. th. 14. n. 4. Quid si usus rei duobus locatus & posteriori traditus? ibid. n. 5. Re conducta, cum certa determinatione locata, nonnisi ad usum determinatum, uti potest. th. 16. n. 2. Secundus tacite est obligatus primo locatori. th. 8. n. 4. D. 112. th. 40. n. 7. Operas conductas, si de contraria contrahentium mente non constat, alteri locare potest. D. 156. §. 1. th. 26. Limitat. remissive. ibid. Habet remedium L. 2. C. de resc. vend. th. 31. n. 1. Proprie non est colonus partiarius. th. 32. n. 5. Tempore, ad quod tacite vel expresse contracta locatio, elapso, in conductione detinere nequit invitus. th. 37. n. 2. Licet sit conductor vectigalium. ibid. Limitat. ibid. Quamdiu pensionem solverit, ut non possit res alteri locari, si hoc inter contrahentes conventum, servanda erit conductio. ibid. n. 5. Nisi ex justa causa. th. 53. n. 1. Quales sint justæ causæ illius? n. 2. & th. 54. Quid si conductor etiam existente justa mi-

migrandi & relinquendi causa in re conducta maneat? th. 56. n. 1. 2. Ex justa causa migrans, vel rem locatam relinquens, an & quatenus illud locatori denunciare debeat? th. 55. Quando nec ob causas alioquin justas migrare vel mercedem denegare possit? th. 57.

Expellitur per emptorem rei locatæ, secundum vulgatum dicterium *Kauff geht vor Miethe*, thes. 62. num. 1. Etiamsi ipse tempore emptionis sciverit, aut venditor simpliciter dixerit rem alteri locatam esse. n. 2. Aut locator conductori se contractum servaturum juraverit. n. 3. Aut se rem locatam ante tempus conductionis non alienaturum promiserit. n. 4. Nisi h. in c. etiam rem locatam conductori oppignoraverit. ibid. num. 5. Aut eandem simpliciter, sine pacto de re *illa* non alienanda, oppignoraverit. th. 63. Quo casu conductor tamen habet jus retentionis, donec ipsi interesse præstetur. ib. A singulari successore expulsus ad quid contra locatorem agere possit? thes. 69. n. 1. seqq. Successori singulari non est regulariter obligatus. th. 70. n. 1. Limitatur. n. 2. A Successoribus singularibus cogi nequit, ut in conductione persistat. th. 32. num. 1. Ob sterilitatem vel similem calamitatem mercedis remissionem petere ut possit, requiritur 1. calamitas forinsecus contingens. §. 2. th. 19. n. 1. Quid si ex ipsa re? n. 2. 2. ex vitio s. casu extrinseco inconsueto. th. 20. n. 1. 2. Quid si ex inundatione? n. 3. 3. Sine conductoris culpa ad casum ordinata. th. 21. 4. Damnum plus, quam tolerabile. th. 22. An in hoc æstimando ad modum l. 2. C. de rescind. vendit. respicere possit judex? th. 23. 5. ut fructus nondum percepti lædantur. th. 24. n. 1. 2. Quando fructus dicantur percepti? th. 25. n. 1. seqq. nullam remissionem mercedis accipit, si pretium fructuum ita decreverit, ut conductor ex fructibus venditis nec quidem dimidiam pensionis partem consequi possit. thes. 26. Ex justis causis mercedis remissionem vel in totum vel pro parte consequitur. th. 27. n. 1. Nisi eadem locatio in plures annos contracta & præcedentis aut subsequentis anni ejusdem locationis ubertas solita major sterilitatem compenset. n. 2. Nullam remissionem mercedis accipit, si ipse casus fortuitos in se receperit. th. 28. Ampliatur. ib. Non majorem præstat mercedem ob contingentem majorem ubertatem. thes. 31. Locatori quæstionem dominii referre an possit? §. 3. th. 7. De levi culpa tenetur, s. illa in faciendo, s. in omittendo consistat. th. 9. n. 1. 2. 3. Culpam famulorum an & quando præstare teneatur? thes. 10. Quando culpam levissimam aut ejus casum fortuitum præstat? th. 11. Non tenetur ad casum fortuitum ob æstimationem rei locatæ. th. 12. n. 3.

Conductionis intuitu & odio damnum datum ad quem pertineat? D. 111. th. 35. n. 8. 9. & th. 39. 40. Sunt fructus percepti etiam mercede non soluta, & per consequens illorum periculum. D. 156. §. 2. th. 24. n. 1. 2.

Conductori ad interesse tenetur locans rem alienam ut propriam. D. 9. th. 39. n. 7. 8. Incumbunt decimarum præstationes, & similia onera, mere realia, quæ de fructuum corpore penduntur. D. 156. §. 2. th. 38. Collectæ ipsi conductori impositæ. th. 39. Expensæ fructuum, & quibus ipse conductor causam dedit. thes. 40. An & quando ob expensas competat jus retentionis? th. 41. n. 1. 2. Quid si expensæ non sint liquidæ? num. 3. 4.

v. voc. Reconductio.

CONDUCTUS.

Conductus tempore si internecio contingat,

gat, coercitionem habet, qui jus viæ. D. 159. c. 6. th. 39. n. 5.

CONFERRE.

Filius, mortuo patre, pecunias hereditarias in negotiationem convertens, si suo nomine faciat, sibi acquirit, si non, lucrum confert. D. 100. th. 43.

Non confert filius, quod ex mercatura acquisivit, sed quod pater illi ad negotiandum dedit. th. 44.

Conferre tenentur liberi sumtus quos pater repetendi animo suppeditavit. D. 128. c. 4. th. 27. n. 4. & th. 28. n. 1. Dotem quomodo liberi teneantur, si unus ex parentibus adhuc in vivis? D. 4. th. 26. An debeat filius arrham sponsalitiam, quam a patre accepit? D. 11. th. 180. Non tenetur filius, quod pater illi mortis causa donavit. D. 74. th. 25. n. 4. Tenetur filius donationem propter nuptias, quam pater dedit. D. 75. th. 58. n. 8. 9. Tenentur liberi ea quæ pater liberis dedit in subsidium paternum. D. 128. c. 4. th. 27. & 28. Ex quibus bonis ea restitui debent, si novis conjugibus data? th. 28. n. 1.

Conferendum non est, quodcunque non existit in bonis filii, nec culpa ejus, vel dolo in iis esse desiit. D. 11. th. 180. n. 6.

V. voc. Collatio. Dotis collatio.

CONFESSIO.

Confessio quid? D. 55. th. 1. n. 3. Fit vel verbis vel literis vel nutu. th. 5. Dubia & obscura pro non facta habetur. ibid. n. 2. In illis quæ juris sunt, neque obest neque prodest. th. 15. n. 2. Simplicis negationis valida est. th. 16. n. 3. Est facti præsentis, vel præteriti, non futuri. th. 17. Fit de eo, quod natura possibile, & jure subsistere potest. th. 18. Contra evidentiam facti nec probat, nec præjudicat. n. 3. Ampliatur. ib. Tendit in asserentis præjudicium. th. 19. Diverso respectu & testimonium esse potest. n. 3. In favorem confitentis nihil operatur. th. 21. n. 2. Tertio non præjudicat. th. 22. n. 1. Etiam in criminalibus. th. 24. Dotis acceptæ a marito facta, creditoribus ejus non præjudicat. th. 22. n. 2. Uxoris, se filium ex adulterio concepisse, filio non præjudicat. n. 3. Licet fuerit jurata. n. 4. 5. In mortis articulo facta tertio non præjudicat, vel in fraudem legis aliquid operatur. th. 23. Judicis moribundi, se inique judicasse, non reddit eo ipso sententiam nullam. ibid. n. 1. Cujusdam, se adulterium cum certa foemina commisisse, foeminæ, deficientibus aliis probationibus non præjudicat. th. 24. n. 3. Adeo, ut illi nec juramentum deferri, vel ea torqueri possit. n. 4. Tutorum & curatorum pupillis non nocet. th. 25. Nisi ex juris necessitate in judicio sit facta. ibid. n. 3. Procuratoris cum speciali mandato nocet domino. th. 26. n. 1. 2. Idem est si facta eo præsente & non contradicente. n. 3. Secus si non habeat speciale mandatum. n. 4. Nisi a judice jussus responderit. n. 5. Advocati non præjudicat clienti, nisi facta eo præsente, vel ratihabente. n. 6. Defuncti nocet successoribus universalibus. n. 7. Non vero successori singulari, nisi sit facta ante illam singularem successionem. n. 8. In Jure debet fieri coram Magistratu competente & pro tribunali sedente. th. 29. n. 1. 5. Alias saltem est extrajudicialis. n. 2. Ut & præsente adversario. th. 30. n. 1. Cujus acceptatio non est necessaria. n. 3. Debet certam rem vel summam continere. n. 4. Si est ambigua, proferens ad certum quid definiendum cogi potest. n. 5. Rite in jure facta notorium judicat. th. 38. n. 5. Simplex vel non pura coram Magistratu ante litem contestatam facta quid hodie opere-

operetur? th. 39. In Judicio quæ? th. 40. Ejus requisita. ib. Est etiam, quæ fit in scriptis judici oblatis & parti communicatis. num. 3. Est, quæ fit coram arbitro compromissario. n. 5. Est, quæ fit precibus Principi oblatis. n. 6. Non habet vim rei judicatæ. th. 41. Est probatio plenissima. D. 9. th. 46. n. 7. D. 55. th. 41. n. 2. D. 66. th. 54. n. 1. D. 92. th. 26. Infringit omne aliud probationis genus. D. 55. th. 41. n. 3. Locum habet, etsi omnibus probationibus renunciatum, aut in causa conclusum, aut res jam judicata est. n. 4. In una instantia facta, in altera præjudicat. n. 5. Processus nullitatem sanat, nisi ex judicis incompetentia descendat. num. 6. Quandoque infringitur ex causa erroris ætatis. n. 7. An hodie differat a confessione in jure? th. 42. Ante litem contestatam si est facta, contra confitentem executive statim procedi potest. n. 2. Si post litem contestatam facta, sententia condemnatoria requiritur. ib. D. 66. th. 54. n. 2. Jure Wirtembergico coram Tribunali facta, habet vim rei judicatæ indistincte. n. 3. Extrajudicialis quæ? D. 55. th. 43. Literalis plene probat contra scribentem. n. 3. Obligatoria debet habere causam debendi expressam, idoneam & specialem. th. 44. Valet, si quis ex residuis per resto & saldo se debere confiteatur. n. 6. Vel si quis dixerit, se debere 100. flor. quos accepit. n. 7. Geminata valet sine causæ expressione. n. 8. Habet vim judicialis. ibid. Liberatoria valet sine adjecta causa. n. 10. Verbalis an & absente adversario habeat vim plenæ probationis? th. 45. n. 1. Testibus probari potest. n. 3. seqq. Reiterata vel jurata, paratam tamen non habet executionem. n. 6. Facta nutu quæ? th. 46. Judicialis probat, nulla addita causa. th. 44. n. 9. Criminalis dubia, obscura & incerta non afficit confitentem. th. 47. n. 2. Debet esse specifica, continens locum, tempus &c. n. 3. Super delicto principali non nocet confitenti super qualitatibus delictum aggravantibus. n. eod. Nutu facta, ad mortis pœnam dictandam non sufficit. num. 4. Habet vim probationis, non vero rei judicatæ. th. 48. n. 1. 2. Non semper eandem, quam habet civilis, obtinet probationem. n. 5. 6. Judicialis quæ? th. 49. Non est, quæ fit coram Notario, absente Judice. n. 2. Limitatur ib. In tortura facta, quomodo ratificanda sit? num. 3. Potest in quocunque loco fieri. n. 4. Plenam facit probationem, si in causis capitalibus de corpore delicti constet. th. 50. D. 62. th. 8. Ubi de eo non constat, nemo pœna ordinaria mortis plectendus est. D. 55. th. 50. n. 5. Bene tamen aliqua pœna extraordinaria. num. 6. Extrajudicialis non habet plenam fidem. th. 51. Sufficit quandoque ad torturam. n. 2. Incidens nec rei judicatæ, nec plenæ probationis vim habet. th. 52. Extorta regulariter est valida, sed restitutionem in integrum eliditur. th. 53. n. 2. Idem est in confessionibus spe prœmii, vel impunitatis promissione elicitis. num. 4. Judex si confessionem tormentis extorqueat, facit illa tunc demum probationem, si legitime fuerit ratificata. n. 3. Simplex s. pura quæ? th. 54. Qualificata quæ? n. 2. Continens capita connexa non est dividenda. thes. 55. Limitatur, si qualitas confessioni adjecta juris præsumptione pugnet contra confitentem. th. 56. Quo casu a confesso probanda. n. 3. 5. Continens capita separata dividi potest. th. 52. Confessus separatam qualitatem confessioni adjectam probare debet. n. 3. Partis an sufficiat, si quis in scriptura fassus sit, se tot florenos arrhæ nomine accepisse? D. 11. th. 174.

174. An hæc in ſponſalibus arrhæ numerationem ſufficienter probet? ib. th. 175. & ſeqq. Per vehementem iracundiam facta revocari poteſt. D. 92. th. 26. n. 2. Parte abſente facta de æquitate probat inter mercatores. D. 100. th. 318.

quaſi Confeſſio quæ? Diſp. 55. theſ. 6. & 58.

Confeſſiones illorum, qui actum aliquem libere expedire nequeunt, nullam probationis vim obtinent, niſi certa qualitas, quam acceſſiſſe aſſerunt, interveniat. D. 103. c. 5. th. 4. n. 5.

vid. voc. Actio Confeſſoria ſ. ex Confeſſo.

CONFESTIM.

Verbum, Confeſtim, quid denotet? Diſp. 138. c. 3. art. 1. th. 3. n. 1.

CONFINATIO.

Confinatio cur in Ducatu Wirtembergico fuſtigationi potius jungatur, quam relegatio? D. 12. th. 38. n. 9. Interdum ſtatuitur in eos, qui ultra territorium relegantur, ob circumſtantias. D. 159. c. 6. th. 21. n. 4. Plus æquitatis habet, quam relegatio. D. 141. th. 77.

CONFIRMATIO.

Confirmatio ſpecialis plus roboris habet & plus tenet quod ſpecialiter injungitur, quam quod generaliter imperatur. D. 139. th. 10. n. 2.

CONFISCARE.

Confiſcabantur olim omnia bona ad mortem damnatorum. D. 159. c. 6. th. 46. Hodie in crimine Læſæ Majeſtatis & in caſu αὐτοχειρίας. n. 34.

Confiſcandæ merces licitæ cum illicitis ſi dolus domini interveniat. D. 100. th. 59.

Confiſcata ſi fuerint, durante matrimonio alicujus bona ob delictum, in caſtro a muliere cum jurisdictione, marito in dotem dato, ea jure communi maritus lucratur, tanquam fructus, ſed jure conſuetudinario ad quæſtus referri debent. D. 128. c. 4. th. 13. n. 6.

Confiſcatis bonis mariti, uxori portio quæſtuum ſalva remanet. ib. c. 5. th. 11. n. 3. 4. 5.

CONFISCATIO.

Confiſcatio bonorum in crimine perduellionis non eſt limitata. D. 85. c. 3. th. 1. n. 7. 8. Non habet locum in ſimplici crimine Læſæ Majeſtatis. ibid. theſ. 6. Limitatur. ibid. n. 2. Hodie in nullo crimine per conſequentiam cum capitali pœna conjuncta eſt. n. 3. Limitat. n. 3. 4. An omnis ſublata? th. 7. & 8. n. 5. Quando obtineat? v. voc. Fiſcus. Ob delictum filiifamil. in nulla peculii ſpecie locum habet. D. 140. th. 37. n. 6. Bonorum fructus & reditus jurisdictionis cenſetur. Diſp. 128. c. 4. theſ. 13. n. 6.

in Confiſcationem illæ tantum res veniunt, quæ delinquentis fuerunt propriæ, adeo ut, quicquid delinquens aliis debet, illud ex bonis delinquentis ſit deducendum. ibid. c. 5. th. 11. n. 5.

in Confiſcatione in crimine perduellionis bona immobilia cedunt territoriali domino. th. 2. n. 2. Mobilia loci domino, in quo Reus domicilium habuit. n. 3. Feudalia cui acquirantur? th. 3. Eximuntur uxoris bona dotalia & paraphernalia. th. 4. Bona fideicommiſſo ſubjecta. n. 2. An peculia filiifam. ſi is eſt perduellis? n. 3. 4. 5. Fiſcus omnibus creditoribus præfertur. c. 4. th. 2. n. 7.

CONFITERI.

Confiteri veritatem interrogatus in judicio tenetur. D. 55. theſ. 3. n. 4. Non

poſſunt

poſſunt infantes, etiam cum tutoris authoritate. th. 7. n. 2. Infantiæ proximi, niſi accedat tutoris authoritas. n. 4. Quandoque tamen reſtituuntur in integrum. n. 5. Furioſi. th. 8. Niſi quatenus dilucida habent intervalla. n. 4. Summe ebrii, dormientes. th. 9. Pubertati proximi pupilli, niſi cum tutoris authoritate. th. 10. An minores? th. 11. Prodigi in cauſis bonorum adminiſtrationem concernentibus. theſ. 12. Secus in cauſis matrimonialibus & criminalibus. n. 2. 4. Fœminæ ſine curatore moribus noſtris th. 13. Limitatur quoad cauſas matrimoniales & criminales. ib. n. 3. Cenſetur allegationes adverſarii, ſi quis iisdem in judicio non contradixerit. th. 58. n. 5. Modo cauſa ſit civilis. ib. n. 7. Intentionem actoris an cenſeatur excipiens? th. 59.

Confeſſus ſponſalia non cenſetur, ſi interrogatus reſpondeat, *iſt es auch fragens vverth?* th. 5. n. 3. Videtur, ſi ſimpliciter ad interrogationem reſpondeat. ib. n. 5. In Jure habetur pro judicato. th. 31. D. 64. th. 54. Ita, ut ſtatim dies ſolutioni præfigatur. D. 55. th. 31. n. 5. D. 66. th. 54. n. 4. & ſeqq. Quandoque vel in integrum reſtituitur vel abſolvitur. D. 55. th. 38. num. 2. Appellare non poteſt. n. 5. Limit. n. 5.

CONFUNDERE.

Confunditur actio inter heredem fideicommiſſarium & defunctum per acceptationem fideicommiſſi. D. 56. th. 15. In heredibus pro portionibus hereditariis. theſ. 17. n. 3. Limitatur. n. 5. 6. In herede feudali quoad debita occaſione ipſius feudi contracta. th. 18. n. 3. In herede bonorum allodialium quoad bona allodialia. ib. n. 4. In herede militis rerum caſtrenſium, ſi actio in bello eſt conflata. th. 19. In herede rerum paganicarum quoad debita extra cauſam belli contracta. ib. n. 2. Per Immixtionem in ſuo herede. th. 24. Per bonorum poſſeſſionem. theſ. 25. Per arrogationem de jure veteri, ſecus de jure novo. th. 26. Per devolutionem bonorum ad fiſcum. th. 28. Pro parte ſi fiſcus bona pro parte occupavit. ib. num. 4. Per ſucceſſionem ſingularem quomodo? th. 29. Servitus, ſi dominus prædii dominantis prædium ſerviens vendiderit. th. 29. n. 1. 2. theſ. 44. Neque confuſa reſtituitur, ſi emptor ſtatim illud iterum vendiderit. th. 29. n. 3. Limitatur. ibid. Neque reſtituitur per clauſulam venditioni adjectam: Cum omnibus ſuis oneribus. n. 4. Si quis alterius prædii dominium totum acquiſierit. th. 30. Si plura ſunt prædia, ſi quis omnia comparaverit. ibid. num. 5. Si ſocii fundum prædio communi ſervientem emerint. th. 31. Secus ſi ſit ſerviens proprio utriusque ſocii fundo. n. 2. Vel ſocii prædia ſibi mutuo ſervientia communicaverint. n. 3. Ad tempus, ſi quis revocabile alterutrius dominium acquiſivit. th. 32. Si maritus fundum dotali prædio ſervientem emit. n. 2. Adeo, ut ſi poſtea iterum eum alienavit, illa non reviviſcat. n. 3. Niſi matrimonio ſoluto. n. 4. Jus in re quando? th. 37. Dominium directum & utile. n. 2. Si vaſallus domino feudi ſuccedit. th. 38. Vel feudum per præſcriptionem acquirit. ibid. num. 1. Jus emphyteuticum cum dominio directo. th. 39. Jus ſuperficiarium cum dominio directo. th. 40. Bona cenſitica cum jure percipiendi cenſum. th. 41. Cenſus conſignativus cum jure percipiendi illum cenſum. th. 42. Uſusfructus cum proprietate. theſ. 45. Quaſi uſusfructus. th. 46. Jus pignoris. th. 47. Creditor heres a debitore inſtitutus, & juſſus reſtituere, ſi coacte adiit & reſtituit, obligatio pignoris con-

fuſa

fusa restituitur. ibid. n. 4. 5. 6. Jus ad rem. th. 48. Si debitor creditori succedit. n. 2. Si creditor uni ex duobus reis promittendi succedit, obligatio pro parte perimitur. th. 49. Fidejussores alterius rei h. c. non liberantur. n. 3. Obligatio accessoria, si duæ obligationes diversi generis, ut accessoria & jus creditoris, in unam personam coincidunt. th. 51. ut & si accessoria & principalis debitoris obligatio concurrant. th. 52. A principali, nisi accessoria sit plenior principali. th. 53. Obligatio major a minore. th. 52. num. 4. Actio realis. th. 56.

non Confunditur actio inter heredem & alios coheredes habentem, in re certa institutum & defunctum. th. 16. Limitatur. n. 3. 4. Obligatio, si duæ obligationes accessoriæ unius generis concurrant. th. 50. Vel si duæ obligationes principales ejusdem generis in unam personam coincidant. ib. n. 6.

Confusa actio per aditionem hereditatis, postea restituta hereditate, per SCtum Trebellian. redintegrari non potest. th. 11. Restituitur, si heres fiduciarius universalis sponte aditam hereditatem & quidem totam restituerit. th. 12. n. 1. 5. Venditori, vendita hereditate. ib. n. 5. & th. 20. n. 2. seqq. Si quis coacte hereditatem adiit & illam restituit. th. 13. Ut & h. c. salva manet actio contra heredem fiduciarium. thes. 14. Quando ex æquitate restituatur? th. 20. Restituitur, si hereditas per inofficiosi querelam est evicta. th. 23. Si restitutio adversus aditionem legitime impetrata. n. 2. Non vero si hereditas alicui ut indigno ablata est. n. 3. Limitatur. n. 4. Est servitus, prædio dominante domino prædii servientis sub conditione relicto, illa adhuc pendente. th. 21. Ea existente, servitus extincta est restituenda. ib. n. 1. Idem est in prædio serviente, domino prædii dominantis relicto. n. 2. Fundo vel ædibus sine retentione traditis, servitus ut indebite tradita condici potest. n. 3. Si nudus proprietarius alicui legavit fundum, cujus usumfructum habet heres. th. 22.

CONFUSIO.

Confusio quid? D. 56. th. 1. seqq. Est vel juris in re, vel juris ad rem. th. 7. Fit per hereditatis aditionem. thes. 10. Fit, si uterque relationis terminus in unum subjectum coincidunt. th. 34. Ut fiat, quæ requirantur ratione subjecti? th. 35. Locum habet in personis veris & mysticis. th. 36. Obligationum non inducitur, si inde damnum sensurus sit creditor. th. 52. n. 8. Extinguit obligationes ipso jure cum suis accessoriis. th. 58. n. 4. 5. Impeditur confectione inventarii. th. 60. Si jus successionis iterum amissum. n. 5. Si in alterum translatum. ibid. Utpote seminarium litium, maxime in judicio vitanda est. D. 65. th. 7. n. 3. D. 64. th. 23. n. 2.

Confusionis exceptio quæ? D. 56. th. 59. Est facti non juris. n. 2. Potest ante litem contestatam opponi. n. 3. Secus de Jure Wirtembergico. n. 4.

Confusione si debitor creditori & contra succedat, obligatio extinguitur. D. 102. th. 25. Beneficio tamen inventarii hodie debita & credita manent salva. th. 26. Tollitur fidejussoria obligatio. th. 27.

CONJUNCTUS.

Conjunctus pro conjuncto quando agere possit? vid. Cautio Rati.

Pro Conjuncto agens mandatum præscriptum observare debet. D. 18. thes. 23. n. 9.

CONJUX.

Conjux sibi delatam hereditatem societati

ti conjugali non communicat. D. 4. th. 40. n. 3. Præstat annua legata, si annui hereditatis reditus sufficiunt. ibid. num. 7. Culposus de suo resarcire debet damnum in rebus alterius conjugis vel communibus culpatum. D. 111. th. 27. n. 11. Ampliatur. n. 12. Non requiritur dolus & animus nocendi. th. 30. Sed sufficit levis culpa. th. 31. Etiam in foro Wirtemberg. n. 1. 2. Ubi tamen insuper requiritur, ut culpa sit in concreto. th. 32. n. 1. 2.

Conjugis inopia omnibus modis salvari debet divitiis mariti. D. 87. p. 2. m. 1. th. 23. n. 23.

Conjugi ex defuncti hereditate secundum statutum debita portio, ante legitimæ computationem tanquam æs alienum deducenda. D. 36. th. 11.

Conjuges sunt utriusque fortunæ & casuum participes. D. 68. p. 4. th. 6. n. 5. Inter se non sunt affines. D. 87. p. 1. th. 15. n. 15. In statutis tamen favorabilibus sub eis comprehenduntur. n. 17. Ex priori matrimonio liberos habentes, sibi ipsis plus relinquere nequeunt, quam dederunt vel reliquerunt uni ex liberis. D. 74. th. 25. n. 3. De Jure Wirtembergico tenentur rerum illatarum inventarium conficere. D. 111. thes. 41. n. 7.

Conjugum uno mortuo duæ divisiones in Ducatu Wirtembergico sunt instituendæ. D. 77. p. 2. resol. 1. n. 17.

Conjugibus novis bona in subsidium a parentibus data sint modica, & præcipua sunt illius, cui donata sunt. D. 128. c. 4. th. 27. n. 1. 2. 3. 4. Nisi utrique donata sint, ut in utriusque utilitatem cedant. n. 4. Sed si fuerint majores sumptus ex communibus bonis tanquam sociale debitum sunt restituendi. th. 28. num. 1.

Inter Conjuges de Jure Wirtembergico est, dum matrimonium contrahunt, societas bonorum. D. 4. th. 6. n. 4. D. 68. p. 3. th. 15. n. 2. Secus de Jure Civili. D. 4. th. 7. n. 4. D. 68. p. 4. th. 5. Ubi pacta nuptialia adsunt, uxor percipit rem ex bonis mariti jure donationis. D. 4. th. 9. n. 4. Bona allata communicantur non jure dominii, sed jure ususfructus. ib. th. 21. n. 2. Non socios locum habet beneficium competentiæ. D. 128. c. 5. th. 15. n. 3.

In Conjugibus culpa non præsumenda. D. 111. th. 31. n. 4.

CONNEXUM.

Connexa capitula quæ? D. 55. thes. 54. num. 3.

de Connexis idem debet esse judicium. th. 55. n. 2.

CONSANGUINEUS.

Consanguinei propter spem successionis tutelam suscipere coguntur. D. 5. diss. 2. th. 40. n. 2.

inter Consanguineos & uterinos quatenus differentia sublata? Disp. 87. p. 2. m. 1. th. 6. n. 11. & 16.

CONSANGUINITAS.

Consanguinitas est naturalis cujusdam amicitiæ fundamentum. D. 5. diss. 2. th. 9. n. 13. & th. 11. n. 4. Per literas assertorias nec inducitur nec probatur. D. 78. th. 30. n. 2. 3.

CONSCIENTIA.

Conscientiæ vocabulum quid denotet in foro Saxonico in materia juramentorum? D. 93. p. 1. th. 14.

CONSENSUS.

Consensus sponsalitius & matrimonialis differunt. D. 5. diss. 1. c. 4. th. 2. n. 26. seqq. Matrimonialis facit nuptias. ib. n. 45. Ex errore perfectus nunquam jure firmus vel ratus habetur. D. 163. th. 2. n. 4. Septem Doctorum facit sententiam communem. D. 111. th. 40. n. 4.

Consensum excludit ignorantia. D. 105.

th. 27. n. 1. Super illo negotio præstare nequit is, qui ipse illud negotium expedire non potest. D. 114. th. 13.

CONSENTIRE.

Consentire vere, etsi tacite quidem, videtur, qui de pacto ineundo interrogatus, capite annuit, aut manum porrigit, & suam alterius manui jungit. D. 29. th. 1. In rem aliquam non valet, qui illam ignorat. D. 105. th. 21. n. 1. Non contradicendo, aut tacite patiendo ejus est, qui illud etiam expressa potest voluntate. th. 27. n. 1.

pro Consentiente ex eo solo non habetur tacens vel saltem humeros stringens. D. 29. th. 1. An habeatur præsens & tacens? D. 139. th. 13. n. 9.

CONSILIARIUS.

In Consiliario quæ ætas requiratur? D. 57. p. 1. c. 2. th. 3. n. 5. 6.

Consiliarii Principum non solvunt vectigal. D. 166. th. 155. Veniunt nomine Patrum. D. 140. th. 11. n. 3. Obstringuntur ad damna avertenda & commoda Principis promovenda juramento. D. 57. p. 1. c. 2. th. 9. n. 3. Ut in omnibus causis dent consilium, satis rogati esse censentur. n. 2.

CONSILIUM.

Consilium nemo potest mutare in alterius injuriam. D. 165. th. 51. An & quatenus sit obligatorium? D. 139. th. 9. n. 5. D. 150. tit. 1. §. 1. th. 8. Quatenus a mandato differat? D. 150. tit. 1. §. 1. th. 17. n. 1. 2. Quid? D. 57. p. 1. c. 1. th. 1. 2. 3. Dare non possunt usu rationis destituti. c. 2. th. 1. Dare potest prodigus, licet alias a consiliis Reip. arcendus. n. 5. 6. Non potest dare illius rei notitiam non habens. th. 2. n. 1. Quando & in quibus rebus dent Theologi? n. 3. seqq. Fœminarum plerumque deterius est. th. 3. n. 1. Alicujus ut & Professorum sequi, necessitatis non est. th. 5. n. 10. 11. & p. 2. c. 2. th. 1. Limitatur in causis ex Ordinatione Crimin. ad prudentes remissis, & in causis criminalibus in foro Saxonico. p. 1. c. 2. th. 5. n. 13. 14. 15. & p. 2. c. 2. th. 1. In causis criminalibus Judices Electoratus Saxon. a Scabinis Lipsiensibus petere debent. p. 1. c. 2. th. 5. n. 13. Advocati & alii, qui partibus consuluerunt Judici etiam petenti in eadem causa dare non possunt. n. 19. Judex ab illo JCtorum Collegio a quo una vel altera litigantium pars consilium impetravit, in eadem causa petere non debet. n. 20. In qua causa dederunt Assessores Dicasterii Wirtembergici in ea judicare non debent. n. 22. Dant Medici in causis ad medicinam spectantib. th. 6. & 7. Dant in causis ad certam artem pertinentibus illarum rerum periti. th. 8. n. 1. Romani volentes *filiam* elocare, agrum colere &c. a JCtis postularunt. n. 4. Nemo facile dat, nisi rogatus. th. 9. n. 1. Petendum cum exacta facti ejusdemque circumstantiarum relatione. n. 4. Si petitur a Collegio peritorum, quomodo acta judicialia transmittenda? n. 5. Nemo invitus regulariter dare cogitur. th. 10. Limitatur in Collegiis JCtorum, ut & singulis Juris & Medicinæ Doctoribus. n. 4. 5. Ex dispositione legis Judices in causis criminalibus gravioribus, quibusdam in locis, petere debent. th. 11. n. 2. 3. Ex conventione quibusdam in locis Principibus a Statibus Provincialibus petendum. th. 12. Quod petitur ex juris necessitate, petentes necessario sequi non tenentur. n. 5. & p. 2. c. 2. th. 1. n. 2. seqq. Petendum tamen hoc est, alias gesta sunt ipso jure nulla. p. 1. c. 2. th. 12. n. 6. Datur de rebus dubiis, non de rebus impossibilibus vel de rebus fortuitis vel præteritis. p. 1. c. 3. th. 1. & 2. Differt a testimonio, commendatione & mandato. c. 4. th. 1. & 2. A præcepto. th. 3. num. 6. A fide-

dejussione & indemnitatis promissione. num. 7. Non nudum non est verum consilium. p. 1. c. 4. thes. 2. num. 2. Est, si quis alterum roget, vel mandet, ut consilium suum interponat, & rogatus id promittat. th. 3. Quomodo declaretur? th. 4. Gratuitum est, honorarium tamen non respuit. p. 2. c. 1. th. 1. n. 4. & 5. Si citra magni laboris impendium in promptu fuerit, tamen JCtis honorarium solvendum est. n. 7. Non fraudulentum non est obligatorium. p. 2. c. 1. th. 3. & D. 150. tit. 1. §. 1. th. 17. n. 2. Licet eventus fuerit diversus & damnosus. th. 4. Vel illud per se salutare, & rei conveniens non fuerit. n. 3. Vel consilium secutus illud alias non fecisset. n. 5. Vel sit datum in favorem tertii. n. 6. Non fraudulentum est obligatorium, si consultor alterum multis persuasionibus ad illud faciendum urget & inducit. n. 8. & th. 5. Vel si verbis expressis periculum consilii recepit. th. 5. n. 6. Damnosum artis alicujus peritus ex imperitia dans obligatur. th. 6. n. 1. Quatenus sit obligatorium respectu Consiliariorum? n. 5. seqq. Et Medicorum? n. 10. Cautum cum ratione, licet non successerit, laudandum est. n. 8. Chirurgorum & similium in certa arte peritorum, quatenus ex sua imperitia sit obligatorium? n. 21. Fraudulentum est obligatorium? th. 7. Æstimatur ex voluntate & proposito dantis. n. 4. 5. Non venit ex lata culpa. th. 8. n. 2. Est obligatorium, licet illud eventu caruerit, & exinde damnum non acciderit. n. 4. & seqq. Dans in contractu, ex quo accipiens læsus tenetur ad interesse. th. 9. n. 2. Dantes Consiliarii Principum jurati gravi pœna sunt plectendi. th. 10. n. 1. Si ad delictum dirigatur, & accipiens doli particeps non fuerit, dans accipienti ad interesse & judici ad pœnam obligatur. th. 11. n. 2. seqq. Ad abortum procurandum, quomodo puniendum? n. 5. Dans accipienti non tenetur, si accipiens doli fuerit particeps. th. 12. n. 1. Læsis tamen ad damnum & pœnam omnino tenetur. n. 2. Ad litem protrahendam vel negandum dans advocatus quomodo puniatur? n. 3. Dans alicui, ut alteri injuriam faciat, ea secuta injuriarum tenetur. n. 4. Dans ad furtum faciendum, etiam sine ope furti tenetur. n. 5. 6. Peritorum si judex, quod ipse transmissis actis petiit, ex libero arbitrio, vel juris necessitate in pronunciando secutus est, sententia illa transit in rem judicatam. p. 2. c. 2. thes. 2. & thes. 4. num. 11. Judex bona fide secutus & male contra leges vel consuetudines pronuncians, exinde non obligatur, neque litem suam facit. th. 3. Quo casu consultores ex imperitia judicantes obligantur. num. 2. Judex si sciverit esse iniquum & tamen sententiam secundum id pronunciat, ad totam litis æstimationem obligatur. th. 4. Quod & verum, si consilium illud contineat manifestam iniquitatem. n. 3. Vel si Judex in eligendis consultoribus culpam admiserit. n. 5. Dantes pro amico obligantur. th. 3. n. 3. A patre impetratum judex attendere non debet. th. 4. n. 12. Censetur quasi pro amico datum. n. 13. Sapientum & prudentum judici & partibus id sequentibus, justam præbet excusationem. th. 5. n. 1. Partes litigantes, si sequuntur, ab expensis absolvuntur. n. 2. seqq. Alterius in delictis secutus non excusatur, sed ordinaria pœna puniri potest. th. 6.

Consilii honorarium s. salarium qua actione petatur? p. 2. c. 1. th. 2. Dolosi pœna in delictis est arbitraria. th. 13. n. 2. 3.

in Consilium in causa seculari publica adhibendi viri, non fœminæ. p. 1. c. 2. th. 3. n. 1. Ut & indigenæ, Senes &c. n. 2. seqq. Quandoque adhibentur præter ordinarios Consiliarios Status provinciales. th. 4. In causa seculari, ad justitiæ administrationem pertinente adhibentur JCti. th. 5. n. 1.

Consilio an rationes adjiciendæ? p. 1. c. 4. th. 14. n. 8. seqq.

a Consilio in causa publica exteri in totum non sunt excludendi. p. 1. c. 2. th. 3. num. 3.

Consiliorum Imperatorum renunciatores aut vivi exuruntur, aut furca suspenduntur. D. 107. th. 22. n. 14.

CONSISTORIUM.

Per Consistoria apud Protestantes exercetur jurisdictio ecclesiastica. D. 159. c. 6. th. 75. n. 2. In his Clerici suum forum sortiuntur. ibid.

CONSORS.

Consors litis quis? D. 18. th. 20. n. 2. Pro consorte agens cavet de rato. ibid. n. 1. Post litem demum contestatam cum cautione rati admittitur. th. 29. n. 3. th. 30. seqq. D. 131. th. 81. n. 1. Secus in causa universitatis. n. 2. 3. 4.

Consortes non sunt singuli de universitate in causa universitatis. D. 18. th. 21.

Consortum plurium exceptio quæ? th. 31. num. 4.

in Consortibus litis post litem legitime contestatam mandatum præsumitur. D. 131. th. 81. n. 1.

CONSTITUERE.

Constituere possunt, qui paciscendo sese obligare valent. D. 146. tit. 5. §. 1. th. 3. n. 1. Non possunt pro aliis efficaciter milites, mulieres. n. 2.

Constituens quis? D. 15. th. 23. num. 4. Non multum differt a fidejussore n. eod. & D. 83. th. 29. n. 2. Non fit debitor principalis, nec principale debitum in se transfert. D. 46. th. 12. Gaudet beneficio ordinis s. excussionis. D. 46. th. 12. D. 118. th. 16. D. 115. th. 19. D. 146. tit. 5. § 2. th. 5. n. 2.

Constituentes plures pro alio simul, an beneficio divisionis gaudeant? D. 146. tit. 5. §. 2. th. 3. n. 2.

Constituitur debitum proprium & alienum. ibid. §. 1. th. 5. n. 1. Etiam ex delicto veniens. ibid. Tam mixtum, quam naturale tantum. n. 2. Non civile tantum. n. 3. D. 142. §. 3. th. 9. n. 5. & th. 10. n. 5. Nec indebitum. D. 146. tit. 5. §. 1. th. 5. n. 1. Nec debitum quod jure exceptionis eliditur. D. 46. th. 11.

Constitui quibus possit? D. 146. tit. 5. §. 1. th. 4. An tertio? n. 2. An adjecto? n. 2. 3. Potest aliud pro alio. th. 5. n. 5. An debitum in diem? n. 6. D. 116. th. 33. An conditionale? D. 146. tit. 5. §. 1. th. 5. n. 6.

CONSTITUTIO.

Constitutio indefinita aut generalis non tollit specialem, licet illa sit posterior. D. 66. th. 1. n. 4. D. 94. th. 39. n. 3. Neque præjudicat personis privilegiariis. D. 94. th. 39. n. 3.

Constitutiones ex Basilicis &c. adjectæ a Contio, Cujacio &c. omni juris authoritate destituuntur, nec in casibus, qui legibus decisi non sunt, in foro tanquam authenticæ allegari possunt. D. 22. th. 7. Generaliter loquentes ad casus speciales & specialem favorem habentes non extenduntur. D. 110. th. 7. n. 3. Maxime si correctoriæ. ibid. Correctoriæ stricte sunt accipiendæ, nec ultra casum, de quo loquuntur, extendendæ. D. 121. c. 6. th. 1. n. 10.

in

in Constitutionibus novis ut valeant, duo menses obtinent. D. 138. c. 3. art. 6. th. 2. n. 2.

CONSTITUTUM.

Constitutum quid? D. 146. tit. 5. §. 1. th. 1. n. 2. Non est contractus, sed pactum legitimum. n. 1. Est vel debiti proprii, vel alieni. n. 2. Fit nudo constituentium consensu quocunque modo declarato. th. 2. n. 2. Tanquam non valet inutilis fidejussio. n. 3. D. 15. th. 85. Indebiti nec valet jure donationis. D. 46. th. 10. D. 146. tit. 5. §. 1. th. 5. n. 3. Et tempus & locum & personas immutare potest illius obligationis, cui accedit, ipsa nihilominus salva existente D. 161. th. 10. n. 5. Non valet ultra præcedentis debiti quantitatem. D. 146. tit. 5. §. 1. th. 5. n. 4. Valet in minus, quam debetur. ibid. Quomodo differat a fidejussione? &c. th. 6. Non valet, si quis constitueret alium soluturum. n. 2. Nec ita, satisfiet a me, & ab illo, nisi saltem pro rata portione. ibid. Nec valet impersonaliter factum. n. 3. Limitatur. ibid. Pure si factum, tempus tamen modicum aliquod statuendum, ut exactio celebretur. th. 7.

Constituti causa effic. & impuls. quæ? th. 2.

ad Constitutum debitoris, pro quo alius constituit, consensus non est necessarius. th. 2. n. 4.

in Constituto si nulla quantitas exprimitur, præcedentis debiti quantitas constituta censetur. th. 5. n. 4. Quo tempore debitum existere sufficiat? n. 7. Adjici potest conditio, dies, & locus. th. 7. Sine die servantur decem dies. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 8. Locum habet querela non numeratæ pecuniæ. D. 142. §. 3. th. 9. n. 6.

v. voc. Actio constitutæ pecuniæ.

CONSTITUTUM POSSESSORIUM.

Constitutum possessorium quid? D. 11. th. 72. n. 4. Operatur nihil, ubicunque adest præsumptio fraudis & suspicionis. ibid n. 5. Non sufficit, nec operatur, ubicunque lex requirit corporalem rei traditionem, aut ubi verbis hujusmodi traditionem denotantibus utitur. th. 73. n. 5.

de Constituto possessorio remissive. D. 146. tit. 5. §. 1. th. 8.

CONSUETUDO.

Consuetudo est pars juris civilis. D. 1. th. 4. n. 4. Idem valet in privilegiis introducendis, quod expressa concessio. D. 59. th. 10. n. 4. Juri communi contraria strictissime est interpretanda. D. 75. th. 43. n. 4. D. 128. c. 4. th. 31. n. 2. Est optima legum interpres. D. 94. th. 39. n. 4. D. 98. th. 37. n. 1. Et lex non differunt specie. D. 52. th. 26. Posterior legem priorem contrariam tollit. D. 52. th. 31. D. 23. th. 15. D. 106. concl. 1. Esse suum accipit a voluntate & consensu imperantium ex moribus illis elicito. D. 52. th. 31. Irrationabilis est ipso jure nulla. D. 23. thes. 13. Quod sit irrationabilis, non probandum. ibid. th. 14. Cum lege habet eandem vim. th. 16. Contra L. 26. C. de usur. valet. th. 17. Contra auth. navigia. C. de furt. non valet. ibid. Ubicunque contraria non probatur vel omnino est notoria, ibi servandum jus commune. D. 29. th. 5. Est stricti juris, nec de loco in locum extendenda. D. 41. th. 6. Facti est, & ab allegante plene & ad amussim probanda, maxime si legibus contraria. D. 132. th. 51. n. 5. In scripturam redacta lex non efficitur. D. 165. th. 80. Legem potest abrogare. th. 82. 83. Limitatur. th. 82. An abrogare possit leges fundamentales? th. 85.

Consuetudinis introducendæ tempus est arbitrarium de jure Civ. D. 117. th. 2. Quid de Jure Saxonico? ibid. An in hoc tempus superiora belli tempora, quibus aliquid observatum fuit, computanda? ib.

Consuetudinem introducendam impedit actus unicus contrarius. D. 77. p. 2. resol. 1. n. 93. Præprimis juri communi contrariam. ib. Et si actus contrarius sit publicus. n. 95. Ad introducendam quid requiratur? D. 23. th. 8. & seqq. D. 117. th. 11. Allegans probare illam debet. D. 23. th. 14. Nisi certo & notorie de illa constet. ib. Non impedit contrariam legi addita clausula derogatoria. th. 17. Nisi in futurum concepta aut præteritam & præsentem consuetudinem damnet. ib. Allegans quid probet? D. 117. th. 1. Ad introducendam quot actus necessarii? D. 23. th. 9. D. 165. th. 84.

Consuetudine quodammodo dici potest acquiri jus superioritatis. D. 159. c. 4. th. 15. Permitti, præcipi & prohiberi possunt, quæcunque lege, & contra, D. 23. th. 13. In probanda magnam vim habet Doctorum authoritas. D. 13. th. 2. n. 4.

De Consuetudine attestanti judici non creditur. D. 91. th. 23. n. 31.

CONSUL.

Consules & Civitatum Senatores statutis etiam a se conditis adstringuntur. D. 19. th. 6. Decurionum vicem gerunt. D. 131. th. 31. n. 2. In quibusdam locis sine tribunis plebis civitatem non repræsentant. th. 32. In statu Democratico sine tribunorum plebis consensu nihil facere possunt. th. 33. n. 2. Secus quoad statum Aristocraticum. n. 3.

CONSULERE.

Consulere alios in causa ardua judices invitis partibus possunt. D. 57. p. 1. c. 2. th. 13. n. 2. Alios, artis perito ignominiosum non est in dubiis ejusdem artis causis. n. 3. Alios in causa summaria & feudali judex potest. c. 3. th. 2. n. 4. seqq. Nemo debet, ut fiant turpia. n. 9. Debet judex in causis arduis viros probatæ eruditionis. p. 2. c. 2. th. 4. n. 6. Vel totum JCtorum collegium. n. 7. Non vero extraneos minus eruditos, si ipse plurimorum eruditorum copiam habeat. n. 8.

CONSULTOR.

Consultor aliquid faciendum demonstrare debet. D. 57. p. 1. c. 4. th. 1. n. 2. & th. 2. Quibuscunque verbis uti potest, modo alteri liberum explorandi & eligendi arbitrium relinquat. th. 3. n. 4. 5.

CONSUMPTIO.

Consumptione rei dotalis ut quis liberetur a collatione, quæ requirantur? D. 77. p. 1. th. 39. num. 10.

CONTRACTUS.

Contractus ab initio est voluntatis, ex post facto necessitatis. D. 4. th. 58. n 3. D. 161. th. 9. n. 2. Sumitur in jure varie & sæpe improprie. D. 11. th. 19. n. 2. D. 58. th. 2. Quid? D. 58. th. 4. verus quis? th. 11. Declaratur signis quibusdam externis. num. 2. & seqq. Quasi quis? th. 12. Hic conventionem intervenisse jus propter factum fingit. n. 2. Continetur appellatione contractus & hoc nomine in statutis venit. num. 7. 10. Habet sex species. th. 13. Nec rerum & hereditatis communio pro una specie est sumenda. n. 2. 3. An habeat plures species? n. 4. Nominatus quis? th. 14. n. 1. 2. Innominatus quis? n. 3. D. 157. §. 1. th. 1. n. 2. 3. 5. Qui a reliquis non differt ratione pœnitentiæ. D. 58 th. 13. num. 7. Perficitur re. n. 8. Quid hic per causam intelligatur? D. 157. §. 1. th. 1. num. 4.

An sit cambium minutum s. manuale reale? D. 157. coroll. 1. An sit cambium locale? coroll. 2. Consensualis quis? D. 58. th. 15. Realis quis? n. 5. Verbalis? ibid. Literalis? ib. Qui non solum est ex causa mutui, sed & ex aliis causis. ib. Bonæ fidei? th. 16. Stricti juris? ib. Quid hic denotet bona fides & strictum jus? n. 3. seqq. Bonæ fidei est, ubicunque benignam interpretationem leges admittunt. n. 6. Stricti juris, ubi judicis potestas conventioni adstricta est n. 7. Bonæ fidei pro nota propria non habet mutuam obligationem. num. 12. Nec exinde talis est, quod sit cum Principe initus. n. 13. Aut quod habeat clausulam adjectam, *Alles getreulich und ohne gefehrd. ib.* Quod sit bonæ fidei vel stricti juris, an hodie jure Canonico vel Consuetudinario hæc differentia sublata? num. 14. μονόπλευρος & δίπλευρος quis? th. 17. Cui juri adscribatur? th. 18. Perficitur ex voluntate contrahentium. th. 19. Non requirit æqualitatem in puncto Mathematico consistentem, nec respuit lucrum honestum. th. 21. Non valet de re commercio exempta. th. 26. De re, quæ in rerum natura non est, nec futura speratur, n. 3. Ampliatur & limitatur. ibid. De homine libero. n. 4. Limitatur. ibid. De mari exteriori, & de officiis publicis. n. 5. 7. De factis impossibilibus. th. 27. Ampliatur. ib. Limitatur in iis, quæ Doctoribus facto impossibilia dicuntur. ib. Accessorius suam retinet naturam, & specialem actionem producit. D. 11. th. 18. n. 2. Verus ut sit, etiam innominatus requiritur verus consensus, nec sufficit fictus vel authoritate legis præsumptus. th. 21. n. 4. Conditionalis imperfectus est ratione actionis, perfectus vero ratione poenitentiæ. th. 120. n. num. 5. 6. Imperfectus ratione poenitentiæ dicitur, ubi perfectio dependet a voluntate contrahentium. ib. n. 7. Quandocunque infirmatur ratione alterius, nunquam juramento confirmatur contrahentium. D. 73. th. 35. n. 4. Ex vehementi ira factus nullus est. D. 92. th. 22. Impugnari nequit ex capite nullitatis post 30. annos. D. 138. c. 3. art. 7. th. 6. n. 1. Respuit omnem suæ essentiæ & naturæ contrariam conditionem D. 139. th. 17. n. 2. Nominatus semel perfectus ob defectum implementi regulariter rescindi nequit. D. 156. §. 1. th. 39. n. 3. Ex principio & initio suo, non vero ex eo, quod per accidens sequitur, æstimatur & distinguitur. D. 157. §. 3. th. 5. n. 2. Regulariter celebratus censetur secundum leges loci, in quo celebratus. D. 129. th. 36. n. 8. Unico ictu & momento perficitur. D. 138. c. 3. art. 1. th. 2. n. 5. Nocte iniri potest. ibid. art. 3. th. 1. n. 6. Testamento celebrari nequit. D. 19. th. 36. Bonæ fidei ut ipso jure ex causa doli nullus dicatur, quæ requirantur? D. 53. th. 13. Omnis consensum exigit. D. 104. p. 1. c. 2. th. 9. n. 3. Innominatus ex parte dantis qui nondum aliquid vicissim acepit, poenitentiam admittit. D. 113. th. 66. n. 1. Nec poena adjecta eandem excludit. ib. & nn. seqq. Metu initus ipso jure valet. D. 53. th. 41. Ampl. s. causam dederit contractui, s. fuerit incidens. ib. S. juramentum accesserit s. non. ib. Procuratorius inter præsentes perficitur, consensu procuratoris & illius, cum quo contrahitur. D. 107. th. 7. num. 3. Qui fit mediante nuncio immediate in persona mittentis radicatur. n. 5. Innominatus non fit nuda conventione, sed causam, h. e. dationem, vel factum sub lege mutuæ præstationis postulat. th. 11. n. 7. Qui aliam interpretationem admittit, donatio nominari non debet. D. 161. th. 3. n. 4. Non omnis,

ad cujus perfectionem requiritur rei traditio, est realis. D. 115. th. 2. Perfectio triplex est. D. 11. th. 120. num. 8. Naturalia appellantur, quæ eum authoritate legis vel consuetudinis concomitantur. D. 104. p. 3. n. 58. Quoad naturalia forenses obligantur. num. 59. Observantiæ æquiparatur satisfactio poenæ. D. 163. th. 10. n. 3. Naturam non mutant ea, quæ ex post facto atque per accidens, & non ex prima contrahentium intentione atque conventione fiunt. D. 142. ∫. 1. th. 16. num. 2. Innominati regularis articulus I. Do ut des, quid sit? D. 157. §. 4. th. 2. Quomodo a permutatione differat? num. 2. II. Do ut facias quid? th. 3. Ut hic contrahatur, debet ex conventione res dari & dominium in accipientem transferri th. 4. n. 1. Quid si res aliena data? n. 2. & th. 5. Ejus objectum sunt res omnes in commercio, excepta pecunia qua tali, & facta honesta omnia, etiam locari non solita. th. 6. Quomodo differat a locatione conductione? th. 7. Actio P. V. inde descendens quid sit? th. 8. Est stricti juris. ibid. Cur detur saltem ad interesse? num. 2. Quid si accipiens citra suam culpam & moram casu factum præstare impediatur? th. 9. Antequam factum ab accipiente præstatur, qualis danti quoad actionem electio competat? th. 10. An res data, casuali impedimento interveniente possit repeti? th. 10. n. 2. III. Facio ut des? th. 11. Quomodo differat a locatione operarum? num. 2. A secundo articulo nihil differt. ibid. Datur actio quoque P. V. th. 12. Qui fecit, an poenitere possit? th. 13. IV. Facio ut facias? th. 14. Quomodo differat a mandato? n. 1. Datur actio P. V. n. 2. In loco principaliter ad illius rescissionem agi nequit. D. 35. th. 9. Nisi certa obligatio ad hoc contracta. ib. Gratuiti naturam non destruit honorarium. D. 107. th. 11. n. 3. Locus est ille, ad quem nuncius missus, & ubi conventio inita. D. 107. th. 25. n. 6.

Contractui sæpe dies & conditio adjiciuntur, & quomodo? D. 58. th. 30.

Contractum an nullum reddat dolus? D. 58. th. 32. Error & metus? n. 2. 3. D. 104. p. 1. c. 3. th. 7. n. 2. Mulieris impugnans ob non adhibitum fratris consensum, probare debet, contrahentem tempore contractus fratrem habuisse. D. 87. p. 1. th. 16. n. 4. Non ipso jure nullum reddit læsio enormissima. D. 53. th. 13. Verum non quasi, celebrare censetur, qui de pacto ineundo interrogatus capite annuit, aut manum porrigit, aut suam alterius manui jungit. D. 29. th. 1. In innominatum transit negotium, si nuncio res certa datur, ut proficiscatur & aliquid nunciet. D. 107. th. 11. n. 6. Ad simulatum requiritur utriusque partis simulata conventio. D. 104. p. 3. n. 36.

Ad Contractum non requiritur plene deliberata voluntas. D. 92. th. 15. n. 4. & th. 22. n. 4.

Ex Contractu jussu patris celebrato an *filiusfam.* obligetur? D. 48. tit. 4. th. 7. Ultro citroque obligatorio ut quis efficaciter agere possit, requiritur, ut ipse prius ex sua parte contractum impleat. D. 155. ∫. 1. th. 3. n. 2. Alterius nemo obligatur. D. 129. th. 63. n. 5. P. 103. c. 4. th. 4. Limitatur. D. 103. c. 4. th. 4. Tutorum vel curatorum tenentur pupilli & minores. ibid. th. 5. n. 2. Magistrorum & institorum exercitores & mercatores. n. 3. Sine tutoris authoritate & curatoris consensu inito pupilli & minores curatorem habentes nec naturaliter regulariter obligantur. D. 29. th. 6. Nisi locupletiores facti. ib. Aut dolo in contractu versati. ib. Aut de tertii agatur præjudicio. ib.

ib. Ille ſibi acquirit, qui ad alterius petitionem, petentis pecunia, & non in ſuam, ſed petentis utilitatem, ſuo tamen nomine contrahit, & contractui nomen ſuum accommodat. D. 104. p. 3. n. 22. Illo ſibi obligationem & actionem acquirunt perſonæ interpoſitæ, quæ aliena pecunia & in alterius utilitatem, ſuo tamen nomine contrahunt. num. 23. Præpoſiti tenetur qui aliquem negotiationi præpoſuit, licet expreſſe prohibeat, ne contrahat. n. 28.

In Contractu perſona non cenſetur comprehenſa, niſi ejusdem fiat mentio. n. 33.

Contractus innominati omnes ſunt reales, & ſolo conſenſu non perficiuntur, ſed ad illorum perfectionem requiritur, ut ex una parte interveniat præſtatio actualis, rei ſc. datio & factum. D. 157. §. 1. th. 2. Quomodo ab aliis negotiis diſtinguantur? th. 3. Pariunt actionem P. V. cur? th. 4. V. voc. Actio præſcr. verbis. Sunt vel regulares, vel irregulares. th. 5.

Ad Contractus reales non recte refertur dotis conſtitutio. D. 106. concl. 26.

In Contractibus partes ratione ſubjecti & perſonarum in unum conſentire debent, & error circa perſonas vitiat contractum. D. 104. p. 1. c. 3. th. 7. num. 2. Voluntatem contrahentium conſideramus, nec actus ultra eorum intentionem aliquid debet operari. p. 3. n. 19. Id, quod ab initio agitur, reſpiciendum. p. 3. n. 38. Admittitur jurisjurandi conditio, & negotium facit conditionale. D. 44. th. 1. Etſi futurum quid contineat. ib. Omnibus maxime inſpiciendum eſt quid actum eſt, etſi illud non appareat veriſimilibus conjecturis inveſtigandum. D. 103. c. 3. th. 20. n. 7. D. 121. c. 5. th. 2. num. 6. Civitas pro privato habetur. D. 103. c. 5. th. 1. Ut quis obligetur, vel obligationem & actionem acquirat, requiritur animus ſeſe alteri vel alterum ſibi obligandi. Diſp. 107. theſ. 59. num. 5. Periculi præſtatio eſt naturale quid & quidem extrinſecum. D. 111. th. 30. num. 1. Quod mutari, vel eidem aliquid detrahi poteſt. n. 2. Mutuis ſ. ex utraque parte obligatoriis poena poenitentialis ex utraque parte, & ab una tantum parte promitti & conſtitui poteſt. D. 113. th. 16. Rei veritas & res geſta potius, quam ſcriptura perſpici debet. D. 120. th. 14. n. 1. Conditionalibus non tempus exiſtentis conditionis, ſed celebrati contractus in conſiderationem venit, & ex præſenti tempore vires capere ſolet. D. 128. c. 4. th. 9. Sed quid ſi poteſtativa conditio adjecta? n. 3. Ad quoscunque creditor non reſpexit, & quos ipſe ſibi obligare noluit, illi etiam eidem non poſſunt dici obligati. D. 129. th. 41. n. 4. Si ſolennitas aliqua non neceſſaria, & quæ jure omitti potuit, adhibita, verum non integra & perfecta, contractus vitiantur & coincidunt. D. 134. th. 35. n. 3. Heredum mentionem faciens clauſula ſupervacua eſt quoad effectum, ut ſc. actio in illos transeat. D. 136. th. 23. n. 5. Tempus incertum adjectum an & quando faciat conditionem? D. 139. th. 16. n. 5. ſeqq. Innominatis ille, qui dedit, non obligatur, & quamdiu res eſt integra, poenitere & rem datam repetere poteſt. D. 157. §. 2. th. 12. Et negotiis diſtinguendis initium & finis principalis eſt conſiderandus. D. 158. §. 3. th. 19. n. 2. Spes ad heredes ante exiſtentiam conditionis tranſit, & in extraneum transferri poteſt. D. 139. th. 17. n. 9. Innominatis in arbitrio eſt dantis, an actione P. V. ad contractum implendum, an vero actione ad datum repetendum agere velit. D. 145. tit. 4. th. 3. n. 10. & in ſubj. tab. Ampliat. ibid. Innominatis

ad dandum obligatus, non præcise cogitur ad dandum, sed ad interesse condemnatur, & interesse præstando liberatur. D. 157. §. 3. th. 26. n. 3. Innominatis qualis culpa præstetur? ibid. §. 4. th. 15. Fœminarum vel minorum, ubi requiritur consensus fratrum non sufficit consensus fœminarum. D. 87. p. 1. th. 12. n. 5. An nomine fratrum veniant sorores, plurimum dependet ab arbitrio judicis prudentis. th. 13. n. 9. Innominatis non licet pœnitere ad pœnam promissam evitandam. D. 107. th. 43. n. 5.

CONTRACTUS CHIROGRAPHARIUS s. LITERALIS.

Contractus literalis non solum est ex causa mutui, sed & ex aliis causis. D. 58. th. 15. n. 5. Exinde venit literarum obligatio, quæ ante biennium mere est civilis. th. 29. n. 4. Post biennium præsumptione juris vinculum æquitatis adesse censetur. ibid.

Contractus chirographarius quid? D. 142. §. 2. th. 2. n. 2. Oritur ex consensu literis declarato. th. 3. n. 1. Ob numerationem, quæ intervenisse dicitur. n. 2. Sola confessio non sufficit, sed promissio quoque est necessaria. th. 5.

Contractum chirographarium qui possint inire? th. 4. n. 1.

in Contractu chirographarium quæ deducitur res est pecunia late sumpta, non tantum ex mutuo, sed & aliis causis debita. th. 4. n. 2.

ex Contractu chirographario nascitur obligatio, quæ ante biennium, si numeratio non intervenerit est civilis. th. 6. n. 1. Numeratione interveniente, debitor ex tempore numerationis civiliter & naturaliter est obligatus. num. 2. Post biennium indistincte mixta est & numeratio intervenisse præsumitur. n. 3. v. voc. Querela non numeratæ pecuniæ. Literarum obligatio.

CONTRADICTORIUM.

Contradictoria duo, licet non vera, justa tamen esse possunt. D. 52. th. 22.

CONTRAHERE.

Contrahere non possunt infantes, nec tutore authore. D. 58. th. 23. n. 7. Infantiæ majores contrahendo alios, se vero sine authoritate tutoris non obligant. th. 24. n 2. Fœminæ sine consensu & authoritate curatorum non possunt, moribus sc. nostris. n. 6. Ut quis alieno nomine videatur, quid requiratur? D. 129. th. 49. Quodammodo ipsi videntur, qui jubent. D. 148. tit. 4. th. 2. n. 2.

Contraxisse videtur, qui per alium contrahit. D. 103. c. 3. th. 11. n. 1.

Contrahens nomine officii apposito, in dubio nomine officii contraxisse videtur, & finito officio non tenetur. D. 121. c. 5. th. 2. n. 9. Non illorum, cum quibus contraxit, rebus, sed personis credere censetur. D. 129. th. 58. n. 18. Limit. n. 17. In dubio non plus promisisse censetur, quam ex natura negotii præstare compellitur. D. 111. th. 23. n. 8. Administratorio nomine non de sua, sed ejus pecunia, cujus nomine contrahit, solutionem promittere videtur. D. 147. tit. 3. §. 1. th. 9. n. 1.

Contrahentium appellatio negotium non immutat. D. 142. §. 1. th. 15. n. 2. 3. intentio actum æque ac frænum equum moderatur. D. 147. tit. 3. §. 1. th. 9. n. 1.

ad Contrahendum nemo invitus compellitur. D. 161. th. 9. n. 2.

CONTRIBUTIO.

Contributio ob damnum ad communem utilitatem acceptum quomodo facienda? v. vox Lex Rhodia de jactu.

Con-

Contributione bellica prægravatus, peræquationem petere poteſt. D. 3. th. 30. n. 2. Omnium, quorum intereſt, eſt reſarciendum, ſi urgente incendio ædes vicini, cæterarum conſervandarum cauſa, dirutæ. D. 47. th. 4. Item, ſi ædificium alicujus ad vim hoſtium arcendam, combuſtum. ibid.

CONTROVERSIA.

Controverſia feudali jure deciſa dicitur, non tantum ea, quæ verbis expreſſis deciſa eſt, ſed etiam ea, quæ per bonam conſequentiam decidi poteſt. D. 110. th. 12. n. 7.

Controverſiam intendere, vitioſum eſt, propter nominum mutationem. D. 98. th. 3. n. 2.

Controverſia feudali jure deciſa ad jus civile non eſt recurrendum. D. 110. th. 12. num. 7.

CONTUMACIA.

Contumacia actoris major eſt ac fœdior, quam rei. D. 66. th. 19. n. 4.

Contumaciæ pœna ordinaria eſt refuſio damni & expenſarum. ibid. n. 1. th. 24. n. 1. Niſi non comparens actor legitima docuerit impedimenta. th. 24. n. 1. q. c. tamen Jure Wirtemberg. etiam ob legitima impedimenta a tali refuſione non liberatur. n. 2. 3. Pœnam pecuniariam ipſi procuratores ſolvunt, nec illam jure ab actionis domino repetunt. D. 26. th. 13. D. 32. th. 11. A pœna citatum non comparentem non excuſat ruſticitas. D. 27. th. 3. A pœna excuſatur citatus dicta die propterea non comparens, quod alio in loco a magiſtratu, licet propter delictum, in vinculis detineatur. th. 22. Excuſationem ſummaria cauſæ cognitio præcedat. D. 101. th. 4.

Contumaciter emanente actore ſtatim ab initio, quomodo procedatur? D. 66. th. 20.

CONTUMAX.

Contumax ſi ſit appellans vel appellatus in non comparendo, quid obtineat de Jure Juſtinianeo? D. 66. th. 80. n. 1. 2. De Jure Wirtembergico? n. 3. 4. De Jure Camerali & Saxonico? n. 6. Quomodo coerceatur de Jure Würtembergico, ſi talis ſit in tractatione *der verabſchiedeten Sachen*? n. 5. Si eſt reus, actor mittitur in poſſeſſionem ex primo decreto. D. 64. th. 15. n. 1. Reus de Jure Hamburg. non probans legitima impedimenta, amiſſione totius cauſæ punitur. ibid. n. 2. 3. Quod & aliis quibusdam in locis obſervatur. n. 4.

in Contumacem proponuntur tria edicta, intermiſſo in ſingula decem dierum ſpatio. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 8.

CONVENIRE.

Conveniri poteſt civis academicus oppidano ſuccedens, a defuncti creditoribus coram Magiſtratu oppidano. D. 35. th. 13. ſ. ſit jam cum defuncto judicium cœptum, ſ. non. ibid.

Conventus extraneus heres Würtembergici ſubditi a defuncti creditoribus, ibique condemnatus, non appellare poteſt ad Cameram. th. 14. Et condemnatus extraneus ſubditi Würtemb. heres in Ducatu Würtemb. tanquam in loco quaſi contractus appellare poteſt. th. 15.

CONVENTIO.

Conventio quid? D. 58. th. 9. n. 1. Ficta & præſumpta non conſtituit verum ſed quaſi contractum. D. 103. c. 3. th. 25. n. 1. Expreſſa tollit poteſtatem juris. D. 123. th. 17. n. 2. Ut valeat, objectum tale eſſe oportet, quod ſit, aut eſſe poſſit in jure contrahentium. D. 58. th. 26. n. 5. Omnis honeſta jure communi abſoluto, æqualem efficaciter obligandi

gandi vim habet. th. 28. n. 2. Sed ut in foro civili illam vim exerat, jus civile illi adsistit. n. 3. Quæcunque denotatur per verba: *Gedingen*, *versprechen*, *verschreiben*, *&c.* D. 64. th. 42. n. 2. Conditionalis licet sit imperfecta ratione actionis, perfecta tamen est ratione pœnitentiæ. D. 11. th. 120. n. 5. 6. Ex vehementi ira inita non subsistit. D. 92. th. 22. n. 1. Ampliatur. ibid.

Conventionis tacitæ & expressæ eadem vis est. D. 9. th. 15. n. 6. In majus munimentum quod promittitur, illud non infirmat, sed magis munit conventionem. D. 113. th. 65. n. 5.

Conventionem in quasi contractibus intervenisse jus propter factum fingit. D. 58. th. 12. n. 2.

Conventiones præsumptæ in personis, quæ contrahere nequeunt, locum habent. D. 18. th. 24. n. 6. Ob æquitatem fictæ, contraria voluntate non tolluntur. D. 103. c. 3. th. 25. n. 2. Etiam expressæ, quæ accedente Prætoris edicto actionem producunt, contractibus non annumerantur. D. 105. th. 22. num. 1. Per nuncium in loco nunciationis, & ubi utriusque consensus conjunctus, perficiuntur. D. 107. th. 25. n. 2. Nec expectatur, donec mittenti hoc referat nuncius, quod alter quoque consenserit. n. 5.

in Conventionibus conditionalibus, pendente conditione an pœnitentia sub dispendio arrharum locum habeat? D. 11. th. 119. seqq. Jure Wirtembergico hoc licet. n. 7. & th. 121. n. 2. Subest aliquid, pendente conditione, quod negotium quodammodo vivificat & sustentat. th. 120. n. 2. Adest spes radicata debitum iri. n. 3. Et tunc dicitur obligatio inchoata, quæ jam in creditoris bonis est. n. 4.

CONVENTUS PROVINCIALES.

in Conventibus provincialibus, *auf denen Land-Tägen*, comparitio probat subjectionem. D. 159. c. 6. th. 14. n. 1.

COPULATIVE.

Copulative si duo sub conditione requiruntur, non sufficit unum adesse. D. 11. th. 167. n. 2.

CORONATIO.

Coronationem Papalem hodierni Imperatores non expetunt. D. 6. th. 2. n. 3. Quippe quæ nihil novi tribuit. ibid.

CORPUS DELICTI.

de Corpore delicti ubi non constat, *ad pœnam mortis deveniendum non est.* D. 55. th. 50. n. 2. Quomodo *constare* debeat? ibid. n. 7.

CORRECTIO.

Correctiones juris maxime sunt evitandæ. D. 110. th. 7. n. 2.

CORRELATUM.

a Correlatorum natura sumptum argumentum infirmum est. D. 13. th. 30. num. 7.

CORREUS.

Correi debendi gaudent beneficio divisionis. D. 14. th. 20. n. 4. Limitatur. n. 12. & th. 21. Constitui possunt in omnibus contractibus. th. 22. n. 2. Non sunt plures delinquentes ratione pœnæ. ibid. n. 11. Non habent beneficium excussionis. D. 15. th. 25. n. 2. Nisi ad unum solummodo omnis pecunia pervenerit. n. 3. seqq. Omnes sunt principales debitores, & una omnium est obligatio. ibid. n. 1. Si duo sint, & creditor uni succedat, illius tantum obligatio perimitur. D. 56. th. 49. Ex intervallo fieri possunt. D. 82. thes. 25. num. 9.

Correis ex duobus stipulandi si unus egerit,

rit, alteri promiſſor offerendo & ſolvendo pecuniam nihil agit. D. 130. th. 11. n. 1. Unus ſolidum accipiens, an alteri partem communicare debeat? ibid. n. 3. Uni ſolidum ſolvi poteſt. ib. n. 1. Limitatur. n. 2.

ex Correis ſi unus ſolvat, ad partem repetendam eidem contra alterum correum quodnam remedium competat? D. 104. p. 2. c. un. th. 21. n. 4.

CREDERE.

Credendi appellatio generalis eſt. D. 104. p. 1. c. 2. th. 9. n. 1. 2. 3.

CREDITOR.

Creditor ſi chirographum cancellavit, an exinde debitum remiſſum cenſeatur? v. voc. Cancellatio. Rem ſibi oppignoratam alteri oſtendere & pignori dare poteſt. D. 9. th. 10. n. 4. D. 67. th. 6. Sed non in antichreſin. D. 9. th. 10. n. 4. Quatenus hoc ei de Jure Wirtembergico liceat? D. 67. th. 7. n. 2. 3. Re oppignorata utendo furtum committit. D. 9. th. 15. n. 1. Fructus ex re oppignorata perceptos in ſortem imputare debet. n. 2. Limitatur. n. 3. 5. Dicitur ille, cui ex quacunque cauſa actio competit. th. 20. n. 2. Licet illi in diem aliquid debeatur. th. 21. Vel ſub conditione aliquid promiſſum. th. 22. D. 15. th. 14. n. 11. D. 83. th. 1. n. 8. Antichreticus. vid. Antichreſis. Pignoratitius, ſi illi res pignorata furto ſublata pœnam furti non lucratur. D. 9. th. 57. n. 5. Idem & debitor eſſe non poteſt. D. 56. th. 9. & th. 10. n. 4. Uni ex duobus reis promittendi ſuccedens, alterum vel in ſolidum, vel pro parte convenire poteſt. ibid. th. 49. Habet vel ſingulare privilegium. D. 59. th. 5. n. 2. Vel jus reale, idque ſimplex, vel cum privilegio. ibid. n. 4. Vel privilegium perſonale. n. 5. Pecuniæ ad rem emendam non habet hypothecam tacitam, niſi ſibi de ea ſpecialiter per pactum in continenti adjectum proſpexerit. th. 27. n. 5. 6. th. 29. n. 7. 10. Qui credidit ad ædes reficiendas, habet hypothecam tacitam in ædibus refectis. ib. th. 28. n. 1. 3. In aliis vero bonis perſonale exigendi privilegium. th. 34. n. 3. Qui ad res reparandas vel emendas pecuniam credidit, non habet hypothecam tacitam. th. 28. n. 1. 2. 7. Neque privilegium perſonale. th. 29. Secus de praxi. ibid. n. 11. 12. Qui gratis & ſine uſuris pecuniam credidit, de Jure Saxonico habet perſonale privilegium exigendi. th. 39. n. 1. Ut & hujus heredes. th. 42. n. 8. Chirographarius quibusdam in locis extraneis & forenſibus creditoribus in concurſu creditorum præfertur. th. 41. Qualis conſuetudo valet. n. 3. Contra tales cives vero recte aliæ civitates jure talionis utuntur. n. 5. Chirographarius quis? th. 47. n. 3. Privilegiarius quandoque dicitur chirographarius. ibid. num. 2. Etiam quoad uſuras ſimplici præfertur. th. 54. n. 4. Compelli non poteſt, ut debitum ipſi oblatum recipiat. D. 63. th. 3. n. 1. Nomen pro pecunia accipere cogi nequit. th. 5. n. 2. Alterius formæ nummos, quam dedit, accipere non tenetur. n. 3. Niſi illi non ſit damnoſum, vel aliter conventum. n. 4. D. 64. th. 46. n. 1. 3. Jure Hamburg. ſimilis ſpecies eſt reſtituenda. D. 64. th. 46. n. 2. Magnam ſummam in minuta pecunia accipere non tenetur. D. 63. th. 5. n. 5. 6. Rei æſtimationem tunc demum, ſi res debita ſolvi non poſſit. n. 7. Si debitor pecuniæ non habet paratam pecuniam, habet electionem, quid ex bonis ejusdem in ſolutum accipere velit. n. 9. Particularem ſolutionem accipere non tenetur. th. 6. n. 1. Limitatur. th. 7. Ut & ſortem ſine uſuris. ibid. n. 5. Invito debitore debitum

 extra

extra locum constitutum actione arbitraria petere potest. th. 8. num. 9. 10. Debitorem cum sacco adire non debet. th. 9. n. 3. Tacens & sciens rem sibi obligatam a debitore alienari, quatenus sibi præjudicet? D. 66. th. 58. Nomen & actionem suam licite, etiam invito debitore, distrahere potest, nec huic jus retrahendi competit. D. 67. th. 25. n. 1. Quod posterius Jure Wirtembergico est mutatum. n. 2. Ex debitore obæratо, Jure Lubeccensi, proprium hominem facere potest. D. 64. th. 39. num. 5. Non sit onerosus, acerbus, vel contumeliosus. D. 16. th. 5. n. 3. D. 9. th. 54. n. 5. Adversus debitoris sui debitorem, cujus nomen ipse pignori habet, utilem intentare potest actionem, quamprimum suus debitor moram admiserit, etsi ipse nondum excussus. D. 54. th. 20. qui cum debitore suo transegit, & certa summa pro suo debito accepta, debitorem liberavit, & chirographi restitutionem promisit, residuum a fidejussore exigere nequit. D. 30. th. 6. Etsi ipse expressa protestatione sibi actionem contra fidejussorem reservaverit. ib. Si debitori suo, cui ille vicissim in majorem summam est obligatus, de solutione sibi facta dat apocham, compensatio præsumitur. D. 50. th. 14. Missus ex primo decreto res, quæ servando servari nequeunt, distrahere potest. D. 116. th. 89. Jure dominii omnes res proprias adhuc in bonis debitoris extantes repetit. D. 101. th. 19. Quandocunque propter delictum contra debitorem admissum actione sua privatur, debitum non fisci, sed lucro debitoris cedit. D. 120. th. 35. n. 10. D. 153. §. 2. th. 37. n. 4. Ex legitima pignoris distractione pretium, ad solutionem totius debiti insufficiens, accipiens de residuo debitorem tenet devictum. D. 122. th. 16. n. 1. Neque opus est protestatione de residuo. n. 2. 3. Dicitur, cui ex delicto aliquid debetur. ib. th. 23. n. 1. Partem debiti accipiens, & solutionem residui simpliciter debitoris arbitrio relinquens, ante hujus mortem debitum exigere non potest. ibid. th. 30. n. 5. Secus si debitor mortuus. ib. Hypothecarius res sibi oppignoratas retinere potest, non tantum pro debito hypothecario, pro quo illæ obligatæ, sed & pro quovis alio debito, ab eodem debitore, eidem creditori solvendo. D. 123. th. 16. n. 1. seqq. Ex quacunque causa illud descendat. n. 4. 5. s. sit purum s. conditionale, vel in diem. n. 7. Etsi creditori pignus minus idoneum pro uno credito, pro alio autem idoneum datum, tunc & idoneum pro alio retinet. num. 8. 9. Nisi aliud conventum. th. 17. Aut hæc duo debita, hypothecarium & chirographarium, non procedant ab una eademque persona. th. 18. Quis dicatur, & an ex delicto constituatur? D. 126. c. 3. th. 1. n. 2. seqq. Conditionalis vel in diem verus est creditor. ib. th. 2. n. 2. seqq. Conditionalis & legatarius conditionalis differunt. th. 4. n. 5. Defuncti fidejussoris, cui extraneus successit, an adversus illius heredis creditores separationem jure postulet, etiam principali debitore nondum excusso? thes. 11. n. 4. Separationem petens, heredem inopia laborare demonstrare si nequit, injuriarum actione tenetur. th. 12. n. 5. Ad quoscunque in contractu non respexit, & quos ipse sibi obligare noluit, illi eidem etiam non possunt dici obligati. D. 129. th. 41. n. 4. Debitum fiscale vel Principis Camerale, pro pecunia in solutum accipere non cogitur. Disp. 130. th. 25. n. 2. Qui restituendi facultatem habet, soluto pignoris vinculo rem in specie restituere tenetur. D. 146. tit. 7. §. 2. th. 8. n. 1. Nec præstando interesse liberatur. n. 2. Qui debitori red-

reddit pignus, jus pignoris remittere censetur. D. 116. th. 50. Qui evidentissime idoneum fidejussorem a debitore oblatum recusat, debitoremque arrestari facit, injuriarum tenetur & debitori & fidejussori. D. 27. th. 9.

Creditoris annotatio contra illum, sed non pro illo probat. D. 17. th. 57. n. 4. Appellatione in statutis venit procurator in rem suam. D. 120. th. 37. n. 2. Nomine non venit, cui aliquid naturaliter tantum debetur. D. 126. c. 3. th. 3. n. 2. Nec cui perpetua obstat exceptio. n. 4. Commodum est, fundo in solutum accepto, si illum postea pluris creditor venderet. D. 130. th. 25. n. 6. Pietatem, qui sua pecunia necessitatibus alterius ex charitate succurrere voluit, impietate compensare, magna est injustitia, non benedictionem sed maledictionem ac iram æternæ justitiæ secum trahens. D. 103. c. 5. th. 2. n. 2. Est periculum, nuncium mittentis ut a debitore dandi, rem debitam repeteret & ad ipsum transferret. D. 107. thes. 55. n. 8. seqq. s. res debita fuerit species, s. quantitas. n. 9. Idem dicendum si creditor tertio scripserit & rogaverit ut pecuniam debitam a debitore suo exigat. num. 13. Aut si creditor ipsi debitori scripserit, ut per Titium mitteret. n. 14.

Creditori invito jus quæsitum auferri non potest. D. 4. thes. 58. n. 3. Invito in locum pignorum jam constitutorum alia æque idonea obtrudi nequeunt. D. 64. th. 26. n. 1. Aliud obtinet de Jure Hamburgensi. ibid. n. 2. 3. Pecunia deposita a judice consumpta, non datur actio contra debitorem, sed tantum contra judicem. D. 102. th. 22. Licet judicis inopia hanc actionem excludat. ibid. Qui residuum debiti semel creditori remisit, ad id non datur regressus. D. 122. th. 33. n. 1. Licet debitor ad pinguiorem fortunam pervenerit. n. 1. 2. Nisi suo vitio inopiam aut remissionem debitor causaverit. n. 3. q. c. condictioni ex turpi causa obnoxius est. n. 4. Licet de residuo quittantiam creditor dederit. ib. Ex pignore competit jus illud distrahendi. D. 123. th. 25. n. 8. Rem fructiferam pignori dans tacitam antichrisin constituit. D. 139. th. 13. n. 7. Invito aliud pro alio solvi nequit. D. 142. §. 1. th. 16. n. 4. Competit in concursu creditorum querela non numeratæ pecuniæ ex persona confessi. §. 3. th. 4. n. 2. Apud quem fœmina contra SCtum Vellejanum intercessit, quibus succurratur remediis? D. 149. tit. 1. §. 3. th. 1. Si a debitore suo nomen tamen assignatur, ut illud exigat, & pecuniam exactam solutionis nomine retineat, exactio periculo mandantis fit. D. 153. §. 2. th. 37. Suo legans non videtur debiti compensandi animo fecisse. D. 97. th. 7. Per nuncium rei solutæ dominium acquiritur. D. 107. th. 55. n. 10.

Creditorem qui se simulat, & alium ad solvendum inducit, furtum committit. D. 45. th. 11. Et adversus ipsum ad rem solutam repetendam non datur condictio indebiti, sed furtiva. ib.

a Creditore debitori sponte & simpliciter reddito chirographo quid obtineat? D. 29. th. 2.

vid. voc. Chirographum.

Creditores si conveniant vel paciscantur cum debitoribus, an nihilominus postea, si ad meliorem fortunam redeant, possint conveniri debitores? D. 100. th. 237. seq. Hereditarii etiam nudi chirographarii legatariis præferuntur. D. 19. th. 45. Conditionales mittuntur in bonorum possessionem. D. 106. concl. 42. Patris castrense peculium vendere aut alio modo inquietare non possunt. D. 110. th. 6. n. 2. Peculii castrensis adv. patrem agere non possunt, neque

neque actione in rem, s. ad exhibendum, neque actione de peculio. ibid. Partis solutionem sponte admittentes, residui obligationem salvam habent. D. 122. th. 12. Proprie non sunt successores singulares. ib. th. 23. n. 3. Habent condictionem ex lege aut hypothecariam contra legatarios, quibus heres, cum beneficio inventarii hereditatem adiens, ante creditores legata solvit. ibid. th. 25. n. 5. 6. Item si heres minus privilegiariis prius solverit. n. 7. Aut si ab illorum debitore debitum suum non consecuti contra ejusdem creditores, qui a debitore prius debita sua acceperunt. n. 8. Modo hi jus fortius habeant. ibid. Hypothecarii cœteris præferuntur, qui nullo gaudent pignoris jure. D. 123. th. 25. n. 10. Limitatur. ib. Hereditarii qui? D. 126. c. 3. th. 4. n. 2. Quatenus dicantur legatariis potiores? ib. c. 6. th. 1. n. 5. Qui ex primo decreto in possessionem missi, vel bona distrahendi potestatem ex secundo decreto impetrarunt, electionem habent, an ipsi bona custodire vel distrahere, an vero hoc ipsum per curatorem bonorum fieri velint, ita tamen ut, una via electa, non locum habeat pœnitentia. D. 127. th. 6.

Creditorum major numerus remittere potest partem debiti in præjudicium aliorum, si omnes convocati & accedat decretum Prætoris. D. 100. thes. 236. Petitio debitorum pactionibus nec tolli nec mutari potest. D. 153. §. 1. th. 17. Nimiæ crudelitati indulgendum non est. D. 13. th. 6. n. 7. 8. Classes dantur quinque. D. 126. c. 3. th. 8. n. 1.

vid. voc. Concursus Creditorum.

Creditoribus ut mitiori via satisfiat, & debitoribus alimenta, si est possibile, relinquantur, judici prospiciendum est. D. 13. th. 35. n. 9. Hereditariis heres defuncti ex quasi contractu non obligatur. D. 136. th. 5. Limit. quoad legatarios & fideicommissarios. n. 2. seqq. Pluribus concurrentibus quid Juris? D. 101. th. 18. In absentibus ad bonorum possessionem admittendis, quadriennium servatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 3. n. 3. Omnibus præferuntur liberi jure dominii, si res adventitiæ in parentum hereditate reperiantur. D. 110. th. 12. n. 4. Omnibus potior est, qui prætendit dominium actu permanens. ibid.

vid. voc. Concursus Creditorum. Separatio.

CREDITOR SINGULARE PRÆLATIONIS PRIVILEGIUM HABENS.

Talis est Ancilla, ratione mercedis sibi debitæ. D. 59. th. 5. n. 3. Famulus. ib. th. 48. n. 3. D. 66. th. 93. Qui in funus expensas fecit. D. 59. th. 36. & th. 48. n. 3. D. 66. th. 92. Ecclesia, Hospitalia & similia pia loca ratione residui in bonis administratorum de Jure scilicet Wirtembergico. D. 66. th. 94. n. 2. Fiscus quoad tributa & collectas. th. 95. Jure Lubeccensi & Wirtemberg. etiam quoad mulctas & pœnas fisco debitas. n. 3. 5. D. 158. tit. 2. th. 9. n. 2. Depositarius, Jure nempe Hamburg. ratione expensarum in rem depositam factarum. D. 64. th. 50. n. 2. 3.

vid. voc. Hypotheca tacita.

CREDITOR PERSONALE SIMPLEX PRIVILEGIUM HABENS.

Talis postponitur hypothecariis & præfertur simplicibus creditoribus. D. 59. th. 8. 47. 48. n. 5. Est locator ejusque heres ad consequendam annuam mercedem de Jure scilicet Wirtembergico. th. 11. n. 4. & th. 37. & 42. n. 9. Depositarius, ejusque heres, qui pecuniam apud Argentarios deposuit. th. 15. th. 42.

42. n. 7. & quidem fine usuris. th. 16. n. 3. & th. 18. Ita ut pecunia jam sit consumpta. th. 17. Hæc moribus nostris obtinent quoque in iis, qui apud privatos res deposuerunt. th. 19. n. 4. & seqq. th. 20. Respublica vel Civitas. th. 21. Ille, qui in navem fabricandam vel emendam credidit. thes. 23. Modo pecunia vel alia res nominatim navis gratia sit credita. th. 25. Et in navis causam versa. n. 4. Credita, s. cum, s. fine usuris. n. 7. Nec hic creditor hodie collocatur in hypothecariorum classem. th. 26. 27. ille, qui navem vendidit, & fidem de pretio habuit. th. 23. num. 2. Uxor putativa ratione dotis. th. 31. Sponsa ratione dotis thes. 32. Pupillus & minor ratione illius, qui ut amicus eorum negotia gessit. th. 33. n. 8. Prodigus, furiosus &c. respectu sui curatoris. n. 2. Ille, qui credidit ad ædes reficiendas in aliis scilicet, præter ædes, debitoris bonis. th. 34. n. 3. Ille, cujus pecunia ad creditores privilegiarios s. immediate s. mediate statim pervenit. th. 35. De Jure Saxonico, si cui alimenta vel ad pias causas aliquid legetur. thes. 38. Creditor qui fine usuris & gratis pecuniam credidit. th. 39. Venditor fine reservatione rem tradens, & fidem de pretio habens ratione residui pretii. th. 40. Non est ratione illius qui ejusdem bonis propter absentiam, captivitatem, curator datus erat. th. 33. n. 3. Nec qui in alias res, præter naves, emendas vel conservandas credidit. th. 29. Aliud est de praxi. ibid. n. 11. 12. Nec qui vel tacite huic privilegio renuntiavit, ut depositarius accipiens ex post facto usuras. th. 56. n. 2. Nec heres, si hoc privilegium ex favore personæ datum. th. 42. n. 3. 4. 5. & th. 57. Secus si causæ sit concessum. th. 42. n. 6. Vel sit privilegium reale. thes. 43. 44. In omnibus debitoris bonis simplicibus præfertur. th. 50. Si & sibi de hypotheca prospexit, non tamen anterioribus hypothecariis præfertur. th. 55.

v. Privilegium creditorum exigendi personale.

CREDITORUM MAJOR PARS.

Creditorum majoris partis pactum cur dicatur præjudiciale? Disp. 60. thes. 2. 3. Quid? th. 4. Unde descendat & cur introductum? th. 5. 6. 7. 8. Minori parti in quibus causis faciat præjudicium? th. 5. n. 8. 9. In viridi I. est observantia. thes. 9. Requirit voluntatem & consensum majoris partis creditorum & debitoris. th. 11. II. Ut quis vere sit creditor. th. 11. Hinc excluduntur debitoris amici, se ejusdem creditores in reliquorum fraudem fingentes. n. 3. Quos fictos creditores esse creditor partem remittere recusans probare debet. n. 4. 5. Nec refert ex qua causa sit creditor. th. 12. Modo non sit conditionalis. n. 2. 3. 4. Vel talis, cui aliquid debetur naturaliter, sed ad id consequendum actionem non habet. n. 5. 6. III. Ut creditor habeat potestatem de rebus suis valide disponendi. th. 13. Hinc excluduntur furiosi, pupilli sine tutorum authoritate. n. 3. Secus si tutorum vel curatorum authoritas accesserit. th. 14. Vel ipsi tutores & curatores soli hoc pactum inierint. n. 2. seqq. Contra quorum pactum minores non restituuntur. n. 6. IV. Consensum debitoris. th. 31. Non requirit omnium creditorum consensum. th. 16. Inire possunt Civitatum Administratores & similes. thes. 15. Procuratores generales vel in rem suam. ibid. Non vero particulares in rem alienam, sine speciali mandato. num. 3. Est, si major pars, quæ est talis non ratione personarum, sed ratione quantitatis sive cumuli, debiti consentiat. thes. 16. Sic præfertur majorem partem rei vel juris

juris habens. n.3. Et quandoque unius voluntas sufficit. n. 4. Usuræ cum sorte in quantitatem debiti computantur. th. 17. Non vero illæ, quæ nudo pacto promissæ sunt. num. 3. Diversa debita unius creditoris cumulantur. thes. 18. Si debita creditorum sunt æqualia, & hi invicem dissentiant, major pars æstimatur ex numero creditorum. thes. 19. Quorum dignitas & conditio non attenditur. n. 2. An reliquis præjudicet, si cum herede post aditam hereditatem sit initum? th. 31. n. 4. & seqq. Cum debitore vivo vel herede post aditam hereditatem factum quando reliquis præjudicet? th. 32. Factum cum liberis, patre debitore obærato adhuc vivente, illis post mortem patris prodest. th. 33. Ut non consentientibus præjudicet, debet ex legitima & urgente causa factum esse. th. 34. Quæ talis sit? n. 2. seqq. Quid si suo vitio debitor ad inopiam redactus? th. 35. Si difficulter conveniendus? th. 36. Non præjudicat parti minori, si ex mera liberalitate fuerit initum. th. 37. Vel si sit factum in odium minoris partis. num. 3. Si a majori parte creditorum totum debitum est remissum. th. 38. n. 4. Si remissio est immoderata. n. 5. In foro Saxonico, si remittentes sunt creditores simplices, dissentientes vero arrestum jam dum habeant. th. 47. n. 4. 5. 6. Ut præjudicet, pars debiti quotitativa ac uniformis debet esse remissa. thes. 38. Præjudicat creditoribus dissentientibus absentibus, sed legitime citatis. thes. 43. Parti minori tunc, si omnium creditorum jura sunt æqualia. th. 44. Vel si omnes creditores uno eodemque modo & tempore hypothecam simplicem acquisiverunt. th. 45. Limitatur. num. 6. Si remittentium jura sunt potiora. thes. 46. Secus si dissentientium creditorum jura potiora. th. 47. n. 1. Hypothecariis in dilatione vel cessione bonorum concedenda, licet remittentes sint creditores simplices. th. 47. n. 7. 8. An privilegiariis, si a creditoribus simplicibus factum? th. 48. D. 16. th. 4. n. 16. D. 59. th. 58. D. 64. th. 41. n. 1. Quomodo ab aliis differat? Disp. 60. th. 39. Si legitime initum, neque de cautione debitoris quicquam in eo expressum, illam minor pars exigere non potest. th. 40. Ipsi creditores paciscentes postea solidum petere nequeunt. thes. 41. Judex illud sequi tenetur. n. 2. 3. Ut & reliqui creditores. thes. 42. An residuum a debitore, qui postea ad pinguiorem fortunam pervenit, repeti possit? th. 50. Non prodest fidejussori, creditoribus absentibus & non consentientibus dato. th. 49.

Major Creditorum numerus dicitur, qui vel unitate antevenit. th. 20. Dicitur respectu partis minoris. th. 21. Videtur in minorem summam, sub majori remissa, comprehensam, consentire, si hæc obtineri posset. n. 4. Quis, si VIII. creditores essent ex æquo, IV. partem remitterent, III. solidum peterent, & octavus dubitaret? th. 22. Si VII. essent creditores in debito æquales, *III.* aliquid remitterent, III. contradicerent & septimus ambigeret? n. 2. Si creditores partem remittentes, & solidum petentes, aut in quota remittenda dissentientes, sint dignitate pares? th. 26. Requirit & diversitatem personarum, & diversitatem debitorum sive actionum. th. 23. n. 1. Sic creditor, cui debentur diversa debita, pro uno tantum numeratur. n. 6. Ut & unius creditoris plures heredes. n. 7. Constituitur ab illis creditoribus, qui cum alias debiti quantitate & personarum numero sunt pares, alios dignitate præcellunt. thes. 24. Non vero a consanguineis, si alias creditores debito & numero sunt pares. th. 25.

25. Debet esse conjunctus, si velint creditores pactum præjudiciale inire. th. 26. n. 5. Separatim partem remittens reliquis non præjudicat. num. eod. An hoc servetur de praxi? n. 9. Non debet esse convocatus, si creditores sponte convenerint. th. 27. Ut constituatur, an creditores absentes citandi & quomodo? th. 28. 29. Hic necesse non est, ut omnes compareant. th. 30. Non tantum dicitur respectu præsentium, sed omnium, etiam absentium. n. 3.

CREDITUM.

Creditum quid? D. 142. §. 1. th. 1. n. 1.

CREDO.

Verbum, Credo, interdum pro pure affirmativo acceptatur. D. 55. th. 5. n. 6. D. 93. cor. 7. Quandoque improprie sumitur in juramento calumniæ. D. 93. p. 1. th. 7. Verbum credere se habet sæpius ad incertum, scire vero ad certum. D. 93. p. 2. th. 24. n. 5. Limitatur. n. 6.

CREDULITAS.

Credulitas nimia est culpæ species. D. 107. th. 47. n. 2. Quæ credulo & non aliis nocere debet. ib.

Credulitatis causa quæ sit justa, judicis relinquitur arbitrio. ibid. thes. 49. n. 5. seqq.

CRIMEN.

Crimen morte rei cum pœna extinguitur. D. 136. th. 25. n. 5.

Criminis cognitio quandoque etiam post mortem Rei peragitur. th. 25. num. 6. In præscriptione regulariter viginti anni exiguntur. D. 138. c. 3. art. 7. thes. 5. num. 4.

Crimen quale committat literas abjiciens vel aperiens, & quomodo puniatur? D. 107. th. 52. n. 2. seqq.

ob Crimen filiifam. peculia ejus non publicantur. D. 118. th. 109.

Crimine in flagranti si quis deprehendatur, ministri publici reum, citra specialem Judicis commissionem, ipsum apprehendere & ad Judicem ducere possunt. D. 107. th. 8. n. 5.

Crimina in unius territorio inchoata, in alterius vero commissa, quis cognoscat? D. 118. th. 103.

Criminum omnium indistincte reis vel plane gratiam facere, vel pœnam mortis in aliam mitiorem convertere non potest Princeps, nec vi absolutissimæ potestatis. D. 119. th. 19.

vid. voc. Delictum.

CRIMINALIS.

Criminalis causa est, ubi pœna corporis afflictiva probabiliter locum invenire potest. D. 69. th. 1. n. 12. Vel etiam ubi quandoque pœna est arbitraria. n. 13. Causa est, in qua reus condemnatur ad numellas, vel ad portandum ignominiæ lapidem. n. 18. 19. Petitionis formula in Ducatu Wirtembergico usitata. n. 6. Non est omnis causa in Ducatu Wirtembergico, in qua agitur ad pœnam, vel vindictam publicam. n. 8. Quid obtineat de Jure Saxonico? num. 9. 10.

Criminali in causa terminanda biennium servatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 3. n. 1. Secus in praxi. ibid.

in Criminalibus causis nuncii relationi plane non creditur. D. 107. th. 58. n. 20. Jure communi appellatio permissa est. D. 1. th. 29. n. 3. Secus de Jure Camerali. ibid. & D. 69. th. 15. n. 4. Pro actore hodie procurator cum speciali mandato admittitur. D. 18. th. 27. n. 5. Vox, *peinlich*, quomodo accipiatur? D. 69. th. 1. n. 2. & seqq. Non necesse est, ut sententia libello sit conformis. th. 18. n. 6. Pro Reo quod bet relevans potius admittitur. D. 93. p. 2. th.

 25.

25. num. 3.4. Quatenus volentes ad mortem condemnentur? D.96. th. 32. n. 4. 5. Judices Electoratus Saxoniæ a Scabinis Lipsiensibus Consilium petere debent. D. 57. p. 1. th. 5. n.13. & th. 11. n.4. Quod & in Ducatu Wirtemberg. aliquatenus procedit. th. 11. n.8. 9. Unus JCtus, licet excellentissimus, solus consulere & pugnam criminis definire non debet. ib. thes. 5. n. 16. 17.

CRIMINALITER.

Criminaliter in Ducatu Wirtemberg. sine Serenissimi Ducis permissu nemo accusari potest. D. 57. p. 1. th. 11. n. 9.

CULPA.

Culpa ubi nulla est, ibi nulla debet esse pœna. D. 11. thes. 135. n. 3. & th. 161. n. 3. D. 113. th. 58. n. 2. Lata non præsumitur, nisi probetur. D.64. th. 48. n. 2. Lata venit sub appellatione doli, licet huic adjecta sit particula taxativa. D. 57. p. 2. c. 1. th. 8. n. 1. Lata interdum infamia juris notatur. D. 53. th. 27. Lata præstanda in negotiis, quæ industriam non requirunt. D. 107. th. 54. n. 6. In dubio non præsumitur, maxime in conjugibus. D. 111. th. 31. n. 4. Vere est, non culpæ est annumeranda, inimicitia excitata. ibid. th. 35. n. 5. & th. 36. n. 2. Omnis ibi deest, ubi omnia sunt facta, quæ diligentissimus quisque observaturus fuisset. ib. th. 37. n. 5. In lata significatione quid denotet? D. 146. tit. 6. §. 4. th. 2. n. 1. Dolum comprehendit. ibid. Quid? n. 2. Est vel omissionis vel commissionis. n.3. Vel malitiæ, vel imprudentiæ, s. negligentiæ. n. 4. Imprudentiæ quid? th. 3. n. 1. Lata quid? th. 4. n. 1. 2. th. 7. n.2. Opponitur diligentiæ infimæ. th. 4. n. 1. 2. Quibus nominibus in jure efferatur? n. 2. ejusd. exempla. num. 3. An recte dividatur in culpam malitiæ & ignaviæ? n. 4. Prope fraudem & dolum accedit. n. 5. In contractibus & quandoque in delictis, dolo æquiparatur, dolique appellatione comprehenditur. ib. Levis quid? th. 5. num. 2. th. 7. n. 3. Venit vocabulo culpæ simpliciter posito. th. 5. n. 3. Limitatur. ibid. In concreto quid? n.4. Qui hanc præstare teneantur? ib. In abstracto in dote & tutelæ administratione est præstanda. n. 5. Opponitur diligentiæ mediæ. ibid. Levissima quid? thes. 6. n. 5. th. 7. n. 3. Opponitur diligentiæ exactissimæ. th. 6. n. 5. Cum casibus fortuitis, ad quos proxime accedit, excludi intelligitur. ibid. tit. 7. §. 2. th. 6. n. 3. Quænam in unoquoque contractu sit præstanda, ex conventione partium illud æstimandum, sin desuper nihil conventum ad naturam contractus respiciendum, ubi tres observandæ Regulæ. ib. tit. 6. §. 4. th. 8. n. 1. Quænam? n. 2. 3. 4.

Culpæ species est nimia credulitas. D. 107. th. 47. n. 2. Quæ credulo, & non aliis nocere debet. n. eod. A qua excusatur, qui sine literis nuncio privato credidit, si ille, a quo nuncius se missum esse dicit, nunciantem ejusdem rei gratia mittere consueverat. n. 3. Aut si ante conventum, quod tale signum afferenti fides habenda. n. 4. Aut si nuncio mittentis sigillum, annulum aut simile quid demonstranti sine literis credidit. n. 5. seqq. Species est mala electio. ib. th. 55. n. 30. Vocabulum & culposum periculum quomodo in societate accipiatur? D. 111. th. 29. Voce simpliciter posita, intelligitur regulariter levis culpa. ib. th. 31. n. 2. Maxime in negotiis quæ fiunt utriusque gratia. th. 43. n. 1. Annumeratur, si medicus secando quem occidit. ib. th. 38. num. 3. Propriæ adscribitur mala famulorum electio. D. 121. c. 5. thes. 3. n. 6. Non annumeratur inimicitia, nulla culpa pro-

provocata inimici passivi. D. 111. th. 37. n. 13.
Culpam latam tantum regulariter præstat nuncius. D. 107. th. 54. num. 1. seqq. Propter latam non datur actio doli. D. 57. p. 2. c. 1. th. 8. n. 2.
Culpa sua damnum sentiens non videtur damnum sentire. D. 3. th. 11. num. 3. Caret, qui facit id, quod consuetum est communiter fieri. D. 107. th. 47. n. 10. Caret, qui justam credulitatis causam habet. ib. th. 48. n. 4. th. 49. n. 2. seqq. levissima socii quod accidit, non pro culposo ad effectum præstationis, sed pro casuali habetur. D. 111. th. 29. n. 3. Non vacat, qui minus agit, quam consuevit. th. 33. n. 5.

CUMULATIO ACTIONUM.

vid. voc. Actio.

CURATOR.

Curator bonorum constituitur a quonam? D. 127. thes. 7. Quid facere & præstare teneatur? ib. th. 10. 11. 12.
Curatores ad lites, qui mulieribus hodie dantur, nec ipsimet, absentibus fœminis, illarum causas in Judicio tractare, nec ad hoc actorem vel procuratorem constituere valent. D. 32. th. 5. Minorum & furiosorum ex officio contrahentes proprio nomine & finito officio non tenentur. D. 103. c. 3. th. 21. n. 5. Bonorum constitui nequeunt fœminæ, & minores curatorem habentes. D. 127. thes. 8. Bonorum dari possunt Creditores. ibid. Bonorum inviti non constituuntur. th. 9. & tutores pupillorum, furiosorum, prodigorum &c. nomine aliquid accipientes, iisdem possessionem & dominium acquirunt. Disp. 20. th. 29. n. 2. 3. Hodierni fœminarum, hisce possessionem & dominium non acquirunt. n. 4. Fœminarum illis contrahentibus &c. tantum assistunt, non vero, illis remotis, agere possunt. n. eod. Ad lites per epistolam non constituuntur. D. 78. th. 29. n. 2. Minoribus a Magistratu constituuntur. D. 87. p. 2. m. 1. th. 19. Legitimi furiosorum & prodigorum sunt eorum fratres. ibid. n. 3. Secus est quoad mente captos. ib. Nequeunt esse fratres, si fratrum suorum sunt creditores. n. 4. Accipere minores inviti non compelluntur de jure Civili. D. 78. th. 17. n. 2. De usu hodierno? ibid.

CUSTODIA.

Custodia quid & quotuplex? D. 146. tit. 6. §. 4. th. 6. n. 3. D. 111. th. 23. n. 3. seqq.
Custodiæ vocabulo absolute posito qualis custodiæ gradus intelligatur? D. 146. tit. 6. §. 4. th. 6. n. 4. Vocabulum diligentiæ vel culpæ additum quid denotet? ib. An culpam levissimam? Disp. 111. th. 23. n. 6. & th. 43. n. 3.
Custodiam solam qui promittit, casum fortuitum non recepisse videtur. D. 154. tit. 6. §. 1. th. 9. n. 2.
Custodias auditurus Præses, una die ante denunciare debet. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 1.

CUSTOS.

per Custodis appositionem a rei domino factam, ille, qui semel rei custodiam suscepit, non liberatur. D. 105. th. 46.

D.

DAMNUM.

Damnum pro omnibus datum, communi contributione resarciendum est. D. 3. th. 2. Magna vi cogente ad sui defensionem factum excusatur. n. 5. & th. 8. n. 3. Sua culpa datum non videtur quis sentire. th. 11. n. 3. D. 122. th. 21. n. 4. Juste ex maleficio non communicatur. D. 3. th. 11. n. 5. Patientis voluntas non semper actionem reddit justam. D. 19. th. 2. Datum ab equo vendito, sed nondum tradito, & venditor eo nomine damni æstimationem præstiterit, emptoris damnum est. D. 40. th. 2.

Refundere non tenetur, licet culpa casum præcesserit, si casus evenisset, & res periisset, etiam culpa non interveniente. D. 51. th. 3. In rebus propriis illatis pertinet ad conjugem culposum. D. 111. th. 27. n. 1. seqq. Culposum in rebus conjugis alterius vel communibus illatum, conjux culposus de suo resarcire debet. ibid. n. 11. 12. Animus nocendi & dolus conjugis non requiritur. th. 30. Sed sufficit culpa levis. thes. 31. In concreto. th. 32. In bonis uxoris ab inimico mariti datum, an a marito præstandum? th. 35. seqq. Resarciendum ab eo, cujus causa injuria accepta. th. 35. n. 6. 7. & th. 39. Odio & intuitu conductoris vel socii datum, ad quem pertineat? th. 35. n. 8. 9. th. 39. 40. Injuriosum citra culpam patientis datum, nec ille præstat, qui ad diligentiam exactissimam est obligatus. th. 37. n. 8. 9. 10. Injuriosum uxori factum debet non maritum innocentem contingere. D. 111. th. 37. n. 10. Quod quisque sua culpa facit non quod aliena culpa contingit, ipse sentire debet. num. 11. Si alterius causa datum, quando contra illum competat de damno actio. th. 39. Ex alieno accipere, æquitati contrarium D. 121. c. 5. th. 2. n. 10. Anceps subire sub alieno compendii emolumento, grave est. ib. Fecisse videtur, qui occasionem præstat. th. 3. num. 6.

Ad Damni dati refusionem ut tertius innocens obligetur, efficere nequit inimici delinquentis intentio. D. 111. th. 39. n. 6.

Damno a cane vel fele dato datur actio si quadrupes. D. 40. th. 3.

De Damno tenetur dominus qui in eligendis famulis negligens fuit. D. 121. c. 5. th. 3. n. 6. Data ab animali dominus non tenetur, qui signo aliquo consueto prætereuntes monet, ut ab animalis feritate sibi caveant. D. 40. th. 6.

Cum Damno alterius locupletiorem fieri, non simpliciter justitiæ repugnat. D. 19. thes. 3.

DARDANARII.

Dardanarii ex lege Julia de annona tenentur. D. 141. th. 57. Non sunt mercatores. D. 100. th. 12.

DARE.

Dare est dominium transferre. D. 11. th. 91. n. 1. pro Dato habetur, quod jam paratum est ut detur. D. 16. th. 15. n. 4.

DEBERE.

Verbum Debere non habet, nisi inter duos locum. D. 126. c. 3. th. 7. n. 2.

Si Debeam decoctori pure, & ille mihi in diem, ante diem compenso, si ille ante diem decoquat: interusurium tamen pro rata temporis detrahitur. D. 100. th. 249.

Debendi plures rei pro una persona habentur, & una obligatione omnes & singuli in solidum obligantur. D. 142. §. 1. th. 9. num. 1. Causa in confessionibus obligatoriis specifice est exprimenda. D. 55. th. 44. n. 1. 2. D. 64. th. 18. num. 1. D. 139. th. 20. n. 6. Nisi sit confessio geminata vel judicialis, vel liberatoria. D. 55. th. 44. n. 8. 9. 10. Aliud obtinet de Jure Hamburgensi & aliorum locorum. D. 64. th. 18. n. 2. 3.

Verbum Debet necessitatem importat. D. 120. th. 30. D. 66. th. 103.

DEBITOR.

Debitor creditori suo debitum solvens, non confidat informi chirographi cancellationi. D. 17. th. 59. n. 4. Regulariter ante diem conventum debitum invito creditori offerre potest. D. 9. th. 62. n. 4. D. 63. th. 9. num. 6. 7. D. 102. th. 14. D. 122. th. 28. n. 4. D. 130. th. 3. n. 5. & th. 32. n. 5. D. 122. th. 28. n. 6. Limit. D. 9. th. 62. n. 5. Delicatus non minus ac onerosus creditor audiendus est. D. 9. th. 54. n. 5. Creditori non petenti debitum solvere vel offerre potest, licet facultas quocunque tempore repeten-

petendæ ſortis ſoli creditori ſit reſervata. D. 63. th. 9. num. 8. Offerendo & deponendo creditori pecuniam debitam liberatur ipſo jure. ibid. th. 23. n. 1. Non vero liberatur per nudam oblationem. ibid. & th. 24. n. 2. Ad arreſtum & carcerem ſe obligare non poteſt. D. 65. th. 39. n. 1. Secus de Jure Saxonico licet ſit fœmina, modo authoritate Magiſtratus capiatur & incarceretur. ib. n. 2. certæ ſpeciei, quando liberetur? D. 11. th. 134. n. 4. D. 74. th. 50. num. 3. Non omnis habet privilegium competentiæ. D. 13. th. 6. n. 1. & th. 28. 29. Uſque ad ultimum obolum regulariter excutiendus eſt. ib. th. 6. n. 4. ſeqq. D. 15. th. 37. n. 2. Ex æquitate tamen quandoque præter veſtem quotidianam inſtrumenta ad ſuam artem pertinentia relinquuntur. Diſp. 15. th. 6. n. 11. & th. 37. 2. Privilegiarius ſuccedens fidejuſſor, an ut illius heres in ſolidum poſſit conveniri? th. 39. n. 3. Si mendax amittit beneficia debitoribus conceſſa. D. 16. th. 14. Non tantum ex facultatibus, ſed & conveniendi difficultate inidoneus æſtimatur. D. 60. th. 36. n. 2. Pupilli, hujus tutori ſolvens, ad plenam liberationem indiget decreto judicis. D. 79. c. 9. n. 53. Dicitur, qui ex quacunque cauſa & obligatione debet. D. 104. p. 1. c. 2. th. 4. n. 1. Si alteri aliquid donat ejusdem creditores illud tunc demum repetere poſſunt, ſi in fraudem creditorum factum. ibid. p. 2. c. un. th. 14. n. 5. Creditori quæſtionem dominii movere nequit. p. 3. n. 20. Rem alteri debitam valide quoque poteſt oppignorare, & in eadem re alteri aliud jus conſtituere. ibid. n. 25. Rem creditori oppignoratam alienando, ejusdem conditionem deteriorem facere haud poteſt. n. 39. In fraudem creditorum ſi bona alienat, & fuga debita ſolvit, bonis, quæ ſuperſunt, curator conſtituitur. D. 54. th. 42. Hic curator bona alienata actione Pauliana revocare nequit. ibid. In cauſa creditoris poteſt eſſe teſtis. D. 118. th. 44. D. 106. concl. 24. Privatus moroſus aut ſolvere, aut cedere bonis, aut abire in carcerem debet. D. 103. c. 5. th. 8. Si intra legitimum tempus, quod de Jure Canonico eſt annuum, cautionem de lite ſuſcipienda præſtat, & expenſas refundit, creditor a poſſeſſione recedere tenetur. D. 101. th. 11. 12. Improbus, cui non tam deeſt facultas, quam ſolvendi voluntas, non eſt dignus beneficio commiſerationis. D. 103. c. 5. th. 10. n. 1. Etiam non interpellatus, debiti ſolutionem jure offerre poteſt creditori. D. 102. th. 14. Licet hujus arbitrio repetitio relicta. ibid. Falſo nuncio ſolvens an liberetur? D. 107. th. 48. 49. Generis ſ. quantitatis rei interitu per furtum vel ſimilem caſum non liberatur. ibid. th. 48. n. 6. th. 55. n. 7. Etſi culpa careat. th. 48. n. 6. Limitatur. D. 111. th. 49. n. 13. ſeqq. vid. th. 51. Generis liberatur, ſi creditor debitori dixerit, ſolvas illi, qui portabit tibi tale ſignum, & debitor falſo nuncio, tale ſignum portanti ſolvit. D. 107. th. 48. n. 10. Rei certæ, in ſpecie debitæ, rei interitu liberatur. ib. th. 49. n. 4. th. 55. n. 3. & 32. Speciei, ſi illius rei dominus fuerit, actiones contra nuncium falſum, cui ſolvit competentes cedere ſuo creditori tenetur. th. 49. n. 12. ſeqq. Liberatur, ſi fidejuſſor debitum ſolverit. D. 130. th. 38. n. 12. Ope vero exceptionis, ſi mandatarius ſuo nomine ſolverit. n. 3. Generis per rei acceptæ interitum etiam caſualem non liberatur. D. 142. ſ. 1. th. 16. n. 1. Nummos acceptos quando non in ſpecie poſſit reſtituere? n. 3. 4. Ob æs alienum incarceratus, non dimittitur, antequam reſiduum una cum uſuris

ris ſolverit. D. 122. th. 11. n. 4. Quid de Jure Hamburgenſi? n. 5. Creditoribus adjudicatus, operæ illius æſtimantur, & de reſiduo deducuntur. n. 4. In diem adeo eſt debitor, ut ante diem ſolutum repetere non poſſit. th. 29. n. 3. Ante diem, in ejus favorem adjectum, creditori ſolvere poteſt. D. 122. th. 28. n. 4. Secus ſi dies in favorem creditoris adjectus. n. 6. Tunc nec debitor deponendo liberatur. ibid. Non poteſt eſſe ſui ipſius fidejuſſor. D. 126. c. 3. th. 11. n. 2. Sociorum, communi conſenſu contrahentium uni ſociorum ſolidum ſolvens, non in totum liberatur. D. 129. th. 34. n. 2. Neque ab uno ſociorum ante ceſſionem in ſolidum convenitur. n. 3. Limitatur. n. 4. Si creditor debitum oblatum ſine juſta cauſa accipere recuſat, illud rite in loco publico deponere, & regulariter, etiam ante diem, obligationem ſolvere, & ab illo ſeſe liberare, invito quoque creditore poteſt. D. 130. th. 3. n. 5. th. 32. n. 5. Sine creditore eſſe nequit. th. 9. n. 4. Solvens ex errore falſo creditori, illud condicit. th. 10. n. 3. Creditoris negotiorum geſtori ſolvens non liberatur. th. 16. n. 1. Limitatur. n. 2. An repetere poſſit ſolutum ratihabitione creditoris pendente? n. 3. Creditoris ſui creditori ſolvens exceptione doli liberatur. th. 16. n. 4. Auri ſi ignoranti quaſi aurum, æs ſolvat, non liberatur. th. 25. n. 2. Mutuam pecuniam per nuncium rogans, ejusdem interim eſt periculum. D. 107. th. 55. n. 5. ſqq. Nuncio a creditore ad rem debitam repetendam miſſo ſolvens, ſtatim liberatur. th. 55. n. 10. th. 61. n. 2. Antequam pecuniam debitam transmittat, ſpeciale creditoris mandatum expectare debet. th. 55. n. 19. Niſi ſit ad ſolutionem certo in loco faciendam obligatus. n. 20. Quando ſolvendo eſſe deſinit, inutilis redditur adverſus illum competens actio. D. 111. th. 62. n. 1. Pacto promittere poteſt, ſi in ſolutione ceſſet, ſe in certo loco ſtaturum & ante ſolutionem ab illo non receſſurum. D. 113. th. 21. n. 1. 2. 3. Ad carceres ſe obligare poteſt. th. 21. n. 4. An ad pœnam mortis vel infamiæ? th. 22. Quando reddere non poſſit nummos alterius formæ & materiæ. D. 142. §. 1. th. 17. Rem mutuam in eodem genere reſtituere debet. th. 18. n. 1. Et quidem ejusdem quantitatis & bonitatis. n. 2. Quid ſi mutata pecuniæ bonitas? n. 3. In eadem qualitate & quantitate. th. 19. n. 1. Licet æſtimatio interim fuerit mutata. ibid. Niſi *debitor* in reſtituendo moram admiſerit. n. 2. Quia accepit pecuniam æroſam, vel reprobam, ut ſolvat juxta valorem monetæ, quæ eſt tempore ſolutionis, adigi nequit, licet hoc pacto promiſerit. th. 20. n. 2. Parte debiti jam ſoluta, quoad reſiduum querelam N. N. P. movere nequit. th. 23. n. 3. Sciens ultra legitimum uſurarum modum ſolvens, illas repetere vel ſorti imputare poteſt. D. 145. tit. 6. th. 13. n. 3. Qui certo in loco dare promiſit, nullo alio loco, quam in quo promiſit, ſolvere invito creditore ſtipulatore poteſt. D. 146. tit. 4. th. 5. n. 6. Si creditori ſuo nomen aſſignavit, ut illud exigat, pecuniamque exactam ſolutionis nomine retineat, exactio fit periculo mandantis debitoris. D. 153. ſ. 2. th. 37. Poſt denunciationem cedenti ſolvere nequit. th. 46. n. 5. Ad duo alternative obligatus, quandocunque caſu fortuito unum eligere impeditur, tunc ab ipſo jure peti poteſt alterum. D. 154. tit. 5. ſ. 1. th. 38. n. 2. Sciens rem ſpecialiter obligatam alienans, ratione creditoris, cujus jus intervertere videtur, furtum facit. D. 158. tit. 1. th. 26. n. 1.

Ad duo alternative obligatus, per unius rei interitum non liberatur. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 36.

Debitoris annotatio debiti solutionem non probat. D. 17. th. 61. n. 1. Arbitrio relicta solutione ante ejus mortem nihil exigi potest. D. 102. th. 13. Est electio, si duo alternative debentur, utrum solvat. D. 130. th. 30. n. 1. Nisi illorum unum facto ejus pereat. n. 2. Sponte sua creditori pecuniam vel rem in genere debitam mittentis est periculum, antequam res illa creditori solvatur. D. 107. th. 55. n. 15. 16. Ampliatur. n. 17. 18. Arbitrio si solutionis tempus relictum fuerit, debitor omni tempore offerre potest, creditor vero illud ante debitoris mortem petere nequit. D. 130. th. 32. n. 3.

Debitori non competit jus retrahendi nomine & actione justo, licet minori, pretio vendita de jure communi. D. 153. §. 2. th. 91. Secus de Jure Wirtemberg. ibid. Contra nuncium falsum, qui se talem esse simulavit, & rem solutam lucrandi animo accepit, competunt juris remedia. D. 107. th. 48. n. 7. th. 49. n. 16. 17. Competit condictio vel vindicatio fundo in antichresin alicui concesso, tertio vero fructus in hoc fundo sponte prolapsos furtim auferente, non vero antichrestæ. D. 114. th. 8. Creditor injuriarum tenetur, qui fidejussorem evidentissime idoneum ab ipso oblatum recusat, & ipsum debitorem arrestari facit. D. 27. th. 9.

Debitorem suum alteri delegare, Mercatoribus dicitur inducere. D. 17. th. 3. n. 2. In principalem transfertur injuria a judice fidejussori innoxio facta. D. 111. th. 39. n. 10.

Debitore solvente liberantur fidejussores, pignora &c. D. 130. th. 36. n. 3. Ob æs alienum incarcerato vel creditoribus adjudicato, residuum salvum manet creditoribus ipsique, si ad pinguiorem fortunam debitor pervenerit, illud exigere possunt. D. 122. th. 11. n. 2. 3.

Debitores quatenus dicantur naturaliter obligati? th. 3. n. 2. Legitimo modo bonis cedentes, a perpetua flagitatione & carceris metu liberantur. ib. th. 10. n. 2. Non vero a residui præstatione. ibid. Nec illi qui contumelioso aliquo modo bonis cesserunt. n. 4. 5. 6. De quo solvendo idonee cavere tenentur. th. 9. n. 5. & th. 10. n. 3.

Debitorum pactionibus creditorum petitio nec tolli nec mutari potest. D. 153. §. 1. th. 17. Olim erat misera conditio. D. 13. Præf. Eorum miserendum est, qui infortunio suppressi jacent. D. 16. th. 2. n. 2. 3.

Debitoribus citra suam culpam obæratis aliqua dilatio concedenda. th. 5. n. 2. Obæratis contra creditores rigorosos multis remediis provisum est. D. 60. Præf.

DEBITUM.

Debitum sociale. v. Voc. Æs alienum. Quando ex redditione instrumenti censeatur remissum. v. voc. Chirographum. Censetur remissum, una ex pluribus unius debiti cautionibus debitori reddita. D. 53. th. 17. Limitatur. ib. Efficax est, quod in diem debetur. D. 122. th. 4. n. 6. Civile constitui nequit. D. 142. §. 3. th. 9. n. 5. Principale, quod petitur jure actionis, si solutum, residuum, quod tanquam accessorium officio judicis tantum petitur, ulterius exigi non potest. D. 122. th. 19. n. 1. 2. Exempla. ibid. Naturale, a debitore creditori solutum tanquam indebitum, a creditore repeti nequit. D. 129. th. 28. n. 5. Compensandum intra quantum tempus doceri debeat? D. 149. tit. 2.

tit. 2. th. 11. n. 1. 2. Ex fidejussione mariti uxor solvere non tenetur. D. 4. th. 44. Præscriptum ex errore qui solvit, solutum repetit condictione indebiti. D. 45. th. 9. Debere, quid in jure significet? D. 122. th. 2. n. 34. Ad verum & efficax non requiritur, ut statim exigi possit, sed sufficit, ut aliquando exigi possit. th. 7. n. 3. Suum non amittit, qui remittit cautionem. th. 9. n. 6. 7. A debitore oblatum, tertius non creditor, invito creditore, regulariter accipere & per hoc obligationem extinguere nequit. D. 130. th. 10. n. 2. Accipiens procurator creditoris quando liberet debitorem? th. 12. 13. Ante tempus conventum creditori jure offerre, & creditore sine justa causa recusante, debitor deponere potest. th. 3. n. 5. & th. 32. n. 2. Si pure promissum, debitor præsenti die solvere obligatus est, a creditore tamen cum sacco non statim adeundus. th. 33. Ulterius velle videtur, usuras in futurum tempus accipiens. D. 139. th. 13. n. 7. Remittere videtur reddens Chirographum. ibid.

Debiti nudi & simplicis qualitas ex persona successoris non mutatur. D. 101. th. 40. Parte soluta vel remissa, prior obligatio non in totum extinguitur, sed pro parte non soluta regulariter manet salva. D. 122. th. 6. n. 2. Nec censetur residua pars remissa. n. 3. Licet pars debiti lege fuerit remissa, aut creditor non invitus partem oblatam accepit. n. 5. Compensandi in liquidatione contra fiscum duo menses obtinent. D. 138. c. 3. art. 6. th. 2. n. 2. Etiam in privatorum causis. ibid. Partem qui solvit & offert eo ipso totum debitum agnoscere videtur. D. 147. tit. 6. §. 2. th. 6. n. 2. 3.

Debito in certum diem per errorem soluto, solutum ut indebitum non repetitur, nec interusurium ob citiorem solutionem petere potest. D. 45. th. 7. In exigendo temperamento justitiæ & charitatis, juris & æquitatis, exactionis & benignitatis est opus. D. 103. c. 5. th. 9. Pro quonam pignus constitui possit? D. 158. tit. 1. th. 45. seqq. Pro quonam si quis pignus dederit, debitum pro quantitate pignoris confirmavit? D. 147. tit. 6. §. 2. th. 6. n. 4.

ad Debita post Pacificationem Osnabrugensem contracta non pertinet nova Imperii constitutio, quæ debitoribus ratione sortis moram concedit, & dationem in solutum, ac particularem solutionem permittit. D. 102. th. 12.

ex Debitis pro hospitatione vel conviviis in diversorio factis, *vor Zehrungs &c. Schulden* an usuræ sint solvendæ? D. 105. th. 53.

Plura voc. Residuum.

DECIDERE.

in Decidendis juris controversiis semper recurrendum est ad illum locum, in quo principaliter quæstio tractatur. D. 11. th. 112. n. 4.

DECIMÆ.

Decimæ non semper sunt fructus jurisdictionis. D. 159. c. 6. th. 54. n. 2. Non solvendæ de salariis officialium. D. 124. th. 42. n. 4. Limitatur. ibid.

Decimarum perceptione vendita cujus sit casuale periculum? D. 154. tit. 6. §. 1. th. 27. n. 1. Quid in foro Wirtembergico? n. 2. Præstatio conductori incumbit. D. 156. §. 2. th. 38.

a Decimis libertas 40. annorum spatio præscribitur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 6. n. 3.

in Decimis compensatio non locum habet D. 149. tit. 2. th. 3. n. 6.

pro Decimis, in bonis, ex quibus debentur, non competit tacita hypotheca. D. 158. tit. 2. th. 102.

DE-

DECLARARE.

Declarare suam voluntatem verbis vel factis nihil interest. D. 9. th. 15. n. 7.

DECOCTORES.

Decoctores non possunt impetrare moratorium. D. 16. th. 13. n. 1. In carcerem sunt conjiciendi. n. 3. Ab asylis repelluntur. ibid.

v. voc. Bancarota.

DECRETUM.

Decretum quid? D. 126. c. 2. th. 5. n. 2. 4. Ejus homonymia. n. 2.

DEFENSIO.

Defensiones reorum post longum temporis lapsum propter interitum probationum maxime difficiles redduntur. D. 61. th. 10. n. 11.

DEFENSOR.

Defensor sine mandato sub satisdatione judicatum solvi admittitur. D. 66. th. 36. n. 1. D. 18. th. 26. n. 6. De jure Wirtembergico præterea de reo defendendo & ad finem usque in judicio permanendo cavere debet. Disp. 66. thes. 36. n. 2. 3.

DEFORMITAS.

Deformitatis nulla habetur ratio libero homine ab animali læso. D. 40. th. 7. Idem dicendum in formosis virginibus & fœminis nondum nuptis. ibid. Secus in ancillis. ibid.

DELATOR.

Delatores criminum non sunt, nisi ii, qui specialiter ad hoc constituti sunt. D. 64. thes. 6. D. 69. th. 5. num. 4. 5. Quidam habent in Jure Civili constituta præmia. D. 64. th. 6. n. 3. Jure Wirtembergico omnes sunt subditi, & nisi graviora crimina præfectis denuncient, puniuntur. D. 64. th. 6. n. 4. D. 69. th. 5. n. 6. 7. 8. Si non probant, habent tamen probabilem denunciandi suspicionem, nulla afficiuntur pœna. D. 69. th. 5. n. 9. 10. Idem obtinet de Jure Saxonico & Camerali in crimine falsæ monetæ. n. 11. Certo in casu sunt chirurgi de Jure Hamburgensi. D. 64. th. 6. n. 2.

DELEGARE.

Delegans debitorem, brevi decocturum, an liberetur? D. 100. th. 206.

Delegari an possit is, qui non est debitor? th. 205. Absens debitor quatenus possit? th. 208.

DELEGATIO.

Delegatio inter mercatores quæ? D. 100. th. 183.

DELICTUM.

Delictum quid? D. 62. th. 1. D. 136. th. 25. n. 1. Per testes & instrumenta probatur. D. 62. th. 7. Duplex si admissum, ibi gravior quoque est infligenda pœna. D. 69. th. 20. n. 5. Quo tempore præscribatur. v. voc. Præscriptio Criminum. Probatum differens vel impunitum relinquens judex gravi notatur infamia. D. 61. th. 9. n. 5. Et Reatus distinguuntur. ibid. th. 20. n. 3. Quoddam perpetuo vindicatur. th. 23. Si Præscriptum, reus ab omni pœna liberatur. th. 24. Ex ira affectata perpetratum dolosum est. D. 92. th. 35. n. 2. Commissum ex ira non affectata & vehementi non est dolosum, sed culposum. th. 36. n. 2. Quod dicatur dolosum? n. 3. Est dolosum, si ira non est tanta, ut irascentem extra se quasi ponat. th. 37. n. 1. Perpetratum ex ira affectata ordinaria pœna plectitur. th. 38. Factum ex ira non affectata & vehementi ordinaria pœna non punitur. th. 39. Licet ira fuerit injusta. th. 40.

Ex ira magna & justa perpetratum mitius punitur. n. 5. Ut ordinaria pœna non puniatur, debet esse commissum in ira vehementissima. th.41.n.1. Quod & pœnitentia subsequitur. n. 3.4. Et tunc tale delictum ob culpam extraordinarie punitur. n. 6.7. Si sola committitur culpa, ira licet maxima, ab ejus pœna non excusat. th.42. A leviter irato commissum ordinaria pœna punitur.th.44. Secus quandoque si ira fuerit justa. th. 45. Ut puniatur, non tantum lex naturalis permittit, sed & præcipit. D.6.th. 7. n. 1. D. 62. th. 10. D.69. præf.n.1.seqq. Puniendum suadet æquitas & communis utilitas. D.58. th.2. n.12. Dicitur contractus. n.7. Quam reperiatur, non ulterius progrediatur metus. D.111.th.39.n.5. Esse nequit, quod fit permittente lege. D. 134. th.28. n.5. Qui potest sonare & non sonare, actus in dubio interpretandus, ut absit delictum. D. 135. th.26. n.13. Vere publicum quid? D.136. th.25. n.2.3. Populare quid? th.26. n.1. Privatum quid? th.27. Ejusque suspicionem nox aggravat. D. 138. c.3. art.3.th.2. n.3. Nocte admissum leviores admittit probationes.ib. Nocte plerumque perpetratur. ibid. n. 1. Familiæ in dubio consensu domini factum esse præsumitur. D. 140. th.9. n. 15. Ratihabendo delicti particeps quis fiat? ibid. n.11. Laudans, de eo participans, illud non dissuadens, vel reticens vel non puniens quatenus teneatur? n.13. seqq. Propter suum qui aliquid præstat, ei non conceditur actio adversus criminis socios ad pœnam repetendam. D.146. tit. 1. th.6.n.6.

ob delictum filii patri ususfructus non aufertur. D. 110.th.12.n.5. Filii publicatio in nulla specie peculii admittenda. ibid.

per Delictum perditur privilegium, quando agitur coram judice competente. D. 159. c.9. th. 18. n. 7.

ex Delicto uno duæ actiones venientes quando cumulari possint? D.1. th.43. n.4. Famuli & ancillæ dominus non tenetur. D.40. th.20. Nisi in actibus sibi commissis peccaverint, aut dominus in eligendis illis culpam admiserit. ibid. Liberorum pater conveniri non potest. th.21. Nec directe, nec noxaliter. ibid. Nec in solidum, nec peculiotenus. ibid. Nec ad legitimam pro filio delinquente solvendam. ib. Quod ultimum nec statuto induci potest. ibid. An quis constituatur creditor & debitor? D. 126. c.3.th.1. n.2. seqq. Obligationum mera personalitas impedit repræsentationem in persona heredis Rei. D. 136. th.27. n.4. & th.35.n.4. Descendentes actiones ante litem contestatam adversus heredes non transeunt. ib. th. 31. Quid si ex quasi delicto descendant? n.5. Quatenus censeatur aliquid ad heredem esse perventum? th. 33. n.4.5.6.7. Actiones dantur Jure Canonico contra heredes usque ad hereditatis & rei ablatæ quantitatem, licet nihil ex eo ad illos pervenerit nec lis sit contestata. th.39. Ortæ obligationi fidejussor recte accedit. D. 19. th. 54.

pro Delicto civili nullum factum habetur, nisi lex quoque illud serio taxet, puniatque. D. 12.th.6.n.2. Uno habentur facta illicita, licet diversa, ad unum tamen finem, effectum, & unum idemque objectum pertinentia. D.61. th. 15. n. 16.

Delicta animus distinguit. D. 130. th. 31. n.2. Commissa & committenda per nuncium revelanda, ut puniantur & præcaveantur. D. 107. th.34. n. 1. seqq. Ut fiant, qui nunciat, æque ac opem ferens punitur. n.6. Ex judicio & proposito veniunt. D. 139. th. 14. n. 8.

Deli-

Delictorum futurorum remissio non valet. D. 6. th. 1. n. 3. Obligationes non veniunt ex consensu, sed ex ipsa re nascuntur. D. 58. th. 2. n. 11. 12. 13. & th. 7. n. 2. D. 62. th. 2. Privatorum species plures dantur quam quatuor. D. 62. th. 4. In materia tam masculi quam fœminæ, tum demum dicuntur puberes si compleverint 14. ætatis annum, quoad pœnam ordinariam infligendam. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. n. 8. Reiteratio gravius plerumque punitur, nec is sperare debet veniam. D. 139. th. 6. n. 4.

Delictis crescentibus exasperandæ sunt pœnæ. D. 164. th. 89.

ex Delictis ad privatam utilitatem & vindictam pro diversitate actionum civiliter agi potest. D. 61. th. 21. n. 5. 6. Quæsita socio non communicantur. D. 4. th. 47. n. 1. Vere publicis venientes actiones nec active, nec passive in successores transeunt, etiam lite jam cœpta. D. 136. th. 25. n. 4. Privatis pro rebus ablatis recuperandis & vindicandis delictis, quibus aliquid ex patrimonio ademptum, competentes actiones active transeunt in creditoris successores. th. 27. s. lis fuerit contestata, s. non. n. 5. seqq. s. sint actiones rei persecutoriæ, s. pœnales mere, s. mixtæ. ibid. Venientes actiones rei persecutoriæ ante L. C. non transeunt adversus heredes, nisi in quantum aliquid ad eos pervenerit. th. 35. Privatis descendentes actiones post L. C. contra heredes in solidum transeunt. th. 36. seqq.

in Delictis quisque obligatur ex suo dolo in solidum. D. 1. th. 24. n. 7. Requiruntur probationes luce meridiana clariores. D. 55. th. 48. n. 5. D. 61. th. 10. n. 6. 9. Voluntas, non exitus, spectatur. D. 12. th. 12. n. 2. Vindicandis ad quid judex respicere debeat? th. 38. n. 13. Quatenus consilium obliget? v. voc. Consilium. Consilium alterius secutus ordinaria pœna puniri potest. D. 57. p. 2. c. 2. th. 6. n. 3. Quæ sunt jure positivo talia judex sæpius consilii ab alio dati rationem habet. n. 7. Judici maxima circumspectione opus est. D. 61. th. 10. n. 2. Tutius est nocentem sanguinem servare, quam innocentem injuste condemnare. ibid. n. 4. Iræ exceptio cum ejusdem quantitate & qualitate docenda est. D. 92. th. 65. n. 1. 2. An voluntas habeatur pro facto? D. 139. th. 6. n. 9. An conatus puniatur pro ipso delicto? ibid. Levioribus ignoscitur iis, qui dominis aut quasi dominis obsecuti sunt. th. 7. n. 9. Idem est in filio. ibid. Si error est in persona, actus regulariter est invitus. th. 20. n. 6. An locum habeat compensatio? D. 149. tit. 2. th. 9. n. 9.

DELINQUERE.

non Delinquit mens alienata furore. D. 6. th. 1. n. 3. Coactus. D. 139. th. 20. num. 8.

Delinquere non potest infans. D. 2. th. 5. D. 7. th. 18. n. 5. Furiosus & mente captus, D. 12. th. 21. Neque hi extraordinaria pœna afficiuntur recedente furore. n. 5. Potest impubes pubertati proximus. th. 19. Pubes, cum quibus tamen mitius agitur. n. 2. 3. Prodigus. D. 62. th. 5. Aliud est casu, aut impetu, aliud ex proposito & consulto. D. 6. th. 1. n. 3.

Delinquens proposito ex doloso gravius peccat, quam qui inconsiderato impetu. D. 141. th. 82. Subjicitur pœnæ statuti ejus loci, in quo delictum patravit. D. 165. th. 93. Naturaliter in eo statu est, ut puniri licite possit. D. 113. th. 6. n. 2. Sua quodammodo voluntate videtur se obligasse pœnæ. D. 139. th. 5. n. 3. Forte excusatur dormiens. ibid. th. 14. n. 6.

Delinquentes plures in actionibus pœnalibus non habent beneficium divisionis. D. 14. th.22. n. 10. Neque tunc si ad interesse & rei restitutionem tantum obligati sunt. n.9. Quot sunt, tot etiam sunt delicta, obligationes & pœnæ. n.11. Plures non sunt ratione pœnæ correi. ibid. Ex suo delicto in solidum obligantur. ibid. Digni sunt, in paupertate marcescere. D.16. th.30.n.2. An ob tempus præscriptionis fere completum mitius sint puniendi? D. 61. th. 20.

Delinquentium heredes quatenus Jure Canonico teneantur? D. 62. th.6.

Delinquentibus atrociter jussu dominorum servis non ignoscitur. D. 139. th. 7. n. 9. Si minæ accesserint, mitius in tantum puniuntur. ibid. Qui destituuntur perfecto animi judicio, pœna mitigatur. th. 14. n. 8.

DEMONSTRATIO.

Demonstratio quid? D.139. th.18. n.1.2. Falsa nec verum legatum vitiat, nec falsum confirmat. D. 97. th.16. Falsa nihil novi inducit. D. 139. th. 18. n.1.2. Falsa dispositionem non vitiat, modo de disponentis voluntate constet. ibid.

DENUNCIATIO.

Denunciatio termino a judice statuto, a quo fieri debeat domino nominato? D.106.th.22. Nominato facienda qua formula concipiatur? n. 6. Et cujus sumptibus. n. 7. Ad illum pertinet, ad quem spectat termini constitutio. n.4.

DEPONERE.

Deponens nummos non obsignatos, adhuc tamen in bonis depositarii existentes repetit. D.101. th.20. Et h. quoque c. pecunia deposita statim a reliquis depositarii bonis separanda & restituenda deponenti. ibid. Idque non tantum ante privilegiarios, sed & omnes reliquos creditores, etiam hypothecam vel singulare prælationis privilegium habentes. ibid. Tenetur de levissima culpa. D. 149. tit. 3. §. 3. th. 5. n. 2. Cum aliis creditoribus depositarii licet concurrat, tamen ei res deposita, si extat, ante omnia restituenda. D. 149. tit. 3. §.2. th.8. n.1. Etiamsi quantitas sit deposita. n. 2. Si res deposita consumpta, aut dominium pecuniæ in depositarium translatum aut usuras stipulatus sit vel acceperit, a reliquis creditoribus non separatur. n. 3. Si nullas accepit, deponens tamen usum tacite vel expresse concessit, habet privilegium personale, & post privilegia, ante tamen simplices collocatur. n. 4. Si usum non concessit, omnibus privilegium personale habentibus præfertur. n. 5.

Deponentes & eorum heredes habent moribus nostris privilegium personale in bonis debitoris, si res sine usuris deposita sit consumpta. D. 59. th. 19. n. 4. seqq. th. 20. th. 42. n. 7. Rem custodiendam, ut in specie restituatur omnibus privilegiariis præferuntur. th. 49. n. 9. Secus si tantundem sit restituendum. n. 10. Si ex post facto usuras acceperunt, tacite privilegio renunciasse censentur. th. 56. n. 2.

Deponi possunt res in commercio existentes. D. 149. tit. 3. §. 1. th. 6. n. 1. Deponentis propriæ & alienæ. ibid. Pignus & depositum. ibid. Res immobiles. num. 2. Non res depositarii propriæ. num. 3.

Deposita res sine omni mora, dilatione & exceptione restituenda. D. 16. th. 24. n. 1. An propriis præferenda. D. 149. tit. 3. §. 2. th. 5. n. 6. Si Depositarius hoc fecerit, quid juris? n. 7.

Depositæ rei usus conceditur tacite & expresse sed quando & quomodo? D. 149. tit. 3. §. 1. th. 2. n. 3. Dominium & possessio

possessio in accipientem per traditionem non transfertur. ib. th. 8. num. 1. Secus in deposito irregulari. n. 2.

Deposita cista obsignata, singulæ res inclusæ, licet depositario non fuerint demonstratæ, tamen depositæ censentur, sed quo effectu? th. 6. n. 5. Re qui sine deponentis permissione utitur, furti tenetur. ibid. §. 1. th. 2. num. 5. & ∫. 2. th. 5. n. 5. Limitatur. ∫. 1. th. 2. n. 4.

DEPORTATUS.

Deportatus bona & civitatem amittit. D. 72. th. 19. num. 71. In Imperio Rom. non habet domicilium. th. 43. n. 153.

DEPOSITARIUS.

Depositarius probare debet rem casu periisse, deponens vero culpam depositarii præcessisse. D. 64. th. 48. n. 1. Culpa non probata, depositario nec juramentum purgationis injungendum est. ibid. Secus de jure Hamburgensi. ibid. n. 2. Repetit necessarias impensas in rem depositam factas. ibid. th. 50. n. 1. Jure Hamburgensi ratione harum impensarum omnibus creditoribus præfertur. num. 2. 3. An & quatenus ob impensas in rem depositam factas exceptionem retentionis opponere possit? D. 16. th. 24. num. 2. Qui falso nuncio rem restituit, an excusetur? D. 107. th. 49. num. 7. 13. Qui se obtulit deposito, vel pacto periculum in se recepit, quodnam periculum præstare debeat? D. 111. th. 9. n. 6. Regulariter est obligatus ad rem custodiendam eandemque regulariter in specie restituendam quandoque deponenti placuerit. D. 149. tit. 3. ∫. 1. th. 9. n. 1. 2. Limitatur in irregulari. th. 8. n. 2. Pecunia deposita si sibi possessionem comparavit, eandem deponens nullo jure petit. §. 2. th. 4. n. 4. Si res deposita, ipsius dolo vel lata culpa deterior facta vel plane perierit, tenetur ad deteriorationes vel rei totius æstimationem, jurejurando in litem factam. th. 5. num. 1. Præstat dolum & culpam latam. n. 2. Quando levem? num. 3. Quando levissimam? num. 4. Quando casum fortuitum? n. 5. Secundus si dolum circa rem depositam commiserit, ad quid primus teneatur? num. 8.

DEPOSITIO.

Depositio legitima pecuniæ debitæ tollit obligationem ipso jure. D. 19. th. 69. D. 102. th. 20. D. 135. th. 8. n. 3. Et non solum principalis debitor sed & fidejussores & pignora liberantur. D. 102. th. 20.

DEPOSITUM.

Depositum quid? D. 149. tit. 1. §. 1. th. 1. Est I. vel regulare vel irregulare. th. 2. num. 1. 2. 3. II. vel sequestrum vel depositum in specie ita dictum. th. 3. n. 1. III. vel voluntarium, vel necessarium s. miserabile. n. 2. IIII. vel depositum juris. v. voc. Depositum juris. Vel facti. num. 3. Fit mutuo deponentis & depositarii consensu, & ipsius rei traditione. th. 4. num. 1. Non nuda tantum conventione. n. 2. Dare & accipere quinam possint? th. 5. n. 1. An mulier sine consensu curatoris? num. 2. In dubio præsumenda, si res simpliciter tradita & accepta, nec alia causa apparet. th. 7. Ante diem repeti potest, & in specie restituendum. th. 9. num. 1. 2. Limitatur in irregulari. th. 8. num. 2. Quibus in casibus non ipsi deponenti restituendum? th. 9. num. 3. Qui vendidit, eamque postea in causam depositi redemit, de subsecuto ejus interitu casuali tenetur. D. 50. th. 17. Nostro periculo esse negatur & affirmatur quomodo? D. 111. th. 10. n. 2. Sine dubio contrahitur, quandocunque res mittitur vel traditur gratis custodienda. D. 104. p. 3. n. 16. Utrum mutuum præsumatur, pecunia alicui tradita. D. 100. th. 118.

Depo-

Depositi actione repetuntur a sequestro instrumenta, quæ a conductore in securitatem residui mercedis deposita. D. 122.th.15. Non tenetur qui rem suam apud se deponi patitur. D. 149. tit. 3. §. 1. th. 6. n. 3. Actio utilis datur domino exinde, si quis alienam rem deposuerit, cum pacto, ut domino suo restituatur. ibid. §. 2. thes. 2. n. 5. Miserabilis actio an & quatenus transeat in heredes? D. 136. th. 24. n. 11. Contractum non impedit honorarium D. 149. tit. 3. §. 1. th. 7. n. 2. Instrumentum an habeat paratam executionem. §. 2. th. 7. n. 5.

Deposito accedentia non censentur deposita. D. 149. tit. 3. §. 1. th. 6. n. 4. Eorum tamen in restitutione ratio habenda. ibid. Si dolum circa illa depositarius admiserit, eo nomine recte convenitur. ibid.

In Deposito si pecunia annumeretur an transeat dominium? D. 100. th. 117. Non locum habet compensatio D. 19. th. 50. D. 149. tit. 3. §. 2. th. 7. num. 2. Ampliatur. D. 115. th. 30. Nec retentio. D. 19. th. 50. D. 149. tit. 3. §. 2. th. 7. n. 3. Irregulari, mora vel conventione non intercedente usuræ non debentur. D. 116. th. 41. D. 115. th. 31. Sufficit, tantundem resque in genere restitui. D. 149. tit. 3. §. 1. th. 8. n. 2. Dominium rei depositæ in accipientem transfertur. ibid. th. 2. n. 3. th. 8. n. 2. Ex quo tempore? ibid. Casus fortuitus ad depositarium pertinet. ibid. §. 2. th. 5. num. 5. Usuræ debentur vel ex mora vel ex conventione. D. 115. th. 31. D. 149. tit. 3. §. 2. th. 4. n. 3. In dubio æstimatio taxationis gratia facta censetur. D. 157. §. 2. th. 14. n. 2. Miserabili heredes ob dolum defuncti in simplum licet intra annum agatur; ob proprium vero dolum, etiam in duplum obligantur & conveniuntur. D. 149. tit. 3. §. 2. th. 3. n. 6. Si depositarius vel ejus heredes depositum inficientur aut illud restituere dolo detrectent, datur actio in duplum. th. 4. An h. pœna dupli hodie ubivis sit abrogata? ibid. v. voc. Actio depositi. sequester.

DEPOSITUM JURIS.

Depositum juris quid? D. 63. th. 2. th. 11. Requirit, ut debitor debitum offerat realiter. th. 4. Numerando pecuniam. n. 1. 2. 3. Limitatur. n. 4. In debita qualitate & bonitate. th. 5. Sic offerenda pecunia, etiamsi valor extrinsecus vel intrinsecus mutatus sit, quæ fuit tempore contractus. n. 10. Offerri non debet magna summa in minuta pecunia. n. 5. 6. Neque rei æstimatio, nisi res debita solvi non possit. n. 7. Si pecunia debeatur, aliud ex bonis offerri non potest, quia tunc creditoris est electio. n. 9. Totum & quidem cum usuris. th. 6. Limitatur. th. 7. Loco congruo & opportuno. th. 8. n. 1. Vel in loco convento, vel si a partibus plura loca addita copulative, in utroque pro dimidia parte. n. 2. 3. 4. Si loca alternative addita, antequam creditor petat, debitor in uno loco offerre potest. n. 4. Si de loco non conventum, corpus vel species offertur ibi, ubi est. n. 5. Genus vel quantitas vero in loco contractus vel in loco domicilii creditoris. n. 6. Limitatur. n. 7. 8. Tempore congruo & opportuno. th. 9. Debitum pure contractum statim offerri potest. n. 3. Alias offertur post certum solutionis tempus determinatum. n. 4. Si aliqua mora intervenit, id cum omni interesse ratione temporis congrui offerendum. n. 5. Ante diem conventum offerri potest. n. 6. Limitatur. n. 7. Debitor creditori non petenti debitum offert, licet facultas quocunque tempore repetendæ sortis soli creditori sit reservata. n. 8. Importuno tempore

tempore offertur, si debitor non prius, convento tempore se soluturum, denunciaverit. n. 9. Item, si creditor sacra facit, nuptias celebrat. &c. n. 10. Si debitor die feriato, vel noctu offerat. n. 11. Testato. th. 10. n. 1. Testium tamen præsentia cum duo sufficiant, hîc non solennitatis; sed probationis gratia requiritur. n. 3. 5. Fit offerendo non tantum creditori, sed & tertio ejusdem nomine. th. 12. Procuratori. ib. Tutori & curatori, cum decreto tamen & præcepto judicis. n. 3. Creditor absens per Magistratum competentem citandus est. n. 4. Ab iis qui recte solvunt. th. 13. Pro debitore ignorante & invito. th. 14. Rem ex quacunque causa debitam. th. 15. Quæ obsignari potest. n. 4. Non vero rem incorporalem, immobilem, & quandam rem mobilem. n. 6. Fit & obsignando pecuniam debitam rite creditori oblatam & injuste recusatam. th. 16. n. 2. Qua obsignatione deficiente totum depositum corruit. n. 3. Ad obsignationem hanc rite faciendam non est creditor citandus. th. 17. n. 2. Aliud obtinet de Jure Saxonico. n. 4. Quo jure obsignatio facienda coram judice. th. 18. n. 1. Quod de jure communi secus est. n. 2. Ante obsignationem & depositionem coram judice & testibus pecunia non necessario est numeranda. th. 19. n. 2. Utile tamen est hoc facere. n. 6. Obsignatio a debitore vel alio ejus nomine fieri potest. th. 20. Non vero ad signandam pecuniam fœmina adhiberi potest. n. 4. Nihil refert, quo fiat signo, sive proprio, s. in hujus defectum, alieno. n. 5. 6. Fit hodie utplurimum in loco judicii. thes. 21. n. 2. Non vero privatim apud privatum. ibid. Limitatur. n. 3. Nullum est unico deficiente requisito. th. 22.

Depositi duratio necessarium non est requisitum. thes. 31. num. 2.

per Depositum juris debitor ipso jure liberatur. th. 23. Non vero liberatur per nudam oblationem. th. 24. Sistitur cursus usurarum. th. 25. n. 1. 2. Pignora liberantur. n. 3. Chirographum creditori datum condicitur. n. 4. Creditor a judice ad dandam quietantiam cogi potest. n. 5. Fidejussores liberantur. n. 6. Fidejussor deponens statim habet actionem. ibid. Periculum rei depositæ pertinet ad creditorem. th. 26. Etiam in nuda saltem oblatione. n. 2. Non tantum totius rei interitus, sed & ejus deterioratio. th. 27. Rem depositam quandocunque vult creditor, accipere potest. th. 29. Et antequam accipiat, ejusdem rei non est dominus. num. 2.

contra Depositarium vel contra alium possessorem qua actione creditor experiatur? th. 30. Vel contra ipsum debitorem, depositum recipientem? th. 31.

DEPRECATIO.

Deprecationes & reconciliationes non commodius quam lacrymis & supplicationibus muliebribus peragi possunt. D. 107. th. 19. n. 3.

DERELICTUM.

pro Derelicto habita res occupantis statim fit, quocunque in loco apprehensa sit, s. in proprio s. in alieno. D. 135. th. 11. n. 7. Habitum censetur, si nulla voluntatis rem recuperare volentis signa extent. D. 139. th. 13. n. 7. & 9.

DESTINATIO.

Destinatio sola patrisfamil. efficere nequit, ut res, sua natura mobilis pro re immobili habeatur. D. 25. th. 13.

propter Destinationem ad certum aliquem locum res quamvis naturaliter ad alium locum sit deportata, ibidem existere censetur. D. 72. th. 43. n. 150.

DETERMINATIO.

Determinatio non generaliter de omnibus præcedentibus, sed secundum juris communis dispositionem accipienda est. D. 77. p. 2. resol. 6. n. 34. Sequens non determinat æqualiter, ubi diversa est præcedentium ratio. n. 32.

Determinatione sub una posita secundum cujusque naturam accipienda sunt. n. 19. Si ex generali sequitur inconveniens tunc ultima non ad omnia præcedentia sunt referenda. n. 29.

DETRACTIO. DETRACTUS.

Detractio solvenda etiam est ex dote collata, quæ tunc pro re hereditaria habetur. D. 77. p. 1. th. 58. n. 4. Quibusdam in locis mutando domicilium priori domino solvenda est. D. 72. th. 66. n. 251. A civibus Wirtembergicis domicilium alio transferentibus non solvitur. n. 252.

Detractus jus exercetur in bonis forensium defunctorum. D. 159. c. 6. th. 49. n. 2. Ut & emigrantium. n. 3. Nisi cogantur. n. 4.

DEUS.

Seculares Principes, *von Gottes Gnaden*, Ecclesiastici *von GOttes Verhängnuß* utuntur. de hoc titulo plura D. 159. c. 5. th. 13. n. 4. Hic titulus disparitatem inter Imperatorem & Principes non tollit. n. 5.

DIACONISSA.

in Diaconissa requiritur ætas 40. annorum D. 138. c. 3. art. 7. th. 6. n. 3. Secus hodie. ibid. De jure divino requiritur ætas 60. annorum. ib. n. 9.

DICERE.

Dixisse nemo existimandus quod non mente agitaverit. D. 139. th. 13. n. 4.

Dicta Doctorum secundum ea, quæ allegant, sunt intelligenda. D. 107. th. 52. num. 10.

DIES.

Dies contractibus quomodo adjiciatur? D. 58. th. 30. num. 3. Incertus an & quando, sive tantum an exciturus sit, magis facit conditionem. ibid. Quod in testamentis, de omni incerto die verum. ibid. Scilicet, quando, quod legatario vivo exciturus sit, non certo constet. ibid. Exactionem suspendit, obligatio tamen ante diem præsens est. D. 9. th. 21. n. 2. Est & non conditio, si tempus certæ ætatis adjectum est restitutioni fideicommissi filio faciendæ. D. 70. c. 3. th. 3. n. 1. Certa si legato adjecta, facit id conditionale. ibid. Secus si personæ dilectæ & ejus gratia adjecta. ibid. Nefastus quis? D. 81. th. 2. n. 2. 3. Omnis in dubio censetur juridicus. th. 11. n. 4. 5. Feriatus quis? th. 13. Quomodo computetur de Jure Canonico? n. 2. Civilis & naturalis quomodo computetur de Jure Civili? n. 3. 4. 5. Contractibus adjectus pro homine interpellat, & debitorem in mora constituit. D. 118. th. 43. D. 113. th. 70. n. 4. D. 152. tit. 3. th. 11. n. 2. Non obligationem & actionem suspendit, sed exactionem tantum differt. D. 122. th. 4. n. 6. & th. 7. n. 3. D. 126. c. 3. th. 2. n. 2. Substantiam obligationis non afficit, D. 122. th. 4. n. 6. Quid? D. 138. c. 3. art. 4. th. 1. n. 3. Varie accipitur. n. 4. 5. 6. 7. 8. Naturalis civilis quid? th. 2. n. 1. 2. In dubio qualis intelligatur? n. 3. Artificialis & naturalis quid? n. 4. Utilis quid? n. 5. Continuus? n. eod. Sessionum? n. 6. Certus & incertus. th. 3. n. 1. 2. Incertus an & quando faciat conditionem? n. 3. Incertus & conditio differunt. n. 4. Tanquam terminus ad quem quibusdam negotiis adjici nequit. D. 139. th. 16. n. 3.

Diei

Diei adjectio pro reo eſt, non pro ſtipulatore. D. 130. th. 3. n. 6. Etymologia & Homonymia. D. 138. c. 3. art. 4. th. 1. n. 1.

Diem cedere & venire quid ſit? D. 4. th. 16. n. 2. Et conditionem non recipiunt actus legitimi. D. 139. theſ. 16. num. 3.

Die feriato, etiam ſacro, teſtamentum Principi oblatum vel actis judicialibus inſinuatum valet. D. 28. th. 8. Sacro prolatum laudum arbitri compromiſſarii eſt ipſo jure nullum. th. 7. Judex de cauſis publicis valide cognoſcere & judicare non poteſt. th. 7. Feriato cauſæ, quæ ad voluntariam jurisdictionem pertinent, nullamque cauſæ cognitionem requirunt, expeditæ ſubſiſtunt. th. 8. Secus in iis, quæ cauſæ cognitionem requirunt. ibid. Feriato unio prolium fieri nequit. ibid. Certa ubi quid promiſſum eſt, totum medium tempus promiſſori ad ſolvendum liberum relictum cenſetur. D. 130. th. 3. n. 6. Pro uno quandoque ſumitur biduum. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 2.

Dies aliquot quotiescunque requiruntur, numero non expreſſo, biduum intelligitur. ibid.

DIFFAMATUS.

Diffamatus reus ab actore habet electionem ex ſuis Judicibus unum eligere qui ſit competens. D. 35. th. 16. Diffamatore intra legitimum tempus ad agendum veniente quid juris? ibid. An etiam extranei Judicis cui ipſe nulla ratione ſubjectus, officium ex h. lege implorare poſſit? ibid.

v. voc. Lex diffamari. C. de ing. manum.

DIFFERRE.

Differre remedium eſt, ubi largiri flagitioſum, & negare periculoſum eſt. D. 6. th. 10. n. 3.

Differendæ ſunt quandoque pœnæ. ibid.

DIFFICULTER.

Difficulter quæ fiunt, non raro habentur, ac ſi fieri non poſſent. D. 15. theſ. 42. num. 2.

DIFFIDATIO.

Diffidationis pœna puniri poteſt minitans: *Er wolle ihm das Hauß anſtecken &c.* Signis & factis concurrentibus. D. 62. th. 54.

DIGNITAS.

Dignitas vitrici non tranſit in privignos. D. 5. diſſ. 2. th. 13. n. 2.

Dignitatis nomen cenſetur appoſitum non extenſionis, ſed demonſtrationis cauſa. D. 10. th. 42. n. 13. Plus qui habet, cæteris paribus, plus authoritatis habere debet. D. 60. th. 24. n. 2.

DIGNUS.

Dignus in dubio quilibet, nemo vero indignus præſumitur. D. 17. th. 46. n. 12.

Digniores præferuntur indignioribus in materia juramentorum. D. 143. th. 94. num. 5.

pro Dignioribus major ſtat æquitatis & prudentiæ præſumptio, ita ut illorum fides plerumque aliis præferatur. D. 60. th. 24. n. 2.

DILATIO.

Dilatio una datur regulariter in cauſis civilibus. D. 66. th. 64. n. 1. In cauſis criminalibus dantur reo tres, actori duæ. ibid. An & quotuplex ſit concedenda, judicis arbitrio hodie permittitur. n. 2.

Dilationem qui petit, teſtibus aut inſtrumentis non productis, in eo tres menſes obtinent. D. 138. c. 3. art. 6. th. 2. num. 3.

Dilatione in impetranda ſex menſes obtinent. ibid. n. 6.

Dilationes ubique amputandæ ſunt. D.66. th.47.n.5. Utilitatis litigantium gratia receptæ ſunt. ibid. Sunt continuæ. th.68.n.5. Secus de Jure Wirtembergico. n.6.

in Dilationibus reo regulariter magis favendum eſt. th.64.n.2. Probatoriis ultra quartam non eſt procedendum. ibid. III. VI. aut IX. menſes conceduntur. th.65.n.1. Jure Saxonico VI. Septimanæ & III. dies. n.2. Jure Camerali & Wirtembergico eſt tempus arbitrarium. n.3.4.

Plus temporis ex abundanti indulgere nocenti melius eſt, quam ei ex proceſſus coarctatione præjudicium inferre. D.69. th.2.n.22.

DILATIO MORATORIA ſeu QUINQUENNALIS.

Dilatio moratoria a creditoribus debitori conceſſa, nocet procuratori in rem ſuam. D.120.th.39.n.6.

Dilationis moratoriæ exceptio fidejuſſoribus non competit. D.100.th.227. Intra tempora decedente debitore an adhuc heredibus illa competat? th.226.

Dilationem cum debitores dant, non requiritur cautio, th.214. Princeps ignorantibus & invitis creditoribus dare poteſt. th.222. Licet poſtea impetret, non perficit præſcriptionem debitor, cum viginti ſex vel ſeptem annis præſcriptionem aliquam continuare cœpiſſet. th.223. Petere eſt in arbitrio debitoris. th.239.

nec ad Dilationem nec ad ceſſionem admittuntur, qui dolo agunt. th.219.

poſt Dilationem debitor non amplius ad ceſſionem admittitur. th.229.

Dilatione pendente an currant uſuræ? th.225. In concedenda ratio non habetur hypothecariorum, ſi plures chirographarii conſentiant. theſ.220. & th.221.

v. Voc. Moratorium. Induciæ Moratoriæ.

DILECTIO.

Dilectio naturalis erga conjunctos præcipue in impertitione divitiarum ſeſe non exerit. D.70.c.1.th.4.n.1. Quid? c.2.th.1. Venit ex conjunctione ſanguinis. th.3. Ex vitæ conſortio. th.4. n.1. An ex concubinatu? n.2. Ex amicitia, quæ ante conſanguinitatem ſpectatur. th.5.& c.3.th.2.n.6.7.8. Ex habitatione communi & frequente converſatione. c.2.th.6.n.1. Ex vicinitate, patria & civitate. n.2. Major præſumitur erga villam, in qua quis natus & habitavit, quam erga civitatem, cui ſubeſt. n.3. Diſponentis a JCtis ſæpiſſime a poſteriori colligitur. th.7.n.2.3.& c.5.th.1.

Dilectionis natura conſiſtit in communicatione quadam bonorum. c.1.th.4. n.1. De cauſa honeſta cum dubitatur, magis præſumitur poſſibile honeſtum, quam turpe. c.2.th.4.n.5.

præ Dilectionis ratio quatenus habeatur? c.6.th.1.&2.&4. Extenſio fit de tempore ad tempus. th.5. De perſona ad perſonam. th.6. De caſu ad caſum. theſ.7.

propter Dilectionem *ſimpliciter & citra comparationem conſideratam*, largius quandoque voluntates diſponentium interpretamur. c.3.th.1. Sæpius ſuſtinetur actus, qui alias periturus erat. th.2. Suſtinetur legatum rei alienæ, quam teſtator talem eſſe ignoravit. n.3. Suſtinetur ſubſtitutio reſpectu perſonæ teſtatori dilectæ, deficiente licet inſtitutione. n.2. Ut & legatum, perſonis dilectis relictum a teſtatore, non cogitante de poſthumo. n.4. Donatio dilecto facta non ſubjacet revocationi ex L. ſi unquam. C. de rev. don. n.5. Tempus

pus certæ ætatis adjectum restitutioni fideicommissi filio faciendæ, non conditionem, sed diem facit. th. 3. *Comparative consideratam*, magis dilectus censetur, qui in testamento magis honoratus est. c. 4. th. 1. Ille, cui testator plus, quam alteri prælegavit. th. 2. Institutus substituto. n. 2. & c. 2. th. 7. n. 3. Pure vocatus conditionaliter vocato. c. 4. th. 2. n. 3. Ille, cui conditio facilius eventura adscribitur. n. eod. Qui inter pares titulo, & emolumento prior nominatus est. th. 3. Licet secundo nominatus sit cognatus. num. 2. Aut ab intestato successurus. n. 3. Qui nominatim vel singulariter vocatus eo, qui specialiter, & hic, dummodo cognitus testatori, eo, qui per dictionem copulativam, seu generaliter vocatus est. th. 4. Specialiter vel singulariter nominatus inter pares genere, non tantum gradu paribus, sed etiam gradu propioribus. th. 5. n. 2. Non vero specialiter nominatus, si toto genere distet a vocatis sub nomine collectivo. n. 1. An iste, cui nominatim & familiæ, ex qua tamen ipse nominatus est, legatum relictum, ita ut ille, tanquam magis dilectus, prius admittatur ad legatum, quam reliqui de familia? th. 6. An Patruus, si duo fratres eorumque liberi sub nomine collectivo heredi sunt substituti, uno fratre antea relictis liberis mortuo, ita ut hic prædefuncti liberos a successione excludat? th. 7. & 8. Specialiter nominatus vocatis sub nomine collectivo, si substitutio facta est a prorsus extraneo. th. 8. n. 6. Limitatur. num. 7.

Dilectione digni sæpius non diliguntur. c. 2. th. 7.

a Dilectione & beneficentia defunctorum ultimæ voluntates potissimum dependent. c. 1. th. 1. n. 3. An potissimum dependeant successiones intestati? th. 2. seqq. Voluntatis quæstiones particulares definiuntur. th. 10. Ita ut hæc conjectura verbis ipsis præponderet. num. 3.

ex præDilectione interpretationis usus est latissimus. c. 6. th. 4. Restringuntur & declarantur ultimæ defunctorum voluntates. th. 8. & 9.

DILECTUS.

Dilectus unde cognoscatur? D. 70. c. 2. th. 2. & c. 5. th. 1. A Testatore præsumitur is, cui legatum relictum est. c. 2. th. 2. n. 3.

magis Dilectus censetur extraneus, cui plus relictum, cognato bene merito, cui minus relictum. c. 5. th. 1. num. 2. Frater pupilli, quam mater ejus. th. 3. n. 7. D. 87. p. 2. m. 2. th. 9. n. 4. Cognatus extraneo. D. 70. c. 5. th. 5. Quo quis testatori sanguine proximus est. n. 2. Inter duos cognatos, qui gradu propior? n. 3. Filius patre. th. 6. Qui duplicitate vinculi conjunctus est. th. 7. D. 87. p. 1. th. 15. n. 16. & p. 2. m. 2. th. 6. n. 5. Quandoque remotior gradu propiore. D. 70. c. 5. th. 8. Filius legitime natus legitimato & naturali tantum. n. 2. Quandoque aliquis ob qualitatem masculinitatis & agnationis & quando? th. 10. Sæpius primogenitus ætate minoribus. th. 11. Notus ignoto. th. 12. Maritus vel uxor. th. 13. Quis in comparatione aliorum, hoc sæpius relinquitur judicis arbitrio. n. 1. In relicta duntaxat portione, non extra illam. n. 3.

minus Dilectum esse melioris conditionis magis dilecto absurdum est. c. 6. th. 4. num. 1. 2.

Magis Dilecta quando censeatur pia causa? c. 5. th. 1. seqq. Censetur pia causa marito quam uxor. th. 2. n. 9. Quamque reliqui honorati. n. 2. Non vero liberi. n. 3.

DILIGENTIA.

Diligentia quotuplex sit? D. 146. tit. 6. §. 4. th. 3. n. 3. Remissa s. infima quid? th. 4. n. 1. Cui opponitur culpa lata. n. 2. Media s. exacta quid? th. 5. n. 1. Cui opponitur culpa levis. n. 2. Summa s. exactissima quid? th. 6. num. 1.

Quandoque dicitur diligentia. ibid. An vocabulo custodiæ denotetur? num. 2. Cui opponitur culpa levissima. n. 5.

Diligentiæ propriæ fructus, & Dei benedictio nemini invidenda est. D. 9. th. 48. n. 3.

DISPENSARE.

Dispensare Pontifex circa legem Moralem non potest. D. 6. th. 8. n. 1.

Dispensandi contra leges potestas est illius, cujus est sanciendi. th. 2. n. 3.

Dispensante in Principe contra Jus Naturæ, an justa præsumatur causa? D. 165. th. 28.

DISPOSITIO.

Dispositio omnis ad terminos expressæ rationis est restringenda vel amplianda. D. 70. c. 5. th. 10. n. 7. Defuncti quomodo ex prædilectione declaranda. v. voc. Dilectio. Dilectus.

DISSUADERE.

non Dissuadens quatenus teneatur? D. 139. th. 9. n. 17. 18.

DISTANTIA.

Distantia locorum non tollit patri acquisitionem usus fructus in bonis filiorum adventitiis. D. 110. th. 12. n. 2.

DISTINQUERE.

Distinguere singulis appellationibus singulas causas commodius est. D. 108. th. 5. num. 4.

DIU.

Diu ponitur pro contrario ejus quod statim fit. D. 138. c. 2. th. 3. n. 12.

DIVERSORIUM.

Diversorio vendito lecti an veneant? D. 155. §. 1. th. 30.

DIVERSUS.

a Diversis mala fit illatio. D. 129. th. 35. n. 5. D. 158. tit. 2. th. 44. n. 2. Maxime contra expressos juris textus. D. 129. th. 35. n. 5. Et in materia privilegiorum. D. 158. tit. 2. th. 44. n. 2.

DIVES.

Dives nemo præsumitur. Disp. 14. th. 15. num. 3.

DIVIDERE.

Dividere nolens cogi potest. D. 159. c. 10. th. 14. n. 1. Ampliatur. n. 2. 3. 4.

DIVISIO

Divisio bonorum petitur matrimonio demum soluto. D. 128. c. 5. th. 12. n. 1. Bonorum matrimonio dissoluto petita, quomodo facienda & quid observandum. ib. th. 12. sqq. In dubio facta non præsumitur. D. 159. c. 9. th. 35. n. 4. In jurisdictione quomodo instituenda, & an in substantia dividi possit? c. 10. th. 4. 5.

Divisionis incommoda. ibid. th. 11. n. 1. 2.

Divisionem lucrorum mulier regulariter petere nequit, quamdiu matrimonium durat. D. 128. c. 5. th. 12. n. 1. Limit. ibid. Dissentiente Imperatore non recipiunt feuda majora. D. 159. c. 10. th. 8. n. 1. 2. Quid consuetudine receptum? n. 3.

Ad Divisionem rerum non datur actio pro socio. D. 106. concl. 17.

Divisiones Ducatuum Imperio damnosæ. D. 159. c. 10. th. 12. n. 1. 2. 3. Duæ faciendæ sunt, si unus conjugum, inter quos est societas bonorum, moriatur. D. 77. p. 2. resol. 1. n. 17.

DIVISIONIS BENEFICIUM

Divisionis beneficium cur ita vocetur? D. 14.

14. th. 1. Quid? th. 2. Eſt privilegium reale. th. 4. Introductum eſt a D. Hadriano propter æquitatem. th. 6. 7. Extenditur ad duos pluresve pecuniæ conſtitutæ correos & correos debendi. n. 4. Plures fidejuſſor. n. 5. Datur omnibus fidejuſſoribus. th. 8. n. 4. Simplicibus ejusdem generis. n. 5. 6. Indemnitatis & ſuccedaneo. th. 9. & th. 10. Sed non fidejuſſori ſimplici, reſpectu ſui fidejuſſoris ſuccedanei. th. 10. n. 5. Si unus ex duobus fidejuſſoribus conſtituerit ſuccedaneum, obligatio tantum dividitur in duas partes. n. 7. Etſi conventum, ut ſinguli fidejuſſores in ſolidum teneantur. th. 11. n. 2. D. 15. th. 22. n. 8. Vel in ſolidum conveniantur. D. 14. th. 11. n. 5. 6. Vel ſi fidejuſſores ſint jurati. th. 12. n. 2. ſeqq. Contrarium tamen in foro & praxi receptum eſt. n. 7. Datur fidejuſſorum heredibus adverſus defuncti confidejuſſores. theſ. 13. Non vero heredibus inter ſe invicem. n. 3. Illis, qui ipſo jure in ſolidum obligati ſunt. n. 5. Fiſco, in bona fidejuſſoris ſuccedenti. theſ. 14. An ſi plures pro alio ſimul conſtituerunt? D. 146. tit. 5. §. 2. th. 3. n. 2. Illi, qui ignorans cum minore fidejuſſit. D. 14. th. 16. n. 2. Fidejuſſori extra judicium ſuam partem ſolventi, ſi poſtea a creditore conveniatur. th. 17. Mandatoribus, conſtituentibus. th. 18. & 19. D. 150. tit. 1. §. 2. theſ. 3. Duobus reis debendi ſ. correis D. 14. theſ. 20. Limitatur. n. 12. Et niſi ſint ſocii. th. 21. n. 4. v. tamen D. 129. th. 36. n. 4. Pluribus Commodatariis & depoſitariis. D. 14. th. 22. n. 4. 5. Limitatur. n. 7. Pluribus emptoribus. n. 6. Pluribus tutoribus honorariis inter ſe invicem. th. 23. num. 1. 2. 3. Illis qui notitiæ cauſa dati ſunt. n. 5. Qui adminiſtrant ſcilicet inter ſe invicem. th. 24. D. 15. th. 31. n. 4. Quid ſi pro indiviſo adminiſtrarint? D. 14. th. 25. num. 2. 3. D. 15. th. 33. n. 4. Vel ſi communis dolus intervenerit? D. 14. theſ. 25. n. 3. & 5. Magiſtratibus actione ſubſidiaria conventis. th. 27. Niſi dolum commiſerint. n. 5. Confidejuſſoribus contra fiſcum, ſuccedentem in bona confidejuſſoris. D. 15. th. 36. Adminiſtratoribus civitatis, ſed quando? D. 103. c. 3. th. 27. num. 3. Pluribus conductoribus quando? D. 156. §. 3. th. 2. n. 3. Non datur reo principali reſpectu ſui fidejuſſoris. D. 14. theſ. 10. num. 6. Si plures ſe in ſolidum indiviſim, *Unverſcheidentlich*, obligaverint. th. 11. n. 7. Jure Wirtembergico, ſi unus pro alio ſe obligaverit. num. 9. 10. Secus de Jure Civili. n. 11. Si quis prior fidejuſſit, & poſtea minor interceſſit. th. 16. n. 4. Sociis. th. 21. D. 129. th. 23. v. tamen th. 36. n. 4. Mercatoribus ſociis. D. 14. th. 21. n. 5. V. tamen D. 100. th. 128. Obligatis ex delicto ad intereſſe & rei reſtitutionem. D. 14. theſ. 21. n. 9. Pluribus delinquentibus in actionibus pœnalibus. n. 10. Inter criminis ſocios. D. 46. th. 3. D. 146. tit. 1. theſ. 6. n. 6. Obligato principaliter adverſus obligatum minus principaliter. D. 14. th. 24. n. 4. Fidejuſſori qui dolo malo inficiatus eſt ſe fidejuſſiſſe. th. 25. n. 4. th. 39. n. 1. D. 82. th. 25. Inter Fidejuſſorem principalem & ſuccedaneum. D. 82. theſ. 92. Fidejuſſoribus unius tutoris D. 14. th. 26. D. 82. th. 25. n. 10. Secus ſi ſint plurium tutorum. D. 14. theſ. 26. n. 3. Exercitoribus. D. 47. th. 1. Confidejuſſori, qui una cum fœmina ſeſe pro alio obligavit; ſed ipſe fœmina ſubducta in ſolidum tenetur. D. 149. t. 1. §. 1. th. 3. n. 3. Limitatur. n. 4. Tunc competit, ſi fidejuſſor conventus prius cautionem offerat creditori, reliquos fidejuſſores ſolvendo exiſtere. D. 14. th. 15. Si cautionem non præſti-

præſtiterit, eos tales eſſe probare debet. n.2. Adverſus quem detur? th.28. Opponitur exactioni.th.29. Locum habet inter plures fidejuſſores ejusdem ſummæ & ejusdem debitoris. D. 82. th. 25. n. 7. Licet omnes non ſint ſimul, ſed diverſis temporibus accepti. n. 8. Locum habet inter mercatores de jure. D. 100. th. 128. Ceſſat, ſi unus tempore litis conteſtatæ non ſit ſolvendo. D. 14. th. 30. & 39. n. 3. D. 82. theſ. 24. Cujus pars reliquis accreſcit. D. 14. theſ. 30. n. 2. Renunciatione expreſſa vel tacita. th. 37. & th. 38. n. 10. D. 82. th. 25. num. 2. Quæ renunciatio in foro & praxi ſpecialis eſſe debet. D. 14. th. 38. n. 17. 18. De Jure Civili ſufficit generalis. ibid. n. 3. 4. 5. 6. 12. ſeqq. Hanc renunciationem præcedere debet certicratio. n. 20. 23. Ob certam perſonarum conditionem. theſ. 39. 5. Si Mas ſimul cum fœmina fidejuſſerit. n. 6. 7. 8.

Diviſionis exceptionem omittens fidejuſſor & ſolidum ſolvens, regulariter adverſus confidejuſſores nullam habet actionem. th. 31. n. 3. D. 82. theſ. 25. num. 5. 6. Limitatur in correis debendi. D. 14. th. 31. n. 4. Exceptio eſt peremptoria. D. 14. th. 32. D. 82. th. 26. D. 84. th. 41. n. 2. Poſt Litem conteſtatam opponenda eſt. D. 14. th. 33. An etiam ante Litem conteſtatam opponi poſſit? D. 82. th. 26. n. 4. Poſt ſententiam non valide opponitur. D. 14. th. 34. D. 82. th. 26. n. 2. In ſecunda inſtantia opponi poteſt. D. 14. theſ. 34. num. 4. An ab uno ex fidejuſſoribus per modum actionis proponi poſſit? D. 84. theſ. 10.

DIVORTIUM.

De Divortio quæ ſunt conſtituta ad ſeparationem quoad thorum & menſam non ſunt extendenda. D. 75. th. 78. num. 3.

Divortium feciſſe uxor non videtur per calorem miſſo repudio, ſi brevi reverſa fuerit. D. 92. th. 18. num. 1.

DOCTOR.

Doctor in Academia Leidenſi creatus an etiam extra confœderatas belgicas provincias pro tali ſit habendus? D. 160. th. 5. n. 3. Non Magiſter ſalvo ſtatuto Profeſſor Philoſophiæ eligi non poteſt. th. 12. n. 5. 6. 7. 8. An gaudeat privilegio Nobilium? num. 24. ſeqq. Non excluditur per ſtatutum vel conſuetudinem, qua ad Canonicatus non niſi nobiles admittuntur. n. 24.

Doctoris appellatione non venit Licentiatus. th. 12. num. 15.

Doctori ſi nubat Comitiſſa, non indigno nupſiſſe dicitur. th. 12. num. 25.

Doctorem non facit, qui non eſt Doctor. th. 12. n. 2. In Academiis a Pontifice non confirmatis creatum eſſe deterioris conditionis, quam alium in Academiis ab Imperatore confirmatis promotum, error eſt. theſ. 5. num. 4.

Doctore ſine herede exiſtente Collegium Doctorum non ſuccedit. D. 85. c. 3. th. 16. num. 4.

Doctores & Profeſſores forum reorum ſequi tenentur. D. 84. th. 65. n. 2. Ubi deflectunt a veritate & recta ratione, veritati & æquitati magis, quam ei quod plurimi dicunt, accedendum eſt. D. 111. th. 40. n. 5. Antiqui maximæ ſunt authoritatis. D. 132. th. 48. n. 5. Antiquiores majoris ſunt authoritatis & modernis pondere, numero & menſura præſtantiores, & propterea modernorum opinioni antiquiorum opinionem præferendam eſſe. ibid.

Doctorum dicta ſecundum allegata ſunt accipienda. D. 147. tit. 2. th. 12. n. 4. Septem conſenſus facit ſententiam communem. D. 111. th. 40. num. 4. D. 132. th. 48. n. 2. In diſſenſu & opinionum varietate, quæ opinio ſequenda? D. 111. theſ. 40. num. 5. Communis intelligentia potior eſt ipſius legis veritate. D. 14.

D. 14. th. 20. n. 11. Privilegia. D. 160. th. 12. n. 16. seqq.

Doctores ad bullatos an Cæsarea privilegia quibus Academici Doctores communiter utuntur, pertineant? th. 13. num. 10.

Doctoribus eorumque uxoribus libera facultas vestimenta, ornamenta, aureas catenas & annulos pro dignitatis suæ conditione gestandi data est. D. 160. th. 12. num. 12. Hinc pro Doctoris cujuspiam uxore contra civitatem N. N. quæ sub prætextu statuti sui vestiarii, adversus privilegiatam illam vestitus gestandi securitatem devestiendo, mulctando & pignora capiendo processit, pronunciatum est in Camera Imperiali. n. 22.

Doctorandus non potest ab alio, nec alibi, quam ab eo per quem præsentatus, & ubi examinatus est, creari Doctor, si is de novo non examinetur. D. 160. th. 12. n. 3. Limitatur. ibid.

DOLUS.

Dolus quid & quotuplex? D. 146. tit. 6. §. 4. thes. 1. n. 2. D. 139. th. 20. n. 7. Adversatur voluntati. ibid. Si versatur jure naturali circa substantiam negotii, ipso jure illud nullum est. ibid. Secus si circa accidentia. ibid. Negotio bonæ fidei & ultimis voluntatibus & matrimonio causam dans reddit contractum nullum. ibid. Incidens in b. f. judiciis, aut causam dans stricti juris contractui, actum non facit nullum. ibid. An contractum nullum reddat? D. 58. th. 32. n. 1. Regulariter non præsumitur. D. 11. th. 177. n. 3. in contractum incidens purgatur vel actione contractus, vel exceptione, vel famosa actione de dolo. D. 57. p. 2. c. 1. th. 9. n. 3. 4. 5. Contractui causam dans non per se probatur per læsionem etiam enormissimam. Disp. 53. th. 13. Procuratoris respectu adversarii nocet domino. th. 31. Qui ab adversario admittitur & causam dat contractui bonæ fidei, eundem reddit ipso jure nullum. D. 33. th. 5. Licet contractus sit realis. ibid. Contractui causam dans contractum emphyteuticarium nullum reddit. D. 37. th. 8. Non omnis infamat. D. 117. th. 16. D. 106. concl. 3. Nec omnia judicia dolum vindicantia infamant. D. 117. th. 16. Ne præstetur in contractibus, pactum non valet. D. 111. th. 20. n. 1. & th. 21. Ut tantum præstetur in dote, conventio non valet. th. 20. n. 3. seqq. Præteritus pacto remitti potest. th. 21. Et fraus ei duntaxat nocere debet, qui illam admisit. D. 120. th. 35. n. 5. A præposito in re sibi commissa, admissus, præponenti nocet. D. 129. th. 22. n. 3. Præstatur in omnibus contractibus, adeo ut nec conventio, ne dolus futurus præstetur, valeat. D. 146. tit. 6. §. 4. th. 1. n. 3. Cum dolo compensatur. D. 149. tit. 2. th. 9. n. 9. Superveniens impedit, quominus fœmina contractum sine curatore gestum dicere possit nullum. D. 104. p. 3. n. 56.

Doli appellatione an & quando lata culpa comprehendatur? D. 146. tit. 6. §. 4. th. 4. n. 5. Exceptio est perpetua. D. 142. §. 3. th. 22. n. 2.

Dolum malum facere videtur, qui ex aliena jactura lucrum quærit. D. 103. c. 3. th. 25. n. 5. Et fraudem quomodo faciat præsumi temporis brevitas? D. 138. c. 2. th. 3. n. 9. Si in causa privilegiaria admittit privilegiarius, eo ipso privilegium perdit. D. 149. tit. 1. §. 2. th. 6. n. 1.

ad Dolum sola scientia non sufficit. D. 146. tit. 6. §. 4. th. 1. n. 2. Probandum perspicua requiruntur indicia. Disp. 1. th. 13. n. 2.

a Dolo excuſat etiam fatua cauſa. ib. n.9. Et mala fide error juris excuſat inprimis in hereditatis petitione. D. 114. th. 24.
in Dolo eſt, qui petit, quod ſtatim redditurus eſt. D. 50. th. 14.
v. Voc. Actio doli ſ. de dolo.

DOMICILIUM.

Domicilium univerſale erat Roma. D.72. th. 3. ſeqq. Hodie certo reſpectu eſt Romanum Imperium, vel alia Imperia ſuperiorem non recognoſcentia. th. 7. n.23. ſeqq. Non vero Aula Imper. vel Camera Spirenſis. n. 22. Originis eſt, ubi legitimus alicujus pater civis eſt. th. 9. Hîc non habetur ratio avi & maternæ originis. n. 30. 31. Limitatur. ibid. Habent liberi expoſiti, *Fundel-Kinder*, ubi inventi & educati ſunt. n. 32. Eſt non in quo quis natus, ſed in quo pater civis eſt. th. 10. 11. Quod verum, licet quis in tranſeundo a parentibus peregrinantibus natus, th. 11. n.38. Et hi ibidem temporariam ſedem elegerint. n. 39. 40. Quid ſi parentes nullibi fixum domicilium habeant & filius ita in tranſitu natus & ibidem baptizatus ſit? n. 41. Habet quis in ipſa civitate, ſi quis ex pago, vico illius civitatis ortus. n. 42. An conſtituat adoptio, manumiſſio? th. 12. n. 43. Jure Civili immutabile eſt. th. 13. n.47. Hodie domicilio accidentali translato, non magis attenditur. th. 14. n. 51. D.116. th. 15. Effectus tamen quidam ex origine reſultantes adhuc ſuperſunt. D.72. th. 14. n. 54. Facit civem, non incolam. th. 41. n. 144. Quod ſit translatum in dubio & regulariter non præſumitur. th. 14. n. 55. 56. Quid? th. 15. Non conſtituit ſola rerum poſſeſſio. th. 16. Voluntarium quid? theſ. 17. Neceſſarium quid? th. 18. Habet relegatus ad certum locum. th. 19. n. 68. Et retinet illud, ex quo relegatus eſt. ibid. Uxor vera & legitima. th. 20. Statim poſt benedictionem ſacerdotalem. n. 73. Non tamen amittit domicilium originis. n. 75. 76. Non habet Sponſa. n. 74. Retinet vidua. th. 21. n. 77. Quod mutaſſe non præſumitur. ibid. Vidua amittit alteri nubendo. n. 78. Uxoris non ſequitur maritus poſt nuptias domum & bona ejus intrando. n. 79. 80. Dignitatis quid? th. 22. 23. Voluntarium conſtituit voluntas & factum habitationis conjunctim. th. 24. & th. 26. Quod non habent, ſi qui in civitate aliquas res immobiles tantum poſſideant. th. 25. Limit. n. 88. 89. Differt a domo. th. 26. n. 93. & th. 46. A jure civitatis. th. 46. n. 159. & 160. Voluntarium non habent, qui ex temporali cauſa aliquo in loco habitant. th. 27. Ut Studioſi per multos annos in Academia commorantes. n. 95. Legati, officiales, aulici & omnes, qui in comitatu Principis ſunt. th. 28. Mercator eo in loco, in quo tabernam conduxit, ut aliquantum temporis ibidem negotietur. n. 100. Cenſetur conſtitutum vel per expreſſam declarationem. th. 29. Vel per impetrationem juris civitatis cum habitatione. th. 30. Vel per aggravantes conjecturas & præſumptiones. th. 31. An cenſeatur conſtitutum per diuturnitatem habitationis v. g. per decennium? D. 18. cor. 13. D. 54. th. 50. D. 72. th. 27. n. 96. & 97. & th. 33. Non præſumitur ex eo, quod quis alicubi focum & ignem habeat. D. 72. th. 33. Hinc neceſſitate officii, vel belli, alicubi commorantes & revertendi animum habentes, durante illa neceſſitate, ad jus civitatis cogendi non ſunt. th. 34. n. 121. Conſtituunt nec natura impediti, nec lege prohibiti. th. 35. 36. 37. Fœminæ ſui juris. th. 38. Non vero ſervus. n. 134. Neque quibus-

dam

dam in locis homines proprii, invito domino. n. 135. Habere possunt famuli nostri & ancillæ. n. 136. Quod tamen non videntur contraxisse, licet in alicujus servitio ultra 10. annos perstiterint. ibid. Constitui potest in omnibus locis prohibitis. th. 39. In pluribus locis simul. th. 40. Ita ut non tantum incola, sed & civis pluribus in locis sit. th. 41. Ut quis retineat, non requiritur actualis, continua & naturalis habitatio. th. 41. n. 144. th. 43. n. 151. In fraudem & præjudicium domini sui territorialis retineri vel mutari non potest. th. 41. n. 145. Retineri potest, si quis habeat animum revertendi, & ibi perpetuo consistendi. th. 42. Ut quis constituat vel retineat, non necesse est, ut quis proprium ignem & focum habeat. th. 44. Neque ut quis omnia sua bona ibidem transferat. n. 156. Neque ut habitatio, & voluntas ibi permanendi in effectu perpetuo duret. th. 45. Subjicit aliquem potestati illius loci domini. th. 47. 50. Quid si plures sint subordinati superiores? th. 48. Facit proprie subditum. th. 50. n. 169. Constituens vel habens Princeps vel Status Imperii in alterius territorio vel municipio, an ejusdem subditus aut Landsassius fiat? th. 50. n. 170. Quid si sit Nobilis Immediatus? n. 171. Domino territoriali obligatur ad præstandam fidelitatem. th. 51. Tacite sese obligat ad omnia subditorum onera. n. 176. Secundum leges illius territorii vivere tenetur. n. 177. Successio defertur. n. 179. Obligatur ad onera tam ordinaria, quam extraordinaria & contributiones ad bellum Turcicum. th. 52. Subjicitur etiam ejusdem loci inferioribus Magistratibus ut incola, non ut civis. th. 54. In pluribus locis, iisdem ad munera & onera subditorum tenetur. th. 57. Ibique forum sortitur. n. 206. Quo casu in actoris electione est, in quo loco illum convenire velit. ibid. Quandoque ex singulari privilegio illius civitatis jurisdictionem non agnoscit. th. 58. Quilibet relinquere, & alio transferre potest. th. 59. Etiam invitis territorii dominis, ac loci illius Magistratibus. n. 213. 214. Mutandi facultas an lege vel consuetudine tolli vel impediri possit? n. 215. Beneficium subditis diversæ religionis concessum, lege, vel statuto tolli aut auferri non potest. n. 218. Se non translaturum, si sponsus sponsæ suæ promittit, an hoc pactum valeat? th. 60. Se in certo loco retenturum, si maritus uxori promittit, an illud præcise in loco promisso retinere cogatur? th. 61. 62. Necessarium libere non mutatur. th. 63. Transfertur, si voluntatis & habitationis mutatio conjunctim accedat. th. 64. Quo casu censetur finitum & extinctum, licet a mutante aliud interim non sit constitutum. n. 247. Ut jure videatur extinctum, quibusdam in locis certa quædam requiruntur. th. 65. Transferentes certis in locis detractionem seu gabellam solvere tenentur. th. 66. Si est mutatum cessant ejusdem effectus antea non radicati. th. 67. Sic si actio ante illam translationem alteri quæsita, lis ibidem peragenda est. th. 68. In Ducatu Wirtembergico reus in loco prioris domicilii intra annum conveniri potest. n. 258. 259. Mutantes fraude & dolo, ab oneribus prioribus domicilii non liberantur. n. 260. Extinguitur morte illius, qui illud in aliquo loco habuit. th. 70. Hoc tamen casu, jus alteri jam quæsitum contra heredem locum habet. n. 268. Licet heredes alibi domicilium habeant, & lis cum defuncto nondum fuerit cœpta. n. 269. seqq. Est personale. n. 267. Ad heredes non transit.

D. 118. th. 99. Non ſtatim ibidem habere cenſetur, ſi aliquis majorem bonorum partem in loco aliquo poſſideat. ibid. th. 100. Niſi & habitatio & animus ibi permanendi concurrat. ibid.

Domicilii mutatio non eſt modus ſocietatis conjugalis, ſemel conſtitutæ, diſſolvendæ. D. 128. c. 2. th. 17. n. 3. Mariti ſecundum locum attendi debent ſtatuta & conſuetudines ratione ſocietatis bonorum conjugalis, licet in domicilio uxoris contractæ. ibid. c. 2. th. 10. Ampliatur. th. 11. 13. 14. 15. 16. 17. Limitatur. th. 12.

DOMINIUM.

Dominium pecuniæ non tranſit ex die numerationis. D. 59. th. 17. n. 7. Sed ex tempore, quo quis uti cœpit. n. 8. Ut transferatur & acquiratur, utriusque requiritur adfectus. D. 63. th. 29. n. 4. Cenſetur ex titulo donationis translatum, ſi ſubeſt titulus oneroſus ſimulatus. D. 73. th. 24. n. 5. & ſeqq. Rerum nudis pactis non transfertur. D. 75. th. 53. n. 2. D. 135. th. 17. n. 5. Non omnis traditio transfert. D. 75. th. 53. n. 3. 4. Ut per rei traditionem transferatur, aliquis in poſſeſſionem ab alia vacuam inducendus eſt. D. 76. th. 18. n. 4. D. 19. th. 24. Reliquas ſpecies juris in re virtualiter comprehendit omnes. D. 87. p. 2. m. 2. th. 1. n. 3. Frater fratri non aliter, quam extraneus extraneo acquirere poteſt. n. 4. Rerum immobilium in foro Saxonico judicialiter transferri & reſignari debet. D. 96. th. 28. n. 9. Eminens ſe etiam extendit ad res incorporales. th. 29. n. 2. In ſpe neque ad proprietatem neque ad uſumfructum pertinet. D. 86. th. 4. Rei ut per Domini voluntatem transferatur, neceſſe eſt, ut ille, cui res offertur, conſentiat, idque ratum & gratum habeat. D. 98. th. 26. n. 1. Interdum & non tantum exceptio, poſſeſſori per longiſſimi temporis præſcriptionem acquiritur. D. 106. concl. 4. Actu permanens qui prætendit, potior eſt omnibus aliis creditoribus. D. 110. th. 12. n. 4. Palmarii, Advocato dati ſtatim ipſi advocato acquiritur. D. 108. th. 18. n. 1. In dubio non cenſetur communicatum. D. 111. th. 49. n. 5. Rei venditæ & donatæ ſine traditione non transfertur. D. 120. th. 9. n. 3. Transferendi cauſæ, non modi ſunt, emptio & donatio. th. 9. n. 4. Acquirendi in modis derivativis non eſt neceſſarium, corpore & actu apprehendere poſſeſſionem; & res voluntate domini oblata etiam oculis & aſpectu acquiritur. D. 135. th. 15. num. 2. Secus in originariis. ibid. Eſt jus in re, quo res alicujus eſt propria ibid. th. 17. n. 1. Proprietas etiam vocatur, quia rem facit alicujus propriam. ibid. Rei datæ an tranſeat in accipientem, cui aliquid ob rem ratione accipientis tantum in honeſtum & turpem datum? D. 145. tit. 5. §. 1. th. 3. n. 5. An probent ſigna Mercatorum? D. 100. th. 308.

Dominii ſupereminentis vi etiam privatorum bona licite auferuntur. D. 159. c. 6. th. 45. n. 3. Diviſio in directum & utile legibus Imperii approbata eſt. D. 56. th. 37. n. 3. Eminentis jure licitum Principi ad utilitatem publicam rem privato auferre. D. 3. th. 18. n. 6. Sed tunc omnium civium contributione damnum reſarciendum eſt. n. 13. Rem vindicare & pretium refundere ſubordinata ſunt. n. 20. Exceptionem creditor debitori in actione pignoratitia an opponere poſſit? D. 146. tit. 7. §. 2. th. 5. n. 2.

In ipſa natura ineſt, ut quilibet rem ſuam in alium transferre poſſit. D. 120. th. 1.

Dominio eminenti intrinſeca & naturalis eſt compenſatio. D. 3. th. 18. num. 14.

Rei

Rei venditæ & traditæ, in securitatem pretii, venditori reservato, si interim res pereat, non ad venditorem, sed emptorem pertinet h. damnum. D. 54. th. 18. Introducto, hæc quasi societas inter dominos introducta, ut qui rem alienam in sua haberet potestate, illam domino redderet. D. 106. th. 5. num. 1. In nostro aliquid esse potest, licet illius dominium a nobis abire speretur. D. 126. c. 4. th. 3. num. 7. 8. 9. v. voc. Condominium.

DOMINUS.

Dominus ex delicto ancillæ, s. famuli quorum operas pro certa mercede conduxit, regulariter non tenetur. D. 40. th. 20. Nisi in actibus sibi commissis peccaverint, & dominus in illis eligendis culpam admiserit. ib. Verus publiciana uti potest, sub qualitate b. f. possessoris, ita ut omittat jus dominii, & fundet se tantum in titulo b. f. & traditione. D. 116. th. 19. In Dubio possessor civilis præsumitur. D. 106. th. 16. n. 3. Fundi, in quo a tertio thesaurus inventus, contra inventorem quoad dimidiam partem habet Rei Vindicationem. concl. 39.

Domino suo res perit. D. 111. th. 49. n. 2. D. 104. p. 1. c. 3. th. 11. n. 4. D. 75. th. 80. num. 9. Sed quatenus? D. 111. th. 49. num. 13. & th. 51. D. 75. th. 80. num. 9. Jus est prohibere, ne quis ingrediatur fundum suum, animo occupandi ea, quæ inibi nullius sunt. D. 135. th. 14. n. 4. v. voc. Condominus.

DOMUS.

Domus imposita areæ legatæ, legato cedit. D. 97. th. 9. Si a marito ante matrimonium exiguo pretio empta, durante vero matrimonio pluris valere cœperit & longe majori vendatur, cui augmentum pretii cedat? D. 128. c. 4. th. 15. num. 4.

Domo legata hortus post testamentum ædibus comparatus, debetur. D. 97. th. 8.

DONARE.

Donare qui prohibeantur? D. 75. th. 32. Non potest, qui habet saltem potestatem administrandi. D. 4. th. 45. num. 3. Maritus, nisi ad utilitatem societatis. ib. num. 2. & 6. Potest socius rem modicam ex causa honesta. ib. n. 5. Quilibet hereditaria & avita sine consensu heredum. D. 65. thes. 34. num. 1. Secus de Jure Elect. Saxon. num. 2. Est perdere. D. 7. th. 10. num. 2. D. 161. th. 3. num. 4. Est ornamentum nobilium & laus Regum. D. 7. th. 11. num. 2. Res minorum licet, si illud suadeat vel pietatis vel æquitatis, vel insignis illorum utilitatis ratio. ibid. num. 3. Et dare ille id ipsum prohibitus censetur, qui sese ad aliquid obligare prohibetur. D. 108. th. 16. num. 7. Non est administrare, sed perdere. D. 109. th. 25. n. 3.

Donasse videtur, qui sciens verum rei pretium rem minoris vendit vel majoris emit, nec de læsione queri potest. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 23. n. 1. seqq.

Donandi animus semper est declarandus, alias potius error, quam donatio præsumitur. D. 122. th. 6. num. 4. Animus præsumitur in impensis modicis. D. 128. c. 4. th. 27. num. 4. Animus in administratore non præsumitur. D. 75. th. 26. num. 7.

Donata uxori a convictoribus & hospitibus cui acquirantur? D. 128. c. 4. thes. 27. n. 3. Aut uxori puerperæ? n. 4. Quæ sunt, prætextu læsionis revocari nequeunt. D. 154. tit. 5. §. 1. thes. 21. num. 3.

Si Donet mulier, miraculi loco habetur. D. 68. p. 4. th. 2. n. 1.

DONATARIUS.

Donatarii contra donatores advocati esse possunt, nec contra illos postulantes privantur donatione. D. 31. th. 1. Etsi causa sit magni momenti & magnam bono-

bonorum donatoris partem concernat. ibid. Si fundo sibi donato servitutem imposuerit, postea vero iste fundus propter ingratitudinem revocatus, quid juris circa servitutem? D. 39. th. 14. 15. Cui omnia bona donata, non est successor universalis. D. 106. concl. 35. Per nuncium consentire & donationem acceptare potest. D. 107. th. 33. num. 3.

DONATIO.

Donatio quid? D. 74. th. 3. Est vel absoluta vel relata. n. 2. 3. In dubio regulariter non præsumitur. D. 11. th. 75. n. 2. D. 161. th. 3. n. 4. D. 139. th. 20. n. 6. D. 120. th. 41. n. 12. D. 122. thes. 6. num. 3. D. 135. th. 26. num. 11. Inprimis ubi alia capi potest conjectura. D. 128. c. 4. th. 28. num. 1. Aut si homo diligens & studiosus paterfamilias. D. 122. th. 6. n. 3. Adeo ut quælibet conjectura admittenda, quo donatio evitetur. D. 135. th. 26. num. 1. Inter affines facilius præsumitur. D. 5. diff. 2. th. 11. num. 7. Absenti & ignoranti facta non valet. D. 17. th. 60. n. 5. D. 20. th. 11. num. 3. Neque nominatis neque innominatis contractibus adscribitur. D. 11. th. 19. num. 3. D. 58. th. 14. n. 5. 500. Solidos excedens insinuanda est. D. 67. th. 29. n. 1. Etiam coram incompetenti judice insinuari potest. D. 96. th. 22. n. 4. & th. 23. n. 2. 3. 4. & th. 27. Tutius tamen est eam coram ordinario judice facere. th. 28. An per procuratorem vel epistolam insinuari possit? th. 30. Hæc insinuatio est voluntariæ jurisdictionis, & a nobili vel magistratu coram suis propriis Scabinis fieri potest. th. 37. 38. 43. n. 6. 10. & th. 44. num. 6. seqq. Rei mobilis 200. flor. excedens, de Jure Wirtembergico insinuanda est. D. 67. th. 29. n. 2. Immobilis vero, sine ullo respectu quantitatis aut æstimationis. ib. n. 3. D. 96. th. 28. num. 4. a Principe facta indifferenter sine insinuatione valet. D. 96. th. 44. n. 10. D. 108. thes. 16. n. 12. Omnium bonorum valida est. D. 19. th. 31. D. 67. th. 30. n. 1. Etiam futurorum. D. 67. th. 30. num. 1. Secus de praxi & jure Wirtembergico. n. 2. 3. Facta liberis majorennibus & separatim habitantibus non revocatur. th. 31. Dilecto facta non subjacet revocationi ex L. si unquam. C. de revoc. donat. D. 70. c. 3. th. 2. n. 5. Facta hospitali, 500. solidos excedens, an insinuatione egeat? D. 71. th. 19. An ob supervenientiam liberorum revocari possit? th. 20. Et nondum acceptata, revocari potest. ib. Filio in sacris paternis existenti a patre facta ipso jure nulla est. D. 73. thes. 28. num. 4. Omnium bonorum vel ultra dodrantem si filio in potestate existenti a patre facta est, frater ejus ad legitimam consequendam habet familiæ erciscundæ judicium. ib. num. 3. Inter vivos in dubio censetur facta, si de mente donatoris aperte non constet, nec mortis mentio sit facta. D. 74. th. 34. n. 8. In dubio simplex censetur. D. 75. th. 22. n. 5. a Patre pro filio facta ex cujus bonis censeatur facta? th. 26. n. 5. a Marito ab uxore ad iram provocato, filio primi matrimonii facta subsistit. D. 92. th. 22. n. 5. Remuneratoria justam remunerationis mercedem excedens pro simplici habetur. D. 73. th. 25. n. 5. In qua mortis fit mentio, mortis causa donatio non est. D. 19. th. 32. D. 118. th. 77. Sola etiam conventione, sine rerum traditione inter conjuges facta, morte donantis confirmatur. D. 116. th. 56. Inter sponsam & sponsum subsistit. th. 57. Nec matrimonio secuto revocatur. ib. Inter Conjuges valet, in festo nativitatis Christi celebrata. th. 58. Reciproca inter conjuges subsistit. D. 118. th. 48. A filiofamilias absenti & ignoranti facta, nec in vim fideicommissi

subsi-

subsistit. th. 74. In casum mortis, e.gr. Titio vel heredibus ejus facta, est m.c. donatio. D. 106. concl. 36. Mentione mortis facta, ita tamen ut nullo plane modo revocare possit, inter vivos facta censetur. conclus. 37. A defuncto nondum acceptata ab ejusdem herede valide acceptari non potest. D. 107. th. 68. n. 4. Remuneratoria a cliente advocato suo, lite jam finita, facta, licita est. D. 108. th. 7. n. 8. Simplex non pertinet ad acquæstum conjugalem. D. 108. th. 19. n. 3. D. 128. c. 4. th. 27. n. 12. Ampliatur. D. 128. c. 4 th. 27. n. 4. Ob meritum facta, in quantum meritum excedit, uxori non communicatur, n. 4. Ab Imperatore, Regibus vel Principibus filiof. facta cedit peculio adv. irreg. D. 109. th. 14. Inter vivos inter patrem & filium non subsistit. th. 25. n. 1. Secus si ex peculio advent. irreg. facta. ibid. Propter ingratitudinem qua revocatur, actio cedi potest. D. 120. th. 25. n. 1. Non tamen heredibus competit. ibid. Uxori a mariti consanguineis facta cui cedat? D. 128. c. 4. thes. 25. 26. Filiofam. facta, intuitu patris ab ipso patre venisse intelligitur & ad profectitium refertur peculium. th. 25. n. 5. Remuneratoria cui acquiratur & an ad quæstus pertineat? th. 29. 30. Ob bene merita facta, propter quæ aliquod jus vel agendi vel retinendi aliis competere posset, proprie donationis nomine non venit, sed potius permutationis quoddam genus dicenda. th. 29. num. 2. seqq. Inter patrem & filium in sacris constitutum prohibita. th. 29. n. 6. Item inter maritum & uxorem regulariter. ibid. Secus si ob bene merita. ibid. Illius consulto dati est, cujus per errorem dati repetitio. D. 145. t. 6. th. 13. n. 2. Ampliatur. ibid. Limitatur. ibid. & num. 4. Nominari contractus non debet, qui aliam admittit interpretationem. D. 161. th. 3. n. 4. Ex liberalitate profluit, & alleganti probanda. ibid. Inter vivos an omnis insinuanda? ibid. Revocatur ob ingratitudinem donatarii. D. 19. th. 31. Ob supervenientiam liberorum etiam ab extraneo. ib. Ob legitimæ diminutionem. ib. Sed non in solidum. ib.

Donationis præsumptionem in dubio frivola causa excludit. D. 20. th. 14. n. 2. Ratificatio quomodo facienda? ibid. thes. 26. Revocationi ob supervenientiam liberorum renunciari potest. D. 67. Secus de Jure Wirtembergico. num. 2. 500. solidos excedentis insinuatio apud cujuscunque civitatis vel Provinciæ defensorem vel moderatorem fieri potest. D. 133. th. 16. num. 5. Causa societas an recte contrahatur? D. 150. tit. 2. §. 1. th. 12. n. 2. & thes. 19. num. 2. Causa an & quando adjectio fieri possit vel facta censeatur? D. 161. th. 3. n. 4. Causa adjectum complectens obligatio an indigeat insinuatione, si quingentorum solidorum summam excedat? ib. Insinuatio an fieri possit ad acta judicis incompetentis? ib. Causa adjectus an possit comprehendi quando electionem sibi reservat creditor? th. 6. Titulus lucrativus est de raro contingentib. D. 104. p. 2. c. un. th. 19. n. 8.

Donationem semel perfectam temere revocare non licet. D. 161. th. 19. n. 10. Ne prætextu quidem liberorum postea susceptorum. ibid. Limitatur. ibid. Ut inofficiosam revocare non possunt, si pater ususfructui rerum adventitiarum renunciaverit. D. 109. th. 19. num. 2. Revocandi potestatem si quis sibi reservaret, videtur mortis causa donasse. D. 74. th. 31. num. 2. De non revocando clausula, donantis voluntate debet esse apposita. th. 34. n. 5. 6. Licet ab initio non inofficiosam, liberi post eam nati, vi L. 5. C. de inoff. don. revocare possunt. D. 73. th. 26. num. 5. Ad revoca-

vocandam ob ingratitudinem donatarii, competens actio morte donatarii injuria affecti extinguitur. 136. th. 29. num. 2.
Donatione jurata absenti facta, si a nemine illius nomine sit acceptata, an illi actio acquiratur? D. 143. thes. 32. Ex remuneratoria facta propter singularia merita, etiam evictionis actio descendit. D. 116. th. 52.
Ex Donatione competens actio & heredibus donatarii & in heredes donatoris competit in solidum. D. 136. th. 22. n. 3. 5. Licet nulla heredum facta fuerit mentio. ibid.
In Donatione bonorum mobilium, & immobilium, etiam a djecta dictione quorumcunque, actiones & jura non continentur. D. 110. th. 1. n. 6. Non est præstanda evictio. D. 128. c. 4. th. 29. n. 6. Secus in remuneratoria. ibid.
De Donatione loquentes leges ad remuneratoriam trahi an debeant? c. 4. th. 29. num. 2. 5.
Donationes simplices regulariter non conferuntur. D. 54. th. 37. Insinuare nobilis jurisdictionem habens potest & propriis actis. D. 25. th. 15. Ad revocandas an aliæ causæ, quam quæ in L. ult. C. de revoc. don. expressæ, admittendæ? D. 116. th. 84. D. 118. th. 108.
In Donationibus inter vivos sub conditione potestativa, quæ post mortem ejus, cujus interest impleri existere demum potest, expectanda est mors donatarii. D. 139. thes. 17. num. 6.
De Donationibus titulus pene obsoletus est. D. 75. th. 3. n. 1.

DONATIO INOFFICIOSA.

Donatio inofficiosa quid? D. 73. thes. 1. num. 4. Re & consilio quid? th. 2. Ipso jure valida est. th. 5. num. 2. Si facta a patre liberis in sacris familiæ existentibus in alterius filii præjudicium, morte ejusdem non confirmatur. th. 28. n. 5. Ampliatur. n. 6.
Donationis inofficiosæ querela quid? th. 3. Est actio subsidiaria, non vero personalis. th. 4. 5. A quo introducta? thes. 6. Requirit consilium fraudandi. th. 8. n. 2. 3. Quibus detur? th. 10. Datur ad exemplum querelæ inofficiosi testamenti. th. 9. n. 1. 2. A qua in dubio procedit argumentum ad illam. n. 3. Conjugibus, si illis ex statuto legitima debetur. th. 12. num. 5. Descendentibus, ascendentibus, & donatoris fratribus. th. 13. D. 87. p. 2. m. 2. th. 27. Liberis & quibus? D. 73. th. 14. An posthumis post donationem factam natis? th. 15. Parentibus quibus legitima debetur. th. 16. Fratribus donatione scilicet personæ infami vel turpi facta. th. 17. Secundum successionis ordinem. th. 18. Liberis & parentibus s. ejusdem heredes sint ex testamento, s. ab intestato. th. 20. n. 3. Illis qui ex bonis donatoris vel nihil, vel non integram acceperunt legitimam. thes 21. Liberis & parentibus contra omnes donatarios & donatarii heredes. th. 22. Fratribus contra donatarios infames, turpes, vel levis notæ macula aspersos. th. 23. An contra spurios? num. 3. An contra prodigos? num. 4. Si patrimonium donatoris immensis liberalitatibus evacuatum est. th. 24. num 3. An liberis, si pater ludo perdidisset bona sua? th. 24. n. 12. 13. An contra donationes mortis causa? th. 25. D. 74. th. 52. num. 5. An contra donationes remuneratorias? D. 73. th. 25. num. 4. An & quando, si plures particulares donationes sint factæ diversis temporibus? th. 26. n. 4. Contra donationem inofficiosam, quæ talis statim fuit, ab initio, non quæ talis est ex postfacto. thes. 26. Si liberi trientem vel semissem quantitatis bonorum, quæ fuit ante donationem, mortis tempore non habeant

ant integram. th. 27. Quæ computatur ex quantitate patrimonii, quod donator tempore donationis habuit. n. 3. 4. Contra donationem immoderatam ipso jure validam. th. 28. Non datur collateralibus extra fratres. thes. 13. n. 2. Donatori vel suo, vel liberorum, vel parentum suorum nomine agenti. th. 11. Heredibus donatoris extraneis, qui ejus consanguinei non sunt. thes. 12. Illis, quibus non debetur legitima. num. 2. 3. Filio, qui abstinuit a patris sui hereditate vel illam repudiavit. thes. 19. Filio vero abstinente vel repudiante successorium edictum locum habet. n. 3. Liberis & parentibus exheredatis, qua talibus. th. 20. Contra alienationem ex titulo vere, non simulate oneroso factam. th. 24. num. 4. & seqq. Ad totius donationis rescissionem, sed tantum pro ratione & quantitate debitæ legitimæ. th. 29. Ampliatur. n. 4. & seqq. Est utilior querela inofficiosi testamenti. th. 20. n. 2. Instituitur mortuo donatore. th. 30. Qua formula proponatur? n. 4. Cessat ob ingratitudinem actoris. th. 31. Quæ a donatario probanda. num. 4. Ob donationis inoff. agnitionem. thes. 32. Quæ non censetur facta, si filius ex testamento patris hereditatem adierit. n. 3. Ampliatur. n. 4. & seqq. Ob quinquennalem præscriptionem. thes. 33. Ob aliud pinguius remedium. thes. 34. Sic ob restitutionem in integrum. n. 2. Ratione fratris ob ipsius propriam turpitudinem. th. 35. Non cessat, si pater in testamento, ex quo filius adiit hereditatem specialiter hanc querelam prohibuerit. th. 32. n. 5. Ob renunciationem patris donantis. th. 35. n. 2. Ob juramentum donantis, quo donationem confirmat. num. 3. Ad h. Querelam a successione ab intestato procedit argumentum negative, non affirmative. th. 13. num. 3. & th. 18. num. 4.

DONATIO MORTIS CAUSA.

Donatio mortis causa per mortem civilem plene non confirmatur. D. 74. th. 1. n. 4. Habet mortem adjectam per modum conditionis. th. 2. Quid? th. 3. n. 4. Fit vel per conventionem, vel rei traditionem. th. 4. Vel extra periculum, vel ob certum, præsens & imminens periculum. n. 3. 4. Vel viva voce, vel per literas. th. 12. num. 4. A filiofamilias cum consensu patris. th. 21. Sine consensu ratione peculii castrensis, vel quasi & adventitii irregularis. n. 4. D. 109. th. 25. An a minore? D. 19. th. 34. D. 74. th. 19. An a foeminis moribus nostris sine curatorum consensu? D. 74. th. 20. Ab usurario. th. 22. Hodie a condemnato ad mortem & peregrino. th. 23. Usu rationis non destitutis & testamenti factionem passivam tempore mortis donatoris habentibus. th. 24. An infantibus? n. 2. 3. Conjugibus. thes. 25. Patri & filio, ita ut hic nihil conferre teneatur. th. 25. n. 4. Uni vel pluribus, & vel successive vel copulative. n. 5. Non fit ab usu rationis destitutis. th. 17. A muto & surdo natura. n. 3. 4. A pubertati proximo. th. 18. A prodigo. n. 2. A deportato & bannito. th. 23. De eo, quod morte donatoris extinguitur. th. 26. n. 7. Ab impubere, nec cum tutoris authoritate. D. 139. thes. 14. n. 8. Quomodo dicatur juris civilis? D. 74. th. 5. Requirit utriusque voluntatem. thes. 6. Ut donator suam voluntatem rite coram V. testibus declaret. num. 3. seqq. V. testes, s. excedat 500. solidos, s. non. th. 7. S. rusticus donet, s. alius. th. 8. n. 2. Et sic ipso jure nulla est, si voluntas donatoris saltem coram IV testibus declarata fuerit. th. 6. n. 4. Ampliatur. n. 5. 6. Ut testes una vice sint adhibiti. th. 11. n. 3. Non vero specia-

cialiter rogati ut sint, necesse est. th. 12. Nec refert, an sint masculi, vel fœminæ? n. 2. 3. Non requirit V. testes si facta a militibus. th. 9. A patre liberis num. 2. Ad pias causas. num. 3. Pestis tempore. num. 4. Quæ facta coram Principe vel apud Acta. th. 10. Donatarii præsentiam. th. 15. Per procuratorem coram V. testibus fieri nequit. th. 11. num. 2. A Cœco facta, solennitates L. Hac consultissima. C. qui test. fac. poss. non desiderat. th. 12. num. 5. A donatario accipienda est. thes. 14. Per literas acceptari potest. D. 78. th. 24. Absenti facta & non acceptata sustinetur jure fideicommissi. D. 19. th. 33. D. 74. th. 15. n. 3. D. 106. concl. 38. An fieri possit per Nuncium? D. 107. th. 33. Pro causa impulsiva non solum habet mortalitatis cogitationem aut mortis periculum. D. 74. th. 16. A filiofam. consentiente patre facta, non retractatur, si patrem postea poeniteat. th. 21. numer. 5. 6. Comprehendere potest omnes res in commercio existentes. th. 26. Omnia bona præsentia & futura. D. 65. th. 45. n. 1. D. 74. th. 26. n. 2. De Jure Saxon. in hoc casu requiritur judicialis insinuatio. D. 65. th. 45. n. 2. D. 74. th. 26. num. 3. Ampliatur licet fœmina donaverit. D. 65. th. 35. n. 4. Annuam præstationem. D. 74. th. 26. num. 4. Si facta in certa nummorum quantitate, ratione bonitatis illorum, tempus donationis inspiciendum est. num. 5. De Gerada in præjudicium proximæ cognatæ in Electoratu Saxoniæ fieri nequit. n. 6. Si facta in genere, donatario regulariter est electio. n. 8. Est causa procuratorem in rem suam constituendi. D. 51. th. 11. Morte donatoris plene perficitur. D. 74. th. 27. th. 34. num. 2. Ad heredes non transit, si donatarius ante donatorem decesserit. D. 136. th. 22. num. 4. Secus si donator ante donatarium mortuus. ibid. Participat aliquid de donatione inter vivos. D. 74. th. 27. n. 2. Ultimis voluntatibus recte annumeratur. n. 3. seqq. Comprehenditur sub statuto, quod de ultimis voluntatibus loquitur. num. 4. Confertur in casum mortis donatoris, non tertii. thes. 28. & 29. Proprie dicta non est omnis mortis causa captio. th. 29. num. 3. Ut sit, donator intentionem suam de donando, metu imminentis periculi, vel in casum mortis exprimere debet. th. 30. Non est, quæ fit metu pœnæ capitalis, si hæc secuta sit. th. 4. n. 5. In qua mortis fit mentio. D. 19. th. 32. D. 118. thes. 77. In dubio, si in maximo periculo, vel mortis articulo constitutus aliquid absolute donet. D. 74. th. 30. n. 2. & th. 34. num. 8. Vel si donatio sit facta ab infirmo, in extremis vitæ constituto. th. 30. num. 3. Illa, quæ facta est absolute, & cujus executio tantum in mortis eventum collata est. th. 32. Si aperte constet, donatorem inter vivos donare voluisse, licet in verbis dispositivis mortis mentio expresse facta fuerit. th. 33. Si donator dixerit, se nullo casu donationem, neque præmoriente donatario, revocare velle. thes. 34. In dubio ea esse videtur, si in ipsa donatione vel dispositione mortis mentio fuerit facta. th. 30. num. 4. Ampliatur. n. 5. Non requirit mortis mentionem, si constet, donationem in casum mortis esse collatam. th. 31. Præsumitur, si quis potestatem, donationem revocandi sibi reservaret. num. 2. 3. Vel si quis donaret, si donatarium superstitem sibi fore contigerit. n. 1. ita facta, ut nullo casu revocetur, inter virum & uxorem non valet. thes. 34. n. 3. 4. Neque in hac Falcidia locum habet. num. 4. Si quoad ordinationem est perfecta, & facta per conventionem, ante mortem donan-

donantis eſt tantum ſpes debitum iri. th. 36. In quibus cum legatis concurrat? th. 39. 40. In ſingulos annos facta una eſt. th. 40. num. 3. Per conditionem impoſſibilem vitiatur. D. 54. th. 39. D. 74. th. 40. num. 4. Ab hereditatis aditione non dependet. D. 74. th. 40. num. 5. Reſolvitur pœnitentia donatoris. theſ. 42. Ampliatur, licet ſit jurata, vel reciproca, & ex una parte morte confirmata, vel facta ſola mortis cogitatione. num. 3. ſeqq. Quæ pœnitentia declaratur vel verbis, literis, vel factis. th. 43. 44. 45. Cui tamen renunciari poteſt. th. 42. num. 6. Morte donatarii ante mortem donantis. D. 74. th. 46. D. 136. th. 22. num. 4. In dubio firma manent, ſi donatarius & donans ſimul moriantur. D. 74. th. 46. num. 3. Si *filio* vel ſervo facta, cujus mors attendatur? n. 5. ſeqq. Si facta pluribus, & his una res conjunctim ſit donata, præmorientis portio reliquis accreſcit. num. 8. An præmoriente donatario, ſi in illa donatarii & heredum mentio eſt facta? th. 47. Reconvaleſcentia, ſive liberatione a periculo. th. 48. Limitatur. num. 5. Rei donatæ interitu. th. 50. Si res donata ex alia cauſa lucrativa ad donatarium pervenerit. n. 4. Si donatoris æs alienum tantum ſit ut ad illud exſolvendum bona ejus non ſufficiant. th. 51. Quo caſu, re jam tradita, qua actione a creditoribus donatoris repeti poſſit? num. 2. 3. D. 127. th. 22. Donatoris maxima & media capitis diminutione. D. 74. th. 51. n. 4. Limitatur. num. 5. An revocari poſſit coram V. teſtibus? th. 43. n. 3. & ſeqq. Revocata cenſetur, ſi ea res poſtea fuerit ſponte alienata, licet invalide. th. 44. num. 2. Si alteri poſtmodo in ſpecie legata. n. 3. Non vero ſi quis poſtea heres univerſalis ſcriptus. n. 4. Si marito ab uxore facta, illo hanc poſtea male tractante. theſ. 45. num. 3. Si donatarius donatori aperte maledixerit. num. 4. In dubio non cenſetur revocata. num. 5.

Ad Donationem m. c. a teſtamenti factione non procedit argumentum negative. th. 21. n. 2. Exigendam actio tranſit in heredes, donatore ſc. ante donatarium mortuo. D. 136. theſ. 22. num. 4.

Per Donationem relatam quæ mortis cauſa fit, duobus vel pluribus condominium cum ſuperioritate inducitur. D. 159. c. 4. th. 16.

Donatione m. c. facta per conventionem, ante donatoris mortem rei donatæ dominium non transfertur. D. 74. th. 36. num. 8. Facta per rei traditionem eo animo, ut dominium ſtatim tranſeat, tunc donatarius eſt rei acceptæ dominus. th. 37. Et re ita tradita, ut donatoris morte ſecuta demum accipientis fiat, donatarius in illa jus conſequitur nullum. n. 3. Et morte confirmata, donatarius qui jam dominium ex traditione conſecutus, id nunc habet irrevocabiliter. th. 38. Si non conſecutus, ex tempore mortis fit dominus. num. 2. Per conventionem, certæ ſpeciei dominium ex tempore mortis, ipſo jure in donatarium tranſit. num. 3. D. 126. c. 3. theſ. 5. num. 2. Si res in genere, vel quantitas donata, tunc datur vel actio ex ſtipulatu, vel condictio ex lege. D. 74. th. 38. n. 4. 5. Si res in ſpecie donata, tunc datur rei vindicatio. D. 126. c. 3. theſ. 5. num. 2. Nec donatarius rem m. c. donatam propria authoritate occupare poteſt. D. 74. th. 38. n. 6. Ampliatur. num. 7. Quid ſi chirographum tertio m. c. donatum? n. 8. Si ipſis debitoribus vel fidejuſſoribus donatum? num. 9. 10. Reſoluta, res a donatario cum omni cauſa eſt reſtituenda. th. 49. Si res tradita, ut ſtatim fiat accipientis, qua actione donator repetere poſſit? n. 3. 4.

3.4.5. Si creditor debitori m.c. donatario acceptum tulerit? n.6. Si m. c. donator donatarii creditori debitorem suum delegaverit? n.7. Si duobus reis debendi creditor m. c. acceptum tulerit? n.8. Si creditor ipsi donatario egentem suum debitorem delegaverit? n.9. Si filiofam. m.c. donatum? num.11.12. Si donatarius post donationem m.c. sit arrogatus? n.13. Si res tradita, ut subsecuta morte donatarii fiat, ab omni possessore directe vindicatur. num.14.

Ex Donatione m.c. si quis alicui mandaret actionem & procuratorem in rem suam constitueret, an hoc mandatum revocari & morte mandatarii, ante mandantis mortem contingente, solvatur? D.51.th.11.

In Donatione m.c. locus est dispositioni L. f.C.de fidei.D.74.th.13. Falcidia locum habet.th.52. Quod non observatur in Electoratu Saxon.n.3. Querela inofficiosæ donationis locum non habet. n.5.

Donatarius m. c. fideicommisso gravari potest. th.52.n.4.

DONATIO PROPTER NUPTIAS.

Donatio propter nuptias cur introducta? D.75.th.2.n.3. An adhuc sit in usu? th.3. n.2. Cur talis dicatur? th. 5. Quid? thes.8. Non absorbet dotem. num.2. Est donatio impropria. th.9. Non censetur ipso jure constituta, constituta licet dote. th.14.n.2.th.23.n.5. Non præcise requirit, ut res in uxorem transferatur. th. 14. n. 3. Redigitur quandoque probationis gratia in instrumentum. n.5. Quandoque fit in scriptis. n.6. 500. solidos excedens actis est insinuanda. th.15. Quæ insinuatio si omissa, nocet marito, non uxori. ib. num.2. Et coram quolibet judice fieri potest. num.3. Facienda est in Ducatu Wurtemberg. verbis claris. thes.16. Quomodo in foro Saxonico? n. 4.5. 6. Fit ob securitatem & remunerationem dotis. th.17.18. A marito uxori. th.22. Ab alio quocunque. thes.24. A patre necessario pro filio nondum emancipato. th.24.25. Non vero pro filio naturali tantum. thes.25.num.7. & divite. th.26. Quo casu donat ex peculio filiifam. adventitio regulari. n. 3. Ab avo, necessario, nepotem in sua potestate habente. th.27. Ab utroque parente de Jure Wirtembergico scilicet ex communibus conjugum bonis. th.28.n.3. D.4. th.25. num.4. Et quidem a matre quandoque ex propriis bonis. D.75.th.28.n.4. Si ab uno conjugum, inter quos est societas universalis, data societati imputatur. thes. 29. num. 1. Quomodo computanda in divisione hereditatis, si unus ex conjugibus decesserit? D. 4. thes. 26. A fratre vel consanguineo in solidum. D. 75. th.29. A quibusdam libero arbitrio. th.30. A tertio filio si facta, ille animo negotium patris gerendi videtur donasse. n.2. Ab eo, qui libere bona sua administrare potest. th.31. A tutoribus & curatoribus pro pupillis & minoribus. n.3.4.5. Uxoribus dotem dantibus & promittentibus. thes.33. Non fit necessario a matre. th.28. Sine dote non subsistit. th.19. Semper continet tacitam conditionem si nuptiæ fuerint secutæ. n.2. Matrimonio non subsistente, pro non facta habetur. n.3. Subsistit, si modo dos marito fuerit promissa. th.20. num.2. Pro parte debetur, si maritus partem tantum dotis accepit. n. 3.4. Dote constante matrimonio aucta, augeri potest. n.4. th.40. n.5. Qua actione ab uxore petatur? th.23. n.6. Si facta a patre pro filio, licet hic habeat peculium adventitium, censetur facta ex propriis patris bonis. th.26. n.5. Secus de Jure Wirtembergico. num.6. Ab administratore, cense-

censetur facta ex administratione. n. 7. Dotis quantitati æqualis esse debet. th. 40. & thes. 54. n. 2. Quod hodie non observatur. th. 41. An sine dote data vel promissa possit constitui? thes. 41. num. 4. Non est, si sponsus vel maritus in casum soluti matrimonii aliquid donet. n. 5. In certa re vel quantitate constituenda est. thes. 42. Limitatur. ibid. A marito ex priori matrimonio liberis habente, non in plus constituenda est, quàm uni ex suis liberis dedit vel reliquit. th. 43. Secus est in foro Saxonico. n. 3. Quatenus per querelam inofficiosæ donationis revocetur? thes. 80. Quatenus a reliquis donationibus nuptialibus discernatur? th. 44. & seqq. Impugnatur quandoque per actionem Paulianam, & remedium D. 8. C. de rev. don. num. 6. An annumeranda alienationibus, quibus rerum transferuntur dominia? D. 117. th. 18.

Donationis propter nuptias nomine certa specie data, sine culpa vel mora mariti perempta, ad quem spectet ejusdem periculum? D. 75. th. 80. n. 7. 8. Lucrum mulier non lucratur. th. 59. n. 2. Nisi aliud moribus sit introductum, vel aliter pactis cautum. num. 3. & seqq. Qua actione petatur? th. 62. Ut uxor petere possit, dos vere vel ficte debet esse delata. n. 2. 3. & th. 63. Quam illationem uxor probare debet. th. 64. Dote non soluta, uxor petere nequit. thes. 65. Quid in h. c. in foro Saxon. obtineat? num. 3. Amittit uxor, si intra annum luctus ad secunda vota transierit. th. 67. Quid hodie obtineat? th. 68. & 69. Si intra illud tempus inhoneste vixerit. th. 70. Si maritum suum occiderit. th. 71. Vel morbo decumbentem deseruerit. num. 2. Consecutum pleno jure sibi acquirit uxor. th. 72. Amittit uxor, matrimonio per divortium soluto, & quidem adulterio, vel sua malitiosa desertione. th. 73. An amittat uxor, id petens post mortem mariti, si propter commissum adulterium non fuerit condemnata, vel separata? th. 74. & 75. Retinet uxor, matrimonio adulterio vel malitiosa desertione mariti soluto. th. 76. ampliatur. n. 2. 3. Non consequitur uxor, matrimonio, licet culpa mariti, nullo declarato. th. 77. nec statim consequitur propter separationem quoad thorum & mensam. th. 78.

Donationem p. n. filius, patre mortuo, regulariter conferre non tenetur. th. 58. n. 8. 9. D. 77. p. 1. th. 59.

Donatione p. n. constituta uxor, constante matrimonio, nec possessionem, nec dominium nec fructus rei donatæ acquirit. D. 75. th. 51. n. 3. & th. seqq. Uxor habet in rebus p. n. donatis specialem hypothecam. th. 53. n. 5. 6. & th. 55. quandoque præter hypothecam etiam jus prælationis. th. 55. n. 2. Collocatur inter hypothecarios ex tempore, si hujus donationis lucrum petat ex lege vel pacto. n. 3. Secus in h. c. quoad jus Elector. Saxon. n. 4. Res immobiles p. n. donatas a marito alienatas vel oppignoratas revocat. th. 56. Ampliatur. n. 5. & th. 17. n. 4. Nisi consensum suum post biennium confirmaverit. th. 56. n. 6. 7. D. 76. th. 49. n. 2. Aut juramentum mulieris accesserit. D. 75. th. 56. n. 8. Vindicare potest res donatas etiam constante matrimonio, si maritus facultatibus labatur. th. 57. Soluto matrimonio, dotem suam salvam non habens, res p. n. donatas a quolibet possessore vindicat. th. 58. Si dotem salvam habeat, & præmoriatur maritus, Donationem p. n. retinet. n. 2. Licet extraneus pro marito dederit. n. 6. Ad patrem vero revertitur, si hic pro filio donaverit. n. 7. Ab extraneo, viro hic magis donasse, quam

quam sibi aliquod jus reservasse censetur. n. 6. Et præmoriente marito, regulariter hæc ad mariti heredes, vel ad patrem revertitur. th. 59.
de Donatione p. n. lucranda, pacta vel expresse vel tacite fieri possunt. th. 60. pacta debent esse æqualia. th. 18. n. 3. & th. 60. n. 3. 4. secus de moribus nostris. th. 60. n. 5. 6. Si a marito in vim contractus interposita, invita uxore, revocari nequeunt. th. 61. in vim ultimæ voluntatis facta libere revocantur. n. 5. Secus de Jure Würtemb. n. 6. Si statutum aliquid disponit, uxori invitæ ea a marito adimi nequit. n. 7.
Donari p. n. potest feudum. th. 34. Res litigiosa. th. 35. n. 2. Res fideicommisso simpliciter subjecta, quandoque scilicet a liberis. th. 36. n. 2. An etiam ab extraneo? th. 37. Futura tertii alicujus hereditas, cum hujus consensu. th. 39. Proprietas illius rei, cujus ususfructus est penes parentes & alios. n. 2.

DONATIO INTER VIRUM ET UXOREM.

Donatio inter virum & uxorem, quæ simplex tantum est, nullius momenti est. D. 75. th. 22. n. 3. D. 128. c. 4. th. 29. n. 6. D. 20. th. 52. n. 2. Mortis causa valet. D. 74. th. 25. Secus si ita facta, ut nullo casu revocetur. th. 34. n. 3. 4. Neque in h. c. Falcidia locum habet. n. 4. In tempus mortis collata valet. D. 75. th. 22. n. 4. Ab uxore marito facta, morte uxoris confirmatur. D. 65. th. 35. n. 1. Jure Saxon. excipitur hic donatio Geradæ. n. 2. 3. In festo nativitatis Christi facta valet. D. 116. th. 58. Reciproca subsistit. D. 118. th. 48. Si ob merita facta, subsistit. D. 128. c. 4. th. 29. n. 6.
Donationis inter V. & U. prohibitio non pertinet ad arrhas, quæ die sponsaliorum de præsenti dantur. D. 11. th. 147. n. 1. & seqq.

DONATOR.

Donator non plus accepisse censetur, quam quanti res donata venire potuisset. D. 74. th. 49. n. 10.
Donatoris voluntas magis, quam verborum conceptio est inspicienda. ib. th. 33. n. 3.
Donatori competens privilegium competentiæ personale est & in heredes non transit. D. 136. th. 22. n. 5.

DONEC.

verbum Donec limitativum est temporis, & conditionem inducit. D. 11. th. 112. n. 3.

DONUM.

Donis & muneribus aliquem ad id agendum provocare & allicere, ad quod ipse officii vel alia ratione obligatus est, in se & seclusa lege positiva, malum & illicitum non est, quamvis justa ex causa id interdum lege positiva prohibeatur. D. 108. th. 17. n. 3.

DORMIENS.

Dormiens quoad intellectum furioso comparatur. D. 55. th. 9. num. 2. D. 139. th. 14. n. 6. Aliquid enarrans, nec sibi nec aliis exinde præjudicium facit. D. 55. th. 9. n. 3. Velle non potest. D. 139. th. 14. n. 6. Limitatur in iis, ubi ex re venit actio, id est in quasi contractibus. n. 7. Aut ubi ignorans fingitur consentire. ib. Forte delinquens excusatur. ib. n. 6.

DOS.

Dos pro filiabus data ex communibus conjugum bonis, si inter illos est societas, sumenda est. D. 4. th. 25. n. 4. D. 68. p. 4. th. 11. n. 2. Quomodo in divisione hereditatis computanda, si unus ex conjugibus decesserit. D. 4. th. 26. Confertur, quam quis accepit a parente mortuo. n. 13. A quolibet parentum suis liberis de proprio constituenda est. th.

th. 28. num. 3. Nisi propria bona habeant, vel societas sit universalis. n.4.6. Quid significet in materia collationis? D. 77. p. 1. th. 2. Numeratione constituitur. th. 42. n. 1. Promissa proprie non est dos. ib. Tanquam debitum sociale ex communi massa ante divisionem solvenda est. p. 2. resol. 1. n. 44. Ad sustinenda matrimonii onera constituta est. D. 75. th. 1. n. 2. Constante matrimonio repeti potest, marito ad inopiam vergente. D. 76. th. 14. n. 7. Non semper ad quantitatem legitimæ sorori a fratre primogenito est constituenda. D. 87. p. 2. m. 1. th. 8. n. 13. seqq. Constituenda sororibus, si eas fratres ex statuto vel alio modo a successione paterna excludunt. thes. 9. Sororibus ex feudo, si deficiant bona allodialia, & filii patri in feudo succedant. n. 2. Cujus quantitas tunc varie determinatur. n. 3. seqq. Ampla, cur non constituatur fœminis nobilibus? n. 6. Ampla si uni ex filiabus a patre sit constituta, ad similem sororibus suis dandam fratres in feudo succedentes non sequuntur. n. 7. Sororibus a fratribus quandoque debetur ex legato, vel alia ultima parentum voluntate, quo casu definita quantitas exsolvenda est. n. 8. 9. A fratre sorori data si sit deperdita citra suam culpam, an fratres eidem sorori ad secunda vota transeunti aliam dotem constituere teneantur? th. 10. Si est data a fratre sorori, an ille possit stipulari, ut, sorore sine liberis mortua, ipsi dos restituatur? n. 5. seqq. Si ab uno ex pluribus fratribus, patri, exclusis sororibus, succedentibus, est constituta, hic partes a reliquis fratribus repetere potest. n. 9. Quando censeatur vere constituta? D. 112. th. 21. Non est sine matrimonio. D. 139. th. 9. n. 7.

Dotis datio facti est, & in dubio ab allegante probanda. D. 77. p. 1. th. 36. n. 4. Quantitas probatur vel annotatione parentum, vel quandoque juramento. n. 5. 6. Constitutio donatio quædam est. p. 2. resol. 1. n. 55. Quam parens sine urgenti causa revocare haud potest. ib. Acceptæ confessio a marito facta, creditoribus ejus non semper præjudicat. D. 55. th. 22. n. 2. D. 112. th. 2. n. 6. Appellatione proprie non venit dos putativa. D. 59. th. 31. n. 4. D. 112. th. 15. n. 3. Datio non est verus contractus D. 11. th. 22. n. 1. male annumeratur contractibus realibus. D. 106. concl. 26. D. 115. th. 1. Promissio a patre facta an resolvatur emancipatione? D. 75. th. 25. n. 5. Conditionem quæ pacta faciunt deteriorem, ea rejiciuntur. th. 2. n. 2. Solutio an ex instrumentis dotalibus, quibus maritus se eam accepisse confessus est, probetur? th. 64. n. 2. Non numeratæ exceptio quando præscribatur? n. 6. 7. Non habet locum contra confessionem dotis acceptæ, factam a marito post instrumentum dotale. n. 8. Uxori, acquæstus conjugalis partem ex pacto vel statuto petenti, minime obstat. th. 66. Domina quatenus dicatur constante matrimonio? D. 76. th. 7. n. 2. A marito repetendæ causa uxor fidejussorem a marito accipere non potest. D. 82. thes. 10. num. 3. Quid si hic sponte & ultro sit datus? num. 4. Quantitatis a fratre sorori debitæ determinatio arbitrio judicis relinquitur. D. 87. p. 2. m. 1. th. 7. n. 9. Constitutio facta sororibus a fratre primogenito succedit in locum legitimæ. th. 8. n. 5. 6. Quatenus a legitima differat? n. 7. seqq. Non numeratæ in exceptione decennium locum habet. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. n. 4.

n. 4. Si biennium tantum duraverit matrimonium, annus unus servatur. th. 2. n. 2. In causa querela non numeratæ pecuniæ jure novo in scriptis facienda. D. 142. §. 3. th. 2. n. 3. Nomine dum res datur, etiam causa futuri matrimonii expressa censetur. D. 145. tit. 4. th. 3. n. 7. In æstimatione locum habet querela enormis læsionis. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 51. Periculum, etiam tantum taxationis causa æstimatæ, pertinet ad maritum. D. 54. th. 24. Legatum virgini relictum ad heredes non transmittitur. D. 118. th. 62. Maternæ ratione liberi gaudent jure prælationis. D. 110. th. 12. n. 4. D. 112. th. 19. D. 158. tit. 2. th. 15. n. 1. 2. D. 140. th. 41. n. 3. D. 120. th. 33. n. 3. Periculum pertinet ad uxorem, & maritus omnes fundi dotalis fructus lucratur. D. 111. th. 50. n. 5. In datione æstimatio in dubio venditionis gratia facta censetur. th. 63. n. 9. D. 157. §. 2. th. 14. n. 1. Privilegio uxori in dotis repetitione concesso non gaudet cessionarius. D. 120. th. 33. D. 112. th. 20. D. 153. §. 2. th. 49. & th. 53. D. 158. tit. 2. th. 15. n. 3. Ratione si mulier ipsa non experiatur, sed vel ejus heres, vel cessionarius jus prælationis locum non invenit. D. 120. th. 33. n. 2. Illatio quomodo probetur? D. 123. th. 11. n. 1. An per mariti confessionem? ib. Privilegia ad matrimonium putativum extenduntur. D. 128. c. 3. th. 5. n. 2.

Doti annexum est onus alendi. D. 123. th. 28. n. 5.

Dotem promittens pater eandem ex communibus bonis promisisse intelligitur. D 77. p. 2. resol. 4. n. 2. Petere non possunt filiæ propria bona habentes. resol. 5. n. 11. Filiæ ob bona postea quæsita patri suo restituere non tenentur. n. 14. Ex bonis maternis, vel aliis bonis propriis pater censetur filiæ dedisse de jure Wurtembergico. Resol. 6. n. 5. D. 68. p. 4. th. 12. n. 4. Jure Civili pater simpliciter dotem dans ex propriis suis bonis dedisse præsumitur. D. 68. p. 4. th. 12. n. 3. Liberis dare est paternum officium. p. 4. th. 11. Limitatur ib. & D. 75. th. 28. Mater superstes liberis dare debet, si hi bona propria non habeant. D. 68. p. 4. th. 11. n. 2. Pater pro suo lubitu ex bonis liberorum adventitiis regularibus præstare potest. th. 12. Jure Wurtemberg. debet adhibere consensum consanguineorum. n. 2. Et donationem propter nuptias lucratur maritus propter adulterium vel malitiosam desertionem uxoris. D. 75. th. 73. n. 3. Quid si dos nondum illata? ibid. An amittat uxor, si propter commissum adulterium vel desertionem vivente marito non fuerit condemnata vel separata, ita ut ab heredibus mariti exceptione adulterii repelli possit? th. 74. 75. Non lucratur maritus, si ob stuprum ante nuptias commissum defloratam retinere recusat. th. 77. n. 3. Olim offerebat maritus. D. 76. procem. n. 2. Extra casum inopiæ mariti, uxor constante matrimonio vindicare & repetere nequit. th. 41. n. 4. Qua actione a marito uxor soluto matrimonio petat? n. 5. Meliorem, sed non deteriorem facere maritus potest. th. 44. n. 3. Quatenus augere possint executores ultimarum voluntatum, si illis potestas augendi dotem data? D. 79. c. 9. n. 83. Pro sorore, minor, curatorem non habens, valide promittit. D. 87. p. 2. m. 1. th. 6. n. 22. Sua sponte constituens frater sorori diviti, censetur hoc fecisse animo donandi. th. 7. n. 4. Limitatur. n. 5. seqq. Repetendi animus quando in fratre præsumatur? n. 8. A fratre primogenito soror

ſoror innupta petere non poteſt. th.8. n.9. Qui filiæ ſuppoſititiæ,quam ſuam eſſe credidit, ex errore dedit, eandem per condict. indeb. non repetit. D. 45. th. 8. Ampliſſimam quæ accepit filia, & poſtmodum hereditate abſtinet, a collatione immunis eſt. D. 116. th. 79. profectitiam pater repetit de jure civili actione ex ſtipulatu, matrimonio per mortem uxoris ſoluto. D. 118. th. 24. Etſi filia proprios reliquerit liberos. ib. Quid jure conſuetudinario? ib. Ad reſtituendam uxori quodnam tempus heredibus competat? D. 123. th. 28. n. 3. ſeqq. genero ſi mulier cum marito promiſit, an hoc valide fiat, aut num eo quoque in caſu debitum ex communibus bonis aut iis deficientibus ex rebus cujusque conjugis propriis ſit ſolvendum? D. 128. c. 5. th. 8. n. 3. ſeqq. Promittendo an mulieres obligentur? ib. conſtituens vult certe nuptias. D. 139. th. 9. n. 7.

ad Dotem ab alimentis argumentum eſt frequens & utile. D. 87. p. 2. m. 1. th. 6. n. 10. & 15. & th. 21. n. 11. & 13.

in Dotem dari poteſt res aliena. D. 11. th. 55. n. 5. an res fideicommiſſo ſubjectæ dari poſſint? D. 75. th. 36. & ſeqq. data res, ſi matrimonium non fuerit ſecutum, condictione cauſa data c. n. ſ. repetitur. D. 145. tit. 4. th. 3. n. 7. Licet nulla matrimonii facta fuerit mentio. ib.

Dote promiſſa tradita evicta, an marito debeatur evictio? D. 112. th. 12. n. 2. ſeqq. in reſtituenda quæ conſtituta eſt in re mobili a die ſoluti matrimonii annus unus ſervatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. n. 2. Pro reſtituenda uxori pignus poteſt conſtitui. D. 158. tit. 1. th. 47. n. 5.

de Dote in caſum elocationis ſorori a fratre primogenito debita, ſoror innupta diſponere, eamque ad heredes ab inteſtato transmittere nequit. D. 87. p. 2. m. 1. th. 8. n. 10. 11. Quæ conſtituta ſunt pertinent quoque ad ejus augmentum. D. 112. th. 22. n. 2.

in Dote culpa levis in abſtracto a marito eſt præſtanda. D. 146. tit. 6. §. 4. th. 5. n. 5. Querela non numeratæ pecuniæ ſi matrimonium ſolvitur intra biennium præſcribitur anno continuo a tempore ſoluti matrimonii computato. D. 142. c. 3. th. 22. n. 3. Si ſolvitur poſt biennium & intra decennium, præſcribitur tribus menſibus. ib. ſi duravit ultra decennium, plane ceſſat. ib. Conveniri nequit, ut minus, e. g. dolus tm. præſtetur, ob utilitatem nubentium. D. 111. th. 20. n. 3. ſeqq.

Dotium favor maximus eſt. D. 75. th. 2.

pro Dotibus in ambiguis eſt reſpondendum. D. 16. th. 26. n. 2. Et in judicando ſententia illa præfertur, quæ pro dote. ib.

DOTIS COLLATIO.

Dos conferenda eſt. D. 77. p. 1. th. 36. conferenda a liberis, ſi cum reliquis defuncti liberis quoad ſucceſſionem æquali jure fruantur, & ab inteſtato ad hanc a juribus vocentur. p. 1. th. 13. & th. 33. Sic liberi debent ſuccedere loco primi, ut nemo illos gradu præcedat. th. 13. n. 7. qui ab inteſtato, etiamſi ſit ex numero liberorum, ſuccedere non poteſt, ille hic pro extraneo habetur. n. 6. Neptes cum patre ſuo avo ex teſtamento ſuccedentes, dotem non conferunt. n. 8. & th. 34. Nec inter ſe conferunt. th. 34. n. 2. Conferenda ab illis quibus legitima debetur. th. 13. n. 9. th. 33. n. 3. A liberis ſuis & emancipatis avo vel proavo ſuccedentibus. th. 21. th. 32. S. ſint primi, ſ. ulterioris gradus. th. 21. n. 2. A filia naturali matri ſuccedente. ib. Coheredibus defuncti ſcil. deſcendentibus. th. 24. 26. & p. 2. reſol. 1. n. 58. & reſol. 2. n. 14. A nepotibus in ſucceſſione avita,

avita, parente mortuo, non tantum fratribus, sed & amitis. p. 1. th. 47. n. 1. 2. Atque aliis defuncti nepotibus. n. 2. Licet nepotes matris, quæ dotem accepit, heredes facti non fuerint. n. 3. Licet res fungibilis in dotem data casu perierit. th. 37. n. 4. Idem est, si species æstimata venditionis gratia. n. 5. Secus, si simpliciter taxationis gratia, aut plane non est æstimata. n. 6. Quæ culpa aut dolo periit. n. 8. 9. Licet id factum culpa mariti aut tertii. n. 10. Quæ culpa vel dolo consumpta. th. 39. n. 6. Idem est si sine culpa, modo quis exinde locupletior factus sit. n. 8. Si casu deterior facta, in eo statu, quo est tempore collationis. th. 40. Et conferens expensas, prout factæ sunt, deducit. n. 3. Sive ex testamento, sive ab intestato succedatur. th. 20. n. 2. & th. 25. Licet inæqualiter. th. 20. n. 3. Et filia dotata in legitima tantum sit instituta. n. 4. Limitatur. ib. Cum augmento. th. 41. Non vero cum fructibus. n. 2. Limitatur in perceptis post delatam hereditatem. n. 3. Nec præstantur usuræ. n. 4. Limitatur. ib. Etiam quæ promissa est. th. 42. Debet ex bonis illius, cui succeditur, profecta esse. th. 43. p. 2. resol. 1. n. 49. & resol. 2. n. 16. S. vere, s. juris intellectu, fictione brevis manus. p. 1. th. 45. S. immediate marito, s. filiæ sit data th. 46. in successione materna a matre profecta confertur. th. 44. n. 1. Non illa, quam liberi a patre acceperunt. n. 2. Nec in successione paterna dos ab avo. n. 3. in avita dos a patre vel matre accepta. n. 4. Aut ab avo quidem, sed patris contemplatione. n. 5. Nec in successione paterna dos a matre. n. 6. Aut ex propriis liberorum bonis. n. 7. Aut ex legato vel donatione patri in eum finem relicto vel facta, constituta. n. 8. Quæ a parente vivo profecta est. th. 48. & p. 2. resol. 7. n. 4. & 26. Quæ post ejus mortem acquiruntur non conferuntur. p. 1. th. 48. n. 2. Uti dos in testamento parentis relicta. n. 5. Licet a testatore vivo adhuc sit præstita. n. 7. Promissa, coheredes a necessitate dotis solvendæ liberando. th. 49. n. 2. Promissam dotem fratres pro suis portionibus solvere, & tantundem ex hereditate percipere volentes, invita filia audiendi non sunt. n. 3. Si est apud filiam, realiter. th. 52. n. 1. Et quidem ipsa corpora, nec eorum æstimatio sufficit. n. 4. Limitatur. n. 5. Vel ejus æstimatio, quæ erat tempore constitutionis. th. 53. n. 2. Si est aucta vel diminuta, hoc pertinet ad filiam dotatam n. 3. seqq. Vel naturaliter, si est res fungibilis inæstimata. th. 54. Vel ex ejusmodi hereditariis rebus minus percipiendo. ib. Licet æstimatio interim fuerit mutata. n. 4. Actualiter, si est species inæstimata. th. 55. Temperamentum tamen admittitur. n. 2. Secundum æstimationem temporis, si res fuerit inæstimata, quo petitur collatio. th. 56. Limitatur. n. 5. Si fuerit bona fide vendita, in pretio accepto. n. 6. Non conferenda est a *filia* dotata, statuto a successione paterna exclusa, si cum filiis a patre in testamento heres instituatur. p. 1. th. 14. Neque filius hujusmodi filiæ. n. 4. Etiamsi talis filia in aliis bonis immobilibus alio in loco, ubi tale statutum non viget, cum filiis succedat. th. 15. A filia naturali ex testamento patris succedente. th. 16. A liberis naturalibus. th. 34. n. 3. Ab illo, qui neque actu, neque facto ascendenti succedit. th. 17. Ab illo, qui non affectat hujusmodi successionem. n. 3. A filia dotata patris hereditatem repudiante. th. 18. Etiamsi reliqui liberi tantundem non percipiant. n. 2. Vel dos saltem sit promissa.

ſa. n. 3. Limitatur. n. 4. A filia exheredata. th. 19. Licet haberet ex teſtamento legatum ampliſſimum. ibid. A Filia dotata, ſed in re certa inſtituta. th. 20. num. 5. Heredi in re certa inſtituto. th. 24. n. 3. Limitatur. ibid. Hereditariis creditoribus, hereditate cum beneficio inventarii adita. num. 4. Legatariis. n. 5. Aſcendentibus, neque collateralibus. th. 27. 28. Defuncti conjugi ſuperſtiti. th. 29. Licet in teſtamento aut ſtatuto æquis ex portionibus cum liberis ad hereditatem vocatus. ibid. Si caſu, aut ſine culpa amiſſa. th. 38. Sic ſi a furibus ablata, actiones tantum eo nomine competentes conferuntur. n. 4. Niſi propria culpa præceſſerit. ibid. Actualiter marito invito, ſi apud eum eſt. th. 49. n. 6. Et hoc caſu integra conferenda eſt, nec ſufficit, actionem contra maritum cedere. theſ. 50. Niſi maritus non ſit ſolvendo. num. 2. Limitatur. n. 4. Actualiter, ſi quis coheredes tantum ex hereditate præcipere permittat. th. 52. n. 6. Et quidem res ejuſdem generis & qualitatis. n. 8. Filiæ promiſſa a coherede extraneo pro parte peti poteſt. th. 30. Vere vel quaſi collata auget hereditatem & pinguiorem facit legitimam. p. 1. th. 58. n. 3. & p. 2. reſol. 1. n. 86. Collata ratione deductionis, *des Abzugs*, habetur pro re hereditaria. p. 1. theſ. 58. num. 4.

Dotis Collatio quid? p. 1. th. 3. Eſt varia. th. 4. Venit ex legis diſpoſitione, ſine qua nemo conferre tenetur. th. 5. & 9. Eſt a regulis juris communis exorbitans. th. 5. n. 5. Fit ad æqualitatem inter liberos ſervandam. th. 6. & th. 17. n. 2. Quæ tamen non debet eſſe arithmetica, ſed geometrica. th. 57. num. 7. Obtinet inter liberos aſcendentibus ſuccedentes. th. 7. Sed non inter aſcendentes deſcendentibus ſuccedentes. th. 8. S. ſoli, ſ. cum fratribus defuncti ſuccedant. n. 2. Sic & mater non confert dotem a filio acceptam. n. 4. Inter collaterales defuncti. theſ. 9. Inter heredes extraneos. th. 10. & 11. num. 3. Inter defuncti conjugem ſuperſtitem & liberos. p. 1. th. 11. n. 3. 4. & p. 2. reſol. 1. n. 81. Niſi aliud ſtatuto ſit receptum. p. 1. theſ. 11. num. 1. Cautionalis admittitur, ſi non conſtet quid, quantumve ſit conferendum. th. 56. n. 7. Ceſſat per prohibitionem patris vel verbis expreſſis vel æquipollentibus factam. th. 60. 61. Pater dotatæ filiæ minus relinquendo dotis collationem remittere non videtur. th. 61. In defuncti hereditatem facienda eſt. p. 2. reſol. 1. num. 33. ſeqq.

Dotis Collationis non factæ exceptio litis ingreſſum impedit, & dilatoria eſt. p. 1. th. 22. n. 4. 5. In materia præprimis ad voluntatem teſtatoris reſpicienda eſt. p. 2. reſol. 6. n. 9.

Dotis Collationem detrectans, compellitur vel actionum denegatione, vel officio judicis. p. 1. th. 22. Si quis omiſerit, percepta jam hereditate, adhuc quod plus percepit, reſtituere tenetur. n. 11. Inter liberos non impedit inventarium. theſ. 24. n. 6. Neque extranei heredis concurſus. th. 31. Petendi jus tranſit in heredes, adita hereditate. theſ. 35. Non adita, tranſit in tranſmittentium deſcendentes. n. 8. Sed non in extraneos. n. 9. Idem eſt ſi hereditas nec quæſita, nec transmiſſa. n. 10.

Ad Dotis Collationem ab imputatione in legitimam non valet argumentum. th. 48. n. 4. ſeqq. A communi dotationis onere non ducitur argumentum. p. 2. reſol. 1. n. 73. Non valet conſequentia a jure ſuccedendi ex ſtatuto. num. 80.

A Dotis Collatione ad collationem donationis propter nuptias valet argumentum. p. 1. th. 59. num. 1.

Dotem conferendi obligatio tranſit in heredem. theſ. 12.

DOTALIS.

Dotalis res quatenus adhuc dicatur conſtante, matrimonio? D. 76. theſ. 28.

Dotalis rei alienatio vel conſumptio quando liberet a collatione? D. 77. p. 1. th. 39. Amiſſio & deterioratio quando collationem impediat? theſ. 38. & 40. Præſcriptio, dote jam conſtituta, non poteſt incipere. D. 76. theſ. 30. n. 6. 7. Dominus eſt, conſtante matrimonio, maritus. th. 7. n. 3. Ob cuſtodiam & tutelam quæ fiunt, tributa & expenſas maritus de ſuo ſolvere tenetur, nec illarum nomine in dotis reſtitutione aliquid deducere poteſt. D. 54. theſ. 25. Fungibilis periculum caſuale pertinet ad maritum, etſi inde quæſita pertineant ad acquæſtum. D. 111. th. 63. n. 2. ſeqq. Ut & ſpeciei, mobilis vel immobilis venditionis gratia æſtimatæ. n. 8. ſeqq. Secus ſi taxationis gratia ſimpliciter æſtimata. n. 11. Limitatur. n. 12. Aut plane non æſtimata. n. 13. Etiam mobilis rei periculum pertinet ad uxorem. D. 118. th. 45.

Dotali pecunia fundum comparatum maritus alienare poteſt. ib. th. 46.

Dotales res an & quatenus poſſint permutari? D. 157. §. 3. th. 15. n. 2. Res mobiles maritus valide diſtrahere poteſt. D. 76. th. 14. Ampliatur. th. 14. Limitatur. ib. n. 6.

in Dotales res caſu deterioratas maritus expenſas neceſſarias faciens, eas in collatione deducit. D. 77. p. 1. th. 40. n. 2.

in Dotalibus rebus non locum habet propter expenſas contra uxorem retentio. D. 123. th. 24. n. 5. 6.

Dotalia pacta quæ valent in vim ultimæ voluntatis, ab una parte revocari poſſunt. D. 68. p. 3. th. 18. n. 1. Revocatio hæc quatenus de Jure Wurtembergico valeat? n. 2. 3. 4. Quomodo in foro Saxonico rite facienda? D. 75. th. 16. n. 4. 5. 6. De dote & donatione propter nuptias lucranda debent eſſe æqualia. th. 18. n. 3. & th. 60. De dote inita trahuntur etiam ad donationem p. n. ſi hæc revera ſit conſtituta. th. 60. n. 2. & 6. Quæ valeat in vim ultimæ voluntatis, coram V. teſtibus facienda ſunt. D. 68. p. 3. th. 19. n. 1. Quid obtineat de Jure Wurtembergico? n. 2. 3. Immobilia non æſtimata vel taxationis gratia æſtimata non comprehendit generalis hypotheca omnium bonorum. D. 158. tit. 1. th. 19. n. 3.

Dotalium bonorum nomine maritus proprio nomine & ſuo jure experitur. D. 18. th. 15. n. 3.

Dotalis fundus quid comprehendat? D. 76. th. 10. n. 2. ſeqq. Ut alienari nequeat, in maritum debet eſſe translatus quoad dominium. th. 17. Et traditus ſive vere ſive ficte. th. 19. n. 1. Cenſetur marito traditus, ſi tertio mariti nomine & voluntate traditur. th. 22. n. 2. Ut talis ſit, debet dotis nomine eſſe traditus. th. 23. Licet ab alio uxoris nomine. n. 3. Eſt, qui uxoris contemplatione ſervo dotali legatur. ib. Non eſt, quem maritus ab uxore quidem accepit, ſed alio, quam dotis titulo ejusdem dominium acquiſivit. th. 24. Non eſt fundus, venditionis gratia æſtimatus. n. 3. Quo caſu, matrimonio ſoluto, pretium præciſe reſtituit maritus. n. 6. 7. 8. Secus ſi fundus fuerit taxationis gratia æſtimatus. th. 25. Si fuerit alienatus, alienatio tunc in pendenti eſt, ſi uxori electio fuerit facta an æſtimationem, an rem ipſam repetere velit. th. 26. Secus ſi electio ſit facta marito. n. 2. Non fit, quamvis ſit dotali pecunia a marito emptus. th. 27. A marito nec conſentiente uxore alienari poteſt. th. 7. n. 3. th. 15. th. 29. 30. 34. Licet uxor ſæpius & poſt biennium conſenſerit. th. 34. Vel juramentum acceſſerit. n. 3. Quod ſecus

secus est de Jure Canonico. n. 4. A sponso alienari nequit. th. 8. Si fuerit cum alio communis, maritus ad communi dividundo judicium provocare nequit. th. 30. n. 5. & th. 44. n. 2. A marito oppignorari nequit. th. 31. Non venit sub generali hypotheca a marito creditori constituta. n. 2. Neque sub illa, qua bona tutoris vel curatoris pupillo vel minori tacite obligata sunt. n. 3. Non potest a marito in emphyteusin dari. th. 32. Servitutibus onerari. n. 2. An per transactionem a marito alienari possit? n. 4. Alteri locari potest. th. 33. Etiam in longum tempus. n. 2. vide tamen n. 4. Quando a marito uxori legari possit? th. 46. n. 2.

Dotalis fundi alienatio quando dicatur in pendenti. th. 21. n. 5. 6. Alienatio contra L. Juliam facta ipso jure nulla est. th. 36. Licet accipiens qualitatem rei ignoraverit. n. 2. Nec constante matrimonio subsistit. n. 4. Ex necessitate facta subsistit. th. 43. E. gr. si facta ob famem. n. 6. Subsistit si facta in utilitatem uxoris. th. 44. Si sit universalis, qua totum mariti patrimonium in alium transfertur. th. 45. Si uxori de dote repetenda nulla competat vel competitura sit actio. th. 46. Si extraneus ita fundum dotalem dedit, ut illum soluto matrimonio recipiat. ib. n. 1. Quandoque mediante doli exceptione th. 47. n. 3. Convalescit, si maritus postea irrevocabiliter fundi dotalis dominium acquisiverit. th. 47. n. 1. An adhuc prohibita? th. 48.

Dotalem fundum mariti heredes ad eos transmissum alienare non possunt. th. 9. Nec fiscus successor. n. 2. 3. Nec si maritus in servitutem redactus fuerit. n. 4. Alienatum an maritus constante matrimonio vindicare possit? th. 37. seqq. Uxor soluto matrimonio a quocunque possessore vindicat. th. 41. Etiam constante matrimonio, marito ad inopiam vergente. n. 2. Qua actione uxor a marito, soluto matrimonio petat? n. 5. Fundum vel decem si uxor creditrix debitori in dotem dederit, quid ratione alienationis obtineat? th. 20. Vel stichum marito debenti si uxor creditrix, quod debetur, doti promiserit? th. 21. Cornelium vel Stichum debenti marito, si debitum doti promittatur? n. 3.

Dotali fundo evicto, an maritus ejusve heredes emptori de evictione teneantur? th. 42.

ex Dotali re percepti fructus a marito licite alienantur. th. 11. n. 5.

DOTALITIUM.

Dotalitium quid? D. 75. th. 48. n. 3. 4. Si uxori constitutum, illa dotem repetere nequit. n. 3. Post mortem uxoris ad mariti heredes transit. th. 72. num. 4.

Dotalitii in constitutione locum habet querela enormis læsionis D. 154. tit. 5. §. 1. th. 51.

DOTARE.

Dotare matrem filius non tenetur. D. 87. p. 2. m. 1. th. 6. n. 15. Non tenetur pater filiam naturalem. ib. Frater illegitimus sororem suam. n. 18. Regulariter frater sororem suam. th. 6. n. 2. An sororem suam frater uterinus? n. 7. seqq. sororem suam frater inops. n. 24. Tenetur sororem frater tam Germanus, quam consanguineus. n. 19. In concursu Germanus præfertur. n. 20. Licet bona sua industria & non a patre acquisiverit. n. 26. In subsidium ex bonis fideicommisso subjectis. n. 27. Limitatur. n. 28. 29. Sororem Germanam & consanguineam, si aliunde dotem non habeat. th. 7. n. 1.

Non vero, si sine dote honestam nubendi conditionem invenire possit, vel sua culpa sit inops. n. 2. 3. Tenentur sorores suas omnes fratres simul, si plures sunt. th. 6. n. 21. Licet unus sit minor vel Clericus. n. 22. 23. Ut frater possit sororem, rem litigiosam alienare potest. n. 31. Sororem Germanam & consanguineam tenetur primogenitus, ubi jus primogenituræ viget. th. 8. Licet sit dives. n. 6.

Dotans in dubio censetur habuisse animum repetendi, si onus dotandi ad alium spectet. D. 75. th. 30. n. 3.

Dotandi liberos officium ad utrumque conjugem, si inter illos est bonorum societas, spectat. D. 77. p. 2. resol. 1. n. 5. & 41.

Dotatam de suo uxorem esse in solidum æquum est. p. 1. th. 49. n. 2.

Dotatæ ut sint fœminæ an consultum? D. 75. th. 1. n. 3.

DUBITANS.

Dubitans de dominio Authoris sui, percipiendo fructus tanquam b. f. possessor suos non facit. D. 19. th. 22. In jure, solutum condictione indebiti non repetit. D. 45. th. 10. Etsi fuerit omni jure indebitum. ib. secus si in facto. D. 145. tit. 6. th. 16. Ignoranti comparatur. D. 145. tit. 6. th. 16. D. 139. th. 20. n. 10. D. 93. p. 1. th. 11. n. 9. & p. 2. th. 36. n. 4. Donare non videtur. D. 145. tit. 6. th. 16. Vel tacens in consiliis publicis vel judiciis majorem partem non facit, sed velut dimidiatus utramque partem ex æquo auget. D. 60. th. 112. n. 1.

DUBITATIO.

Dubitatio voluntati contraria. D. 139. th. 20. n. 10. In jure interdum pro scientia habetur. D. 145. tit. 6. th. 16.

DUBIUM.

in Dubio honestum potius, quam inhonestum præsumitur. D. 5. diff. 2. thes. 9. n. 15. & th. 11. n. 11. D. 55. th. 22. num. 3. Interpretatio in benigniorem partem facienda est. D. 17. th. 33. n. 3. D. 55. th. 22. n. 3. Quilibet dignus, & nemo indignus præsumitur. D. 17. th. 46. n. 12. Cancellatio censetur a testatore consulto facta. th. 50. n. 5. Fallit in legatis libertatis & ad pias causas. n. 8. 9. Factum esse censetur illud, quod plerumque fit. th. 51. n. 3. Chirographum apud creditorem repertum cancellatum, ab ipso censetur factum. th. 64. statuta sese conformare censentur Juri communi. D. 77. p. 1. th. 11. n. 3. Maxime in jure singulari a propria significatione non recedendum est. D. 14. th. 19. n. 3. Facilius est clementem, quam severum esse. D. 61. th. 10. n. 8. Quilibet creditur id voluisse, quod æquissimum atque honestissimum. D. 87. p. 2. m. 2. th. 33. Non præsumuntur ea quæ raro fiunt. D. 92. th. 29. n. 3. Pro validitate negotiorum ab iratis gestorum pronunciandum est. ib. n. 4. Verba ita interpretanda, ut minus obligent. D. 120. th. 40. n. 4. Filius patrem supervixisse præsumitur. D. 74. th. 46. n. 4. Filii contemplatione magis, quam patris relictum præsumitur. D. 110. th. 11. n. 3. Contra fiscum pronunciandum. D. 85. c. 4. th. 2. n. 4. D. 120. th. 35. n. 11. D. 135. th. 26. n. 7. D. 88. th. 17. n. 20. Ignotus non censetur ad relictum vocatus. D. 70. c. 5. th. 12. n. 2. Inhærere iis debemus, quæ communiter fiunt. D. 124. th. 23. n. 7. Cessionis instrumentum producens præsumitur persona in eo nominata. D. 120. th. 41. n. 8. Ratione officii contractus initus censetur, quando in instrumento officii contrahentis fit mentio. D. 129. th.

th. 30. n. 6. Pro judice præſumitur. D. 94. th. 32. n. 1. Ad judicem incompetentem citatus venire, & ſuam exceptionem opponere debet. D. 27. th. 1. Jurisdictio naturaliter & paſſive cuivis territorio ſemper inhærere cenſetur. D. 159. c. 6. th. 2. An id legatum videatur, quod minus eſt, in perſonis conjunctis infra patrem dilectis? D. 70. c. 3. th. 1. n. 5. 6. 7. Non præſumitur relictum pro reſtitutione male ablatorum legatum pro ſalute animæ. c. 5. th. 2. n. 6. Legatum non compenſandi animo relictum præſumitur. D. 118. th. 59. D. 97. th. 7. Miles ſemper præſumitur capere & expendere mutuum in cauſas caſtrenſes. D. 110. th. 7. n. 4. Morbus de proximo ſuperveniens ex eadem cauſa reverſus præſumitur. D. 124. th. 21. n. 9. Noverca cenſetur bona. D. 87. Diſſ. 2. th. 9. n. 15. Officia videntur ſecundum conſuetudinem. D. 124. th. 30. n. 1. Ab officio ſua culpa remotus præſumitur. th. 50. n. 3. Pecunia tradita an mutua an depoſita præſumatur D. 100. th. 118. Dominus poſſeſſor civilis præſumitur. D. 106. th. 16. n. 3. Voluntas pura præſumitur. D. 139. th. 8. n. 2. Condominium & communio non præſumitur. D. 159. c. 9. th. 35. n. 2. Limitatur. n. 3. Fides de pretio habita an cenſeatur? D. 100. th. 130. In Principe juſta cauſa an præſumatur? D. 164. th. 93. D. 165. th. 28. Contra renunciationem judicandum eſt. D. 15. th. 20. n. 3. Pro reo pronunciatur. D. 84. th. 68. n. 17. Allodialia potius, quam feudalia cenſentur. D. 159. c. 9. th. 6. n. 2.

Dubia in meliorem partem ſunt interpretanda. D. 1. th. 12. n. 4.

DUELLUM.

Duellum detrectans pro infami habendus non eſt. D. 92. th. 60. n. 5. Aliis qui nunciant, illosque ad duellum provocant, maxime peccant, & puniuntur. D. 107. th. 34. n. 7.

in Duello ſi provocans a provocato injuria affectus provocatum occiderit, ordinaria mortis pœna punitur. D. 92. th. 59. n. 11. Si provocatus ira accenſus provocantem occiderit, an ordinaria homicidii pœna puniendus? th. 60. n. 2. & ſeqq.

DUPLICITAS.

Duplicitas vinculi inter pares gradu, nonnunquam alterum alteri præfert. D. 70. c. 5. th. 7.

DUPLUM.

Duplum ſolutum cenſetur quando corpus & ſimul ejus æſtimatio præſtatur. D. 11. th. 59. n. 3.

E

EBRIETAS.

Ebrietas ab allegante probanda eſt. D. 83. th. 16. n. 3. Adhuc hodie punienda venit. n. 5. 6. 7. Quod obſervatur in Ducatu Wirtembergico. n. 8. Levis non excuſat a dolo. D. 139. th. 7. n. 7. Enormiſſima liberat ab ordinaria, non vero ab extraordinaria pœna. ibid.

Ebrietatis tempore ſe aliquid feciſſe præciſe negans, ad juramentum veritatis facile admittendus non eſt. D. 93. p. 1. theſ. 28. num. 7.

In Ebrietate ſe rixari ſciens, ſi quis nihilominus ſe inebriaverit, ſequentes quoque rixas ab initio voluiſſe cenſetur. D. 139. th. 9. num. 7.

EBRIUS.

Ebrius dormienti eſt ſimilis, mentisque ei inducit exilium. D. 139. th. 7. num. 7. Matrimonium contrahens nihil facit. ib. Teſtis eſſe nequit. ibid. Teſtamentum

fa-

facere non poteſt. ibid. Homicida an pœna homicidii teneatur? ib. Velle non poteſt. th. 14. num. 5. Pro alio fidejubendo non tenetur, punitur tamen. D. 83. th. 16. n. 4. Faciendo injuriam, extra ordinem punitur. D. 89. th. 10. n. 4. Non tam graviter quam ebrioſus punitur. n. 4. Quomodo in Helvetia puniatur? n. 5.

Summe Ebrius furioſo comparatur. D. 55. th. 9. n. 1. Contrahere nequit. D. 78. theſ. 9. num. 8.

ECCLESIA.

ECCLESIA vel ejus adminiſtrator recedere non valet a locatione bonorum Eccleſiæ, ejus nomine & in ejus utilitatem ab anteceſſore legitime facta. D. 156. ſ. 1. th. 38. n. 4. Secus ſi quis res ad proprios reditus ſuæ dignitatis aut præbendæ pertinentes locaverit. ib.

Eccleſiæ res valide alienari poſſunt. D. 9. th. 24. num. 2. Curam externam concernentia negotia ad Principes & magiſtratus politicos pertinent. D. 57. p. 1. c. 2. theſ. 2. n. 7. ſeq. Quæ tamen hodie apud Principes Evangelicos in ſuis conſiſtoriis tractantur. n. 8. D. 159. c. 6. th. 75. num. 2. An executio ultimarum voluntatum legibus ſit demandata? D. 79. c. 6. num. 67. Si aliquid debetur, habet de Jure Saxonico perſonale exigendi privilegium. D. 59. theſ. 38. num. 2. An competant omnia fiſci privilegia? D. 158. tit. 2. th. 106. In bonis adminiſtratorum ſuorum an habeat tacitam hypothecam? D. 66. th. 94. num. 1. D. 158. tit. 2. th. 71. & th. 106. De Jure Wirtembergico ratione reſidui omnibus creditoribus præferuntur. D. 66. th. 94. n. 2. D. 158. tit. 2. theſ. 6. In bonis debitorum ſuorum an habeant tacitam hypothecam? D. 158. tit. 2. theſ. 71. & theſ. 106.

Eccleſiarum contra fundationes initæ pactiones, & transactiones primamque earum dotem enervantes, atque privilegia eripientes, vel labefactantes, ipſo jure nullæ ſunt, imo pœnis ſeveris coercendæ ſunt. D. 160. th. 11. num. 3.

Eccleſiaſticæ res & beneficia eccleſiaſtica an & quatenus poſſint permutari? D. 157. ſ. 3. th. 15. num. 2.

Eccleſiaſtici non ſolvunt vectigal. D. 166. theſ. 154.

EDERE.

Edere tenetur actor reo ad deliberandum ea tantum inſtrumenta, quibus ipſe uſurus eſt. D. 28. th. 16. Ad fundandam vero illius exceptionem, etiam reliqua ad cauſam pertinentia. ibid. Tenetur reus actori, qui ſuam intentionem probavit, ad replicationem fundandam, rationes ſuas. th. 17. Item ſi actor a reo rationum editionem petat, non ad fundandam ſuam intentionem ſed tantum adjuvandam. th. 18. D. 103. c. 5. th. 6. n. 4. 5. Tenetur reus actori inſtrumenta communia. D. 28. th. 19. Judex tenetur omnibus, quorum intereſt, acta judicialia, civilia & criminalia. ib. Non tenentur de jure civili mercatores qua tales libros rationum. th. 20. Secus moribus, ſed quatenus. ib.

EDICTUM.

Edictum quid? D. 126. c. 2. theſ. 5. n. 3.

EDICTUM ÆDILITIUM.

Edictum ædilitium locum habet, etſi venditor rei venditæ vitium ignoraverit. D. 118. theſ. 41. Non locum habet in locationibus. D. 106. concl. 22. In foro Saxon. in tribus tantum equorum vitiis frequentatur. D. 114. theſ. 16. Quid de Jure Wirtemberg. ibid. v. voc. Actio ædilitia & redhibitoria.

EDICTUM QUOD QUISQUE JURIS. &c.

Edictum quod quiſque juris &c. &c. non locum habet in privilegiis impetratis, nec

nec quoad concedentem, nec quoad impetrantem. D. 26. th. 11. Sic debitores qui inducias moratorias impetrarunt, easdem ſuis debitoribus concedere non tenentur. In tutore locum habet. D. 95. th. 33. n. 5. An & in procuratore? n. 7. ſeqq. An & quando detur contra JCtorum collegia? D. 26. th. 10. Non datur ſi magiſtratus aliquid novi juris in aliquem licet dolo ſtatuerit, ſententia tamen per appellationem reſciſſa aut reformata. th. 9.

Ex Edicto hoc retorſio juris iniqui locum habet contra magiſtratum non tantum ob dolum, ſed & latam culpam. th. 9. Sed non propter levem & leviſſimam culpam. ibid. Nec ob imperitiam. ib. Contra Aſſeſſorem tamen datur etiam ob imperitiam. ib. An ſubditi alterius civitatis vel provinciæ agere poſſint contra civitatem vel provinciam, quæ jure ſuperioritatis jus conſtituit ſingulare, juri communi contrarium, hocque obſervavit contra alias civitates vel provincias, antequam hæ civitates vel provinciæ ſimile jus conſtituant? th. 12.

EDICTUM SUCCESSORIUM.

v. ſucceſſorium Edictum.

EDITIO.

Editio inſtrumentorum actoris hodie, non ſine magno Reip. malo, poſt litem conteſtatam reſervatur. D. 119. theſ. 15.

EDUCATIO.

Educatio liberorum vitrico concedi poteſt. D. 5. diſſ. 2. th. 40. n. 6. 10. Item hodiernis moribus matri, ad ſecunda vota tranſeunti. n. 10. Pupilli fiat apud illum, qui omni maligna ſuſpicione caret, cujusque exemplo vita & mores pupilli non corrumpuntur. D. 137. th. 27. num. 2.

In Educatione qui non recte minores inſtituunt, non ſolum ipſis, ſed etiam Reip. injuriam faciunt. num. 3.

EGENUS.

Egenus quis? D. 87. p. 2. m. 1. th. 22. n. 6.

EHEHAFFTEN.

Inter *Ehehafften* refertur jus cauponum, cauponamque erigendi, furnos & molendina. D. 105. theſ. 9. num. 1. 2.

EINBUSS, *EINBUSSEN.*

Verbum, *Einbuſſ*, *Einbüſſen* generale eſt, & comprehendit etiam caſu fortuito amiſſa. D. 111. th. 53. n. 3.

ELECTIO.

Electio mala culpæ ſpecies eſt. D. 107. th. 55. n. 30. Mala eligenti eſt imputanda. D. 129. th. 22. n. 5. Perſonæ ob ſingularem confidentiam ad ſucceſſores vel alios non extendenda. D. 10. th. 42. n. 2. 10.

Electioni filii Jure Civili pater præſens eſſe poteſt. D. 64. th. 1. n. 4.

in Electione Senatorum vel Judicum Jure Hamburg. & Lubecc. perſonæ nominatæ & eligendæ cognati & affines tertio gradu ipſi juncti intereſſe nequeunt. ib. n. 3. 5. 6.

Eligit ſuo ſuffragio frater fratrem. ib. n. 4.

de Electione v. D. 162. per tot.

ELECTOR.

Electores in terris Electoralibus quoad actum ſecundum ob jus primogenituræ non poſſunt habere condominos. D. 159. c. 5. th. 12. Jus vectigalia exigendi adepti in præmium laborum. th. 51. n. 2. Regibus comparantur. D. 166. th. 42. Eccleſiaſtici prærogativam habent. th. 46. cur? th. 47. Anno decimo octavo pro majoribus habentur. D. 135. c. 3. art. 7. th. 5. num. 3.

Electorum in conventu Francofurti, ex quo ſunt convocati tres menſes conceduntur. ib. art. 6. th. 2. n. 3. A ſententiis an poſſit appellari? D. 166. th. 90. 91.

in Electores crimen læsæ Majestatis committitur. D. 141. th. 20.

in Electoribus convocandis unus mensis obtinet, numerandus ex die, quo de morte Imperatoris Moguntino constiterit. D. 138. c. 3. art. 6. th. 2. num. 1. Aurea Bulla octodecim annis completis perfecta & legitima ætas definitur, quam si attigerint, omnia jura, quæ 25. ætatis majores habent, accipiunt, ita ut non tantum officio Electorum fungi, atque suas provincias administrare possint, sed & fratrum minorum tutelam jure in se recipiant. D. 137. th. 17. n. 10. 11. Secus hoc est in aliis Principibus n. 12. Licet fuerit proximus Electoris agnatus. ib.

ELECTORATUS.

Electoratus dividi nequit. D. 159. c. 10. th. 8. n. 4.

EMANCIPATIO.

Emancipatio non tollit privilegia parentibus, ob naturalem reverentiam concessa. D. 13. th. 42. n. 2. Est hodie rarissima. D. 87. p. 2. m. 1. th. 13. n. 2. D. 96. th. 34. n. 2. Dissolvit fraternitatem civilem. D. 87. p. 2. m. 1. th. 13. n. 3. In dubio non præsumitur. D. 147. tit. 6. §. 1. th. 3. n. 10.

Emancipationis vim habet Jure Saxonico separatio. D. 140. th. 40. n. 2. In præmium pater novo jure dimidiam partem usufructus retinet. ibid. n. 1.

EMANCIPATUS.

Emancipatus impubes a patre arrogante sine legitima causa, quartam sibi debitam statim actione personali petere potest. D. 52. th. 41.

Emancipati habentur liberi majorennes & separatim habitantes. D. 67. th. 31. D. 65. th. 32. n. 1. D. 96. th. 34. Secus de Jure Civili. D. 67. th. 31. n. 2. Habentur filii mercatorum, mercaturam separatim exercentes. ib. th. 40. n. 2. 3.

inter Emancipatos & suos differentia quoad successionem ipsam, non quoad modum succedendi sublata est. D. 88. th. 27. n. 3. 4. 5. D. 19. th. 46.

EMERE.

Emit qui sciens rem alienam, re evicta non habet regressum regulariter contra venditorem, adeo ut nec pretium repetere possit. D. 54. th. 21. Qui e. gr. equum ea lege, ut detur experiundus, si interim damnum dedit, an venditor teneatur? D. 116. th. 25.

Emere & vendere nemo invitus compellitur. D. 120. th. 8. n. 2. D. 151. th. 10. n. 1. Limitatur. D. 120. th. 8. n. 2. Possunt qui contrahendo se obligare valent, nec specialiter ab h. contractu excluduntur. th. 11. n. 1. An qui ex officio aliquid vendunt? n. 2. An tutores & curatores? n. 3. An magistratus provinciales? th. 12. An & quatenus nobiles & in dignitate constituti, clerici, collegia, ecclesiastica & privilegiata, hostes, forenses. th. 13. Quis potest rem non tantum in totum, sed & pro parte, & quidem vel divisa, vel indivisa. th. 38.

ad Emendam rem credens non habet tacitam hypothecam. D. 67. th. 10. num. 5. 6.

Emens contra legum interdicta dicitur malæ fidei possessor. D. 7. th. 26. n. 2.

Emptæ aliena pecunia rei nec dominium, nec hypothecam consequitur dominus pecuniæ. D. 67. th. 10. Secus quoad hypothecam de jure Wurtemberg. num. 2.

Empta re, sed nondum tradita venditoris culpa deteriore facta, eo nomine emptori competit non actio Legis Aquiliæ, nec utilis, sed actio empti. D. 40. th. 16.

EMIGRATIO. EMIGRARE.

Emigratio si fiat fraude & dolo, emigrantem

tem ab oneribus prioris domicilii non liberat. D. 72. th. 68. n. 260.

Emigrandi jus & facultatem quilibet habet. ib. th. 59. num. 211. Beneficium subditis diversæ religionis concessum lege vel statuto tolli aut auferri non potest. n. 228. Jus non habent homines proprii sine Dominorum suorum consensu. th. 63. n. 240. Quid obtineat de Jure Wurtembergico? n. 242. Habent ob religionis diversitatem. n. 241.

EMPHYTEUSIS.

Emphyteusis quomodo cum Domino directo consolidetur? Disp. 56. thes. 39. A fœmina originem habens & Titio ejusque descendentibus masculis concessa, transit quoque ad descendentes masculos per filiam Titii. Disp. 70. c. 5. th. 10. n. 20. In rebus Academiæ constituta naturam & qualitatem habet emphyteusis ecclesiasticæ. D. 37. th. 7. Ecclesiastica etiam de sui natura transit in quoscunque heredes, & est perpetua. th. 10. Licet informiter concessa. ib. Cum directo dominio penes alterutrum conjugum existente, constante matrimonio consolidata, ad quæstus an pertineat? D. 128. c. 4. th. 15. n. 9. Concessio est species alienationis D. 110. th. 13. n. 4.

Emphyteusin filii, repudiata patris hereditate jure hereditario accipere & retinere nequeunt. D. 37. th. 9. Ampl. licet defunctus prædium illud emphyteuticarium pro se & filiis suis acceperit. ib. Nec hoc casu ex pacto & providentia illam petere possunt. ib. Limit. nisi manifeste constet de alia contrahentium voluntate. ib. Pro se & heredibus aut liberis acceptam emphyteuta valide etiam sine liberorum consensu alienare potest. th. 11.

in Emphyteusin dare non possunt tutores vel curatores res minorum. th. 18. Si dominus prædii dominantis fundum servientem accipit, confusione non extinguitur. D. 39. th. 17.

Emphyteusi pro se & fratribus suis absentibus accepta, hisce non mandantibus vel ratum habentibus, nullum jus acquiritur. D. 87. p. 2. m. 2. th. 1. n. 6. Jure hereditatis vel alia ex causa ab emphyteuta in dominum directum translata, servitus ab emphyteuta rei illi imposita non extinguitur. D. 37. th. 12. Ab emphyteuta vendita & alienata, ipse Domino dolo majus pretium indicans, cadit jure suo. th. 19.

in Emphyteusi hypotheca ab emphyteuta sine domini consensu constituta Jure Comm. est valida. th. 13. Secus de jure Wurtemb. ib. Sed an propterea jure suo cadat? ib. constituta hypotheca re illa ad dominum ex causa caducitatis reversa, extinguitur. th. 16. Sed quid si hypotheca consensu domini constituta? ib. Seu re emphyteuticaria vendenda duo menses obtinent D. 138. c. 3. art. 6. th. 3. n. 2.

EMPHYTEUTA.

Emphyteuta si debito tempore non solvit canonem, etiam sine interpellatione, ipso jure, suo jure cadit. D. 65. th. 42. n. 1. Jus Saxon. Electorale requirit hic sententiam. n. 2. Ob canonem naturaliter non solutum jure suo non excidit, si ipse demonstret sese compensatione liberatum esse. D. 149. tit. 2. th. 13. n. 7. Si hypothecæ generali omnia sua bona subjecerit, an bona emphyteutica obligentur? D. 37. th. 13. Invito domino emphyteusin deserere nequit. th. 17. Etsi per triennium canonem non solverit. ib. Si emphyteusin vendiderit & alienaverit, domino vero dolo majus pretium indicaverit, cadit ipse jure suo. th. 19.

Novus ad canonem a priori emphyteuta non ſolutum non eſt obligatus. th. 20. Qui fundum emphyteuticarium legavit, ſi poſtea directum quoque redemerit dominium, plenum dominium legaſſe videtur. D. 118. theſ. 69. Tanquam immobilium poſſeſſor a cautione judicio ſiſti abſolvitur. D. 27. th. 15. D. 125. c. 3. th. 6. Habet in re emphyteuticaria, quam ad minimum naturaliter poſſidet, jus cum univerſa utilitate, quod ex natura ſua perpetuum & in heredes tranſitorium. D. 125. c. 3. th. 6. n. 2. An Dominum rei nominare poſſit? D. 106. th. 8. Res emphyteuticas oppignorare poteſt etiam pro debito rei pretium excedente. D. 158. tit. 1. th. 37. n. 4. Quid Jure Saxonico & Wirtemb? ibid.

Emphyteutæ heres regulariter propterea expelli nequit, canone per triennium a defuncto non ſoluto. D. 37. theſ. 21. Si propter tumultus bellicos non licet ingredi fundum emphyt. remittendus eſt canon. D. 19. theſ. 57.

Emphyteutam regulariter expellere nequit heres defuncti, ob canonem defuncto non ſolutum. D. 37. th. 22.

Emphyteuta rem ſub addictione in diem & quidem ſub conditione reſolutiva alienante, an locum habeat pœna commiſſi? D. 152. tit. 2. th. 10.

Ab Emphytheuta quando dominus ſciens, canone per triennium non ſoluto, petit & exigit canonem, caducitatem remittere cenſetur. D. 37. th. 22.

EMPHYTEUTICUS.

Emphyteuticus contractus ſcripturam præciſe non requirit. D. 78. th. 17. n. 3. 4. Retractus an vendi & cedi poſſit? D. 153. §. 2. th. 18. n. 2. Contractus nullus redditur ob dolum cauſam dantem. D. 37. theſ. 8.

Ex Emphyteutico contractu actio perſonalis tantum oritur, quæ ex utraque parte eſt directa. D. 37. th. 8.

In Emphyteutico contractu an locum habeat querela enormis læſionis? D. 154. tit. 5. §. 1. th. 52. n. 1. 2. 3.

Emphyteuticæ rei dominus præfertur creditori hypothecæ, non jure tacitæ hypothecæ, ſed jure dominii. D. 158. tit. 2. theſ. 98. num. 3.

Emphyteuticæ res an & quatenus poſſint permutari? D. 157. §. 3. th. 15. n. 2.

Emphyteutica bona ſine domini conſenſu vendi & oppignorari poſſunt. D. 67. th. 16. D. 65. th. 40. Modo ille ad actualem rei iſtius translationem adhibeatur. D. 67. th. 16. Jure Wirtembergico neque vendi neque oppignorari ſine domini conſenſu poſſunt. ibid. num. 2. 3.

EMPTIO.

Emptio venditio quid & qualis contractus ſit? D. 151. th. 1. n. 1. 2. Semper eſt contractus conſenſualis. D. 115. th. 39. Eſt I. vel ſine ſcriptis, vel in ſcriptis facta. D. 151. th. 4. num. 1. In ſcriptis quid? ibid. Differt ab emptione ſcripta. th. 5. n. 1. Etiam ratione pœnitentiæ. ibid. & n. 2. Qualis in dubio præſumatur? th. 6. II. vel naturalis ſ. Oeconomica, vel artificialis ſ. negotiatoria th. 17. n. 1. An h. ultima ſit licita? num. 2. Perficitur conſenſu contrahentium puro & libero, utcumque declarato, etiam inter abſentes, modo ſit ſimultanenus. theſ. 8. An & de Jure Wirtembergico? th. 9. Sine re, quæ non exiſtit, nec futura ſperatur, non contrahitur. th. 17. In uno non conſtat, ſi quis duos ſervos emerit pariter uno pretio, quorum alter ante venditionem mortuus. ib. An ſubſiſtat, ſi domus exuſta veneat? th. 18. Rei extra commercium exiſtentis an & quatenus valeat? th. 19. 20. Rerum, quæ commercio exemtæ non ſunt, recte contrahitur. th. 21. Pecuniæ quatenus valeat? ibid. Rei communis vel alienæ an & quatenus valeat? ibid. & theſ. 22. Quid

Quid si sciens quis rem alienam vendiderit, vel emerit? th. 23. Ipso jure nulla est, si res vendita emptoris est propria. th. 24. num. 1. Licet emptor hoc ignoraverit. ibid. Qui pretium solutum repetit indebiti condictione. ibid. Si pro parte emptoris propria, illa pro parte nulla tantum est. ibid. Rei per usumfructum, quem emptor in illa habet, non impeditur. n. 2. Pretium tamen minuitur. ib. Juris, quod tertius in re vel ad rem habet & prætendit, a domino facta valet. n. 3. Rei suæ conditionalis subsistit, modo existentis conditionis tempore emptoris non sit. n. 4. Rerum futurarum quando valida? th. 25. n. 1. Futuræ rei hanc tacitam continet conditionem, si aliquid natum vel captum fuerit. th. 26. Si nihil natum vel captum, contractus retro redditur nullus. ibid. Limitatur. ib. Si aliquid natum vel captum, emptio subsistit, & totum pretium debetur, licet sit infra pretium. th. 27. n. 1. Limitatur. ibid. Fructuum pendentium vel qui sunt in herbis, simpliciter facta, licet omnes casu perierint, emtorque nullos perceperit, valet, & damnum hoc pertinet ad emptorem. th. 27. n. 2. vid. tamen th. 28. Spei valet, licet nihil sit natum, nihilque captum. ibid. Nisi hoc dolo vel culpa venditoris factum. th. 29. n. 1. Si aliquid natum vel captum, totum debetur, licet duplo pretium excedat. n. 2. Limitatur. n. 3. In dubio an potius spei an vero futuræ rei videatur contracta. th. 30. Fit vel ad corpus & per aversionem, vel ad mensuram & quantitatem. th. 31. num. 2. Ad corpus quando facta videatur? th. 32. Si ad corpus facta, statim perfecta est, quamprimum contrahentes de re & pretio consenserunt. th. 33. n. 1. Ad corpus facta, quid comprehendat? n. 2. Est titulus ad transferendum dominium habilis. thes. 63. n. 3. Quando ratione periculi dicatur perfecta? D. 154. tit. 6. §. 1. th. 1. Rerum immobilium nudo consensu quocunque modo declarato perficitur. D. 67. thes. 20. n. 3. Jure Wirtembergico requiritur judicialis insinuatio, vel spatium 14. dierum. ib. n. 1. 2. Ad mensuram quando videatur facta? D. 151. §. 1. th. 34. n. 1. Quid in ea obtineat? n. 2. Mensura loci rei sitæ, non contractus est spectanda. th. 35. Quando mensuratio facienda? th. 36. Quando sit perfecta? thes. 37. In dubio a partibus contracta censetur. th. 40. seqq. Non valet, quæ ab initio & expresse statim donationis gratia vel uno nummo facta. th. 44. 45. Minori pretio, donationis causa, facta an & inter quos valeat? thes. 46. An & quando per testes vel instrumenta probetur, licet de certo pretio nihil deponant, vel in se contineant? thes. 47. Non valet, si convenerint partes, quod res justo pretio alicui debeat esse vendita? th. 47. Limitatur. ibid. Non valet, si pretii determinatio collata est in arbitrium contrahentium. thes. 50. Nec valet, si in arbitrium tertii incerti collatio facta. th. 51. Ita, ut nec ad boni viri arbitrium sit recurrendum. ibid. Licet arbitrium peritorum electum ibid. Quid hodie? ib. An valeat, si pretii determinatio in arbitrium tertii certi collata? th. 52. Quomodo differat ab aliis contractibus. th. 62. Quomodo a pacto de emendo & vendendo? th. 63. n. 1. A permutatione? n. 2. A locatione conductione? n. 3. Non omnis in scripturam redacta, in scriptis facta dicitur. D. 115. thes. 40. Est modus obligandi, non vero modus universitatem bonorum transferendi. D. 136. th. 8. num. 6. Donationis causa ex parte recte contrahitur. D. 150. tit. 2. §. 1. thes. 19. num. 2. Sub lege

commissoria facta est pura & statim perfecta. D. 152. tit. 3. th. 9. num. 1.

Emptionis venditionis vocabulum non omnem comprehendit alienationem. D. 151. th. 3. Objectum est merx & pretium. thes. 16. Substantialia quæ dicantur? th. 65. Naturalia interna & externa quæ? th. 66. n. 1. 2. 3. Accidentalia quæ? thes. 67. Ut sunt I. arrha. th. 68. v. voc. Arrha. II. Dies th. 69. v. voc. Dies. III. Conditionis appositio. thes. 70. v. voc. Conditio. Pendente conditione ipsa emptio est in pendenti. th. 71. n. 1. Et ratione obligationis & actionis, non pœnitentiæ, est imperfecta. ib. Nec hic per rei traditionem simpliciter factam conditio usucapiendi vel dominium in emptorem transfertur. n. 2. 3. Limitatur. n. 4. Existente conditione, retro perfecta censetur venditio. th. 72. Deficiente conditione ipsa emptio ab initio nulla fuisse creditur. th. 73. IV. modus. th. 74. Qui venditionem non suspendit. ib. V. Pœna conventionalis. v. Poena conventionalis. VI. Pacta adjecta th. 75. num. 1. In continenti adjecta quænam dicantur? n. 2. Si de essentialibus aliquid tollunt, totum contractum informant, & novum ac in specie diversum inducunt. n. 3. Limitat. ib. Quid si de naturalibus internis aliquid tollunt? th. 76. Quid si de essentialibus nihil tollunt, sed circa illa aliter, & tantum detrahendo vel adjiciendo disponunt? th. 77. Quid si respiciunt naturalia externa, aut accidentalia illis aliquid addendo vel detrahendo? thes. 78. n. 1. 2. th. 79. Ex intervallo adjecta quænam dicantur? th. 80. Si substantialia vel naturalia intrinseca afficiunt, detrahendo vel adjiciendo, quid operentur? n. 1. Quid si tantum naturalia externa & accidentalia concernant, iisdem aliquid addendo vel detrahendo? thes. 81. Resolutiva quænam dicantur? th. 83. Quot modis illa fiant? th. 84. Cujus exempla. th. 85. seq. Pactum de retrovendendo quid? th. 87. 88. Propter hoc pactum prior venditor non manet rei venditæ & traditæ dominus. th. 89. Nec habet ille rei vindicationem contra emptorem aut tertium possessorem. ibid. Sed ipse aut ejus heredes aut successores singulares actionem ex empto contra emptorem ejusque heredes habent. th. 90. Emptor fructus omnes interim perceptos retinet. ibid. Pactum juris Protimiseos vid. voc. Protimisis. Pactum addictionis in diem. v. voc. Addictio in diem. Et Legis Commissoriæ. v. Commissoria Lex. Post contractum quicquid rei pretio accrescit, vel decrescit, illud ad emptoris lucrum & damnum pertinet. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 14. n. 2. Ad perfectionem non pertinet dominii translatio, sed tantum ad ejus implementum. D. 152. tit. 3. th. 25. Rescissio quid? D. 154. tit. 5. §. 1. th. 1. A contractu unius pœnitentia non disceditur. tit. 5. §. 2. th. 1. Sed mutuo dissensu. th. 2. n. 1. Modo res sit integra. ibid. n. 2. An res desinat esse integra per fidejussoris, pignoris vel arrhæ dationem? n. 3. Contraria sunt I. Dolus, tam incidens quam causam dans. D. 151. th. 93. Quomodo inter se differant? ibid. II. Metus, qualis, quomodo? th. 94. III. Error. th. 95. Si contrahentes errant circa id, quod principaliter respiciunt, naturaliter contractus est nullus. ibid. Si circa genus contractus, nullus est contractus. th. 96. Si circa personam, cum qua contrahitur, contractum nullum reddit. th. 97. n. 1. Secus si tantum circa personæ qualitatem. n. 2. Vel nomen errent. th. 98. Modo de persona, re & pretio constet. ibid. Si circa pretium contractum

ctum impedit. th. 99. Limitatur. ib. Si circa rem & quidem in ejusdem corpore s. individuo, contractum reddit nullum. th. 100. Si in tota ejus materia, idem dicendum. th. 101. S. unus tantum s. uterque ita erraverit. th. 102. Quænam actiones h. c. competant? ib. Si saltem in parte materiæ vel solummodo circa alias rei qualitates contingit, emptio subsistit. th. 103. 104. Si in sexu, nulla est emptio. th. 105. Si circa accessoria, non vitiat contractum. th. 106. Cujusnam error s. scientia in hujusmodi quæstionibus consideranda veniat? th. 107. IV. Simulatio. th. 108. seqq. v. voc. Simulatio. V. Obscuritas & ambiguitas. th. 113. Contractum non illico reddit nullum, si aliunde de mente contrahentium constat. ib. Unde interpretanda? ib. Si tolli nequeat, interpretanda contra illum, qui verba obscura & ambigua protulit, scripturamque formavit. ibid. VI. Læsio enormis in pretio v. voc. L. 2. C. de resc. vendit.

Emptioni venditioni adjici solitum pactum, quo tamdiu dominium ad tempus reservatur, donec omne pretium venditori solutum, optima cautela est. D. 152. tit. 3. th. 23. Ante traditionem vel in ipsa traditione accedat. th. 26. Emptionis perfectionem h. pactum non impedit, nec illam resolvit, sed venditorem ratione pretii sui securum reddit. th. 24. 25. Additum pactum si non est resolutivum, ex eo, quod emptor legi contractus non satisfecit, vera emptio rescindi nequit. D. 154. §. 2. th. 84.

Emptionem venditionem perfectam non facit dies, in quem pretii solutio vel rei traditio dilata. D. 154. tit. 6. §. 1. th. 14.

Emptione venditione propter enormem læsionem rescissa, fundoque empto venditori restituto, servitus interim ab emptore tertio remissa, vel constituta salva manet. D. 39. th. 14. Sed si servitus sub conditione resolutiva empta, & existente conditione restituitur, tunc servitus interim ab emptore imposita extinguitur. th. 16. Sub addictione in diem & conditione resolutiva contracta, resoluta, fructus & commoda venditori restituenda. D. 118. th. 36. D. 106. concl. 18. Idem dicendum si sub conditione suspensiva inita. D. 118. th. 36. Perfecta una pars, altera invita, sub jactura arrharum pœnitere non potest. D. 11. th. 109. seqq. Si pecunia simpliciter sit data, censetur potius in pretii solutionem, quam arrhæ nomine data. ibid. th. 75. n. 4. Perfecta, periculum non ad venditorem, licet adhuc sit rei venditæ dominus, sed ad emptorem pertinet. D. 152. tit. 3. th. 25. Ita ut emptor etiam post rei interitum pretium solvere cogatur. D. 154. tit. 6. §. 1. th. 2. n. 4. Quid Jure Würtembergico hîc obtineat? th. 3. n. 1. 2. Ampliatur 1. etiamsi conditio resolutiva contractui sit addita. th. 4. n. 1. 2. Aut venditor rem venditam iterum alteri vendiderit, & pretium acceperit. n. 2. 3. aut res fungibiles ad corpus & per aversionem venditæ. n. 3. 4. Aut si alius rem venditam jure protimiseos retrahere desideret & de eo lis duret. th. 5. n. 1. 5. Aut si venditor in rei traditione, donec pretium fuerit solutum, dominium sibi reservaverit. ibid. n. 2. Limitatur 1. si venditoris dolus, lata vel levis culpa casum præcessit. th. 7. 2. si ejus mora intervenit. th. 8. n. 1. Licet res vendita eodem modo apud emptorem fuisset peritura. ibid. Nisi venditor moram per subsecutam oblationem iterum purgaverit. n. 2. 3. 3. Si venditor pacto periculo se subjecit, & casum in se recepit fortuitum. th. 9. n. 1. Quid si solam custodiam promisit? n. 2. 4. Si res vendita periit ex præcedeent

cedente vitio. th. 10. Perfecta omne commodum ad emptorem pertinet. D. 154. tit.6. ʃ.2. th. un. Perfecta venditor actiones propter rei amissionem, deteriorationem, aut interitum contra alios sibi competentes, emptori cedere tenetur. ibid. ʃ.1. th.6. Nondum perfecta rei venditæ periculum pertinet ad venditorem. D. 154. tit. 6. §. 1. th. 11. n. 1. Ut in emptione in scriptis, scriptura nondum perfecta. ibid. n.2. Quid si ædes conditionaliter venditæ? th. 13. Quid si ad quantitatem contracta? th. 15. seqq. Quid si ad gustum facta? th. 22. seqq. Quid in venditione generis ratione periculi? th. 25. Quid in venditione duarum rerum alternative venditarum? th. 26. Quid in perceptione decimarum vendita? th. 27. n. 1. Quid de h. venditione in foro Würtembergico? n. 2.

ex Emptione venditione quales nascantur actiones? D. 155. §. 1. th. 1.

in Emptione venditione perfecta, si venditor dominium, donec pretium solutum sibi reservavit, ad quem pertineat periculum? D. 116. th. 45. D. 118. th. 35. Dominium ante solutum pretium, vel fidem de eo habitam, non transfertur. D. 7. th. 20. n. 1. Differt arrha a pretii additamento *von dem Leykauff*. D. 11. th. 86. Sumptus bibales, *den Wein-oder Leut-Kauff* refundit ille, qui a contractu recedit. th. 87. Datur quandoque sanctus denarius, *der Gottes-Pfenning*, & differt ab arrha. th. 85. Equorum, quod datur famulis pro capistro, *das Halffter-Geld*, differt ab arrha. th. 88. Periculum rei emptæ, conventione de re & pretio inita statim ad emptorem pertinet. D. 64. th. 64. n. 1. Rerum immobilium periculum pertinet Jure Würtembergico ad venditorem ante insinuationem vel effluxum 14. dierum. D. 11. th. 105. n. 5. 6. D. 67. th. 19. Quod & eo jure ad alios contractus extenditur. D. 11. th. 116. Quid de Jure Hamburg. obtineat? D. 64. th. 64. n. 2. In scriptis an ante scripturam absolutam pœnitens pœnam arrhalem incurrat? D. 11. th. 163. seqq. Si simpliciter conventum, ut scriptura fiat, magis probationis, quam perfectionis gratia facta præsumitur. D. 151. th. 5. n. 1. Venditor, qui ignorans rem alienam vendidit & tradidit, obligationi suæ in tantum satisfecisse censetur, ut ante ejusdem evictionem ab emptore conveniri non possit. th. 22. Merx sit certa & determinata. th. 31. Pretium I. consistere debet in pecunia numerata, s. nummis ad numerum solvendis. th. 39. n. 2. D. 156. §. 1. th. 28. Quid si res & pecunia promissa? D. 151. th. 40. Quid si pro re æstimata res alia tradatur? th. 41. Quid si pro re pecunia, sed a Principe reprobata, promissa? th. 42. II. Sit verum, non simulatum. th. 43. Quid si donationis gratia, vel uno nummo, vel minori pretio contracta? th. 44. seqq. III. Sit certum. th. 47. Quod constituitur etiam per relationem, & an & quando hoc fieri possit? th. 49. seqq. Augmentum pretii potest esse incertum. th. 53. Quatenus requiratur justum. th. 54. Justum regulariter intelligitur, quandocunque pretii fit mentio. ibid. justum est vel legale vel vulgare. th. 55. Omnium rerum legale definiri nequit. th. 56. Legale regulariter æquivalens & justum præsumitur. th. 57. In indivisibili consistit, & nullam latitudinem admittit. ibid. Quid de illius excessu & defectu? ibid. Vulgare quodnam? th. 58. n. 1. Quænam circumstantiæ in in eo constituendo considerentur? n. 2. An latitudinem admittat? th. 59. Quotuplex? ibid. In pretio quatenus circumventio licita? th. 60. n. 2. Justum omnis læsionis est mensura. th. 61. Justum

ſtum, ſi determinandum, ad tempus contractus, & ad locum, ubi res venditur & traditur, reſpiciendum. ibid. Potius id quod actum, quam id, quod dictum ſequendum. D. 152. tit. 3. th. 12. Pœnam ultra legitimum uſurarum modum emptor valide promittere non poteſt. D. 155. §. 2. th. 22. n. 1. 2. Venditor pœnam dupli in caſum evictionis jure promittere poteſt. n. 3. An pœna ab emptore venditori in caſum facti ſimul promiſſi non præſtiti promiſſa valeat? th. 23. Pœna conventionalis in caſum pœnitentiæ promiſſa, *der Reukauff* tam ex parte venditoris, quam emptoris valet. th. 24. n. 1. 2. Pretio nondum ſoluto, rei venditæ dominium per traditionem in emptorem non transfertur. D. 155. §. 1. th. 5. n. 1. 2. Limit. niſi venditori alio modo fuerit ſatisfactum. n. 3. Aut ipſe fidem habuerit de pretio. n. eod. Unde fides de pretio habita cenſeatur? n. 3. 4. Quis fidem de pretio habere poſſit? n. 5. Rei venditæ & traditæ dominium ſoluto pretio in emptorem tranſit. §. 2. th. 13. n. 1. Licet nummi alieni ſoluti ſint. ibid. Nummis alienis ſolutis, dominus rem venditam vindicare non poteſt. n. 2. Niſi ſit miles vel pupilli pecunia tutor rem emerit. n. 3. Pretii periculum non ſtatim ex tempore contractus ad venditorem pertinet. th. 15. n. 2. Quantitas uſurarum non conſtituitur pro ratione fructuum, ſed ex more regionis. th. 18. n. 1. Ampliatur. n. 2. Uſurarum præſtandarum cauſa eſt non actualis fructuum perceptio, ſed fruſtratio & mora emptoris contra bonam fidem admiſſa. th. 19. n. 2. v. voc. Actio Empti.

EMPTOR.

Emptor, qui rem emptam, donec pretium ſolvatur conduxit, propter impedimentum citra locatoris culpam ſuperveniens, mercedis exonerationem petere nequit. D. 156. §. 2. th. 16. & th. 30. Theſaurum in fundo empto inveniens, an theſauri ratio habeatur, ita ut venditor tanquam ultra dimidium juſti pretii læſus agere poſſit? D. 116. th. 44. Alieno nomine poſſidet, nec authorem, a quo cauſam habet, nominat, ſed ipſi, ut liti adſit, litem denunciat. D. 106. th. 7. In caſum pretii ſuo die non ſoluti pœnam uſuris majorem promittere non poteſt. D. 113. th. 31. n. 3. ſeqq. th. 32. n. 1. Ampliatur. th. 32. num. 1. ſeqq. Si in pretii ſolutione moram admittit, ex tempore moræ ad uſuras obligatur. D. 122. th. 19. n. 2. Pretio tamen ſoluto, uſurarum reſiduum peti nequit. n. eod. & ſeqq. Præciſe ſolvere tenetur totum pretium. D. 155. §. 2. th. 12. n. 1. Quomodo & quatenus? n. 1. 2. Nummis alienis ſolutis non liberatur. n. 3. An Dominus nummorum rem vindicare poſſit? th. 13. n. 2. Fide de pretio non habita, quando in mora & obligatione ad uſuras conſtituatur? th. 17. n. 1. ſeqq. Uſuras pro more regionis, non pro ratione fructuum præſtat. th. 18. n. 1. Licet emptor maximos vel nullos ex re vendita perceperit fructus. n. 2. & th. 19. In caſum pretii dicta die non ſoluti ultra legitimum uſurarum modum pœnam venditori valide promittere nequit. th. 22. n. 1. 2. Si ultra pretium, etiam factum, tanquam additamentum, promiſit, ejus nomine, & in caſum, ſi non fiat, efficaciter venditori pœnam promittit. th. 23. Etiam non obſervatis legitimis uſurarum metis. ibid. Interdum recte agit ad intereſſe quando? D. 155. §. 1. th. 9. n. 1. & th. 17. n. 5. Intereſſe quomodo h. l. æſtimetur? th. 9. n. 2. Præterita tributa & ſimilia onera, quorum dies ceſſit ante venditionem, ſolvens a venditore repetit. th. 15. n. 6. Limitatur. ibid.

ibid. Ante pretium ſolutum exceptione rei alienæ ſeſe defendere non poteſt, periculo evictionis non imminente. ʃ.2. th. 9. n. 1. Licet extrajudicialis interpellatio intervenerit. n. 2. Vitium in merce probare debet. D. 100. th. 139. Poſterior ſciens priori rem venditam ſi emat tamen, etſi ipſi tradatur, quis potior? th. 150.

Emptori debentur fructus naturales in re vendita tempore contractus pendentes & cum illa cohærentes. D. 155. §. 1. th. 19. n. 1. & ʃ.2. th. 15. n. 2. Ampliatur etiamſi ſint maturi & mox percipiendi. §. 1. th. 19. n. 2. Aut licet re non vendita illorum portio ad colonum partiarium pertineret. th. 20. n. 1. Aut poſt contractum ante rei traditionem apud venditorem nati, & ab ipſo percepti. th. 21. Limit. n. 4. An & quatenus debeantur fructus civiles? §. 1. th. 22. An & quatenus debeatur merces vinea locata vendita? th. 23. Aut ædibus locatis venditis? th. 24. Debentur acceſſiones & pertinentiæ, quæ tempore contractus adfuerunt, vel poſtea acceſſerunt, vel quas venditor acceſſuras promiſit. th. 26. ſeqq. Quæ tempore contractus ad perpetuum rei venditæ uſum deſtinata & in illa collocata erant. d. th. 26. Licet in contractu illorum mentio non fuerit facta. ibid. Aut non ſint affixa, nec cohærentia. th. 27. Ædibus, diverſorio, caſtro, fundo, ſtagno, vivario &c. vendito quæ debeantur, vel non? th. 39. ſeqq. Non debentur quæ in ædibus vel fundo vendito non tanquam partes & perpetui uſus, ſed tantum ornatus & cuſtodiæ gratia aut ob aliam cauſam temporalem exiſtunt. th. 35. n. 1. 2. 3. Licet ſint affixa. n. 4. Limit. niſi aliud dictum. n. 5. Vel de contraria patrisf. mente aliunde appareat. n. 6. Inſtrumenta ad rem venditam pertinentia an tradenda? th. 36. Præſtanda, quæ poſt contractum accedunt. th. 37. ſeqq. Quomodo ſuccurratur tradita re vendita, ſed aliena? ʃ. 2. th. 6. ſeqq.

ad Emptorem pertinet periculum rei venditæ, quamprimum de re & pretio conventum eſt. D. 67. th. 19. n. 1.

in Emptorem quando transferatur rei venditæ dominium? D. 155. §. 1. th. 42.

Emptores plures in ſolidum obligati beneficium diviſionis habent. D. 14. th. 22. num. 6.

EPISCOPUS.

Epiſcopus & Prælatus ſine conſenſu Capitali compromittere non poſſunt. D. 10. th. 15. Hodie peculium quaſi caſtrenſe habere nequit. D. 110. th. 8. n. 2. Qua hora ordinandus? D. 138. c. 3. art. 2. th. 2. n. 9. Limina beati Petri quolibet anno vel per ſe vel per legatum ſalutare juramento adſtringitur. ib. art. 7. th. 2. n. 2.

in Epiſcopum nemo niſi ex legitimo matrimonio natus eligendus eſt. D. 98. th. 34. n. 3. Eligi poteſt legitimatus per ſubſequens matrimonium. ibid.

in Epiſcopis confirmatis ordinandis tres menſes obtinent. D. 138. c. 3. art. 6. th. 2. n. 3. Limitatur. ibid.

EPISTOLA.

Epiſtola quid? D. 14. th. 6. n. 7. D. 78. th. 6. Vocatur nuncius, mutus, ſeu tacens. D. 107. th. 2. n. 5. & th. 24. n. 9. Mutæ voces & verba. D. 139. th. 13. n. 4. Ad abſentes & quidem ad eos, qui facultatem habent rem, de qua ſcribitur, ſuo conſenſu perficiendi, dirigitur. D. 78. th. 10. 11. Ad furioſos, pupillos &c. ſi negotium unius voluntate perfici poteſt. th. 11. n. 3. Non vero ad eos, qui rem, de qua in literis agitur, ſcire prohibentur. th. 12. vel cum quibus ſermonis commercium eſt interdictum. th. 13. Ab hoſtibus miſſa ſine ſuperioris conſenſu

ſu non eſt recipienda. th. 12. n. 9. Si a vaſallo hoſtibus Domini ſit miſſa, an & quando vaſallus feudo ſit privandus? n. 4. Scriptorem facit præſentem, licet ipſe abſit per mille milliaria. th. 14. n. 5. An cognoſcatur ex præmiſſa ſalutatione? th. 32. Ad ſui eſſentiam non requirit emiſſionem & acceptationem. th. 33. Si nomen mittentis non contineat, nihil probat, nec ei credi ſolet. th. 34. Dignitatem mittentis, vel ejus cui mittitur, neceſſario appoſitam non habet. n. 3. 4. Non requirit neceſſario ſigilli appoſitionem. th. 35. n. 2. Datum temporis non habens plene tamen probat contra ſcribentem. th. 37. n. 1. Ut & ſi locus ſcribentis ſit omiſſus. n. 2. q. c. e loco domicilii data præſumitur. n. eod. Non præſentata vel acceptata obligationem contra ſcribentem parit nullam. th. 38. n. 4. Qualem probationem inducat? th. 39. Contra ſcribentem vel ſcribi mandantem plene probat. th. 40. Licet tantum ſigillum vel ſubſcriptionem, non vero ipſam epiſtolam agnoſcat. th. 41. Ab aliquo conſcripta probatur per comparationem literarum. th. 42. Pro ſcribente non probat. th. 44. Niſi duo habeat connexa, unumque ab adverſario ſit acceptatum. n. 4. Vel ſit ab adverſario ipſo in judicio producta. n. 5. 6. Vel ſit ab adverſario non contradicente acceptata. th. 45. Modo acceptans ſciverit, quid in illa contineatur, & eam ſponte acceptaverit. th. 46. Contra tertium fidem non facit. th. 47.

Epiſtolæ dominium ad quem pertineat? th. 48.

Epiſtolam qui ſcribere impediantur & prohibeantur? th. 8. 9. Ad hoſtes mittens proditor eſt & crimen læſæ majeſtatis committit. th. 12. n. 2. 3. Clericus ad matronas, quarum domicilia intrare prohibitus eſt, mittere non poteſt. th. 13. n. 9. Ad Cardinales, cum quibus in conclavi quis loqui prohibetur, nemo mittere poteſt. num. 10.

per Epiſtolam furioſo, accedentibus teſtibus, fideicommiſſum relinqui poteſt. th. 11. n. 4. 5. Quæ negotia expediri poſſint, vel non? th. 14. & ſeqq. & th. 27. ſeqq. An dari poſſit tutor, etiam honorarius? D. 137. th. 10. n. 5. Donationem mortis cauſa abſens acceptare poteſt. D. 78. th. 24. Conſenſum ſuum declarans, ratione conſenſus & animo præſens eſſe videtur. n. 3. Injuria alicui inferri poteſt. th. 25. Contrahentes ex contractu forum ſortiuntur in eo loco, in quo epiſtolam accipiens conſentit. D. 118. th. 10.

EQUITES.

Equites ſunt veri milites. D. 13. th. 24. n. 7. Ordinis faſciæ rubræ, fœminæ egregiæ obviantes, eam pedibus comitari debent. n. 8.

EQUUS.

Equi in tribus tantum vitiis edictum ædilium curulium in foro Sax. quoad emptionis reſolutionem frequentatur. D. 114. th. 16. Quid in foro Würtemberg. ib.

ERBGUTH.

Quid per vocem *Erbguth* intelligatur? D. 136. th. 22. n. 1.

ERROR.

Error an negotium nullum reddat & quatenus? D. 58. th. 32. n. 2. D. 139. th. 20. n. 6. Circa perſonas contractum vitiat. D. 104. p. 1. c. 3. th. 7. n. 2. & c. 4. th. 3. Etiam realem contractum. c. 4. th. 4. n. 1. An faciat jus? D. 165. th. 94. Juris a dolo & mala fide excuſat, inprimis in hereditatis petitione. D. 114. th. 24. Scientiæ refragatur & voluntatem excludit. D. 151. th. 95. Circa id, quod principaliter contrahentes reſpiciunt, commiſſus, naturaliter nullus eſt. ibid. Si circa genus contractus commiſſus, contractus nullus eſt.

eſt. th. 96. Si circa perſonas contrahentes, idem eſt. th. 97. n. 1. Secus ſi tantum in qualitate perſonæ commiſſus. n. 2. Quid ſi circa nomen? th. 98. Circa pretium impedit venditionem. th. 99. Limitatur. ibid. Circa rem & quidem in ejusdem corpore & individuo commiſſus contractum nullum reddit. th. 100. In tota ejus materia & ſubſtantia, idem operatur. th. 101. Sive unus tantum contrahentium ita erraverit ſ. uterque. th. 102. Quænam actiones h. c. competant? ibid. Quid ſi ſaltem in parte materiæ, vel ſolummodo circa rei qualitates aut in ſexu commiſſus? th. 103. 104. 105. Quid ſi circa acceſſoria tantum? th. 106. Cujusnam in ejusmodi quæſtionibus ſit conſiderandus? th. 107. Nominis veritati non officit. D. 146. th. 27. n. 5. Præſumptionem omnem tollit actuum reiteratio. D. 139. th. 6. n. 4.

per Errorem ſolutam pecuniam indebitam bona fide qui accepit, per caſualem pecuniæ illius interitum, quem neque mora, neque culpa præceſſit, liberatur. D. 45. th. 12. Dati cujus repetitio, illius conſulto dati donatio. D. 145. tit. 6. th. 13. n. 2. Ampliat. & limitat. ib. & n. 4.

ETIAM.

Verbum, Etiam, quid importet? D. 84. th. 11. n. 2. 3. 4.

EUCHARISTIA.

Euchariſtiam qui per infirmitatem evomuit, ſeptem dierum pœnitentiam agit. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 5. Qui per ebrietatem evomuit, Laicus per quadraginta dies pœnitet. ib. n. 13. Si Monachus, Clericus, Diaconus, &c. ſeptuaginta dierum pœnitentiam ſubit. n. 16. Si Epiſcopus, nonaginta. n. 17. Monachi & Moniales ſingulis menſibus ſuſcipiunt. ib. art. 6. th. 2. n. 1.

EVENTUS.

ex Eventu quando probetur enixa voluntas? D. 139. th. 6. n. 10.

E VESTIGIO.

E veſtigio quid denotet? D. 138. c. 3. art. 1. th. 3. n. 1.

EVICTIO.

Evictio locum non habet in venditione a lege, propter utilitatem publicam, vel intereſſe tertii prohibita, adeoque ipſo jure nulla. D. 76. th. 42. n. 3. An ab Actore præſtanda, ſi præſtitit juramentum in litem, & reus rem illam, de qua lis erat, poſſideat? D. 144. th. 14. n. 4. Etiam jure actionis peti poteſt, licet diviſio a teſtatore fuerit facta. D. 41. th. 8. Non habet locum, ſi per vim majorem res ablata. D. 116. th. 110. In donatione non præſtanda. D. 128. c. 4. th. 29. n. 6. Limitatur. ibid. Emptioni venditioni naturaliter & tacite ineſt. D. 38. th. 3. n. 3. An debeatur marito, dote promiſſa tradita evicta? th. 12. n. 2. ſeqq.

Evictionis actio etiam deſcendit ex donatione remuneratoria propter ſingularia merita facta. D. 116. th. 52.

de Evictione an & quando teneantur coheredes, hereditatis diviſione facta & aliqua re uni evicta? D. 41. th. 7. Non tenetur procurator domini *nomine res* diſtrahens. D. 118. th. 42. *Conveniri* poteſt venditor, aut directa actione, ſi quis fundum emerit vel vendiderit nuncii miniſterio, qui poſtea evictus. D. 107. th. 59. n. 7. Non tenetur creditor vendens pignus. D. 112. th. 49. n. 5. Venditor fidejuſſorib. cavere non tenetur. D. 64. th. 62. n. 1. Secus de Jure Hamburg. & Auſtriaco. n. 2. 3. 4. Quemcunque tenet actio, eundem agentem repellit exceptio. D. 76. th. 38. n. 4. & th. 40. n. 4.

Evicta re, venditor pretium cum intereſſe reſtituit. D. 64. th. 65. n. 1. Jure Hamburg. pretium & loco intereſſe decimam ejus partem. n. 2. 3.

Evicto feudo, an evictio præſtetur? D. 41. th. 7.

Evin-

Evinci poteſt res immobilis alienata, etiam poſt annum a tempore alienationis. D. 64. th. 60. n. 1. Secus de Jure Hamburgenſi. n. 2.

EXCEPTIO.

Exceptio firmat regulam in caſibus non exceptis. D. 4. th. 57. n. 3. D. 120. th. 33. n. 3. Plurium conſortum opponitur uni in judicio, communi nomine ante litem conteſtatam agenti. D. 18. th. 31. n. 4. Fidejuſſori competens, non competit debitori, illius heredi. D. 56. th. 52. n. 6. An alteri per alterum acquiratur? D. 63. th. 14. n. 4. Seu limitatio debet eſſe de caſu & genere regulæ. D. 11. th. 112. n. 8. Ad ea non extenditur, quæ ſub regula non comprehenduntur. ibid. Exinde perpetua non eſt, quia non impedit condictionem indebiti. D. 13. th. 49. n. 6. 7. Præſcriptionis an a Judice ſuppleri poſſit? D. 116. th. 91. Fori declinatoria quaſi eſt domini nominatio. D. 106. th. 18. n. 3. falſi procuratoris ſ. deficientis ad agendum mandati in omni parte judicii opponi poteſt. D. 121. c. 2. th. 5. num. 2. Etiam poſt ſententiam in ipſa executione. ibid. A judice ex officio ſupplenda. n. 3. Diu non præſtiti patrocinii, laboris exigui &c. in Camera non attenditur. D. 124. th. 19. n. 6. Fori declinatoria in principio litis opponenda. D. 106. th. 18. n. 2. 3. Non factæ interpellationis, quod ſcil. principalem creditor non interpellaverit, objici mercatori poteſt. D. 100. th. 125. Solutionis & falſi dantur contra literas cambii. th. 184. Tutoris nondum conſtituti vel inventarii nondum confecti an dentur contra literas Cambii? th. 185. Tu non potes eſſe in judicio, apud mercatores filiofam. opponi poteſt. th. 277. Omnis proceſſus ex jure civili reſpiciens, in curia mercatorum rejicitur. th. 278. Perjurii, ut cum mercator ſe ſoluturum juravit, in curia mercatorum effectum non habet, ſi ſolvere non poterit. th. 284.

Exceptionis ope qui tolluntur, non tolluntur ipſo jure. D. 14. th. 29. n. 3. Naturam non mutat tempus, quo hæc vel illa proponenda. th. 32. n. 3.

Exceptionem non habere, & ea uti nolle, paria ſunt. th. 31. n. 5.

Exceptione tutus an reſpondere poſſit per verbum; Non credo? D. 93. p. 2. th. 25. n. 10.

Exceptiones peremptoriæ regulariter poſt litem conteſtatam opponendæ ſunt. D. 14. th. 33. n. 2. D. 66. th. 50. num. 2. Etiamſi ſint privilegiatæ, de Jure ſcil. Würtembergico. D. 56. th. 59. num. 4. Limitatur. D. 14. th. 33. n. 4. ſeqq. D. 66. th. 50. n. 3. Quæ tamen limitatio Jure Würtemberg. locum non habet. D. 66. th. 50. n. 4. 5. Hodie omnes ſub ipſo litis exordio proponendæ ſunt. D. 14. th. 33. n. 9. Peremptoriæ non omnes ſunt perpetuæ. D. 118. th. 87. D. 106. concl. 45. Dilatoriæ & declinatoriæ ante litem conteſtatam opponuntur. D. 15. th. 47. n. 2. D. 65. th. 3. n. 1. D. 66. th. 49. Niſi de novo poſt litem conteſtatam emergant. D. 15. th. 48. n. 3. D. 82. th. 23. n. 1. Cur ante litem conteſtatam opponi debeant? D. 82. th. 23. n. 2. Plures habens, iis ſucceſſive uti poteſt. D. 66. th. 49. n. 1. D. 65. th. 3. n. 1. D. 64. th. 17. n. 1. Omnes de jure Camerali Saxon. Würtemberg. Hamburg. in termino ante L. C. reo præfixo ſimul proponi debent. D. 64. th. 17. n. 2. 3. 4. D. 65. th. 3. n. 2. 3. D. 66. th. 49. n. 2. ſqq. Rei judex regulariter ſupplere non tenetur. D. 61. th. 25. n. 2. Niſi in criminalibus, uti & exceptiones ab extraneis, reo invito, oppoſitæ accipiuntur. n. 3. 4. Cur dicantur regulariter perpetuæ? D. 84. th. 17. n. 7. Actionibus in judicium deductis opponuntur. n. 2. 3. 4. A reo in judicium deduci neque-

queunt, ſi actori nulla imputari poteſt mora. th. 19. Facti ſive intentionis quæ? th. 43. 44. Si reus in judicium deducat, eo ipſo actori actionem competere, non ſtatim fatetur. th. 45. Poſt terminum ſtatutum oppoſitæ regulariter non audiuntur. th. 46. n. 4. Quando a reo probandæ? th. 79. Procuratoriæ, tanquam dilatoriæ, regulariter ante L. C. opponendæ. D. 121. c. 2. th. 5. n. 2.

EXCEPTIO IMPLEMENTI NON SECUTI ſeu REI NON TRADITÆ.

Exceptio implementi non ſecuti ſ. rei non traditæ differt ab exceptione non numer. pecuniæ quomodo? D. 142. ∫. 3. th. 25. Eſt dilatoria ratione effectus. n. 2. Perpetua eſt ratione præſcriptionis. n. 3. Quando poſſit opponi? n. 4. Non habet locum in actione depoſiti directa. D. 149. tit. 3. ∫. 2. th. 7. n. 4.

EXCEPTIO NON NUMERATÆ PECUNIÆ.

Exceptio non numeratæ pecuniæ contra chirographum ſuum a debitore intra biennium opponenda. D. 64. th. 24. n. 1. Jure Hamburg. nihil operatur, ſi debitor chirographum ſuum ſemel recognoverit. n. 2. 3. An inter mercatores locum habeat? n. 4. D. 100. th. 129. An inter mercatores locum habeat in literis cambii? th. 186. An contra confeſſionem partis in ſcriptura factam ſe tot florenos arrhæ nomine accepiſſe, opponi poſſit? D. 15. th. 174. n. 4. In omnibus cauſis non exceptis, quibus pecuniæ vel aliæ res datæ conſcribuntur, locum habet. ib. n. 5. 6. Eſt peremptoria & ratione effectus perpetua. D. 142. §. 3. th. 2. n. 1. th. 25. n. 2. Eſt temporalis ratione præſcriptionis. n. 3. Interdum eſt intentionis, interdum juris. D. 118. th. 104. An reſtringenda ad confeſſionem dotis & mutuæ pecuniæ acceptæ? ibid. Opponi non poteſt ſi nulla continetur in literis cambii accepti confeſſio. D. 43. th. 19. An opponi poſſit, ſi quis ſpe futuræ numerationis literas cambii dedit, & illas is, ad quem transmiſſæ, acceptaverit? th. 20. Differt ab exceptione implementi non ſecuti ſ. rei nondum traditæ, quomodo? D. 142. ∫. 3. th. 25. Opponi nequit illi qui literas cambii datas, transmiſſas & præſentatas acceptavit, & præſentanti pecuniam bona fide ſolvit, & poſtea eandem a mandante, qui literas cambii ſcripſit & dedit, repetit actione mandati. D. 43. th. 20. D. 142. ∫. 3. th. 12. Non locum habet de conſuetudine inter mercatores, cambium pure & ſimpliciter acceptantes. D. 43. th. 18. D. 142. ∫. 3. th. 13. Opponi poteſt contra inſtrumenta tam publica, quam privata, & guarentigiata, paratam executionem habentia. D. 142. §. 3. th. 10. n. 1. th. 14. n. 1. Ampliatur. ibid. Limitatur. n. 2. Etiam jurata. th. 14. n. 1. Niſi quis jurato affirmaverit, ſeſe pecuniam numeratam accepiſſe. n. 2. Etiam contra partem inſtrumenti tantum. th. 16. Opponi non poteſt contra *inſtrumentum* depoſiti. th. 17. Etiam irregularis. ibid. An contra confeſſionem deponentis de depoſito recepto? ibid. Nec contra apochas publicarum functionum. th. 18. n. 1. Nec contra confeſſionem dotis acceptæ, poſt inſtrumentum dotale a marito factam. n. 2. Nec contra ratiocinia Argentariorum. n. 3. Nec contra cautiones, quæ anteriorem & præcedentem continent debendi cauſam. n. 4. Nec contra transactiones. n. 5. Nec contra confeſſionem, cautionem & promiſſionem, ex alia, quam numerationis cauſa. th. 19. n. 1. Nec contra confeſſiones in teſtamento factas. n. 2. Nec contra confeſſiones in judicio jurisdictionis conten-

tentiosæ factas. n. 3. An contra eas, quæ coram testibus factæ? n.4.
Exceptionem non numer. pec. habens chirographum condicere potest. D. 84. th. 26. n. 4. Protestatione perpetuam quis reddere potest. ibid.
in Exceptione non num. pec. biennium servatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 3. n. 1.
v. voc. Querela non num. pecuniæ.

EXCIPERE.

Excepta regulariter a quavis dispositione censentur, quæ fiunt causa necessitatis. D. 110. th. 13. n. 4.

EXCOMMUNICATUS.

Excommunicatus an in judicio agere possit? D. 84. th. 37. n. 6. An agere possit in judicio in terris Augustanæ confessionis? D. 118. th. 123. An contrahere possit? ibid, An sepeliendus? th. 124. An procuratorem in rem suam dare? D. 120. th. 16. A Pontificibus a judiciis in tantum excluditur, ut neque per se, neque per alium in judicio agere vel alterum convenire non possit. D. 120. th. 16. n. 1.
ad Excommunicatum nuncium mittere non licet. D. 107. th. 23. n. 3.

EXCUSSIONIS s. ORDINIS BENEFICIUM.

Excussionis beneficium utilissimum & frequentissimum est. D. 15. th. 1. n. 9. 10. Quid? th. 3. n. 4. th. 4. n. 4. th. 5. Est privilegium reale ab Imper. Justiniano introductum. th. 7. 9. Non est de apicibus juris, nec bono & æquo contrarium. th. 10. n. 7. seqq. Jure Canon. abrogatum non est. n. 10. Datur omnibus fidejussoribus. th. 11. Fidejussori simplici. th. 16. n. 2. Etiamsi sit addita clausula: *Alles getreulich und ohne Gefehrd.* n. 3. Fidejussori succedaneo, respectu rei principalis. th. 17. Et respectu fidejussoris principalis. n. 2. D. 118. th. 91. Fidejussoribus, qui semet ut principales debitores constituerunt. D. 15. th. 22. D. 64. th. 59. Secus de Jure Würtemberg. Saxon. & Hamburg. D. 15. th. 22. n. 12. D. 64. th. 59. n. 2. 3. 4. D. 82. th. 22. n. 18. Mandatoribus & constituentibus. D. 15. th. 23. D. 46. th. 12. D. 118. th. 16. D. 115. th. 19. D. 146. tit. 5. §. 2. th. 5. n. 2. D. 150. tit. 1. §. 2. th. 3. Possessori hypothecæ tertio. D. 15. th. 26. n. 1. D. 158. tit. 1. th. 58. Etiamsi alicui res specialiter fuerint obligatæ. D. 15. th. 26. n. 6. D. 158. tit. 1. th. 58. Aut causa sit vel summaria vel ordinaria. D. 158. tit. 1. th. 58. Aut hypothecæ pactum executivum sit additum. ibid. Possessori rei hypothecatæ actione Pauliana convento. D. 15. th. 27. Tutoribus, curatoribus honorariis, respectu illorum, qui administrationis gratia dati sunt. th. 29. Non vero, si omnes administraverint. th. 31. Tutoribus notitiæ gratia constitutis. th. 30. Et illis, qui ex communi conventione ab administratione abstinuerunt. th. 32. n. 3. Vel si citra eam propria voluntate abstinuerint. n. 5. Illis, inter quos divisa privata tutorum conventione administratio est. th. 33. n. 5. Non vero illis, qui pro indiviso administraverunt. n. 2. Magistratibus subsidiaria actione conventis. th. 34. Ei, qui pretio accepto, omisit hereditatem. n. 4. An fidejussoribus, si debitor moratorium impetravit? D. 16. th. 17. n. 2. seqq. An promittenti pro alio solvere? D. 82. th. 22. n. 16. 17. An constitutori? D. 46. th. 12. D. 118. th. 16. Quid si novandi animo se debitorem constituerit? D. 118. th. 26. Si debitor principalis fuerit solvendo vel præsens. D. 82. th. 20. n. 2. 3. Fidejussori, si præter eum pignora sint data, sive debitor sive creditor, sive tertius possideat. ib. n. 4. 5. 6.

Admi-

Administratori civitatis, sed quando? D. 103. c. 3. th. 27. Si debitor & fidejussor sint mercatores, creditor vero non. D. 100. th. 127. An locum habeat inter mercatores? th. 124. Si fidejussor non sit mercator? th. 126. Non datur indemnitatis fidejussori. D. 15. th. 18. D. 118. th. 91. Qui ipso jure tutus est, etiamsi sit juratus. D. 15. th. 18. n. 1. & th. 19. D. 83. th. 38. n. 1. seqq. Fidejussoribus juratis. D. 15. th. 21. Scilicet de praxi, secus de Jure Civili. ibid. Expromissoribus. th. 24. Duobus reis debendi. th. 25. Disp. 116. th. 92. vid. tamen D. 129. th. 66. n. 3. Nisi ad unum solummodo omnis pecunia pervenerit. D. 15. th. 25. n. 3. seqq. Sociis. D. 129. th. 24. n. 2. seqq. v. tamen th. 66. Eo tendit, ut rei principales prius conveniantur. D. 15. th. 35. n. 2. Sic prius conveniendi sunt reorum principalium successores. th. 36. n. 1. Licet etiam hereditas sit jacens. n. 3. Fiscus, si in debitoris principalis locum successerit. n. 4. 6. Quatenus differat ab aliis beneficiis debitoribus concessis? th. 44. Qui habent, se defendunt ope exceptionis. th. 45. A suprema potestate vel recipi vel mutari potest. D. 82. th. 22. Abrogatum est Statuto Noribergensi. n. 2. Quid obtineat in Austria? n. 3. Quibus in casibus cesset? D. 156. tit. 1. th. 59. Cessat, ubi bona debitoris excutienda sunt in territorio admodum dissito & remoto sita. D. 15. th. 39. n. 6. 8. Ubi principalis in longinquis locis abest, & sic inidoneus est ratione facultatis conveniendi. ib. n. 4. & th. 42. n. 3. D. 82. th. 22. n. 15. Si principalis debitor a creditore conveniri non potest. D. 15. th. 41. n. 2. In fidejussore pupilli, sine tutoris authoritate stipulantis. num. 3. Mulieris, sine curatoris consensu contrahentis. n. 5. Judicio sisti, & judicatum solvi. D. 82. th. 22. n. 13. Pro debitore naturaliter tantum obligato interveniente. ibid. n. 11. Debitori sine beneficio inventarii succedente. n. 12. D. 15. th. 53. n. 6. 7. 8. D. 56. th. 55. Qui dolo malo inficiantur se fidejussisse. D. 15. th. 52. Si principalis debitor extraordinario aliquo remedio obligatione eximatur. th. 41. n. 6. Si principalis latitet. th. 42. n. 5. Si sit tyrannus, potens &c. ibid. Si debitor notorie non sit solvendo. th. 43. D. 82. th. 22. n. 14. Si ei renuntiatum sit. D. 15. th. 51. D. 64. th. 59. n. 3. Modo renuntiationem præcesserit certioratio. D. 15. th. 51. n. 3. Vel non fuerit renuntiatio generalis. D. 82. th. 22. n. 6. 7. Limitatur. n. 9. 10. Quæ renuntiatio officit heredibus. n. 10. Inter mercatores. D. 15. th. 53. D. 82. th. 22. n. 4. Multis casibus remissive. D. 15. th. 53. n. 2. 3.

Excussionis exceptio non est facti, sed juris. th. 45. n. 6. Est dilatoria & ante litem contestatam opponenda. th. 46. 47. D. 84. th. 40. n. 8. n. 10. D. 82. th. 23. D. 158. tit. 1. th. 67. n. 2. Ante litis contestationem omissa, postea allegari non potest. D. 15. th. 47. n. 3. Ut in Ducatu Würtemb. n. 4. Licet aliis in locis aliter sit observatum. n. 5. 6. Quandoque post L. C. opponi potest. th. 48. Quod hodie indifferenter fit de praxi. D. 82. th. 23. n. 4. Opposita a judice attendenda est. D. 15. th. 49. D. 82. th. 23. n. 5. Non opposita a Judice non supplenda venit. D. 54. th. 44.

Excussio in bonis ex testamento alienari prohibitis fieri potest, si causa alienationis necessaria ab ipso prohibente venerit. D. 15. th. 40. n. 3. seqq. Secus si ab herede veniat alienationis causa. n. 6. Ad alterius creditoris instantiam facta aliis, ut constet, an debitor sit solvendo, prodest. D. 82. th. 23. n. 6.

ab Excussione rigorosa eximuntur quidam per privilegium competentiæ. D. 15. th. 38.

Excutere quid significet? D. 83. th. 39. n. 3. 4. 5.

Excutiuntur omnia bona principalis debitoris. D. 15. th. 37. Nec debitori quidquam relinquendum. n. 2. Heredis bona propria. n. 3. Nisi inventarium confecerit. n. 4.

EXECUTIO.

Executio parata non competit ex privatis chirographis debitorum. D. 65. th. 26. n. 1. Secus hodiernis moribus, si instrumenta sint liquida. n. 2. Juris non habet injuriam. D. 89. th. 26. n. 3. Parata in curia mercatorum est. D. 100. th. 333. Non potest fieri pro delicto filiifam. in peculio adventitio. D. 19. th. 35. An & quando impediatur per restitutionem in integrum petitam? D. 33. th. 2. D. 118. th. 7. Non valet in bona illius, cujus nomine non est contractum. D. 103. c. 3. th. 21. n. 7. D. 121. c. 5. th. 2. n. 12. Non valet in libros studiosorum aut arma. D. 123. th. 24. n. 10. Die festo insinuanda non est. D. 107. th. 51. n. 3. Secus hodie de jure Camer. n. 4. 5. In bona institoris fieri nequit. D. 147. tit. 3. §. 1. th. 9. n. 1.

Executionis criminalis sumptus, vulgo *Hencker-Geld*, a magistratu, etiam in processu ordinario, de jure suppeditandi sunt. D. 119. th. 20.

ab Executione processus nunquam est incipiendus. D. 65. th. 26. n. 1.

Executiva via contra heredem legatarii etiam procedere possunt. D. 97. th. 23.

EXECUTORES ULTIMARUM VOLUNTATUM.

vid. Testamenti Executio.

EXEMPTIO.

Exemptionis privilegium an Princeps alicui concedere possit? D. 165. th. 127.

Exemptionem & immedietatem contra dominum territorialem allegans, eandem probare debet. D. 72. thes. 50. n. 169.

EXERCITOR.

Exercitor quis? D. 147. tit. 1. th. 4. n. 2. Non obligatur ex contractu nautarum. th. 2. n. 9. Nec si præpositionis formam egressi. n. 10.

Exercitori an detur actio contra illos, qui cum magistro navis contraxerunt? th. 8.

contra Exercitorem an detur jure Civili actio? th. 7.

Exercitores plures navis ex contractu magistri singuli tenentur in solidum. D. 47. th. 1. D. 129. th. 29. n. 4. Et ille, qui minimam in navi habet partem. D. 47. th. 1. Nec gaudet beneficio divisionis. ibid. Quod tamen unus præstitit, illud pro rata vel societatis vel communi dividundo judicio a reliquis repetit. ibid. Quid si quidam exercitores non sint solvendo, & unus in solidum conventus? D. 129. th. 25. & th. 29. n. 6. Plures navis simul contrahentes singuli tantum tenentur pro ea parte, quam in navi habent, sed qua actione? D. 47. th. 2. Secus si unus tantum ex illis contraxit. ibid.

v. voc. Actio Exercitoria.

EXHEREDATIO.

Exheredatio in testamento destituto facta nulla est, nec quicquam nocet exheredato. Disp. 132. thes. 11. num. 1. Quæ dicatur justa? D. 68. p. 3. th. 34. n. 1. Iniqua testamentum non facit ipso jure nullum. ib. n. 1. 2. Secus de Jure Würtemberg. quoad liberos & parentes. n. 3. Facta ex vehementi ira nulla est. D. 92. th. 21.

EXISTIMATIO.

de Exiſtimatione conſervanda transactum non videtur, licet civilis pecuniaria pœna gravior ultra legem fuerit impoſita. D. 53. th. 28.

EXPENSÆ.

Expenſæ quæ ſint magnæ, & modicæ? D. 4. th. 38. n. 5. Magnæ in res conjugum proprias ad perpetuam utilitatem, non pertinent ad æs alienum ſociale. n. 4. An dicantur penſiones & penſitationes? D. 80. th. 3. 4. Sunt vel judiciales vel extrajudiciales. th. 5. Extrajudiciales neceſſariæ quæ? theſ. 6. Utiles quæ? th. 7. Voluptuariæ quæ? th. 8. Judiciales quæ? th. 9. 10. Voluntariæ quæ? theſ. 11. Neceſſariæ quæ? th. 12. ſeqq.

Expenſarum probatio plerumque difficilima. D. 123. theſ. 6. num. 6.

Expenſas in res dotales caſu deterioratas factas conferens deducit. D. 77. th. 40. num. 3.

in Expenſas non condemnandus, qui pro ſe aliquorum JCtorum habet opinionem. D. 23. th. 2.

ob Expenſas an Magiſtratus res furtivas retinere poſſit? D. 146. tit. 1. theſ. 10. In rem pignoratam factas creditor jure retentionis utitur. D. 146. tit. 7. §. 3. theſ. 4. num. 4. Quas quis fecit in re alterius locum habet retentio. D. 123. th. 20. Sed quando? ibid.

Expenſis niſi deductus fructus non intelliguntur. D. 4. th. 21. num. 5.

EXPENSÆ LITIS.

Expenſæ judiciales neceſſariæ varii ſunt generis. D. 80. th. 12. & ſeqq. Solutæ quatenus ab adverſario repetantur? th. 16. Victoriæ quæ? num. 6. Regulariter a victo victori reſtituendæ ſunt. th. 17. Etiam in criminalibus. th. 18. Non tantum ab accuſatore. theſ. 19. Quod de Jure Wirtemberg. quoad fiſcum limitatur. n. 2. Sed & a reo. n. 3. 7. Niſi reus pœna corporis afflictiva puniatur. n. 3. ſeqq. In cauſis primæ & ſecundæ inſtantiæ. th. 20. Scilicet ab Appellante. n. 2. An etiam ab Appellato? th. 20. 21. 22. Sive ſint ante, ſive poſt litem conteſtatam factæ. th. 23. Modo a parte in judicio petitæ fuerint. th. 24. n. 1. Ob cauſam deſertam veniunt jure actionis. th. 28. n. 2. Deſignatæ ad monetam uſitatam redigendæ ſunt. th. 33. Quando tacite cenſeantur petitæ? th. 40. n. 2. ſeqq. Debentur victori ob temeritatem victi. th. 41. Licet quis juramentum calumniæ præſtiterit, & poſtmodum cauſa ceciderit. th. 46. D. 143. theſ. 112. n. 3. Licet quis ſine dolo & malitia, modo ſine juſta cauſa, litigaſſet. D. 80. th. 49. Non tantum a victo, ſed & ab ejus heredibus, ſi is interim fuerit defunctus. num. 2. Non debentur, ſi reus habuerit juſtam litigandi cauſam. th. 42. Secus eſt quoad eas expenſas, quæ in ſtipulationem deductæ ſunt. theſ. 43. Quæ ſint juſtæ litigandi cauſæ? th. 42. ſeqq. D. 57. p. 2. c. 2. th. 5. n. 2. ſeqq. Non debentur ſi actor juraverit in ſupplementum, aut victus pro ſe habeat quaſdam probationes. D. 80. theſ. 45. Compenſantur, ſi victus habet juſtam litigandi cauſam. th. 41. num. 2. Adjudicantur quandoque pro rata victoriæ & temporis. th. 48. Refunduntur etiam a renunciante liti. theſ. 50. Ab eo, qui inſtrumentum litis deciſorium malitioſe uſque ad finem litis diſtulit. th. 50. n. 5. Quando jure actionis petantur? th. 58. Quando officio judicis? th. 59. Si non fuerint adjudicatæ, & victor contra judicem agere nolit, ab omiſſa expenſarum condemnatione provocare poteſt. n. 3. Regulariter præſtanti juramentum purgationis non

non adjudicantur. D. 143. th. 63. n. 3. Expensarum nomine veniunt necessariæ. D. 80. th. 53. n. 2. Non vero damna. n. 3. 4. Nec salarium, si quis in propria causa postulaverit. th. 54. Limitatur. th. 54. 55. An salarium, si advocatus victori gratuitam præstiterit operam? th. 55. n. 2. 3. An pecunia, quæ pro Doctorum consiliis datur? th. 56. Veniunt etiam illæ, quæ post condemnationem a victore in eandem causam ex eadem lite necessario fiunt. th. 57. Designatione judici oblata, quomodo procedendum? thes. 34.

Expensas a victo victor, si illas petere omiserit, novo judicio petere non potest. th. 24. n. 2. Limitatur. n 3. & th. 25. Taxat ille judex, qui illas victori adjudicavit. th. 32. Designatas judex moderatur. thes. 35. Moderatas victor hodie juramento assеverat. th. 35. n. 5. D. 66. th. 69. n. 1. Licet sint modicæ. D. 80. th. 36. Aut reus in instrumento obligationis promiserit, se velle stare super expensis simplici dicto actoris sine juramento. thes. 37. Quid de Jure Camerali & Wirtemberg? D. 66. th. 69. n. 2. 3. 4. Si inique taxaverit judex, eam taxationem ipse revocare potest. D. 80. th. 38. Non adjudicat necessario judex, si non fuerint petitæ. th. 39.

in Expensas condemnare victum si omiserit judex, sententiam per totum diem, quo lata est, supplere potest. th. 26. n. 1. Si plane omiserit judex, cum victori eo nomine teneatur, an tales expensas a victo repetere possit? th. 27. Si in sententia desertionis omiserit, etiam ex intervallo ad instantiam partis adversæ condemnatio earum fieri potest. th. 28. n. 2. Condemnat judex primæ & secundæ instantiæ. th. 28. Licet hic causam non devolutam vel desertam pronunciet. ibid. n. 1. Condemnare potest arbiter. th. 29. Condemnatio fit sæpius sub incerta & indeterminata quantitate. th. 30. Condemnandi potestatem judex in sententia sibi reservare nequit. th. 31. n. 1. Secus est quoad earum taxationem. n. 2. 3. Quando victor condemnandus? th. 50. n. 6. Condemnatur appellans, si appellationem a se interpositam deserat. th. 51. An condemnandus referens juramentum sibi relatum? D. 95. th. 109. n. 4.

ad Expensas, & id, quod interest, tenetur judex male vel contumeliose in aliquem inquirens. D. 80. th. 52. Tenetur monachus in judicio victus. ib. n. 3.

EXPLORATOR.

Exploratores, qui secreta hostibus nunciant, tanquam proditores, etiam Jure Romano, capite puniuntur. D. 107. th. 22. n. 14.

EXPRESSUM.

Expressi & taciti quando idem sit judicium? D. 138. c. 2. th. 4. n. 5. D. 139. th. 5. n. 2.

EXPROMISSOR.

Expromissor non habet beneficium excussionis. D. 15. th. 24. Constituitur per verba expressa. n. 3. 4. Pro firmiter obligato intercedere potest. D. 82. th. 1. num. 4.

EXTENSIO.

ob Extensionem quando præsumitur enixa voluntas? D. 139. th. 6. n. 7.

EXTRAJUDICIALIS.

in Extrajudicialibus an utilis judicati actio etiam domino per litis procuratorem statim acquiratur? D. 53. th. 32.

F.

FACERE.

Facere nemo præsumitur, quod non voluerit. D. 17. th. 50. n. 6. Amplius est,

eſt, quam pronunciare. D. 139. th. 13. n. 8.
verbum Faciendum & non faciendum comprehendit. D. 57. p. 2. c. 4. th. 1. num. 5.
quicunque Facit illud, cujus faciendi nullam habet poteſtatem, nihil de jure facit. D. 121. c. 3. th. 7. n. 7. D. 131. th. 50. n. 4.
quod quis per alium Facit, per ſe feciſſe videtur. D. 130. th. 12. n. 1.
quicunque Facit aliquid, ille ea approbare videtur, ſine quibus illud, quod facit, ſubſiſtere nequit. D. 122. th. 18. num. 7.

FACTUM.

Factum cuique ſuum non adverſario nocere debet. D. 111. th. 39. n. 5. A majori parte ab omnibus factum videtur quomodo intelligendum? D. 131. th. 59. n. 4. Repeti vel infectum fieri nequit. D. 145. tit. 4. th. 3. n. 4. D. 157. §. 4. th. 13.
Facti actus potentior eſt, quam verbi. D. 11. th. 92. n. 2. D. 12. th. 14. n. 4. D. 17. th. 27. n. 5. D. 64. th. 71. n. 4. Interpretatio plerumque etiam prudentiſſimos fallit. D. 57. p. 2. c. 1. th. 6. n. 6. Alieni juſta eſt ignorantia. D. 93. p. 2. th. 8. n. 2. 3. Promiſſor non ad ipſum factum præciſe præſtandum cogitur, ſed tantum ad id, quod actoris intereſt, condemnatur. D. 113. th. 48. n. 3. Promiſſioni ſubjici poteſt pœna conventionalis. th. 48. & ſeqq. Obligatio poſt moram legali quaſi novatione transfunditur in obligationem ejus, quod intereſt. D. 107. th. 43. n. 7. D. 113. th. 62. n. 4. In obligationibus creditor etiam poſt moram electionem habet, an intereſſe, an vero pœnam promiſſam petere velit. D. 113. th. 63. Regulariter tamen non utrumque ſolum ſed alterum tantum peti poteſt. th. 64. Limitatur. n. 2. ſeqq. Ad factum nulla eſt compenſatio. D. 149. tit. 2. th. 5. n. 2.
Factum ſub pœna qui promiſit, a pœna non liberatur, licet ante moram intereſſe offerat. D. 113. th. 69. n. 3.
contra Factum proprium nemo venire poteſt. D. 7. th. 48. n. 2. D. 76. th. 37. 38. 40. n. 1.
de Facto ſ. de qualitate facti in omni quæſtione conſtare debet. D. 138. prooem. num. 1.
Facta ſub generali Rei vocabulo comprehenduntur. D. 113. th. 19. n. 1. Plus ponderis habent ad declarandam voluntatem, quam verba. D. 120. th. 11. n. 3. Quæ lædunt pietatem, exiſtimationem, verecundiam noſtram, & ut generaliter dixerim contra bonos mores fiunt, nec facere nos poſſe credendum eſt. D. 164. th. 54. n. 1.
Factis demonſtrare plus eſt quam verbis. D. 120. th. 11. n. 3.

FALCIDIA.

Falcidia locum habet in mortis cauſa donatione. D. 65. th. 44. n. 1. D. 74. th. 52. Secus de Jure Saxon. Elector. D. 65. th. 44. n. 2. 3. Non habet locum *in donatione* inter vivos. D. 73. th. 12. n. 4. In illa donatione mortis cauſa, quæ facta eſt, ut nullo caſu revocetur. D. 74. th. 34. n. 4.
Falcidiæ legis ratio, deducto omni, etiam heredis debito, demum initur. D. 56. th. 60. n. 4. Prohibitio tacita non ſufficit. D. 68. p. 3. th. 44. n. 1. Secus de Jure Würtemberg. n. 2. 3.
Falcidiam non deducit heres, legatis hoſpitalibus relictis. D. 72. th. 17. num. 5. Non conficiens inventarium. D. 91. th. 22. n. 2. & th. 23. n. 27. D. 126. c. 4. th. 1. n. 7. Secus eſt quoad Trebellianicam. D. 91. th. 23. n. 28. An heres a reliquis detrahere poſſit, ſi plures res uni

uni legatæ & heres quasdam integras persolvit? D. 116. th. 77.
in Falcidiam non imputantur, quæ hæres jure legati vel fideicommissi, vel implendæ conditionis causa capit. th. 76.

FALLITUS.

v. voc. Bancarota.

FALSUM.

Falsum non committit, nec tenetur, qui alieno annulo in testamenti subsignatione usus. D. 134. th. 28. n. 5.
Falsi crimen non committit testis verum quid deponens, quod falsum credidit. D. 141. th. 54. Sine animo evertendi & celandi veritatem non committitur. D. 107. th. 52. n. 6. Non committit, qui tædio viæ atque oneris vel alia ex causa literas sibi commissas in aquam abjicit vel arena obruit. n. 7. Pœna tamen extraordinaria stellionatus punitur. n. 8. Committit pro nobili, doctore vel milite se gerens. D. 141. th. 54.

FAMA.

Fama est summum patrimonium. D. 1. th. 7. n. 1. Ab hominibus saltem apparenter læditur. th. 28. n. 4. 5. Illorum non labefactatur, qui lictoribus in capiendis vel ducendis criminosis opem ferunt. D. 141. th. 13.
Famæ restitutio gratiosa a magistratibus merum imperium habentibus fieri non potest. D. 31. th. 15. Restituere possunt Electores, Principes & alii Imperii Status in suis territoriis, subditos suos, etiam ex gratia. ibid. s. expresse s. tacite. ibid. Tacite quomodo? ibid. Si quis restituatur, infamia tamen facti manet superstes. D. 159. c. 6. th. 27. n. 2.
Famam & existimationem hodie Judex, quamvis non ex gratia, ex justa tamen causa in sententia alias famosa reo reservare potest. D. 31. th. 17. Qui negligit crudelis dicitur. D. 1. th. 28. n. 2.

FAMILIÆ ERCISCUNDÆ JUDICIUM.

v. voc. Actio famil. ercisc.

FAMULUS.

Famulus habet moribus nostris singulare privilegium ratione mercedis ipsi debitæ. D. 64. th. 56. D. 65. th. 20. D. 66. th. 93. n. 2. D. 59. th. 5. n. 3. Qui ad distrahendas vel comparandas merces mittitur, institoris loco est, & agendo dominum obligat, sed quomodo? D. 116. th. 35.
Famulo suo dominus expensas in curationem vulneris, in servitio accepti, factas refundere non tenetur. D. 107. th. 64. n. 3. Secus est de æquitate. n. 4. seqq.
Famuli & ancillæ quæ in annum vel certum tempus operas suas pro certa mercede locarunt, ante tempus illud sine justa causa discedentes, dominis tenentur ad interesse, sed non mercedem præcedentis temporis amittunt. D. 42. th. 5. Nostri bona sua jure patrimonii possident. D. 109. th. 4. n. 2. In domo domini jure quasi retentionis tamdiu manere possunt, donec ipsis merces residua solvatur. D. 123. th. 21. n. 3. Adversa valetudine laborantes an integram mercedem vel sumptus curationis a domino petere possint? D. 156. §. 2. th. 43. num. 1.
Famulorum mala electio propriæ ejus culpæ adscribitur. D. 121. c. 5. th. 3. n. 6. Suorum ob culpam quatenus quis ad damnum ab illis datum, obligetur? D. 105. th. 58. n. 3.
a Famulis vel servis quæ comparata, illa non præsumuntur in rem domini versa. D. 64. th. 67. Secus de Jure Hamburgensi. n. 2. 3.

FATALE.

Fatalia currunt de momento in momentum. D. 138. c. 3. art. 2. th. 2. n. 2.

FAVOR.

in Favorem alicujus constitutum in ejus odium non est retorquendum. D. 77. p. 1. th. 48. n. 7.

FERIÆ.

Feriæ quid? D. 81. th. 4. Divinæ, mobiles & immobiles quæ? th. 5. 6. Humanæ necessariæ, ut rusticæ & urbanæ, & honorariæ quæ? th. 7. Rusticæ quando incipiant? n. 7. 8. An comprehendant tempus seminum spargendorum? n. 9. Ordinariæ & extraordinariæ quæ? th. 8. Integræ & semiferiæ? th. 9. Simpliciter tales & secundum quid? n. 2. 3. Publicæ & privatæ? th. 10. n. 5. 6. Non præsumuntur in dubio. th. 11. n. 4. 5. Cujusque loci in actibus judicialibus observandæ sunt. th. 12. Utriusque Calendarii in Camera Imp. observantur. n. 4. Quomodo ab aliis diebus distinguantur? th. 14.

Feriarum exceptio dilatoria est & in omni parte judicii opponi potest. th. 29. n. 4. Sacrarum transgressores puniuntur. th. 30.

Ferias solus constituit Imperator. D. 66. th. 48. n. 1. D. 81. th. 11. n. 1. Locales omnes Status Imperii. D. 28. th. 3. D. 66. th. 48. n. 2. D. 81. th. 11. n. 2. Non vero magistratus. n. 3. Qui allegat, probare illas tenetur. D. 138. c. 2. th. 3. n. 4.

Feriis rusticis nobiles, milites & literati gaudent. D. 28. th. 5. Licet ipsimet circa rem rusticam non sint occupati. ibid. In honorem Dei constitutis, actus judiciarius celebratus, est ipso jure nullus. D. 116. th. 105. Quid si partibus placuerit, ut celebretur? ibid. Humanis quomodo renuncietur? D. 81. th. 31. Si sit renunciatum, hoc testibus evocandis non præjudicat. th. 32. Nundinarum a partibus renunciari potest. th. 33. Repentinis & divinis renunciari non potest. th. 34. Divinis si testes fuerint, licet ex consensu partium, examinati, examinatio nulla est. n. 4.

in Feriis quadragesimalibus cognitiones & executiones in causis criminalibus prohibitæ sunt. D. 81. th. 9. n. 4. 5. Secus hodie. th. 10. n. 3. Causæ civiles ventilari possunt. th. 10. n. 1. Nuptiæ celebrari nequeunt. n. 4. Divinis omnes actus judiciales in causa publica & profana quiescere debent. th. 15. Ut & Arbitria. ibid. Causæ criminales. n. 4. Limitatur. th. 16. Captura reorum criminum est licita. th. 17. Etiam quandoque in causis civilibus. num. 3. Citatio decerni & insinuari potest. th. 18. An facta relatio nuncii valeat? n. 2. Appellatio facta valet. th. 19. Ab omnibus profanis operibus quiescendum est. n. 3. 5. Limitatur. n. 4. Cessant cunctarum artium officia. th. 20. Actus voluntariæ jurisdictionis, causæ cognitionem non requirentes expediri possunt. th. 21. Fiunt pacta & transactiones. th. 22. Agrorum & vinearum culturæ. n. 2. Supplicationes in Ducatu Wurtemberg. recipiuntur. th. 23. Sacris secundum quid, quæ sint prohibita? th. 24. Humanis regulariter nemo in judicium venire debet. th. 25. Licet dies respectu unius tantum sit feriatus. n. 2. Et alter tempore messis &c. non sit occupatus. n. 2. 3. Qui actus expediri possint? th. 26. D. 138. c. 2. th. 3. n. 2. Quæ negotia fiant in Camera Imperiali? D. 81. th. 24. De Jure Bavarico? n. 3. Actus prohibitus factus est ipso jure nullus. thes. 29. Contra legis prohibitionem judice procedente, sententia est ipso jure nulla. num. 7.

in Feriatum diem si incidat terminus comparitionis, sequenti juridica comparere quis tenetur. th. 29. n. 3.

Feriato die arbiter compromissarius sententiam

tentiam dicit, si dies adjectus extitura sit. D. 10. th. 36. n. 12. 13. Die an studiis operam dare liceat? D. 138. c. 2. th. 3. n. 3.

FERIPETA.

Feripetæ vel fericidæ contra Principum prohibitiones eorumque sylvas, venandi animo ingredientes an corporali pœna mulctandi? D. 166. th. 235.

FEUDUM.

Feudum in donationem propter nuptias dari potest. D. 75. th. 34. n. 3. Non venit sub hypotheca legali. D. 76. th. 31. n. 4. A vasallo in longum tempus locari potest. th. 33. n. 3. D. 156. §. 1. th. 21. n. 2. Novum ex crimine perduellionis aperitur domino. D. 85. c. 3. th. 3. n. 1. 2. Idem est in paterno, crimine contra ipsum dominum commisso. n. 3. Antiquum crimine perduellionis contra ipsum dominum non admisso, defertur agnatis. n. 4. Accipiens pro se & fratribus absentibus, an his non consentientibus aliquid acquirat? D. 87. p. 2. m. 2. th. 1. n. 7. A patre alienatum revocandi potestas an filiis competat? D. 116. th. 117. Permissu domini a vasallo cuidam donatum, propter susceptos liberos potest revocari. th. 120. Censuale s. pensionarium an amittatur, si debito tempore vasallus censum non solvat? th. 122. Si alicui ejusque filiis & filiabus concessum an hoc intelligendum etiam de descendentibus ex fœminis? th. 124. Dare non potest procurator universalis. D. 118. th. 119. Extra commercium non recte dicitur. th. 120. Dari & accipi per nuncium potest. D. 107. th. 29. n. 7. Amittit vasallus, qui dolo malo & in contumeliam domini nuncium domini feudi lædit. th. 63. n. 3. Filiofamilias concessum pertinet ad peculium adventit. irregulare. D. 109. th. 17. D. 110. th. 12. n. 7. D. 148. tit. 1. §. 4. th. 8. n. 7. Filiusfamil. de peculio castrensi constituere potest. D. 110. th. 7. n. 4. Filiofam. concessum cui peculio cedat? D. 140. th. 25. Hereditarium per omnia fere instar rei allodialis sese habet. D. 126. c. 4. th. 2. n. 4. Et heres in illud jure communi hereditario succedit, & omnia etiam vasalli onera ac debita, *Erb-Schulden*, non tantum ex fructibus, sed ipsa substantia feudi, h. e. per distractionem ejus, si opus est, solvere tenetur. ibid. Ante separationem petitam ab herede bona fide in bonis hereditariis constitutum, per subsecutam separationem non rescinditur aut revocatur. D. 127. th. 4. Si quis pro se & suis liberis, ac fratri suo acceperit, sub expresso pacto, quod, si sine liberis decederet, frater ejus feudum accipere deberet, sed fratre ante primum acquirentem mortuo, liberi ejus masculi patruo in feudo non succedunt, sed feudum domino aperitur. D. 87. p. 1. th. 10. n. 12. Si pro se & heredibus & quibus ipse dederit, a domino vasallo concessum, alienatio a domino permissa est, sed quomodo? D. 128. c. 4. th. 2. n. 5. Hereditarium censetur pars hereditatis. D. 136. th. 12. n. 4. 7. Si novum & debita sunt hereditaria, transeunt actiones adversus successores, & æs defuncti vasalli alienum in ipsos. th. 13. num. 5. 6. Si antiquum & successores feudi sint heredes in allodialibus, adversus ipsos transeunt actiones. n. 7. Ab agnato alienatum revocandi in jure annus unus servatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. n. 2. Quando aperiatur domino? D. 128. c. 4. th. 17. n. 4. Conjugibus masculo scil. & fœminæ datum pro parte fœmineum est. th. 31. n. 7. Tanquam de rebus possessis competentes actiones triginta annis præscribuntur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 6. num. 1. Ligium exspirat, quam-

quamprimum dominus alii fidelitatem præstiterit. D. 164. th. 45. Constituitur in re immobili. th. 99. n. 1. Est perpetuum. n. 2. 3. A domino alienari invitis vasallis non potest. n. 3.

Feudi forma consistit in mutua & reciproca fidelitate. D. 56. th. 38. n. 4. Lege territoria conceduntur, sed non sola. D. 159. c. 4. th. 7. n. 3. Sui proprietate an dominus propter alienationem privetur? D. 164. th. 91. Constitutio est species alienationis. D. 110. th. 13. n. 4. Successor locationi ab antecessore contractæ stare non tenetur. D. 156. §. 1. th. 64. n. 5. In investitura si hæc verba posita reperiuntur, *Euch und euren Geschvvistern*, sorores non continentur, sed feudum tantum fratribus concessum censetur. D. 87. p. 1. th. 13. n. 12. Hereditarii successor ad æs alienum defuncti tenetur & adversus ipsum actiones transeunt. D. 136. th. 12. n. 1. seqq. s. filius, s. agnatus in hoc feudum succedat. n. 6. Licet agnatus bona vasalli allodialia repudiare & feudum tantum retinere velit. n. 6. 7. Successor filius, qui regulariter quoque heres, regulariter etiam patris æs alienum agnoscere & exsolvere tenetur. th. 13. n. 9. Pretium durante matrimonio si fuerit auctum vel diminutum, num respiciendum ad tempus acquisitionis vel divisionis? D. 128. c. 4. th. 31. n. 5. Adversus successores an & quatenus actiones dentur? D. 136. th. 12. 13.

ob Feudum competit L. f. C. de Ed. D. Hadr. toll. D. 159. c. 9. th. 24. n. 4.

in Feudum dari possunt molendina in aquis natantia ad certum locum destinata. D. 118. th. 118.

per Feudum investituram facere nequit, quicunque qualibet ratione aliquid de suis rebus alienare impeditur. D. 110. th. 13. n. 4.

Feudo an privetur vasallus, literas hostibus domini mittens? D. 78. th. 12. n. 4. Ex consensu domini ad certum tempus oppignorato, tempore vero elapso, & prorogatione non impetrata, jus pignoris extinguitur, præsertim si adjecta clausula annullatoria. D. 116. th. 125. Retento filius hereditatem patris repudiare nequit. D. 118. th. 121. Privari potest & mittens & missus nuncius a domino feudi, ad cujus hostes nuncii missio facta est. D. 107. th. 22. n. 3.

de Feudo simultanee investitus non liberatur a cautione judicii sisti. Disp. 27. th. 14.

in Feudo filii patri succedentes, deficientibus bonis allodialibus sorores suas ex feudo dotare tenentur. D. 87. p. 2. m. 1. th. 9. n. 2. Conceditur recte expectativa, cujus possessor vasallus habet liberos. D. 116. th. 115. An semel exclusa per masculum femina semper exclusa maneat? th. 116. Fœminæ non succedunt, si quis pro se & heredibus suis, s. omnibus suis heredibus sit investitus. th. 119. Hereditario successio fit secundum modum succedendi civilem. D. 136. th. 12. n. 4. Ex pacto & providentia successio non fit secundum modum succedendi civilem, sed feudalem ex pacto primi acquirentis & providentia juris feudalis, jure sanguinis a primo acquirente descendentis. th. 13. n. 1.

Ex pacto & providentia regulariter non transeunt actiones adversus successores. th. 13. n. 1. Nisi ex generali consuetudine sint debita feudalia. n. 2. 3. q. c. nihil refert, s. filius s. agnatus successerit, s. in allodialia quoque, s. non. ibid.

An possit apprehendi adjectus ratione servitiorum? D. 161. th. 6. Servitiorum præstatio in alium potest transferri. ibid.

Feuda in petitionem hereditatis veniunt. D. 159. c. 9. th. 28. Majora regalis dignitatis

gnitatis non recipiunt divisionem jurisdictionis per territoria, & dissentiente Imperatore non licita est. c. 10. th. 8. n. 1. 2. Quid de consuetudinario Imperii jure. n. 3. 4. Imperii immediata omnia regalia, jura & emolumenta continent. c. 3. th. 3. n. 10. Unde originem ducunt? D. 118. th. 115. Non intelligenda sunt, bonorum appellatione sine additamento posita. D. 128. c. 4. th. 2. n. 2. Simul comprehendisse non credendum, cum statuta in genere disponunt & bona designant. n. 3. Limitatur. ibid. Inter aliaque bona si diversitas intercedit dispositione generali comprehensa censeri non debent. ibid. Quæ tempore societatis conjugalis constituta, non veniunt in societatem omnium bonorum communicanda? ibid. th. 2. Nec eorum æstimatio. n. 6. 7. Licet de feudis communicandis antea expresse actum fuerit. n. 8. q. c. tamen competit actio ad interesse. n. 9. Aut licet illa constante matrimonio ab alterutro conjugum acquisita. th. 3. q. c. tamen pretium eorum est commune. n. 2. Limitatur quoad fructus inde provenientes. th. 2. n. 7. Quæ durante matrimonio domino aperiuntur, non ad quæstus pertinent. ibid. c. 4. th. 17. Licet hoc fiat ob culpam & delictum vasalli. n. 4. seqq. Limit. n. 8. Præprimis si sint subfeuda. n. 9. Vel licet illis alluvione vel alio modo quid accesserit. n. 10. Limitatur. n. 8. Durante matrimonio quæsita communia non sunt. D. 128. c. 4. th. 31. n. 1. & s. ab uxore, s. a marito quæsita. n. 3. Licet illa feuda in eo loco sint alienabilia. n. 4. Secus quoad æstimationem feudorum, si illa durante matrimonio empta. num. 5. Aut si ea utriusque conjugis nomine fuerint quæsita, eorumque investitura utrique concessa. num. 6. Guardiæ, Castaldiæ & Advocatiæ anno revocari possunt. D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. n. 2.

Feudorum ea est natura, ut eorum alienatio, qua dominium vel aliud jus in re in alium extraneum transfertur, vasallo sine consensu domini, exceptis casibus jure probatis, prorsus sit adempta. D. 128. c. 4. th. 2. n. 4.

de Feudis Regalibus solus Imperator, Camera exclusa, cognitionem sibi reservavit. D. 166. th. 294.

in Feudis francis & hereditariis, non extantibus masculis ex sanguine provenientibus, fœminæ ad territorium admittuntur. D. 159. c. 4. th. 19. num. 4. Fratrum appellatione veniunt tantum germani & consanguinei. D. 87. p. 1. th. 15. n. 13. Quomodo succedatur? v. voc. Successio feudalis.

FEUDALIS.

Feudalis successor, si non etiam heres est allodialium, creditoribus hereditariis feudi nomine non tenetur. D. 126. c. 4. th. 2. n. 5.

Feudale prædium proprie vocatur *Lehn-Guth*. D. 136. th. 12. n. 1.

Feudali re in allodialem conversa, libere tunc de illa disponitur. D. 56. th. 38. n. 6. 7. Jure, non proprio, territorium competens neglecto domini consensu alienari nequit. D. 159. c. 9. th. 6. n. 3. Prædio si juncta fuerint bona, de quibus controversia, nihilominus allodialia præsumenda. Disp. 116. th. 121. Jure quando dicatur controversia decisa? D. 140. th. 25. n. 2. In contractu an locum habeat querela enormis læsionis? D. 154. tit. 5. §. 1. th. 52. n. 5.

Feudalia bona difficilius gravantur quam allodialia. D. 123. th. 28. n. 11. Debita quæ? D. 136. th. 13. n. 2. An & quatenus transeant ad successores? th. 12. 13. Bona an & quatenus possint permutari? D. 157.

D. 157. ʃ. 3. th. 15. n. 2. Non comprehenduntur ſub hypotheca generali omnium bonorum. D. 158. tit. 1. th. 19. n. 2.

Feudalium bonorum reſpectu an & quatenus detur ſeparatio bonorum? D. 126. c. 4. th. 2. n. 3. ſeqq. Bonorum fructus conjugibus ſunt communes. D. 128. c. 4. th. 13. n. 2.

FICTIO.

Fictio juris in exorbitantibus ſemper eſt reſtringenda nunquam extendenda. D. 13. th. 14. n. 5.

Fictionis brevis manus exempla. Diſp. 76. th. 19.

Fictioni interdum plus tribuitur, quam veritati. D. 13. th. 32. n. 7.

Fictiones duæ circa unam eandemque rem concurrere nequeunt. D. 75. th. 60. n. 6. Hominum ſunt in vitio. D. 95. th. 23. n. 3. Fictionibus ſine legum authoritate cumulare, res eſt periculoſiſſima. D. 98. th. 31. n. 2.

Fideicommiſſaria bona quando in ſubſidium pro dote conſtituenda alienari poſſint? D. 87. p. 2. m. 1. th. 6. n. 30.

FIDEICOMMISSUM.

Fideicommiſſum nullum eſt, ſi maritus fidei uxoris commiſiſſet, donationem propter nuptias in pactis dotalibus ipſi conceſſam, heredibus ſuis reſtituere. D. 75. th. 61. n. 4. Relinqui poteſt accedentibus teſtibus per epiſtolam ad furioſum &c. directam. D. 78. th. 11. num. 4. 5. Univerſale & codicillis & epiſtola relinqui poteſt. D. 79. c. 2. n. 14. Non agnitum ad heredes tamen transmittitur. D. 88. th. 21. n. 3. Si defunctus herede abſente, reliquit remedium l. fin. C. de fideicom. locum non habet. D. 95. th. 87. n. 3. 4. Si filiis aut liberis alienis relictum, per legitimos excluduntur naturales. D. 70. c. 5. th. 9. Limitatur. n. 3. Ante tabularum inſpectionem vel cognitionem in illis relictum pacto gratuito partes remittere poſſunt. D. 30. th. 8. Et legatum an per nuncium relinqui poſſit? D. 107. th. 32. n. 5. An ſubſiſtat teſtamento ipſo deſtituto? D. 132. th. 13. ſeqq. Si ſimpliciter & generaliter relictum per verba, volo reſtitui, nulla mentione heredis fiduciarii facta, a quocunque herede, etiam deſtituto teſtamento, ab inteſtato veniente, debet fieri reſtitutio. th. 15. n. 5. 6. Quid ſi cum jurisjurandi obteſtatione præſtari rogavit? th. 16. n. 2. Aut in defectum inſtitutorum relictum? n. 5. Nutu relinquitur. D. 139. th. 13. Civitati vel Reip. relictum ſi debeatur, compenſatio non admittitur. D. 149. tit. 2. th. 3. n. 10.

Fideicommiſſi petitio apud proprium judicem fiduciarii inſtituitur. D. 126. c. 2. th. 6. n. 9. Univerſalis perſecutio extraordinaria vendi & cedi poteſt. D. 153. ʃ. 2. th. 15.

Fideicommiſſo ſubjecta bona non comprehendit generalis hypotheca omnium bonorum. D. 158. tit. 1. th. 19. n. 4. Subjectæ rei alienatio, ob æs alienum heredis facta, tamdiu valet, quamdiu vivit heres. D. 15. th. 40. n. 6. 7. Simpliciter ſubjectæ res alienari nequeunt. D. 75. th. 36. Bene vero quandoque a liberis ex cauſa dotis, vel donationis propter nuptias. n. 2. An ab extraneo ex cauſa dotis vel donationis propter nuptias alienari poſſint? th. 37. Quando gravati ſunt deſcendentes, conditio ſi ſine liberis ſubintelligitur. D. 70. c. 5. th. 6. n. 4. Secus ſi aſcendentes. n. 4. Vel fratres. D. 87. p. 2. m. 2. th. 32. Quid ſi liberi naturales? D. 70. c. 5. th. 9. n. 3. Relicto filiis aut liberis propriis, ſi legitimi extent, hi naturales præcedunt, qui poſt legitimos demum admit-

admittuntur. th. 8. n. 4. Subjectas res ne in dotem dent, an testator liberis prohibere possit, si hi ad ejusdem constitutionem aliunde non habeant bona? D. 75. th. 38. Ex subjectis bonis in subsidium sororem suam dotare potest. D. 87. p. 2. m. 2. thes. 6. n. 27. Limitatur. n. 28. 29.

in Fideicommisso paterno germani non excludunt consanguineos. p. 2. m. 2. th. 29. Secus est in fideicommisso fraterno. th. 30. Non gravato, sed testatori succeditur. n. 4. Fraterno, si omnes fratres a testatore vocati sunt, etiam consanguinei vocati censentur. th. 30. n. 6. Ut &, si unus esset germanus, & testator plurali numero usus esset. n. 7. Testatore plures fratres relinquente, & singulari numero utente omnes germani vocati censentur. n. 8. 9. Fratres utrinque testatori conjuncti exclusis consanguineis vel uterinis admittuntur. D. 70. c. 5. th. 7. n. 6. Familiæ germanus consanguineo præfertur. D. 87. p. 2. m. 1. th. 30. n. 10. Qui præcedant? th. 40. n. 6. Non succedunt fratres adoptati. th. 52. n. 14. Fratribus relicto, appellatione fratrum sorores quoque veniunt. th. 31. Secus est in fideicommisso familiæ. n. 2. Non æstimatur propinquitas respectu sanguinis, sed successionis. D. 70. c. 5. th. 6. num. 3.

FIDEJUSSIO.

Fidejussio minoris propter beneficium restitutionis fragilis est. D. 14. th. 16. n. 5. Inutilis non valet tanquam constitutum. D. 83. th. 7. n. 4. 5. D. 146. tit. 5. §. 1. th. 2. n. 3. Nec hîc promissor naturaliter obligatur. D. 83. th. 7. n. 6. Rite facta creditur, si hoc instrumento probetur. th. 8. n. 1. Hodie inter absentes & præsentes consensu quocunque modo declarato fieri potest. D. 15. th. 23. D. 78. th. 28. n. 3. D. 83. th. 9. Hodie fit facto, si creditori stipulanti manum quis porrigeret, & sic sine verbis, manu stipulata, consentiret. D. 83. th. 10. Subscriptione chirographi, in quo debitor scripsit, se illum fidejussorem dare. th. 11. Tollitur solutione debiti. D. 82. th. 30. n. 2. Novatione & præscriptione 30. annorum. n. 3. 4. Si est de reo sistendo, mortuo eo intra terminum. n. 5. Non tollitur restitutione in integrum. n. 6. Limitatur. n. 7. Prorogato termino solutionis a creditore. n. 8. Etiam obligationi civili tantum accedere potest. D. 106. concl. 47. Stipulatio, & novatio per nuncium fieri nequeunt. D. 107. th. 31. n. 4. Secus moribus nostris, quibus fidejussio & novatio pacto facta est efficax. n. 5.

Fidejussionis instrumento fidejussori reddito, fidejussio videtur remissa. D. 20. th. 36. n. 54. & th. 59. n. 4. Forma an consistat in intercessione? D. 82. th. 17. n. 3.

Fidejussioni contractæ tempus nocturnum non magis nocet, quam protestationi. D. 138. c. 3. art. 3. th. 1. n. 7.

ex Fidejussione, a marito, constante matrimonio, facta, num uxor pro parte teneatur, tanquam pro debito sociali? D. 128. c. 5. th. 10. n. 3. Inutili non datur actio constitutæ pecuniæ. D. 19. th. 85.

Fidejubendo pro subdito Würtembergico talis subditus Judæo sese obligare nequit. D. 83. th. 24. n. 11.

FIDEJUSSOR.

Fidejussor quid? D. 82. th. 2. D. 83. th. 1. n. 2. Judicialis quis? D. 82. th. 3. Extrajudicialis quis? n. 3. Voluntarius & necessarius quis? n. 4. 5. 6. Necessarius est, qui a petente rescriptum moratorio-

ratorium conſtituitur. n. 6. Idoneus, ſi medio tempore facultatibus labatur, an in illius locum alius ſubſtituendus? n. 7. Principalis quis? th. 4. n. 3. Succedaneus quis? D. 15. th. 13. n. 3. Simplex? D. 82. th. 4. n. 4. 5. D. 15. th. 12. n. 3. Denotatur vocabulo fidejuſſoris ſimpliciter poſito. D. 15. th. 12. n. 4. & th. 16. n. 2. Indemnitatis? D. 82. th. 4. n. 6. D. 15. th. 14. Quomodo a ſuccedaneo differat? D. 15. th. 13. n. 2. D. 82. th. 4. n. 7. An ſit proprie fidejuſſor? D. 15. th. 14. n. 2. Conſtituitur ſtipulatione vera, hodie nudo pacto. D. 82. th. 5. Non poteſt eſſe miles ſive cœleſtis, ſive armatæ militiæ. D. 82. th. 6. n. 3. & th. 7. Pupillus infantia major ſine authoritate tutoris. th. 8. Si cum minore fidejubeat, hujus perſona ſubtrahitur, & ille pro virili tantum tenetur. th. 8. n. 4. Si cum muliere fidejubeat, in totum tenetur. n. 5. Qui & quibus conſtitui nequeat? th. 9. D. 83. th. 24. Accedit obligationi, ſive ſit mixta, ſive naturalis, ſive civilis tantum. D. 82. th. 10. & ſeqq. D. 83. th. 30. Non datur uxori ratione dotis repetendæ. D. 82. th. 10. n. 3. D. 83. th. 24. n. 10. Ultro & ſponte a marito pro dote uxori datus an teneatur? D. 82. th. 10. n. 4. Literarum obligationi firmiter intervenit. th. 12. n. 2. Ut & judicato. n. 3. Accedit obligationi, quæ venit ex delicto, modo agatur ad pœnam pecuniariam. th. 13. Si acceſſerit obligationi venienti ex delicto ad quid obligetur? n. 4. 5. 6. In plus, quam eſt in obligatione principali obligari nequit. th. 14. Si in majorem ſummam ſe obligavit, an prorſus non obligetur, an vero in concurrentem ſummam? n. 2. ſeqq. Indiſtincte hodie ſe obligare poteſt. th. 15. Liberatur, obligatione principali ſublata. n. 2. Arctius ſe, quam principalis obligare poteſt. n. 3. Non poteſt ſe obligare ſub pacto obſtagii. n. 4. Ad intereſſe & uſuras, ſi ad has principales tenetur, ſe obligare poteſt. th. 16. In omnem cauſam acceptus etiam de iis quæ ex poſtfacto acceſſerunt, tenetur. n. 2. Si ſeſe ſimpliciter obligavit, tenetur ad omne, quod ex natura negotii venit, & quod tempore fidejuſſionis eſt in obligatione. n. 3. 4. Adhuc tenetur re interempta propter moram principalis. n. 5. Ut in omnem cauſam ſe obliget, creditores curare debent. n. 6. Datur principali creditori, non vero ſolutionis gratia adjecto. th. 17. D. 83. th. 24. Æque obligatur ac principalis. D. 82. th. 18. Si eſt conſtitutus, creditor eligit, utrum eum, an principalem convenire velit. th. 18. n. 3. & th. 20. n. 4. A creditore conveniri poteſt, licet is præter eum pignora acceperit. th. 18. n. 4. Si ſucceſſerit debitori, vel debitor fidejuſſori, principalis tantum obligatio manet. th. 19. n. 7. Succedens debitori, ſi huic competiit reſtitutio in integrum, ea etiam uti poteſt. D. 56. th. 53. n. 4. Limitatur. n. 5. Ex fidejuſſoria cauſa non tenetur, pignus tamen ab eo datum per confuſionem non liberatur. ibid. th. 54. Succedens creditori, debitor principalis tunc manet obligatus. th. 51. n. 4. Si jam ſolvit creditori, contra debitorem competit actio mandati. ibid. Si non ſolvit, agit contra debitorem nomine hereditario. n. 5. Succedens fidejuſſori, utraque obligatio durat. th. 50. n. 3. Si judicatum ſolvi ſtipulatori heres extiterit, ex integro cavendum eſt. th. 51. n. 6. Habet beneficium Ordinis. v. voc. Excuſſionis beneficium. Beneficium Diviſionis. v. voc. Diviſionis beneficium. Beneficium cedendarum Actionum. v. voc. Cedendarum Actionum Beneficium. Petere poteſt, ut abſenti

absenti debitori certum tempus a judice præfigatur. D. 82. th. 20. n. 3. In Austria post moram ante conventum principalem necessario est conveniendus. th. 22. n. 3. Habet contra principalem actionem mandati, nullam vero actionem contra confidejussorem. th. 27. n. 3. seqq. Qui debitum ita fide sua esse jussit, si reus debitum non solvat, debitore in mora existente statim tenetur. D. 15. th. 18. n. 5. 6. Solidum solvens contra confidejussorem ad expensas, quas ipse fecit, repetendas agere non potest. D. 82. th. 28. n. 3. Si pro invito intervenit, nullam actionem habet. th. 29. n. 4. Si nihil solvit, potest agere vel ad exonerationem, si debitor bona sua dilapidare incipiat. th. 29. n. 7. Vel si principalis solutionem diu distulerit, ut ipse ab obligatione liberetur. n. 8. v. Lex si contendat. ff. de fidejuss. Vel si fidejussor jam condemnatus, ut eum principalis liberet. n. 9. Habet mandati actionem, si creditor donandi animo fidejussori debitum acceptum tulit. n. 10. Prorogato termino solutionis a creditore ad usuras post factam prorogationem non tenetur. th. 30. n. 9. Sub conditione est verus fidejussor. D. 83. th. 1. n. 7. Primus respectu succedanei est principalis & loco rei. D. 14. th. 10. n. 5. D. 15. th. 17. n. 4. Id quod solvit, actione mandati vel negotiorum gestorum repetere potest. D. 15. th. 10. n. 4. Pro pure obligato sub conditione intervenire potest. th. 14. n. 8. Quomodo differat a Præde? D. 82. th. 1. n. 3. Ab Expromissore? n. 4. Ab Adstipulatore? n. 5. A Constituente? D. 15. th. 23. n. 4. Statim conveniri potest, si debitor principalis sit in longinquis locis. D. 15. th. 39. n. 4. v. Excussionis beneficium. Pupilli sine tutoris authoritate stipulantis, statim convenitur. th. 41. n. 3. Mulieris, sine curatoris consensu contrahentis, statim convenitur. n. 5. Naturali obligationi accedens efficaciter obligatur. n. 4. Quando per devolutionem bonorum ad fiscum liberetur? D. 56. th. 28. n. 6. 7. 8. Non liberatur per cessionem bonorum. ib. n. 8. Se tanquam principalem obligans, gaudet tamen beneficio excussionis. D. 64. th. 59. n. 1. Quod plurimis in locis, ut Hamburg. in Saxonia, Ducatu Wurtemb. &c. mutatum est. th. 59. n. 2. 3. 4. D. 82. th. 22. n. 18. Gaudet beneficio divisionis, etsi conventum, ut singuli in solidum teneantur. D. 14. th. 11. n. 2. D. 15. th. 22. n. 8. Simplex statim ab initio ad certum quid, quod scilicet principalis debet, obligatur. D. 83. th. 27. n. 5. Secus est in indemnitatis fidejussore. n. 2. 4. Etiam novo jure quandoque ante principalem debitorem valide conveniri potest. th. 36. n. 2. Subalternus liberatur, obligatione primi fidejussoris extincta. D. 56. th. 54. n. 2. Etiam obligationi ex delicto ortæ recte accedit. D. 19. th. 54. Qualiscunque etiam minus idoneus pro parentibus in cautione judicio sisti admittitur. D. 27. th. 4. Licet donandi animo pro muliere intercedente fidejusserit, tamen se defendere potest exceptione SCti Vellej. D. 49. th. 24. Omisso cessionis beneficio, nullam adversus confidejussores habet actionem. D. 116. th. 94. Succedaneus beneficio ordinis renunciare potest. D. 118. th. 91. Secus in indemnitatis fidejussore. ibid. Qui debitum rite deposuit, statim contra debitorem mandati vel negotiorum gestorum actione recte agit. D. 102. th. 21. Liberatur & obligatio fidejussoria extinguitur, si debitor principalis fidejussori & contra succedat. th. 27. Aut si fidejussor principalis succedat fidejussori succedaneo. th. 28. Usuras illicitas, quas

ipſe creditori ſolvit, a debitore repetere nequit. D. 106. th. 48. Cujus creditor debitoris principalis hereditatem cum beneficio inventarii adiit, confuſione non liberatur. D. 122. coroll. 1. Licet exceptioni diviſionis renunciaverit, ejus tamen heredes tantum pro rata & hereditaria portione conveniri poſſunt. coroll. 5. Qui omiſſa diviſionis exceptione totum ſolvit, partem, a confidejuſſore ſolvendam, a creditore non repetit. D. 145. tit. 6. th. 10. Si principalis nomine ſolvit indebitum, competit condictio ipſi reo principali. th. 20. n. 5. Ipſe vero habet actionem contra principalem, pro quo ſolvit. ibid. Si ſuo nomine indebitum ſolviſſet, ipſo ſolutum ab accipiente condicit. ibid.

Fidejuſſoris pactum regulariter debitori principali non prodeſt. D. 20. th. 36. n. 2. Pactum, ne debitum petatur, neque debitori, neque confidejuſſori prodeſt. D. 29. th. 3. Ex tali tamen pacto fidejuſſoris etiam heredibus exceptio competit. ibid.

Fidejuſſori creditoribus abſentibus, & non conſentientibus dato an proſit pactum remiſſorium majoris partis creditorum? D. 60. th. 49. Competit exceptio, chirographo debitori reddito. D. 29. th. 2. Limitatur. ibid. Exceptionem ſemel quæſitam ex pacto hoc tacito (chirographo ſc. debitori reddito) debitor eidem chirographum creditori reddendo adimere nequit. th. 2. Non prodeſt pactum debitoris perſonale, ne ab ipſo duntaxat debitum petatur, de Jure veteri. theſ. 3. Secus jure novo. ibid. Limit. niſi ipſe ob renunciationem vel aliam cauſam beneficio excuſſionis non gaudeat. ibid. Innoxio facta a judice injuria transfertur in debitorem principalem. D. 111. th. 39. num. 10. Uſuræ pecuniæ ſolutæ, ex mora vel æquitate, officio judicis debentur. D. 122. th. 22. n. 5. 6. Qui rogatus fidejuſſit, & ſolvit, datur actio mandati ad pecuniam repetendam. ibid. n. 5. Qui ſua ſponte interceſſit, actio negotiorum geſtorum. ibid.

Fidejuſſorem inter & eum, pro quo intercedit contractus mandati celebratur. D. 124. th. 28. Inter principalem & ſuccedaneum locum habet beneficium ordinis, ſed non diviſionis. D. 54. th. 46. D. 118. th. 92. Recuſans, evidentisſime idoneum, injuriarum tenetur. D. 27. th. 9.

Fidejuſſore ſolvente, debitor principalis ipſo jure liberatur. D. 102. th. 15. D. 130. th. 36. n. 2. Uno mortuo, ut in ejus locum debitor alium ſubſtituat, ſi inter partes conventum, obligatio fidejuſſoria in heredes non tranſit. D. 136. th. 24. n. 2. 3.

In Fidejuſſore procuratoris latente expectando viginti dies conceduntur. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 11.

Fidejuſſores promiſſum honorarium licite exigunt. D. 124. th. 28. Liberantur debitore ſolvente. D. 130. th. 36. n. 2. Si plures dati, ſinguli in ſolidum obligantur. D. 82. th. 18. n. 5. Reliqui non liberantur, uno electo. n. 6. Idonei qui ſint, relinquitur judicis arbitrio. D. 125. c. 2. th. 19. n. 2.

Fidejuſſorum heredes, iis defunctis obligantur. D. 82. th. 19. Ampliatur. n. 2. Limitatur. n. 3. 4. D. 136. th. 24. n. 2. 3. Heredes non tenentur ſinguli in ſolidum, ſed pro partibus hereditariis. D. 82. th. 19. n. 5. 6. Conditio ab initio dura erat. D. 15. th. 1. n. 6.

Fidejuſſoribus competit ex perſona confeſſi querela non numeratæ pecuniæ etiam invito principali debitore confeſſo. D. 142. §. 3. th. 4. n. 2. & th. 10. n. 5.

Pactum

Pactum debitoris de non petendo novo jure prodest. D. 53. th. 16.

Fidejussores idoneos esse oportet tam ex facultatibus, quam ex conveniendi facilitate. D. 152. c. 2. th. 19. n. 2. Ad dandos obligatus, pignora præstando non liberatur. D. 53. th. 6.

FIDEJUSSOR INDEMNITATIS.

Fidejussor indemnitatis an proprie sit fidejussor? D. 15. th. 14. n. 2. D. 83. th. 1. n. 3. seqq. Non est proprie expromissor. D. 83. th. 2. Quis? D. 15. th. 14. D. 82. th. 4. n. 6. D. 83. th. 4. Principalis quis? D. 83. th. 5. Succedaneus? th. 5. n. 3. 4. Et succedaneus inter se differunt. n. 5. D. 15. th. 15. Differt a fidejussore fidejussoris. D. 82. th. 4. n. 7. Quatenus a constitutore? D. 83. th. 29. A principali debitore. th. 31. n. 3. A mandatore, constitutore, expromissore, correis debendi. th. 31. A fidejussore simplici. th. 32. num. 5. 6. 7. Constituitur stipulatione, hodie nudo pacto. th. 7. 9. Non est, si indemnitas inter absentes literis vel per nuncium fuerit promissa. th. 7. n. 3. Per nudam commendationem non constituitur. th. 11. n. 4. Invitus nemo constituitur. th. 12. n. 2. Nec filius pro patre. n. 3. Potest quis esse pro debitore ignorante & invito. th. 13. Non potest esse infans. th. 14. Furiosus, ebrius, muti, surdi, absentes, secus quoad hos tres moribus nostris. th. 15. 16. 17. Pupillus infantia major sine tutoris authoritate. th. 18. Ampliat. n. 6. Minor curatorem habens. n. 7. Prodigus, miles, ne quidem renuncians. th. 19. Limitatur. n. 4. Clericus, secus tamen quoad sacerdotes August. Confess. th. 20. Curialis sive Decurio. th. 21. Secus quoad nostros Senatores. n. 4. Fœmina. th. 22. Secus de Jure Gallico & Lubeccensi. n. 4. 5. Potest esse homo proprius. th. 23. n. 2. Tam paterfam. quam filiusfam. n. 4. Quidam propter certas causas inidoneus reputatur. n. 5. Pro quibusvis debitoribus se obligare valet. th. 25. Debitum alienum in se recipit. th. 26. Mixtum tantum. th. 30. n. 5. seqq. Limitatur. ibid. Futurum si in se recipiat, obligatio ejusdem in suspenso est. th. 26. n. 3. 4. Ab initio incertum, licet principalis debitor certum quid debeat, in se recipere potest. th. 27. Obligatur in solidum, si creditor a debitore nihil sit consecutus. th. 28. Non convenitur a creditore, debitore nondum excusso. D. 82. th. 22. n. 19. D. 83. th. 30. n. 7. Limitatur. D. 82. th. 22. n. 20. Sub conditione est fidejussor. D. 83. th. 32. Ante debitoris excussionem, & sic pendente obligatione, plane non est obligatus. D. 15. th. 18. D. 83. th. 32. n. 8. th. 35. n. 5. & th. 37. n. 3. Licet reus centies sit interpellatus. D. 15. th. 18. n. 7. Aut fidejussor sit juratus, aut beneficio excussionis renunciaverit, etiam jurato. ib. th. 19. Ante debitoris excussionem solutum repetit condictione indebiti. D. 83. th. 32. n. 8. & th. 38. n. 18. Promittit indemnitatem, si debitum a principali debitore servari non possit. th. 33. n. 2. Ut sit, non sufficit taliter appellatum esse in instrumento, sed ad modum obligandi & verba obligatoria respiciendum est. th. 34. n. 1. 2. Non est, qui debitum ita fide sua esse jussit, si reus debitum non solverit. th. 35. vid. D. 15. th. 18. num. 5. 6. Pœnitere non potest pendente conditione. D. 83. th. 37. n. 4. Si fuerit mortuus, ejus heredes obligantur. num. 5. Ampliatur. n. 6. 7. Limitatur. n. 8. Nulla actione conveniri potest, principali nondum excusso. th. 38. Non factam excussionem principalis in quacunque judicii parte allegare potest. n. 4. Ampliatur. n. 5. seqq. Hanc exceptionem

nem judex ex officio ſupplet. n. 6. Ut obligetur, creditor a principali actualiter & vere excuſſo debitum integrum non debet eſſe conſecutus. theſ. 39. & ſeqq. An nihilominus conveniri poſſit, ſi principalis poſt excuſſionem iterum ſolvendo eſſe cœperit? theſ. 41. Exiſtente conditione ſtatim obligatur. theſ. 43. Quibus actionibus conveniatur? num. 2. ſeqq. Si confidejuſſores habeat, locus eſt beneficio diviſionis. n. 5. 6. Liberatur, creditore a principali, vel ejus ſucceſſore, totum conſecuto. th. 44. n. 1. Vel ſi ſua negligentia vel culpa creditor debitum non ſit conſecutus. n. 3. ſeqq. Si partem ſolverit, debitor principalis tamen non liberatur. th. 46. Pro debitore ſolutum repetit vel actione mandati, vel negotiorum geſtorum. num. 3.

FIDES.

Fides heretico, hoſti &c. an ſervanda? D. 164. th. 94. Mala tempore centum annorum non purgatur. D. 138. c. 3. art. 7. theſ. 7. num. 3. Bona & titulus an requiratur in præſcriptione 30. annorum? th. 6. n. 1. Bona quid denotet in modis dominium acquirendi? D. 58. th. 16. n. 3. Quid in contractibus bonæ fidei. ibid. num. 5. In omnibus conventionibus eſt neceſſaria. D. 60. th. 11. num. 2. Nulla exiſtere poteſt, ſi non reddatur debitum. D. 103. c. 5. th. 2. num. 1.

Fidei & famæ damna majora ſunt, quam quæ æſtimari poſſunt. num. 2. Bonæ negotia intelliguntur, ubicunque benignam interpretationem leges admittunt. D. 58. th. 16. num. 6.

Fidem fallere grave eſt, & perfidioſum ac nefarium, fidem frangere. D. 11. theſ. 162. num. 7. D. 113. præf. num. 3. D. 103. c. 5. theſ. 2. n. 1. Datam ſervari debere, lex eſt Naturæ. D. 53. th. 20. D. 103. c. 5. th. 2. Dare ac ſe obligare, naturale quidem eſt, ſed non præceptum Naturæ. D. 53. th. 20.

FILIUS.

Filius fideicommiſſo ultra dodrantem gravatus unam tantum quartam deducere poteſt. D. 68. p. 3. theſ. 29. num. 1. Contrarium tamen de Jure Canon. & in praxi in fideicommiſſo in diem relicto receptum eſt. n. 2. ſeqq. Patrem ſupervixiſſe in dubio præſumitur. D. 74. th. 46. n. 4. Pro patre invitus fidejubere non cogitur. D. 83. theſ. 12. Nec propterea exheredari poteſt. n. 5. Limitatur. ibid. Patrem ut perſonam ſanctam venerari debet. n. 3. Patris neceſſitatibus ſuccurrere debet. ibid. Æs alienum exſolvere non tenetur. n. 4. Ut natu ſit major, quam pater, pro monſtro eſt. D. 52. th. 3. Ab extraneo adoptatus, licet ſit in patris adoptivi familia, de familia ejus tamen non eſt. th. 40. Adoptivus nec adoptione ſoluta patris uxorem ducere poteſt. D. 116. th. 55. Cujus pater bona immobilia poſſidet, non eſt immunis a cautione judicio ſiſti. D. 125. c. 4. th. 7. n. 1. Quando & quatenus dicatur dominus bonorum paternorum. num. 2. Si defunctis, nullis relictis liberis, pater, mater & frater germanus ſimul pro portionibus virilibus jure hereditario ſuccedunt, nullo in portione filio delata, reſervato patri uſufructu. D. 109. theſ. 15. Conveniri vel arreſto detineri non poteſt, ſi ejus pater rogavit aliquem, ut ipſi filio ſtudiorum gratia alibi degenti quid ſolvat, ſolutione filio facta & patre non ſolvente. D. 115. th. 33. Perſuaſu patris domum ſuam alicui pignori ſcribens, an excuſetur? D. 139. th. 7. num. 9. Præſumitur eſſe in patris poteſtate. D. 140. th. 16.

Filii contemplatione in dubio magis, quam patris relictum præſumitur. D. 110. th. 11. num. 3.

ex Filio naturali procreati nepotes per avi matrimonium non fiunt legitimi. D. 25.th.9. Etſi filius adhuc ſit in vivis. ib.

Filii aliter, aliter nepotes appellantur. D. 109. th. 9. n. 4. Naturales fiunt legitimi per ſubſequens matrimonium. D.25. th. 8. Licet illud propter occultum, & poſt liberorum nativitatem ſuperveniens impedimentum ſit nullum, modo bona fide contractum. ib. Vel non obſtante patris proteſtatione. ibid.

Filiorum appellatione filias comprehendi manifeſti juris eſt. D. 109. th. 9. n. 3. D. 168. th. 4. n. 2. Regulariter nepotes non comprehenduntur. D. 109. th. 9. num. 3. D. 168. th. 4. n. 2. Quandoque tamen comprehenduntur. D. 109. theſ. 9. num. 3. D. 110. theſ. 3.

FILIUSFAMILIAS.

Filiusfamilias mutuum accipere non poteſt. D. 58. th. 25. n. 1. Quod extendere videtur Jus Wirtemberg. ibid. Hodie conſenſu patris mercaturam exercens, quoad illam negotiationem pro emancipato habetur. D. 13. th. 47. n. 15. Quod ſibi donatum, ſibi acquirit. D. 74. th. 46. n. 6. 7. Sui juris factus, ſi partem debiti contra Sctum Macedon. contracti ſolvit, nec ſolutum repetit, nec recte quoad reſiduum exceptionem Scti opponit. D. 47. th. 15. Nec juramento Scto Macedon. renunciare poteſt. Diſp. 116. th. 36. D. 109. th. 26. num. 2. Qui mutuam pecuniam contra Sctum Macedon. accepit & naturaliter & civiliter obligatur. D. 117. th. 42. In genere prohibetur accipere pecuniam mutuam. D. 109. th. 26. Nec ratione peculii adventitii irregularis. ibid. Limitatur. ibid. An h. prohibitio ultra pecuniam numeratam extendenda? n. 4. De peculio adventitio irregulari teſtamentum facere non poteſt. D. 109. th. 27. Nec codicillos. th. 28. n. 2. Nec legata vel fideicommiſſa relinquere. ibid. Licet pater conſenſerit. n. 1. Aut filiumf. ad h. actum emancipaverit. num. eod. Aut clauſula codicillaris adjecta. n. 2. Aut in illis cauſa pia inſtituta. n. 3. Secus ſi ſtatuto contrarium introductum. ibid. De peculio caſtrenſi vel quaſi teſtamentum facere poteſt. D. 109. th. 27. n. 3. D. 110. th. 7. n. 3. Secus de ceteris rebus ad caſtr. peculium non pertinentibus, licet ſit miles. ib. An obligetur ex contractu juſſu patris celebrato? D. 148. tit. 4. th. 7. Nec cum conſenſu patris legata relinquere poteſt, etiamſi clauſula fuerit adjecta codicillaris. D. 97. theſ. 1. De jure poteſt eſſe mercator, ſecus de conſuetudine. D. 100. th. 39. In mercibus peculiaribus ſi negotietur, an patrem obliget? theſ. 40. Cum patre negotians, utrique acquirit jure ſocietatis. th. 42. Mortuo patre pecunias hereditarias in negotiationem convertens ſibi acquirit, ſi ſuo nomine faciat, alias confert. theſ. 43. Quicquid ex mercatura acquirit, non confert, ſed quod pater ad negotiandum dedit. th. 44. Agere poteſt in curia mercatorum ſine conſenſu patris, nec obſtat exceptio, tu non potes eſſe in judicio. th. 277.

in Filiofamilias mercatore Sctum Macedon. conſuetudine ceſſat. th. 41.

FINIS.

Finem qui dat in moralibus, dat etiam ea, quæ ad finem perducunt. D. 3. th. 2. num. 8.

Fine obtento, fruſtra de mediis curatur. D. 131. theſ. 22.

FISCUS.

Fiſcus acquirit bona perduellis, reo licet mortuo. D. 85. c. 3. th. 1. n. 4. 5. Limitatur. n. 6. Illius ſcilicet territorii, ubi reus bona immobilia reliquit. th. 2. num. 2. Quoad bona vero mobilia, illius

illius loci ubi reus domicilium habuit. num. 3. An acquirat bona feudalia? th. 3. Non acquirit bona uxoris dotalia & paraphernalia. th. 4. Nec bona fideicommisso subjecta. n. 2. An peculia filiifam. si is est perduellis? n. 3. 4. 5. Ut acquirat bona perduellis, necesse est, ut is prius judicis sententia sit condemnatus. th. 5. Acquirit domum, quam dominus sciens falsam monetam fabricantibus elocavit. th. 7. n. 5. Bona illius, qui dum fuit in reatu ex conscientia perpetrati sceleris mortem sibi ipsi intulit. th. 8. Modo de jure Carolino fuerit reus pœnæ capitalis cum publicatione bonorum. n. 4. Thesaurum in proprio loco, magicis artibus inventum. th. 9. num. 1. Quid si in alieno fuerit inventus? n. 2. seqq. D. 135. th. 26. num. 6. Merces, vectigali subjectas, ob defraudationem vectigalium. D. 85. c. 3. th. 10. Pœnam propterea impositam, si cives bona sua candide non profitentur. th. 11. Vel si Magistratus Imperii pœnas per Imperii Constitutiones transgressoribus impositas negligenter exigunt. n. 2. 3. Mulctarum Compendia. th. 12. Pœnam, si contractus contra prohibitionem legis sit factus. th. 14. Si eidem sit adjecta pœna. n. 2. Si res litigiosa, vel favore publico alienari prohibita fuerit alienata. num. 34. Bona vacantia. th. 15. Nullis scil. extantibus descendentibus, ascendentibus vel collateralibus in infinitum. num. 2. & seqq. Quid de Jure Saxonico? num. 6. Quo casu proprie heres non est. Disp. 88. th. 17. num. 9. seqq. D. 136. thes. 18. num. 2. seqq. Hereditatem indigno relictam. D. 85. c. 3. th. 17. An acquirat bona incestas nuptias contrahentium? th. 7. n. 2. 3. Hereditatem uxori ex testamento consanguinei cum quo rem habuerat, relictam, si titulus de his, quæ ut indignis abrogatus probetur? thes. 17. num. 3. 5. Non acquirit bona ex crimine læsæ Majestatis. th. 6. num. 1. Limitatur. n. 2. Pœnam ex popularibus actionibus, quæ tota reo relinquenda est. th. 13. Hereditatem peregrini habentis heredem. thes. 16. Secus est in Gallia quoad non mercatores. num. 2. Quandoque pœnam cum parte læsa dividit. th. 12. n. 3. Quid si non tota pœna, sed tantum pars ejus a reo solvi possit, an & hæc sit dividenda? num. 3. 4. A quocunque possessore, etiam a Collegiis licitis excluditur. th. 16. num. 3. 4. cujus loci succedat, defuncto diversis in locis bona habente? num. 5. Non capit unius territorii bona, in alio territorio existentia. D. 56. th. 28. n. 4. Filio occidendo patrem, vel fratre fratrem pro portione ad occidentem spectante, cum reliquis ejusdem fratribus occiso succedit. D. 85. c. 3. th. 18. n. 1. seqq. Bona naufragorum, & quæ furto sunt ablata ad se trahere nequit. thes. 19. Honeste non sordide augendus est. ibid. Habet fori privilegium. c. 4. th. 1. n. 2. Singularem advocatum, qui etiam diebus feriatis a judice audiendus est. n. 3. Et privatus si super una re litigent, fisci causa prius agi debet. thes. 2. In causis civilibus petita reo instrumenta edi. n. 2. Speciale privilegium non habens utitur jure communi. n. 3. Habet pignus legale in bonis civium propter tributa &c. ita ut omnibus creditoribus etiam anteriorem hypothecam habentibus præferatur. n. 5. D. 66. th. 95. n. 1. In bonis debitoris tacitam hypothecam, quandoque cum jure prælationis. D. 59. thes. 21. Ratione mulctæ & pœnæ omnibus creditoribus postponitur. D. 66. thes. 95. num. 2. D. 85. c. 4. th. 2. num. 6. Secus de Jure Wirtemberg. & Lubec. D. 66. th. 95. n. 3. seqq. In casu confiscationis omnibus creditoribus postponitur.

tur. D. 85. c. 4. th. 2. num. 7. In contractibus fiscalibus non tenetur de evictione ultra simplum. th. 3. Si quid vendit, emptor locationi, a fisco contractæ, stare tenetur. num. 2. Non tenetur creditoribus hereditariis herediṫate vendita. n. 3. Ex ædilitio edicto. num. 4. Eodem jure utitur, quo is usurus erat cui successit. D. 15. th. 36. n. 4. D. 56. th. 28. n. 3. D. 136. th. 18. n. 9. Hodie ab Ærario non differt. D. 85. c. 1. th. 2. n. 2. In bonis vacantibus succedens, tenetur legata & fideicommissa præstare, testamento vel codicillis relicta. D. 116. th. 100. In aliena calamitate, & de re tam luctuosa compendium non sectatur. thes. 113. In bonis post contractum quæsitis præfertur creditoribus anteriorem hypothecam habentibus. D. 118. thes. 97. D. 101. thes. 34. Non ratione mulctarum. ibid. Bona vacantia occupans an legata & fideicommissa in testamento destituto relicta præstare teneatur? D. 132. th. 20. D. 166. th. 173. In bona vacantia succedens, quo jure succedat? D. 136. th. 18. n. 2. seqq. Utitur hereditatis petitione. th. 18. n. 8. Ultra vires bonorum occupatorum non tenetur. num. 10. Quando vendidit rem alienam, quadriennium servatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 3. n. 3. Si vindicat ea, quæ habuit & amisit, actiones fiscales tempore 40. annorum tolluntur. th. 6. n. 3. Illud, quod ob rem s. causam ratione utriusque inhonestam & turpem datum, extorquet. D. 145. tit. 5. ∫. 1. th. 5. n. 3. Rem singularem publicatam occupans stare non tenetur locationi. D. 156. §. 1. th. 64. n. 4. In tributorum & collectarum exactione possessionem sequitur, & qualemcunque possessorem, etiam conductorem, convenire potest. ibid. ∫. 2. th. 36. n. 2. Semper dives & solvendo præsumitur. D. 166. th. 127. In bona vacantia succedens an inventarium conficere teneatur, eoque omisso, ultra vires hereditarias conveniri possit? th. 172.

Fisci procurator publico nomine accusans non præstat hodie cautionem. D. 141. th. 10. Regalia quænam? v. Regalia. Jus quid? D. 85. c. 1. th. 3. Quinam habeant? D. 112. th. 10. n. 6. & th. 11. & th. 33. n. 5. seqq. Habet Resp. s. ille penes quem est majestas. D. 85. c. 2. th. 1. Resp. Venetorum & Helvetiorum. n. 4. 5. Omnes Status Imperii, vi Superioritatis territorialis. th. 2. Comites & Barones Immediati. th. 3. Civitates Imperiales. D. 59. th. 22. n. 1. D. 85. c. 2. th. 4. Quædam municipales ex consuetudine vel privilegio. D. 59. th. 22. n. 3. Nobiles immediati. D. 85. c. 2. th 5. Non habent subditi Imperii mediati & Civitates municipales. th. 6. Merum Imperium habentes in foro Saxon. & aliis in locis. n. 2. 3. 4. Non, sed lucro debitoris debitum cedit, quando creditor propter delictum contra debitorem admissum actione sua privatur. D. 120. th. 35. n. 10. Limitatur. ibid. Causa, nisi sub bono Principe, nunquam mala est. n. 11.

ad Fisci jus a jure territoriali argumentum affirmative semper procedit. D. 85. c. 2. th. 3. n. 3.

Fisco quæ sunt damnosa, censentur subreptitia. D. 16. th. 19. n. 3. Vindicatur palmarium a cliente, lite adhuc pendente & sub conditione, quod cliente victo sit restituendum, datum. D. 108. th. 20. n. 3. Non vindicantur bona in reatu capitali constitutorum, qui sibi mortem consciverunt. D. 141. th. 84. An præferatur tutor dativus tanquam extranea persona, non extantibus cognatis vel agnatis in successione pupilli defuncti? D. 166. th. 171.

Fiſcum ſæpe vinci Principis gloria eſt, cujus mala cauſa nunquam eſt, niſi ſub bono Principe. D. 11. th. 151. n. 6.

adverſus Fiſcum quando locum habeat compenſatio, vel quando non? D. 149. tit. 2. th. 3. n. 3. ſeqq. In liquidatione debiti compenſandi duo menſes obtinent. D. 138. c. 3. art. 6. th. 2. n. 2.

contra Fiſcum in dubio pronuntiandum eſt. D. 85. c. 4. th. 2. n. 4. D. 120. th. 35. n. 11. D. 135. th. 26. n. 7. D. 88. th. 17. n. 20. Semper judicavit Antonius Imperator. D. 17. th. 45. n. 7. 8.

in Fiſcum, bona ob delictum publicata vel vacantia occupantem pro ratione bonorum occupatorum active & paſſive actiones tranſeunt. D. 136. th. 18.

in Fiſcalibus cauſis non juratur de calumnia. D. 85. c. 4. th. 1. n. 4. Quæ intra VI. menſes a litis conteſtatione finiendæ ſunt. n. 5.

FISCI PROCURATOR.

Fiſci procurator in Ducatu Würtembergico in cauſa criminali reum accuſat. D. 69. th. 7. n. 2. Non præſtat cautionem de lite proſequenda & præſtanda ſatisfactione ratione injuriarum & damnorum. th. 8. n. 4. Aliquando injuriarum & expenſarum nomine tenetur. n. 5. Alios, non quidem indiſtincte, in Ducatu Würtemb. ſubſtituere poteſt. th. 9. n. 9. 10. 11.

FLOETZEN, FLOETZ-RECHT.

v. Gratiæ ſ. ratium jus.

FLORENTIA.

Florentiæ Dux an ſit ſub Imperio? D. 164. th. 53.

FLUMEN.

in Flumine navigabili nemo quid ædificare debet. D. 159. c. 6. th. 44. n. 2.

Flumina juſta ex cauſa prohiberi poſſunt. th. 41. n. 2. Conceduntur cum juribus & reditibus fluviaticis. n. 6.

Fluminum diſtinctio. n. 7.

FOEMINA.

Fœmina pro aliis fidejubere nequit. D. 82. th. 9. D. 83. th. 22. Secus de Jure Gall. & Lubec. D. 83. th. 22. n. 4. 5. Ex cauſa fide juſſionis ſolutum repetit condictione indebiti. D. 82. th. 9. n. 2. Limit. n. 3. Pro libertate vel dote intervenire poteſt. n. 4. Valide intercedit, ſi beneficio ſuo renunciavit. n. eod. Vel ſi decepit, aut poſt lapſum biennii iterato interceſſit. ibid. Familiæ ſuæ & caput & finis eſt. D. 87. p. 1. th. 11. n. 5. Majorennis omnia negotia valide ſine curatore gerere poteſt. D. 67. th. 41. n. 1. D. 65. th. 36. n. 1. D. 64. th. 10. num. 1. Quod moribus noſtris ſecus eſt. D. 20. th. 43. n. 3. D. 67. th. 41. n. 2. ſeqq. D. 65. th. 36. n. 2. D. 64. th. 10. n. 2. ſqq. Natura fragilis eſt & infirma. D. 67. th. 41. n. 3. Si aliquid donat, miraculi loco habetur. D. 68. p. 4. th. 2. n. 1. Executrix in teſtamento dari poteſt. D. 79. c. 6. n. 4. Quæ pro alio interceſſit, ſed ſine inſtrumento aut in inſtrumento tantum privato, efficaciter exinde conveniri nequit. D. 49. th. 15. Licet *poſt* biennium interceſſionem repetat. *ibid.* Semel per maſculum excluſa an ſemper in feudo excluſa maneat? D. 116. th. 116. Quæ accepit mutuam pecuniam, *illam*que alteri credidit, non juvatur decreto Patrum. D. 118. th. 31. Licet creditor cauſam contractus non ignoraverit. ibid. An poſſit eſſe tutor honorarius? D. 137. th. 15. n. 1. ſeqq. Marito prodigo & luxurioſo nubens, non tam diſſolutos ejus mores adprobaſſe, quam potius vitæ emendationem ſperaſſe creditur. D. 111. th. 33. num. 3. A procuratoris ſimplicis munere repellitur. D. 120. th. 2. In ſuam tamen

rem Jure Civ. admittitur. ibid. A septennio usque ad annum nonum cum dimidio infantiæ, inde ad annum duodecimum pubertati proxima an dicenda? D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. n. 3. Pro alio judicium si suscipiat, quomodo hîc liberetur? D. 149. tit. 1. §. 1. th. 8. n. 1. An hypothecam constituere possit? D. 158. tit. 1. th. 40. Contractum sine curatore gestum dicere non potest nullum, ubi dolus supervenit. D. 104. p. 3. n. 56.

Fœminæ intercessio valet, pro proco suo facta, qui eidem promisit matrimonium sub hac conditione, si pro ipso apud creditorem suum efficaciter sese obligaret. D. 49. th. 23. Proprium munus est, curare domum, accipere & accepta tueri. D. 137. th. 15. n. 5. Consilium infirmum & fragile est, quod sæpe & contra propria commoda laborat. n. 8. De incarceratione v. D. 141. th. 15. Garrulitas id tantum tacere potest, quod nescit. D. 107. th. 37. n. 6. Pudori non convenit, peregrinari & inter exteros obambulare. th. 17. n. 6.

Fœminam nemo, cujus tutor honorarius extitit, ante 29. ætatis annum ducere potest. D. 137. th. 30. n. 4. Quid de moribus nostris? ib. Intercessisse ut dici queat, quot personæ concurrere debeant? D. 149. tit. 1. §. 1. th. 7. n. 1.

Fœminæ moribus nostris plerumque curatore indigent. D. 55. th. 13. num. 2. Limitatur quoad causas matrimoniales & criminales. ib. n. 3. Hodie non habent legitimam personam standi in judicio, sed ipsis curator ad litem adjungitur. D. 66. th. 30. n. 2. D. 132. th. 7. n. 1. Etiam extraneæ, s. actrices illæ fuerint, nec ne, curatorem ad litem de Jure Würtemberg. accipiunt. D. 66. th. 30. n 6. Nisi in casibus exceptis, eadem ordinaria pœna, cum masculis, affici possunt. D. 12. th. 23. n. 3. Pro debito civili incarcerari non possunt. D. 13. th. 33. n. 8. Ut sint dotatæ, an consultum? D. 75. th. 1. n. 3. seqq. Sæpius existentibus masculis, a fraterna & paterna hereditate, vi statuti, excluduntur. D. 87. p. 2. m. 2. th. 46. num. 3. Nisi illustres excluduntur a dominiorum cum superioritate territor. conjunctorum possessione. D. 159. c. 5. th. 7. n. 1. 2. In feudo non succedunt, si quis pro se & heredibus suis, si omnibus suis heredibus sit investitus. D. 116. th. 119. Sine eorum curatore nec contrahendo se obligare, nec solutum accipiendo debitores suos liberare hodie valent. D. 130. th. 23. n. 2. Destituuntur jure comitiorum, conventuumque publicorum, & jure suffragandi. D. 131. th. 19. n. 3. Ab omnibus officiis civilibus & publicis removentur. ibid. An ad constitutionem Syndici convocandæ? ib. & n. 4. Ab anno 13. dicuntur viripotentes. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. n. 7.

Fœminarum confessiones de Jure Civ. valent. D. 55. th. 13. n. 1. Signa in alienis negotiis de praxi Germaniæ fide carent. D. 63. th. 20. n. 4. Genus est avarissimum. D. 68. p. 4. th. 2. num. 1. Consilium plerumque deterius, & contra propria laborant commoda. D. 57. c. 2. th. 3. n. 1. D. 76. th. 6. n. 3. D. 110. th. 13. n. 3. Exclusio quando censeatur favore agnationis facta? D. 70. c. 5. th. 10. n. 4. seqq. Non est, in alienis negotiis consilium dare. D. 87. p. 1. th. 12. n. 5. Curatores, earum nomine aliquid accipiendo, illis possessionem & dominium non acquirunt. D. 20. th. 29. n. 4. Illis contrahentibus tantum adsistunt, non vero, illis remotis, aliquid agere possunt.

Fœminis secreta non sunt communicanda. D. 107. th. 37. n. 6.

Fœminas quoad servatur tempus duodecim

cim annorum in nuptiis contrahendis. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. n. 6.

in Fœminis impubertas finitur anno duodecimo. ibid. Annus quartus decimus plenam pubertatem inducit. n. 8. Veniam ætatis impetraturis octodecim anni requiruntur. th. 5. n. 3.

v. voc. Mulier. Uxor. SCtum Vellejanum.

Fœmininus ſexus voce maſculina comprehenditur. D. 79. c. 6. n. 8. D. 168. th. 4. n. 2. D. 109. th. 9. n. 3. D. 110. th. 3. num. 1.

FOENERATOR.

Fœneratores ſunt infames. D. 100. th. 99. Non appellare poſſunt. ibid. A communione & communi ſepultura arcentur. ibid.

FOLTER.

V. Quæſtio. Tortura.

FORENSIS.

Forenſis regulariter non ligatur ſtatutis vel conſuetudinibus loci, in quo eſt peregrinus, quod procedit in nobilibus, qui tanquam forenſes & peregrini in civitatibus commorantur. D. 104. p. 3. num. 12.

Forenſes quoad naturalia contractus ſervanda obligantur. n. 59.

FORNICATIO.

Fornicatio eſt extra legis pœnam de Jure Civili. D. 65. th. 63. n. 1. Jure Saxon. Electorali vel relegatione, vel carcere, vel pœna pecuniaria punitur. ib. n. 2.

FORTALITIUM.

Fortalitia ſine alterius conſenſu condomini nec exſtruere, nec deſtruere poſſunt. D. 159. c. 9. th. 20.

FORUM.

Forum reus utrum ſortiatur ratione delicti in loco, ubi vulneravit, an ubi vulneratus mortuus? D. 54. th. 5. D. 35. th. 10. D. 118. th. 9. Sed quid ſi in confinio? D. 54. th. 5. Quis ſortitur in loco domicilii in omnibus actionibus. D. 35. th. 5. Licet id mutaverit, tantum ibi quoad jam quæſitas. ibid. Quis ſortitur in loco contractus, ubi ſe aliquid præſtiturum promiſit. th. 7. Licet conventio alibi inita, & poſtea tanquam advena ſtatim iterum diſceſſurus, deprehendatur. ibid. Sortitur tanquam in loco delicti ſtans in territorii Caji, & feriens ſclopeto ſtantem in territorio Mevii in utroque territorio quoad perſec. crim. D. 35. th. 10. D. 116. th. 16. Sortitur abſens in loco delicti privati. D. 35. th. 11. Sortitur heres quoad legatarios ex ſua perſona, vel ubi domicilium habet, vel ubi defunctus id præſtare voluit. th. 15. Si reus ſortitur coram pluribus immediate competit actori electio, in cujus foro illum convenire velit. th. 16. Secus ſi reus ab actore diffamatus, ubi ipſe reus habet electionem. ib. Per epiſtolam contrahentes ex contractu ſortiuntur, in quo epiſtolam accipiens conſentit. D. 118. th. 10. Sortiuntur contrahentes in ſcriptis, ubi inſtrumentum conſcriptum. ibid.

Fori præſcriptionem ad opponendam in Clericis duo menſes obtinent. D. 138. c. 3. art. 6. th. 2. n. 2. A competentia ad obſervantiam ſtatutorum non ſemper procedit argumentum. D. 104. p. 3. num. 15.

in Foro tanquam competenti, ad contractum implendum conveniri poteſt advena equum vendens & pretium accipiens. D. 35. th. 8. Equum emens & paratam pecuniam promittens. ibid.

FRATER.

Frater ex uno latere junctus tranſit in gradum remotiorem. D. 5. Diſſ. 1. c. 3. th. 4. n. 94. D. 65. th. 51. n. 3. A fratre

in ſubſidium alimenta petere poteſt. D. 13. th. 32. n. 10. Fratris mei, mihi quandoque frater non eſt. D. 87. p. 1. th. 10. n. 17. Fratrem ſuo voto eligere poteſt. p. 2. m. 1. th. 2. n. 10. Quod moribus noſtris mutatum eſt. n. 12. ſqq. Cum fratre in uno teſtamento vel aliis negotiis teſtis eſſe poteſt. th. 3. n. 3. 4. Major minorem in minoribus delictis modice corrigere poteſt. n. 5. 6. Minor ſeniorem errantem non increpare, ſed modeſte admonere poteſt. n. 6. Minor quis? ibid. Regulariter ſororem ſuam dotare non tenetur. th. 6. num. 2. v. Dos. Quis fiat legitimatione? th. 11. Adoptione? th. 12. Fratrem ſuum in locum filii adoptare poteſt. n. 4. Civilis vel adoptivus deſinit talis eſſe emancipatione, non vero morte patris. th. 13. Fratris ſui tutor vel curator legitimus eſt. th. 15. ſeqq. Fratri ſuo vel ſorori egenti alimenta præſtare tenetur. th. 20. v. Alimenta. Fratris æs alienum exſolvere non tenetur. th. 25. n. 6. Fratri ignoranti nihil acquirit. m. 2. th. 1. n. 4. ſeqq. Pro ſe & fratribus abſentibus feudum accipiens, an his non conſentientibus aliquid acquirat? n. 7. A fratre neceſſario non eſt inſtituendus heres. th. 4. n. 3. Fratri nihil quicquam relinquere poteſt. n. 7. q. c. nec tenetur excluſionis ſuæ cauſam reddere. n. 7. Limitatur. n. 8. Fratri extraneam perſonam præferendo dicitur peccare contra charitatem. n. 9. Naturalis fratri ſuo naturali, qui eundem cum eo habet patrem illegitimum, ab inteſtato non ſuccedit. th. 19. n. 3. Defuncti, ejusdem matrem quod excludat ab hereditate, ſtante ſtatuto, ipſa tamen per ſororem non excluditur. D. 87. p. 1. th. 12. n. 3. In cauſa fratris vel ſororis teſtis eſſe regulariter poteſt. D. 116. th. 54. Qui non eſt, ſi ipſi ob fraternam charitatem ſub appellatione fratris legatum detur, ſubſiſtit. D. 97. th. 17.

Fratris Etymologia, Synonym. Paronym. & Homonymia. D. 18. th. 11. n. 2. D. 87. p. 1. th. 2. ſeqq. Appellatione ſimpliciter poſita, veniunt fratres ſanguinis. D. 18. th. 12. n. 5. Vocabulo an & quando veniat ſoror? D. 87. p. 1. th. 11. 12. 13. Defuncti ſponſam quis ducere poteſt. D. 5. diſſ. 1. c. 4. th. 2. n. 38. Suffragium an fratri proſit? Diſp. 131. th. 40.

Fratres ſunt quidam vel genere, vel religione, vel ex ſingulari fraternitatis conventione. D. 87. p. 1. th. 5. & 6. Non fiunt per adoptionem. th. 6. n. 2. Conventionales non veniunt fratrum appellatione, nec dicunt teſtamentum inofficioſum, neque ſibi invicem ab inteſtato ſuccedunt. n. 4. ſeqq. Religionis ſeu conventionis non veniunt fratris appellatione ſimpliciter poſita. n. 12. 13. Sic legato fratribus Abbatis relicto debetur fratribus ejus naturalibus. n. 13. Quidam ſunt ob ſingularem benevolentiam & amorem. th. 7. Spirituales ſibi invicem non ſuccedunt, licet omnes reliqui deficiant heredes. th. 8. Non comprehenduntur in L. 13. C. de his qui accuſ. non poſſ. n. 7. Hodie nullo juris effectu gaudent. D. 18. th. 12. n. 2. Adoptivi non veniunt ſub nomine fratrum. D. 87. p. 1. th. 9. D. 18. th. 12. n. 3. Ex cognatione naturali qui? D. 87. p. 1. th. 10. Patrueles vocantur duorum fratrum filii. n. 2. D. 18. th. 13. Aut conſobrini non veniunt ſub fratris vocabulo ſimpliciter poſito. D. 87. p. 1. th. 10. n. 4. 5. 6. Non excludunt ſorores defuncti ſi extet ſtatutum, quod hæ, extantibus fratribus, ſuccedere non debeant. n. 7. Limitatur. num. 8. Abſolute vocantur cognati collaterales ſecundi gradus. n. 3. D. 18. th. 13. n. 2.

Primi

Primi, non ulterioris gradus intelliguntur, legato fratribus relicto. D. 87. p. 1. th. 10. n. 9. Non ſunt, nec veniunt ſub fratris appellatione fratris liberi. n. 11. ſeqq. Duo, ſi vi ſtatuti uno eodemque tempore ad collegium non admittantur, hoc non eſt intelligendum de fratre & fratris filio. n. 13. Non ſunt patrui, nec veniunt ſub appellatione fratrum. n. 14. 15. Quod tantum admittit, ſtatutum excluſis ſororibus, in defuncti patruo locum non habet. n. 15. Veri non ſunt Comprivigni. n. 16. 17. Sunt vel legitimi vel non, vel germani, vel conſanguinei, vel uterini. th. 14. Proprie non ſunt tam conſanguinei & uterini, quam germani. th. 15. Qui regulariter veniunt in ſtatutis ſub nomine fratrum. n. 8. Et in uno eodemque Collegio per prohibitionem ſtatuti eſſe nequeunt. n. 9. Limitatur. n. 10. Germani in potiori & ſtrictiſſima ſignificatione ſunt fratres. n. 12. Exinde concludenter non probantur, quod teſtes deponant, duos invicem veros & naturales eſſe fratres. n. 7. th. 19. n. 1. th. 20. n. 6. Magis dilecti teſtatori eſſe præſumuntur. th. 15. n. 16. p. 2. m. 2. th. 7. n. 5. In fideicommiſſo paterno non excludunt conſanguineos. p. 2. m. 2. th. 30. Secus eſt in fraterno. th. 31. Et conſanguinei tantum veniunt in feudis ſub fratrum appellatione. p. 1. th. 15. n. 13. Frequentius inter ſe ſimiles ſunt, quam parentes & liberi. th. 20. n. 2. 3. Duo in una eademque civitate ſimul & eodem tempore Senatores eſſe poſſunt. p. 2. m. 1. th. 2. n. 4. Quod tamen ſecus eſt de moribus noſtris. n. 6. ſeqq. Quomodo invicem ſuccedant? v. Succeſſio Collateralium. Proximarum perſonarum appellatione veniunt. p. 2. m. 2. th. 29. n. 3. 4.

Fratrum liberi vel nepotes quomodo cum patruis ſuccedant? v. Succeſſio Collateralium. Conſenſus ubi requiritur in contractibus fœminarum vel minorum, non ſufficit conſenſus ſororum. p. 1. th. 12. n. 5. Jus ſingulare quid? th. 21. n. 3. 4. Verus poteſt eſſe liber, alter alter. p. 2. m. 1. th. 1. n. 5.

Fratribus uterinis nec novo jure competit querela inofficioſi teſtamenti. D. 106. th. 6. Si tamen Fratres conſanguinei obtinuerint, & teſtamentum reſciſſum fuerit, horum victoria illis quoque prodeſt. ibid.

inter Fratres ſub eadem poteſtate non ſubſiſtit obligatio. D. 131. th. 40. n. 3.

FRATERNITAS.

Fraternitas ab illo, qui dicit ſe fratrem, probanda eſt. D. 87. p. 1. th. 16. Niſi ſit in quaſi poſſeſſione fraternitatis. th. 17. An quaſi poſſideatur? th. 17. n. 2. ſeqq. Quodammodo vindicatur utili actione præjudiciali. n. 5. Probari poteſt per inſtrumentum, uti Calendarium Eccleſiaſticum. th. 18. Per ſcripturam privatam. n. 3. Iisdem modis, quibus filiatio. n. 4. Per teſtamentum patris. n. 5. Per epiſtolam. n. 6. 7. Per teſtes. th. 19. Uterina non eſt difficilis probationis. n. 3. 4. Conſanguinea *difficilis* eſt probationis. n. 8. Quandoque probari poteſt per conjecturas. th. 20. An probetur per famam? *num.* 5. Simpliciter probata, non præſumitur germana. n. 6. 7. Eſt juſta manumiſſionis cauſa. p. 2. m. 1. th. 1. n. 9.

FRÆULINSTEUR.

Fræulinſteur in quibusdam locis ad collectas ordinarias ſpectat. D. 159. c. 6. th. 52. n. 7.

FRAUS.

Fraudis interpretatio non ex eventu duntaxat, ſed ex conſilio, vel propoſito mentis

mentis declaranda eſt. D. 57. p. 2. c. 1. theſ. 7. num. 4.

Fraudes & fallaciæ in re multorum oculis ſpectatæ non præſumuntur. Diſp. 134. th. 13. num. 3.

FRUCTUS.

Fructus non intelliguntur, niſi deductis expenſis fructuum cauſa factis. Diſp. 4. th. 21. n. 5. Qui percipit, onera etiam, ut & expenſas, eorum gratia factas, præſtare debet. th. 34. n. 5. D. 9. th. 52. Pendentes pars fundi ſunt. D. 9. th. 38. n. 2. D. 140. th. 28. n. 2. Pro rebus immobilibus habentur. D. 76. th. 11. num. 4. 5. Civiles ſunt, qui non ex re ipſa, ſed tantum ejus occaſione percipiuntur. D. 9. th. 43. num. 1. Incerti ſi ſunt, tunc non tam præciſe ad legitimum uſurarum modum reſpicitur. th. 45. & 46. Si nondum ſunt ſeparati, in emptorem quoad dominium non transferuntur. D. 76. th. 11. n. 7. Ut dicantur percepti, non ſola ſufficit ſeparatio. D. 9. th. 38. num. 3. Perceptos colonus & ſuperficiarius ſuos faciunt. ibid. num. 4. Ut & creditor antichreticus. ibid. Naturales ex hortis & pratis percepti an ſemper ſorti imputandi, in quantum quincunces ſuperant uſuras? D. 118. theſ. 40. A fundo ſeparati inter mobilia computantur. D. 125. c. 2. theſ. 15. num. 2. Rerum adventitiarum, quarum uſumfructum pater remiſit, a filiofam. perceptos, in diviſione hereditatis ipſe non confert. Diſp. 109. th. 19. 20. Patri pleno jure acquiruntur. D. 110. th. 12. n. 3. Civiles qui? D. 140. th. 29. n. 1. ſeqq. Quando dicantur a colono ſeparati. D. 156. §. 2. th. 25. n. 1. 2. 3.

Fructuum percipiendorum gratia in ſocietate conjugali contracta debita ſocialia ſunt. D. 4. theſ. 21. num. 3. Et commodorum communicatio ex fundo vel alia re provenientium, non impedit, quo minus ejusdem periculum pertineat ad illius dominum. D. 111. th. 50. num. 5. A perceptione ad periculi præſtationem nulla eſt ſequela. th. 50. n. 4. 5. & th. 63. n. 6.

FUGA.

Fuga quod operatur actu, illud ipſum operatur etiam in præparamento. D. 16. th. 15. num. 4.

Fugam in affectante conatus pro ipſo delicto hodie punitur. D. 139. th. 6. n. 9.

de Fuga ſuſpectus 20. horis detineri poteſt donec judex adeatur. D. 138. c. 3. art. 2. th. 2. n. 11.

FUGITIVUS.

Fugitivi bona in cauſa criminali conſignantur, deque iis ſine permiſſu Principis in Ducatu Wirtembergico nemini aliquid conceditur. D. 69. theſ. 11. Secus de conſtitutione Carolina. n. 14.

FUNDUS.

Fundus etiam eſt minima pars fundi. D. 56. th. 30. n. 3.

Fundo a marito vel uxore allato, ſi aliquid per alluvionem acceſſerit, vel pretium ejus creverit, totum illud lucrum ſoli ejus domino cedit. D. 111. th. 49. n. 9. Vendito debentur ſtramenta & ſterculinum agri ſtercorandi cauſa. D. 155. §. 1. theſ. 32. n. 1. Servi adſcriptitii & ſervitutes fundo debitæ. n. 2. th. 33.

FUNGIBILIS.

Fungibiles res quæ? D. 142. §. 1. th. 11. th. 12. n. 3. Conſtant numero, pondere & menſura. th. 12. n. 1. Appellantur quantitates. n. 2.

FUNUS.

in Funus liberorum ſumptus facti a parentibus ex ſocietate conjugali ſolvendi ſunt. D. 4. th. 27. Limitatur. num. 2.

Defuncti mariti vel uxoris sumptus, societate bonorum inter conjuges contracta, ex quibus bonis desumendi? D. 42. th. 20.

Funebres expensæ gaudent singulari prælationis privilegio. Disp. 59. th. 36. & th. 48. n. 3. Disp. 64. th. 54. Licet in funus ac curam uxoris ac liberorum creditoris factæ sint. D. 66. th. 92. n. 2. D. 65. th. 21. num. 1. 3. Secus de Jure Wirtembergico, Saxon. Ulmens. & Lubeccens. Disp. 66. th. 92. num. 3. 4. Jure Saxon. Electorali post famulorum mercedes ponuntur. Disp. 65. thes. 21. num. 2. 4. Jure Hamburg. collocantur post credita, pro quibus hypotheca judicialis constituta est. D. 64. th. 54. num. 2.

Funerari quilibet de suo debet. D. 4. th. 27. n. 3.

v. Actio Funeraria.

FUR.

Fur de patibulo suspensus decidens, iterum suspendendus est. Disp. 62. th. 27. Semper est in mora. D. 146. tit. 1. th. 3. num. 2. Et prædo commodando rem furtivam actionem commodati acquirit. ib. tit. 6. §. 1. th. 5. n. 1.

Furi si quis opem tantum vel etiam consilium tantum præstat, furti tamen tenetur. D. 19. th. 71. D. 139. th. 9. n. 8.

Furem recipiens an & quando teneatur? D. 139. th. 9. n. 12.

Fures an sint suspendendi? D. 164. th. 89. D. 165. th. 52.

FURIOSUS.

Furiosus non delinquit, neque extraordinaria pœna, recedente furore, affici potest. D. 12. th. 21. n. 5. D. 139. th. 14. n. 3. Quod fecit, perinde habetur, ac si casu fortuito accidisset. D. 12. th. 21. n. 5. Quomodo a mente capto differat? num. 2. 3. D. 134. th. 19. n. 4. D. 139. thes. 14. n. 4. Nec propter delictum ante furorem commissum criminaliter accusari potest. D. 141. thes. 8. Aliena negotia gerendo non obligatur. D. 19. th. 60. Et mente captus non constituitur tutor honorarius. D. 137. th. 14. n. 3. Non est testis in testamento. D. 134. th. 19. n. 2. sqq. Dilucida habens furoris intervalla, tempore intermissionis omnes actus & contractus potest celebrare. D. 120. th. 15. n. 4. D. 139. th. 14. n. 3. Etiam procuratorem in rem suam constituere. ibid. Testamentum facere. D. 134. th. 19. n. 2. Testimonium aliis dicere. ibid. Nullum habet intellectum, nullamque voluntatem. ibid. & num. 3. Thesaurum sibi acquirere nequit. D. 135. th. 15. num. 6. Velle non potest. D. 139. th. 14. n. 3. Limitatur. ibid. Ignorantis & quiescentis loco habetur. ib. Ad nuptias liberorum consentire præsumitur. n. 7.

Furiosi vocabulo & mente captus venit. D. 55. th. 8. n. 2. 3. Confessio tempore intervalli facta sibi præjudicat. ibid. n. 4. Nihil intelligunt, quid ipsi aut alii faciunt. D. 137. th. 14. n. 3.

a Furiosis parum differunt infantes & infantiæ proximi. D. 137. th. 14. num. 5. D. 139. th. 14. n. 2.

FUROR.

Furoris exceptio probanda est. *Disp.* 83. th. 15. n. 3.

Furore probata, ejus intermissione ab allegante probanda est. ibid. num. 4. Mens alienata reatum non contrahit. D. 6. th. 1. n. 3.

FURTIVA RES.

Furtiva res præscribi non potest. D. 64. th. 74. num. 1. Aliud obtinet de Jure Hamburg. n. 2. 3.

Furtivam rem scienter qui emunt, quomodo

modo puniendi? D. 139. th. 9. n. 13. Magiſtratus ob expenſas in inquiſitionem & executionem ab officio factas retinere nequit. D. 146. tit. 1. th. 10. Limit. ibid. Si quis b. f. emat, & b. f. iterum vendat, ſed majori pretio, quam emit, an domino quoad hoc augmentum teneatur? Diſp. 104. p. 2. c. un. th. 20.

FURTUM.

Furtum fit per contrectationem invito domino factam. D. 9. th. 15. num. 4. D. 62. th. 9. Non eſt poſſeſſionis tantum. D. 62. th. 15. Fit, ſi quis in contrectatione credit, dominum non conſenſurum. th. 16. Domeſticorum etiam hodie pœna ſuſpendii puniri poteſt. th. 18. Periculoſum differt a violento. th. 21. Tertium ad pœnam capitalem requirit, ut fur ad minimum ſemel jam punitus ſit. theſ. 26. Olim morte non puniebatur. D. 65. th. 65. Hodie ubique pœna laquei eſt. n. 2. 3. 4. Si cujus ope & conſilio factum eſt, furti ille tenetur. Diſp. 57. p. 2. c. 1. th. 11. num. 5. Quæ verba disjunctim accipi poſſunt. n. 6. Caſus fatalis & inevitabilis, qui exercitoribus excuſationem præbet, non eſt, ſed plerumque committitur negligentia eorum, ad quos ſpectat rerum cuſtodia. D. 105. th. 40. n. 2. A domeſticis quorum fides fuit explorata & probata, commiſſum, an annumeretur caſibus fortuitis? ib. th. 41. n. 4. Quatenus recte annumeretur caſuali periculo? D. 111. th. 58. n. 2. Natura eſt prohibitum. D. 164. th. 89.

Furti manifeſti & nec manifeſti diſtinctio adhuc hodie uſum habet. D. 62. th. 11. Pœna dupli &c. non cedit lucro creditoris pignoratitii, ſi illi res furto ſublata. D. 9. th. 57. n. 5. Secus in creditore antichretico. num. 4. 6. Illi cedit, cujus intereſt, uſum non eſſe interceptum. n. 7. In maſculis & fœminis an ſit eadem? D. 62. th. 23. Licet furtum primum contineat 5. ſolidos, non eſt ſuſpendium. th. 24. Limitatur. th. 25. Crimen incurrit res perditas lucrandi animo retinens. D. 135. th. 11. n. 6. Quando teneatur commodatarius? D. 146. tit. 6. §. 1. th. 6. num. 6. Ex cauſa quod debetur, non admittit compenſationem. D. 149. tit. 2. th. 9. n. 10.

Furto an ſit adæquata pœna ſuſpendii? D. 62. th. 20. Opem vel conſilium ferens, atque ipſe fur punitur. th. 13.

Furtum ſi plures fecerint, in ſolidum ſinguli obligantur, nec unius ſolutione cæteri liberantur. D. 19. th. 70. D. 46. th. 3. Committit, qui ſe creditorem ſimulat, & alium ad ſolvendum inducit. D. 45. th. 11. D. 145. tit. 6. th. 17. n. 2. Paſſo in bonis furis, ratione rei furto ſurreptæ, nulla competit tacita hypotheca. D. 46. th. 5. D. 146. tit. 1. th. 9. n. 4. Committit nuncius, ſine mandato debitum a debitore acceptans. D. 107. th. 48. n. 5. Nuncius rem transferendam dolo intervertens. th. 53. n. 1. Ampliatur. n. 2. An h. c. morte puniendus? n. 3. ſeqq. Pater rem peculii caſtrenſis ſubtrahens filioque de furto tenetur. D. 110. th. 6. n. 1. Non facit ſola cogitatio furti. D. 139. th. 6. n. 9. Faciens tempore deſperatæ inopiæ non punitur ordinarie. th. 7. n. 2.

ad Furtum periculoſum an tria a Carolo IV. recenſita copulative accipienda? D. 62. th. 22. Faciendum conſilium dans, licet contrectatio non ſit ſecuta, carcere vel extraordinarie punitur. D. 57. th. 31. n. 6.

propter Furtum domeſticum furti agi non poteſt. D. 65. th. 67. num. 1. Secus de Jure Elector. Saxon. num. 2. Limitatur. num. 3.

Furto rem ablatam in alienis ædibus inquirere prohibitum. Diſp. 116. th. 95.

Quid ſi adſint indicia probabilia? ibid. Jam conſummato præſtitam propter opem nemo pœna laquei plectendus. D. 139. th. 9. n. 8. Ablata res domino, non fiſco reſtituenda eſt. Diſp. 62. th. 40. D. 85. c. 3. th. 19. num. 5.
de Furto participans an & quomodo puniendus? D. 139. th. 9. n. 12. 13.
in Furto exceptio iræ locum non habet. D. 92. th. 46. num. 2. Limitatur. ib. num. 3.
vid. Actio furti. Condictio furtiva.

FUSTIGATIO.

Fuſtigatio in foro Saxonico ſemper cum perpetua relegatione conjuncta eſt. D. 12. th. 38. num. 4. In Ducatu Wirtembergico cum temporali relegatione conjuncta eſt. num. 5. Quandoque ſine relegatione decernitur. n. 6. Vel cum confinatione. num. 7. Idque in quamplurimis delictis. n. 8. Cur potius cum confinatione, quam relegatione in Ducatu Wirtembergico conjungatur? num. 9.

G.

GABELLA.

Gabella an ſolvi debeat re ſub addictione in diem, & quidem ſub conditione reſolutiva vendita, ea ſcil. pendente? D. 152. tit. 2. theſ. 10. An repeti poſſit condictione illa exiſtente. theſ. 15. Differt a vectigalibus. Diſp. 159. c. 6. th. 53. num. 2. Imponitur ſuper rebus comeſtibilibus. n. 4. pro cohibendo luxu. num. 5. An ab emptore, exiſtente conditione legis commiſſoriæ, a fiſco repeti poſſit? D. 152. tit. 3. th. 15. Pro contractu ſoluta, contractu ex capite enormis læſionis reſciſſo, a fiſco non repetitur. Diſp. 154. tit. 5. §. 1. th. 70. num. 1. Licet gabella pro quantitate pretii exceſſivi ſit ſoluta. ib. An ab adverſario reſtituenda? num. 2.
Gabellas quilibet ſolvere tenetur. D. 159. c. 6. th. 53. num. 6.

GANERBINATUS.

Ganerbinatus quando cœperit? D. 159. c. 5. th. 20. n. 2.
Ganerbii a Nobilibus non niſi pactis mutuæ ſocietatis differunt. n. 1. Regalium ſunt participes. n. 4.
Ganerbiorum cauſa olim fœda. c. 8. th. 2. num. 2. Caſtra non omnia libero territorii jure fruuntur. c. 5. th. 20. n. 7. In numerum receptus per Imperatorem confirmari & inveſtiri debet. n. 6. In claſſem nobiles tantum recipiuntur. num. 3.
inter Ganerbios plures unus adminiſtrat. num. 5.

GEMINATIO.

Geminatio deliberatam & enixam oſtendit voluntatem, & vim habet jurati conſenſus. D. 75. th. 56. num. 7. Diſp. 139. th. 6. num. 4.

GENER.

Gener reſpectu ſoceri non venit nomine liberorum. D. 5. diſſ. 2. th. 6. num. 6. Socerum ſuum alere non tenetur. theſ. 15. num. 7. vid. tamen n. 8. Non requirit in contrahendis novis ſponſalibus ſoceri conſenſum. th. 16. num. 1. Niſi de honeſtate. n. 3.

GENERALIS.

Generalis aut indefinita conſtitutio non tollit ſpeciales, licet illa ſit poſterior. D. 66. th. 1. n. 4.
Generalia verba, quibus indefinita comparantur, generaliter ſunt intelligenda. D. 9. th. 20. n. 3. D. 103. c. 3. th. 1.
Generaliter loquentes conſtitutiones ad caſus ſpeciales & ſpecialem favorem habentes non extenduntur. Diſp. 110. th. 7. n. 3. Inprimis ſi correctoriæ. ib.

GENERARE.

ad Generandum ſexagenarii inhabiles, & quinquagenariæ ſteriles cenſentur. D. 98. th. 22. num. 1.

GENUA.

Genua an ſit ſub Imperio? D. 164. th. 53.

GENUS.

Generi per ſpeciem in toto jure derogatur. D. 74. th. 44. n. 5. D. 120. th. 20. n. 6. D. 122. th. 21. n. 6. Sive ſpecialis diſpoſitio præceſſerit ſ. ſequatur. ibid.

GERADA.

Geradæ donatio mortis cauſa facta non valet. D. 86. th. 46. Secus ſi in ipſo articulo mortis facta. ibid.

GERICHT.

Sub voce *Gericht* comprehenduntur etiam pagorum judicia, *die Dorff-Gerichte* in Ducatu Wirtembergico. D. 133. th. 18. n. 9.

GLANS.

In Glande noſtra legenda, quæ in alienum agrum decidit, triduum ſervatur. Diſp. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 3.

GRADUS.

Gradus proprie non ſunt affinitatis. D. 5. diſſ. 1. c. 3. th. 4. n. 62. Dantur tantum ad exemplum cognatorum, etiam de Jure Civili, Camerali & Wirtemb. n. 69. ſeqq. Quid? n. 63. Affinitatis quomodo computentur? num. 10. An dentur ſecundi & tertii generis affinitatis? th. 5. n. 129.

pro Gradu quis eſt cognatus marito, eodem eſt uxori affinis. th. 4. n. 71.

Graduum Computatio vid. Computatio Graduum.

GRATIA.

Gratiæ tribunal quid? Diſp. 6. theſ. 2. num. 5.

Gratiam ſeu delictorum veniam qui concedere poſſint? vid. Aggratiand. Jus.

ex Gratia ne fiat injuria, bene proſpiciendum eſt. th. 5. n. 1.

GRATIFICATIO.

per Gratificationem ſi debitor ſimplici creditori in concurſu cum privilegiario prius ſolvit, illud privilegiarius a ſimplici creditore repetere poteſt. D. 69. th. 52. num. 3. Quod & procedit, licet debitor ſua ſponte & non petente privilegiario, creditori ſimplici ſolverit. th. 53.

GRATUS.

Gratus quilibet ex præſumptione naturæ, nemo vero ingratus judicatur. D. 9. th. 16. n. 4.

GRAVITAS.

Gravitas & ejus aſſecla authoritas in canitie & ſenectute magis elucet. D. 107. th. 19. num. 4.

GRUTIÆ ſ. RATIUM JUS.

Grutiæ ſ. Ratium Jus, *das Floz-Recht*, nemo quam dominus territorii exercet. D. 159. c. 6. th. 41. n. 8. *Ob ein Stand des Reichs in freyen Waſſern durch Statuten das Flœzen verbiethen kœnne?* n. 4.

H.

HABITATIO.

Habitatio non utendo non amittitur. D. 164. th. 88.

HABITUS.

Habitum per annum qui portat, profeſſus cenſetur. D. 138. c. 3. art. 7. theſ. 2. num. 2.

HÆRETICUS.

Hæretico an fides ſervanda ſit? D. 164. th. 94.

Hæretici propter crimen hæreſeos omnibus

bus privilegiis utrum exuantur? Diſp. 165. th. 138. Pro bannitis & proſcriptis habentur. D. 134. th. 21. num. 3. Poſſunt eſſe teſtes. th. 22. n. 4.

Hæreticis interdicta ſunt quæ ordinis, jurisdictionis Eccleſiaſticæ & legis Diœceſanæ ſunt. D. 118. theſ. 101. Ut & teſtamenti factio activa. D. 134. th. 21. n. 3. th. 22. n. 4.

Hæreticæ pravitatis in inquiſitore 40. anni requiruntur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 6. n. 3.

HAHN.

Hæ minæ, *er vvolle ihm einen rothen Hahn aufs Dach ſetzen*, quid importent? D. 62. th. 54.

HAUS.

Hæ minæ, *er vvolle ihm das Haus anſtecken*, quid importent? D. 62. th. 54.

HEBDOMAS.

Hebdomas quid? D. 138. c. 3. art. 5. n. 1. Cur dicatur ſeptimana? n. 2.

HELVETIA.

Helvetia an ſub Imperio? D. 164. th. 54.

HEREDITARIUS.

Hereditariæ res quædam ſi caſu pereunt, an & quatenus poſſeſſor conveniri posſit? D. 36. th. 16.

Hereditariorum bonorum in imperanda ſeparatione quinquennium ſervatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 3. n. 3.

HEREDITAS.

Hereditas uni conjugum delata, ſocietati conjugali non communicatur. Diſp. 4. th. 40. num. 3. Jacens loco domini eſt. D. 15. th. 36. num. 3. Non datur reſpectu ſuorum heredum. D. 88. theſ. 14. n. 4. & th. 24. num. 6. Pactis de ſuccedendo transferri nequit. D. 79. c. 7. n. 15. D. 87. p. 1. th. 6. n. 8. Secus moribus noſtris. D. 79. c. 7. n. 15. A qua quis alicujus contemplatione, legis diſpoſitione removetur, acquiritur illi, cujus contemplatione aufertur. D. 87. p. 2. m. 2. th. 48. num. 5. Quando dicatur delata? D. 88. th. 23. num. 3. & ſeqq. Repudiatione amittitur. th. 29. Ante 30. dies ab ipſis heredibus de Jure Saxonico moleſtari non debet. Diſp. 91. th. 17. num. 11. Quando dicatur acquiſita? D. 88. th. 28. num. 4. ſeqq. Aditione demum emancipatis acquiritur. num. 9. Delata, nondum acquiſita, regulariter ad prædefuncti heredis ſucceſſores non transmittitur. th. 1. Nondum acquiſita non transmittitur, quando fallat? th. 2. vid. Transmiſſio.

Quam filius diſſentiente patre adiit, tota irregulari cedit peculio. D. 48. theſ. 13. D. 109. theſ. 10. n. 3. 4. Licet filius patris contemplatione inſtitutus. ibid. Quando in favorem fideicommiſſarii habeatur pro adita? D. 132. th. 13. n. 3. Cui ex fideicommiſſo reſtituta eſt, in eum omnia transferuntur hereditatis onera. th. 14. n. 3. Omnia defuncti jura comprehendit. Diſp. 136. th. 6. n. 2. Eſt modus acquirendi vel conſtituendi territorii condominium. D. 159. c. 4. th. 19. n. 1.

Hereditatis quoad acquiſitionem tantum operatur exiſtentia ſuorum heredum, quantum aditio in extraneis. D. 68. p. 4. th. 18. num. 1. D. 88. theſ. 25. num. 4. Transmiſſionem inducit ſui heredis exiſtentia etiam momentanea. D. 138. c. 3. art. 1. theſ. 2. num. 4. In emptorem actiones perſonales hereditariæ directæ non tranſeunt, nec active nec paſſive. D. 136. th. 8. num. 6. Sed ſaltem res ſingulares, quæ ſpecialiter ipſi ſunt traditæ. ibid. Secus quoad utiles. n. 8. Partem unam nemo agnoſcere, alteram vero repudiare poteſt. th. 12. num. 7. Adeundæ tempus eſt annuum. D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. num. 2. Portio deficiens

ficiens accedit coheredi jure accrescendi, qui adiit hereditatem. D. 153. §. 1. thes. 12. Licet ipse suam portionem aliis restituerit. ibid. Emptor non est successor universalis. D. 115. th. 41.

Hereditatem ex testamento adeundo filius non censetur approbare ea, quæ ipso jure sunt nulla, vel nulliter testam. adscripta. D. 73. th. 32. n. 6. Patris liberi non possunt pro parte agnoscere & pro parte repudiare. th. 19. n. 1. Acquirendi jus heredi competens personale est. D. 88. th. 1. n. 3. Proximi sui cognati, quam sperabat, qui contra bonos mores festinans, donavit, illi hereditas illa postea delata, tanquam indigno, aufertur. D. 153. §. 1. th. 3. in f. Evictam possessor b. f. jure retinet, donec sibi satisfactum de expensis. D. 36. th. 17. Si fœmina emit, & creditoribus hereditariis pro venditore se soluturam promittit, cessat beneficium SCti Vellejan. D. 49. th. 10. Patris, feudo retento, filius repudiare nequit. D. 118. th. 121. Paternam non solum ratio pietatis, sed & commune parentum votum liberis defert. D. 122. th. 18. num. 1. Nemo sibi ipsi restituere potest. D. 131. th. 5. num. 4. Adeundi & se immiscendi juri 30. annis præscribitur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 6. n. 1. Adire nutu jubere quis potest. D. 139. th. 13. num. 6. Adire videtur, faciens, quæ heredi competunt. num. 7. Adire per alios non possumus. num. 10. Adire ex die nemo potest. th. 16. n. 4. Limitat. ibid.

ad Hereditatem admittuntur nepotes ex fratre germano, testamento, in quo præteriti aut sine causa exheredati, rescisso per querelam inoff. testament. a consanguineo fratre motam, elogio fratris. D. 114. th. 9.

Hereditate in adeunda, ne fiat mora exheredato filio sex menses obtinent. D. 138. c. 3. art. 6. th. 2. num. 6. Etiam jacente cœpta a defuncto usucapio currit. D. 139. th. 4. n. 2. In adeunda filio delata non sufficit ratihabitio. th. 9. num. 11.

HEREDITATIS ADITIO.

Hereditatis aditio est actus legitimus. D. 139. th. 16. num. 3. Ad diem fieri nequit. ibid. Mutua voluntate retractari non potest. ibid. Etiam coacta confirmat & conservat testamentum, ac omnia in eo relicta. D. 132. th. 6. n. 4. th. 9. n. 6.

adversus Hereditatis aditionem fœmina, quæ adiit hereditatem onerosam &c. in integrum restitutionem impetrare nequit. D. 49. th. 9.

ante Heredit. aditionem cessat officium executorum testamenti, ita ut illi regulariter nihil agere possint, nec tempus ad exequendum datum currat ante heredit. adit. D. 132. thes. 9. num. 3. th. 37. n. 4.

per Hereditatis aditionem contrahitur quodammodo cum legatariis, taciteque sese obligare videntur heredes scripti. th. 36. n. 3. Inducitur confusio, una censetur heredis & defuncti persona, unumque eorum patrimonium. D. 126. c. 3. th. 4. n. 3. Omnia defuncti bona heredi acquiruntur & cum patrimonio ipsius confunduntur. ibid. Ex quo adita est, desinit esse hereditas. ibid.

ex Hereditatis aditione oritur actio ex testamento. D. 19. th. 63.

HEREDITATIS DIVISIO.

Hereditatis divisio ne instituatur antequam liberi 25. ætatis annum impleverint, an a patre prohiberi possit cum effectu? Disp. 41. thes. 3. A testatore quando facta, tamen evictio jure actionis peti potest. thes. 8. Si facta & res aliqua uni evicta fuerit, an & quando regu-

regulariter reliqui coheredes eidem de evictione teneantur? th. 7. Si a judice facta, vel ab arbitro compromissario per laudum, nec propter immodicam læsionem potest rescindi. thes. 9. Si a coheredibus solis, vel præsentibus deputatis, perperam facta, ob inæqualitatem, etiam non immodicam, ad æqualitatem reducenda. th. 9. Licet actis publicis insinuata fuerit. ib. Aut sigillo publico confirmata. ibid. Aut portiones per sortem assignatæ. ibid.

in Hereditate dividenda dissentientibus heredibus judices vel arbitri, suum interponunt officium. D. 65. th. 48. n. 1. Jure Saxonico & quibusdam in locis major dividit, minorque eligit. n. 2. 3. Inter heredes æqualiter institutos, æqualitas servanda est. D. 79. c. 9. n. 63. Si heredes diffideant, licet adsint executores illius ultimæ voluntatis, causa ad judicem rei, vel illum, quem testator nominavit, devolvitur. ibid. num. 64. 65.

HEREDITATIS EXPILATÆ CRIMEN.

Hereditatis expilatæ crimen qua pœna coerceatur? D. 62. th. 60.

HEREDITATIS PETITIO.

Hereditatis petitio est actio mixta. D. 2. th. 20. Datur contra hos, qui pro herede vel possessore possident, & contra illorum successores universales. D. 36. th. 13. Etsi ignorent titulum defuncti. ibid. Utilis datur tantum contra emptorem hereditatis, si mala fide emit th. 13. Aut bona quidem fide, sed heredi non expediat contra venditorem agere. ibidem. Nec utilis datur contra eum, qui rem tantum singularem a possessore pro herede vel possessore comparavit. ibid. 30. annis præscribitur. thes. 18. Vendi potest. D. 153. §. 2. th. 12. num. 1.

Hereditatis petitione utitur fiscus. D. 136. th. 18. n. 8. Pendente creditores hereditarii, non tantum contra reum & possessorem hereditatis, sed & contra actorem, qui petit hereditatem, valide agunt. D. 36. th. 19. Limit. si res in specie debita a reo possessa. ib. Aut actor declaraverit, quod hereditatem cum beneficio inventarii adire velit. ibid. Pendente legatarii legatum valide petunt. thes. 20. Sed a quo? ibid.

Conveniendus subditus Wirtemberg. in Camera Imperiali propter causæ continentiam, licet res quædam hereditariæ extra Wirtemberg. Ducatum sitæ, conveniri nequit. D. 42. th. 2.

in Heredit. petitione error juris a dolo & mala fide excusat. D. 114. th. 24. Tenetur b. f. possessor, etiam de fructibus consumptis, si ex illis factus locupletior. D. 36. th. 14. Malæ fidei possessor etiam de culpa levissima tenetur. th. 14. Secus in b. f. possessore. ib.

HEREDITATIS VENDITIO.

Hereditatis venditio regulariter est valida. D. 153. §. 1. th. 1. Futuræ viventis incerti valet. th. 2. Futuræ viventis certi non valet. th. 3. Nisi tertius ille, de cujus hereditate contractum, etiam consenserit & in illa voluntate perseveraverit. ibid. Tanquam delatæ ac præsentis an & quando valeat? th. 4. An nihilominus subsistat, licet illa ipsa ad venditorem non pertineat, & ad quid venditor h. c. obligatus sit. thes. 5. Venditæ quantitate in exquirenda, tempus quodnam spectandum sit? thes. 7. num. 2.

in Hereditatis venditione locum habet Lex Anastasiana? ibid. §. 2. th. 85.

Hereditatis emptor jus hereditarium non consequitur, nec heres aut successor fit universalis. D. 115. th. 41. D. 153. §. 1. th. 18. num. 1. Ante hereditariarum rerum

rerum traditionem, dominium illarum non acquirit. ib. Vicem heredis obtinet. ibid. & th. 20. Venditorem obligatum habet, & adversus ipsum actionem ad res hereditarias omnes tradendas & actiones cedendas. th. 18. n. 2. Per cessionem fit procurator in rem suam. th. 19. Ex rescripto D. Pii ante actionum cessionem suo nomine contra debitores hereditarios utiles habet actiones. ibid. Etiam reales, contra rerum hereditariarum possessores. ib. Onera hereditaria agnoscere & hereditatis venditori omnia, quæ ejus nomine absunt, vel absutura sunt, refundere tenetur. th. 20. Invitus regulariter directo conveniri non potest a creditoribus hereditariis. th. 21. Secus si fiscus hereditatem vendiderit. ib. Aut privatus etiam venditor solvendo esse desierit. ibid. Quid de Jure Wirtembergico? ibid.

Hereditatis venditor non desinit esse heres, nec eo ipso dominium rerum & actionum hereditariarum amittit. ∫. 1. thes. 7. num. 1. Emptori res hereditarias tradere & actiones cedere tenetur. ibid. num. 2. Sed quasnam? ibid. Pretium rerum hereditariarum, quas ipse ante hereditatis venditionem vendidit, aut donavit, emptori præstare tenetur. th. 8. Item si quid dolo, vel lata venditoris culpa periit, vel deterioratum. ibid. Secus si quid citra ejus dolum vel latam culpam ante venditionem deperditum vel diminutum. ib. Regulariter ad evictionem rerum singularium non obligatur. thes. 9. num. 1. Nec ad certam hereditatis partem. n. 2. Limitatur. ibid. Non præstat ea, quæ ipse specialiter excepit, vel quæ non ex ipsa hereditate vendita, licet ex eodem testamento, vel quæ saltem occasione illius hereditatis accepit. thes. 10. n. 1. Nec si post venditionem aliam hereditatis portionem vi juris accrescendi consecutus. th. 11. Retinet jus accrescendi & illius commodum. ibid. th. 12. seqq. Quatenus & quomodo ab oneribus hereditariis liberetur? thes. 16. ab hereditate deducit, vel ab emptore repetit legata, quæ ipse præstitit. ibid. & th. 21. Æs alienum, quod hereditario nomine solvit. th. 16. Licet illud vere debitum non fuerit. ib. Expensas quas fecit vel in funus defuncti testatoris, vel in ipsam hereditatem sive res hereditarias. ib. Quicquid a quolibet extraneo herede consequi potest, id ab hereditatis emptore consequitur. ibid. Id, quod sibi a defuncto debebatur, & in tradenda hereditate non retinuit, per condictionem indebiti repetere, aut eo nomine ex vendito agere potest. ibid. Licet actio, quæ contra defunctum competebat, per confusionem extincta. ibid. Quatenus a creditoribus hereditariis possit conveniri? th. 17.

Hereditate vendita actiones venditori competentes per aditionem confusæ restituuntur. D. 56. th. 12. num. 5. Si venditor aliquid defuncto debuit, non obstante facta confusione, ab emptore actione empti vel ex stipulato convenitur. thes. 20. num. 3. 8. Venditor emptori tantum, nec plus, nec minus, præstare debet, quantum aditionis tempore fuit. num. 3. Emptor omne id heredi præstare debet, quod is, si heres non fuisset, a quolibet herede extraneo petere potuisset. num. 6. Venditor simul & creditor, tota restituta, habent condictionem indebiti. num. 7. Fiscus non tenetur Creditoribus hereditariis. D. 85. c. 4. th. 3. num. 3.

HERES.

Heres, non legatarius reassumere debet litem, re litigiosa legata. D. 97. th. 11.

Nomine legato liberatur, si cedat actiones, etsi inanes. thes. 13. Indignus a testatore censetur a testatore reputatus, non tantum per verba expressa, sed & si inter illum & heredem gravis inimicitia intervenerit. D. 17. th. 43. num. 8. In re certa institutus habetur legatarii loco. D. 56. th. 16. num. 2. D. 77. p. 1. th. 20. num. 6. Si vero vel nullos, vel in re certa institutos coheredes habet, habetur, ac si simpliciter heres institutus esset. D. 56. thes. 16. num. 4. Ex obligatione defuncti tantum pro alio obligatus est. D. 14. th. 13. n. 4. In universum jus defuncti succedit. D. 15. th. 37. num. 3. D. 56. th. 10. num. 3. D. 136. th. 9. num. 2. Suus ipso jure, & invitus acquirit hereditatem. D. 56. th. 24. Habet novo jure beneficium abstinendi. num. 2. Creditor institutus a debitore & jussus hereditatem restituere, si coacte adiit & restituit, obligatio pignoris confusa non est. D. 56. thes. 47. n. 4. 5. 6. Si quis nominatur in epistola, non tamen ideo fit heres. D. 78. th. 30. num. 5. Si dolose hereditatem repudiat, legata salva manent. D. 79. c. 9. num. 33. Non est necessario instituendus frater. D. 87. p. 2. m. 2. thes. 4. num. 3. Institutus frater a fratre suo, eodemque commilitone in iisdem castris, vel cum ipso studiis operam dante, hereditatem sibi jure castrensis peculii acquirit. thes. 6. Si pure adiit hereditatem, intra novem dies a nemine inquietari potest. D. 91. thes. 17. num. 10. Quid de Jure Saxonico? n. 11. Creditoribus primum venientibus, etiam minus privilegiatis, bona fide solvere potest. thes. 18. num. 5. seqq. Nunquam ultra vires hereditatis de Jure Saxonico tenetur. th. 23. num. 25. Super facto defuncti non de veritate, sed credulitate jurat. D. 93. p. 2. thes. 9. Non præstat juramentum defuncto delatum, sed ante mortem non præstitum, in quo factum ejus conscientiæ tantum commissum fuit. th. 10. Justam rerum, a defuncto gestarum, ignorantiam habere censetur. num. 7. An Juramentum a lege vel statuto delatum præstare possit? num. 13. 14. 15. & thes. 15. Quando de Jure Saxon. de credulitate jurare teneatur? thes. 11. Quando præstet juramentum credulitatis? th. 12. & seqq. vid. Juramentum Credulitatis. Præstat juramentum veritatis, quando facti defuncti exactam notitiam habet. th. 14. Non præstat neque refert delatum defuncto, & susceptum, si is fuerit in mora præstandi. D. 95. th. 22. seqq. Feudalis hereditatem allodialem alteri relinquere potest. D. 56. th. 18. num. 1. In debita feudalia tantummodo succedit. num. 2. Qui adiit hereditatem cum beneficio inventarii, & fundum hereditarium, suo prædio servientem, creditor dat in solutum, servitutem salvam retinet. D. 39. th. 18. Idem dicendum, si heres, licet inventario non confecto, eundem fundum legatum legatario tradiderit. ibid. In eodem fundo usumfructum habens, illum amittit. ib. Qui cum alio, quem ex errore coheredem suum putavit, judicium familiæ ercisc. suscepit, ea, quæ falso heredi a judice adjudicata, nec vindicare, nec condicere potest. D. 41. th. 2. Limitatur. ibid. Qui est majori ex parte, illi regulariter tabulæ testamenti & instrumenta communia hereditaria custodiæ gratia sunt relinquenda. thes. 10. Sed quid si omnes ex æquis portionibus sunt heredes? ibid. Jurantis, ad effectum agendi vel excipiendi, juramenti, a defuncto præstiti, relaxationem petere, necesse non habet. D. 44. thes. 9. Sub hac conditione, si decem Titio dederit, institutus, si Titius eidem decem debet,

debet, compenſationem allegare, illamque hereditatem ſtatim adire poteſt. D. 50. th. 1. Qui eſſe negatur, famil. erciſc. agens, an repellatur exceptione præpoſterationis præjudiciali? D. 116. th. 27. Poſt moram, in ſolutione legati commiſſam, de fortuito interitu tenetur. th. 74. Si plures res uni legatæ, & quaſdam integras perſolvit, an a reliquis quartam detrahere poſſit? th. 77. Teſtamentarius, qui in fraudem legatariorum accepta pecunia, heredi ab inteſtato permiſit hereditatem, ipſo jure quidem ſtatim a legatariis conveniri, at hereditatis poſſeſſore nondum excuſſo, ordinis exceptione ſeſe defendere poteſt. D. 118. th. 57. In certa re inſtitutus, & fideicommiſſo gravatus, non detrahit Trebellianicam. th. 71. Qui hereditatem adit, ab obligatione, qua ipſe ex h. quaſi contractu & præſumpta conventione legatariis obligatur, nulla proteſtatione ſeſe liberare poteſt. D. 103. c. 3. th. 25. num. 3. Qui poſſidet fundum ſub conditione tertio legatum, immunis eſt a cautione judicio ſiſti. Diſp. 125. c. 4. theſ. 3. Fundi ſub conditione tertio legati, pendente conditione, verus eſt dominus, ibid. Ad pœnam, teſtamento conſtitutam, quaſi ex contractu obligatur. D. 113. th. 36. num. 4. Suus ipſo jure; extraneus per hereditatis aditionem in univerſum jus defuncti active & paſſive ſuccedit. Diſp. 122. theſ. 24. num. 5. D. 126. c. 4. th. 3. num. 5. ſeqq. Si ante litem conteſtatam defunctus dolo deſiit poſſidere, actione in factum conveniri poteſt. D. 122. theſ. 24. n. 6. In foro defuncti convenitur, ſed quando? D. 126. c. 2. th. 6. num. 6. ſeqq. Qui inventarium ſcribere neglexit, legis Falcidiæ beneficium amiſit. ibid. c. 4. th. 1. num. 7. Rerum hereditariarum poſt aditam hereditatem fit dominus, licet creditoribus hereditariis non ſit ſatisfactum. ibid. th. 3. num. 3. 4. Res hereditarias ſingulares & totam hereditatem etiam ante æris alieni hereditarii ſolutionem alienare poteſt. n. 6. Ab inteſtato veniens an ex teſtamento, propter defectum ſolennitatum imperfecto, naturaliter ad implendam defuncti voluntatem obligetur? Diſp. 134. th. 34. Legata ultra dodrantem hereditatis ſolvens, excedentem ſummam repetere poteſt. num. 4. Transmiſſarius quis? Diſp. 132. th. 7. In locum heredis inſtituti ſuccedit, illius perſonam repræſentat, & ex illo ipſo teſtamento hereditatem adit, & ſeſe immiſcet. n. 3. Inſtitutus non poteſt exiſtere heres quando? num. 2. Inſtitutus, a Judice admonitus, intra anni ſpatium voluntati defuncti ſi non obtemperat, illud, quod eidem aufertur, ejus coheredibus, qui adierunt, volentibus tantum accreſcit. th. 40. num. 1. Secus eſt in heredis non adeuntis & repudiantis portione, quæ coheredibus adeuntibus accreſcit etiam invitis. num. 2. Ex illis cauſis obligatus eſt, ex quibus defunctus fuit obligatus. D. 136. th. 5. num. 5. th. 6. Suus ſi filius ſub impoſſibili vel turpi conditione inſtituatur, vitiatur ipſa diſpoſitio. D. 139. th. 17. num. 17. A teſtatore rem minori pretio certæ perſonæ vendere juſſus, de læſione conqueri nequit. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 26. num. 1. 2. Rem certam a certa perſona pro certo pretio ſpeciali defuncti juſſu emens de læſione conqueri nequit. ibid. num. 3. Suus ſub conditione caſuali vel mixta inſtitui nequit, & talis conditio adjecta vitiat ipſam inſtitutionem. D. 139. theſ. 17. num. 2. Bene tamen ſub poteſtativa. ibid. Quid ſi h. poteſtativa filio in legitima noceat? ibid. Dici nequit ſub conditione inſtitutus. num. 9. Nutu inſti-

inſtitui nequit. th. 13. num. 6. Nec ex die. th. 16. num. 4. Limitat. ibid. Cum defuncto una perſona cenſetur. D. 136. th. 6. n. 2. In re certa inſtitutus, ſi ſolus in teſtamento ſcriptus, nulloſque habet coheredes, perinde habetur, quaſi ſimpliciter heres ſcriptus eſſet, ita ut ipſe in univerſum jus defuncti ſuccedat. th. 10. num. 4. Ex delicto defuncti usque ad hereditatis quantitatem & rei ablatæ reſtitutionem de Jure Canonico tenetur. thef. 39. Etiamſi nihil ex delicto ad ipſum pervenerit, nec lis cum defuncto conteſtata fuerit. ibid. Quid de praxi? ibid. Ad diem non inſtituitur, adjectusque detrahitur. D. 139. th. 16. num. 3. 8. Ex propria pœnitentia rem a defuncto ob cauſam futuram finalem datam repetere nequit. D. 45. th. 2. D. 145. tit. 4. th. 4. num. 2. Adeundo non in plus ſe obligare voluiſſe cenſetur, quam ad quod ipſe de jure tenetur. Diſp. 145. tit. 6. theſ. 6. num. 4. 5. Legatum in imperfecto teſtamento aut ultra dodrantem relictum ſolutum repetit. ib.

Heredis nomen ex pluribus inductum, reliquis non facit præjudicium. Diſp. 17. th. 15. num. 9. & th. 48. num. 1. 2. Si totum teſtamentum ob unius heredis offenſam cancellatum, quid tunc? th. 34. Ex perſona obligationis conditio non mutatur. D. 14. th. 13. n. 2. Et defuncti perſona fictione juris una eademque videtur. D. 56. th. 10. num. 3. Inſtitutio ſub appellatione fratris non valet, ſi quis extraneum fratrem ſuum eſſe credidit. D. 87. p. 1. th. 7. n. 3. 4. Inſtitutio valet ſub conditione nubendi tali vel tali facta. D. 19. th. 38. Titulus non tantum honorabilior, ſed & ratione juris accreſcendi utilior. D. 122. theſ. 18. num. 2. Perſonam elegiſſe quando cenſeantur creditores hereditarii? D. 126. c. 7. th. 1. num. 3. 4. Inſtitutio eſt caput & fundamentum teſtamenti. D. 134. th. 4. num. 4. D. 132. th. 9. num. 4. Obligatio non deſcendit ex voluntate & diſpoſitione defuncti, ſed ex proprio facto, agnitione & approbatione illius voluntatis, quæ in dubio non ulterius facta cenſetur. D. 134. th. 34. n. 3. Appellatione & nomine quinam veniant? Diſp. 136. theſ. 10. num. 1.

Heredi in Falcidiam non imputantur quæ jure legati vel fideicommiſſi, vel implendæ conditionis cauſa capit. D. 116. th. 76. Conceſſum deliberandi tempus eſt annuum. D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. num. 2. Quod jus deliberandi intra hoc ſpatium, etiam non impetratum, a ſciente, ſibi hereditatem delatam eſſe, in heredes cujuscunque conditionis transmittitur. ibid.

Heredem ſi quis inſtituerit fratrem ſuum & nullum alium naturalem reliquerit, ſed tantum adoptivum, hic cenſetur inſtitutus. D. 87. p. 1. theſ. 9. num. 5. Si quis fratrem ſuum ſimpliciter inſtituerit, regulariter tantum germanus inſtitutus cenſetur. theſ. 15. n. 14. 15. Inſtituere poteſt frater fratris ſui filium illegitimum. th. 53. num. 5. Me ſcribere, & niſi feceris, centum dare ſpondes, utraque ſtipulatio tanquam contra bonos mores facta, nulla eſt. D. 113. th. 49.

ad Heredem perveniſſe dicitur, quod vel momento pervenit. D. 138. c. 3. art. 1. th. 2. num. 9. Non pertinet caſus fortuitus rerum hereditariarum, qui cum inventario hereditatem adiit. D. 118. th. 106. Non tranſit obligatio religionis erga Deum, quæ ex juramento, qua tali, oritur, nec ſi quid contra fecerit, perjurus fit. D. 44. th. 9. Etſi jurans in juramento expreſſe heredis fecerit mentionem. ib.

in Heredem actiones tranſeunt & active & paſſi-

paſſive. D. 136. th. 9. num. 2. Licet hereditas non ſit ſolvendo. num. 3. Limit. ibid. & th. 10. num. 2. ſeqq. Poſt teſtatoris mortem, etiam ſine ejus aditione, omnia defuncti jura, & ipſa quoque bonorum a defuncto relictorum poſſeſſio in Gallia tranſeunt. D. 132. th. 51. num. 13. Poſſeſſio rerum hereditariarum ſine apprehenſione non tranſit. D. 122. th. 24. n. 5.

Herede ſcripto non adeunte hereditatem, teſtamentum corruit, nec in caſu Nov. 1. in pœnam vocati jure cogere poſſunt heredem adire. D. 132. th. 45. Teſtamentario hereditatem repudiante, ad illam ab inteſtato ſine mora admittuntur heredes legitimi, aut heres, ſi quis eſt, ſubſtitutus. theſ. 38. num. 2. In ſuo, qui hereditatem recuſavit, ut posſit ad eandem reverti, triennium ſervatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 3. n. 2.

Heredes pro rato a creditoribus defuncti conveniuntur. D. 56. theſ. 17. num. 2. Quod nec pacto, invito creditore, aliter mutari poteſt. ibid. Legitimi habent tacitam voluntatem defuncti, teſtamentarii vero expreſſam. D. 70. c. 1. th. 2. num. 3. Etiam alibi domicilium habentes, creditores defuncti in loco domicilii convenire poſſunt. D. 72. th. 70. num. 269. ſeqq. Ampliatur. num. 270. ſeqq. Contra defuncti creditores ſuo proprio privilegio uti nequeunt. n. 274. 275. In cauſis & actionibus hereditariis non debent eſſe melioris conditionis, quam defunctus. n. 277. 278. Si quis inſtituerit fratrem & ejus filios, hi conjunctim, non tamen ex æquis partibus vocati videntur. D. 87. p. 2. m. 2. th. 5. Scripti frater & ejus deſcendentes, ordine ſucceſſivo inſtituti cenſentur. n. 7. 8. 9. Idem eſt ſi cum fratre alterius fratris defuncti filii heredes ſcripti. n. 10. Limit. n. 11. Inſtituti ſub nomine collectivo, ratione coheredis pro una perſona habentur. n. 4. Limit. n. 5. ſeqq. Transmiſſarii differunt a fideicommiſſariis. D. 88. theſ. 8. num. 10. Suos non habent fœminæ. th. 18. num. 3. Sui non ſunt adoptati ab extraneo. th. 26. Scilicet quoad modum ſuccedendi, ſecus quoad ipſam ſucceſſionem. n. 11. Adita hereditate ad omnia obligantur onera. D. 91. th. 1. num. 3. Annonas & tributa ſolvere tenentur pro quantitate rerum, quas ſinguli poſſident, non pro portione hereditaria. D. 118. th. 110. Creditoribus hereditariis ex quaſi contractibus obligari, & hiſce contra illis, condictionem ex lege dari, an ſit verum? D. 117. th. 43. Si inſtituit nepotes quinque, quos habet, avus vel avia, hac expreſſa lege, ne hereditatis illius uſusfructus patri acquiratur, quid juris? D. 48. th. 12. Actione reali an & quatenus poſſint conveniri. D. 122. th. 24. n. 3. ſeqq. Scripti, adeundo demum hereditatem, judicium defuncti agnoſcere, ſeque oneribus, quæ ex voluntate defuncti ſubeunda ſunt, ſubjicere creduntur. D. 132. th. 36. num. 3. In actionibus perſonalibus ex delicto venientibus, ante litem conteſtatam de reſiduo non tenentur. D. 122. theſ. 25. n. 1. 2. ſive ſint actiones perſonales, ſ. mixtæ, ſ. rei perſecutoriæ. num. 3. In actionibus perſonalibus ex conventione deſcendentibus regulariter tenentur. n. 4. Licet hereditas non ſit ſolvendo. ibid. Niſi inventarium rite confecerint, tunc ultra vires hereditatis non tenentur. n. 5. Licet prius legatariis legata ſolverint, & hereditas creditoribus ſupervenientibus non ſufficiat. ibid. Q. c. creditores contra legatarios aut condictione ex lege, aut hypothecaria agunt. num. 6. Idem obtinet, ſi creditoribus minus privilegiariis prius ſolverint, ubi agunt contra hos creditores. ib. Actione,

ctione, licet sua natura famosa, condemnati, infamia non notantur. D. 136. th. 40. num. 5. Defuncti creditoribus, exceptis legatariis, & fideicommissariis, ex contractu non obligantur. th. 5. n. 2. seqq. Plures in certis rebus instituti si fuerint, etiamsi illæ diversi sint pretii, æs tamen alienum defuncti ipsi æqualiter agnoscere tenentur, & ex æquis partibus, quasi sine partibus scripti, succedunt. th. 10. num. 5. Inter plures usque dum divisio instituatur, condominium præsumitur. D. 159. c. 4. th. 19. num. 5.

ad Heredes non transit spes, quam quis ex testamento habet, pendente conditione, sub qua quis institutus, herede vel legatario mortuo. D. 139. thes. 17. num. 9. Transit id, quod sub conditione relictum, si cum ipsa morte honorati dies cedit. ibid. Ampliatur. ibid.

in Heredes plures vel simpliciter, vel ex certis partibus institutos pro hereditaria portione tantum actiones transeunt. D. 136. th. 11. num. 1. 2. Nec hoc pacto, invitis creditoribus, mutari potest. num. 2.

Heredibus in testamento scriptis deficientibus, facultas hereditatem agnoscendi, conceditur legatariis & fideicommissariis. D. 134. th. 26. num. 3. Sunt extorquenda turpia lucra, qua actione? D. 136. th. 32. num. 6. 7. 8. Defuncti lugentibus ab omni creditorum molestia novem dies præstantur liberi. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. num. 7. Novem hodie conceduntur menses, s. absentibus, s. præsentibus ad deliberandum. ibid. art. 6. th. 2. num. 9. vid. plura voc. Suus.

HERES FIDEICOMMISSARIUS.

Heres fideicommissarius an & quando locationi stare teneatur? Disp. 156. §. 1. th. 68. num. 1. 2. 3. 4. Non fiduciario s. gravato, sed ejus locum subintrando testatori succedit, & hujus heres dicitur. ibid. num. 3. Obligationibus a testatore, non a fiduciario, contractis stare tenetur. ib. Habet omnes actiones hereditarias utiles. D. 56. th. 12. num. 4. Est similis emptori hereditatis. num. 6. Est verus heres, ejusque jure omnimodo utitur. th. 15. num. 1. Fiduciarium ut hereditatem adeat, officio judicis cogere potest. D. 132. thes. 13. num. 2. vid. th. 14. num. 2. seqq. Qui ab herede ministerio nuncii, hereditatem restitutam accipit, statim actiones consequitur. Disp. 107. thes. 61. num. 3.

Heredis fideicommiss. in favorem quando hereditas habeatur pro adita? D. 132. th. 13. num. 3.

Heredi fideicommiss. universali adversus fiduciarium nulla ordinaria datur actio, sed, implorato nobili officio judicis, extraordinaria persecutio. D. 116. th. 78.

HERES FIDUCIARIUS.

Heres fiduciarius per nuncium hereditatem fideicommissario restituens audiendus. D. 107. th. 29. num. 6. Quartam deducere, & ante restitutionem cautionem de indemnitate præstanda exigere potest. D. 56. th. 12. num. 2. & th. 13. n. 8. Inane heredis nomen retinet, cui & adversus quem dantur actiones hereditariæ. thes. 12. num. 3. Conventus actionibus hereditariis, easdem exceptione hereditatis restitutæ repellit. ib. Fideicommisso universali gravatus deducere potest id, ad quod defunctus ipsi fuit obligatus. th. 13. n. 7. Coacte adiens ita restituere debet hereditatem, ut is plane nullum lucrum sentiat. th. 14. num. 3. Est heres, non re, sed nomine. th. 15. n. 2.

apud Heredem fiduciarium hodie post SCtum Trebell. manent actiones sine effectu.

fectu. D. 136. th. 14. num. 1. 2. Quid si fiduciarius partem retinuerit? n. 3. Aut heres certa re vel summa deducta, hereditatem restituere rogatus sit? num. 4.

HERMAPHRODITUS.

Hermaphroditus an possit esse testis in testamento? D. 86. th. 62.
in Hermaphrodito quis sexus prævaleat, medici judicare debent. D. 57. c. 2. th. 7. num. 11.

HOC.

Verbum, & Hoc, est pronomen demonstrativum, & non referendum ad omnia, quæ præcedunt, sed ad immediate præcedentia. D. 137. th. 13. num. 22.

HODIE.

Particula Hodie plerumque juris novi est significativa, & juris veteris abrogationem inducit. D. 138. c. 2. th. 4. n. 3.

HOMAGIUM.

Homagium subditorum differt a Vasallagio. D. 72. th. 53. n. 183. seq. A parte recipientis certissimum est subjectionis fundamentum & infallibilis tessera recognitæ superioritatis. D. 159. c. 6. th. 11. num. 2. Sub ingressu regiminis præstandum. num. 3. Non semper denotat superioritatem. num. 4. Pluribus condominis, in uno territorio existentibus, omnibus pro indiviso præstandum. th. 83. num. 2. Nisi unus ex consuetudine recipiat. ibid. Quid si uno utantur sigillo publice appenso? num. 3.

HOMICIDIUM.

Homicidium mandatum & conductitium differunt. D. 12. th. 30. n. 3. Dolosum simplex de jure naturæ morte punitur. D. 141. th. 41. Etiamsi reus in persona erret. ibid. Quomodo dicatur dolosum? th. 42.
Homicidii dolosi pœna capitalis remitti non potest. D. 6. th. 10. num. 3. Nec distinguitur an homicidæ sint nobiles, vel ignobiles, vel studiosi? ib. Etiamsi parti offensæ sit satisfactum. ib. Pœna est ultimum supplicium. D. 69. th. 18. num. 1. Non obstante transactione cum occisi consanguineis. n. 2. 3. Nisi homicidium sit necessarium, culposum, aut casuale. n. 4. q. c. contra homicidam non instituitur processus criminalis. ib.
in Homicidii crimine exceptio iræ frequentissima est. D. 92. th. 55. num. 2. Si ira fuerit affectata, hæc reum ab ordinaria pœna non liberat. n. 4. Secus si fuerit non affectata & vehemens. n. 5. seqq. Si ira fuerit levis, homicida ab ordinaria pœna gladii non excusatur. th. 56. Ampliatur. n. 6. Si ira levis suo modo fuerit justa, mitius cum reo agitur. th. 57. Vel si injuria reo ab occiso fuerit facta. th. 58. Modo sit talis, quæ ejusmodi homines ad talem iram commovere possit. th. 59. Quæ sit talis justæ iræ causa? th. 59. & sqq.
ab Homicidii pœna ordinaria non liberatur provocans a provocato injuria affectus provocatum in duello occidens. th. 59. num. 11. Quando reus ob iram justam absolvendus sit, arbitrio judicis relinquitur. th. 60. & seq. An absolvendus provocatus, si ira accensus provocantem occiderit? n. 2. seqq. Liberatur occisor, quem occisus prius pugno, baculo &c. non leviter percussit. th. 61. q. c. fustigatio, vel manus amputatio decernitur. n. 2. Ut & tunc, si duriori alapa petitus alterum cultro interficeret. n. 3. Hic non sufficit sola manus amputatio. n. 4. 5. Pater vel maritus deprehensum in adulterio non legitime occidens. th. 62. Occidens filium

filium adulterantem novercam. n. 3. Ut quis ob justam iram liberetur, cædes in continenti, durante illa justa ira, debet esse commissa. th. 63.

ad Homicidium consilium dans, homicida dicitur. D. 139. th. 9. num. 5. Quatenus puniatur? ib.

Homicidio auxilium præstans ex eo obligatur. num. 8.

de Homicidio non tenetur infans hominem occidens. thes. 14. n. 2. Doloso accusatus, si neget, se occisum animo occidendi vulnerasse, probet dolum abfuisse. D. 141. th. 43.

in Homicidio ad ordinariæ pœnæ inflictionem non sufficit lata culpa. D. 12. th. 12. n. 2.

Homicida dolosus non gaudet jure asylorum. D. 6. th. 10. num. 3.

Homicidas quos consuetudines vel statuta pœna pecuniaria tantum plectunt, rejicienda sunt. ibid.

HOMO.

Homo est animal natura ad societatem pronum. D. 131. th. 1. n. 1.

Hominis liberi casum adversamque fortunam spectare, neque civile, neque naturale est. D. 58. th. 26. n. 4. Limitat. ibid. Status triplex est. Disp. 87. p. 2. m. 1. th. 1. n. 3. & seqq.

HOMO PROPRIUS.

Hominis proprii filius liberatur ab hac conditione per dignitatem Doctoralem. D. 118. th. 113. Quid si filia propria Doctori vel Magistro sciente & patiente domino nupserit? ib.

Hominem proprium ex debitore obærato creditor de Jure Lubeccensi facere potest. D. 64. th. 39. n. 5. Manumittens non fit proprie patronus. Disp. 13. th. 19. n. 3. 4. 5. Vel suum esse si quis asserit, reus vero negat, petitorio agendum est actione præjudiciali utili. D. 116. th. 86.

Homines proprii revera sunt liberi. D. 5. diss. 2. th. 5. n. 6. D. 13. th. 19. num. 4. Non fiunt cives Hamburgenses. D. 64. th. 4. num. 1. In numerum civium recepti præscribunt libertatem decennio. ibid. Jure Lubeccensi sufficit spatium unius anni. num. 4. Quibusdam in locis, invito domino, domicilium mutare non possunt. D. 72. thes. 38. n. 135. & th. 63. num. 240. Habent beneficium emigrationis ob religionis diversitatem. th. 63. num. 241. In Ducatu Wirtembergico libere emigrare possunt, convenienti tamen pretio soluto. ibid. num. 242. Tam pro dominis suis, quam pro quibusvis aliis fidejubere possunt. D. 83. thes. 23. num. 2. Non sunt servi. D. 25. th. 1. Disp. 137. th. 18. num. 10. D. 116. th. 85. D. 118. th. 79. Sunt cives. D. 25. th. 1. Eorum, quæ Juris Gentium & Civilis sunt, communionem habent. ib. Nisi aliud in usu. ibid. Non sunt qua tales dominorum suorum subditi. ib. D. 118. th. 80. Habent patriam potestatem in liberos. D. 116. th. 85. Legitimam personam standi in judicio. ibid. Rerum acquisitionem. ib. Commercium, etiam cum dominis. ib. Testamenti factionem &c. ib. An possint esse tutores? Disp. 137. th. 18. num. 16. seqq. Sua bona jure patrimonii possident. D. 109. th. 4. num. 2. Non possunt esse testes in testamento. Disp. 134. th. 20. n. 3.

de Hominum propriorum operis in quæstionibus an utilitas tit. de oper. libert. D. 116. th. 81.

HOMONYMIA.

Homonymia est errorum mater fœcundissima. D. 107. th. 2. num. 2.

HONE-

HONESTE.

Honeſte tamen accipiuntur, licet quædam non honeſte petantur. D. 124. th. 15. num. 6.

HONOR.

Honorem petente in accuſato annus unus ſervatur. Diſp. 138. c. 3. art. 7. th. 2. num. 2.

Honoribus capeſſendis legibus finita ætas 25. annorum. th. 5. n. 6.

in Honoribus locum habet computatio Juris Civilis. ibid. art. 1. th. 4. n. 3.

HONORARIUM.

Honorarium mandati naturæ non eſt contrarium, ſed interdum mandati actione peti poteſt. D. 118. th. 33. D. 106. th. 16. D. 107. th. 11. n. 3. D. 150. tit. 1. §. 1. th. 14. 15. n. 2. Non deſtruit naturam contractus gratuiti. D. 107. th. 11. n. 3. Non impedit contractum depoſiti. D. 149. tit. 3. §. 1. th. 7. n. 2.

ad Honorarium certum pacto contractui in continenti adjecto, promiſſum exigendum, competit nuncio per mandatum conſtituto actio mandati contraria. D. 107. th. 62. n. 5. Si incertum promiſſum aut ex intervallo ſine ſtipulatione, extraordinaria perſecutio. num. 6.

HORA.

Hora quid? D. 138. c. 3. art. 1. th. 2. n. 3. ſeqq. Eſt vel diurna vel nocturna. n. 7. Vel inæqualis vel æqualis. n. 8. Ultima determinati temporis ſufficit, illud actum fuiſſe, ſi quis intra certum tempus aliquid facere debet. th. 2. n. 1.

ex Hora una an & quando acquiratur prioritas? n. 4. ſeqq.

Horæ ſeptem primæ dicuntur conſtituere majorem diei partem. n. 10.

de Horis ſeptem Canonicis. n. 9.

HOROLOGIUM.

Horologia in ædibus affixa immobilibus annumerantur. Diſp. 125. cap. 2. th. 9.

HORTUS.

Hortus an veneat ædibus venditis? D. 155. §. 1. th. 29. n. 2. Vel legatis ædibus? D. 8. th. 8.

Horto ad uſum domus patrimonialis durante matrimonio comparato, an is pertineat ad quæſtus? D. 128. c. 4. th. 18. num. 4.

HOSPITALIA.

Hoſpitalia præcipue erigunt Principes & Magiſtratus majores. Diſp. 71. theſ. 2. Quandoque etiam privati, an ad ſuam erectionem Epiſcopi authoritas requiratur? th. 4. Sunt vel privata vel publica. th. 5. An in dubio privata, an vero religioſa præſumantur? th. 6. Quæ a Principibus, jus circa ſacra habentibus, erecta, eandem qualitatem cum Epiſcoporum conſenſu erectis habent. th. 7. Non dicuntur beneficia Eccleſiaſtica. th. 8. Dicuntur pia loca. th. 9. 10. Gaudent privilegiis piarum cauſarum. th. 11. Publica & privata perfecta habent omnia privilegia Eccleſiarum. theſ. 12. 13. Favorabiliora ſunt Eccleſiis earumque cauſis. theſ. 12. n. 2. Ut immunitates conſequantur, ſpeciali Principum conceſſione hodie opus non habent. th. 13. n. 5. Habent immunitatem eccleſiaſticam a collectis. th. 14. num. 1. A gabellis. n. 2. Limitatur. n. 3. Ab onere metatorum. theſ. 15. An habeant jus Aſyli? th. 16. Ex teſtamento coram duobus teſtibus condito, accipiunt hereditatem, legata &c. th. 17. Quid hoc in caſu de Jure Wirtembergico? n. 2. 3. 4. Capiunt legata integra, ita ut heres Trebellianicam vel Falcidiam deducere non poſſit. n. 5. Si quis inſtituit heredis loco, illa etiam ſine confecto inventario, beneficium ejus habent. n. 7. Non ſuccedunt alumnis

ab inteſtato. theſ. 18. Habent de Jure Saxonico perſonale exigendi privilegium. D. 59. th. 38. num. 2. In bonis adminiſtratorum ſuorum tacitam hypothecam. D. 66. th. 94. num. 1. D. 71. th. 22. Non vero in aliorum debitorum bonis. D. 71. th. 22. num. 2. Secus de Jure Elect. Saxon. num. 3. Et Jure Lubeccenſi. num. 5. De Jure Wirtembergico ratione reſidui a ſuis adminiſtratoribus adhuc debiti omnibus creditoribus præferuntur. D. 66. th. 94. num. 2. D. 71. theſ. 22. n. 4. 6. An uſuras ultra alterum tantum exigere poſſint? Diſp. 71. th. 21. Habent prærogativam ratione uſurarum in Electoratu Saxoniæ. num. 3. Gaudent privilegio fori miſerabilibus perſonis conceſſo. th. 24. Reſtituuntur in integrum. th. 26. Ut & ſi pro certa pecuniæ depravatorum nummorum ſumma aliquem ad dies vitæ alendum recepiſſent, & inde ſint læſa. n. 4. Non vero ob illam læſionem, quæ venit ex incerto eventu. ibid. Fruuntur quadragenaria præſcriptione. th. 27. Ad minimum ſemel in anno viſitari debent. th. 41. Viſitandi jus quibus competat? th. 42. & 43.

Hoſpitali ſolvi poteſt legatum, ſi illud indiſtincte ad pias cauſas relictum. th. 17. num. 6. Si donatio, 500. ſolidos excedens, facta, an egeat inſinuatione? th. 19. Si eſt facta donatio, an ob ſupervenientiam liberorum revocari posſit? th. 20. Facta donatio, ſed nondum acceptata, revocari poteſt. ibid. Agenti reus ad inſtrumenta edenda tenetur. th. 25. num. 2.

in Hoſpitale ſi pro certa pecuniæ ſumma receptus, intra paucos dies moriatur, illius heredes de læſione queri non posſunt. th. 26. num. 4.

Hoſpitalium cauſæ controverſæ ubi tractentur? theſ. 23. Cauſæ ſummariter tractandæ ſunt. th. 25. Cura quibus demandanda? th. 32.

Hoſpitalarii non gaudent immunitate ab onere metatorum in propriis illorum bonis. th. 15. n. 2. A quibus conſtituantur? th. 33. Ad quid teneantur? th. 34. 35. Habent adminiſtrationem ad inſtar tutorum & curatorum. th. 36. Res mobiles, quæ ſervando ſervari nequeunt, bona fide vendere & alienare poſſunt. th. 37. In Ducatu Wirtemberg. hic adhibere debent Præfectorum & Judicum conſilium. num. 2. Quid in immobilium alienatione obſervare debeant? th. 38. In Ducatu Wirtembergico in omnibus gravibus negotiis conſilium Præfectorum & Judicum adhibere debent. th. 39. Ubi & Hoſpitali bona immobilia in eodem ſita & oneribus publicis ſubjecta emendo vel aliter acquirere non poſſunt. num. 2. Tenentur quotannis ad rationes reddendas. th. 40.

HOSPITATURA.

Hoſpitaturæ jus in monaſteriis quæritur. D. 159. c. 6. th. 54. num. 3.

Hoſpitaturas exigunt domini jure ſuperioritatis. n. 2.

HOSTICUM.

in Hoſtico qui deprehenduntur, licet non ſint milites, jure militari teſtari posſunt. D. 116. th. 68.

HOSTIS.

Hoſti an fides ſit ſervanda? D. 164. theſ. 94.

ad Hoſtem a ſubdito nuncius non mittendus, nec ab eo recipiendus. D. 107. th. 22. n. 3. ſeqq. Nuncium mittens in ſuſpicionem proditionis & criminis læſæ Majeſtatis incurrit. n. 2. Mittens nuncium & nuncius miſſus a domino feudi, ad cujus hoſtem miſſio facta,

feudo privari poteſt. num. 3. Limit. num. 4.

Hoſtium res durante bello juſto regulariter cuilibet militum, qui prius eas occupavit, acquiruntur, & quidem abſolute, & irrevocabiliter etiam duce belli non dividente. D. 110. theſ. 5. num. 3. Secus quoad immobilia, aut quæ his annumerantur, quæ non cedunt militibus ſingulis. ibid. Aut ea quæ hoſtibus devictis occupantur. ibid. Aut ſi captus ſit dux belli vel militum tribunus; q. c. miles præmio quodam accepto tenetur captivum officialibus offerre. ibid.

HYPOTHECA.

Hypotheca durat in mercibus, quarum emptio ex l. 2. c. de reſc. vend. reſciſſa. D. 100. th. 80. In emphyteuſi ſine domini conſenſu conſtituta an valida? D. 37. th. 13. Generalis legalis bona comprehendit emphyteutica, etiam in Ducatu Wirtembergico. th. 15. Extinguitur ab emphyteuticario conſtituta, ipſa re ex cauſa caducitatis ad dominum reverſa. th. 16. Quid ſi cum conſenſu domini conſtituta? ib. Nuda conventione conſtituta, creditori, debitoris fraude decepto, eo nomine contra debitorem non datur actio pignoratitia contraria. Diſp. 46. theſ. 21. Contractu ob læſionem enormem reſciſſo, in re empta interim conſtituta an ſolvatur? D. 154. tit. 5. §. 1. th. 66. & 69. num. 2. Specialis rem magis afficit quam generalis. D. 158. tit. 1. th. 26. num. 1. Quomodo differat a generali? num. 1. ſeqq. A teſtatore in rebus heredis immediate conſtitui nequit. th. 29. num. 4. Confirmari tamen & rata haberi poteſt ab herede, hereditatem adeundo. ibid. Adjecto conſtituta per ſe eſt nulla. th. 43. Pro uſuris conſtitui poteſt. th. 47. num. 1. Si ſimpliciter pro debito conſtituta, etiam pro uſuris & expenſis conſtituta cenſetur. n. 2. Si pro ſorte duntaxat, addita particula taxativa eſt obligata, propter uſuras retineri nequit. n. 4. Pro dote reſtituenda conſtitui poteſt. n. 5. Non conſtitui poteſt pro debito præſcr. n. 6. Expreſſa conventionalis quænam etiam dici queat legalis? D. 158. tit. 2. theſ. 110. An pereat, ædificio collapſo vel exuſto? th. 61. num. 3. An in area duret? n. 4. Quid ſi poſtea reædificatum, vel reſtitutum? n. 3.

Hypothecæ, etiam ſpecialis, poſſeſſor ante debitorem non recte convenitur. D. 15. theſ. 26. num. 4. 6. Etymologia. Homonymia. D. 158. tit. 1. th. 7. n. 1. 2. th. 8. Expreſſæ poſſeſſor immobilium bona iſta ſubjicere non compellitur. D. 53. th. 7. Generali omnia ſua bona ſubjiciens emphyteuta, an puniendus? D. 37. th. 13.

Hypothecam qualificatam habet, qui ad rem certam emendam credidit, ſibique expreſſe de hypotheca proſpexit, in re comparata. D. 101. th. 33. Secus ſi expreſſe hypotheca nulla conſtituta. ib. Quod tamen in pupillo valet. ib. Ne debitori alienare liceat, utiliſſimum eſt pactum. D. 106. th. 20. Non producit clauſulæ hypothecæ a Notario, ſine partium mandato, ex conſuetudine addita. Diſp. 158. tit. 1. th. 31. num. 4. Quæ verba & quæ particulæ inducant? th. 32. Non producit ſola hypothecæ promiſſio. th. 35. Quinam conſtituere poſſint vel non? th. 37. ſqq. Immobilium forenſes in Ducatu Wirtemberg. acquirere non prohibentur. th. 41. num. 4.

in Hypothecam, quam Emphyteuta conſtituit, an dominus requiſitus conſentire debeat? D. 37. theſ. 14. An propter denegatum conſenſum conveniri poſſit? ibid. Non recidit res a debitore

tore legitime alienata, & ab ipſo iterum acquiſita. D. 112. th. 56. num. 7. Licet ſit hypotheca generalis etiam futurorum bonorum. ib.

in Hypotheca an locum habeat actio pignoratitia? Diſp. 146. tit. 7. §. 2. th. 3. num. 3. & §. 3. th. 2. num. 2. Generali tranſit res cum ſua cauſa. Diſp. 15. th. 26. n. 2.

Sub Hypotheca generali, a marito creditori conſtituta, non venit fundus dotalis. D. 76. th. 31. num. 2. Generali omnium ſuorum bonorum, mobilium & immobilium nomina quoque an comprehendantur? D. 158. tit. 1. theſ. 17. num. 2. Quid ſi ita dictum, omnia mea mobilia & immobilia obligo? n. 3. vid. voc. Actio Hypothecaria.

HYPOTHECA TACITA SIVE LEGALIS.

Hypotheca tacita eſt, quam lex ſecundum veriſimilem domini voluntatem producit, quam nemo ſine ſpeciali legis diſpoſitione ſibi vindicare poteſt. D. 125. c. 4. th. 9. n. 5. D. 124. th. 40. n. 3. Ceſſat ſine legis diſpoſitione. D. 112. th. 8. n. 1. 2. th. 27. num. 2. th. 34. num. 4. D. 146. tit. 1. th. 9. num. 4. D. 158. tit. 2. th. 3. num. 1. Valide per ſtatuta & jura provincialia aut municipalia poteſt induci. D. 112. th. 8. n. 3. D. 158. tit. 2. th. 3. num. 2. Cur introducta? th. 43. n. 5. Conſtituitur in omnibus rebus. D. 112. th. 42. n. 1. Corporalibus & incorporalibus. ibid. Præſentibus & futuris. num. 2. Mobilibus & immobilibus. ibid. Etiam quandoque in rebus alienis in patrimonio debitoris non exiſtentibus. n. 3. In bonis emphyteuticis. num. 4. An in bonis fideicommiſſariis? num. 7. Differt a pignore prætorio & judiciali. th. 43. num. 2. A teſtamentario & conventionali. n. 3. 4. Quid & quotuplex? D. 158. tit. 2. th. 1. & 2. Eſſe ſuum accipit a lege. th. 3. n. 1. 2. Nulla ſine lege dari poteſt nec ob identitatem rationis. ibid. Competit I. Fiſco 1. ratione adminiſtrationis primipilaris. D. 158. tit. 2. th. 5. n. 1. In omnibus primipili bonis, & in ſubſidium in ejus uxoris dotalibus, non vero paraphernalibus. n. 2. Eſt privilegiaria. num. 2. In quibus hæc hodie locum habeat? n. 34. 2. Ratione tributorum tam ordinariorum, quam extraordinariorum, in omnibus civium & ſubditorum bonis. th. 7. n. 1. D. 122. th. 10. n. 3. 4. Eſt privilegiaria. Diſp. 112. th. 10. D. 158. tit. 2. th. 7. num. 2. Ab eo tempore, a quo impoſita. D. 112. th. 10. num. 5. 3. Ratione debitorum ex contractibus. Diſp. 59. theſ. 21. n. 91. D. 112. th. 33. num. 2. D. 101. th. 34. D. 158. tit. 2. th. 8. num. 1. Ex quo tempore & in quibus bonis? D. 101. theſ. 34. D. 112. th. 33. num. 4. D. 158. tit. 2. th. 8. num. 1. Eſt privilegiaria. D. 59. th. 21. num. 9. D. 112. th. 33. num. 4. D. 158. tit. 2. th. 8. n. 2. 4. Ratione mulctarum in Ducatu Wirtembergico. D. 158. tit. 2. th. 9. num. 2. Quinam hodie hoc fiſci jure gaudeant? D. 112. th. 10. 11. theſ. *33.* num. 5. 6. 7. 8. D. 158. tit. 2. *th. 10.* num. 1. An nobiles immediati? n. 2. An Civitates municipales & aliæ univerſitates? th. 11. n. 1. 2. 3. An ceſſionarius? D. 112. th. 20. n. 7. D. 158. tit. 2. th. 11. num. 4. II. Hoſpitalibus & aliis ærariis pauperum, in bonis adminiſtratorum ſuorum quoad reſidua ex illorum rationibus debita, de Jure Wirtembergico. D. 66. th. 94. num. 2. D. 71. th. 22. num. 4. D. 158. tit. 2. th. 6. De Jure Saxonico non tantum in bonis adminiſtratorum ſuorum, ſed & omnium debitorum. D. 71. th. 22. D. 59. th. 38. num. 2. 3. Quid in praxi? D. 66. theſ. 94. num. 1. D. 71. th. 22.

Eſt

Eſt privilegiaria. D. 158. tit. 2. th. 6. III. Eccleſiæ, Scholæ &c. ſi illis aliquid debetur de Jure Saxonico, D. 59. theſ. 38. n. 2. 3. IV. Civitatibus, Monaſteriis, Hoſpitalibus, Stipendiis, Pagis, Vicis &c. in Ducatu Wirtembergico quoad ea, quæ illis debentur *von gemeinen Nutzens vvegen.* D. 158. tit. 2. th. 11. num. 3. D. 112. th. 11. n. 3. D. 59. th. 22. num. 4. Eſt privilegiaria. D. 59. th. 22. num. 4. V. Civitatibus municipalibus in Ducatu Wirtemberg. quoad collectas & tributa. D. 112. th. 33. num. 7. VI. Civitatibus in bonis adminiſtratorum ſuorum. D. 59. th. 21. num. 15. D. 158. tit. 2. th. 69. ſeqq. In praxi ſcil. ibid. Simplex eſt & incipit a tempore ſuſcepti officii. D. 158. tit. 2. th. 70. VII. Civitatibus Imperialibus in bonis debitorum ſuorum. D. 59. theſ. 22. num. 2. VIII. Marito ratione dotis ipſi promisſæ in bonis illius, qui dotem promiſit. D. 123. th. 15. D. 112. th. 12. num. 1. D. 158. tit. 2. th. 12. num. 1. Sive a patre, ſive ab uxore, ſive ab alio extraneo promiſſa. ibid. An & in caſu dotis traditæ evictæ? D. 112. th. 12. num. 2. ſeqq. D. 158. tit. 2. theſ. 12. n. 2. Eſt tantum ſimplex, nullo prælationis privilegio munita. D. 158. tit. 2. th. 12. n. 4. Incipit ex die ſecuti matrimonii. n. 5. IX. Uxori 1. pro dote data repetenda ſive reſtituenda in bonis mariti vel illius, qui dotem ſuſcepit. D. 59. theſ. 30. num. 3. D. 112. th. 13. & 19. th. 23. num. 5. D. 158. tit. 2. theſ. 13. num. 1. Ex tempore, quo, dote promiſſa, matrimonium contractum, licet poſtea demum data. D. 158. tit. 2. th. 13. num. 1. Eſt privilegiaria, & omnibus reliquis ſimplicem etiam anteriorem hypothecam habentibus præfertur. D. 59. th. 30. num. 3. D. 112. th. 13. 19. D. 158. tit. 2. th. 14. num. 1. 2. Etiam expreſſis anterioribus ſimplicibus. D. 64. th. 57. D. 65. th. 22. D. 66. th. 96. D. 112. th. 19. D. 158. tit. 2. th. 14. num. 3. Quid de Jure Saxon. & Wirtemberg. & Hamburgenſ. ibid. Quid ſi hæc dotis privilegiaria cum aliis privilegiariis concurrat? D. 158. tit. 2. theſ. 14. num. 4. An h. privilegiaria competat uxoris liberis, vel aliis heredibus? D. 110. theſ. 12. num. 4. D. 120. th. 33. num. 3. D. 95. th. 45. num. 2. D. 112. th. 19. D. 158. tit. 2. th. 15. num. 1. 2. D. 140. th. 41. n. 3. An ceſſionario? D. 120. th. 33. D. 95. th. 45. D. 112. th. 20. D. 153. §. 2. th. 49. num. 2. & th. 53. D. 158. tit. 2. th. 15. num. 3. An procuratori? D. 158. tit. 2. th. 15. num. 4. An tranſeat ſimplex dotis hypotheca in ſucceſſores? D. 112. th. 17. 18. 19. D. 158. tit. 2. th. 16. Datur uxori eatenus, quatenus dos per numerationem & rei traditionem eſt conſtituta. Diſp. 112. th. 21. Unde dotis datio ab uxore ejusque liberis probanda. n. 4. D. 158. tit. 2. th. 21. An & quatenus ad hujus probationem ſufficiat confeſſio mariti? D. 112. th. 21. num. 4. 5. D. 158. tit. 2. th. 22. Sufficit probatio numerationem dotis marito eſſe factam, etiamſi verſio in utilitatem mariti non oſtendatur. D. 158. tit. 2. theſ. 22. num. 4. Competit in bonis mariti, qui dotem ſuſcepit, omnibus. D. 158. tit. 2. th. 24. num. 1. Licet ſit minor. num. 2. Aut expreſſe proteſtatus ſit, ſe nolle bona ſua pro dote eſſe obligata. num. 3. Aut pactum ſit in contrarium, quod non valet. ibid. Competit etiam in bonis ſoceri, ad dotem reſtituendam obligati. num. 5. Expreſſa an hanc tacitam impediat? num. 4. 2. Pro dotis augmento. D. 112. th. 23. num. 1. D. 158. tit. 2. th. 23. num. 1. Modo fraus abſit & nihil in fraudem creditorum a-

ctum. D. 112. th. 23. num. 3. D. 158. tit. 23. num. 3. Ex tempore augmenti non dotis primitus constitutæ. Disp. 158. tit. 2. th. 23. num. 2. Est privilegiaria. ibid. 3. Pro dotis fructibus post solutum matrimonium perceptis. D. 112. th. 23. num. 1. D. 158. tit. 2. th. 23. num. 4. Privilegiaria est. ibid. 4. Pro usuris ex dote debitis. D. 158. tit. 2. th. 23. num. 5. Privilegiaria est. ibid. 5. De Jure Saxonico pro dotalitio & muneribus nuptialibus pro parte uxori debitis. Disp. 112. th. 24. num. 4. D. 158. tit. 2. thes. 23. num. 7. 8, 6. Ratione bonorum illatorum præter dotem, paraphernalium, scilicet, in bonis mariti. D. 64. th. 57. D. 112. th. 24. num. 1. D. 158. tit. 2. th. 25. Secus de Jure Hamburgensi. D. 64. th. 57. num. 2. Etiamsi sit ætate minor. D. 158. tit. 2. thes. 25. Ex tempore illationis. D. 112. th. 24. n. 1. D. 158. tit. 2. th. 25. Est simplex, & nullo prælationis privilegio munita. D. 112. th. 24. num. 2. D. 158. tit. 2. th. 26. 7. Pro donatione propter nuptias. D. 112. th. 24. num. 2. D. 158. tit. 2. th. 28. Utrum simplex, an privilegiaria? D. 112. th. 24. num. 2. D. 158. tit. 2. th. 29. Ex quo tempore incipiat? ibid. Quid in foro Saxonico? D. 112. thes. 24. num. 6. D. 158. tit. 2. th. 30. 8. Pro pretio ex licita rei dotalis alienatione redacto. D. 112. th. 23. num. 2. Et tale pretium etiam uxori tacite est oppignoratum. num. 3. 4. 5. X. Pupillis & Minoribus 1. pro administratione. D. 59. th. 33. num. 4. th. 55. num. 6. D. 112. th. 35. num. 1. D. 158. tit. 2. thes. 32. An jure ff. hæc concessa? D. 158. tit. 2. th. 32. num. 3. An competat etiam eorum heredibus? D. 112. th. 36. n. 2. D. 158. tit. 2. th. 33. num. 2. An cessionario? D. 158. tit. 2. th. 33. num. 3. In bonis tutorum & curatorum. D. 59. th. 33. num. 4. th. 55. num. 6. D. 112. th. 35. num. 1. Disp. 158. tit. 2. th. 34. Dativorum, legitimorum & testamentariorum. D. 158. tit. 2. th. 34. num. 3. Sive ipsi administrent, sive non. ibid. In bonis etiam matris & aviæ, quæ tutelam & curam susceperunt. th. 34. n. 1. Etiam in bonis vitrici, cui mater vel avia tutrix, rationibus nondum redditis, & reliquis nondum solutis, alioque tutore non petito, nupsit. D. 112. th. 38. num. 1. th. 42. num. 3. D. 158. tit. 2. th. 34. num. 2. In bonis tutorum & curatorum omnibus, etiam futuris & post administrationem quæsitis. D. 158. tit. 2. th. 35. An in bonis feudalibus? ibid. Non vero in bonis heredum propriis. th. 34. num. 4. Pro debitis quæ ex mala & neglecta illorum administratione veniunt. th. 36. Simplex est & ex tempore collocanda. th. 37. Ex tempore quo tutores & curatores esse cœperunt. D. 112. th. 36. num. 1. Disp. 158. tit. 2. th. 37. num. 3. An in bonis protutorum & procuratorum? D. 112. th. 35. num. 2. seqq. D. 158. tit. 2. th. 38. D. 59. th. 33. num. 5. 2. In re, sua pecunia, a tertio, suo *nomine* comparata. D. 101. th. 33. D. *112. th.* 38. num. 2. D. 158. tit. 2. th. 41. Est privilegiaria. D. 158. tit. 2. th. 41. & th. 42. num. 1. XI. Omnibus in Ducatu Wirtembergico, quorum pecunia aliis non credita, res est comparata. D. 67. th. 10. D. 158. tit. 2. thes. 43. num. 3. Secus de Jure Civili. D. 67. th. 10. num. 1. XII. Furiosis, prodigis, cœcis, mutis & surdis in bonis suorum curatorum de Jure Wirtembergico. D. 158. tit. 2. th. 44. n. 3. XIII. Liberis in patris bonis ratione maternæ dotis. D. 110. th. 12. num. 4. D. 120. th. 33. num. 3. D. 112. th. 19. D. 140. th. 41. num. 3. D. 158. tit. 2. th. 15.

th. 15. num. 1.2. 2. Pro rebus maternis & materni generis. D. 67. th. 8. D. 110. th. 12. num. 4. D. 112. th. 39. num. 1. D. 148. tit. 1. §. 4. th. 7. n. 2. D. 158. tit. 2. th. 46. num. 1. D. 140. th. 41. num. 3. Ex tempore susceptæ administrationis. D. 112. th. 39. D. 148. tit. 1. §. 4. th. 7. num. 2. D. 158. tit. 2. th. 46. num. 2. Licet horum bonorum pater non habeat usumfructum. D. 112. th. 39. num. 3. 4. 3. Etiam ratione reliquorum bonorum adventitiorum de Jure Wirtembergico. D. 67. thes. 8. num. 2. D. 112. th. 39. num. 4. D. 148. tit. 1. §. 4. th. 7. num. 2. 4. Ratione munerum patrinorum, *des Paten-Gelds*, de Jure Saxonico. D. 112. th. 39. num. 7. D. 148. tit. 1. §. 5. th. 5. n. 3. 5. In bonis patris usufructuarii respectu rerum adventitiarum de Jure Saxon. D. 110. th. 12. num. 4. 6. Quoad reliqua bona liberorum, si pater liberorum tutelam & curam administrat. D. 158. tit. 2. th. 47. num. 5. Quid de Jure Wirtembergico? num. 6. 7. Pro legitima, vel pro ejus supplemento, si debeatur & petatur tanquam legatum ex voluntate testatoris. th. 48. 8. In bonis etiam matris, si hæc in bonis liberorum habeat usumfructum. D. 67. th. 9. XIV. Legatariis & fideicommissariis particularibus. D. 97. th. 24. D. 19. th. 45. D. 112. th. 29. Disp. 158. tit. 2. th. 49. 50. Quo jure sit introducta? D. 106. th. 22. D. 158. tit. 2. th. 49. num. 2. 3. Etiam illis, quibus aliquid a legatariis & fideicommissariis relictum. D. 158. tit. 2. thes. 50. num. 1. Pro legatis & fideicommissis consequendis ut & pro usuris exinde debitis D. 112. th. 29. num. 1. D. 158. tit. 2. th. 51. In illis bonis defuncti, quæ pervenerunt ad eos, a quibus legata vel fideicommissa relicta sunt. D. 97. th. 24. D. 112. th. 29. num. 5. D. 158. tit. 2. th. 51. In singulorum heredum portione, pro rata & portione hereditaria. Disp. 112. th. 31. num. 1. D. 158. tit. 2. th. 52. num. 2. Quid si ab uno ex pluribus heredibus relicta? D. 158. tit. 2. th. 52. num. 3. Quid si res illæ mortis tempore in hereditate non extiterint? num. 4. Simplex est. thes. 53. num. 1. Incipit ex tempore mortis testatoris. D. 112. th. 30. D. 158. tit. 2. th. 53. num. 2. Ampliatur. ib. Vi hujus tacitæ hypothecæ inter plures legatarios ex uno testamento concurrentes nullum est temporis privilegium. D. 158. tit. 2. th. 54. num. 1. Nec ipsi præferuntur creditoribus reliquis hereditariis. D. 112. th. 31. num. 2. D. 158. tit. 2. th. 54. num. 3. Licet sint simplices & nudi chirographarii. ibid. XV. Mortis causa donatario. D. 112. th. 32. D. 158. tit. 2. th. 50. num. 2. Pro debita mortis causa donatione. D. 158. tit. 2. th. 51. Secus si res data a donatore. Disp. 112. thes. 32. num. 5. XVI. Illi qui pecuniam ad ædificiorum restitutionem dedit mutuam. D. 112. th. 25. D. 158. tit. 2. th. 55. D. 59. th. 28. & 34. Ut autem competat requiritur 1. ut crediderit pecuniam. D. 158. tit. 2. th. 56. Quid si quis non nummos, sed aliam rem crediderit? num. 1. Aut ipsemet, cessante domino, suis impensis ædificium restituerit? num. 2. 2. In specie & nominatim ad restitutionem ædificii collapsi s. exusti, vel ad refectionem ædificii ruinam minantis. th. 57. num. 1. 2. Quid si pecunia non ipsi domino, sed architecto & redemptori data fuerit? num. 6. An in rusticis æque ac in urbanis locum habeat? th. 58. 3. Ut actu quoque ob eandem causam sit expensa. th. 59. num. 1. Quid si pars tantum pecuniæ creditæ in refectionem impensa? num. 2. Quis requisita probet? th. 60. Non pro sorte

te tantum, sed & pro usuris. th. 59. n. 3. Est specialis, & competit tantum in ædificio pecunia credita refecto. th. 61. num. 1. D. 59. th. 34. n. 3. Parte tantum ejus restituta, in illa tantum parte. D. 158. num. 2. th. 61. num. 2. Ædificio collapso vel exusto an pereat hypotheca? num. 3. An in area duret? num. 4. Quid si postea reædificatum & restitutum? n. 3. Utrum simplex an privilegiaria? D. 59. th. 28. n. 13. th. 34. D. 158. tit. 2. th. 62. XVII. Illi qui in alias res conservandas vel reficiendas credidit de Jure Saxonico. D. 158. tit. 2. th. 64. VIII. Venditori in re vendita & tradita ratione pretii nondum soluti de Jure Wirtemberg. th. 67. n. 3. D. 67. th. 11. n. 2. Sed quatenus? ib. XIX. Illi, qui liberum hominem ab hostibus captum redemit, in redempto. D. 158. tit. 2. th. 68. Sed quatenus & qualis? ibid. XX. Locatori prædii urbani in omnibus rebus conductoris in prædium conductum actualiter illatis, pro omni eo, quod eidem debetur ex locationis contractu. D. 64. th. 55. num. 1. D. 112. th. 40. D. 158. tit. 2. th. 72. & th. 77. 79. 82. 84. 85. 89. Unde & cur introducta? D. 158. tit. 2. th. 73. 74. An recte dicatur legalis? th. 74. num. 2. Sola conductoris voluntas & protestatio hunc legis effectum impedire nequit. th. 74. num. 3. Qualis illatio hic requiratur? D. 112. thes. 40. D. 158. tit. 2. th. 75. Præclusio vel arrestatio, a locatore facienda, non est necessaria, utilis tamen. D. 112. th. 40. num. 4. 5. D. 158. tit. 2. th. 76. num. 1. 2. Illationem quis probet? D. 158. tit. 2. th. 76. num. 3. Nihil refert, locator s. sit dominus s. non. th. 77. num. 1. Sive pro nummis, sive alia re usum ædium alteri concesserit. num. 2. Etiam locatoris heredibus competit. num. 3. An cessionario? n. 4.

Quæ prædia dicantur urbana? th. 79. num. 2. Quid de stabulis? n. 3. 4. 5. Quid de horreo? num. 6. Quid de molendinis? th. 68. num. 2. th. 80. n. 1. 2. 3. Quid de navi, vehiculo, s. curru, & doliis conductis & vino infuso? num. 4. Quid de prædiis rusticis. th. 81. num. 1. seqq. Aut colonis partiariis dicendum? num. 5. An in bonis minoris conductoris? th. 82. n. 2. seqq. An in bonis prodigi & fœminæ? n. 7. Etiam in rebus secundi conductoris pro quantitate suæ mercedis. D. 112. th. 40. num. 7. D. 156. §. 1. th. 20. n. 2. D. 158. tit. 2. th. 84. num. 1. Secus quoad secundum conductorem prædii rustici. D. 112. th. 40. num. 7. An in mercibus mercatoris in prædium conductum illatis? D. 112. th. 41. num. 7. D. 96. tit. 2. th. 86. An in pecunia numerata? D. 112. th. 41. D. 158. tit. 2. th. 87. An in chirographis & similibus instrumentis illatis? D. 158. tit. 2. th. 88. Pro quo debito competat? th. 89. Locatione tacite renovata, durat in tacita illa reconductione. ib. & D. 112. th. 40. num. 6. Generalis quodammodo est. D. 158. tit. 2. th. 90. num. 1. Non impedit rerum alienationem. n. 2. Ita tamen, ut locator jus pignoris salvum retineat. num. 3. Illarum rerum illatarum præclusio & distractio quomodo fiat? num. 4. Simplex est & incipit ex tempore illationis. th. 91. Jure Hamburgensi est privilegiaria & omnibus hypothecariis præfertur. D. 64. th. 55. num. 2. 3. Quod & Jure Lubeccensi respectu unius anni mercedis verum est. num. 4. Per expressam non impeditur. D. 158. tit. 2. th. 92. Quid si locator in securitatem mercedis fidejussorem acceperit? ibid. XXI. Locatori prædii rustici in fructibus ex illo prædio perceptis. D. 112. th. 40. n. 8. D. 158. tit. 2. th. 94. Ejus causa impulsiva.

pulſiva. D. 158. tit. 2. theſ. 95. num. 1. An legalis ſit vel conventionalis? n. 2. Si minor tale prædium conduxerit, quid juris? num. 3. Cui & in quibus fructibus competat? th. 96. Quid ſi fructus conſumpti vel venditi? num. 3. Simplex eſt. th. 97. XXI. Creditori, in prædio, ex quo ipſi annua debetur præſtatio, an & quatenus? th. 98. & 99. Quid de annuis reditibus realibus? th. 99. num. 4. XXII. Actori in bonis rei immobilibus? D. 53. th. 8. XXIII. Medico ob ſalarium debitum. D. 124. th. 40. num. 4. An privilegiaria? ib. Non competit, I. Fiſco. 1. ratione pœnarum & mulctarum. D. 101. theſ. 34. D. 112. th. 33. num. 2. Diſp. 158. tit. 2. th. 9. num. 1. 2. Ratione bonorum vacantium vel ob crimen publicatorum. D. 158. tit. 2. th. 9. num. 2. II. Filiæ pro dote a patre eidem ex legis diſpoſitione debita. theſ. 12. num. 3. III. Uxori 1. hæreticæ. th. 17. n. 1. D. 112. th. 16. num. 1. 2. Judææ. D. 112. theſ. 16. num. 2. D. 158. tit. 2. th. 17. num. 2. 3. Putativæ. Diſp. 112. th. 15. D. 158. tit. 2. th. 18. IV. Sponſæ. D. 112. th. 14. num. 2. ſeqq. D. 158. tit. 2. th. 19. V. Patri nec extraneo, qui dotem dedit, & eam ſoluto matrimonio ſibi reſtitui ſtipulatus. D. 158. tit. 2. th. 20. VI. Uxori 1. ratione pœnarum adjectarum. th. 23. num. 6. 2. Ratione dotalitii. D. 112. th. 24. num. 4. D. 158. tit. 2. th. 23. num. 7. 3. Ratione munerum nuptialium pro parte uxori debitorum. D. 158. tit. 2. th. 23. num. 8. 4. Pro bonis receptitiis. D. 112. th. 24. num. 5. D. 158. tit. 2. th. 27. num. 1. 2. 5. Pro mutuo marito dato. D. 158. tit. 2. th. 27. num. 3. 6. Pro Gerada de Jure Saxonico. D. 112. th. 24. num. 5. 7. Pro donatione propter nuptias in foro Saxonico. D. 112. th. 24. num. 6. D. 158. tit. 2. th. 30. 8. Pro alimentis a marito præſtandis. D. 112. th. 2?. num. 6. D. 158. tit. 2. th. 31. Quid in Camera Imperiali. ib. 9. In bonis heredis, etiamſi ex bonis mariti per negotiationem heredis ſint quæſita. D. 112. th. 42. num. 6. VII. Pupillis & Minoribus 1. in bonis protutorum & procuratorum. D. 112. th. 35. num. 2. ſeqq. D. 158. tit. 2. th. 38. 2. In bonis curatorum ad litem. D. 112. th. 35. num. 4. D. 158. tit. 2. th. 39. 3. Actorum & procuratorum. D. 112. th. 32. num. 6. D. 158. tit. 2. th. 40. num. 1. 2. 4. Fidejuſſorum, tutorum & minorum D. 158. tit. 2. th. 40. num. 3. 5. Negotiorum geſtorum. n. 4. 6. Curatorum ſimpliciter bonorum. D. 112. th. 35. num. 5. 7. In re pecunia, a pupillo alteri credita, comparata. Diſp. 158. tit. 2. th. 42. num. 1. 2. 8. In bonis aliorum ſuorum debitorum. num. 3. 9. in bonis heredum tutorum & curatorum. D. 112. th. 42. num. 6. VIII. Fœminis in bonis curatorum ad litem. D. 112. th. 35. num. 11. D. 158. tit. 2. th. 45. num. 2. Etiam in Ducatu Wirtembergico. ib. IX. Creditori in re, ſua pecunia, ad rem emendam credita comparata. D. 67. th. 10. num. 5. 6. D. 59. th. 27. num. 5. 6. D. 112. th. 26. 27. 28. D. 158. tit. 2. th. 42. num. 2. Niſi ſibi de hypotheca ſpecialiter proſpexerit. D. 59. th. 27. num. 6. & th. 29. num. 7. Et quidem per pactum ſtatim ante emptionem adjectum. th. 29. n. 10. Secus hæc de Jure Hamburg. D. 64. th. 52. n. 2. 3. X. Militi, Furioſo, Prodigo, Eccleſiæ &c. in rebus illorum pecunia emptis. D. 133. theſ. 38. num. 3. D. 158. tit. 2. th. 43. XI. Furioſis, Prodigis, Cœcis, & ſimilibus perſonis debilibus in bonis curatorum ſuorum. D. 59. th. 33. num. 6. 7. D. 112. th. 35. num. 3. D. 158. tit. 2. th. 44. XII. Ventri, Abſenti, Capto, & Creditoribus

in bonis curatorum bonorum. D. 158. tit. 2. th. 45. num. 2. XIII. Tutoribus & Curatoribus in bonis pupillorum & minorum pro eo, quod ipsis contrario tutelæ judicio debetur. D. 112. th. 36. num. 3. D. 158. tit. 2. th. 45. n. 3. Nec ratione salarii. D. 112 th. 36. n. 4. XIV. Liberis in bonis patris 1. ratione reliquorum bonorum, exceptis bonis maternis & materni generis. D. 110. th. 12. num. 4. D. 112. th. 39. n. 2. D. 158. tit. 2. th. 47. num. 1. 2. Ratione munerum patrinorum, *des Paten-Gelds*. D. 48. th. 16. D. 158. tit. 2. th. 47. n. 2. 3. Ratione bonorum castrensium, quasi castrensium, adventitiorum irregularium, & bonorum filii emancipati. Disp. 158. tit. 2. th. 47. num. 3. 4. Limitatur. num. 5. 4. Pro legitima patre mortuo. D. 112. th. 32. num. 7. D. 158. tit. 2. th. 48. num. 1. 5. Pro supplemento legitimæ. D. 158. tit. 2. th. 48. num. 3. 4. XV. Fideicommissario universali. D. 112. th. 29. num. 6. D. 158. tit. 2. th. 50. num. 3. XVI. Legatariis & fideicommissariis 1. in singulorum heredum bonis in solidum. D. 112. th. 31. n. 1. Disp. 158. tit. 2. th. 52. num. 2. 2. In ipsa re legata. D. 112. th. 29. n. 2. D. 158. tit. 2. th. 52. num. 5. 3. In bonis heredum propriis, & quæ a defuncto ad illos non pervenerunt. D. 112. th. 29. num. 3. & th. 42. num. 6. Disp. 158. tit. 2. th. 52. num. 6. Quid si heres bona testatoris consumserit vel dolo possidere desierit? D. 158. tit. 2. th. 52. num. 6. 4. In bonis a testatore jam aliis legatis. D. 112. th. 29. num. 4. XVII. Illi, qui pecuniam credidit, sed saltem simpliciter & non expresse in refectionem ædificii. D. 158. tit. 2. th. 57. num. 3. XVIII. Illi qui credidit nominatim quidem, sed ad novi ædificii exstructionem, vel ad veteris amplificationem aut exornationem. num. 4. 5. XIX. Alicui pro pœna conventionali. th. 59. n. 3. XX. Hæretico. th. 63. XXI. Illis, qui in navis vel aliarum rerum refectionem & conservationem crediderunt. D. 59. th. 28. num. 1. 2. 7. D. 64. th. 52. num. 1. D. 112. th. 26. D. 158. tit. 2. th. 64. XXII. Illis, qui in domum, navim, vel alias res emendas, vel comparandas crediderunt. D. 59. th. 26. 27. D. 112. th. 27. 28. D. 158. tit. 2. th. 65. XXIII. Creditori in militia, sua pecunia empta. D. 158. tit. 2. th. 66. XXIV. Venditori in re vendita & tradita pro ejus pretio, de quo emptori fidem habuit. D. 67. th. 11. n. 1. D. 112. th. 34. n. 2. D. 158. tit. 2. th. 67. n. 1. Ampliatur. D. 112. th. 34. num. 3. 4. 5. D. 158. tit. 2. th. 67. n. 1. Quid si res nondum tradita? Disp. 158. tit. 2. th. 67. num. 4. Quid si venditor rem venditam sub hac conditione tradiderit, ut res illa, donec pretium solvatur, sit obligata? D. 59. th. 29. n. 8. XXV. Creditori in pecunia credita, licet illa pecunia adhuc reperiatur penes debitorem salva. D. 158. tit. 2. th. 67. num. 2. XXVI. Civitati in bonis administratorum civitatis, de Jure Civili. D. 59. th. 21. n. 15. D. 158. tit. 2. thes. 69. seqq. Quid de praxi? *ibid.* XXVII. Ecclesiæ, aliisque piis locis in bonis suorum administratorum, vel aliorum debitorum. D. 66. th. 94. n. 1. D. 158. tit. 2. th. 71. & th. 106. Quid in Electoratu Saxoniæ. D. 158. tit. 2. th. 106. XXVIII. Privatis ex contractibus suis. Disp. 112. th. 34. num. 1. XXIX. Commodanti ædes, nec pro culposa rei deterioratione. D. 158. tit. 2. th. 78. XXX. Illi qui habitationem alicui gratuitam concessit, nec pro deterioratione. D. 112. th. 41. num. 8. D. 158. tit. 2. th. 84. num. 2. XXXI. Domino directo 1. in illatis in prædium emphyteuticum & invectis pro canone

& ejus

& ejus deterioratione. D. 158. tit. 2. th. 93. 2. In fructibus ex prædio emphyteuticario perceptis ratione canonis. th. 97. num. 2. 3. In prædio emphyteuticario pro canone emphyt. th. 98. Limit. 100. 4. Pro laudem. th. 101. XXXII. Locatori I. prædii rustici. Disp. 158. tit. 2. th. 81. Quid in praxi observetur? n. 4. 2. In rebus minoris conductoris, quæ sine decreto alienari & oppignorari nequeunt, aut sine curatoris consensu in prædium conductum illatis. D. 112. th. 41. D. 158. tit. 2. th. 82. num. 3. 4. 5. Idem dicendum, si locatio sine consensu curatoris contracta. D. 158. tit. 2. th. 82. 3. In rebus alienis illatis. D. 112. th. 41. n. 8. D. 158. tit. 2. th. 83. num. 2. Limitatur. D. 158. tit. 2. th. 83. num. 2. 4. In rebus uxoris, liberorum & famulorum conductoris propriis. th. 83. n. 3. 5. in rebus minoris vel domini vel a tutore, curatore, vel procuratore in suas conductas ædes illatis. num. 4. 6. In rebus, quas non continet generalis expressa hypotheca. thes. 85. num. 1. 7. In libris studiosorum vestimentis. &c. D. 112. thes. 41. num. 6. D. 158. tit. 2. th. 85. num. 2. 3. Modo aliæ res illatæ fuerint, quæ pignori esse possint. D. 158. tit. 2. th. 85. num. 4. 8. In pecunia ad quotidianum usum destinata. D. 112. th. 41. n. 8. D. 158. tit. 2. th. 87. 9. In chirographis & aliis instrumentis illatis, & nominibus, actionibus & juribus. D. 112. th. 41. n. 8. D. 158. tit. 2. th. 88. XXXIII. Creditori in prædio, ex quo annua debetur præstatio, sed quatenus? D. 158. tit. 2. th. 98. 99. Quid de annuis reditibus realibus dicendum? th. 99. num. 4. XXXIV. Alicui pro decimis, in bonis, ex quibus debentur. th. 102. XXXV. Parocho pro congrua sua portione. th. 103. XXXVI. Furtum vel damnum passo in bonis furis vel alterius delinquentis pro rebus ablatis & damnis datis. Disp. 46. th. 5. D. 146. tit. 1. thes. 9. num. 4. Disp. 158. tit. 2. thes. 104. XXXVII. Alicui in bonis usurarii pro usurarum restitutione. D. 158. tit. 2. th. 105. XXXVIII. Creditoribus funerariis. th. 107. XXXIX. Ecclesiæ in bonis prælati. D. 112. th. 39. num. 5. XL. Illi, cujus negotia quis gessit, in bonis negotiorum gestoris. th. 39. num. 3. XLI. Orphanotrophio in bonis ejus, qui orphanis præest. num. 5. XLII. Personis liberales artes exercentibus ob salarium debitum. D. 124. th. 40. XLIII. Alicui pro mercibus ad vestiendum traditis, de Jure sc. Civili. D. 100. th. 85. XLIV. Illi, cujus pecunia res ab alio est empta. D. 67. th. 10. Omnes producit effectus quos expressa. D. 158. tit. 2. thes. 108. Anterior præfertur posteriori etiam expressæ. ibid. Non competit sine legis dispositione vel textu expresso. D. 59. th. 27. n. 2. th. 31. num. 8. D. 20. th. 9. num. 2. Solvitur quomodo? D. 112. th. 50. Ratione debiti principalis solvitur ipso jure, si debitum extinctum vel per solutionem a quocunque factam. th. 51. num. 1. 2. Vel per aliam satisfactionem. num. 3. Ut & per solennem & legitimam debiti oblationem, obsignationem & depositionem. th. 52. Ut liberetur, totum debitum debet esse solutum. thes. 53. Ope exceptionis solvitur per remissionem debiti principalis. th. 54. num. 1. Per judicialem sententiam absolutoriam debitoris, licet iniquam. num. 2. Si jurejurando delato debitor se nihil debere juraverit. ibid. Ratione sui ipsius solvitur voluntate creditoris pignus remittentis expressa. th. 55. n. 1. Tacita vel pignus reddendo simpliciter. num. 2. Quo reddito ipsum debitum

non remissum censetur. ib. Vel consentiendo in pignoris alienationem etiam per obliquum subscribendo instrumentum alienationis. num. 3. Modo creditor ad consentiendum sit habilis. th. 56. num. 2. Et simpliciter consenserit. num. 3. Et alienatio voluntati creditoris consentientis sit accommodata. num. 4. Et actu secuta. num. 5. Ut & serio & vere facta. num. 6. Perimitur per consensum creditoris in oppignorationem tertio factam. th. 57. Secus de Jure Saxon. num. 4. Solvitur casu vel rei ipsius oppignoratæ totali interitu. th. 58. num. 1. Vel resoluto jure constituentis. num. 2. Non constituitur in bonis feudalibus. th. 42. num. 5. In bonis propriis heredum, qui debitori successerunt. num. 6. Universalis simpliciter talis quid comprehendat? Disp. 158. tit. 1. th. 16. num. 3. 4.

Hypothecæ tacitæ s. legalis effectus sunt varii. D. 112. th. 44. I. Creditor ad jus tacitæ hypothecæ persequendum duo habet remedia. th. 45. n. 1. Petitorium est vel Actio Serviana vel quasi Serviana. num. 2. Quæ posterior hypothecaria in specie dicitur. ibid. Possessorium est interdictum Salvianum. th. 46. Quod est vel directum vel utile. num. 1. 2. Quibus detur? ibid. An contra tertium possessorem? num. 3. II. Creditor jure retentionis rem pignoratam retinet. th. 47. num. 1. Etiam ob aliud debitum. num. 2. H. jure non utitur adversus secundum creditorem hypothecarium, qui jus habet avocandi pignus a primo creditore. num. 3. III. Tales hypothecarii præferuntur omnibus privilegium personale saltem habentibus. th. 48. n. 2. Nudis chirographariis. num. 3. Hypothecariis tempore posterioribus. n. 4. s. habeant tacitam s. expressam hypothecam. num. 5. IV. Creditor pignus, ut expressum, distrahere potest. th. 49. num. 2. Quæ distractio nec pacto potest impediri. n. 1. 2. Distrahendum eodem modo, ac conventionale. num. 3. Quo legitime distracto, transfertur in emptorem vel dominium vel conditio usucapiendi. thes. 49. num. 4. Adversus creditorem vendentem de evictione non agitur. num. 5. Non obligantur bona immobilium possessoris. D. 27. th. 10.

Hypothecam tacitam sive legalem qui asserit, quando ab eo lex certa *illam* concedens non demonstratur, sufficit ad illam impugnandam sola adversarii negatio. D. 158. tit. 2. th. 99. num. 3. An impediat vel tollat expressa? thes. 109.

inter Hypothecam tacitam & expressam an sit aliqua ratione prælationis differentia? th. 108.

Hypotheca tacita utitur cessionarius. D. 153. §. 2. th. 24. n. 2. Sed non quoad jus prælationis, quod uxori in dote competit. th. 25. n. 4.

in Hypotheca tacita non minus potenter operatur lex, quam in expressa conventio. D. 158. tit. 2. th. 108.

Sub Hypotheca tacita sive legali non veniunt bona feudalia. Disp. 76. thes. 31. num. 4.

HYPOTHECA PRIVILEGIARIA TACITA.

Hypothecam privilegiariam tacitam habent in Ducatu Wirtembergico Civitates municipales in bonis debitorum, ratione debiti, *von gemeinen Nutzens wegen*. D. 59. th. 22. n. 4. Habet quandoque fiscus in bonis debitoris. th. 21. num. 9. Venditor in re vendita sub hac conditione tradita, ut res illa, donec pretium solutum, sit obligata. th. 29. num. 8. Creditor in re, sua pecunia,

nia, ad id credita, empta, & de hypotheca ſibi in continenti ſpecialiter proſpiciens. th. 27. num. 5. 6. th. 29. n. 7. 10. Creditor qui credidit ad ædes reficiendas. th. 28. num. 1. 3. th. 34. In ædibus ſcilic. refectis. th. 34. num. 3. Uxor ratione dotis. th. 30. num. 3. Quod privilegium alteri cedi nequit. th. 45. Ejus liberi tamen habent. n. 2. Vi hujus privilegii omnibus creditoribus etiam expreſſam anteriorem hypothecam habentibus præfertur. D. 66. th. 96. num. 1. D. 65. th. 22. Diſp. 64. th. 57. Secus de Jure Wirtembergico quoad anteriorem expreſſam hypothecam. D. 66. th. 96. num. 4. 5. Et Jure Saxonico Elector. & Hamburg. D. 65. th. 22. num. 2. D. 64. th. 57. num. 2. 3. 4. Locator prædii urbani in rebus conductoris illatis de Jure Hamburgenſi. D. 64. th. 55. Non habet privilegiarius creditor, etſi ſibi de hypotheca proſpexerit. D. 59. th. 55.

HYPOTHECARIUS.

Hypothecarius Creditor generalis res poſtea aliis ſpecialiter obligatas pro lubitu capere poteſt. D. 66. th. 97. num. 1. Secus de Jure Wirtemberg. num. 2. 3. In concurſu creditorum ex tempore collocatur. Diſp. 64. theſ. 53. num. 1. Quomodocunque hypotheca ſit conſtituta. ibid. Jure Hamburg. creditores ex publica Hypotheca præferuntur. num. 2.

Hypothecarii creditoris taciturnitas & ſcientia, rem ſibi obligatam a debitore alienari, ipſi non præjudicat. Diſp. 66. th. 98. num. 1. Limitatur. num. 2. 3. Hoc in caſu de Jure Wirtembergico creditori datur annus. num. 4.

I.

JACTARE.

Jactare ſuum nemo præſumitur. D. 55. th. 58. num. 2.

JACTUS.

vid. voc. Lex Rhodia de jactu.

IDONEUS.

Idoneus vel inidoneus quis ſit, judicis arbitrio quandoque relinquitur. D. 18. th. 9. num. 3.

IGNORANTIA.

Ignorantia juris an excuſet quempiam? D. 165. th. 101. Ubi eſt cauſa affirmationis, ibi ſcientia erit cauſa negationis. D. 130. th. 12. num. 7. Quid? D. 139. th. 20. num. 4. Actus facit involuntarios. ibid.

IGNORARE.

Qui non ignorat, certiorari non debet. D. 130. th. 12. n. 7.

Ignorans præſumitur, qui non probatur ſciens. D. 11. th. 156. num. 2.

IGNOTUS.

Ignotus in dubio non cenſetur ad relictum vocatus. D. 70. c. 5. th. 12. n. 2.

ILLATA.

Illata in tabernam conductam tacite obligantur. D. 100. th. 83. In navim vel domum tenentur locatori præ omnibus anterioribus hypothecariis. ib.

ILLICO.

Illico quid denotet? D. 138. c. 3. art. 1. th. 3. n. 1.

IMMISSIO.

Immiſſio ex primo decreto in actionibus perſonalibus fit pro menſura & quantitate declarati debiti in bona debitoris. D. 66. th. 21. n. 2. 3. Quod aliquatenus in Jure Wirtembergico extenſum eſt. num. 4. 5. Reo contumace declarato, ſine alia citatione decernitur. theſ. 22. Quam citationem Jus Wirtemberg. requirit. n. 2. 3. Ex ſecundo decreto fit in actionibus realibus poſt annum a pri-

mo decreto computandum. thes. 23. In actionibus personalibus est tempus arbitrarium. ibid. De Jure Canonico est quoad actiones reales & personales annus. num. 2. Quod Jus Wirtemb. sequitur. num. 3.4.

IMMOBILIS.

Immobiles res soli quæ? D. 7. thes. 21. num. 2. Disp. 125. c. 2. th. 4. num. 1. Solo cohærentes natura tales quæ? D. 7. th. 22. num. 1. 2. D. 76. th. 11. D. 125. c. 2. th. 4. num. 2. & th. 6. seqq. Facto tales per inædificationem quæ? D. 7. th. 22. num. 3. 4. D. 76. th. 12. Per affixionem quæ? D. 7. th. 22. n. 6. Per impositionem quæ? num. 7. Per sationem & implantationem? num. 8. Per infossionem? num. 9. Censentur molendina alata. num. 5. Molendina ædibus juncta. num. 6. Non vero instrumenta parata, ut ædibus imponantur. ibid. Secus si semel affixa detrahantur ea mente ut reponantur. ib.

Immobilia quæ dicantur? D. 7. th. 23. n. 3. seqq. D. 76. th. 13. D. 125. c. 2. th. 3. D. 128. c. 4. th. 31. Deponi possunt. D. 149. tit. 3. §. 1. th. 6. num. 2. Custodia indigent, & nisi custodiantur, etiam sine vi corrumpi & minui possunt. ibid.

Immobilium possessio, si de ea non constat, summariter probanda est. D. 66. th. 46. num. 5. Rerum traditio certis in locis publice, & coram Judice rei sitæ tractanda est. D. 7. th. 20. num. 2. Alienatio quomodo in foro Saxonico fiat? num. 3. Quomodo Jure Hamburgens. & aliis in locis? D. 64. th. 45.

Immobilibus accensentur juris intellectu ea, quæ in loco perpetui usus gratia sunt collocata. Disp. 7. th. 23. num. 1. Sed hic non sufficit sola destinatio, & collocatio. n. 2. Annumerantur fictione juris quæ? D. 125. c. 2. th. 13. Annumerantur nomina & actiones ad rem immobilem consequendam competentes. c. 2. th. 14. num. 2. c. 4. th. 8. n. 1. Servitutes rebus immobilibus adhærentes. c. 2. th. 14. num. 3. Annui reditus. num. 4.

Immobilia oneribus publicis subjecta & in Ducatu Wirtemberg. sita emendo vel aliter sibi acquirere Hospitalia non possunt. D. 71. th. 39. num. 2. Possidens reus, alias de fuga suspectus, non facile præsumitur latiturus aut discessurus. D. 125. c. 3. th. 1.

in Immobilibus usucapiendis inter præsentes, decennium habet locum. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. num. 4. Inter absentes viginti annorum spatium. thes. 5. num. 4. Quinam sint præsentes & absentes? ib.

IMMUNITAS.

Immunitas in casu deprædationis aversæ, & quando hoc in casu conferendum, non attenditur. D. 3. thes. 39. num. 1. th. 43. num. 2.

Immunes qui sint per privilegium a certis oneribus? D. 72. th. 52. num. 181.

IMPENSÆ.

Impensæ fructuum spectant ad illum, ad quem spectat commodum fructuum. Disp. 9. thes. 52. num. 4. Rei spectant ad dominum, si sunt necessariæ. th. 54. num. 2. Item utiles, si factæ ex tacita vel præsumpta domini voluntate. num. 3. Aut si non sint nimis onerosæ. num. eod. Modicæ regulariter ad creditorem & usufructuarium pertinent. n. 6. 7.

Impensarum usuras creditor antichreticus a debitore exigere non potest. D. 6. th. 54. n. 9. 10.

Impensas funebres quisque de suo solvere debet. D. 4. th. 27. n. 3.

IMPE-

IMPERATOR.

Imperator ſine Statuum conſenſu exercet jus aggratiandi. D. 6. th. 2. n. 3. Niſi agatur de ſtatu proſcripto reſtituendo. ib. Etiam ante papalem coronationem. ibid. Quam noſtri Imperatores non expetunt. ib. Sine Statuum conſenſu Leges Imperii univerſales condere vel abrogare non poteſt. D. 61. th. 5. De Pontificum privilegiis recte decernit & judicat. Diſp. 160. th. 5. num. 4. An Jure revangare poſſit ab incubatoribus regna & provincias, ſive an illas provincias, quæ ſe exemerint, repetere jure poſſit? D. 164. th. 53. Solus vel cum Electoribus ſine reliquorum ordinum conſenſu Auream Bullam tollere vel mutare non poteſt. D. 165. th. 76. An ſit Dominus totius mundi? th. 114. An ſit legibus ſolutus? th. 118. Leges Imperii vel evertere, vel abrogare, vel antiquare non poteſt. D. 166. theſ. 26. Tantum veniam ætatis concedit Jure Juſtinianeo. D. 118. th. 102. Hodie ſecus. ib. Seipſum eligere, & majora facere poteſt. D. 131. th. 39. n. 5.

Imperatori ſoli Majeſtas non eſt adſcribenda. D. 6. th. 2. num. 4.

inter Imperatorem & Status Imperii præcipua Majeſtatis jura ſunt communicata. num. 3.

contra Imperatorem quanto tempore præſcribatur. D. 166. th. 274.

Imperatore vivente in Rege Roman. Majeſtas non læditur, tanquam in ſuo ſubjecto, mortuo vero eo, etiam ante coronationem in Regem Romanum committitur. D. 141. th. 19. In eligendo, poſtquam Electores juramentum præſtiterunt, triginta dies conceduntur. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 12.

IMPERITIA.

Imperitia in eo, qui artem profitetur, culpæ annumeratur. D. 57. p. 2. c. 1. th. 6. num. 3.

Imperitiæ ſive imprudentiæ quomodo in pœnalibus judiciis ſuccurratur? n. 19.

de Imperitia Medicorum Medici cognoſcunt. n. 20. De pœna vero JCti. ib.

ex Imperitia artis alicujus peritus damnoſum conſilium dans obligatur. th. 6. n. 1. Quatenus Conſiliarii teneantur? n. 5. ſeqq. Quatenus Advocati? n. 7. Quatenus Medici? num. 10. ſeqq. Quatenus Chirurgi, Obſtetrices, & alii in certa arte periti? num. 21. Non tenentur Agrimenſores. n. 22.

IMPERITUS.

Imperitus artis de ea judicare nequit. D. 57. p. 1. c. 2. th. 5. num. 18.

IMPERIUM.

Imperium merum & mixtum non ſemper vi juris territorialis exercetur. D. 61. th. 9. n. 3. Mere Ariſtocraticum eſt, ubi is, qui præeſſe exiſtimatur, lege civili & coactiva ad reddendas proceribus rationes obſtrictus, ab iisque jure deponi, etiam ob leves & nullas cauſas poteſt. D. 118. th. 126. Romanum an tale ſit? ib.

Imperio Romano ſervire eſt libertate potiri. D. 159. c. 4. th. 3. n. 6. An ſubjecti ſint Reges Galliæ & Hiſpaniæ, an liberi? D. 165. th. 115.

IMPERSONALITER.

Imperſonaliter concepta etſi ſit ſtipulatio, e. gr. dabis? dabitur, tamen valet. D. 19. th. 53.

IMPLERE.

Verbum Implere ſæpius idem ſignificat, quod perficere & vice verſa. D. 11. th. 13. num. 4.

IMPOSSIBILIA.

Impoſſibilium uti nulla obligatio, ita nullus contractus. D. 58. th. 27. num. 1.

Limi-

Limitatur in iis, quæ Doctoribus facto impoſſibilia dicuntur. ibid.

IMPUBES.

Impubes teſtamentum facere nequit. D. 139. th. 14. num. 8. Nec codicillos. ibid. Nec mortis cauſa donare. ibid. Nec cum tutoris autoritate. ibid. Certa negotia velle non poteſt. ib.

IMPUNITAS.

Impunitatis promiſſione elicitæ confeſſiones reorum quatenus valeant? D. 55. th. 53. num. 4.

Impunitatem reo, quo delictum fateatur, judex, merum imperium habens, promittere non poteſt. D. 6. th. 4. n. 2.

INÆQUALITAS.

in Inæqualitatem nemo conſenſiſſe videtur. D. 150. tit. 2. §. 1. th. 7. num. 6.

INCAPAX.

Incapaces ſunt, quibus relicta ab initio inutilia ſunt & pro non ſcriptis habentur. D. 166. th. 180.

INCARCERATIO.

Incarceratio longa habet in ſe pœnam & morti comparatur. D. 61. th. 20. n. 5. Ideoque ob eam ſæpius pœna mitigatur. num. 6. Si ſcilicet quis præter ſuam culpam ex Judicis mora in carcere diuturniori fuerit detentus. num. 7.

ab Incarceratione nec Jure Civili perſonæ in dignitate conſtitutæ ſunt exemtæ. D. 141. th. 15.

INCENDERE.

Incendendi animus quando præſumatur? D. 139. th. 6. num. 5.

INCENDIARIUS.

Incendiarii qua pœna afficiendi? D. 141. th. 48. Ob prætenſum juſtæ iræ impetum non excuſantur ab ordinaria pœna. D. 92. th. 64.

Incendiariorum pœna diverſa eſt. D. 65. th. 58. num. 1. In Electoratu Saxoniæ vivi comburuntur. n. 2.

INCENDIUM.

Incendium ære alieno non exuit debitorem. D. 3. th. 24. num. 3. Regulariter & plerumque culpa inhabitantium exortum cenſetur. D. 105. th. 50. num. 7. D. 141. theſ. 49. Actor tamen probat culpam adfuiſſe. D. 141. th. 49.

Incendii a ſuis ædibus avertendi cauſa, ſi quis ædes vicini deſtruxerit, & incendium ad illas ædes pervenerit, vel juſtus perveniendi metus fuerit, actio Legis Aquiliæ non habet locum. D. 40. theſ. 13. D. 47. th. 4. Avertendi cauſa ædibus vicini deſtructis, dominus ædium deſtructarum æque petit, ut collatione eorum, qui propter hoc ſuas habent ſalvas, reſarciatur damnum, quod pro illis factum. D. 40. th. 13. D. 47. th. 4. D. 147. tit. 2. th. 13. Limitatur. D. 147. tit. 2. th. 13. Periculum ædibus ſub conditione conſtitutiva venditis pertinet ad venditorem. D. 154. tit. 6. §. 1. th. 13.

ob Incendium, in ædibus vicini exortum, vicinus actione Legis Aquiliæ agens, culpam vicini probet. D. 54. th. 9. D. 40. th. 17. D. 86. th. 6.

Incendio in caupona exorto, caupo tenetur hoſpitibus de rebus omnibus receptis. D. 34. th. 17. D. 105. th. 50. Niſi probaverit citra ſuam ſuorumque culpam exortum. ib. In ædibus commodatarii exorto, commodatarius, qui pretioſa propria exportavit, relictis commodatis rebus minoris pretii, commodanti eo nomine non tenetur. Diſp. 46. th. 17.

INCERTITUDO.

Ob Incertitudinem lucri vel damni multa tanquam licita contra regulas Juris Communis permittuntur. D. 9. th. 45. num. 7.

INCESTUS.

Inceſtus ſuperveniens matrimonium non diſſolvit. D. 5. diſſ. 2. th. 35. n. 3. ſeqq. Niſi pars innocens petierit. n. 7. In Ducatu Wirtembergico gladio punitur. num. 5. Ratione conſanguinitatis in linea recta admiſſus, Jure Wirt. ultimo punitur ſupplicio. D. 69. th. 21. n. 6. 7. 8. Idem eſt in inceſtu in linea collaterali & quidem in gradu primo admiſſo. num. 9. 10. 11. Secus de Jure Electoratus Saxoniæ. num. 12. Si committatur in gradu ſecundo lineæ collateralis inæqualis quomodo puniatur? num. 13. Ratione affinitatis in linea recta vel collaterali primi gradus admiſſus, quomodo Jure Wirtembergico puniatur? num. 24. Pœna Jure Civili non eſt expreſſe definita. th. 21. num. 1. 2. 3. Ut & Jure Carolino.

Inceſtum qui commiſit, octo annis pœnitet. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. num. 2.

Inceſtæ nuptiæ quæ? Diſp. 166. theſ. 189. Jure Gentium quæ? th. 192. Jure Civili quæ? th. 193. Jure Gentium ſi contractæ, pari pœna plectuntur mas & fœmina. th. 194. Si Jure Civili, mulier ignorantiam juris prætendens non punitur. ib.

Inceſtas nuptias contrahentium bona an fiſcus acquirat? D. 85. c. 3. th. 7. num. 2. 3. 4. D. 166. th. 195. ſeqq. Ad Regalia fiſci pertinent. D. 166. theſ. 185. ſeqq.

INCLUSIO.

Incluſio unius in non prohibitis non ſtatim eſt excluſio alterius. D. 11. th. 60. num. 2.

INCOGITANTIA.

Incogitantia quid? D. 139. th. 20. n. 5.

INCOLA.

Incola differt a Cive. D. 72. th. 54. num. 186. In ſtatutis non venit nomine Civis. num. 187. ſeqq. De omnibus Civitatum Juribus ac Privilegiis hodie non participat. num. 190. & th. 55. n. 193. 195. Non habet territorialem retractum Civibus alias vi ſtatuti competentem. th. 54. n. 191. Jure Wirtembergico ab immobilium emptione non excluditur. th. 55. num. 194. Muneribus civilibus in loco domicilii fungi tenetur. th. 56. Statutis illius Civitatis obligatur. ib. In omnibus cauſis ad Magiſtratus Jurisdictionem pertinentibus ibidem convenitur. num. 197. ſeqq.

INCOMMODUM.

Incommoda eum ſequuntur, quem ſequuntur commoda. D. 111. theſ. 49. num. 10.

IN CONTINENTI.

In continenti quid denotet? D. 138. c. 3. art. 1. th. 3. num. 1.

INCORPORALIA.

Incorporalia quatenus traditionem recipiunt. D. 9. th. 26. num. 3. Pignori & in uſumfructum dari poſſunt. ibid. & num. 4. Neque ſunt mobilia neque immobilia. D. 7. th. 24. num. 1. Tertiam ac ſeparatam ſpeciem conſtituunt. D. 125. c. 2. th. 14. num. 1. Immobilibus annumerantur vel propter naturam objecti. Diſp. 7. th. 24. num. 2. 3. Vel propter illorum ſubjectum. n. 4. Vel propter aliam cauſam, ut annui reditus. num. 5. Pro diverſitate materiæ vel mobilibus vel immobilibus annumerantur. D. 125. c. 2. th. 14. n. 1.

INDEBITUM.

Indebitum eſt vel ſimpliciter tale quid? D. 145. tit. 6. th. 6. num. 2. 3. 4. Vel ſecundum quid? th. 8. Quod eſt vel ratione juris vel hominis tale. ib. Ratione juris eſt vel indebitum naturale tantum, idque vel ab initio, vel ex poſtfacto. num. 2. 3. Vel civile tantum.

th.9. Exempla utriusque. th.8.9. Ratione hominis quid? th. 12. Solutum an vindicari possit? D. 145. tit.6. th.18.
Indebiti solutio non est verus contractus. D. 11. th. 22. num. 1. Constitutum nec jure donationis subsistit. D. 46. th. 10. D. 146. tit. 2. §. 1. thes. 5. num. 3. Soluti dominium transit. D. 145. tit.6. th. 18.
Tanquam Indebitum solutum repetit, si mulier prævia intercessione mutuam accepit pecuniam, & eandem pro alio, pro quo intercessit, credens, se exinde efficaciter obligatam esse, solvit. D.49. th. 13. Secus si sciens hoc fecit. ibid.
vid. voc. Condictio Indebiti.

INDICIA.

Indicia perspicua requiruntur ad dolum probandum. D. 1. th. 13. num.2. Quæ talia non sunt, cum adsint contrariæ conjecturæ. num 3.

INDICTIO.

Indictio dicitur tempus quindecim annorum. D. 138. c. 3. art.7. th. 4. n. 9.

INDIGNUS.

Indignus nemo præsumitur. D. 17. th.46. num. 12. Heres an a testatore reputatus sit, non tantum ex verbis expressis, sed & ex gravi inimicitia cognoscitur. th.43. num. 8. Hereditate quis fit occidendo defunctum. D. 85. c. 3. th.18. Qui est hereditate, illius portio cedit fisco. th. 17. 18. num. 2. seqq.
Indigno herede, qui substitutum ex testamento habet, non adeunte hereditatem, substitutus ille fiscum excludit. th. 18. num. 6.
Indigni sunt, qui ex defuncti hereditate quid & capere possunt, & capiunt, sed quod ceperunt, retinere nequeunt. D. 166. th. 178.
Indignos pronuntiat vel testator vel lex. th. 181. Sed quosnam? th. 182. seqq.
Titulus de his, quæ ut indignis apud plerasque gentes abrogatus est. D.85. c.3. th. 17. num. 4. Si hic titulus abrogatus probetur, an hereditas uxori ex testamento consanguinei, cum quo rem habuerat, relicta pertineat ad fiscum, an ad heredes ab intestato, an vero ad ipsam uxorem? num. 3.5.

INDUCIÆ.

Inducias moratorias qui legitime impetrarunt, eandem dilationem suis debitoribus concedere non tenentur, sed contra illos statim efficaciter agere possunt. D. 26. th.11.
de Induciis moratoriis. D. 138. c. 3. art.7. th. 3. num. 4.
in Induciis qualis dies intelligatur? ibid. art. 4. th. 2. num. 2.
vid. voc. Moratorium. Dilatio moratoria.

INDUSTRIA.

Industria personæ singularis in omnibus magni momenti negotiis electa videtur. D. 150. tit. 1. §. 1. th. 6.

INFAMIA.

Infamia munerum publicorum per se aliquem non reddit incapacem de Jure Civili. D. 66. th. 2. num. 3. Perpetua pœnæ mortis comparatur. th. 103. n.6. Tamdiu sequitur, quamdiu durat relegatio. D. 159. c. 6. th. 21. num. 2. Facti manet superstes, quamvis quis famæ restituatur. th. 27. n. 2. D. 166. th.85. Juris tollit nobilitatem. D. 54. thes. 3. D. 118. th. 5.
Infamiam Jure communi impositam Civitas inferior restituere non potest. D. 6. th. 4. num. 3. Secus si illa ex illius statutis imposita. ib. Interdum non causa, sed pœna irrogata affert. Disp. 116. th. 10. Et remotionem ab officio frustra metuunt, ab aliis innocenter delati & diffamati. D. 31. th. 3.

Infamiæ maculam contrahunt transigentes de delictis famosis, quæ sanguinis pœnam non habent. th. 13. Licet ante Litis Contestationem hujusm. causæ transactione fuerint finitæ. ibid. Aut protestatio addita, transactionem scil. pro redimenda vexa esse additam. ibid. Juris effectus? th. 14.

Infamia juris notatus ut quis dicatur, quæ requirantur? th. 2. Non notantur spurii, & ex illegitimo matrimonio nati. th. 4. Nec qui actione de servo corrupto, th. 5. Aut quod metus causa, interd. unde vi, actione Leg. Aquiliæ, furtiva & alia condictione, loc. cond. act. E. V. pignoris &c. etiam propter dolum sunt condemnati. th. 6. Nec qui ob latam culpam judicio tutelæ, depositi, mandati, pro socio damnati. th. 7. Notantur in adulterio deprehensi ipso jure. th. 8. Ob stuprum per sententiam condemnati. D. 54. th. 3. D. 31. th. 9. D. 118. th. 5. Advocati, qui in publico judicio sunt prævaricati, & propterea damnati &c. Disp. 31. thes. 10. Nec facti laborant spurii. th. 19. Non notatur tutor ob latam tantum culpam remotus. D. 118. th. 52. Notatur pater propter consensum præcedentem, filio præstitum, ut nuptias cum vidua ante annum luctus nubente contrahat, non vero ob ratihabitionem. D. 139. th. 9. num. 11.

INFAMIS.

Infamis manet ex causa sua natura famosa ad tempus relegatus, ab ordine motus, aut alio jure exclusus, etiam post illud tempus. D. 31. th. 16. Secus si causa sua natura non esset famosa. ib. Potest esse arbiter compromissarius. D. 10. th. 19. num. 2. Judex esse potest. D. 66. th. 2. num. 1. Secus novo jure & Jure Wirtemb. n. 2. 3.

Infames arcentur a publicis functionibus. Disp. 131. th. 51. num. 3. vid. tamen num. 5.

Infamibus portæ honorum non patent. D. 160. th. 13. n. 9.

INFANS.

Infans est, qui septennio adhuc est minor. D. 12. th. 18. num. 5. D. 58. th. 23. num. 3. seqq. Disp. 83. th. 14. num. 7. Non multum a furioso, cui comparatur, differt. D. 58. th. 23. num. 6. D. 55. th. 7. num. 2. Non contrahit tutore authore. D. 58. thes. 23. num. 7. Possessionem quandoque sine tutore acquirit. num. 8. Nec cum tutoris authoritate confiteri potest. D. 55. thes. 7. num. 3. De rebus suis nihil alienare potest. D. 7. th. 13. n. 3. Ex delictis non obligatur, nec pœnam aliquam incurrit. D. 12. th. 18. num. 5. seqq. A patre tamen castigari potest. num. 8. Velle non potest. D. 139. th. 14. n. 2. Non multum a furioso distat. ib. Hominem occidens non tenetur. ib.

Infantes ut omnes tum doli, tum culpæ incapaces peccasse intelligantur, crudele est. ibid. Baptizati quæ a patrinis accipiunt munera, *das Paten-Geld*, ad quodnam peculium sint referenda? D. 148. tit. 1. §. 5. th. 5.

INFANTIA.

Infantiæ proximus quoad negotia civilia parum ab infante distat. D. 55. th. 7. num. 4. Confiteri potest cum tutoris authoritate. ibid. Quandoque tamen ex hac confessione in integrum restituitur. num. 5.

INFANTICIDIUM.

Infanticidium quomodo de Jure Civili puniatur? Disp. 69. th. 25. num. 1. 2. Quomodo hodierno? num. 3. 4. 5. Quomodo Wirtembergico? n. 6. 7. 8. Si sit præsumptum, quomodo puniatur? num. 9. 10. 11. Non committit, natum

tum ex publico ſcorto, cum quo rem habuit, occidens. D. 141. th. 52.

INGENUITAS.

Ad Ingenuitatem probandam non ſufficit docere fratrem eſſe ingenuum. D. 87. p. 2. m. 1. th. 1. num. 6. Limitatur & ſublimitatur. num. 7. In proclamatione liberti quinquennium ſervatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 3.

INGRATUS.

Ingratus nemo præſumitur. D. 9. th. 16. num. 4.
Ingrati vitio nullum inteſtabilius eſt. n. 5. contra Ingratos Jure Romano regulariter actio non datur. D. 73. th. 31. n. 2.
Ingratitudinis quandoque habetur ratio. num. 3.
ob Ingratitudinem frater a fratre, turpi perſona inſtituta, exheredari vel præteriri poteſt. D. 87. p. 2. m. 2. th. 26. num. 2. Quo caſu cauſæ ingratitudinis neceſſario a teſtatore exprimendæ non ſunt. num. 3. 4.

INHÆRERE.

Inhærere in dubio iis debemus, quæ communiter fiunt. D. 124. th. 23. n. 7.

INHIBITIO.

Inhibitio in cauſa nullitatis haud notoriæ principaliter in Judicium deductæ, non eſt decernenda. D. 119. th. 28. Superioris quoad contrahentes habetur pro caſu fortuito. D. 11. th. 135. n. 5. 6.

INIMICITIA.

Inimicitia excitata culpa vere eſt. D. 111. th. 35. num. 5. th. 36. num. 2. Nulla culpa provocata inimici paſſivi culpæ non annumeratur. th. 37. n. 13.

INIMICUS.

Inimici delinquentis intentio hoc efficere nequit, ut ob ejus delictum, tertius innocens contra omnem juris & æquitatis rationem, obligetur ad damni ab illo dati refuſionem. Diſp. 111. th. 39. num. 6.

INITIUM.

Initio quod actum eſt, in negotiis diſcernendis reſpiciendum eſt D. 11. th. 16. num. 2. & theſ. 22. num. 1.

INJURIA.

Injuria quid? D. 1. th. 9. num. 2. D. 89. th. 2. Verbalis quæ? D. 1. th. 9. n. 6. ſeqq. D. 89. th. 4. Quando cenſeatur facta? D. 89. th. 23. Si verba ſua natura non ſunt contumelioſa, actori incumbit probatio. D. 1. th. 14. Quandoque locum habet Juramentum purgationis. n. 2. D. 89. th. 27. num. 3. Si per literas illata, an ratione delicti commiſſi locus ſcriptionis, an receptionis literarum attendendus? D. 78. th. 25. n. 4. Realis quæ? D. 89. th. 4. Conſiſtens in dicto vel facto injurioſo non committitur ſine dolo & animo injuriandi. D. 1. th. 12. n. 2. D. 89. th. 5. 21. 22. 26. Præſumitur, cum ſola voluntas injuriandi non ſufficiat, per verba per ſe injurioſa. D. 1. th. 12. num. 3. D. 89. th. 21. num. 2. Aut ſi quis in re illicita verſatus. D. 1. th. 12. num. 5. Reus tamen præſumptionem aliis præſumptionibus elidere poteſt. num. 7. D. 89. th. 27. num. 2. Etiam per conjecturas tantum. D. 1. theſ. 13. Sic in patre, matre, præceptore, magiſtratu, Clerico, emendandi animus præſumitur. n. 6. In Aſtrologo ceſſat talis ſuſpicio, aut ſi quis etiam per Jocum dixerit. num. 7. 8. D. 89. th. 26. num. 4. Aut ſi quis Judicem ſuſpectum poſtulaverit. Diſp. 1. th. 13. num. 10. D. 89. th. 26. num. 5. Limitatur. D. 1. th. 13. num. 12. Committitur etiam a Magiſtratu & Eccleſiæ Miniſtro. D. 89. th. 6. A prodigo. th. 8. Secus eſt in furioſo. th. 7. Infante & dormiente. th. 9. Summe ebrio. th. 10.

th.10. In ſcriptis quæ? D. 1. theſ. 9. Si facta ab irato ex juſta cauſa mitius hic punitur. D. 89. th. 11. Infertur etiam per tertium, quo caſu & mandans & mandatarius tenentur. th. 12. Facto. D. 89. th. 24. Per epiſtolam. D. 78. th. 25. Perſonæ ignotæ. D. 89. th. 13. num. 3. Non vero incertæ. th. 13. num. 1. Limitatur. num. 3. Illi in cujus perſona injuriare volens erravit. num. 4. Abſenti, rationis deſtituto, impuberi, cadaveri defuncti. th. 14. D. 1. th. 15. num. 3. Invito & non conſentienti. D. 89. th. 15. D. 1. th. 16. n. 2. Si facta filio vel ſervo conſentienti, dominus tantum injuriarum agit. D. 89. th. 15. num. 2. Mediate vel immediate. D. 1. th. 15. num. 4. D. 89. th. 16. Per liberos, in patria poteſtate exiſtentes, etiam volentes, ſcilicet patri. D. 1. th. 16. 17. D. 89. th. 16. Qui & liberis invitis eandem remittere poteſt. D. 1. th. 16. num. 4. D. 89. th. 31. num. 2. Limitatur. D. 1. th. 16. num. 6. Non matri. th. 17. num. 4. Limitatur. n. 7. Per noſtros famulos, ſi ſcilicet domini contumeliam aperte reſpiciat. th. 19. num. 2. D. 89. th. 17. Per ſubditum, vaſallum. D. 1. th. 19. num. 3. Per uxorem, ſponſam, & nurum. th. 18. D. 89. th. 18. Non vero econtra. D. 1. th. 18. num. 2. D. 89. th. 19. Limitatur. D. 1. th. 18. num. 3. D. 89. th. 19. num. 2. Illata patri, fratri & aliis cognatis, non cenſetur illata liberis, fratri. &c. D. 1. theſ. 20. num. 2. D. 89. th. 20. Filio emancipato, non cenſetur illata patri. D. 89. th. 20. num. 4. Si eſt defuncto, heredes ſuo nomine vindicant. D. 1. th. 22. Remiſſa, poſtea ex pœnitentia reſuſcitari non poteſt. D. 1. th. 40. num. 2. Non cenſetur, ſi in extremis conſtitutus confeſſionario dicat, ſe injuriam remiſiſſe. D. 62. th. 45. D. 89. th. 39. num. 5. Si Clericus injuriatus injuriantem in loco ſacro abſolveret. D. 62. th. 45. Salva exiſtimatione remitti poteſt. D. 89. th. 28. num. 3. Juſte & neceſſario vindicatur, ſi inde orta ſiniſtra opinio aliis ſit nocitura. num. 4. Ut alicui inferatur ſuadens vel mandans, ea ſecuta, injuriarum tenetur, & extraordinarie puniri poteſt. D. 57. p. 2. c. 1. th. 11. num. 4. D. 89. th. 21. num. 3. An ſit, ſi dicta ſub conditione vel quæ in futurum eventum collata? D. 89. th. 23. n. 6. 7. Eſt, modo animus injuriandi etiam per indirectum & per neceſſariam conſequentiam adſit. th. 25. 26. Non eſt, quando Magiſtratus ratione officii aliquid ignominioſum in aliquem ſtatuit. th. 26. num. 3. Ut alteri fiat, non favendum uni. D. 103. c. 5. th. 9. num. 2. Gravis dicitur, quæ inani honeſtatis colore velatur, ut homines de rebus ſuis aliquid facere cogantur inviti. D. 105. th. 7. num. 2. Fidejuſſori innoxio a judice facta, transfertur in debitorem principalem. D. 111. th. 39. n. 10. Collegio illata, per mortem unius vel alterius aut etiam omnium, qui tempore illatæ injuriæ Collegio interfuerunt, non tollitur. D. 136. theſ. 28. num. 6. Uni condominorum illata communis putatur. D. 159. c. 9. th. 34. num. 3.

Injuriam propalans de illa tenetur. D. 1. th. 24. num. 8. Levem coram Magiſtratu ante L. C. revocans, mitius punitur. D. 92. th. 49. num. 1. Quid de Jure Saxonico? n. 2. 3. Quid Wirtembergico? th. 50. Si quis fecerit ex ſummo iracundiæ calore, contra eum non datur actio injuriarum. th. 51. Ob culpam tamen arbitrarie punitur. n. 3. Sibi factam via juris vindicare, ignominioſum non eſt. th. 59. num. 9. 10. Collegio factam etiam ſucceſſores vindicare poſſunt. D. 19. th. 75. Cognatis

tis illatam fratres & alii necessarii vindicare non possunt. thes. 76. Nullam alteri irrogat, qui suo jure utitur. Disp. 98. th. 20. D. 105. th. 7. num. 3. Uni factam, penes eum manere, quam in alium transferri æquius est. D. 111. th. 39.

per Injuriam injuriati fama non læditur. D. 89. th. 28.

de Injuria transigens fit infamis. D. 62. th. 44. D. 89. th. 38. num. 5.

ex Injuria una plures agere possunt. D. 1. th. 15. num. 7. D. 89. th. 18.

in Injuria facta iræ exceptio locum non habet. D. 92. th. 47. num. 2. Mitius tamen cum injuriante ob iram justam agitur. th. 48. Maxime si injuriantem postea facti pœniteat. th. 49.

Injuriæ tot sunt, quot sunt personæ inferentes. D. 1. th. 24. num. 6.

Injuriarum actione condemnatus infamis fit. D. 66. th. 103. num. 1. D. 89. th. 36. Limitatur. D. 89. th. 36. num. 2. 3. Judex tamen ex justa causa reo honorem reservare potest. D. 66. th. 103. n. 2. 3. Secus quoad atrocem injuriam. D. 62. th. 44. De Jure Wirtembergico Judex hoc facere tenetur. D. 66. th. 103. num. 4. 6. D. 62. th. 44. Si reservationem omiserit, non tamen reus notatur infamia. Disp. 66. th. 103. num. 5. Quid si injurians in suis convitiis in judicio perseveret, eaque graviora sint? num. 7. Si post Litem Contestatam demum pœniteret? num. 8. Honor ob reales injurias ut reservetur, necesse non est. num. 9. Tenetur creditor, qui fidejussorem evidentissime idoneum, a debitore oblatum, recusat, & debitorem arrestari facit, tam fidejussori, quam debitori. D. 27. th. 9. Et de vi tenetur nuncius, domino invito, aut per vim domum citandi intrans. Disp. 107. thes. 51. num. 11. Non tenetur compellens consulem, proprio tantum nomine, omisso officii titulo. D. 122. coroll. 4.

in Injuriarum actionum præscriptione non respicitur ad diversas injuriarum species. D. 65. th. 71. num. 1. Secus de Jure Canonico. num. 2.

Injurians pœnitentia sola nocens esse non desinit. D. 89. th. 11. num. 1.

Injuriantes plures tenentur singuli in solidum. th. 12. num. 4.

Injuriandi animum actor probare debet. th. 27. Animus unde præsumatur? ib. Non excluditur ob veritatem criminis objecti. num. 4. Ampliatur. ib. Neque si quis convitii authorem habeat. num. 5.

vid. voc. Actio Injuriarum &c.

INNOCENTIA.

Innocentia in animo consistens juramento probatur. D. 1. th. 14. num. 3.

INOPS.

Inops quando censeatur frater, ut sororem suam dotare non teneatur? D. 87. p. 2. m. 1. th. 6. num. 25.

INQUISITIO.

Inquisitio rei furtivæ in suspecti ædibus institui potest. D. 62. th. 12. In locum accusationis successit. D. 61. thes. 11. num. 10.

per Inquisitionis viam Judex in delictis procedere potest. th. 11. num. 3. seqq.

vid. Processus Inquisitorius.

INSCRIPTIO.

Inscriptio nominis in loco publico territorii condominium probare potest. D. 159. c. 9. th. 37. num. 3.

Inscriptionis vinculum & talionis periculum, nostri & aliorum mores accusatoribus remiserunt. D. 141. th. 10.

Inscriptiones titulorum, etsi authenticæ & ex illis nigrum, si dubium, declarationem recipiat, tamen ad causarum decisionem, & omnes per se allegari nequeunt.

queunt. D. 22. th. 2. Si textui contrariæ, non attendendæ. ib. Capitum in Novellis ad causas decidendas allegari nequeunt, licet contineant perfectam orationem. th. 10.

ex Inscriptionibus legum singularibus, item verborum distinctionibus & interpunctionibus infirmum ducitur argumentum. th. 4.

INSINUATIO.

Insinuatio citationis die festo non facienda. D. 107. th. 51. num. 3. Secus hodie de Jure Camerali. num. 4. 5. An necessaria, si palmarium advocato dictum, 500 solidos excedit? Disp. 108. th. 16. num. 11. Non necessaria donationis a Principe factæ. num. 12. Judicialis de Jure Wirtembergico, ut & aliorum locorum statutis requiritur, si res immobilis vendita, vel de re immobili aliud initum pactum. D. 67. th. 20. num. 1. 4. 6. D. 96. th. 28. num. 4. Facienda coram Judice pro tribunali sedente, sub cujus Jurisdictione bona sita sunt. D. 96. th. 28. num. 5. seqq. th. 50. num. 10. Si omissa, partes plectuntur pœna arbitraria. D. 67. th. 20. n. 2. Non tamen reddit contractum nullum. num. 5. Non refertur ad substantialia venditionis immobilium. D. 11. thes. 117. num. 4. Alienationis fundi & redituum quatenus differant? D. 67. th. 20. num. 7. Oppignorationis rerum immobilium in foro Saxonico coram Judice competente facienda est. D. 96. th. 28. num. 8. Est voluntariæ jurisdictionis. th. 41. A magistratu vel nobili coram propriis suis Scabinis fieri potest. th. 43. num. 6. 7. 8. 9.

INSOLITA.

Insolitæ sterilitatis vel raræ fertilitatis in antichresi non habetur ratio. Disp. 9. th. 48. num. 4.

INSPECTIO VULNERIS.

Inspectio vulnerum in homicidiis necessaria est. D. 69. th. 12. num. 6. seqq. In Ducatu Wirtembergico omnibus Magistratibus injuncta est. num. 10. 11. Etiam necessaria est, licet vulneratus in continenti decedat. n. 12. seqq. Quæ requirat secundum Constitutionem Carolinam? num. 24. seqq. Quæ secundum Jus Wirtembergicum. num. 30. seqq.

INSTANTIA.

Instantiæ prioris acta in secunda quoque probant inter easdem personas. D. 159. c. 6. th. 25. num. 3.

INSTITOR.

Institor unde dicatur? D. 147. tit. 3. §. 1. th. 1. num. 1. Quid? num. 2. Mercatorum, pharmacopolarum & cauponum quomodo hodie appelletur? num. 3. Est vel generalis vel specialis. th. 2. Non est qui ad unum tantum actum constituitur. ib. Constituitur præponentis commissione & præponendi receptione. th. 3. Etiam tacita præponentis voluntate. num. 3. Præponitur ab omnibus negotiatoribus. th. 4. Etiam cauponibus, fullonibus & similibus. num. 2. A fœminis & minoribus. num. 3. Limitatur. ibid. A tutoribus, curatoribus, procuratoribus. num. 4. Ab ipsis institoribus. num. 5. Non ab illis, qui negotiationem quæstuariam exercere prohibentur. num. 6. Esse potest, qui usu rationis non destituitur. th. 5. Fœmina, minor, impubes, prodigus. ibid. & D. 47. th. 7. Sed quo effectu? ibid. Præponitur negotiationibus quæstuariis. D. 147. tit. 3. §. 1. thes. 6. num. 1. Etiam Mechanicæ. num. 2. Non negotiis œconomicis. num. 3. Quomodo differat a procuratore? th. 6. num. 3. Quomodo a mercium custode? thes. 7. num. 1.

num. 1. Ipſe ſuo conſenſu contrahit. num. 2. Si eſt perſona libera & in poteſtate præponentis non exiſtit, obligatio & actio, quæ ex ejus contractu deſcendit, immediate in ipſius inſtitoris perſona radicatur, eidemque acquiritur. th. 8. num. 1. Ipſe, durante officio, ex contractu illo, contra ſibi obligatum agere, debitumque exigere poteſt. num. eod. Alium ſubſtituere poteſt inſtitorem. D. 47. th. 6. D. 115. th. 26. D. 147. tit. 3. §. 1. th. 4. num. 5. Limitatur. D. 147. tit. 3. §. 1. theſ. 4. num. 5. Ex ſuo contractu, durante officio, Civili directa actione conveniri poteſt, inſtitorio ſcilicet nomine. th. 9. num. 1. Secus finito officio, eaque qualitate, ſub qua erat obligatus, extincta. num. 2. Niſi ipſe proprio nomine, nulla officii ſui mentione facta, contraxerit. n. 3. Aut in ſpecie ſuam fidem adſtrinxerit. num. 4. Aut fines præpoſitionis exceſſerit. num. 5. Si de ſuo aliquid ſolvit, illud repetere & contra proprium factum venire nequit. n. 6. Licet dominus ſolvendo eſſe defecerit. ibid. Omnibus, quæ ad illorum executionem ſunt neceſſaria, vel utilia præpoſitus cenſetur. § 2. th. 3. num. 5. Poteſt fidem habere de pretio, ſi dominus id facere ſoleat. D. 100. th. 188. Juſſus vendere ſi vendat, & dominus, illo ignaro, etiam vendat, quis emptorum potior? th. 190. Quid ſi inſtitor addat conſtitutum? th. 191. Si ſe ſcribat debitorem in negotiatione, cui eſt præpoſitus, depoſito officio non tenetur. th. 192. Quod in negotiatione, cui præpoſitus, ſcripſit, ſi dominus ſe juſſiſſe neget, non creditur. theſ. 193. Dominum ad pœnam obligare poteſt. th. 194. Non eſt, qui alienam exercet negotiationem ſine tacita vel expreſſa Domini præpoſitione. D. 47. theſ. 5. D. 147. tit. 3. §. 1. th. 3. num. 4. Non tantum terreſtri ſed & maritimæ negotiationi præponitur. D. 47. th. 8. An teneatur de leviſſima culpa? th. 9. An & quando ex contractu recte conveniatur? th. 10. Regulariter de ſuo nihil præſtare cogitur. ibid. & D. 129. th. 52. num. 3. Limitatur. theſ. 52. num. 4. Finito officio ab illis, cum quibus contraxit, cum effectu conveniri nequit. D. 47. th. 11. D. 103. c. 3. theſ. 21. n. 2. Ex contractu præponentis nec durante officio convenitur. D. 47. th. 12. Diſp. 129. th. 32. num. 2. ſeqq. Ex contractibus nomine domini celebratis, in ſua perſona & bonis propriis regulariter non tenetur. D. 118. theſ. 27. Non poteſt conveniri ex hac unica cauſa, quia ex officio ſcripſit. Diſp. 103. c. 3. theſ. 20. num. 11. Finito officio regulariter ex contractu durante officio, inſtitorio nomine, inito, non tenentur. D. 115. theſ. 27.

Inſtitorio & domini nomine contrahit & negotia commiſſa adminiſtrat. D. 129. th. 39. num. 7. Hinc obligationes & actiones directæ ex illorum contractibus deſcendentes immediate in præpoſitorum perſonis active & paſſive radicantur. num. 8.

Inſtitoris ex contractu ipſi præponentes & quidem ſinguli in ſolidum conveniuntur actione inſtitoria. D. 47. th. 13. D. 90. c. 4. theſ. 5. num. 3. D. 147. tit. 3. §. 2. th. 4. Loco reputatur famulus, qui ad diſtrahendas aut comparandas merces mittitur. D. 116. th. 35. In bona executio fieri nequit. D. 147. tit. 3. §. 1. theſ. 9. num. 1. Perſona arreſto detineri nequit. ibid. Ex contractu præponenti adverſus eum, qui cum Inſtitore contraxit, nec jure prætorio, regulariter actio datur. theſ. 8. num. 2. Niſi aliter rem ſuam ſervare non poſſit. ibid. Ex contractu an detur actio contra præponentem? theſ. 10. Officium

non

non finitur morte præponentis. §. 2. thes. 3. num. 4. Ex mutuo quatenus teneatur præponens? Disp. 147. tit. 2. thes. 2. & tit. 3. §. 2. thes. 3. num. 6. Dolus in re sibi commissa admissus nocet præponenti. tit. 3. §. 2. th. 3. num. 7. Formula præpositionis omnino servanda. num. 5. Quomodo interpretanda? ibid. Quid si sit captatoria? num. 8. An sit periculum, si is, cui fidem de pretio habuit, non fiat solvendo? D. 100. thes. 188. Liber an probet? th. 289.

Institorem aliquem esse affirmans, hoc probet. Disp. 147. tit. 3. §. 1. thes. 3. num. 4.

cum Institore contrahens, cum præponente quodammodo contrahere videtur. D. 104. c. 4. thes. 5. num. 3.

Institores duos præponens, quod unus illorum gessit, ex eo obligatur. D. 100. thes. 195.

vid. Actio Institoria.

INSTITUTIO.

Institutio plus valet in uno nummo facta, quam legatum mille florenorum, ad conservanda testamenta. D. 36. thes. 9. D. 122. thes. 18. num. 3. Ad incertum tempus valet. D. 86. th. 71. Sub casuali conditione inter liberos fieri potest. thes. 72.

in Institutionibus dies certus detrahitur quomodo? D. 138. c. 3. art. 4. thes. 3. num. 1.

Institutus sub conditione dici nequit heres. D. 139. th. 17. num. 9. Habet tamen B. poss. secundum tabulas. ib.

INSTRUCTIO.

Instructiones quæ dantur nunciis, regulariter non sunt edendæ. D. 107. thes. 50. n. 14. seqq.

INSTRUMENTUM.

Instrumentum guarentigiatum unde ita vocetur? D. 6. thes. 1. n. 2. Semel in judicio salvum productum & postea apud acta cancellatum repertum, præsumitur a tertio cancellatum. Disp. 17. thes. 12. n. 3. Redditur suspectum cancellatione. thes. 13. 14. vid. Cancellatio. Si est deperditum aut cancellatum, non statim res ipsæ ac jura pereunt. th. 17. num. 1. 2. Interdum vero ipsi rei in eo descriptæ per cancellationem fit præjudicium. n. 4. Etiam liquidissimum de Jure Civili non habet paratam executionem. D. 66. thes. 90. n. 1. D. 65. thes. 26. D. 64. th. 19. n. 1. Secus de moribus nostris. D. 66. th. 90. num. 2. seqq. D. 65. th. 26. n. 2. D. 64. thes. 19. num. 2. Edere tenetur reus hospitali agenti. D. 71. th. 25. num. 2. Quod non cantat, nec nos debemus cantare. D. 103. c. 5. thes. 14. num. 2. Cessionis producens in dubio præsumitur persona in eo nominata. D. 120. th. 41. num. 8. Non vitiatur, in quo vel universitas suum Syndicum appellavit Procuratorem, vel privatus nominavit Procuratorem Syndicum. D. 131. thes. 11. n. 2. Scienter recipiens, quo procurator constituitur, videtur tacite se obligare ad illud officium, D. 139. th. 13. n. 7.

Instrumenti appellatione venit etiam jus seu actio. D. 20. thes. 17. n. 4. & th. 38. n. 2. Ex nuda traditione nec mandatum simpliciter, nec donatio, nec venditio, nec alius titulus ad transferendum dominium habilis præsumitur. D. 120. th. 41. num. 5. Ex traditione cui adjecta clausula, Eive, qui hoc feret, &c. inter mercatores actionis cessio de consuetudine probatur. num. 7.

Instrumento reddito quando debitum censeatur remissum. v. Chirographi redditio. In quo scriptum est, fidejussum esse, in quantum stetur? D. 82. th. 5. num. 5.

in Instrumento quando officii contrahentis

tis fit mentio, in dubio ratione officii contractus initus censetur. D. 129. th. 30. num. 6. An horæ appositio sit necessaria? D. 138. c. 3. art. 2. th. 2. n. 4. 5. An hora aliquid importet? ib.

pro Instrumento duplex militat præsumptio, solennitatis & veritatis. Disp. 83. th. 8. num. 2. 3. 4. D. 131. th. 77. n. 7. Quæ tamen præsumptio est juris tantum. D. 83. th. 8. num. 5.

Instrumenta hereditaria communia cujus custodiæ relinquenda? D. 41. thes. 10. Quæ ad dignitatem & honorem familiæ pertinent, e. gr. nobilitatis, a quo sint custodienda? ibid. Liquida quando habeant paratam executionem? D. 103. c. 5. th. 14. num. 2. Licet in aliquo loco existant, actiones tamen & jura, quæ illis probantur, in eodem loco existere non dicuntur. D. 158. tit. 2. thes. 88. n. 3. Non ipsa jura & actiones sed tantum illarum probationes continent. num. 2.

Instrumentorum productio etiam post terminum probatorium fieri potest. D. 65. thes. 15. num. 1. Secus de Jure Saxonico. num. 2. 3. Actoris editio hodie, non sine magno Reipubl. malo, post L. C. reservatur. D. 119. th. 15.

contra Instrumenta, quæ paratam habent executionem, opponi vel allegari potest compensatio. D. 149. tit. 2. th. 14. num. 3. Etiam in foro Saxonico. num. 5.

Instrumentis conductoris in prædium conductum illatis, actiones & jura, quæ illis probantur, locatori tacite an obligentur? D. 158. tit. 2. th. 88. Guarentigiatis opponi potest exceptio simulationis. D. 151. th. 109. Enormis læsionis. D. 154. tit. 5. §. 1. thes. 3. num. 3. Contractuum plerumque apposita clausula, *wissentlich*, an excludat erroris exceptionem? D. 151. th. 95.

INSULA.

Insula est ædificium proprio ambitu ab aliis separatum & quidem urbanum. D. 158. tit. 2. th. 58. Marina modice distans a continenti ad regalia refertur. D. 159. c. 4. th. 4. num. 4. In fluminis producta moribus domino territorii cedit. c. 6. th. 37. num. 2. Quibus acquiratur Jure Civili & consuetudinario? th. 43. n. 2.

Insulam se ædificaturum qui juravit, ad factum illud præcise non compellitur, sed interesse præstando liberatur. D. 44. th. 3.

INTELLECTUS & EXPLICATIO

Quorundam textuum S. Scripturæ, Juris Canonici, Civilis, Feudalis, Saxonici, Wirtembergici & March. Badensis.

EX SACRA SCRIPTURA.

Levit. 18. vers. 9. & 11. D. 87. p. 2. m. 1. th. 4. num. 10. vers. 20. D. 5. diss. 2. th. 24. num. 4.

Cap. 16. Epist. ad Roman. D. 70. c. 1. th. 6.

2 Corinth. 12. vers. 14. ib. th. 5.

EX JURE CANONICO.

Can. 2. §. apud urbem. caus. 3. qu. 7. D. 124. th. 33. num. 6.

Can. 3. caus. 17. quæst. 4. D. 92. th. 22. num. 2. 3.

Can. & hoc. 35. quæst. 2. & 3. D. 45. diss. 2. th. 27. num. 11. & th. 29. num. 29.

Cap. cum pridem x. de pact. D. 20. th. 32. num. 2.

Cap. ex rescripto. x. de jurejur. D. 15. th. 21. num. 11.

Cap. sicut ex literis. x. de jurejur. D. 92. th. 20. num. 4.

Cap. ult. x. de jurej. D. 95. th. 57. seqq.

Cap. 61. x. de appell. D. 10. th. 24. n. 7.

Cap. 2. x. depos. D. 146. tit. 6. §. 4. th. 5. num. 4.

Cap. Odoardus. x. de solut. D. 13. th. 34. num. 4. 5.

Cap.

Cap. 26. x. de jur. patron. D. 131. th. 37. num. 5.
Cap. 2. x. de donat. inter Virum & Uxor. D. 128. th. 13.
Cap. 4. x. de donat. inter Virum & Uxor. D. 61. th. 17. num. 4.
Cap. suam x. de pœn. Disp. 113. thes. 35. num. 6. 7.
Cap. statutum §. si vero de rescript. in 6. D. 94. th. 32. n. 5.

EX AUREA BULLA.

Cap. 16. *von Pfalburgern.* D. 68. th. 41. n. 145. 146. 147.

EX ORDINATIONE CAMERÆ IMPERIALIS.

Ordin. Cam. Imp. p. 1. tit. 37. D. 93. p. 1. thes. 12. p. 2. tit. 1. §. *Es sollen.* D. 94. th. 39.

EX RECESSIBUS IMPERII.

Rec. Imp. de Anno 1551. §. *Wievvohl auch.* 78. D. 153. §. 2. th. 7.
Rec. Imp. de Anno 1551. §. *Diesem zu begegnen.* 79. vers. *Es soll auch.* D. 120. th. 20. D. 153. §. 2. th. 5.
Ord. Imp. Pol. de Anno 1557. tit. 20. §. *Es soll auch kein Christ.* D. 153. §. 2. th. 5.
Rec. Imp. de Anno 1654. §. *So viel nun die* Capitalia. vers. *Falls aber drittens.* D. 122. per tot. D. 130. th. 28. n. 4.

EX INSTITUTIS.

§. 6. & 7. Inst. de Nupt. D. 5. diss. 2. th. 34. num. 6.
§. Thesaurus. J. de R. D. D. 135. th. 30.
§. 1. J. de usufr. D. 120. th. 9. n. 6.
§. 9. J. de test. ord. D. 87. p. 2. m. 2. th. 2. num. 8. & seqq.
§. 5. J. de exher. liber. Disp. 88. thes. 27. n. 5.
§. 2. J. de legat. D. 97. th. 22.
§. ult. J. de fideic. hered. D. 95. th. 81.
§. fin. J. de success. cognat. D. 85. c. 3. th. 15. num. 5.
pr. J. de Empt. Vend. D. 11. th. 112. & 113.
§. 6. J. Mand. D. 57. p. 2. c. 1. thes. 4. n. 7. 8.
§. 5. J. de obl. quæ ex quasi contr. D. 136. th. 5. num. 5.
§. 9. J. de L. Aquil. th. 35. num. 11.
§. 21. J. de Action. D. 113. th. 26. n. 2.
§. 30. J. de Action. D. 149. tit. 2. thes. 12. num. 2.
§. fin. J. de Action. D. 13. th. 36. n. 8.
§. 1. J. de perpet. & temp. act. D. 136. th. 24. n. 7. 8. 9.
§. 2. J. de except. D. 142. §. 2. th. 1. n. 3.

EX DIGESTIS.

L. 6. ff. de J. & J. D. 165. th. 38.
L. 20. ff. de LL. D. 165. th. 54. seqq.
L. 22. ff. de Adopt. D. 73. th. 14. n. 8.
L. 32. §. 1. ff. de Adopt. D. 5. diss. 2. th. 38. n. 5.
L. 9. §. 1. ff. de Off. proconf. D. 126. c. 2. th. 7. n. 1. 2.
L. 6. §. 1. ff. de Off. præsid. D. 165. th. 70.
L. 18. ff. de Jurisd. D. 95. th. 102.
L. 3. §. 5. ff. Quod quisque jur. in alt. D. 136. th. 32. n. 4.
L. un. §. 2. ff. si quis jus dic. non obt. D. 131. thes. 91. num. 4.
L. 4. ff. si ex nox. caus. agat. D. 18. th. 32. num. 1.
L. fin. §. 1. ff. de eo, per quem fact. Disp. 104. p. 2. th. 14. n. 7.
L. 7. §. 2. ff. de pact. D. 11. th. 21.
L. 7. §. 5. ff. eod. D. 151. th. 75. n. 2.
L. 9. ff. eod. D. 60. th. 23. n. 3.
L. 60. ff. eod. th. 25. n. 2.
L. ult. ff. de transact. D. 153. §. 2. th. 4.
L. 33. §. f. & L. 34. ff. de procur. D. 149. tit. 2. th. 14. n. 11. D. 120. th. 9. n. 6.
L. 35. pr. ff. de procur. D. 5. diss. 1. c. 1. th. 1. n. 12. D. 87. p. 1. th. 12. n. 8.
L. 1. §. 1. ff. quod cuj. un. nom. D. 131. th. 57. n. 2.
L. 4. ff. eod. ib. th. 39. num. 4.

L. 6. §. 1. ff. eod. th. 64. n. 2. seqq.
L. 15. ff. de neg. gest. D. 5. diss. 2. thes. 9. num. 8.
L. 31. §. 2. ff. eod. D. 121. c. 3. thes. 7. num. 6.
L. 4. ff de calumniat. D. 136. th. 27. n. 8.
L. 7. §. 4. ff. quod met. caus. D. 3. thes. 14. num. 4.
L. 18. ff. eod. D. 104. p. 2. th. 20. n. 12.
L. 7. §. f. ff. de dol. mal. D. 57. thes. 26. num. 7.
L. 13. pr. ff. de dol. mal. D. 136. th. 35. num. 8.
L. 38. ff. de minor. D. 152. tit. 3. th. 19.
L. 8. §. 15. ff. de inoff. test. D. 73. th. 14. num. 8.
L. 20. §. 7. ff. de hered. petit. D. 136. th. 18. num. 8.
L. 7. §. 3. ff. de publ. in rem act. D. 157. §. 3. th. 14. num. 2.
L. 3. pr. ff. de usufr. D. 120. th. 9. n. 6.
L. 7. §. 2. ff. de usufruct. D. 124. thes. 2. num. 5. 6.
L. 15. §. fin. & L. 16. ff. eod. Disp. 114. thes. 13.
L. 23. §. fin. ff. ad L. Aquil. D. 136. th. 35. num. 9. 10.
L. 5. §. ult. ff. de his qui eff. vel dej. th. 26. num. 5.
L. 22. pr. ff. fam. ercisc̈. D. 135. thes. 25. num. 8.
L. 36. ff. eod. D. 104. p. 2. thes. 15. n. 2. & th. 16. num. 11.
L. 28. ff de relig. & sumpt. fun. D. 87. p. 2. m. 1. th. 23. n. 18. 19. 20.
L. 18. ff. de R. C. D. 142. §. 1. thes. 3. num. 2.
L. 27. ff. eod. D. 103. per tot.
L. 32. ff D. 104. per tot.
L. 34. §. 7. ff. de jurejur. D. 95. thes. 10. num. 1.
L. 19. §. 1. ff. de cond. ind. D. 130. th. 9. num. 2.
L. 26. §. 4. ff. de cond. ind. D. 56. th. 4. num. 2.
L. 49. ff. eod. D. 104. p. 2. th. 14. n. 6.
L. 65. §. ult. ff. eod. D. 130. th. 9. n. 2.
L. 2. §. 7. ff. de eo, quod cert. loc. Disp. 161. th. 9. n. 4.
L. 16. ff. de const. pecun. D. 14. thes. 19. num. 3.
L. 25. §. 1. ff. eod. D. 95. th. 12. n. 3. 4.
L. 5. §. 3. ff. commod. D. 111. th. 44. n. 1. & th. 45. in f.
L. 5. §. fin. ff. eod. D. 129. th. 38.
L. 34. ff. de pign. act. D. 146. tit. 7. §. 1. th. 7. num. 3.
L. 1. §. pen. ff. de exerc. act. D. 129. th. 32. num. 12.
L. 4. pr. ff. eod. th. 64. n. 6. 7. 8.
L. 4. §. 1. ff. eod. thes. 56. num. 4. seqq. & th. 60. n. 2.
L. 1. §. 1. ff. de trib. act. th. 58. n. 7.
L. 5. §. 15. & 16. ff. eod. th. 58. num. 16. & seqq.
L. 11. ff. eod. th. 58. n. 7.
L. pen. ff. de Sct. Maced. D. 104. p. 1. c. 4. th. 4. n 4. 5. & th. 18.
L. 27. §. f. & L. 28. ff. de pecul. D. 129. th. 25. num. 14.
L. 9. ff. de compensat. Disp. 149. tit. 2. th. 4.
L 14. ff. eod. th. 9. n. 3.
L. 7. §. 2. ff. deposit. D. 149. tit. 3. §. 2. th. 8. n. 5.
L. 32. ff. depos. D. 146. tit. 6. §. 4. th. 5. num. 4.
L. 10. §. 7. ff. Mand. D. 57. p. 2. c. 1. th. 4. num. 4.
L. 58. §. 1. ff. eod. D. 60. th. 48. n. 7. 8. 9. thes. 49.
L. 60. §. 2. ff. eod. D. 129. th. 35. n. 2. seqq.
L. 3. §. 1. ff. pro soc. th. 45. n. 7. 8.
L. 24. ff. eod. th. 20.
L. 27. ff. eod. D. 4. th. 18. num. 2. & th. 59. n. 2. D. 129. th. 45. n. 7. 8.
L. 28. ff. eod. th. 55. n. 7. 8.
L. 52. §. 3. ff. eod. D. 111. th. 43.

L. 52. §. 4. ff. eod. th. 50. num. 3. th. 54. num. 13.
L. 52. §. f. ff. eod. D. 129. th. 45. n. 7. 8.
L. 58. §. 1. ff. eod. D. 111. th. 58. num. 3. seqq.
L. 82. ff. eod. D. 129. th. 46. n. 4. seqq.
L. 33. ff. de contr. empt. D. 151. th. 113.
L. 4. §. 1. ff. de Leg. Commiss. disp. 152. tit. 3. th. 14.
L. 5. ff. de H. vel A. V. disp. 136. thes. 8. num. 8.
L. 20. pr. ff. eod. D. 56. th. 20. num. 9.
L. 1. pr. ff. de peric. & comm. rei vend. disp. 154. tit. 6. §. 1. th. 24. num. 2.
L. 7. ff. de serv. export. D. 113. thes. 43. num. 9.
L. 49. §. 1. ff. de A. E. & V. disp. 122. th. 21.
L. 24. §. 1. ff. Locat. disp. 112. thes. 40. num. 8.
L. 25. §. 4. ff. eod. D. 111. th. 38. num. 2. seqq.
L. 25. §. 6. ff. eod. th. 50. num. 2.
L. 13. pr. ff. de P. V. disp. 122. thes. 14. num. 7.
L. 17. §. 1. ff. eod. D. 157. §. 2. thes. 11. num. 4.
L. 17. §. si quis sponsionis fin. ff. eod. D. 11. th. 61. num. 2.
L. 24. §. Titius. ff. eod. D. 111. th. 51.
L. 31. ff. de pign. D. 158. tit. 2. thes. 98. num. 3.
L. 32. ff. eod. th. 75. n. 3.
L. 1. ff. in quibus caus. pign. tac. contr. thes. 56. n. 1. & th. 58. th. 62. num. 1. th. 98. n. 3.
L. 9. ff. eod. D. 112. th. 40. n. 5.
L. 5. & 6. ff. qui pot. in pign. D. 59. th. 28. num. 6. D. 112. th. 27. num. 5. D. 158. tit. 2. th. 62. num. 1. & th. 64. n. 1.
L. 15. ff. eod. D. 158. tit. 2. th. 98. n. 3.
L. 1. ff. quib. mod. pign. tac. contr. Disp. 112. th. 27. n. 4.
L. 41. §. 2. ff. de evict. Disp. 56. thes. 48. num. 5.
L. 42. ff. de jur. dot. D. 111. th. 60. num. 2. 3.
L. 46. §. 1. ff. eod. D. 76. th. 20. n. 3.
L. 59. §. 1. ff. eod. D. 153. §. 2. th. 15.
L. 72. ff. eod. D. 126. c. 4. th. 3. n. 7.
L. 16. ff. de fund. dot. D. 76. th. 18.
L. 36. §. 1. ff. de donat. inter Virum & Uxorem. D. 11. th. 61. n. 2.
L. 57. ff. eod. D. 78. th. 27. n. 4. 5.
L. 7. §. 12. ff. sol. matr. D. 135. thes. 24. num. 3.
L. 18. ff. eod. D. 13. th. 7. n. 8. thes. 30. n. 8. th. 38. n. 10.
L. 11. §. ult. L. 12. & 13. ff. rer. amot. D. 95. th. 59. seqq.
L. 3. §. 2. ff. de adm. tut. D. 137. th. 20. num. 6. 7.
L. 5. §. 8. ff. eod. th. 15. n. 11. 12. 13.
L. 42. ff. eod. D. 120. th. 32. n. 7. 8. D. 112. th. 37. num. 2. D. 153. §. 2. th. 52. D. 158. tit. 2. th. 33. n. 3.
L. 1. §. 6. ff. de susp. tut. D. 137. thes. 15. num. 11. 12. 13.
L. 20. §. 2. ff. qui test. fac. poss. D. 87. p. 2. m. 2. th. 2. n. 8. seqq.
L. 1. pr. & §. 1. ff. de his, quæ in test. del. D. 92. th. 21. num. 9.
L. 3. ff. eod. D. 17. th. 43. num. 3. seqq. & th. 45.
L. f. ff. de her. inst. D. 132. th. 22.
L. 4. & seq. ff. test. quemadm. aper. Disp. 134. th. 23. n. 3.
L. 9. ff. de Sct. Silan. disp. 132. thes. 20. num. 4. 5.
L. 17. ff. de jur. codicill. D. 78. thes. 23. num. 5.
L. 23. ff. de legat. 1. D. 77. p. 2. resol. 1. num. 99.
L. 94. §. 1. ff. eod. D. 104. p. 2. thes. 14. num. 7.
L. 96. §. 1. ff. eod. disp. 132. th. 20. n. 5.
L. 109. ff. eod. disp. 82. th. 25. num. 4.
L. 96. ff. de legat. 3. disp. 5. diss. 1. c. 1. th. 1. num. 11.

L. 12. & 16. ʃ. fin. ff. de his, quæ ut indign. auf. D. 17. th. 46. num. 13.
L. 59. pr. ff. ad Sct. Trebell. D. 56. th. 13. num. 3.
L. 4. ʃ. 3. & 6. ff. de grad. D. 5. diff. 1. c. 3. th. 5. n. 134. & c. 5. num. 18.
L. 6. ʃ. 1. & L. 8. ff. eod. c. 4. thes. 2. num. 28.
L. 10. ff. eod. c. 3. th. 4. num. 72. seqq.
L. 8. L. 11. ʃ. 3. L. 14. ff. de publ. & vect. D. 136. th. 35. n. 12.
L. 38. pr. ff. de mort. caus. donat. D. 78. th. 24. num. 2.
L. 4. §. 2. ff. de manum. D. 151. th. 111.
L. 17. §. 1. ff. de manum. vind. D. 96. th. 17. num. 6. 7.
L. 20. §. f. ff. eod. th. 45. num. 2.
L. 5. ff. de stat. liber. D. 123. th. 7. n. 3. 6.
L. 3. §. 2. ff. de A. & A. P. D. 125. c. 3. th. 5. n. 2. 3.
L. 6. 7. ff. de usucap. D. 61. th. 19. n. 3. 7.
L. 2. §. 15. & 16. ff. pro empt. Disp. 104. p. 1. c. 4. th. 4. num. 3. D. 151. th. 97. num. 2.
L. 6. pr. ff. de Re Jud. D. 13. th. 33. n. 5.
L. 15. ʃ. 3. ff. eod. D. 122. th. 16. n. 5.
L. 16. ff. eod. D. 13. th. 23. num. 3. seqq.
L. 17. ff. eod. th. 30. num. 10.
L. 18. ff. eod. th. 33. num. 5.
L. 30. ff. eod. th. 30. num. 9.
L. 6. ʃ. 2. & 4. ff. de Confess. D. 55. th. 25. num. 2. & th. 34. num. 4.
L. 6. ff. de cess. bon. D. 13. th. 6. n. 6.
L. 24. §. 2. ff. de reb. auth. jud. poss. D. 59. th. 17. n. 4. D. 149. tit. 3. ʃ. 2. thes. 8. num. 2.
L. 26. & 34. ff. eod. D. 59. th. 23. num. 3. D. 158. tit. 2. th. 65. in fin.
L. 38. ʃ. 1. ff. eod. D. 59. th. 21. num. 6. seqq.
L. 1. ʃ. 12. ff. de separ. D. 126. c. 4. th. 4. num. 1. 2.
L. 4. pr. ff. eod. c. 3. th. 2. num. 6.
L. 4. ʃ. 1. ff. eod. D. 158. tit. 2. th. 49. num. 3. Disp. 112. th. 29. num. 5.
L. 2. ʃ. 2. & fin. & L. 3. ff. de curat. bon. dand. D. 129. th. 35. num. 2. seqq.
L. un. ʃ. 10. ff. ne quid in flum. publ. D. 136. th. 26. num. 7.
L. 7. ʃ. 1. ff. de except. D. 142. ʃ. 3. th. 9. num. 4.
L. 15. ff. de divers. tempor. præscript. D. 61. th. 19. num. 3. 7.
L. pen. ʃ. 2. ff. eod. D. 150. tit. 1. ʃ. 1. th. 6.
L. 5. §. 2. ff. de O. & A. Disp. 136. th. 5. num. 5.
L. 12. & 49. ff. eod. th. 23. num. 4.
L. 38. ʃ. 18. ff. de V. O. D. 151. th. 113.
L. 80. ff. eod. D. 82. th. 25. n. 4.
L. 99. ff. eod. D. 151. th. 113.
L. 8. §. 7. ff. de fidejuss. D. 82. thes. 14. num. 4.
L. 14. ff. eod. D. 56. th. 52. n. 7.
L. 15. ff. eod. D. 142. ʃ. 3. th. 9. n. 4.
L. 16. ʃ. f. ff. eod. D. 15. th. 18. num. 4.
L. 51. ʃ. 1. ff. eod. D. 88. th. 17. n. 13.
L. 51. ʃ. fin. ff. eod. D. 136. th. 18. n. 5.
L. 67. ff. eod. D. III. th. 39. n. 9. 10.
L. 88. ff. eod. D. 82. th. 16. num. 5.
L. 6. ʃ. 1. & l. 7. ff. de novat. D. 142. ʃ. 2. th. 1. num. 3.
L. 14. ʃ. 1. ff. de solut. D. 137. th. 13. n. 22.
L. 55. ff. eod. D. 11. th. 42.
L. 93. §. 1. 2. ff. eod. D. 56. th. 50. n. 7.
L. 1. ff. de priv. delict. D. 136. th. 35. n. 9.
L. 14. ʃ. 17. ff. de furt. D. 107. th. 24. n. 4. seqq.
L. 43. ʃ. 11. ff. eod. D. 139. th. 13. n. 7.
L. 11. ʃ. 8. ff. de injur. D. 89. th. 19. n. 2.
L. 10. ff. de sep. viol. D. 136. th. 26. n. 5.
L. 1. ff. ad L. Pomp. de parricid. D. 87. p. 1. th. 14. num. 11.
L. 25. ff. de pœn. D. 61. th. 20. num. 3.
L. 3. ʃ. 10. ff. de jur. fisc. D. 135. th. 30. num. 3. 4.
L. 46. ʃ. 3. ff. de jure fisci. D. 112. th. 33. num. 3.
L. 10. ʃ. 1. ff. de legation. D. 124. th. 17. num. 4.

L. 3. §. 2. ff. de adm. rer. ad civ. pert. D. 103. th. 35. num. 4.
L. 1. §. 12. ff. de extraord. cogn. D. 108. th. 16. num. 4.
L. 39. §. 1. ff. de V. S. D. 126. c. 4. th. 3. num. 7.
L. 23. ff. de R. I. D. 151. th. 75. num. 2.
L. 26. ff. de R. I. th. 113.
L. 27. ff. eod. th. 75. num. 2.
L. 35. ff. eod. D. 17. th. 31. num. 2.
L. 40. ff. eod. D. 57. p. 1. c. 2. th. 1. n. 4. D. 139. th. 14. num. 9.
L. 48. ff. eod. D. 92. th. 30. n. 5.
L. 69. ff. eod. D. 63. th. 14. n. 6.
L. 108. ff. eod. D. 57. p. 2. c. 1. th. 6. n. 19.
L. 111. §. 1. ff. eod. D. 136. th. 35. n. 1.
L. 152. §. ult. ff. eod. th. 23. num. 12.
L. 172. ff. eod. D. 151. th. 113.

EX CODICE.

L. 49. §. 2. & 4. C. de Episc. & Cler. Disp. 79. c. 6. num. 32.
L. 2. C. de off. div. jud. D. 160. thes. 12. num. 16.
L. 13. C. de pact. D. 151. th. 75. n. 2.
L. 20. C. de pact. D. 58. th. 31. n. 2.
L. 3. C. de postul. D. 108. th. 16. n. 3.
L. 6. §. 5. C. eod. D. 124. th. 33. n. 6.
L. 7. C. de procur. D. 153. §. 2. th. 9.
L. 10. C. de procur. D. 131. th. 91. n. 4. th. 92. num. 4.
L. 23. C. eod. D. 121. c. 6. th. 1. n. 8.
L. ult. C. de in int. rest. D. 138. c. 3. art. 7. th. 1. num. 10.
L. 13. §. f. C. de Jud. D. 112. th. 35. n. 10. D. 158. tit. 2. th. 34. n. 4. & th. 39.
L. 2. C. qui legit. pers. st. in jud. hab. D. 133. th. 6. num. 5.
L. un. C. ut nem. inv. ag. D. 84. thes. 61. num. 1.
L. 2. C. de jurisd. D. 72. th. 68. n. 256. seqq.
L. 19. C. de inoff. test. Disp. 92. thes. 21. num. 10.
L. 27. C. eod. D. 87. p. 2. m. 2. thes. 21. num. 1 seqq.
L. 5. C. de inoff. donat. D. 73. thes. 11. num. 6.
L. ult. C. de usufr. D. 110. th. 12. n. 3. D. 140. th. 20. num. 3.
L. 2. C. de Reb. Cred. D. 92. th. 20. n. 4.
L. 9. C. eod. D. 95. th. 10. num. 1.
L. 11. C. eod. th. 102. num. 5.
L. 12. §. 1. C. eod. th. 9. num. 4. 5.
Auth. cit. qui semel. C. de probat. D. 119. th. 13.
L. 17. C. de fide Instrum. D. 11. th. 19. & 166.
L. 23. C. ad Sct. Vellej. D. 149. tit. 1. §. 1. th. 9. num. 3. & §. 2. th. 6. n. 5.
Auth. si qua mulier. C. ad Sct. Vellej. D. 128. c. 5. th. 8. num. 4.
Auth. contra C. de N. N. P. D. 142. §. 3. th. 21. num. 2. 3.
L. 12. C. eod. th. 9. num. 4.
L. 15. C. eod. D. 158. tit. 2. th. 22. n. 3.
L. 2. C. de compens. D. 149. tit. 2. th. 9. num. 3.
L. f. C. eod. th. 12. n. 2.
L. 19. C. de usur. D. 112. th. 52. num. 4.
L. 11. C. depos. D. 149. tit. 3. §. 2. th. 7. n. 5.
L. 22. & L. 24. C. mandat. D. 153. §. 2. th. 73. & 76.
L. 2. & L. 8. C. de resc. vend. Disp. 154. tit. 5. §. 1. th. 44. num. 1. & 49. n. 1.
L. 4. C. de pact. int. empt. D. 152. tit. 3. th. 13. num. 3.
L. 31. C. de locat. D. 83. th. 19. n. 1.
L. fin. C. de sponsal. D. 11. th. 43. 70.
L. un. §. 7. vers. exactio. C. de R. U. A. D. 123. th. 28. num. 3. seqq.
L. fin. C. de pact. conv. th. 16. num. 9.
Auth. quod locum C. de dot. caut. non num. D. 158. tit. 2. th. 22. num. 3.
L. fin. C. si maj. fact. al. fact. D. 8. per tot.
Auth. praeterea. C. unde vir & uxor. Disp. 87. p. 2. m. 1. th. 23. num. 22. seqq.

L. pen.

L. pen. C. de collat. D. 77. p. 1. thes. 48. num. 3. seqq.
L. 19. C. de testam. D. 133. th. 15. n. 4. 7. seqq. & th. 25.
L. 13. C. de hered. inst. D. 136. thes. 10. num. 7.
L. 9. C. de impub. & al. substit. Disp. 87. p. 1. th. 11. num. 14.
L. 18. §. 3. C. de jur. delib. D. 88. th. 11. num. 8.
L. 10. C. de legat. D. 87. p. 2. m. 2. thes. 29. num. 3.
Auth. hoc amplius C. de fideicomm. D. 132. th. 43. 47.
L. ult. C. eod. D. 95. th. 81.
L. fin. C. ad Leg. Falcid. D. 11. thes. 67. num. 3.
L. un. C. de his qui ante apert. tab. D. 88. th. 25. n. 8. th. 29. n. 1.
L. pen. C. de serv. pign. dat. manum. D. 158. tit. 2. th. 41. n. 2.
L. 1. C. de sent. & interl. D. 121. c. 3. th. 7. num. 6.
L. 1. C. si pend. appell. c. 6. th. 1. n. 6.
L. 3. C. qui bon. ced. poss. D. 84. th. 15. num. 1. seqq.
L. 1. C. de bon. auth. jud. poss. D. 126. c. 6. th. 2. num. 6.
L. 17. C. de pignor. D. 59. th. 29. n. 7.
L. fin. C. eod. D. 158. tit. 2. th. 66. n. 2.
L. 1. C. si alien. res pign. D. 123. th. 25. num. 5.
L. 12. §. 1. C. qui pot. in pign. D. 13. th. 38. num. 9.
L. un. C. etiam ob chirogr. pec. pign. D. 82. th. 28. num. 5. D. 123. th. 16. n. 4. 5. 6. th. 17. 18.
L. 1. C. de except. D. 136. th. 4. n. 4.
L. 5. C. de contr. stipul. D. 113. thes. 71. num. 2. seqq.
L. 10. C. eod. D. 83. th. 7. n. 7.
Auth. hoc ita. C. de duob. reis. Disp. 129. th. 23. num. 11. 12.
L. 3. C. de novat. D. 153. §. 2. th. 38. n. 2.
L. 9. C. de solut. D. 112. th. 52. n. 3.
L. 10. §. 1. C. de adopt. D. 88. thes. 26. num. 3.
L. 33. C. de donat. D. 121. c. 3. thes. 6. num. 4.
L. 13. C. de his qui accus. non poss. D. 87. p. 1. th. 10. num. 10. & th. 11. n. 15.
L. 2. C. ad L. Jul. Majest. D. 92. thes. 20. num. 2. 3.
L. 22. C. de pœn. D. 5. diss. 1. c. 1. th. 1. num. 8. seqq.
L. 2. C. de incol. D. 72. th. 27. n. 96. 97.
L. 1. C. de profess. D. 160. th. 12. n. 18.

EX NOVELLIS.

Nov. 1. c. 1. D. 132. per tot. D. 134. th. 26. n. 3.
Nov. 1. c. 2. D. 132. th. 53.
Nov. 7. c. 3. §. 2. D. 158. tit. 2. thes. 98. num. 2.
Nov. 22. c. 40. D. 112. th. 42. num. 3.
Nov. 53. c. 4. D. 158. tit. 2. th. 66. n. 3.
Nov. 53. c. 5. D. 59. th. 27. num. 4. Disp. 112. th. 28. n. 2.
Nov. 61. c. 1. D. 149. tit. 1. §. 2. thes. 6. num. 3.
Nov. 89. c. 12. §. 6. D. 87. p. 2. m. 1. th. 24. num. 3. seqq.
Nov. 90. c. 4. D. 119. th. 13.
Nov. 91. procem. D. 123. th. 13. num. 3. D. 120. th. 33. num. 3.
Nov. 97. c. 3. D. 59. th. 27. num. 3. Disp. 112. th. 27. num. 5. & th. 28. D. 158. tit. 2. th. 64. n. 3.
Nov. 97. c. 4. D. 158. tit. 2. th. 66. n. 4.
Nov. 99. c. 1. D. 129. th. 23. n. 11. 12.
Nov. 115. c. 3. D. 132. th. 47. seqq.
Nov. 115. c. 3. §. 13. D. 79. c. 6. n. 67.
Nov. 117. c. 1. D. 140. th. 23. n. 3.
Nov. 118. c. 3. D. 87. p. 2. m. 2. thes. 46. num. 5. seqq. & th. 52. n. 14. seqq.
Nov. 135. Disp. 13. thes. 36. num. 11. seqq.

EX JURE FEUDALI.

C. un. 2. F. 50. D. 87. p. 2. m. 2. th. 37. num. 7. seqq.

EX JURE SAXONICO.

Sæchsisch Land-Recht. L. 1. art. 23. Disp. 87. p. 2. m. 1. th. 17.

EX JURE PROVINCIALI WIRTEMBERGICO.

Wirtembergisch Land-Recht. p. 1. tit. 16. §. *Ein Vater*. D. 18. th. 6. num. 4. & th. 10. num. 3.

P. 1. tit. 36. §. Item *Ehrlose Leut*. D. 66. th. 58. num. 5.

P. 1. tit. 76. §. *Nicht vveniger*. Disp. 4. th. 58. num. 6.

P. 2. t. 2. §. *Und so der Entlehner*. Disp. 107. th. 55. n. 25. seqq.

P. 2. tit. 3. §. *Es mag auch*. D. 149. tit. 2. th. 9. num. 8.

P. 2. tit. 9. §. *So nun der Kauff einmal*. & §. *Doch vvo ein* arrha. D. 11. thes. 117. 118.

P. 2. tit. 13. th. 116. 117.

P. 2. tit. 20. §. *Und so offt*. D. 157. §. 3. th. 26. num. 5.

P. 2. tit. 28. pr. D. 20. th. 49. num. 2.

P. 2. tit. 29. pr. D. 4. th. 62. num. 16.

P. 3. tit. 9. pr. D. 5. diss. 2. th. 39. n. 2. seqq.

P. 3. tit. 23. pr. D. 77. p. 2. resol. 7. n. 1. & 10. seqq.

P. 3. tit. 27. §. 4. D. 79. c. 9. n. 128.

P. 4. tit. 2. pr. D. 4. th. 13.

P. 4. tit. 4. rubr. *Von der Einbuss* §. *Da nun des Manns* & seq. §. *Also und hinvviederum*. & §. ult. D. 111. th. 53. p. 4. tit. 4. ibi: *Durch seine Freygebigkeit*. D. 4. th. 46. num. 1. Ibidem §. *Nemlich*. th. 59.

P. 4. tit. 4. §. ult. verb. *Doch so eines*. D. 111. th. 27. num. 6. seqq.

P. 4. tit. 16. §. *Doch so der Kinder*. Disp. 77. P. 2. resol. 1. num. 61.

Novella Constitutio Wirtembergica I. de Anno 1586. §. *Gleichfœrmig*. II. D. 69. th. 21. num. 18.

EX JURE PROVINC. MARCHICO BADENSI.

Baadisches Land-Recht. p. 6. tit. 5. §. *Ferners setzen*. D. 128. c. 1. thes. 4. num. 6. seqq.

INTERCESSIO.

Intercessio uxoris pro marito nulla est. D. 4. th. 59. n. 6. Fœminæ pro proco suo facta, valet, qui eidem matrimonium promisit, sub ea conditione, si pro ipso apud creditorem suum efficaciter se obligaret. D. 49. thes. 23. Uxoris pro marito incarcerato ad illum liberandum facta, valida est. thes. 22. Fœminæ pro dote vel libertate an valida? th. 16. Proprie non est civile s. virile officium. D. 149. tit. 1. §. 1. th. 2. num. 3. Fœminæ sine instrumento aut in instrumento tantum privato facta, ipso jure nulla est. th. 9. num. 2. Uxoris pro marito facta, novo consensu nec post biennium confirmatur. §. 2. th. 6. num. 3.

INTERDICTUM.

Interdictum quid? D. 90. th. 1. Quorum bonorum quid? thes. 18. Quod legatorum quando detur? th. 30. seqq. Datur contra legatarios, eorumque successores, etiam singulares. D. 54. thes. 43. Quorum bonorum an pertineat ad res incorporales? D. 118. th. 85. D. 106. concl. 44. Unde vi adversus quem locum habeat, si quis fundi possessorem dejecit, tertius ingreditur vacuam ejusdem possessionem, & dominum revertentem non admittit? D. 118. th. 86. Annumeratur actionibus personalibus. D. 106. th. 13. Non compe-

tit contra tertium possessorem, qui non dejecit. th. 13. num. 4. Ne quid in loco publico, an anno præscribatur? D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. n. 2. Quorum bonorum in feudis obtinet. D. 159. c. 9. th. 24. num. 2. Uti possidetis si quis in possessione communis territorii turbetur, locum habet. th. 25. n. 2. 3. Salvianum est remedium possessorium. D. 112. th. 46. num. 1. Est vel directum vel utile. num. 1. 2. Quibus detur? ibid. An detur contra tertium possessorem? num. 3. 4. Quomodo differat ab actione hypothecaria? D. 158. tit. 1. th. 63. Est interdictum possessorium. ibid. Directum datur locatori contra conductorem. ib. Utile datur locatori etiam contra tertium possessorem, qui causam habet a conductore & reliquis creditoribus hypothecariis contra debitorem tantum. ibid.

ex Interdicto unde vi non tantum res ablata, sed & omnis causa & interesse est restituendum. D. 116. th. 90. Et fructus sunt præstandi. ib.

in Interdicto Salviano sufficit, si actor probet, oppignorantem tempore oppignorationis possedisse rem. D. 158. tit. 1. th. 63. Unde vi & in iis, quæ dantur propter proprium alicujus factum vel ex contumacia a delicto descendunt, non locum habet nominatio. D. 106. th. 13. num. 4.

INTERESSE.

Ejus, quod Interest, difficilis probatio. D. 113. th. 48. num. 4.

Interesse non tantum est pecuniarium, sed & constat ex affectione. D. 63. thes. 14. num. 5. Probatio per se, & sua natura est difficillima. D. 64. th. 65. num. 3. Lucri cessantis non solis mercatoribus tribuendum. D. 100. th. 100. Ad probandum quid requiratur? th. 101. Ut creditor juramento taxet, pactum valet. th. 102. Ut simplici & nuda creditoris assertione taxetur, pactum subsistit. thes. 103. Extrinsecum de jure mercatoribus non competit. th. 104. Alterius interesse tam in damno, quam lucro potest peti. th. 105. Cum petitur, an duplum excedere possit? th. 107. Affectionis in mercatorem plerumque non cadit. th. 131.

INTERPRETATIO.

Interpretatio in dubio in benigniorem partem facienda est. D. 17. th. 33. n. 3. D. 55. th. 22. num. 4. Regulariter facienda secundum verborum proprietatem. D. 13. th. 14. num. 4. D. 18. th. 8. num. 5. D. 87. p. 1. th. 9. num. 3. Illa præferenda est, quæ juris analogiæ magis conveniens est. D. 11. th. 113. n. 1. Optime sumitur ex observantia. D. 13. th. 33. num. 11. Contra eum capienda, qui legem contractus clarius enunciare potuit. D. 150. tit. 1. §. 3. th. 4.

Interpretationem quæ certam habuerunt, mutanda non sunt. D. 77. p. 2. resol. 1. num. 15. & 99. Usualem sequimur non obstante vero legis intellectu. D. 84. th. 13. num. 4. 5.

INTERROGATORIA.

Interrogatoria causæ generalia sive præliminaria ante articulos non sunt admittenda. D. 66. th. 63.

INTERROGATUS.

Interrogatus in Judicio veritatem confiteri debet. D. 56. th. 3. num. 4.

INVENTARIUM.

Inventarium hereditatis quid? D. 91. th. 6. Non est absolutæ necessitatis. th. 8. num. 2. Ut heredes specialiter implorent, necesse non est. num. 3. Quid Juris in Gallia, Provinciis Belgicis, & Ducatu Wirtembergico? num. 4. 5.

Qui-

Quibusdam in locis heredes nolentes volentes conficere debent. n. 6. Conficiunt omnes heredes, etiam fiduciarii. th. 9. Limitatur. n. 2. Quandoque heres heredis. num. 4. Tutor, curator, procurator, alterius nomine. n. 5. Si hi fuerint negligentes, minores restituuntur. num. 6. Confectum a fiduciario fideicommissario quoque prodest. th. 9. num. 3. Confici potest, licet hereditas notorie sit locuples, vel testator prohibuerit, vel adsit alius cognatus, qui hereditatem pure & simpliciter se aditurum promittat. n. 7. 8. 9. Quod tamen aliquo modo secus est in Gallia & Provinciis Belgicis. num. 10. Inutile est legatariis & fideicommissariis particularibus. num. 11. Quomodo de Jure Civili & in qua materia conficiendum? Disp. 68. p. 3. th. 41. D. 91. th. 10. 11. Quomodo de Jure Wirtembergico? ibid. Quid comprehendere, quo tempore & in cujus præsentia confici debeat? D. 91. th. 12. seqq. A quo subscribendum? th. 15. Secundum cujusque loci statuta subscribendum est. num. 12. 13. Conficere, an defuncto sit probrosum? th. 16. Quandoque fit ob publicum interesse. n. 6. Si confectum, heres sine omni damno & periculo hereditatem habet. th. 17. num. 1. Heres habet exceptionem inventarii confecti. th. 18. Quæ exceptio habet paratam executionem. n. 4. Quando opponatur? num. 5. seqq. Res perit creditoribus. num. 9. Heres res hereditarias creditoribus in solutum dare potest. th. 19. num. 2. Semel ab herede est, ut ejus beneficio utatur, postea is hereditatem repudiare nequit. num. 4. seqq. Actiones inter defunctum & heredem salvæ manent. th. 20. th. 23. num. 29. 30. 31. D. 15. th. 53. num. 7. Heres expensas in hereditatem factas deducit. D. 91. th. 21. Deducit heres Falcidiam, si hereditas legatis exhausta est. th. 22. 23. num. 27. 28. Conficiens habet exceptionem inventarii conficiendi. th. 17. num. 2. seqq. Ad quid detur hæc exceptio & quando opponatur? num. 4. seqq. Interim debitores hereditarios convenire non prohibetur. num. 9. Heres, & aliquid, quod hereditatem auget, doloſe celans, duplum rei restituere debet. D. 68. p. 3. th. 42. D. 64. th. 98. num. 1. D. 91. th. 12. num. 11. & 15. Hodie restituit simplum, & arbitrarie punitur. D. 68. p. 3. th. 42. num. 2. D. 91. thes. 12. num. 13. Quid obtineat de Jure Wirtembergico? D. 68. p. 3. th. 42. num. 3. D. 91. thes. 12. num. 14. Nec tamen beneficium inventarii hoc casu amittit. D. 64. th. 98. num. 1. D. 91. th. 12. num. 12. Secus de Jure Hamburgensi. D. 64. th. 98. num. 2. Et de Jure Wirtembergico. D. 64. thes. 98. num. 3. D. 68. p. 3. th. 41. num. 3. Non conficiens etiam persona privilegiaria omnibus creditoribus &c. in solidum obligatur etiam de Jure Canonico. D. 91. th. 23. Ampliatur. ibid. Non est de necessitate de Jure Saxonico. n. 25. 26. Vitiose & non rite faciens in solidum obligatur. num. 14. Collationem dotis inter descendentes non impedit. D. 77. p. 1. th. 24. num. 6. Ne hereditatis suæ conficiatur, an a patre cum effectu prohiberi possit? D. 41. th. 3. Conficere testator tutori prohibens solennem tantum confectionem prohibuisse censetur. D. 116. thes. 61. D. 137. th. 22. num. 8. Non conficiens filius, amittit legitimam. D. 116. th. 108. Facere quicunque omittunt, dolo hoc facere præsumuntur. D. 137. th. 22. num. 3. Et tutor ob h. causam a tutela tanquam suspectus cum perpetua infamiæ macula repellitur. ib. Si testator fieri prohibuerit, etiam honorarius,

rarius, si ab ordinariis tutoribus hoc non exegerit, tutus erit. th. 22. n. 6. Rerum a se acceptarum facere tenetur, quicunque rationi reddendæ est adstrictus. D. 110. th. 13. num. 3. Impedit jurium & bonorum confusionem, eoque facto bona & defuncti & heredis separata ac diversa manent. D. 126. c. 2. th. 3. n. 3.

ad Inventarii confectionem an honorarii tutores etiam præsentes esse debeant? D. 137. th. 22. n. 5.

Inventario omnia esse inserta præsumitur. D. 91. th. 12. num. 5. 6. Quandoque defertur heredi juramentum purgationis. num. 7. Aliquid inseri omittens heres ignorantia vel negligentia sua, illud de novo adscribere potest. num. 8. 9.

cum Inventario prædio vendito vel legato quid debeatur? th. 5. num. 3.

in Inventario inchoando triginta dies conceduntur. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. num. 12. Absolvendo sexaginta dies conceduntur. num. 15. Inchoando & perficiendo tres menses conceduntur. art. 6. th. 2. num. 3. Conficiendo ab heredibus absentibus a loco, ubi res hereditariæ sitæ sunt, annus unus servatur. art. 7. th. 2. num. 2.

INVESTITURA.

Investitura de territorio si facta, omnia investitis statim cedunt jura. D. 159. c. 4. th. 7. num. 2.

Investituræ renovationem ad petendam annus & dies conceditur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. num. 3.

Investituram petere singuli tenentur, etiam si in feudali jurisdictione plures sint domini pro indiviso, unus tamen peragit. D. 159. c. 4. th. 19. n. 6.

INVESTITUS.

Investiti simultanee interdicto quorum bonorum agere possunt. D. 159. c. 9. th. 24. num. 3.

INVITUS.

Invitus nemo suum aliis communicare regulariter tenetur. D. 77. p. 1. th. 5. num. 4.

IRA.

Ira quid? D. 92. th. 1. 2. 3. 4. Quatenus differat ab iracundia? th. 3. Neque bona neque mala est. thes. 5. Justa quæ? th. 6. Injusta quæ? th. 7. In alterius læsionem non prorumpens nulla punitur pœna. th. 8. Justa & injusta quæ dicatur JCtis? th. 9. Magna & levis quæ? th. 10. In qua parte animæ sedem habeat? thes. 11. Tantum antecedens voluntatem minuit. th. 13. num. 5. Licet maxima non excusat a pœna delicti, quod etiam sola committitur culpa. th. 42. Mentis alienationem quasi inducit, rationemque perturbat. D. 139. th. 7. num. 6.

Iræ gradus, quod usum rationis impedierit, probandus est. D. 92. th. 29. Vehementissimæ probatio difficillima est. th. 30. Conjectura vel signum non est subsequens pœnitentia. num. 3. 4. 5. Vel si irascens illud, quod in calore iracundiæ factum, sine illo fervore non fecisset. th. 31. Si adfuerint signa & indicia, sed irascentem facti non pœniteret, omnes contrariæ probationes eliduntur. th. 32. Impetu & inconsulto aliquid faciens non tam graviter peccat, quam qui prævia animi deliberatione delinquit. th. 37. num. 6. Exceptio in furto vel rapina locum non habet. th. 46. Ut & in facta injuria. th. 47. Quæ si fuerit justa, mitius cum injurante agitur. th. 48. D. 89. th. 11. vid. Injuria. In crimine adulterii. D. 92. th. 55. Frequentissima est in crimine homicidii. th. 55. num. 2. vid. Homi-

Homicidium. In delictis docenda est. thes. 65. Et quidem iræ quantitas & qualitas. num. 2. Quandoque reo defertur juramentum, vel torturæ is subjicitur. num. 3. Ex calore quæ fiunt, leges non adeo attendunt. D. 139. th. 7. num. 6. Limit. ib.

ob Iram solam vehementissimam, cujus probatio difficillima est, vel iram levem, rarissime ordinaria pœna mitigatur. D. 92. th. 43. 44. Secus si ira levis fuerit justa. th. 45.

Ira accensus homo non est in plenitudine intellectus. D. 139. thes. 7. num. 6. Accensus si pecunia sua perdita in ludo voveret, se nunquam lusurum an valeat hoc votum? D. 92. th. 19. n. 7. 8. Si juraret, juramentum non est, si ira fuerit vehemens. th. 20. Si testamenta vel exheredationes fecerit, illæ nullæ sunt. th. 21. Si contractus vel conventiones faceret, nullæ sunt. thes. 22. Ampliatur. ibid. Si contraheret sponsalia, nulla sunt. th. 23. Judex non debet judicare. thes. 24. Innocentem capite plectens, quomodo puniatur? num. 6. Actor aliquem accusans an audiendus? th. 25. Si confiteatur confessio nulla est. th. 26.

ex Ira vehementi votum emissum voventem firmiter non adstringit. thes. 19. Perpetratum delictum an sit dolosum? vid. Delictum.

in Ira aliquid gestum vel factum esse affirmans illud probare debet. th. 28.

IRATUS.

Iratus quæ gessit, in dubio valida præsumuntur. D. 92. th. 29. num. 4.

Irati aliquid prohibitum facientes delinquunt, nec ab omni pœna excusantur. th. 34.

Iratorum actiones potius ad voluntarias quam ad involuntarias pertinent. th. 12. & th. 34. Non sunt voluntariæ in gradu excellenti. thes. 13. Facta in se licita, si ira est vehemens, ipso jure nulla sunt, nec sunt rata nisi accesserit ratihabitio vel perseverantia. thes. 14. & seqq.

IRREGULARE.

Irregulare est, quod non secundum regulam fit. D. 109. th. 6. num. 4.

ITA.

Verbum, Ita, habet vim limitativam, & includit illud, quod determinat, & omne aliud excludit. Disp. 7. thes. 30. num. 2.

ITER.

Itineri faciendo datur unus dies ad viginti millia passuum. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. num. 1.

JUDÆUS.

Judæo si a duobus Christianis mancipium Christianum legetur, ex utroque æstimationem legati ipse petere potest. D. 114. th. 18.

Judæi si recepti an rejiciendi? D. 159. c. 6. th. 13. num. 4.

Judæorum consilio & medicina Christiani uti prohibentur. D. 57. p. 1. c. 2. th. 7. num. 3.

Judæos recipiendi potestas est inter jura superioritatis territor. D. 159. c. 6. th. 13. num. 1. An recipere conducat? num. 2.

a Judæis actiones hisce contra Christianos competentes Christiani emere non possunt. D. 153. §. 2. th. 5. 6. 7. Licet talis venditio sit in judicio facta, & actis insinuata. th. 5. Aut tale debitum nulla usuraria pravitate laboret. n. 6.

JUDEX.

Judex magis pronus sit in dubio ad absolutionem, quam ad condemnationem. D. 1. th. 13.

1. th. 13. num. 4. Non sit clementior lege. D. 6. th. 4. num. 2. D. 61. th. 9. num. 4. Pœnam legibus definitam non debet remittere, sed secundum illas judicare. D. 6. th. 4. num. 2. Sententiam semel dictam nec ratione innocentiæ postea repertæ mutare potest. ibid. Mortis supplicium in mitiorem pœnam non mitigat. th. 4. num. 3. Nisi per viam justitiæ. num. eod. Aut quandoque ex commiseratione ætatis. ib. Aut si pœna ex certis statutis veniat imponenda. ib. Pœnam capitalem in pecuniariam non statim convertere debet. ibid. Officium suum non imploratus non impertit. D. 77. p. 1. th. 22. num. 8. Quod semel implorasse sufficit. num. 10. Ubi in uno sententia manifesta est, in iis quoque, ubi eadem ratio militat, ad similia procedere, atque ita jus dicere debet. D. 15. th. 39. n. 5. Moribundus si confessus sit, se inique judicasse, sententia tamen eo ipso non redditur nulla. D. 55. th. 23. n. 1. Non potest esse de Jure Civili juris imperitus. D. 66. th. 3. num. 1. Est, de Jure Civili, si quis 18. & de Jure Canonico, si quis 20 ætatis annum impleverit. th. 4. num. 1. 2. D. 64. th. 9. num. 3. Secus de Jure Wirtembergico. D. 66. th. 4. n. 3. 4. Potest esse pater una cum filio. th. 5. D. 64. th. 2. De Jure Wirtembergico prohibentur consanguinei usque ad tertium, & affines usque ad secundum gradum, simul judices esse. D. 66. th. 5. num. 3. 4. Idem est de Jure Hamburgensi. D. 64. th. 2. num. 3. 4. In causa patris filius, & pater in causa filii esse potest. D. 66. th. 6. D. 64. th. 3. Jure Wirtembergico quarto cognationis vel affinitatis gradu litigantibus juncti judicio interesse prohibentur. D. 66. th. 6. num. 2. 3. 4. Limitatur. num. 5. Quid de Jure Hamburgensi & aliorum locorum statutis? D. 64. th. 3. Alium etiam privatum, licet ipsemet officio fungi possit, substituere potest. D. 66. th. 7. Quod Jure Canonico & Wirtembergico limitatur. num. 2. 3. 4. Ex officio procedens interdum negligens, interdum suspectus est. D. 69. th. 2. n. 17. 27. Non est cordium scrutator, neque de internis animi motibus judicat. D. 12. th. 13. num. 7. Consilium prudentum sequendo non excusatur, si ipse iniquo consilio per insufficientem & imperitam facti relationem, causam præbuerit. D. 57. p. 2. c. 2. th. 4. num. 9. Consilium peritorum sequendo quatenus teneatur? vid. Consilium. Crimen probatum differens, vel impunitum relinquens, gravi notatur infamia. D. 61. th. 9. num. 5. Facilius errare in absolvendo, quam condemnando debet. th. 10. num. 3. Toto illo die, quo sententiam dixit, ea, quæ ad consequentiam condemnationis pertinent, supplere potest. D. 80. th. 26. num. 2. Secus de hodierna praxi. num. 3. Male vel contumeliose in aliquem inquirens ad expensas, & id, quod interest, parti tenetur. th. 52. Competens quis? D. 84. thes. 61. & 63. Dicitur ratione competentis jurisdictionis. D. 96. thes. 26. n. 5. Ira accensus non potest judicare. D. 92. thes. 24. Innocentem ex calore iracundiæ capite plectens quomodo puniatur? num. 6. Interdum secundum veritatem ex liquidis argumentis præsumptam judicat. D. 93. p. 2. th. 31. In causa propria quoad actus jurisdictionis contentiosæ nemo esse potest. D. 96 th. 43. n. 2. Secus quoad actus jurisdictionis voluntariæ. th. 43. seqq. Tam ordinarius, quam delegatus tanquam suspectus recusari potest. D. 94. th. 41. D. 66. th. 9. n. 4. 5. 6. 7. Ut & Commissarii Principis, & Cameræ Imperialis. D. 94. th. 41. n. 5. Collegia. th. 42. Non vero Collegium summi

mi Principis, vel Camera Imperialis. num. 2. 3. Si ut ſuſpectus recuſetur, an juramentum & quale requiratur? th. 8. Cauſæ ſuſpicionis coram arbitris exprimendæ & probandæ ſunt. th. 17. num. 4. 5. D. 66. th. 9. num. 8. 9. 10. Secus de Jure Wirtembergico & hodie quoad cauſas perhorreſcentiæ. ib. Cauſæ ſuſpicionis neceſſario exprimendæ non ſunt. D. 94. th. 19. num. 3. Secus de Jure Canonico & praxi hodierna. n. 4. 5. Suſpectus cenſetur ob ſingularem affectionem erga Reum. th. 20. Ut ſi ſit actoris ſingularis amicus. num. 2. Si ejusdem inimici magnus amicus. n. 3. Si adverſarium propter potentiam timeat, aut ab ipſo præmium acceperit. num. 4. Si ad judicem ex cauſa controverſa commodum vel incommodum redundet. theſ. 21. Si cum eodem vel alio ſimilem controverſiam vel litem habeat. th. 22. Si fuerit in eadem cauſa advocatus adverſarii. num. 2. Suſpectus ex iisdem cauſis fit, ex quibus teſtis. th. 23. n. 3. Quod arbitrio Judicis relinquitur. num. 4. 5. Ut ſuſpectus non recuſatur, ſi in alia cauſa contra actorem judicaverit, & hic poſtea appellaverit. th. 24. num. 3. Ille, cujus affinitas eſt ſoluta. D. 5. diſſ. 1. c. 6. num. 8. Ordinarius ut tanquam ſuſpectus removeatur, gravior requiritur ſuſpicionis cauſa, quam in removendo judice delegato. D. 94. th. 25. n. 3. Si ut ſuſpectus ab aliquo poſtulatus, dicens nihil probat. th. 26. num. 2. Secus de Jure Canonico. n. 3. Ex imperitia male judicans, non tenetur ex vero delicto. D. 19. th. 79. Secundum leges & ſtatuta pronuntiet, donec contraria probetur conſuetudo. D. 54. th. 1. Ut ſit competens, quid requiratur? th. 2. An & quatenus ſecundum reſponſa JCtorum judicare teneatur, ita ut ejus ſententia, aliter lata, ſit ipſo jure nulla? D. 23. th. 2. Lite pendente litigantes in interiorem familiaritatem admittere non debet. Diſp. 25. th. 17. An ſit competens, ipſe judicare debet. D. 27. th. 2. Diebus ſacris de cauſis publicis valide cognoſcere & judicare nequit. D. 28. th. 7. Et actori & reo in eodem gradu conjunctus, tanquam ſuſpectus, ob hanc ſolam cognationem recuſari nequit. D. 35. th. 3. Nec Jure Wirtemberg. vi Juramenti præſtiti judicio excedere tenetur. ib. Non poteſt conſtituere quaſi uſumfructum. D. 38. th. 18. Eſt obſtrictus decernere juramentum ſuppletorium, ſi alia ratione cauſam decidere nequeat, adeo, ut, niſi deferat, ab ejus ſententia appellari poſſit. D. 44. th. 16. Nihil aliud eſt, quam lex viva & loquens. D. 137. th. 12. num. 5. Juſtum judicium vendere prohibetur. D. 124. th. 19. n. 1. Quis dicatur competens? D. 126. c. 2. th. 6. num. 3. ſeqq. Spontaneum defenſorem non admittens quomodo teneatur? D. 131. th. 70. n. 2. Eſt lex viva, legis miniſter, & executor. D. 138. c. 2. th. 1. num. 5. Officio depoſito quinquaginta diebus in provincia vel civitate manere debet. c. 3. art. 4. th. 4. num. 14. Lege mitior eſſe, & jus, tertio quæſitum, ſine illius facto intervertere nequit. D. 146. tit. 1. th. 6. num. 8. Pecuniam accipiens, ut ſuum officium faciat, vel non faciat, crimen repetundarum incurrit. D. 141. th. 56. An liceat aliquid accipere? ibid. In judicando, quotiescunque jus ſtrictum cum æquitate pugnat, quod bonum & æquum eſt, ſequi debet. D. 104. p. 1. c. 4. th. 7. An veritatem ex actis & probatis apparentem, an vero ſcientiam aliunde ſibi cognitam in judicando ſequi debeat? D. 165. th. 70. Competens, quis ſit in Regalium negotio? D. 166. th. 290. ſeqq.

Judicis recusatio non est modici præjudicii, nec ob quamvis causam fieri potest. D. 94. th. 24. Datio est contentiosæ jurisdictionis. D. 96. th. 5. n. 8. 9. Est curare, ut amor conjugalis sartus tectusque conservetur. D. 66. thes. 41. num. 5. Solius & unius præsentia omnem falsitatis suspicionem excludit. D. 68. p. 3. th. 5. num. 5. Injuria absolutus verus debitor naturaliter nihilominus obligatus, proinde si ex alia causa petat, ipsi ejus, quod debet, compensatio opponi potest. D. 149. tit. 2. th. 9. num. 3. D. 145. tit. 6. thes. 9. n. 2. 3. Injuria perperam condemnatus quemadmodum solutum non repetit, ita quod solvit, compensare nequit, ex alia sc. causa postea secum agente eo, cui condemnatus solvit. D. 149. tit. 2. th. 9. num. 4. D. 145. tit. 6. th. 8. in f. Authoritas operari non debet extra ea, de quibus ipse cognovit. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 41. num. 6. Ad officium pertinet, ut, priusquam partes ad processum admittat, ipse litigaturos ad concordiam reducere studeat. D. 30. th. 1. Sententia, licet iniqua, jus facit. Disp. 131. th. 84. num. 11. Præsentia omnes fraudes & falsitates excludere præsumitur. Disp. 133. th. 8. n. 3. Quænam sit potestas in pœna remittenda? D. 165. thes. 107.

Judici incumbit prospicere, ne quid aut durius aut remissius statuatur, quam causa deposcit. D. 55. thes. 48. num. 4. De consuetudine attestanti non creditur. D. 91. th. 23. num. 31. Permissum est, veritatem quoquo modo eruere. D. 93. p. 2. th. 9. num. 6. Facultatem supplendi sententiam adimit unus dies. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. num. 1. Qui aliquid dat, ut secundum se, etiam in bona causa, judicet, datum per condictionem ob turpem causam non potest repetere. D. 45. th. 4. An liceat æquitatem stricto juri præferre? D. 165. th. 67. seqq. Si quis dederit ut maturet judicium, quid dicendum? D. 45. th. 4.

ad Judicem incompetentem citatus in dubio venire debet, & exceptionem fori declinatoriam opponere. D. 27. th. 1. Nisi ejus incompetentia notoria, ubi citatus impune emanere potest. ib.

a Judice incompetente lata sententia nulla est. D. 55. th. 29. n. 2.

Coram Judice incompetente facta confessio pro extrajudiciali habetur. ibid.

in Judice suspecto recusando viginti conceduntur dies. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. num. 11. Viginti anni de Jure Canonico requiruntur. c. 3. art. 7. thes. 5. num. 4.

pro Judice in dubio præsumitur. Disp. 94. th. 32. num. 1.

Judices prudenter faciunt, qui conviviis a partibus institutis non intersunt. D. 25. th. 17. Non tamen statim ob hanc causam tanquam suspecti recusari possunt. ibid. Romani habebant *Assessores* in jure peritos. D. 57. p. 1. c. 2. th. 5. num. 9. Non necesse habebant consilium Assessorum sequi. n. 10. In Electoratu Saxonico hodie sequuntur necessario Consilium Lipsiensium *Scabinorum* in causis criminalibus. n. 13. 14. & th. 11. Ubi & super puncto torturæ consulere debent. thes. 11. n. 5. 6. In Ducatu Wirtembergico sæpius ad consilium peritorum remittuntur. num. 8. Ut in causis criminalibus. num. 9. Secus in causis judicialibus. num. 10. 11. Jure Civili, etiam partibus petentibus, alios consulere non tenentur. n. 12. 13. Ex juris ignorantia peccantes, eo nomine partibus tenentur. num. 14. In causa ardua, invitis partibus, alios consulere possunt. th. 13. num. 2. Ut & in causa summaria & feudali. c. 3. thes. 2. n. 4. seqq.

Judicum privatas relationes JCti, quibus acta criminalia pro concipienda sententia in Ducatu Wirtemberg. transmittuntur, attendere non debent. D. 69. th. 3. num. 9. 10.

JUDICATUM.

Judicati tempus in actionibus personalibus est IV mensium. D. 55. th. 31. n. 6. D. 66. th. 71. num. 1. D. 65. th. 26. n. 3. D. 64. thes. 37. num. 1. Jure Wirtembergico est unus mensis. D. 66. thes. 54. n. 4. & th. 71. num. 3. 4. Quid de Jure Saxonico, Camerali, Bremensi, Holsat. Mecklenburgensi, Lubeccensi, & Hamburgensi? D. 66. thes. 71. n. 5. D. 65. thes. 26. num. 3. D. 64. th. 37. n. 2. 3. 4. In actionibus realibus nullum est, sed statim executive proceditur. D. 66. th. 70. D. 65. th. 26. num. 4. Jure Wirtembergico hic est tempus arbitrarium. D. 66. th. 70. num. 2. 3. Quid de Jure Saxonico? num. 4. D. 65. thes. 26. num. 5.

in Judicato faciendo quatuor menses obtinent. Disp. 138. c. 3. art. 6. thes. 2. num. 4.

vid. Actio Judicati. Res Judicata. Cautio judicatum solvi.

JUDICIUM.

Judicium quid? D. 64. th. 1. Bonæ fidei & stricti juris adhuc differunt in materia juramenti in litem. D. 144. th. 11. num. 10. 11. Civile nullum hodie famosum. D. 31. th. 12. Secus de Jure Civili. ibid. Incipit a litis contestatione. D. 106. th. 18. In mandato quasi substantiatur. D. 131. thes. 72. num. 2. Nullum dicitur publicum, nisi a lege tale constitutum. D. 141. th. 1. Et publicum & privatum ex uno eodemque facto datur. th. 3.

in Judicio publico Judex competens est qui merum habet Imperium. thes. 2. Quasi contrahitur. D. 103. c. 3. th. 21. num. 6. Non est persona legitima nuncius comparens. Disp. 107. th. 35. n. 5.

Judicia de die fieri debent. D. 138. c. 3. art. 3. th. 1. n. 6.

Judiciorum confusio vitanda est. D. 94. th. 1. num. 1. 2.

in Judiciis quicunque actus per absentes fieri possunt, illi per nuncium recte peraguntur. D. 107. th. 35. n. 7.

JURAMENTUM.

Juramentum quid? D. 143. th. 1. A Christianis, sed non temere, præstari potest. th. 2. D. 95. th. 6. n. 2. Ut valeat, voluntas jurantis externis signis declaranda est. D. 143. th. 3. Mentale quoad Deum effectum suum habet. num. 5. Fit non tantum per verba, sed & per alia signa idonea. th. 4. Præstatur per Procuratorem speciale mandatum habentem. th. 5. Ut in propria persona a parentibus partibus præstetur consultius est. num. 7. De Jure Saxonico, Hamburgensi, Lubeccensi, per Procuratorem non præstatur. D. 65. th. 14. num. 4. 5. D. 64. th. 34. num. 3. 4. 5. Licet sit persona illustris. D. 64. th. 34. num. 5. Validum est, modo quis sciat & intelligat verba jurantia, etiamsi non habeat obligandi intentionem. thes. 6. A quibus præstari possit? thes. 7. seqq. Præstant pubertati proximi, jurare volentes. th. 7. n. 4. 5. Non facile præstent de perjurio suspecti. th. 8. num. 3. Nec deferendum semel perjuro. D. 94. th. 40. Præstare potest mutus. D. 143. th. 8. n. 4. Quandoque filia & uxor in patris & mariti potestate. n. 5. An lege positiva prohiberi possit, ita ut contra hujusmodi prohibitionem præstitum plane non sit obligatorium? thes. 9. & th. 37. De rebus præteritis & præsentibus præstitum requirit veritatem, de futuris justitiam. th. 10. Illicitis præ-

ſtitum eſt ipſo jure nullum. theſ. 11. Si immediate contra utilitatem publicam præſtitum, vel ſi redundat in tertii præjudicium, nullum eſt. n. 5. Habet tres comites. D. 55. th. 18. n. 4. D. 143. th. 10. n. 4. Nullum eſt, ſi quis, poſtea in teſtem productus, juraverit, ſe nolle revelare ſecreta. D. 143. th. 11. num. 6. Si eſt præſtitum ſuper actibus jure poſitivo invalidis. th. 12. Secus de Jure Canonico. n. 2. Limit. n. 3. 4. De Jure Canonico ſervandum eſt, licet res in odium alicujus, cui juratur, ſit illicita. num. 5. De actu invalido præſtitum, an ipſum actum reddat validum? th. 13. ſeqq. Non eſt præſtandum de rebus exiguis, præſtitum tamen ſervandum eſt. th. 16. Super facto individuo indifferente, quod an fiat, an non fiat, nullius intereſt, præſtitum quatenus ſit obligatorium? th. 17. Temerarium quandoque ſervandum eſt. n. 3. Præſtandum ſine omni verbali & mentali æquivocatione, ſecundum mentem deferentis. th. 18. Tacitas conditiones vel ex legis diſpoſitione, vel ex natura negotii admittit, & quas? th. 19. Tacitam habet annexam conditionem: Si potuero, vel ſalvo jure & authoritate ſuperioris. n. 3. 4. Stricti juris eſt, & ultra receptum loquendi morem, vel ad incogitata extendendum non eſt. D. 15. th. 21. num. 7. D. 143. th. 19. n. 6. De vero Deo concipiendum eſt. D. 143. th. 20. Non vero per creaturas. th. 21. Quatenus per Deaſtros præſtari poſſit? th. 20. num. 2. Quale a Judæo præſtetur? num. 5. Solenne & corporale hodie requirit, ut vindicta Dei invocetur explicite. th. 22. num. 3. An ſit, quod conceptum, *beym Wort der ewigen Wahrheit?* n. 6. Non eſt, ſi juratur per animam & propriam vel alienam ſalutem. th. 23. Eſt aſſeveratio facta loco juramenti: *Bey meinem Eyd.* Sed non corporale. th. 24. D. 44. th. 7. Secus de Jure Canonico. ib. An ſit, ſi quis juret: *Bey Eydes-Pflichten?* Diſp. 143. th. 24. num. 3. Non eſt aſſeveratio facta loco juramenti, *an Eydes ſtatt, an recht geſchwohrnen Eydes ſtatt.* D. 44. th. 8. D. 143. th. 25. An ſit, ſi quis dicat: *Mit gutem Gewiſſen, bey meinen Ehren und Treuen?* D. 143. th. 26. Inter mercatores, ſi quis promittat, *bey Treu und Glauben?* n. 4. Non eſt illa formula, *bey Fürſtlichen, Adelichen, &c. Ehren und Glauben.* D. 54. th. 12. D. 143. th. 27. De conſuetudine in perſonis illuſtribus eſt loco juramenti, & ſtricte ſervanda. D. 54. th. 12. D. 143. th. 27. n. 2. Secus in foro Saxonico, & iis in cauſis, in quibus ſolenne requiritur. D. 143. th. 27. n. 3. 4. Nec violatores perjurii crimen committunt. n. 5. Quibus ſolennibus præſtetur? th. 28. Quomodo differat a voto? th. 29. Si præſtitum, jurans obligatur Deo. th. 30. Illi, cui juratum, nullum jus contra jurantem quæſitum eſt. n. 2. ſeqq. th. 31. Quos effectus producat? theſ. 32. n. 2. Heredes jurantis, quatenus de obligatione juſtitiæ quæritur, obſtringit. theſ. 33. Secus quoad obligationem religionis erga Deum. n. 4. Ratione perjurii perſonaliſſimum eſt. n. 4. 5. Ampliatur. n. 6. ſeqq. Ratione illius, cui juratur, reale ſive tranſitorium eſt. theſ. 34. Si non ſervatur, committitur perjurium. th. 35. Promiſſorium de re, ratione jurantis licita, vi metuque extortum, ipſo jure valet. th. 41. 42. Reſcinditur tamen per reſtitutionem in integrum vel abſolutionem. th. 42. n. 2. Melius faciunt illi, qui tale juramentum ſervant. n. 3. ſeqq. Quo quis latroni ſilentium promiſit, an ſit ſervandum? th. 43. Promiſſorium judiciale quid? th. 46. Extrajudiciale quid? th. 47. & 48. In ſpecie

cie quid? th. 48. Hoc vim, efficacem obligationem & actionem producendi, neque de Jure Canonico habet. n. 3. 4. 5. Confirmatorium quid? n. 6. Hoc negotio cui accedit, sua natura civiliter nihil addit. n. eod. Assertorium quid? th. 49. Obligationem civilem & actionem non tollit ipso jure. th. 76. n. 3. Nemine deferente præstitum, a prætore non defenditur. thes. 78. n. 2. Hodie nullum in judicio, nisi interloquente judice, præstatur. n. 3. D. 95. th. 9. n. 7. 8. Mixtum quid? D. 143. th. 99. An deferatur vel præstetur a Syndicis vel administratoribus? D. 10. th. 12. num. 4. D. 65. th. 14. Sequitur naturam negotii, cui adjicitur. D. 14. th. 12. n. 3. D. 15. th. 19. num. 2. th. 21. num. 3. Quod per id tantum firmius redditur. ibid. Tantum valet in praxi, quantum valet renunciatio specialis. D. 14. th. 12. n. 7. D. 15. th. 21. Non extensive, sed intensive operatur. D. 15. th. 19. n. 3. Ab actore reo in quacunque judicii parte deferri potest. D. 65. th. 11. n. 1. Jure Saxonico Elector. ante guarandam præstitam, vel litem contestatam. num. 2. 3. Non mutat promissionem, sed factam cum suis qualitatibus confirmat. D. 83. th. 38. n. 7. D. 143. th. 19. n. 2. Ex levi calore iracundiæ factum validum & obligatorium est, secus vero si ira fuerit vehemens. D. 92. thes. 20. De conscientia est synonymum juramenti credulitatis. D. 93. p. 1. th. 13. Veritatis facile non præstat præcise negans, se aliquid tempore ebrietatis fecisse. th. 28. n. 7. Credulitatis negative conceptum, an differat a juramento ignorantiæ? D. 93. p. 2. th. 7. thes. 13. num. 3. th. 36. n. 3. th. 37. D. 95. th. 80. n. 2. seqq. De ignorantia præstat ille, qui nullam rei scientiam aut justam credulitatis rationem habet. Disp. 93. p. 2. th. 7. n. 1. & th. 17. Defuncto delatum an pro præstito habendum? th. 10. num. 2. seqq. D. 95. th. 22. seqq. Heredes præstare non tenentur. Disp. 65. th. 19. n. 1. Veritatis præstatur ab herede, quando exactam facti defuncti notitiam habet. D. 93. p. 2. th. 14. A lege vel statuto delatum an per heredem præstari possit? th. 10. n. 13. 14. 15. & th. 15. Veritatis præstatur super certa re. thes. 18. n. 6. Promissorium duplicis est veritatis. th. 26. num. 7. 8. Ignorantiæ etiam dubitans præstare potest. th. 36. n. 4. Ne judicis authoritate temere præstetur, ejusdem est prudenter prospicere. D. 95. th. 9. n. 3. Delatum & injunctum recusans habetur pro confesso & convicto. th. 19. n. 2. Delatum & susceptum, si defunctus fuerit in mora præstandi, heres ejus illud nec præstare, nec referre potest. th. 22. Illo, cui delatum, mortuo, non habetur pro præstito. num. 9. Neque pro relato. th. 23. Si defunctus non fuerit in mora & per adversarium steterit, quo minus ille juramentum præstiterit, habetur pro præstito. th. 24. Si vero per illum non steterit, non habetur pro præstito, nec relato, neque heres referre potest. n. 3. 4. Si defunctus, antequam super delati juramenti susceptione voluntatem suam declararet, mortuus fuerit, illud non habetur pro præstito, nec heredes ejus referre possunt. thes. 25. Si defuncto delatum, & ab ipso præstitum non fuerit, quid juris quoad ejus heredes in Electoratu Saxoniæ? th. 26. D. 65. th. 19. n. 2. Quod deferentis heredibus illicite defertur, habetur pro injuste recusato. D. 95. th. 37. n. 5. seqq. Si contra matrimonium nulliter delatum, & deliberato pro matrimonio relatum est, hoc non est relatio, sed prima delatio. th. 88. n. 3. 4. Quod referri non potest, an ab eo, cui dela-

delatum, omnino præſtandum ſit? th. 89. 90. Se in ludo, etiam illicito, perditum, non repetiturum, vel promisſum ſoluturum, eſt obligatorium. D. 42. th. 14. An quis poſſit præſtare per procuratorem? D. 44. th. 5. An fieri poſſit per literas ſ. epiſtolam? ibid. Si delatum, vel adverſarius conſentit, tutor ad juramentum volens admittitur, nolens non compellitur. th. 10. Limitatur. ibid. Voluntarium ſicut nemo deferre, ita nemo juramentum delatum invitus ſuſcipere cogitur, ſed libere poteſt recuſare. th. 12. Nec qui tale defert, de calumnia jurare tenetur. ibid. Qui detulit, regulariter revocare non poteſt. th. 13. Dummodo novæ non ſupervenerint probationes. ib. Judiciale deferens auditur, etſi nihil omnino probaverit. theſ. 14. Etſi aggreſſus probationem in ea deficiat. ib. An per nuncium præſtari poſſit? Diſp. 107. th. 35. num. 11. An ſit obligatorium quo cliens advocato ſuo lite pendente & re adhuc integra palmarium in caſum victoriæ promiſerit? D. 108 th. 36. 37. Quod absque diſpendio ſalutis æternæ ſervari poteſt, nec redundat in alterius tertii, privati etiam, nedum Reipubl. detrimentum, ſervandum eſt. th. 36. n. 10. Filiusfamil. de peculio caſtrenſi vel in litem defert. D. 110. th. 7. n. 5. Omne tres requirit comites, Juſtitiam, Judicium & Veritatem. D. 114. th. 25. Etiam in juramento in litem & credulitatis. ibid. Sibi delatum, reus teſtibus vel aliis legitimis probationibus ſuffultus, præſtare haud cogitur. D. 119. th. 16. Semper ejus negotii ſequitur naturam, cui adjectum eſt. D. 131. th. 38. n. 2. Nunquam firmat actum nullum ex defectu poteſtatis in præjudicium tertii. th. 87. num. 3. Univerſitati delatum an præſtent Adminiſtratores & Seniores? theſ. 90. In teſtamento poſitum vim clauſulæ codicillaris habet. D. 132. th. 16. num. 4. Facit ut actus valeat omni modo, quo poſſit. ibid. Quod negotio accedit, imitatur naturam contractus, & ejus conditiones recipit. D. 142. §. 3. th. 15. num. 1. Judiciale an in condictione indebiti deferri poſſit? D. 145. tit. 6. th. 19. n. 3. Minoris corporale excludit remedia ratione ætatis competentia, ſed non querelam enormis læſionis. Diſp. 154. tit. 5. §. 1. theſ. 77. Sine dolo & vi ſponte præſtitum confirmat actus jure validos. D. 139. th. 6. num. 11. Et de Jure Canonico etiam invalidos. ibid. Reſcindi nequit per reſtitutionem in integrum. ibid. Supplet ſolennitates. ib. Limitatur. ibid. Sed non conſenſum. ibid. Promiſſorium merum regulariter efficaciter non obligat. th. 6. n. 11. Secus de Jure Canonico. ibid. Vel dolo elicitum vel metu extortum an valeat? ibid. Relaxare vel abſolvere a juramento ad effectum agendi Imperator vel Camera poteſt. D. 165. th. 11. Diſp. 166. theſ. 81. An deferri poſſit, actore nil probante? Diſp. 44. theſ. 17.

Juramenti præſtationi Jure *Civili certus* terminus præfixus non eſt. D. 65. th. 12. n. 1. Secus Jure Electorat. Saxoniæ. num. 2. Præſtatio non aſpergit aliquam infamiæ maculam. D. 95. th. 6. num. 6. Præſtationem interdum validam reddit conniventia judicis. th. 9. n. 9. Uſus in curia mercatorum quis? D. 100. th. 317. Conditio in conventionibus & contractibus admittitur, & negotium facit conditionale. Diſp. 44. th. 1. Etſi futurum reſpiciat & contineat. ibid. Conditio in ultimis voluntatibus, etiam m. c. donationibus, tanquam turpis regulariter rejicitur, ita ut hujusmodi diſpoſitiones pro puris

ris habeantur, illarumque dies ex tempore mortis cedat. ibid. Etsi rem, quam quis juramento jussus est promittere, omnino præstare teneatur, nec relictum prius efficaciter petere possit. ibid. A defuncto præstiti relaxationem ad effectum agendi vel excipiendi heres petere necesse non habet. th. 9. Judicialis delationi locus est & in actione recantatoria. th. 15.

Juramento quod contractui & negotio accessit, inesse censetur eadem conditio, quæ ipsi negotio tacite inest. Disp. 142. §. 3. th. 15. n. 1.

ad Juramentum voluntarium pertinet actio ex jurejurando. D. 106. concl. 13. D. 115. th. 8.

Juramento expressa voluntas vim habet geminati & expressi consensus. D. 139. th. 6. n. 11. Se soluturum promittens an compensare queat? ibid. Contrahentium contractus nunquam confirmatur, quando ille ratione alterius infirmatur. D. 73. th. 35. num. 4. Non confirmatur, quod ipso jure nullum est. D. 76. th. 34. n. 3. Supervacuo onerari nemo debet. D. 93. p. 1. thes. 6. num. 15.

ex Juramento quando probetur enixa voluntas? D. 139. th. 6. n. 11. Ipso, qua tali, quæ oritur, obligatio religionis ad Deum non ad heredes jurantis transit, nec illi ad promissi jurati impletionem sub perjurii reatu tenentur. D. 44. th. 9. Etsi in juramento expresse heredum mentio facta. ibid.

in Juramento vindicta Dei invocatur vel explicite, vel implicite. D. 143. th. 22. seqq.

Juramenta, si partes, præsertim judicialia, præsentes & in propria persona præstare coguntur, magis prospectum & conscientiis & Reip. D. 44. th. 5. Quæ non in tertii præjudicium redundant, nec verguntin dispendium salutis æternæ, servanda sunt de Jure Canonico & moribus. th. 6. Secus de Jure Civili. ibid.

Juramentorum in materia, etiam in terris Imperii magis ad Jus Canonicum, quam Civile respicitur. Disp. 95. thes. 67. num. 10.

per Juramenta negotia & actus per se nulli non confirmantur. D. 44. th. 6.

a Juramentis omnes calumniosæ interpretationes abesse debent. D. 143. th. 42. num. 8.

vid. voc. Actio ex Jurejurando.

JURAMENTUM CALUMNIÆ DE NON FRIVOLE APPELLANDO.

Juramentum calumniæ de non frivole appellando quid? D. 143. th. 54.

JURAMENTUM CALUMNIÆ GENERALE.

Juramentum calumniæ generale quid? D. 143. thes. 99. Potest abrogari. D. 44. thes. 19. In Camera Imper. adhuc in usu est. D. 39. th. 19. D. 143. thes. 99. num. 4. Præstatur in ipso litis exordio, vel statim in continenti post. D. 66. th. 51. num. 1. D. 143. th. 106. Jure Canonico in quacunque judicii parte. D. 66. thes. 51. num. 2. 3. Præstatur in propria persona a litigantibus. thes. 52. num. 1. D. 143. th. 109. Jure Canonico etiam per procuratorem speciale mandatum habentem. D. 66. thes. 52. num. 2. 3. D. 143. th. 109. num. 2. Limitatur nisi adsit periculum perjurii. D. 66. th. 52. num. 4. Si petitum & non præstitum, judex etiam post conclusionem illud partibus injungere, aut ex officio usque ad conclusionem exigere potest. D. 66. th. 51. n. 4. D. 143. th. 106. n. 3. 4. Licet non petitum, præstandum tamen est. D. 66. thes. 53. D. 143. thes.

thes. 101. Secus de Jure Canonico & moribus nostris. ibid. Petitum nec partes, nec judex sine nullitate remittere possunt. D.66.th. 53.num.5. D.143. th.11.D.95. th. 52. num. 3. 4. Quæ nullitas in Camera Imper. non attenditur. D.143.th.111. n. 3. Partes sibi invicem expresse remittere nequeunt. D.65.th.13.num.1. D.143.thes.101. num. 2. Est juris positivi, ideo etiam iterum abrogari potest. D.66. thes. 53. num.3. D.143. thes.100. Jure Saxonico plane in desuetudinem abit. D.65. th. 13.num.2. Defertur a Judice vel ex officio vel ad partis petitionem, viva voce factam. D.143.th. 101.n.3.4. Tam actor, quam reus exigere potest. num. 5. Quibus & in quibus causis deferatur? th. 102. & 103. Ubi præstetur? thes. 107. Exactum omnino, & quidem primum a primo deferente præstandum. th. 108. Universitatis nomine per majorem vel idoneam ejus partem præstatur. th. 109. num. 3. Jure Canonico per Syndicum cum speciali mandato. ibid. Recusans actor causa cadit, expensas soluturus. th. 110. Reus in civilibus condemnatur. num. 2. Ante sententiam moram purgare potest. num. 3. An poena recusationis transeat in heredes? num.4. Procurator & advocatus, quid juris? n. 5. Præstitum in eadem causa & instantia non repetitur. th.112. A suspicione calumniæ liberat. n. 2. Non liberat a calumnia, nec expensis. num. 2. 3. Præstanti non datur spatium deliberandi. D. 93.p.2.th.28.num.5. Si petitum, adversarius quoque vicissim exigere potest. D.95.th. 52. num. 5. 6. De judicii substantia non est, sed exactum (præterquam in scriptis) nec præstitum, reddit judicium nullum. D. 119. thes. 11. Litigantes tacite tantum sibi invicem remittere possunt de jure Canonico. D. 139. th. 5. n. 2. Nominanti potest deferri si calumniæ adest suspicio. D. 106. thes. 10. num. 5.

JURAMENTUM CREDULITATIS.

Juramentum credulitatis quid? D.93.p. 1. thes. 11. Affirmativum & negativum quid? th. 11. & 12. Quæ habeat in jure synonyma? th.13.seqq. Approbatum & in viridi observantia est. th.16. 17. Cur introductum? thes. 18. 19. Ut quis præstare possit, non sufficit quælibet suspicio vel opinio. th.20.21. Debet scire, quodnam juramentum præstet, & quomodo affirmativum & negativum differant. th. 22. Prius in rei veritatem, omnesque circumstantias, ut aliquam notitiam ejus rei habere possit, inquirere debet. th. 23. Non præstant defectu judicii laborantes. th. 24. Majorem circumspectionem & judicium requirit, quam juramentum veritatis. n.2. & p.2. th. 34. n. 9. Affirmativum non præstat ille, qui nullam plane cognitionem, nec verisimilem de re controversa habet. p. 1. th. 25. & p.2. th. 6. Per procuratorem cum speciali mandato præstari potest. p. 1. thes. 25. num. 5. Per eum præstari potest, qui probabilem de re controversa certitudinem habet, licet de ea non appareat. num. 6. Si præstitum, in causas credulitatis regulariter non inquiritur. ib. Concipitur vel in tempus præsens, vel præteritum, nunquam futurum. th. 26. Quale objectum habeat? thes. 26. 27. Affirmativum non defertur super rebus, quæ ex infallibilibus fundamentis certæ sunt. thes. 28. Super facto proprio. num. 2. 3. 4. Limitatur. num. 5. Negativum defertur, si quis aliquid in enormi ebrietate commissum dicat. num. 5. 6. Potest esse, licet in ejus delatione vel præstatione vox credulitatis non sit addita. th. 29. A quibus

bus & cui deferatur? p. 2. th. 1. seqq. Pupillis delatum in tempus pubertatis defertur. th. 3. num. 2. 3. Quo casu tutores inviti ad jurandum non coguntur. num. 4. 5. In reliquis tamen juramentis legalibus tutores de credulitate jurare compelluntur. num. 6. 7. 10. Quid de Jure Saxonico? thes. 4. Pro utroque tutor plurium pupillorum inter se litigantium præstare nequit. th. 3. n. 9. Ut præstet procurator vel defensor, an cogi possit? thes. 5. Non defertur de perjurio suspecto, vario & vacillanti. num. 13. 14. Dubitanti. th. 6. num. 5. seqq. Plane non informato. n. 12. 13. Si alius adsit, qui sciat rem per proprium sensum corporis. num. 14. Si negative conceptum an differat a juramento ignorantiæ? th. 7. num. 2. seqq. & th. 17. num. 3. th. 36. num. 3. & th. 37. D. 95. th. 80. Quod præstatur ab eo, qui nullam rei scientiam, aut justam credulitatis rationem habet. D. 93. p. 2. thes. 7. num. 1. Præstatur super facto alieno seu tertii, cujus aliquam notitiam quis habet. D. 143. th. 88. num. 2. 3. D. 93. p. 2. th. 8. 26. Quandoque super facto proprio. D. 93. p. 2. th. 26. Ab herede super facto defuncti. th. 9. v. D. 95. th. 80. Non vero si factum conscientiæ tantum defuncti commissum fuerit. D. 93. p. 2. th. 10. Quid de Jure Saxonico? th. 11. Si factum scientiæ quoque & notitiæ defuncti commissum fuerit? th. 12. Ubi de sua credulitate jurat heres. th. 13. Heredis ante hoc juramentum præstitum decedentis. th. 13. num. 2. Habente aliqualem notitiam, non vero exactam rei controversæ scientiam. th. 14. 15. 16. De sua ignorantia nullam notitiam aut informationem habente. thes. 17. Et ignorantiæ non promiscue a judice deferendum est. thes. 17. num. 3. seqq. Defertur artis cujusdam peritis. th. 18. seqq. An a teste præstari possit? th. 24. 25. An a judice in supplementum deferri possit? th. 27. Est juramentum calumniæ dandorum, respondendorum, & quandoque juramentum in litem veritatis. th. 28. seqq. An sit juramentum purgationis, quod defuncto delatum, sed ab ipso ante ejus mortem præstitum non fuit? th. 32. An sit juramentum diffessionis, minorationis? th. 33. Jurans secundum rationabile judicium pro certo credere debet ita esse, prout ab ipso juratum est. thes. 34. n. 4. 5. 6. Et quidem hoc verum esse ex justis ac gravibus causis credere. th. 35. Et sufficientem diligentiam, ut certo sciat, adhibere. num. 2. 3. 4. Et si in bivio rationum constitutus, alteram partem magis veram esse probabiliter existimare debet. n. 5. 6. Qua formula concipiatur? th. 38. Susceptum, vel a judice delatum, præstandum est. th. 40. An referri possit? num. 3. seqq. Recusans jurare super facto alterius, aliis probationibus uti potest. th. 41. Susceptum sine justa causa revocari nequit. n. 4. Si est præstitum, sequitur vel condemnatio vel absolutio. th. 42. n. 2. Jurans an & quando incurrat perjurium? n. 5. An remitti possit? th. 43. Regulariter non est, quod ob incolumitatem loci aut securitatem publicam præstatur. coroll. 9. Super Credulitate temerarie jurans non statim committit perjurium. coroll. 6.

JURAMENTUM DIFFESSIONIS.

Juramentum diffessionis quid? D. 143. th. 54. n. 3. An sit juramentum credulitatis? D. 93. p. 2. th. 33.

JURAMENTUM LITIS DECISORIUM.

Juramentum litis decisorium quid? D. 143. th. 64. Defertur vel a judice, vel a partibus, in vel extra judicium. th. 64. num. 2.

num. 2. Voluntarium quid? num. 3. Suscipitur libera voluntate. th. 65. Deferens non jurat de calumnia. num. 2. Qui deferre possunt & quibus? th. 66. 67. Defertur in omnibus causis, etiam matrimonialibus pro matrimonio. thes. 68. Susceptum statim præstandum, nec recusari aut referri, vel revocari a deferente, bene vero remitti potest. th. 70. Judiciale quid? thes. 77. Defertur ab actore & reo. th. 78. Etiam ab illo, qui nihil probavit, vel in probatione deficit. th. 79. Defertur in omnibus causis etiam famosis. th. 82. D. 95. th. 58. num. 3. Non vero in criminalibus. D. 143. th. 82. num. 3. Limitatur. num. 4. 5. Defertur super facto alieno. th. 83. n. 2. Non defertur in casu L. 14. §. 3. C. de non num. pec. nec si quis suam intentionem plene probavit. th. 81. num. 2. 3. Super facto alieno. th. 83. n. 2. A judice interloquendo confirmatur. th. 78. n. 1. Deferens, petente adversario, jurare debet de calumnia. n. 4. Hoc si recusat, principale pro præstito habetur. n. 5. Limitatur. n. 6. Quatenus deferatur in causis matrimonialibus? th. 83. An deferatur illa in causa, in qua requiritur probatio per scripturam? num. 5. Quando & quomodo referatur? th. 84. Delatum non potest recusari. thes. 85. Limitatur. n. 2. Recusans habetur pro confesso, si tamen condemnatus, appellare potest. n. 3. 4. Referri potest, nec referens jurat de calumnia. th. 86. Relatum omnino est præstandum. num. 3. Recusans habetur pro confesso, neque appellat. n. 6. Tutor quoque præstare debet. n. 7. Quando referri non possit? th. 87. Susceptum neque revocari, neque referri potest. th. 88. Limitatur. n. 2. Quomodo & in quo loco præstandum? n. 4. Per Procuratorem, Syndicum, Tutorem & Curatorem quando præstari possit? num. 5. seqq. Universitati per ejus Administratores præstari debet. n. 7. Heres non præstat. n. 10. Susceptum non habetur pro præstito. n. 11. seqq. Si præstitum, sequitur absolutio vel condemnatio, neque appellatur, vel de perjurio quæritur, vel sententia ob instrumenta noviter reperta retractatur. th. 89.

ex Juramento voluntario præstito nascitur actio in factum. th. 71. Quæ personalis est & nova, quæ tamen priorem non tollit. th. 72. Cui, adversus quem & ad quid detur? th. 73. 74. Exceptio jurisjurandi quid? th. 76. Prodest fidejussori. n. 2.

JURAMENTUM IN LITEM.

Juramentum in litem quid? D. 144. th. 1. Affectionis quid? th. 2. 3. Defertur a Judice cum, vel sine taxatione. th. 5. Ob dolum & culpam latam rei, non vero levem. th. 6. Actori volenti, & qui dominus est actionis. th. 7. 8. Procuratori cum speciali mandato. thes. 8. n. 2. 3. An procuratori in rem suam? n. 4. Tutori & Curatori volenti. n. 5. Matri tutrici. n. 6. Non defertur, si aliunde de rei æstimatione constat. th. 5. n. 3. 4. Si injuste delatum, an adversarius appellare possit? n. 5. Quibus personis deferri non possit? th. 8. num. 7. seqq. Contra quos & quibus in causis deferatur? th. 9. seqq. Si delatum, quid actor jurare debeat? th. 12. Si præstitum, reus condemnatur in quantitatem juratam. th. 14. Non rescinditur prætextu perjurii. n. 2. Limitatur. ib. Dominium statim transfertur, si res est actoris propria, & reus illam possidet. n. 3. An evictio hoc casu ab actore præstetur? n. 4. Veritatis quid? th. 16. Defertur a Judice etiam propter levem rei culpam & moram, necessitate hoc exigente & quibus?

bus? th. 17. 18. 19. Contra heredes, etiam ex dolo, & culpa defuncti, modo actio in heredes competat. th. 20. In stricti juris & bonæ fidei judiciis contrariis. th. 21. Si præstitum, reus condemnatur in summam juratam. th. 23. Non facile de perjurio quæritur. n. 2. Exinde, quod sit quandoque juramentum credulitatis, non fit affectionis. D. 93. p. 2. th. 31. n. 2. seqq. Locum non habet in actione, ne quis eum qui in jus vocabitur, vi eximat, ad æstimandum actoris interesse. D. 27. th. 6. In actione finium regundorum. D. 41. th. 1. Affectionis locum habet in bonæ fidei actionibus. D. 44. th. 20. In judicio empti. ibid. D. 115. th. 9. Judex non defert ex juris necessitate. D. 118. th. 24. Locum habet in condictione furtiva, si res non amplius & æstimatio rei præstanda. D. 146. tit. 1. th. 1. th. 7. n. 4. Non locum habet in actione de eo quod certo loco. tit. 4. th. 5. num. 4. In actione de recepto. D. 105. th. 51. n. 3. Affectionis sc. ibid. Limit. n. 4.

ad Juramentum in litem admittitur, quis simul litis dominus & non dominus est. D. 114. th. 21.

JURAMENTUM MALITIÆ.

Juramentum malitiæ quid? D. 143. thes. 50. A quo exigatur? th. 52. Quando & ob quas causas? num. 2. seqq. Quo tempore & a quibus personis? th. 53. Recusans præstare, quoad illum articulum habetur pro confesso. n. 5. Vel si detulerit juramentum judiciale, illud habetur pro præstito. ib.

JURAMENTUM MINORATIONIS.

Juramentum minorationis quid? D. 143. th. 49. n. 3. & D. 144. th. 15. n. 2. An sit juramentum credulitatis? D. 93. p. 2. th. 33. n. 5.

JURAMENTUM PERHORRESCENTIÆ.

Juramentum perhorrescentiæ quid? D. 143. th. 54. n. 2. D. 94. th. 6. A quo introductum? D. 94. th. 7. seqq. Est tale vel propter judicis suspicionem, vel propter adversarii potentiam. th. 6. n. 4. Defertur a judice immediate superiore pro processibus propter perhorrescentiam implorato. th. 12. 13. 14. Limitatur quoad Curiam Pontificis. th. 14. n. 3. Raro a Principe Imperii, si quis ejusdem inferiorem judicem perhorresceret. th. 13. n. 3. An coram honestis viris præstari possit? th. 15. Præstare volens, se ad illud coram superiore offerre debet. th. 16. Non defertur sine causæ cognitione. th. 17. Hic judex superior de causis perhorrescentiæ ipse cognoscit. n. 5. & th. 18. Ubi causæ allegatæ notorie sunt falsæ. thes. 28. Actori si reus plures haberet judices primæ instantiæ, nec omnes suspectæ essent. th. 43. Ut deferatur, causæ debent esse justæ, & specialiter expressæ. th. 19. seqq. Non frivolæ, sed sufficientes, & in summis judiciis gravissimæ. th. 25. Debent esse verisimiles & probabiles. th. 26. & 31. Et si sunt legitimæ, & notorie veræ, vel de illis instrumentis &c. constet, hoc juramentum superfluum est. th. 27. An deferatur ob causas dubias? th. 29. seqq. Antequam actori deferatur, an reus citandus sit? th. 34. An promotoriales sint decernendi? th. 35. A quibus præstetur? th. 36. 40. Pupilli, viduæ &c. adversarios suos statim ad superiorem vocantes non præstant. thes. 37. An locum habeat contra pupillum, viduam, & alias miserabiles personas? th. 44. Locum habet in omnibus causis,

primæ & secundæ instantiæ. thes. 45. Non vero in casu denegatæ vel protractæ justitiæ. th. 47. n. 3. Nec in causis semel coram inferiore cœptis. th. 46. Limitatur. n. 2. Quomodo concipiatur? th. 47. Si jam præstitum, & processus coram superiore sit impetratus, an contraria rei probatio admittatur? th. 49. 50. Judex superior subditum inferioris, mediata citatione, sine subsidiaria evocat. D. 94 coroll. 2.

JURAMENTUM PURGATIONIS.

Juramentum purgationis quid? D. 143. th. 55. Est vel simplex, vel non simplex. n. 3. 4. 5. Introductum est propter defectum aliarum probationum. th. 56. Est everticulum omnium suspicionum. D. 64. th. 48. n. 4. Defertur quandoque a judice ex officio. D. 143. th. 57. in defectu probationis legitimæ ob suspiciones gravantes. thes. 58. Gravato tam reo, quam actori. th. 59. Non vero infamia notatis. n. 5. In omnibus causis, etiam injuriarum & criminalibus. th. 60. Non vero in causis matrimonialibus sine indiciis & sufficientibus præsumptionibus. D. 11. th. 94. n. 7. Qui præstitit, liberatus est a suspicionibus. D. 143. thes. 61. Delatum præstandum est coram judice in propria persona. thes. 62. Referri vel alteri juramentum calumniæ desuper deferri nequit. n. 2. Ab adversario in causis criminalibus remitti non potest. num. 3. Recusans habetur pro convicto. num. 4. Innocentiam tamen aliter probaturus auditur. num. 5. Si præstitum, jurans etiam quoad expensas definitive absolvitur. th. 63. Limitatur. num. 2. Præstanti regulariter expensæ non adjudicantur. n. 3. Quod defuncto delatum, sed ab ipso ante ejus mortem præstitum non fuit, an sit juramentum credulitatis? D. 93. p. 2. thes. 32. Non potest sine aliis probationibus deferri fœminæ, cum qua alius quis confiteatur se adulterium commisisse. D. 55. th. 24. num. 3. 4. Parentibus non est deferendum, si septimo mense, etiam in principio, ipsis natus sit filius. D. 25. th. 6. D. 116. th. 3.

ad Juramentum purgationis non devenitur, nisi adsint sufficientia indicia & præsumptiones. D. 44. th. 11.

Juramento purgationis gravari non debet, ob solam stupri & imprægnationis confessionem stuprator matrimonii promissionem negans. th. 12.

JURAMENTUM RESPONDENDORUM.

Juramentum respondendorum est juramentum credulitatis negativum. D. 93. p. 1. thes. 11. num. 12. & seqq. & p. 2. th. 30.

in Juramento respondendorum positione aliqua per credo affirmata, res habetur pro satis probata. coroll. 1.

JURAMENTUM SUPPLETORIUM.

Juramentum suppletorium quid? D. 143. th. 90. Defertur vel partibus petentibus, vel ex officio, etiam post causæ conclusionem. th. 91. Ob inopiam probationis semiplenæ tantum. th. 92. Non vero, si factæ unius probationes per contrarias fuerint elisæ. n. 4. Prævia causæ cognitione. n. 5. Vel per interlocutoriam, vel in ipsa definitiva. th. 93. Actori & reo, modo sit fide dignus & veritatem sciat. th. 94. Non vero usurariis, perjuris. &c. num. 4. Digniores hic præferuntur indignioribus. n. 5. In causis civilibus dubiis. thes. 95. Quando in causis matrimonialibus & criminalibus deferatur? n. 5. seqq. Delatum omnino præstandum, nec referri potest. th. 97. Recusans sine

ne justa causa causa cadit. n. 4. Quandoque appellare potest. num. eod. Judex non remittit. num. 5. Limitatur. ibid. Si præstitum, sequitur sententia pro jurante. th. 98. Appellari hic potest. num. 2. Sententia quando retractari possit? n. 3. seqq. An morte illius, cui delatum, pro præstito habeatur? num. 4. Sive necessarium adversario ex justa causa potest referri. D. 44. thes. 18. Decernere, judex est obstrictus, si alia ratione causam decidere nequit. th. 16. Judex ex officio, etiam post causæ conclusionem, deferre potest. D. 119. th. 17.

JURAMENTUM TAXATIONIS EXPENSARUM.

Juramentum taxationis expensarum quid? D. 144. th. 15. n. 3.

JURAMENTUM ZENONIANUM.

Juramentum Zenonianum quid? D. 144. th. 15. n. 1.

JURAMENTI RELATIO.

Juramenti relatio quid? Disp. 95. th. 3. Cur & a quo introducta? th. 5. 6. 7. & th. 97. Fit voluntate referentis in judicio expressa. th. 8. Facta voluntate patris a judice cum causæ cognitione confirmatur. th. 9. & 99. A judice in delatione juramenti necessario reservanda non est. thes. 9. num. 11. seqq. Fit ab actore & reo, cui juramentum in judicio legitime est delatum. th. 10. A tutoribus vel curatoribus minorum. th. 14. Sed tamen circumspecte. thes. 16. A patre respectu peculii adventitii. th. 14. num. 3. Limitatur. num. 4. A procuratore in rem suam, vel omnium bonorum. th. 15. Modo faciat ex justa & urgenti causa. th. 16. A Vasallo de feudo litigante. th. 17. Ipsis litigantibus, qui illud prius detulerunt, non judici, nec advocatis. th. 29. Pupillorum tutoribus vel curatoribus, si ipsi juramentum detulerunt. th. 33. 34. Ipsis pupillis & minoribus &c. si ipsi cum consensu tutorum & curatorum juramentum detulerunt. th. 35. Quod hinc usque ad pubertatem differtur. n. 4. Actori & reo, nobilibus & plebejis etiam infamibus. th. 36. Heredibus deferentium, qua talibus. th. 37. n. 5. & seqq. & th. seqq. Illi tantum, qui rei controversæ notitiam habet. th. 43. Illius saltem juramenti, quod delatum est. th. 54. Licet delatio sit invalida ob talem causam, quæ favorem & conditionem ejus, cui delatum, respicit. num. 2. seqq. Non quod semel susceptum vel relatum. th. 55. 56. In omnibus causis. thes. 57. In actionibus ex delicto descendentibus, quæ non sunt turpes. th. 62. 70. Super facto deferentis proprio. th. 76. Communi. th. 77. Alieno, seu tertii, & quando? th. 78. In causis feudalibus th. 88. Non fit ab eo, cui vel a lege, vel a judice juramentum est delatum, vel si jam semel fuerit relatum. th. 11. & 55. 56. Ab eo, qui facultatem de re controversa disponendi vel transigendi non habet. th. 12. seqq. A fœmina nostris moribus. th. 13. num. 3. Neque ab earum curatoribus. th. 14. num. 2. A personis conjunctis pro conjunctis cum cautione de rato agentibus. th. 15. n. 6. Ab herede, si defunctus, cui juramentum delatum erat, elegerit testibus vel aliter intentionem suam probare, & ante ejus mortem decesserit. th. 20. Vel si ipse defunctus, adversario delatum, jam retulerit. th. 21. Vel si fuerit in mora delatum & susceptum præstandi. th. 22. Vel si, mora non interveniente, mortuus fuerit, antequam præstaret. thes. 24. Vel super susceptione delati juramenti voluntatem suam declararet th. 25.

th. 25. Si juramentum delatum est voluntarium. th. 45. Si est legale. thes. 46. A judice delatum. th. 47. & seqq. D. 143. th. 86. Limitatur. D. 143. th. 87. Ob inventarium non confectum delatum. D. 95. th. 51. Calumniæ, seu sit generale seu speciale. th. 52. & 53. In actione injuriarum recantatoria & condictione furtiva. th. 69. In causis matrimonialibus & quatenus? th. 88. num. 2. seqq. An fiat ab illo, cui de facto proprio juramentum est delatum? thes. 27. 71. seqq. Ab illo, qui semel suscepit? th. 28. Procuratori? th. 30. seqq. Illi, qui juramentum ex abundanti detulit? thes. 44. In causis & actionibus famosis, & turpibus, ubi reo juramentum delatum est? th. 58. seqq. Si heredi neganti a se hereditatem vel speciale fideicommissum relict. in casu L. ult. C. de fideic. jurament. delatum fuerit? th. 81. seqq. In juramento credulitatis. th. 79. D. 93. p. 2. th. 40. n. 3. seqq. Non est, si juramentum contra matrimonium nulliter delatum, deliberato pro matrimonio relatum fuerit. D. 95. thes. 88. n. 3. 4. Si non habeat locum, an tunc juramentum ab eo, cui delatum, omnino præstandum sit? th. 89. 90. An super uno aut quibusdam articulis fieri possit, si juramentum super pluribus articulis delatum fuit? th. 91. 92. Super illa ipsa causa, puncto, vel membro, de quo juramentum est delatum, facienda est. th. 93. Nec admittitur illis in punctis, quæ in se sunt diversa, ad eandem tamen causam & effectum tendunt. th. 94. Cum delatione, ratione ejusdem causæ & articuli, non vero quoad qualitatem assertionis convenire debet. th. 95. Ut quoad ipsius jurisjurandi formulam conveniat, necesse non est. thes. 96. Ubi & quando fiat? th. 98. An a referente, ita ut delatum præstare possit, revocari queat? thes. 100. seqq. Vel ut intentionem suam instrumentis vel aliter probare possit? th. 103. Si facta referens tenetur de calumnia jurare. th. 104. Cui facta, delatum revocare nequit. th. 105. Omnino illud præstare debet, nec referre. thes. 106. Neque intentionem suam aliter probare potest. th. 107. Recusans, causa cadit, neque appellat. th. 108. Si præstitit, contra referentem pronunciatur, qui neque appellare potest. th. 109. An referens hoc in casu in expensas condemnandus? thes. 109. num. 4. Si facta, referens tamen juramentum relatum remittere potest. th. 110. Relationis impedimentum non statim impedit juramenti delationem. D. 143. th. 80. n. 2.

JURAMENTI RELAXATIO.

Juramenti relaxationem ad effectum agendi heres jurantis petere, necesse non habet. D. 143. th. 33. n. 8. Non requirit juramentum dolo elicitum. th. 44. n. 2. 3.

Juramenta relaxare judices seculares ex justa causa possunt. th. 37. n. 3.

in Juramentis relaxandis magna adhibenda est cautela. ibid.

JURARE.

Qui Juravit, se, e. gr. Titiam ducturum, ille eandem ob præcedentem, quam ignoravit, & subsequentem fornicationem bona conscientia repudiare potest. D. 44. th. 2. Se Insulam ædificaturum, interesse præstando liberatur, nec præcise ad factum illud compellitur. thes. 3. Licitum, quod illicitum credidit, præstare debet promissum. th. 4.

Jurare in alterius animam nemo sine speciali mandato potest. thes. 9. Non tenentur de novo Patres Curiæ, ut recte judicent. D. 119. th. 2. Non cogendi sunt

ſunt pueri ante 14. annum. D. 138. c. 3. art. 7. theſ. 4. num. 8.

JURISCONSULTUS.

Juriſconſultus verus quis? D. 57. p. 2. c. 2. th. 5. num. 4. Nimia religione verbis ſe non adſtringit. D. 6. theſ. 1. num. 2. Unus in cauſa criminali ſolus conſulere, aut pœnam præciſe determinare facile non debet. D. 69. th. 12. num. 39. D. 57. p. 1. c. 2. th. 5. num. 16. 17.

Jurisconſulti, quibus acta criminalia pro concipienda ſententia in Ducatu Wirtemb. tranſmittuntur, privatas judicum relationes non attendere debent. D. 69. th. 3. n. 9. 10. In jure ſæpius pinguius locuti ſunt. D. 11. th. 113. n. 5. Apud Hippolyt. a Lapide male audiunt. D. 57. p. 1. c. 2. th. 5. num. 2. Ab Imperatoribus vocantur illorum Patres. num. 7. Licet ſua Reſponſa vera non eſſe certo ſciant, modeſte tamen dicunt, ſe ea vera eſſe credere. Diſp. 93. p. 2. th. 22. n. 5.

Jurisconſultorum conſilio ſemper Reſpublica gerebatur. D. 57. p. 1. c. 2. th. 5. n. 8. dignitati contrarium eſt, quæſtuariam exercere juriſprudentiam. p. 2. c. 1. theſ. 1. n. 4. Honorarium tamen accipere poſſunt. num. 5. Officia propter dignitatem æſtimationem non recipiunt. num. 6. Authoritas, licet hodie non ſit neceſſaria, ita ut Judex eorum opinionem præciſe ſequi non teneatur, tamen probabilis eſt. D. 23. th. 2. Qui pro ſe communem habet ſententiam, vel ſaltem duorum probatorum Doctorum, probabilem litigandi cauſam habere dicitur, nec in expenſas condemnandus. ibid. Ad Collegium an & quando actorum judicialium transmiſſio ſit neceſſaria? ibid. Secundum reſponſa an & quando Judex ſententiam ferre teneatur, ita ut ſententia aliter lata ſit ipſo jure nulla? ibid. Contra Collegia qui de jure reſponderunt, quando locum habeat retorſio juris iniqui quod quisque juris &c. Diſp. 26. theſ. 10. Rationes non ſemper ab univerſali primo concludunt. D. 136. th. 35. num. 11.

Sine JCtis leges mutæ ſunt & generales. D. 57. p. 1. c. 2. th. 5. n. 4.

JURISDICTIO.

Jurisdictio hodie dividitur in ſuperiorem & inferiorem. Diſp. 6. th. 4. Utraque pro cujuscunque loci conſuetudine varie exercetur. ib. Et quæ in uno loco ad ſuperiorem, in alio ad inferiorem referuntur. ibid. Ad neutram pertinet jus aggratiandi. ib. Statutaria an detur? D. 96. th. 6. Contentioſa quid? th. 7. num. 10. Quæ denotatur vocabulo jurisdictionis ſimpliciter poſito. n. eod. Ordinaria & extraordinaria quæ? th. 13. Quæ a ſpeciali legis conceſſione dependet, mandari nequit. th. 17. num. 4. Contentioſa exercetur tantum in ſubjectos. th. 22. Si exerceatur in alieno territorio, exinde alterius territorium violatur. th. 51. n. 3. Limitatur. n. 4. Academiam quocunque euntem comitatur. th. 51. n. 5. 6. Ut & Cameram Imperialem. ibid. Eccleſiaſtica ad Principes Imperii jure ſuperioritatis ſpectat. D. 72. th. 8. n. 28. Superior, ſeu criminalis non comprehendit mixtum Imperium. D. 26. th. 1. Quibus mandata, etiam tutores dare & alia facere poſſunt, quæ jure civili in cauſis civilibus ex ſpeciali dependebant legis conceſſione. th. 3. Eccleſiaſtica prorogari nequit in cauſa ſeculari & contra. th. 5. Nec criminalis in cauſa civili & contra. ibid. An ratione cauſæ matrimonialis? ibid. Nulla eſt realis Jure Romano. D. 116. th. 6. Secus hodie. ibid. Cui eſt conceſſa, tacite etiam conceſſa cenſentur, ſine quibus

illa commode expediri non poteſt. D. 112. th. 3. num. 2. Præſcribitur tempore immemoriali. D. 138. c. 3. art. 7. th. 7. n. 6. Mandata iterum mandari non poteſt, nec merum Imperium. D. 139. th. 13. num. 10. Etiam locata cenſetur, locato prædio cui illa adhæret. D. 156. ſ. 1. theſ. 18. num. 3. Comprehenditur ſub hypotheca generali omnium bonorum. Diſp. 158. tit. 1. th. 17. num. 1. Academica cum territorio & territorii judice & vice verſa territorium vel territorii Judex cum jurisdictione academica nihil fere habet commune. D. 160. th. 10. num. 8. Vendito vel conceſſo territorio vendita quoque vel conceſſa cenſetur. D. 159. c. 1. th. 3. num. 4. Materialiter & paſſive cuivis territorio ſemper in dubio inhærere cenſetur. c. 6. th. 2. Poteſt ſine territorio concedi. th. 3. num. 8. Niſi conceſſio fiat ab Imperatore ſub nomine feudi & nomine ſuperioritatis. n. 9. Vendi poteſt. c. 9. th. 5. num. 3. ſeqq. Quomodo dividi poſſit? c. 10. theſ. 4. Caſtro vendito adhærens an & vendita cenſeatur? D. 155. ſ. 1. th. 31. n. 1. 2. 3. Non rebus particularibus ad caſtrum pertinentibus, ſed caſtro, quatenus illud conſideratur tanquam univerſitas, adhæret. n. 3.

Jurisdictionis effectus ſunt gabellarum exactiones. D. 159. c. 6. th. 53. num. 3. Sed non decimarum collectio. th. 54. num. 2. Diviſio multa habet incommoda. c. 9. th. 10. num. 2. Ordinariæ certarum perſonarum ad eſſe non requiritur territorium, ſed ad eſſe ordinariæ jurisdictionis univerſalis. D. 160. th. 10. num. 8. Voluntariæ quæ ſunt, & cauſæ cognitionem requirunt, non niſi coram judice competente fieri posſunt. D. 25. th. 16. Voluntariæ non ſunt actus, tutores aut curatores dare, illos officii admonere, excuſationes allegare. th. 15. D. 117. th. 3. Ut & ſpurios legitimare. D. 25. th. 15. Voluntariæ quæ ſunt, apud incompetentem fieri poſſunt judicem. Diſp. 133. th. 19. num. 2. Et extra locum judicii. n. 7. Voluntariæ in actibus in propria cauſa quis judex eſſe poteſt. th. 20. num. 2. Nomine non veniunt Regalia. Diſp. 6. th. 3. num. 2. Diviſio in voluntariam & contentioſam an ſit generis, an ſpeciei? D. 96. th. 2. 3. Tertia ſpecies, ſcil. mixta non datur. th. 2. num. 4. 5. th. 4. 5. num. 11. 12. Contentioſæ eſt tutoris & judicis datio. th. 5. Extraordinariæ quæ olim erant, hodie competunt in cauſis civilibus ordinario magiſtratus officio. th. 16. num. 4.

Jurisdictionem criminalem non habent Magiſtratus municipales. D. 69. th. 4. num. 1. ſeqq. In Ducatu Wirtembergico habent in proceſſu accuſatorio. n. 5. 6. Quomodo hanc exercere debeant? n. 7. & ſeqq. Leviora vero crimina puniunt in dicto Ducatu officiales. th. 5. num. 1. Qui & in gravioribus delictis inquiſitiones inſtituunt. n. 3. Ad voluntariam recte refertur poteſtas teſtamenta & donationes inſinuatas recipiendi & actis inſinuandi. D. 25. th. 15. D. 133. th. 19. Habentes nobiles etiam propriis actis teſtamenta & donationes ſuas inſinuare poſſunt. D. 25. theſ. 15. Civilem ſive inferiorem qui hodie habet, pactis vel jure ſpeciali non reſtrictam, quæ facere poſſit? Diſp. 26. th. 1. Subditi hodie libere neque tacite neque expreſſe alterius Status prorogare poſſunt. theſ. 6. Quid ſi conſentiant ordinarii, ad quos ſpectat cauſa? ibid. Acquirendi animo, qui uno ejus actu uſus eſt, totius jurisdictionis quaſi poſſeſſionem apprehendiſſe cenſetur. D. 116. th. 6. Aut concurrentibus requiſitis, eandem præſcripſiſſe. ib. An & qualem habeat Academia? Diſp. 160.

160. th. 10. Territorialem Status privative habent. D. 159. c. 6. th. 4. n. 2. Criminalem habens non vindicet sibi jura superioritatis. c. 7. th. 6. num. 2. Universalem qui habet in territorio, is ipsum territorium habet. c. 10. th. 3. num. 4. Concedere Regale majus est. D. 166. th. 73.

Jurisdictione concessa, etiam ea, quæ voluntariæ jurisdictionis sunt concessa, intelliguntur. Disp. 96. th. 16. num. 5. Pluribus mandata, uno absente, reliqui in causa procedere, & valide quid statuere nequeunt. D. 26. th. 2. Nisi illis jurisdictio conjunctim & divisim mandata, *Sammt und sonders*. ib.

Jurisdictiones sunt præscriptibiles. D. 159. c. 4. th. 14. n. 5. 6.

JURISDICTIO VOLUNTARIA.

Jurisdictio voluntaria an detur? D. 96. th. 1. Cur ita appelletur? th. 7. Quid sit? th. 7. n. 8. 9. Fit vel cum, vel sine causæ cognitione. th. 8. An causæ cognitio hujus jurisdictionis naturæ sit contraria? th. 9. seqq. Vocatur legis actio. th. 11. num. 8. An ad ordinariam vel extraordinariam jurisdictionem referatur? th. 13. seqq. Concessa intelligitur, jurisdictione concessa. thes. 16. num. 5. Mandari & delegari nequit. th. 17. Olim competebat illis, quibus speciali lege, vel sub nomine officii concessa erat. thes. 18. Hodie contentiosæ civili annexa est & competit omnibus Magistratibus municipalibus. th. 19. Ampliatur. n. 3. Non statim plena conceditur, ubi aliqua species contentiosæ jurisdictionis competit. th. 20. Non competit opificum collegiis. n. 2. 3. 4. Exercetur in volentes, vel non contradicentes, unum vel plures. th. 21. Etiam in non subjectos. th. 22. n. 2. An exinde cognoscatur, quod actus ejusdem coram incompetente judice tractari possint, nec ordinariam causæ cognitionem requirant? thes. 22. seqq Decretum & causæ cognitionem requirens a judice incompetente exerceri non potest. th. 25. Ab incompetente judice quando exerceatur? th. 26. seqq. Pertinet ad negotia voluntaria. th. 31. Non vero ad causas criminales, contentiosas vel litigiosas. th. 32. Quando cum causæ cognitione expediatur? thes. 33. seqq. An a Magistratu vel judice in propria vel liberorum suorum causa exerceri possit? th. 43. seqq. Non necessario coram tribunali, sed etiam alibi de simplici & plano exercetur. thes. 50. Limitatur. ibid. Exercetur etiam extra territorium jus dicentis. th. 51. An hoc hodie promiscue obtineat? n. 11. Exercetur diebus feriatis. th. 52. Ubi rite exercetur alii non requiruntur testes, nec solennitates. th. 53. An & quando rite interposita censeatur? n. 2.

in Jurisdictionis voluntariæ actibus an quis per alium comparere possit? th. 29. 30.

pro Jurisdictionis voluntariæ actu an major præsumptio pugnet, quam pro actu contentiosæ? th. 53. n. 3.

JURISDICTIONIS PROROGATIO.

Jurisdictio prorogata quatenus ex partium voluntate exerceatur? D. 96. thes. 48. num. 4. 5. 6. Si est prorogata, electus tantum juris habet in prorogantes, quantum haberet si jure ordinario judicaret. n. 5. Subditi concives suos extra provinciam convenire possunt. D. 66. th. 8. n. 1. Hodie per prorogationem expressam extraneæ jurisdictioni sese submittere non possunt, sed a Dominis pœnalibus mandatis avocantur. n. 3.

JUS.

Jus quid denotet? D. 87. p. 1. th. 21. Singulare quid? n. 2. D. 88. th. 5. num. 4. Personarum quid? D. 87. p. 2. m. 1. th. 1. n. 1. 2. Non facit error quarundam gentium. th. 4. num. 9. Rerum quid & quotuplex? m. 2. th. 1. Quæsitum invito auferri non potest. D. 4. th. 58. num. 3. Omne est vel commune vel certæ conditionis & ordinis hominibus proprium. D. 5. diss. 2. th. 1. Intactum servare melius est, quam post vulneratam causam remedium quærere. D. 15. th. 10. num. 5. Per se certum est. D. 55. thes. 15. num. 3. In causa positum est. D. 66. th. 35. num. 2. Variat circumstantia. ibid. Canonicum quoad processum in Imperio maxime observatur. D. 64. th. 28. num. 3. Civile constat ex æquitate, quæ materiæ, & autoritate, quæ formæ loco est. Disp. 13. th. 36. num. 5. Naturæ non tantum agit de iis, quæ citra voluntatem humanam existunt, sed & de multis, quæ voluntatis humanæ actum sequuntur. D. 58. th. 18. num. 5. Immutabile est. D. 13. th. 1. num. 1. Novum impetrans procurator sine speciali mandato, vel tutor, eodem jure uti debet. D. 95. th. 32. 33. Gentium recipit mutationem. D. 52. th. 25. An & quatenus sit mutabile? D. 165. th. 47. seqq. Qui prius læsit, indignus est ut ipsi servetur juris Gentium fides. th. 53. Quid? D. 167. th. 4. Omne semper est æstimandum ex ratione, ita, ut nec jus sit, ubi ratio non est. ibid. Publicum non tollit aut abrogat non usus. D. 41. thes. 6. Erigendi cauponas, furnos, molendina, &c. refertur inter *Ehehafften*, & res, quæ dependent a nutu & consensu Magistratuum majorum. D. 101. th. 9. In re, rem ipsam afficit, ac quodammodo devincit. D. 106. th. 5. num. 2. Et cum ipsa re ad quemcunque transit, eapropter etiam a quocunque possessore vindicari potest. ibid. Sive possessor civiliter sive naturaliter possideat. n. 3. Aut tantum nomine alterius in possessione sit. ibid. Idem facit rationis identitas. D. 110. th. 5. num. 2. Omne fortius est in causa, quam in causato. D. 131. thes. 88. num. 6. Non facit quod una vel altera vice, forte per errorem fuit observatum. D. 132. th. 51. num. 10. Ad locum habere dicuntur quinam? D. 135. th. 17. num. 2. Idem, ubi eadem ratio, non obtinet in exorbitantibus seu privilegiis. D. 13. th. 29. num. 7. 8. th. 36. n. 9.

Juris vocabulum, verbis faciendi junctum, significat potestatem jure publico tributam. D. 84. th. 5. num. 2. Correctio, quantum fieri potest, vitanda. D. 110. th. 7. num. 3. D. 88. th. 17. n. 18. Quæstio nec in partium, nec in judicis est arbitrio. D. 55. thes. 15. num. 5. Scripti forma substantialis non est sanctio. D. 19. thes. 9. Vel facti impedimentum extrinsecus superveniens non sistit cursum præscriptionis, sed locum facit restitutioni. D. 34. th. 2. An de calamitate belli idem dicendum? *ibid.* In concessione & constitutione licet expresse Juris fiat mentio, tamen non sequitur servitutem realem esse constitutam. D. 39. th. 1. Publici basis & fundamentum est Recessus Imperii. D. 118. th. 126. Sed non scripta polemica. ib. Civilis privati usus in controversiis maturarum juris publici etiam est. D. 159. c. 9. th. 1. n. 2.

Juri stricto Judex æquitatem præfert. D. 52. th. 32.

Inter Jus Civile & Canonicum sine expressa & clara Canonum dispositione nulla statuenda differentia. D. 113. thes. 35. num. 5. 8.

Jure suo agere impeditus ipso jure tutus est. D. 34. th. 2. Civili quoties aliquid defi-

definitum, jure vero Canonico non mutatum, ſtandum eſt Juri Civili. D. 61. th. 3. num. 6. Canonico quod eſt expreſſe deciſum, dubium vero in Jure civili, Jus Canonicum etiam in terris Imperii obſervatur. D. 95. th. 67. num. 11. Suo utens, nulla ratione in dolo eſt. D. 15. th. 16. n. 4. Ex Jure in re oriuntur actiones reales. D. 106. th. 5. n. 2. In Jure ſtricto plerumque ſub authoritate juris pernicioſæ erratur. D. 58. th. 16. num. 9. Facta quæ dicantur? D. 55. th. 28. num. 2. Hodie hæc differentia ſublata eſt. th. 42. numer. 1.

Jura & actiones non continentur in donatione bonorum mobilium & immobilium etiam adjecta dictione, quorumcunque. D. 110. theſ. 1. num. 6. An comprehendantur ſub hypotheca omnium bonorum? D. 158. tit. 1. th. 17. Provincialia & municipalia in locis ubi vigent, eandem cum legibus civilibus habent vim atque authoritatem. D. 112. th. 8. num. 3. v. Edictum quod quisque juris &c. Statutum.

IN JUS VOCATIO.

In jus vocari poſſunt noverca & vitricus ſine venia. D. 26. th. 14. D. 53. th. 4. Etiam in Ducatu Wirtemb. ibid.

In jus vocato triſte aliquid dolo malo denuncians, & ſic impedit, quominus in judicium veniat, tenetur ad intereſſe. D. 33. th. 18.

de In jus vocando edictum ad omnem tam realem quam verbalem pertinet vocationem. D. 53. th. 5.

JUSSUS.

Juſſus quid? D. 148. tit. 4. th. 3. num. 1. qualis in actione quod juſſu ſufficiat? ibid. Quomodo ab hortatu differat? num. 4. Re integra contraria voluntate revocatur. th. 8. Jubentis morte extinguitur. ibid.

Juſſu patris celebrato ex contractu an filiusfamil. obligetur? th. 7. Qui jubent ipſi quodammodo contrahere videntur. th. 2. num. 2. v. Actio quod juſſu.

JUSTITIA.

Juſtitiæ alia eſt, alia Clementiæ via. D. 6. theſ. 1. num. 3. Contra Juſtitiam favor Eccleſiaſticus concedendus non eſt. D. 167. th. 8. num. 2.

JUVENTUS.

Juventus ad quem annum duret? D. 138. c. 3. art. 7. th. num. 5. 7.

KERBHOELTZER.

Teſſeræ, vulgo *KERBHOELTZER* probant. D. 100. th. 311.

KUCKUS.

Partes metallicæ, ſive KUCKUS, bonis immobilibus accenſentur. D. 110. th. 12. num. 3. v. voc. Metallum.

LÆSIO.

Læſio quæ dicatur enormis? D. 154. tit. 5. §. 1. th. 10. num. 1. Quæ enormiſſima? th. 12. num. 1. An contractum reddat nullum? num. 2. 3. Enormis rem non afficit, nec emptoris dominium reſtringit, ſed tantum emptorem obligat. th. 66. n. 3. Enormiſſima quæ dicatur, judicis arbitrio relinquitur. D. 66. th. 84. n. 3. In hereditatis diviſione, ut in emptione, enormis requiritur, ad actionem deſuper inſtituendam. D. 41. th. 9. In pretio ſ. ratione valoris permiſſa eſt uſque ad dimidium ejus, quod quis dedit. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 8. num. 1. An terminus ille adhuc hodie obſervetur? th. 9. num. 1. Quid in foro Wirtemb? num. eod. & n. 2.

Læſionem enormem quis probare debeat? th. 27. num. 1. Quomodo? num. 2. Enormiſſimam vel manifeſtiſſimam iniquitatem ſi contineat arbitri laudum quid? D. 34. theſ. 14. Ob enormem qualis competat actio? D. 154. tit. 5. §. 1. theſ. 4.

Læſione enormi in computanda reſpiciendum

dum 1. ad communem rerum æstimationem. th. 13. 2. Ad tempus contractus. th. 14. Licet ob temporariam & fortuitam causam rerum pretia fuerint mutata. th. 15. 3. Non ad incertum subsecutum eventum. thes. 17. seqq. 4. Ad locum rei venditæ & traditæ. th. 20.

ex Læsione, etiam enormissima, per se nec dolus contractui causam dans probatur, nec contractus ipso jure nullus redditur. D. 53. th. 13. v. L. 2. C. de Resc. vend.

LANDSOBRIGKEIT UND OBERHERRLICHKEIT.

die Landsfurstl. Obrigkeit und Oberherrlichkeit juri scripto incognita, & solis moribus introducta. D. 159. procem. n. 2. & c. 4. th. 3. num. 2. ubi *Landsfurstl. Obrigkeit*, ibi necessario *Lands- oder hohe-Ober- und herrlichkeit*, sub cujus nomine & qualitate omnis superioritatis concessio fit. c. 1. th. 4. n. 3. & c. 6. th. 5. num. 2. v. Superioritas.

LANDTAG.

Comparitio *Auf denen Landtagen* probat subjectionem. D. 159. c. 6. th. 14. num. 1.

LATRO.

Latrones furca suspenduntur. D. 65. th. 57. num. 1. Hodie rotæ supplicio afficiuntur. n. 2. D. 141. th. 45. Etiamsi nullum exinde percipiant lucrum. D. 141. thes. 45.

LATROCINIUM.

Latrocinii pœna locum habet, licet latro non numeratam pecuniam, sed quamcunque aliam rem rapuerit. D. 12. thes. 27. num. 7.

LAUDARE.

Laudans alterius factum an & quatenus teneatur? Disp. 139. thes. 9. num. 14.

LAUDEMIUM.

Laudemium pro investitura feudi in societate conjugali acquisiti adhuc debitum an sit sociale? D. 4. th. 23. Regulariter ab usufructuario solvendum est. D. 9. th. 43. num. 3. Inter fructus civiles connumeratur. Disp. 140. thes. 29. numer. 3. Ex fundo peculii adventitii pertinet ad patrem. ibid. & num. seqq. Germanice dicitur *Lehngeld, Ehrschatz*. ib. An solvi debeat re sub addictione in diem & sub conditione resolutiva vendita, eaque pendente? D. 152. tit. 2. thes. 10. An repeti possit, conditione illa existente? th. 15. Contractu ex capite enormis læsionis rescisso, an debeatur, an vero a domino possit repeti? D. 154. tit. 5. §. 1. thes. 71.

Laudemii sedes. D. 140. thes. 29. num. 3. pro Laudemio non competit tacita hypotheca. D. 158. tit. 2. th. 101.

LECTI.

Lecti perpetui usus gratia ibidem existentes, pro ejus pertinentiis habentur, vendito diversorio. D. 155. §. 1. th. 30.

LEGATARIUS.

Legatarius in re legata testatori carior est herede. D. 70. c. 5. thes. 13. n. 3. Statim a morte testatoris fit legati dominus. D. 19. th. 44. D. 101. th. 21. In bonis defuncti hypothecam tacitam habet. D. 19. th. 45. D. 97. thes. 24. v. Hypotheca tacita. Cui sub modo aliquid relictum, non semper cavere tenetur. D. 118. thes. 68. Et fideicommissarius heres defuncti ex quasi contractu obligatur. D. 136. th. 5. n. 2. seqq. Habens bonorum vel hereditatis partem non tamen fit juris & universalis successor. thes. 8. num. 7. Conditione pendente creditor dici nequit. D. 139. th. 17. num. 9. Cui res locata a locatore est legata, locationi stare non tenetur. D. 156. §. 1. th. 64. num. 1.

Legatario si a testatore necessitas jurandi est imposita, hæc conditio remittitur. D. 79.

D. 79. c. 7. num. 5. 6. Legatus ususfructus ipso jure sine heredis quasi traditione acquiritur. D. 38. th. 2. Praeferuntur omnes defuncti creditores. D. 19. th. 45. D. 101. th. 21. D. 126. c. 3. th. 4. n. 3. Etiam chirographarius nudus. D. 19. th. 45. D. 101. th. 21. Competit actio confessoria, herede rem usufructuariam legatam alienante, & contra tertium illum possessorem. D. 38. thes. 2. Non competit Rei vindicatio legato quasi usufructu certae pecuniae, vini. &c. th. 17. Ipso jure acquiritur cum ipso fundo dominium fructuum in fundo legato tempore mortis testatoris pendentium. D. 116. th. 73. Jure ff. non competit tacita hypotheca. D. 106. concl. 32. Cui sub conditione aliquid legatum, pendente conditione Cautio praestatur. D. 126. c. 3. thes. 4. num. 6. Et fideicommissario conceditur facultas hereditatem acquirendi, heredibus in testamento scriptis deficientibus. D. 134. th. 26. num. 3. D. 132. thes. 28. num. 2. seqq.

In Legatarium non transit recta via dominium rei heredis legatae. D. 158. tit. 1. thes. 29. num. 4.

Legatarii etiam in codicillis testes esse possunt. D. 118. th. 58. Et fideicommissarii heredem ut adeat, an cogere possint? D. 132. thes. 14. num. 2. seqq. Contra heredem via executiva procedere possunt. D. 97. thes. 23.

Legatariorum in fraudem si heres testamentarius accepta pecunia heredi ab intestato permisit hereditatem, ipso jure tamen a legatariis statim conveniri potest. D. 118. th. 57. Sed ordinis exceptione hereditatis possessore nondum excusso sese defendere potest. ibidem.

LEGATUM.

Legatum solius heredis adstringendi & coercendi gratia relictum non valet. D. 11. th. 52. num. 4. 5. An videatur in dubio id, quod minus est, in conjunctis infra patrem dilectis? D. 70. c. 3. th. 1. num. 5. 6. 7. Rei alienae quam testator talem esse ignoravit, valet, si est relictum personae dilectae. th. 2. num. 3. Subsistit, si est relictum, fratribus vel sororibus. D. 87. p. 2. m. 2. thes. 29. Si factum, & dominus illam aequo pretio vendere nolit, heres liberatur aestimationem praestando. Disp. 130. thes. 25. num. 4. A testatore non cogitante de posthumo, personis dilectis relictum valet. D. 70. c. 3. thes. 2. Si sit familiae & Johanni, qui ipse e familia est, an Johannes, ut magis dilectus prius admittatur ad legatum, quam reliqui de familia? th. 6. Et an hoc casu, praelato Johanne, reliqui perpetuo maneant exclusi? num. 7. 8. 9. De restituendis male oblatis non gratuitam sed necessariam habet causam. c. 5. th. 2. num. 3. 4. Quod & reliquis relictis, ipsique legitimae liberorum praefertur. n. 5. Pro salute animae, in dubio non praesumitur pro restitutione male ablatorum relictum. num. 6. In annos singulos relictum multiplex est. D. 74. th. 40. num. 3. Per conditionem impossibilem non vitiatur. num. 4. Sola reconvalescentia vel liberatione a periculo non resolvitur. num. 6. Dependet ab hereditatis aditione. num. 5. Coram 5. test. revocari pot. th. 43. n. 5. Inimicus ante inimicitiam exortam sibi relictum petens, doli exceptione repellitur. th. 54. num. 2. Uni pauperi relictum inter duos non est dividendum. D. 79. c. 9. num. 86. Ad virgines maritandas relictum an praestari possit, virginibus monasterium intrantibus, an virginibus nondum nubilibus, an viduis nupturis? num. eod. Executoribus testamentariis relictum, hi propria authoritate occupare possunt. c. 10. n. 34.

3.4. Fratri relictum corruit, bonorum possessione contra tabulas impetrata. D. 87. p. 2. m. 2. thes. 29. num. 5. Collegio relictum non intra membra Collegii est distribuendum, sed toti Collegio est servandum. D. 54. th. 31. Dotis virgini relictum, ad heredes non transmittitur, si legataria, licet sponsa de praesenti, ante matrimonium moriatur. th. 33. D. 118. th. 62. Relictum addita hac causa, quia negotia mea curabit, an valeat, si non secutum fuerit? D. 54. th. 35. Ad heredes transmittitur, etiamsi ejus solutioni dies incertus sit adjectus. th. 36. D. 118. th. 65. Ante tabularum inspectionem vel cognitionem in illis relictum, pacto gratuito in totum remitti potest. D. 30. thes. 8. Ex testamento inofficioso petens, illud ipsum tanquam inofficiosum accusare nequit. D. 36. thes. 8. Propter bene merita alicui relictum, ob inimicitias supervenientes revocatum censetur. D. 116. th. 75. In dubio non compensandi animo relict. praesumitur. D. 118. th. 59. Rei alienae valet. th. 61. Quid si testator rem illam alienam esse sciverit? ibid. Sub hac conditione, si legatarius filium habuerit, relictum exsolvi debet, etsi filius per semihorulam saltem vixerit. th. 66. Si fecerit emphyteuta fundi, sc. emphyteuticarii, si postea directum quoque dominium redemerit, plenum dominium censetur legasse. th. 69. Ut sit nullum, falsa causa adjecta non efficit. thes. 70. Et fideicommissum per nuncium relinqui an possit? D. 107. th. 32. num. 5. Uxori ex testamento patris inter liberos condito, solvendum, cui duo testes accessere. D. 114. th. 4. Secus si unus tantum, licet cum ipsa testimonium perhibeat. ibid. Mancipii Christiani Judaeo a duobus Christianis relictum, ex utroque aestimationem legati petere potest. th. 18. Ex testamento petens, etiam ipsum approbare censetur testamentum, sine quo legatum in eo relictum peti nequit. D. 122. th. 18. num. 7. Uxori a marito relictum, non est computandum in quaestuum partem uxori debitam. D. 128. c. 5. th. 14. n. 6. Quaestus a marito uxori si relictum, an uxor omne aes alienum occasione societatis conjugalis contractum exsolvere debeat? num. 5. Est modus particularis, quo res singulares acquiruntur. D. 136. th. 8. num. 7. Suo nomine agnoscens renunciare videtur. D. 139. th. 13. num. 7. Ad diem relinquitur. th. 16. num. 3. In imperfecto testamento, aut ultra dodrantem relictum si heres solverit, repetit condictione indebiti. D. 145. tit. 6. th. 6. num. 4. Professoribus certae universitatis relictum, non singulis, sed toti corpori debetur. D. 97. th. 12. Pauperibus simpliciter relictum, Xenon civitatis pauperior, ubi testator domicilium habuit, accipit. th. 3. Uxori relictum, etiam secundae debetur. th. 4. Rei propriae testatoris tertio obligatae ignorante testatore valet. th. 5. Valet & peti potest si quis creditori suo tantundem legavit, quantum debet, nec compensandi gratia legatum videtur. th. 7. Valet, re vel heredis vel alterius legata, si testator rem alienam esse nesciverit. th. 10. Fundi communis quoad partem testatoris valet. th. 12. Verum nec vitiat, nec falsum confirmat falsa demonstratio. thes. 16. Ob fraternam caritatem illi, qui frater non est, sub appellatione fratris relictum, subsistit. th. 17. Conditionale & modale differunt. thes. 18. Studiorum gratia relictum, si legatarius a studiis desistat, restituendum. th. 20. Bibliothecae filio valet, etiamsi pater dixerit se nolle ad secunda vota transire, & postea tamen transeat. th. 21. Adimitur voluntate coram quinque testibus decla-

declarata. th. 25. Non videtur ademptum per necessariam rei legatæ alienationem. th. 26. Secus in voluntaria. ib. Non extinguitur re legata legatario in dotem data. th. 27. Non extinguit obligatio rei legatæ. th. 28. Nomen si testator exigat, tollitur legatum. th. 29. Limitatur. ibid. Non extinguitur per solam debiti petitionem, si solutio non fuerit secuta. thes. 30.

Legati in solutione heres post moram commissam de fortuito interitu tenetur. D. 116. th. 74. Ademptionem falsa causa non impedit. D. 139. th. 18. n. 3.

ad Legatum conditionale admittuntur, qui post mortem testatoris ante eventum conditionis nati vel concepti sunt, nati tamen invita testatoris magis dilecti præferuntur postea natis. D. 70. c. 5. th. 12. num. 4. & c. 6. thes. 5. num. 5.

per Legatum condominium juris superioritatis acquiritur. D. 159. c. 4. th. 17. num. 1.

Legato fundo a nudo proprietario, cujus usumfructum habet heres, hæc servitus confunditur. D. 56. thes. 22. num. 1. Testator præsumitur fundum plenum cum suo emolumento legasse. num. 2. Cujus ususfructus apud tertium existit, heres illum redimere tenetur. num. 3. Alicui simpliciter, alii vero usufructu legato, quid obtineat? numer. 4. 5. Prædio serviente heres id liberum præstare non tenetur. th. 22. n. 6. Si certa dies adjecta, facit id conditionale. D. 70. c. 3. th. 3. num. 2. Fallit hoc quandoque in persona dilecta. ibidem. Vestimento, cum hac adjectione, ut legatarius iisdem uteretur, si hic est dignitate impar, conditio utpote parum honesta remittitur. D. 79. c. 7. num. 35. Pauperibus relicto, qui pauperes dicantur, & an pauperrimis debeatur? c. 9. num. 67. seqq. An, si testator plures pauperes vocaverit, hoc uni, & quidem pauperrimo præstari possit? n. 71. Executor testamentarius hoc casu se ipsum ut & filios licet spurios & consanguineos suos eligere potest. num. 73. 74. Non vero spurios testatoris. n. 74. Consanguinei testatoris cum consanguineis executoris concurrentes his præferuntur. num. 75. An ad hoc legatum admittendi inimici testatoris, si pauperes sunt? num. 76. Electio hic quandocunque fieri potest. qua facta illa regulariter non est revocanda. num. 78. Quantitas & modus dependet ab arbitrio testatoris. ib. Quamdiu alicui hoc beneficium concedendum? n. 80. 81. Fratribus Abbatis relicto, debetur id fratribus ejus naturalibus. D. 87. p. 1. th. 6. n. 13. Fratribus relicto, proprie ita dictis, primis non ulterioribus debetur th. 10. num. 9. Suis simpliciter relicto, tantum germanis relictum censetur. th. 15. n. 17. Affinibus a testatore relicto, ad id non vocantur affines illegitimi. D. 5. diss. 1. c. 3. thes. 2. n. 25. Cedit domus areæ legatæ imposita. D. 97. th. 9. Usufructu omnium possessionum merces non continentur. D. 100. thes. 69. Tabernæ an veniant merces? thes. 73. Mercium an & debita & credita veniant? thes. 74. Feudo alieno heres aut illud redimere, aut ejus æstimationem præstare tenetur. D. 54. th. 30. Chirographo debitori obligatio non ipso jure extinguitur, sed heres vel ope exceptionis repellitur, vel actione ex testamento ad acceptilationem compellitur. thes. 34. Fundo, quem testator cum alio communem habet, an totus debeatur? D. 116. thes. 70. Relicto absque onere, *frey und ohnbeschwert*, heres videtur gravatus de solvendis gabellis. thes. 71. Certo nomine heres idoneum præstare non tenetur. D. 118. th. 63. Usufructu fundi, cum absoluta potestate alienandi, proprietas legata

ta videtur. D. 140. th. 4. n. 3.
in Legato sine quantitate expressa falsi nominis, evanescit dispositio. D. 139. th. 18. numer. 2. Domus cum omnibus quæ ibi sunt, nomina tamen debitorum non comprehenduntur. D. 118. th. 60.
Legata nuda voluntate coram duobus testibus declarata non revocantur. D. 106. concl. 33. Nomina debitorum non videntur legata pecunia parata. D. 116. thes. 12. Non debentur, nisi deducto ære alieno. D. 15. tit. 2. th. 54. num. 2. D. 126. c. 6. thes. 1. num. 5. & thes. 2. Et fideicommissa non præstanda destituto testamento. D. 132. th. 14. Limitatur 1. si illa a legitimis quoque heredibus sint relicta. th. 15. num. 1. Quomodo hoc fiat? num. 2. seqq. & th. 16. 2. Si clausula codicillaris vel omni meliori modo addita testamento. th. 17. Modo heredes ab intestato primi vel ulterioris gradus hereditatem adeant. num. 5. 6. 3. In legatis ad pias causas. th. 18. v. D. 66. p. 3. th. 43. num. 2. 4. Si institutus in fraudem legatariorum non adiit hereditatem ex testamento D. 132. th. 19. 5. Si fiscus, nemine adeunte, bona defuncti occupavit tanquam vacantia. th. 20. 6. Ratione relictorum in testamento militari destituto. th. 21. Limitationes plures v. th. 22. 23. 24. Quoad pia semper censetur tacite apposita clausula codicillaris. th. 18. n. 8. Et debita hereditaria non sunt onera fructuum sed ex ipsis bonis hereditariis sunt solvenda. D. 4. th. 40. num. 6. Annua, ab uno conjugum præstanda, sunt socii alia, si annui hereditatis reditus alias sufficiunt. n. 7. A marito uxori, ex bonis ejus propriis solvenda, si non omnem legaverit acquæstum, vel si non adsint debita socialia. th. 50. In testamento cancellata non vitiant testamentum. D. 17. th. 15. num. 6. Sed infirmantur, testamento subsistente, & manent apud heredes. thes. 48. Ex eo testamento etiam valent, ubi testator omnia heredum nomina cancellaverit, & postea confirmari fecit. th. 12. n. 4. Fiscus præstat, si testator heredes scriptos indignos judicaverit. th. 43. num. 4. Heredes ab intestato præstant, si testator eo animo cancellaverit testamentum, ut ab intestato decederet. th. 45. num. 3. & th. 46. Ut & in casu, si de animo testatoris non appareat. th. 46. num. 15. Libertatis in dubio censentur in consulto deleta. th. 50. num. 8. Ut & ad pias causas. num. 9. Collegio relicta inter ejusdem membra non sunt dividenda. D. 18. coroll. 14. D. 56. th. 36. num. 6. Talia sunt præstanda, qualia relicta. D. 56. th. 21. num. 2. Testamento, per querelam inofficiosi rescisso, sustinentur. th. 33. num. 3. D. 79. c. 7. n. 27. Debentur de Jure Wirtembergico, testamento ob causam præteritionis nullo. D. 56. th. 33. num. 4. D. 68. p. 3. th. 34. & 38. D. 78. c. 7. num. 24. Secus de Jure Civili. D. 56. thes. 33. num. 5. In testamento parentum minus solenni, non adhibitis duobus testibus condito, relicta non valent. D. 68. p. 3. th. 11. Secus de Jure Wirtemberg. quoad pias causas & parentes superstites. n. 2. 3. Licet etiam ad pias causas sint relicta, ex testamento propter heredis institutionem nullo non debentur. D. 8. th. 14. num. 1. D. 79. c. 7. num. 24. Secus de Jure Wirtembergico. ib. In testamento, agnatione sui heredis rupto, relicta an debeantur? D. 68. p. 3. th. 39. D. 79. c. 7. num. 27. Non debentur ex testamento destituto. D. 68. p. 3. thes. 43. D. 79. c. 7. num. 26. Licet sint ad pias causas. D. 68. p. 3. th. 43. num. 2. v. tamen D. 132. thes. 18. Secus de Jure Wirtemb. D. 68. p. 3. th. 43. n. 3. Ad pias causas relicta semper usque ad mor-

mortem revocari possunt. D. 64. th. 79. num. 1. Secus de Jure Hamburgensi. n. 2. 3. Non debentur, si testator ad testandum fuerit inhabilis. D. 79. c. 7. n. 16. 17. Secus de Jure Wirtemb. n. 18. Secundum locorum consuetudinem intelligenda, & quoad mensuras præstanda sunt. numer. 39. Salva manent si heredes dolose hereditatem repudiant. c. 9. n. 33. Si sunt pauperibus alimenta, quomodo præstanda? n. 79. Si sunt pauperibus vestimenta, quomodo præstanda? num. eod.

Legatorum in securitatem tacita hypotheca competit. D. 126. c. 6. th. 2. num. 5. v. Hypotheca tacita.

Legatis mercatorum liberis omnia nomina in illis comprehensa legata censentur. Disp. 100. thes. 70.

in Legatis an & quomodo recte adjiciatur dies certus? D. 138. c. 3. art. 4. th. 3. num. 1. Quodcunque obtinet, id regulariter in mortis causa donatione locum habet. D. 74. thes. 39. num. 1.

Legata res vel factum debet esse in potestate legantis. D. 79. c. 7. num. 21. 22. Si a filio patri est liberatio ab actione tutelæ etiam rationes reddendæ remissæ censentur. D. 70. c. 3. th. 1. numer. 3.

Legatæ rei dominium recta via & ipso jure a morte statim testatoris in legatarium transit. D. 112. th. 29. num. 2. Modo res pure legata sit, & legatarius eam non repudiaverit. th. 30. num. 2. Quid si dies legato adjectus? num. 4. 5.

Legata re aliena, si dominus eam vendere nolit, æstimatio ejus est præstanda. D. 63. th. 5. num. 8. Re litigiosa, heres, non legatarius litem reassumere debet. D. 97. thes. 11.

Legatæ res plures uni si fuerint, & integras quasdam heres persolverit, an a reliquis quartam detrahere possit? D. 116. th. 77. Servitutes extra usumfructum, non continent plenum rei emolumentum. D. 56. th. 27. num. 6.

Legari potest propria persona legatarii. D. 97. th. 6.

LEGATUS.

Legatus quis? D. 107. thes. 40. num. 2. Quatenus dicatur nuncius? th. 2. n. 9. Quatenus differat a nuncio. th. 40. In causis ad legationem spectantibus nuncios constituere potest. th. 16. num. 2. Cui certum salarium constitutum, an de eo sumptus itineris præstare teneatur? D. 124. th. 17. num. 3. seqq. An præcise id solum, quod mandatum est, facere teneatur, an vero nonnunquam quædam & contra vel præter mandatum, si videat & speret, ea fore utiliora agere possit? D. 150. tit. 1. §. 2. th. 8. In itinere spoliatus contra mittentem regressum facit. D. 159. c. 6. th. 69. num. 5. Sub suo salvo conductu Mercatores forenses contra statutum loci secum adducere potest. D. 100. thes. 29.

Legato si damnum, etiam casu fortuito datum, an sit resarciendum? D. 150. tit. 1. §. 3. th. 4.

Legati sunt quandoque tantum nuncii. D. 107. th. 40. num. 8. 9. Jure Gentium sunt inviolabiles. D. 165. th. 53. Quid si contra Jus Gentium deliquerint, aut suum transcenderint officium? ib. Sancti quamvis, tamen interdum jus superioritatis in territorio ejus, ad quem missi, animadversionem adversus eos delinquentes admittit. D. 159. c. 6. th. 69. num. 3. Et deputati e. gr. ad Comitia Imperii ibidem durante legatione se se defendere non tenentur. D. 35. th. 4. Adeo ut lis cum ipsis antea cœpta, interim suspendenda. ibid. Et deputati ad Comitia & ad conventus alios missi, propter absentiam læsi restituuntur. D. 34. th. 4. Vocantur hi nuncii, qui mittuntur ab iis, qui jus qui mittendi legatos habent. D. 107. th. 36. n. 2. Veri tamen sunt nuncii. num. 3.

Lega-

Legatis ad negotia Reip. expedienda missis an debeantur publica salaria? D. 124. th. 17. num. 1. 2. An munus ab eo, ad quem missi sunt, accipere liceat, & acceptum an mittenti, an vero ipsi nuncio acquiratur? D. 107. th. 62. num. 14.

Legatos violare non tantum injustum, sed omnium confessione etiam impium est. thes. 63. num. 1.

LEGITIMA.

Legitima est portio portionis ab intestato debitæ. D. 68. p. 3. th. 30. D. 73. th. 21. numer. 2. De Jure Wirtembergico, ubi conjux superstes cum liberis succedit, est portio omnium bonorum. Disp. 68. p. 3. th. 30. num. 3. 4. Quo Jure Conjugum legitima est tertia pars portionis ab intestato debitæ. th. 33. n. 2. 3. Parentum de Jure Wirtembergico semper est triens. th. 32. num. 2. Disp. 87. p. 2. m. 2. th. 24. num. 8. Conjugibus nulla debetur. D. 68. p. 3. th. 33. n. 1. Quod parentibus & liberis sit relinquenda, an hoc ex mero jure positivo, & civilibus rationibus veniat? D. 70. c. 1. th. 7. 8. In totum nec statuto, nec consuetudine tolli potest. th. 8. num. 2. Non debetur, nisi post mortem. D. 73. th. 30. num. 2. Etiam filiæ diviti debetur. D. 87. p. 2. m. 1. th. 8. num. 6. Quatenus differat a dote sororibus a fratre primogenito debita? n. 7. seqq. Non debetur postgenitis, ubi jus primogenituræ viget. num. 7. 8. Fratri quocunque titulo vel non integra relinqui potest. p. 2. m. 2. th. 23. num. 3. seqq. Fratrum & parentum de jure novo aucta est. num. 8. 9. D. 68. p. 3. th. 32. Parentum si computetur, fratres quoque numerantur. D. 87. p. 2. m. 2. th. 24. Æstimatur secundum successionem ab intestato. num. 4. Fratrum si computetur, juste exheredatus partem facit, quæ apud heredem institutum manet. n. 6. Ascendentium Jure Civili potest esse semis. D. 36. th. 12. Quomodo computetur, si pater quinque liberos habens, tres simpliciter heredes, quartum in legitima instituit, quintum exheredat? th. 10. An juris naturalis vel civilis? D. 116. thes. 17. Lege vel statuto mutari, non vero tolli in totum sine justissima causa potest. ib. Liberorum & parentum per statutum vel consuetudinem minui, non tolli potest. D. 110. th. 6. num. 3. Tota relicta petitur vel hereditatis petitione, vel familiæ erciscundæ judicio. D. 122. th. 27. n. 2. An etiam si pars legitimæ tantum relicta? n. 3. 4. Liberis nullo alio quam honorabili institutionis titulo relinqui potest. D. 126. c. 3. th. 6. num. 3.

Legitimæ supplementum petitur condictione ex lege, quæ Jure Wirtembergico ventilatur in processu summario. D. 68. p. 3. th. 31. In locum succedit apanagii assignatio & dotis constitutio facta sororibus a fratre primogenito. D. 87. p. 2. m. 1. th. 8. n. 5. 6. Supplementum petitur actione ex testamento si testator legitimam suppleri in testamento jussit. D. 122. thes. 27. num. 3. Vel condictione ex lege, si nihil dictum. ibid. Respectu liberi patris creditores dicuntur. D. 126. c. 3. thes. 6. num. 1. Ratione an liberi beneficium separationis impetrare possint, & jure separationis heredis creditoribus præferantur? ibid. Ratione liberi omnibus coheredis creditoribus præferuntur, verum non jure separationis, sed ratione juris in re, mediante familiæ erciscundo judicio. num. 7. Pro persecutione an liberi patre mortuo jus habeant tacitæ hypothecæ? Disp. 112. th. 32. num. 7. vid. Hypotheca tacita. Ab usufructu liberis suis debitæ mater patrem excludere non potest. D. 140. th. 23. n. 3.

D. 148.

D. 148. tit. 1. §. 4. th. 8. num. 2. D. 109. th. 13. Ante computationem, portio conjugi sec. statutum debita, tanquam æs alienum deducenda. D. 36. thes. 11. Ratione liberis defuncti testatoris non competit beneficium separationis. D. 118. th. 83. Sed præferuntur omnibus coheredis creditoribus, ratione juris in re. ibid. Portionis partem si tantum parentes liberis institutionis titulo reliquerint, agitur ad supplementum legitimæ. D. 122. th. 18. n. 3. Nec huic actioni renunciasse videntur, accipiendo aliquid ex testamento. num. 4. Licet illam relictam partem simpliciter nulla protestatione facta acceperint. num. 5. Modo residuum in apocha aut transactione expresse non remiserint. n. 6. 9. Supplementum petens non impugnat testamentum. n. 7. 8. Supplementi remissio est species donationis, quæ non præsumitur. num. 5.

Legitimam amittit filius inventarium non conficiens. D. 116. th. 108. Parentes liberis heredis titulo relinquere tenentur. D. 122. th. 18. num. 2. th. 27. n. 2. Si secus, testamentum aut redditur nullum, aut rescinditur querela inofficiosi testamenti. num. 2. Pater filio ex delicto condemnato in casum mortis debitam fisco præstare non tenetur. Disp. 141. th. 83.

LEGITIMATIO.

Legitimatio personarum in processu quoque summario est necessaria. Disp. 84. th. 75. num. 2. Quibus modis olim fiebat? D. 87. p. 2. m. 1. th. 11. Legitimare, vocabula in Jure Civili Justinianeo non reperiuntur. D. 98. th. 2. n. 1. Sunt tamen in foro recepta. th. 3. n. 1. Quid? thes. 5. Hujus materiæ sedes. th. 4. n. 2. 3.

Legitimatione affines illegitimi fiunt legitimi. D. 5. diss. 2. th. 36. Quod olim secus erat per oblationem curiæ. n. 7. Parentes naturales fiunt legitimi. D. 13. th. 13. num. 8.

Legitimare liberos naturales Regale majus est. D. 166. th. 74.

Legitimandi modi an dentur plures? Disp. 98. th. 6.

Legitimatus habetur ac si ab initio statim legitimus fuisset. D. 159. c. 6. thes. 28. num. 2. Si ab uno pro tali haberi nolit, habet actionem pro legitimato ex L. 3. C. de nat. liber. num. 3. An sit capax dignitatis Doctoralis? D. 160. th. 13. num. 7. Similis est Alchymiæ, quæ facit apparere, quod non est. ibid. Assimilatur homini medicato a morbo, in quo semper remanent aliquæ cicatrices. ibid.

Legitimato fratri majori præponendus frater minor legitimus. ib.

LEGITIMATIO PER OBLATIONEM CURIÆ.

Legitimatio per oblationem Curiæ quid? D. 98. th. 7. n. 2. Quid per Curiam hic intelligatur? ibid. Sublata est. D. 87. p. 2. m. 1. th. 11. n. 2. D. 98. th. 8. An in hujus locum oblatio monasterio & ingressus religionis successit? thes. 8. num. 2. An etiam filiæ hoc modo possint legitimari? D. 98. th. 7. n. 2.

Legitimatus per oblationem Curiæ non succedit cognatis & agnatis. th. 37. n. 4. Fratri ex parte patris sibi juncto non succedit. Disp. 87. p. 2. m. 2. thes. 50. n. 7. 8.

LEGITIMATIO PER RESCRIPTUM PRINCIPIS.

Legitimatio per Rescriptum Principis est modus saltem subsidiarius. D. 98. th. 8. num. 3. Ad jurisdictionalia non pertinet. D. 116. th. 4. D. 96. th. 42.

in Legitimatione per Rescriptum Principis fratres ex legitimis nuptiis procrea-

ti regulariter impediunt, ne fratres naturales fiant legitimi. D. 87. p. 2. m. 1. th. 11. n. 7.

Legitimati per Reſcriptum Principis natalibus ingenuitatis plene reſtitui posſunt, ut non tantum patri, ſed & aliis cognatis & agnatis ſuccedant. D. 68. p. 4. theſ. 14. Aliud obtinet de Jure Wirtembergico. n. 2. A dignitatibus etiam Doctoralibus non excluduntur. D. 98. th. 34. num. 2. Fratres an habeant jus ſuccedendi cognatis & collateralibus in linea paterna? D. 87. p. 2. m. 2. th. 50. n. 9. 10. Juri Wirtembergico ſoli patri ſuccedunt, & vice verſa. num. 11.

LEGITIMATIO PER SUBSEQUENS MATRIMONIUM.

Legitimatio per ſubſequens matrimonium omnem tollit maculam. D. 13. th. 13. num. 8. D. 98. th. 32. th. 35. D. 87. p. 2. m. 2. th. 16. num. 1. Taliter legitimatis dantur teſtimonia natalium. D. 13. th. 13. num. 9. D. 98. th. 32. num. 3. Et perinde habentur ac ſi ex juſto & legitimo matrimonio nati eſſent. D. 98. th. 32. Eſt antiquiſſima & optima. D. 98. th. 8. num. 4. D. 87. p. 2. m. 1. th. 11. num. 3. Facit fratres inter ſe legitimos. D. 87. p. 2. m. 1. th. 11. n. 4. Quod fratres antea ex juſtis nuptiis procreati impedire non poſſunt. n. 5. An ſit inventum juris? D. 98. th. 9. n. 2. An ad cauſas ſpirituales referenda? n. 3. valet, licet matrim. in mortis articulo contractum. th. 19. Aut licet matrim. a decrepito ſene cum concubina initum. th. 22. Modo fœmina talis ſit, quæ licite & legitime in uxorem duci poſſit. th. 23.

Legitimationis per ſubſequens matrimonium cauſa efficiens eſt matrimonium. theſ. 14. num. 1. Non vero ſponſalia cum concubina inita. num. 2.

Legitimationi per ſubſequens matrimonium non eſt impedimento patris nobilitas. th. 18. Etſi concubina ſit plebejæ conditionis. ibid.

ad Legitimationem per ſubſequens matrimonium legitimandorum conſenſus neceſſarius. th. 26. n. 2. 3. Ut matrimonium ſit legitimum requiritur. th. 17. num. 1.

in Legitimatione per ſubſequens matrimonium, nihil intereſt, an primum ſit matrimonium, an ſecundum? th. 15. Vel an intermedium intercedat. theſ. 17. Interveniant inſtrumenta nuptialia. Diſp. 116. th. 2. D. 98. th. 24. num. 2. Cur? D. 98. th. 24. num. 2. Quid Jure Canonico? th. 25. Quid moribus? th. 24. num. 2. D. 116. th. 2. Hodie adſtent liberi matri in copula ſacerdotali. ibid. Inde *Mantel-Kinder*. D. 98. theſ. 25. num. 3.

Legitimare per ſubſequens matrimonium non poteſt vir prolem, quem vivente uxore ex concubina ſuſcepit. theſ. 29. Licet illam poſt mortem uxoris duxerit. ibid.

Legitimari per ſubſequens matrimonium an poſſint liberi ex mariti & ſolutæ fœminæ conjunctione nati? th. 30. n. 3. Quid Jure Wirt. n. 4.

Legitimantur per ſubſequens matrimonium filii naturales & ex concubina nati. D. 25. th. 8. D. 98. th. 27. th. 28. n. 1. 2. Licet id propter occultum & ex poſt ſupervenient impedimentum nullum ſit. D. 25. th. 8. Aut pater deſuper proteſtatus. th. 9. Non illi qui ex injuſta & damnata conjunctione dati. D. 58. th. 28. num. 2. Nec qui ex ſtupro, adulterio & inceſtu nati. num. 4. Quid hodie? th. 30. num. 2. Nec qui ex nuptiis a filiisfamil. ſine parentum conſenſu contractis, procreati ſunt. theſ. 28. num. 4. Per avi matrimonium non nepotes ex filio naturali. D. 25. theſ. 9. D. 98. th. 31. Licet filius adhuc ſit in vivis. D. 25. th. 9.

Legi-

Legitimati per ſubſequens matrimonium in collegia opificum accipiendi. D. 98. th. 33. n. 3. Habent jus Civitatis. n. 4. A dignitatibus non excluduntur. th. 34. Sequuntur patris dignitatem. n. 1. Patris arma plena ferre poſſunt. ibid. Eligi poſſunt in Epiſcopum. n. 3. An in Aſſeſſorem Cameræ? n. 4. Rediguntur in patriam poteſtatem. th. 36. num. 1. Legitime natorum conſequuntur jura. ibid. Sunt patris ſui heredes, & patri ſuo ab inteſtato & ex teſtamento cum fratribus ante vel poſt legitimationem ex juſtis nuptiis procreatis ipſo jure ſuccedunt. num. 2. Vivis parentibus bonorum paternorum quodammodo domini exiſtunt. ibid. Præteriti vel ſine juſta cauſa exheredati reddunt teſtamentum nullum. num. 3. Inique exheredati per querelam inofficioſi id impugnant. ibid. Rumpunt teſtamentum antea factum. n. 4. Donationem inofficioſam quoad legitimam revocant. n. 5. Succedunt parentibus ſuis tam in bonis allodialibus quam feudalibus. th. 37. num. 1. Licet acceptum feudum *vor ſich und ſeine ehelich-geborne, mænnliche leibliche Lehns-Erben*. n. 2. Et quidem non tantum parentibus ſuis, ſed etiam aliis cognatis & agnatis. n. 3.

ad Legitimatos per ſubſequens matrimonium etiam pertinent ſtatuta, in quibus aliquid de liberis legitimis diſponitur. th. 33. num. 1. Licet expreſſe diſponant de liberis ex legitimo matrimonio natis, *von Ehelich gebornen Kindern*. ibid.

Legitimatis &c. heredibus inſtitutis, fratribus teſtatoris præteritis aut exheredatis non datur querela inofficioſi teſtamenti. th. 35. n. 1.

in Legitimatis &c. jura parentum & liberorum omnia locum habent. theſ. 38.

LEHN-GUT.

Quid per dictionem *Lehn-Gut* intelligatur? D. 136. th. 22. num. 1.

LEUTERATIO.

Leuteratio de Jure Saxonico quid? D. 65. th. 17. Declarationi ſententiæ Juris communis recte æquiparatur. D. 119. th. 31. Pro deſerta habetur, ſi procurator, qui Leuterationem interpoſuit, ad illam juſtificandam mitteret ſubſtitutum & per hunc in termino compareret. D. 121. c. 3. th. 8. n. 6.

LEX.

Lex moralis eſt immutabilis. D. 6. theſ. 8. Nec Pontifex hic diſpenſare poteſt. ib. Ubi non diſtinguit, nec noſtrum eſt diſtinguere. D. 9. th. 20. num. 4. D. 165. th. 49. Limitatur. Diſp. 165. th. 49. Naturæ eſt immutabilis. D. 86. th. 3. Declarari tamen poteſt. ibid. Et conſuetudo non differunt. D. 52. theſ. 26. Nihil aliud eſt quam judex mutus. Diſp. 137. th. 12. num. 5. Concepta, ſed nondum promulgata, nec ſcientes obligat. D. 23. th. 3. Promulgata ſine certa temporis adjectione poſt duos menſes eſt obligatoria. th. 4. Nec ante hoc tempus ſcientes obligat. ibid. Novi aliquid conſtituens ad futura tantum pertinet. th. 5. Ampliationes & limitationes. ibid. Poſterioris generalis non tollit priorem ſpecialem. th. 7. D. 122. th. 21. num. 6. Juri divino obligatorio & naturali contraria eſt irrationabilis & invalida. D. 23. th. 13. n. 2. Ipſa quod diſponit, teſtator id voluiſſe præſumitur. D. 109. th. 30. Cum lege conjungenda. D. 120. th. 9. n. 6. Nova ſecundum antiquam eſt intelligenda & diſtinguenda. D. 122. th. 21. num. 6. Humana nihil poteſt præcipere vel approbare, quod prohibet jus naturæ. D. 135. th. 2. num. 1. Naturalem liber-

tatem circumscribere potest. ibid. Ex lege explicanda. D. 142. §. 2. th. 1. n. 5. Imperfecta est, quæ caret sanctione. D. 141. th. 79. Quoties universaliter & generaliter lata casui singulari applicari nequit, interpretatione statuendum, quod oportet. D. 104. præf. num. 1. 2. Forensis sive judicialis absolute non obligat. D. 165. th. 9. Moralis sive decalogus obligat. th. 10. An dispensationem admittat? th. 10. seqq. Divina in genere æterna an perpetuo immutabilis sit? th. 15. Naturæ quid? th. 17. Nullam dispensationem admittit. th. 26. An sit omne potestatis summæ jussum? thes. 72. Tunc demum, si animus condendæ legis fuerit. ibid. An scribi debeat idiomate, quo utuntur ferentes, an quibus feratur? th. 96. Quo tempore ligare incipiat? th. 100. An morte Principis exspiret? th. 119.

Legis auxilium frustra implorat, qui in legem temere committit. D. 14. th. 22. num. 8. D. 15. th. 52. num. 3. D. 16. th. 13. num. 2. Extensio ob ejusmodi rationis identitatem in lege expressam, legique adæquatam permittitur. D. 3. th. 3. num. 4. D. 78. thes. 42. num. 7. Contra præscriptum utrum subdito, si ea in certo casu bonum publicum impediat, agere fas sit? D. 165. thes. 104. Ratione correcta, lex ipsa correcta intelligitur. th. 54. Observantia non est probanda. D. 116. th. 1. Authoritas non ab observantia, sed a statuentium voluntate & potestate dependet. ibid. Ratio attendenda potius, quam dictum. D. 111. thes. 38. num. 2. Verba indistincte & indefinite concepta per aliam legem vel ejus rationem sunt distinguenda & restringenda. ibid. Ratione cessante, cessat ipsa lex. D. 122. th. 13. num. 3. Ad universalis abrogationem requiritur non aliquot locorum observantia, sed omnium & singulorum. D. 132. thes. 51. num. 6. Termino elapso non admittitur moræ purgatio. Disp. 138. c. 2. th. 2. n. 3. Anima proprie loquendo ratio haud recte dicitur. D. 19. th. 8. Habet vigorem, quod Principi placet. D. 52. th. 27. Contra prohibitionem quæ fiunt, sunt ipso jure nulla ut & accessoria. D. 23. th. 6. Ampl. licet nulla addita sit legi clausula annullatoria. ibid. Limit. nisi aliud remedium rescindens suppeditetur. ibid. Aut alia mens legislatoris appareat. ibid. Quæ beneficium concedit, abrogatio, & beneficii remissio diversa sunt. D. 41. th. 6.

Legi adjecta qualitas restringit ejus dispositionem. D. 13. th. 33. n. 5. Addita clausula derogatoria non impedit consuetudinem contrariam. D. 23. th. 17. Limit. ibid. Uni quod deest, ex aliis illud supplendum. D. 142. §. 2. thes. 1. num. 5.

Legem non tollit solus quorundam non usus. D. 16. thes. 7. num. 7. Priorem contrariam in statu quoque Monarchico consuetudo posterior abrogat. Disp. 106. concl. 1. Qui allegat, & in ea se fundat, ejusdem observantiam probare non tenetur. D. 41. th. 6.

in Legem naturæ non peccat, qui per modum non adprobatum aliquid promittit & non præstat. D. 53. th. 20.

per Legem quod fit haud raro etiam potest fieri per pactum. D. 138. c. 2. th. 1. num. 10.

Lege certa quicquid specialiter non reperitur correctum, illud veterum legum regulis omnes relictum intelligant. D. 122. th. 21. num. 2. Neglecta nudam sequi authoritatem eorum, qui facultatem legis condendæ non habent, periculosum est. D. 132. thes. 53. num. 10. Quod jam permissum, precibus a Principe impetrare, superfluum est. D. 135. th. 14. num. 3. Qui nititur Justinianea, in

in noſtro Imperio cauſam tamdiu habet fundatam, donec probatum fuerit contrarium. D.22. th.1. Licet ejus obſervantiam non probet. ibid. Quæcunque permitti, præcipi aut prohiberi poſſunt, etiam conſuetudine poſſunt, & contra. D. 23. th. 13.

a Lege ſine lege contraria diſcedere, erubeſcendum. D. 110. th. 12. n. 5.

Leges Forenſes ſunt in duplici differentia. D. 6. theſ. 9. Quæ ceremoniis mixtæ voluntate Legislatoris mutantur. ibid. Et utiliter in noſtra Republica recipi poſſunt. num. 3. Quædam ſunt quaſi legis naturæ ac Decalogi appendices & explicationes. th. 10. Quæ mutari aut tolli non, ſed quandoque exaſperari poſſunt. n. 2. 3. Quandoque præter externam internam quoque morum εὐταξίαν requirunt. D. 12. th. 13. num. 6. Debent præcipere ea, quæ moraliter in Republica ſunt poſſibilia. D. 13. theſ. 22. num. 7. Sine JCtis, qui eas interpretantur, mutæ ſunt. D. 57. p. 1. c. 2. th. 5. Romanæ, quatenus uſu non abrogatæ, in noſtro Imperio ſunt receptæ, ex quibus aliæ gentes ſuas leges vel emendant, vel declarant, vel ſupplent. D. 61. th. 3. Juſſu Imperatoris Lotharii in ſcholas & forum, omnibus aliis antiquatis, perductæ non ſunt. D. 88. coroll. 11. Imperii univerſales Imperator ſine Statuum conſenſu condere vel abrogare non poteſt. D. 61. th. 5. num. 3. ſeqq. D. 6. th. 2. num. 3. Condere, præcipuum majeſtatis jus eſt. D. 61. th. 6. num. 2. D. 6. th. 2. num. 5. Provinciales condunt Status Imperii in ſuis territoriis. D. 61. th. 6. 7. D. 72. th. 51. num. 178. Quæ & in Camera Imperiali obſervantur. D. 61. th. 7. num. 6. Mutare, abrogare, non eſt juriſdictionis, ſed ſuperioritatis. th. 9. Ferre cujus eſt, illius etiam eſt, contra illas diſpenſare. Diſp. 6. th. 2. num. 3. & th. 4. num. 1. Fundamentales quæ? D. 166. theſ. 28. Neminem in paupertate vivere & in anxietate mori permittunt. D. 160. th. 9. num. 7. Condendi jus proprio nomine refertur ad ſuperioritatem territorialem. D. 159. c. 6. theſ. 7. num. 1. Quamprimum ad notitiam veniunt, obligant. D. 141. th. 7. num. 3. Pandectarum non ex authorum ſuorum, ſed ex Imperatoris Juſtiniani voluntate & authoritate valent. Diſp. 104. p. 1. c. 1. th. 2. Imperii fundamentales Princeps violare non poteſt. D. 165. th. 74. Eccleſiaſticas ferendi, mutandi & abrogandi poteſtatem habet majeſtas ſola, non Pontifex Romanus. th. 77. 78. Futuris, non præteritis negotiis formam dare putandum eſt. th. 97. Niſi nominatim etiam de præterito ſit cautum. ibid. Humanæ obligant in conſcientia. th. 103. D. 19. th. 7. Draconicæ apud Romanos in terrorem magis, quam ut executioni tradantur, promulgatæ. D. 52. th. 20. Secundum & ſtatuta judex pronunciet, donec contraria probetur conſuetudo. D. 54. th. 1. Facto pœnam conſtituentes, eo ipſo factum illud culpoſum pronunciare, illudque ſimul prohibere cenſentur, licet expreſſe illud non prohibeant, ſed a conditione facti ſecuti incipiant. D. 113. theſ. 39. num. 3. Poſteriores ex prioribus interpretationem accipere poſſunt. D. 122. th. 21. num. 6. An per non uſum per 40. annos abrogentur? D. 138. c. 3. art. 7. th. 6. num. 3.

Legum correctores male audiunt. D. 9. th. 17. num. 2. Verba generalia generaliter ſunt accipienda. D. 137. th. 14. num. 6. Romanarum authoritas quamvis non ſit vilis, attamen non adeo ſuam vim extendunt, ut in controverſiis feudalibus feudale jus vincant. D. 110. th. 12. num. 7. Mutatio & correctio, niſi

evidens sit, non debet temere statui. D. 132. th. 45. num. 7. Nec ex generalitate textus. num. 8. Beneficio non dignus est qui contra leges peccat. Disp. 147. tit. 5. th. 3. num. 3. Ne vilescat authoritas, operam dare, e re est imperantium. D. 52. th. 28. Fundamentalium appellatione quid veniat? D. 166. th. 29. Mutatio necessario Status ipsius mutationem secum trahit. D. 165. th. 79.

Legibus summa potestas quomodo soluta dicatur? D. 6. th. 5. num. 1. Disp. 165. th. 116. & 118. Alienis, quatenus suis constitutionibus repugnant, si quis in suo territorio uti permiserit, an arguat subjectionem? D. 165. th. 113. An possint interdum aliqua vitia, jure divino & naturali prohibita, permitti salva conscientia? D. 165. th. 95.

de Legibus Imper. universalibus condendis, non in Aula Imperatoris, sed in Comitiis tractatio instituitur. Disp. 61. th. 5. num. 7.

ex Legibus forensibus morale adhuc nobis observandum est. D. 13. th. 6. n. 9. XII. Tabularum tanquam æquitatis fontibus omnes reliquæ humani juris partes sunt derivatæ. Disp. 137. thes. 9. num. 5.

in Legibus ferendis an procerum & consiliariorum suffragia quidquam derogent summæ potestati? D. 165. thes. 99. Utrum consensus procerum Majestati sit necessarius? th. 98. Fundamentalibus abrogandis & mutandis aut novis constituendis major pars minori non præjudicat. th. 75. & 128.

Legislator nec ob eandem, nec ob majorem rationem in jure singulari idem velle videtur. D. 13. th. 33. n. 6.

Legislatoris mens præcipue attendenda est. D. 7. th. 30. num. 6. Authoritas ac voluntas rationem quoad forum civile quasi vivificat. D. 13. th. 36. n. 5.

Legislatores quod puniendo obtinere non possunt, cujuscunque conscientiam obtestari debent. th. 22. n. 8.

LEX SCIENDUM EST. XI. ff. QUI SATISD. COGUNTUR.

Lex sciendum est. XI. ff. qui satisd. cog. non agit de omni satisdatione, sed tantum de cautione judicio sisti. D. 125. c. 2. th. 20. Hodie quandoque ad alias cautiones judiciales extenditur. c. 4. th. 11. num. 2.

LEX AQUILIA.

In Lege Aquilia interempto homine aut pecude annus unus servatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. num. 2.

vid. Actio Legis Aquiliæ.

LEX CINCIA.

Legis Cinciæ summa quæ? D. 108. th. 7. n. 4. D. 124. th. 18. n. 1.

LEX XXVII. ff. DE REBUS CREDITIS.

Lex 27. ff. de Reb. Cred. an etiam ad municipia & civitates provinciales pertineat? D. 103. c. 3. th. 1. An ad pagos? th. 2. An ad Ecclesias? th. 4. num. 1. An ad Academias? num. 2. An ad omnia pia loca? num. 3. An ad pupillos & minores? num. 4. 5. An ad Reges, quorum Administratores mutuam acceperunt pecuniam? num. 6. Loquitur tantum de mutuo ab administratoribus Civitatis nomine contracto. th. 13. An in annuis reditibus locum habeat? th. 14. n. 6.

Hujus Legis dispositio an etiam ad alios casus extendenda sit, vel ad mutuum saltem restringenda? th. 14.

in Hac Lege Civitas sumitur collective & in abstracto. th. 4. n. 1.

LEX

LEX SI ME & TITIUM XXXII. ff. DE REB. CRED.

Legis hujus remedium maxime locum habet quando ille, cujus pecunia ad alium pervenit, ejus nomine contra alium nullam actionem habet, aut actio propter inopiam est inanis. D. 104. p. 3. n. 7. Dispositio ut locum habeat, multa debent concurrere. p. 1. c. 3. th. 8. n. 4. & th. 9. n. 4.

Ex Hac Lege quas Doctores formant, regulas vid. p. 1. c. 4. th. 1. Quæ & qualis actio competat, ejusque requisita. p. 2. cap. un. per tot. Hujus actionis effectus, & contra quos competat? th. 18. Condictio in subsidium competit contra eum qui habet commodum ex re mea, etiamsi cum eo non contraxerim. p. 2. c. un. th. 21. num. 4. & p. 3. num. 43.

LEX REGIA.

vid. Disp. 164. per tot.

LEX RHODIA.

Lex Rhodia de jactu quid? Disp. 3. th. 1. Cur introducta? th. 2. Ejus summa & origo. D. 147. tit. 2. th. 1. Ad casus similes, ubi damnum ad communem salutem & conservationem datum, extenditur. Disp. 3. th. 3. Competit, si damnum datum pro omnium salute. th. 4. num. 1. thes. 6. num. 1. Et quidem necessitate cogente. th. 5. In casu L. 29. §. 3. ff. ad L. Aquil. thes. 8. 9. Si quis certas merces, cum comperisset quendam omnes ablaturum, celaverit, quasdam vero indicaverit. th. 10. Non vero si importatio talium mercium lege fuerit prohibita. th. 11. num. 2. Si vicinæ ædes ex justo incendii metu fuerint destructæ. th. 14. 15. D. 47. th. 4. D. 115. th. 25. Etiamsi certo perituræ fuissent. D. 3. th. 16. Vel jam flamma correptæ. n. 6. Quarum æstimatio fit eo pretio, quo erant, cum dejicerentur. num. 7. & th. 38. num. 2. Quid si incendium alicujus dolo vel culpa exortum? th. 17. Si ædificium alicujus ob vim hostilem arcendam, combustum. D. 47. th. 4. Si Civitas salvam quardiam receperit. D. 3. th. 22. Licet exactiones fuerint injustæ. th. 27. In rebus incorporalibus. th. 29. Sic si Majestas actionem privatis competentem remiserit. n. 3. Ratione rerum servatarum, ad quas sine respectu personarum respicitur. th. 38. & th. 43. Neque hic ulla immunitas ratione deprædationis aversæ attenditur. th. 39. n. 1. & th. 43. Contra Clericos. th. 39. n. 3. Peregrinos, & mercatores, nisi merces suas separatim redimere coacti sint. n. 4. seqq. Forenses, si bona incendio & deprædationi obnoxia, non vero si latifundia tantum possideant. n. 9. 10. Limitatur. num. 15. Proprietarium, nisi conferendum sit modicum. th. 41. Damnum passum, qui pro rato confert. th. 42. Si armamenta navis, malus, anchora &c. cædantur & abjiciantur. D. 147. tit. 2. th. 3. Non competit si damnum vano timore sit datum. Disp. 3. th. 5. num. 4. 5. Si culpa exercitoris præcesserit. num. 6. Quamdiu nempe hic sit solvendo. num. 7. Si dolo hoc factum. D. 47. th. 3. Si navis, cujus levandæ causa merces in scapham trajectæ, ea salva, perierit. D. 3. thes. 6. n. 3. Si navis aliquo casu fortuito deterior facta. num. 4. Limitatur. num. 6. Si damnum influentia aquæ marinæ datum. n. 7. Si in naufragio quidam res suas recuperarint. num. eod. Si navis naufragio statim periisset. thes. 7. numer. 5. Alias secus. num. 6. Si aliorum res non fuerint servatæ. thes. 7. num. 1. Si plures metum intulissent, & unus rem solvisset. th. 11. n. 6. Si quis servum projecerit. th. 12. Ratione

tione contributionum bellicarum, quibus quis prægravatus. th. 30. num. 2. Si quis damnum fortuitum ab hoſte paſſus. th. 31. Si bona peſte infecta, corrumpantur. th. 36. Si utilitas exinde ad nos immediate non perveniat. th. 37. num. 3. Ratione bonorum extra periculum ſitorum. ib. An competat, ſi res jactæ recuperatæ fuerint? th. 4. n. 4. Si navis a piratis redempta? th. 6. n. 9. Si prædo, demonſtrante nauta, certas merces abſtulit? num. 10. Si ædificia vel ſuburbia exurantur, ne civitati detrimento aut hoſtibus receptui ſint? th. 18. 19. Quid ſi civitas talis nihilominus in hoſtis poteſtatem pervenerit? th. 19. n. 4. Si quis pecunia ſua obſidionem averterit? th. 20. Si a territorio pecuniæ ſolutione devaſtatio fuerit averſa? th. 21. Si, Civitate ad deditionem coacta, aliquid pro deprædatione, *für Raub und Brand*, fuerit ſolutum? th. 24. Si quis in Civitate occupata ſuas & alias res redemerit? th. 25. Si prædonibus ad redimendum bona aliquid ſolutum fuerit? th. 26. Si ipſi aliquid abſtulerint? num. 3. Ratione ſumptuum metatoriorum? th. 28. Si quis ob repreſſalias intuitu univerſitatis damno affectus? th. 32. Si ab hoſtibus captus, iisdem a Civitate promiſſam, ſed poſtea recuſatam pecuniam, vi adactus ſolveret? num. 4. Si quis animalia, dum angarias præſtat, incurſu hoſtium omiſerit? th. 33. Si vaſallus, præſtando ſervitia, damnum acceperit? th. 34. Si domus in abominationem delicti diruta? th. 35. Non extenditur ad eos, qui cæteris non fuerint ſubſidio. th. 6. n. 4.

Ex Lege hac aſſecurator domino mercium ad contribuendum tenetur. th. 13. Non vero magiſtro navis, neque vectoribus. n. 7. Licet agi non poſſit, competit tamen quandoque actio ad conſequendum id, quod alicui abeſt. th. 32. n. 5. Si agatur, omnia bona ſunt æſtimanda. th. 43. Non vero cibaria, ut & frumentum in proprium uſum comparatum. num. 3. Quomodo æſtimatio facienda? theſ. 44. Competit actio locati contra nautam. th. 45. Qui tamen actionem cedere poteſt. num. 2. Quandoque actio in factum ſubſidiaria. num. 3. Vel imploratio officii judicis. num. 4. Contributio quandoque naturam extraordinariæ collectæ induit. num. 5. Sed tamen ordinariæ in illa proceditur. num. 7. Contributioni an ſit locus quando quæritur, ſemper inſpiciendum, an damnum omnium cauſa datum ſit? D. 147. tit. 2. th. 12. n. 3. Propter hunc Jactum mercium ipſo jure contra ejicientem nulla competit actio. th. 4. Contributio ut locum habeat, requiritur ex una parte jactura rerum, ex altera conſervatio. theſ. 5. num. 2. Nulla debetur, ſi jactu mercium facto, navis nihilominus ſtatim ſubmerſa. n. 3. Limitatur. ibid. Facienda ab omnibus, quorum interfuit, jacturam fieri. th. 6. Ex quibus rebus facienda? th. 7. An ex nummis aureis, gemmis, margaritis, veſtimentis &c. th. 6. & 7. Res amiſſæ & ſervatæ quomodo æſtimentur? th. 7. Quomodo facienda? th. 8. Quanam actione & a quo h. collatio petatur? th. 9. Quando ceſſet? th. 10. & 12. num. 4. In quibus caſibus ad ſimilitudinem Legis Rhodiæ locum habeat? th. 11. 12. 13.

In hac Lege differentia bonorum, quibus noceri poterat, & quibus non, item quæ periculo expoſita fuerant, & quæ non, attenditur. D. 3. th. 39. num. 12. 13. 14. Limitatur ſi obſidio vel oppugnatio fuerit redempta. th. 40. Jactus mercium ex navi fieri poteſt a magiſtro vel quibuscunque aliis, ex neceſſitate, ob imminens & præſens naufragii periculum.

culum. D. 147. tit. 2. th. 2. num. 1. 2. Temerarius & culposus huc non pertinet. num. 3. Quibus modis committatur? ibid. Fit mercium, tam propriarum quam alienarum. th. 3. Quæ prius ejiciendæ? ibid. Res navis levandæ gratia jactæ manent suorum dominorum. th. 10. num. 2. Jactum si culpa magistri præcessit, exercitores tenentur mercium ejectarum dominis actione exercitoria. D. 47. th. 3.

LEX COMMISSORIA.

vid. Commissoria Lex.

LEX ANASTASIANA.

Lex Anastasiana ut locum habeat requiritur I. ut venditio & cessio non justo, sed viliori, & modico pretio facta sit. Disp. 153. §. 2. th. 58. Unde hoc æstimetur? th. 59. seqq. II. Ut emptor non saltem ultro ad emptionem nominis accedat, sed etiam venditorem ad contrahendum quasi inducat, idque vel debitoris vexandi vel improbi lucri captandi gratia. thes. 70. His requisitis concurrentibus cessio tantum valet quoad id, quod datum est, & dati usuras. th. 74. Emptor probat quantitatem pretii. ibid. Superfluum cujus lucro cedat? th. 75. & th. 77. An locum habeat in actionibus certis & indubitatis? th. 76. Locum habet non tantum in emptione venditione, sed etiam in cessionibus ex aliis titulis onerosis factis. th. 84. An in hereditate vendita? th. 85. An adhuc in usu? th. 81. 82. 83. Cessat 1. in venditione justo pretio facta. th. 59. seqq. 2. in venditione sub hasta. th. 62. 3. Si quis debitum immaturum, h. e. in futurum & certos terminos solvendum præsenti emat pecunia. th. 63. 4. Si debitum quidem purum, debitor vero minus idoneus. th. 64. Licet debitum facile consequi possit emptor. th. 65. 5. Si quis ab extraneo nomen 1000 florenorum suæ Civitatis emat 500 florenis, pro quo hic integras, ille dimidias tantum usuras accipit. th. 66. Limitatur. th. 67. 68. 6. Si quis motu proprio & probabilem ob causam alteri actionem, licet viliori pretio, venderet. th. 71. 7. Si illa cessio facta inter coheredes hereditatem dividentes. th. 72. 8. Inter collegatarios & fideicommissarios. ibid. 9. In casu alienationis, quæ debiti vel possessionis tuendæ gratia, vel ex alia necessaria vel probabili causa facta. ibid. An novo jure? th. 73.

Legis Anastasianæ summa. th. 57. num. 2.

LEX SI CONTENDAT. ff. DE FIDEJUSSOR.

L. si contendat. ff. de fidejuss. Remedium an detur, & an sit in usu? D. 84. thes. 1. Quid? th. 4. Est jus. th. 5. Vocatur actio. th. 6. Quare per verba initialia allegetur? th. 7. num. 4. Datur, si fidejussor jamjam a creditore in judicium fuerit vocatus. th. 12. Secus de consuetudine. th. 10. seqq. Si actor agere cesset. th. 18. seqq. Ob cunctationem actoris, quæ reo damnosa est. th. 23. 24. Pluribus fidejussoribus, quibus competit beneficium divisionis, vel excussionis. thes. 24. 25. Licet debitor nondum cœperit bona sua dilapidare, tempore scil. solvendi, vel convento elapso. th. 25. num. 4. 5. Si debitori habenti exceptionem non numeratæ pecuniæ creditoris cunctatio damnosa est. thes. 26. Si creditoris cunctatio damnosa est, ratione probationis. thes. 27. Ampliatur. num. 2. 3. Si debitor solus plenam de sua exceptione haberet notitiam. th. 28. Licet nulla diffamatio vel actualis rei inquietatio præcesserit. th. 29. Reis exceptione tutis, con-

contra quos in judicio nondum est actum. th. 30. seqq. Contra actores, qui agere differunt. th. 33. Non datur sine legitima causa. th. 17. num. 8. 9. Si creditori nulla imputari potest mora. th. 19. Si creditor ante conditionis existentiam debitum conditionale vel in diem prætendat. th. 20. An detur ob quamcunque actoris cunctationem? th. 21. seqq. Contra excommunicatos excommunicatione majore? th. 37. num. 6. Contra quos non detur? th. 34. & seqq. Non probatur ex L. 28. §. 8. ff. de lib. leg. th. 14. Nec ex l. 3. C. qui bon. ced. poss. thes. 15. Qualiter nunc viget, esse suum debet Doctorum interpretationibus. thes. 15. n. 8. Cur introductum? th. 16. An requirat, ut actor habeat actionem stricto jure competentem? th. 34. n. 3. 4. Instituens ratione exceptionum contra reales actiones competentium, rem illam possidere debet. th. 36. n. 8. 9. 10. Quando impediatur, vel extinguatur? th. 59. In quantum a remedio L. diffamari differat? th. 60. Coram Judice competente instituendum est. th. 62. In Judiciis Provincialibus Saxonicis in causis criminalibus institui nequit. n. 5. Ut & in Camera Imperiali in causis matrimonialibus & similibus. num. 6. Coram Judice rei, exceptionem habentis, instituitur. th. 63. Licet persona evocanda sit privilegiaria, vel habeat privilegium de non evocando. th. 64. Vel sit Doctor vel Professor. th. 65. Vel exceptiones sint tantum facti, seu intentionis. th. 66. Quid si reus in causa principali pluribus in locis forum sortiatur? th. 67. Per hoc Remedium in judicium deducuntur exceptiones reorum dilatoriæ, causæ merita respicientes. thes. 38. 39. 40. Peremptoriæ omnes. th. 41. & 42. Facti sive intentionis, scilicet si sint prægnantes. th. 43. 44. Non vero illæ, quæ a reo actioni institutæ opponi nequeunt. th. 46. Vel statuto prohibentur opponi. thes. 47. Vel quæ jam semel in judicio ventilatæ & rejectæ sunt. num. 4. Etiam plures, quascunque res vel causas concernentes. th. 48. Non vero replicatio actoris. th. 49. Neque declaratio aliorum jurium competentium. th. 50. Officium Judicis a reo principaliter imploratur, & exceptionis competentis declaratio petitur. th. 51. seqq. Petitur impositio silentii, quandoque perpetui per consequentiam. th. 52. Quæ petitio fit varie. th. 53. seqq. Actor ad agendum non adigitur, secus ac in L. diffamari. th. 55. num. 10. Si reus exceptionem in judicium deduxit, illam actor replicando elidit. th. 57. Institui potest actio, reo, exceptionem habenti, ad securitatem consequendam competens. th. 58. In Remedii hujus processu officium Judicis implorans proprie reus est. thes. 68. Qui, licet quando pro actore habeatur, gaudet tamen prærogativis reorum. n. 14. seqq. Causa summariter ventilatur. thes. 69. Quæ sint observanda, & quomodo procedatur? th. 70. seqq. Si sententia lata, ea est interlocutoria, vim definitive habens. th. 80.

LEX JULIA DE ADULTERIIS.

In Lege Julia de adulteriis ratione minoris accusantis locum habet temporis computatio naturalis. D. 138. c. 3. art. 1. th. 4. num. 2.

LEX UN. C. QUANDO IMPER. INTER PUP.

L. un. C. quando Imper. inter pupill. an hodie adhuc in Camera observetur? D. 94. th. 37. 38. 39.

LEX II. C. UBI IN REM ACT. EX DEB.

Lex

Lex hæc eſt ſingularis, quotidiana & perquam utilis. D. 106. th. 2. num. 1. Non denegat actionem in rem contra eum qui alterius nomine poſſidet, ſed ei tantum poteſtatem facit, authore nominato, liti ſe eximendi. th. 15. n. 3.

LEX XXVI. C. DE USURIS.

Contra Legem 26. C. de uſur. conſuetudo valet contraria. D. 23. th. 17.

LEX II. C. DE RESC. VEND.

Legis 2. C. de reſc. vend. remedium quid? D. 154. tit. 5. §. 1. th. 2. n. 2. Proponitur vel per modum actionis vel exceptionis. theſ. 3. Qualis competat actio ob h. læſionem enormem? th. 4. A quibus introductum? th. 5. num. 1. An veteribus JCtis jam fuerit cognitum? num. 2. Cur introductum? th. 6. 7. Ut locum habeat, requiritur læſio enormis. th. 10. Quæ ſit læſio enormis? ibid. num. 1. Modicus exceſſus ultra dimidium ſufficit. th. 11. Quis læſionem probare debeat & quomodo h. probatio fiat? th. 27. num. 1. 2. Datur etiam ob læſionem enormiſſimam. th. 12. num. 3. Ut locum habeat, requiritur læſio moralis ultra dimidium, ſ. cum injuſtitia conjuncta. th. 13. n. 1. D. 67. th. 21. Non ſtatim excluditur, quod quis eſt ſagax, prudens & induſtrius. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 25. An excludatur per Judicis decretum, & ejus confirmationem? th. 41. num. 4. 5. 6. Quomodo ab aliis juris remediis diſtinguatur? th. 57. num. 1. 2. Quomodo a querela nullitatis, reſtitutione in integrum &c. ibid. num. 2. Admittit & requirit libellum & petitionem alternativam. theſ. 58. num. 3. Inſtituendum per modum actionis non in loco rei ſitæ, ſed in foro domicilii. th. 72. Ventilatur non in ſummario, ſed ordinario proceſſu. ibid. num. 2. Pleniſſimam requirit cauſæ cognitionem. ibid. An locum habeat contra inſtrumentum guarentigiatum? th. 3. Locum habet, ſi quis rem minori pretio vendens tantum dixerit, ſi pluris res valet, dono. th. 22. Datur venditori ejusque heredi. th. 28. num. 1. D. 115. theſ. 47. Emptori. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 28. num. 2. Retrahenti. num. 3. Locatori & conductori. th. 29. num. 1. D. 156. §. 1. th. 3. num. 1. Locatoribus operarum. v. gr. Architectis. &c. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 29. num. 1. Permutantibus & aliis. num. 2. Emphyteuticario. th. 5. n. 4. Adverſus lædentes illorumque heredes. theſ. 31. Emptorem, licet ille iterum rem emptam alienaverit, th. 32. num. 1. Aut res apud tertium perierit. n. 2. Quid ſi res penes ipſum emptorem perierit, & quidem ejus culpa? theſ. 33. 34. Vel caſu fortuito? th. 35. Emptori adverſus venditorem, ſi emptor læſus caſu & citra illius culpam rem habere deſierit. th. 38. Emptori, qui duplo juſti pretii plus dedit, licet in fundo empto theſaurum invenerit. D. 116. th. 44. D. 135. th. 23. num. 3. Nec illud cum theſauro venditor compenſare poteſt. D. 135. th. 23. num. 4. Non datur tertio, qui læſus non eſt. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 30.
Emptori adverſus venditorem, ſi emptor læſus rem ſuo facto vel culpa amiſit. th. 37. Contra tertium rei venditæ poſſeſſorem & ſingularem emptoris ſucceſſorem. th. 39. Licet tertius poſſeſſor titulo lucrativo vel pariter vili pretio acquiſierit. th. 40. n. 1. 2. Vel prior emptor non ſolvendo exiſtat. ibid. Vel læſio ſit enormiſſima. ib. Quid ſi emptor in fraudem læſi venditoris rem alienaverit? n. 3. Emptori qui domum combuſtam eſſe ſcivit. D. 151. th. 18. Læſis facta bonorum diviſione judicialiter aut per modum transactionis de

Jure Civili. D. 116. th. 28. Datur de Jure Wirtembergico si quis ultra tertiam veri pretii partem læsus. Disp. 67. thes. 21. num. 2. 3. Datur intra 30. annos. thes. 22. num. 1. Jure Wirtembergico intra 10. annos. numer. 3. 4. Competit alternative vel ad contractum rescindendum, vel ad læsionem resarciendam. D. 64. th. 66. num. 1. D. 122. th. 13. num. 1. Jure Hamburgensi ipsa venditio in totum rescinditur. D. 64. th. 66. num. 2. 3. Locum habet in emptione venditione. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 41. num. 1. Licet ipsa in stipulationem fuerit deducta. n. 2. Aut publicis actis insinuata. num. 3. Aut Judicis decreto permissa. num. 4. Aut ad petitionem partium confirmata. th. 42. In venditione rei mobilis. th. 44. num. 1. Quid hodie? num. 2. In venditionem rerum futurarum aut spei. thes. 45. In venditione rerum, quæ legale habent pretium. th. 46. In hereditate vendita. th. 47. In aliis bonæ fidei contractibus. th. 49. num. 1. In locatione & conductione. num. 2. D. 156. §. 1. th. 31. num. 1. In permutatione. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 49. n. 3. D. 157. §. 3. th. 30. In datione in solutum. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 49. n. 4. In hereditatis divisione, sed quatenus? th. 50. In dotis æstimatione & dotalitii constitutione. th. 51. In contractu emphyteuticario quando? th. 52. num. 2. 3. In contractibus stricti juris. th. 54. Non locum habet, si læsio dependet ex incerto futuro eventu. th. 15. num. 2. Si quis superioribus belli temporibus, pretio, secundum communem illius temporis æstimationem aliquod prædium emit, licet illud hodie triplo plus valeat. th. 16. Si vicinus vel alius ob singularem commoditatem vel affectionem plus duplo offerat. th. 13. num. 2. Si quis partes metallicas, *Berg-Theile*, pretio, eo tempore, secundum communem æstimationem, justo, emerit, & brevi temporis spatio summam exinde consecutus triplo majorem. th. 17. Si quis in fundo empto thesaurum postea invenerit, vel venas metallorum. D. 116. th. 44. Disp. 135. th. 23. num. 3. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 18. Si quis ad dies vitæ alimenta, aut annuam præstationem emerit, & brevi post diem suam obierit. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 19. Si quis cum voto exercendæ in aliquem liberalitatis rem suam vilissimo pretio venderet. th. 21. num. 2. 3. Si quis sciens verum rei pretium minoris vel majoris vendit vel emit. th. 23. num. 1. 2. 3. D. 115. thes. 44. D. 122. th. 13. num. 3. 4. Limitatur. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 14. num. 4. H. scientia, etiam venditoris, ab allegante probanda. num. 24. Si testator certo pretio, licet modico, rem aliquam certæ personæ vendere heredi mandaverit. th. 26. num. 1. 2. Si heres certam rem a certa persona pro certo pretio speciali testatoris jussu emerit. ib. n. 3. In venditione plurium rerum. thes. 48. In contractu emphyteuticario quando? th. 52. n. 1. 2. 3. In contractu *feudali*. num. 5. In commodato, mandato, deposito. th. 53. In donatione. th. 21. num. 2. Quid si rem minori pretio vendens tantum dixerit, si pluris *res* valet, dono? thes. 22. In transactione. D. 19. th. 56. D. 122. th. 13. num. 5. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 55. D. 65. th. 41. D. 67. th. 33. Etiamsi quis sit immodice læsus. D. 19. th. 56. Quod etiam in Camera observatur. D. 122. thes. 13. num. 5. Secus quorundam locorum statutis ut & Jure Wirtemberg. D. 67. th. 33. num. 2. seqq. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 56. Et Jure Saxon. Electorali? D. 65. th. 41. num. 2. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 56. In laudo. D. 34. th. 14. Quid si

si manifestissimam iniquitatem & enormissimam læsionem laudum contineat? ibid. In casu, ubi quamvis emam rem decem, quod valet centum. D. 100. th. 329. An locum habeat in sponsione? th. 90. In emptore, si carius emat? th. 326. Contra tertium? th. 327. D. 115. th. 47. In publica subhastatione? Disp. 115. th. 43. D. 100. th. 330. D. 154. tit. 5. §. 1. thes. 43. Longissimo tempore præscribitur. D. 100. th. 328. Excludit & impedit I. specialis ejusdem renunciatio. D. 115. th. 45. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 73. Generalis non sufficit. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 74. II. Juramentum majoris, quo se contractum servaturum, &c. juravit. th. 75. n. 1. 2. 3. Quid si contractus *bey Fürstl. Ehren*, fuerit confirmatus? num. 4. An h. c. nihilominus supplementum veri pretii læsus petere possit? num. 5. Quid si læsio enormissima? th. 76. Juramentum minoris corporale quem h. c. producat effectum? th. 77. III. Præscriptio XXX. annorum. th. 78. n. 1. Post hæc tempora elapsa nec per modum exceptionis opponi potest. thes. 79. Quanto tempore aliis in locis. thes. 78. n. 2. 3. 4. Ob enormissimam læsionem etiam illis in locis, in quibus Juris Civilis præscriptio est restricta ad 30. annos h. quer. conceditur. th. 80. IV. An geminatus & reiteratus consensus? th. 82. V. Scientia justi pretii regulariter. D. 122. th. 13. n. 4.

In Remedio h. Legis quomodo libellus formandus? D. 154. tit. 5. §. 1. th. 58. n. 3. Alternativus libellus subsistit. D. 53. th. 13. D. 28. th. 13. Ampliatur. D. 28. th. 14. Reus habet electionem an resarcire læsionem, an acceptum reddere & sic contractum rescindi velit? D. 154. tit. 5. §. 1. thes. 59. 60. Non tantum usque ad litis contestationem, sed etiam post sententiam & in ipsa executione. th. 61. Judex reum alternative condemnare debet. ibid. Quid restituendum & præstandum, ut læsio resarciatur? th. 62. 63. Venditore læso agente, ex quo tempore contractus rescindatur, & quid h. c. restituendum? th. 64. seqq. An fructus etiam? th. 64. n. 3. An usuræ veniant præstandæ? th. 63. n. 2. th. 64. n. 2. An expensæ deducantur? th. 65. An hypotheca ab emptore constituta, vel aliud onus impositum resolvatur? th. 66. Emptore læso agente, & contractu rescisso venditor pretium totum acceptum reddere, sed ante moram sine usuris, & emptor rem, sed etiam sine usuris restituere tenetur. th. 67. An expensæ restituendæ & hypotheca solvatur? th. 69. Contractu rescisso gabella pro contractu soluta, a fisco non repetitur. th. 70. n. 1. Licet gabella pro quantitate pretii excessivi sit soluta. ibid. An ab adversario? num. 2. An laudemium tali casu debeatur, an vero a domino repeti possit? th. 71.

LEX VI. HAC EDICTALI. C. DE SEC. NUPT.

L. 6. C. de Sec. Nupt. an adhuc observetur? D. 75. th. 43. D. 41. th. 6.

Legis h. contra dispositionem, quod a patre secundæ uxori ultima voluntate relictum vel alias datum, an inter liberos primi an secundi matrimonii dividendum & quomodo? D. 41. th. 4. Statutum vel lex nova non contraria in dubio ita accipienda, ne per eam h. Lege correctio inducatur. th. 6.

L. FIN. C. ED. D. HADR. TOLL.

L. f. C. de Ed. D. Hadr. toll. an sit condictio ex lege? D. 90. th. 25. Cui competat? thes. 25. & seqq. Competit ob feudum. D. 159. c. 9. th. 24. n. 4.

Legis h. beneficio an gaudeant executores ultimarum voluntatum? D. 77. cap. 9. num. 25. seqq.

Plura vid. voc. Missio in possessionem bonorum.

L. FIN. C. DE FIDEICOMMISS.

L. fin. C. de fideicommiss. remedium locum non habet, si herede absente, defunctus fideicommissum reliquit. D. 95. th. 87. num. 3. 4.

In casu L. fin. C. de fideicommiss. heredi neganti juramentum delatum an referri possit? th. 81. seqq.

L. DIFFAMARI. C. DE INGEN. MANUM.

L. Diffamari remedium non est actio. D. 84. thes. 6. num. 8. Non datur, nulla actoris diffamatione vel justa causa praecedente. th. 17. num. 10. 11. 12. & th. 29. Si actor semel agere coepit. thes. 19. num. 5. Contra possessorem. thes. 36. num. 5. Bannitos. th. 37. num. 4. An detur contra excommunicatos excommunicatione majore? th. 37. n. 6. Locum habet, si concurrente actione ordinaria utilius est. thes. 58. num. 11. Quatenus a remedio L. si contendat. ff. de fidejuss. differat? th. 60. Institui potest in Camera Imper. licet prima instantia pertineat ad Austregas. num. 11. 12. 13. Non in foro diffamantis, sed diffamati intentatur. th. 63. num. 7. Licet persona evocanda sit privilegiaria. th. 64. Quid si diffamatus pluribus in locis forum sortiatur? th. 67.

Ex Lege diffamari conventus diffamator intra legitimum tempus ad agendum veniens an alium competentem Rei judicem eligere possit? Disp. 35. th. 16. Non datur condictio ex Lege. D. 46. th. 7. D. 146. tit. 2. th. 2. n. 2.

in L. Diffamari processu officium Judicis implorans proprie reus est. D. 84. thes. 68. Qui, licet quandoque pro actore habeatur, praerogativis tamen reorum gaudet. num. 14. seqq. Causa summariter ventilatur. thes. 69. Quomodo procedatur? thes. 70. seqq. Narratis supplicationum, quoad effectum decernendi processus non creditur. thes. 71. num. 2.

Vid. Diffamatus.

L. VII. C. UNDE VI.

L. 7. C. unde vi an adhuc hodie locum habeat? D. 62. th. 37.

L. UN. C. DE PRIV. CARC.

In poenam L. un. C. de priv. carc. non incidit pater filium inobedientem in conclavi detinens. D. 25. th. 11.

LIBELLUS.

Libellus est de substantia judicii & in scriptis offerendus. D. 66. thes. 42. D. 69. th. 10. D. 65. th. 1. D. 64. th. 16. Hodie de Jure Saxonico oretenus actio proponi debet. ibid. Ut & de Jure Hamburgensi. D. 64. th. 16. num. 2. 3. Ut & de Jure Wirtemberg. in causis criminalibus, vel in causis levioris momenti. D. 66. th. 42. num. 5. 6. Tam *ante*, quam post litem contestatam *mutari* potest, si hoc jus vel Judex permittat. D. 65. th. 10. D. 66. th. 43. Hodie & de Jure Wirtemberg. ante litem contestatam mutari potest, modo indemnis servetur reus. Disp. 66. th. 43. num. 2. Non vero post litem contestatam, nisi refusis expensis prioris instantiae quis novum processum instituere velit. ibid. De Jure Elector. Saxon. usque dum actor guarandam praestitit. D. 65. thes. 10. num. 2. 3. Nec operatur hic clausula salvo jure mutandi. &c. D. 66. th. 43. num. 4. Articulatus admittitur. D. 65. th. 2. In foro Saxonico est nullus, & a Judice ex officio rejiciendus? n. 2. 3.

n. 2. 3. Ut & de Receſſ. Imp. noviſſ. de Anno 1654. num. 4. In curia mercatorum vel ineptus vel articulatus vel alternativus, vel generalis, & modo intelligi poſſit, admittitur. D. 100. theſ. 279. Alternativus ſufficit, quando agitur ex lege 2. C. de Reſc. vend. D. 28. th. 14. D. 53. th. 13. Non locum habet in actione hypothecaria. D. 28. th. 14. D. 53. th. 14. Actionis ſine cauſæ concluſione in cauſis Civilibus dicitur nullus. D. 28. theſ. 12. Articulatus hodie in Camera non admittitur. D. 42. th. 1. Niſi ad veritatem per adverſarii reſponſionem eruendam. ibid. Quid? D. 126. c. 2. th. 7. num. 1. 2. Actionis realis qui in heredem tantum concipitur, omiſſa poſſeſſionis mentione, tanquam ineptus rejicitur. D. 136. th. 2. num. 8. D. 122. th. 24. num. 4.

Libelli requiſita quæ? D. 23. th. 9. Copia citationi inſerta, reo induciæ deliberatoriæ non ſunt ulterius indulgendæ. D. 119. theſ. 7. Oblatio Principi facta an & quando pro litis conteſtatione habeatur? D. 136. th. 38. num. 4. ſeqq. Aut Magiſtratui facta? ibid.

Libello adduntur clauſulæ quæ? Diſp. 28. th. 13.

Libellum actionis in qua forma actor proponere poſſit? th. 10.

In Libello an exprimendum nomen actionis? th. 11. D. 119. th. 6. D. 129. th. 18. num. 8. An vera concluſio adjicienda? D. 28. th. 12. Actionis realis quæ cauſa exprimenda? D. 116. th. 18.

LIBELLUS FAMOSUS.

Libellus Famoſus quid? D. 1. th. 9. n. 13. Eſt, ſi ſcriptor nomen ſuum omittat. D. 62. th. 51.

Libelli famoſi pœna præſcribitur XX. annis. D. 65. th. 72. De Jure Saxonico XXX. annis, anno & die. n. 2.

LIBERALIS.

Liberalis nemo in dubio præſumitur. Diſp. 161. th. 3. num. 4. Nemo in neceſſitatibus. D. 122. th. 8. num. 3. & theſ. 22. num. 3.

Liberales nimis eſſe ſolent homines de alienis. D. 124. th. 7. n. 3.

LIBERALITAS.

Liberalitatis requiſita. D. 6. th. 5. n. 2.

LIBERATIO.

Liberatio, ſimpliciter poſita denotat eam, quæ fit ipſo jure. D. 112. th. 52. num. 3. D. 63. th. 23. n. 4. Præſumitur, ſi debitor poſſideat chirographum. D. 17. th. 65. num. 1. Modo perſonæ qualitas & aliæ circumſtantiæ concurrant. ib. Ex cancellatione chirographi quando præſumatur?
vid. Cancellatio. Chirographum.

Liberato principali, liberantur & acceſſoria. D. 9. th. 59. n. 3.

LIBERI.

Liberi prioris matrimonii a vitrico vel noverca alendi ſunt, ſi propria bona non habeant. D. 4. th. 31. n. 8. 14. Vel ſi parens uſumfructum habeat. n. 10. 15. Sed non dotandi. th. 28. num. 3. Patris ſequuntur dignitatem. D. 5. diſſ. 2. th. 13. Ex perſona matris habent privilegium prælationis ratione dotis. D. 59. th. 45. num. 2. vid. Hypotheca tacita. In bonis paternis habent tacitam hypothecam ratione maternorum & materni generis. D. 67. th. 8. Hoc ad omnia bona adventitia de Jure Wirtemberg. extenſum eſt. n. 2. ſeqq. In bonis maternis habent tacitam hypothecam, ſi matres in bonis eorum habeant uſumfructum. th. 9. Teſtatori magis dilecti cenſentur, quam pia cauſa. D. 70. c. 5. th. 3. num. 3. 4. Si fideicommiſſo ſunt gravati, an ſubintelligatur

ligatur conditio: si sine liberis. thes. 6. num. 4. Quid si sint liberi naturales? th. 9. n. 3. Expositi, *Fundel-Kinder*, censentur ejus originis, ubi inventi & educati sunt? D. 72. th. 9. num. 32. In dolo vel ex uxore nati, ex marito concepti, & reliquorum liberorum fratres præsumuntur. D. 55. th. 22. D. 87. p. 1. th. 19. num. 10. D. 92. th. 27. num. 3. Ampliatur & limitatur. D. 87. p. 1. th. 19. num. 11. seqq. Naturales ob defectum natalium aliqua macula notati sunt. p. 2. m. 2. th. 16. num. 12. 13. 14. Quatenus sibi invicem succedant? vid. Successio Collateral. Naturales & spurii hodiernis moribus qui? p. 2. m. 2. th. 53. num. 5. 6. 7. D. 98. th. 27. Qui dicantur ex damnato coitu nati? D. 87. p. 2. m. 2. th. 53. n. 5. 6. 7. An legitimi quodnam tempus inspiciendum? D. 52. th. 33. Ante nati per patris ratihabitionem hodie fiunt legitimi. th. 38. Ante dignitatem patris professoriam nati, recte professorum liberi dicuntur, illorumque jure & privilegiis gaudent. D. 25. th. 14. præcoces, *die Frühling*, sunt legitimi. D. 98. thes. 27. n. 3. Ut dicantur legitimi, sufficit tempore partus matrimonium fuisse legitimum. ib. Quod non a patre, sed aliunde ipsis obvenit, licite retinere possunt, etiamsi paterna hereditate abstinuerint. D. 124. th. 44. n. 10.

Liberorum nomine veniunt omnes descendentes. D. 18. th. 10. n. 2. Appellatione non tantum filii filiæque, sed & nepotes, neptesve veniunt. D. 168. th. 4. num. 4. De statu quando quæritur, tempus partus, non conceptionis, inspicitur. D. 98. th. 27. n. 13.

Liberis alienis vel propriis si aliquid relictum, per legitimos excluduntur collaterales. D. 70. c. 5. th. 8. & 9. Non solum ratio pietatis naturales, sed & commune parentum votum hereditatem paternam defert. D. 73. th. 14. num. 2. D. 122. th. 18. num. 1. Parentes legitimam relinquere tenentur, & quidem heredis titulo. D. 122. th. 18. num. 2. thes. 27. num. 2. Alias testamentum nullum redditur, aut rescinditur. ibid. Si tantum certam partem legitimæ titulo institutionis reliquerint, testamentum quidem subsistit, sed residuum, quod legitimæ deest, petere possunt. th. 18. num. 3. Nec aliquid accipiendo ex testamento, actioni ad residuum competenti renunciasse videntur. num. 4. Licet relictum simpliciter sine ulla protestatione acceperint. num. 5. Modo residuum in apocha expresse non remiserint. num. 6. Quæsita privilegia & dignitatem non tollit casus patris ab officio remoti. D. 25. th. 14.

inter Liberos & parentes mutua est alimentorum præstandorum obligatio. D. 5. diss. 2. thes. 14. num. 1. Æqualitas servanda est. D. 77. p. 1. th. 57. Nec nisi ob urgentes causas inæqualitas inducenda est. num. 5.

de Liberis statutum loquens indefinite, de naturalibus, non de adoptivis accipiendum est. D. 13. th. 14. num. 5.

LIBERTAS.

Libertas præscribitur vicennio. Disp. 64. th. 4. num. 2. Ab homine proprio Jure Lubeccensi uno anno præscribitur. num. 4.

Libertatis in possessione qui est per viginti annos illi non potest fieri quæstio status. D. 138. c. 3. art. 7. th. 5. n. 4.

Libertatem nato tribuit momentum. art. 1. th. 2. num. 4.

contra Libertatem ne 60. quidem annorum præscriptio opponi potest. art. 7. th. 6. num. 9.

LIBRI.

Libri magici corrumpendi vel comburendi sunt. D. 79. c. 7. num. 33.

Libris

Libris mercatorum legatis omnia nomina in illis comprehensa legata esse censentur. D. 100. th. 70.

LICENTIATUS.

Licentiatus non venit Doctoris appellatione. D. 160. th. 12. num. 5. Non habet illam dignitatem, quam habet Doctor. ibid.

LICITUM.

Licitum videtur quod non reperitur prohibitum. D. 9. th. 11. num. 3. D. 108. th. 7. num. 5. Qui juravit, quod illicitum credidit, præstare debet promissum. D. 44. th. 4.

LIGNARI.

Lignandi jus, quod in vicinis sylvis singulis septimanis una die competit, quo tempore præscribatur? D. 59. thes. 21. Aut si alternis diebus competeret? ibid.

LIMITATUS.

Limitata causa limitatum producit effectum. D. 122. th. 7. n. 1.

LIQUIDUM.

Liquida & quæ in continenti Liquida reddi possunt, pro paribus in Jure habentur. D. 123. th. 7. num. 2.

LIS.

Lis quando dicatur legitime ordinata? D. 18. th. 31. num. 5. & thes. 32. In loco domicilii, etiamsi hoc postea sit mutatum, & actio tantum alteri ante illam translationem sit quæsita, institui potest. D. 72. th. 68. An mutata sit, mutata persona per mortem domini? D. 53. thes. 33. Nulla nobis esse potest cum eo, quem in potestate habemus. D. 120. th. 21. n. 3. D. 140. th. 30. num. 4. Nisi ex peculio castrensi, vel quasi. ibid.

Litis victoria magnis sumptibus & molestiis redimenda est. D. 60. præf. num. 3. 4. 5. Denunciatio etiam post litem contestatam fieri potest. D. 106. th. 18. num. 4. Denunciatio seu laudatio denunciantem seu laudantem a lite non eximit, nec litem in denunciantem transfert. th. 19. In quo differat a nominatione? th. 19. Reassumptio lite jam cœpta non est necessaria de jure communi, si in successores actiones transierunt. D. 136. th. 40. num. 1. 2. Secus de moribus nostris. num. 3.

Litem reassumere debet heres, non legatarius, re litigiosa legata. Disp. 97. th. 11.

Lite pendente nemo possessionis suæ commodo privandus. D. 125. c. 3. th. 12. num. 2.

a Lite qui discedit, satis lucratur. D. 106. th. 5. num. 4.

in Lite civili finienda triennium servatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 3. num. 2. Secus hodie. ibid.

Lites ne multiplicentur, Reipubl. interest. D. 15. th. 10. num. 5. Ut abbrevientur, ad officium judicis pertinet. D. 66. th. 72. num. 3. Qui execratur, verecunda ejus cogitatio non vituperanda. D. 30. th. 1.

LITERÆ.

Literæ credentiales non ad nuncii constitutionem, sed ad commissionis probationem æque ac in procuratore & aliis negotiis requiruntur. D. 107. th. 9. n. 2. Quæ dantur nunciis, quid comprehendere debeant? thes. 50. num. 1. seqq. Harum loco non sufficit chartam blancam exhibere. numer. 4. Quomodo differant a literis commendatitiis. th. 50. num. 6. seqq. Commendatitiæ scribenti non præjudicant, nec ejus respectu sunt obligatoriæ. num. 6. Limit. num. 9. Earum formulas vid. ib. Adulatoriæ potius, quam dispositivæ

sunt. num. 8. Non sunt obligatoriæ, nec adversus patrem actioni quod jussu locum faciunt. D. 115. th. 32. An vero actioni de in rem verso? ib. Promissionem continentes post mittentis mortem cum effectu tradi non possunt, & illas accipiens sua acceptatione & voluntate conventionem perficere nequit. D. 107. th. 67. num. 4. Plerumque solennitatis vel probationis gratia adhibentur. D. 142. §. 2. th. 2. num. 1. Mutui compassus quid? D. 66. thes. 17.

Literarum credentialium ante exhibitionem nuncius ad Principem vel Rempubl. missus ad dicendum (*zur Audientz*) non admittitur. D. 107. th. 45. num. 4. Neque illi creditur. num. 4. 5. Limitatur in Cardinalibus, quibus Pontificis nomine aliquid nunciantibus etiam sine literis credendum est. num. 6.

Literas aperiens vel abjiciens quale delictum committat & quomodo puniatur? th. 52. n. 2. seqq. Delicta committenda continentes sciens portans nuncius punitur. th. 34. n. 6. Sibi commissas tædio vile atque oneris aut alia ex causa e. gr. in aquam abjiciens &c. crimen falsi non committit. th. 52. num. 7. Pœna tamen extraordinaria stellionatus punitur. num. 8.

Literis credentialibus non fit nuncii legitimatio. th. 45. v. Epistola.

LITERARUM OBLIGATIO.

Literarum obligatio non oritur ex præsumpto mutuo, sed ex literis & contractu chirographario. D. 142. §. 2. th. 1.

Literarum obligationis ad substantiam non requiritur numeratio realis. §. 3. thes. 10. num. 7.

ex Literarum obligatione oritur condictio certi ex literis s. chirographo. §. 2. th. 6. num. 4. Quæ interdum elidi-tur querela non numer. pecuniæ. ibid.

in Literarum obligatione actor se fundat in numeratione, quam intra biennium probare debet. §. 2. thes. 1. num. 2. 4. v. Contractus chirographarius. Querela non numeratæ pecuniæ.

LITIS CONTESTATIO

Litis contestatio in criminalibus quoad facta propria rotunde, clare affirmando, vel negando, fieri debet. D. 69. th. 12. num. 1. Non vero per verba dubia vel credulitatis. num. 2. Fieri potest in factis antiquis & similibus per verba: ignoro, nescio &c. num. 3. 4. Generali rei responsione. D. 65. th. 9. num. 1. Jure Saxonico ad quævis capita expresse & specifice est respondendum. n. 2. 3. Est litis & judicii principium. D. 82. th. 23. D. 35. th. 1. D. 106. th. 18. num. 1. Facta per verbum: Non credo, habetur pro negativa. D. 93. p. 1. th. 11. n. 12. seqq. A reo fieri potest de facto alieno etiam per verba, *ich vveiß nichts darumb, ich glaub es nicht*. D. 35. th. 1. Non per illa: *ich stelle es dahin*. ibid. Sed quid si de facto proprio? ib. Ubi inter præsentes fieri debet, per nuncium fieri nequit. D. 107. thes. 35. num. 6. Facta censetur, si reus respondet, & absolutionem ab instituta actione petit. D. 35. th. 2. Licet reus protestatus, quod litem contestari nolit. ib. In causis summariis licite omittitur. D. 121. c. 3. th. 9. num. 1. Ficte fit quando? D. 136. th. 38. num. 1. 2. In mercatorum judicio non requiritur, sed quilibet actus, qui alias post litis contestationem obiri solet, ejus vim habet. Disp. 100. thes. 280.

per Litis contestationem in judicio quasi contrahitur. D. 66. thes. 43. numer. 3. Et actio quodammodo novatur & quis litis dominus efficitur. D. 121. c. 3. th. 8. num. 1. D. 131. th. 50. num. 1. Disp. 136. thes. 36. num. 2.

in Litis contestatione viginti dies concedun-

duntur. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 11. Duo menses obtinent. art. 6. th. 2. n. 2.
pro Litis contestatione an & quando habeatur libelli oblatio Principi facta? D. 136. th. 38. num. 4. seqq.

LITIGARE.

Litigandi causæ quæ sint justæ? D. 80. th. 44. Verecunda ejus est cogitatio, qui re carere mavult, quam propter illam sæpius litigare. D. 95. thes. 6. num. 5.

LITIGATOR.

Litigatores jus suum in scriptis offerre debent. D. 66. th. 13. num. 1. Quod in totum de Jure Saxonico mutatum est. num. 5. De Jure vero Wirtembergico ad causas tantum majores hoc restrictum est. num. 2. 3. 4. Temerarii condemnantur in refusionem damni ac expensarum. th. 14. num. 1. Jus Wirtemberg. eos præterea aliqua pœna carceris vel pecuniaria afficit. num. 2. 3.

LITIGIOSA RES.

Litigiosa re legata, non legatarius, sed heres litem reassumere tenetur. Disp. 97. thes. 11.

Litigiosæ res quæ? D. 75. th. 35. Non possunt alienari. ib. In dotem vel donationem, vel donationem propter nuptias dari possunt. num. 2. D. 87. p. 2. m. 1. th. 6. num. 31.

LOCARE.

Locare operas suas an & quatenus dominis suis præ aliis rustici teneantur? D. 156. §. 1. th. 4. num. 2. Et conducere nemo invitus regulariter tenetur. th. 4. n. 1. Quinam possint vel non? thes. 5.

Locari nequit alteri jus monetæ cudendæ. thes. 7. num. 4. Nec servitus usus. ibidem.

Locato prædio, etiam adhærens jurisdictio & jus patronatus locatum censetur. num. 3.

LOCATIO.

Locatio conductio quid? Disp. 156. §. 1. thes. 1. Qualis contractus? th. 3. Est 1. vel rerum s. fruendi, vel operarum s. faciendi. th. 3. Hæcque iterum vel operarum in specie sic dicta, vel operis thes. 4. Quis hic locator vel conductor. th. 5. 2. Vel regularis vel irregularis s. degenerans. thes. 6. Fit nudo consensu quocunque modo declarato. th. 7. An & quatenus tacito consensu? th. 8. Tacite renovata quando censeatur? ibid. numer. 2. Quamdiu in prædiis rusticis? num. 3. Quamdiu in urbanis? num. 4. Si tacite renovata an pignora maneant obligata? th. 9. Contrahitur regulariter libero consensu. thes. 10. Usus omnium rerum, quæ sunt in commercio, & usu non consumuntur, regulariter. th. 17. num. 1. Rerum fungibilium proprie non est. num. 2. Incorporalium rerum, e. gr. jurisdictionis, &c. valet. th. 18. num. 1. 2. 3. Juris monetæ cudendæ & servitutis usus non valet. num. 4. Rei alienæ valet, sed quatenus? th. 19. Valida est rei communis, sed quatenus? ibid. Rei conductæ. th. 20. num. 1. 2. Rei usufructuariæ. num. 3. 4. Feudi. th. 21. Rei æstimatæ. th. 22. Rei conductoris propriæ regulariter non est valida. th. 23. num. 1. Limitatur. n. 2. Operarum, quæ sunt honestæ, & mercede locari solent, valet. th. 24. Non valet operarum inhonestarum vel quæ propter gravitatem & dignitatem suam æstimari non possunt. th. 25. Operarum locari solitarum etiam alienarum valet. th. 26. Limitatur. ibid. An & quatenus factorum simplicium valeat? num. 4. Sine mercede nulla esse potest. th. 27. Non contrahitur, si locator

cator ab initio totam mercedem ponit, expresse donationis gratia non exacturus. th. 29. num. 2. Non valet rei alicujus momenti, prætextu mercedis quæsito, uno nummo facta. num. 3. Proprie non est, ubi non statim certa merces constituitur, sed tantum promittitur, quantum justum erit, vel quantum inter eos postea convenerit. th. 30. Non vitiatur, si inter mercedem vel usum rei vel operas inæqualitas est. thes. 31. Quomodo differat a mutuo, commodato, mandato, &c. &c? th. 32. Ad longum tempus, & in perpetuum fieri potest. th. 33. num. 1. 2. Operarum in perpetuum facta valet. num. 3. Si nullum tempus additum, prædiorum rusticorum in annum, urbanorum & similium rerum, ut & operarum tamdiu solummodo quoad alteruter contrahentium renunciet, facta videtur. th. 34. Finitur elapso tempore, ad quod expresse vel tacite fuit contracta, th. 37. Si ad tempus contracta, ante tempus finitum, neuter, altero invito, a contractu resilire potest. th. 38. n. 1. Quid si locatio contracta sit a tutore, curatore, aut alio administratore? num. 2. 3. 4. An finiatur morte locatoris vel conductoris, vel an heredes eidem stare teneantur? th. 58. An bonis locatoris fisco quæsitis? th. 60. Quamprimum perfecta, statim competit actio locati conducti. §. 2. thes. 3. Ad longum tempus facta an transferat jus in re, vel utile dominium? th. 7. num. 4. 5. Est si nuncio certa merces in compensationem operarum promittitur. D. 107. th. 11. n. 4. 5. Requirit mercedem. n. 7.

Locationis conductionis objectum ex una parte est usus rei vel personæ s. hujus opera, ex altera parte merces. D. 156. §. 1. th. 15. Accidentia. th. 33. Contractum ratum habuisse pro eo anno videtur, qui mercedem accepit. th. 66. n. 2.

Locationi conductioni stare non tenetur successor singularis. D. 64. th. 69. Disp. 156. §. 1. th. 61. Secus de Jure Hamburgensi. Disp. 64. th. 69. numer. 2. 3. Quid si locatio in longum tempus contracta? D. 156. §. 1. th. 61. num. 2. Aut successor habeat causam lucrativam? num. 3. Aut colonus sit partiarius? num. 4. Legatarius, cui res locata a locatore legata est. thes. 64. num. 1. Usufructuarius, qui rei locatæ usumfructum acquisivit. n. 2. Proprietarius, qui finito usufructu rem ab usufructuario locatam recipit. num. 3. Fiscus rem singularem publicatam occupans. num. 4. Successor feudi. num. 5. Successor majoratus. num. 6. Maritus, rem, alteri locatam, in dotem accipiens. n. 7. Mulier, rem dotalem, a marito locatam, soluto matrimonio, recipiens sed quatenus? num. 8. Stare tenentur utriusque heredes. th. 58. Emptores rerum fiscalium. thes. 65. D. 85. c. 4. th. 3. n. 2. Qui ea lege rem acceperunt, ne conductorem expellant. D. 156. §. 1. th. 66. num. 1. Quid si actum, ut pensiones ad successorem pertineant? n. 2. Successores singulares, mercedem accipientes. ibid. Qui non ut domini, aut usufructuarii, sed ut custodes in fundum venerunt. th. 67. num. 1. Successores omnes necessarii. num. 2. Fideicommissarii tam universales, quam particulares, sed quatenus? th. 68.

per Locationem conductionem ad longum tempus utile dominium non transfertur in accipientem. D. 76. th. 33. num. 3. Servitutes vel aliud jus in re constitui non possunt. D. 156. §. 1. th. 15. n. 2.

Locatione Conductione finita, in relocatione prior conductor novo non præfertur. D. 54. th. 19. Etsi tantum, quantum novus offert, ipse adjiciat. ib. Quid h. c. in studiosis? ib. Domus communis

nis contracta ad certum tempus a sociis communi consensu, unoque ex illis matrimonium contrahente, an propter usum proprium conductor ante tempus finitum expelli possit? D. 118. th. 37. in Locatione conductione regulariter uterque levem tantum culpam præstare tenetur. D. 156. §. 3. thes. 9. num. 2. Quis casum & culpam probare debeat? thes. 13. Æstimatio in dubio taxationis tantum gratia facta judicatur. D. 157. §. 2. th. 14. num. 2. Merces ob damnum immodicum remitti quidem debet, sed non ob nimiam ubertatem augeri. D. 19. th. 58. D. 106. thes. 19. Non locum habet edictum ædilitium. D. 106. concl. 22. Quoad solutionem mercedis in casum moræ pœna usuris major valide addi nequit. D. 113. th. 31. num. 9. v. Actio Locati & Conducti.

LOCATOR.

Locator si facultatem tradendi habet, interesse præstando non liberatur. D. 156. §. 2. th. 6. num. 2. Rem utendam præcise tradere tenetur. ib. Hac traditione regulariter neque dominium seu aliud jus in re, neque veram possessionem transfert. th. 7. num. 1. 2. Licet locatio conductio ad longum tempus fuerit contracta, num. 4. 5. Tradere non tenetur semen agri. th. 8. Ædes reficere, ostia & fenestras corruptas restituere tenetur. th. 9. Ad quid teneatur si usus rei locatæ ab ipso ex justa causa impediatur? th. 11. num. 1. 2. Quid si casu impediatur? th. 12. Aut si tertius impediat? thes. 13. num. 1. Quid si hoc faciat ex inimicitia erga locatorem? n. 2. Quid si culpa locatoris præcesserit? num. 3. Quid si impedimentum veniat ex, vel circa personam conductoris, vel ejusdem culpa, aut ipse impedimentum tempore contractus sciverit? th. 14. Operarum si mortuus, an integra merces debeatur? th. 44. 45. Primus in bonis secundi conductoris tacitam habet hypothecam. §. 1. thes. 2. num. 2. Habet remedium L. 2. C. de resc. vendit. §. 1. th. 31. num. 1. Invitus conductori rem locatam tempore ad quod locatio contracta, elapso, diutius relinquere non tenetur, sed eandem libere alteri locare potest. th. 36. num. 3. Limitatur. num. 4. Conductorem ante tempus conductionis finitum expellere nequit. thes. 38. Nisi justa & legitima subsit causa. numer. 1. Qualis est 1. injusta mercedis solvendæ per biennium cessatio. th. 39. Quid si conventum, ne invitus ante quinquennium expellatur? num. 1. An ante biennium ob solam moram conductorem expellere possit? num. 2. Conductore ex hac causa expulso quatenus. Locator mercedem exigere valeat? th. 40. 2. Superveniens locatoris indigentia. th. 41. Quænam pro tali habeatur? num. 1. Scholaris etiam ex h. c. expelli potest. num. 2. Non tantum in æde, sed etiam in alia re locata hoc procedit. num. 3. Licet domus sit ampla, & utrique sufficere possit. num. 4. Quid si huic causæ vel beneficio l. 3. C. locat. renunciaverit? th. 42. Aut si post supervenientem propriam indigentiam mercedem acceperit? thes. 44. Aut si plures rem communem locaverint, & unus ex pluribus indigeat? D. 118. th. 37. D. 156. §. 1. th. 45. Quantam mercedem debeat conductor ex h. c. expulsus? D. 156. §. 1. th. 46. 3. Superveniens necessitas rem locatam reficiendi. th. 47. num. 1. Quid si refectio etiam inhabitante inquilino fieri possit? num. 1. 2. Quid si finita refectio, an tunc res conducta restituenda? numer. 3. 4. Abusus rei locatæ, tam naturalis, quam moralis. th. 48. Ad quid conductor h. c. locatori teneatur? thes.

thes. 49. Quid si generale pactum de conductore non expellendo initum? ibid. v. th. 42. 5. Si non apparet heres conductoris. th. 50. Ex dd. causis conductorem potest expellere implorata judicis, non propria, authoritate. th. 51. Operarum an etiam ante tempus recedere possit? th. 52. De Jure Wirtembergico habet personale privilegium ad consequendam annuam mercedem. D. 59. th. 11. num. 4. & th. 37. Ut & ejus heredes. th. 42. n. 6. Prædii urbani habet in rebus conductoris illatis tacitam hypothecam. D. 64. th. 55. Jure Hamburg. omnibus hypothecariis etiam anteriorem expressam hypothecam habentibus præfertur. num. 2. 3. Quod & respectu unius anni mercedis observatur in Jure Lubecensi. n. 4. v. Hypotheca tacita. Si rem alienavit, successor particularis conductorem expellere potest juxta illud: *Kauff geht vor Miethe*. D. 116. th. 47. Ad damnum, ex inimicitia erga ipsum, conductori datum, resarciendum, an teneatur? D. 111. th. 35. sqq. Ob non solutam mercedem expellere nequit conductorem, nisi biennium fuerit præterlapsum. D. 115. thes. 50. Particularem mercedis solutionem accipiens in residuum conductorem habet obligatum. D. 122. th. 15. n. 1. In cujus securitatem interdum instrumenta apud tertium deponuntur. ib. Quæ post solutionem residui a sequestro actione depositi repetuntur. num. 2. Retentione utitur in bonis conductoris prædio locato illatis. Disp. 123. thes. 15. num. 4.

Locatori quæstionem dominii an conductor movere possit? D. 156. §. 3. th. 7.

ad Locatorem pertinet rei locatæ per nuncium a conductore transmissæ periculum. D. 107. thes. 55. num. 21. seqq.

per Locatorem si stat, quo minus operæ promissæ præstentur, illæ pro præstitis habentur. th. 65. n. 16. Limitatur. ib.

Locatore rem locatam falso nuncio restituente quid juris? thes. 49. num. 13.

in Locatore qui operas præstiturus est, si casus contingit, mercedem non deberi certum est. Disp. 124. thes. 44. num. 3.

LOCUPLES.

Locuples quis sit, judex æstimare debet. D. 87. p. 2. m. 1. th. 21. num. 6.

Locupletior eo ipso quis est, quo non est pauperior factus. D. 77. p. 1. th. 39. n. 12. Factus quis censetur, licet necessaria res alicui pecunia empta postea perierit. D. 103. c. 2. th. 8. num. 4.

Locupletiorem fieri cum alterius damno, non simpliciter repugnat justitiæ. D. 19. thes. 3.

LOCUS.

Loci securitatem quæ causæ reddant dubiam? D. 94. th. 25. num. 4.

ex Loco quando præsumatur enixa voluntas? D. 139. thes. 6. num. 5. v. Actio de eo quod certo loco.

LOQUI.

Loqui nemo præsumitur, quod non sentiat. D. 17. th. 50. num. 6.

LOTHARINGIA.

Lotharingiæ dux an sit sub Imperio? Disp. 164. thes. 53.

LUCA.

Luca an sit sub Imperio? D. 164. th. 53.

LUCRUM.

Lucrum qui amplectitur, onus vero annexum contemnit, ferendus non est. D. 3. th. 2. num. 11. D. 58. th. 12. num. 5. D. 103. c. 3. th. 25. num. 3. D. 136. th. 7. num. 2. Non intelligitur, nisi omni societatis ære alieno deducto. D. 4. th. 49. num. 5. Collocatur, ubi & periculum. D. 58. th. 21. num. 3. Honestum in

in contractibus licitum est. ib. Captans ex damno alieno, doli exceptione repellitur. D.7. th.38. n.3. Ne quis de alieno sentiat, hoc bonæ fidei congruit. D.11. th.44. n.5. Quanto improbius est, tanto improbius facit, & contra bonam fidem, quod ex aliena pecunia vult retinere. D. 51. th.1. Non intelligitur, nisi deducto damno. D. 111. th. 53. n.6. De alieno sentire, bonæ fidei non congruit. D. 121. c. 5. th. 2. num. 10. Verbum est generale, sed per additum vocabulum quæstus aliquatenus restringitur, ad ea sc. quæ ex negotiatione tantum & industria personæ veniunt. D. 128. c. 4. th. 21. num. 2. Nemo ex sua improbitate sentire debet. D. 153. §. 2. th.67. Qui ex aliena jactura quærit, dolum malum facere videtur. D. 103. c. 3. th. 25. numer. 5.

Lucro dantis cedit superfluum, si res certo pretio æstimata vendita traditur, eaque majoris vendita. D. 116. th. 48.

Lucra turpia heredibus sunt extorquenda; qua actione? D. 36. th.32. num. 6.7.8. & th. 34. n. 2.

Duæ Lucrativæ causæ circa eandem rem & personam concurrere non possunt. D.74. thes. 50. num. 4.

LUDUS.

in Ludo licito qui ultra summam legibus permissam aliquid lucratus est, excessum tantum restituere tenetur. D.42. th. 11. Si pater perdidisset bona sua, an liberis detur querela inofficiosæ donationis? D.78. th. 24. num. 12. 13. Si quis ira accensus, pecunia sua perdita, voveret, se nunquam lusurum, an hoc votum valeat? D. 92. th. 19. num. 7. 8. Victori promissum vel positis lupinis perditum a victo vel ejus fidejussore exigi nequit. D. 42. th. 12. Etiam illicito si quis juravit, se perditum non repetiturum vel promissum soluturum, est obligatorium. thes. 14.

Ludi tam fortunæ quam artis nihil in se continent mali, nec in illis aliquid in victoriam ponere, per se est illicitum. th. 6. neque sunt de jure civili simpliciter prohibiti. th. 7.

in Ludis fortunæ tantum in pecuniam ludere de jure civili est vetitum. ib. Industriæ ditioribus usque ad solidum, aliis usque ad summam arbitrio judicis æstimandam, in pecuniam ludere permissum. ibid. Orta inter collusores controversia, ad ejusdem loci, in quo luditur, mores respiciendum. th. 9. Permissis etiam conjuges in pecuniam ludere possunt. th. 10.

Ludere in pecuniam ubi prohibitum, tamen consuetudines introduci potest, ne victus a victore amissum & solutum repetere valeat. thes. 12.

Ludendi genere prohibito a marito vel uxore quæsitum communicari non debet, neque amissum societati imputari potest. thes. 10.

Ludenti majori mutuo datam pecuniam tertius repetere potest condictione ex mutuo. th. 15. Licet ipse accipientem ludere sciverit. ibid. Nisi sit collusor aut aleatorum receptator. ibid.

M.

MAGISTER.

Magister navis quis? D. 147. tit. 1. th. 2. num. 3. alium substituere potest. n. 4. Quis esse possit? num. 5.

Magistro navis quæ commissa censeantur? numer. 10.

Magistrum non facit Professor non Magister. D. 160. th. 12. num. 2.

Magistros creare jus Regale, non Magistrale aut academicum est. ibid.

MAGISTRATUS.

Magistratus officii limites excedens, & injuriosis verbis aliquem onerans, injuriarum

arum tenetur. D. 1. thes. 25. num. 5. Tempore cariſtiæ civibus neceſſitatem vendendi, quandoque gratis dandi, imponere poteſt. Diſp. 3. theſ. 43. num. 4. Subſidiaria actione a pupillis conveniri poteſt. D. 14. th. 27. Municipalis ſecundum modum a legibus præſcriptum delicta punire debet. D. 61. theſ. 9. num. 4. Conſtituitur ab eo, penes quem jus conſtituendi magiſtratum reſidet. D. 96. th. 12. num. 1. Habet poteſtatem jus dicendi vel jure Magiſtratus, vel lege & conſuetudine, certis tantum in caſibus. th. 13. Par vel ſuperior, ut ſe coram pare vel inferiore ſiſtat, conveniens non eſt. th. 29. n. 10. Si quid juris novi in aliquem ſtatuerit, ſententia tamen per appellationem reſciſſa aut reformata, eodem jure ut utatur, cogi nequit. D. 26. th. 9. Rem furtivam nec ob expenſas in inquiſitionem delicti & executionem pœnæ ex officio factas retinere poteſt. D. 46. th. 6. Annonæ pretium ſtatuere poteſt, quod contrahentes impune augere nequeunt. D. 116. th. 112. Per nuncium aliquid mandans, perinde habetur ac ſi ipſe præſens mandaſſet. D. 107. th. 61. num. 4. Hinc a tali mandato ſtatim appellandum ad ſuperiorem. n. 5. Si aliquid injurioſe & per injuriam fecerit, vel quaſi privatus, vel fiducia magiſtratus injuriarum poteſt conveniri. D. 167. th. 7. num. 4. Atteſtatio & ſigillatio ſola legitimam alienationem rerum minorum non probat. D. 7. th. 38. num. 5.

Magiſtratui de facto aliquid contra jus, vel æquitatem exequi volenti unusquiſque privatus non modo non obedire, ſed etiam de facto reſiſtere poteſt. Diſp. 167. th. 7. num. 4. Ineſt dignitas honore digna. Diſp. 127. theſ. 4. num. 6.

contra Magiſtratum retorſio juris iniqui ex edicto, quod quiſque juris &c. locum habet ob dolum aut latam culpam. D. 26. th. 9. Sed non ob imperitiam. ib. pro Magiſtratu ſemper eſt præſumptio. D. 167. th. 7. n. 2. v. Actio ſubſidiaria.

MAJESTAS.

Majeſtas ſoli Imperatori & Regibus non recte adſcribitur. D. 6. theſ. 2. num. 4. D. 99. th. 38. Eſt in omni perfecta Republ. quæ ſuperiorem non recognoſcit. D. 6. th. 2. num. 4. D. 99. th. 38. 40. ſeqq. Etiamſi ſit minima civitas. D. 6. th. 2. num. 4. D. 61. th. 6. num. 3. D. 99. theſ. 16. Quid? D. 99. theſ. 7. ſeqq. An ſit indiviſibilis? th. 46. ſeqq. Penes quem eſt, penes illum eſt extrema provocatio. th. 66. Penes quem eſt, an is, ubi de veriori religione conſtiterit, eandem armis ſuis obtrudere debeat? th. 85. ſeqq.

Majeſtatis eſt natura, ut ſuperiorem non recognoſcat. D. 6. th. 2. num. 2. D. 99. th. 14. ſeqq. Diſtinctio in realem & Perſonalem contradictionem involvit. D. 6. th. 2. num. 2. D. 99. th. 27. ſeqq. Jura communicari poſſunt. D. 6. th. 3. num. 3. D. 99. th. 91. ſeqq. Præcipua hodie inter Imperatorem & Status Imperii ſunt communicata. D. 6. th. 2. n. 3. D. 13. th. 9. num. 4. Vis non in nomine ac nudo titulo, ſed in ipſa poteſtate poſita eſt. D. 6. th. 2. num. 4. Jura quænam ſint? D. 99. th. 55. ſeqq. D. 164. th. 103. ſeqq.

Majeſtati civili omnia permiſſa, quæ ad civitatem conſervandam ſunt neceſſaria. D. 3. th. 18. num. 2.

Majeſtatem non habet Rex Romanorum. D. 6. th. 2. num. 3. An liberæ Civitates Imperiales? D. 99. theſ. 16. An Pontifex? th. 19. & 61. Quicunque habet, an etiam legibus ſit ſolutus? theſ. 25.

MAJESTATIS LÆSÆ CRIMEN.

Majeſtatis læſæ crimen non tamen more civita-

vitatis sed & natura probrum est. D. 58. th. 18. num. 5. 6. D. 141. th. 16. Committit subditus status Imperii in Imperatorem. D. 72. th. 49. A peregrino & extraneo non committitur. n. 167. D. 141. th. 17. D. 106. concl. 50. Simplex si quis commisit, propterea bona ejus non confiscantur. D. 85. c. 3. th. 6. num. 1. Limitatur. num. 2. Est vel divinæ vel humanæ. D. 92. thes. 52. Non censetur committi ab eo, qui vehementer iratus est. thes. 54. Incurrit universitas vel civitas Imperatori subdita, si contra Imperatorem vel Imperii Romani prosperitatem aliquid machinatur. D. 116. th. 97. Committunt subditi. D. 118. th. 95. Committit, si quis salvas quardias Imperii violet? D. 159. c. 6. th. 63. n. 2. Non committunt exteri Reges, qui sunt Imperii vasalli, contra Imperatorem. D. 141. th. 17. Non sunt maledicta in Principem sed affine quid. th. 23. Non, nisi a subdito committitur. D. 106. cl. 50.

Majestatis læsæ criminis & proditionis suspicionem incurrit quicunque subditorum nuncium ad hostem mittit. D. 107. thes. 22. num. 3.

Majest. læsæ crimini obnoxii prorsus habentur detestabiles, ita ut ex jure civili nihil agere possint. D. 163. th. 13. n. 7. Ex eo tempore quo crimen h. contraxerunt, non alienare, donare, contrahere &c. possunt. num. 8. Accusari & conveniri tamen possunt etiam ab illis, qui alias a judicio repellerentur. ibid. Crimine h. in territorio Principis commisso, in Imperatorem, confiscatio bonorum ad Principem pertinet. D. 159. c. 6. th. 47. num. 1. Quid si bona in diversis territoriis sita sint? num. 2. In Crimine h. singularia sine legibus admittenda non sunt. D. 92. th. 54. n. 5. Conatus pro ipso facto & delicto hodie punitur. D. 139. th. 6. num. 9. D. 163. th. 13. num. 7. Filii patris scelere ad pœnam rapiuntur. D. 163. th. 13. n. 7.

MAJORATUS.

Majoratus successor non tenetur stare locationi. D. 156. §. 1. thes. 64. num. 6. Ad quid tamen agere possit conductor expulsus? thes. 69. num. 6.

MAJORENNIS.

pro Majorenni habetur, qui est 20. annorum & quinque habet filios, quorum quilibet pro anno computatur. D. 138. c. 3. art. 7. thes. 5. num. 6.

Majorennes fiunt Saxones 21 ætatis anno completo. D. 65. th. 9. num. 6. D. 67. th. 31. num. 3. D. 138. c. 3. art. 7. th. 5. n. 5. Fiunt masculi Jure Hamburg. ut & aliorum locorum statutis 18. ætatis anno. D. 65. th. 9. num. 2. 3. 6. Fiunt Electores 18. ætatis anno. n. 5. Jure Ebræo 13. ætat. anno præter diem unicum. n. 6. Jure Würtemberg. 25. æt. anno. D. 72. th. 69. n. 264.

MAJOR.

Major pars non præjudicat minori, in iis, quæ ad plures pertinent, tanquam singulos. D. 65. th. 41. n. 3. Ut jus habeat integri, unicum & necessarium concordiæ remedium est. D. 60. th. 5. n. 5. Creditorum quomodo reliquis præjudicare possit? vid. Creditorum major pars. Dicitur vel contemplatione omnium, vel ratione sententiarum. D. 60. th. 21. n. 1. Non quidem respectu totius, sed minoris partis, quod decrevit in collegiis ratum est. n. 2. Non constituitur ex dubitante vel tacente qui velut dimidiatus utramque partem ex æquo auget. th. 22. Ut prævaleat & minorem partem ad se trahat, requiritur, ut causa in conventu tractetur. th. 26. n. 6. seqq. Ubi ad se trahit minorem, ibi omnes sunt convocandi. th. 28. n. 10. Minori non præjudicat

in Legibus fundamentalibus abrogandis & mutandis aut novis constituendis. D. 165. th. 75. & 128. Summa continet naturaliter & arithmetice minorem. D. 10. th. 26. n. 3. Sed non semper civiliter & intentionaliter. ibid.

Majoris partis jus gentibus & civitatibus placuit. D. 60. th. 5. n. 4. Pertinet ad consultantes super re communi, in qua singuli spectantur, ut universi. num. 6. Non attenditur regulariter in rebus principaliter ad singulos de universitate spectantibus. n. 7.

Majora vota saniora æstimantur. n. 5.

MALA.

Mala non sunt, nisi quæ crimine mentem implicant & conscientiam ligant. D. 6. th. 1. n. 3.

MALEDICTA.

tu Maledicere didicisti, & ego, conscientia teste, didici, maledicta contemnere, & ego sic vitam degam, ut tibi nemo sit crediturus. D. 31. th. 3.

MALEFICIUM.

Maleficium punitur ultimo supplicio. D. 69. th. 17. Hîc distinguit Ordinatio Criminalis. n. 2. Ut & Jus Würtembergicum. n. 3. Jure Saxonico Electorali igne punitur. D. 65. th. 56. Si jubetur puniri arbitrarie, an tunc pœna ad mortem extendi possit? D. 69. th. 17. n. 4. seqq.

Maleficia ne committantur, terrere homines utilius est, quam punire commissa. D. 52. th. 20. Voluntas & propositum delinquentis distinguit. D. 107. th. 52. n. 3. D. 131. th. 59. n. 1.

in Maleficiis non exitus, sed voluntas spectanda. D. 107. th. 52. n. 4.

MALITIA.

Malitiis hominum non est indulgendum. D. 103. c. 5. th. 10.

MANDARE.

Mandare in criminalibus plus est quam consulere. D. 141. th. 46.

Mandasse censentur mercatores exactionem debiti, si chirographum debitoris alicui dent. D. 100. th. 170.

Mandans quando a procuratore suum servare non potest, datur illi actio adversus illos, cum quibus mandatarius contraxit. D. 104. p. 3. n. 8.

Mandans an & quando revocare possit mandatum? D. 51. th. 6. seqq. Ex mandato quatenus teneatur? D. 139. th. 9. n. 4. Quid si mandatum sit turpe, aut contineat delictum? n. eod. Vulnerare aut verberare, an de homicidio teneatur? ibid.

MANDATARIUS.

Mandatarius contra mandatum domini rem pluris emens, an habeat actionem D. 104. p. 2. c. un. th. 21. num. 1. Si mandatum gladio vulnerandi excedat, & adversarium interficiat, etiam mandans tenetur de homicidio. Disp. 141. th. 47. Mandatum sibi negotium per quemvis expedire potest. D. 161. th. 9. num. 2.

Mandatarius pecuniam a mandantis debitore exactam, fœnori exponens, usuras, quas inde accipit, mandanti restituere tenetur. D. 51. th. 1. Ampliationes. ibid. Tenetur rem, quam a mandante vendendam accepit pluris vendere, si potest, quam mandatum fuit, & totum pretium restituere. th. 2. Cui res certo pretio vendenda est tradita, eandem pretio illo sibi retinere nequit. th. 4. Nec alteri illam eodem pretio, fide de pretio habita vendere potest. ibid. An fidem de pretio habere & pretio nondum accepto per rei traditionem illius dominium transferre possit? th. 5. Qui literas cambii acceptavit, præsentanti solvere tenetur. th. 9.

th. 9. Licet mandans ante ſolutionem ſolvendo eſſe deſierit. ibid. Mandati fines excedens, ratione exceſſus non habet negotiorum geſtorum actionem. D. 116. th. 42. Promiſſum ſalarium exigere poteſt. D. 124. th. 27. num. 1. 2. Quatenus teneatur? D. 139. th. 9. n. 4. An alium poſſit ſubſtituere? D. 150. tit. 1. §. 1. th. 6. An differat a procuratore? th. 7. An & ad quid teneatur, ſi mandatum non legitime impleverit? §. 2. th. 4. n. 2. Aut fines mandati exceſſerit? th. 5. Aut ſi majoris emerit vel vendiderit? th. 6. Aut ſi æquipollentia fecerit? th. 7. Aut mandato intempeſtive renunciaverit? §. 4. th. 1. n. 3. Qualem præſtet diligentiam? §. 2. th. 11. Minori pretio ſi emerit, vel majori, quam fuit mandatum, vendiderit, reſiduum retinere nequit. th. 12. Pecuniam mandantis in proprios uſus convertens tenetur ad uſuras, etiam centeſimas. th. 13. Non prohibetur ſumptus repetere, licet ipſi ſalarium promiſſum vel datum. §. 3. th. 3. Ampliationes plures. ibid.

ad Mandatarium quando pertineat nominis periculum? D. 51. th. 1. n. 7. Quod ex ſingulari cauſa ſpectat, ſolum nominis periculum non facit, ut uſuræ ad ipſum pertineant. n. eod.

Mandatario ſuo nomine ſolvente debitor liberatur ope exceptionis. D. 130. th. 36. n. 3. Ex perſona confeſſa competit querela non numeratæ pecuniæ, etiam invito confeſſo principali debitore. D. 142. §. 3. th. 4. n. 2.

Mandatarii plures in ſolidum conventi gaudent beneficio diviſionis. D. 150. tit. 1. §. 2. th. 2. 3. Et ſi unus tantum geſſit, beneficio ordinis. ibid.

MANDATOR,

Mandatores qui? D. 14. th. 18. D. 15. th. 23. n. 2. Sunt ſimiles fidejuſſoribus. D. 14. th. 18. n. 2. Habent beneficium diviſionis. n. 4. Excuſſionis. D. 15. th. 23. n. 2.

MANDATUM.

Mandatum quid? D. 150. tit. 1. §. 1. th. 1. Quotupliciter dividatur? th. 2. 3. Non ſubſiſtit, niſi mandatoris quoque aliquo modo interſit. th. 3. Non contrahi poteſt, mandatarii tantum gratia. ibid. Contrahitur nudo committentis & recipientis conſenſu quocunque modo declarato. th. 4. Etiam facto, ſed quomodo? ibid. Non per verba, admoneo, ſuadeo &c. ibid. Verſatur circa negotia gerenda ſ. futura. th. 8. Certa. th. 9. Honeſta. th. 10. Negotii, omnino incerti, non ſubſiſtit. theſ. 9. Quid ſi Reip. & tertio exinde læſio data? th. 10. Quomodo differat a locatione conductione? th. 13. A commendatione? th. 16. n. 1. A conſilio? th. 17. D. 57. p. 1. c. 4. th. 2. n. 4. Sine quibus impleri non poteſt, ea omnino mandata cenſentur. D. 150. tit. 1. §. 2. th. 9. n. 1. Qui habet ad vendendum, etiam ad pretium recipiendum mandatum habere cenſetur. n. 2. Ab allegante probandum eſt. D. 17. th. 30. n. 2. In quibusdam præſumit lex. D. 18. th. 4. n. 6. Quod tamen cautione rati confirmatur. n. 7. Præſumptum ceſſat, ſi alia contraria præſumptione elidatur. th. 23. n. 1. Vel ſi de contraria domini voluntate conſtet. n. 5. Præſumitur in conſortibus litis ex litis conteſtatione. th. 31. n. 1. 2. D. 131. th. 81. n. 1. Speciale præſumitur in eo, qui aliquid domino præſente & non contradicente fecit. D. 55. th. 26. num. 3. Præſumitur in aſcendentibus & deſcendentibus cujuscunque gradus agentibus pro ſe invicem. D. 65. theſ. 13. Jure Hamburg. in omnibus conſanguineis uſque ad 3. gradum. num. 2. 3. Jure

Würtemberg. in consanguineis usque ad 4. & in affinibus usque ad 2. gradum. n. 5. Quod tale est mandatarii tantum gratia, consilium est. D. 57. p. 1. c. 4. th. 2. n. 4. Est, si suasor alterum urget & tam anxie, ut aliquid fiat, curat. p. 1. c. 1. th. 5. n. 4. Non omne impedit neg. gest. actionem. D. 19. th. 59. Procuratoris lite contestata aut cautione judicatum solvi præstita, nec ipso consentiente, invito adversario, sine justa causa potest revocari. D. 32. th. 12. Quo creditor debitori suo mandavit, ut debitum solvat alteri mandans re integra revocare potest. D. 51. th. 6. Licet hoc alteri jam sit denunciatum. ib. Quid si saltem mandans prohibuerit, ne alter accipiat? ibid. Secus est in cambiis, ubi revocari nequit. th. 7. Quo procurator in rem suam constituitur, an morte & revocatione solvatur? th. 15. Mandans an revocare possit, si ex m. c. donatione actionem alicui mandaret? th. 11. Aut ex causa permutationis? ibid. Ad dandum non importat mandatum ad recipiendum. D. 107. th. 48. n. 9. Non præsumitur, sed probandum. D. 131. th. 73. num. 1. Speciale non requiritur in publico officio. th. 88. n. 2. Solvitur 1. utriusque voluntate. D. 150. tit. 1. §. 4. th. 1. n. 1. 2. Mandantis revocatione, etiam tacita, n. 2. Quid si res non amplius integra? ibid. Aut mandatarius revocationem ignorans, mandatum impleverit? ibid. 3. Mandatarii tempestive facta renunciatione. n. 3. 4. Morte mandantis, re integra contingente. th. 2. n. 1. Limitatur. ibid. Quid si res non amplius integra? ibid. 5. Morte Mandatarii. n. 2. D. 161. th. 10. n. 2. Quid si res non amplius integra? D. 150. tit. 1. §. 4. th. 2. n. 2.

Mandati præsumpti supplementum in judicio est cautio rati. D. 18. th. 31. n. 1.

Fines, quatenus apud mercatores observentur? D. 100. th. 169. Actio per consequens & in dubio per acceptationem literarum consensus inducitur. th. 171. Contractum inire quinam possint? D. 150. tit. 1. §. 1. th. 5. An deportati? ibid. An mulieres? ibid. Non impedit honorarium. th. 6. n. 2. D. 118. th. 33. D. 107. th. 11. n. 2. Et hoc interdum actione mandati peti potest. D. 118. th. 33. D. 150. tit. 1. §. 1. th. 14. 15. Fines excedens aliud quid facere videtur. D. 129. th. 32. n. 8. D. 150. tit. 1. §. 2. th. 5. Negotiumque ratione mandantis nullum est. ibid. Non excedit, qui minoris emit. th. 6. Secus si minoris vendit. ibid. An excedere possit legatus vel alius a Principe, Republ. &c. missus, si videat aut speret ea ei, qui mandavit, utiliora fore? th. 8. Defectus in quavis judicii parte ab adversario & ex officio etiam opponi potest. D. 131. th. 72. n. 3. Ad perfectionem utriusque & committentis & mandatarii consensus requiritur. D. 120. th. 10.

Mandato an omni & instrumento procuratorio inserenda clausula rati? D. 117. th. 24. Contraria est merces. *D. 150. tit. 1. §. 1. th. 13.* Inesse *necessaria* & connexa videntur. §. 2. th. 9. *Si* nulla certa forma est præscripta, omnia ad mandantis præsumptam voluntatem & commodum reducenda. th. 10.

ex Mandato qualis oriatur actio? §. 1. th. 18. Quatenus teneantur mandans & mandatarius? D. 139. th. 9. num. 4. Quid si mandatum sit turpe, vel contineat delictum? ibid. Præsumpto agere nequeunt conjuncti, ubi constat de contraria domini voluntate. D. 121. c. 2. th. 4. n. 4.

in Mandato judicium quasi substantiatur. D. 131. th. 72. n. 2. Quo plures in solidum constituuntur procuratores, non debet esse melior conditio occupantis. D. 121.

D. 121. c. 3. th. 13. Præſtatur culpa leviſſima. D. 107. th. 54. num. 6. Dominium rei a mandante in mandatarium non transfertur. Diſp. 111. theſ. 51. num. 7.

pro Mandato quatenus habeatur ratihabitio? D. 150. tit. 1. §. 1. th. 8. n. 2.

ſine Mandato nemo alterius actionem in Judicium deducere poteſt. D. 18. th. 4. num. 3. Limitatur in conjunctis. n. 6. 7. Cum cautione de rato admittuntur conſanguinei collaterales. D. 32. th. 4. Sed ad quem usque gradum? ibid.

Mandata procuratoria generalia, quæ hodie in Camera neceſſaria, per ſpeciales conſtituentium inſtructiones reſtringi, & in illis certæ cauſæ excipi nequeunt. th. 3. Non ſatis probantur per teſtes, ſed ut Principis literæ proferantur, neceſſe eſt. D. 116. th. 103. Super conſtitutione pignorationis unus condominorum adverſus alterum impetrare poteſt. D. 159. c. 9. th. 25. num. 6. vid. Actio Mandati.

MANTUA.

Mantuanus Dux an ſit ſub Imperio? Diſp. 164. th. 53.

MANUMISSIO.

In Manumiſſionibus locum habet computatio civilis. D. 138. c. 3. art. 1. th. 4. num. 3.

MANUS.

Manus dextra data eſt ſignum perfecti conſenſus. D. 83. th. 10. num. 2. 3.

MARE.

Mare exterius commercio hominum eſt exemplum. Diſp. 58. theſ. 26. num. 5. Sumtum ſub ratione univerſi vel præcipuarum partium, an occupari queat? D. 118. th. 2.

MARITUS.

Maritus de Jure Civili fert omnia familiæ onera. D. 4. th. 24. num. 3. Ad veſtimenta & jocalia non minus quam ad alimenta uxori tenetur. num. 4. Uſufructui in bonis liberorum prioris matrimonii competenti, vi ſocietatis conjugalis renunciare non poteſt. theſ. 30. Repudiare poteſt bona nondum acquiſita in favorem liberorum. num. 8. Fructus matrimoniales ſibi ſoli reſervare, vel donare in præjudicium uxoris non poteſt. num. 6. Niſi utilitas vel honeſtas conjugalis ſocietatis hoc poſtulet. th. 45. Res ſocietatis communes ob legitimam & neceſſariam cauſam alienare poteſt. num. 2. Si paſſus eſt propter delictum confiſcationem bonorum, uxor retinet dimidiam acquæſtus partem. th. 47. num. 4. Pro uxore ſolvens repetere poteſt. theſ. 60. num. 3. Præſumitur pecuniam creditam in utilitatem ſuam convertiſſe. th. 62. num. 3. Non præſumitur, in ſocietate conjugali inutiliter pecuniam conſumſiſſe. num. 8. De Jure Civili omnia ſibi acquirit. num. 3. Societatis conjugalis principalis eſt adminiſtrator & familiæ ſuæ Princeps. th. 63. num. 3. D. 75. th. 1. Uxori tenetur in ſocietate conjugali ex ſua culpa & imprudentia. D. 4. th. 69. num. 3. Rerum paraphernalium uxoris eſt legitimus adminiſtrator. D. 18. theſ. 15. num. 4. Nomine uxoris ratione bonorum receptitiorum agens, cavet de rato. num. 3. Hodie eſt uſufructuarius omnium bonorum uxoris. D. 66. th. 41. num. 4. Eſt uxoris ſuæ legitimus curator, ita, ut illa, inſcio marito, neque agere, neque ſe defendere queat. num. 1. Quod etiam verum de Jure Hamburgenſi. D. 64. th. 12. num. 2. 3. Et de Jure Saxonico. num. 4. Secus eſt de Jure Civili. ibid. & D. 66. th. 41. num. 2. Uxorem corrigere

rigere & caſtigare poteſt. D. 66. th. 41. num. 3. Uxori ad reddendas rationes rerum gerendarum non obligatur. D. 64. th. 12. num. 4. Non eſt legitimus vitricus, qui privignam duxit. D. 15. th. 20. num. 4. Putativus non venit nomine mariti. num. 8. 9. 10. Ex priori matrimonio liberos habens ſecundæ uxori plus, quam uni ex liberis, dare vel relinquere non poteſt. D. 75. theſ. 43. Secus eſt in foro Saxonico. ibid. Fundum dotalem alienare nequit. vid. Dotalis. Venditionis gratia æſtimatum alienare poteſt. D. 76. th. 24. n. 3. Onera, vectigalia, tributa & expenſas, quæ fiunt ob rei dotalis cuſtodiam & tutelam, e. gr. Salvaquardien-Gelder, de ſuo ſolvere tenetur. D. 54. theſ. 25. D. 116. th. 59. Nec illarum nomine in dotis reſtitutione aliquid deducere poteſt. D. 54. th. 25. Partum uxoris ſuæ, cum qua habitavit, regulariter pro ſuo agnoſcere debet. D. 25. th. 5. Etſi ipſa de adulterio confeſſa & convicta. ibid. Liberatur a cautione judicio ſiſti ob fundum dotalem. D. 27. th. 15. D. 125. c. 3. theſ. 8. Alienare poteſt fundum dotali pecunia comparatum. D. 118. th. 46. Fundum dotalem poſſidet civiliter conſtante matrimonio, ejusdemque habet plenum dominium. D. 125. c. 3. th. 8. num. 1. ſeqq. Et fructus illius fundi lucratur. ibid. Eundemque a quocunque poſſeſſore, etiam ipſa uxore, poteſt vindicare. ibid. Plus juris habet in fundo dotali, quam uſufructuarius in re uſufructuaria. num. 3. Invita uxore circa fundum paraphernalem nihil juris habet. c. 4. th. 4. n. 2. Nec cum conſenſu uxoris fundum dotalem in alium transferre vel hypothecæ obligare valet. th. 9. num. 1. Ratione rei dotalis an dominum authorem ſuum ſ. uxorem nominare poſſit? D. 106. th. 9. num. 2. Rem dotalem in totum ſuo nomine poſſidet, & ipſius dotis dominus eſt. num. 3. Res dotales mobiles alienare non prohibetur. ibid. concl. 27. Periculum cuſtodiæ in ſe recipiens, an vi hujus pacti ad leviſſimæ quoque culpæ periculum præſtandum obligatus ſit? D. 111. th. 23. Si omne rerum ab uxore illatarum periculum recepit, æſtimatio rei peremptæ a communi acquæſtu deducitur. th. 26. num. 14. Antea bona ſua luxuria perdens, non excuſatur, uxoris bona illata eodem modo poſtea conſumens. th. 33. num. 2. 3. 4. Relicta patria, hoſtium partes ſi ſequitur, & in ejus odium uxoris ædes a militibus comburuntur, jure hoc damnum a marito uxor repetit. th. 36. num. 3. Omnes fundi dotalis fructus lucratur, & tamen ejus periculum pertinet ad uxorem. theſ. 50. num. 5. Habet beneficium competentiæ. D. 13. th. 20. 22. D. 122. th. 9. num. 2. Si tamen ſolidum ſolvit, licet non habeat, unde ſe ſuſtentare poſſit, ſoluti tamen repetitio denegatur. D. 122. th. 9. num. 4. Si non ſolidum præſtitit, de reſiduo cavere tenetur. ibid. Quanam cautione? num. 5. Utitur jure retentionis in bonis uxoris, donec ei ſatisfactum de lucro dotis, vel eo, quod ex ſtatuto vel conſuetudine in bonis conjugis defunctæ ei debetur. D. 123. th. 14. Etiam in bonis illius qui dotem promiſit, non ſaltem patris, ſed & cujusvis extranei. th. 15. Habet tacitam hypothecam in bonis ejus, qui dotem promiſit, non ſaltem patris, ſed & cujusvis extranei. ibid. Eſt principalis adminiſtrator durante matrimonio in ſocietate bonorum conjugali. D. 128. c. 5. th. 2. Jus patronatus ſolus exercet. num. 2. Actiones occaſione ſocietatis competentes ſolus in judicium deducit. ibid. Damnum ſua culpa datum reſarcire debet. num. 3.

num. 3. An res communes alienare possit? num. 6 & th. 3.4. An de illis in ultima voluntate possit disponere? th. 3. num. 4. Donare de iis non potest. th. 4. num. 2. Limitatur. num. 3. Nec dilapidare bona quæsita in præjudicium uxoris potest. num. 4. Si tempore contracti matrimonii cum uxore pactus fuerit, eique promiserit mille florenos pro parte quæstuum durante matrimonio acquirendorum, ad promissam summam uxori obligatur, licet nulli quæstus facti fuerint. th. 14. num. 3. 4. Si uxori omnes quæstus legaverit, num uxor omne æs alienum occasione societatis contractum exsolvere debeat? n. 5. Non ignarus societatis conjugalis statutariæ, dum simpliciter contrahit matrimonium, & sibi pacto aliter non prospicit, in leges loci consensisse, hancque societatem contraxisse creditur. c. 6. th. 1. num. 4. Rem alteri locatam in dotem accipiens, locationi stare non tenetur. D. 156. §. 1. th. 64. num. 7.

Mariti bona in casu L. pen. C. in quibus caus. pign. tac. ob æs alienum ab uxore allatum obligantur. D. 4. th. 10. num. 6. Bonis confiscatis uxori portio quæstuum salva remanet. D. 128. c. 5. th. 11. num. 3. 4. 5. Dignitatem retinent viduæ, & sequuntur conditionem. Disp. 116. th. 114. Ab inimico datum damnum in bonis uxoris an a marito præstandum? D. 111. th 35. seqq.

Marito innocenti per ejus inimicum delinquentem non debet iniqua conditio inferri. thes. 39. num. 5. Alimenta vi retentionis ex bonis uxoris non debentur. D. 123. th. 29. num. 10. Qui legatus ad Principem missus, si donatio facta, societati conjugali illam inferre non tenetur D. 128. c. 4. th. 24. n. 3. An debeatur evictio dote promissa tradita evicta? D. 112. thes. 12. num. 2. seqq.

Ad Maritum pertinet periculum casuale rerum dotalium fungibilium, licet inde quæsita ad acquæstum pertineant. D. 111. th. 63. num. 1. seqq. Ut & specierum, sive mobilium, sive immobilium venditionis gratia æstimatarum. num. 8. 9. 10. Secus si fuerint taxationis gratia simpliciter æstimatæ. num. 11. Limitatur. num. 12. Aut plane non æstimatæ. num. 13. Quid de rebus incorporalibus dicendum? num. 14.

In Maritum rerum fungibilium in dotem datarum dominium irrevocabiliter transfertur, ita, ut ipse generis debitor constituatur, & res eædem eidem pereant. th. 60. Per administrationis concessionem & fundi paraphernalis traditionem ejusdem dominium non transfertur. D. 125. c. 4. th. 4. num. 2. Limitatur. ibid.

Marito rei vindicatione ratione rei in dotem acceptæ convento, pendente lite solvitur matrimonium, ipseque rem illam uxoris heredibus restituit, contra ipsum judicium efficaciter peragi nequit, sed ipse ab actione absolvendus est. D. 37. th. 2.

A Marito legatum uxori relictum, non est computandum in quæstuum partem uxori debitam. Disp. 128. c. 5. th. 14. num. 6.

MASCULINUM.

Masculinum sub se comprehendit fœmininum. D. 168. th. 4. num. 2.

MASCULUS.

Masculi quando censeantur magis dilecti fœminis? D. 70. c. 5. th. 10.

Masculos vocabulo fœminino contineri pessimum est. D. 109. th. 9. num. 3.

MATER.

Mater liberos magis diligit quam pater. D. 70 c. 2. th. 3. num. 5. A tutela liberorum avum paternum non excludit. D. 54.

D. 54. th. 26. An annumeranda tutoribus legitimis? D. 117. th. 10. Vel Avia honoraria filiorum tutrix fieri potest, modo, æque ac in ordinaria, secundis nuptiis, S&to Vellejano &c. apud acta renunciaverit. D. 137. th. 16. num. 5. Non ob hanc renunciationem ad secunda vota transire prohibetur, sed, quamprimum hoc fecerit, a tutela expellitur. num. 8. Ampliatur etsi a patre in testamento constituta. num. 12. Tutrix liberorum a reddenda ratione an excusetur? D. 110. th. 13. num. 3. An habeat usumfructum bonorum adventitiorum? ibid. Tutrix ad secundas nuptias si convolaverit, rationes administrationis ab illa exigi possunt. ibid. Tenetur inventarium conficere. ibid.

Matri, quæ vitricum liberis ascivit, educatio illorum denegatur. D. 137. thes. 16. num. 11. Regulariter proles fœminina non magis dilecta censetur, quam mascula. D. 70. c. 5. th. 10. n. 21. Iratæ asserenti filium suum non ex marito, sed ex alio esse conceptum, non creditur. D. 87. p. 1. th. 19. num. 10. D. 92. th. 27. num. 3.

MATRICULA.

Matriculæ inscriptio non facit Statum Imperii. D. 6. th. 3. num. 5.

MATRIMONIUM.

Matrimonium demum per sacerdotalem benedictionem contrahitur. D. 4. thes. 11. n. 3. D. 5. diss. 1. c. 4. th. 2. n. 39. D. 11. th. 96. num. 4. Est ex dispensatione inter sponsum & sponsæ suæ prædefunctæ sororem, matrem. &c. Disp. 11. th. 145. num. 3. Vitrici cum privigna de facto contractum rescindendum est. D. 13. thes. 20. num. 5. Ut impediatur, etiam ex illegitima & injusta conjunctione oritur affinitas. n. 6. 7. Si sit prohibitum, liberi a partibus ignorantibus in eo procreati, pro legitimis reputantur. n. 8. Legitimum tamen non est, sed reperto errore rescindendum. ibid. Malitiosa desertione & adulterio non solvitur ipso jure. D. 75. th. 75. n. 4. An hodie per epistolam contrahi possit? D. 78. th. 22. Non rescinditur de Jure Canonico, si quis vitiatam pro virgine ducit. D. 64. th. 72. n. 1. Secus de Jure Hamburgensi si quis vitiatam ignorans ducit. n. 2. 3. Quod & in praxi observatur. num. 4. Quid? D. 111. th. 14. Non dissolvitur ob frigiditatem naturalem, sed per sententiam retro nullum declaratur. D. 118. th. 125. Non videtur contractum, immisso in digitum puellæ annulo, literarum initialium circumscripto. D. 86. th. 31. Olim masculis majoribus sexagenariis & fœminis majoribus quinquagenariis interdictum fuit. D. 98. th. 22. n. 1. Hodie secus. n. 2. Neque dotem, neque nuptialia instrumenta requirit. th. 24. n. 1. Secus quoad effectum legitimationis. n. 2. Per nuncium; non vero per procuratorem contrahitur. D. 107. th. 30. n. 4. seqq. Jure Civ. veram bonorum communionem & societatem non inducit. D. 111. th. 14. n. 2. 3. Hodie plurimis in locis tacite bonorum societas, communis lucri gratia contracta censetur. th. 15. Secundum observationem & consuetudinem in loco domicilii mariti contractum esse censetur, & ipsa quoque mulier animi destinatione ibi contraxisse præsumitur. D. 128. c. 2. th. 10. n. 5. Ampliatur. th. 11. 13. Limitatur. th. 12. Sine benedictione sacerdotali hodie pro legitimo non habetur. c. 2. th. 20. n. 1. c. 3. th. 4. n. 2. Hodie liberi ex eo nati a nonnullis pro legitimis habentur. c. 3. th. 4. n. 3. Quamdiu durat, divisionem lucri uxor regulariter petere

petere nequit. c. 5. th. 12. n. 1. Limitatur. ibid. Ad diem non contrahitur. D. 139. th. 16. n. 3. 8. Sub potestativa negativa conditione promissum an valeat? th. 17. n. 6. Mutua contrahentium voluntate rescindi nequit. th. 20. n. 11. De jure civili patriam potestatem non dissolvit. D. 140. th. 15. n. 2. Secus ex consuetudine fere ubique recepta. th. 13. n. 3. Ut contrahatur inter fratrum & sororum liberos, Princeps alicui concedere potest. D. 165. th. 126.

Matrimonii vinculum non solvitur propter illa vitia, quæ vinculum illud non directe attingunt. D. 163. th. 7. n. 4. Promissionem negans stuprator ob solam stupri & impraegnationis confessionem juramento purgationis gravari non debet. D. 44. th. 11.

Matrimonium si contrahit ebrius, nullum est, D. 139. th. 7. n. 7. Potest contrahere in mortis articulo constitutus, de cujus sanitate Medici jam desperant, D. 98. th. 20. n. 2. Quicunque contrahunt juris præsumptione, id fecisse creduntur juxta tenorem legum & consuetudinem loci, quæ pactum ipsum informant. D. 128. c. 2. th. 24. n. 1.

ad Matrimonium legitimum non solus sufficit consensus. D. 19. th. 11. Nec concubitus. D. 128. c. 2. th. 20. n. 1. th. 22. Promissum a magistratu carcere vel aliis modis personæ desponsatæ cogi possunt. D. 113. th. 47. n. 3.

ante Matrimonium si a marito domus exiguo pretio empta, durante vero matrimonio pluris valere cœperit, & longe majori vendatur, cui augmentum pretii cedat? D. 128. c. 4. th. 15. n. 4.

extra Matrimonium hodie omnis conjunctio, ut injusta, pœnis coercetur. D. 13. th. 22. n. 10.

Matrimonio priori legitimo modo dissoluto ad secundas nuptias convolare permissum. D. 98. th. 15. n. 1. Constante acquisita de Jure Civili omnia cedunt marito, licet uxor eodem tempore lucrifecisse videatur. D. 128. c. 2. th. 4. n. 2. Dissoluto petitur divisio bonorum. c. 5. th. 12. Quilibet conjugum recipit allata vel bona sua propria. n. 1. Quid si non extent? n. 2. 3. Quid si nihil lucrati fuerint conjuges, & bona allata consumpta? n. 4. Deductis bonis cujusque propriis quæstus inter conjuges dividendus est. num. 5. Quanta quæstus s. lucri & damni portio cuique conjugum sit adjudicanda? th. 13. 14. An subsistat inæqualis conventio circa lucrum & damnum inter conjuges? th. 14. n. 2.

de Matrimonio & sponsalibus dissolvendis transactio fieri nequit. D. 30. th. 10.

ex Matrimonio injusto procreatus an pro legitimo habendus? D. 52. th. 35. Justo nati an possint esse extra parentum potestatem? th. 36. Interdum matris sequuntur conditionem. th. 37. Etiam quoad dignitatem. ibid. Ad morganaticam filiis nulla spes est successionis. D. 159. c. 4. th. 20. n. 2.

in Matrimoniis pudor naturalis & sanguinis unio inspicitur. D. 5. diss. 1. c. 5. th. 1. n. 8.

MAULSCHELLE.

Auf eine Maulschelle gehört ein Dolch, falsum est dicterium. Disp. 92. th. 61. num. 3.

MEDICUS.

Medicus hominis necandi animo venenum suadens, morte non secuta læso tenetur, & arbitrarie punitur. D. 57. p. 2. c. 1. th. 11. n. 3. Morte secuta, comparatur latroni & rota punitur. num. 4. Propter artis suæ lubricitatem præstat tantum juramentum credulitatis. D. 93. p. 2. th. 19. Claves veluti prosperæ & adversæ

verſæ valetudinis in manibus habere dicitur. D. 124. th. 21. n. 10.

de Medici culpa in curatione admiſſa ex Medicorum judicio & conſilio ſtatuendum eſt. D. 57. p. 1. c. 2. th. 7. n. 10.

Medico ut eventus mortalitatis non imputetur, quæ requirantur? p. 2. c. 1. th. 6. n. 17. Protelanti morbum ægroti non tantum nullum debetur ſalarium, ſed & extortum auferendum. D. 124. th. 48. n. 2. Et pœna afficiendus. ib.

Medicum advocare in diſcreta voluntate ægrotis permittendum non eſt. D. 57. p. 1. c. 2. th. 6. n. 9. Se profitens, qui tamen medicinæ ſcientiæ ignarus, relegatione, quandoque fuſtigatione punitur. p. 2. c. 1. th. 6. n. 18.

Medici an veniant nomine militum togatorum? D. 13. th. 33. n. 13. 14. In cauſis ad medicinam ſpectantibus in conſilium ſunt adhibendi. D. 57. p. 1. c. 2. th. 6. n. 1. & th. 7. Qui nudi ſunt empirici, errones, circumforanei male audiunt. th. 6. n. 2. Quomodo examinandi & eligendi? n. 4. Quot conſulendi, & an a partibus eligendi? th. 7. n. 13. Quatenus ex ſua imperitia teneantur? p. 2. c. 1. th. 6. n. 10. ſeqq. Si ægrotum ſanant, & accipiunt certum ſalarium, an recidentem in priſtinum morbum pro eodem ſalario curare debeant? D. 124. th. 21. n. 6. 7. 8. 9. Non poſſunt durante morbo cum infirmis de honorario paciſci, aut ſibi de pignore proſpicere. n. 12. Pauperibus gratis mederi tenentur. n. 13. Quod per imprudentiam commiſerunt, iis imputari debet. n. 2. Tres facies induunt, tempore neceſſitatis urgentis faciem Angeli, illa pauliſper remittente hominis; & demum in totum finita, Dæmonis. n. 11.

Medicorum ſalaria gaudent tacita hypotheca cum prælationis privilegio. th. 40. n. 4. Inter ſumptus funeris numerantur. ibid. In unaquaque civitate certus numerus conſtitutus eſſe debet. D. 57. p. 1. c. 2. th. 6. n. 3. Conſilium JCti ſæpius attendere debent. th. 7. n. 4. ſeqq.

Medicis vel chirurgis pro ſalute quod pacto promiſſum, non valet, D. 29. th. 4. Pro curatione & conſilio ſuo debetur condignum honorarium ſ. ſalarium. D. 124. th. 21. n. 1. Et quidem non niſi in fine curæ. n. 13. Licet ægrotus ſine illorum culpa mortuus. n. 2. Aut ſalarium medico dare prohibuerit. n. 3. Aut abſque liberorum evolutione prompte conſilia & remedia dederint. n. 5. Salarium non debetur ſi ſanitatem ægroto promiſerint, & is mortuus fuerit. n. 4. Eventus mortalitatis imputari non debet. n. 2.

Medicaſtri e civitate relegandi & illorum opera utentes puniendi ſunt. D. 57. p. 1. c. 2. th. 6. n. 8. ſeqq.

Medicina Judæorum Chriſtiani uti prohibentur. th. 7. n. 3.

MEDIOLANENSIS.

Mediolanenſis Dux an ſit ſub Imperio? D. 164. th. 53.

MEDITATIO.

Meditatio clavis veritatis eſt. D. 104. p. 1. c. 2. th. 6. n. 3.

MEDIUM.

Media via judicatur commodiſſima. D. 6. th. 1. n. 5.

Mediam viam ſæpius JCti ſunt ſecuti. D. 64. th. 5. n. 4.

MEMORIA.

Memoriam habere omnium & in nullo peccare, divinitatis magis, quam humanitatis eſt. D. 52. th. 5.

MENDACIUM.

Mendacium multis in caſibus leges civiles

les puniunt. D. 15. th. 52. n. 5. D. 16. th. 14. n. 2. D. 82. th. 25. n. 1.

MENDAX.

Mendax precator carere debet impetratis. D. 24. th. 2. n. 3. D. 113. th. 35. n. 7. Et si improbiore mendacio usus, puniri etiam. D. 24. th. 2.

Mendaces leges semper maximo odio prosequuntur. D. 15. th. 52. n. 2. Regulariter in dolo esse præsumuntur. n. 4.

MENS.

Mens dicentis semper prior & potentior est, quam vox. D. 111. th. 23. n. 10. Et voluntas etiam verborum proprietati merito est præferenda, ubi aliunde de alia promittentis mente constat. n. 9.

MENSIS.

Mensis quid? D. 138. c. 3. art. 6. th. 1. n. 4. Ejus Etymologia, Homonymia, Paronymia n. 1. 2. 3, Naturalis solaris quid? n. 6. 7. Lunaris quid? ibid. Civilis quid? n. 8. Appellatione spatium XXX. dierum denotatur. D. 61. th. 15. n. 8. D. 91. th. 13. n. 4. 5. 6. Limitatur. D. 61. th. 15. n. 9.

pro Mense quando XXX. vel XXXI. dies computandi? D. 138. c. 3. art. 6. th. 1. num. 4.

Mensibus sex tantum quod distat, non videtur distare. th. 2. n. 6.

MERCATOR.

Mercator quid? D. 100. th. 1. Est, qui per institores agunt. th. 19. Non fuit Abrahamus, nec Salomon. th. 18. Ut quis habeatur ad hoc non est opus ut plures actus exerceantnr, sed sufficit unus vel alter. th. 21. De jure potest esse filiusfamilias; secus de consuetudine. th. 39. Minor læsus de jure potest in integrum restitui th. 46. An consuetudine? ibid. Magnam vim mercium domi habens, a satisdatione judicio sisti liberatur. th. 66. Mercatori obligans pignus & idem illud alteri si postea obliget & tradat, hic potior. th. 77. Si duas exerceat tabernas, creditores unius tabernæ ad alteram non admittuntur, nisi prius creditoribus ejus tabernæ sit satisfactum. th. 78. Novat, delegat, acceptum fert, fidejubet, contrahit, obligat & liberat nudo pacto. th. 87. An petere possit usuras usurarum? th. 106. Carius vendit, quam alius. th. 135. Ad vendendum cogi potest. th. 151. Socius, qui se lucratum negat, id probet. th. 166. In suo libro non nomen cambium accipientis scribit, sed mandantis, s. qui cambium scripsit. th. 175. An eodem signo, quo alius utitur, uti possit? th. 310.

Mercatoris exteri bona si capta, & ille pendente lite, nil habeat, unde vivat, alimenta ipsi ex illis bonis dantur. th. 321. Hereditas, qui heredem non habet, an cedat collegio? th. 75.

Mercatori spoliato dominus territorii, cui solutum est vectigal, damnum tenetur resarcire. th. 58. Objici potest exceptio non factæ interpellationis, quod scil. principalem creditor non interpellavit. th. 125.

in Mercatore quomodo interesse probandum? th. 101.

Mercatores de Jure Civili libros rationum edere non tenentur. D. 28. th. 20. Quid de consuetudine? ibid. Quid si sint rei? ibid. Si cancellaverint rationes suas, solutio inde præsumitur. D. 17. th. 67. Inter se invicem non habent beneficium excussionis. D. 15. th. 53. Qui sint & qui non sint? D. 100. th. 7. & th. seqq. Forenses ut non accedant, stante statuto a legatis tamen sub suo salvo conductu adduci possunt. th. 29. Forenses de jure expelli nequeunt, quamvis aditu prohiberi possint. th. 30. An Principes & Nobiles esse possint? thes. 33.

Poſſunt eſſe minores, ſed immobilia ſine decreto alienari nequeunt. th. 45. Arma ligata & ad evaginationem libera in itinere portare poſſunt. th. 53. Ab hoſpitando exempti non ſunt. th. 55. Novis vectigalibus onerari nequeunt. th. 56. Poſſunt eſſe judices. th. 65. Socii, ſi omnes ſimul mercaturam exerceant, an in ſolidum obligentur? th. 152. Beneficium diviſionis non habent. th. 157. Si cui dent chirographum debitoris, ejus exactionem in dubio mandaſſe intelliguntur. th. 170. Si debita ſua & credita in libris rationum invicem e regione contraſcribant, pro compenſatione non habetur. th. 209. Forenſes, ſi fides de pretio habita, conveniri non poſſunt, niſi in loco domicilii, vel habeant tabernam in loco contractus. th. 275. Pro perſonis miſerabilibus habentur earumque privilegiis gaudent. th. 281. Conventi, an libros ſuos edere compellantur? th. 303. An integros, vel tantum paginam in qua illa ratio continetur, de qua quæritur? th. 304. An inſtrumenta edere compellantur præter librum rationum? th. 305.

Mercatorum libri pro ſcribentibus ſemiplene probant. D. 28. th. 20. Privilegia occurrunt in jure civili? D. 100. th. 3. Sunt perſonalia. th. 4. Libris quænam præſcriptio præſtituta? th. 64. Legatis omnia nomina legata cenſentur. th. 70. Conſules habent aliqualem jurisdictionem & delinquentes coercere & candens ferrum inurere maxillis & perpetuo relegare. th. 271. Statuta an ſine expreſſa ſuperioris confirmatione valeant? th. 273. Abſentia eſt favorabilis, hinc reſtituendi, licet procuratorem relinquere potuerint. th. 276. Curia agit ſummarie. th. 282. In Curia exceptio perjurii, ſi mercator ſe ſoluturum juraverit, effectum non habet, modo ſolvere non potuerit. theſ. 283. Probatorio termino elapſo, teſtes & inſtrumenta produci poſſunt. th. 284. An requiratur plena probatio? theſ. 285. Libri ut ſemiplene probent, quid requiratur? th. 286. ſeqq. & th. 298. Solum in negotiis mercaturæ probant. th. 290. 291. Etiam defunctorum pro ſcribentibus contra alios plene non probant. D. 64. th. 33. n. 1. Jure Hamburg. & aliorum locorum ſtatutis morte mercatorum confirmati plene probant. n. 2. 3. 4. Quæ ſumma debeat eſſe, ut probent? D. 100. th. 292. 293. 294. Pro tertio & contra tertium an probent? th. 295. An probatio admittatur in contrarium? th. 296. An pro parte acceptari, pro parte rejici poſſint? th. 297. An contra clericos probent? th. 299. Mutari & contraſcribi non poſſunt. th. 302. Carere debent omni cancellatione & correctione. ibid. Ut edantur, an poſſint compelli mercatores? th. 303. An integri, an tantum pagina, in qua ratio continetur? th. 304. Edi debent in loco negotiationis. th. 306. Si ſemel edidit, an compelli poſſit, ut rurſus edat? th. 307. Adverſaria non probant. th. 300. A libris mercatorum ubi differunt, libris ſtandum. th. 301. Poſſunt mutari & contraſcribi. th. 302. Signa an dominium probent? th. 308. Sigilla probant citra ſubſcriptionem, ſi conſtet mercatorem ſigillaſſe. th. 309. An eodem ſigno, quo alias utitur, uti poſſit? th. 310. Coram conſulibus reconveniri poteſt, qui mercator non eſt. th. 319. In Curia nec appellatio locum habet, nec ſi appelletur, effectum habet ſuſpenſivum. th. 333. Cauſas an ad ſe trahere poſſint Eccleſiaſtici? th. 272.

Mercatoribus inducere eſt debitorem ſuum alteri delegare. D. 17. th. 3. n. 2.

De

De jure extrinſecum intereſſe male tribuitur. D. 100. th. 104. Permiſſum corpus habere collegii. th. 269. Quid ſit complementum? D. 129. theſ. 50. num. 4.

inter Mercatores locum habet exceptio non numeratæ pecuniæ. D. 43. th. 15. An locum habeat beneficium ordinis? D. 129. th. 66. n. 5. 6. An alterum tantum obtineat? D. 100. th. 108. Quomodo fines mandati obſerventur? th. 169. Obligat ſimplex commendatio. th. 172. Quænam delegatio uſitata? th. 183. Confeſſio abſente parte facta probat. th. 318. Per procuratorem arreſtum impetrari poteſt. th. 320.

cum Mercatoribus, licet ipſis mercatoribus ſui ſint dati judices, tamen ordinarius concurrit in ipſis cauſis mercaturæ, ita ut præventioni ſit locus. th. 270. Quis adeundus, ſi cum conſulibus mercatorum litigandum mercatori? ibid. Quid ſi conſules ſint negligentes? ibid.

MERCATRIX.

Mercatrix SCto Vellejano de jure gaudet. D. 100. th. 48. Sed non conſuetudine. ibid. An poſſit eſſe in judicio procuratrix? th. 51. Cedere poteſt bonis, uti & incarcerari. th. 240.

MERCATURA.

Mercatura quid? D. 100. th. 2.

Mercaturam exercentes philoſophi privilegia amittunt. th. 35. An prohibeantur exercere Doctores & Clerici? th. 34. 36. Exercere non poſſunt Magiſtratus. th. 38.

in Mercaturam an de jure major fortunarum pars ſit collocanda? th. 20.

MERCES.

Merces quid? D. 156. ∫. 1. th. 28. n. 1. In contractu locationis conductionis tantum in pecunia numerata conſiſtere poteſt. n. 2. Debet eſſe vera, non ſimulata. th. 29. n. 1. 2. Certa. th. 30. Juſta, quatenus? th. 31. Intra biennium non ſoluta juſta cauſa eſt, propter quam locator conductorem ante tempus expellere poteſt. th. 39. n. 1. In tantum nec efficaciter debetur, in quantum uſus rei impeditur. ∫. 2. th. 12. num. 2. Debetur pro uſu rei percepto, & ſic ſucceſſive. ibid. Remittenda ob ſterilitatem vel ſimilem calamitatem quando vel non, & in quantum? th. 18. & ſeqq. Non remittenda, ſi fructuum pretium admodum decreverit. th. 26. Non remittitur ob ſterilitatem, ſi emptor rem emptam, donec pretium ſolvatur, conduxerit. th. 30. & ∫. 2. th. 16. n. 3. Ob emergentem majorem ubertatem ab initio conventa non augetur. th. 3. D. 19. th. 58. Integra an debeatur, mortuo locatore operarum? D. 156. ∫. 2. th. 44. Conventa an nihilominus integra ſolvenda, ſi quis pro vectura navis ad certum locum certam promiſerit mercedem navi adverſa tempeſtate repulſa? th. 46. Quando ſit ſolvenda in locatione rerum. ∫. 3. theſ. 4. Quando in locatione operarum? th. 5. Certa ſi in compenſationem operarum nuncio promittitur, locatio conductio eſt. D. 107. th. 11. n. 4. Surrogatur in locum fructuum. D. 155. §. 1. th. 22. n. 3. Ad illum pertinet, ad quem pertinent fructus, pro quibus illa præſtatur. ibid. n. 4. Cui debeatur vinea locata ſi alteri fuerit vendita? theſ. 23. Cui debeatur ædibus locatis venditis? th. 24.

Mercedis remiſſio ob ſperatam ubertatem non ſuſpenditur. D. 156. §. 2. th. 27. n. 3. Præcedenti anno facta ob ſequentis anni fertilitatem reſolvitur. n. eod. Limitatur. ibid.

Mercedem requirit locatio conductio. D. 107. th. 11. n. 7.

in Mercede solvenda locatori, qui alias res illatas concludere & retinere potest, biennium servatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 3. n. 1.
sine Mercede nulla locatio esse potest. D. 156. §. 1. th. 28.
Mercedes pro liberis communibus datæ, si inter conjuges est societas, sociali debito annumerantur. D. 4. th. 25. n. 4. Famulis & ancillis debitæ gaudent moribus nostris in concursu creditorum singulari prærogativa & prælationis privilegio. D. 101. th. 37. D. 59. th. 5. n. 3. D. 66. th. 93. num. 1. seqq. D. 65. thes. 20.
Lied-Lohn vocabulum non extenditur in materia prælationis *auf anderer Handwercks-Leute Verdienst*. D. 66. th. 93. num. 5.
Verdienter Lohn schreyet vor GOtt im Himmel. D. 16. th. 22. num. 3.

MERETRIX.

Meretrix turpiter facit, sed non turpiter quæstum accipit. Disp. 145. tit. 5. §. 1. th. 5. num. 1. An promissam sibi mercedem exigere possit? num. 2.
Meretrici stuprum non infertur. D. 65. th. 64.
Meretricem per vim cognoscens pœna mortis non punitur. ib. Secus de Jure Electorali Saxonico. num. 3.

MERX.

Merces navis levandæ causa jactæ manent dominorum suorum. D. 147. tit. 2. th. 10. num. 2. Naufragio ad litus expulsæ dominorum permanent. D. 116. th. 113. Si professæ sint, licet vectigal non solvatur, non cadunt in commissum. D. 100. thes. 62. Mercatori petenti missæ, mittuntur periculo ejus, licet de pretio non conventum. th. 63. Non continentur legato usufructu omnium possessionum. th. 69. Alienas qui in tempestate projicit, ut servet suas, non tenetur. th. 323.

MESSIS.

Messium privilegia etiam ad illos, qui circa rem rusticam non sunt occupati, extensa sunt. D. 64. th. 14. num. 4.

METALLUM.

In Metallum qui ad certum tempus damnatus est, sine certi tamen temporis præfinitione, in eo decennium servatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. n. 4.
Metalla non sunt thesauri. D. 135. th. 11. num. 3.
Metallorum fodinæ in fundis privatis repertæ ad dominos prædiorum proprietatis jure pertinent. num. 3. 4. Secus hodie quoad mores nostros. num. 5. Venas si quis in fundo, justo pretio empto invenerit, non locum habet querela enormis læsionis. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 18. num. 1. Fodinæ pertinent ad regalia. D. 135. th. 11. num. 5. Jura ad thesauros non extendenda sunt. ib.
Metalla hodie nemo privata authoritate nec in proprio effodere potest. ibid.
Metallicæ partes, *die Berg-Theile*, quæ vulgo Kuckus appellantur, bonis immobilibus accensentur. D. 110. *th. 12.* num. 3.
Metallicas partes, si quis pretio eo tempore secundum communem æstimationem justo emerit, & brevi temporis spatio exinde triplo majorem sit consecutus, non locum habet querela enormis læsionis. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 17.
Metallici proventus s. reditus, *Ausbeute*, patri, qui usumfructum habet in bonis adventitiis, non pleno jure acquiruntur, sed eorum proventuum ususfructus tantum acquiritur. D. 110. th. 12. num. 3. D. 140. th. 28. num. 4. Finito patris usufructu liberis restituendi. ibid.

METATA.

Metatorum jus pertinet ad illum, cujus eſt ſuperioritas. D. 159. c. 6. th. 64. n. 2. Sumptus, *die Einquartirungs-Koſten*, conductor repetit a locatore. D. 156. §. 2. th. 37.

ad Metata an contribuere debeant pro rata exemti? D. 159. c. 6. th. 64. n. 3.

Metatorii ſumptus muneribus patrimonialibus adjungendi ſunt. D. 3. th. 28. num. 2. Si quis iisdem gravatus, refuſionem petere poteſt. num. 3. Si iisdem totius regionis ſalus quæſita, competit auxilium Legis Rhodiæ. n. 6.

METROPOLITA.

Metropolita quis? D. 79. c. 6. num. 56.

METUS.

Metus an contractum nullum reddat? D. 58. th. 32. num. 3. Si fuit juſtus, qui in conſtantem etiam virum cadere poteſt, tunc ceſſante illo periculo, jure ipſi opponitur, quod non verecunde in pace petat, quod in bello repudiavit, vel tantilli æſtimavit, & vendidit. D. 33. theſ. 2. Non ulterius progrediatur, quam reperiatur delictum. D. 111. th. 39. num. 5. Eſt contrarius voluntati. D. 139. th. 7. num. 3.

Metui compulſionique ſimilis eſt perſuaſio. num. 4.

Metum ſi plures intuliſſent, & unus rem vel æſtimationem ſolviſſet, a reliquis ſoluti partem poſtulare non poteſt. D. 3. th. 11. num. 6.

Metu initus contractus ipſo jure valet. D. 53. th. 41. S. cauſam dederit contractui, ſ. non. ibid. Hoſtis venientis, e. gr. vinum minoris vendens, fruſtra ex cauſa metus reſtitutionem petit. D. 33. th. 2. Licet ſit læſus ultra dimidium. ibid. Extorta voluntas dicitur diverſo reſpectu violenta & ſpontanea. Diſp. 139. th. 7. num. 3. Geſta negotia regulariter ipſo jure valent & indigent reſciſſione. ibid.

vid. Actio quod metus cauſa.

MEUS.

Meum eſt quod alii mea contemplatione conceditur. D. 140. th. 17. n. 4. Eſt, quod jure dominii ad me pertinet, & vindicare poſſum. D. 104. p. 1. c. 2. th. 10. n. 2.

inter Meum & mihi debitum eſt differentia. ibid.

MILES.

Miles absque teſtibus ſola ſcriptura tum demum hodie valide teſtari poteſt, ſi in ipſo conflictu & prælio conſtitutus. D. 110. th. 7. n. 3. Si vero in caſtris duo ad minimum teſtes debet adhibere. ibid. In dubio ſemper præſumitur capere & expendere mutuum in cauſas caſtrenſes. n. 4. Pro debito incarcerari nequit. n. 6. Etiam in foro Saxonico. ibid. Adverſario expreſſe volente non poteſt eſſe procurator in rem alienam. D. 120. th. 22. n. 3. D. 139. th. 5. n. 2. Bene tamen in rem ſuam. D. 120. th. 22. n. 3. Niſi ſit in aliquo officio conſtitutus & ſic potentior. num. 4. Valide agit, adverſario litis conteſtatæ tempore contra eum non excipiente. D. 139. th. 5. n. 2. In quantum per occupationem bellicam ſibi acquirat? D. 130. th. 24. n. 3. ſeqq. Si alium caſtrenſium rerum, alium cæterarum ſcripſiſſet heredem, quaſi duorum hominum duæ intelliguntur hereditates. D. 136. th. 11. n. 3. An poſſit eſſe mercator? D. 100. th. 37. Qui in bello arma amiſit, vel alienavit, capite punitur. D. 160. th. 7. num. 11.

Militi an noceat, ſi fore Princeps, cui ſervit, dira dominandi libidine bellum gerat? D. 165. th. 102. Qui prius occupavit, cedunt & acquiruntur res hoſtium irrevocabiliter etiam duce belli

non

non dividente. D. 110. th. 5. n. 3. Secus si dux belli captus, quem belli officialibus accepto præmio offerre tenetur. ibid. Aut si immobilia aut quæ his annumerantur, capta. ibid. Aut si ea, quæ devictis hostibus occupantur. ibid. In bello creditoris chirographum occupanti non competit jus exigendi debitum, neque debitor ei solvere potest. D. 130. th. 24. Licet ipsa creditoris persona simul ab ipso capta fuerit. n. 5. Vel debitor vi coactus ipsi militi debitum solverit. n. 9. Nisi sit debitor certæ speciei. n. 10. Vel creditor chirographum militi loco lytri pro sua liberatione dederit. n. 11. Quæ omnia in Instrumento Pacis Osnabrug. aliquatenus mutata sunt. n. 12.

Militem non facit non miles. D. 160. th. 12. n. 2.

Milite intestato mortuo, nullisque legitimis heredibus relictis ad læsionem s. vexillationem, sub qua militabat, an pertineat peculium castrense? D. 110. th. 6. n. 3.

Milites præsidiales sumptibus domini, non civitatis alendi. D. 159. c. 6. th. 60. n. 2. Nostri temporis an gaudeant privilegio, ut ne quidem renunciantes pro alio fidejubere possint? D. 83. th. 19. n. 5. seqq. Quæ in viis publicis, urbibus & pagis, ausu temerario privato, subditis & incolis per vim & rapinam surripiunt, an cedant castrensi peculio? D. 110. th. 5. n. 3. Stationarii & limitanei an & quando jure militari testari possint? th. 7. n. 3. Justitiæ s. togatæ militiæ non gaudent jure testandi jure militari. th. 10. n. 2.

Militum privilegiis gaudent milites stationarii. D. 13. th. 24. n. 4. Illi qui tempore pacis præsidiarii sunt. n. 5. Vasalli. n. 6. Equites. n. 7. Quando ex consuetudine personæ illustres? th. 35. n. 7. Non gaudent nobiles, qua nobiles. n. 3. Milites circumforanei. th. 24. n. 10. Calones, pueri exercitum sequentes. n. 11. Togatorum nomine etiam veniunt Theologi, Medici & Magistri. th. 33. n. 14.

MILITIA.

Militia a patriæ potestatis nexu liberos non liberat. D. 110. th. 7. n. 2. Jura vero patrisfamilias ei dum vivit e. gr. testamenti factionem activam & liberam peculii castr. dispositionem irrogat. ib.

Militiæ justum tempus quod civilium munerum vacationem præstat, est viginti annorum. D. 138. c. 3. art. 7. thes. 5. num. 4.

MINOR.

Minor 14. annis torqueri nequit. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. n. 8. *Major factus* alienationem illegitime factam ratihabere potest. D. 8. per tot. Licet res ab ipso minore sine curatoris consensu nulliter sit vendita. th. 7. & 15. 16. Aut alienatio in pupillari ætate sit facta. th. 8. Aut sine causæ cognitione, quam silentium quinquennii sanare *dicitur*. th. 9. Tacite non censetur ratihabere alienationem a curatore proprio nomine factam. th. 18. Vel a lege ob usurariam pravitatem vel similem rationem prohibitam. ibid. Vel si dolus emptoris intervenerit, nec illius scientiam habeat minor. th. 19. Ratihabendo alienationem, illa non jure præscriptionis sed tacitæ ratificationis valet. thes. 20. Nec h. tacitam ratificationem impedit, quod emptor sciverit, alienationem ab initio nulliter esse factam. th. 28. Si per quinquennium tacuerit, alienatio fit valida, quod quinquennii tempus est continuum. th. 21. Et currit post 25. ætatis annum completum, etsi antea veniam ætatis impetraverit. th. 22. Quando

do currere incipiat in Foro Saxonico? th. 23. De Jure Hamburgensi? ibid. De Jure Würtembergico? ibid. Nec refert, an minor ante 25. ætatis annum contraxerit matrimonium. ibid. Currit a tempore scientiæ. th. 24. Hoc quinquennii tempus interrumpitur quacunque querela, etiam extra judicium coram amicis vel vicinis facta. th. 25. Si tacuerit per triennium, ejus heres habet adhuc biennium, & si minor, currit illud a tempore, quo major factus. th. 26. Alienationem ratihabens contra alienationem nullam habet actionem, nec restitutionem in integrum. th. 27. Habet tamen remedium L. 2. C. de Resc. vend. ibid. Donationem simplicem ratihabet inter præsentes per decennium, & inter absentes per vicennium. th. 29. 30. Si se obligaverit & ex nulla justa causa pœniteat, cessant quoque pœnæ arrhales. D. 11. th. 160. Curatorem non habens pro sorore dotem valide promittit. D. 87. p. 2. m. 1. th. 6. n. 22. Læsus mercator de jure restitui potest. D. 100. th. 46. An consuetudine? ibid. Qui repudiavit hereditatem, in integrum restituitur. D. 53. th. 46. Licet illa ab alio fuerit distracta. ibid. Ut restituatur, læsionem probet. D. 33. th. 8. D. 53. th. 47. Limitatur. ibid. Contra præscriptionem 30. vel 40. annorum non restituitur. D. 53. th. 49. Restituitur etiam juris Doctor, qui citra juris ignorantiam deceptus. D. 33. th. 9. Non restituitur contra matrimonium. th. 10. Restituitur dolo deceptus, etsi ipse se dolo malo majorem dixerit. th. 11. Contra venditionem sub hasta fiscali factam non restituitur. th. 15. Secus si ob privata debita pignora, licet publice fuerint distracta. ibid. Non restituitur contra solutiones sibi ex Judicis decreto factas. th. 16. Non potest esse tutor honorarius. D. 137. th. 17. Etsi ætatis veniam impetravit. n. 6. Curatorem habens sine ejus consensu alienando & solvendo nihil agit. D. 130. th. 5. n. 1. Secus si non habeat curatorem. n. 2. An h. distinctio in praxi quid operetur? n. 4. Per solutionem læsus restituitur. n. 3. An possit esse procurator? D. 131. th. 53. An Syndicus? ibid. Non potest propria negotia etiam extrajudicialia absque curatore administrare. n. 4. Quam vendidit, in re repetenda ab eo qui major factus, quinquennium servatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 3. n. 3. A locatione & conductione contracta regulariter recedere nequit. D. 156. §. 1. th. 16. n. 2. An & quatenus hypothecam constituere possit? D. 158. tit. 1. th. 39.

Minoris quæ sunt, rerum ad alienationem decretum judicis requiritur. D. 139. th. 11. n. 6. Restitutio contra tertium malæ fidei possessorem indistincte porrigitur. D. 53. th. 48. Secus contra bonæ fidei possessorem. ib. Quid si suum consequi non possit? ibid. Restitutio sua facilitate lapsi non prodest regulariter fidejussori. D. 33. th. 12. Præscribitur quadriennio, quod nec post 25. ætatis annum currit læsionem ignoranti. th. 17. In restitutione locum habet temporis computatio naturalis. D. 138. c. 3. art. 1. th. 4. n. 2.

Minori per curatoris constitutionem bonorum suorum administratio adempta est. D. 74. th. 19. n. 9. Criminaliter accusato ut curator adsit non est necessarium. D. 118. th. 7.

contra Minorem currere non incipit biennii præscriptio ratione querelæ non numeratæ pecuniæ. D. 142. §. 3. th. 22. n. 5. Quid si hic majori succedat, & præscriptio sit inchoata? ibid.

Minores possunt esse mercatores, sed im-

mobilia sine decreto obligare non possunt. D. 100. th. 45. De Jure Civili inviti curatores accipere non compelluntur. D. 137. th. 17. n. 2. Secus hodie. n. 3. Sacramentum superiori præstare debent. D. 131. th. 20. th. 3. An ad constitutionem Syndici convocandi? th. 20. n. 2. seqq. Testamenti factionem habent, etiam non consentiente curatore. D. 133. th. 6. Sine curatorum consensu non habent legitimam personam standi in judicio. n. 2. Limitatur. n. 3. 4. Cum curatorum suorum consensu compromittentes læsi restituuntur in integrum. D. 10. th. 16. n. 7. Sine curatorum consensu alios sibi, sed se aliis non obligant. D. 58. th. 24. n. 2. Sunt, qui 25. ætatis nondum impleverunt. D. 7. th. 5. n. 1. Ne quidem cum judicis decreto donare possunt. th. 10. n. 2. Sed majores facti res donatas intra longum tempus a quocunque possessore vindicant. n. 2. Omnia, nisi quæ specialiter prohibentur, alienare possunt. th. 26. Habent jus res suas alienandi, licet illud non semper per se exercere possint. th. 12. Primæ ætatis qui? th. 13. Secundæ ætatis non habentes curatorem, soli valide res suas alienant. n. 5. Curatorem habentes. ejus consensum adhibere debent. ibid. Rem non rite & legitime alienatam vindicant. th. 38. n. 2. Non restituuntur in integrum contra pactum præjudiciale majoris partis creditorum a tutoribus vel curatoribus illorum factum. D. 60. th. 14. n. 6. Regulariter non habent personam standi in judicio in propria persona. D. 64. th. 9. n. 1.

Minorum jure quæ universitates utantur? D. 131. th. 88. num. 3. seqq. Rebus sine judicis decreto titulo lucrativo alienatis in revocandis a majore facto, inter præsentes decennium locum habet. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. num. 4. Et pupillorum consilium multorum insidiis expositum est. D. 7. th. 1. Tutores & curatores ad divisionem sine justa causa & legitimo decreto provocare prohibentur. th. 43. n. 4. Bona donari possunt, si illud suadeat vel pietatis vel æquitatis ratio. th. 11. num. 3. Vel insignis illorum utilitas. ibid. Bona alienando potestas quandoque tacite aliis concessa censetur. th. 16. num. 2. Bonorum alienatio quæ? th. 6. num. 1. Est vel necessaria vel voluntaria. th. 7. Sincera & bona fide peragenda est. th. 27. Et ex justa ac necessaria causa. th. 28. Ad quod Curatores in Ducatu Wirtembergico se juramento obstringunt. num. 5. Justa ac necessaria alienationis causa quæ? th. 29. Est æs alienum. ibid. Undecunque illud veniat. num. 3. Licet creditor solutionem non urgeat. num. 2. Præter æs alienum sunt aliæ similes & majores causæ. th. 30. Ut dos & donatio propter nuptias. num. 5. Causa alimentorum & studiorum. num. 7. 8. Talis non est sola utilitas. th. 31. Probanda est. th. 32. Si decretum a judice sub- & obreptitie impetratum, alienatio ex *isto* decreto nulla est. th. 32. num. 2. *Facienda* est post diligentem *causæ cognitionem*. thes. 33. Quod in Academia Tubingensi tutores jurant se facturos. num. 2. Quid hic in causæ cognitionem veniat? th. 34. Judex tutoribus & curatoribus hic nimium credere non debet. num. 6. Judex æstimare debet an res mobilis potius sit vendenda, an obliganda? th. 35. Propter modicum æs alienum magna possessio vendenda non est. num. 2. Domus parentum, ubi minor educatus, ultimo loco distrahenda est. num. 3. Absque sufficienti causæ cognitione interposita decreta nulla sunt. num. 4. 5. D. 8. th. 9. Fit post decretum judicis. D. 7. th. 36.

Quod

Quod tutoribus præcise sequendum est. num. 2. Judex quis hic sit competens? th. 37. D. 96. th. 24. Hodie talis est vi ordinariæ jurisdictionis. D. 7. th. 37. num. 5. Requirit dictas solennitates, sive bona ad illos jure dominii vel quasi, ficti vel veri, pertineant. thes. 39. Secus est in pignore, quod minor possidet. num. 4. Modo sint immobilia, vel mobilia, quæ servando servari possunt. th. 40. 41. Neque hic excipiuntur molendina, & alia bona juxta flumen sita. th. 40. num. 4. 5. Nec refert, an vere vel ficte res solo cohæreant. num. 6. Ut mancipia rustica, annui reditus. ibid. Quid si actio alternative vel ad fundum vel ad pecuniam competat? num. 7. Licet res immobiles ab ipsis minoribus alienentur. th. 42. D. 8. th. 13. Aut ipsi veniam ætatis impetraverint. D. 7. th. 42. num. 2. D. 8. th. 12. Observandas ab omnibus tutoribus. D. 7. th. 42. num. 3. A patre, qui gerit curam filii. num. 4. Secus si sit tantum legitimus administrator peculii adventitii. num. 5. Ex quacunque causa fiat alienatio. th. 43. Non requirit dictas solennitates, si tales res sint quæ commode servari non possunt. th. 44. Sic pecunia sine decreto in alium transferri potest. th. 44. num. 4. 5. Hic tamen res congruo tempore vendenda est. num. 6. Nec Tutor eas in alium locum, ubi plus valent, necessario mittere debet. num 7. 8. Si defunctus permiserit alienationem. th. 45. Licet testamentum, in quo alienatio permissa, postea irritum esse appareat. num. 2. Secus si defunctus tantum illas res venales habuerit, nec ut distrahantur, testamento caverit. num. 3. Hinc & mercatorum filii sine decreto nequeunt res, quæ servari possunt, alienare. num. 4. Si ex dispositione juris certæ rei alienatio ob specialem causam est necessaria. num. 5. Sic si minoris socius major 25. annis provocet ad divisionem. num. 8. Si pignus, quod minor hereditario jure accepit, vel ipsi demum constitutum, sit distrahendum. num. 9. Si Decretum Principis intervenerit. num. 10. An hic excipiatur alienatio, quæ fit per mortis causa donationem? num. 11. Illegitima convalescit, si minor major factus alienationem ratihabuerit. thes. 46. Vel si tacuerit. ibid. & Disp. 8. Quoad minorem tantum nulla est. D. 7. th. 47. Interim tamen periculum rei minus legitime alienatæ spectat ad emptorem. num. 4. A tutore, qui res suas evictionis nomine obligavit impugnari non potest. th. 48. Licet sit minoris hæres. num. 2. Legitime si facta, dominium in accipientem transfertur. th. 49. Minor tamen læsus restituitur. num. 3.

Minoribus & pupillis subvenire, ad publicam pertinet curam. th. 2.

MINORENNITAS.

Minorennitas in masculo inchoatur ex tempore quindecim annorum. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. num. 9. In fœminis inchoatur ab anno 13. num. 7. In quibusdam locis octodecim annis terminatur. th. 5. num. 3.

MISERABILES PERSONÆ.

Miserabiles personæ adversarios suos etiam citra juramentum perhorrescentiæ statim præterito inferiore judice, ad superiorem evocare possunt. D. 94. th. 7. & 37. Quod & in Camera Imperiali observatur. th. 37. 38. 39.

pro Miserabilibus personis habentur mercatores, earumque privilegiis gaudent. D. 100. th. 281.

MISERICORDIA.

Misericordiæ intempestivæ ductu si quis aliquid facit, quod facere non licet, culpam latam committit. D. 146. tit. 6. §. 4. th. 4. num. 3.

MISSA.

Missæ ad repetitionem unus dies non admittit eundem sacerdotem. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. num. 1.

MISSIO IN POSSESSIONEM BONORUM.

Missio ex L. fin. C. de Ed. D. Hadr. toll. non est decernenda, si instrumentum totum cancellatum, nec adhuc de cancellatore constet. D. 17. th. 7. n. 6. & th. 13. n. 6. Si legatum tantum cancellatum, peti potest. th. 15. n. 5. & th. 48. num. 4. Non vero si heredis nomen inconsulto deletum. thes. 22. num. 5. Nisi inconsulta cancellatio ex ipso testamento probetur. num. 6. Ex primo decreto est actus Imperii mixti. D. 101. thes. 2. Qui a mandatario fieri potest. ibid. Non vero a Judice pedaneo & magistratu municipali. ibid. Hodie tamen municipales possunt. ibid. Novo jure in realibus in possessionem rei controversæ; in personalibus actionibus tantum pro quantitate debiti & secundum ordinem L. 15. de Re jud. fieri solet. th. 7.

Missio ex secundo decreto, prævia causæ cognitione decernitur, si debitor cautionem de lite suscipienda neglexerit, nec expensas refuderit, & creditores fraudandi animo contumaciam continuaverit, & hoc modo missus verus possessor efficitur. th. 13. Non decernitur creditoribus conditionalibus. th. 14. Transfert possessionem, reo salvo petitorio. th. 17. Interdum concedit potestatem vendendi. ibid. Interdum dominum efficit.

Missionis in possess. decretum non extenditur ultra territorium. th. 3. Ex secundo decreto effectus pro diversitate causæ diversus est. D. 131. th. 67. n. 3. 4. 5. An primum & secundum decretum, figmentum saltem sit Doctorum? D. 101. th. 1.

Missioni ex secundo decreto impedimento est exceptio dilatoria. th. 15. Ætas pupillaris. th. 16. Furor & prodigalitas. ibid.

Missionem in possess. summaria causæ cognitio præcedat. th. 4. Ex primo decreto non impedit pupillaris ætas. th. 6.

Missus ex primo decreto neque civiliter neque naturaliter possidet. th. 8. Pignus prætorium consequitur. thes. 9. Tantum tenetur de damno, dolo vel lata culpa dato. thes. 10. Creditor a possessione recedere tenetur, si debita intra legitimum tempus cautionem de lite suscipienda præstat & expensas refundit. th. 11. Cujus tempus de Jure Canonico est annuum. th. 12. In reali per lapsum anni veram & immutabilem illius rei possessionem acquirit. D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. num. 2. *Si reus intra annum veniat, & contumaciam præstita cautione judicio sisti & restitutis expensis purgat, eam recuperat.* ib.

Mittuntur ex primo decreto etiam illi, quibus aliquid sub conditione debetur. D. 101. th. 5.

MITIGATIO POENÆ.

Mitigatio pœnarum, ubi jus aggratiandi, annumeratur Regalibus. Disp. 6. th. 4. num. 3. Causa cognita & non temere exercenda est. th. 5. num. 1. Et bene prospiciendum, ne ex gratia fiat injuria. ibid.

Mitigare pœnam capitalem in mitiorem Judex inferior non potest. th. 4. num. 3. Nisi per viam justitiæ. ibid. Ex commisera-

miſeratione ætatis. ibid. Aut ſi pœna ex illius civitatis ſtatutis veniat imponenda. ibid.
Mitigatur pœna ob diutinam incarcerationem. D. 61. th. 20. num. 4. ſeqq.

MIXTUM IMPERIUM.

Mixtum Imperium quid? D. 26. th. 1.
Mixti Imperii poteſtas ad inferiorem pertinet jurisdictionem. n. 8.

MOBILIS.

Mobilis res quæ? D. 7. th. 25. Talis eſt pecunia prædiorum emptioni deſtinata vel ex prædii venditione redacta. n. 3. Res quæ commode ſervari poteſt vel non, quæ? theſ. 41. num. 2. & th. 44. num. 3. Sunt fructus pendentes. D. 76. th. 11. num. 4. 5.
Mobilium rerum uſusfructus conſtitui poteſt. D. 9. th. 25. num. 6. 7. Regulariter nullum eſt poſtliminium, ab hoſtibus tamen recuperatæ an & quando reſtituendæ? D. 118. th. 98.
Mobile immobili cohærens immobile judicatur. D. 7. theſ. 21. num. 3. D. 76. th. 11. num. 3. Diſp. 125. c. 2. theſ. 4. num. 2.
Mobilia ab hoſtibus capta an & quomodo reſtituenda? D. 54. th. 49. Sunt quæ? D. 125. c. 2. th. 15. D. 128. c. 4. theſ. 41.
Mobilium vox comprehendit etiam pecuniam numeratam, *die Baarſchafft*. D. 111. th. 58. num. 10.
Mobilibus annumerantur proventus, vulgo *Ausbeute*, qui ex partibus metallicis jam percepti. D. 125. c. 2. theſ. 4. num. 1. Nomina & actiones pro rebus mobilibus competentes. th. 14. n. 2.
Mobilia omnia bona legans, an merces legaſſe cenſeatur? D. 100. theſ. 71. Ut maritus lucretur, ſtante ſtatuto, ſi mulier negotiata fuerit, an merces lucretur? th. 72. Ut mulier lucretur, ſtante ſtatuto, an pecunia in cambium collocata etiam veniat? th. 176.
in Mobilibus obſervantur jura loci, in quo illarum dominus vel creditor habet domicilium. D. 104. p. 3. num. 13. Etiam quando agitur de concurſu & prælatione creditorum. ibid. Tacita reconductio locum habet. D. 156. §. 1. th. 8. num. 9.

MODUS.

Modus a conditione differt etiam in ultimis voluntatibus. D. 118. th. 67. Non facit conditionem. D. 106. concl. 34. D. 139. th. 18. num. 4. Quid? Diſp. 139. th. 18. num. 4. Quomodo differat & conveniat cum conditione? ibid.
Sub Modo quicquid promiſſum vel legatum, pure debetur, & ſtatim peti poteſt. D. 29. th. 13. D. 139. th. 18. n. 4. Cui aliquid relictum, non ſemper cavere tenetur legatarius. D. 118. th. 68. D. 139. th. 18. n. 4.
Modale legatum & conditionale differunt. D. 97. th. 18.

MOENIA.

Mœnia maximum Civitatibus ornamentum addunt, & hoſtibus inſtar lupati ſunt, quo æſtus & furor eorum retardetur. D. 103. c. 2. th. 1. num. 5.

MOLENDINUM.

Molendina alata pnevmatica, *die Wind-Mühlen*, rebus immobilibus accenſentur. D. 7. th. 22. num. 5. D. 52. th. 46. D. 125. c. 2. th. 8. num. 2. Ædibus juncta, *die Waſſer-Mühlen*, ad immobilia referuntur. D. 7. th. 22. num. 6. D. 52. th. 45. D. 125. c. 2. th. 9. Ut & navalia, *die Schiff-Mühlen*. Diſp. 7. th. 23. num. 6. D. 47. th. 45. Quid de eorum rotis & inſtrumentis dicendum? D. 125. c. 2. th. 9. Ruſticis ædificiis parum recte annumerantur. Diſp. 158. tit. 2.

tit. 2. th. 58. num. 2. & th. 80. In aquis natantia, ad certum locum destinata, in feudum dari possunt. D. 118. th. 118. In flumine privato quilibet extruere potest. D. 86. thes. 6. Ampliatur. ibid.

ad Molendinum suum ire, domini subditos non cogere possunt. D. 159. c. 6. th. 44. num. 3. Nisi in bannariis aut si subditi pareant per 30. annos, vel sic pactum. num. 4. 5. 6.

MOMENTUM.

Momentum moriendi cui sit adscribendum vitæ, an morti? D. 138. c. 3. art. 1. th. 2. num. 3. Nato libertatem tribuit. num. 4.

Momenti Etymol. Homonym. & Paronymia. thes. 1. num. 1. 2. 3. Quando habeatur ratio vel non? th. 2.

in Momento temporis quæ consistunt, s. in actibus momentaneis, pro perfecto non habetur id, quod intra terminum non perficitur. num. 10. Si aliquid faciendum, quando hoc fieri debeat? th. 3. num. 1. 2.

MONACHUS.

Monachus hereditat. ascendentium nondum aditam non transmittit ad monasterium. D. 88. th. 19. num. 4. 5. Si adjectus sit obligationi, quid juris? D. 161. th. 9. num. 2. Servo in plerisque æquiparatur. ibid. Dominium rerum auth. ingressi. C. de Ep. & Cler. aut peculiare quid obtinere non potest. ibid.

Monachi in multis cum servis conveniunt. D. 134. th. 20. num. 4. An possint esse testes in testamento? ibid. Et Moniales singulis mensibus Eucharistiam suscipiunt. D. 138. c. 3. art. 6. th. 2. num. 1.

ad Monachos, qui monasterio, ratione monasticæ potestatis, quam monasterium vel Abbas in eos habent, acquirunt, an accommodari possint ea, quæ de servorum peculio in jure nostro traduntur? D. 110. th. 2. num. 3.

in Monachis an & quando locum habeat actio de peculio? D. 148. tit. 1. §. 6. th. 6. num. 2.

MONASTERIUM.

Monasterium universa bona illorum, qui illud ingrediuntur, ipso jure acquirit. D. 136. th. 19. num. 2. Et in illud quoque actiones tam active quam passive transeunt. ibid.

MONETA.

Moneta alia pro alia invito creditori solvi nequit. D. 166. th. 120.

Monetæ bonitas sive extrinseca, sive intrinseca sit mutata, regulariter in solutione ad tempus contractus respicitur. D. 67. th. 3. D. 63. th. 5. num. 10. D. 130. th. 27. num. 2. seqq. Secus de Jure Wirtembergico. D. 67. th. 3. n. 2. 3. Cudendæ jus alteri locari nequit. D. 156. §. 1. th. 18. num. 4.

Monetam falsam cudentem adjuvans, eadem pœna plectitur. D. 139. th. 9. n. 8. Falsam fabricantibus si dominus *sciens* domum elocavit, illa fisco *acquiritur*. D. 85. c. 3. th. 7. n. 5.

Monetas cudendi in jure concedendo Imperatores cauti fuere. D. 159. c. 6. th. 56. num. 3.

MONOPOLIUM.

Monopolium rerum venalium licite princeps exercet tempore necessitatis. D. 100. th. 32.

MORA.

Mora in collatione dotis non contrahitur sine interpellatione. Disp. 77. p. 1. th. 41. num. 5.

Moræ non omne annumeratur, quod differen-

ferendi causa, optima ratione fit. D. 75. th. 63. num. 7.

Moram in solvendo facere non videtur is, a quo propter justam exceptionem pecunia male petitur. Disp. 82. thes. 28. num. 12.

in Mora quandocunque uterque est, posterior est damnosa. D. 154. tit. 6. §. 1. th. 8. num. 3. Modo prior non fuerit dolosa. ibid.

MORATORIUM.

Moratorium unde ita dicatur, & quomodo alias vocetur? Disp. 16. thes. 1. 2. Quid? th. 3. Concedunt Imperatores & alii superiorem non recognoscentes. th. 4. Rex Romanorum. num. 3. Vicarii Imperii. num. 4. Principes Germaniæ in suis Provinciis. num. 6. 7. 8. Civitates Imperiales. num. 9. Ab Imperatore concessum contra omnes creditores in quocunque Imperii territorio valet. n. 12. 13. Secus si a Principe tantum concessum. num. 12. Quatenus hodie per Recessum Imper. noviss. concedendum? num. 14. Creditor debitori suo concedere potest. n. 15. Cur introductum? th. 5. Si petatur, quomodo libellus formandus? th. 6. Non concedendum ratione illius debiti, quod inopiam & calamitatem debitoris antecessit, vel recenter contractum est. num. 12. Petens, cautionem præstare debet. th. 7. D. 82. th. 3. n. 6. Quæ cautio nondum ab usu recessit. D. 16. th. 7. n. 4. seqq. Nec censetur remissa in concessione sub forma amplissima. num. 8. An expresse a judice remitti possit? num. eod. A creditoribus petenda est. th. 8. Limitatur. n. 2. Cautio pignoratitia quandoque admittitur. th. 9. Vel juratoria. num. 2. Si concedendum, diligens causæ cognitio præcedere debet. th. 10. Quandoque pro informatione ad Magistratum loci adscribitur. n. 10. Datur debitoribus sine dolo & culpa sua obæratis. th. 11. S. sint mercatores, s. non. num. 2. Universitatibus, Collegiis. th. 12. Universitati datum singulis de illa Universitate contra suos creditores non prodest. num. 7. Non datur decoctoribus, qui dolo & sua culpa in paupertatem inciderunt. th. 13. Illis qui creditoribus debitum repetentibus ab initio dolose illud denegarunt. th. 14. Fugitivis vel fugæ accingentibus. th. 15. Fidejussoribus. th. 17. Si debitori concessum, an fidejussores, durantibus hisce induciis, exceptione Ordinis sese contra creditores defendere possint? thes. 17. num. 2. seqq. Contra quosvis creditores. th. 18. 19. Debitum fiscale & Regium. th. 19. n. 2. Limitatur. num. 4. Ecclesiam, vel pias causas. th. 20. Æque pauperem, pauperioremve. th. 21. Opifices, mercenarios, seu operarios mercede conductos. th. 22. Debitum pupillare. th. 23. Limit. n. 4. 5. Depositi repetit. th. 24. Commodati, precarii & pignoris repetitionem. th. 25. Debitum dotis. th. 26. Limitatur. num. 3. Debitum alimentorum. thes. 27. Limitatur. num. 3. Debitum ex venditione rerum comestibilium in foro venalium, in quotidianum usum. th. 28. Pensiones & locationes rerum & fructuum. th. 29. Debitum ex delicto. thes. 30. Debitum post impetrationem rescripti contractum vel de recenti factum. th. 31. Limitatur. num. 3. Debitum quod cum extero & transeunte contractum est. th. 32. Debitum juratum. th. 33. Nisi in rescripto inserta clausula, Juramento non obstante. num. 2. Expressam & specificam hujus beneficii renunciationem. th. 34. Limitatur. num. 2. An illis concedendum qui partim sua culpa, partim vi majori ad lapsum adigun-

guntur? th. 13. num. 4. Est beneficium personale. th. 16. In heredes non transit. num. 2. 3. 4. Limitatur. n. 5. Quamdiu duret? th. 35. An Princeps ultra quinquennium extendere & concedere possit? th. 35. num. 9. seqq. Si in quinquennium concessum, a tempore insinuationis currere incipit. th. 36. Limitatur. num. 4. 5. 6. Iterato quandoque concedi potest. num. 7. An cesset, debitore ante concessum tempus dilationis ad pinguiorem fortunam reverso? th. 38. Si debitor impetravit, durante eo, neque ratione sortis, neque usurarum a creditoribus interpellari potest. th. 39. Non extinguit usuras, sed earum exactionem tantum differt. num. 4. seqq. Si datum, durante illo, præscriptio adversus creditores non currit. th. 40. Semel concessum non excludit beneficium cessionis. th. 41. Habens debitor, interea temporis contra suos debitores valide experiri potest. th. 42.

Moratoria ex gratia solus concedit Imperator. D. 100. th. 210. Ex justitia causæ etiam judices possunt concedere. th. 211. Partim de jure partim de consuetudine non dantur contra Principem, fiscum, minores, æque pauperes, mercenarios, pias causas, dotem, alimenta, sumptus studiorum, funeris & Medicorum. &c. &c. th. 216. An dentur contra debita jurata? th. 217.

Moratoriis an possit renunciari? th. 228.

in Moratoriis requiritur, ut preces veritate nitantur. th. 212.

de Moratoriis præscriptionibus s. induciis quinquennalibus. v. D. 138. c. 3. art. 7. th. 3. num. 3.

vid. Dilatio Moratoria. Induciæ.

MORBUS.

Morbus de proximo superveniens in dubio ex eadem causa reversus præsumitur. D. 124. th. 21. num. 9.

MORES.

Mores quos quis in se probat, in aliis reprobare nequit. D. 73. th. 35. num. 1.

MORGENGABA.

Morgengaba quid? D. 75. th. 49. n. 2. Hodie consuetudine approbata est. num. 3.

MORI.

Moriens salutis æternæ immemor non præsumitur. D. 55. th. 23. num. 2. D. 64. th. 33. num. 3.

Morientis voces supremæ magnum pondus habent. D. 55. th. 23. num. 2.

Moriendo nemo fit pauperior, cum eo instanti fit nullus. D. 74. th. 25. num. 2.

MORS.

Mors est vel civilis vel naturalis. D. 74. th. 1. Naturalis regulariter intelligitur, quando aliquid promittitur in casum mortis. num. 4. Donationi mortis causa additur per modum conditionis. th. 2.

Mortis supplicio nunquam punitur parricidium ex sola culpa, etiam latissima, commissum. D. 116. th. 111. *In Articulo* qui dicatur esse? D. 98. th. 19. num. 3. & th. 20. 21. An qui in expeditione belli, aut navigant, aut in loco, ubi pestis est, vivunt? th. 19. n. 4. In Articulo constitutus non præsumitur immemor salutis æternæ. thes. 20. num. 6. Non præsumitur animi consilium habere. th. 21. num. 3.

Morti, an vitæ sit adscribendum momentum moriendi? D. 135. c. 3. art. 1. th. 2. num. 3.

ad Mortem quatenus volentes in causis criminalibus condemnentur? Disp. 96. th. 32. num. 4. 5.

MORTUARIUM.

Num quartam Mortuariorum habeat executor testamentarius Episcopus? D.79. c. 10. num. 5.

MULCTA.

Mulcta cedit fisco. D. 85. c. 3. thes. 12. Hodie est fructus jurisdictionis. num.2. Sæpius inter fiscum & partem læsam dividitur. num. 3. Quid si non tota pœna a reo solvi possit, an & pars veniat dividenda? num. 3. 4. Ex Germaniæ consuetudine est de fructibus jurisdictionis. Disp. 159. c. 6. thes. 48. num. 2.

Mulctæ oblatio etiam ante Judicis sententiam infamat. D. 53. th. 24. Violentiorem admissi criminis præbet suspicionem quam transactio. ibid.

Mulctam remittere in præjudicium condomini non licet. D. 159. c.9. th. 19. num. 2. Sed in suum. num. 3. Imponere an quis in condominio sine altero possit? th. 17. num. 3.

Mulctæ & confiscationes bonorum fructus & reditus jurisdictionis censentur. D. 128. c. 4. th. 13. num. 6.

MULIER.

Mulier sine curatoris consensu non obligatur. Disp. 15. th. 41. num. 5. Nec contrahere potest. D. 32. th. 6. Quoad extrajudicialia procuratrix in tantum esse potest, ut negotia ab ipsa gesta in præjudicium domini mandantis subsistant. ibid. Quoad dotem repetendam habet hypothecam qualificatam s. cum privilegio personali conjunctam, cui jure civili etiam anterior expressa hypotheca cedit. D. 101. th. 29. An sponsa eodem gaudeat privilegio? th. 30. In quo extra causam societatis se cum marito, omnis contractus & obligatio efficax non est. D. 128. c. 5. th. 8. num. 6. Limitatur. ib. Non censetur renunciasse societati conjugali, si omnia sua bona vendidit ei, cui postea nupsit. c. 6. th. 1. num. 4. In Judicio testimonii dicendi jus habet. D. 134. th. 22. num. 1. Non vero in testamento. ibid. Ne ex imbecillitate sexus conditionem suam faciat deteriorem, ubi metuendum non est, ibi curatoris adsistentia non est necessaria. D. 133. thes. 7. num. 4. Quæ invito & inscio marito extra domum pernoctat, præsumptionem commissæ vel committendæ turpitudinis contra se habet. D. 138. c. 3. art. 3. thes. 2. num. 1. Ultimo supplicio damnata, post partum 40. dies servanda. art. 4. thes. 4. num. 13. Majorennis secunda vice pro extraneo intercedens valide obligatur & amittit SCti Vellejani beneficium. D. 139. th. 6. num. 4. 11. Ex jurata intercessione valide obligatur. num. 11. Sine consensu curatorum nec in, nec extra judicium agere vel se obligare potest moribus Saxonicis. th. 11. num. 5. Potest negotiari, licet maritata, tam de jure Civili, quam statutario. D. 100. th. 47. Mercatrix Scto Vellej. de jure gaudet non consuetudine, ita ut ne renunciari quidem sit opus. th. 48. Nomine mariti negotians, illi acquirit, & ipsa ut institrix tenetur. thes. 49. Si cum marito negotiatur, acquirit & tenetur ut socia, tam de jure, quam statutis. th. 50. Si sola negotietur, sola sibi acquirit, & sola tenetur. thes. 51. Mercatrix an possit esse procuratrix? th. 52.

Mulieris quoad jura paria sunt maritum mori aut bonis cedere. D. 123. th. 12.

Mulieribus qui hodie dantur curatores ad lites, nec ipsi absentibus fœminis illarum causas in judicio tractare, nec ad hoc actorem vel procuratorem constituere valent. D. 32. th. 5.

Muliebris verecundia domesticæ curæ finibus

nibus muliebre ministerium includit. D. 137. th. 15. n. 7.
v. Fœmina, Uxor.

MUNUS.

Munus oculos sapientum obcœcat, & verba justorum pervertit. D. 107. th. 62. n. 15.
Munera patrimonialia indicendi potestas an competat Nobilibus immediatis? D. 116. th. 102.
Muneribus patrimonialibus quæ invitis imponuntur, tutela annumeratur. D. 137. th. 36. n. 3.
a Muneribus accipiendis qui se temperant, prudenter faciunt. D. 107. th. 62. n. 15. Civilibus non liberant anni sexaginta quinque, licet quis tres liberos habeat. D. 138. c. 3. art. 7. th. 6. n. 10. Bene tamen septuaginta. n. 11.

MURUS.

Muros qui violat capite punitur. D. 52. th. 49. Etiam municipiorum. D. 19. thes. 18. Ut & qui ascendit. D. 52. th. 49.

MUTATIO.

Mutatio momentanea primam rei naturam non immutat. D. 138. c. 3. art. 1. th. 2. n. 14.

MUTIANA CAUTIO.

v. Cautio Mutiana.

MUTUS.

Mutus & surdus ex causa facti omnia negotia peragere possunt, in quibus sermone vel auditu opus non est, sufficiente consensu. D. 78. th. 8. n. 8.
Muti stipulationis contractum celebrare nequeunt. D. 139. th. 13. n. 11.

MUTUUM.

Mutuum quid? D. 142. §. 1. th. 1. n. 2. An dividi possit in naturale, civile & mixtum? th. 2. n. 1. An in verum & præsumptum? ibid. An in gratuitum & fœneratitium? n. 2. An in expressum & tacitum? n. 3. Fit consensu. th. 3. num. 1. Et rei traditione. th. 4. num. 1. Etiam ficta. th. 5. n. 1. 2. Quando contrahatur nomen cedendo petenti mutuam pecuniam? th. 5. n. 3. 4. 5. Non contrahitur ultra datum. th. 4. n. 2. Qui dare possint? th. 6. An minores? n. 3. An mulieres? n. 4. Dare non possunt provinciarum præsides. th. 7. n. 1. Secus de jure Nov. ibid. Dari potest per alium, nuncium sc. & procuratorem. th. 7. n. 2. q. c. illi, cujus nomine datur, obligatio & actio immediate acquiritur. ibid. Ampliatur. n. 3. Accipere qui possint? th. 8. n. 1. Quatenus pupilli, minores, prodigi? n. 2. Accipere non potest filiusfamilias. th. 9. D. 58. th. 24. num. 2. Quod extendere videtur Jus Würtemb. D. 58. th. 25. n. 2. Adolescenti luxurioso pecuniam perdituro, scienter danti repetitio non competit. D. 142. §. 1. th. 9. Plures accipientes quomodo obligentur? th. 10. n. 1. Per Procuratorem accipiens ipse solus, cujus contemplatione datum, efficaciter obligatur. num. 2. Accipiens ipsa civitas vel illam repræsentans obligatur. th. 8. n. 2. Si administratores acceperunt, tunc demum civitates obligantur, si creditor probet, pecuniam in utilitatem civitatis versam esse. th. 8. n. 3. Mulier accipiens quatenus in Ducatu Würtemb. obligetur? n. 5. Impedit error. th. 3. n. 2. Metus. n. 3. Non contrahit, alienos nummos, sine domini consensu suo nomine credens. th. 13. n. 2. Nisi b. f. consumpti, ubi mutuum convalescit. ibid. Contrahit propriam pecuniam alieno nomine credens, ubi statim illi, cujus nomine data est, actio acquiritur. num. 4. Distinguitur a commodato quomodo? thes. 15. num. 1. seqq. A permutatione?

tione ? num. 4. Accipiens ad quid obligetur ? theſ. 16. num. 1. Per rei acceptæ interitum, etiam caſualem non liberatur. ibid. Eandem rem, quam accepit, in ſpecie, ſi vult reſtituere, poteſt. n. 2. Limitatur, ſi nummi accepti poſtea publica authoritate eſſent in totum reprobati. n. 3. Ampliatur. ibid. Aut ipſe certam nummorum ſpeciem ſe reſtituturum promiſit. n. 4. An nummos in ead. forma & materia reddere teneatur? th. 17. Rem mutuam in eod. genere reſtituere debet. th. 18. n. 1. Et quidem ejusdem quantitatis & bonitatis. n. 2. Mutata pecuniæ bonitate ad tempus contractus reſpiciendum. n. 3. In eadem quantitate & qualitate licet æſtimatio interim fuerit mutata. th. 19. n. 1. Niſi debitor in reſtituendo moram admiſerit. n. 2. Aliud pro alio, invito creditore ſolvere nequit. th. 18. & th. 20. n. 1. Contrahentes ab initio, ſalva mutui ſubſtantia, convenire non poſſunt, ut res eadem in ſpecie reſtituatur. th. 16. n. 2. Conveniri poſſunt ut res mutuo data in alia qualitate & bonitate reſtituatur. th. 20. n. 1. Niſi hoc fiat in fraudem legis uſurariam pravitatem prohibentis. ibid. Ab actore probandum eſt. th. 22. n. 1. Cujus quantitas quandoque juramento actoris probatur. n. 2. Non eſt, re fungibili ea lege mutua data, ut eadem in ſpecie reſtituatur. D. 43. th. 1. Re ea lege data, ut accipiens vel tantundem vel ejus æſtimationem reſtituat. th. 2. Valet, ut pro vino albo rubrum &c. reſtituatur. th. 4. Modo non incidat in uſurariam pravitatem. ibid. Quæ accipit proprio nomine, civitas, efficaciter obligatur. th. 9. Etſi pecunia in ejus utilitatem verſa non probetur. ibid. Vel ſtatim illam Principi ſuo vel aliis iterum mutuam dederit. th. 10. Secus eſt, ſi alieno nomine acceperit. theſ. 12. Qui dat adoleſcenti ſciens perdituro, non repetere poteſt. th. 14. Niſi eandem habeat ſalvam. ibid. Secus eſt in majore. ibid. Niſi hic in certum turpem uſum mutuum a ſciente acceperit. ibid. An valide contrahere poſſint filii propter dignitatem a patria poteſtate liberati? D. 118. th. 28. Vocabulum quid & quotupliciter? D. 103. c. 2. th. 5. Naturali traditionis actu perficitur. c. 4. th. 5. n. 4. Sui natura eſt contractus gratuitus. c. 3. th. 8. Sæpe tamen ſtipulatione uſuræ accedunt. ibid. Dare de peculio caſtrenſi vel quaſi, & adventit. irreg. filiusf. poteſt. D. 109. th. 23. n. 4. Sed non accipere propter SCtum Macedonianum. th. 26. In cauſas caſtrenſes expendere & capere in dubio miles ſemper præſumitur. D. 110. th. 7. n. 4. Non eſt contractus δίπλευρος. D. 115. th. 3. Se accepiſſe ſcribenti filio pater ex templo non contradicens agnoviſſe videtur. D. 139. th. 13. n. 9. Contrahi poteſt, ſi creditor debitorem ſuum juſſerit, dare pecuniam illi, qui mutuum ab ipſo rogavit. D. 104. p. 1. c. 3. th. 4. n. 2. Licet recte contrahatur, tamen conſenſum etiam requirit. th. 7. n. 2. Si pater egens accipiat, & liberis alimenta præſtet, an creditori contra liberos propria bona habentes competat in ſubſidium remedium L. 32. ff. de R. C. p. 2. c. un. th. 21. num. 2. Convaleſcat quando, aliena pecunia mutuo data? D. 43. th. 7.

Mutui ad formam parum recte refertur traditio pecuniæ. D. 115. th. 5. Loco ut ſit exacta pecunia, ſi quis nomen alicui cedat, illa non prius mutua, quam debitum exactum. D. 104. p. 1. c. 2. th. 10. n. 9.

in Mutuum qui dat decem, ut novem recipiat, quid debeatur? D. 43. th. 5. Aut viginti florenos, ut 21. poſt annum

num reddantur? th. 6. Dato frumento creditori invito non poteſt reddi pecunia. th. 3. & 8. Dantur res fungibiles. D. 142. §. 1. th. 11. & 12. Dantis creditoris propriæ. th. 13. n. 1. Cujus dati nummi ipſo domino ignorante & invito, dominus qua actione experiatur? n. 3.

per Mutum transfertur dominium, ita, ut accipiens rem in genere reſtituere poſſit. th. 14. D. 15. th. 49.

ex Mutuo an civitas teneatur, quod ad Cameram Principis eſt translatum? D. 117. th. 27. ſeqq. Obligantur, qui generali mandato rebus adminiſtrandis aliquem præpoſuerunt, quod Procurator domini loco accepit ob negotiorum, quibus præpoſitus neceſſitatem. D. 103. c. 3. th. 18. n. 2. Etſi pecunia non fuerit in utilitatem domini verſa. ibid. Efficaciter obligatur filius dignitate a patria poteſtate liberatus. D. 115. th. 7. Ut alicui actio contra accipientem quæratur, ſufficit, quod illius nomine pecunia ſoluta, & mutuum contractum, etſi pecunia aliena fuerit, modo dominium in accipientem tranſierit. D. 104. p. 3. n. 20. Præſumpto non oritur literarum obligatio. D. 142. §. 2. th. 1.

in Mutuo non conſideratur a quo & cui ſit pecunia ſoluta, ſed qua mente & quo propoſito, & cujus contemplatione. D. 103. c. 4. th. 5. n. 4. Jure Civili nullæ debentur uſuræ. D. 142. §. 1. th. 23. n. 2. Nec ex mora. D. 67. th. 1. Niſi in ſtipulationem deductæ. D. 142. §. 1. th. 23. n. 2. Secus de moribus noſtris, ubi etiam ex pacto & mora debentur, ut & Jure Würtemb. D. 142. §. 1. th. 23. n. 3. D. 67. th. 1. n. 2. ſeqq. Si quis quincuncibus uſuris non contentus ſed majus intereſſe probare velit, hoc facere poteſt. D. 67. th. 1. num. 5. v. Condictio ex mutuo.

N.

NARRATA.

Narratis ſupplicationum quoad effectum decernendi proceſſus regulariter creditur. D. 84. th. 71. n. 2. Secus eſt in cauſis L. diffamari. ibid.

NATURALE.

Naturale quod eſt, & quidem extrinſecum in contractibus ex partium conventione recipit mutationem. D. 111. th. 20. n. 1. Except. eſt in dote. n. 3. ſeqq. Et doli præſtatione. n. 1.

Naturalia expreſſe adjecta negotium non mutant. D. 15. th. 22. n. 8.

NATURALES LIBERI.

Naturales liberi ex concubina nati quandoque ſuccedunt patribus. D. 68. p. 4. th. 15. n. 1. Tales non ſunt ex ſoluto & ſoluta nati. n. 2. Qui tamen pro talibus Jure Würtemberg. habentur. num. 3. v. Liberi.

NAUFRAGIUM.

Naufragium probant nautæ, qui naufragium paſſi. D. 100. th. 313.

Naufragio merces ad litus expulſæ *dominorum* permanent. D. 116. th. 113.

Naufragorum bona fiſcus ad ſe trahere nequit. D. 85. c. 3. th. 19. n. 2. 3. 4.

NAVIGATIO.

Navigationes in flumine prohiberi poſſunt. D. 159. c. 9. th. 41. n. 2.

NAVIS.

in Navem rebus illatis, illæ nautarum cuſtodiæ commiſſæ cenſentur. D. 105. th. 19. n. 5. Licet expreſſe de eo nihil actum fuerit. ibid.

Navium creditores non collocantur in hypothecariorum claſſem. D. 59. th. 26. 27.

27. In favorem multa privilegia concessa sunt. ib. th. 24.

NAUTA.

Nautæ dolus vectigal non solventis non nocet mercium domino. D. 100. th. 60. Dolus domini non nocet. th. 61. Qui publicæ annonæ vehendæ causa serviunt, non solvunt vectigal. D. 166. th. 152. sq. Quinam dicantur? D. 105. th. 1. Si rem pignori datam vel commodatam accipiunt, actione de recepto non tenentur. th. 24. n. 3. Aliquid recepisse censentur, non tantum si res in suam custodiam receperunt, sed & si illas in navim inferri passi sunt. th. 26. n. 1. Licet expressa & specifica assignatio non intervenerit. n. 2. Exactissimam præstant diligentiam. th. 33. n. 6. Non tenentur si casu fatali aut vi majore res periere. th. 37. n. 4. 5. Quod ipsi probare tenentur. th. 38. n. 1. Quoad res receptas de levissima culpa tenentur. num. 3.

Nautis an & quatenus competat actio in factum, si ipsis furtum vel damnum factum? th. 65. n. 2.

a Nautis ad aurigas recte infertur. th. 33. num. 2.

v. Actio in factum. Actio de recepto.

NECESSITAS.

Necessitatis causa quæ fiunt, in omni dispositione excepta videntur. D. 7. th. 45. n. 6. D. 76. th. 43. n. 2.

Necessitate cogente aliquid faciens ad sui conservationem, licet exinde damno afficiatur proximus, excusatur a dolo. D. 3. th. 2. n. 5. & th. 8. n. 3.

in Necessitatibus nemo liberalis esse videtur. D. 122. th. 8. n 3. th. 22. n. 3.

NEGATIO.

Negatio per indirectum probari potest. D. 82. th. 5. n. 6.

Negationis per rerum naturam nulla est probatio. D. 55. th. 16. n. 2. Simplicis confessio valida est. n. 3.

NEGLIGENTIA.

Negligentia communi quod perit, æqualiter omnium spectat periculum. D. 14. th. 23. n. 4.

NEGOTIATIO.

Negotiationem exercens uxor, marito sciente, hic exinde obligatur. D. 4. th. 75. Limitatur. n. 4.

NEGOTIORUM GESTIO.

Qui ex justa causa aliquid impendit, etiamsi contrarius eventus sequatur, illud a domino repetere valet. D. 3. th. 7. n. 2.

NEGOTIORUM GESTOR.

Negotiorum gestor tantum de levi culpa regulariter tenetur. D. 53. th. 39. D. 115. th. 12. Repetit usuras pecuniæ solutæ. D. 120. th. 36. n. 8.

Negotiorum gestoris actus ratus habendus, si probabilem habuit rei agendæ rationem. D. 53. th. 40. D. 103. c. 2. th. 8. n. 3. Etsi exitus non feliciter responderit? ibid.

Negotiorum gestori an debeatur salarium pro tempore, quo negotium gessit? D. 124. th. 25. Creditoris solvi non potest, ita ut debitor liberetur. D. 130. th. 16. n. 1. Nisi ex postfacto ratihabitione domini interveniente. n. 2. Ratihabitione pendente an debitor solutum repetere possit? n. 3.

in Negotiorum gestore, etiam privato, non eventus, sed probabilis rei gerendæ ratio spectatur, ita ut hac ratione nihil intersit inter Reip. administratorem & negotiorum gestorem. D. 32. th. 15. D. 103. c. 2. th. 8. n. 5.

v. Actio negotiorum gestorum.

NEGOTIUM.

Negotium quid in jure denotet? D. 104. p. 1. c. 2. th. 7. num. 1. 2. 3. Ad horæ quadrantem exigi potest. D. 138. c. 3. art.

art. 2. th. 2. n. 2. Pro ſe geſtum ratum videtur habere, qui centum diebus tacet. art. 4. th. 4. n. 18.

Negotii natura magis eſt conſideranda, quam verba conſtitutionis. D. 107. th. 39. n. 12.

Negotia publica ut & perſonarum privilegiatarum, & miſerabilium an in Eccleſia peragenda? D. 131. th. 23. n. 2.

NEMO.

verbum Nemo eſt ſignum univerſale negativum. D. 64. th. 14. n. 2.

NEPOS.

Nepotes legitimi in præmortui filii locum ſuccedunt, & illum repræſentant. D. 98. th. 31. num. 2. Filiorum appellatione quandoque comprehenduntur. D. 109. th. 9. n. 4. Regulariter ſecus eſt. ibid.

NESCIENTIA.

Neſcientia quid? D. 139. th. 20. num. 3. Contrariatur voluntati. ibid.

NIMIUM.

Nimium quod eſt, illud vitioſum eſt. D. 9. th. 47. n. 3. Omne vertitur in vitium. ibid.

NOBILIS.

Nobilis jurisdictionem habens propriis actis teſtamenta & donationes inſinuare poteſt. D. 25. th. 15. Diverſorium aut popinam, quam in ſuo diſtrictu habuit, in alium locum ejusdem diſtrictus transferre poteſt. D. 105. th. 5. n. 6. Etiam invito & contradicente vicino Nobili. ibid. Salva dignitate Syndicus & Procurator eſſe poteſt. D. 131. th. 51. n. 4. In civitate morans, an ad illius ſtatuta ſit obligatus? D. 104. p. 3. n. 12.

Nobiles Imperii immediati quoad ditiones ſuas liberas, iisdem juribus utuntur ac cæteri Imperii Status. D. 61. th. 8. n. 5. Cum civitatibus Imperialibus comparantur. ibid. Poſſunt in territoriis ſuis, quantum Imperator in Imperio. n. 6. Obtinent jura Principis. n. 7. Majore libertate fruuntur, ac Comites & Barones Auſtriaci. num. 8. Non ſunt Status Imperii. D. 6. th. 3. n. 5. D. 61. th. 8. n. 1. D. 85. c. 2. th. 5. n. 2. Habent ſuperioritatem territorialem. ibid. D. 159. c. 5. th. 19. num. 2. Mediati circa leges abrogandas nihil poſſunt. D. 61. th. 9. Ab Equitibus distinguuntur. D. 13. th. 35. n. 2. Qua Nobiles non gaudent privilegiis militum. n. 3. Ne quidem per factores ſ. Inſtitores mercaturam exercere poſſunt. D. 54. th. 14. Ob ſuſceptum procuratoris officium dignitate non privantur, D. 32. th. 7. Melius faciunt, conjuges nobilitate pares ſibi eligentes. D. 98. th. 18. n. 2. An olim fuerint Status? D. 159. c. 5. th. 18. n. 2. Gaudent beneficio conſtitutionis de Pace Religioſa. n. 3. Immediati jus cudendæ monetæ habere poſſunt. c. 6. th. 56. n. 2. Ut univerſi Legatos mittere poſſunt. th. 69. n. 2. In Gallia unde dicantur Gentils-hommes? D. 167. th. 5.

Nobilium privilegio an Doctor gaudeat? D. 160. th. 12. n. 24. Filii habent nobilitatem non jure hereditario, *ſed ex* primæva conceſſione. D. 59. theſ. 45. num. 5.

Nobilibus debentur ampliora alimenta quam plebejis. D. 13. th. 51. n. 6. Immediatis an competat poteſtas munera patrimonialia indicendi? D. 116. th. 102. ad Nobiles immediatos pertinet *die Landshohe Obrigkeit*. ibid.

inter Nobiles & ignobiles jus eſt connubii. D. 98. th. 18. n. 2.

Nobilitandi jus an dominis territorii competat? D. 159. c. 6. th. 32. n. 2.

NOBILITAS.

Nobilitas per fœminas an transmittatur? D. 165. th. 5.

Nobi-

Nobilitatis privilegia contulisse utrum creditur, si Princeps Nobilem quempiam nominaverit, vel ei scripserit, ut Nobili? th. 123. Sub titulo tam nobilis in specie, quam omnes majores dignationis nobiles veniunt. D. 160. th. 12. n. 7. Privilegium an reale vel personale? D. 52. th. 29. D. 112. th. 19. n. 4.

Nobilitatem ad probandam an sufficiat, si probetur, fratrem nobilem esse declaratum? D. 87. p. 2. m. 1. th. 1. n. 6. 7.

NOMEN.

Nominis periculum quando ad mandatarium pertineat? D. 51. th. 1. num. 7. Solum, quod ad mandatarium ex singulari causa spectat, non facit, ut usuræ ad ipsum pertineant. ibid. Verus datur ususfructus. D. 38. th. 19. Venditio non habet vim cessionis. Disp. 115. thes. 42. Venditor emptori pignoris etiam persecutionem præstare & cedere debet. D. 120. th. 30. num. 2. Pretium justum unde æstimetur? Disp. 153. §. 2. th. 59. seqq.

Nomen, si quis petenti mutuam pecuniam cedit, ut illud exigat, & pecunia utatur, illud nomen vero ob inopiam debitoris inane deprehenditur, an tertius nomen restituendo liberetur? D. 115. thes. 6. Cedendo petenti mutuam pecuniam quando mutuum contrahatur? D. 137. §. 1. th. 5. num. 3. seqq. D. 104. p. 1. c. 2. th. 10. num. 9. 1000. floren. si quis suæ civitatis ab extraneo emat 500. florenis, pro quo hic integras, ille dimidias tantum usuras accipit, an locum habeat Lex Anastasiana? D. 153. §. 2. th. 32. Legatum si testator exigat, tollitur legatum. D. 97. th. 29.

Nomine legato liberatur heres cedendæ actiones etiam inanes. th. 13. Certo legato heres idoneum præstare non tenetur. D. 118. th. 63.

Nomina debitorum non comprehenduntur in legato domus cum omnibus, quæ ibi sunt. th. 60. Et actiones pro rebus mobilibus competentes mobilibus; & pro rebus immobilibus competentes immobilibus annumerantur. D. 125. c. 2. th. 14. num. 2. D. 110. th. 1. num. 6. Proprie neque mobilia neque immobilia sunt, sed diversam speciem constituunt. D. 110. th. 1. n. 6.

Nominum ususfructus an possit constitui? D. 140. th. 20. n. 2.

Nomina creditorum minoris emere non possunt Principum quæstores & illi, quorum officium est solvere. Disp. 153. §. 2. th. 68.

in Nomina quomodo fiat realis immissio vel captio? Disp. 158. tit. 1. thes. 13. num. 2.

NOMINARE.

Nominat sequester. D. 106. th. 7. num. 5. An creditor pignoratitius, superficiarius, usufructuarius? th. 8. An vasallus, Emphyteuta & similis? th. 8. & th. 9. num. 1. D. 119. th. 8. An maritus ratione rei dotalis? Disp. 106. thes. 9. num. 2.

non Nominant suo nomine possidentes, e. gr. emptores. th. 7. num. 2. Aut permutatione rem habentes. &c. ibid.

Nominare non potest, qui rem plane non possidet. th. 6. num. 2. Dominum an possit subditus ratione subjectionis ab alio conventus? th. 14. num. 4. An & quatenus teneantur dominum necessario & ex necessitate Juris hic nominatæ personæ? th. 15. Dominum ex necessitate juris nemo tenetur, qui alieno nomine possidet. ibid.

Nominans debet 1. rem controversam possidere. th. 6. Quomodo hic sumatur vocabulum possessionis? num. 5. 2. Alieno quidem nomine. thes. 7. Quomodo? num. 3. 3. Litem ab aliquo per in rem actionem sustinere. th. 11.

11. Spoliator minime audiendus. th. 13. num. 4. Nominatum dominum esse, probare non tenetur. th. 16. n. 3. In totum lite eximitur. th. 27.

Nominanti reo an sine probatione credendum, & narrationi ejus standum, an vero allegationem suam nominans probare teneatur? th. 10. Si calumniæ adest suspicio, juramentum calumniæ potest deferri, vel nominatio rejici. n. 5.

Nominandi potestas tam immobilium, quam mobilium possessoribus competit. th. 14. num. 1. 2. Et quoad res incorporales. num. 3. Sunt rei controversæ, quorum res nominantes possident, domini. thes. 16. Cujuscunque sint conditionis. num. 1. S. præsentes s. absentes sint. ibid. Sunt omnes & singuli, si plures sunt rei controversæ domini, aut socii. num. 4.

Nominando alium ille judicium declinare nequit, quicunque convenitur propter rem propriam, quam ipse suo nomine vere vel quasi possidet. th. 8. n. 5.

Nominatus in dubio, tanquam civilis possessor dominus præsumitur. th. 16. n. 3. Citatus non comparens, eo ipso, quod contumaciter emanet, fateri videtur, se non possidere, sed tantum alterius nomine in possessione esse. th. 26. n. 5. Tanquam reus principalis litem suscipere debet. thes. 28. num. 1. Quid si emanserit? num. 2. Aut si subsecutæ citationi paruerit? th. 29. num. 1. Aut in contumacia perseveraverit? num. 2. Specialiter quis intelligatur? Disp. 70. c. 5. th. 4. num. 4. Quando censeatur magis dilectus? vid. Dilectus.

NOMINATIO.

Nominatio specialis specialem dilectionem arguit. D. 70. c. 5. thes. 4. num. 3. Filii. D. 106. th. 1. num. 1. Professorum. num. 2. Ministrorum Ecclesiæ. num. 3. Potiorum ad tutelam & alia munera. num. 4. Magistratuum. n. 5. Socii criminis. num. 6. Fit vel ad purgandam criminis suspicionem. n. 8. Vel ut author nominatus nominantem contra adversarium defendat, aut omne damnum refundat. num. 9. Vel ut reus nominans lite instituta eximatur, & judicium in authorem nominatum transferatur. num. 10. Quæ species ultima hujus loci est. num. 11. th. 19. Authoris ex L. 2. C. ubi in rem actio exerceri debeat, quid? th. 3. Introducta a Constantino Imperatore. th. 4. num. 1. th. 5. num. 4. Approbata ab Innocentio III. Pontifice. th. 4. num. 2. Locum non habet in judiciis personalibus. thes. 11. num. 2. Bene tamen in actionibus personalibus in rem scriptis. num. 4. An locum habeat in actionibus mixtis? thes. 12. An in judiciis possessoriis? th. 13. Locum non habet in interdictis quæ dantur propter proprium alicujus factum, & ex contumacia vel delicto descendunt. num. 4. Facienda in judicio. thes. 17. Statim ante litem contestatam in principio litis, etiam ipso termino comparitionis. th. 18. Idque an viva voce, an in scriptis fiat, nihil interest. th. 20. num. 5. Domini est quasi exceptio fori declinatoria. th. 18. num. 3. Differt a laudatione s. litis denunciatione, in quo? th. 19. num. 3. 4. thes. 30. Qua formula proponatur? th. 20. Domini nuda non sufficit, nec demonstratio, sed causa nominationis exprimatur. num. 1. Coram quo est proposita, judex certum terminum præfigere debet. th. 21. n. 2. Et quidem pro arbitrio. num. 3. Termino a judice statuto, domino denunciatio hæc facienda. th. 22. num. 1. Et quidem a judice. num. 2. seqq. Sumptibus nominantis. num. 7. Qua formula? num. 6. Quo termino constituto pendente, quiescit judicis officium. th. 23.

th. 23. num. 1. Termino elapſo & comparente nominato, in cauſa proceditur. num. 2. Sed non comparente, lis pro conteſtata habetur & vocatur edictis legitimis, citatione ſcil. privata. th. 23. num. 3. ſeqq. Citatione hac peremptoria vocato comparente cauſa ordinarie ventilatur. th. 24. num. 1. Non comparente judex ſummarie procedit. num. 2. Tunc probationes plenæ non exiguntur, ſed minus plenæ ſufficiunt. num. 3. Interdum juramento calumniæ negotium committitur. ibid. Cauſa ſummatim cognita actor mittitur in poſſeſſionem rei controverſæ. th. 25. num. 1. th. 27. num. 2. Illamque amittit nominatus, ita ut illam nullo remedio poſſeſſorio poſſit recuperare. th. 29. num. 2. Reſervato nominato abſenti petitorio. th. 25. n. 2. th. 26. num. 5. th. 29. num. 2. Quo tempore ab hac vindicandi poteſtate excludatur? theſ. 29. num. 4. Judice terminum denegante, juſta ab eo eſt cauſa appellandi. theſ. 21. num. 2. Si facta, quid actori facere incumbat? th. 26.

Nominationis prioris ordo inter pares titulo & emolumento, ſignificat ordinem caritatis & dilectionis. D. 70. c. 5. th. 3. Synonymia. D. 106. th. 1. num. 9. Cauſa Impulſiva. th. 5. Effectus. th. 21.

Nominatione pro legitima non habetur, ſi reus actori extra judicium ſe non ſuo ſed alterius nomine poſſidere indicaverit. th. 17. num. 1. Nec legitimæ nominationis effectum producit. ibid.

de Nominatione tunc demum recte quæritur, ſi contra reum actio inſtituta ipſo jure teneat. th. 11. num. 3.

NOTARIUS.

Notarius ſibi ipſi in teſtamento nihil adſcribere poteſt. D. 124. th. 22. num. 3. Niſi ex cauſa debiti ſalarii id fecerit. ib. Pauperibus gratis inſervire tenetur. n. 4. Rogans teſtes non poteſt eſſe in teſtium numero. D. 134. th. 16. n. 3. Si in teſtamenti inſtrumento expreſſis nonnullis adſcripſerit & cætera, vel rogationis mentionem nominatim fecerit, quid dicendum? num. 5. 6.

Notario, ſuper teſtamento conjugum reciproco inſtrumentum conficiente, licet in una membrana fiat, duo ſalaria ipſe exigere poteſt. Diſp. 124. theſ. 22. num. 2.

a Notario ſi verba obſcura prolata ſunt, obſcuritas pacti nocet illi, qui ſuæ intentionis fundamentum ex illis accipit. D. 151. th. 113. in f.

Notarii ſi appoſuerint verba impertinentia, ea diſpoſitionem non alterant. D. 15. th. 20. num. 7. Sunt ſimiles pſittacis, qui ſtant in palatiis dominorum, & quid loquantur, neſciunt. D. 74. th. 34. num. 6.

Notariis ex conſuetudine debetur ſalarium, licet de eo nihil dictum. D. 124. th. 22. Et quidem hodie duplex. n. 1. Quomodo? ibid.

NOTITIA.

Notitia ſuos habet gradus. Diſp. 70. c. 5. th. 12. num. 3.

NOTORIUM.

Notorium allegatur, ſed non probatur. D. 94. th. 27. num. 2. D. 23. theſ. 15. num. 1.

NOTUS.

in Notos major eſt affectio, quam in ignotos. D. 70. c. 5. th. 12. num. 3.

NOVALIA.

Novalia quid? D. 159. c. 6. th. 37. n. 4.

ex Novalibus jus decimarum quibus competat? ibid.

NOVATIO.

Novatio fit in ricambio, & extinguitur cambium. D. 100. th. 204. Hodie consensu nudo sine stipulatione fieri potest. D. 102. th. 34. Modo de novandi animo constet. ibid. Hodie etiam pactio fieri potest. D. 113. th. 58. num. 3. Non fieri potest citra novandi animum, & nisi hoc agatur, ut prior obligatio tollatur, & alia in ejus locum constituatur. th. 60. n. 4.

per Novationem principalis debitor in totum ipso jure liberatur. D. 15. thes. 24. num. 2.

Novatione tolluntur obligationes cum accessionibus. D. 102. th. 33. Facta si filiusfam. sui juris factus renunciationem fide iterata confirmaverit, SCto Macedoniano amplius locus non est. D. 109. th. 26. num. 3. Quasi legali obligatio facti post meram transfunditur in obligationem ejus, quod interest. D. 113. th. 62. n. 4. Liberatur debitor a pœna conventionali. th. 75. num. 3.

in Novatione sine expressa conventione pœna in priori obligatione adjecta, non censetur repetita. th. 75. num. 3.

NOVARE.

Novare quis potest alienam obligationem promittendo, sed non stipulando. D. 102. th. 36. Non potest pupillus creditor sine tutore obligationem priorem. th. 35.

Novandi animus expressis verbis declarari debet. D. 15. th. 24. n. 3. 4.

Novando obligationem extinguit debitor pupillus, etiam sine tutore. Disp. 102. th. 35.

Novari potest a tertio, quod a pupillo etiam sine tutoris auctoritate promissum. D. 19. th. 68.

NOVELLA.

Novellæ Leonis in Germania usu non sunt receptæ. D. 113. th. 47. n. 3.

a Novellarum inscriptionibus, ut & earundem versione latina argumentari non licet. D. 98. th. 2. n. 2. 3.

NOVERCA.

Noverca etiam de Jure Civili sine venia in jus vocari potest. Disp. 106. concl. 2. Matris loco est. D. 5. diss. 2. th. 6. n. 2. Eo nomine tamen non venit. num. 6. D. 13. th. 17. Privignos materno affectu prosequi debet. D. 87. diss. 2. th. 7. Male vulgo audit. th. 8. Unde ita vocetur? diss. 1. c. 3. th. 3. n. 9. & diss. 2. th. 9. num. 6. Sæpius privignos vere amat. diss. 2. th. 9. In dubio censetur bona. num. 15. A privignis filiali amore prosequenda est. th. 10. Tutrix privignorum esse non potest. thes. 41. nec testamento dari. num. 4.

NOVITIUS.

In Novitiis de anno probationis annus servatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. num. 2.

NOX.

Nox quid? D. 138. c. 3. art. 3. th. 1. n. 3. Aggravat delictum ejusque suspicionem. th. 2. num. 3.

Nocte fieri possunt, quæ non? th. 1. n. 5. seqq. & th. 2.

de Nocte factum tantum valet, quantum de die, an simpliciter hoc verum? thes. 1. num. 4.

NOXA.

Noxa caput sequitur. Disp. 111. thes. 39. num. 5.

NULLITAS.

Nullitas processus per confessionem judicialem sanatur, nisi descendat ex incompetentia judicis. D. 55. th. 41. n. 6. Veniens ex omisso juramento calumniæ in inferioribus judiciis admissa, in superioribus non attenditur. D. 66. thes. 53. num. 6.

Nulli-

Nullitatis querela quo tempore præscribatur, ex natura actionis principalis æstimanda est. thes. 72. num. 1. De Jure Wirtembergico intra X. annos de nullitate dici debet. num. 2. 3. Quid de Jure Saxonico? num. 4. Quid hodie post Recessum Imperii noviss. num. 5. Non admittitur in superiori judicio, si summa non sit appellabilis. th. 75. n. 8. Causa non exspirat, appellatione deserta. D. 119. th. 27. In causa haud notoriæ principaliter in judicium deductæ inhibitio non decernenda. th. 28. Ex capite neque contractus, neque sententia, arbitrium, decretum, testamentum post 30. annos impugnari potest. Disp. 138. c. 3. art. 7. th. 6. num. 1. Hodie in causis nullis non amplius 30. anni, sed decendium appellationis locum habet. ibid. Limitatur. ibid.

a Nullitate consultius est, ut appelletur. D. 119. th. 26.

NULLUS.

Nullius quæ sunt, etiam in alieno loco ex naturali ratione occupanti cedunt. D. 135. th. 16. num. 1.

NUNCIATIO NOVI OPERIS.

Nunciatio novi operis datur non adversus condominos, sed adversus tertium. D. 159. c. 9. thes. 26. num. 2. Etiam privata authoritate fieri potest. D. 64. th. 75. num. 1. Secus de Jure Hamburgensi. num. 2. 3.

Nunciationis novi operis in lite finienda tres menses obtinent. D. 138. c. 3. art. 6. th. 2. num. 3.

NUNCIUS.

Nuncius quid? D. 107. th. 4. Quatenus dicatur legatus? th. 2. num. 9. Quatenus procurator? num. 10. Publicus judicialis quis? th. 5. num. 2. Publicus in specie quis? th. 5. num. 2. Judicialis quotuplex? num. 4. 5. An alius sit cum, an alius sine libera? n. 6. Generalis & specialis quis. n. 7. Nihil suo arbitrio facere potest, sed tantum sibi commissa nunciare debet, & tanquam nudus minister tantum factum exequendi potestatem habet. th. 5. n. 6. th. 30. num. 1. thes. 38. th. 54. num. 3. th. 59. num. 2. & 6. Constituitur utriusque voluntate. th. 6. num. 1. Non est sine mittentis commissione. num. 1. seqq. & thes. 7. Sine qua nec audita cum effectu nunciare potest. th. 6. n. 5. Qua deficiente, si a falso nuncio quid nunciatum, illud omnino nullum. th. 7. num. 1. 6. Judicialis sine mittentis judicis commissione nihil valide nunciare potest. thes. 8. num. 1. Nec partes citare, alias citatio ipso jure est. num. 2. Et nuncius punitur. num. 3. Limitatur. num. 4. Hæc commissio fit consensu, quocunque modo declarato. thes. 9. Etiam sine literis. num. 2. Ut ei solvi possit, Jure Saxon. a creditore in judicio debet esse deputatus. thes. 11. num. 9. Ut mittenti obligetur, requiritur, ut ipse facultatem se obligandi habeat, aut si pupillus & minor, tutorum vel curatorum authoritas vel consensus concurrat. th. 17. num. 16. Mittitur ad absentes. th. 20. num. 1. seqq. Quis absens? num. 3. Ad eos, qui rationis usu vel potestate rem gerendi non destituuntur. th. 21. An ad fœminam? num. 2. An ad prodigum? ibid. Qui rem denunciandam scire non prohibentur. thes. 22. num. 1. Aut literarum commercio non excluduntur. num. 2. Ad ipsum frustra mittitur, illius nomine, quod quis præsens suscipere vel facere non potest. th. 21. num. 4. Non mittitur a subdito ad hostem. thes. 22. num. 3. Mittens incidit in suspicionem proditionis, & criminis læsæ majestatis. ibid. th. 37. num. 3. Interdum

etiam morte punitur. thes. 37. num. 3. Mittens & missus a domino feudi ad cujus hostes missio facta, feudo privari potest. th. 22. num. 4. Limitatur. n. 5. Ad illos, cum quibus sermonis commercium interdictum. th. 23. n. 1. 2. Ad excommunicatum. n. 3. Ad Cardinales in conclavi loqui prohibito congregatos. num. 4. Ad fœminam a Clerico. num. 5. Ad bannitum. n. 6. Ab hoste missus non recipiendus. thes. 22. num. 7. Ad accipiendum mitti potest. th. 26. num. 6. Non mittendus ad fœminam, ut ipsa pro alio postulet, vel alterius defensionem in judicio suscipiat. thes. 21. num. 2. Nec ad prodigum, ut rem suam sine curatore vendat, vel alio modo contrahendo se obliget. ibid. Qua talis semper nunciat aliena, nunquam sua. th. 24. num. 2. seqq. In illa causa potest constitui, ex qua commodum ad ipsum pertinet. n. 4. In rem suam quis vocetur? num. 6. Verba in suam personam in contractu dirigendo, nihil agit. th. 38. num. 15. 16. Est nudus minister, qui verbis in ipsius mittentis personam conceptis aliquid nunciat. th. 38. Verba obligatoria & executiva ad mittentem referre debet. n. 4. Vice epistolæ fungitur. num. 5. seqq. Qui delicta, ut fiant, nunciat, æque ac opem ferens & criminis particeps punitur. th. 34. n. 6. Comparens non est persona legitima in judicio. th. 35. n. 4. Differt a procuratore. th. 39. A Legato. th. 40. A nuncio Apostolico. th. 41. Ab oratore. th. 42. num. 1. Ab Agentibus & Residentibus. n. 2. Ab interprete, *Dollmetscher*. n. 3. Ab Advocato. num. 4. A proxeneta. n. 5. seqq. A tabellario. num. 9. A nunciatoribus scelerum. num. 10. Ab excusatore. num. 11. Susceptam commissionem præstare debet. th. 43. n. 1. Privatus nudo pacto constitutus, naturaliter tantum obligatur. num. 2. Quid hodie? num. 3. seqq. Per contractum constitutus, actione ex illo contractu veniente compellitur. n. 5. Non quidem præcise ad ministerium præstandum; sed tantum ad interesse solvendum. num. 6. Quid si per contractum innominatum, do ut facias, constitutus? n. 8. Vel per superioris præceptum? num. 9. Mature debito tempore proficisci debet. th. 44. num. 1. seqq. Mittenti, ob moram damnum sentienti, ad id resarciendum obligatus. n. 2. Per viam ordinariam. th. 44. num. 5. Moram ex necessaria causa mittenti tempestive denunciet. num. 6. In adventu suo ad locum destinatum statim illum, ad quem missus, adire seque legitimare debet. th. 45. n. 1. Quæ legitimatio plerumque fit literis credentialibus. n. 3. Officium suum exequi debet legitime. th. 51. n. 1. Hoc est debito tempore. n. 2. seqq. Debito loco. num. 6. Quid nuncio judiciali hic faciendum incumbat? n. 7. Debito modo. n. 13. Quid de Jure Camerali? ibid. Quem modum si nuncius non observaverit, & citatus ultro non comparuerit, præter pœnam suis sumptibus de novo nunciare & citationem exequi tenetur. n. 14. Fideliter & diligenter. num. 15. th. 52. num. 1. Cameralis mandato accepto protinus discedere jubetur nec discessum differre potest. th. 44. n. 4. Publicus, antequam literas credentiales exhibet, ad dicendum, *zur Audienz*, non admittitur. th. 45. n. 2. Nec ullam fidem meretur. ibid. Limitatur quoad Cardinales Pontificis nomine aliquid nunciantes, quibus etiam sine literis credendum. num. 6. Furtum committit, debitum a debitore sine creditoris mandato acceptans. th. 48. num. 5. 6. Et contra talem debitori competunt juris remedia. n. 7. seqq. th. 49. n. 16. 17.

16. 17. Judicialis an & quatenus extra mittentis territorium aut nuncius superioris in districtu inferioris citationem exequi possit? th. 51. n. 8. Domum citandi eo invito intrare non debet. n. 9. 10. Alias injuriarum aut de vi tenetur. n. 11. Ad solutionem recipiendam missus terminum solutionis non potest prorogare. n. 16. Quicquid præter vel contra commissionem facit, est ipso jure nullum. n. 17. Nec mittentis ratificatione potest confirmari. n. 18. Literas aperiens vel abjiciens quale delictum committat, & quomodo puniatur? th. 52. n. 2. seqq. Rem transferendam dolo intervertens furtum committit. thes. 53. n. 1. Ampliatur. n. 2. An h. c. morte puniendus? n. 3. seqq. Qualem culpam præstet? th. 54. n. 1. seqq. An casum fortuitum? n. 7. seqq. Non referens parti ad interesse tenetur. th. 56. num. 3. Propter falsam relationem quomodo puniatur? th. 58. n. 21. Ex contractu suo ministerio inito, non obligatur, nec exinde obligationem aut actionem acquirit. th. 59. n. 5. seqq. Ad studiosum missus in loco studii personaliter arrestari non potest. th. 63. n. 6. Judicialis, si semel in causa & in principio citavit, in tota illa causa citare, nec sine justa causa removeri debet. th. 65. n. 17. Quatenus possit poenitere & renunciare, distinguendum inter diversos constitutionis modos. th. 66.

Nuncii Etymologia, Homonymia, Synonymia. th. 1. 2. 3. Falsi nunciatio non potest confirmari ratihabitione. th. 7. Consensus s. receptio etiam est necessaria. th. 10. n. 1. Neque invitus h. commissionem suscipere cogitur. n. 2. Limitatur, nisi id salus publica suadeat. n. 3. Aut quis publica authoritate in nunciorum ordinariorum numerum receptus. n. 4. Aut expressa professione, vel tacita, actuum sc. frequentia, huic vitæ generi se addixerit. n. 5. Privati constitutio quale negotium? th. 11. n. 1. Incidit quandoque in mandatum. n. 2. In locationem conductionem. n. 4. 5. In contractum innominatum, do, ut facias. n. 6. In nudum pactum. n. 7. In stipulationem. n. 8. Simplici verbo debitor credere non debet, sed commissionis probationem exigere. th. 49. n. 15. Culpa si res transferenda amissa, aut perdita, tenetur nuncius ad damni illati restitutionem. th. 54. n. 1. Obligatio est nudi facti, in qua post moram, potestate juris, novatio inducitur, & debitor ad interesse obligatur. th. 43. num. 7. Relatio vitiose facta processum vitiat. thes. 57. num. 1. 10. Facienda est 1. ab ipso nuncio. num. 3. 2. Ipsi judici mittenti. n. 5. Aut actorum magistro s. judiciorum actuario. num. 6. In Camera nunciorum actuario. num. 7. In Ducatu Wirtembergico scribæ illius loci jurato. num. 8. 3. Justo tempore. num. 9. Antequam Judex de contumacia decernat. n. 10. Etiam die feriato. num. 11. 4. Non sit dubia, ambigua & obscura. num. 12. Generalis an valeat? num. 13. Quomodo in Camera Imp. facienda? n. 14. Aut aliis locis? num. 15. Ejus formula. num. 16. Relationi an & quando credendum? th. 58. Officium finitur utriusque dissensu. th. 65. num. 1. sqq. Si per contractum innominatum, do, ut facias, constitutus, traditione rei acceptæ res in pristinum statum restituitur. num. 2. Respectu illius, ad quem missus, sola mittentis revocatione. n. 5. seqq. Etiam absente & ignorante nuncio. ibid. Respectu nuncii quando sola mittentis revocatio sufficiat? n 12. seqq. Ipso jure morte mittentis. th. 67. num. 1. seqq. An idem quoque in nuncio judiciali? num. 5. 6. Morte

nuncii. th. 68. n. 1. 2. Morte, quandoque illius, ad quem missus, si sc. ante commissionis executionem moriatur. num. 3. Nunciatio in aliis quoque actibus idem quod voluntas & consensus domini praesentis operatur. th. 61. num. 1.

Nuncio sine literis non est credendum. th. 9. Nec sufficit harum literarum credentialium loco charta blanca s. blancetum exhibere. th. 50. num. 4. Privato a Judice ad citandum misso an credendum, si signum a Judice acceptum citando ostendat? thes. 46. num. 25. Falso debitor solvens an liberetur? th. 48. 49. Depositarius rem depositam restituens an excusetur? th. 49. num. 7. Emptoris seu debitoris nomine venienti, quantitatem debitam offerenti, remque repetenti, rem tradens venditor & pignoris creditor an excusetur? n. 9. 10. Commodatarius rem restituens an excusetur? n. 11. Per mandatum constituto competit actio mandati contraria ad expensas & sumptus b. f. factos. th. 62. num. 4. Et ad exigendum honorarium s. salarium, si pacto, in continenti contractui adjecto, certum promissum. num. 5. Si ex intervallo sine stipulatione promissum, datur extraordinaria persecutio. num. 6. Quae etiam datur judicialibus, & aliis, qui sustentationis gratia hoc faciunt. num. 7. Vel si incertum promissum. ibid. Quod salarium judiciali non a judice, sed a litigantibus, quorum gratia mittitur, debetur. num. 8. Si propter utilitatem publicam, vel a judice inquirente missus, ex publico. num. 9. Propriam relationem falsitatis arguenti an fides habenda? th. 58. num. 21. Casu aliquo damnum passo, mittens ad id resarciendum non tenetur. th. 64. num. 1. seqq. Secus est de aequitate. num. 4. 5. Vel si missus fuerit belli tempore, vel ad loca manifeste periculosa. num. 6. Vel non sponte, sed ex necessitate mittentis commissionem susceperit. num. 7. Sigillum, pileum, annulum &c. mittentis demonstranti, non sine literis credendum. th. 47. num. 5. 6. Limitatur. n. 7. 8.

Nuncium constituunt non prohibiti nec impediti. th. 13. Qui impediantur? num. 2. seqq. Qui lege prohibeantur? th. 14. An pupilli, minores, prodigi? n. 3. 4. Tutores, Curatores, procuratores? num. 5. 6. An substituere prohibiti? num. 7. An tutores absentes ad authoritatem interponendam? num. 8. An ipsi nuncii? num. 9. Ad hostes mittere, & ab hostibus recipere non tantum militibus, sed & omnibus subditis prohibitum. th. 22. Etiam Consiliariis Principum. num. 16. Mittentis commissio & voluntas, qua ipse constituitur, facti est & non praesumitur. th. 45. num. 2. Offendens ipsum mittentem offendere censetur. th. 63. num. 3. Domini feudi qui laedit, Vasallus feudum amittit. ibid. Si sc. dolo malo & in contumeliam domini hoc fecit. ibid. Mittentis *consensus est* causa efficiens principalis, *qua deficiente*, sola instrumentalis *nihil* potest efficere. th. 65. num. 8.

contra Nuncium falsum competentes actiones debitor speciei, si illius rei dominus fuerit, suo creditori cedere tenetur. th. 49. n. 12. seq. Secus si non dominus rei illius, e. gr. si saltem depositarius, commodatarius. n. 13.

per Nuncium quicquid fit, id validitatem accipit ex persona mittentis. th. 14. n. 2. Faciens, illud ipse dicitur facere, quod facit nuncius. n. 7. th. 38. num. 11. Fieri possunt aliena. th. 24. Praeterita & futura. th. 25. n. 1. 2. Conventiones, quae in loco nunciationis perficiun-

untur. n. 2. Nec expectatur, donec nuncius mittenti hoc referat. n. 5. Locus contractus est ille locus, ad quem nuncius missus & ubi conventio inita. n. 6. Pacta nuda. th. 26. n. 1. Pacta legitima, ut constitutum, & donatio inter vivos. n. 2. Ampliatur. num. 3. seqq. Contractus consensuales. th. 27. n. 1. Ut emptio venditio. n. 2. Societas. n. 3. Mandatum. n. 4. Locatio conductio. n. 5. Contractus cambii. n. 6. Contractus reales. thes. 28. n. 1. Ut depositum, mutuum. ib. & n. 2. Commodatum, pignus. n. 3. Negotia alia, ardua etiam. th. 29. Jussus patris, ut detur actio quod jussu. n. 2. Sponsalia, matrimonium. n. 3. Repudium & divortium. n. 4. Constitutio advocati & procuratoris. ibid. Actionum & jurium cessio. ibid. Interpellatio & requisitio pro eligendis paribus Curiæ. ibid. Compromissum. ibid. Interpellatio & debiti repetitio. ibid. Receptio soluti. ibid. Debiti transmissio. ibid. Bonorum cessio. ib. Nisi statuto debitoris requiratur præsentia. ibid. Restitutio hereditatis fideicommissariæ. n. 6. Datio & acceptio feudi. n. 7. Ea etiam, quæ per procuratorem fieri nequeunt. th. 30. num. 3. Matrimonium. n. 4. Donationis acceptatio. th. 33. n. 3. An m. c. donatio? th. 33. Non fiunt sua. th. 24. n. 2. seqq. Ea, quæ præsentiam personæ specialiter requirunt. th. 31. n. 1. Adoptio. n. 2. Tutoris autoritatis interpositio. n. 3. Stipulatio, fidejussio, novatio, acceptilatio. n. 4. Secus hodie moribus nostris. n. 5. Testamenta. th. 32. Insinuationes testamentorum. n. 4. Legata & fideicommissa. n. 5. Ipsemet proprie non loquitur. th. 23. num. 2. Ea, quæ sunt inseparabilia a persona, sed non per procuratorem fieri possunt. th. 30. num. 3. Testes testator rogare potest. th. 32. n. 1. Delicta commissa revelari possunt, & quandoque debent. th. 34. n. 2. Ut & committenda, ut præcaveantur. num. 3. seqq. Quæ geruntur, inter absentes fieri dicuntur. th. 35. n. 2. Expediri non possunt judicialia, quæ præsentiam requirunt personarum. ibid. Sic si quis citatus, ut compareat non sufficit, si nuncium mittat. num. 3. Fieri nequit litis contestatio, quæ inter præsentes fieri debet. num. 6. Expediri possunt judicialia, quæ per absentes fieri possunt. n. 7. Excusatio & allegatio causæ absentiæ. n. 8. Causæ criminales. n. 9. Testium productio. n. 10. Præstari potest juramentum. n. 11. 12. Judex potest partes citare. n. 13. Diem prorogare. ibid. Se excusare. ibid. Non potest condemnare & sententiam proferre. ibid. Testis deponens non audiendus. n. 14. Expediri possunt negotia publica. th. 36. Procurator constitutus non est procurator substitutus. th. 38. n. 14. Aliquem ad delinquendum qui incitat & provocat, perinde ut mandatarius & delinquens punitur. th. 34. n. 5. Res transmissa cui pereat, an mittenti, an illi, ad quem fuit transferenda? th. 55. Pecuniam mutuam rogantis debitoris interim est periculum. n. 5. seqq. Pecuniam debitam a debitore dandi repetentis creditoris interim est periculum. n. 8. seqq. Rei solutæ dominium & possessio statim creditori acquiritur. n. 10. th. 61. n. 2. Et debitor h. c. ipso jure liberatur. ib. Transmissæ rei periculum pertinet ad commodantem, pignoris dominum & locatorem. th. 55. n. 21. seqq. modo sponte transmittens elegerit nuncium idoneum. n. 24. 29. 30. Res missa regulariter perit illi, qui eo tempore, quo perit, rei illius est dominus. n. 2. 4. seqq. Limitatur. num. 3. 31. 32. Si quis contrahit, mittens immediate ipso

jure

jure inde obligatur. th. 59. n. 3. Et contra mittentem creditori directa actio competit. ibid. Et ipse mittens immediate sine cessione obligationem & actionem directam contra promissorem acquirit. n. 4. Qui ab herede hereditatem restitutam accipit, fideicommissarius statim actiones consequitur. th. 61. n. 3. Magistratus aliquid mandans perinde est ac si ipse præsens mandasset. n. 4. Hinc a tali mandato ad superiorem appellandum. n. 5. Si socii communi consensu contraxerunt, singuli obligationem immediate acquirunt, & pro rata obligantur. D. 129. th. 39. n. 1. seqq. Aliquid facientes, ipsimet immediate sua voluntate id facere videntur. n. 6.

inter Nuncium & mittentem quales dentur actiones? D. 107. th. 62. n. 1. sqq.

Nuncio mediante contractus qui fit, in persona mittentis radicatur. th. 1. n. 5. Celebratus contractus, ab ipso mittente initus videtur. th. 38. n. 13.

a Nuncio relatio suæ commissionis facienda. th. 56. n. 1. Inprimis a judiciali. n. 2. Quod tamen ad substantialia processus non pertinet. n. 3. seqq.

Nuncii constituuntur non impediti nec prohibiti. th. 17. In causis privatis extrajudicialibus fœminæ. n. 4. Servus. n. 8. Filiusfam. peregrinus, pupillus. n. 9. 16. Prodigus, vilis, infamis. n. 10. Licet tales causæ essent, quarum gerendarum facultatem non habeant. n. 11. seqq. Judiciales sint masculi. th. 18. n. 1. Liberi. n. 2. Majores. n. 3. Divites & personæ honestæ. n. 4. Secus hodie. ibid. Quid in Camera Imp. n. 5. Quid in Commiss. Cam. Imp. n. 6. Quid si partibus litigantibus sint subjecti? num. 7. Quot constituendi? n. 9. Esse possunt in causis feudalibus, licet qualitatem feudalem non habeant. num. 8. Publici sint masculi. th. 19. n. 1. Limitatur. n. 3. Justæ & maturæ ætatis. n. 4. Limitatur. n. 7. Fideles & linguæ illius, ad quem missi, gnari. n. 9. Judiciales juramento obstringuntur in principio sui officii. th. 12. Etiam in Camera Imper. n. 3. Juramenti formula. n. 3. 4. Etiam illi, quorum opera utuntur Commissarii Cam. Imp. n. 5. Limit. ibid. Juramento hoc non exacto, processus tamen non vitiatur. num. 7. Extranei processus in Ducatu Würtemberg. contra Serenisſ. Ducis privilegia insinuantes a subditis non sunt recipiendi. th. 23. n. 7. Quando possint removeri? th. 65. n. 17. Cameræ Imper. jurati gaudent in exequendis processibus Cæsarea & Camerali securitate & inviolabilitate. th. 63. n. 4. Ultra salarium definitum nihil petere debent. th. 62. n. 10. Neque si divertant, nec via recta procedant. n. 11. Limit. n. eod. Salarium facta demum nunciatione petere possunt. n. 16.

Nunciorum usus inter præsentes nullus est. th. 20. n. 2.

Nunciis privatorum sine literis *regulariter* non creditur. th. 47. n. 1. 2. Limitatur. n. 3. 4. 9. 10. 11. Quæ dantur, literæ credentiales quid comprehendere debeant? th. 50. Judicialibus, nomine judicis aliquid nunciantibus regulariter sine literis non creditur. thes. 46. Limitatur in ordinariis & juratis. n. 2. 3. In quibusdam hoc esse præsumitur. n. 2. Modo publica portent signa. n. 4. Quæ pro locorum varietate varia sunt. n. 5. seqq. Quæ in Camera alii sub gravi pœna privata authoritate appendere non prohibentur. n. 9. Extra territorium citantis sine literis non creditur, licet publica portent insignia. num. 16. Neque tunc si illis in locis, ubi nuncii por-

portant certa ſigna, ſine iſtis citare vellent. n. 18. q. c. eos offendentes pœna, in violatores nunciorum publicorum conſtituta non puniuntur. n. 19. Delegatorum vel Commiſſariorum an & quando ſine literis credatur? n. 20. ſeqq. In Camera Imp. proceſſus ſcripti dantur quos ipſi in forma originali, vel ſi pluribus inſinuatio facienda, exempla authenticis ad videndum exhibitis, partibus tradere tenentur. n. 13. Juratis & ordinariis ſine literis creditur, ſi notum, eos tales eſſe. n. 22. Bonum nuncium afferentibus olim modicum donabatur. theſ. 62. Publicis & legatis an munus ab eo, ad quem miſſi, accipere liceat, & acceptum an mittenti, an ipſis nunciis acquiratur? n. 14. Præſertim publicis & judicialibus publica debetur ſecuritas. th. 63. Studioſorum competit ſecuritas, quæ ipſis Studioſis competit. n. 6.

Nuncios regios in Gallia verberantes qua pœna puniantur? n. 4. Iudiciales conſtituunt ipſi judices. th. 15. n. 1. Sine conſenſu partium. n. 2. Limitatur. n. 3. 4. Etiam feudales, ſ. ſint domini, ſ. pares Curiæ. n. 5. Etiam in Electoratu Saxonico. n. 7. Secus quoad forum Saxonicum, ubi in cauſis feudalibus inter dominum & vaſallum verſantibus, electio nuncii non ad pares Curiæ, ſed ad dominum feudi competit. num. 6. Delegati ſ. Commiſſarii. n. 8. Arbitri Compromiſſarii. n. 9. Publicos conſtituunt quinam? th. 16. An legati? n. 2. An & quando ipſi ſubditi? n. 3.

a Nunciis inſtructiones, quæ ipſis dantur, non ſunt edendæ regulariter. th. 50. n. 14. ſeqq.

NUNDINÆ.

Nundinæ quatenus & quibus dent vacationem ab actibus forenſibus? D. 81. th. 28. Annuæ non recte abſque permiſſione Imperatoris conſtituuntur, recte vero cum privilegio conſtitutæ, non licite transferuntur. D. 166. th. 109. Vulgares ſ. hebdomadariæ abſque ullo privilegio & Principis licentia inſtituuntur. th. 110. Provinciales etiam invitis vicinis inſtitui poſſunt. D. 159. c. 6. th. 55. n. 2. Non transferuntur ab uno territorio in aliud, niſi prævia communicatione cum adjacentibus. num. 3. Tam ſolennes quam hebdomadariæ an gaudeant privilegiis nundinalibus? D. 100. th. 259.

Nundinarum tempore ſoli mercatores propter debitum civile detineri, vel conveniri nequeunt. D. 64. th. 14. Privilegium de Jure Hamburgenſi etiam ad alios non mercatores extenditur. n. 3. Jus Regale majus eſt. D. 166. theſ. 102. Privilegium Imperator civitati aut vico dare non ſolet, niſi prius adjacentibus civitatibus & pagis, quorum intereſſe poteſt, auditis. th. 108. Privilegia an in debito jurato locum habeant? D. 100. th. 263. Solis mercatoribus competunt. th. 264. Tam in veniendo quam in recedendo. th. 265. Jus aliud, aliud jus mercatuum. th. 266. Privilegium quo tempore amittatur? D. 24. th. 12.

in Nundinis mercator conveniri nec arreſtari poteſt. D. 100. th. 260. Niſi magna ſuſpicionis adſit cauſa. theſ. 261. Quid ſi in Nundinis debitum ſit contractum? th. 262.

NUPTIÆ.

Nuptiæ inter affines aſcendentes & deſcendentes in infinitum omni jure prohibitæ ſunt. D. 5. diſſ. 2. th. 19. n. 1. Nec ex diſpenſatione admittendæ. n. 9. 10. De facto contracto nullæ ſunt, & partes puniuntur. n. 11. Etiamſi affines ſint injuſti. th. 20. Nec hic diſpenſatio ad-

admittenda. n. 2. Inter affines ſecundi & tertii generis de Jure Divino & Canonico non ſunt prohibitæ. th. 21. n. 2. 16. Secus de Jure Civili & hodierno. n. 2. 3. Præprimis ſi parentum & liberorum locum obtinent. n. 13. Et res adhuc ſit integra. n. 15. Diſpenſantur tamen. n. 7. Inter affines aſcendentes & deſcendentes legales ſunt prohibitæ. th. 22. Quæ prohibitio juris humani non ubique obſervatur. n. 3. Inter affines collaterales primi gradus, ſcilicet inter fratrem & fratris viduam, ſunt prohibitæ. th. 23. D. 87. p. 2. m. 1. th. 5. Et quidem jure Divino. D. 5. diſſ. 2. th. 23. n. 2. Jure Civili. n. 5. Jure Canonico. n. 6. Statutis multorum locorum. n. 7. Nec hîc diſpenſari poteſt. D. 87. p. 2. m. 1. th. 5. n. 4. Et de facto contractæ, nullæ ſunt declarandæ. D. 5. diſſ. 2. th. 24. Etiamſi fratres vel ſorores unius conjugis ſint ab uno latere. th. 25. Aut ex illegitima conjunctione nati. th. 26. Secus ſi ſint tantum legitimi. n. 2. Non prohibentur inter affines collaterales primi gradus ſecundi generis. th. 27. 28. 29. 31. n. 3. D. 87. p. 2. m. 1. th. 5. n. 11. Ab hujusmodi tamen nuptiis abſtinendum eſt. D. 87. p. 2. m. 1. th. 5. n. 12. ſeqq. Prohibentur inter affines collaterales in ſecundo gradu lineæ inæqualis. D. 5. diſſ. 2. th. 30. Neque diſpenſatio hic locum habet. n. 11. De facto contractæ tolerandæ ſunt. n. 18. Niſi partes ipſæ ſeparationem petant. n. 19. Licet ſint affinitate illegitima conjuncti. th. 31. Licitæ ſunt in ſecundo gradu lineæ æqualis. th. 32. Secus de Jure Würtembergico, Marchico, Saxonico & Canonico. n. 3. ſeqq. Prohibitæ ſunt inter fratres & ſorores. D. 87. p. 2. m. 1. th. 4. Nec hîc diſpenſari poteſt. n. 7. Ampliatur. n. 10. ſeqq. Inter fratrem & fratris ſponſam. th. 5. n. 5. Niſi diſpenſetur. n. 5. 6. 7. Cum fratris ſui ſorore quandoque licitæ ſunt. th. 4. n. 15. An ſint licitæ cum ſorore adoptiva, adoptione durante? n. 13. Cum ſorore per unionem prolium unita? n. 14. Non ſunt prohibitæ inter duos fratres, & duas ſorores. th. 5. num. 8. Inter duos fratres matrem & filiam ducentes. n. 9. Inter fratrem & ſororis ſuæ vidui, etiam denati, viduam. n. 11. Secundæ matris ſingularis erga liberos affectionis & pietatis præſumptionem diminuunt, ac fere tollunt. D. 78. th. 16. num. 9. Inutiles quæ? D. 166. th. 190.

Nuptias contrahere poteſt mulier quinquagenaria. D. 138. c. 3. art. 7. th. 6. n. 7. Non concubitus, ſed conſenſus & quidem matrimonialis, non ſponſalitius facit. D. 5. diſſ. 1. c. 4. th. 1. n. 3. & th. 2. num. 44. Quæ ſunt conjugali conſenſu, in benedictione ſacerdotali declarato, perfectæ. th. 1. num. 3. 9. Concubitu conſummatas ad affinitatem conſtituendam requirit Jus Canonicum. n. 12. Quo jure ante copulam naſcitur tantum impedimentum publicæ honeſtatis ratione matrimonii. *num. 17.* Obſervatur in cauſis matrimonialibus & conjunctionum prohibitionibus. n. 20. Inceſtus ſ. affinitas ſuperveniens non reſcindit. diſſ. 2. th. 35. Jus Würtemberg. inceſtum gladio punit. n. 5.

ad Nuptias ſecundas nimia properatio honeſtati publicæ repugnat. D. 75. th. 67. n. 2. 3. 4.

in Nuptiis contrahendis argumentum a prohibitione gradus remotioris ad prohibitionem propinquioris, quando procedat? D. 5. diſſ. 2. th. 29. n. 2. ſeqq. Non ſequitur, cum quo nuptiæ prohibentur, cum illius conjuge etiam ſunt interdictæ. n. 7. Nec valet conſequentia: Liberi nuptias contrahere prohibentur,

bentur, E. etiam parentes eorum. n. 10. Non respicitur ad confusionem appellationum cognatorum & affinium. n. 4. seqq. Ratione affinitatis in humanis prohibitionibus facilius dispensatur. th. 33. n. 3. Personæ illustres humanis prohibitionibus non obligantur. n. 5. Prohibitio etiam affinitate soluta durat. th. 34. Quoad fœminas duodecim annorum tempus servatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. n. 6. Patris jussus præcedere debet. D. 139. th. 9. n. 11. Filiifamilias consensus parentum adeo necessarius est, ut sine eo nec nuptiæ esse possint. D. 167. thes. 10. Ampliatur. ibid.

v. Incestus.

NUPTIALIS.

Nuptiales expensæ ob convivium debitæ sunt æs alienum sociale. D. 4. th. 13. num. 16.

Nuptialia dona, *die Hochzeit-Geschencke* pertinent ad acquæstum conjugalem, & inter utrumque conjugem æqualiter dividenda sunt. D. 4. th. 13. n. 8. D. 75. th. 50. n. 2. D. 128. c. 4. th. 23. Jure Saxonico Electorali maritus, prædefuncta uxore ab intestato retinet. D. 65. th. 54. n. 3. Quamvis hoc secus sit de jure Civili. n. 4. Jure Badensi quoad tertiam partem accipit. D. 128. c. 4. th. 23. n. 4.

NURUS.

Nurui si illata injuria, socero datur actio. si filius adhuc sit in illius potestate. D. 1. th. 20. n. 1.

NUTUS.

Nutus sufficiens est consensus indicium. D. 55. th. 46. Regulariter in omnibus negotiis, in quibus verba in specie non requiruntur, vel literæ sufficit. num. 2. Est signum ad voluntatem declarandam sufficiens. D. 121. c. 2. th. 2. n. 2. Voluntatis est organon, & consensus quoddam judicium. D. 139. th. 13. n. 6.

Nutu voluntas quandoque declaratur. D. 55. th. 5. n. 8. 9. D. 58. th. 11. num. 5. Limitatur. D. 55. th. 5. num. 8. Facta confessio ad mortis pœnam dictandam non sufficit. th. 47. n. 4. Relinquitur fideicommissum. D. 139. th. 13. n. 6. Jubere quis potest hereditatem adire. ibid. Uti non saltem mutis, sed & loqui potentibus licet. ibid. Heres institui nequit. ibid. Solo Testamentum non fit. n. 11.

O.

OBERHERRLICHKEIT.

v. *Lands-Obrigkeit.*

OBLATIO.

Oblatio pecuniæ quomodo facienda? D. 9. th. 62. n. 2. Ut sit justa, quæ requirantur? D. 63. th. 4. seqq. v. Depositum juris.

Offerre non debito loco, dicitur minus offerre. D. 63. th. 8. n. 1. Debitum ante diem conventum creditori, etiam invito, debitor potest. D. 9. th. 62. n. 4. D. 63. th. 9. n. 6. 7.

OBLIGATIO.

Obligatio extra jus naturæ, venit ex voluntate leges ferendi. D. 6. th. 9. n. 2. Directa & contraria quæ? D. 58. th. 17. n. 6. Imperfecta ob defectum æquitatis exceptione eliditur. th. 29. num. 3. Major consumit minorem. D. 56. th. 52. n. 4. Naturalis, quæ oritur ex pacto cur non dicatur legitima seu civilis? D. 13. th. 15. n. 5. 6. Effectus tamen quidam exinde resultant. D. 82. th. 11. n. 2. Solo consensu contracta solvitur, mutuo debitoris & creditoris consensu. D. 102. th. 23. Modo res adhuc sit integra. ibid. Arrha data, integra esse non

non desinit. ibid. Solvitur compensatione. th. 24. Confusione. ibid. Præscriptione. th. 25. Si res in specie debita, ante moram & citra debitoris culpam perierit. th. 26. Secus si res plures alternative debeantur. th. 31. An concursu duarum causarum lucrativarum? th. 32. Novatione? th. 33. Non solvitur ipso jure inter delegantem & delegatum. th. 37. Nec sententia absolutoria vel per juramentum. th. 38. Adhæret personæ, nec rem, seu ejus possessionem sequitur. D. 106. th. 11. n. 2. Omnis civilis inter patrem & filium subsistere nullo modo potest. D. 109. th. 23. n. 3. Ubi sc. patri filius acquirit. ibid. Secus quoties ex singulari legis dispositione & privilegio, filius ea, quæ obveniunt aliunde, pleno jure non patri, sed sibi acquirit. num. 3. In genere morte contrahentium non finitur, sed obligatio & exinde descendens actio, etiam in contractibus, qui morte extinguuntur ad heredes transmittitur. D. 121. c. 6. th. 3. n. 2. Civilis actionem producit inefficacem. D. 122. th. 3. n. 4. Confusione extinguitur, si creditor hereditatem sui debitoris adit. D. 126. c. 3. th. 7. n. 2. Non tamen ultra portionem hereditariam, qua creditor defuncto successit. ib. Rei legatæ regulariter legatum non extinguit. D. 97. th. 28. Efficax ob singularem boni & æqui rationem de jure civili conceditur, deficientibus ordinariis etiam regularibus obligationum causis. D. 104. p. 1. c. 3. th. 7. n. 5.

Obligationis dissolutio ac liberatio præsumitur ex cancellatione chirographi a debitore facta. D. 17. th. 56. n. 1.

Obligationi ex delicto ortæ fidejussor recte accedit. D. 19. th. 54.

Obligationem contrahendi & constituendi certi & ordinarii sunt modi. D. 104. p. 2. c. un. th. 7. n. 4. Naturalem suspendit tacita hæc contrahentium conditio, si causa fuerit secuta. D. 142. §. 3. th. 10. n. 2. Non morantur, quæ per rerum naturam certa sunt, licet apud nos sint incerta. D. 151. th. 49.

in Obligationem deducta ratione summæ & comprehensionis individuæ pro connexis & cohærentibus habentur. D. 122. procem. n. 2.

in Obligatione ultra illud tempus retineri nequit, qui ad tempus limitatum se obligavit. D. 138. c. 2. th. 3. n. 5. Bonorum generali merces veniunt. D. 100. th. 79.

Obligationes ex delictis non veniunt ex consensu, sed ex ipsa re. D. 58. th. 2. & th. 7. num. 2. Veniunt quodammodo etiam ex nudis pactis. th. 6. n. 2. Sed naturales tantum non producentes actiones. n. 4. D. 15. th. 41. n. 3. D. 82. th. 11. Efficaces dicuntur, quæ ratione actionis talia sunt. D. 58. th. 6. n. 7. Quænam pereant, morte creditoris? D. 99. th. 39. Quæ debitoris? thes. 40. Si duæ unius rei, diversi tamen generis principalis sc. & accessoria in unam incidant personam, accessoria extinguitur. D. 126. c. 3. th. 11. n. 2.

Obligationum obscura adversus eum cui debetur, sunt interpretanda. D. 161. th. 3. n. 2.

inter Obligationes eadem die contractas non solum præfertur ea, quæ præcessit per unam horam, sed imo, quæ vel puncto temporis prior est. D. 138. c. 3. art. 1. th. 2. n. 6.

ex Obligationibus & conventionibus faciendi nec factum recte petitur, nec debitor ad illud præstandum præcise compellitur. D. 29. th. 8. Limitat. ibid.

in Obligationibus facti post moram legalis novatio intervenisse dicitur, ita, ut obligatio ad id, quod interest, succedat

dat in locum obligationis facti. D. 157. §. 3. th. 8. num. 2.

Obligare sese potest, nec delinquendo nec contrahendo intellectu carens. D. 103. c. 3. th. 7. num. 2. Ad aliquid qui sese prohibetur, ille non semper id etiam ipsum dare & donare prohibitus censetur. D. 108. th. 16. n. 7.

Obligasse sese quando quis proprio nomine censeatur? Disp. 103. c. 3. th. 23. num. 1. 2.

OBLIGATIO LITERARUM.

vid. Contractus Chirographarius.

OBSCURA.

Obscura obligationum interpretanda sunt contra eum, cui debetur. D. 161. th. 3. num. 2.

OBSCURITAS.

Obscuritas non illico contractum nullum reddit, si aliunde de mente contrahentium constat. D. 151. th. 113. Quomodo interpretanda? ibid. Si tolli nequit, facienda est interpretatio contra illum, qui legem contractus apertius dicere vel scribere potuit. ibid. Pacti, si a tabellione obscura sunt posita, nocet illi, qui suæ intentionis fundamentum ex illis accipit. ibid.

OBSERVANTIA.

Observantia est legum optima interpres. D. 13. th. 33. num. 11. D. 77. p. 2. resol. 1. num. 15. & 89. Jurisperitorum magis attendenda est, quam erronea Juris imperitorum opinio. D. 77. p. 2. resol. 1. n. 97.

Observantiam Cameræ Imperialis Judices inferiores sequi tenentur. D. 91. th. 23. num. 28. Licet quis non probet, tamen qui lege nititur Justinianea, in jure nostro fundatam habet intentionem. D. 22. th. 1.

OBSIGNATIO.

Obsignatio pecuniæ depositæ quomodo rite facienda? D. 63. th. 17. seqq. vid. voc. Depositum Juris.

OBSTAGIUM.

Obstagii pœna in Holsatia licita. D. 113. th. 17. num. 3. Hodie non est licita. th. 20. Quid si jurejurando hæc conventio inita? num. 3. Etiamnum valet hodie pactum, quo debitor, si in solutione cesset, se in certo loco staturum, & antequam creditori satisfactum sit, ab illo non recessurum, promittit. th. 21. Pœnam uxores a maritis stipulari sub pœna amissionis privilegiorum in Holsatia prohibentur. thes. 17. num. 3. Jure tamen Civili pœnam in securitatem dotis restituendæ a maritis uxores stipulari possunt. n. 4.

Obstagia licet evitare per cessionem. D. 100. th. 250.

OCCIDERE.

Occidens hominem infans non tenetur. D. 139. th. 14. n. 2.

OCCUPATIO.

Occupatio est antiquissimus acquirendi modus. Disp. 103. c. 2. thes. 1. num. 3. Primæva rei, quæ est nullius, est loco proprietatis. D. 135. th. 1. num. 2. 3. 4. Naturalis jure humano circumscribi & limitari potest. th. 2. n. 2. seqq.

Occupationem alteri rem abjiciens concedit. D. 139. th. 13. num. 7. Limit. ibid.

Occupatione originaria vel derivativa an condominium acquiri possit? D. 159. c. 4. th. 4.

ODIUM.

Odium, quod quis delinquendo promeruit, non ad alios innocentes est exten-

tendendum. D. 111. th. 39. n. 3.
Odio alterius nemo debet gravari. th. 35. n. 7. th. 39. num. 3.

OFFICIALIS.

Officialis constitutio communi nomine facta probat condominium. D. 159. c. 9. th. 37. n. 5.
Officiales Principum eo in loco, ubi officii necessitate commorantur, non statim domicilium constituunt. Disp. 72. th. 28. Neque eorum successio secundum Magistratus oppidani statuta singularia defertur. thes. 58. Hinc nec ejusdem Magistratus jurisdictionem agnoscunt. ibid.
inter Officiales, ut inter artifices, est longa differentia & ingenii & naturæ, & doctrinæ & institutionis. D. 10. th. 42. num. 12.
per Officiales actus sublimiores in condominio territorii expediri nequeunt. D. 159. c. 9. th. 9. num. 2.

OFFICIUM.

Officium suum judex non imploratus non interponit. D. 77. p. 1. th. 22. num. 8. Quod semel implorasse sufficit. num. 10. Suum nemini debet esse damnosum. D. 15. th. 10. num. 3. D. 121. c. 5. th. 2. num. 9. Si cum salario consueto collatum est, quid juris? D. 124. thes. 30. num. 5. Publicum an invitis imponi possit? Disp. 131. th. 41. num. 2. seqq.
Officii nomine apposito contrahens, in dubio nomine officii contraxisse videtur, & finito officio non tenetur. D. 121. c. 5. th. 2. num. 9. D. 129. th. 30. num. 6.
ad Officium se tacite obligare videtur, recipiens scienter instrumentum, quo procurator constituitur. D. 139. th. 13. num. 7.
Officio demandato quando quis pro gratia domini servit, *vvann einer auf Gnade dienet*, quodnam salarium præstandum? D. 124. th. 30. num. 4. Dimissus & postea simpliciter reassumptus, pro priori salario assumptus intelligitur. num. 6.
ab Officio quando quis dimitti possit ob morbum vel infirmitatem? th. 45. n. 3. seqq. Injuste & absque causa remoto integrum debetur salarium. th. 50. n. 3. In dubio sua culpa remotus præsumitur. ibid. Suspensus an salarium perdat? num. 4.
in Officio Officialis sed non circa officium, aliter tamen, delinquens, an privandus salario? th. 39. th. 50.
Officia in dubio videntur concedi secundum consuetudinem. thes. 30. num. 1. Rerum duarum uni uno tempore non sunt committenda. Disp. 131. thes. 54. Magistratus pro certa pecunia non sunt elocanda. Disp. 159. c. 6. thes. 24. num. 4.
ab Officia publica suscepturis accipere aliquid, omnis nequitiæ principium est. D. 58. th. 26. num. 7.

OMNIS.

Qui Omne dicit, nihil excipit. *D. 137. th. 34. num. 4.*
quod Omnes simul tangit, ab omnibus debet comprobari. D. 131. th. 27. n. 3. Quomodo h. intelligendum? ibid.

ONUS.

Onere duplici nemo est gravandus. Disp. 125. c. 4. th. 11. n. 1.
Onera civilia æqualiter inter cives sunt distribuenda. D. 3. th. 28. num. 3. Fructuum sunt tributa, collectæ. D. 4. th. 34. n. 1. 5. Imperii an recte Juribus Majestatis annumerentur? Disp. 164. th. 103.

OPERÆ.

OPERÆ.

Operæ locari non ſolitæ quæ? Diſp. 124. th. 12. n. 2. 3. Gratuitæ quæ? num. 4. Præſcribuntur tempore immemoriali. D. 138. c. 3. art. 7. th. 7. n. 6.

Operarum exactores non ſint rigidi Principes. D. 159. c. 9. th. 25. n. 5.

Operas exigendi poteſtas ſecundum mores exercenda. c. 6. theſ. 34. num. 2. Bellicas ſubditus præſtare non cogitur, ſi dominus contra alium condominum ab illis poſcat. c. 9. th. 21. n. 2.

OPIFEX.

Opifices in ſtatu Ariſtocratico proprie non habent tribus, ſed tantum ſodalitates. D. 131. th. 33. n. 4. 5.

ex Opificum Collegio jure non poteſt removeri ducens uxorem vel a ſeipſo, vel ab alio impr'ægnatam. D. 19. th. 12.

OPINIO.

Opinio quæ ſequenda in Doctorum disſenſu & opinionum varietate? D. 111. th. 40. num. 5. Communis in dubio in judiciis, & conſiliis eſt ſequenda. D. 129. th. 63. num. 14. Limitatur. num. 14. 15.

Opiniones quando inter Doctores ſunt diſcrepantes, & una ſuſtentari poteſt dicto aliquo S. Scripturæ, illa omnino eſt præferenda. D. 57. p. 2. c. 2. th. 6. num. 6.

OPIS.

Opem non ferens, quæ erat ferenda, in quantum teneatur? D. 139. th. 9. num. 16. 18.

OPPIGNORATIO.

Oppignoratio eſt ſpecies alienationis. D. 9. th. 24. num. 4. Ipſo jure eſt nulla, ſi maritus res uxoris tanquam ſuas creditori ſuo ignoranti dat pignori. Diſp. 49. th. 14. Licet uxor præſens & ſciens taceat. ibid. Quid ſi uxor coacta in hanc conſenſit, aut inſtrumentum ſubſcripſit? ibid. Ipſo jure nulla eſt, ſi maritus res uxoris ipſa ſciente vel ignorante creditori ſcienti oppignoraverit. D. 149. tit. 1. ʃ. 1. th. 7. num. 2. Valida eſt, ſi maritus, uxore permittente, creditori ignoranti res uxoris oppignoraverit. ibid. Limitatur. ibid. Rei alienæ inutilis eſt, nec per procuratorem oppignoratio facta inſcio domino ullum adfert præjudicium. D. 104. p. 3. num. 4.

Oppignorationem rerum ſuarum, pro alio factam, ſi mulier poſt biennium confirmat, creditor inter hypothecarios collocatur, ex die confirmationis. D. 49. th. 17. Uxor pro parte impugnari nequit, ſi ipſa redemptori, cui una cum marito ædes ruinoſas communes reficiendas curavit, pro mercede res dedit pignori. th. 20.

Oppignoratione bonorum & juratoria cautione nemo conjunctim eſt oneranduș. D. 125. c. 4. th. 11. n. 1.

in Oppignoratione judiciali bonorum immobilium an Magiſtratus in propria cauſa authoritatem interponere poſſit? D. 96. th. 46. 47. Quæ de veteribus Pignorationibus in R. I. de Anno 1442. ſolennitas requiritur, mercatoribus eſt remiſſa. D. 100. th. 324.

Oppignorata res a debitore alienari poteſt. D. 15. th. 26. num. 2. D. 75. th. 56. num. 2. Res mobilis non tradita ſi alienetur, tranſit cum ſuo onere. Diſp. 64. th. 51. n. 1. Secus eſt de Jure Hamburg. n. 2. 3.

Oppignoratæ rei poſſeſſor actione Pauliana conventus ſe defendit exceptione excuſſionis. D. 15. th. 27.

Oppignorari poſſunt bona immobilia, ſeu ſint allodialia, ſeu emphyteutica & cenſitica

sitica sine consensu Magistratus aut domini. D. 65. th. 40. num. 1. Secus est de Jure Electorali Saxonico. num. 2. 3. D. 96. th. 28. num. 9.

OPTIO.

Optio legari potest ab ipso testatore sub die vel conditione. Disp. 139. th. 17. num. 2.

ORDO.

Ordo prioris nominationis inter pares titulo & emolumento significat ordinem caritatis & dilectionis. Disp. 70. c. 4. th. 3.

Ordinis beneficium unde vocetur? D. 15. th. 4. num. 3.

vid. voc. Excussionis beneficium.

Ordines sacros duos eidem conferri unus dies non patitur. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. num. 1.

ORNAMENTA.

Ornamenta muliebria pro conditione status non minus tenetur uxori maritus, quam ad alimenta. D. 4. th. 24. n. 3.

Ornamentorum muliebrium, in matrimonio emptorum pretium adhuc debitum sociale est. th. 20.

ORPHANOTROPHIUM.

Orphanotrophium non excludit consanguineos a successione. D. 64. thes. 90. num. 1. An habeat jus tacitæ hypothecæ? vid. voc. Hypotheca tacita.

ad Orphanotrophium, in quo educati sunt, orphani, in minorennitate defuncti, bona sua Jure Lubeccensi transmittunt. D. 64. th. 90. num. 2. 3.

P.

PACTUM.

Pactum aliis, qui in illud non consenserunt, vel consentientibus successerunt, non nocet. D. 60. th. 5. num. 2. Præsumptum est redditio chirographi debitori a creditore facta. th. 2. num. 6. & th. 4. num. 4. Tacitum civilem obligationem ope exceptionis excludit. D. 20. th. 57. num. 2. Ut creditor juramento interesse taxet, valet. D. 100. th. 102. Ut simplici & nuda creditoris assertione interesse taxetur, an valeat? th. 103. Nudum producit obligationem naturalem. D. 113. th. 43. num. 5. Non producit actionem. D. 19. th. 47. Secus moribus nostris. D. 113. thes. 8. num. 6. Debitoris personale, ne ab ipso duntaxat debitum petatur, de jure veteri fidejussori nihil prodest. D. 29. thes. 3. Secus jure novo. ibid. Nisi ipse vel ob renunciationem, vel ob aliam causam excussionis beneficio non gaudeat. ib. Fidejussoris, ne debitum petatur, neque debitori, neque confidejussori prodest. th. 3. Ex hoc tamen pacto heredibus etiam fidejussoris exceptio competit. ibid. Cum advocatis de quota litis, aut cum Medicis vel Chirurgis pro salute non valet. th. 4. De futura paciscentis hereditate Jure Civili est nullum. thes. 5. Nec illud, quod de conservanda futura hereditate, a lege delata, initum, ullam inducit obligationem, aut libertatem testandi tollit. ibid. Quid si de tertii? ib. In ipsa rei alienatione additum, ne accipiens rem illam alienet, est validum, ita ut accipiens, licet sit dominus, rem illam alienare non possit. th. 7. Ne accipiens rem alienet, rem afficit, & facit, ut limitatum dominium sine potestate alienandi transeat, eidemque legem addit, quam accipiens mutuare nequit. th. 7. Ne debitori hypothecam alienare liceat, est utilissimum. D. 106. concl. 20. De quota litis est prohibitum. D. 29. th. 4. Nec juratum. Disp. 108. th. 35. num. 5. 6. Nec de minima litis

litis parte. th. 32. num. 2. Nec interest, s. de decima litis parte, s. simpliciter de decem initum. num. 5. seqq. Secus si pactum de quota litis post litem finitam initum, quod licitum. thes. 7. num. 8. Juratum, quo advocato, ultra legitimam salarii summam, centum sc. aureorum, adhuc mille aurei promissi, an sit obligatorium? th. 35. n. 2. Ne uxor debitis constante matrimonio contractis teneatur, inter conjuges initum an valeat? D. 128. c. 5. th. 16. n. 4. Ut unus sociorum partem lucri accipiat, nullum vero sentiat damnum, inter socios nullum est. D. 111. th. 24. num. 2. 3. Quo quis casuale in se recipit periculum, regulariter licitum est th. 25. In quibusnam contractibus? ibid. An in societate? thes. 26. Nudum stipulatio pœnalis non reddit non nudum. D. 113. th. 43. num. 8. Secunda noctis hora ab homine sanæ mentis interpositum non rescinditur. Disp. 138. c. 3. art. 3. thes. 1. num. 7. De adminiculis saltem initum nec contractum reformare, ac novum instituere, nec pars veteris contractus esse potest. D. 151. th. 81.

Pacti taciti exceptio de non petendo est perpetua. D. 20. th. 58. Quibus detur? th. 59. seqq. An elidatur replicatione pacti de petendo? th. 69.

per Pactum haud raro etiam fieri potest, quod fit per legem. D. 138. c. 2. th. 1. num. 10.

Pacto remitti non potest doli præstatio, futuri scil. bene tamen doli præteriti. D. 111. th. 21. Mutari potest id, quod in contractibus est naturale extrinsecum. th. 20.

a Pacto vel contractu contra datam fidem qui recedit, & eundem non implet, & promissum non præstat, ille haud leviter peccat. D. 113. th. 6. n. 2. De vendendo vel locando, & sic a pacto contractus præparatorio hodie sub jactura arrhæ pœnitere licet. D. 11. th. 103. seqq. Quod procedit in omnibus innominatis contractibus. th. 104. n. 6. Et observatur jure Wirtembergico. n. 4. 5.

ex Pacto nudo vel placito permutationis nulla competit actio. D. 11. th. 69. n. 3. th. 104. n. 4. D. 107. th. 43. n. 3. Secus hodierno Jure. D. 107. th. 43. n. 4. Nisi sit futuri contractus præparatorium. ibid. Geminato datur etiam Jure Civili actio. D. 106. concl. 14.

Pacta legitima obligationem efficacem producunt. D. 58. th. 8. n. 23. Contractibus in continenti adjecta producunt efficacem obligationem ex cohærentia contractus, cui adjecta. n. 2. Nuda intelliguntur simplici pactorum appellatione. th. 31. Dant legem contractui. D. 9. th. 40. n. 4. Nutu inita tacitis annumerantur pactis. D. 20. th. 2. n. 3. Liberatoria sunt vel nuda vel non nuda. th. 3. n. 3. Tacita quomodo in jure accipiantur? th. 4. Dividuntur in præsumpta & ficta. num. 3. Non sunt sine dispositione legis. th. 9. n. 3. D. 51. th. 2. D. 113. th. 65. n. 6. Quæ fiunt de contractibus ineundis, maxime innominatis, non ubique actionem producunt. D. 29. th. 9. Et pactiones censentur invalidæ, quibus præbetur occasio peccandi. D. 108. th. 28. n. 3. Quæ ipsam naturam & essentiam contractus destruunt cum ipso contractu stare non possunt. D. 111. th. 20. n. 6. Quid si tantum alterant? ibid. Adjiciuntur contractibus vel in continenti vel ex intervallo. D. 151. th. 75. seqq. Quando contractibus in continenti vel ex intervallo adjecta, itemque quando illis inesse vel non inesse dicantur, & quem ejusmodi pacta habeant effectum? ibid. v. Emptio venditio. Regulariter rem

non afficiunt. D. 152. tit. 3. th. 11. Limitatur. ibid.

Pactis dominium non transfertur. num. 1. Vel aliis actibus, quæ vel ob rei promissæ naturam vel ob aliam causam tacite inesse dicuntur, conditiones, actum non faciunt conditionalem, neque obligationem & actionem quoad sui nativitatem suspendunt. D. 29. th. 10. Infirmatis & violatis tollitur inter homines commerciorum usus. D. 103. c. 5. th. 2. n. 3.

ex Pactis contractibus ex intervallo additis & aliis nudis conventionibus, serio initis, hodie regulariter datur actio. D. 29. th. 9. Nudis oritur obligatio a Jure Civili quodammodo agnita. D. 11. th. 162. n. 7. D. 58. th. 6. n. 2. Quæ tamen tantum naturalis est, non producens actionem. D. 11. th. 69. n. 2. D. 58. th. 6. n. 4. Hodie nascitur obligatio efficax. D. 11. th. 104. num. 3. D. 67. th. 33. n. 4.

Paciscendo nemo alteri prodesse vel nocere potest. D. 20. th. 24. n. 3. An hoc moribus nostris procedat? th. 25. n. 4. 5. th. 60. n. 2. Pater filio prodesse non potest. th. 31. n. 4.

PACTUM REMISSORIUM.

Pactum remissorium tacitum non probatur ex cancellatione chirographi a creditore facta. D. 17. th. 60. D. 20. th. 11. Est redditio chirographi debitori a creditore facta. v. voc. Chirographum. Non probatur ex sola chirographi possessione. D. 20. th. 39. n. 2. 3. 4. Præjudiciale majoris partis creditorum. vid. voc. Creditorum major pars. Ipso jure obligationem civilem & exinde competentem actionem de jure civili regulariter non tollit, sed civile debitum adhuc superest. D. 122. th. 5. n. 3. Exinde tamen errore facti solutum repetitur condictione indebiti. ibid.

ad Pactum remissorium non sufficit sola creditoris voluntas, sed etiam debitoris requiritur acceptatio. D. 17. th. 60. num. 4.

PAGUS.

inter Pagum & civitatem differentia hodie in nostra Germania ab Authoritate superioris, volentis aliquam universitatem civitatem esse, dependet. D. 103. c. 3. th. 3. n. 5.

an Pagi veniant sub civitatis appellatione in L. 27. ff. de Reb. cred. th. 2. Quid de pagis in Duc. Würtemberg. n. 3. sq. & th. 3. n. 6. Quid in Saxonia? th. 2. num. 5.

PALATIA.

Palatia sunt ædes, quæ tantum sunt Imperatorum, in quibus nemo in dignitate licet constitutus, ullum jus sibi vendicare potest. D. 166. th. 223.

PALINODIA.

Palinodia qua formula concipiatur? D. 1. th. 33. Fieri debet in loco publico & propria persona. th. 34. In Camera Imperiali coram judice prioris instantiæ. n. 2. Quid si reus sit præsens & *nolit* revocare? th. 35. Si sit absens? *th. 36.*

v. Actio injuriarum recantat.

PALMARIUM.

Palmarium advocatorum quid? D. 108. th. 4. Quomodo differat a salario? th. 5. n. 1. A suffragio? n. 6. 7. Quomodo dividatur? th. 6. Lite finita datum, licitum est. th. 7. n. 3. seqq. Si sc. sponte datum. th. 8. Etiam de Jure Camerali & Würtembergico. n. 10. seqq. & th. 25. num. 6. seqq. Secus si clientes suos directe vel indirecte ad hoc urgeant. th. 8. Dependet a libera clientum voluntate. th. 10. n. 1. 3. th. 11. n. 4. An sit donatio simplex, an remuneratoria? th. 11. th. 19. num. 1.

Victor

Victor a victo in expensas condemnato illud repetere nequit. th. 11. num. 4. Qui dare possint? th. 12. Quatenus tutores & curatores? n. 2. Quibus detur? th. 13. An & quatenus advocatorum uxoribus & liberis? n. 2. 3. Datur etiam procuratoribus & sollicitatoribus. th. 14. n. 1. Ubi accipere advocati non possunt, nec eorum uxores vel liberi possunt. th. 38. n. 3. 4. An lucro societatis conjugalis s. acquæstui conjugali cedat? th. 19. Non datur licite, lite adhuc pendente & sub conditione, quod cliente victo, sit restituendum. th. 20. n. 1. 2. Sed h. in c. fisco vindicatur. n. 3. Quando censeatur promissum? th. 21. Promittitur vel in stricta significatione. th. 22. n. 1. Vel in lata. n. 2. 3. In dubio, promisso certo palmario, an stricte vel late dictum promissum censeatur? n. 4. seqq. ex legis dispositione non debetur. th. 33. n. 8. th. 34. n. 1. Promittitur vel stipulatione vel pacto. ib. Etiam per epistolam vel literas. ib. Qui promittere possint in casibus permissis & quibus? th. 38. Etiam magnum, ultra legitimum salarium, lite finita promitti potest. thes. 40. num. 4. 5. Certum, pure promissum quibus actionibus peti possit? th. 41. 42. Promittens ex mora ad usuras non est obligatus. th. 41. n. 3. 4. Ante litem finitam promissum, quando debeatur & peti possit? th. 42. An debeatur post sententiam in prima instantia pro cliente publicatam? thes. 43. An petita revisione? th. 44. An peti possit si pro parte tantum victor promittens extiterit? th. 45. Si adversarius ejus liti renunciaverit, & cesserit? th. 46. Si lis transactione sopita? ib. & thes. 47. Solutum per condictionem sine causa repetere potest cliens priore sententia in revisorio rescissa aut per restitutionem in integr. retractata. th. 44. n. 2. Aut si nondum solutum exceptione se defendere potest. ib. Peti potest post victoriam obtentam, licet promittens suum naturaliter & realiter non fuerit consecutus aut sententia executioni non mandata. ibid.

Palmarii favor in jure non tantus est quantus salarii. th. 48. n. 1. Ad constitutionem non sufficit nuda pollicitatio clientis, maxime incerti palmarii. th. 34. n. 3. Nec nuda clientis annotatio in suis rationibus facta. n. 4. Secus si ita adscripsit, Titio 20. aureos palmarii nomine promisi. n. 5. Inde enim promissio contra eundem & heredes probatur. ib. Solennis acceptatio & traditio necessaria non est. th. 15. n. 2. Sub nomine, lite etiam finita, advocati certum modum, salario in jure positum, excedere non possunt. thes. 40. num. 2. Ad validitatem, literæ non sunt necessariæ, licet res immobilis promissa. thes. 34. n. 2. Jurata promissio in casibus non permissis an valeat? thes. 35. 36. 37. Nomine in casibus permissis res omnes promitti possunt. thes. 39. Et post litem contestatam, quæ fuerunt in lite. n. 2. Incerti promissio nulla est. thes. 39. n. 2. seqq. Quantitas quæ? thes. 16. Nomine si ultra legitimam quantitatem aliquid datum, id, quod excedit, an repetatur condictione indebiti, an sine causa? n. 2. seqq. Dati dominium statim ipsi Advocato acquiritur. th. 18. n. 1. Cedit peculio quasi castrensi, si est filiusfamil. n. 2. Petitionem ordinarii salarii non excludit. n. 3. Limitatur. ib. Promissio, advocato a cliente facta, an valeat? th. 23. n. 1. Sententia affirmativa. num. 2. 3. Negativa. thes. 24. Distinguentium. th. 25. seqq. Valet si est facta post litem finitam. thes. 25. num. 2. seqq. Quid si est facta post victoriam primæ instantiæ? th. 26. Si est facta lite nondum finita,

finita, distinguendi sunt tres casus. th. 27. Non valet si promissum palmarium in lata significatione & totum promissum in casum victoriæ collatum. th. 28. An valeat, si stricte dictum, & sic aliquid supra salarium in casum victoriæ promissum? thes. 29. Affirmativa sententia. n. 2. 3. Distinguentium. n. 4. Negativa. n. 5. Sententia distinguentis Authoris. thes. 30. Nulla est si lite nondum cœpta, re non amplius integra, inita. n. 2. seqq. Nulla est si lite nondum cœpta, & re adhuc integra, magnum fuerit promissum. th. 31. An sit magnum, judicis arbitrio æstimandum. n. 2. Nec valet, si sit modicum. th. 32. Nec valet, si palmarium in casum victoriæ ante litem finitam promissum, de salario vero nihil plane dictum. th. 33. Nomine dari possunt res omnes, quæ sunt in commercio. th. 15. Etiam quæ fuerunt in lite. ib.

Palmario certo post peractam causam promisso, statim cliens, qui illud pure promisit, inde efficaciter obligatur. thes. 41. n. 1.

pro Palmario advocati acta retinere nequeunt. th. 48. n. 2.

PALUS.

Pali vineæ causa comparati, antequam ibi collocentur, fundi non sunt. D. 155. s. 1. thes. 27. n. 5.

PAPA.

Papæ jurisdictio in terris Evangelicorum suspensa. Disp. 159. c. 6. thes. 74. n. 2. In terris Imperii exulat. c. 5. thes. 2. num. 3.

PAPATUS.

Papatus Petri an ex hoc, quod Christus dixerit: Dicite discipulis & Petro, astrui queat? D. 70. c. 4. thes. 8. num. 8.

PAR.

Par in parem non habet imperium. D. 59. thes. 49.

Paria sunt non fieri vel non rite & legitime, & jure fieri. D. 107. th. 57. n. 1. D. 130. th. 19. n. 5. D. 139. th. 14. n. 9. Non esse & non apparere. D. 120. thes. 41. n. 1. D. 135. th. 9. n. 3. Contumaciter non venire, vel negotii exitum non exspectare. D. 131. th. 26. n. 1.

in Paribus seu æquipollentibus utrum impleatur nihil interest. Disp. 133. thes. 15. n. 4.

PARAPHERNALIA.

Paraphernalia marito tradita, ut ejus sint valide ab illo alienari possunt. D. 76. th. 16. n. 4. 5. Secus si citra illam intentionem & simpliciter sint tradita. n. 6. Administrat maritus, ut legitimus administrat. Disp. 18. thes. 15. num. 4.

Paraphernalium fructus cui acquirantur? D. 128. c. 4. th. 13. n. 3. 4.

PARENTES.

Parentes filium ob delictum latitantem neque indicare, neque ignorantiam juramento purgare tenentur. Disp. 62. th. 57. A liberis alendi sunt. Disp. 13. th. 12. n. 2. Disp. 109. thes. 29. num. 2. Etiam ex peculio advent. irregulari. ib. A proximioribus secundum ordinem succedendi. Disp. 13. th. 12. n. 2. Non ab uno liberorum, sed ab omnibus. n. 5. Quomodo? n. 7. Legitimi tantum seu adoptivi non sunt propriè parentes. th. 14. n. 3. Injusti non veniunt nomine parentum. th. 16. A liberis alendi non sunt. n. 2. Jure Canonico liberos alere tenentur. num. 2. 3. Spirituales alendi non sunt, nec cum venia in jus vocandi. th. 17. n. 8. Non amare impietas est, non agnoscere insania. D. 73. th. 16. n. 4. Optimum pro liberis consilium capere præsumuntur. Disp. 137. thes. 9. num. 4. Filiofamilias, peculium adv. irreg. habenti, sine liberis mortuo, una cum fratri-

fratribus germanis in capita ſuccedunt. D. 109. th. 30. Idem obtinet in peculio caſtr. vel quaſi caſtrenſi. Diſp. 110. theſ. 6. n. 3. Et adventitio regulari. ib. Omni jure diligendi & honorandi. Diſp. 140. th. 1. n. 1. 2. Imperant natura liberis ſuis. n. 3. Hodie per liberos non indiſtincte acquirunt. theſ. 3. num. 3.

Parentum nomine qui veniant? theſ. 12. num. 1. Loco ſunt affines aſcendentes. D. 5. diſſ. 2. th. 6. n. 2. Sed nomine parentum non veniunt. n. 6. D. 13. th. 17. Neque privilegia, parentibus conceſſa habent. D. 5. diſſ. 2. th. 6. num. 7. & th. 12. Conſenſus requiritur in ſponſalibus. th. 16. n. 1. Nomine veniunt omnes aſcendentes. D. 18. th. 6. n. 3. th. 7. n. 1. Non vero pater avus naturalis. th. 8. Multo minus illi, qui ex injuſtis &c. conjunctionibus liberos procrearunt. n. 2. Nec parentes legitimi tantum. n. 3. Nec parentes ſpirituales. n. 6.

Parentibus pietas ac reverentia debetur. D. 13. th. 11. n. 2. ſeqq. Datur beneficium competentiæ. th. 11. ſeqq.

inter Parentes legitimos & non legitimos medii non ſunt illi, qui dicuntur naturales. th. 15. Et liberos mutua eſt alimentorum præſtandorum obligatio. D. 5. diſſ. 2. th. 14.

PARES CURIÆ.

Pares curiæ de novo jurare non tenentur, ut recte judicent. D. 119. th. 2.

PARIES.

Parietem proprium luminis hauriendi cauſa quis libere aperire poteſt. D. 64. th. 76. n. 1. Hoc jure Hamburgenſi mutatum eſt. n. 2. 3. 4.

PARRICIDIUM.

Parricidium nunquam punitur mortis ſupplicio ex ſola culpa, etiam leviſſima, commiſſum. D. 116. theſ. 111. Non committit patrem patriæ hoſtem occidens. D. 141. th. 49.

Parricidii reus fieri poteſt extraneus, qui alterius patrem occidit. th. 53. In crimine illegitima cognatio attenditur, ſed natum ex publico ſcorto, cum quo & ipſe rem habuit, occidens, infanticidium non committit. th. 52.

PARS.

Pars major quam approbavit ſententiam, illi ſtandum eſt. D. 10. theſ. 26. Cum toto ejusdem naturæ eſſe cenſetur. D. 125. c. 2. th. 8. num. 1. Præſupponit totum. D. 122. th. 2. n. 2. Major univerſitatis duæ partes ex tribus dicuntur. D. 131. th. 24. n. 2. In actibus ad univerſitatem pertinentibus minori præjudicat. num. 3. Nec conſuetudo valet, ſtatuens ut in actibus gerendis non ſtetur majori parti. n. 4.

Partis majoris conſenſus valet in negotiis ad eam ſpectantibus. th. 27. num. 2. 3. Jus quando locum habet? D. 129. theſ. 31. n. 5. 6. 7. 8.

Partem obligationi qui tantum eximit, reliqua in ea relinquit. Diſp. 122. theſ. 7. n. 1.

de Parte idem, quod de toto, amat jus noſtrum diſponere. Diſp. 161. theſ. 7. num. 6.

PARTICIPARE.

Participans de facto alterius quatenus teneatur? D. 139. th. 9. n. 13.

PARTICULA.

Particula taxativa quando aliquid operetur? Diſp. 103. c. 2. th. 10. n. 3.

Particulæ disjunctivæ in ultimis voluntatibus conjungunt. D. 161. th. 6.

PARTUS.

Partus quarto, quinto, vel ſexto menſe poſt nuptias editus habetur pro legitimo, ſed pro ante nuptias concepto. D. 25.

D. 25. thes. 6. Septimo mense natus censetur post nuptias conceptus, ita ut desuper parentibus juramentum purgationis non deferendum. ib. & D. 116. th. 3. Mirabilis dicitur, si pariat quinquagenaria. Disp. 98. th. 22. n. 1. Bimestris naturalis non est. D. 138. c. 3. art. 6. thes. 2. num. 2. Trimestris pro abortivo habendus & successionis incapax est. n. 3. An etiam quadrimestris? n. 4. Quinquemestris? n. 5. Semestris? n. 6. Septimestris an sit naturalis? n. 7. Octimestris? n. 8. Nono mense natus? n. 9. Decimestris? num. 10. Undecimestris? n. 11. In animatum & inanimatum distinctio ex jure Divino & Civili non probatur. D. 62. th. 52.

Partum uxoris suæ, cum qua habitavit, maritus pro suo regulariter agnoscere debet. D. 25. th. 5. Ampliatur. ibid.

PASCUA.

Pascua si diminuta, ita ut non sufficerent utriusque pecoribus, servitute pascendi in fundo constituta, præferuntur pecora domini. D. 39. th. 5. vid. voc. Servitus.

PASQUILLUS.

Pasquillus unde vocetur? D. 1. thes. 9. n. 13.

PATER.

Pater & filius quando dicantur una persona? D. 64. th. 2. n. 2. D. 131. thes. 40. n. 2. De rebus peculii filiorum adventitii compromittere potest. D. 10. thes. 13. Non cavet hîc de rato. Disp. 18. th. 7. n. 5. Limitatur. n. 6. Liberis ex damnato & nefario coitu natis nihil, nec alimenta in testamento relinquere potest. D. 68. p. 3. th. 23. Secus de Jure Canonico & Würtembergico. n. 2. 3. Jure Saxonico liberis separatim habitantibus omnia illorum bona adventitia pleno jure restituere debet, Disp. 65. thes. 32. num. 5. Secus de Jure Civili. n. 6. Filio paciscendo, vel aliquid ejus nomine accipiendo, contrahendo nihil acquirit. Disp. 20. th. 31. n. 4. Naturalis, legitimus tantum & spiritualis non venit nomine parentum ratione cautionis a conjunctis præstari solitæ. D. 18. th. 8. Quando filium vendere possit? D. 52. thes. 42. Qui filium inobedientem in carcerem includit, an incidat in pœnam? D. 25. th. 11. Transigit de rebus filiorum adventitiis regularibus, etiam immobilibus, sine decreto judicis. D. 30. th. 4. Modo si filii præsentes & sint secundæ ætatis, illorum quoque consensus accedat. ibid. Pro adventitio peculio tantum filii nomine conveniri potest. D. 116. th. 38. An teneatur ad scrupulosas rationes administrationis suæ reddendas? D. 117. th. 14. In testamento, in quo filius emancipatus heres scriptus, testis esse potest. Disp. 118. thes. 55. Optimum pro liberis consilium capere præsumitur. D. 109. th. 22. n. 3. Administrat ex libera voluntate filiorum peculium adv. irreg. th. 21. num. 6. & th. 22. Ad rationum tamen redditionem, inventarii confectionem, ut alius simplex curator tenetur. num. 5. Secus hoc est quoad peculium adventit. regulare. ibid. Mutuam à filio accipiens pecuniam de peculio castrensi vel quasi castr. sive de peculio adv. irregul. ipsi efficaciter obligatur. thes. 23. n. 4. Secus si de profectitio. ibid. Solvens rem castrensis peculii, rem alienam solvere dicitur. D. 110. th. 6. n. 1. Non extemplo contradicens filio, se mutuum accepisse scribenti, agnovisse videtur. D. 139. th. 13. n. 9. Infamia notatur propter consensum præcedentem, filio præstitum, ut nuptias cum vidua, ante annum luctus nubente, contrahat; non vero ob ratihabitionem. th. 9. n. 11.

Patris

Patris bona liberis pro bonis maternis tacite sunt obligata. D. 4. th. 26. n. 14. Vox proprie non continet matrem. D. 87. p. 1. thes. 11. n. 6. Probatio fere impossibilis est. th. 19. n. 8. 9. Imperium apud Persas tyrannicum erat. D. 140. th. 2. n. 1. Apud Romanos infinitum. n. 2. 3. Postea mitigatum & moderatum. thes. 3. Casus ab officio remoti non tollit dignitatem & privilegia liberis quæsita. D. 25. th. 14. Prohibitio in testamento suo facta, ne hereditatis suæ inventarium conficiatur, aut ejusdem divisio ante aliquod tempus instituatur, an obstet, quo minus hoc fiat? D. 41. thes. 3. Vox vox filii habetur quando? D. 131. th. 40. n. 2.

Patri & matri an idem honor debeatur? D. 13. thes. 13. n. 3. 4. Absentis rei, etiam in capitalibus, sine mandato filii, defensio permittitur, ita ut illius absentiam excusare & innocentiam probare possit. D. 32. th. 9. Legitimo peculii adventitii administratori, ex justa causa inspector & observator adjungi potest, qui tamen non est tutor honorarius. D. 137. th. 19. n. 4. Successionem in bonis liberorum leges deferunt. D. 109. th. 30. Tanquam capiti familiæ competit imperium in liberos. D. 140. th. 1. n. 4. Et in uxorem. ibid. num. 5.

inter Patrem & filium uti omnis civilis obligatio ita quoque emptio venditio nullo modo subsistere potest. D. 109. th. 23. In casibus sc. ubi filius patri acquirit. num. 3. Secus quoties filius ea, quæ aliunde obveniunt, pleno jure sibi acquirit. ibid. Nulla lis, nulla actio esse potest. th. 24. n. 4. An etiam ratione peculii adv. irregularis? num. 2. seqq. Donatio inter vivos non subsistit. th. 25. num. 1.

quod a Patre secundæ suæ uxori contra l. 6. C. de sec. nupt. ultima voluntate relictum vel alias datum, inter quosnam liberos dividendum & quomodo? D. 41. th. 4. 5.

in Patre nulla circumventionis suspicio locum habet. D. 7. th. 42. n. 4.

Patrum nomine veniunt senatores. Disp. 140. th. 11. num. 2. Principes. ibid. Affines. n. 3. Cognati. ibid. Consiliarii. n. 4.

PATI.

Patiens in quantum obligetur? Disp. 139. th. 9. n. 15. 18.

PATIENTIA.

Patientia consensum & ratihabitionem inducit. D. 139. th. 9. n. 15.

PATRIA.

Patria est, ubi bene est. D. 87. p. 2. m. 1. th. 22. n. 7. 8.

PATRIA POTESTAS.

Patria potestas non solvitur matrimonio liberorum. D. 65. th. 32. n. 3. D. 140. th. 15. n. 2. Secus moribus nostris & Jure saxonico. Disp. 65. thes. 32. n. 4. D. 140. th. 13. n. 2. In publicis non attenditur. D. 64. thes. 1. n. 4. D. 87. p. 2. m. 1. th. 2. n. 5. D. 131. th. 40. n. 2. Quibus modis constituatur? Disp. 87. p. 2. m. 1. th. 4. Per monachismum non tollitur. D. 52. th. 43. Olim erat infinita, post vero imminuta est. Disp. 109. præf. Per furorem patris non solvitur. D. 110. thes. 12. n. 2. Neque per patris relegationem. ibid. Neque per filii matrimonum. ibid. Secus per filiæ matrimonium. ibid. Non finitur per ingressum in monasterium. D. 113. thes. 38. n. 2. Quibus solvitur, modi sunt facti, & in dubio non præsumuntur. D. 147. tit. 6. §. 1. thes. 3. num. 10.

Patriæ potestatis antiqui effectus peculiares

res an in desuetudinem abierint? D. 25. thes. 10. Jus, patribus invitis, solvere, filiis non est permissum, & sub potestatem redigere filium invitum & nolentem injustum est. D. 98. thes. 26. n. 2. Solvit Episcopalis dignitas. D. 110. th. 8. n. 2. th. 12. n. 6. Non vero doctoralis dignitas. D. 25. th. 12. D. 118. th. 112. Nec hodie ubique matrimonium. ibid.

Patria potestate morte soluta, filius sui juris efficitur. D. 109. th. 32. Soluta an pater usumfructum paternum retineat, an amittat? D. 110. th. 12. n. 6.

a Patria potestate liberantur per dignitatem Consiliarii Principum intimi. D. 25. th. 12.

in Patria potestate sunt liberi legitimati, arrogati & per ascendentes adoptati. D. 140. th. 8. n. 2.

PATRIMONIUM.

Patrimonium verum & proprie dictum possidere nequit, qui alterius subest potestati. D. 109. th. 2. n. 5.

Patrimonio diminuto, etiam alimenta diminuuntur. D. 137. th. 27. n. 4.

Patrimoniorum vires non principaliter in suspectis tutoribus postulandis, sed an nihil segniter, nihil fraudulenter gerant? perpendi oportet. th. 28. n. 5.

in Patrimoniis amplis non cumulus patrimonii, sed quod exhibitioni frugaliter sufficit, spectatur. th. 27. n. 4.

PATRONATUS JUS.

Patronatus jus non tribuit jurisdictionem in templo. D. 159. c. 6. th. 81. num. 1. Datur ex dotatione vel constructione etiam feminis. n. 2. Ex dotatione Ecclesiæ, aut alio modo constante matrimonio acquisitum, quæstibus annumerari debet, ejusque partem indivisam uxor soluto matrimonio habet, quam & in heredes suos transmittit. D. 128. c. 4. th. 7. num. 6. Maritus durante matrimonio solus exercet. c. 5. thes. 2. n. 2. Rei sequestratæ adhærens sequester exercet. D. 149. tit. 3. §. 4. th. 2. n. 4. Castro vendito adhærens an venditum censeatur? D. 155. §. 1. th. 31. n. 1. seqq. Non rebus particularibus, ad castrum pertinentibus, sed castro, quatenus illud consideratur ut universitas, adhæret. n. 2. Locatum censetur, prædio, cui illud adhæret, locato. D. 156. §. 1. th. 18. n. 2. An contineatur sub generali hypotheca bonorum? D. 158. tit. 1. th. 17. n. 2.

PATRONUS.

Patronus fratrem suum vel patrem ad beneficium ecclesiasticum præsentare potest. D. 87. p. 2. m. 1. th. 2. num. 11. Neque quenquam eorum, quorum est patronus, instituere s. ordinare, neque destituere, seu removere, neque denique quicquam in Ecclesiis vel Academiis reformare potest. D. 160. th. 10. n. 17. Ecclesiæ juxta Prælatum, non supra Prælatum incedit. ibid.

a Patrono laico facienda in præsentatione quatuor menses obtinent. D. 138. c. 3. art. 6. th. 2. num. 4. Ecclesiastico facienda in præsentatione ad beneficium vacans, sex menses obtinent. *n. 6.*

PAUPER.

Pauper plerumque operâ supplet, quantum ei per computationem patrimonii deest. D. 4. th. 37. n. 2. Quis sit, arbitrio judicis relinquitur. Disp. 16. th. 21. n. 4. Disp. 87. p. 2. m. 1. thes. 22. num. 4.

Pauperi legatum relictum inter duos dividendum non est. Disp. 79. c. 9. num. 86.

Pauperem se dicens probare illud debet. D. 16. th. 21. n. 3.

Pauperes si heredes instituti vel illis aliquid relictum,

relictum, quibus debeatur, & qui sint executores? Disp. 79. c. 6. num. 58.
Pauperum ad miseriam relevandam certa loca, reditibus dotata, quandoque constituta sunt. D. 71. th. 1.
Pauperibus legato relicto, qui pauperes dicantur, & an hoc pauperrimis omnium debeatur? D. 79. c. 9. n. 67. & seqq. An si plures pauperes testator vocaverit, hoc uni & quidem pauperrimo præstari possit? n. 71. seqq. Qui ad hoc eligendi sint? n. 73. seqq. Quamdiu alicui tale beneficium concedendum? n. 80. 81. Relicta alimenta & vestimenta quomodo præstanda? n. 79. Simpliciter relictum legatum Xenon civitatis pauperior accipit. D. 97. th. 3.

PAUPERIES.

Pauperiem si fecerit equus venditus & nondum traditus, & venditor eo nomine conventus præstiterit damni æstimationem, emptoris damnum erit. D. 45. th. 2. vid. Actio quadrupedaria.

PAUPERTAS.

Paupertas quomodo probanda? Disp. 75. th. 57. n. 2. 3. Eruditorum plerumque contubernalis est. Disp. 124. thes. 32. num. 3.

PAX.

in Pace non verecunde petit, quod in bello repudiavit, vel tantilli æstimavit, vel vendidit. D. 33. thes. 2. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 16. n. 2.

PECCARE.

Peccare in nullo divinitatis magis, quam humanitatis est. D. 52. th. 5.

PECCATUM.

Peccato in quolibet mortali septem annis pœnitent delinquentes, post septennium vero in pristinum statum restituuntur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. n. 1.
Peccata suos teneant authores. Disp. 111. th. 39. n. 5.

PECULATUS.

Peculatus crimen committunt, qui ex ærario Principum pecuniam surripiunt. Sed an quoque si ex ærario municipii? D. 141. th. 58. In accusatione criminis quinquennium servatur. Disp. 138. c. 3. art. 7. th. 3. n. 3.

PECULIUM.

Peculium quid? D. 109. thes. 2. D. 110. th. 1. D. 148. tit. 1. §. 1. thes. 1. n. 2. Constituit voluntas & factum s. separatio actualis patris & domini. Disp. 109. thes. 3. n. 1. Vel legis dispositio. n. 2. Habent qui in aliena sunt potestate. n. 3. Filii & servi. n. 3. In omnibus rebus, corporalibus & incorporalibus, mobilibus & immobilibus. num. 4. Modo vere & jure a rationibus paternis & dominicis sint separatæ. n. 5. Non facit nuda patris vel domini voluntas. n. 5. Nec filii vel servi separatio. ibid. Est vel servorum vel filiorumfamil. th. 4. Servorum quid? n. 2. Tantum separatum est quoad administrationem. th. 3. n. 6. Dominus quandocunque vult adimere libere potest. ibid. Secus quandoque in peculio filiorumfam. ib. Hodie in desuetudinem abiit. thes. 4. n. 2. D. 110. thes. 2. Filiorumfamil. quid? D. 109. th. 4. n. 3. D. 110. th. 3. Cum servili jure antiquo unius fuit conditionis. D. 109. thes. 4. n. 3. D. 110. thes. 4. Est vel militare vel paganum. D. 109. thes. 4. n. 4. Militare est vel castrense quid? th. 5. n. 1. th. 31. n. 2. Vel quasi castrense? th. 5. n. 2. th. 31. n. 2. D. 110. th. 8. Paganum est vel adventitium quid? D. 109. thes. 4. n. 3. th. 5. n. 4. Adventitium vel regulare quid? th. 5. num. 5. th. 31. n. 3. Vel irregulare. thes. 5. n. 5. thes. 10. n. 1. th. 31. n. 1.

Vel profectitium. th. 5. n. 3. thes. 31. n. 1. D. 110. thes. 15. Habere nequit homo sui juris. D. 109. th. 2. & th. 32. Desinit tale esse, si sui juris factus filiusfamil. thes. 32. Habet filiusfamil. s. sit adoptivus, s. legitimatus. Disp. 110. th. 3. n. 1. S. in primo s. secundo gradu sit. ibid. In dubio an ex re patris, aut industria & labore filii pervenisse præsumatur? thes. 11. n. 2. Proprie non habet paterfamilias. D. 140. th. 14. num. 2. Ad quodnam res in dubio sit referenda? th. 18. Quid si non constet, utrum filii an patris intuitu, res filio ab extraneo data, pro filio pugnat præsumptio. ibid.

Peculii nomen statim evanescit, & in patrimonii titulum transit, quamprimum aliquis fit sui juris. D. 109. thes. 2. n. 5. In nulla specie confiscatio s. publicatio ob delictum filiifam. locum habet. D. 140. thes. 37. n. 6. Disp. 110. th. 12. num. 5.

Peculio an profectitio an adventitio cedat, si filiusfam. opera sua artificiali ex re patris lucrum fecit? D. 54. th. 15.

de Peculio servorum quæ in Jure Civili traduntur, an accommodari possint ad Monachos, qui monasterio omnia acquirunt? D. 110. th. 2. n. 3.

Peculia non publicantur ob crimen filiifam. D. 118. th. 109. D. 141. thes. 83. vid. Actio de peculio.

PECULIUM CASTRENSE.

Peculium castrense quid? D. 109. thes. 5. n. 1. thes. 31. n. 2. Disp. 140. thes. 17. n. 2. D. 148. tit. 1. §. 2. th. 1. Unde ortum & cur introductum? Disp. 148. tit. 1. §. 2. th. 2. Acquirunt filiifamil. milites vel in militiam euntes. th. 3. n. 1. Semel acquisitum retinent etiam a militia dimissi. n. 2. A rationibus paternis pleno jure est separatum, ita ut pater in illo, vivente filio, nihil juris habeat. thes. 5. Ad filiumfam. pleno dominio pertinet. thes. 6. n. 1. Filiusfam. post mortem patris præcipuum retinet, nec fratribus confert. n. 2. Suo nomine possidet, ac libere de illo, patre invito, tam inter vivos, quam mortis causa disponit, & quoad effectum pro patrefam. habetur. n. 2. 3. Filio intestato mortuo ad quem pertineat? th. 7. Post mortem patris non est conferendum. Disp. 110. thes. 7. & 10. Creditores patris vendere aut inquietare non possunt. th. 6. n. 2. An pertineat ad legionem s. vexillationem, sub qua militabat, milite intestato nullisque relictis legitimis heredibus. mortuo? th. 6. n. 3. Pleno jure possidet filiusfamil. th. 7. n. 1. th. 10. Filio mortuo, pater hodie non occupat jure patriæ potestatis, sed in id cum matre & fratribus germanis succedit jure hereditario. D. 48. th. 3.

Peculii castrensis rem pater solvens, rem alienam solvere dicitur. D. 110. thes. 6. n. 1. Rem pater subtrahens, furtum facit, & filio de furto tenetur. ibid. Actiones pater filii nomine movere potest, si satisdederit eum ratam rem habiturum. n. 2.

Peculio castrensi cedunt res omnes ratione militiæ armatæ acquisitæ. Disp. 123. tit. 1. §. 2. thes. 4. n. 14. Res ab extraneo in militiam eunti filiofam. donatæ. D. 110. th. 5. n. 4. Prædia ex castrensi peculio empta, vel cum alia re permutata. ibid. Disp. 148. tit. 1. §. 2. th. 4. n. 5. Hereditas ob notitiam vel affectionem castrensem relicta. D. 110. th. 5. n. 4. D. 148. tit. 1. §. 2. thes. 4. n. 4. Etsi contineat immobilia. D. 110. th. 5. n. 4. Non cedunt donata immobilia. ibid. & D. 148. tit. 1. §. 2. th. 4. num. 3. Quid si res mobiles donatæ? D. 148. tit. 1. §. 2. th. 4. n. 4. Hereditas a patruele patrueli, cum quo nunquam

quam militavit relicta. Disp. 110. th. 5. num. 4. Hereditas matris vel alterius cognati, militi jure sanguinis delata. ibid. & Disp. 148. tit. 1. §. 2. thes. 4. n. 2. Licet in militia delata. D. 110. th. 5. n. 4. Aut nominatim testator expresserit, ut hereditas in peculio castrensi sit. ibid. & D. 148. tit. 1. §. 2. th. 4. n. 2. Si quid hac conditione relictum, velle se, ut hoc castrensi vel quasi castrensi peculio cedat. Disp. 148. th. 9. D. 109. th. 12. Pater servitutem imponere nequit. D. 110. th. 6. n. 2.

de Peculio castrensi mutuam a filio accipiens pecuniam pater filio efficaciter obligatur. D. 109. th. 23. n. 4. Habet testamenti factionem activam. D. 109. th. 27. n. 3. D. 110. th. 7. n. 3. Secus de cæteris rebus ad h. peculium non pertinentibus licet sit miles. Disp. 110. th. 7. n. 3. Si a militia dimissus secundum jus commune. ibid. Si adhuc miles, & in castris aut expeditione, secundum jus militare. ibid. Secus si extra castra, aut in suis ædibus deget. ib. Factum testamentum querelæ inofficiosi testamenti an subjaceat? th. 10. num. 2. th. 17. n. 7. Potest alienare. thes. 7. n. 4. th. 10. n. 2. Potest donare. ib. Tam inter vivos, quam mortis causa, etiam sine patris consensu. ibid. & Disp. 109. th. 25. n. 4. Potest feudum constituere. D. 110. th. 7. n. 4. Respectu ejus mutuo accipere pecuniam. ibid. Agere etiam patre invito, tum cum extraneis quam cum patre. n. 5. D. 148. tit. 1. §. 2. th. 6. n. 3. Juramentum deferre. D. 110. th. 7. n. 5. Conveniri. n. 6. Cum patre contrahere. D. 148. tit. 1. §. 2. th. 6. num. 3. Tenetur creditoribus non castrensibus respondere, & in subsidium demum satisfacere. D. 110. th. 7. n. 6. Salvo competentiæ beneficio. D. 148. tit. 1. §. 2. th. 6. n. 3. Pater sine cautione de rato agere nequit. D. 43. th. 2. Contra patrem suum constituere potest procuratorem in rem suam. D. 120. th. 21. n. 3.

ex Peculio castrensi pater nihil pro præmio emancipationis accipit. D. 110. th. 6. num. 2.

in Peculio castrensi pro patrefamilias habetur. th. 7. Filiusfam. habet competentiæ beneficium. n. 6.

Peculia castrensia an habere possint fœminæ? th. 5. n. 2.

PECULIUM QUASI CASTRENSE.

Peculium quasi castrense quid? D. 140. th. 7. n. 2. D. 148. tit. 1. §. 3. thes. 1. Quo jure & ob quam causam sit introductum? D. 148. tit. 1. §. 3. thes. 2. Qui habere possint? th. 3. An fœminæ? th. 4. n. 4. A rationibus paternis æque ac castrense pleno jure est separatum, ita ut vivente filio in nihil juris pater habeat, sed ad filiumfam. pleno jure pertineat. th. 5. D. 110. th. 10. Post mortem patris filius præcipuum retinet. ib. n. 2. Habent Advocati & LL. Doctores. th. 8. n. 2. Non solum ordinarii, sed & supernumerarii. ibid. Assessores. ibid. Proconsules, Præsides provinciarum. Archiatri. ibid. Episcopi, Diaconi, Presbyteri. ibid. Secus hodie ratione Episcopi. ibid. An procuratores judiciales? ibid.

Peculio quasi castrensi cedunt res occasione quasi militiæ licite & honeste acquisitæ. D. 148. tit. 1. §. 3. thes. 4. An a Principe vel Augusta donata? num. 3. An hereditas si frater fratrem commilitonem in sacris paternis existentem in peculio suo castrensi ex asse instituit heredem, an vero pater illius usumfructum petere possit? D. 48. tit. 1. An si mater filium militem instituit? ibid. Aut ut hereditas peculio castrensi cedat, expresse addidit. ibid. Legatum *seinem Beictvatter* relictum. thes. 4. Salaria advocatorum. th. 5. Honoraria. ibid.

 Sala-

Salaria medicorum, præfectorum, secretariorum. th. 6. An honoraria arbitrorum & procuratorum? ibid. Disp. 124. th. 42. n. 2. Salaria Hippodami, & Lanistæ *des Bereuters und Fechtmeisters*? Disp. 48. th. 7. Salaria omnium quæ liberales artes exercent. D. 124. th. 42. Hereditas a commilitone eum illo ipso studiis navante relicta. D. 87. p. 2. m. 2. thes. 6. n. 3. 4. Palmarium advocato filiofam. datum. D. 108. th. 18. n. 2. Vestes Doctorales, & libri & alia quæ Doctori conveniunt. Disp. 110. thes. 8. n. 3. Non cedunt omnia quæ Clericis, & advocatis dantur & relinquuntur, sed ea tantum quæ occasione quasi militiæ ipsis acquiruntur. D. 109. th. 9. num. 2. Lucrum ex pacto cum clientulis de quota litis vel de certa re super qua litigabatur inito proveniens. D. 110. th. 8. n. 4. Si quid hac conditione relictum, velle se ut hoc castrensi, vel quasi castrensi peculio cedat. D. 109. th. 12. Donata ex fraterna & singulari affectione, a fratre vel alio amico. D. 48. thes. 4. Quæ advocati extorquent ultra determinationem legis ab invitis, aut accipiunt ex pacto de quota litis. th. 5. Salaria artificum & mechanicorum. thes. 7. Licet ex publico salarium habeant. ibid.

de Peculio quasi castrensi filiusfam. habet testamenti factionem activam, etiam invito patre. D. 109. thes. 27. num. 3. Disp. 110. th. 10. n. 2. Factum testamentum an subjaceat querelæ inofficiosi testamenti? ibid. Potest alienare. ib. Donare tam m. c. quam inter vivos etiam sine patris consensu. ibid. & D. 109. th. 25. n. 10. Libere disponere, æque ac paterfamilias. Disp. 148. tit. 1. §. 3. thes. 5. Testatur secundum jus commune. D. 110. th. 10. n. 2. Non jure militari. ibid. Nihil pro præmio emancipationis sibi vindicare pater haud valet. thes. 9. n. 1. Mutuam pecuniam a filio pater accipiens filio efficaciter obligatur. Disp. 109. thes. 23. num. 4.

in Peculio quasi castrensi pro patrefamilias habetur. Disp. 110. thes. 10. Contra patrem suum potest constituere procuratorem in rem suam. D. 120. thes. 21. num. 3.

PECULIUM ADVENTITIUM.

Peculium adventitium quid? Disp. 109. th. 5. n. 4. D. 140. th. 17. n. 1. D. 148. tit. 1. §. 4. th. 1. n. 1. Est vel regulare s. ordinarium, vel irregulare seu extraordinarium. D. 140. th. 22. Disp. 148. tit. 1. §. 4. th. 1. n. 2. Unde ortum? D. 148. tit. 1. §. 4. th. 2. Habere possunt omnes filii & filiæfamilias. thes. 3. Regulare nuda tantum proprietate a rationibus paternis est separatum. D. 148. tit. 1. §. 4. th. 5. n. 1. Post emancipationem a patre nulla obstante præscriptione repetere possunt. D. 110. th. 12. n. 6. Sicuti ob dissensum filii pleno jure patri cedit, ita ex adverso ob dissensum patris plenum dominium in eo filius acquirit. D. 109. th. 10. n. 2. Non facit cessare Sctum Macedonianum. *D. 147.* tit. 6. §. 1. th. 4. n. 8.

Peculii adventitii regularis fructus pater pleno jure acquirit. D. 110. th. 12. n. 3. Secus si filiusfam. in adventitio peculio habet partes metallicas, *Bergtheile*, quæ vulgo Kuckus appellantur. ibid. Hic enim earum proventus, seu reditus, *Ausbeute*, patri non pleno jure acquiruntur sed eorum proventuum ususfructus tantum acquiritur, finitoque usufructu proventus metallici restituendi. ibid. Ratione filiusfam. in bonis patris tacitam hypothecam non habet. n. 4. Secus in foro Saxon. ibid. Ratione tamen bonorum maternorum & materni generis secus est. ibid. Res in heredi-

hereditate parentum exiſtentes filiusf. jure dominii aufert, & omnibus aliis creditoribus præfertur. ibid. Uſusfructus finitur morte patris. theſ. 12. Naturali & civili. n. 5.

Peculio adventitio regulari quæ cedant? D. 110. th. 11. n. 2. th. 12. n. 1. An ſi filiusfam. ex re ſ. pecunia patris ſuis laboribus & negotiationibus lucrum fecerit? th. 11. n. 2. D. 54. th. 15. Diſp. 140. th. 19. n. 2. Si quis propter gratiam, quam ipſi filius apud patrem conciliavit, aliquid donaret, ita ut liberalitas in filium dirigatur. D. 140. th. 17. n. 5. An theſaurus a filiofam. inventus? th. 19. n. 3. 4. Quod ex liberalitate fortunæ ad filium pervenit. ibid. Lucrum inde quæſitum, ſi filiusfam. abſente & ignorante patre, e. gr. tempore vindemiarum patris pecunia, præſidii cauſa repoſita, ſuo nomine vinum emit, quod poſtea iterum vendit. Diſp. 48. th. 10. Secus ſi hoc patris nomine & voluntate faceret, aut ſuo nomine prædium patris locaret. ibid. Munera a patrinis infantibus baptizatis data, *das Paten-Geld*. theſ. 16. Niſi pater probet, ſui contemplatione ea eſſe data. ibid. Quæ filiusfam. extra cauſam veræ vel quaſi militiæ aliunde, extrinſecus, & non ex re patris vel ejus occaſione acquirit. Diſp. 148. tit. 1. §. 4. th. 4. n. 1. Bona materna & materni generis. ibid. Lucra ſponſalitia & nuptialia. ibid. Quæ filiusfam. jure hereditario, legati vel donationis, vel propria induſtria, nec ex re patris acquiſivit. ibid. In dubio res, & filii induſtria quæſitæ præſumuntur. th. 4. n. 3. & §. 5. theſ. 5. n. 3. Non cedunt, ſi patri quis donaturus filio dederit. Diſp. 110. th. 11. n. 3.

de Peculio adventitio filiusfam. teſtamentum condere nequit. Diſp. 19. th. 37. Pater filii tantum nomine conveniri poteſt. Diſp. 116. th. 38. Fructus conſtante matrimonio percepti pertinent ad acquæſtum conjugalem. Diſp. 38. th. 3.

in Peculio adventitio regulari pater habet jure patriæ poteſtatis uſumfructum. D. 19. th. 10. D. 38. th. 3. D. 110. th. 12. n. 2. D. 148. tit. 1. §. 4. th. 5. Etiam poſt mortem filii. D. 148. tit. 1. §. 4. theſ. 5. num. 5. S. pater ſit naturalis, ſ. legitimus tantum ſ. arrogator. D. 110. th. 12. n. 2. Etſi pater ad ſecunda vota tranſierit. ibid. Aut ſit furioſus. ib. Aut relegatus. ibid. Aut filius longiſſime a patre diſtet. ibid. Aut filius de pane patris non vivat. ibid. Diſp. 148. tit. 1. §. 4. theſ. 5. num. 2. Aut filia patri præſtet operas ancillares. D. 110. th. 12. num. 2. Aut filius ſenex. ibid. Secus hoc eſt in matre. ibid. Aut res adventitiæ ſint incorporales aut uſu conſumantur. ibid. & Diſp. 148. tit. 1. §. 4. theſ. 5. num. 3. Si pater filium emancipavit, retinet uſusfructus partem dimidiam. Diſp. 148. tit. 1. §. 4. th. 5. n. 6. An pater uſumfructum retineat, patria poteſtate per dignitatem ſoluta? n. 7. Pater habet quoque ex lege liberam & pleniſſimam ejusdem adminiſtrationem. th. 6. n. 1. Diſp. 110. th. 13. Diſp. 109. th. 22. num. 5. Etſi filius ſit perfectæ ætatis. D. 148. tit. 1. §. 4. th. 6. n. 1. Adminiſtratorio nomine agit & convenitur. n. 2. D. 109. theſ. 24. num. 2. Diſp. 110. theſ. 12. num. 2. De rato cavere non tenetur. ibid. & Diſp. 110. th. 13. n. 2. Limitatur. ib. Sumptus litis ex fructibus præſtat. D. 148. tit. 1. §. 4. th. 6. n. 3. D. 110. theſ. 13. n. 2. Rationes adminiſtrationis non reddit. Diſp. 110. theſ. 13. n. 3. D. 109. th. 22. n. 5. D. 148. tit. 1. §. 4. th. 6. n. 4. Inventarium neceſſario non conficit. D. 109. th. 22. n. 5. D. 110. th. 13. n. 3. D. 148. tit. 1. §. 4.

§.4.th.6.n.5. Bene tamen descriptionem. D.110.th.13.n.3. An & quatenus res eo spectantes possit alienare? D.148. tit. 1. §.4. th.6. n.6. Disp.48. th. 8. D.110. thes. 13. n.4. Constituit post litem contestatam procuratorem. D. 110. th. 13. n. 2. An etiam ante litem contestatam? ibid. Filiusfamilias regulariter nudam habet proprietatem. D.109. th.29. n.1. D.110. thes. 14. D. 148. tit. 1. §.4. th.7. n. 1. Quam sine patris consensu alienare nequit. ib. Ratione bonorum maternorum & materni generis habet tacitam hypothecam in bonis patris ex tempore susceptæ administrationis. Disp. 148. tit. 1. §.4. th.7. num.2. Quid de Jure Würtembergico? ibid. Non habet administrationem. D.110. th. 14. num. 2. Mortis causa cum consensu patris valide donat. ibid. Non facit testamentum. n. 3.6. Nec codicillos. ibid. Ne de nuda proprietate nec patre concedente. ibid. Secus in foro Saxonico. ibid. Non potest fieri executio pro delicto filiifamilias. D. 19. th.35. Non omnia castrensis & quasi castrens. peculii jura locum habent. D.48. th. 8. A patre, usumfructum habente cautio usufructuaria regulariter exigi nequit. Disp. 110. th. 12. num.4. Mater una cum patre succedit. n. 5. Avo paterno nepotis vivi per matrem ususfructus non aufertur. ibid. Usumfructum filium emancipans pater pro dimidia parte amittit. n.6. Pater est legitimus administrator. th. 13. vid. Ususfructus paternus.

PECULIUM ADVENTITIUM IRREGULARE.

Peculium adventitium irregulare quid? D. 109. th. 5. n. 5. Disp. 140. thes. 22. n.4. Habere possunt filiifam. Disp. 109. th.9. Adoptati etiam. n. 1. Cujuscunque sint Conditionis vel dignitatis. n. 2. Sexus vel gradus. n. 3.4. Mortuo patre cessat & exspirat nomenque suum amittit, & appellatur postea patrimonium. th. 32. In divisione hereditatis cum reliquis fratribus non conferendum. ibid. Pleno jure a rationibus paternis est separatum. thes. 21. n. 1. Quomodo differat a profectitio? th. 31. n. 1. A Castrensi, vel quasi castrensi? n.2. Ab adventitio regulari? n.3.

Peculii advent. irreg. ratione filiusfam. non potest mutuam pecuniam accipere. th. 26. D. 110. thes. 14. n. 5. Nec testamentum facere. D. 109. th. 21. n. 5. th. 27. th. 31. n.2. D. 110. th. 14. n. 6. Ampliatur. D. 109. th. 28. Pro patrefamilias non habetur. D. 147. tit. 6. §. 1. th. 4. n. 8.

Peculio adventit. irreg. cedunt res omnes, corporales & incorporales, mobiles & immobiles. D. 109. th. 10. Hereditas, aliæque res, quocunque titulo dissentiente quæsitæ. n. 2. D. 110. thes. 12. n. 7. D. 148. tit. 1. §.4. thes. 8. num. 3. Disp. 48. thes. 13. S. filiusfamilias sit perfectæ ætatis, s. secundæ. Disp. 109. th. 10. n. 3. Ampliatur. n. 4. D. 48. th. 13. Filio tamen dissentienti in secunda ætate constituto in integrum restitutionis auxilium conceditur. *D. 109.* th. 10. num. 5. D. 110. th. 12. num. 7. Res sub conditione ne ad patrem ususfructus perveniat, relictæ. Disp. 109. thes. 11. D. 110. th. 12. num. 7. th. 13. num. 1. D. 140. th. 23. num. 1. seqq. D. 148. tit. 1. §. 4. th. 8. num. 2. Quæ conditio quandoque tacite adjicitur, si quis ita relinquat, velle se, ut hoc castrensi vel quasi castr. peculio cedat. D. 109. th. 12. D. 140. th. 23. num. 4. 5. D. 48. thes. 9. Donationes a Principe vel Augusta factæ. D. 109. thes. 14. D. 110. th. 12. num. 7. D. 140. th. 24. n. 3. D. 148. tit. 1. §. 3. th. 4. num. 3. & §. 4. th. 8. n. 1. Portio hereditaria, quam filiusfam. una cum patre fratri suo germano

no ſuccedens conſequitur. D. 109. th. 15. D. 110. th. 12. num. 7. D. 14c. th. 24. num. 1. D. 148. tit. 1. ∫. 4. th. 8. num. 4. Secus hoc eſt de Jure Saxonico. D. 110. th. 12. num. 6. Bona ob delictum matris divortium ſine cauſa facientis, ad liberos delata. D. 109. th. 16. D. 110. th. 12. num. 7. D. 140. th. 24. num. 4. 5. D. 148. t. 1. §. 4. th. 8. n. 6. An ea, quæ ob delictum patris? D. 109. th. 16. D. 110. th. 12. num. 7. Feudum filiofam. conceſſum. D. 109. th. 17. D. 110. th. 12. num. 7. D. 140. th. 25. D. 148. tit. 1. ∫. 4. th. 8. num. 7. Servus cum conditione filiofam. relictus, ut eundem ſtatim manumitteret? D. 109. th. 18. D. 110. th. 12. num. 7. D. 148. tit. 1. ∫. 4. th. 8. n. 5. Si pater juri ſuo ſponte & expreſſe renunciaverit, & filiof. uſumfructum permiſerit. D. 109. th. 19. D. 140. th. 24. num. 7. D. 148. tit. 1. ∫. 4. th. 8. num. 8. An etiam tacite facta renunciatione? D. 109. th. 20. Dimidia pars illius hereditatis, in quam avus & avia quinque, quos habet, nepotes inſtituit heredes, hac lege, ne hereditatis hujus uſusfructus patri acquiratur. D. 48. theſ. 12. Altera pars autem cedit regulari, ita ut illa prohibitione non obſtante pater hujus partis uſumfructum conſequatur. ibidem.

de Peculio adv. irreg. mutuam pecuniam a filio accipiens pater filio efficaciter obligatur. D. 109. th. 23. num. 4.

ex Peculio adv. irreg. fructus percepti pleno jure ad filiumf. pertinent. D. 48. th. 14.

in Peculio adv. irreg. pater nihil juris, nec commodatitiam uſusfructus habet. D. 109. th. 29. num. 1. D. 148. tit. 1. §. 4. th. 9. num. 1. Ex hoc tamen pater, ſi pauper, a filio alendus eſt. D. 109. th. 29. num. 2. Pater cum matre, & fratribus germanis mortuo filiofam. ſine liberis, in capita ſuccedit. th. 30. Filiusfamilias plenum jus habet idque ut paterfam. naturaliter & civiliter, vere vel quaſi, ſibi poſſidet. D. 109. th. 21. num. 2. 3. th. 24. num. 1. D. 148. tit. 1. §. 4. th. 9. Si perfectæ eſt ætatis, liberam de rebus his agendi habet facultatem. D. 109. theſ. 21. num. 5. D. 148. tit. 1. §. 4. theſ. 9. num. 2. De eo liberrime diſponit. D. 109. th. 23. n. 1. th. 26. num. 1. Omnes contractus celebrat. th. 23. num. 2. ſeqq. th. 24. n. 1. Etiam cum patre. th. 23. num. 3. 4. th. 26. num. 1. Mutuam dare poteſt pecuniam. th. 23. num. 4. th. 26. num. 1. Liberam alienandi habet facultatem. th. 24. num. 1. D. 148. tit. 1. ∫. 4. th. 9. num. 2. In judicio ſolus recte agit. D. 109. th. 24. num. 2. Limitatur. ibid. An etiam cum patre? n. 3. 4. 5. Donationes inter vivos de hoc pec. patri factæ validæ ſunt. th. 25. num. 1. Ut & m. c. donationes tam patri quam extraneo factæ. num. 2. & 4. D. 110. th. 14. num. 5. D. 148. tit. 1. §. 4. th. 9. num. 2. Etiam ſine patris conſenſu. ib. Feudum conſtituit. Diſp. 110. theſ. 14. n. 5. Conveniri poteſt. ibid. Si imperfectæ eſt ætatis, & is, qui illi bona reliquit, adminiſtratorem ſ. curatorem non dedit, pater volens eſt adminiſtrator. D. 109. th. 21. n. 6. theſ. 22. D. 110. theſ. 13. num. 1. Nec ad h. ſuſcipiendam & gerendam judicis decretum requiritur. D. 110. th. 13. n. 1. Vel curator datur à judice. D. 109. theſ. 21. n. 7. Pater ab onere rationum redditionis, inventarii confectionis &c. non eſt immunis. th. 22. n. 6. Non habet teſtamenti factionem filiusfam. D. 148. tit. 1. ∫. 4. th. 9. n. 3.

PECULIUM PROFECTITIUM.

Peculium profectitium quid? Diſp. 109. th. 5. n. 3. th. 31. n. 1. D. 110. th. 15. D. 140.

D. 140. th. 17. n. 1. D. 148. tit. 1. §. 5. th. 1. In totum dependet a voluntate patris. D. 148. tit. 1. §. 5. th. 2. Habere possunt omnes filii & filiæfam. th. 3. A paternis rationibus ejusdem voluntate est separatum, tantum quoad administrationem. thes. 6. n. 1. Pater tam possessione quam pleno dominio retinet. D. 110. th. 16. D. 140. th. 17. num. 3. D. 148. tit. 1. §. 5. th. 6. n. 2. Filius nude detinet & administrat. Disp. 110. th. 17. n. 1. D. 148. tit. 1. §. 5. th. 6. n. 3. Mortuo patre confert. D. 110. th. 17. n. 2. D. 148. tit. 1. §. 5. th. 7. n. 3. Limitatur. D. 110. th. 17. n. 2. De eo nihil donare valet. D. 148. tit. 1. §. 5. th. 6. n. 3. Pater libere quocunque tempore filio auferre & minuere potest. D. 110. thes. 16. n. 1. D. 148. tit. 1. §. 5. th. 7. n. 1. Modo hoc fiat bona fide nec in fraudem creditorum. ibid.

Peculio profectitio cedunt res quas filiusf. vel ex substantia s. re patris, vel ejus intuitu & occasione accepit. Disp. 148. tit. 1. §. 4. thes. 4. n. 3. §. 5. thes. 4. Ex re patris venire quando dicatur? D. 140. thes. 17. n. 4. 5. In dubio quid præsumatur? D. 148. tit. 1. §. 4. th. 4. n. 3. & §. 5. thes. 4. n. 3. An munera quæ a patrinis infantibus baptizatis offeruntur, *das Patengeld*? §. 5. thes. 5. Munus, a patre, cui oblatum, recusatum, a filio postea acceptum. Disp. 48. th. 15. Si quis amici sui, optime de se meriti filiof. rem magni pretii donaret? ibid.

de Peculio profectitio mutuam pecuniam accipiens pater efficaciter filio non obligatur. Disp. 109. thes. 23. num. 4. vid. Actio de peculio.

PECUNIA.

Pecunia, accedente industria hominis, vim suam confert ad fructum pariendum. D. 9. th. 9. n. 4. Gratuita quæ? th. 16. 18. Non obsignata deposita, si adhuc extat, vindicari potest. Disp. 59. th. 17. n. 5. Prædiorum emptioni destinata vel ex prædii venditione redacta, censetur inter res mobiles. D. 7. th. 25. num. 3. D. 25. th. 13. Minorum sine decreto in alium transferri, ac alienari potest. D. 7. th. 44. n. 4. 5. Non est merx, etsi mercibus emendis destinata. D. 100. thes. 22. 23. Vel ex mercibus redacta. thes. 24. 25. Potest assecurari. th. 92. Non est sterilis. th. 97. Tradita, in dubio an mutua vel deposita præsumatur? th. 118. Quibus modis in jure accipiatur? D. 104. p. 1. c. 2. th. 3. Non unde originem, quæ mutuo datur, habeat; sed qui contraxit, si ut propriam numeravit, in obligationibus consideratur. p. 3. n. 18. Pupillaris in emptionem prædiorum collocanda, vel licito fœnori exponenda? D. 116. th. 62. Præsidii causa reposita habetur pro re mobili. Disp. 125. c. 2. th. 15. n. 2. Ut & ad cambium s. fœnori reposita. ib. Numerata comprehenditur sub voce mobilium *die Baarschafft.* D. 111. th. 58. n. 10. Conjugum voluntate mista fit jure proprietatis communis, ejusque commune casuale periculum. th. 59. n. 2. Item quæ ex re allata distracta redacta. n. 3.

Pecuniæ non obsignatæ & depositæ dominium non transit ex die numerationis. D. 59. th. 17. n. 7. Vocabulum ambiguum est. D. 12. th. 27. n. 2. D. 63. th. 15. n. 3. Disp. 135. th. 10. D. 103. c. 2. th. 9. Non alius fructus est quam usura. D. 113. th. 31. n. 8. Majorem fructum qui paciscitur, contra legem vel in fraudem usurarum pacisci videtur. ibid. Appellatione veniunt omnes aliæ res. D. 123. th. 16. n. 6. Bonitate mutata, ad tempus contractus respiciendum. D. 142. §. 1. th. 18. num. 3.

Pecunia aliena qui suo nomine rem emit, non ei, cujus nummi fuerunt, sed sibi & actionem empti, & rei emptæ dominium, si ejus possessio tradita, acquirit. D. 104. p. 3. n. 19.

PECUS.

Pecus æstimatum, pastori pascendum datum, si casu fortuito perierit, ejus periculum est commune. D. 111. thes. 54. n. 5. 13. vid. thes. 43.

PEDAGIA.

Pedagia præscribuntur per tempus immemoriale. D. 138. c. 3. art. 7. thes. 7. n. 6. A transeuntibus exiguntur etiam pro solo transitu, si nempe reparationes adeo difficiles. D. 159. c. 6. thes. 40. num. 3.

PEDELLUS.

Pedellus unde ita appelletur? Disp. 107. th. 3. n. 6. Librum apud se depositum studiose famulo consueto restituens, eo nomine securus est. th. 49. n. 8.

Pedello, studiosum citanti absque literis creditur. th. 46. n. 23. seqq.

PEINLICH.

Verbum *Peinlich* quomodo accipiatur? D. 69. th. 1. n. 3. seqq.

PENSIO.

Pensiones domorum sunt privilegiatæ. D. 16. th. 29. n. 2. 3. 4.

Pensionum omnium in inducenda præsumptione, in præteritum solutarum, triennium servatur. Disp. 138. c. 3. art. 7. th. 3. n. 2.

PER.

Per significationem vocis auget, & integrum seu totum quid significat. D. 138. c. 3. art. 3. th. 2. n. 2.

PERÆQUATIO.

adversus Peræquationem in actione annus unus servatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. n. 2.

PERDUELLIO.

Perduellionis crimen committitur omnibus illis in casibus, quibus quis hostili animo directe aliquid in Principem machinatur. D. 141. th. 17.

Perduellionis suspicionem incurrit, quicunque subditorum nuncium ad hostem mittit. D. 107. th. 22. n. 3.

PERDUELLIS.

Perduellis bona omnia confiscantur. Disp. 85. c. 3. th. 1. Bona confiscata cui acquirantur? th. 2. seqq. Ipso jure tacite fisco acquiruntur, licet in condemnatione ejus mentio facta non sit. th. 5. n. 3. Alienationes post delictum commissum factæ, condemnatione secuta, retro nullæ sunt. th. 5. n. 2.

PEREGRINUS.

Peregrino, habenti heredem, fiscus non succedit. D. 85. c. 3. thes. 16. Secus est in Gallia quoad non mercatores. n. 2.

Peregrinis licitum est bona im- vel mobilia vendere. D. 67. thes. 16. Neque cogi possunt hi, ut bona sua immobilia subditis vendant. n. 2. Secus de Jure Würtembergico. n. 3. seqq.

Peregrinitatis jus hodie plurimis in locis valde immutatum est. D. 74. thes. 23. n. 4. vid. Albinagium.

PERHORRESCENTIA.

Perhorrescentia quid? D. 94. th. 3. seqq.

Perhorrescentiæ causa a causa denegatæ vel protractæ justitiæ diversa est. th. 35. n. 4. Juramentum. vid. Juramentum perhorrescentiæ.

PERICULUM.

Periculum ubi est, ibi & commodum esse debet.

debet. D. 9. theſ. 45. n. 5. In multis caſibus in non dominum transferri poteſt. D. 63. theſ. 26. n. 3. Ubi majus eſt, ibi cautius agendum eſt. D. 68. p. 3. th. 19. n. 3. Pecuniæ, a pupillo ſine tutoris authoritate ſolutæ ad creditorem pertinet. D. 19. th. 66. Nominis ſolum, quod ad mandatarium ex ſingulari cauſa ſpectat, non facit, ut uſuræ ad ipſum pertineant. D. 51. th. 1. Nominis quando pertineat ad mandatarium? ibid. Quod ad aliquem ſpectat, ob culpam, moram, vel ſpeciale pactum, non ſtatim ad eundem transfert ejusdem rei commodum. ibid. Ad quem pertineat in emptione, ubi venditor ſibi dominium, donec pretium ſolutum, reſervaverit? D. 116. theſ. 45. Cujus ſit, ſi res ſimpliciter vendita aut per averſionem? theſ. 46. Rei dotalis, etiam mobilis, ad uxorem pertinet. D. 118. theſ. 45. Rei per nuncium transmiſſæ cui pereat, an mittenti, an illi, ad quem transferenda fuit? Diſp. 107. theſ. 55. Ad emptorem pertinet rei illius, ſi venditor per idoneum nuncium rem venditam mittit; non ad venditorem, licet adhuc ſit dominus. theſ. 55. num. 32. Caſuale non ſemper receptum cenſetur, periculo per conventionem in ſe recepto. Diſp. 111. th. 9. n. 7. Unius ejusdemque rei ad aliquem pertinere in jure affirmatur & negatur. th. 10. Eſt vel culpoſum vel caſuale. theſ. 8. ſeqq. Caſuale quid? theſ. 46. Quod eſt vel naturale quid? theſ. 11. num. 1. 2. 3. Vel caſuale in ſpecie ſic dictum? n. 4. Eſt vel interitus, vel deteriorationis, vel amiſſionis. th. 12. n. 1. 2. 3. Quale veniat præſtandum, cuſtodia promiſſa? theſ. 23. n. 1. 2. 3. Caſuale in ſocietate conjugali an quis in ſe pacto recipere poſſit? theſ. 24. ſeqq. Conventione in ſe recipere regulariter licitum eſt. th. 25. Rerum ab uxore illatarum ſi maritus in ſe recepit, æſtimatio rei peremptæ a communi acquæſtu deducitur. theſ. 26. num. 14. Culpoſum & culpa quomodo accipiatur in ſocietate? theſ. 29. Caſuale vere eſt, quod præcaveri non potuit. theſ. 37. n. 4. Rei ad quem pertinet, illi rei peremptæ pretium non eſt refundendum. th. 56. n. 3. Rerum incorporalium datur. th. 62. n. 1. Rerum dotalium fungibilium pertinet ad maritum. th. 63. Ut & ſpecierum ſ. mobilium ſ. immobilium, venditionis gratia æſtimatarum. n. 8. 9. 10. Secus ſi fuerint taxationis gratia ſimpliciter æſtimatæ. n. 11. Limitatur. n. 12. Aut plane non æſtimatæ. n. 13. Per pactum in ſe recipiens an etiam caſum recepiſſe cenſeatur? D. 146. tit. 6. §. 4. theſ. 9. n. 6.

Periculi vocabulo in jure ſæpe ſignificatur caſus fortuitus. ibid. n. 5. Quid alias denotetur? ibid. Homonymia & paronymia. D. 111. th. 2. ſeqq. Præſtatio in contractibus eſt naturale quid & extrinſecum. th. 20. n. 1. Quod mutari vel eidem aliquid detrahi poteſt. n. 2. Ut & augeri. th. 22. *Caſualis* præſtationem ſi quis promiſerit, *etiam* id, quod vi majori accidit, præſtare tenetur. th. 25. n. 2. Culpoſi præſtationem an augeat rerum æſtimatio? theſ. 41. ſeqq. Ad præſtationem a fructuum præſtatione nulla eſt ſequela. theſ. 50. num. 4. 5. theſ. 56. num. 5. theſ. 63. num. 6.

Periculo caſuali quatenus annumeretur furtum? theſ. 58. n. 1. 2. Suo poſtea navigat, qui debito tempore non navigat. D. 107. th. 44. n. 2.

PERJURIUM.

Perjurium quomodo puniatur? D. 143. theſ. 35. n. 2. Non committitur, ſi facta eſt remiſſio promiſſi ab eo, cui aliquid

quid promissum. th. 36. Limitatur & ampliatur. ibid. Ob superioris prohibitionem, ne scil. promissum præstetur. th. 37. Ob superveniens impedimentum vel a natura, vel a juris dispositione. th. 38. Ob superioris prohibitionem, ne creditor vel stipulator accipiat promissum. th. 39. Ob supervenientem status mutationem. thes. 40. Si juramentum promissorium vi metuque sit extortum. thes. 41. 42. Si dolo sit elicitum. th. 44. Si ex errore præstitum. th. 45. Limitatur. n. 2.

Perjuriis via non est aperienda. Disp. 64. th. 30. n. 3.

PERJURUS.

Perjurus omnem facultatem per juramentum probandi amisit. D. 94. th. 40.

Perjuris præter homines ipse Deus est infestus, calamitatibus ipsos velut a tergo sequentibus. Disp. 103. c. 5. thes. 2. num. 4.

PERMISSIO.

Permissio non omnis, etiam quæ a lege fit, rem facit licitam. Disp. 13. thes. 15. num. 4.

PERMITTERE.

Permittere aliquid, ut extra legis pœnam sit, & aliquid, ut justum, approbare, diversa sunt. D. 13. th. 22. n. 5.

Permittuntur multa ob incorrigibiles hominum mores. n. 6.

PERMUTARE.

Permutare possunt, qui rerum alienandarum potestatem habent. D. 157. §. 3. thes. 10. An tutores & curatores? ibid.

Permutari possunt res omnes in commercio existentes & alienari non prohibitæ. thes. 11. n. 1. Corporales & incorporales. ibid. Mobiles & immobiles. n. 2. Nummi, vel aliæ res fungibiles; sed quatenus? ibid. & num. 3. An species cum genere? thes. 12. An res æstimatæ? th. 13. Quid si unus rem illam habuerit venalem? ibid. An res aliena? th. 14. Quid si de facto data fuerit? num. 2. Non omnes res quæ vendi possunt. th. 15. num. 1. An & quatenus res dotales, feudales, emphyteuticariæ, fideicommisso subjectæ, Ecclesiasticæ & beneficia Ecclesiastica? ibid.

PERMUTATIO.

Permutatio quid? D. 157. §. 3. thes. 1. Est bonæ fidei. §. 2. th. 12. Cur annumeretur contractibus innominatis? §. 3. th. 2. Fit consensu & rei datione ex una parte facta. thes. 3. n. 1. Non contrahitur solo consensu de rebus permutandis. n. 2. Ut perficiatur, sufficit ab uno rem datam esse naturaliter vel civiliter, per constitutum sc. possessorium facta. th. 7. Modo revera sit data, & ejus dominium translatum. th. 8. Quod statim fit, quamprimum dominus rem suam tradit. th. 9. Quomodo differat ab aliis contractibus? th. 16. n. 1. Ab emptione venditione? n. 2. Ab articulo do ut des? th. 17. A donatione reciproca? th. 18. A mutuo? th. 19. Vicina est emptioni venditioni. th. 30. n. 2. Vera est cambium minutum s manuale reale. Coroll. 1.

Permutationis a pacto, nulla re secuta, uterque impune recedere potest. §. 3. th. 3. n. 2. 3. th. 4. An etiam de Jure Canonico? th. 5. An hodierno? th. 6. n. 1. An Würtembergico? n. 2. An Saxonico? n. 3. Ex contractu oritur Actio Præscr. Verbis ex permutatione. Quid sit? th. 24. Est bonæ fidei. th. 30. n. 2. Oritur quamprimum unius datione permutatio fuerit perfecta. th. 25. n. 1. Cui & adversus quem competat? n. 2. Competit non ad rem datam repeten-

petendam, ſed ad dandam rem promiſſam. th. 26. Si reus rem vel plane non, vel alienam tradiderit, ad omne id, quod actoris, qui rem ſuam dedit, intereſt. n. 3. Quid de Jure Würtembergico? n. 5. Quid ſi res promiſſa perierit? theſ. 27. Cauſa rem accipiens præſtat levem culpam. theſ. 27. Res promiſſa cui ante traditionem pereat? ibid. Re promiſſâ peremptâ, an repeti poſſit res data? theſ. 28. Datæ rei periculum ad quem pertineat? th. 29.

Permutatione de contrahenda ſolum pactum de Jure Civ. actionem non parit. ∫. 3. th. 3. n. 2. Rei propriæ res illa quæ parata a conjugibus, quæſtus jure non cenſetur, ſed ei tantum quæſita eſt, pro cujus re permutata fuit. Diſp. 128. c. 4. th. 6. n. 1. Unius datione contracta, ille qui dedit, non obligatur, ſed eligit, an rem repetere, an vero ad implementum contractus agere velit. D. 157. §. 3. theſ. 20. & ∫. 2. theſ. 12. Limitatur. ∫. 3. th. 20. 22. Dans tamen contra tertium rei poſſeſſorem agere non poteſt. th. 21. Accipiens ex d. permutationis cauſa quomodo obligetur? theſ. 23. An pœnitere poſſit? n. 2.

in Permutatione an locum habeat l. 2. C. de Reſc. Vend. §. 3. th. 30. Quid ſi contractus ex una tantum parte impletus? n. 4.

PERNOCTARE.

Pernoctare quid? Diſp. 138. c. 3. art. 3. th. 2. n. 2.

PERPLEXUS.

in Perplexis, ubi utraque extrema ad abſurditatem ducunt, media ſententia eſt tutiſſima. D. 167. th. 6.

PERSONA.

Perſona ſi electa ob ſingularem confidentiam, ad ſucceſſores vel alios non fit extenſio. D. 10. th. 42. n. 2. 10. Levis notæ macula aſperſa quæ? D. 73. th. 23. n. 2. Turpis quæ? D. 87. p. 2. m. 2. th. 16. n. 3. ſeqq. th. 17. Vilis, abjecta & humilis quæ? th. 17.

Perſonæ tota conditio & ſtatus regitur a legibus loci, cui ipſa ſeſe per domicilium ſubjecit. D. 72. th. 69. n. 262.

PERSONALE.

Perſonalia quæ dicantur? D. 59. theſ. 5. n. 6. ſeqq.

PERSUADERE.

Perſuadere plus eſſe quam compelli atque cogi ſibi parere, quomodo procedat? D. 57. p. 2. c. 2. th. 6. n. 8.

PERSUASIO.

Perſuaſio ſimilis eſt metui & compulſioni. D. 139. th. 7. n. 4. Ad malum interdum plus eſt quam violenta compulſio. ibid.

Perſuaſiones doloſæ quandoque plus valent quam compulſiones. D. 55. th. 53. n. 4.

PERTINENTIÆ.

Pertinentiarum nomine quæ veniant ædibus, diverſorio, caſtro, ſtagno, &c. venditis? D. 155. ∫. 1. th. 29. ſeqq.

Pertinentias per ſe non facit cohærentia. th. 27. n. 2. Facit vel lex vel conſuetudo. n. 3. Vel voluntas & deſtinatio patrisfamilias. n. 4. Modo in actum fuerit deducta. n. 5. Quæ interdum præſumitur. th. 28. Quis probare debeat? th. 35. n. 7.

PETITORIUM.

Petitorium abſorbet poſſeſſorium. D. 90. th. 10.

PFALBURGER.

Pfalburger quid ſit? D. 72. th. 41. n. 145. ſeqq.

PHAR-

PHARMACOPOLIUM.

Pharmacopolium an veneat ædibus venditis? D. 155. §. 1. th. 29. n. 4.

PHILOSOPHIA.

Philoſophiæ ad profeſſoratum ſi ſtatuto academico non niſi ſolenniter creatis philoſophiæ magiſtris pateat aditus, an nihilominus Doctori alicui in ſuperiori facultate, qui tamen Magiſterii philoſophici lauream nunquam acceperit, profeſſoratus philoſophicus ſalvo ſtatuto concedi poſſit? Diſp. 160. theſ. 12. n. 5.

PIETAS.

Pietatis cauſa dicitur favorabilior, quam liberorum. D. 70. c. 5. th. 1. n. 5. & th. 3. n. 3.

PIA CAUSA.

Pia cauſa pro exoneratione conſcientiæ per tacitam pupillarem ſubſtituta matrem pupilli excludit. D. 70. c. 5. th. 2. n. 9. & th. 3. n. 5. 6. 7. Præſumitur magis dilecta marito quam uxori. th. 2. n. 9. Collegia habent in bonis adminiſtratorum ſuorum tacitam hypothecam. D. 66. theſ. 94. De Jure Würtemberg. ratione reſidui omnibus creditoribus præferuntur. n. 2.

Piæ cauſæ de Jure Saxonico gaudent perſonali exigendi privilegio. Diſp. 59. th. 38. n. 1. Favor in quantum ſit extendendus? D. 68. p. 3. theſ. 43. n. 2. Relicta usque ad mortem revocari poſſunt. Diſp. 64. theſ. 79. Secus de Jure Hamburgenſi, quo jure naturam pollicitationis habent. n. 2. 3. Quæ dicantur relicta? D. 70. c. 5. theſ. 3. Seu pro ſalute animæ, ut mereatur peccatorum remiſſum, relictum an valeat? th. 4.

Piam cauſam teſtator ſemper prædilexiſſe videtur. c. 5. th. 1. n. 4.

ob Piam cauſam quod relictum eſt, cenſetur ex traditione Eccleſiæ Romanæ animæ ſuæ relictum. n. 5.

Piis uſibus quæ deſtinata dicantur? D. 59. th. 38. n. 4. Vel privilegiatis corporibus in Ducatu Würtembergico non licitum eſt ſubditis bona immobilia vendere. D. 67. th. 15. n. 6. 7.

ad Pias cauſas refertur legatum ſtudiorum gratia, & pauperibus relictum. D. 59. th. 38. n. 3. Legatum valet in teſtamento paterno minus ſolenni, nullis adhibitis teſtibus condito, relictum, de Jure ſcil. Würtembergico. D. 68. p. 3. th. 11. n. 2. 3. Valet de Jure Würtemb. in teſtamento deſtituto relictum. th. 43. Indiſtincte relictum, ſolvi poteſt Hoſpitali. D. 71. th. 17. n. 6. Cenſetur relictum, quicquid pro anima relinquitur. D. 70. c. 5. th. 2. n. 2.

PIGNORATIO.

quæ de veteribus Pignorationibus in R. J. de Anno 1442. ſolennitas requiritur, mercatoribus eſt remiſſa. Diſp. 100. th. 324.

PIGNORARE.

Pignorare alienum pecus, in ſuo agro deprehenſum, de Jure Civili non licet. D. 65. th. 31. n. 1. Secus de Jure Electorali Saxonico. n. 2.

PIGNORATITIUS CONTRACTUS.

Pignoratitius contractus quid? D. 146. tit. 7. §. 1. th. 1. n. 2. Qualis? n. 3. Contrahitur conſenſu & rei traditione. th. 2. n. 1. Celebratur ab iis qui contrahendo ſeſe obligandi poteſtatem habent. th. 3. n. 1. Celebratur de rebus omnibus, etiam incorporalibus & immobilibus. th. 4. n. 1. Quatenus de alienis? n. 2. Quomodo differat ab aliis? th. 5. Celebratur in debiti cujusque ſecuritatem. n. 2.

per Pignoratitium contractum non dominium, sed naturalis rei possessio in accipientem transfertur. th. 2. n. 2.

ex Pignoratitio contr. oriuntur duæ obligationes. th. 8.

in Pignoratitio contr. qualis culpa & diligentia præstanda sit? §. 2. thes. 6. Pactum illud ut debito sua die non soluto, creditor rem oppignoratam justo pretio habeat emptam, subsistit. §. 1. th. 7. n. 10. Sic & illud, ut debitor, debito die conventa non soluto, rem oppignoratam creditori cedat, vendat, in solutum det. n. 11.

PIGNUS.

Pignus quid? Disp. 112. Procem. num. 3. D. 158. tit. 1. th. 9. Est vel publicum vel privatum. D. 158. tit. 1. th. 10. n. 1. Publicum quid? n. 2. Est vel legale quid? num. 3. vid. Hypotheca tacita. Vel prætorium quid? n. 4. Quod est vel judiciale vel prætorium in specie ita dictum. n. 5. Judiciale quid? th. 11. Prætorium in specie quid? th. 12. Ad utrumque quid requiratur? thes. 13. Quomodo hîc realis immissio fiat in nomine? n. 2. Prætorium in specie ita dictum quomodo differat a conventionali? th. 14. Prætorium nec naturaliter a creditore possidetur. n. 1. In eo tantum latam culpam præstat. ibid. Neque exceptione excussionis repellitur. ibid. Quomodo differat a judiciali? n. 2. Judiciale quomodo differat a conventionali? n. 3. Privatum quid? th. 15. Est vel testamentarium vel conventionale. ibid. Tam tacitum quam expressum est vel generale s. universale, & speciale s. singulare. th. 16. n. 1. 4. Generale s. universale quid? n. 2. Est vel simpliciter tale, vel secundum quid. ibid. Simpliciter tale comprehendit omnia bona tam futura, quam præsentia. n. 3. 4. Licet pronomina, mea, sua, sint addita. num. 5. Aut clausula constituti possessorii adjecta. n. 6. Limitatur. n. 7. Corporalia & incorporalia, actiones & jura. th. 17. An jus patronatus? n. 2. Non tantum quæ pleno & directo, sed & ea, quæ utili tantum dominio ad eum pertinent, in cujus bonis pignus generale constitutum. th. 18. Superficiaria & emphyteuticaria. n. 1. Bona extra territorium sita. n. 2. Venalia. num. 3. Corpora pecuniæ, sed quatenus? n. 4. Non vero alienari prohibita. thes. 19. Feudalia. n. 2. Immobilia dotalia non æstimata vel taxationis gratia æstimata. n. 3. Fideicommisso subjecta. num. 4. Ea, quæ non est verisimile quenquam voluisse comprehendere & obligare. th. 20. Secundum quid quodnam dicatur? th. 21. Ejusdem exempla. ibid. Speciale s. singulare quid? thes. 23. Comprehendit sub se accessiones. th. 24. Ea quæ ex re specialiter obligata nascuntur. th. 25. Sed quatenus? ibid. Licet in ipsa oppignoratione illorum nulla mentio facta fuerit. ibid. Quomodo differat a generali? th. 26. Est vel privilegiarium vel simplex. th. 27. num. 1. Privilegiarium quid? n. 2. Ejus exempla & requisita. num. 3. 4. Simplex quid? n. 5. Est vel purum vel conditionale aut in diem constitutum. th. 28. Legale constituitur a lege. th. 29. n. 1. Prætorium a magistratu. n. 2. Testamentarium ultima testatoris voluntate. num. 3. Conventionale solo consensu constituentis & creditoris. th. 30. 31. Etiam nutu & epistola. th. 31. num. 1. Licet hæc neque diem neque consulem contineat. n. 2. Quid si creditor ante acceptationem epistolæ mortuus? n. 3. Clausula hypothecæ a Notario sine partium mandato ex consuetudine addita, non ad ejus constitutionem sufficit. n. 4. Quibus verbis constitui possit? th. 32.

An

An etiam ratihabitione? th. 33. An facto? th. 34. An sola hypothecæ promissione? thes. 35. An magistratus confirmatio vel necessaria vel utilis? thes. 36. Legale & prætorium quinam possint constituere? th. 37. n. 1. Constituunt testamentarium, qui testamenti factionem activam habent. n. 2. Conventionale, qui alienandi potestatem habent. n. 3. Etiam illi, qui dominium habent revocabile, ex parte, directum, utile. n. 4. Etiam usufructuarius, sed quatenus? num. 5. B. f. possessor. n. 6. An tutores & curatores? thes. 38. n. 1. An administratores rerum civitatis? n. 2. An Prælatus Ecclesiæ? n. 3. An Procurator? num. 4. An pupilli, minores, furiosi, prodigi? th. 39. An fœminæ? thes. 40. Constituitur creditoribus, etiam futuris. th. 41. num. 1. Pupillis, minoribus, prodigis sine illorum tutoribus & curatoribus. n. 2. Rectoribus civitatum. n. 3. Forensibus in rebus immobilibus in Ducatu Würtemberg. n. 4. Creditoribus conditionalibus. th. 42. n. 1. Naturalibus & civilibus tantum. n. 2. 3. Illis, quibus perpetua obstat exceptio, sed quatenus? num. 2. Non illi qui creditor non est. th. 43. Non adjecto. ibid. Rem ipsam afficit atque devincit. th. 44. Est accessorium ad principale debitum. th. 45. n. 1. Ab initio sine alio debito constitui nequit. n. 2. v. th. 46. n. 2. Accedit omni debito. thes. 46. Proprio & alieno. n. 1. S. veniat ex contractu s. ex delicto. ibid. Mixto, naturali, & civili tantum. ib. th. 42. n. 2. 3. Conditionali & futuro. th. 46. n. 2. v. th. 45. n. 2. Accessorio, usurarum scilicet. th. 47. Constitui potest uxori pro dote restituenda. th. 47. n. 5. Non pro debito præscripto. n. 6. Si pro debito simpliciter constitutum, etiam pro usuris & expensis constitutum censetur quo effectu? th. 47. num. 2. 3. Si pro sorte duntaxat, addita particula taxativa, constitutum, pro usuris retineri nequit. n. 4. Pro quacunque debiti parte solidum tenetur, & pro toto res singulæ. thes. 55. n. 2. Generale est, quo universitas bonorum pro parte quotitativa oppignoratur. th. 22. Accipere non prohibetur in quorum finibus quis emere prohibetur. thes. 41. n. 3. Creditor, propria authoritate, invito debitore, occupare nequit. th. 49. n. 1. Licet debitor hoc eidem pacto permiserit. ib. Propter aliud debitum, pro quo res illa non obligata est, retineri potest. th. 68. n. 1. Limitatur. ib. Ultima voluntate in re propria quis recte constituit. D. 9. thes. 11. n. 4. Quando stricte accipiatur? th. 23. n. 5. Quando per confusionem extinguatur? Disp. 56. thes. 47. Rei propriæ esse non potest. num. 3. D. 75. thes. 53. n. 6. D. 112. th. 29. n. 2. Ut sibi secundus creditor confirmare possit, sortem cum usuris offerre, & solvere debet. D. 64. th. 58. Quid de Jure Hamburgensi? num. 2. 3. Ut, debito certo tempore non soluto, creditoris lucro cedat, conveniri non potest. D. 11. th. 76. num. 4. Pro integra mercede valet, si uxor redemptori, cui ipsa una cum marito ædes ruinosas communes reficiendas locavit, pro mercede res suas pignori dedit. D. 49. th. 20. Distrahendi, cessante in solutione debitore, creditor, sibique de pretio satisfaciendi potestatem habet. Disp. 116. thes. 49. S. de distrahendo pignore nominatim convenerit, s. non. ibid. Prætorium consequitur missus ex primo decreto in possessionem, quod jus prælationis operatur. D. 101. th. 9. Rei alienæ valet. Disp. 106. concl. 21. D. 115. th. 23. Pro alio debito retineri potest. Disp. 123. thes. 16. seqq.

Ubi

Ubi est, ibi quoque locum habet retentio, sed non contra. th. 19. Conventionale differt a retentione in quonam? thes. 24. Nunquam absque expressa conventione contrahitur. n. 2. Dividitur varie & quomodo? D. 112. th. 5. seqq. Quomodo solvatur vid. voc. Hypotheca. An perimatur per consensum in oppignorationem tertio factam? D. 112. th. 52. Si mercator mercatori obligat, & illud idem alteri postea obliget & tradat, hic potior. D. 100. th. 77. Ad diem constituitur. D. 139. th. 16. n. 3. Capienti pupillo, necessaria est tutoris authoritas. Disp. 146. tit. 7. §. 1. th. 3. n. 2. In securitatem cujusnam debiti constituatur? thes. 5. n. 2. Repetere, debitum offerendo, etiam post 40. annos potest. §. 2. th. 9. Ubi idoneum vel cautio idonea exigitur, traditum pignus necessarium est. D. 158. tit. 1. th. 5. n. 3.

Pignoris causa est individua. th. 55. n. 2. Ad constitutionem infirmandam eadem illi competit exceptio, quæ alicui datur ad principale debitum elidendum. th. 42. n. 2. & th. 46. n. 1. Effectus ratione creditoris consistit 1. in jure rem obligatam persequendi. thes. 48. 2. In jure eand. retinendi. ibid. & thes. 68. An & quando pignus etiam propter aliud debitum retineri possit? th. 68. n. 1. Quid si pignus ipso jure non valeat? n. 2. 3. In jure distrahendi. th. 48. 4. In jure prælationis. ibid. Jus non habet, qui credidit ad rem emendam, in re illa empta, nisi verbis expressis de hypotheca sibi prospexerit. D. 158. tit. 2. thes. 42. num. 2. Licet pupillus crediderit. ibid. Jus remittere præsumitur creditor, qui reddit pignus debitori. Disp. 116. th. 50. Ratione creditor an excusetur, si nuncio falso, debitoris nomine venienti, remque oppignoratam repetenti, pignus tradiderit? D. 107. th. 49. n. 9. seq. Ad dominium pertinet rei periculum per nuncium a creditore pignoratitio transmissæ. thes. 55. num. 21. seqq. Modo sponte transmittens elegerit nuncium idoneum. n. 24. 29. 30. Naturam induere ea res incipit si creditor hypothecæ possessionem sit consecutus. D. 146. tit. 7. §. 2. th. 3. n. 3. Vinculo soluto creditor, qui restituendi facultatem habet, rem oppignoratam in specie restituere tenetur. th. 8. n. 1. Nec præstando interesse liberatur. n. 2. Datio an impediat SCti Macedoniani exceptionem? D. 147. tit. 6. §. 2. thes. 6. n. 4. Confirmat debitum pro quantitate pignoris. ib.

Pignori in dubio res antichretica data censetur. D. 9. th. 23. n. 4. Dari possunt res mobiles. th. 25. n. 4. Res incorporales. th. 26. n. 3. Si singularis res accipitur, majoris, quam debitum, valoris esse solet. D. 66. thes. 91. n. 3. Rem fructiferam creditori dans tacitam ἀντίχρησιν constituit. D. 139. thes. 13. n. 7. In re aliena data creditori jus in re non acquiritur. D. 146. tit. 7. §. 1. thes. 4. num. 2. Annexo de pacto antichretico. vid. Antichresis. *De lege* Commissoria. vid. Lex Commissoria. Datam rem ejus dominus a creditore conducere potest. D. 156. §. 1. th. 23. n. 3.

in Pignus non recidit res legitime alienata & a debitore iterum acquisita. D. 112. th. 56. n. 7.

inter Pignus legale & tacitum an sit differentia? th. 4. n. 3. 4.

Pignore a creditore debitori reddito, ipsum debitum non est remissum. D. 20. th. 17. n. 3. 6. D. 112. th. 54. num. 2. Sed tantum jus pignoris. D. 20. th. 18. Vendito, creditum a creditore non censetur remissum. th. 17. n. 5. Debitori

bitori legato, ipſum debitum vel liberatio non cenſetur legata. n. 7.
ex pignore oritur actio, perſonalis & realis. D. 19. th. 84.
in Pignore prioritas ex una hora vel momento acquiritur. D. 138. c. 3. art. 2. th. 2. n. 5. Creditori addicto luendo biennium ſervatur. art. 7. th. 3. Prætorio an locum habeat actio pignoratitia? D. 146. tit. 7. ſ. 2. theſ. 3. n. 4. In dubio taxationis gratia facta cenſetur æſtimatio. Diſp. 157. §. 2. theſ. 14. num. 2.
in Pignorum locum jam conſtitutorum creditori invito alia, licet æque idonea, obtrudi nequeunt. D. 64. th. 26. Secus de Jure Hamburgenſi. num. 2. 3. v. Actio pignoratitia. Actio hypothecaria.

PIGNORIS DISTRACTIO.

Pignus, nullo pacto adjecto, poſt unicam denuntiationem, & ab hac elapſum biennium diſtrahi poteſt. D. 66. th. 87. Jure Würtembergico trina denunciatio, diebus 10. inter ſingulas interjectis facienda. n. 2. Sub haſta diſtrahendum eſt. num. 3. Ad ſubhaſtationem quando de Jure Würtembergico perveniatur? n. 4. 5. Tempora licitationum arbitraria ſunt. th. 88. n. 3. Jure Würtemb. fiunt per 30. dies Dominicas. n. 5. Quid obtineat de Jure Saxonico, Lubecc. & Hamburg? num. 6. Unum ex pluribus pro lubitu a creditore diſtrahi poteſt. th. 91. De Jure Hamburg. hîc ordo, ut in executione judicati, obſervandus eſt. num. 2. Diſtrahens creditor & exinde inſufficiens pretium accipiens, debitorem de reſiduo tenet devinctum. D. 122. th. 16. n. 1. 6. 7. Nec opus eſt proteſtatione de reſiduo. n. 2. 3. Et hæc reſidui exactio tam in pignore judiciali quam conventionali locum habet. n. 4. Majoris vendens creditor debitori tenetur de ſuperfluo. n. 7.
Pignoris diſtractio nec pacto impediri poteſt. D. 112. th. 49. n. 1. 2. Ex venditione redactum pretium prius in uſuras, & quod ſupereſt demum in ſortem imputatur. D. 122. th. 16. n. 6.

PIGNORIS RELUITIO.

Pignus, creditori adjudicatum, reluendi jus debitor habet intra biennium. Diſp. 66. theſ. 89. D. 64. theſ. 40. Jure Würtemb. ad immobilia reluenda habet annum. D. 66. th. 89. n. 2. Jure Hamburgenſi annum & diem. Diſp. 64. th. 40. n. 2. 3. Quid de Jure Saxonico? D. 66. th. 89. n. 3. Debitor non habet, ſi extraneus pignus emit. n. 4. Secus de Jure Würtembergico. n. 5. Reluendi jus 30. annorum ſpatio non præſcribitur. D. 19. th. 27.

PISCARI.

Piſcandi jus cum reditibus provenientibus pertinet ad territoriorum dominos. D. 159. c. 6. th. 36. n. 5. Et reditus piſcationum diverſa ſunt. Diſp. 166. th. 229. Non ſtatim cuidam conceſſum erit, venatione conceſſa. th. 236.

PISCATIO.

Piſcationum reditus quid denotet? Diſp. 166. th. 231.

PISCIS.

Piſces an debeantur ſtagno & vivario vendito? D. 155. ſ. 1. th. 35.

POENA.

Pœna tunc juſta eſt, ſi eſt delicti pœna. D. 5. diſſ. 2. th. 29. n. 29. D. 6. th. 4. num. 3. Non debet major vel minor culpâ exiſtere. D. 66. theſ. 18. num. 4. Quæ dicatur criminalis noſtris moribus? D. 6. th. 1. n. 4. Quæ Jure Civili?

vili? ibid. An & quando remitti possit? vid. Remissio pœnæ. Capitalis in pecuniariam converti non debet. D. 6. th. 4. n. 3. Quandoque differenda est. th. 10. n. 3. Capitalis nunquam ex sola confessione, ubi non constat de corpore delicti, irroganda est. D. 55. th. 50. n. 5. Quandoque inter fiscum & partem læsam dividitur. D. 85. c. 3. th. 12. n. 3. seqq. Ex popularibus actionibus regulariter actori tota relinquenda est. th. 13. Ad fiscum pertinet, si contractus contra prohibitionem legis factus. th. 14. Si eidem pœna a contrahentibus adjecta. n. 2. Si res litigiosa, vel favore publico alienari prohibita alienetur. n. 3. 4. Ordinaria rarissime mitigatur ob solam iram vehementissimam. D. 92. th. 43. Ut & ob iram levem. th. 44. Secus si fuerit justa. th. 45. Albi corrupti tota actori cedit. D. 53. thes. 3. Est arbitraria. D. 26. th. 7. Nulla corporis afflictiva infligenda matri, antequam enixa. D. 25. th. 4. Etsi partui non vicini, & novissime conceperit. ibid. Mortis nunquam ob parricidium ex sola culpa etiam latissima commissum irrogatur. D. 116. th. 111. Ibi non potest esse justa, ubi nulla culpa est. Disp. 113. thes. 58. n. 2. Quæ majorem emendationis spem habet, præferenda. D. 141. th. 77. Sit delicto æqualis. th. 80. Omnis si justa est, est peccati pœna. D. 120. thes. 35. n. 5. Ob delictum vel ex injuria judicis uni sociorum imposita, non est debitum sociale vel commune. D. 128. c. 5. th. 11.

Poenæ æstimatio multum prudentiæ & æquitatis desiderat. D. 12. th. 38. n. 14. D. 69. th. 17. n. 7.

Poenam corporis afflictivam judicialis cognitio & sententia præcedere debet. D. 69. th. 2. n. 9. seqq. Mortis in aliam mitiorem convertere aut plane reis omnium criminum indistincte gratiam facere non potest Princeps, nec vi absolutissimæ potestatis. D. 119. thes. 19. Cogitationis nemo patitur. D. 139. th. 6. n. 9. Contumaciæ pecuniariam ipsi procuratores solvunt, nec illam jure ab actionis domino repetunt. D. 26. th. 13. Proprii delicti quisquis subit. D. 137. th. 30. n. 17. Leges facto constituentes, eo ipso illud factum culposum pronunciare, illudque simul prohibere censetur, licet expresse illud non prohibeant, sed a conditione facti secuti incipiant. D. 113. th. 39. n. 3. Legibus divinis impositam an Princeps possit remittere? D. 165. th. 108.

ad Poenam carceris debitor se obligare potest. D. 113. th. 21. n. 4. Mortis vel aliam corporalem nemo se sua conventione obligare potest. th. 22.

inter Poenam & delictum debet esse justa æqualitas. D. 6. th. 4. n. 3.

Poenâ reos promiscue eximentes consuetudines damnantur. th. 5. n. 1. Quando & quanam coerceatur conatus? D. 139. th. 6. n. 9. Extraordinaria stellionatus punitur, literas sibi commissas tædio viæ vel alia ex causa abjiciens. D. 107. th. 52. n. 7. 8.

a Poena ordinaria non facile recedatur propter scandalum. D. 6. th. 12. n. 2. liberandi jus pertinet ad jus Majestatis. D. 164. th. 103.

in Poena remittenda ac mitiganda quænam sit Judicis potestas? D. 165. thes. 107. Inusitata & singulari suspendenda triginta conceduntur dies. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 12.

sub Poena infamiæ an quis se obligare possit? D. 113. th. 22. n. 2. 3.

Poenæ, crescentibus delictis, crescere debent. D. 66. th. 14. n. 3. Interpretatione legum molliendæ sunt potius, quam exasperandæ. D. 75. th. 78. n. 3. Civiles & criminales quomodo olim & ho-

hodie dicantur? Disp. 141. thes. 76.
Poenarum determinatio est ex Jure Civili, quæ diversis in locis diversa est. D. 69. præf. n. 6. 7. Usuræ post moram non debentur. D. 113. th. 79. n. 7.
Poenas injuriæ & fraudis metui, Reip. interest. th. 27. n. 7. Ex jure civili descendentes an Princeps remittere possit? D. 165. th. 105.
ad Poenas legales & judiciales delinquendo se obligare possunt prodigi, pupilli, pubertati proximi & minores, etiam absentibus & non consentientibus illorum tutoribus vel curatoribus. D. 113. th. 13. n. 3.
in Pœnis infligendis liberorum ratio haberi debet. D. 12. th. 38. n. 10. Quod præprimis in Ducatu Würtemberg. observatur. ibid. Non capitalibus judex summam emendationis reorum rationem habere debet. n. 12. Arbitrariis & judicialibus Judex hoc observare debet, ut justa sit proportio inter culpam & pœnam. D. 113. th. 24. n. 2. Distribuendis utrum leges in arithmetica, an in geometrica proportione fundentur? Disp. 165. thes. 111.

POENA CONVENTIONALIS.

Pœna conventionalis quid? D. 113. th. 3. A Doctoribus appellatur conventum interesse. th. 29. n. 2. Est varia. th. 4. Varie conventionibus adjicitur. th. 5. Licita est. th. 6. De Jure Civili, Canonico & Consuetudinario. th. 7. Utilis sæpe maxime creditori. thes. 12. n. 2. Constituitur conventione partium. th. 8. n. 1. Et quidem vel stipulatione ib. Vel pactis, contractibus in continenti adjectis. n. 2. Sive sint bonæ fidei, sive stricti juris. n. 3. Excepto mutuo. n. 4. v. th. 44. n. 6. th. 54. n. 3. 4. th. 55. Nudo pacto promissa Jure Romano naturaliter tantum debetur. th. 8. n. 5. secus moribus nostris. n. 6. Stipulatione quomodo & quibus verbis promittatur? thes. 9. Pacto quomodo constituatur? thes. 10. An tacite constitui possit? num. 23. Pœnitentialis in contractibus mutuis ex utraque parte obligatoriis plerumque ex utraque parte promittitur. th. 16. n. 1. Potest tamen etiam ab una tantum parte. num. 2. Ita debet esse comparata, ut principale negotium, honestum sc. & possibile, non vitiet. th. 19. n. 5. 6. 7. Cujus sit quantitatis? th. 23. seqq. Moderata & culpæ proportionata sit ex Moralistarum sententia. th. 23. n. 1. Jure Rom. certum modum & terminum ratione quantitatis non habet. th. 24. Valet cujuscunque sit quantitatis, quæ tantum ad coercendum promissorem, qui promissa non præstat, constituitur. th. 25. n. 3. 4. Licet duplo, triplo, quadruplo plus quam prior promissio comprehendat. th. 26. Nec refert, quocunque modo & quibuscunque verbis addita. th. 27. Sive ab initio statim certa summa determinata, sive per verba multiplicativa e. g. dupli ejus quod in prima promissione continetur. ib. Valet, cujuscunque sit quantitatis, ob indemnitatis creditoris tantum, loco ejus, quod interest, promissa, si prior conventio incertum quid continet. th. 28. Aut si certi aliquid continet. thes. 29. Legitimi usurarum modi excessivá eatenus, quatenus est excessiva, vitiatur & pro invalida habetur. th. 30. n. 10. & thes. 32. n. 3. Quantitatis præstationem continere & usurarum modum excedere potest, si quis sub ea promisit, laudo arbitri stare. th. 33. n. 4. 5. 6. In casum pœnitentiæ emptionis propter pretium non solutum resolutæ promissa taxationi & modo usurarum non subjacet. th. 33. n. 6. & thes. 34. An valeat Jure Canon. ultra id quod credito-

ditoris sive stipulatoris intereſt? th. 35. Differt a pœna legali, judiciali & testamentaria. th. 36. n. 3. 4. Ab uſuris promiſſis. th. 37. num. 3. Ab eo, quod intereſt. n. 4. Ab arrha. n. 5. A pignore. n. 6. Non eſt ſpecies intereſſe, ac in ejus locum addita, ſed exigi poteſt etiam ab eo, cujus, ut conventis ſtetur, nihil intereſt. thes. 27. n. 4. In fraudem uſurarum addita videtur, ſi illa pro uſuris vel earum vice ultra licitum uſurarum modum eſt promiſſa. th. 30. n. 5. ſqq. Uſuris legitimis major non tantum in mutuo, ſed & in aliis contractibus & obligationibus in caſum debiti ſua die non ſoluti valide addi non poteſt. th. 31. An in locatione quoad ſolutionem mercedis? n. 9. An a venditore? n. 3. ſeqq. Sive ſtipulator hujus pœnæ ſit ſolitus fœnerari ſive non. thes. 32. n. 1. Sive pœnam exceſſivam explicite ſ. implicite quis ſit ſtipulatus. n. 2. Legitimis uſuris major, etiam facti promiſſioni, in fraudem uſurarum legitimarum addita, ad earundem modum reducenda. th. 33. Quando? ibid. In fraudem legis addita non videtur, ſi quis Titio 100. & niſi dederit ſibi 200 ſtipulatus ſit, & valet. th. 34. n. 5. Impoſſibilibus & inhoneſtis factis eum in caſum, ſi non fiant, ſubjecta, eſt ipſo jure nulla. th. 48. n. 6. Non tollit pœnam lege vel jure in eundem caſum definitam. th. 62. n. 7. Conſtitui poteſt regulariter ob quodcunque promiſſum non impletum. th. 43. Sive publicum ſive privatum. n. 1. 2. Privatum ſive ſit nudum. n. 3. ſeqq. Quod ſtipulatio pœnalis non reddit non nudum. n. 8. Sive non nudum ſive veſtitum th. 44. Ut in pactis contractibus adjectis. n. 2. In pactis legitimis, donatione, conſtituto. n. 3. Promiſſum ſive ſit faciendi ſive rerum vel dandi. thes. 48. & 53. Sive factum proprium ſive alienum quis promiſerit. th. 48. n. 5. Modo ſit natura poſſibile & honeſtum. ibid. & th. 52. Addi non poteſt facto impoſſibili ſive turpi. th. 48. n. 6. Nec refert, factum malum & turpe quod in promiſſione continetur ſive tale ſit in ſe & ſua natura, ſive legis diſpoſitione. th. 49. Sive factum turpe expreſſe & directe promiſſum fuerit, ſive per conſequentiam tantum & implicite. th. 50. Quid ſi rei impoſſibilis nomine negative quis pœnam ſtipulatus, an valeat ſtipulatio? th. 51. Addi poteſt cautioni de ſe in judicio ſiſtendo. th. 52. n. 2. Etiam in cauſis criminalibus. ib. An in promiſſione quantitatis vel ſimilis rei fungibilis? th. 53. n. 4. th. 55. Sententia negativa. th. 53. n. 5. Affirmativa. th. 54. Modo legitimum uſurarum modum non excedat. th. 31. th. 54. n. 2. An ſponſalibus? th. 45. Sententia affirmativa. n. 2. ſeqq. Negativa de Jure Civili & Canonico. th. 46. De conſuetudine Galliæ. th. 47. n. 8. Ubi jus Civile obſervatur, ibi conventio pœnalis ſponſalibus addita nulla eſt, ſed ſponſalia non vitiantur. ibid. Sententia affirmativa *moribus* noſtris recepta. th. 47. In contractu emptionis & venditionis tam ex parte emptoris quam venditoris. th. 44. n. 4. th. 53. n. 3. In locatione conductione th. 44. n. 4. In emphyteuticario contractu & ſtipulatione. ib. In mandato, ſocietate, depoſito, commodato, pignore, permutatione. n. 5. mutuo. n. 6. th. 31. th. 54. n. 3. 4. th. 55. In promiſſione dotis conſtituendæ & reſtituendæ. th. 44. num. 6. In tranſactionibus & compromiſſis. n. 7. In fœderibus, induciis & pacificationibus. th. 43. n. 2. An in caſum ſolutionis, debito tempore non ſecutæ? th. 54. th. 55. n. 3. An in caſum pœniten-

nitentiæ sive resolutionis contractus? th. 55. n. 4. Addi non potest in sponsalibus impuberum. th. 47. n. 9. Debito usurarum in casum retardatæ solutionis. th. 57. Limitatur. n. 2. An annuis reditibus? n. 3. Factis inhonestis eum in casum si admissa fuerint, addita valet. th. 51. n. 6. An subsistat, si promissum, cui illa addita, nullum & jure non valet? th. 56. In casum pœnitentiæ licet addita sit, promissor tamen pœnitere & a priori conventione, invita altera parte recedere non potest. th. 65. Nisi natura prioris conventionis pœnitentiam admittat. n. 1. seqq. th. 66. Aut expresse inter partes hoc fuerit actum. th. 65. num. 9. Conditionem & naturam conventionis, cui adjecta non mutat, nec contractum priorem, sua natura irrevocabilem, facit revocabilem. th. 65. n. 3. th. 66. n. 2. 3. Non statim, inita pœnali conventione, debetur, sed tunc demum, si casus ille & conditio extiterit. thes. 67. Quando casus & conditio existere videatur? thes. 68. Quid si affirmative pœna fuerit promissa? num. 3. Quid si negative? th. 69. Quando casus sive conditio facti sive dationis, sub qua negative pœna promissa, existere videatur? thes. 70. Distinguendum an illud, in cujus defectum pœna est promissa, etiam efficaciter debeatur? ib. Quid si præstatio debiti voluntati debitoris relicta? num. 5. An efficaciter non debeatur? thes. 71. Et quidem an naturaliter tantum debeatur? n. 2. seqq. An plane non debeatur? th. 72. 73. Si promissor promissum non in totum, sed pro parte tantum impleverit, an tota, an vero pro parte tantum committatur? th. 74. An tota committatur si mortuo promissore promissum a quibusdam heredibus, sed non ab omnibus & in solidum impletum fuerit? n. 2. 3. Exigi non potest, si promissor a priori promisso liberatus. th. 75. n. 2. Compensatione, confusione, acceptilatione. &c. n. 2. Novatione. n. 3. Quæ sine expressa conventione in novatione non censetur repetita. ib. Re, sub illa promissa casu perempta. n. 4. Si promissor promisso satisfacere impeditus. ib. Modo culpa vel mora non præcesserit. n. 5. Si promissor non implens ob aliam justam causam a culpa excusatur. th. 76. Licet illa causa supervenerit vel præcesserit. n. 4. Modo tempore promissi vel pœnæ conventæ de ea non constitit. n. 7. Si quis sub pœna promisit, se curaturum, ut alter quid det vel faciat, & alter hoc non præstiterit. th. 77. n. 2. 3. Commissa qua actione petatur? thes. 79. Nullo gaudet privilegio, licet principale promissum sit privilegiarium n. 6. In casum pœnitentiæ tam ex parte venditoris quam emptoris bene constitui potest, non attento usurarum modo. D. 155. §. 2. th. 24.

Pœnæ conventionalis nomine promitti possunt res omnes. Disp. 113. th. 18. Corporales & incorporales. num. 1. Futuræ & præsentes. num. 2. Mobiles & immobiles. ib. Propriæ & alienæ. num. 3. Facto. th. 19. 48. seqq.

Pœnam conventionalem ut promittat, nemo invitus compelli potest. th. 12. n. 1. Limitatur. n. 3. Qui promittere possint? thes. 13. An minores & pupilli? n. 3. sqq. Tutores & curatores. th. 14. n. 1. Procuratores. num. 2. An & quando hæc a procuratore inita pœnalis conventio domino præjudicet? num. 3. Non tantum debitores principales, sed & debitores & similes debitores accessorii. thes. 15. n. 1. Ampliatur. n. 2. Qui veri debitores non sunt. n. 3. Una tantum pars in contracti-

tractibus mutuis sive ex utraque parte obligatoriis. th. 16. n. 2. An petere velit, an ex priori obligatione efficaci rem promissam, & in obligationibus facti, interesse creditoris, etiam post moram, est electio. th. 63. In obligationibus facti regulariter non utrumque simul, sed alterum tantum peti potest. th. 64. Limitatur. num. 2. seqq. Qui stipulatur, id facit, non quo minus sed quo magis adimpleatur conventio, cui ipsa additur. th. 65. n. 4.

ad Pœnam conventionalem non requiritur, ut illud promissum, cui illa accedit, sit in obligatione. th. 40. num. 6. Usurarum & pœnarum legalium modus non est extendendus. th. 27. n. 8. th. 30. n. 1. 2. Nisi pœna conv. in fraudem legitimarum usurarum fuerit adjecta. th. 30. n. 2. Quando in fraudem usurarum addita videatur? num. 3. 4. th. 33. Requiritur, ut constituatur 1. partium voluntate. th. 36. 2. ad promissorem coërcendum. th. 37. 3. si promissum, cui illa subjicitur, non impleverit promissor. th. 38. Etiamsi aliquid implicite & indirecte atque tacite promissum videatur. th. 39. th. 51. n. 3. Maxime si illud, quod positum in conditione, alia ex causa debeatur. th. 40. Quid si id, quod est in conditione, ex alia causa non debeatur? n. 4. sqq. 4. Et quidem sua culpa. th. 58. & th. 75. n. 1. Quis cum effectu non tenetur, si per adversam partem omnia non fuerint servata. th. 76. n. 6.

Pœnâ conventionali promittitur creditoribus, quibus aliquid debetur. th. 17. n. 1. Interdum illis, quibus nihil debetur. n. 2. Uxoribus a marito in securitatem dotis restituendæ. num. 4. Prior obligatio sive promissio non novatur. thes. 59. Sive sit adjecta tanquam accessio prioris debiti. num. 5. Sive quodammodo loco prioris debiti vel promissi. th. 60. Tam quoad obligationes seu promissiones rerum. th. 61. Quam facti. thes. 62. Quid si conditio pœnæ adjectæ hoc in casu extiterit? n. 3. seqq. Commissâ, an mora & culpa, præstatione promissi, ejusque impletione purgari possit? th. 78.

pro Pœna conventionali non competit tacita hypotheca. D. 158. tit. 2. th. 59. num. 3.

sub Pœna qui factum promisit, is à pœna non liberatur, licet ante moram interesse offerat. D. 113. th. 69. n. 3.

Pœnarum usuræ post moram non debentur. th. 79. n. 7. v. plura voc. Mitigatio pœnæ.

POENALIS.

Pœnalis stipulatio an sponsalibus addi possit? D. 11. th. 50. D. 113. th. 11. n. 5. th. 45. seqq. Stipulatio quæ? D. 11. th. 70. n. 4. Disp. 113. th. 11. num. 4. Conventio a procuratore inita an & quando domino præjudicet? Disp. 113. th. 14. n. 3. Stipulatio a conditione incipere potest. thes. 40. Modo de hac paciscentium voluntate & intentione, quod promissoris coercendi gratia aliquid promittere voluerint, constet. th. 41. num. 1. *Vel ex* pœnæ vocabulo, vel aliunde ex aliis circumstantiis. num. 2. 3. 4. Alias secus est, & stipulatio non est pœnalis sed simplex conditionalis. th. 42. Conventio priorem contractum non mutat, neque eidem directe majorem vim addit. th. 66. n. 2. 3. Limitatur. n. 4.

Pœnali stipulatione prior obligatio sive promissio non novatur. th. 59. Sive sit adjecta tanquam accessio prioris debiti. num. 5. Sive quodammodo loco prioris debiti. thes. 60. Tam quoad obligationes sive promissiones rerum. th. 61. Quam facti. th. 62. Quid si conditio pœnæ adjectæ hoc in casu extiterit? n. 3. seqq.

in Pœnali conventione pœnæ vocabulum omitti poteſt. th. 11.

Pœnalia non tollunt remedia rei perſecutoria. D. 146. tit. 1. th. 6. n. 8.

in Pœnalibus extenſio locum non habet. D. 11. th. 152. n. 3.

POENITENTIA.

Pœnitentia debet ſubſequi delictum, quod eſt commiſſum in vehementi ira, vel ebrietate, ſi ordinaria poena ceſſare debet. D. 92. thes. 41. n. 3. 4. 5. Eatenus illius reſpectu locum habet, quatenus alteri non eſt jus quæſitum. Diſp. 107. th. 65. n. 6.

Pœnitentiæ ratione inter contractus nominatos & innominatos nulla eſt differentia. Diſp. 58. th. 14. n. 7. Juſta cauſa præcedens ignorata & ſuperveniens ſibi invicem comparantur. D. 11. th. 157. n. 2.

Pœnitentiâ ſolâ injurians nocens eſſe non deſinit. D. 89. th. 11.

POENITERE.

Pœnitere eatenus non poteſt, quatenus quis obligatus. D. 107. th. 66. num. 3. Quæ regula etiam in contractibus locum habet. ib. Quis poteſt tamdiu & in tantum, quamdiu & in quantum quis non eſt obligatus. D. 58. th. 14. num. 7. Non poteſt in innominato contractu ille, qui rem accipiendo ſe obligavit. ib. An quis poſſit ſub diſpendio arrhæ in negotio, cui illa acceſſit? D. 11. thes. 100. ſeqq. Aut ſi pœna in contractu addita fuerit, a contractu illo? D. 113. th. 65. 66. Licet in emptione, in ſcriptis celebranda, antequam ſcriptura fuerit perfecta. D. 11. th. 102. In pacto de locatione contrahenda. ib. Non licet ex eo, quod quis arrham dederit. n. 4. In quocunque negotio, per ſe conſiderato, non licet, nec ab illo ſub arrhæ jactura recedi permiſſum eſt. thes. 103. num. 4. thes. 105. Non licet in contractibus perfectis uni parti, altera invita, nec ſub jactura arrharum. thes. 109. An in conventionibus conditionalibus, pendente conditione, ſub diſpendio arrharum liceat? th. 119. ſeqq. Hoc in caſu Jure Wurtemberg. pœnitere licet. th. 119. n. 7. & thes. 121. num. 2.

Pœnitendi facultati in ultimis voluntatibus renunciari non poteſt. Diſp. 74. th. 42. num. 6.

POLLICITATIO.

Pollicitatio nuda clientis ad palmarii conſtitutionem non ſufficit. Diſp. 108. th. 34. n. 3. Maxime incerti palmarii. ib. Legitima, ſponte, nimirum Deo, & Reip. ob cauſam facta, obligationem & actionem producit. D. 136. th. 20. num. 3.

ex Pollicitatione an & quatenus & in quantum heredes pollicitantis obligentur? n. 3. ſeqq.

PONTIFEX.

Pontifex ſibi injuſte arrogat Monarchiam circa ſacra & clericos. D. 72. thes. 8. Quam poteſtatem Confeſſioni Auguſtanæ addicti non agnoſcunt. num. 28.

PORTA.

Portarum & murorum violatio capitalis eſt. Diſp. 52. th. 49. Ut & tranſcenſio. ibid.

POSITIO.

Poſitio unius non ſtatim eſt excluſio alterius in non prohibitis. Diſp. 11. th. 60. num. 2. Diſp. 113. thes. 19. num. 4. Præſertim ubi unum exprimitur ratione frequentioris uſus. D. 113. thes. 19. num. 4.

POSSESSIO.

Poſſeſſio facti eſt. D. 58. th. 23. num. 8. D. 122. thes. 24. n. 5. Non tantum natu-

naturalis, ſed & civilis transfertur in eum, cui ita res data, ut ipſe rem tanquam ſuam retineat. Diſp. 11. th. 90. num. 3. Corpore & animo acquiſita, ſolo animo retineri poteſt. Diſp. 72. thes. 42. num. 149. Ab infante quandoque ſine tutore autore acquiri poteſt. D. 58. th. 23. n. 8. Quid? Diſp. 125. c. 2. th. 2. Immobilium excludit ſuſpicionem fugæ & metum latitationis. c. 4. th. 9. In rem actionem adverſario parit. D. 106. th. 6. num. 4. Animo & corpore acquiritur. Diſp. 122. th. 24. num. 5. Sua nemini ſine cauſæ cognitione extrajudicialiter auferri debet. D. 123. th. 15. n. 2. Et per illam dominium acquiritur corpore & animo, neque per ſe corpore neque per ſe animo. D. 135. th. 15. n. 4. Naturalis quid? D. 140. th. 27. n. 4.

Poſſeſſionis antiquitas ex una ſaltem hora acquiritur. Diſp. 138. c. 3. art. 2. thes. 2. n. 6. Ad continuitatem probandam neceſſe non eſt ſingula temporum momenta probare. art. 1. thes. 2. num. 12.

in Poſſeſſionem bonorum etiam mittuntur creditores conditionales. D. 106. concl. 42.

Poſſeſſione privatur reus, ſi ſe alieno nomine poſſidere dixerit, actor vero contrarium probaverit, in pœnam mendacii. D. 106. th. 10. n. 6. Licet rem ſuam non demonſtraverit. ib.

ex Poſſeſſione eſſe dicitur actio realis, quatenus ſcil. ut intentanda & inſtituenda conſideratur. th. 6. n. 4.

POSSESSOR.

Poſſeſſor bonæ fidei omnes fructus percipiendo ſuos facit, ſ. ſint naturales ſ. induſtriales, quamdiu manet in bona fide. Diſp. 19. th. 23. Si in mala fide eſſe incipit, fructus amplius ſuos non facit, ſed omnes re evicta reſtituere tenetur. ib. Retinet jure hereditatem evictam, donec ſibi de expenſis ſatisfactum. D. 36. th. 17. Licet expenſæ illæ effectu non fuerint utiles, & res caſu perierint. ib. In Rei vindicatione de fructibus conſumptis non tenetur. Diſp. 37. th. 3. Licet inde locupletior factus. ib. An & quatenus domini loco ſit? D. 135. th. 21. Civilis in dubio dominus præſumitur. D. 106. thes. 16. n. 3. Immobilium nec ſatisdare, nec bona expreſſe hypothecæ ſubjicere compellitur. Diſp. 53. th. 7. D. 116. th. 8. D. 118. th. 4. D. 125. c. 4. th. 9. ampliatur. D. 27. thes. 16. D. 116. th. 8. Immobilium & illius procurator judicio ſiſtendi cauſa nec fidejuſſoribus, nec bonorum illorum oppignoratione vel juratoria promiſſione cavere tenetur, ſed nudæ relinquitur promiſſioni. D. 27. th. 10. D. 125. c. 4. th. 10. Diſp. 119. thes. 9. Nec bona illa tacitæ hypothecæ ſunt obligata. Diſp. 27. thes. 10. D. 125. c. 4. th. 9. num. 5. Licet dictus poſſeſſor ſit obæratus, aut bona illa creditoribus jam obligata. D. 27. th. 16. Diſp. 116. th. 8. Aut de illis ſit lis aut controverſia. D. 27. th. 16. Immobilium dicitur tam ex rerum illarum detentione, quam ex jure quod in re ille habet in cautione judicio ſiſti. D. 27. th. 13. Cui annus reditus ex rebus immobilibus debetur, & rerum pretioſarum a cautione judicio ſiſti liberatur. thes. 17. Immobilium quandoque poſſeſſionem ſuam & jus quod in rebus illis habet, probare debet. D. 125. c. 4. th. 12. Qui plane rei non eſt, nec authorem nominare poteſt, nec poſſeſſorem demonſtrare tenetur. Diſp. 110. th. 6. n. 2. Bonæ fidei, rem alienam juſto titulo comparans, perceptione fructus ſuos facit revocabiliter, conſumptione irrevocabiliter. D. 104. p. 2.

p. 2. c. un. th. 18. n. 3. Si ex consumptis locupletior factus, an domino de hisce non teneatur? n. 4. & th. 19.
in Possessoris bonæ fidei fructuum perceptione computatio temporis naturalis locum habet. D. 138. c. 3. art. 1. th. 4. n. 2.
pro Possessoribus immobilium non habentur, quibus ex rebus immobilibus annui debentur reditus. D. 27. th. 17.

POSSESSORIUM.

Possessorium & petitorium tractari debent coram eod. judice. D. 90. thes. 14. 15. Et petitorium an cumulari possint? th. 16. 17.
Possessorio solo intentato judex de petitorio pronunciare non potest, & vice versa. th. 11. 12. 13.
Possidere suo nomine quid, & qui possideant? D. 106. thes. 7. n. 2. Suo nomine quilibet, quod tenet, præsumitur. th. 10. n. 4.
Possedit qui vel momento, agit publiciana. D. 138. c. 3. art. 1. th. 2. n. 5.
Possident alieno nomine qui? D. 106. th. 7. n. 3. An sequester? n. 5. seq. An usufructuarius, emphytevta, superficiarius, creditores pignoratitii? n. 8. An maritus? th. 9. n. 3.
Possidens suo nomine non authorem nominat. thes. 7. n. 2. Sed ipsi, a quo causam habet, litem denunciat, ut adsit liti. ib.
Possessum quantum est, tantum præscriptum. D. 159. c. 4. th. 13. n. 5.

POSTA.

Postarum jus ad Imperatorem pertinet. D. 166. th. 137.

POSTHUMUS.

Posthumus quando jura sibi reservata consequatur? D. 25. th. 3.
Posthumorum appellatione tam filii posthumi quam cæteri liberi posthumi veniunt. D. 168. th. 4. n. 2.

POSTLIMINIUM.

Postliminium regulariter nullum est rerum mobilium, ab hostibus tamen recuperatæ, an restituendæ? Disp. 118. thes. 98.

POSTULARE.

in Postulando septendecim requiruntur anni. D. 138. c. 3. art. 7. th. 5. n. 2.

POTEST.

verbum Potest potentiam & facultatem importat. D. 103. c. 2. th. 6.

POTESTAS.

pro Potestatis plenitudine nemini aliquid de jure auferri potest. Disp. 159. c. 6. th. 45. num. 1. Limitatur. n. 2.
in Potestate plurium unus idemque esse potest. D. 140. th. 15. n. 2.

PRÆCEDENTIA.

Præcedentia ubi sunt expressa & determinata, sequentia vero generalia, tunc præcedentia determinant, ac declarant sequentia, dubia vel ambigua. D. 20. th. 41. n. 4. D. 83. th. 10. n. 4.
ex Præcedente interrogatione verba & facta sequentia interpretationem recipiunt. D. 83. th. 10. n. 4.

PRÆCIPUUM.

Præcipuum liberis relinquere, quibusdam in locis parentes prohibentur. D. 77. p. 1. th. 57. n. 6. Conjugis non impedit, quo minus æs alienum, ex ejusmodi causa contractum, dicatur sociale. D. 4. th. 19. n. 9.

PRÆDA.

in Præda regulariter sunt mobilia, ab hostibus non in ipsa fuga, recuperata. D. 54. th. 49.

PRÆDICATA.

Prædicata ſequentia non ſemper ad omnia præcedentia ſubjecta referenda. D. 77. p. 2. reſol. 7. num. 18.

PRÆGNANS.

Prægnans non pœna corporis afflictiva afficienda, nec torturæ ſubjici, nec terreri debet, etſi partui non vicina aut noviſſime conceperit. Diſp. 25. th. 4. An vero relegari poſſit? ib. n. 4.

PRÆJUDICIUM.

Præjudicium quid? D. 60. th. 3. n. 2.

PRÆLATUS.

Prælatus Eccleſiæ an & quatenus hypothecam poſſit conſtituere? D. 158. tit. 1. th. 38. n. 3. Quilibet loca ſibi ſubjecta ſemel in anno inviſere debet. D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. n. 2.

Prælato, vacanti Eccleſiæ, in eligendo tres menſes obtinent. art. 6. thes. 2. num. 3.

PRÆMIUM.

Præmiis in diſtribuendis utrum leges in arithmetica, an in geometrica proportione fundentur? D. 165. th. 111.

PRÆPOSITIO.

Præpoſitio regulariter, quia facti eſt, non præſumitur. D. 129. th. 68. n. 7.

PRÆPOSITUS.

ex Præpoſiti negotiatione & actibus quatenus præponens teneatur? D. 104. p. 3. n. 28. 29.

PRÆSCRIBERE.

Præſcribere quis poteſt in alieno territorio jura ſuperioritatis. Diſp. 159. c. 4. th. 14. num. 4.

Præſcriptum tantum, quantum poſſeſſum. c. 4. th. 13. n. 5.

in Præſcribendo dominio a die interpoſiti decreti ſecundi triennium ſervatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 3. n. 2.

Præſcribit nunquam poſſidens bona abſentis de cujus morte non conſtat. D. 116. th. 109.

Præſcribuntur Regalia tempore immemoriali. D. 6. th. 3. n. 1. D. 166. th. 274. ſeqq. Ut & jus aggratiandi. D. 6. th. 3. num. 1. Res mobiles triennio, immobiles inter præſentes 10, & inter abſentes 20. annis. D. 65. th. 29. num. 1. Jure Saxonico Elector. mobiles uno anno, 6. ſeptimanis & 3. diebus; immobiles vero 31. annis, 6. ſeptim. & 3. diebus. n. 2. 3. Res civitatum 100. annis. th. 30. Jure Saxonico Elector. 30. annis. num. 2. Ubi civitates in materia præſcriptionum loco privatorum habentur. ib. Quanto tempore jura ſuperioritatis territorialis? D. 159. c. 4. th. 14. Quo tempore res publicæ, Principis vel civitatis? D. 138. c. 3. art. 7. th. 7. num. 3. Res Eccleſiæ? ibid.

Præſcriptibilia ea neque ſunt, quæ non ſunt conceſſibilia & poſſeſſibilia. D. 165. thes. 115.

PRÆSCRIPTIO.

Præſcriptio temporis immemorialis vim habet privilegii. D. 6. thes. 3. n. 1. D. 163. thes. 2. n. 5. Præſcriptione centum annorum differt. D. 6. th. 3. n. 1. Quodnam temporis ſpatium requirat? ibid. Temporis longiſſimi bonam fidem non requirit. D. 65. th. 28. Secus de Jure Saxon. Electorali & Canonico. num. 2. Rei dotalis non poteſt incipere dote jam conſtituta; jamdum vero inchoata per dationem in dotem non ſiſtitur. D. 76. th. 30. num. 6. 7. Interrumpitur per legitimam oppignorationem. D. 65. th. 31. num. 1. Longi plus operatur, quam longiſſimi temporis. D. 19. th. 29. Non currit agere non valenti. D. 114. th. 2. 3. Limita-

mitatur. thes. 2. Quænam præstituta libris mercatorum? D. 100. thes. 64. Ad lites finiendas introducta. D. 159. c. 10. thes. 13. num. 6. Contra Imperatorem non centum annos servire tantum, sed immemoriali insuper temporis spatio munitam eandem esse oportet. Disp. 166. th. 274. Quando interrumpitur, tempus præteritum non prodest. Disp. 160. th. 7. n. 13. Contra privilegium, Corpore Juris clausum, neque incipere, neque procedere, neque destruere, neque impleri potest. thes. 11. num. 2. Si quæ contra libertatem scholarum sit, malæ fidei est, ideoque nec mille annorum curriculo firmatur & convalescit. ib. Longissimi temporis dicitur tempus triginta annorum. Disp. 138. c. 3. art. 7. th. 6. n. 1. Ne 60. quidem annorum contra libertatem opponi potest. n. 9.

Præscriptionis tempus qui præcedentibus belli temporibus implevit, adversus illum non est necessaria actio rescissoria. D. 19. th. 83. Cursum non sistit impedimentum facti vel juris extrinsecus superveniens. D. 34. th. 2. Disp. 114. thes. 2. An calamitas belli? Disp. 34. th. 2. D. 116. th. 88. D. 114. thes. 2. Cursum & initium impedit compensatio, etiam nondum opposita. D. 50. th. 16. D. 149. tit. 2. th. 14. num. 5. Exceptionem, etiam a parte non oppositam, Judex ex officio supplere potest. D. 116. th. 91. Cursum non sistit de Jure Civ. superveniens alienæ rei scientia. thes. 128. Secus de Jure Canon. ibid.

Præscriptionem non impedit impedimentum, quod ab impedito removeri potest. D. 158. tit. 1. thes. 66. num. 2. Aliquam cum debitor viginti sex vel septem annis continuare cœpisset, licet postea dilationem impetret quinquennalem, præscriptionem non perficit. D. 100. th. 223.

ad Præscriptionem longissimi temporis nec titulus nec bona fides necessaria D. 19. th. 30. D. 118. thes. 108. Fori opponendam in clericis duo menses obtinent. D. 138. c. 3. art. 6. th. 2. n. 2. Servitutis scientia Domini non necessaria D. 116. th. 23.

contra Præscriptionem 30. vel 40. annorum minor non restituitur. Disp. 53. thes. 49.

per Præscriptionem longissimi temporis possessori non tantum exceptio, sed interdum etiam dominium acquiritur. D. 106. concl. 41.

Præscriptione condomini alienum territorium acquirunt. Disp. 159. c. 4. th. 14. num. 1. Solvitur obligatio ipso jure. Disp. 102. th. 29.

in Præscriptione rei mobilis triennium servatur. D. 138. c. 3. art. 7. thes. 3. num. 2. Etiam ecclesiasticæ. ib. Rei immobilis viginti anni exiguntur. th. 5. num. 4. Servitutum inter absentes viginti anni exiguntur, aut si usus earum discontinuus, nec quotidianus. ib. 30. annorum an requiratur titulus & bona fides? th. 6. num. 1.

Præscriptiones habent tempus continuum, & de momento in momentum currit. Disp. 61. th. 13. num. 4. & thes. 19. num. 6. Vicennales multæ a Romanis introductæ sunt. th. 14.

PRÆSCRIPTIO ACTIONUM.

in Præscriptione actionum Jure civili bona fides non est necessaria. D. 64. th. 22. n. 3. Secus de moribus nostris, Jure Canonico & Hamburgensi. n. 4. seqq. Omnium fiscalium actionum viginti anni exiguntur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 5. num. 4. Excepta causa commissi & vacantium bonorum. ib.

Præscribuntur 30. annis actiones reales & personales. D. 64. th. 22. n. 1. Jure Hamburg. 10. annis inter præsentes & 20. inter absentes num. 2.

PRÆSCRIPTIO CRIMINUM.

Præſcriptio criminum quid? D. 61. th. 1. A Jure Civili determinata adhuc hodie in noſtro Imperio obſervatur. th. 3. Jure Canonico quoad pœnas politicas mutata non eſt. num. 5. An in foro Saxonico obtineat? th. 4. Frequentatur in Ducatu Wirtembergico. n. 7. Contraria conſuetudine vel ſanctione tolli poteſt. th. 5. ſeqq. Omnibus criminoſis competit. th. 11. In omnibus delictis, quatenus ex illis criminaliter agitur, locum habet. th. 12. Obtinet in delictis atrocibus, & atrociſſimis, ſive palam ſive occulte fuerint commiſſa. thes. 13. A tempore commiſſi delicti currit. n. 2. 3. & th. 18. Pro diverſitate delictorum varia eſt. th. 14. Ordinaria eſt XX. annorum. num. 1. An obſervet tempus civiliter vel naturaliter computatum? th. 19. num. 2. Si eſt fere completa, an reus propterea mitius puniendus? thes. 20. Quinquennalis in quibus criminibus locum habeat? th. 22. In quibus delictis ceſſet? thes. 23. 26. Si legitime eſt completa, rei ab omni pœna liberantur. th. 24. Ita ut judex, poſt lapſum temporis præſcribentem condemnans, quandoque ultimo ſupplicio affici poſſit. num. 5. Tollit etiam inquiſitionem. num. 6. Excluditur per rei condemnationem. th. 26. num. 5. Eſt tantum pœnarum imponendarum, non vero impoſitarum. num. 6. Excluditur per fugam & abſentiam reorum. num. 8. Interrumpitur, ſi ante tempus completum accuſatio vel inquiſitio fuerit inſtituta. num. 10. An per ſolam libelli accuſationis oblationem? num. 11. 12. Interrupta facit tantum, ut tempus ante eam elapſum in præſcriptionem non imputetur. num. 13. Si impleta nemo contra eam reſtituitur. num. 14. Completa an per rei ſpontaneam & ſpecificam confeſſionem excludatur? num. 15. ſeqq.

Præſcriptionis criminum exceptio ſi a reo non ſit oppoſita, judex eam ex officio ſupplet. theſ. 25. Ante & poſt litem conteſtatam opponi poteſt. numer. 6. Actionem ipſo jure tollit. num. 7.

in Præſcriptione criminum regulariter viginti anni exiguntur. D. 138. c. 3. art. 7. theſ. 5. num. 4.

PRÆSENS.

Præſens quis dicatur? D. 55. th. 30. n. 1. Animo quis ratione conſenſus videtur, ſi conſenſum ſuum per epiſtolam vel procuratorem declaraverit. D. 74. th. 15. num. 2. Et tacens an pro conſentiente habeatur? D. 139. theſ. 13. num. 9.

PRÆSTATIO.

Præſtationes qui viginti annis accepit in minori ſummam, reſiduum petere nequit. D. 138. c. 3. art. 7. th. 5. num. 4.

PRÆSUMERE.

Præſumitur in dubio honeſtum potius, quam inhoneſtum. D. 5. diſſ. 2. theſ. 9. num. 15. th. 11. num. 11. Nemo aliquid loqui, quod non ſentiat. Diſp. 17. th. 50. num. 6. Nemo aliquid feciſſe, quod non voluerit. ibid. Quilibet, quod tenet, ſuo nomine poſſidere. D. 106. th. 10. num. 4. In dubio dominus poſſeſſor civilis. th. 16. n. 3. Scientia & probatur ex lapſu temporis decem annorum. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. n. 4. Non homo centum annis vivere. th. 7. num. 3. Quando voluntas? D. 139. theſ. 5. num. 3. Quando enixa voluntas? th. 6. Quando incendendi animus? num. 5. In dubio voluntas pura. th. 8. num. 2. Ad nuptias liberorum furioſi conſenſus. th. 14. num. 7. Nemo facile defloratam ducere. theſ. 20. num. 6. Limitatur. ibid. Filius in patris poteſtate eſſe. D. 140. theſ. 16. Qui-

Quilibet vires patrimonii & rei familiaris ſcire. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 2. n. 2. Nemo ſuum jactare. ibid. Non aliquis feciſſe, quod nocentiſſimum. D. 163. th. 14. n. 1. Non in dubio communio, nec condominium. D. 159. c. 9. th. 35. num. 2. Limitatur. num. 3.

PRÆSUMTIO.

Præſumptio cedit veritati. D. 67. th. 32. num. 1. Quæ delictum excludit, præfertur delictum ponentibus. D. 5. diſſ. 2. th. 9. num. 16. Ex ipſa rei ſubſtantia deſumpta præfertur conjecturæ venienti ex adhibitis ſolennitatibus. D. 17. th. 21. num. 8. Semper eſt pro Magiſtratu. Diſp. 167. thes. 7. num. 2. Juris admittit probationem in contrarium. Diſp. 139. thes. 5. n. 3. Juris & de jure non admittit probationem in contrarium. ibid. Juris ſi contra rei prætenſionem pugnat, eo magis reus ſuæ intentionis fundamenta probare tenetur. D. 106. theſ. 10. num. 4.

Præſumptioni non datur locus, ubi expreſſe conſtat de voluntate. D. 163. th. 17. numer. 1.

Præſumptionem doli & fraudis quomodo inducat temporis brevitas? D. 138. c. 2. th. 3. num. 9. Omnia rite fuiſſe acta, tempus diuturnum inducit. numer. 12. Omnia fuiſſe ſolenniter acta, temporis antiquitas inducit. th. 4. n. 2. Commiſſæ, vel committendæ turpitudinis contra ſe habet mulier, quæ inſcio & invito marito extra domum pernoctat. c. 3. art. 3. theſ. 2. num. 1.

in Præſumptione inducenda omnium penſionum, in præteritum ſolutarum, triennium ſervatur. art. 7. th. 3. num. 2.

PRÆTERITIO.

Præteritio parentum in materna linea non facit teſtamentum ipſo jure nullum. D. 68. p. 3. th. 38. num. 1. Secus de Jure Wirtembergico. num. 2.

PRÆTOR.

Prætoris factum juri derogare non oportet. D. 133. theſ. 14. num. 8.

Prætores ab initio jus non condebant, ſed dicebant; cuſtodes erant juris civilis; non arbitri. D. 126. c. 2. th. 1. num. 2.

Prætorum edicta minorem vim quam leges habuerunt. ibid. Quod progreſſu temporis mutatum. num. 3. 4.

Prætorium jus & inde deſcendentes actiones, etiam poſt novam Juſtiniani promulgationem & hodiernam receptionem, retinent, priorem ſuam naturam; nec jura ſtatuum provincialia & actiones inde venientes iisdem recte comparantur. D. 23. theſ. 2.

PRÆVARICATIO.

Prævaricationis poena non recte ad procuratores reſtringitur. D. 62. theſ. 55.

PRECARIUM.

Precarium eſt contractus, quo alicui rei alicujus uſus gratis conceditur, quamdiu libuerit concedenti. D. 164. th. 99. num. 3.

PRESBYTER.

Presbyter & Diaconus, qui per tres hebdomadas ab Eccleſia ſua defuit, triennio a communicatione ſuſpenditur. D. 138. c. 3. art. 5. n. 6.

PRETIUM.

Pretium rei emptæ ex tempore moræ cum uſuris emptor præſtare tenetur. Diſp. 122. th. 12. n. 5. Rei in judiciis univerſalibus ſuccedit in rei ipſius, vel res ex pretio comparata, in pretii locum. D. 128. c. 4. th. 6. num. 4. Secus in judiciis particularibus. ib. juſtum unde æſtimetur? D. 153. ʃ. 2. th. 59. ſeqq. D. 154. tit. 5. ʃ. 1. th. 43. n. 3. Legale an admittat latitudinem? D. 154. tit. 5. ʃ. 1. th. 46. Qui minus intra paucos dies certæ merci iri ſtatutum ſcie-

ſciebat, ſi emptori ignaro, illas vendat majori pretio, reſtituere poſtea tenetur. D. 100. th. 322.

Pretii nondum ſoluti uſuræ an & quatenus debeantur? D. 122. th. 12. n. 6.

de Pretio habita fides an in dubio cenſeatur? D. 100. th. 130. Fide habita, ſi mercator ſibi dominium ad ſolutionem reſervet, damnum, ſi res pereat, eſt venditoris. th. 132. Licet fides habita ſit, ſi emptor ſciat, ſe tum ſolvendo non eſſe, dominium pro translato non habetur. th. 133. Fidem habere poteſt inſtitor, ſi id dominus facere ſolebat. thes. 188. Si cui fidem habeat inſtitor, ejus periculum non eſt, & ille fiat non ſolvendo, ſi nulla ejus ſit culpa. th. 189. Si fides habita mercatoribus forenſibus, illi conveniri nequeunt, niſi in loco domicilii, vel ſi in loco contractus tabernam habeant. th. 275.

Pretia rerum non ex momento temporum atque rara caritate conſtituenda ſunt. D. 138. c. 3. art. 1. th. 2. n. 15. Rerum per ſingulas civitates varia ſunt. D. 146. tit. 4. thes. 2. n. 5. Quarundam rerum publica lege determinari, Reip. expedit. D. 151. th. 56. Omnium rerum definiri non poſſunt.

PRIMOGENITURA.

Primogenituræ jus ubi viget, ibi poſtgenitis nulla debetur legitima. D. 87. p. 2. m. 1. th. 8. num. 7. 8. Ubi viget, dormit quoad cæteros omnis ſucceſſio. D. 159. c. 4. th. 21. num. 1. Unde ortum? num. 2. Interdum eſt penes duos. num. 5. Facit ut hodie rareſcant inter Principes condominia territoriorum. c. 5. th. 13. num. 7. Utile ad impediendas diviſiones. Ducatuum. c. 10. th. 12. num. 4. Primogenituræ juri in præjudicium tertii renunciari non poteſt. c. 4. th. 21. n. 4. circa jus Primogenituræ nec diſpoſitio per ultimam voluntatem, nec inter vivos valet. num. 3.

PRIMOGENITUS.

Primogenitus quando habeatur magis dilectus ætate minoribus? D. 70. c. 5. thes. 11. Ex duobus gemellis quis habeatur? D. 159. c. 4. th. 21. num. 6. Frater, ubi jus primogenituræ viget, germanam & conſanguineam ſororem ſuam dotare tenetur. D. 87. p. 2. m. 1. th. 8. Fratribus minoribus apanagia conſtituere debet. ib. Non tenetur ſorori innuptæ ad dotem, ſed tantum ad alimenta. n. 9. Quantam dotem teneatur conſtituere ſorori? n. 13. ſeqq.

PRINCEPS.

Princeps Imperii Eccleſiaſticus duplicem perſonam gerit. D. 6. thes. 3. num. 7. Contractui cum ſubdito inito ſtare tenetur. D. 11. th. 109. num. 4. Legibus non obligatur neque quoad vim coarctivam nec quoad directivam. D. 19. th. 6. Minor an poſſit eſſe tutor honorarius? D. 137. th. 17. n. 9. 12. ſeqq. Nec vi abſolutiſſimæ poteſtatis omnium indiſtincte criminum rei vel plane gratiam facere vel poenam mortis in aliam mitiorem convertere poteſt. D. 119. thes. 19. Certo reſpectu in dignitatibus ſuis plus juris habet, quam Imperator in imperio. D. 159. c. 4. th. 19. n. 3. LL. ſolutus eſt, c. 10. th. 18. n. 8. Limitatur. num. 5. An & quatenus LL. ſolutus? D. 163. th. 6 & ſeqq. D. 164. th. 58. ſeqq. D. 165. th. 116. An & quando poſſit de dignitate à ſubditis deponi? D. 163. th. 7. Quid ſi Princeps ſe conſtituat ſubditum alterius? num. 5. Diſp. 164. th. 102. num. 3. Non poteſt pro arbitrio ſine conſenſu populi regnum ſuum alicui deferre. D. 163. th. 7. num. 5.

Si aliquid in fide, vel moribus, Dei mandato contrarium jusserit, an ei obtemperandum? th. 10. n. 2. 3. An & quando ob delictum possit puniri? D. 163. per tot. An regna & ditiones suas pro suo arbitratu diminuere possit & vasallos alienare? D. 164. thes. 91. An rem suam privato auferre possit? th. 92. An hosti, hæretico &c. fidem servare teneatur? thes. 94. An impotenter & tyrannice imperans, imperio a subditis dejici possit? thes. 95. seqq. An & quando ipso jure imperio excidat? thes. 102. Leges fundamentales violare nequit. D. 165. thes. 74. An possit pœnas ex Jure Civili descendentes remittere? th. 105. An pœnam legibus divinis impositam remittere possit? th. 108. Multis gaudet privilegiis. th. 117. In propria causa judicare potest. ib. Successoris conditionem deteriorem facere nequit. th. 119. Propriis contractibus tenetur. thes. 120. Quomodo teneatur contractibus Antecessoris? ib. Si nobilem quempiam nominaverit, vel ei scripserit ut nobili, item castro vel civitati, sine suo consensu exstructis, ut castro vel civitati, utrum privilegia nobilitatis, castri vel civitatis eis contulisse credatur? thes. 123. An alicui privilegium concedere possit, ut nuptiæ fiant inter fratrum & sororum liberos? th. 126. An possit alicui concedere privilegium exemptionis? th. 127. An ditiones imperii sui vel subditos abalienare possit? th. 127. Et utrum alienandi etiam inviti in hanc abalienationem consentire cogantur? th. 128.

Principis jussum, quod lex est, an morte ejus exspiret, & successorem quomodo obstringat? th. 119. Successor ad exsolutionem salariorum tenetur, quæ prædecessor ejus debet. D. 124. th. 13. num. 3. Ampliatur. n. 4.

Principi aliquid placere nunquam præsumitur, nisi quod justum. Disp. 164. thes. 93.

per Principem ipsum imperium promittere videtur illa, quæ promittuntur ob utilitatem & dignitatem publicam. D. 124. th. 13. n. 5.

in Principe an in dubio justa causa præsumatur? D. 164. thes. 93. Disp. 165. thes. 28.

Principes & status Imperii in suis territoriis non tantum privilegia, sed & jura provincialia contra jus commune regulariter concedere possunt. D. 24. th. 13. In causis, ad illorum jurisdictionem pertinentibus, subditos suos, in territorio suo existentes, immediate sine speciali requisitione citare & evocare possunt. D. 26. thes. 15. D. 118. th. 3. Licet alius in locis illis personalem s. administratoriam, vel realem s. patrimonialem habeat jurisdictionem. D. 26. th. 15. D. 118. thes. 3. Nisi consuetudo vel speciale privilegium obstet. D. 118. th. 3. Promissionibus, pactis & conventionibus, æque ac privati, obligantur. D. 124. th. 13. num. 2. Tenentur regulariter, salaria solvere ex publicis reditibus, quos eum in finem percipiunt. n. 6. Nec subditos ad illorum præstationem cogere possunt. ib. Limitatur. num. 7. Superioritatem territorialem exercent quasi Imperatores. D. 159. c. 5. th. 10. num. 2. Ecclesiastici habent forestalem etiam jurisdictionem. th. 13. n. 2. Non habent territoria jure transmissibili ad heredes. num. 3. An habeant jura territorii? th. 21. In suis territoriis sunt quasi Imperatores. c. 7. th. 3. num. 2. Quomodo jure superioritatis in rebus subditorum uti debeant? c. 7. th. 8. n. 2. 3. Veniunt nomine patrum. D. 140. th. 11. n. 2.

Prin-

Principum subditos Imperator immediate citat. D. 159. c. 7. th. 3. n. 4.
Principali dignitate ab initio pauci insigniti. c. 5. th. 11. n. 2.

PRINCIPALIS.

Principali sublato corruit & accessorium. D. 113. th. 56. n. 7. Liberato, liberantur & accessoria. Disp. 9. thes. 59. num. 3.

PRIORITAS.

Prioritas an & quando acquiratur ex una hora? D. 138. c. 3. art. 2. th. 2. n. 4. seqq.

PRIVATUS.

Privati se juri ubique conformare censentur. D. 138. c. 2. th. 1. num. 5. Indigni sunt jurium superioritatis territorialis; & de facto usurpantes læsæ Majestatis crimen incurrunt. D. 159. c. 5. th. 6. n. 2.

PRIVIGNUS.

Privignus quis? D. 5. diss. 1. c. 3. th. 3. n. 39. Ab ascendentibus diligendus est. diss. 2. th. 7. Ascendentes filiali amore prosequi. th. 10. Vitrico obedire. n. 7. Et vitricum mortuum ex pietate lugere debet. n. 8. Vitricum famosa actione convenire & sine venia in jus vocare potest. thes. 12. n. 3. 4. A vitrico vel noverca alendus est, si propria bona non habeat. D. 4. th. 31. n. 8. 14. Vel si parens usumfructum habeat. th. 31. n. 10. 15. Disp. 5. diss. 2. th. 14. n. 2. seqq. A noverca vel vitrico dotandus non est. D. 4. th. 28. n. 3. De vitrici dignitate nihil participat. D. 5. diss. 2. th. 13. n. 2. Non tenetur ad alimenta novercæ. th. 15. n. 2. Inprimis matrimonio jam soluto. n. 3. seqq. Ad contrahenda sponsalia non requirit consensum vitrici vel novercæ. th. 16. n. 2. Nisi de honestate. n. 3.

PRIVILEGIUM.

Privilegium præsupponit jus commune semper contrarium. D. 13. th. 6. n. 3. An sit reale vel personale, in universum definiri non potest. th. 7. n. 3. Certis hominum generibus concessum, personale tamen manet. n. 4. 7. th. 38. n. 3. 4. Personale extinguitur cum persona, cui adhæret. th. 7. n. 5. th. 38. num. 1. Extendi & transmitti differunt. th. 7. n. 9. Concessum intelligitur, rebus in eodem statu manentibus. D. 16. th. 15. n. 3. Ita intelligi debet, ut minus quam fieri possit, jus tertii lædat. th. 16. n. 2. Alicui concessum, ne ipsi ob dolosum homicidium ultimo supplicio puniantur, nullum est. D. 54. th. 48. Extinctum est, extincta personarum qualitate, ob quam concessum. D. 24. th. 10. Etsi fuerit ob dignitatem concessum. ib. Amittitur, eidemque renunciatum censetur per actum unicum ipsi privilegio directò contrarium. th. 11. Etsi id habeat effectum successivum. ib. Aut universitati competat. ib. Nundinarum non utendo Jure Civ. decennio amittitur. th. 12. Quod ad omnia extenditur privilegia a Doctoribus. ib. Non amittitur, si casu impeditus privilegio non usus. ib. Pupillo in concursu creditorum concessum cedi non potest. D. 112. thes. 20. n. 6. Secus est quoad privilegium fisco concessum. n. 7. Eo ipso privilegiarius perdit, si in causa privilegiaria dolum admittit. D. 149. tit. 1. §. 2. th. 6. n. 1. Rei principali datum corrigitur ad ejus augmentum. D. 159. c. 4. th. 5. n. 3. Perditur per delictum, quando coram judice competente agitur. c. 9. th. 18. num. 7. quid? D. 165. th. 121. Omne an tendat in præjudicium tertii? thes. 124. An possit Princeps alicui conferre

re in tertii præjudicium? thes. 125. An Princeps alicui concedere possit ut nuptiæ fiant inter fratrum & sororum liberos? thes. 126. Exemptionis an Princeps alicui concedere possit? thes. 127. Sibi datum an quis per testes sine instrumento probare possit? thes. 132. Si Princeps respectu ejusdem duobus concedat, utrum ratione temporis erit validius? th. 136. Non utendo quanto tempore amittatur? th. 139.

Privilegii vim habet præscriptio immemorialis. D. 6. th. 3. n. 1. D. 163. th. 2. num. 5. Tacitam renunciationem an inducat unicus actus contrarius? Disp. 165. th. 140.

Privilegio suo quilibet renunciare potest. thes. 141.

contra Privilegium, corpore juris clausum præscriptio neque incipere neque procedere, neque destruere, neque impleri potest. D. 160. th. 11. n. 2.

Privilegia parentibus concessa non extenduntur ad affines ascendentes. Disp. 5. diff. 2. th. 6. n. 7. th. 12. n. 2. Et beneficia an differant? Disp. 13. thes. 5. D. 14. th. 3. D. 15. th. 6. num. 3. seqq. Sunt realia vel personalia. D. 14. th. 4. D. 15. th. 7. Quid sint? D. 15. th. 6. n. 2. D. 59. thes. 3. D. 165. thes. 121. Unde ita nominentur? D. 59. thes. 2. Concedit, qui legum ferendarum jus habet. th. 10. n. 1. 2. Solus Imperator. D. 13. th. 9. n. 5. seqq. Limitatur. ib. n. 9. seq. Sive expresse, sive tacite. D. 59. thes. 10. num. 4. Status Imperii vi superioritatis territorialis. D. 13. th. 9. n. 11. Disp. 59. thes. 11. n. 3. Sine legislatoris voluntate nec ob identitatem rationis ad alios extendenda. D. 13. th. 29. n. 6. th. 32. n. 5. Disp. 16. th. 16. n. 4. D. 59. thes. 31. num. 5. 7. Disp. 74. th. 8. n. 2. D. 112. th. 14. num. 4. Sunt strictissimi juris. Disp. 59. th. 19. n. 3. Rationem non ut causam efficientem, sed ut concomitantem habent. D. 13. th. 29. num. 9. D. 59. th. 31. num. 6. Personalia cedi non possunt. Disp. 59. th. 44. Professorum, utut personalia, ad uxores & filios extenduntur. thes. 45. num. 3. Clericorum, ut & scholarium extenduntur ad famulos. num. 3. 4. Nobilium extenduntur ad uxores. num. 4. Non ex tempore, sed ex causa æstimantur. thes. 49. num. 14. Quædam sunt odiosa. D. 13. thes. 5. n. 4. Doctorum, Clericorum & Nobilium personalia sunt. thes. 7. n. 10. 11. Ob eandem ac similem rationem, uti authentica, ita usuali interpretatione extendi possunt. th. 33. n. 11. Non transmittuntur ad heredes. Disp. 24. thes. 7. Disp. 118. thes. 1. Nec ad suos. D. 13. thes. 38. num. 7. Disp. 24. th. 7. Etsi certo personarum generi concessa. D. 24. thes. 7. Vel sint personæ sub nomine dignitatis concessa. ib. Vel propter causam; non propter personam datum. ib. Dominis concessa, ad famulos sine expressa legis dispositione non sunt trahenda. thes. 8. Contra Jus commune Principes in suis territoriis concedere possunt. thes. 13. Personalia in cessionarium non transeunt, nec in effectu ipsi prosunt. Disp. 101. th. 40. Disp. 120. thes. 32. D. 112. th. 20. n. 5. seqq. Personam non excedunt, nec ad alias personas transeunt. Disp. 120. thes. 32. num. 6. Nec ex natura correlatorum sunt extendenda. D. 158. tit. 2. th. 45. num. 4. Quis concedere possit? Disp. 165. thes. 122. Nobilitatis, Civitatis vel Castri contulisse utrum credatur, si Princeps nobilem quempiam nominaverit, vel ei scripserit ut Nobili, item Castro vel civitati, sine suo consensu exstructis ut Castro vel civitati? th. 123. A Principe impetrata multis in locis magistratibus inferioribus insinuantur. thes. 129.

Utrum vires ſumant ſtatim ab eo tempore, quo a Principe emanarunt? theſ. 133. Cum morte concedentis an exſpirent? theſ. 134. Succeſſoris confirmatione an ita indigeant, ut ſine ea irrita cenſeantur? theſ. 135. Conceſſa, mortuo privilegiato, exſpirant. Diſp. 165. th. 137. An ſint late interpretanda? theſ. 142. Non ſunt producenda ad conſequentiam. ib. Scholarum & ſcholarium in ſummo gradu ſunt favorabilia, & quam pleniſſime interpretanda. Diſp. 160. theſ. 11. n. 1.

Privilegiorum perſonalium effectus ad heredes extenduntur. Diſp. 13. theſ. 7. num. 3. Conceſſio Reip. an expediat? Diſp. 165. th. 121.

Privilegiis omnibus an exuantur hæretici? th. 138. Et immunitatibus, Profeſſoribus, & ſtudioſis conceſſis, Doctores non Profeſſores, typographi, defunctorum viduæ, filii & familiæ jure gaudent. D. 160. th. 11. n. 6.

in Privilegiis inducendis idem valet conſuetudo, quod expreſſa conceſſio. D. 59. theſ. 10. n. 4. Regula, ubi eadem ratio, ibi idem jus, non obtinet. D. 13. theſ. 29. n. 7. 8. th. 36. num. 9. Regula, quod quisq; juris in alium &c. non obtinet. D. 16. th. 42. num. 3. D. 26. thes. 11. Erogandis ſtylus & ſolennitates uſitatæ ad eorum validitatem ſunt neceſſariæ. Diſp. 165. theſ. 131. Amittendis non utendo decennium ſervatur. Diſp. 138. c. 3. art. 7. theſ. 4. num. 4.

Privilegiarius debitor ſuccedens fidejuſſori, an ut illius heres in ſolidum conveniri poſſit? Diſp. 13. theſ. 39. num. 3.

Privilegiatus contra æque privilegiatum non utitur ſuo privilegio. Diſp. 59. th. 49. num. 3. Diſp. 24. theſ. 9. Niſi certet de damno vitando, alter de lucro captando. Diſp. 24. th. 9. Vel ex alia cauſa & circumſtantia illius privilegium ſit potentius. ibid.

PRIVILEGIUM CREDITORUM EXIGENDI PERSONALE.

Privilegium creditorum exigendi perſonale unde ita vocetur? Diſp. 59. th. 5. n. 6. ſeqq. Quid? theſ. 8. Eſt vel reale vel perſonale. th. 9. Datur creditori actionem perſonalem, non realem habenti. th. 14. Pupillis, furioſis &c. in bonis protutorum & procuratorum ſuorum. D. 112. th. 36. num. 1. Non illis, quibus propter abſentiam &c. Curator datus eſt. num. 2. Sine legis diſpoſitione nemini tribuendum eſt. D. 59. th. 29. n. 4. Si eſt reale, tranſit in ſucceſſores ſingulares. th. 43. Non vero ſi eſt perſonale. th. 44. 45. 46. 57. Ampliatur. th. 44. num. 5. 6. Competit adverſus reliquos debitoris ſui creditores ſimplices. th. 47. Non operatur adverſus æque privilegiatos. th. 49. Non datur contra tertium poſſeſſorem. th. 50. num. 3. Excluditur per renunciationem, etiam tacitam. theſ. 56. Prærogativam tantum tribuit adverſus chirographarios & ſimplices; non adverſus creditores anteriores hypothecarios. D. 158. tit. 2. th. 37. num. 2.

PROBABILIA.

Probabilia ſunt, quæ omnibus aut pluribus, aut ſapientibus ita videntur. D. 57. præf. n. 4.

PROBARE.

Probare non eſt neceſſe, quod patet expreſſe. D. 9. th. 46. n. 5. Non minus reus, quam actor tenetur fundamentum ſuæ intentionis. D. 103. c. 5. th. 4. n. 2. D. 125. c. 4. theſ. 12. n. 1. Diſp. 106. th. 10. num. 3. Præſertim ſi contra rei prætenſionem pugnat præſumptio. D. 106. th. 10. num. 4. Actor tenetur quan-

quantitatem & ejus æstimationem rerum in cauponam receptarum & peremptarum. Disp. 105. th. 51. num. 1.
quod quis Probavit semel, amplius reprobare nequit. Disp. 11. th. 155. num. 2.
non Probari, quod asseritur, aut non esse id, quod intenditur, paria sunt. D. 61. th. 10. num. 10.
ad Probandum fama admittitur, ut in assecurationibus. D. 100. th. 315.
Probatorius terminus in foro Saxon. est sex septimanarum & trium dierum, vulgo *Sächsische Frist*. Disp. 138. c. 3. art. 5. n. 5.

PROBATIO.

Probatio est optima rei evidentia. D. 9. th. 46. num. 6. Nulla est melior propria confessione. n. 8. Quæ corrumpi & subornari nequit. ib. Plena requiritur in causis criminalibus. Disp. 69. th. 12. num. 5. Semiplena quando dicatur facta? D. 143. th. 92. n. 2. 3. Legitima ubi deficit, ad juramentum recurritur. Disp. 94. thes. 27. num. 4. In curia mercatorum an levis vel plena requiratur? D. 100. th. 285. Ei incumbit, qui affirmat, non qui negat. Disp. 103. c. 5. th. 4. num. 2. Disp. 106. thes. 10. n. 3. Nulla est negationis facti per rerum naturam. D. 103. c. 5. th. 4. n. 2.
Probationis vim nullam obtinent confessiones illorum, qui actum aliquem libere expedire nequeunt. n. 5. Nisi certa qualitas, quam accessisse asserunt, interveniat. ib. In favorem multa contra juris rationem admittuntur. thes. 6. n. 4.
Probationem semiplenam pro scribente inducunt libri mercatorum quando? D. 100. th. 286. seqq.
Probatione illius, quod ad intentionem fundandam non est necessarium, nemo est onerandus. Disp. 4. th. 68. num. 2.
sine Probatione actio cum effectu intentari nequit. Disp. 103. c. 5. thes. 4. num. 1.

PROCESSUS.

Processus accusatorius an in delictis in desuetudinem abierit? Disp. 61. thes. 11. num. 13. 14. 15. Observatur in Ducatu Würtembergico in gravioribus delictis, prævia generali inquisitione. Disp. 69. th. 2. n. 7. 8. Inquisitorius in criminalibus novissimis Imp. constitutionibus jure civili & Canonico approbatus; actorisque vice publica fama fungitur. D. 141. th. 4. Est vel generalis vel specialis. th. 5. In criminalibus hodie est frequentissimus, & pro ordinario habetur. D. 69. th. 2. num. 4. 5. Observatur in Ducatu Würtemb. in levioribus delictis. n. 6. Est expeditior. num. 18. seqq. Non fit ex processu accusatorio propter torturam. th. 3. n. 8. A judice quandoque ex necessitate instituendus. D. 61. thes. 11. Requirit probationes plenissimas. th. 11. num. 11. Admittit easdem exceptiones, quæ accusatoribus opponi potuissent. th. 24. num. 6. Ad continuationem heredes non admittuntur in praxi, priusquam litem legitime reassumpserint. D. 136. th. 40. n. 3. Et citationes contra privilegia & exemptiones Seren. Ducatus Würtemberg. insinuare volentes, nuncios judiciales extraneos subditi Würtembergici recipere prohibentur. D. 107. th. 23. num. 7.
Processu inquisitorio pendente, inquisitus de alieno crimine, prosequens suam suorumque injuriam, alterum de simili vel alio quodam crimine accusare potest. D. 119. th. 3.
in Processu criminali creditur probabilibus accusatorum relationibus. D. 69. th. 1. num. 14. Ubi câusa suâ natura quidem criminalis, sed ex ipsis circumstantiis in actis inquisitoriis expresse appareat, ad pœnam corporis afflictivam deveniri

non posse, processus tamen super facto instituitur. num. 15. Nec reus per campanulam criminalem citandus est. num. 16. Judex vel per viam accusationis, vel inquisitionis procedit. thes. 2. num. 1. 2. De Jure Saxonico oretenus procedi debet. thes. 10. num. 4. Ut & de Jure Würtembergico. num. 2. 3. Ordinario ventilantur regulariter omnes causæ. Disp. 68. p. 3. th. 31. num. 1. Nec excipitur condictio ex lege ad supplementum legitimæ. ib. Secus de Jure Würtembergico. n. 2. 3. Summario tractari possunt causæ magni momenti, etiam de Jure Würtembergico. Disp. 66. th. 1. Ut actio ad exhibendum. n. 5. Causæ filiationis ratione alimentorum. ibid. Carbonianæ bonorum possessionis. ib. Aut ex L. ult. C. de Ed. D. Hadr. toll. ib. Legitimatio personarum quoque necessaria est. D. 84. th. 75. n. 2. Loco libelli solennis idonea facti narratio & petitio requiritur. n. 4.

PROCURATOR.

Procurator falsus ex officio a judice repellitur. D. 18. th. 4. num. 4. Aliàs gesta sunt ipso jure nulla. ib. Sine mandato agens in Camera Imp. punitur. num. 6. Fallit in conjunctis. num. 6. 7. Si non habeat mandatum, & hoc postea appareat, judicium retrò redditur nullum, nec tanquam agitatum à conjuncta persona valet. th. 23. n. 12. A parte accusatoris in criminalibus non admittitur. D. 69. th. 9. num. 1. 2. Secus moribus nostris & Jure Würtembergico. num. 3. seqq. D. 18. th. 27. n. 5. D. 32. th. 8. Et in hisce causis post litis contestationem fit dominus. D. 32. th. 8. Habet adversus dominum actionem mandati. D. 18. th. 37. n. 11. Verus constituitur per verum mandatum, utcunque declaratum. D. 66. th. 25. Si quis procuratoriis acceptis ac lectis, illas retinuerit. n. 1. Disp. 78. th. 45. num. 4. Hodie ut plurimum apud acta. Disp. 66. th. 25. num. 2. Vel privatim, mandato melioris probationis gratia in scripturam redacto. num. 3. A patre ratione peculii adventitii ordinarii, modo liberorum præsentium & negotium intelligentium accedat consensus. th. 28. Quod posterius jure Würtembergico non requiritur. n. 2. 3. A matre liberorum suorum tutrice. th. 29. Secus de Jure Würtembergico. num. 2. seqq. A fœminis. th. 30. Secus de moribus nostris. n. 2. seqq. In rem suam non aliter, quibusdam in locis, quam in judicio. D. 67. thes. 45. n. 3. A tutore vel curatore constitutus, una cum mandato, etiam tutorium producere debet. D. 66. th. 27. Ad litem esse potest minor 25. annis. D. 18. th. 23. num. 14. D. 66. th. 31. Disp. 64. th. 9. num. 4. Secus de Jure Canonico & Würtembergico. Disp. 66. th. 31. num. 3. 4. De rato cavens quandoque sine mandato admittitur. thes. 32. vid. Cautio de rato. Litis quilibet nec impeditus nec prohibitus esse potest. D. 64. th. 7. num. 1. Jure Canonico appellare quidem, at appellationem prosequi non tenetur. th. 8. num. 1. Secus est de Jure Civili & Hamburgensi. n. 2. 3. Et de Observantia Cameræ Imperialis. num. 4. Ante litem contestatam alium substituere nequit. th. 11. num. 1. Secus de Jure Hamburgensi. n. 2. 3. Ex præsumpto mandato admittitur, si sit ex numero ascendentium vel descendentium cujuscunque gradus. th. 13. Jure Hamburg. hoc restrictum est ad omnes consanguineos indistincte usque ad 3. gradum. num. 2. 3. Jure Würtemberg. usque ad 4. & affines usque ad 2. Gradum. n. 5. Ad emendum constitutus an arrham accipere possit? Disp. 11. th. 44. n. 3. 4. 5.

Ad

Ad vendendum præsenti pecuniâ constitutus arrham accipere nequit. thes. 45. num. 1. An fidem de pretio habere possit? num. 2. Per litis contestationem fit dominus litis. D. 13. th. 44. num. 2. Nemo fit invitus. Disp. 121. c. 2. thes. 1. num. 2. Omnium bonorum domino possessionem & dominium acquirit. D. 20. th. 27. num. 2. Principali paciscendo prodest. th. 27. Cum libera nihil ex liberalitate remittere potest. th. 46. In rem suam de nomine sibi cesso libere disponit. th. 48. num. 3. Ex suo negotio directe, secus ac nuncius, obligatur. D. 143. th. 5. num. 4. 5. Sine speciali mandato jus novum impetrans, ipse eodem jure uti debet. D. 95. th. 32. num. 9. Generalis non admittitur in causis speciale mandatum requirentibus. D. 18. thes. 27. n. 2. Ad omnes lites peragendas cum libera datus regulariter transigere nequit. D. 94. coroll. 5. Substitutus, & ob imperfectum substitutionis mandatum ad cautionem de rato admissus, de procuratoris substituentis ratihabitione cavere debet. Coroll. 6. Constituitur a condominis. D. 159. c. 9. th. 13. n. 1. th. 34. n. 1. Quod in Camera per decretum injunctum est. th. 34. num. 2. Si solvendo non est, dominus ipso jure tutus. Disp. 104. p. 3. num. 10. 54. 55. Defuncti an ulterius pro domino litis habeatur, mutata persona per mortem defuncti, & indigeat novo speciali mandato? D. 53. th. 33. In rem suam an dominum defendere teneatur? th. 34. Et in rem alienam generaliter constitutus transigit. Disp. 30. thes. 3. Secus in illo, qui ad certum tantum negotium, vel ad lites, licet omnes, datus. ib. Nisi huic quoque litis decisio sit mandata specialiter. ib. Pœnam contumaciæ & negligentiæ de suo solvere tenetur, nec eand. de suo principali repetere potest. D. 32. th. 11. In strictissima significatione quis? D. 120. thes. 6. Nomine Domini ejusdem res distrahens, de evictione non tenetur. D. 118. th. 42. Universalis feudum dare nequit. th. 119. Ex officio contrahens proprio nomine & finito officio non tenetur. D. 103. c. 3. thes. 21. num. 3. Quatenus dicatur nuncius? D. 107. thes. 2. num. 1. 10. th. 60. n. 5. seqq. Non datur, cui ab alio negotium non est mandatum. th. 6. num. 4. Dicitur falsus qui alienum negotium tanquam procurator sine mandato administrat. ibid. Constituitur per nuncium. th. 17. num. 14. Et h. procuratoris constitutio non in persona nuncii, sed mittentis fundatur. n. 15. In rem suam, etsi ad ipsum omne commodum transeat, tamen adhuc alienam causam agit. thes. 24. num. 5. Quis? Disp. 120. th. 6. n. 3. Vocatur cessionarius. th. 7. num. 1. Cur dicatur in rem suam? num. 3. Est vel necessarius, & quatenus? th. 8. n. 1. 2. Vel voluntarius. num. 3. Constituitur per cessionem actionum. Disp. 51. thes. 11. D. 120. thes. 9. num. 1. D. 121. c. 1. th. 6. Utriusque consensu, etiam invito debitore. D. 120. thes. 10. Consensu vero, non ficto. thes. 11. Quocunque modo declarato. num. 2. seqq. Ut in Electoratu Saxoniæ. ib. Et in Ducatu Würtembergico si actio 20. flor. excedit. n. 5. Justo & legitimo titulo ad transferendum dominium habili. D. 117. thes. 22. Disp. 120. thes. 41. num. 3. D. 121. c. 1. th. 6. Quis titulus justus? D. 120. thes. 12. Non sola actionis venditione, donatione vel legato. D. 117. th. 22. An m. c. donatione? D. 51. th. 11. Sufficit titulus putativus s. causa erronea. Disp. 120. th. 13. Non tamen fictus & simulatus. num. 2. Titulus necessario in instrumento cessionis est exprimendus. th. 14. Secus de Jure Saxonico. n. 2. 3. Et ab

actore & a reo. thes. 5. Constituitur fœmina de jure civili. th. 22. num. 2. Miles. num. 3. Nisi sit in aliquo officio constitutus & sic potentior. num. 4. Quatenus a procuratore in rem alienam differat? th. 27. Quicquid ex lite accipit, suum facit. num. 3. Actiones cessas non acquirit, sed tantum earum exercitium consequitur. th. 28. num. 2. Directas sc. th. 29. S. sint reales s. personales. thes. 28. n. 3. 4. Secus hoc est quoad utiles. thes. 29. Actiones utiles suo & proprio nomine ex sola juris dispositione & potestate exercet, etiam ante cessionem. D. 51. th. 11. D. 120. th. 29. Disp. 121. c. 3. thes. 6. Actiones directas nomine constituentis in judicio deducit, utiles proprio. D. 120. th. 29. 36. An actionum etiam accessoriarum, e. gr. hypothecariæ, fidejussoriæ exercitium ex sola principalis actionis cessione consequatur, vel an illarum cessio quoque requiratur? th. 30. Actiones præparatorias cum ipsa principali consequitur, nec alia cessione indigent. th. 31. Utitur jure & privilegio cedentis. th. 32. Si cedens vel ex instrumento guarentigiato, vel statuto jus habeat paratæ executionis, vel manus injectionis, eodem uti potest. num. 1. An idem de privilegiis personalibus dicendum? n. 2. seqq. D. 101. thes. 40. Privilegio pupilli, quod ipse habet in concursu creditorum non gaudet. D. 120. th. 32. num. 7. Privilegio dotis ratione uxoris, non gaudet. thes. 33. Cessis actionibus petit illud, quod cedens ipse petiturus esset, si ageret. th. 34. th. 36. num. 5. Et quidem veteri jure in solidum, licet ipse rem minimam pro illa præstitisset. th. 34. num. 2. Ex lege vero Anastasiana tantum sortem erogatam cum usuris. num. 3. Ita ut, licet actio pro parte vendita, & pro parte sit donata, nec tamen ultra id, quod datum, aliquid exigi possit. ib. Secus si actio fuerit in totum donata, atque bona fide mandata. num. 4. Aut si cessio ex necessitate, vel alia aliqua simulationis & fraudis suspicionem excludente, facta fuerit. num. 4. Usurarum usuras a debitore petere nequit. th. 36. Quicquid actionibus cessis exigit, illud omne sibi retinet, nec quicquam cedenti restituere tenetur. th. 37. num. 1. Habetur pro actionis domino. num. 2. Venit in statutis creditorum appellatione. ibid. & Disp. 130. th. 12. num. 3. Transigit, paciscitur, acceptum fert, compromittit, juramentum defert, alium procuratorem substituit, compensat. D. 120. th. 37. num. 3. 4. D. 121. c. 1. th. 6. num. 4. D. 149. tit. 2. th. 4. num. 11. Quid si debitori cessio facta, nondum sit denunciata? D. 149. tit. 2. th. 4. n. 11. Ut lucrum, ita & dispendium ex lite cessa patitur. D. 120. th. 38. num. 1. D. 121. c. 5. th. 2. num. 4. 5. Propriis expensis & suo periculo rem peragit. D. 120. th. 38. D. 121. c. 5. th. 1. num. 5. An cedentem in reconventione defendere teneatur? D. 120. th. 38. num. 2. seqq. Cessionem sibi factam probare debet. th. 41. num. 1. 2. Et quidem præter actionis mandatum & justum titulum s. causam. th. 41. num. 3. seqq. Productio instrumenti non sufficit. num. 4. Ampliatur. ib. Libere de lite cessa potest disponere. Disp. 121. c. 3. th. 6. num. 3. Tam ad agendum, quam defendendum substitui potest. c. 1. th. 6. n. 6. Debitum accipiendo debitorem liberat. D. 130. th. 12. Cedenti in solutum recipiendo præfertur. num. 5. Non constituitur creditor, cui a debitore nomen assignatum, ut illud exigat, pecuniamque exactam solutionis nomine retineat. Disp. 153. 5. 2. th. 37. Exactio enim fit periculo mandantis. ib. Hypothecam constituit.

D. 158. tit. 1. th. 38. num. 4. Quocunque tempore alium procuratorem ſubſtituere poteſt, tam ante quam poſt L. C. D. 120. th. 17. num. 6. D. 121. c. 1. thes. 6. num. 4. & c. 3. theſ. 6. Tam in ſuam quam alienam rem. D. 121. c. 3. th. 6. n. 2. Etiam coram commiſſariis. ib. Nec ratione ſubſtitutionis cedenti ad quicquam eſt obligatus. c. 5. th. 3. num. 9. Referre poteſt juramentum delatum. Diſp. 95. theſ. 15. n. 1. 2. Conſtitutus per nuncium, non eſt procurator ſubſtitutus. D. 107. th. 38. num. 14. In illis negotiis, quæ fiunt naturali traditionis actu, naturam nuncii imitatur. theſ. 55. num. 11. Simplex fieri nequit fœmina. D. 120. th. 22. num. 2. Miles, etiam volente adverſario. n. 3. Simplex, ſ. in rem alienam datus, quicquid conſequitur, mandanti domino actionis, directa mandati actione conventus, reſtituere tenetur. th. 27. num. 2. Etiamſi indebitum per errorem aut injuriam Judicis conſecutus. ib. Ex contractu ſibi immediate actionem directam acquirit, ipſaque inde deſcendens obligatio immediate active & paſſive in ſua perſona radicatur, ſub qualitate tamen procuratoris. D. 107. th. 60. Nec domino actio directa acquiritur, ſed procurator illam cedere debet. num. 3. Datur domino tamen actio utilis. ib. Nec dominus inde directe obligatur, aut directa actione conveniri poteſt, ſed interdum utiliter tantum. num. 4. Limit. niſi procurator mediante naturali traditionis actu contrahat, ubi ſolus dominus directe & immediate obligatur, ipſique & adverſus ipſum directa actio inde deſcendens ſine ceſſione competit. num. 5. In rem alienam alium ſubſtituere poteſt. Diſp. 121. c. 1. thes. 6. num. 5. Inhabilis a domino datus, nullam habet adminiſtrandi poteſtatem. c. 3. theſ. 3. n. 5. Differt ab advocato. c. 3. th. 10. num. 3. Non eſt nudus miniſter. num. 4. Citatur ipſe. n. 6. Sine mandato agens de Jure Camerali punitur. c. 2. th. 5. num. 4. Quid de Jure Electorali Saxonico? ib. Quodcunque in inſtantia, ad quam datus, de rebus his alienis agit, procuratorio nomine agit. c. 3. th. 11. num. 1. Quando condemnatur, procuratorio nomine condemnatur. num. 2. Semel procuratorio nomine comparens, ſi poſtea compareat, eodem nomine comparere cenſetur. num. 3. Subſtitutus quis? D. 121. c. 1. th. 4. c. 3. theſ. 2. num. 1. Eſt vel judicialis, vel extrajudicialis. c. 1. th. 5. n. 1. Vel ſpecialis vel univerſalis. num. 2. 3. 4. Judicialis eſt vel ad agendum vel ad defendendum. th. 6. num. 1. 6. Eſt vel in rem ſuam vel alienam. num. 2. Vel cum libera, vel ſine libera. thes. 7. Conſtituitur per contractum mandati utriusque conſenſu. c. 2. theſ. 1. Quocunque modo declarato. theſ. 2. num. 1. 2. Conſenſu domini actionis vel negotiorum non concurrente. n. 3. De Jure Camerali quando a procuratore ad litem conſtituatur? n. 4. 5. Subſtitutionis mandatum non modo allegare ſed & probare tenetur. c. 2. th. 3. Limitatur. num. 2. Variis modis probatur, plerumque per ſcripturam. num. 3. 4. Si de ſubſtitutionis mandato dubitatur, de ſubſtituentis, non domini, ratihabitione cavet. num. 6. Conſenſus ſubſtituti ex ipſa adminiſtratione ſatis probatur. n. 8. Tanquam an ex præſumpto mandato perſona conjuncta admittatur? th. 4. Tanquam nemo admittitur, ſubſtituendi mandato plane non probato, nec cum cautione de rato. c. 2. th. 5. num. 1. 5. Conſtituitur a procuratore tantum. c. 3. th. 2. Legitime conſtituto. th. 3. Non eſt qui a domino immediate, vel per nuncium conſtitutus. th. 2. num. 1. ſeqq.

seqq. Qui ab actore tutoris vel curatoris certis in casibus datus. num. 5. Qui a falso procuratore nullum mandatum habente constitutus. th. 3. n. 2. Præter mandatum substitutionis probare debet sui constituentis legitimationem. c. 3. th. 3. num. 3. Non est, qui a procuratore inhabili, cum clausula substituendi a domino, constitutus. n. 4. 5. Constituitur a personis conjunctis, conjunctorum lites sine expresso mandato agentibus, post litem contestatam. c. 3. thes. 3. num. 3. A Syndico. num. 7. thes. 7. n. 9. Ab illo procuratore, cui hæc potestas substituendi vel a domino expresse concessa est. th. 4. n. 1. seqq. Si Dominus clausulam substituendi omiserit, in instrumento vero procuratorio substituti mentionem fecerit, dominus hanc potestatem dedisse non videtur. num. 4. 5. Vel qui ex legis dispositione h. potestatem habet. th. 5. n. 1. Ut a procuratore ad negotia. num. 2. Nisi dominus substitutionem prohibuerit. num. 3. Aut specialis personæ industria electa. num. 4. seqq. Unde hoc cognoscendum. ibid. A procuratore in rem suam. th. 6. An a syndico? th. 7. n. 9. th. 3. num. 7. A procuratore in rem alienam, qui ipse litem contestatus est. th. 8. 10. Etsi jam ipse ab alio sit substitutus. thes. 8. num. 2. Etiam de Jure Würtemb. ib. Aut licet hoc a domino specialiter non sit concessum. thes. 10. num. 9. Non tantum ante sententiam, sed & ad appellationem interponendam. num. 3. An etiam ad eam prosequendam? ib. & n. seqq. Non suo proprio, sed procuratorio nomine. th. 11. Constituitur a procuratore in causis summariis, post actum contradictorium, qui alias solennem litis contestationem sequitur. c. 3. th. 9. A procuratore, a reo ad defendendum dato, post cautionem judicatum solvi. th. 12. Licet lis nondum contestata. ib. A procuratore, qui pluribus in solidum constitutis, primitus per litis contestationem negotium occupavit, & ita litis dominus est factus. th. 13. Non constituitur impeditus, & prohibitus. th. 14. Furiosus, mente captus, infans. num. 2. Mutus, & surdus ad lites. ibid. Miles. num. 3. Limit. ibid. Fœmina ad lites. num. 4. Redemptor alienarum litium. ib. Infamis de Jure Canon. num. 5. Minor 25. annis. ib. Potentior. ibid. Reus criminum, servus, excommunicatus, bannitus. ib. Christianus contra Christianum a Judæo in rem suam. num. 6. Is, qui non est Licentiatus aut Doctor in Camera Imp. ib. A Judæo qui a Christiano cum clausula substituendi procurator constitutus. thes. 4. num. 9. A procuratore ad alienandum dato. th. 5. num. 7. Ab illo qui ad arduum aliquod negotium & rem magni momenti constitutus. num. 5. A procuratore in rem alienam dato ante litis contestationem. c. 3. th. 7. num. 1. 2. 9. Etsi legitimatio personarum facta. num. 2. Aut post litis contestationem a domino datus sit. num. 3. Constituitur vel generaliter vel specialiter. c. 4. num. 4. Quatenus distinguatur a principali procuratore? num. 5. Omnia ea facere potest, quæ ipse principalis procurator. c. 5. thes. 1. num. 2. Diligenter observet mandatum substitutionis. num. 3. Mandati fines egressus, nihil agit, nec domino facit præjudicium. n. 3. Omnem adhibeat diligentiam. n. 4. Quid si dolum aut culpam admiserit? ibid. Si in rem alienam datus, repetit expensas contraria mandati actione. num. 5. Et quandoque salarium. ib. Est litis, non actionis dominus. c. 3. th. 10. Per litis contestationem fit dominus litis, sed quatenus? th. 8. & 10. An etiam in causis summariis? th. 9. Primæ instan-

tiæ ad appellationis perſecutionem non citatur, ſed ipſe dominus. th. 8. n. 5. Niſi in appellatione ab interlocutoria. ib. Subſtituens vel totam adminiſtrandi poteſtatem vel partem aliquam in ſubſtitutum transferre poteſt. c. 5. th. 2. n. 1. Subſtitutum actione mandati directa habet obligatum. num. 2. Si procurator in rem ſuam, ſubſtituto obligatur, & expenſas & ſalarium de ſuo præſtare tenetur. num. 4. 5. Secus ſi in rem alienam fuerit. num. 6. Limitatur. n. 13. 14. 15. In rem alienam ſubſtituens in quantum & ad quid obligetur actionis domino? c. 5. th. 3. Non admittendus ad inſtrumentorum recognitionem, litis reaſſumptionem, juramenti delationem, jurisdictionis prorogationem ſine ſpeciali mandato, nec conſanguineus, licet offerat cautionem de rato. Diſp. 122. coroll. 3. In cauſis magni præjudicii non admittitur ſine ſpeciali mandato. D. 126. c. 2. thes. 9. n. 2. De evictione non tenetur. D. 121. c. 5. th. 2. num. 11. Limitatur. ib. Si ſuorum heredum fecerit mentionem, pro domino ſe obligaſſe cenſetur. num. 14. De ſuo aliquid ſubſtituto ſolvens, illud repetere nequit. num. 15. Si inſtitorem præpoſuerit, datur actio inſtitoria adverſus dominum ac ſi ipſe præpoſuerit. theſ. 4. num. 4. Eſſe non poteſt miles, etiam adverſario expreſſe volente. D. 139. theſ. 5. num. 2. Quandocunque fines mandati excedit, omne ab illo geſtum, eſt ipſo jure nullum. Diſp. 130. th. 15. Ad agendum conſtitutus contra quamcunque perſonam, non admittitur contra Univerſitatem. Diſp. 131. theſ. 7. num. 3. In cauſis privatorum criminalibus quando pro reo admittatur? th. 63. num. 2. Non tantum ad præſentia, ſed & futura conſtitui poteſt negotia. thes. 64. num. 3. Sæpius ex mandato præſumpto admittitur. th. 80. num. 1. Cum libera an absque ſpeciali mandato tranſigere poſſit? th. 86. n. 3. Etiam generale de omnibus litibus gerendis habens, reſtitutionem petere nequit. th. 88. num. 1. Cum libera an absque ſpeciali mandato juramentum deferre poſſit? th. 89. Ea agere debet, quæ implicite & per conſequentiam mandata cenſentur. th. 95. num. 1. In rem alienam an & quatenus hypothecam conſtituere poſſit? D. 158. tit. 1. th. 38. num. 4.

quaſi Procurator non admittitur in cauſis, ſpeciale mandatum requirentibus. Diſp. 18. th. 27. n. 2. Habet adverſus dominum actionem negotiorum geſtorum. th. 37. Si eſt mortuus, an tunc locus ſit citationi ad reaſſumendum? n. 8.

Procuratoris officium quomodo ſolvatur? D. 131. th. 99. Ob culpam & dolum, an contra tertium dominus habeat reſtitutionem? Diſp. 104. p. 3. num. 55. Dolus reſpectu adverſarii nocet domino. D. 53. th. 31. Negligentiâ termino probatorio elapſo, nec principalis ulterius audiendus. D. 32. th. 11. Negligentia & contumacia, quoad cauſam ipſi mandatam, nocet domino. ib. Nec ſententia ob hanc cauſam lata reſcinditur per reſtitutionem in integrum. ib. Licet procurator non ſit ſolvendo. ib. Quid de moribus? ib. Mandatum, nec ipſo conſentiente, invito adverſario, ſine juſta cauſa, revocari poteſt, lite jam conteſtata, aut cautione judicatum ſolvi præſtita. th. 12. In perſona obligatio & actio directè & immediatè radicatur eidemque acquiritur. D. 107. th. 39. n. 6. Negotium, quod revocationis a domino factæ ignarus, perfecit, ſuſtinetur. th. 65. n. 9. Officium, etiam in rem ſuam nemo abſolute invitus ſubire compellitur. D. 120. th. 8. n. 2. Limitatur. ib. Legitimatio in judicio ante omnia facienda eſt.

eſt. D. 18. th. 28. num. 1. Confeſſio quando noceat domino? vid. Confeſſio. Culpa an noceat domino, ita ut hic in integrum reſtitui non poſſit? Diſp. 94. coroll. 8. In perſonam, non conſtituentis verba ſententiæ concipiuntur. D. 121. c. 3. th. 10. n. 5. Verba in dominorum abſentium perſonas concipere prohibetur. ib. Falſi exceptio in omni parte judicii opponi poteſt, etiam poſt ſententiam, in ipſa executione. c. 2. th. 5. n. 2. Subſtituti datio in dubio magis procuratorio nomine facta cenſetur, quam proprio. c. 3. th. 11. num. 3. Pro Eccleſia conſtituti mandatum finitur morte rectoris Eccleſiæ. c. 6. th. 1. num. 10. Subſtitutio revocata cenſetur, ſi alium ſubſtituerit. th. 4. n. 6. Subſtituti officium finitur morte domini negotiorum ſ. actionis, re ſc. adhuc integra. th. 1. n. 3. Secus ſi res non amplius integra. num. 4. Licet ante litem conteſtatam, cautione tamen pro procuratore conſentiente præſtita, dominus mortuus. num. 5. q. c. nec novo opus eſt heredum mandato, nec citatione ad reaſſumendum. n. 6. Secus hodie in praxi. num. 13. An morte procuratoris ſubſtituentis? th. 2. An morte ſubſtituti? thes. 3. Finito negotio. thes. 4. num. 1. Ex conventione partium. n. 1. 2. Modo poſt litem a ſubſtituto conteſtatam adverſarius non contradicat. num. 2. An diſſenſu ſubſtituentis aut ſubſtituti? n. 4. ſeqq. In rem ſuam ſubſtituentis & ſubſtituti conſtitutio regulariter nullius morte finitur, ſed ad heredes tranſmittitur. c. 6. thes. 5. Nec revocari poteſt, etſi res adhuc integra. ib. Heres ex eo, quod a defuncto procuratorio nomine geſtum eſt, conveniri non poteſt. c. 5. th. 2. n. 12.

Procuratori datur actio, etſi effectum non habuerit negotium, modo utiliter ſuſceptum. D. 103. c. 2. thes. 8. num. 3. Subſtituto quando competat contra dominum utilis actio mandati contraria? D. 121. c. 5. th. 4. num. 3. Juramentum delatum referri poteſt. D. 95. th. 30. Licet acta retinere donec ipſi de honorario ſatisfiat. D. 123. th. 21. n. 2. Male ſe gerenti in negotiis clientis nullum debetur ſalarium. D. 124. th. 48. num. 3. Aut ſi cauſam indiſcuſſam in tempore periculoſo dimiſerit. num. 4. Secus ſi in litis progreſſu cauſam iniquam deprehenderit. num. 5. Quid ſi cauſam deſeruerit ut deſperatam? num. 6. 7. Dantur octo menſes ad nunciandum domino, in locis remotis degenti, ut ad cauſæ ſuæ patrocinium ſuſcipiendum adſit, aut alium defenſorem ſuo loco conſtituat. Diſp. 138. c. 3. art. 6. th. 2. num. 8.

Procuratorem mittere citatus non tenetur, nec invitus cauſam ſuam alienæ fidei committere. D. 3[illegible] . 2. Maxime ſi cauſa gravis & ardua. ib. Conſtituentis jus & qualitas quoad cauſæ merita attenditur. D. 13. th. 44. num. 3. Non conſtituunt tutores & curatores ante litem conteſtatam. D. 32. th. 5. Secus de Würtemb. ib. Non conſtituunt curatores ad lites, qui hodie dantur mulieribus. ib. Conſtituunt, non ſyndicum, plures mercatores ſocii ad cauſas communes agendas. th. 14. Dare poteſt nemo, niſi qui litis dominus eſt. D. 120. theſ. 17. num. 5. Nec ſufficit, quaſi dominum eſſe. ib. Non tantum in rem alienam, ſed & in rem ſuam ſubſtituendi poteſtatem dominus concedere poteſt ſuo procuratori. Diſp. 121. c. 3. th. 4. num. 6. Falſum judex ex officio, adverſario non petente, repellere tenetur. c. 2. th. 5. num. 3. & c. 3. th. 7. num. 8. Conſtituit pater tanquam adminiſtrator peculii adventitii. D. 140. thes. 33. num. 4. Contra ſubſtitutum domino

domino negotii f. litis stricta juris ratione nulla competit actio. D. 121. c. 5. th. 4. n. 1. Limitatur. num. 2. Constituens si non potest nisi uno jure constituere, simpliciter constituendo, videtur eo nomine constituere, quo potest, videlicet nomine officii & administrationis, quam habet. c. 3. thes. 11. n. 4.

in Procuratorem in rem alienam non datur actio judicati. c. 5. th. 2. num. 11. th. 4. n. 5. Post litem a domino contestatam datum an ferenda sententia? c. 3. thes. 7. num. 6. An concipienda sententia? th. 10. num. 10. Quomodo in Camera Imperiali? num. 10. 13. Et Jure Würtembergico? n. 10.

inter Procuratorem & alterum contrahentem contractus initus inter præsentes initus dicitur. Disp. 107. thes. 39. num. 5. 6.

per Procuratorem utilis actio judicati domino etiam sine cessione acquiritur. D. 53. thes. 32. Est comparendum, si citatus ob impedimentum perpetuum vel temporale quidem, sed voluntarium aut necessarium, sed injustum, ipsemet comparere nequit. D. 32. th. 2. Secus si ob necessarium & justum impedimentum ac diu non duraturum. ibid. Aut per se comparere necesse habet, qui studiorum causa peregre abest, ad patrium judicium citatus. ibid. An & quando reus se defendere possit? thes. 9. Juramentum an quis possit præstare? D. 44. th. 5. An matrimonium contrahi possit? D. 107. th. 30. n. 4. seqq. thes. 65. n. 11. Fieri non possunt quæ inseparabilia a persona, ita ut nequeant ipsi acquiri, & de persona ejus transire ad dominum. th. 30. n. 3. Si quis mutuum acceperit, ille cujus contemplatione est datum, efficaciter obligatur. D. 142. §. 1. th. 9. n. 2. Quando procurator obligetur? n. 3.

à Procuratore falso celebratum contractum dominus ratihabere potest. D. 107. th. 7. n. 2. Gesta omnia sunt ipso jure nulla. D. 121. c. 2. th. 5. n. 2. Facta substitutio vi mandati, cui clausula de substituendo non adjecta, non subsistit, licet aliud de substituendo haberet. c. 3. th. 4. n. 7. Quando mandans suum servare non potest, datur illi actio adversus illos, cum quibus mandatarius contraxit. D. 104. p. 3. n. 8. Substituto primus actus factus vicem litis contestationis non obtinet, nec ipse per illum actum dominus litis fit. Disp. 121. c. 3. th. 7. num. 5. Substituendi potestatem non habente facta substitutio nulla est. n. 7. Nec convalescit, licet hic de facto substitutus litem postea contestetur. num. 8.

in Procuratore ad negotia requiruntur septendecim anni. D. 138. c. 3. art. 7. th. 5. n. 2. Non eventus, sed causa gerendi æstimatur, & exinde æstimatur, an aliquid utiliter gestum? D. 148. tit. 3. th. 3. n. 2.

Procuratores in quibuscunque causis admittuntur, in illis etiam alii substitui possunt. D. 121. c. 4. n. 1. An veniant nomine advocatorum? D. 108. th. 14. n. 2. Quomodo ab Advocatis differant? D. 117. th. 23. In rem suam non constituuntur impediti aut prohibiti. D. 120. th. 18. n. 1. Infantes, mente capti, furiosi. n. 2. Excommunicati, banniti. n. 3. Potentiores. thes. 19. Limitatur. n. 4. Quis tales sint, judicis arbitrio relinquitur. n. 2. Christiani a Judæis contra alios Christianos. th. 20. D. 121. c. 3. th. 6. n. 7. Ampliatur & limitatur. D. 120. th. 20. n. 2. seqq. Sub qua pœna? n. 5. Tutores & curatores contra pupillos minores aut alias personas, quarum tutelam vel curam gerunt. th. 21. Etiam finito officio. n. 2. Filiusfamil. contra patrem suum

ſuum, in cujus ſacris exiſtit. n. 3. Niſi ex cauſa caſtrenſi vel quaſi. ib. Ignorantes. thes. 10. num. 2. Inviti. n. 3. In rem ſuam conſtituunt actionum domini, qui vel propter defectum aliquem non impediuntur. thes. 15. Impediuntur infantes, mente capti, furioſi. n. 3. Si datus procurator, an tutoris vel curatoris authoritate confirmetur? ib. Quid Si habeant dilucida intervalla? num. 4. Mutus & ſurdus ſimul a nativitate n. 5. Vel per legis conſtitutionem non prohibentur. thes. 16. Prohibentur excommunicati. num. 1. Banniti. n. 2. Prodigi. th. 17. Pupilli, minores curatorem habentes ſine ejus authoritate & conſenſu. n. 3. In cedenda actione quæ rei immobili æquiparatur, tales adhibere debent judicis decretum. num. 4. Tutores & curatores ſoli, non intervenientibus pupillis & minoribus. n. 5. Hodie fœminæ ſine curatorum conſenſu. num. 7. Secus de Jure Civili. ibid. Eſſe non prohibentur nobiles, nec profeſſores. D. 32. th. 7. Nec propterea dignitate privantur. ib. Non nudi ſunt miniſtri, ſed per litis conteſtationem fiunt litis domini. thes. 10. Quando plures in ſolidum conſtituti videantur? D. 121. c. 3. th. 13. Camerales, etſi procuratorio clauſula ſubſtituendi inſerta, in alium ſine conſenſu domini totam cauſam transferre nequeunt. c. 3. th. 4. num. 8. Poſt legitimationem ex Judicis permiſſione abſentes, alium interim etiam ante litem conteſtatam deputare poſſunt. thes. 7. num. 10. 12. Quid de Jure Galliæ? n. 11. In omnibus cauſis non exceptis admittuntur. c. 4. n. 2. Qualia ſunt quæ jure vel natura impoſſibilia. ib. An & quatenus in cauſis criminalibus? n. 3.

Procuratorum certus numerus Jure Hamburgenſi determinatus eſt. D. 64. th. 7. n. 2. 3. Ut & in Ordinatione Cameræ & Jure Lubeccenſi. num. 4. Dolo vel culpa læſis omnibus & his non exiſtentibus ſolvendo an concedenda ſit reſtitutio in integrum? D. 131. th. 92. n. 3. 4.

Procuratoribus pluribus ſubſtitutis an locum habeat præventio? D. 94. coroll. 7. Datur etiam palmarium. D. 108. th. 14. Etiam judicialibus olim non, niſi ex conventione, debebatur ſalarium. D. 124. th. 20. n. 1. Hodie ſecus eſt. n. 2.

PROCURATORIUM.

Procuratorium ſecundum ſtylum Curiæ, ubi procurator datur, concipiendum eſt. D. 66. th. 25. n. 4. 5. Quid continere debeat? D. 131. th. 79. n. 1. Non deſiderat clauſulam de rato, vel ſigillum. D. 66. th. 26. num. 1. D. 131. th. 79. n. 3. 4. Secus de moribus noſtris & Jure Würtembergico. D. 66. thes. 26. n. 2. 3. D. 131. th. 79. n. 5. Si dubium, in Camera Imper. cautio de rato tantum usque ad litis conteſtationem admittitur, quoad litem vero conteſtandam & reliquum judicii curſum, procurator, niſi pleno mandato inſtructus, non auditur. D. 121. c. 2. th. 3. n. 7. Ex conjunctione interdum præſumitur. c. 2. th. 4. c. 3. th. 3. n. 6.

Procuratorii veri & legitimi requiſita. D. 66. th. 25. n. 4. D. 121. c. 2. th. 3. n. 4.

Procuratorio aliquo modo inſufficiente procurator petente adverſario cavet de rato. D. 121. c. 2. thes. 3. n. 5. Quomodo? ib.

PRODIGALITAS.

Prodigalitas & luxuria uti in propriis eſt culpanda, ita in alienis eſt coercenda. D. 111. th. 33. num. 4.

PRODIGUS.

Prodigus, ut quis ſit, requiritur ſententia declaratoria. D. 67. th. 43. Jus Würtemb.

temb. præter hanc requirit publicam proſcriptionem. num. 4. 5. Comparatur cum furioſo tantum quoad bonorum adminiſtrationem. D. 12. th. 22. n. 1. 2. D. 55. thes. 12. n. 3. D. 57. p. 1. c. 2. th. 1. n. 4. D. 78. th. 9. n. 6. Diſp. 89. th. 8. Confiteri poteſt in cauſis matrimonialibus & criminalibus. Diſp. 55. th. 12. n. 2. 4. Poteſt torqueri. n. 4. Non habet reſtitutionem in integrum. D. 67. th. 44. Quod quandoque ſecus eſt de Jure Würtembergico. num. 2. 3. In delictis non excuſatur. D. 12. th. 22. n. 3. Ex ſuo doloſo conſilio in delictis alteri dato obligatur. D. 57. p. 1. c. 2. th. 1. n. 5. A conſiliis, Reipubl. utilitatem, vel res domeſticas concernentibus, arcendus eſt. n. 6. Quoad bonorum adminiſtrationem furioſum facit exitum, neque finem neque modum expenſarum habet. D. 137. theſ. 18. n. 8. D. 120. th. 17. n. 2. D. 130. th. 6. n. 1. Non poteſt eſſe tutor honorarius. Diſp. 137. th. 18. n. 8. Nec dare procuratorem in rem ſuam. Diſp. 120. theſ. 17. Nec ſine curatore ſe obligare. D. 130. th. 6. n. 1. Nec res ſuas alienare. ibid. Nec ſolvere. ib. Si de facto ſolverit, ſolutum vindicat & repetit. ibid. An poſſit hypothecam conſtituere? D. 158. tit. 1. th. 39.

Prodigum quem pater in teſtamento declaravit, filius, etiam a magiſtratu talis declaratur. D. 116. th. 64. Niſi contrarium probatum. ib.

PRODUCTIO.

Productio inſtrumentorum. vid. Inſtrumentum.

PRODUCTA.

Producta. v. Scripta.

PROFESSIO.

Profeſſio ante 14. annum facta non obligat ad permanendum in religione. Diſp. 138. c. 3. art. 7. thes. 4. num. 8. ad Profeſſionem in dura religione octodecim anni requiruntur. thes. 5. num. 3.

PROHIBITIO.

Prohibitio negotii regulariter etiam porrigitur ad conſenſum, ſuper eo interponendum, ita ut conſenſum præſtare nequeat is, qui ipſe illud negotium expedire non poteſt. D. 114. th. 13.

Prohibitum quod non eſt, illud omnibus permiſſum intelligitur. D. 11. thes. 39. num. 4.

Prohibita cenſentur poſtea, quæ ſunt ad tempus permiſſa. th. 112. num. 3.

PROMISSIO.

Promiſſio ſe facturum, curaturum, non præciſe ad ipſum factum & eventum obligat. D. 11. thes. 161. n. 5. Ex cauſa utriusque reſpectu turpi facta an ſubſiſtat? D. 145. tit. 5. §. 1. th. 5. num. 4.

ad Promiſſiones homines ſunt faciliores, quam ad ipſam rerum præſtationem. D. 108. th. 21. n. 1.

PROMISSUM.

Promiſſum etiam hodie peti poteſt, quod hodie dari promiſſum. D. 29. thes. 12. Si aliquid in futurum quidem caſum alicujus facti vel non facti, promiſſio conditionalis eſt, ſed non poenalis. D. 113. th. 37. n. 2. Niſi appareat, quod promiſſoris coërcendi gratia quis illud ſit ſtipulatus. ib.

PROMITTERE.

Promittere & dare an ſint paria? Diſp. 11. th. 67. n. 3. 4.

Promittit quod quis aliquo anno dare, ei poteſtas eſt, quolibet ejus die dandi. D. 130. thes. 3. n. 6. Qui aliquid per modum non adprobatum, & non præſtat, in legem naturæ non peccat. D. 53. th. 20.

PROMOTORIALES.

Promotoriales pars læſa in caſu denegatæ vel protractæ juſtitiæ impetrare poteſt. D. 94. th. 35. n. 1. An judex prius decernere poſſit, aut debeat, priusquam judex actorem ad juramentum perhorreſcentiæ admittat, & proceſſus in præjudicium ordinarii decernat? ib.

PROPALARE.

Propalans injuriam, de illa tenetur. D. 1. th. 24. n. 8.

PROPINA.

Propinas de ſalariis detrahere quæſtores non poſſunt. D. 124. th. 42. n. 4.

PROPIUS.

Propius eſt, hac phraſi utuntur pro magis & verius. D. 104. p. 1. c. 2. th. 8.

PROPRIETARIUS.

Proprietarius qui finito uſufructu rem ab uſufructuario locatam recipit, locationi ſtare non tenetur. D. 156. ſ. 1. th. 64. n. 3. Ad quid agere poſſit conductor expulſus? ib.

PROPRIUS.

Propria perſona legari poteſt. D. 97. th. 6.
Propriæ rei teſtatoris & tertio obligatæ legatum valet, ignorante teſtatore. th. 5.

PROSCRIPTIO.

Proſcriptio ſtatus Imperii, ut & ejusdem reſtitutio ab Imperatore cum conſenſu ſtatuum, aut ad minimum Electorum facienda eſt. D. 6. thes. 2. n. 3.

PROTESTATIO.

Proteſtatio fraudulenta & facto contraria nihil operatur. D. 1. th. 9. n. 9. D. 103. c. 3. th. 25. n. 4. Interpoſita ſuper eo, quod non dependet a voluntate alicujus, ſed ex legis diſpoſitione, proteſtantem non relevat. D. 103. c. 3. th. 25. n. 2. Non liberat heredem ab obligatione, qua ipſe legatariis ex qs. contractu, dum adit hereditatem, obligatur. n. 3. D. 105. th. 48. n. 5. Et declaratio ſe ſc. damnum non præſtituros, an & quatenus caupones, nautas &c. liberet ab onere cuſtodiæ & periculi? Diſp. 105. th. 48. n. 1. ſeqq. Conſervat jus proteſtantis. D. 122. th. 19. num. 5. D. 139. th. 13. n. 8. Modo tempeſtive interponatur, aut facto non ſit contraria. D. 139. th. 13. num. 8.
Proteſtationi non magis obſtat tempus nocturnum, quam fidejuſſioni contractæ. Diſp. 138. c. 3. art. 3. thes. 1. num. 7.
Proteſtatione eliditur factis declarata voluntas. D. 139. th. 13. num. 8.

PROTIMISIS.

Protimiſeos jus in quibusdam legibus conceſſum, in quibusdam non. Diſp. 164. thes. 88. Juris pactum quid? D. 151. th. 92. num. 11. Quomodo differat a pacto de retrovendendo? ib.

PROTINUS.

verbum Protinus quid denotet? D. 138. c. 3. art. 1. th. 3. n. 1.

PRO-TUTOR.

Pro-tutor vel Pro-Curator res pupillorum diſtrahere nequit. Diſp. 7. thes. 15. n. 1. 2.

PROVINCIA.

Provincia una multorum dominatu fatigatur. D. 159. c. 1. th. 6. n. 1. ſq.

PROVINCIALE.

Provincialia jura ſtatuum Imperii, & actiones inde venientes juri prætorio & inde deſcendentibus actionibus recte comparantur. D. 23. th. 1.
Principes in ſuis territoriis etiam juri communi contraria regulariter concedere poſſunt.

possunt. D. 24. th. 13. Interpretationem passivam recipiunt ex jure communi, & ita sunt accipienda, ut quoad ejus fieri possit, juri communi sint conformia. D. 157. §. 3. th. 26. n. 5.

PROVISIO.

Provisio hominis quando faciat provisionem legis cessare? D. 11. th. 106. Non impedit provisionem legis, quando? D. 158. tit. 2. th. 109. n. 1. 2.

PROVOCANS.

Provocans a provocato injuria affectus si provocatum in duello occiderit, ordinaria mortis punitur pœna. Disp. 92. th. 59. n. 11. A provocato vulneratus expensas curationis actione Legis Aquiliæ repetere nequit. D. 19. th. 73.

PROVOCATUS.

Provocatus si irâ accensus provocantem occiderit, an ordinaria homicidii pœna puniendus? D. 92. th. 60. n. 2. seqq.

PROXENETA.

Proxeneta quis? D. 107. th. 42. n. 6. seqq. Quomodo differat a nuncio? num. 5. Ejus synonyma. num. 8. Dum contractum conciliare inter contrahentes studet, licere non debet. Disp. 100. thes. 197. Tantum tenetur de dolo. th. 198. Ad testimonium perhibendum in contractu, quem celebravit, cogi an possit? th. 202. 203.

Proxenetæ debetur salarium, licet negotium non perficiatur. th. 199. Possunt esse fœminæ. th. 200. Masculum vel fœminam laudantes, licet contrarium postea inveniatur, ea propter conveniri nequeunt. D. 75. th. 46. n. 3. 4.

Proxenetarum ingenium ad mendacia proclive est. num. 4. Libri an probent? D. 100. th. 201.

Proxenetis recte prohibetur negotiari. th. 196.

PUBERTAS.

Pubertas plena est ætas XIIX. annorum. D. 64. th. 9. n. 5. Finitur tam in mare quam in fœmina anno XXV. Disp. 138. c. 3. art. 7. th. 5. n. 6.

Pubertati proximi delinquere & delinquendo obligari possunt. D. 12. th. 19. n. 1.

Puberes fiunt in materia criminali masculi & fœminæ anno ætatis decimo quarto. D. 12. th. 19. n. 1. Quoad pœnam ordinariam sc. infligendam. Disp. 138. c. 3. art. 7. th. 4. n. 8. Si delinquunt, mitius cum illis agendum est. Disp. 12. th. 19. n. 2. 3. Post XIII. annum & sex septimanas masculi jure feudali Saxonico dicuntur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. n. 7. Ex tempore quindecim annorum incipiunt masculi. n. 9. Plene fiunt masculi octodecim annis. th. 5. n. 3.

PUBLICATIO.

Publicatio propter delictum filii in nulla specie peculii admittenda. Disp. 110. th. 12. n. 5.

Publicatis mariti bonis propter delictum, uxor retinet dimidiam acquæstus partem ex societate conjugali. Disp. 4. th. 47. n. 4.

PUNIRE.

ut Puniantur delicta, lex naturalis non tantum permittit, sed & præcipit. D. 6. th. 7. n. 1.

in Puniendo qui progreditur ad id, quod plus est, secundus est injuriæ author. D. 61. th. 20. n. 6.

non Puniens, quod punire debebat, quatenus teneatur? D. 139. thes. 9. n. 17. 18.

PUPILLUS.

Pupillus sine tutoris authoritate alios sibi, sed se aliis obligare non potest. Disp. 58. th. 24. n. 2. Ex stipulatione sine tutoris authoritate facta naturaliter tantum obli-

obligatur. D. 15. th. 41. n. 3. Ut & si sine tutoris authoritate fidejussor constitutus est. D. 82. th. 8. n. 2. Et minor in bonis tutorum & curatorum habent tacitam hypothecam. Disp. 114. th. 33. n. 4. Habet in bonis illius, qui ejus negotia ut amicus gessit, personale exigendi privilegium. D. 59. thes. 33. n. 8. Privilegium quod habet in concursu creditorum, illud aliis cedere non potest. th. 44. n. 4. Meliorem suam conditionem facere potest, etiam sine tutoris auctoritate, deteriorem vero non aliter quam cum tutoris authoritate. D. 168. th. 9. n. 2. Ubi ex re venit obligatio, non obligatur nisi quoque locupletior factus. D. 53. thes. 18. Sine tutoris authoritate nihil rerum suarum alienare potest. D. 130. th. 4. num. 3. Limitatur. n. 4. 5. 6. Omnibus officiis civilibus abstinere debet. D. 131. th. 20. n. 1. A locatione, a tutore contracta regulariter recedere non potest. D. 156. §. 1. th. 38. n. 2. An & quatenus hypothecam constituere possit? D. 158. tit. 1. th. 39.

Pupilli favor ubi cessat, ibi & cessare debet prohibitio alienandi. D. 130. th. 4. n. 5.

Pupillo sine tutoris authoritate interdum recte solvitur, ita ut statim debitor liberetur. D. 106. concl. 49. Expedit rem suam salvam potius, quam tabulas, rem salvam fore, cautionis habere. D. 137. th. 28. n. 5.

a Pupillo sine tutoris authoritate solutæ pecuniæ periculum pertinet ad creditorem. D. 19. th. 66. Disp. 102. thes. 3. Quod etiam sine tutoris auctoritate promissum, novari potest a tertio. D. 19. th. 68.

Pupilli & minores ex mutuo a tutore vel curatore, pupillorum & minorum nomine contracto, obligantur, si pecunia in illorum rem profecta probetur. Disp. 103. c. 3. th. 4. n. 4. Et minores curatorem habentes, sine tutorum & curatorum consensu & auctoritate, solvere nequeunt. D. 102. thes. 3. D. 130. th. 4. 5. Sed ipsi rei solutæ domini manent, illamque vindicandi potestatem habent. D. 130. thes. 4. n. 3. Nisi res soluta a creditore bona fide consumpta sit. n. 4. Vel casu fortuito apud creditorem perierit. n. 5. 6. Gaudent retentione in bonis tutorum, utpote tacite ipsis obligatis. D. 123. th. 15. *num.* 3. Etiam adversus matrem tutricem, sed quando? ib. In bonis protutoris habent privilegium personale. Disp. 112. th. 35. n. 8.

Pupillorum bona immobilia si distrahenda veniunt, affines eorum evocandi sunt, ut Magistratum de bonis eorum instruant. D. 5. diss. 2. thes. 42. num. 4. Interest, litibus & sumptibus non vexari. D. 14. th. 26. n. 2. Confessiones quatenus valeant, cum tutoris authoritate? D. 55. th. 7. & th. 10. Conventiones quatenus valeant quoad aliorum præjudicium? D. 60. th. 13. num. 4. 5. In utilitatem quæ sunt introducta, contra eorum commodum non sunt producenda. D. 7. th. 47. n. 4.

Pupillis & minoribus sine tutorum & curatorum authoritate & consensu non recte solvitur. D. 102. th. 5. Nec obligatio per solutionem ipsis factam extinguitur. ib. Licet locupletiores facti. ib. Si pecunia soluta, maleque consumpta, contra debitorem priorem salvam habent obligationem. ib. Nec hîc necessaria est restitutio. ib. Quid si inde locupletiores facti, aut nummi adhuc extent? D. 130. th. 18. Facta solutio ut subsistat, præter auctoritatem tutorum, etiam requiritur judicis decretum. D. 102. th. 6. D. 130. th. 19. Nec sufficit judicialis quittantia. ibid. Si omissum debitor ipso jure non liberatur

ratur. D. 130. th. 19. n. 3. Neque pupilli opus habent restitutione. n. 4. 5. Sed & post quadriennium a sua majorennitate computandum contra talem debitorem agere possunt. n. 6.

PUTEUS.

Putei catena & situla, *Brunnen-Ketten, Seyl und Eymer*, an veneat, ædibus venditis? Disp. 155. §. 1. thes. 29. num. 3.

Q.

QUADRIENNIUM.

Quadriennium in locum anni utilis hodie substitutum. D. 138. c. 3. art. 7. th. 3. n. 3.

QUÆSTIO.

Quæstio est res fragilis. D. 141. thes. 65. Quæstioni non semper fides habenda. ibid.

Quæstionem decernit judex altam jurisdictionem habens. th. 66. Tantum admittunt delicta capitalia & atrociora. th. 72.

in Quæstione a familia necatorum habenda quinquennium servatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 3. n. 4.

v. Voc. Tortura.

QUÆSTOR.

Quæstores Principum, quorum officium est, debita illorum solvere, creditorum nomina & actiones minoris emere non possunt. D. 153. §. 2. th. 68. n. 3.

QUANTITAS.

Quantitas debita perire non potest. D. 111. th. 49. n. 13. 14. Limitatur. ibid. v. th. 51.

QUASI.

verbum, Quasi, utplurimum in jure improprietatem indicat. D. 70. c. 1. th. 4. n. 4. D. 109. th. 2. n. 2.

QUERELA ENORMIS LÆSIONIS.

v. L. 2. C. de Resc. Vendit.

QUERELA INOFFICIOSI TESTAMENTI.

v. Testamentum invalidum, inofficiosum. &c.

QUERELA INOFFICIOSÆ DONATIONIS.

v. Donatio inofficiosa.

QUERELA NON NUMERATÆ PECUNIÆ.

Querela non numeratæ pecuniæ quid? D. 142. §. 3. th. 1. Proponitur per modum exceptionis. th. 2. n. 1. Replicationis contra apocham. n. 2. Denunciationis vel protestationis. ib. Actionis. ib. Proponenda est in causa dotis jure novo in scriptis. th. 2. num. 3. Conceditur ob summam æquitatem. th. 3. latius patet, quam literarum obligatio. n. 2. Competit omnibus, qui spe futuræ numerationis se aliquid accepisse confessi sunt, & illud postea non acceperunt, illorumque heredibus. th. 4. num. 1. Ex persona confessi mandatariis & fidejussoribus. n. 2. th. 10. n. 5. etiam invito confesso, principali debitori. th. 4. n. 2. In concursu creditorum aliis confessi creditoribus. ib. Adversus illos, a quibus spe futuræ numerationis se aliquid accepisse professus est, illorumque heredes. th. 8. n. 1. Locum habet inter mercatores. D. 43. th. 15. D. 142. §. 3. thes. 5. n. 2. 3. In omnibus negotiis, in quibus quis se aliquid spe futuræ numerationis accepisse confessus est. D. 142. §. 3. th. 6. An in cambiis? th. 7. n. 1. Sententia affirmativa. n. 2. Negativa. num. 3. Quæ refutatur. th. 10. Distinguentium. th. 8. n. 1. 2. Ratione illius, qui cam-

cambium ſcripſit & dedit, & confeſſus eſt ſe aliquid accepiſſe. num. 3. ſeqq. D. 43. thes. 16. Etſi literæ illæ transmiſſæ & ab alio acceptatæ fuerint. D. 43. th. 16. Quo caſu competit non tantum intra 30. dies, ſed & intra biennium. D. 43. th. 17. D. 142. ʃ. 3. th. 8. n. 5. 6. 8. Quid ſi cambium jam ſit acceptatum? D. 43. th. 18. D. 142. ʃ. 3. th. 8. n. 5. 6. Ratione acceptantis, qui ſcil. literas præſentatas pure & ſimpliciter acceptavit ex perſona debitoris cambium ſcribentis. D. 43. th. 18. D. 142. ʃ. 3. th. 9. n. 1. ſeqq. Non competit, ſi cambium dans non confeſſus fuerit ſe aliquid accepiſſe. D. 43. th. 19. D. 142. ʃ. 3. th. 11. Differt ab aliis quomodo? D. 142. ʃ. 3. th. 20. Currit continuo poſt mortem ſcribentis contra heredem, etiam hereditate nondum adita. thes. 22. n. 1. Excluditur præſcriptione biennii a tempore interpoſitæ confeſſionis vel cautionis. ib. Nec elapſo biennio creditori eo nomine juramentum deferendum. ib. Debitor tamen auditur, ſi probare velit, numerationem non eſſe factam. num. 2. Habet generalem doli exceptionem, quæ eſt perpetua. ib. Quo tempore in dote? num. 3. XXX. dierum contra apocham creditori competens. D. 116. th. 31. D. 142. ʃ. 3. th. 22. num. 4. Ampliatur. ib. H. biennii præſcriptio non currere incipit contra minorem. D. 142. §. 3. th. 22. num. 5. Quid ſi minor majori ſuccedat & præſcriptio inchoata? ib. Abſentibus contra h. præſcriptionem datur reſtitutio in integrum. num. 6. Semel mota eſt perpetua. num. 7. Agnitione, poſt confeſſionem & cautionem facta, debiti expreſſa. th. 23. n. 1. 2. Ubi tamen debitor auditur contrarium probaturus. ib. Vel tacita. v. gr. partis ſolutione ſine proteſtatione. num. 3. Renunciatione poſt cautionem ex intervallo facto. th. 24. An renunciatione jurata in ipſa cautione facta? num. 2. Statuto? num. 3.

Querelam non num. pec. non excludit fidejuſſio, nec rerum oppignoratio, nec jurata promiſſio quæ huic confeſſioni accedit. th. 8. num. 6. Non impedit confeſſio nec renunciatio h. querelæ, in eadem ſcriptura facta. th. 10. n. 3. Nec obligatio. num. 5.

in Querela N. N. P. adverſarius numerationem probare tenetur. th. 21. num 1. Fallit h. quibusdam in locis. ib. Adverſario probante numerationem per teſtes vel inſtrumentum, punitur numerationem negans. num. 2. Probante mediante juramento, negans tantum in expenſas condemnatur. ib. Adverſario non probante, excipiens definitive abſolvitur, & actor condemnatur, ut cautiones, apochas & pignora eo nomine accepta reſtituat. n. 3. & thes. 25. num. 2. Vel replicans vincit. th. 21. n. 3. Vel denuncians aut proteſtans, querelam h. facit perpetuam. ib. v. voc. Exceptio non numeratæ pecuniæ.

R.

RABULA.

Rabularum forenſium deſcriptio. D. 66. th. 37. n. 5. 6. th. 38. n. 7.

RAPINA.

Rapina quid? D. 62. th. 33. An differat à deprædatione? th. 34. Eſt manifeſta vel non manifeſta. th. 35. Accedentibus circumſtantiis ultimo ſupplicio punitur. th. 38. Diſp. 69. th. 23. Hodie punitur poena Robariæ. D. 59. th. 39.

Rapinæ ex cauſa quod debetur, & reſtituendum eſt, nullam admittit compenſationem. D. 149. tit. 2. th. 9. n. 10.

Rapiens rem ſuam vel alienam, an adhuc hodie

hodie in pœnam l. 7. C. unde vi incidat? D. 59. th. 37.

RAPTA.

Rapta consentiens eadem pœna de jure civili afficitur. D. 69. th. 23. n. 6. Jure Würtembergico carcere coercetur. num 7.

RAPTOR.

Raptor Jure Canonico raptam ducere potest. D. 69. thes. 23. n. 2. Jus Wurtemberg. h. in casu observat jus civile. n. 3. 4. 5. Furti manifesti actione tenetur. D. 19. th. 72.

Raptori adminiculum ferens gravissime punitur. D. 139. thes. 9. num. 8. Si quis meretricem rapuerit, vel honestam fœminam abduxerit, sed eam non cognoverit, vel fœmina spontanea voluntate cum aliquo secessit, & ibi illam stupratus est, extraordinaria pœna locum habet. D. 141. th. 40.

RARO.

Raro & præter regulam quæ fiunt, ad exemplum & consequentiam habenda non sunt. D. 12. th. 18. n. 7.

RATIFICARE.

Ratificare dominus, cujus negotia judicialia conjunctus gessit, cogi non potest. D. 18. th. 38. n. 4. Potest in solidum & pro parte. n. 5.

Ratificans debet esse juris ratihabendi capax. n. 8. 9. De qualitate actus ratificandi certiorandus est. num. 2. Certum tempus ad deliberandum habet. num. 3.

RATIFICATIO.

Ratificatione mittentis confirmari nequit, sed est ipso jure nullum, quicquid præter vel contra commissionem nuncius facit. D. 107. th. 51. n. 17. seq.

RATIHABERE.

Ratihabere videtur negotium pro se gestum, qui centum diebus tacet. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 18.

Ratihabens ex ipso negotio gesto, quod rati habet firmiter obligatur. D. 18. th. 39. num. 3. 5.

Ratihabente domino, adversæ parti contra gestorem nulla competit actio. n. 6.

non Ratihabente domino, quasi procurator liberatur, si ejus negligentia vel culpa argui non possit. th. 40.

RATIHABITIO.

Ratihabitio quid? D. 139. thes. 9. n. 11. pro mandato habetur, & retrotrahitur ad tempus, quo negotium fuit perfectum. ib. Limitatur. ib. Quando non sufficiat? ib. Inducitur per patientiam, non vetando vel patiendo id, quod quis prohibere vel admittere potuit. n. 15. Quatenus habeatur pro mandato? D. 130. th. 16. n. 2. D. 131. th. 84. n. 8. D. 150. tit. 1. §. 1. th. 8. n. 2. Retrotrahitur, & idem operatur, quod præcedens expressum mandatum. D. 131. th. 83. num. 1. Non semper actionem mandati producit. D. 115. th. 38. Quomodo probetur? D. 18. th. 38. n. 11. Quamdiu expectatur, tamdiu negotium in pendenti est. th. 39. n. 2. Non est modus inducendi obligationem. num. 4. Donationis quando facienda? D. 20. th. 26.

ante Ratihabitionem inter dominum & eum, cum quo negotium gestum, nulla est obligatio. D. 18. th. 39. n. 1.

ex Ratihabitione quis delicti particeps fit. D. 139. th. 9. n. 11.

RATIO.

Ratio eadem ubi militat, idem jus statui oportet. D. 165. th. 54. Diversa ipsam reformat legem. ib. Propriè loquendo haud recte anima legis dicitur. D. 19. thes. 8.

Ratione quod caret, penitus extirpandum est.

est. D. 165. th. 54. Legis correcta, lex ipsa correcta intelligitur ib.

RATIONES.

Rationes redditæ quando possint retractari? D. 122. th. 17. n. 2. Non videntur rite redditæ, si non omnia pupillo restituta. n. 3. Accipere quid significet? D. 137. th. 20. n. 5.

Rationum residuum, *der Rechnungs-Rest*, a marito prodigaliter consumptum, non est debitum sociale. D. 4. th. 48.

Rationibus Reipubl. expunctis & subscriptis in retractandis adversus heredem administrantis decennium servatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. n. 4.

RATIUM JUS.

Vid. voc. Jus Grutiæ.

REASSUMERE.

Reassumere litem debet heres, non legatarius, re litigiosa legata. Disp. 97. thes. 11.

RECEPTATOR.

Receptator quatenus teneatur? D. 139. th. 9. n. 12. Assassinorum eadem pœna cum assassino punitur. D. 12. th. 35. Limitatur in cognatis. num. 5. Neque hîc distinguitur inter nudum receptatorem, & eum, qui est criminis socius. ibid.

Receptatorum genus pessimum est. n. 2.

Recipere quid? D. 139. th. 19. n. 12.

RECEPTIO.

Receptio compromissi quando facta censeatur? D. 10. th. 9. n. 3.

Receptionem scientia & silentium non probant. num. 4. Limitatur n. 5.

RECEPTITIA.

Receptitia bona uxoris quæ? D. 76. thes. 16. num. 3. libere administrat uxor. ib.

RECESSUS IMPERII.

Recessus Imperii sunt fundamentum & basis juris publici. D. 141. th. 126. Noviss. §. *So viel nun die Capitalien.* v. D. 120. per tot.

RECONDUCTIO.

Reconductio quando & ad quantum tempus tacite facta censeatur in prædiis rusticis & urbanis? D. 156. §. 1. thes. 8. n. 2. seqq. Tacita in mobilibus rebus etiam locum habet. n. 9. Iisdem qualitatibus & pactis, quibus prima, facta censetur. th. 9. n. 1. Limitatur. n. 2. Si facta an pignora maneant obligata? num. 1. In ædibus conductis eatenus videtur facta prout quisque illas inhabitavit. D. 64. th. 68. n. 1. D. 67. th. 28. num. 1. Jure Würtembergico censentur ad annum facta. D. 67. thes. 28. num. 2. 3. Ut & Jure Hamburgensi. n. 4. D. 64. th. 68. n. 2. 3.

RECONVENTIO.

Reconventio coram arbitris compromissariis locum non habet. D. 10. th. 35. n. 5. Cum conventione simul & pari passu in uno eodemque judicio peragenda est. D. 64. th. 23. n. 1. D. 65. th. 7. num. 1. Secus de Jure Electorali Saxonico. D. 65. th. 7. n. 2. 3. Et Hamburgensi. D. 64. th. 23. n. 2. 3. 4. Coram mercatorum consulibus potest fieri, licet mercator non sit, qui reconvenitur. D. 100. th. 319.

Reconventioni in feudali judicio locus non est super causa non feudali. D. 119. thes. 10.

RECUPERATIO.

Recuperatio mobilium ab hostibus si facta, an & quomodo earum restitutio facienda? D. 54. th. 49. D. 116. thes. 87. D. 118. th. 98.

REDDERE.

Reddere illud ipsum alii, quod omni jure ad

ad me pertinet, æquitati adverſatur. D. 109. th. 23. n. 4. Verbum acceptationem rei non traditæ comprehendit. D. 20. th. 10. n. 6. Sæpè pro dare in Jure dicitur. D. 104. p. 1. c. 2. thes. 11. num. 2. 3.

REDITUS.

Reditus & alia commoda jurisdictionalia in communione diligenter conſignanda. D. 159. c. 9. th. 13. n. 4.

REDITUS ANNUI.

Reditus annui quibus debentur ex rebus immobilibus pro immobilium poſſeſſoribus non habentur. D. 27. th. 17. Liberantur tamen a cautione judicio ſiſti. ibid. Qui ex rebus immobilibus exſolvuntur, & perpetui ſunt, aut longo tempore duraturi, inter immobilia computantur. D. 125. c. 2. th. 14. num. 4. An differant a mutuo? D. 147. tit. 6. §. 1. th. 5. n. 6. Ex quo debentur, in prædio an & quatenus competat tacita hypotheca pro h. reditibus? D. 158. tit. 2. th. 98. n. 1. & th. 99. Quid ſi annui reditus ſint reales? th. 99. n. 4. Ex certo prædio conſtituti, prædium afficiunt, & jus in re conſtituunt, quod cum ipſa re, in quemvis tranſit poſſeſſorem. th. 99. n. 4.

Redituum annuorum quodnam dicatur pretium juſtum? D. 64. th. 44. num. 1. D. 67. th. 13. De Jure Würtembergico reditus minoris, quam ſingulis centenis quinque emi non poteſt. D. 67. thes. 13. n. 6. 7. 8. Jure Hamburgenſi ſemiſſes permittuntur. D. 64. thes. 44. n. 2. 3. Inſtrumento debitori reddito, jus annuorum redituum reputatur remiſſum. D. 20. thes. 54. n. 3. Uſusfructus poteſt conſtitui. D. 140. thes. 20. emptor ſ. creditor ab illorum venditore ſ. debitore ex alia cauſa conventus, compenſationem pretii ſ. ſortis illorum redituum opponere nequit. D. 149. tit. 2. th. 10. num. 4. Emptor regulariter non habet facultatem pretium ſ. ſortem repetendi. num. 5. 5. flor. licet pretium ſit 100. flor. nihil tamen obſtat, quominus quis reditum annuum emere poſſit 110. flor. D. 151. thes. 5. In emptione pretium legale in venditoris gratiam eſt determinatum. ib.

Reditus annuos redimendi vel luendi jus & actio an a debitore alteri cedi & vendi poſſit? D. 153. §. 2. th. 18.

Reditibus annuis an addi poſſit pœna? D. 113. th. 57. n. 3. Marito in dotem datis, reditus ſ. cenſus quotannis percepti, ad quem pertineant? Diſp. 128. c. 4. theſ. 14. num. 1. 2. 3.

in Reditibus annuis an diſpoſitio L. 27. ff. de Reb. Cred. locum habeat? D. 103. c. 3. theſ. 14. numer. 6. An & quando locum habeat SCtum Macedonianum? D. 147. tit. 6. §. 1. th. 5. num. 6. Decennium locum habet. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. num. 4.

REGALIA.

Regalia præſcribuntur tempore immemoriali. D. 6. th. 3. num. 1. Diſp. 138. c. 3. art. 7. th. 7. num. 6. Sub conceſſione caſtri aut urbis cum omni jurisdictione, mero & mixto imperio, non veniunt. Diſp. 6. theſ. 3. num. 2. Non veniunt nomine jurisdictionis. ib. Et ſuperioritatis jura differunt. D. 159. c. 3. th. 3. num. 2. Juribus territorialibus an adhæreant? num. 3. Omnia conceſſa exiſtimantur in Imperio, conceſſo territorio univerſali. num. 6. In ſignum eminentiæ conceduntur & ſuperioritatis. num. 7. Non ſtatim includunt ſuperioritatem. th. 4. num. 1. Proprio jure habet & confert ſolus Imperator. D. 166. theſ. 262. Quomodo acquirantur? theſ. 267. Quando Imperator generaliter cuidam concedendo ita donat: concedo tibi Regalia in hoc diſtrictu, an ge-

generalis alterutrorum majorum, an minorum, an conjuncta utrorumque donatio facta intelligatur? th. 271. Quanto tempore præscribantur? thes. 273. seqq. Quomodo amittantur? thes. 278. seq. Majora cumulative, non privative concedi intelliguntur, & sic eadem etiam taliter præscribi censentur. th. 279. Per præscriptionem acquisita an pro rebus allodialibus habeantur? thes. 296. Quid? th. 12. Alia sunt majora, alia minora. th. 14. seqq. Quæ olim non fuerunt, pro Regalibus non habentur. th. 21. Majora sunt 1. condere legem universalem. thes. 23. seqq. 2. Creare Regem, Ducem, Comitem, &c. th. 27. seqq. 3. Creare Comites Palatinos, Doctores, Licentiatos. &c. th. 50. seqq. 4. Erigere Academias. th. 56. seqq. 5. Constituere ac creare Magistratus ad justitiam expediendam. th. 66. seqq. 6. Concedere jurisdictionem. th. 73. 7. Legitimare liberos naturales. th. 74. 8. Dare adolescentibus veniam ætatis. th. 76. seqq. 9. Absolvere a sacramento ad effectum agendi. thes. 80. Quod & Camera potest. thes. 81. 10. Restituere existimationi, famæ, honoribus. thes. 83. seqq. 11. Extrema provocatio. th. 86. seqq. 12. Jus indicendi Comitia universalia. thes. 92. seqq. 13. Jus nundinarum & mercatuum. th. 102. seqq. 14. Jus constituendi vectigalia, vel præcedentia reformandi. thes. 111. seqq. 15. Jus monetandi. th. 114. seqq. 16. Jus indicendi bellum. th. 121. seqq. Quid hodie? ib. 17. Jus repressaliarum. th. 124. Minora s. Fisci sunt 1. viæ publicæ. th. 128. seqq. 2. Cursus publici s. postæ. th. 135. seqq. 3. Flumina navigabilia. thes. 138. seqq. 4. Portus. th. 143. seq. 5. Ripatica. th. 145. seqq. 6. vectigalia. thes. 149. seqq. 7. Mulctarum poenarumque compendia. thes. 161. seqq. 8. Bona vacantia. th. 167. seqq. 9. Bona, legibus ab indignis ablata. th. 176. seqq. 10. Bona contrahentium incestas nuptias. th. 185. seqq. 11. Bona condemnatorum & proscriptorum. th. 197. seqq. 12. Bona committentium crimen læsæ Majestatis. th. 201. seqq. 13. Angariarum, parangariarum, plaustrorum, naviumque præstationes. thes. 205. seqq. 14. extraordinaria collatio ad felicissimam Regalis Numinis expeditionem. th. 210. seqq. 15. Argentariæ. th. 220. 16. Palatia in civitatibus constituta. thes. 221. seqq. 17. Piscationum reditus. th. 228. seqq. 18. Venatio & aucupium. th. 232. seqq. 19. Salinæ. th. 237. seqq. 20. Thesauri inventio. th. 241. seqq.

Regalium una specie præscripta, non cæteræ statim præscriptæ censentur. thes. 277. In causis quis Judex competens? thes. 290. seqq. Quis processus judiciarius? thes. 295. seqq.

Regalibus annumeratur poenarum mitigatio, sicut jus aggratiandi D. 6. th. 4. num. 3. Jus muniendarum urbium. Disp. 86. thes. 2.

ob Regalia quænam competant actiones? Disp. 166. thes. 285. seqq.

REGULA.

Regulam qui pro se habet, in casibus non determinatis fundatam habet intentionem. Disp. 110. thes. 13. num. 3.

REI VINDICATIO.

Rei vindicatio competit & illi, qui revocabile tantum dominium habet. D. 11. th. 127. num. 3. Per cessionem in alium non potest transferri. D. 19. th. 80. Non competit legatario, legato quasi usufructu certæ pecuniæ, vini &c. D. 38. th. 17. Cum publiciana in rem actione conjungi potest. D. 37. thes. 6. Disp. 118. th. 12. Datur contra sequestrum.

ſtrum. D. 106. th. 7. num. 6. Datur domino habenti dominium verum, plenum, vel minus plenum, directum vel utile, revocabile vel irrevocabile. D. 2. theſ. 3. Adverſus bonæ vel malæ fidei poſſeſſorem, etiam nudum detentorem, ſ. vere ſ. ficte poſſideat. th. 4. Fictus poſſeſſor ad æſtimationem condemnatus, verus non liberatur. ibid. Ad res reſtituendas corporales, ſingulares, cum omni cauſa, etiam non refuſo pretio. theſ. 5. Non datur contra heredes. th. 4. Præſcribitur regulariter 30. annis. th. 7. Datur domino fundi, in quo a tertio theſaurus inventus, contra inventorem quoad partem dimidiam. Diſp. 106. concl. 39.

Rei vindicatione ipſo jure poteſt conveniri, qui rem detinet, ejusdemque reſtituendæ facultatem habet. theſ. 10. num. 3. Marito ratione rei in dotem acceptæ convento, & pendente lite matrimonio ſoluto, ipſe rem uxoris heredibus ſi reſtituit, contra ipſum judicium peragi nequit. Diſp. 37. theſ. 2.

in Rei vindicatione ſufficit, ut reus condemnari poſſit, dominium etiam poſt litem conteſtatam ſuperveniens. Diſp. 37. th. 1. Diſp. 54. th. 6. D. 106. cl. 7. Condemnationem ſequi debet executio, nec quadrimeſtres induciæ indulgendæ. D. 2. th. 6. Poſſeſſor bonæ fidei de conſumptis fructibus non tenetur. D. 37. th. 3. Licet inde locupletior factus. ib. Condemnatus rem domino ſuo, etiam pretio, quod authori ſuo ſolvit, non recepto, reſtituere tenetur. theſ. 4. Licet b. f. & publice in foro illam emerit ſub expreſſa declaratione, quod illam domino, recepto pretio, reſtituere velit. ibid. Si res una a domino duobus diverſis temporibus vendita, præfertur, cui res illa prius eſt tradita. th. 5. Licet vendiderit Princeps. ib. Aut Eccleſia ſ. perſona eccleſiaſtica. ibid. Aut res prius Eccleſiæ, aut civitati vel pauperibus vendita. ibid. Modo in venditione venditori de pretio ſit ſatisfactum. ib. v. voc. Vindicatio.

RELATIO.

Relatio quid ſit? D. 56. theſ. 9. num. 3. Quid denotet? D. 95. theſ. 2. Fieri debet ad proxima & immediata. D. 77. p. 2. reſol. 7. num. 35.

ſi ex Relatione generali ſequitur inconveniens, tunc ultima non ad omnia præcedentia ſunt referenda. num. 29.

RELEGARE.

Relegari nequeunt delinquentes ultra terminos jurisdictionis a Magiſtratibus ſecundum jus civile, ſecus moribus. D. 141. theſ. 85.

RELEGATIO.

Relegatio ſimplex non eſt pœna criminalis. D. 69. th. 2. num. 10. Temporalis ultra decennium non durat. Diſp. 138. c. 3. art. 7. th. 4. num. 4. Non remoratur acquiſitionem uſusfructus paterni. D. 140. th. 13. num. 4. Quamdiu durat, tamdiu ſequitur infamia D. 159. c. 6. th. 21. num. 2. Fit interdum ultra territorium. numer. 3. Interdum mutatur in confinationem. numer. 4.

ad Relegationem in Ducatu Wirtembergico judex ſine judiciali atque ordinaria accuſatione procedere non debet. D. 69. th. 2. n. 11. Limitatur. n. 12.

RELEGATUS.

Relegatus ad tempus ante illud elapſum revertens, quomodo puniatur de Jure Civili? D. 65. th. 74. num. 1. De Jure Electorali Saxonico? num. 2. Fit infamis. D. 64. th. 28. num. 1. Retinet domicilium, ex quo relegatus eſt. D. 72. th. 19. num. 68. Licet in perpetuum, non amittit bona & jus civitatis.

tatis. num. 68. ſeq. Ad tempus non amittit *das Burgerrecht*. D. 141. theſ. 85. Foras ad honores admitti poteſt, ſi non ex cauſa famoſa ſit relegatus. ib. Amittit jus retractus in Ducatu Wirtembergico. D. 25. th. 2. Sine ulla temporis præfinitione perpetuo relegatus cenſetur. D. 138. c. 2. theſ. 3. n. 6.
Relegatorum corpora durante relegationis tempore illis in locis, ex quibus relegati, ſepeliri nequeunt. D. 141. th. 87.

RELIGIO.

Religionis habitum qui poſt 14. annum ſuſcepit, ut cogatur in religione permanere, in eo ſervatur triduum. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. num. 3. A mutatione catholici ſtatus eccleſiaſtici ſua territoria exemerunt per reſervatum eccleſiaſticum. D. 159. c. 6. th. 77. num. 5. Suæ exercitium an condominus in condominicato territorio inſtituere publice poſſit? c. 9. theſ. 22. n. 1. ſeq. Cura exterior ſoli Magiſtratui competit. Diſp. 165. theſ. 77.
Religionem mutandi & introducendi jus eſt ſequela ſuperioritatis. D. 159. c. 6. th. 77. num. 4. Competit etiam nobilibus immediatis. num. 3. Mutare nolentes ſubditi libere emigrare poſſunt. num. 6. An is, penes quem eſt Majeſtas, ubi de veriore conſtiterit, armis obtrudere debeat? D. 99. th. 85. ſeqq.
ob Religionem ſubditorum expulſio perniciosa. D. 159. c. 6. theſ. 78. num. 3.
de Religionibus diſputationes an interdictæ? D. 99. theſ. 87. ſeqq.

RELUERE.

Reluendi pignoris jus 30. annorum ſpatio non præſcribitur. Diſp. 19. theſ. 27.

RELUITIO.

Reluitio rei antichreſticæ pacto prohiberi non poteſt. D. 9. th. 64. Non præſcribitur. num. 3. Pacto ſimpliciter debitoris arbitrio relinqui poteſt. th. 63. num. 4.

REMEDIUM.

Remedium quid denotet? D. 84. th. 2. L. ſi contendat. ff. de fidejuſſ. v. voc. L. ſi contendat. Extraordinarium, ſi eſt ordinario pinguius, regulariter per ordinarium non excluditur. th. 58. n. 10.
Remedia pœnalia non tollunt remedia rei perſecutoria. D. 146. tit. 1. theſ. 6. n. 8.

REMISSIO DEBITI.

Remiſſio debiti eſt donatio. D. 20. th. 55. num. 3. Quando ex redditione inſtrumenti cenſeatur facta? v. voc. Chirographi redditio.

REMISSIO POENÆ.

Remiſſio futurorum delictorum nulla eſt. D. 6. th. 1. num. 3. Pœnarum adſcribitur ſupremo Principi, & ad regalia pertinet. th. 2. num. 5. & theſ. 3. n. 2. Non fit in illis pœnis, quæ Jure Divino & Naturali ſunt definitæ. th. 10. num. 3. In pœna capitali Blaſphemiæ. ibid. Homicidii doloſi. ib. Adulterii ibid. Quamvis in hoc aliud moribus obſervetur. ib. Non facile fit, ſi pœna Jure Gentium eſt definita. theſ. 11. Secus ſi delictum ſit mere civile, vel ex alio jure deſcendat. th. 12. num. 1. 2. Propter ſcandalum, ſcilicet ut ab ordinaria pœna recedatur. ibid.
Remiſſionis quæ ſit cauſa legitima? theſ. 13. Cauſa legitima non eſt, ſi puella reum condemnatum ſibi poſcat maritum. num. 2. Si condemnatus meretricem velit in uxorem ducere. ibid. In hoc caſu quandoque in favorem matrimonii mitior ſententia pronunciatur. ibid.
Remiſſionem ſeu impunitatem, quo delictum fateatur reus, judex merum imperium habens promittere non poteſt. theſ. 4. num. 2. v. Plura voc. Aggratiandi jus.

REMITTERE.

Remittere pœnas civiles Princeps, parte invita non poteſt. D. 6. th. 1. num. 4. Quam remiſſionem regulariter partis offenſæ remiſſio præcedere debet. ib. Sic Princeps generaliter delicti veniam concedens, non videtur præjudicaſſe læſo. ib. Niſi id faceret ex publica utilitate. ibid. Q. caſu, privato ex publico ſatisfaciendum eſt. ibid. Solet Princeps cum judicio & cauſa cognita. th. 1. n. 5. & th. 5. n. 2. Pœnam legibus definitam Magiſtratibus non licet. th. 4. num. 2. Hinc judex non ſit clementior lege. ibid. Neque in totum, neque pro parte judex inferior poteſt. n. 3. Niſi per viam juſtitiæ. ibid. Aut ex commiſeratione ætatis. ib. Aut ſi ex ſtatutis certa veniat pœna imponenda. ib.

Remittit privatus privatorum delictorum pœnas. th. 1. n. 4. Pœnam judex, ſi ea eſt talis, ut remitti poſſit. thes. 7. n. 1.

REMUNERATIO.

Remuneratio ex falſa cauſa facta an repetatur. D. 145. tit. 6. thes. 5. num. 1. 2. & th. 11.

RENUNCIARE.

Renunciare non poſſunt partes tranſigentes inſpectioni & cognitioni ultimæ voluntatis defuncti. D. 30. th. 8. Quilibet poteſt favori pro ſe introducto. D. 109. thes. 19. n. 1. D. 14. thes. 37. n. 4. Semel conſtitutæ obligationi, adverſario non conſentiente, nemo poteſt. D. 120. th. 42. n. 3. D. 4. th. 58. n. 3. Acquæſtui conjugali uxor non poteſt, ſi ſeſe legitimo modo cum marito ex cauſa ſocietatis obligavit. Diſp. 4. thes. 58. n. 3. Poteſt, ſi maritus ſolus contraxit. th. 71. Niſi ipſa fuerit prodiga. num. 6. Quomodo renunciet? th. 72. Heredes uxoris etiam renunciare poſſunt. th. 73. Juri, quod veriſimiliter ignorat, nemo præſumitur. D. 14. th. 38. n. 21.

Renuncianti juri ſuo non datur regreſſus ad illud, quod repudiavit. Diſp. 109. th. 20. n. 4.

RENUNCIATIO.

Renunciatio uſusfructus rerum adventitiarum a patre facta quid operetur? Diſp. 109. thes. 19. & 20. Tanquam ſpecies donationis non præſumitur; ſed evidenter probari poteſt. D. 122. thes. 8. n. 2. Adeo ut ex actu aliquo, etiam proximo, non inducatur, niſi de ea expreſſe agatur. ib. Nunquam præſumitur in illis, quæ fiunt ex juris neceſſitate. Diſp. 120. th. 8. n. 3. Generalis non ad ea, quæ quis ſibi competere veriſimiliter ignoravit, non extenditur. D. 14. thes. 38. n. 21. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 45. n. 2. Beneficiorum non præſumitur. Diſp. 14. th. 12. n. 5. D. 15. th. 21. n. 5. Specialis per juramentum præſtitum in praxi præſumitur. D. 14. thes. 12. num. 7. Specialis beneficiorum competentium in foro & praxi requiritur. th. 38. n. 17. 18. De Jure Civili ſufficit generalis. n. 3. ſeqq. Generalis tantum operatur, quantum ſpecialis. num. 4. Eſt ſtrictiſſimi juris. D. 11. thes. 109. n. 6. D. 15. th. 20. n. 3. Exceptionis non tribuit adverſario aliis non competentem actionem. D. 15. th. 20. n. 4. Jurium non competentium diſpoſitionem non alterat. n. 7. Eſt quædam donatio. th. 21. n. 6. Succeſſionis. v. Succeſſio. Ex actu proximo non inducitur, niſi de ea expreſſe agatur. D. 11. thes. 109. n. 6. Generalis valida eſt, ſi renuncians utatur verbis generalibus, eandem mentem habentibus, ac ſi ſpecialiter renunciaſſet. D. 82. th. 22. num. 9. Vel ſi hæc ſubſequatur beneficia ſpecialiter expreſſa. num. 10. Officit heredibus. ibid.

Inepta, ipsum negotium non immutat. D. 83. th. 38. n. 11. seqq.

Renunciationem præcedere debet certioratio. D. 14. th. 38. n. 20. 23. D. 15. th. 51. n. 3.

contra Renunciationem in dubio judicandum est. D. 15. th. 20. n. 3.

Renunciatione semel facta pœnitere non licet. D. 4. th. 73. n. 2. D. 14. th. 38. n. 22. D. 60. th. 41. n. 1. Natura conditionalis promissionis non mutatur. D. 15. th. 20. n. 2.

REPETERE.

Repetere possunt domini, subditi & incolæ, quorum res a militibus in viis publicis, urbibus vel pagis, ausu temerario, privato, per vim & rapinam, surreptæ, res has ablatas non solum a militibus; sed & ab emptore & quovis tertio possessore, absque omni pretii refusione. D. 110. th. 5. n. 3.

Repetendi animum videtur habuisse impendens in rem alterius. D. 75. thes. 30. n. 4.

REPETUNDARUM CRIMEN.

Repetundarum crimen incurrit judex pecuniam accipiens, ut officium suum faciat aut non faciat. D. 141. th. 56.

REPRÆSENTATIO.

Repræsentatio & duplicitas vinculi non observatur in linea collaterali ultra fratres eorumque liberos. D. 68. p. 4. th. 17. n. 1. D. 87. p. 2. m. 2. thes. 36. n. 12. Locum non habet de Jure Electorali Saxonico quoad bona allodialia. Disp. 65. th. 49. n. 2. D. 87. p. 2. m. 2. thes. 43. n. 3. Non locum habet inter ascendentes. D. 86. th. 1.

in Repræsentante idem juris est, quod in repræsentata. D. 60. th. 23. n. 7.

REPRESSALIÆ.

Repressaliæ regulariter sunt prohibitæ. D. 122. th. 16. n. 8.

Repressaliarum jure si subditorum bona ultra debiti quantitatem capta fuerint, residuum restituendum est. ib. Jus in Imperio non obtinet, nisi erga exteros. D. 159. c. 6. th. 66. n. 2.

per Repressalias læsus quatenus contra tertium, cujus intuitu illæ sunt factæ, regressum habeat? D. 111. th. 37. num. 12.

RES.

Res quæ dicantur commercio hominum exemptæ? D. 58. thes. 26. n. 4. seqq. Quæ non in rerum natura sunt, nec futuræ sperantur, earum nullus est contractus. n. 3. Transeunt cum sua causa. D. 9. th. 66. n. 3. D. 15. th. 26. n. 2. In argumentum contractus, aut ejus munimentum data non infirmat, sed firmat potius negotium. D. 11. thes. 105. n. 3. Præsumitur durare in eo statu, in quo cœpit. D. 159. c. 9. th. 36. n. 2. Perit suo domino. D. 104. p. 1. c. 3. thes. 11. num. 4. Integra esse desinit, quando alterius incipit interesse. D. 100. th. 187. Pro derelicto habita, in alieno etiam solo inventa cedit & acquiritur inventori. D. 19. thes. 19. Disp. 118. th. 82. Religiosa nec cum universitate alienari potest. D. 86. th. 11. Soli immobilibus annumerantur. D. 125. c. 2. th. 4. n. 1. Ut & solo cohærentes. n. 2. Solo cohærere varie dicitur. th. 5. seqq. Solo cohærent natura quæ? thes. 6. Facto hominis quæ? th. 7. Per inædificationem quæ? th. 8. Per affixionem? th. 9. Per impositionem? th. 10. Per sationem & implantationem? thes. 11. Per infossionem? thes. 12. Furtiva si apud aliquem inveniatur, eo ipso possessor in delicti suspicionem incidit. D. 106. thes. 1. num. 8. Fungibiles quæ? D. 111. th. 57. Alienæ inter bona debitoris repertæ dominis suis sunt restituendæ. Disp. 126. c. 3. th. 5. num. 5. Etiamsi illius creditores nihil prorsus capiant. ibid. Nec eas vindicantes Edictali processui *dem Gandt-Process* sese immiscere tenentur. ib. Quæ nullius

lius ſunt, protinus eorum fiunt, qui primi poſſeſſionem earum apprehenderunt. D. 135. th. 15. n. 3. Univerſalis quid? D. 136. th. 8. n. 3. Singularis quid? n. 4. Inventa adverſus dominum præſcribitur ſex ſeptimanis in foro Saxonico. D. 138. c. 3. Art. 5. num. 5. Secus de Jure civili. ibid. Quænam & quotupliciter extra commercium eſſe dicantur, & quando earum emptio valeat vel non? D. 151. thes. 19. 20. Futuræ quotuplices? th. 25. ſeqq. Inter alios acta aliis non præjudicat. D. 153. §. 1. thes. 17. Alienæ quatenus in contractus deducantur? D. 151. th. 22. 23. Aliena ſi fuerit legata & dominus illam æquo pretio vendere nolit, liberatur heres præſtando æſtimationem. D. 130. th. 25. n. 4. Aliena in ſolutum vel in dotem dari poteſt. Diſp. 11. th. 55. n. 5.

Rei vitium purgatur, ſi res in poteſtatem domini pervenit, nec ſufficit, rem ad illum reverti, cui eſt ſurrepta. D. 19. thes. 28. Niſi dominus rei ſuæ furtum ipſe commiſit. ib. Ejusdem reciproca datio ex nova cauſa ſtatim & in continenti fieri poteſt. D. 11. th. 42. num. 3. Communis partem an quis poſſidere poſſit? D. 125. c. 3. thes. 5. n. 2. 3. Sitæ in loco res mobilis actione reali vel in rem ſcripta peti poteſt. D. 35. thes. 12. Licet reus ibi nec domicilium habeat & res tantum ad tempus ad illum locum translata. ib. Sitæ in loco reus forum ſortitur ſed tantum in actionibus realibus. D. 126. c. 2. th. 6. n. 5. Sub vocabulo generali facta comprehenduntur. D. 113. th. 19.

Rem alienam qui ſciens emit, re evicta regulariter contra venditorem nullum habet regreſſum, adeo ut nec pretium repetere poſſit. D. 54. th. 21. Non videtur adeptus is, qui ita nactus eſt, ut eam retinere non poſſit. D. 74. th. 28. num. 3. Furtivam magiſtratus nec ob expenſas in inquiſitionem delicti, & executionem pœnæ ex officio factas retinere poteſt. D. 46. thes. 6. Noſtram qui habet in ſua poteſtate, quantum in ſe eſt, efficere tenetur, ut in noſtram poteſtatem redeat. D. 106. th. 5. n. 1. Alienam quando fiſcus vendidit, quadriennium ſervatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 3. n. 3. Abjiciens alteri occupationem concedit. D. 139. th. 13. num. 7. Limitatur. ib.

Re ſua uti qui impeditur, domino competit actio injuriarum contra impedientem. D. 105. th. 7. n. 2.

in Re ſua qui aliquid facit ad ſuam utilitatem, nemini facit injuriam. n. 3. Nemo quid facere poteſt, quo decus publicum diminuitur. th. 8. n. 4.

Rerum ſuarum quilibet moderator & arbiter. th. 7. n. 2. Suarum adminiſtrationem & diſpoſitionem ingenuis hominibus adimere, iniquum & odioſum. ib. Fungibilium dominium facilius tranſit. D. 111. thes. 57. n. 3. Incorporalium periculum datur. thes. 62. n. 1. Uſusfructus an poſſit conſtitui? Diſp. 140. th. 20. Appellatione, factâ relatione ad certum aliquem locum, non continentur jura & actiones, licet illarum inſtrumenta in illo loco reperiantur. D. 158. tit. 2. th. 88. n. 4.

de Rebus ſuis ut homines inviti aliquid facere cogantur, gravis injuria eſt, quæ inani honeſtatis colore velatur. D. 105. th. 7. n. 2.

RES JUDICATA.

Res judicata inter alios acta aliis non præjudicat. D. 60. th. 5. n. 2. Pro veritate habetur. D. 145. tit. 6. th. 8. n. 6.

Rei judicatæ ex cauſa quod ſolvitur, condictione indebiti non repetitur. ib.

poſt Rem judicatam debentur uſuræ centeſimæ. D. 64. th. 38. n. 1. Jure Hamburgenſi debentur tantum ſemiſſes. n. 2.

in Re judicata adversus fiscum retractanda triennium servatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 3. n. 2. v. plura voc. Actio rei judicatæ. s. judicati.

RESCRIPTUM.

Rescripta tunc demum valent, si preces veritate nitantur. D. 16. th. 6. num. 8. 9. D. 24. th. 2. Principes justitiæ tempore Justiniani faciebant jus generale. D. 24. th. 1. Hodie secus est, ita ut nec inferiorum Principum rescripta jus faciant Provinciale. ib. Gratiæ per falsa narrata aut celatam veritatem impetratæ, sunt ipso jure nulla. th. 2. Justitiæ, ope exceptionis sub- & obreptionis infirmantur, etiam quoad capitula connexa, ib. Etsi his non cognitio, sed executio saltem data. ib. Aut addita clausula, ex certa scientia, omnibus remotis exceptionibus, aut motu proprio. ibid. Quid si sint juri, maxime divino, naturali &c. contraria. thes. 3. Semper impetranda, ne tertio fiat injuria. ib. Contra rem judicatam impetrata rejiciuntur. n. 1. Qui omissa appellatione talia impetrarunt, limine judiciorum repelluntur, ac ignominiæ pœna notantur. ib. Perpetuum habent vigorem. th. 4. Limitatur. ib. In causa communi petita omnibus prosunt consortibus. thes. 5. Legis vim habent. Disp. 134. thes. 32. n. 1.

Rescriptorum impetratorum in usu annus unus servatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. n. 2.

Rescriptis semper subintelligitur clausula, salvo jure tertii. D. 24. thes. 3. num. 5. Semper inest conditio tacita, si res veritate nitatur. D. 139. th. 17. n. 12.

in Rescriptis hora multum importat. D. 138. c. 3. art. 2. th. 2. n. 5.

RESERVATUM.

Reservata Imperatoris quænam? v. voc. Regalia.

per Reservatum ecclesiasticum catholici ecclesiastici sua territoria exemerunt a mutatione religionis. Disp. 159. c. 6. th. 77. n. 5.

RESIDUUM.

Residuum debiti ut peti possit, requiritur ut debitum fuerit efficax, quod aliquando exigi potest. D. 122. th. 3. n. 1. Sic excipitur debitum naturale tantum. n. 2. S. illud sit ex obligatione naturali plena, s. minus plena. ib. Sic etsi hujus debiti pars soluta, non statim residuum restat solvendum. ib. Limitatur. ibid. Ut & debitum civile tantum. num. 3. Cujus soluti pars repetitur per condictionem indebiti. n. 5. Dicitur, ubi pars debiti quocunque modo est soluta, aut extincta, aut remissa. th. 4. n. 1. 8. illiusque debiti pars residua restat solvenda. thes. 5. Secus si reliqua quoque pars acceptilatione &c. extincta aut remissa. n. 2. Venit ex iisdem causis, ex quibus totum descendit debitum. th. 6. n. 1. Salvum manet parte debiti soluta, aut ex lege remissa. n. 2. seqq. Cujus exemplum est in Recess. Imper. Noviss. th. 7. seqq. Aut in creditore ex legis dispositione particularem solutionem admittente. th. 8. Quod creditores ob beneficium competentiæ consecuti non sunt, adhuc civiliter & naturaliter debetur. thes. 9. n. 3. Restituendum est, si subditorum bona jure Repressalium ultra debitam quantitatem capta. th. 16. n. 8. Exigunt creditores, quibus illud vel ex jure in re, vel ad rem debetur. thes. 23. n. 1. Vel ex conventione, vel ex delicto. ib. Creditores s. sint primi s. secundi. n. 2. S. sint successores singulares, s. universales. n. 2. 3. Petendum a debitoribus & qui in horum locum successerunt. th. 24. Consistat in quibus rebus, nihil interest. th. 26. Iisdem actionibus regulariter petitur, quibus totum. thes. 27. Limitatur. n. 3. 4. Petere nequit, qui viginti annis

nis præstationes recepit in minore summa. D. 138. c. 3. art. 7. thes. 5. n. 4. In actionum & nominis venditione & cessione, quod pretii quantitatem excedit, & ab emptore exigi nequit, cujus lucro cedat? D. 153. §. 2. th. 75. & th. 77. seqq.

Residui homonymia. D. 122. th. 1. n. 1. seqq. Synonymia. n. 7. Definitio. th. 2. n. 1. 2. Exactio tam in pignore judiciali, quam conventionali locum habet. th. 16. n. 4. Tollitur iisdem modis quibus obligatio totius solvitur. th. 31. n. 2. Quando ipso jure tollatur? n. 1. seqq. Quando ope exceptionis? th. 32.

ad Residuum obligati debitores vocantur reliquatores. th. 1. n. 7. Exigendum, licet legitima competat actio, illa tamen sæpius in certum casum vel tempus differtur. th. 28. n. 1. Exempla. num. 1. seqq.

Residuo semel remisso, ad id non datur creditori regulariter regressus. th. 33. n. 1. Licet debitor ad pinguiorem fortunam pervenerit. n. 1. 2. Nisi suo vitio inopiam aut remissionem debitor causaverit. n. 3. Q. casu condictioni ex turpi causa obnoxius est. n. 4.

RESIDUI CRIMEN.

Residui crimen committit, qui pecuniam in salaria professorum destinatam in suos usus convertit, & jure civili tertia parte amplius punitur. D. 141. th. 60.

RESOLVERE.

Resoluto jure dantis, resolvitur & jus accipientis. D. 9. thes. 39. num. 4. & thes. 66.

RESPONDERE.

Respondere obscure & nihil paria sunt. D. 55. th. 5. n. 4.

RESPONSA.

Responsa prudentum annumerantur juri scripto. D. 52. th. 30.

RESPONSIO.

Responsio *ich glaub es nicht*, habetur pro negativa. D. 35. th. 1.

RESPUBLICA.

Respublica subalterna utrum jus sibi publicum, juri publico generali contrarium ejus Reip. cui est subalterna, statuere possit? D. 165. th. 92. Minorum jure utitur. D. 131. thes. 88. n. 3. Quid? D. 59. th. 21. n. 3. 4. Habet in bonis debitoris personale privilegium. ibid. Quod alteri cedere nequit. thes. 46. n. 2.

Reipublicæ interest ne sua re quis male utatur. D. 120. th. 17. n. 2. In salute salus singulorum, & Reip. salus in singulorum ope posita est. Disp. 3. thes. 40. n. 4.

in Republica ubi est summa potestas superiorem non recognoscens, ibi est majestas. D. 6. th. 2. n. 4. Etiamsi sit minima civitas. ib.

RESTITUERE.

Restituere debet reus, in Rei Vindicatione condemnatus, rem domino, etiam pretio, quod authori suo solvit, non recepto. D. 37. th. 4. Licet illam b. f. & publice in foro emerit sub expressa declaratione, quod illam domino, recepto pretio, restituere velit. ib.

Restituenda an & quomodo sint mobilia ab hostibus recuperata? D. 54. thes. 49. D. 116. th. 87. D. 118. th. 98.

Restituitur minor adversarii dolo deceptus, licet & ipse dolo malo se majorem dixerit. D. 33. th. 11. Absens si procurator relictus absentem non legitime defenderit, ad totam causam; si vero legitime defen-

defenderit, tantum ad interponendam appellationem, a procuratore omissam. D. 34. th. 4. S. procurator sit solvendo, s. non. ib. An relegatus? thes. 8.
non Restituitur minor sua facilitate lapsus & læsus contra matrimonium. Disp. 33. th. 10. Contra venditionem sub hasta fiscali factam ex causa ætatis. thes. 15. Nisi, ob privata debita pignora, licet publice sub hasta, fuerint distracta. ib. Adversus solutiones sibi ex decreto judicis factas. thes. 16. Qui voluptatis causa abest. D. 34. th. 9.
Restituuntur Ecclesiæ, & pia loca, Reipubl. civitates &c. D. 33. th. 18. Studiorum causa absentes. D. 34. thes. 5. Mercatores, sed quando? th. 7.

RESTITUTIO IN INTEGRUM.

Restitutio in integrum omnia in pristinum statum restituit. D. 56. th. 23. num. 2. Ob causam ætatis personale est beneficium. D. 13. th. 7. n. 11. Non habet locum contra præscriptionem criminum jam impletam. D. 61. th. 24. num. 3. & th. 26. n. 14. Famæ, existimationis, honorum impetrata omnem abolet maculam, ita ut restituto amplius a nemine, nisi injuriarum teneri velit, infamia objici possit. D. 166. th. 84. Minoris contra malæ fidei possessorem indistincte porrigitur. D. 53. th. 48. Secus si contra b. f. possessorem. ibid. An & quatenus contra tutorum vel curatorum transactiones locum habeat? Disp. 30. th. 4. Ex causa justitiæ petita suspendit executionem. D. 33. th. 1. Ita ut nec mandata nec inchoata perfici possit. ib. Etiam contra instrumentum publicum & guarentigiatum, vel etiam rem judicatam petita. ib. Vel etiamsi minor, petens restitutionem, eidem simpliciter renunciaverit. ibid. Aut petatur ad omissam exceptionem perpetuo opponendam. ib. Vel ad omissam probationem deducendam. ib. Vel ejus causa altiorem indaginem requirat. ib. Vel petens læsionis probationem in promptu non habeat. ibid. Vel sententia sit in consistorio lata. ib. Vel in secunda instantia confirmata. ib. Limitatur nisi calumnia petentis sit manifesta. ibid. Aut contra ipsum adsit calumniæ & tergiversationis suspicio. ibid. Aut executio nequeat retractari. ib. Ex causa gratiæ per supplicationem petita, nondum tamen impetrata, executionem non suspendit. ib. Executionem, etiam trium sententiarum conformium suspendit. D. 119. th. 29. Non est necessaria, ubi actio adhuc est salva. D. 130. thes. 19. n. 4. An necessaria pupillo, solutionem recipienti? num. 3. seqq. Competit contra solutionem tutori vel curatori factam. thes. 20. n. 4. Nisi præcesserit judicis decretum. th. 21. An omnibus, procuratorum dolo vel culpa læsis, & his non existentibus solvendo, concedatur. D. 131. thes. 92. n. 3. 4. Quandoque datur, si tempus implendæ conditionis præterierit. Disp. 139. th. 17. n. 5. Minoris, sua facilitate lapsi, regulariter non prodest fidejussori. D. 33. th. 12. Ex causa ætatis suo nomine impetrata, nec minoribus, nec majoribus prodest consortibus, in causa sc. dividua. thes. 13. Secus in causa individua. ib. Ex causa ætatis regulariter contra tertium possessorem non datur. th. 14. Minorum præscribitur quadriennio, quod nec ignoranti læsionem currit post 25. ætatis annum. th. 17. Nec præscribitur ex causa ætatis ante 25. annos. D. 118. th. 8. Etsi majorennis quis fiat 18. anno ib. Datur præsenti, læso propter absentiam adversarii qualemcunque. D. 34. th. 3. Nisi absens procuratorem reliquerit. ibid. Aut ad præsentis interpellationem spontaneus sese obtulerit defensor. ib. Datur

tur legatis & deputatis non tantum ad Comitia Imperii, ſed & ad conventus circulares. th. 4. S. procuratorem reliquerint, ſ. non, an locum habeat, ſi minor injuriatus intra terminum præfixum actionem injuriarum non intentaverit? D. 116. th. 96.

Reſtitutionis in integrum imploratio ex cauſa ætatis magis perſonalis quam realis actionis naturam ſequitur. Diſp. 33. th. 14. Tempus minoribus conceſſum, natu etiam majoribus conducit in cauſa individua. D. 116. th. 13. In quibusdam cauſis an duplex judicium & pronunciatio ſit neceſſaria? thes. 14. In petitione ſpeciali opus eſt voluntate. D. 139. th. 10. n. 2.

Reſtitutioni in integr. locum facit impedimentum facti, vel juris extrinſecus ſuperveniens. D. 34. theſ. 2. Quod etiam de belli calamitate dicendum. ib. Quid hodie in uſu? ibid.

Reſtitutionem in integrum impetrat minor, qui repudiavit hereditatem. D. 53. theſ. 46. Licet illa ab alio fuerit diſtracta. ibid. Habent abſentes ex cauſa neceſſaria laudabili, aut indifferenti, itemque voluntaria laudabili. theſ. 50. S. reliquerint procuratorem, ſ. non. ibid. Petentis calumnia ſi manifeſta, etiam cautione non præſtita, ſententia executioni mandanda eſt. D. 33. theſ. 1. Fruſtra petit ex cauſa metus, vendens aliquid minoris, metu hoſtis venientis. th. 2. Jure petunt minores, læſi in alienatione immobilium cum decreto Magiſtratus facta. th. 6. Licet veniam ætatis impetraverint. ib. Aut, uti in Ducatu Wirtemb. ob contractum matrimonium bonorum ſuorum alienationem conſecuti. ibid. Quid in Saxonia? ib. An impetrare poſſint minores, qui vigeſimum annum attigerunt? th. 7. Petentes minores læſionem probare debent. th. 8. D. 53. th. 47. Limitatur ſi propter deſertam appellationem, aut omiſſam probationem petant, aut ſi alienationem ob neglecta requiſita neceſſariam nullam dicunt. D. 33. th. 8. Petere poſſunt Juris Doctores, minores, citra juris ignorantiam ſ. errorem læſi. theſ. 9. Turpiter petit Doctor in iis cauſis propriis, quæ Juris ſcientiam concernunt. D. 160. theſ. 13. n. 6. Quando Doctor petere poſſit? ib.

per Reſtitutionem in integrum juramentum reſcindi non poteſt. D. 139. th. 6. numer. 11.

Reſtitutione opus non habet, ſuo jure agere impeditus, ſed ipſo jure tutus eſt. Diſp. 34. theſ. 2.

in Reſtitutione minoris locum habet computatio temporis naturalis. D. 138. c. 3. art. 1. theſ. 4. num. 2.

RETENTIO.

Retentio quid? D. 123. th. 2. introducta a jure civili. th. 4. Fit vel ipſo jure. theſ. 3. num. 1. 2. 3. Quæ locum habet tantum in debitis liquidis. th. 6. num. 1. Vel ope exceptionis. theſ. 3. num. 7. Quæ in debitis illiquidis etiam locum habet. th. 6. num. 2. ſeqq. Licet facile & brevi temporis ſpatio liquidari non poſſint, aut cautio ab adverſario opponatur. theſ. 7. Quoad cautionem oblatam hodie Judicis arbitrio relinquitur. theſ. 8. Absque pignore ſubſiſtere poteſt, & latius patet, quam hypotheca. th. 19. th. 23. num. 3. & theſ. 25. num. 5. 6. Locum non habet in depoſito. th. 24. num. 3. Nec donec expenſæ ſolvantur. D. 19. th. 50. Diſp. 149. tit. 3. §. 2. theſ. 7. num. 3. Contra uxorem propter expenſas in rebus dotalibus factas. Diſp. 123. theſ. 24. num. 6. In cadavere debitoris. num. 7. In actis publicis, quæ exhiberi Reip. intereſt. num. 8. An in libris ſtudioſorum & armis? num. 10. 11. Differt a pignore conventionali. theſ. 25. n. 1. 2. 6.

2. 6. ſeqq. Fit propria authoritate. n. 1. Plerumque invito debitore. n. 3. Privatæ executionis ſpecies eſt. ibid. Differt a tacita hypotheca. num. 4. 5. A pignore. num. 6. ſeqq. Per ſe nullam actionem, ſed exceptionem ſaltem producit. num. 8. Locum habet extincto licet pignore. num. 6. Nullum tribuit jus prælationis. numer. 10. 11. Liberat creditores ab onere agendi, illosque in poſſeſſione conſervat. th. 30. Tollitur obligatione, propter quam competiit, extincta. theſ. 25. num. 9. & theſ. 32. n. 1. 2. Solutione. th. 32. n. 3. Acceptilatione. num. 4. Ceſſat renunciatione. num. 5. Facta vel verbis vel facto. num. 6. Amittitur abuſu. num. 7. Non datur illis, qui eam per malitioſas & frivolas liquidationum dilationes in infinitum protrahere malitioſe conantur. n. 8. 9. Eſt compenſationis ſpecies. theſ. 3. num. 6.

Retentionis jure utuntur illi, quibus aliquid debetur, vel ex jure in re vel ad rem. theſ. 5. num. 1. S. debitum ſit mixtum ſ. naturale. n. 2. th. 16. n. 5. Modo hoc deſcendat ex obligatione plena ſ. perfecta. theſ. 5. num. 3. Secus quoad debitum, quod debetur ex minus plena ſ. imperfecta, aut debitum civile tantum. num. 3. 4. Creditores qui rem debitorum ſuorum vel illis debitam poſſident. th. 5. num. 1. th. 22. 23. Vel nude detinent. th. 5. num. 1. theſ. 23. Modo ſine vitio poſſideant. theſ. 5. num. 1. Limitatur. num. 4. Maxime ſi illæ res pignoris nexu ipſis obligatæ. th. 10. num. 1. Aut debitum eſt liquidum. theſ. 23. num. 3. Nihil intereſt, res illa ſ. ſit mobilis, ſ. immobilis. th. 24. num. 1. Et ex quacunque cauſa ad creditorem pervenerit. num. 2. Modo ſpecialiter non exceptæ. ibid. Ut ſunt res depoſitæ. n. 3. Non autem commodatæ. num. 4. Uxor in omnibus bonis mariti defuncti pro dote ſcilicet. theſ. 10. num. 2. 3. Pro bonis paraphernalibus. num. 4. 5. Pro dotalitio, donatione propter nuptias, & portione in pactis dotalibus ipſi adſignata. num. 6. Pro portione ſtatutaria de Jure Saxonico. num. 7. Quid ſi hereditas abſente uxore ab heredibus apprehenſa? th. 11. num. 3. 4. Non neceſſe eſt, ut declaret, ſe retentione uti velle. num. 5. 6. Etiam in bonis mariti, bonis cedentis. theſ. 12. Adverſus quoſnam? th. 13. num. 5. 6. 7. Uxoris heredes, non tantum deſcendentes, ſed & quivis alii extranei. th. 13. num. 1. 2. Et ſucceſſores ſingulares. e. gr. donatarii, emptores, ceſſionarii. num. 4. Adverſus quoſnam? n. 5. 6. 7. Maritus in bonis uxoris ratione ejus, quod ipſi vi ſtatuti &c. ex bonis ejusdem defunctæ ei debetur. th. 14. Etiam in bonis ejus, qui dotem promiſit. th. 15. num. 1. Quilibet qui tacitam habent hypothecam & rem hypothecariam detinent. th. 15. num. 2. Pupillus in bonis tutorum & quandoque adverſus matrem. num. 3. Locator in bonis conductoris, prædio locato illatis. num. 4. Creditor hypothecarius in rebus oppignoratis non tantum pro debito hypothecario, pro quo res illæ obligatæ, ſed & pro quovis alio debito, ab eodem debitore, eidem creditori ſolvendo. th. 16. Ex quacunque cauſa illud deſcendat. num. 4. 5. 6. S. purum ſit debitum, ſ. conditionale, ſ. in diem. num. 7. Quid ſi creditori pro uno credito pignus forte minus idoneum traditum ſit, pro alio autem debito idoneum? numer. 8. Niſi aliud inter partes conventum. th. 17. Aut hæc duo debita, hypothecarium & chirographarium, non procedant ab una eademque perſona? th. 18. Quid ſi pignus ad unum debitum particula taxativa

xativa fuerit restrictum. D. 158. tit. 1. thes. 68. numer. 1. Aut uno tempore duo debita contracta & pro uno pignus datum? ibid. Aut si pignus ipso jure non valeat, an nihilominus h. jure utatur? num. 2. Qui expensas in res alienas fecerunt, sed quando? D. 123. thes. 20. Omnes quorum opera quis utitur. th. 21. Advocati & procuratores in actis, donec de honorario satisfactum. num. 2. D. 124. th. 38. n. 10. Scriptor in libro pro mercede. D. 123. thes. 21. n. 2. Sartor, sutor, aliusque opifex pro mercede rei elaboratæ. ib. Etiamsi materia ejus sit aliena. ib. Aurigæ & tabularii in rebus advectis & apportatis pro salario & pretio vecturæ. num. 2. Famuli & ancillæ, quæ in domo domini jure quasi retentionis tamdiu manere possunt, donec ipsis merces residua solvatur. num. 3. Caupones, nautæ, stabularii, & dominus hospitii in bonis illatis, pro debitis, hospitationis & vecturæ occasione factis. num. 4. D. 105. th. 52. n. 2. Et actioni de recepto potest opponi. D. 105. th. 52. num. 2. Venditor in re vendita & nondum tradita pro pretio convento. D. 123. thes. 22. Dominus quandoque in re propria vendita aut alteri debita. num. 2. Notarius in instrumento confecto pro salario. Disp. 124. th. 38. num. 11. Commissarius in rotulo pro salario. ib. Emptor in re sibi sub addictione in diem, & quidem, sub conditione resolutiva vendita, eaque existente, ratione expensarum & pretii soluti. Disp. 152. tit. 2. thes. 13. Conductor an & quatenus? Disp 156. §. 2. th. 41. Creditor in rem, pignori acceptam, expensas necessarias faciens. D. 146. tit. 7. §. 3. th. 4. num. 2. An magistratus in rebus furtivis ob expensas earum ratione factas. D. 146. tit. 1. thes. 10. D. 46. th. 6. finis quis? D. 123. th. 26. Jure qui rem detinet, habet exceptionem, quæ est vel facti vel juris. th. 27. num. 1. 2. Habet quandoque remedia possessoria, maxime si jus in re retenta habet. num. 3.

Retentionem exercens bona administrare debet. th. 31. num. 2. Et omnia ea utplurimum, quæ ad officium negotiorum gestoris & patris familias pertinent, diligenter expedire. ib. Potest domum certa mercede locare. num. 3. Debet rationes administrationis suæ vel mediante inventario, vel juramento reddere. num. 4. seqq. Etiam uxor. ibid. Non omnes fructus suos facit, sed superfluum restituere, aut in sortem imputare tenetur. num. 4. Conficit inventarium, sumptibus tamen non propriis. num. 5. 6. Collectas & tributa de suo solvere non tenetur. num. 7. 8.

qui Retinet res debitoris sui legitime, ut incerto ac fragili cautionis eventui se submittat, de jure civili nemo cogi potest. thes. 7. num. 5.

RETICERE.

Reticens quatenus teneatur? Disp. 139. thes. 9. num. 17. 18.

RETORSIO.

Retorsio injuriarum, quamvis alias prohibita, moribus tamen introducta est. D. 62. th. 49. D. 66. th. 104. Si facta, tollit actionem recantatoriam & æstimatoriam. D. 62. th. 50. Verbalis de jure Wirtembergico non punitur, aliud vero est, si sit scripta. D. 66. th. 104. numer. 4. 5. v. plura Edictum quod quisque juris. &c.

RETRACTUS.

Retractus civili jure incognitus est, quo jure nec gentilitius valet. D. 64. thes. 61. num. 1. D. 67. th. 23. n. 1. Gentilitius de Jure Wirtemberg. Hassiac. & Hamburg. ut et partialis & territorialis in Ducatu Wirtemberg. in usu

 sunt.

ſunt. ibid. Partialis locum non habet, ſi coheres partem hereditatis vendiderit. D. 64. th. 63. num. 1. Secus de Jure Hamburg. num. 2. Territorialis vi ſtatuti civibus competens, non datur incolis. D. 72. th. 54. num. 191. Re ſub addictione in diem & conditione reſolutiva vendita, pendente illa an locum habeat? D. 152. tit. 2. th. 10. An ceſſet, dicta conditione exiſtente? theſ. 15. Emphyteuticarius an vendi & cedi poſſit? Diſp. 153. ∫. 2. th. 18. num. 2. Jus amittit relegatus in Ducatu Wirtemberg. D. 25. th. 3. Gentilitii jure res, quæ ad alterutrum conjugum pervenit, ſolius eſt retrahentis. D. 128. c. 4. th. 10. n. 1. Item quæ ante matrimonium ſub lege redimendi ab uno conjugum vendita erat, & durante matrimonio iterum acquiſita. n. 2. In jure ratione cognatorum indigenarum in comitatu Spanheimenſi duo menſes obtinent. D. 138. c. 3. art. 6. th. 2. num. 2. Ratione cognatorum forenſium in d. Comitatu quatuor menſes. num. 4. Jus ſanguinis jure competens vendi & cedi nequit. D. 153. ∫. 2. th. 17. Secus eſt in retractu conventionali. ib.

RETRAHERE.

Retrahendi jus non competit debitori, ſi creditor actionem & nomen vendidit. D. 67. th. 25. Secus de Jure Wirtemberg. quo jure hoc quoque ad annuos reditus extenſum eſt. n. 2. ſeqq. Uſumfructum ab uſufructuario venditum, non competit proprietario. th. 26. n. 2. Secus de Jure Wirtemb. num. 1. Non competit emphytheutæ, ſi dominus directus ſuum dominium & canonem vendidit. th. 27. Aliud obtinet de Jure Wirtemberg. num. 2. Non habet debitor nomine & actione juſto, licet minori pretio vendita. Diſp. 153. §. 2. theſ. 91. Quid de Jure Wirtemberg. num. 2. Tempus in proximioribus de jure communi & ſecundum mores eſt annus & dies. D. 138. c. 3. art. 7. theſ. 2 numer. 3.

ad Retrahendam rem jure ſanguinis actio extraneo vendi & cedi nequit. D. 153. ∫. 2. theſ. 17.

Retrahens ultima die ac hora etiam admittitur. D. 138. c. 3. art. 2. th. 2. n. 1.

Retrahenti, qui vigore juris προτιμήσεως rem ab emptore immenſo pretio revocat, datur remedium L. 2. C. de reſc. vend. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 28. num. 3.

RETROVENDITIO.

an pacto de Retrovendendo XXX. annis præſcribi poſſit? D. 65. th. 27. v. Plura voc. Emptio.

REVISIO.

Reviſio hodie nullam habet vim ſuſpenſivam in Camera Imperiali. D. 108. th. 44. num. 1. v. Tamen D. 119. theſ. 30.

Reviſionis remedium propter Cameræ Imper. ſententias introductum eſt. D. 66. th. 105. num. 1. Locum habet in Ducatu Wirtemb. ſi ſententia Provincialis Judicii 200. flor. excedit. num. 2. 3. An & quando executionem latæ ſententiæ impediat? num. 4. ſeqq.

Reviſione petita an debeatur palmarium certum, a cliente advocato promiſſum? D. 108. th. 44. Sententia reſciſſa, cliens palmarium ſolutum repetere poteſt per condictionem ſine cauſa, aut ſi nondum ſolutum exceptione ſe defendere. ibid.

in Reviſione quodnam tempus obtineat? D. 138. c. 3. art. 6. th. 2. n. 3.

REUKAUFF.

Reukauff, vox quid denotet? D. 113. th. 2. n. 4. & th. 5. n. 1. Pœna conventionalis quomodo ab arrha differat? D. 11. th. 77. v. plura voc. Pœna.

RE-

REUS.

Reus quis? D. 84. th. 68. n. 6. Ab adversario Editionem instrumentorum penes se existentium petere potest. n. 17. Coram suo judice proximo ac immediato conveniendus, nec statim ad superiorem est evocandus. D. 94. th. 1. n. 3. 4. 5. Limitatur. n. 6. 7. & th. 7. n. 2. 3. Actori, qui suam intentionem probavit, ad replicationem fundandam, rationes suas edere compellitur. D. 28. th. 17. Item, si actor a reo editionem rationum petat non ad intentionem suam fundandam, sed adjuvandam. th. 18. D. 103. c. 5. th. 6. n. 3. Aut si veritas aliter haberi non possit. D. 103. c. 5. th. 6. n. 3. Actori rationes vel instrumenta edere non tenetur. n. 2. Ex causa ad rationum editionem compelli potest. n. 3. De fuga aliàs suspectus non facile præsumitur latiturus aut discessurus, si immobilia possideat. D. 125. c. 3. th. 1. In judicio præsens, ad aliam causam, absque nova citatione, respondere non tenetur. D. 119. thes. 4. An exceptionem suam probare teneatur ante publicatas actoris attestationes? th. 13. Testibus vel aliis legitimis probationibus suffultus, juramentum sibi delatum præstare haud cogitur. th. 16.

Reo actor ad deliberandum ea tantum edere debet instrumenta, quibus ipsemet in judicio usurus est; ad fundandam vero exceptionem etiam reliqua ad causam pertinentia. D. 28. th. 16. Induciæ deliberatoriæ non sunt ulterius indulgendæ, libelli copia citationi inserta D. 119. th. 7.

Reum urgeri ad exhibitionem eorum per quæ ipsi negotium fiat, nimis grave est. D. 103. c. 5. th. 6. n. 2.

pro Reo in dubio pronunciatur. D. 84. th. 68. n. 17.

Rei duo debendi si fuerint, & ab uno solidum petitum, non vero exactum, reliqui non liberantur. D. 116. th. 93.

in Reis annotatis ad purgationem annus servatur. D. 138. c. 3. art. 7. thes. 2. num. 2.

REX.

Rex Romanorum, invito Imperatore, eligi potest. D. 6. th. 2. n. 3. Vivente Imperatore, non habet administrationem. ibid. Nec jus aggratiandi, nec Majestatem. ibid. Imperatorem, ut superiorem recognoscit. ibid. Absente Imperatore vel impedito, omnia potest. ibid. Bohemiæ Status Imperii proprie non est. th. 3. n. 6. Non habet summam ad independentem potestatem. ib. Vasallus Imperii est. ib.

in Rege Romanorum, vivente Imperatore Majestas non læditur, tanquam in suo subjecto; mortuo vero eo, etiam ante coronationem in Regem Romanorum committitur. D. 141. th. 19.

ad Reges, quorum administratores mutuam acceperunt pecuniam, an pertineat Lex. Civitas. 27. de Reb. Cred. & an eo jure uti possint? D. 103. c. 3. th. 4. num. 6.

RIPA.

Ripa quæ? D. 166. th. 146.

RIPATICA.

Ripatica sunt Regalia. D. 166. thes. 147. Sunt vectigal, quod navigantes per flumen publicum ob id solvunt, quod ripam navi appellere, & ad eam morari possint. th. 148.

ROBBARIA.

Robbariæ pœna hodie punitur rapina. D. 59. th. 39.

RUGGRAVII.

Ruggravii unde dicti? D. 159. c. 6. thes. 17. num. 2.

RUSTICITAS.

Rusticitas non excusat a pœna contumaciæ citatum non comparentem. D. 27. thes. 3.

RUSTICUS.

Rustici an & quatenus operas suas dominis suis propriis præ aliis elocare teneantur? D. 156. §. 1. th. 11. n. 1. 2.
Rusticæ res sunt res incertissimæ, quas venti tempestatesque temperantur. D. 9. thes. 46. num. 4.

S.

SABAUDIA.

Sabaudiæ dux an sit sub Imperio? D. 164. th. 53.

SACERDOS.

Sacerdotem eundem ad repetitionem missæ unus dies non admittit. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 1.

SACRA.

Sacrorum jus restitutum Augustanæ Confessioni addictis. D. 159. c. 6. th. 73. num. 2.

SACRAMENTALES.

Sacramentales præstant tantum juramentum credulitatis. D. 93. p. 2. thes. 23. ad jurandum cogi non possunt. num. 4. seqq.

SACRILEGIUM.

Sacrilegium jure civili non committit, qui rem sacram ex loco privato eripit, D. 141. th. 59. Secus hodie. ib.

SALARIUM.

Salarium pro labore & studio JCti accipere possunt. D. 57. p. 2. c. 1. th. 1. n. 5. JCtis solvendum est, licet citra magni laboris impendium consilium in promptu fuerit. n. 7. Advocatis constituitur, pro illorum facundia. n. 8. Medico debetur. num. 9. Pro consilio debitum qua actione petatur? thes. 2. An in concursu creditorum prælationem habeat? n. 3. Anni insequentis, quem annum gratiæ vocant, ex mera gratia viduæ debetur. Disp. 160. thes. 9. n. 11. Quibus annuum constitutum est, anni, quo quis discessit, heredes ejus reliquum salarium consequuntur. ibid. magis honoris, quam necessitatis causa præstatur. D. 137. th. 4. n. 4. Tutores honorarii regulariter postulare nequeunt. th. 31. n. 2. Advocatorum, Medicorum &c. ad quam speciem peculiorum pertineat? D. 48. th. 5. seqq. In dubio magis solvere, quam palmarium dare cliens censetur. D. 108. th. 18. n. 4. Censetur potius promissum, quam palmarium, si quis patrono suo pro solo patrocinio promisit legitimum & consuetum palmarium. th. 21. num. 4. Si incertum promissum, tamen valet promissio. th. 39. n. 5. Debetur advocatis a litigantibus, licet nullum vel incertum promissum. D. 124. thes. 18. num. 5. Licet citra laboris impendium, aut absque librorum evolutione præstiterint patrocinium. num. 6. Aut ipsis interdicta advocatio. num. 7. Aut victoriæ palmam sine sua culpa non reportaverint. n. 8. th. 37. n. 2. Advocatis si annuum promissum, totum & integrum debetur. th. 19. n. 6. Licet ipsi non requisiti parum aut nihil operarum clienti præstiterint. n. 6. Limitatur. ib. Aut lis ante elapsum annum finita. num. 7. Aut morbo impediti causæ inservire non potuerint. num. 8. Aut intra annum decesserint. num. 9. Ampliationes & limitationes. ibid. Si promissum in casum victoriæ, debetur, licet causa amicabili compositione finita. n. 11. Si certum, expresse, in casum victoriæ, vel amicabilis compositionis

tionis promissum, & illi, antequam horum alterum fiat, moriantur, totum non debetur. n. 12. Annuum promissum an in initio cujuslibet anni solvendum? num. 13. Respectu unius causæ constitutum, an initio litis, an lite pendente, an causa decisa solvendum? n. 14. Debetur a clientibus, non ab adversariis, licet hi in expensas condemnati. num. 15. Solutum, ab adversario in litis expensas condemnato, victori refundendum. num. eod. Certis in locis quoad pauperes ex publico ærario constituitur. num. 18. Certum legato constitutum, de eo sumptus itineris præstare non tenetur. th. 17. n. 3. 4. 5. Advocati petere non possunt in propria causa ab adversario. thes. 18. num. 9. 10. 11. Nisi per modum damni vel interesse. num. 12. Aut quoad litis consortem, cum quo ipsi causam habent communem. num. 13. Non dare vel habere minus sufficiens & incongruum, paria sunt. th. 29. num. 4. Qui mero domini arbitrio relinquit, censetur pro gratia operas suscipere, *auf Gnade dienen*, th. 30. num. 4. Debetur, licet quis operas promissas & artes liberales respicientes casu fortuito præstare non possit. th. 44. Integrum annum debetur, licet ille ante finitum annum decesserit. num. 5. Nisi præstatio annui salarii per singulos menses facienda. n. 6. Anni sequentis, *des Gnaden-Jahrs*, an viduæ aut heredibus defuncti jure debeatur? th. 44. n. 7. seqq. An tunc etiam debeatur liberis, si paternæ hereditati renunciaverint? num. 10. An de eo æs alienum patris vel mariti defuncti exsolvere teneantur? num. 11. An de eo creditoribus sit satisfaciendum? num. 12. Postremi anni totum, etiam nondum emeritum ad heredes transmittitur. ib. Integrum debetur, licet quis morbo impeditus nullas operas per tempus aliquod præstare potuit. thes. 45. n. 1. Nisi quis propter infirmitatem remotus. n. 2. Quid si morbus aut infirmitas ex senectute proveniat? num. 3. seqq. Debetur, licet quis bello, captivitate, peste præpeditus operas nullas præstet. th. 46. n. 1. 2. th. 49. n. 7. Limitatur. th. 46. n. 4. Quid si ob solos corporis labores præstetur? num. 3. Consuetum dici non potest, quod antecessor immediate habuit. th. 30. num. 5. In promissa quantitate & qualitate solvendum. th. 29. n. 2. th. 31. n. 1. In nummis constitutum, si in cibariis offeratur, non quis accipere tenetur. th. 31. n. 1. Si in nummis constitutum, an in valore monetæ tempore solutionis, an tempore contractus currentis solvendum? n. 2. seqq. in pœnis & mulctis officialibus non recte præstatur. n. 7. Professoribus honestum constituendum. th. 32. num. 1. Advocatis ultra 100. aureos pro singulis causis nec a judice, nec a partibus constituendum. th. 33. n. 1. 2. 3. Limitatur. num. 4. Medicis condignum salarium præstandum. th. 34. Notariis debetur, cujus quantitatem Judex determinat. th. 35. Differt a mercede. th. 37. n. 1. A palmario. num. 2. A suffragio. n. 3. Ab honorario. n. 4. A Republ. vel civitate habentes advocati, contra illam patrocinari nequeunt. th. 43. num. 1. Limitatur. n. 2. Nec testes possunt in causa clientum a quo tale habent. n. 3. Non debetur ex eo tempore, quo quis officium resignavit. th. 47. Vel si quis delictum vel culpam circa injunctum officium commisit. thes. 48. n. 1. Sic non Medico protelanti morbum ægroti. num. 2. Procuratori male se gerenti in negotiis clientis. n. 3. Aut causam indiscussam in tempore periculoso dimittenti. n. 4. Secus si in progressu causam iniquam deprehenderit. n. 5. Quid si cau-

causam deseruerit ut desperatam? n. 6. 7. Vel in suo officio negligentem se præbuerit. th. 49. n. 1. Sic Professori non continuanti lectiones, integrum non debetur. n. 2. Quid si officialis ob non solutum salarium omittat officium, an pro tempore cessationis illud habere debeat? n. 6. Quid si non circa officium, sed aliter officialis delinquat, an salario privandus? thes. 50. Officiali sine culpa & injuste remoto, integrum debetur. n. 3. Quod mandatario promissum vel datum, non impedit sumptuum repetitionem. D. 150. tit. 1. §. 3. th. 3. num. 2.

Salarii Etymologia. D. 124. th. 1. Homonymia. th. 2. Synonymia. thes. 3. Paronymia. th. 4. Definitio. thes. 5. Divisiones. th. 6. Certi absque mentione Officiali constituto, præstari debet id, quod cæteris dare congruum est. th. 30. n. 1. Ad solutionem condemnatus, an appellare possit? th. 41. n. 2. 3. Ordinarii petitionem palmarium, advocato datum, non excludit. D. 108. th. 18. n. 3. Limitatur. ibid. Conventio interdum etiam ante causam finitam licita & valida est. th. 28. n. 1. De annotatione a cliente in rationibus suis facta. th. 34. n. 5. Advocatorum favor in jure est maximus. th. 48. n. 1.

Salario advocatorum certus modus in jure est positus. thes. 40. n. 1. Quod & hodie quibusdam in locis constitutum. num. 3. Quem etiam lite finita sub nomine palmarii excedere illis fas non est. n. 2. 3. Potest tamen illis lite finita, etiam magnum palmarium ultra legitimum salarium promitti. num. 4. 5.

ad Salarium certum pacto, in continenti adjecto, promissum exigendum, nuncio, per mandatum constituto, competit actio mandati contraria. D. 107. th. 62. n. 5. Quod facta demum nunciatione petere possunt. n. 16. Si incertum promissum aut ex intervallo sine stipulatione, extraordinaria persecutio. num. 6.

Salario pro tempore absentiæ carere debet, qui nulla obtenta licentia sese absentat. D. 124. th. 49. n. 6. Secus in absentia necessaria. n. 7.

de Salario pactum an invalidum, si advocatus causæ victoriam clienti promisit? Disp. 108. th. 24. n. 3.

in Salario a partibus constituto an procuratorias judiciales habeant jus peculii quasi castrensis? D. 110. th. 8. num. 2. Constituendo conditionis personæ habenda est ratio. D. 124. th. 30. num. 3. Quod si Salario consueto officium collatum? n. 5.

pro Salario eodem receptus intelligitur dimissus officio, & postea simpliciter reassumptus. n. 6. Obtinendo jus retentionis competit advocatis & procuratoribus in actis. th. 38. n. 9. D. 108. th. 48. n. 2. Nisi sint acta publica. D. 124. th. 38. n. 10. Commissariis in rotulo. num. 11. Notariis in instrumento confecto. n. eod.

Salaria, ex fisco & ærario publico præstanda, decuriones olim constituere non poterant. D. 124. th. 7. n. 1. 2. 3. Limitatur. n. 4. Hodie constituuntur vel a solo Principe, vel cum consensu Statuum provincialium. num. 5. Publica constituuntur vel generali totius Imperii lege, ut Assessoribus Cameræ Imp. &c. th. 8. n. 1. 2. th. 16. n. 2. It. militibus. th. 8. n. 2. Vel ex speciali decreto. num. 3. Privata constituuntur quandoque publica authoritate. n. 4. E. gr. Advocatis & procuratoribus. ib. Debentur ex conventione, sicque vel stipulatione, vel pacto. th. 9. n. 1. 2. Conventione publica vel privata. n. 3. Per conventionem quinam possint constituere? th. 10. An tutores & curato-

tores præceptoribus pupillorum & minorum? n. 2. Et advocatis in pupillorum & minorum causis? n. 3. Ex tacita conventione quando debeantur? th. 11. Constituuntur propter operas vel locari non solitas, vel secundum naturam negotii, in quo præstantur, gratuitas. th. 12. Debentur ab illis, qui publica authoritate vel conventione ad hoc sunt obligati. th. 13. n. 1. Etiam ab illorum successoribus, s. sint privati, s. Principes. n. 2. Solvere Principes regulariter ex publicis reditibus, quos eum in finem percipiunt, tenentur, n. 6. Nec subditos ad eorum præstationem cogere possunt. ib. Limitatur. n. 7. Publica constituuntur Clericis. th. 14. Professoribus. th. 15. n. 1. 2. 3. 6. Doctoribus, licet adhuc sint juvenes. num. 4. Philosophis. n. 5. 7. Magistratibus, & hodie omnibus aliis publicis ministris. th. 16. An legatis, qui ad negotia Reip. expedienda peregre mittuntur? th. 17. Quanta constituenda officialibus, quibus ex publico ea debentur? thes. 29. Annua si advocatus habeat a pluribus pro litibus agendis, & inter hos ipsos clientes lites exoriantur, quid juris? th. 19. n. 10. Non debentur tutoribus & curatoribus ex bonis pupilli. th. 23. n. 1. Nisi testator aut magistratus illud ipsis constituerit. n. 2. Quando hoc magistratui liceat? num. 3. seqq. Quantum & quomodo constituendum? thes. 36. n. 1. Quid h. c. observetur in Gallia, Hispania, Lusitania? &c. n. 3. 4. 5. Executoribus ultimarum voluntatum pro tempore, quo duravit executio, regulariter sc. th. 24. & th. 36. n. 6. testibus. th. 26. Limitatur. n. 2. An negotiorum gestori, pro tempore, quo negotia gessit? th. 25. An mandatariis? thes. 27. n. 1. 2. An commodatariis? num. 3. An depositariis? ibid. An fidejussoribus? th. 28. Sunt quasi sanguis & vita, occiderit, qui illa non dederit aut subtraxerit. thes. 15. n. 2. Eorum qui liberales artes exercent, cedunt quasi castrensi peculio. thes. 42. num. 2. An etiam procuratorum? num. 3. Debentur Procuratoribus, etiam judicialibus. th. 20. Olim vero non sine expressa conventione. n. 1. Medicis. thes. 21. Licet ægrotus sine illorum culpa mortuus. n. 2. Aut ægrotus ipsis dare prohibuerit. n. 3. Notariis, licet de eo nihil dictum. thes. 22. Hodie quidem duplex. ib. Quæ debentur ex publica authoritate & juris dispositione, petuntur extraordinaria persecutione s. imploratione nobilis off. jud. thes. 38. n. 1. 2. Quid si ex conventione debeantur? n. 3. 4. seqq. Quæ prædecessor promisit & non solvit, quâ actione a successore petantur? n. 8. Quæ debentur personis, liberales artes exercentibus, an gaudeant tacita hypotheca & prælationis privilegio? th. 40. An quæ Medicis? n. 4. Quæ quis intuitu muneris publici accipit, an in societatem bon. conjugalem communicanda? D. 128. c. 4. th. 5. n. 4. Totius insequentis anni conceduntur liberis & heredibus ministrorum Ecclesiæ defunctorum, qui *das Gnaden-Jahr* dicitur. Disp. 138. c. 3. art. 7. thes. 2. num. 2.

Salariorum præstatio non ad distributivam, sed commutativam justitiam pertinet. D. 19. th. 1. Ad exsolutionem successor Principis tenetur, quæ prædecessor ejus debet. D. 124. th. 13. n. 1. S. jure hereditario, s. per modum electionis, aut pacti ad principatum pervenerit. n. 4. 5.

de Salariis certis præstandis advocati cum clientibus suis pacisci possunt. thes. 19. n. 1. Et hoc re adhuc integra & ante litem intentatam & post illam finitam. num.

num. 2. An etiam post nudata causæ secreta & litem cœptam? n. 3. Decimas aut tributa solvere nemo debet. th. 42. n. 4. Quid si ex lege vel consuetudine solvendum? ibid. Quæstores propinas detrahere non possunt. ibid.

in Salariis constituendis & determinandis consuetudo vim legis habet. th. 8. n. 5. th. 25. n. 2. Quid si salario consueto officium collatum? th. 30. n. 5. An locum habeat compensatio? th. 39. num. 1. 2. Exigendis processus observatur summarius & executivus. th. 41. num. 1. Arrestum fieri nequit. thes. 42. n. 5. Limitatur. ib.

pro Salariis præstandis subditi, imo & Clerici, quandoque collectari possunt. th. 13. n. 7. seqq. Regulariter secus est. num. 6.

SALINÆ.

Salinas possident liberas in ipsorum principatibus Electores. Disp. 166. th. 239. Ut & alii Principes & status Imperii. thes. 240.

SALVUS CONDUCTUS.

ex Salvi conductus largitione qui viarum securitate utuntur, jureque conducendi per vias publicas vulgo *mit Geleit auf Kayserlicher freyer Heer - Strassen* fruuntur, debitumque pedagium edunt, nominaque sua profitentur, nihilominus tamen in conducentis Principis territorio spoliantur, Princeps territorii istius spoliatis damnum omne resarcire tenetur. D. 166. th. 134.

SANCTIO.

Sanctio non est substantialis juris scripti forma. D. 19. th. 9.

SARTOR.

Sartores, sutores &c. pro mercede rei elaboratæ res elaboratas retinent. D. 123. th. 21. n. 2. Etiamsi materia ejus sit aliena. ibid.

SATISDARE.

Satisdare non compellitur reus, immobilia possidens, nec hypothecam expressam constituere. D. 53. th. 7. D. 118. th. 4. Etsi lite pendente amittat ista bona. D. 53. th. 9. Vel sit obæratus, aut bona ista jam oppignorata, aut super illis litigetur. th. 10. D. 116. th. 8. quid de Jure Wurtembergico? D. 53. th. 7. D. 116. th. 8.

SATISDATIO.

Satisdatio quid? D. 125. c. 2. th. 16. 17. De jure civili regulariter præstatur fidejussoribus. D. 66. thes. 45. n. 1. D. 125. c. 2. th. 18. n. 1. Moribus nostris & pignora sufficiunt. D. 66. thes. 45. n. 2. D. 125. c. 2. th. 19. num. 3. Sufficiens sunt bona extra territorium sita. D. 15. thes. 39. n. 7. Ubicunque Jure Civili vel ex juris dispositione, vel partium conventione requiritur, est præstanda regulariter cautio fidejussoria. D. 27. th. 8. Secus de moribus, ubi etiam admittitur pignoratitia. ibid. Malevolum tutoris propositum non mutat, sed diutius grassandi in re familiari facultatem præstat. D. 137. thes. 28. num. 5.

Satisdationem de judicio peragendo & expensis refundendis hodie præstat actor. D. 66. th. 44.

a Satisdatione liberantur, qui tempore cautionis præstandæ bona immobilia in vel extra civitatem, licet & hypothecæ obligata sint, possident. th. 46. n. 1. D. 64. th. 25. n. 1. Jus Wurtemberg. hoc ad illos restrinxit, qui bona immobilia ab hypothecis libera in loco litis vel sub eadem præfectura possident. D. 66. thes. 46. n. 2. Quod & Jure Hamburgensi & Lubecc. verum est. D. 64. th. 25. n. 2. 3. 4. Non liberatur possessor actionis ad immobilia competentis

tentis. D. 53. th. 11. D. 118. thes. 4. Creditor pecuniæ hereditariæ, cujus dies nondum cessit, *der unbetagte Erb-Geldter zu fordern.* D. 53. th. 11. Judicio sisti liberatur mercator magnam vim mercium domi habens. D. 100. thes. 66.

SCHOLA.

Scholæ si quid debetur, habet illa de Jure Saxonico personale exigendi privilegium. D. 59. th. 38. n. 2.

Scholarum privilegia plenissime interpretanda sunt. D. 160. th. 11. n. 1. Contra libertatem præscriptio malæ fidei est, ideoque nec mille annorum curriculo firmatur & convalescit. n. 2. Contra fundationem pactiones & transactiones initæ, primamque earum dotem enervantes, atque privilegia eripientes vel labefactantes ipso jure nullæ sunt, imo pœnis severis coercendæ sunt. n. 3.

Scholas ad quasnam pertineant privilegia avth. Habita. C. ne filius pro patre? th. 3. n. 2.

SCIENTIA.

Scientia & contradicere volentis taciturnitas sunt signa voluntatem declarantia. D. 58. th. 11. n. 5. Conjecturis & præsumptionibus probari potest. D. 11. th. 156. n. 3. Liberorum ex parentum scientia præsumitur. n. 4. Domini ad præscriptionem servitutis non est necessaria. D. 116. th. 23. Ibi erit causa negationis, ubi ignorantia est causa affirmationis. D. 130. th. 12. n. 7. Præsumitur & probatur ex temporis decem annorum lapsu. Disp. 138. c. 3. art. 7. th. 4. n. 4.

SCIRE.

verbum Scire se habet ad certum, credere vero sæpius ad incertum. D. 93. p. 2. th. 24. n. 5. Limitatur. n. 6.

SCRIBERE.

Scribere ad illum non potest is, cum quo loqui prohibitum est. D. 78. thes. 13. num. 4.

SCRIPTA.

Scripta, *Schrifften*, *Handlungen*, de Jure civili ad certum numerum litigantibus non sunt præscripta. D. 65. th. 16. n. 1. D. 66. th. 38. n. 1. Jure Wurtemb. utraque pars ternis mutuis vicibus jura sua proponere, & in causa concludere debet. D. 64. th. 38. n. 2. Quod & in causis appellationis observatur. n. 3. Duo seu producta in exceptionibus in inferioribus judiciis permissa sunt. num. 4. In suprema Curia Appellationis triplicatio permissa est. ibid. Duo in disputandis attestationibus licita sunt. num. 5. Plura in disputatione expensarum coram summo Dicasterio Wurtemb. non admittuntur. n. 6. Duo in exceptionibus dilatoriis, in peremptoriis vero tria admittit Ordinatio Cameralis. n. 9. Plura s. ulteriores deductiones in omnibus casibus judex, necessitate ita exigente, admittere potest. n. 10. Jure Elector. Saxon. singuli per tria producta, & post publicatas attestationes per duo jura sua proponere debent. D. 65. th. 16. n. 2.

SCRIPTOR.

Scriptor pro mercede librum retinet. D. 123. th. 21. n. 2.

SCRIPTURA.

Scriptura fit, ut per eam facilius probentur ea, quæ sunt acta. D. 17. thes. 7. num. 1. Quandoque ad ipsius rei constitutionem requiritur. n. 2. Cancellata. v. Cancellatio. Privata contra scribentem plene probat. D. 17. th. 54. n. 4. D. 55. th. 43. n. 3. Modo fuerit recognita, vel legitime verificata. ibid.

ibid. In dubio cenſetur interpoſita probationis gratia. D. 75. th. 14. n. 7. Privata pro ſcribente non probat. Diſp. 78. th. 44. Limitatur. In nullo actu eſt neceſſaria, niſi lex illam ſpecialiter deſideret. D. 106. th. 20. n. 3.

Scripturam ſuam negans, & poſtea convictus in duplum condemnatur. D. 66. th. 56. Jure Wurtemb. & aliorum locorum ſtatutis pro arbitrio judicis punitur. ibid. Vel totam approbare, vel reprobare tenetur adverſarius, ſi illa duo contineat, quæ dividi non poſſunt. D. 78. th. 44. n. 4.

quod Scripturâ non minus valet, quam quod vocibus, lingua figuratis, ſignificatur. D. 139. th. 13. n. 4.

SCRUTINIUM.

in Scrutinio habendo ſuper eo, qui ordinandus eſt, triduum ſervatur. Diſp. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 3.

SECRETUM.

Secreta qui nunciarunt hoſtibus, exploratores, tanquam proditores, etiam jure Romano, capite puniuntur. D. 107. th. 22. n. 14. & th. 37. Et arcana non ſunt revelanda. ibid. Maxime a Conſiliariis & Senatoribus. ib. Ab advocatis & procuratoribus. thes. 37. n. 5. Fœminis non ſunt communicanda. n. 6.

SENATOR.

Senatores civitatum hodierni in omnibus curialibus ſeu decurionibus non ſunt comparandi. D. 83. th. 21. n. 3.4. Poſſunt eſſe duo fratres in una eademque civitate ſimul & eodem tempore. D. 87. p. 2. th. 2. n. 4. Quod ſecus eſt de moribus noſtris. n. 6. Et conſiliarii civitatum provincialium decurionum vices hodie ſuſtinent. D. 131. th. 31. n. 2. Veniunt nomine patrum. D. 140. th. 11. n. 2.

SENATUS.

Senatus vices ſuſtinebant olim Decuriones. D. 131. th. 29. n. 3.

SENATUS CONSULTUM.

Senatus conſulta actionem jure competentem ipſo jure tollere non poſſunt. Diſp. 149. tit. 1. §. 1. theſ. 12.

SENATUS CONSULTUM MACEDONIANUM.

SCtum Macedonianum an ceſſet in filiofamilias mercatore? Diſp. 100. th. 41. & 116. An locum habeat, ſi quis filiumfam. pro patrefamil. habuerit? D. 104. p. 1. c. 4. theſ. 4. num. 5. In cujus favorem introductum? D. 147. tit. 6. §. 1. theſ. 4. num. 3. Ut locum habeat, requiritur 1. perſona creditoris. theſ. 3. Ubi neceſſe eſt ut mutuum dandi habeat poteſtatem. num. 5. Et accipientis conditionem ſciat. n. 8. Quid ſi civitas mutuum filiof. dederit? num. 4. 2. Perſona debitoris ſ. mutuum accipientis. th. 4. Sit filiusfam. tempore numerationis. ibid. Locum etiam habet in filia familias, nepotibus & pronepotibus. num. 1. it. Filiis nobilibus. ib. Non in illis qui per dignitatem a patria poteſtate liberati. num. 2. Non in filiis Principum. n. 4. Non in illis, qui matrimonium contraxerunt, ubi ſc. per hoc patria poteſtas ſolvitur. num. 5. Non in filiis mercatorum. num. 6. An in illo cujus pater ab hoſtibus captus? num. 9. Vel furioſus? num. 10. 3. Ipſum negotium, quod SCto Maced. prohibetur, & eſt mutuum, datione pecuniæ numeratæ contractum. th. 5. Etiam gratuitum. num. 4. Non alius contractus. num. 2. Licet mediantibus illis poſtea mutuum contrahatur. ibid. Limitatur. ibid. An venditio mercium profuſarum & luxuriæ inſervientium?

um? num. 3. An omnes res mutuo datæ? n. 4. An annui reditus? n. 6. An ſit privilegium reale? ∫. 2. theſ. 1. Ad pecuniam numeratam tantum pertinet. D. 109. theſ. 26. num. 4. Modo SCto fraus nulla fiat. ibid. Ceſſat 1. ex perſona filiifamilias ſi ſit miles. D. 147. tit. 6. ∫. 1. theſ. 4. num. 7. & ∫. 2. theſ. 6. num. 1. Si habeat caſtrenſe vel quaſi caſtrenſe peculium. ∫. 1. th. 4. num. 8. & ∫. 2. theſ. 6. num. 1. Si a patria poteſtate liberatus debitum tacite vel expreſſe agnoverit. ∫. 2. th. 6. num. 2. Totius vel partis ſolutione. ibid. Partem ſolvens reſiduum ſolvere tenetur. num. 3. Quid ſi filius adhuc in ſacris paternis conſtitutus ſolveret? num. 5. Filii agnitio patri nihil præjudicat. n. 6. 2. Ex perſona patris, ſi ipſe ab initio in contractum filii ſui expreſſe vel tacite conſentiat. ∫. 2. theſ. 7. numer. 1. Vel etiam ex poſt facto ratum habeat. ib. h. Patris voluntas SCtum etiam ratione filii excludit. num. 2. Ad probandam patris voluntatem non ſufficit ſi producatur chirographum patris ſigillo confirmatum. num. 3. It. ſi in rem & utilitatem patris mutuum verſum. th. 8. Quando hoc factum dicatur? ibid. Quid ſi filius ad penſionem ſolvendam, vel libros emendos acceptam pecuniam citra culpam creditoris male conſumpſerit. num. 1. Dolus ephori hic admiſſus cui noceat? ibid. Quid ſi filius invito patre ſtudiis operetur? n. 2. 3. Ex perſona creditoris, ſi juſto errore ductus accipientem patremfamilias crediderit. ∫. 1. th. 3. num. 8. Juſtus error quis dicatur? ib. Erroris probabilitatem creditor probet. n. 9. Quid ſi duo crederent, an unius ſufficiat ſcientia, ut h. SCtum locum habeat? n. 11. It. ſi filiusfamilias acciperet mutuum, atque pecuniam ſolveret illi, qui ſi peteret, exceptione non ſubmoveretur, & ceſſaret quoque SCti exceptio. ∫. 2. th. 9. It. ſi pupillus, vel minor curatorem habens ſine tutore & curatore mutuum dederint. ∫. 1. theſ. 3. num. 6. Quid ſi minor curatorem non habuerit. ibid. It. ſi filiusf. pecuniam ad peculium profectitium pertinentem mutuam dederit. §. 1. th. 3. num. 7. Plures caſus, quibus ex perſona creditoris ceſſet. v. ∫. 2. theſ. 9. Non excludit renunciatio filii. ∫. 2. th. 10. n. 1. Etſi juramentum acceſſerit. ib. & Diſp. 116. theſ. 36. D. 109. th. 26. D. 110. theſ. 14. num. 5. Niſi illam, ſui juris factus, novatione facta, confirmaverit. Diſp. 109. theſ. 26. num. 3.

SCti Macedoniani exceptione utens filiusf. in conſcientia an ſit tutus? D. 147. tit. 6. §. 2. th. 10. num. 2. Origo. §. 1. th. 1. num. 1. Definitio. n. 2. Cauſa efficiens & impulſiva. theſ. 2. Objectum. theſ. 3. Exceptio quid? §. 2. th. 1. Oritur ex SCto Mac. theſ. 2. Datur liberis licet pecuniam mutuam adhuc habeant ſalvam. th. 3. num. 1. Et illorum heredibus. num. 2. Patribus, fidejuſſoribus, mandatoribus & ſimilibus. ibid. Datur adverſus illos, qui contra SCtum Maced. filiisfam. crediderunt, illorumque heredes. theſ. 4. Licet alius mutuum dederit, alius ſtipulatus fuerit. ib. Competit ad elidendas actiones, & quidem ſi de ejus fundamento conſtat, impedit litis ingreſſum, & poſt ſententiam demum oppoſita, ejus executionem. th. 5. Quid hodie? num. 2. An competat, ſi filium ſuum ſtudiorum gratia in univerſitate degentem quis alicui commendaverit, isque filio mutuam dederit pecuniam, pecuniaque in neceſſarios filii uſus conſumpta fuerit? D. 115. th. 32. Locum non habente filiofam. reſpectu peculii caſtrenſis mutuum accipiente. Diſp.

Disp. 110. thes. 7. n. 4. Exceptionem non recte opponit filius, sui juris factus, si partem debiti, contra h. SCtum contracti, solvit, nec solutum repetit. D. 47. th. 15. D. 115. th. 28. Disp. 145. tit. 6. th. 9. num. 3.

SCto Maced. prohibentur filiifam. mutuo accipere pecuniam numeratam. D. 67. th. 39. num. 1. Jure Wirtemb. hoc etiam ad alias res extensum est. n. 2. 3. S. illi sint nobiles s. ignobiles. thes. 40. num. 1. Non vero filii mercatorum, consensu patris mercaturam exercentes. num. 2. & seqq.

in SCto Maced. potestati contradicendi lapsu momenti præscribitur. D. 138. c. 3. art. 1. thes. 2. num. 7.

SENATUS CONSULTUM PEGASIANUM.

SCtum Pegasianum quoad captiosas stipulationes tantum sublatum est. D. 56. thes. 12. num. 7.

SENATUS CONSULTUM VELLEJANUM.

SCtum Vellejanum quid? D. 149. tit. 1. §. 1. th. 1. num. 1. Quale privilegium? num. 2. De Jure Gallico abrogatum est. D. 83. th. 22. num. 4. De Jure Lubeccensi locum non habet in fœminis mercatricibus ratione mercaturæ pro aliis intercedentibus. n. 5. Non pertinet ad foeminas furiosas & prodigas. D. 149. tit. 1. §. 1. th. 4. n. 3. Ut locum habeat, jure novo requiritur, ut fœminæ intercesserint instrumento, publice confecto, & a tribus testibus consignato. th. 9. num. 1. Quid si sine instrumento, aut in instrumento privato intercesserint? num. 2. Intercessiones mulierum non reddit ipso jure nullas, sed eas tantum quoad effectum in totum reprobat. th. 12. Non pertinet ad alia negotia vel contractus. th. 10. num. 1. Ad donationem. n. 2. Ad solutionem. numer. 3. Ad delegationem. ibid. Modo ex intercessione non sint obligatæ. ib. Ad pignoris & hypothecæ remissionem. num. 4. Licet marito sit facta. num. eod.

SCti Vellejani beneficium est personale. D. 13. th. 7. num. 12. D. 49. thes. 1. Exceptio quid & qualis? D. 149. tit. 1. §. 2. th. 1. Est realis. Disp. 49. thes. 1. Datur fœminis illorumque heredibus D. 149. tit. 1. §. 2. th. 3. n. 1. Fidejussoribus, & aliis qui mandato mulieris apud alios scientes pro aliis intercesserunt. num. 2. An confidejussori? num. 3. 4. Opponitur creditoribus, apud quos fœminæ pro aliis intercesserunt, illorumque heredibus. §. 2. th. 4. Competit ad elidendas ex prohibita intercessione competentes actiones. th. 5. num. 1. Etiam post rem judicatam, ad executionem impediendam. ib. Si plane non opponitur, nulla ejus habetur ratio, & fœmina illam omittens, illi renunciare censetur. num. 2. In quibus casibus locum habeat vel non? D. 49. th. 3. seqq. D. 114. thes. 11. Ex persona mulieris cessat I. ob ejus dolum quando? D. 149. tit. 1. §. 2. th. 6. n. 1? II. Si pretium intercessionis acceperit. num. 2. & §. 1. th. 11. num. 2. Quale pretium hic sufficiat? §. 2. th. 6. n. 2. III. Si ætate major post biennium se iterato pro extraneo obligaverit. num. 3. Quid de reiteratione pro marito factæ intercessionis dicendum? ib. IV. Si in suam utilitatem intercesserit. num. 4. & §. 1. th. 11. n. 2. Quibus casibus hoc fieri dicatur? §. 1. th. 11. n. 2. V. Si de jure sibi competente & vi SCti edocta eidem renunciaverit. §. 2. th. 5. n. 2. & th. 6. n. 5. Etiamsi fiat extrajudicialiter & sine juramento. th. 6. n. 5. Aut in privato instrumento. ib. VI. Si intercessio mulieris juramento

to fuerit confirmata. n. 6. Ex persona creditoris cessat VII. Ob ejus ignorantiam. n. 7. v. §. 1. thes. 5. n. 2. 3. IIX. Propter ejus ætatem minorem. §. 1. th. 5. n. 1. & §. 2. thes. 6. n. 8. Ob favorem causæ cessat IX. Si fœmina major intercedat pro dote. §. 2. thes. 6. n. 9. Quid si pro donatione propter nuptias? ib. X. Si pro servo manumittendo manumissionis pretium promittat. n. 10. XI. Ob statuta & jura contraria. n. 11. Jurata renunciatio valet, licet non probetur, quid & quale sit, mulierem fuisse edoctam. th. 6. n. 5. Quid si enormiter sit læsa? ib. Beneficium amittit mulier majorennis pro extraneo secunda vice intercedens. D. 139. th. 6. n. 4. & 11. Auxilium an & quando impediat ignorantia creditoris? D. 49. th. 5. seqq. Beneficium tantum locum habet in intercessionibus fœminarum. th. 2. Hinc inutile est, omnibus negotiis cum mulieribus initis clausulam de facta h. SCti renunciatione inserere. ibid. & D. 116. th. 40. Beneficio uti nequit fœmina, quæ pro dote vel libertate pro alio apud alium, etiam sine instrumento publico intercessit. D. 49. th. 16. A beneficio non excluduntur fœminæ nobiles & illustres. th. 19. Exceptione se defendere potest fidejussor, qui pro muliere intercedente fidejussit. thes. 24. Licet donandi animo. ibid. Beneficium non quælibet res a fœmina pro intercessione accepta, excludit. th. 25.

SCto Vellej. valide renunciare potest fœmina, quæ pro alio intercedendo se obligavit. th. 26. D. 65. th. 38. num. 1. Etiam in epistola ad creditorem scripta. D. 49. th. 26. Modo de eo beneficio sit certiorata. D. 65. th. 38. n. 1. Jus Saxon. ad hoc requirit curatoris consensum, & judicis authoritatem. n. 2.

contra SCtum Vellej. facta ex intercessione sua si fœmina juris vel facti errore solverit, illud indebiti condictione repetere potest. D. 149. tit. 1. §. 1. th. 13. n. 1. Si rem suam pro alio pignori dedit, eandem cum fructibus vindicat. n. 2. Si nondum quid solverit, vel tradiderit, & manifestum sit, eam contra SCtum intercessisse, adversus illam actiones denegantur. n. 3. Si vero de eo ambigitur, ipsi exceptio datur. ib. Apud quem mulier intercessit, creditori quibus remediis succurratur? §. 3. thes. 1.

SCto Vellej. non juvatur uxor in debito sociali. D. 4. th. 51. n. 2. Si scilicet cum marito contraxerit, ex aliqua rei familiaris necessitate. th. 56. n. 4. Fœmina non juvatur, quæ accepit mutuam pecuniam, illamque alteri credidit. D. 118. thes. 31. Licet creditor caussam contractus non ignoraverit. ibid. Non gaudet, si quis creditori suo res uxoris tanquam proprias, consentiente illa pignori dedit, creditorque illas Titii esse credidit. D. 115. th. 36. Mercatrix de jure gaudet. D. 100. th. 48. Secus de consuetudine. ib.

in SCto Vellej. consideranda veniunt I. Fœminæ, quæ pro aliis intercedere prohibentur. D. 149. tit. 1. §. 1. thes. 4. Etiam majores. n. 2. Hermaphrodita. n. 4. Regina, Ducissa, Comitissa, Abbatissa, & aliæ fœminæ illustres. n. 5. II. Personæ, apud quas fit intercessio, s. sint fœminæ s. masculi, nihil interest. th. 5. n. 1. S. majores s. minores. ib. Nisi minoris debitor, pro quo fœmina intercessit, solvendo non sit. ib. Quid si creditor, cum quo mulier ab initio contrahit, ignoret fœminam pro alio intercedere? n. 2. 3. III. Personæ, pro quibus mulieres intercedunt, cujusque sint conditionis nihil interest. thes. 6. Licet sit pater, aut filius, aut maritus. num. 1. 2. Aut uxor cum marito in

uno instrumento tanquam duo rei debendi sese principaliter obligaverit. n. 2. Nisi pecunia in rem uxoris versa probetur. ib. IV. Intercessio fit, quando mulier vel bona sua pro alio obligavit. thes. 7. Vel personam suam adstrinxit, & quidem vel recipiendo obligationem veterem s. cumulative s. privative. n. 1. Vel novam pro alio suscipiendo. n. 2. Quando hoc fieri censeatur? ib.

SENECTUS.

Senectus ex anno XLVII. inchoat. Disp. 138. c. 3. art. 7. th. 6. num. 6.

SENEX.

Senes decrepiti jus connubii habent. D. 98. th. 22. n. 1.

SENTENTIA.

Sententia quæ dicatur certa? D. 10. thes. 35. n. 6. Contra jus constitutionis dicta est ipso jure nulla. th. 38. num. 2. Arbitri compromissarii. v. Arbiter. Lata ab incompetente judice est nulla. D. 55. th. 29. n. 2. A judice, pro tribunali sedente, ex libello recitanda est. D. 64. th. 36. D. 66. thes. 67. n. 1. 2. 8. Secus de moribus nostris. ibid. Etiam non scripta in pagis Wurtembergicis, ubi non habentur scribæ, dici potest. D. 66. th. 67. n. 7. Quæ vim definitivæ habet, Jure Wurtemberg. ex scripto recitanda est. n. 9. Secus de Jure Civili, si sit tantum interlocutoria. n. 10. In procuratorem fertur. thes. 68. Quid de Jure Wurtembergico? num. 2. De Jure Camerali? num. 3. De Jure Saxonico? n. 4. In criminalibus non debet præcise esse conformis libello. D. 69. th. 18. n. 6. In defunctum privilegiarium lata, an adversus heredem in solidum exigi possit? D. 13. thes. 38. n. 12. seqq. Secundum consilium peritorum pronunciata transit in rem judicatam. D. 57. p. 2. c. 2. th. 2. Quæ dicatur humanior? D. 60. th. 26. n. 2. Inter alios lata quandoque alteri prodest ad præparandam viam ad agendum. D. 82. th. 23. n. 6. Severior, & quæ per iracundiam lata est, non statim executioni mandanda est. D. 92. th. 24. num. 3. 4. Ex iracundia lata non statim est ipso jure nulla. n. 5. Eo ipso non redditur nulla, si judex moribundus confiteatur, se inique judicasse. D. 55. th. 23. Est ipso jure nulla, si judex contra JCtorum responsa data tulerit sententiam, quando vel a lege vel consuetudine & statuto transmissio sancita. D. 23. th. 2. Ob procuratoris negligentiam vel contumaciam lata, non rescinditur per restitutionem in integrum. D. 32. th. 11. Licet procurator non sit solvendo. ib. Fertur in denunciantem & laudantem, non in denunciatum. D. 106. thes. 19. n. 3. Lata ex testibus pecunia vel alio modo corruptis, rescinditur, licet non probetur, quod hi falsum dixerint. D. 119. th. 18. An in procuratorem post litem a Domino contestatam datum ferenda sit? D. 121. c. 3. thes. 7. n. 6. In universitatem, non in Syndicum, lata, est ipso jure nulla. D. 131. th. 93. Quid hodie? ib. Magis communis ex DD. numero & authoritate æstimatur. D. 132. th. 48. n. 3. Maxime si illam probent antiquiores. n. 4. Quæ dicatur communis? ib. De nocte an recte ferri possit? D. 138. c. 3. art. 3. th. 1. n. 5. Transit in rem judicatam tempore decem dierum. n. 8. Arbitri silentio decem dierum homologatur. ib. Post 30. annos impugnari nequit. art. 7. thes. 6. num. 1.

Sententiæ semel dictæ mutatio a judice, merum imperium habente, nec ratione innocentiæ postea repertæ fieri potest. D. 6. th. 4. n. 2.

correctio vel mutatio post eam latam, ab eodem judice peti non potest. D. 65. th. 17. n. 1. Secus de Jure Saxonico. num. 2. 3. Declaratio quid? thes. 17. num. 1. Omne emolumentum ad dominum sine cessione procuratoris redit. D. 13. th. 44. num. 4. Limitatur. num. 5.

Sententiam proferre judex per nuncium nequit. D. 107. th. 35. n. 13. An in principalem, an in procuratorem in civilibus concipere velit, in Ducatu Wurtemb. judici liberum est. D. 32. th. 8. Sed quid in criminalibus? ib. Conceptam sed nondum publicatam, aut Collegarum vota qui revelant, aut Senatus decreta de re capitali detegunt, Senatores mortis aut aliam gravissimam pœnam incurrunt. D. 107. thes. 37. n. 3. seqq. Supplendi facultatem judici adimit unus dies. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 1. Communem facit consensus septem Doctorum. D. 111. th. 40. n. 4. D. 132. th. 48. n. 2.

contra Sententiam restituendi jus ad jus Majestatis pertinet. D. 164. thes. 103. Ad consilium Medicorum vel Chirurgorum de vulneris lethalitate vel similibus causis latam, probatio semper admittitur. D. 57. p. 2. c. 2. th. 2. n. 6.

Sententiâ per restitutionem in integr. aut in revisorio rescissa, cliens ab advocato palmarium solutum repetere potest condictione sine causa, aut si nondum solutum, exceptione se defendere potest. D. 108. thes. 44. A communi quando non recedendum? D. 129. thes. 58. n. 24. seqq. & th. 64. n. 14. 15.

in Sententia dicenda octodecim anni requiruntur? D. 138. c. 3. art. 7. th. 5. num. 3.

Sententiarum numerus cum est æqualis in judiciis, illa præponitur, quæ pro reo est. D. 60. th. 26. n. 3.

SEPARATIO.

Separatio conjugum quoad thorum & mensam non impedit bonorum possessionem unde vir & uxor. D. 118. thes. 76. In separatis frustra desideratur. D. 126. c. 2. th. 2. n. 3. Ab œconomia paterna Jure Saxonico vim emancipationis habet. D. 140. th. 40. num. 2. Respectu creditorum, qui illam impetrarunt, in eum statum redigit omnia, ut ea confusio, quæ mero jure facta, pro non facta, & bona ac si heredi nunquam quæsita censeantur. D. 126. c. 4. th. 3. n. 11. & c. 5. th. 1. n. 2. Si facta, bona defuncti & heredis, tanquam duorum patrimonium considerantur. c. 6. th. 1. n. 1. Creditores hereditarii tam ratione sortis, quam usurarum a creditoribus hereditariis separantur. n. 2. Cujuscunque etiam sint conditionis heredis creditores. num. 3. Ampliatur. n. 4. Licet etiam legatarii & fidei-commissarii separationem petant. n. 5. Prodest tantum petentibus. c. 2. th. 8. n. 3. & c. 6. th. 2. num. 1. In concursu omnes creditores etiam chirographarii præferuntur legatariis. c. 6. thes. 2. n. 2. seqq. Quibus sc. ab ipso defuncto, cujus bona separata sunt, aliquid legatum. n. 6. Quod superest, pertinet ad heredem, & per consequens creditoribus ejus accedit. th. 3. n. 1.

Separationis beneficium originem trahit ex edicto Prætoris. c. 2. th. 1. Utile est etiam, post l. f. C. de jure deliberandi. th. 2. n. 2. seqq. Olim concedebat tantum Præses vel Prætor. th. 6. n. 1. Hodie omnis magistratus ordinarius, inferiorem jurisdictionem, *die Erb-Gerichte*, habens, concedit. n. 2. Modo sit judex competens ratione domicilii. n. 3. 4. 5. Ipsius heredis scil. non defuncti. n. 6. seqq. Non conceditur sine causæ cognitione, ad quam heres

heres ejusque creditores citandi. th. 7. Petendum est imploratione nobilis officii judicis. th. 8. Peti potest per procuratores cum speciali mandato. th. 9. n. 1. 2. 3. Petitur tantum ab iis, qui liberam rerum suarum habent administrationem. n. 4. Præsupponit rei debitæ cum patrimonio heredis conjunctionem ac confusionem, damnumque a concursu creditorum heredis descendens. c. 3. thes. 5. n. 3. Non versatur circa ea, quæ facto tantum sunt conjuncta, sed requirit, ut bona jure & ita confusa sint, ut omnes heredis creditores tanquam ad commune illius patrimonium jus habeant. th. 6. n. 5. Quid? c. 1. thes. 3. Impeditur, si creditores hereditarii heredis personam semel elegerint. c. 7. th. 1. n. 2. Quando hoc factum censeatur? n. 3. 4. An per unius vel majoris partis creditorum renunciationem? num. 5. Si ita commixta bona cum bonis heredis, ut ab illis discerni nequeant? th. 2. n. 1. Excluditur quinquennio. n. 2. Quod currit a tempore aditæ hereditatis. ib. Quid in foro Saxonico juris? n. 3. seqq. Quid in Marchia Brandenburgica? n. 7. Non datur, ubicunque heres inventarium rite ac legitime confecit. c. 2. th. 3. & c. 4. th. 1. n. 7. Ubicunque heredis creditores creditoribus hereditariis præjudicare nequeunt. c. 2. th. 3. n. 6. & c. 3. th. 6. n. 5. & th. 12. num. 2. Ubicunque res, quæ petitur, cum patrimonio heredis conjuncta & confusa non est. c. 3. th. 5. n. 3. & th. 6. n. 5. Non datur illis, quibus naturaliter tantum debetur. c. 3. th. 3. n. 1. 2. 3. Cujus debito perpetua obstat exceptio. n. 4. 5. Qui contra SCtum Maced. filiof. mutuam pecuniam dederunt. num. 5. Qui debitum pacto remiserunt. ibid. Quibus mulier intercedendo se obligavit. ib. Donatariis, quibus m. causa species donata. c. 3. thes. 5. n. 2. Legatariis, quibus res testatoris propria pure & in specie relicta. n. 5. Res suas vindicantibus. n. 6. Liberis ratione legitimæ. th. 6. D. 118. thes. 83. An ratione supplementi legitimæ? D. 127. thes. 2. Inter coheredes respectu portionum hereditariarum. D. 126. c. 3. th. 6. n. 3. Contra singularis successoris creditores c. 3. thes. 10. n. 4. 5. & c. 4. th. 2. n. 2. Respectu bonorum, quæ hereditaria, s. jure hereditario quæsita non sunt. c. 4. th. 2. n. 2. Aut quæ quidem hereditaria, h. e. ex causa hereditatis ab herede quæsita, sed in bonis heredis & cum ejus patrimonio conjuncta esse desierunt. c. 4. thes. 3. E. gr. si ab herede b. f. consumpta, vel alienata. ib. Limit. nisi res hereditariæ in fraudem creditorum alienatæ. n. 10. Vel medio tempore aliis oppignoratæ essent. n. 11. vid. n. 2. Aut quæ quidem cum bonis heredis adhuc sunt conjuncta, sed non tantum jure, verum etiam facto ita commixta, ut illa discernere & separare sit impossibile. c. 4. th. 4. & c. 7. th. 2. num. 1. Quid si quædam commixta, quædam vero non? c. 4. th. 4. n. 3. Quid si frumentum hereditariorum cum heredis frumento commixtum? n. 5. Regulariter creditoribus heredis. D. 127. th. 3. Datur creditoribus ex quacunque causa & quocunque jure illis aliquid debetur. D. 126. c. 3. thes. 1. n. 1. seqq. Etsi cum effectu agere nondum possint. th. 11. n. 4. Etiam ex delicto, quando? th. 1. n. 3. 4. 5. Creditoribus conditionalibus, vel quibus in diem aliquid debetur, sive sint soli, sive cum puris concurrant. th. 2. Hereditariis scilicet. th. 4. An omnibus creditoribus hypothecariis, privilegiariis & simplicibus? th. 8. An creditoribus debitoris, in diversis locis diversas haben-

bentis tabernas? D. 47. th. 14. Professoribus, Advocatis, Medicis, Chirurgis &c. D. 126. c. 3. th. 1. num. 6. Læsis minoribus, quibus in integrum restitutio competit. n. 7. Legatariis & fideicommissariis. thes. 4. n. 3. Si sc. res aliena a⁻t in genere aut conditionaliter legata. thes. 5. n. 3. seqq. & th. 6. n. 5. Licet illis aliquid in diem vel sub conditione sit relictum. thes. 4. n. 4. 5. 6. Donatariis, quibus M. C. aliqua res in genere donata est. c. 3. th. 5. n. 1. Heredi, qui ipse defuncti fuit creditor, ratione hujus debiti contra coheredes. th. 7. Adversus omnes heredis creditores, qui in debitoris locum successit, & solvendo non est. th. 9. & th. 12. Quocunque etiam modo heres successerit. thes. 10. n. 1. Non tantum contra proximi heredis, sed & remoti creditores. n. 2. S. sint primi, s. secundi gradus, heredis sc. substituti creditores. n. 3. S. heres ille, adversus cujus creditores petitur, principali s. minus principali debitori, e. gr. fidejussori, mandatori, aut constituenti successerit. th. 11. n. 1. 2. 3. An creditori defuncti fidejussoris, cui extraneus successit, adversus illius heredis creditores, etiam principali debitore nondum excusso? th. 11. n. 4. Respectu bonorum hereditariorum, quæ a bonis heredis in totum separanda. c. 4. th. 1. Ampliatur. n. 3. 4. Licet heres alias haberet beneficium competentiæ. n. 5. Vel petentes sint legatarii. n. 6. 7. An respectu bonorum feudalium? c. 4. th. 2. n. 3. seqq.

Separationem contra petitam creditores hereditarii quandoque restituuntur in integrum. c. 6. th. 4. Factam resolvit restitutio in integrum. ib. & c. 7. th. 2. num. 8. Per subsecutam non rescinditur aut revocatur feudum ante separationem petitam ab herede bona fide in bonis hereditariis constitutum. D. 127. thes. 4. Omittere potius, quam petere, haud raro expedit. D. 126. c. 2. thes. 9. num. 3.

post Separationem ab œconomia paterna Jure Saxon. pater omnia bona pleno jure filio restituit. D. 140. th. 40. num. 2. Agere quandoque possunt creditores hereditarii contra heredem tanquam proprii heredis creditores. D. 126. c. 6. thes. 4. num. 5.

Separatione semel petita, si hereditas non est idonea, & sufficiens ad exsolvendum defuncti æs alienum, & præstanda ejus legata, creditores hereditarii regressum non habent contra heredem ejusdemque bona, ita ut in illis cum heredis creditoribus concurrere possint. c. 6. thes. 3. num. 2. seqq. & thes. 4. Ampliatur. th. 3. n. 4. Limitatur. th. 4. Impetrata heres creditoribus hypothecariis obligatus esse desinit, nec hisce adversus illum regressus competit; etiamsi ex bonis defuncti solidum consecuti non sint. D. 127. th. 5.

SEPARATUM.

Separata capitula quæ? D. 55. thes. 54. num. 4.

SEPTIMANA.

Septimana quando incipiat? D. 138. c. 3. art. 5. n. 4. In Septimana cur dies vocati sint feriæ? n. 3.

SEPULTURA.

circa Sepulturam non servandæ sunt ineptæ defunctorum voluntates. D. 135. thes. 8. num. 8.

SEQUESTER.

Sequester alieno nomine possidet, & rem tantum naturaliter detinet. D. 106. th. 7. n. 5. Illam curam rei sequestratæ suscepisse creditur, qualem illius rei conditio requirit. D. 149. tit. 3. §. 4. th. 2.

th. 2. n. 3. Fructus colligit & reponit. ib. Jus patronatus rei sequestratæ adhærens exercet. n. 4.

contra Sequestrum datur Rei vindicatio. D. 106. th. 7. n. 6.

in Sequestrum neque possessio, neque dominium transfertur. Disp. 149. tit. 3. §. 4. thes. 2. num. 2.

SEQUESTRARE.

Sequestrare possessionem jubet Camera in casu metuendorum tumultuum in Imperio. D. 159. c. 9. th. 25. n. 7.

SEQUESTRUM.

Sequestrum quid? D. 149. tit. 3. §. 4. th. 1. n. 1. Est vel necessarium vel voluntarium. n. 2. Necessarium s. judiciale quid? n. 3. Regulariter tanquam species executionis prohibitum. ibid. A quo tamen & quando fiat? ib. Voluntarium quid? num. 4. Contrahitur custodiæ gratia. th. 2. n. 1. Quibus modis & quibus ex causis solvatur? th. 3. num. 2.

ex Sequestro voluntario qualis detur actio? th. 3. n. 1.

in Sequestro semper actum censetur, ut singuli in solidum agere possint. §. 2. thes. 2. num. 1.

SERVITUS.

Servitus quando dicatur confusa, & quomodo sit restituenda? D. 56. thes. 21. 29. 30. 31. vid. voc. Confusio. Est individua. D. 56. th. 30. n. 3. In qualibet parte prædii retinetur. ib. Non nisi toti prædio acquiritur. numer. 4. Amitti non potest, nisi toto prædio amisso. ib. Una est, quæ per plures fundos debetur. num. 5. In re aliena constituitur. th. 44. Hodie ut & manumissio sublata est. D. 13. th. 19. n. 2. Ipsa augetur aucto fundo serviente per alluvionem. D. 118. thes. 15. Potest non enti constitui. D. 86. th. 28. Usus alteri locari nequit. D. 156. §. 1. th. 18. num. 5. Ab emptore tertio interim in eodem fundo constituta vel remissa salva manet, emptione & venditione propter enormem læsionem rescissa, fundoque venditori restituto. D. 39. thes. 14. Idem dicendum servitute a donatario fundo sibi donato imposita, & postea fundo ob ingratitudinem revocato. th. 15. Confusione non extinguitur, si dominus prædii dominantis fundum servientem in emphyteusin accepit. thes. 17. Oves pascendi, licet sit discontinua, tamen non utendo per longum tempus amittitur. thes. 19. Licet ibid. interim alia pecora paverit. ibid. Foenum in pratis collectum transportandi per prata vicini, vel aliæ servitutes per intervalla mensium vel annorum, non utendo & inter præsentes & absentes viginti annis amittuntur. thes. 20.

Servitutis vigore altius tollendi vicinus compelli non potest, ut altius ædes suas tollat, ad umbram tabernæ conciliandam. D. 100. th. 86. In quasi possessione qui est, actione confessoria contra impedientem agens, servitutem de jure probare non tenetur. Disp. 39. thes. 9. Ad præscriptionem non est necessaria scientia domini. Disp. 116. thes. 23.

Servituti recte mancipantur turcæ & hujusmodi gentes infideles. Disp. 110. th. 2. numer. 3.

Servitutem realem esse constitutam, non exinde sequitur, licet in concessione vel juris alicujus constitutione expresse juris fiat mentio. D. 39. thes. 1. Pecoris pascendi qui habet, etiam alienis pecoribus hoc jure uti potest. thes. 7. Et ejus exercitium aliis concedere. ib. Modo modum præscriptum servent, neque pecora morbida inducant. ibid. Certam dominus sibi in alienatione prædii sui reservans, eandem habet acqui-

quisi-

quiſitam ex tempore factæ alienationis. theſ. 8. Licet nulla alia quaſi traditio interveniat. ibid. Retinet ſalvam heres, adiens hereditatem ſub beneficio inventarii, qui fundum hereditarium, ſuo prædio ſervientem, creditori dat in ſolutum. th. 18. Licet nullam ſervitutis mentionem faciat. ib. Vel heres eundem fundum, licet non facto inventario, legatum legatario tradiderit. ib. Sed quid ſi heres in eodem fundo uſumfructum habuerit? ibid. 100. Oves paſcendi habens, 50. &c. tantum paſcendi gratia ſi egerit, quid? theſ. 19. In prædio, qui non perpetuum, ſed tantum temporarium & morte ſua interiturum jus habent, eidem non imponere nec imponenti conſentire poſſunt. D. 114. th. 13. Fundo, cujus ipſe uſumfructum non habet, nec conſentiente uſufructuario proprietarius imponere poteſt. ibid. Sed quis effectus hujus conſtitutionis? theſ. 14. Qua non minuitur uſusfructus, etiam renitente fructuario, vicino proprietarius concedere poteſt. th. 14. Et cenſum quilibet ædibus & fundo ſuo imponere poteſt. D. 64. th. 14. Quod tamen Jure Wirtemberg. eſt reſtrictum. n. 2. ad Servitutem legatam petendam competit actio ex teſtamento, quæ longo tempore præſcribitur. D. 39. theſ. 11.

Servitute impoſita altius tollendi, non tenetur dominus, ſervientes ædes altius tollere. theſ. 3. Etſi hoc conſtituens in ipſa conſtitutione expreſſe promiſiſſet, tamen ædibus ſervientibus poſtea alienatis, novus poſſeſſor de jure civili ad hoc non tenetur. ib. Quid moribus? ibid. Tigni immittendi conſtituta, & tigno immiſſo putrefacto vel corrupto, poteſt dominus prædii dominantis aliud immittere. th. 4. Modo antiquum ſervet modum. ib. Paſcendi in ſuo fundo alteri conceſſa, ſua pecora ibidem paſcere non prohibetur. th. 5. Etſi paſcua diminuta pecoribus utriusque non ſufficerent, domini pecora præferenda. ibid. Pecoris paſcendi quæſita, paſcere quoque poteſt ſuis. th. 6. Niſi ſervitus illa in pratis, tempore apertionis, *zu offenen Zeiten*, ſit conſtituta. ibid. Oves paſcendi conceſſa, bovem ibidem paſcere nequeunt. theſ. 7.

Servitutes ultima voluntate conſtitui veriſſimum eſt, & ipſo jure ſine quaſi traditione acquiri. D. 19. th. 25. D. 117. th. 25. D. 106. concl. 9. S. continuæ ſ. diſcontinuæ 10. annis inter præſentes, 20. inter abſentes præſcribuntur. D. 39. th. 2. Si ſc. poſſeſſor titulum probat. ib. Si enim titulus deficit, in continuis præſcriptio longi temporis, in diſcontinuis tempus immemoriale requiritur. ib. fundo uſufructuario debitas, etiam uſufructuarius ab extraneo, ſuo nomine, utiliter vindicare poteſt, ſed non ab ipſo proprietario. th. 12. Peculio caſtrenſi pater imponere nequit. D. 110. th. 6. num. 2. Ipſæ extinctæ cenſentur, illarum ſubjecto, cui inhærent, extincto. D. 111. theſ. 62. n. 1. Prædiorum ipſo jure, nec ex tempore nec ad tempus, nec ſub conditione, nec ad certam conditionem conſtitui poſſunt. D. 114. th. 13. D. 164. th. 88. D. 139. thes. 16. n. 3. Non tollit Chriſtiana religio. D. 167. theſ. 4. num. 2. Sunt Juris Gentium. ib. Rei antichreticæ debitas debitor, invito creditore, remittere non poteſt. D. 9. th. 36. n. 5. 6. Non continent plenum rei emolumentum. D. 56. th. 22. num. 6. Amittuntur per non uſum inter præſentes decennio. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. n. 4. Inter abſentes vicennio. ib. Ut & inter præſentes ſi uſus ſervitutis non continuus. ibid. Cauſam continuam habentes acquiruntur decennio. ib. Diſcontinuæ tempore immemoriali. ibid.

Confusione extinctæ ut venditori hereditatis restituantur, ipse ex vendito contra emptorem agere potest. D. 153. §. 1. th. 16. Fundo debitæ, fundo vendito etiam debentur. D. 155. §. 1. th. 33. Locatione constitui nequeunt. D. 156. §. 1. th. 15. num. 2.

SERVUS.

Servi non sunt homines proprii. Disp. 5. diss. 2. th. 5. num. 6.

Servos proprie sic dictos hodie non habemus. ib.

inter Servos non est affinitas. th. 5. n. 2.

a Servis quæ sunt comparata, præsumuntur in rem domini versa. D. 64. th. 67. num. 1. Secus de Jure Hamburgensi. numer. 2. 3.

SEXUS.

Sexus masculinus fœmineum quidem, sed non vice versa fœmininus masculinum comprehendit. D. 109. th. 9. num. 3. Disp. 110. thes. 3. num. 1. Muliebris fragilitas in perniciem substantiæ suæ & liberorum facile converti potest. Disp. 110. th. 13. n. 3.

SI.

verbum Si, sua natura est conditionale. D. 77. p. 2. resol. 7. n. 27. D. 103. c. 2. th. 7. n. 1.

qui per particulam Si loquitur, factum simpliciter non ponit, sed in eventum conditionis confert. D. 104. p. 1. c. 2. thes. 1.

SIGILLATIO.

Sigillatio præjudicat sigillanti, quando facta est pro inducenda obligatione sigillantis. D. 78. th. 36. In dubio præsumitur testimonii vel authoritatis gratia facta. n. 2. Fit ad confirmationem eorum, quæ in scriptura continentur. D. 83. th. 11. n. 3. Vim subscriptionis habet. D. 134. th. 27. n. 2. Sæpe plus quam subscriptio operatur. ibid. & D. 131. th. 76. n. 3. 4. 5. Et sigilla fidem habent publicam. D. 159. c. 9. th. 13. n. 2.

SIGILLUM.

Sigillum s. signum fœminarum in alienis negotiis fide caret. D. 63. th. 20. n. 4. Si quis proprium non habet, alieno uti potest. num. 6. Per se nihil probat. D. 78. th. 35. n. 4. Scripturæ appositum ad faciendam scripturam indubitatam multum operatur. n. 5. Absque subscriptione epistolæ contra apponentem regulariter plene probat. n. 7. Limitatur. num. 8. 9. Scripturæ apponens contenta ejusdem approbasse censetur. num. 10. Subscriptioni æquiparatur. num. 11. Appositum si quis tanquam suum recognoscat, sed illud a se vel sua voluntate appositum esse neget, quid juris? thes. 41. n. 2. Et subscriptio fidem habent publicam. Disp. 159. c. 9. th. 13. n. 2. Tunc demum probat, si sit solitum. D. 131. th. 77. n. 1.

Sigilli appositio vel subscriptio nominis consensum inducit. D. 66. th. 55. n. 2. Majorem fidem habet. D. 78. th. 35. num. 3. Per usum communem probari potest condominium. D. 159. c. 9. th. 37. n. 2.

Sigillo publico signata scriptura pro publico habetur, & indubitatam facit probationem. D. 131. th. 76. n. 3. Etiamsi nulla sigillantis accesserit subscriptio. num. 4. Quid de Jure Wurtembergico? num. 5.

Sigilla publica sunt avthentica. num. 3. Mercatorum probant citra subscriptionem, si constet sigillasse mercatorem. D. 100. th. 309.

SIGNUM.

Signa voluntatem declarantia sunt voces, literæ, nutus & facta. D. 58. thes. 11. num.

num. 3. 4. Ut & scientia, & contradicere valentis taciturnitas. n. 5.

SILENTIUM.

Silentio quinquennii alienatio rerum pupillarium illegitime facta a majorenni tacite approbatur. D. 8. th. 9. Quod quinquennium tamen interrumpitur quacunque querela etiam extrajudiciali, coram amicis vel vicinis facta. th. 25.

SIMILIS.

Similis facie licet quis sit adultero matris, si modo in domo vel ex uxore mariti natus, præsumitur ex marito conceptus. D. 87. p. 1. th. 19. n. 11. seqq.

à Similibus sui plerumque homines non solent abhorrere. Disp. 70. c. 5. th. 9. num. 2.

SIMILITUDO.

per Similitudinem quandoque fraternitas probatur. D. 87. p. 1. th. 20.

SIMULATIO.

Simulatio in dubio non præsumitur, sed ab allegante probanda est. D. 11. thes. 177. n. 3. D. 17. th. 11. n. 6. D. 151. th. 112. quid? D. 139. thes. 20. n. 9. D. 151. th. 10. seqq. Unius partis sæpe quidem dolum, sed non contractum facit simulatum, & ad contractum simulatum requiritur simulata conventio utriusque partis. D. 104. p. 3. n. 36. Nullum facit negotium. Disp. 139. th. 20. n. 9. Quot modis fiat? D. 151. th. 109. 110. 111. Quem habeat effectum? ib. Difficillimæ est probationis, & per conjecturas & præsumptiones etiam probari potest. th. 112.

Simulationis allegatio & instrumentis guarentigiatis opponi potest. th. 109.

SINGULI.

Singuli tenentur in solidum, si plures alicui injuriam intulerunt. D. 1. th. 24. num. 6. Tenentur pro rata, & non in solidum, si socii communi consensu cum extraneo contraxerunt. D. 4. thes. 55. num. 3.

SOCER.

Socer est parentis loco. D. 5. Diss. 2. th. 6. n. 2. Non venit nomine parentis. n. 6. Parentum privilegia non habet. n. 7. & th. 12. Generum vel nurum alere non tenetur. th. 14. n. 9. Limitatur. n. 11. 12. 13.

SOCIETAS.

Societas quid? D. 150. tit. 2. §. 1. th. 1. Qualis contractus. ib. Est vel universalis s. generalis, vel particularis s. specialis. th. 2. n. 1. Universalis est vel in specie omnium bonorum, vel simpliciter bonorum. n. 2. & th. 3. 4. Absque analogia, & æqualitate subsistere non potest. D. 3. thes. 2. n. 12. Per donationem mortis causa inita ipso jure nulla est. D. 74. thes. 50. n. 5. Fit solo consensu, utcunque declarato, etiam tacite, ut & re ipsa & facto, quando? D. 150. tit. 2. §. 1. thes. 6. Non contrahitur sine consensu & affectione societatem ineundi. th. 8. Inhonestarum rerum nulla est. thes. 11. n. 2. Valet, licet ab una parte pecunia, ab altera vero tantum opera, vel ab utroque operæ tantum conferantur. th. 10. Quomodo differat ab aliis contractibus? th. 12. n. 1. Ut contracta videatur, quid requiratur? ib. n. 2. & thes. 13. Donationis causa non recte contrahitur. th. 12. n. 2. Donationis causa ex parte recte contrahitur. thes. 19. num. 1. Non est omnis conventa communio. th. 13. Æqualitatem vel maxime desiderat. thes. 20. Contrahi potest in perpetuum, h. e. ad dies vitæ, vel ad tempus, vel ex tempore vel sub conditione. §. 1. th. 22. & §. 3. th. 5.

si inchoata a socio, etiam ejus heres illam perficere potest. ∫. 3. th. 1. An solvatur per ingressum religionis? ∫. 3. th. 2. Renovata quibus conjecturis intelligatur? th. 3. num. 2. Particularis quænam? ∫. 1. thes. 5. Quo respectu universalis dici possit? ib. Est, si quis rem certo pretio æstimatam tradat vendendam, eo pacto, ut lucrum inde perceptum inter contrahentes dividatur. D. 157. §. 2. th. 10. Limitatur. ibid. Nulla est maleficiorum, vel communicatio justa damni ex maleficio. D. 137. th. 30. n. 17. Vera est, licet res jure dominii non communicentur. D. 111. thes. 49. n. 4. 5. Finitur morte socii. D. 128. c. 6. th. 2. Non transit in heredes. D. 136. th. 23. n. 4. Humana est vel naturalis vel civilis. Disp. 131. th. 1. n. 2. 3. 4. Dissolvitur ratione personarum morte naturali. D. 150. tit. 2. §. 3. th. 1. n. 1. Nec inter reliquos durat. ib. Limitatur. ib. An etiam civili? th. 2. Pœnitentia mutua, vel unius renunciatione, verbis vel facto declarato. thes. 3. Quid si renunciatio sit dolosa vel intempestiva? th. 4. Quid si ad certum tempus societas contracta? th. 5. Quid si renunciatio absenti facta? th. 6. Ratione rerum, negotio, cujus gratia contracta, finito, aut bonis per publicationem vel cessionem amissis. th. 7. n. 1. Tempore convento elapso. n. 2. Ampliatur & limitatur. ib. In mercatoribus transit in heredes. D. 100. thes. 76. Si ultra id, quod in communem bursam intulerunt, debeatur, quis conveniendus? th. 156. Non dissolvitur decoctione sola, sed cessione bonorum facta. D. 116. th. 43.

Societatis sumptibus res frugiferæ conservandæ sunt. D. 4. th. 38. n. 3. In rebus damnum a socii inimico datum a quo præstandum? D. 111. th. 34. n. 4. & th. 35. seqq. Causa amissum quod dicatur? th. 55. n. 8. seqq. In arcam communem an videatur versum æs alienum a socio universali contractum, licet ipse illud consumpserit? Disp. 129. th. 45. n. 3. 4. 9. 10. Nomine quando quis contrahere dicatur? thes. 49. Objectum sunt res in commercio existentes & operæ honestæ. D. 150. tit. 2. ∫. 1. thes. 10. 11. Nulla in æternum coitio est. th. 22. Naturam non destruit æstimatio rei collatæ. Disp. 157. §. 2. th. 10. n. 2.

Societati ad certum tempus contractæ ut renunciari possit, non sufficit, dolum abesse, sed insuper requiritur justa renunciationis causa. D. 118. th. 34. Tempestive renunciandum est. D. 138. c. 1. th. 3. n. 3. Quatenus addi possit pœna? D. 150. tit. 2. ∫. 1. th. 22.

Societatem eo ipso contraxisse creduntur, duo vel plures unam rem, communi nomine, ementes. D. 128. c. 2. th. 9. num. 4. Si duo pluresve ineunt de certarum rerum mercatura, per se ipsos, in una statione exercenda, an & in quantum ex unius contractu reliqui obligentur? D. 129. th. 62. seqq. Contrahunt qui contrahendo sese obligare valent. Disp. 150. tit. 2. ∫. 1. thes. 9. Etiam maritus cum uxore. ibid. An & quatenus pupilli, minores, filiif. muti & surdi, furiosi, ebrii, prodigi, medici, advocati, clerici, milites? ib.

ad Societatem ex actu indifferenti non recte concluditur. §. 1. th. 6.

in Societatem ex maleficio quæsita non conferuntur. D. 4. th. 47. n. 1. Illatarum rerum æstimatio, periculi culposi præstationem an augeat? D. 111. th. 41. seqq. Rerum illatarum mobilium, & quidem specierum periculum casuale ad quem pertineat? thes. 55. 56. Ad quem rerum fungibilium s. quantitatis? thes. 57. seqq. Collata pecunia an & quan-

quando fiat communis ? thes. 58. n. 5. & th. 59.
a Societate expreſſa ad tacitam ſocietatem conjugalem valet argumentum. th. 30. n. 2. ſeqq.
ex Societate debita ex delicto non ſolvuntur. D. 4. th. 47. n. 2. Modo illicite quæſita ſocio ſcienti non fuerint communicata. n. 5.
in Societate æquales lucri & damni debent eſſe partes. D. 68. p. 3. thes. 15. Quæ æqualitas unde ſit æſtimanda? ib. Ut unus ſociorum partem lucri accipiat, nullum vero damnum ſentiat, pactum nullum eſt. D. 111. th. 24. n. 2. 3. Pactum, quo quis caſuale in ſe recipit periculum, an licitum ? thes. 26. Partes lucri & damni inæquales poſſunt conſtitui. num. 2. ſeqq. Limitatur. num. 6. ſeqq. Illa demum damna ſunt communia & ex communibus bonis præſtanda, quæ non culpa ſocii contingunt. th. 27. n. 10. Quomodo accipiatur culpæ vocabulum & periculum culpoſum? th. 29. Culpa præſtanda in concreto? th. 32. num. 1. 2. Ex quo tempore & quomodo conſideretur? n. 3. 4. & th. 33. n. 5. Æſtimatio an cenſeatur venditionis gratia facta? th. 54. D. 157. §. 2. th. 14. n. 3. Animalium æſtimatio taxationis gratia facta cenſetur. D. 111. thes. 56. n. 7. Res venditionis gratia æſtimari poſſunt, ut dominium earum, & periculum ſociis ſit commune, finita vero ſocietate æſtimatio conventa reſtituatur, licet res ipſæ extent. th. 61. An locum habeat jus majoris partis? D. 129. thes. 31. n. 6. Particulari communicantur ea tantum, quæ ex rebus ſ. negotiatione, cujus ratione ipſa contracta eſt, proveniunt. D. 150. tit. 2. §. 1. thes. 5. Res non communicantur, niſi actualiter conferantur. th. 15. Quatenus res communicentur? ibid. Æqualitas æſtimatur ex quantitate rerum in ſocietatem collatarum & operarum. th. 18. n. 2. Pecunia ab uno collata, alteri, qui operas tantum præſtat, regulariter non fit communis, niſi quoad uſum tantum. th. 16. Limitatur. ibid. Et regulariter ſoli conferenti perit. th. 17. Pactis inæquales lucri & damni partes conſtitui poſſunt, tam uniformiter quam difformiter. thes. 19. n. 1. Niſi ſocietas ſit Leonina. n. 2. Quænam talis dicatur? ibid. Partes in lucro expreſſæ, etiam in damno tacite conſtitutæ cenſentur & retro. th. 20. Partes lucri & damni in ſocii vel tertii arbitrium conferri poſſunt. th. 21. n. 1. Lucrum & damnum quomodo computetur? num. 2. Dolus, lata & levis culpa in concreto præſtatur. §. 2. th. 3. n. 2. An aliqua compenſatio lucri cum damno admittenda? ibid. Caſus fortuitus regulariter non præſtatur. th. 4. Quid ſi occaſione ſocietatis contigerit? ib. Ab initio conveniri nequit, ut heredes in ſocietatem ſuccedant. §. 3. th. 1. v. plura voc. Actio pro ſocio.

SOCIETAS BONORUM.

Societas bonorum ſimpliciter in dubio potius, quam in ſpecie omnium bonorum contracta videtur. D. 150. tit. 2. §. 1. th. 8.
in Societatem bonorum venit tantum illud æs alienum, quod venit ex quæſtu. D. 4. th. 24. n. 5. Non veniunt expenſæ in curationem ſocii ægroti factæ. n. 11. Limitatur. ib. Illatis in rebus, ſi datum damnum caſuale, pertinet illud ad inferentem. D. 111. thes. 48. ſeqq. An illud ex lucro communi ſit refundendum? th. 53. Quid ſi res illatæ immobiles æſtimatæ ? th. 54.
in Societate bonorum ſimpliciter communicantur ea, quæ ex quæſtu veniunt. D. 150. tit. 2. §. 1. thes. 4. Non he-

hereditates, legata, donationes. &c. ib. & D. 135. th. 25. n. 3. Res non communicantur, nisi actualiter conferantur. D. 150. tit. 2. §. 1. thes. 15. Quatenus res communicentur? ib. & thes. 16. Socii æquales lucri & damni partes accipiunt. thes. 18. n. 1. 2. Æqualitas æstimatur ex quantitate rerum in societatem collatarum, operarum & suscepti periculi. ib. n. 2. Thesaurus in fundo communi inventus non est communicandus. D. 135. th. 25. n. 3. Limitatur. num. 5. Quod suo nomine, pecunia licet communi, socius emit, communicare non tenetur. D. 128. c. 4. th. 6. n. 5. Secus in societate universali. ibid.

SOCIETAS BONORUM CONJUGALIS.

Societas bonorum conjugalis quid? Disp. 128. c. 1. th. 3. Est vera societas. n. 2. 3. thes. 4. n. 1. & c. 2. th. 1. n. 2. D. 111. th. 30. n. 3. D. 129. thes. 2. n. 1. 2. Non Leonina. D. 128. c. 2. th. 8. n. 4. Dicitur anomala & irregularis, privilegiaria & impropria. D. 129. th. 2. num. 3. Ab ea, quæ expressis pactis inter alios initur, nihil discrepat. D. III. th. 30. n. 3. Sæpe denotat ipsum matrimonium. th. 14. n. 1. Est æqua & Reip. utilis. th. 16. De jure civili per matrimonium non inducitur. thes. 14. num. 2. 3. Hodie plurimis in locis eo ipso, quo matrimonium contrahunt, tacite, communis lucri gratia contracta censetur. th. 15. Diversis in locis diversa est. th. 17. Est pro ratione locorum vel universalis & in specie omnium bonorum. n. 1. D. 128. c. 1. th. 5. Ut secundum mores Slesvvicens. & Lusitaniæ. D. 111. th. 17. n. 4. Vel simpliciter bonorum. D. 111. th. 17. n. 2. Disp. 128. c. 1. thes. 6. Ut in Ducatu Wurtemb. D. 111. th. 17. n. 2. Disp. 128. c. 1. thes. 6. Vel mixta. D. 111. th. 17. n. 4. D. 128. c. 1. th. 6. n. 4. Vel specialis. D. 128. c. 1. th. 7. Contrahitur communis familiæ sustentandæ, & conservandæ, & communis quæstus gratia. D. 111. th. 55. n. 9. Contrahitur consensu conjugum. D. 128. c. 2. thes. 1. n. 1. 2. Et quidem tacito. n. 3. 4. Non recte adscribitur matrimonio, nisi in quantum a consuetudine vel statuto ita informatum. c. 2. th. 2. & 18. Nec juri civili, novo sc. Justinianeo, quamvis jure antiquiori fuerit receptum. th. 3. Nec juri Canonico. th. 6. Nec simpliciter statuto vel consuetudini. th. 9. v. th. 7. Consensui ex inito matrimonio, talem qualitatem quibusdam in locis habente, elicito adscribitur. th. 1. n. 1. 2. 5. th. 9. & th. 18. Non est sine legitimo matrimonio perfecto. c. 2. th. 18. th. 19. th. 22. Non est in sponsalibus. th. 19. Ampliatur. th. 20. n. 1. Limitatur. n. 2. Non est in concubinatu. th. 21. n. 1. An in matrimonio putativo? c. 2. th. 6. & c. 3. th. 5. Nonnullis in locis statim post benedictionem sacerdotalem vel Magistratus confirmationem incipit. c. 2. th. 22. n. 1. 2. Alicubi post ingressum thalami & copulam carnalem. n. 3. 4. Apud quosdam post annum cohabitationis. thes. 23. n. 1. Aut postquam sobolem progenerarunt. n. 2. 3. Contracta censetur matrimonio legitime secundum consuetudinem contracto. th. 24. n. 1. Modo conjuges eam expresso consensu non excluserint. n. 2. Contrahitur inter conjuges, qui matrimonium valide inire possunt. c. 3. th. 1. n. 1. S. sint nobiles, s. milites. n. 2. S. uxor sit pauper, s. dives. n. 3. Quid si uxor tempore contracti matrimonii se divitem jactaverit, & maritum deceperit? c. 3. th. 2. Contrahitur a minore matrimonium ineundo sine

ne curatoris conſenſu. th. 2. n. 6. ſeqq. Non contrahitur ab illis, qui matrimonium contrahere impediuntur vel prohibentur. thes. 3. E. gr. ſi maritus natura impotens & frigidus. n. 2. Modo divortium ex h. c. quæſitum ſit. n. 3. Ab illis, qui clandeſtinas nuptias contrahunt. c. 2. th. 21. n. 2. & c. 3. thes. 4. n. 1. 2. 3. Aut qui vetitis, & inceſtuoſis nuptiis ſe contaminant. c. 3. th. 4. n. 4. Niſi uterque impedimentum ignoret. c. 3. th. 5. v. c. 2. th. 6. Modo conjuges comperto errore ſtatim hoc matrimonium dirimi petierint. c. 3. th. 5. n. 5. A deportatis & bannitis. thes. 6. n. 1. Ab illis, qui ſe invicem decipere ſtudent. n. 2. Simpliciter bonorum ſecundum conſuetudines & ſtatuta loci judicatur, quibus deficientibus ea, quæ de Jure Civili in ſocietate expreſſa obtinent, hic locum habent. c. 4. th. 4. n. 1. 2. Eſt de Jure Wurtemb. inter conjuges, dum matrimonium contrahunt. D. 4. th. 6. n. 4. D. 68. p. 3. th. 15. D. 108. th. 19. n. 1. Secus de Jure civili. D. 4. th. 7. n. 4. Incipit ex tempore contracti matrimonii etiam de Jure Wurtemb. th. 12. 13. Non tantum quæſtus, ſed familiæ conſervandæ gratia eſt inita. th. 24. n. 7. Impeditur per pacta nuptialia. th. 9. n. 1. Quo caſu uxor rem jure donationis percipit. num. 4. Renunciatione conjugum, etiam conſtante matrimonio facta. D. 128. c. 6. th. 1. n. 1. 2. 3. An cenſeatur renunciata ſi mulier omnia bona ſua vendidit ei, cui poſtea nupſit? n. 4. Per inhabilitatem perſonarum. n. 5. Per rei turpitudinem. ibid. Deſinit morte alterutrius. D. 4. th. 14. n. 3. 5. Diſp. 128. c. 6. th. 2. n. 1. 2. Quæ tamen ſola quibusdam in locis non ſufficit. D. 128. c. 6. th. 2. n. 3. Limitatur. n. 4. Adulterio. th. 3. n. 1. 2. 3. Malitioſa deſertione. n. 4. In Ducatu Wurtemb. qualis ſit? D. 135. th. 25. n. 4.

Societatis bonorum conjugalis principalis adminiſtrator maritus eſt. D. 4. th. 63. n. 3. D. 111. thes. 28. n. 1. Ratione ſtatuta & conſuetudines, licet in domicilio uxoris contractæ, ſecundum locum domicilii mariti attendi debent. D. 128. c. 2. thes. 10. Ampliatur. th. 11. 13. ſeqq. Limitatur. th. 12. th. 17. n. 4. Synonymia. c. 1. th. 2.

Societati bonorum conjugali quæſtuum ſ. ſimpliciter bonorum imputantur impendia, quæ occaſione hujus conſortii conjugalis fiunt, aut ex ea dependent. c. 5. thes. 7. n. 1. An impendia quæ fiunt in curationem ægrotæ uxoris, liberorum, aut in aliam qualitatem? n. 2. 3. An dos & donatio propter nuptias liberis data? n. 4. An ſumtus ſtudiorum? n. 4. ſeqq. Debita conſtante matrimonio contracta. th. 8. num. 1. S. ab utroque conjuge contracta. n. 2. S. ab alterutro ex cauſa ſocietatis th. 9. E. gr. in rem liberorum. n. 3. Modo ejusdem matrimonii. n. 4. Non imputantur, quæ extra cauſam ſocietatis in utilitatem propriam contracta ſunt. th. 10. n. 1. Vel per prodigalitatem, luxum &c. facta. n. 2. Pœna, quæ ob delictum alterutri impoſita. thes. 11. Vel ex injuria judicis. n. 6. An cedat palmarium advocato datum? D. 108. th. 19. Non cedit hereditas uni delata. D. 4. th. 40. n. 3. Omnium bonorum imputantur alimenta familiæ, ſumptus in curationem ægræ uxoris aut liberorum facti. Diſp. 128. c. 5. th. 6. n. 2. Dos & donatio propter nuptias filiis vel filiabus data. n. 3. Sumptus in ſtudia & honorem liberorum erogati. ib. Licet alter conjugum nullos habeat liberos. n. 4.

Societatem bonorum conjugalem ſemel conſtitutam non diſſolvit mutatio domici-

micilii. Disp. 128. c. 2. thes. 17. num. 3.

ad Societatem bonorum conjugalem a societate quæstus procedit argumentum affirmative, non negative. D. 4. th. 24. num. 9. Tacitam ab expressa societate valet argumentum. D. 111. th. 30. n. 2. seqq. D. 128. c. 4. thes. 4. num. 2. Cohabitatio conjugum requiritur, & quidem ejus temporis quo lucra facta sunt. D. 128. c. 6. th. 3. n. 5.

in Societatem bonorum conjugalem veniunt expensæ in curationem conjugis factæ. D. 4. th. 24. n. 10. Res illatæ quæ dicantur? D. 111. thes. 18. Illatarum rerum periculum ad quem pertineat? th. 19. n. 2. seqq. Illatis in rebus culposum periculum pertinet ad eum, cujus culpa id accidit. thes. 27. Etiam in Ducatu Wurtemb. n. 6. Nec ex communi acquæstu illius nomine aliquid repetitur. n. 4. Illatarum rerum æstimatio an augeat periculi culposi æstimationem? th. 41. & seqq. & thes. 61. n. 1. Illatarum rerum inventarium de Jure Wurtemb. conjuges conficere tenentur. th. 41. n. 7. Illato fundo, si aliquid per alluvionem accesserit, vel pretium ejus creverit, totum illud lucrum soli ejus domino cedit. th. 49. n. 9. Omnium bonorum quæ veniant? D. 128. c. 4. th. 1. An feuda? th. 2. 3. Quid de fructibus dicendum? ibid. Non veniunt, quæ ex turpi vel inhonesta causa quæsita. thes. 1. n. 5. Quidsi de facto communicata? ib. Nec, quorum alienatio conjugibus lege est adempta. c. 5 th. 1. n. 4. Simpliciter bonorum, s. quæstuum veniunt ea, quæ constante matrimonio ex quæstu & negotiationibus licitis acquiruntur. c. 4. th. 4. n. 3. & th. 7. Quæ ex locatione rerum propriarum vel communium veniunt. th. 5. n. 1. Aut quæ ex emptione &c. ibid. Licet res ex pecunia alterutrius conjugis propria sit comparata. n. 2. Aut unus tantum seorsim aliquid acquirat, vel negotiationi operam det. n. 3. Lucra ex munere publico vel artificio. n. 4. Licet veniant ex artificio uxoris. n. 5. Quæ pecuniâ, ex re patrimoniali vendita comparata sunt. th. 6. n. 2. seqq. An ea, quæ alter conjugum suo nomine emit? n. 6. Officia a marito constante matrimonio acquisita & vendi solita, sed quatenus? th. 7. Jus patronatus constante matrimonio acquisitum. n. 6. Quorum acquisitio fit ex causa & titulo durante matrimonio superveniente. thes. 8. Quæ unus conjugum ante matrimonium quæsivit sub conditione potestativa, durante matrimonio impleta. th. 9. n. 3. Fructus rerum a conjugibus illatarum, quæ cuique propriæ sunt, tam industriales, quam naturales. th. 12. n. 4. seqq. Qualescunque etiam illæ res fuerint. thes. 13. S. sint restitutioni obnoxiæ. n. 1. Aut sint bona majoratus. ib. Aut feudalia. n. 2. Aut emphytevtica. th. 15. n. 9. Aut uxoris paraphernalia. th. 12. n. 3. 4. *An etiam hoc verum de Jure Civili? ibid.* Aut dotalia. n. 5. Etiamsi feudum in dotem datum. ib. Aut annui reditus. th. 14. Aut bona constante matrimonio uni conjugum proprio jure fuerint acquisita. th. 14. n. 4. Bona propter delictum constante matrimonio confiscata in castro cum jurisdictione marito a muliere in dotem dato. th. 13. n. 6. Facultas utendi fruendi a fructuario, durante matrimonio, domino vendita. th. 16. n. 1. seqq. Æstimato augmenti & accessionis, hominis facto, & industria in rebus unius conjugis contingentis. thes. 18. Etiamsi augmentum factum sit in rebus majoratus. num. 3. Secus de moribus Hispaniæ. ib. Dona nuptialia. th. 23. n. 1. seqq. An dona-

ta uxori a consanguineis mariti & contra? thes. 25. 26. An donata utrique conjugum a cognato? th. 26. num. 4. An bona in subsidium novis conjugibus a parentibus data? th. 27. & 28. Donata uxori a convictoribus & hospitibus discessuris. th. 28. n. 3. Quæ uxori puerperæ offerri solent. n. 4. An donatio remuneratoria? thes. 29. & 30. Feuda utriusque conjugis nomine quæsita, ejusque investitura utrique concessa. th. 31. n. 6. Simpliciter bonorum, s. quæstuum non veniunt ea, quæ ex permutatione rei propriæ acquiruntur. c. 4. th. 6. n. 1. Quæ non ex quæstu veniunt. th. 7. & th. 20. Quorum acquisitio dependet ex jure ante matrimonium uni conjugum quæsito. th. 8. Res, cujus usucapio ante matrimonium cœpta. n. 3. Quæ ante matrimonium empta, & eo durante demum tradita, vel pretium solutum. n. 4. 5. 6. Quam unus conjugum ante quæsivit sub conditione casuali, matrimonio durante impleta. th. 9. n. 1. 2. Quæ ad alterutrum conjugum jure retractus gentilitii pervenit. th. 10. n. 1. Quid si pretium ex communi pecunia sumptum? ibid. Quæ ante matrimonium sub lege redimendi ab uno conjugum erat vendita, & durante matrimonio iterum acquisita. thes. 10. n. 2. Quæ ab uno conjugum ante matrimonium cum pacto retrovendendi empta, & cujus retrovenditionis facultas, durante eo, a venditore redempta est. num. 3. seqq. Quæ maritus vel uxor per transactionem obtinuit, vel acquisivit. thes. 11. Bona conjugum allata quoad proprietatem. th. 12. n. 1. & c. 5. th. 1. n. 6. Secus de consuetudine certorum locorum. c. 4. th. 12. n. 2. 3. Augmenta & accessiones rerum propriarum. thes. 15. & th. 18. Limitatur ratione expensarum in h. res factarum. thes. 15. n. 5. thes. 18. n. 2. Ususfructus durante matrimonio cum nuda proprietate penes alterutrum conjugum existente consolidatus. th. 15. n. 6. 7. 8. Emphytevsis cum directo dominio consolidata. n. 9. Ususfructus proprietatis domino venditus. th. 16. n. 4. 5. Feuda, quæ durante matrimonio domino aperiuntur. th. 17. Etiamsi id fiat ob culpam vel delictum vasalli. n. 4. seqq. Præsertim si sint subfeuda. n. 9. Limitatur. num. 8. Alluvione vel alio modo si quid feudis accesserit. n. 10. Quæ unus consequitur ob delictum in se commissum. th. 17. num. 6. Secus hoc est in societate omnium bonorum. ibid. Quæ illicite sunt acquisita. th. 19. Quid si socius res male quæsitas communioni intulerit? n. 3. Hereditates uni conjugum delatæ. th. 20. Parentum & cognatorum. num. 1. Etiam extraneorum per testamentum delatæ. n. 2. & th. 21. Limitatur. th. 21. n. 3. An bona, quæ alteruter conjugum ab eo, cui alias successurus erat, accepit in anticipationem? n. 4. Legata, fideicommissa & m. c. donationes. th. 22. n. 1. Secus quoad illarum fructus. th. 14. n. 4. Thesaurus ab uno conjugum inventus. th. 22. n. 2. Donationes simplices uni conjugum factæ. th. 24. n. 1. Licet occasione societatis obveniant. n. 4. Limitatur. th. 28. n. 2. Feuda durante matrimonio quæsita. th. 31. n. 1. 2. S. a marito s. ab uxore sint quæsita. num. 3. Licet loci consuetudine sint alienabilia. n. 4. Secus quoad illorum æstimationem, si alteruter durante matrimonio talia emerit. ibid. Specialem quæ veniant? c. 4. th. 32. Res, de qua convenit, conferenda est. c. 5. th. 1. n. 7.

Societate bonorum conjugali demum finita, petitur bonorum divisio. c. 5. th. 12. num. 1. Finita, quomodo sint bona

na dividenda? th. 12. ſeqq. Finita ſingulis, non rerum illatarum, quæ æſtimatæ ſunt, pretium, ſed ſi extant, illæ ipſæ res in ſpecie ſ. individuo ſunt reſtituendæ. D. 111. theſ. 54. numer. 9. ex Societate bonorum conjugali oritur actio pro ſocio. D. 128. c. 5. theſ. 15. num. 1. Quæ utrinque directa. ibid. Nec famoſa eſt. num. 2.

in Societate bonorum conjugali naturalis periculi præſtatio conventione mutari & minui poteſt. D. 111. theſ. 20. num. 2. th. 21. num. 1. Et augeri. th. 22. An periculi præſtatio pacto & conventione etiam ad periculum caſuale extendi poſſit? th. 24. & th. 26. n. 12. Damnum in rebus alterutrius conjugis vel communibus culpa datum, conjux culpoſus de ſuo reſarcire debet. th. 27. num. 11. Ampliatur. num. 12. S. ſit uxor ſ. maritus. th. 28. Neque hic requiritur mariti vel uxoris dolus & animus nocendi. th. 30. Secus ſi contraria conſuetudine id receptum. n. 1. Sed ſufficit levis culpa. theſ. 31. Etiam in foro Wirtemberg. numer. 1. 2. Ubi tamen inſuper requiritur, ut illa culpa ſit notoria. n. 3. 4. Et quidem in concreto. th. 32. num. 1. 2. Ex quo tempore & quomodo æſtimetur? n. 3. 4. th. 33. Hic nihil refert, conjugis culpa ſ. immediate det damnum, ſ. mediate damni præbeat cauſam. theſ. 34. Damnum ab inimico, e. gr. mariti in bonis uxoris datum, an a marito præſtandum? th. 35. ſeqq. Culpæ vocabulum & periculum culpoſum quomodo accipiatur? th. 29. Univerſali periculi rerum illatarum caſualis præſtatio eſt communis. th. 47. Simpliciter bonorum periculi caſualis præſtatio ad quem pertineat? th. 48. Rerum immobilium vel ab initio tempore matrimonii, vel ex poſtfacto illatarum, vel proprio jure quæſitarum periculum caſuale pertinet ad inferentem. th. 49. num. 1. ſeqq. th. 51. n. 2. th. 53. n. 4. Etiam in foro Wirtemb. th. 52. n. 2. An tale damnum caſuale in rebus illatis datum ex acquæſtu conjugali ſit refundendum? th. 53. Rerum immobilium illatarum æſtimatarum periculum ad quem pertineat? theſ. 54. Rerum mobilium illatarum & quidem ſpecierum caſuale periculum commune eſt ſi ſocietatis cauſa vel perierint. theſ. 55. num. 1. ſeqq. Etiam de jure Wirtemberg. num 8. Quid dicatur ſocietatis cauſa amiſſum? num. 9. Vel uſu deteriores factæ fuerint. numer. 9. S. æſtimatæ, ſ. inæſtimatæ fuerint. n. 1. 2. th. 56. num. 7. Secus ſi non ſocietatis cauſa amiſſæ, ſed caſu fortuito, ubi ad inferentem. th. 56. Pecuniæ numeratæ illatæ periculum caſuale commune eſt, ſi perierit ex cauſa ſocietatis. th. 57. num. 5. 6. Secus ſi non ex ſocietatis cauſa perierit, e. gr. furto. theſ. 58. Vel voluntate conjugum ſit miſta. th. 59. num. 2. Vel ex re allata diſtracta redacta. n. 3. Quæ de pecunia dicta ſunt, etiam locum habent in aliis rebus fungibilibus. th. 60. Nulla eſt differentia quoad periculum caſuale inter res corporales & incorporales. th. 62. Ipſa bona a conjugibus illata, & illorum dominia non communicantur, ſed ſinguli etiam conſtante matrimonio manent illorum domini. th. 49. num. 3. ſeqq. th. 54. num. 7. th. 56. num. 2. th. 57. num. 8. th. 60. Etiam in Ducatu Wirtemb. th. 49. num. 6. Rerum illatarum æſtimatarum pretium ſi durante matrimonio fuerit auctum vel deminutum, totum illud lucrum & damnum pertinet ad inferentem. th. 54. n. 12. Rerum illatarum æſtimatio regulariter non venditionis, ſed non tantum taxationis gratia facta videtur. th. 61. n. 1.

Po-

Poteſt etiam fieri venditionis gratia; ita, ut illarum dominium ipſis ſit commune, finita vero ſocietate illarum conventa æſtimatio reſtituatur, licet res ipſæ extent. num. 2. ſeqq. An theſaurus in fundo communi inventus communicandus? D. 135. th. 25. num. 4. Uxor, renunciando quæſtibus, a debitis liberatur. D. 128. c. 5. th. 16. n. 1. Quod etiam heredibus conceſſum. n. 2. An etiam ab illis, ad quæ ſemet una cum marito obligavit? num. 3. Pactum ne uxor teneatur debitis, conſtante matrimonio factis, an valeat? num. 4. Maritus eſt bonorum adminiſtrator principalis. c. 5. th. 2. Fructus colligit & cuſtodit. num. 2. Jus Patronatus ſolus exercet, quamdiu durat matrimonium. ib. Actiones occaſione ſocietatis competentes, ſolus in judicium deducit. ib. Damnum ſua culpa datum reſarcire debet. th. 2. num. 3. 4. Res communes alienare nequit. numer. 6. Limitatur. th. 3. num. 1. ſeqq. Inprimis ſi fraudulenter fecerit. th. 4. n. 1. In uxoris præjudicium de rebus communibus nihil diſponere poteſt. th. 3. num. 4. Neque de bonis communibus donare. th. 4. num. 2. Limitatur. n. 3. Neque illa dilapidare. numer. 4. ſeqq. Communicatio fit lucri. th. 5. Et quidem ſtatim, quamprimum res durante matrimonio quæſita eſt. num. 2. 3. 4. An res durante h. ſocietate quæſitæ, quoad dominium & poſſeſſionem conjugibus fiant communes? th. 5. n. 5. 6. Omnium bonorum res omnes, ſtatim atque perfectum eſt matrimonium, ſine vera traditione communicantur. c. 5. th. 1. num. 4. Etiam quoad nomina & actiones. num. 5. Omne damnum & impendium, durante matrimonio contingens, eſt commune. theſ. 6. num. 1. Licet iſta impendia cauſam ſocietatis non reſpiciant. ibid. Eadem jura quæ de ſocietate conſtituta obtinent. c. 1. th. 3. num. 4. Limitatur. ib. Quæſtuum inter conjuges communio non venit ex jure ſucceſſionis. th. 4. Portio e. gr. uxoris, quæ impedimentum matrimonii ſcivit, num marito, an vero fiſco cedat? c. 3. th. 5. num. 5. Bona allata jure dominii non communicantur, ſed tantum fructus ex illis percepti. D. 4. th. 21. th. 30. n. 4. Quilibet conjugum ſuos liberos ex priori matrimonio, de proprio dotare, ut & alios ſumptus præſtare debet. th. 28. n. 3. & th. 29. Neuter, altera parte invita, uſuifructui, in bonis liberorum competenti, renunciare poteſt. th. 30. Vel alteri donare in alterius conjugis præjudicium. num. 6. Vel fructus ex rebus ſocietatis ſibi ſoli reſervare. n. eod. Unus conjugum poteſt bona, nondum acquiſita, in favorem liberorum repudiare. num. 8. Liberi prioris matrimonii a vitrico alendi ſunt, ſi propria bona non habeant. th. 31. num. 8. ſeqq. Aut ſi parens uſumfuctum habeat. ib. Uſuræ ex debitis unius conjugum allatis ex communibus bonis ſolvendæ ſunt. th. 36. & 37. Ut & expenſæ in res proprias modicæ. th. 38. Expenſæ litis ob rem propriam. th. 39. Hereditas, uni delata, ſocietati conjugali non cedit. th. 40. num. 3. Præſtantur tamen legata annua, ubi hereditatis reditus ſufficiunt. num. 7. Lucri & damni inæquales partes conſtitui poſſunt. th. 54. Maritus omnia acquirit ſocietati, & pro parte uxori. th. 63. n. 4. Quam partem indiviſam ſtatim quoad dominium & poſſeſſionem conſequitur uxor. ibid. Ampliatur. num. 5. Ex contractu mariti tenetur uxor, licet in illo, ex ſocietatis cauſa inito, illius mentio facta non fuerit. num. 7. Ampliatur. num. 8. Limitatur. num. 10. Tenetur creditori pro parte tantum dimidia. th. 64. num.

num. 2. Non tenetur, si maritus ex alia causa contraxerit. th. 65. Aut per luxum perdiderit. n. 4. Nisi illa fuerit luxus socia. num. 5. Marito in causam societatis contrahente, & pecuniam alio vertente, uxor creditori, talia ignoranti, pro parte tenetur. thes. 67. Maritus tenetur uxori ex sua culpa & imprudentia. th. 69. n. 3. Uxor quandoque acquæstui renunciare potest. th. 58. & 71. Non attenditur, an unus conjugum plura bona, an vero plures operas contulerit. D. 68. p. 3. thes. 15. num. 3. 4. v. Plura voc. Æs alien. in societ. conjug. contr. solv.

SOCIETAS UNIVERSALIS.

Societas universalis s. in specie omnium bonorum comprehendit omnia sociorum bona præsentia & futura, quocunque modo, honesto tamen, quæsita. D. 150. tit. 2. §. 1. th. 3. Thesaurum ab uno sociorum inventum. ibid. & Disp. 115. th. 37. D. 135. th. 25. num. 1. 2. Quæ quis ex alieno delicto per actionem sibi exinde competentem consequitur. D. 150. tit. 2. §. 1. th. 3. Contrahitur etiam tacito consensu. thes. 7. In dubio contracta censetur. ib.

in Societate universali s. in specie omnium bonorum, omnia coeuntium bona continuo communicantur. D. 4. th. 10. n. 4. Socius universalis ex suis bonis sepeliendus est. th. 15. n. 4. Damna casualia sunt communia. D. 111. thes. 47. Res omnes sine vera traditione statim post consensum de societate communicantur. D. 128. c. 5. th. 1. n. 4. Secus quoad nomina. n. 5. Ipsis sociis ex communi arca expensæ & sumptus ad se & familiam suam conservandam præstare debent. D. 129. th. 45. n. 4. Omnia veniunt communicanda quocunque modo quæsita, hereditates, legata, donationes. D. 135. th. 25. n. 2. Quicquid honeste acquiritur vel erogatur, communis lucri & impendii est, licet causam societatis non respiciat. D. 150. tit. 2. §. 1. th. 3. Quid si unus ex filiis elocavit filiam, & pro ea dotem numeravit? ibid. Aut filium in studiis aluit? ib. Propter incertos acquisitionis & erogationis eventus inæqualitas non consideratur. ibid. Inæqualitatis vel læsionis querela non admittitur. th. 18. n. 1. Res præsentes, quæ scil. sociorum eo tempore sunt, quo societatem contrahunt, continuo, sine vera traditione, pro partibus indivisis, fiunt communes. thes. 14. Non communicatur nomen absque cessione. ibid. Postea acquisita ipso jure non fiunt communia, sed societatis judicio illa communicare socius tenetur. ibid. Lucrum & damnum regulariter est communicandum. th. 8. n. 1. Non communicanda ex delicto quæsita. th. 11. n. 2. Omne æs alienum etiam ab uno socio, citra tamen ejus dolum & culpam contractum, est ex communi exsolvendum. §. 4. th. 11. Licet causa illius debiti non respiciat communionem, sed tantum socium contrahentem. ibid.

SOCIUS.

Socius impedire non debet, ne ea re uti liceat, cujus gratia societas est contracta. D. 4. th. 30. n. 5. Socii conditionem facere non potest. n. 7. Cujus lucrum participiat, & damnum participare debet. th. 36. n. 5. Rei modicæ donationem ex honesta causa facere potest. th. 45. n. 5. Contrahens & socius præponens uterque in solidum obligatur. thes. 64. In societatis divisione infert, quæ in suam propriam causam expendit. D. 77. p. 2. resol. 1. n. 38. seq. In rebus alterius socii vel communibus damnum culpa datum de suo resarcire debet. D. 111. th. 27. num. 11.

Am-

Ampliatur. n. 12. Si in ſuis rebus eſt diligentiſſimus, reus eſt ſi in rebus ſocietatis in ſumma diligentia remittit. th. 33. num. 5. Licet poſt ſocietatem contractam diligentia ſocii longiore rerum uſu creverit. ib. In rebus æſtimatis ad quam diligentiam ſit obligatus? th. 41. ſeqq. Habet beneficium competentiæ. D. 13. th. 23. Diſp. 122. th. 9. n. 2. Si tamen ſolidum ſolvit, non repetit, licet non habeat, unde ſe ſuſtentare poſſit. D. 122. th. 9. num. 4. Si ſolidum non ſolvit, de reſiduo cavere tenetur. ib. Quomodo? ib. Pupilli in fundo communi, per non uſum, ſervitutem non amittit, ſed propter pupillum retinet. D. 123. th. 1. n. 3. Quod ſuo nomine, pecunia licet communi, emit, in ſocietate ſimpliciter bonorum communicare non tenetur. D. 128. c. 4. th. 6. n. 5. Secus in ſocietate omnium bonorum. ib. Quæ conſequitur ob delictum in ſe commiſſum, in ſocietate bonorum ſimpliciter non communicat. c. 4. thes. 17. n. 6. Secus in ſocietate omnium bonorum. ib. Ad bonorum collationem præciſe an cogi poſſit, aut an intereſſe præſtando liberetur? c. 5. thes. 1. n. 2. 3. Sine reliquorum ſociorum conſenſu res communes alienare nequit. th. 2. num. 5. Niſi pro ſua parte. ib. Socii mei ſocius meus non eſt. D. 129. thes. 5. n. 4. D. 150. tit. 2. §. 1. th. 8. Ut ex contractu ſocii obligetur, requiritur tacitum vel expreſſum mandatum. D. 129. th. 63. n. 7. Ex delicto ſ. prohibitis cauſis quæſita non communicare tenetur. D. 150. tit. 2. §. 1. th. 11. n. 2. Licet ſit ſocietas omnium bonorum. ib. Limitatur. ib. Adverſus ſocii mei debitorem perſonali actione agere nequit, niſi actio ipſi ſit mandata & ceſſa. thes. 14. Ignorans ſocii mortem, ſi aliquid egerit, eo nomine actionem habet. §. 3. thes. 1. Damna dolo, lata, vel levi culpa in concreto data præſtat. §. 2. thes. 3. n. 2. Compenſare non poteſt lucrum cum damno dato. ib. Quando tacite tanquam inſtitor præpoſitus cenſeatur? §. 4. thes. 6. 7. In dubio proprio nomine potius, quam communi contrahere videtur. D. 100. thes. 153. In ſocietatem expenſas faciens, pro rata ſocium habet obligatum. thes. 158. Quatenus petere poſſit ſalarium? thes. 160. Qui operas non confert, ſed pecuniam, paciſci poteſt, ut partem habeat lucri, ſed non damni. thes. 162. Pecuniam conferens, alter operas, pereunte pecunia, alter non tenetur. th. 163. Data ſocio ad lucrum & damnum aliqua pecuniæ ſumma, lucrum & reliqua quando petere poſſit? thes. 165. Mercator, qui ſe lucratum negat, id probare debet. th. 166. Si damnum paſſus, intra annum hoc probet, alias non auditur. thes. 167. Qui ſocietati præfectus non eſt, ſi contrahit, ſibi acquirit, & ſolus tenetur. D. 129. th. 68. n. 1. 2. 5. 6. Ampliatur. n. 3. Limitatur. n. 4. In una negotiatione præpoſitus non poteſt contrahendo ſocium obligare in alia, cui alias eſt præpoſitus. th. 68. n. 5. Unus ſimpliciter, nulla ſocietatis mentione facta, contrahendo in dubio ſuo proprio nomine contraxiſſe videtur. thes. 48. An contrarium conjecturis probari poſſit? n. 2. Ex marca ſc. appoſita, vel ſigno ſocietatis. n. 3. Unus ex ſociis in ſolidum obligatis ſolidum creditori ſolvens, ejus partem a reliquis repetere poteſt, ſed quibus actionibus? th. 25. n. 1. 2. Unus in ſolidum ex contractu præpoſiti an ſit condemnandus, ſi reliqui non ſint ſolvendo? th. 25. th. 29. n. 4. ſeqq. Quid ſi talis ſocius ſit præpoſitus? th. 65. Suo proprio nomine contrahens, ſibi ſoli negotium gerit, & qui cum ſocio tali

tali modo contraxit, ille eundem tantum respexit, eidemque tantum sese obligare voluit. th. 40. n. 3. seqq. In societate rei & negotiationis privatæ a reliquis sociis præpositus, quomodo tunc vocetur? th. 50. n. 2. 3. 4. Præpositus secundum præpositionis formam societatis nomine contrahens, ipse solus contra extraneum in solidum agere potest. th. 51. Ipse quoque exinde creditori suo obligatur in solidum. th. 52. Licet suum & sociorum nomina expenderit, & scripserit, Ego & socii mei promittimus. n. 5. 6. Sc. de consuetudine mercatorum. num. 7. Si unus ex pluribus proprio nomine cum extraneo contraxit, reliquis sociis nulla exinde obligatio & actio quæritur. D. 150. tit. 2. §. 4. th. 3. Licet sint socii omnium bonorum. ib. Nec ipsi exinde obligantur vel conveniri possunt. th. 4. Licet inter socios conventum, ut factum unius omnes obligaret. ib. Aut res, de quibus socius suo nomine contraxit, ad societatem pertineant. ib. Quid si res ex tali contractu acquisita in communem societatis arcam vel rem versa sit? th. 5. Si unus societatis nomine contraxit, & quidem tanquam institor, a reliquis communi negotiationi præpositus, tum soli contrahenti actio acquiritur, reliquis non nisi in subsidium, aut si actio fuerit cessa. th. 6. Ipsi vero socii singuli in solidum a creditore conveniri possunt. th. 7. Ampliatur. ib. Societatis nomine contrahens, si ab aliis neque expresse neque tacite præpositus, ipsi soli obligationem & actionem acquirit. th. 10. Quid si pecunia inde accepta in communem societatis arcam vel societatem sit versa? ibid. Quid si versio non probetur? ib. Si societatis nomine, sed non secundum societatis legem, de rebus, ad societatem non pertinentibus, contraxit, adversus socios nulla exinde actio competit, nec debitum de communi solvendum. th. 11. Nisi in communem arcam versa pecunia. ibid. Aut societas sit omnium bonorum contracta. ib.

Socii culpa levissima quod accidit, ad effectum præstationis non pro culposo, sed pro casuali habetur. D. 111. th. 29. n. 3. Odio & intuitu damnum datum ad quem pertineat? th. 8. & 9. & th. 39. & 40.

Socio an res socii tacite sint obligatæ? D. 100. th. 161.

Socium non liberat intempestiva renunciatio. D. 138. c. 1. th. 3. n. 3.

Socio decoquente de consuetudine creditores extranei in partem, quam in societate habet, non admittuntur, prius quam creditoribus societatis sit satisfactum. D. 100. th. 168.

Socii si unum negotiationi præponant, an singuli teneantur? th. 154. Pro rebus societatis de consuetudine agunt sine mandato. th. 155. Mercatores beneficium divisionis non habent. th. 157. Omnes habent beneficium competentiæ. thes. 159. Si coeant citra lucri & damni conventionem, alter operas præstet, & alter pecuniam, geometrice lucrum dividi debet. th. 164. Semper in solidum tenentur. D. 14. th. 21. num. 4. Cum extraneo contrahentes non in solidum, sed pro rata tenentur. D. 4. th. 55. n. 3. Tenentur ex communi contractu, licet versio non probetur. th. 62. n. 15. Compromittentes quando teneantur? D. 10. th. 12. num. 8. Plures ad causas communes agendas non Syndicum, sed procuratorem constituunt. D. 32. th. 14. D. 131. th. 6. Et quidem non majoris partis consensu, sed omnium. D. 32. th. 14. Domum communem communi consensu ad certum tempus si locarunt, unusque ex illis e. gr. contrahit matrimonium,

nium, & propter proprium uſum conductorem ante tempus finitum expellere talis an poſſit? D. 118. th. 37. Ex hoc negotio obligantur, ergo iisdem etiam exinde obligatio acquiritur, non valet conſequentia. D. 129. th. 6. n. 4. Cum præpoſito agere poſſunt, ut actiones ipſis cedat, vel ipſos indemnes præſtet, quibus actionibus? thes. 12. n. 4. Plures contra extraneum agere volentes unum procuratorem conſtituere an cogantur? th. 15. n. 4. ſeqq. Sibi invicem ea mandaſſe creduntur, quæ in forma ſ. lege ſocietatis continentur. D. 150. tit. 2. §. 4. th. 10. Ex contractu præpoſiti, ſociorum nomine & ſecundum præpoſitionis legem contrahentis, extraneis, qui cum præfecto contraxerunt, obligantur & conveniri ab ipſis poſſunt. D. 129. th. 17. Olim actione inſtitoria vel quaſi tenebantur. num. 4. 5. Jure civili noviſſimo directis actionibus ex contractibus deſcendentibus conveniri poſſunt. num. 6. Extraneis his cum ſocietatis præfecto contrahentibus, non pro rata, ſed in ſolidum obligantur. th. 18. 19. 20. Licet præfectus tacite conſtitutus. thes. 21. Et acceptum in ſocietatis utilitatem verſum non probetur. th. 22. n. 1. 2. Aut conſtet non eſſe verſum. ib. Niſi extraneus doli particeps. n. 6. Quid in Hollandia hac in parte obſervetur. th. 27. n. 2. th. 29. n. 2. An h. juris Romani diſpoſitio, qua ex contractu præpoſiti ſinguli in ſolidum ſunt obligati, æquitati naturali & bono publico contraria ſit? th. 27. n. 3. 4. th. 28. 29. Ex contractu præfecti extraneo in ſolidum obligati, an gaudeant beneficio diviſionis? th. 9. n. 2. ſeqq. & th. 23. Non habent beneficium excuſſionis, ubi ex contractu præpoſiti a creditore in ſolidum conveniuntur. th. 24. n. 2. ſeqq. Ex contractu præpoſiti, non ſocietatis nomine, licet de re ſocietatis, ſed ſuo proprio, contrahentis non tenentur. thes. 30. n. 2. ſeqq. Idem dicendum, ſi præpoſitus non obſervaverit legem præpoſitionis. n. 8. Tenentur ex contractu præpoſiti ab uno vel quibusdam ſociorum, nomine vero reliquorum conſtituti. th. 31. n. 1. 2. 3. Non tenentur ex contractu præpoſiti a quibusdam ſociorum citra reliquorum conſenſum conſtituti. n. 4. Licet major ſociorum pars aliquem ſocietati præfecerint. n. 5. Si ipſi ſimul & communi conſenſu in ſocietate ſuper negotiatione publica contractum cum extraneo contrahunt, ſinguli & obligationem & actionem acquirunt, & vice verſa ſinguli in ſolidum extraneo obligantur. th. 33. Exemplum eſt in unius menſæ ſociis argentariis, & conductione vectigalium & gabellarum. n. 5. Si in ſocietate rei & negotiationis privatæ omnes communi conſenſu cum extraneo contrahunt, ſinguli obligationem & actionem quidem acquirunt, ſed tantum pro rata & portione, quam in ſocietate habent. th. 34. n. 1. Et h. c. etiam ſinguli pro rata tantum tenentur. th. 35. Ampliatur. th. 37. 38. Niſi inter contrahentes aliud fuerit actum. th. 36. n. 1. 2. 3. An h. c. locum habeat beneficium diviſionis? num. 4. 5. Aut ſit actio ædilitia. num. 6. 7. Cui hæc detur? n. 6. Aut in loco contractus aliud receptum. n. 8. ſeqq. Aut omnes dolum admiſerint. th. 38. n. 4. Pro ſe invicem tacite fidejuſſiſſe videri nequeunt. th. 37. n. 3. Si per miſſum nuncium omnes communi conſenſu contraxerunt, ſinguli obligationem & actionem immediate acquirunt, & pro rata obligantur. th. 39. Ex contractu ab uno proprio nomine cum extraneo inito, non obligantur. th. 41. num. 1. ſeqq. Licet ſocius de re communi contra-

traxerit. n. 1. 2. Vel animum habuerit acquiſitum in ſocietatem inferendi. n. 3. Vel a reliquis ſocietati præpoſitus fuerit. th. 43. Vel hoc inter ſocios actum ſit, ut unius factum omnes obliget. thes. 44. Vel ſit ſocius univerſalis omnium bonorum. th. 45. Limitatur, ſi ſocius ſuo proprio nomine contrahens acquiſitum in communem ſocietatis arcam intulit. th. 46. Q. c. creditor habet actionem de in rem verſo. n. 11. Modo verſionem probet. n. 12. 13. Hoc in caſu ſinguli pro rata tenentur. thes. 47. Ut ex contractu unius ſocii obligentur, præter mandatum, communiter creditoris ſcientia & voluntas reliquos quoque ſocios obligandi. th. 41. n. 6. &. th. 44. num. 3. 4. Reliqui in ſolidum agere & conveniri poſſunt in ſocietate rei & negotiationis publicæ, ſi unus ſociorum contrahit ſocietatis nomine. th. 50. n. 1. Non agunt ex contractu præpoſiti ſocii ſecundum præpoſitionis formam ſervitutis nomine inito, contra extraneum ſine ceſſione. th. 51. n. 4. Licet ſocius ſit univerſalis ſ. in ſpecie omnium bonorum. n. 5. Neque h. c. ſuo nomine habent actiones utiles. n. 6. 7. Obligantur ex contractu ſocii præfecti ſocietatis nomine & rite inito. thes. 53. Sed in quantum? ib. & th. ſeqq. Ex contractu ſocii præfecti ſibi invicem tantum pro rata tenentur. th. 53. n. 7. Obligantur tantum pro rata extraneo agente contra ipſos ex fundamento verſionis in rem ſocietatis. thes. 54. n. 3. Secus ſi ex contractu. n. 4. Singuli obligantur in ſolidum extraneo ex contractu unius ſocii præfecti ſocietatis nomine & rite inito. thes. 56. In ſolidum prædicto in caſu obligati, ſi portiones, quas in ſocietate habent, non ſufficiunt, reſiduum illud etiam ex reliquis ſuis bonis, quæ habent extra ſocietatem ſupplere & exſolvere tenentur. th. 57. & 58. Licet ſocius contrahens acceptum in communem arcam non intulerit. thes. 59. n. 1. ſeqq. Secus ſi inter ipſos ſocios agatur. n. 3. Vel iſte ſocius tacite tantum præpoſitus fuerit. th. 60. Cujus exempla. th. 61. Quando cenſeantur liberati ab ære alieno, præſtando ſummam in ſocietatem collatam? th. 58. n. 36. 37. Separatim negotia exercentes vel ratione locorum, vel ratione negotiationum ex unius contractu rite inito obligantur. th. 61. n. 1. 2. Vel ſi etiam in una ſtatione promiſcue negotientur. n. 3. 4. Non obligantur, ſi inter ipſos conventum, ut ipſi ſimul communi conſilio & conſenſu mercaturam exerceant, uno ſocio, licet ſocietatis nomine & de rebus ſocietatis contrahente. thes. 63. Niſi creditor in rem verſionem probet. num. 2. Aut de prædicta conventione non conſtet, ſed ipſi ſimpliciter de certa mercatura exercenda convenerint, nullo expreſſe ſocietati præpoſito. thes. 64. Habent beneficium excuſſionis contra creditorem in ſolidum agentem, ſocio præfecto contrahente. th. 66. n. 1. 2. 4. An etiam inter mercatores? n. 5. Non obligantur, ſocio præpoſito formam præpoſitionis negligente, ſed ipſe ſolus tenetur. th. 67. Ampliatur. n. 2. Limitatur. n. 6. Si negant, contrahentem ſocietati fuiſſe præpoſitum, creditor præpoſitionem probare debet. th. 68. n. 7. Si omnes ſimul contraxerunt, ſingulis exinde obligatio & actio quæritur, ſed tantum pro rata, & parte, quam in ſocietate habent. D. 150. tit. 2. §. 4. thes. 1. 2. Niſi ipſi fiant rei credendi in ſolidum. th. 1. Et ſinguli pro rata obligantur. th. 2. Niſi ſint rei debendi in ſolidum. ib. Separatim negotia exercentes ex alterius contractu in ſolidum obligantur, & omnes invicem

cem præpositi censentur. th. 8. Sicut & si duo vel plures in una statione promiscue negotientur. th. 9.

Sociorum bona quatenus ex sociorum conventione obligentur. D. 129. th. 3. n. 3. Nomine contrahens præpositus, durante officio, a creditore conveniri potest. th. 24. num. 1. Præponentium ex contractu an præpositus conveniri possit? th. 32. Debitor solidum uni sociorum solvens, non in totum liberatur. thes. 34. numer. 2. Neque ab uno ante cessionem in solidum convenitur. n. 3. Limitatur. ib. Contra unum si extraneus creditor agit ex contractu, a præposito, societatis nomine & rite inito, licet in solidum, versionem in societatis utilitatem probare non tenetur. th. 59. num. 4.

Sociis non datur beneficium divisionis. D. 14. th. 21. n. 4. Non omne damnum casuale communicatur. D. 3. th. 31. n. 4. Actione pro socio conventis datur beneficium competentiæ. D. 150. tit. 2. §. 2. th. 7. Licet certæ tantum rei vel negotiationis socii sint. ib. Limitatur. ib. Regulariter nulla acquiritur obligatio & actio adversus extraneum, qui cum præfecto, ab omnibus sociis præposito, persona sc. libera & secundum præpositionis legem contrahente, contraxit, de jure sc. Romano. D. 129. th. 12. Secus est, si præpositus est servus vel filiusfamil. n. 6. 7. Aut ipsi aliter rem suam servare non possunt, aut præpositus non est solvendo, & actionum cessio impetrari non potest. th. 13. Aut ubi & alias ex procuratoris contractu ejusdem domino actio acquiritur. th. 14. Quibus casibus competit tantum utilis actio ex præpositi contractu descendens. th. 15. num. 1. Et quidem tantum pro rata & portione, quam in societate habent. num. 2. 3. Jure tamen hodierno sine actionis cessione ex contractu præfecti contra extraneos, qui cum præfecto contraxerunt, actio competit. th. 16. Præponentibus potius, quam illi, qui cum præposito contraxit, dolus, a præposito, in re, sibi commissa, admissus nocere debet. th. 22. num. 3. Reliquis contra extraneum nulla obligatio acquiritur, nec actio competit, si unus ex sociis proprio nomine cum extraneo contraxit. th. 40. num. 1. 2. 3. Licet socius de re societatis contraxit. num. 4. Vel a reliquis communi negotiationi præpositus fuerit. num. 5. Vel sit socius universalis, s. omnium bonorum. num. 6. Q. c. tamen debitum est communicandum societatis judicio. n. 7. v. Plura voc. Actio pro socio.

SODOMIA.

Sodomia est scelus, quod non proficit scire. D. 5. diss. 1. c. 4. thes. 3. num. 88. De Jure Carolino pœna ignis punitur. D. 69. th. 24. num. 2. Quomodo de Jure Wirtembergico? n. 3. 4. An debeat esse consummata, ut pœna capitis locum habeat? num. 5. 6.

SOLENNE.

Solenne verbum quid denotet? Disp. 134. thes. 1.

Solennia plura & signa si sunt adhibita, tanto majorem faciunt certitudinem, & veritatis probationem. D. 78. th. 35. n. 6.

SOLENNITAS.

Solennitas tam extrinseca, quam intrinseca si est omissa, rem, ad quam requiritur, vitiat. D. 11. thes. 47. num. 5. Si in contractibus non necessaria, & quæ jure omitti potuit, adhibita, sed non integra & perfecta, contractus vitiatur & concidit. D. 134. th. 35. n. 3. An idem in testamento? num. 1. 2.

Solennitates actuum a statutis introductæ in

in diſpoſitionibus hominum juxta locum, ubi negotium geritur, obſervandæ ſunt, ita, ut actus ſit validus, etiam quoad bona alibi ſita. Diſp. 128. c. 2. theſ. 10. num. 2.
ex Solennitatibus adhibitis quando præſumatur enixa voluntas? D. 139. th. 6. n. 6.

SOLIDUM.

in Solidum ut ſinguli fidejuſſores teneantur vel conveniantur, clauſula adjecta juris conditionem non mutat. D. 14. theſ. 11. num. 3. 5. 6. Indiviſim ſe obligans ad quid teneatur? num. 7.

SOLIDUS.

Solidus accipitur hodie pro Ducato. D. 67. theſ. 29. num. 1.

SOLLICITATOR.

Sollicitatoribus datur palmarium. Diſp. 108. theſ. 14. num. 1.

SOLVERE.

non Solvere noſtra potius intereſt quam ſolutum repetere. D. 50. th. 15. D. 149. tit. 2. theſ. 2.
Solvere prius debet debitor privilegiario creditori, ſi cum ſimplici concurrat, quam ſimplici. D. 59. theſ. 52. num. 1. Ut quis poſſit, debet habere liberam rerum ſuarum adminiſtrationem. Diſp. 130. th. 4. Nequit pupillus & minor curatorem habens ſine tutoris & curatoris conſenſu. th. 4. num. 3. th. 5. n. 1. Diſp. 102. th. 3. Si vero de facto aliquid ſolverint, manent quidem domini, ſed periculum pertinet ad creditorem. D. 102. th. 3. Secus ſi minor curatorem non habeat. D. 130. th. 5. num. 2. Læſus tamen reſtituitur. n. 3. Quid hodie? n. 4. Nequit prodigus. th. 6. Si de facto ſolverit, ſolutum vindicat & repetit. ibid. Poteſt tutor & curator non tantum aliis, ſed & ſibi ipſis. th. 7. num. 1. 2. Imo ſi pecunia adſit, tenentur: ſub qua pœna? num. 2. Quid ſi res immobilis debeatur? num. 3. 4. 5. Procurator debitoris, cui hoc ſpecialiter mandatum. th. 8. num. 1. Ut & univerſalis. ibid. Licet non accedat domini ratihabitio. num. 2. Tertius nomine debitoris. th. 9. num. 1. D. 102. theſ. 4. Etiam debitore ignorante & invito. D. 102. th. 4. D. 130. th. 9. num. 3. 4. th. 10. num. 2. Tertius ſolvens ſolutum tanquam indebitum non repetit. D. 130. th. 9. num. 2. Solvens pro debitore volente habet actionem mandati. n. 6. Pro abſente vero aut ignorante actionem negotiorum geſtorum n. 7. Pro invito nullam. num. 8.
Solvendum creditori, qui & accipiendi habet facultatem. D. 130. th. 10. n. 1. 2. Solvendi tempus condemnato in actionibus perſonalibus datur IV. menſium. Diſp. 66. th. 71. n. 1. In actionibus realibus nullum datur. theſ. 70.
Solvendo non eſſe quando dicatur debitor? D. 15. th. 43. num. 4. D. 83. theſ. 42. num. 3. D. 126. c. 3. th. 12. n. 6. 7.
Solutum ex obligatione naturali tantum non repetitur. D. 82. theſ. 11. num. 3. Illud repeti nequit, quicquid ex ſanguinis charitate & legis diſpoſitione debetur. D. 87. p. 2. m. 1. th. 25. num. 7.
in Solutum quid accipere velit creditor, cum res debita ſeu pecunia ſolvi non poſſit, in ejusdem electione eſt. D. 63. th. 5. num. 9. Fundo accepto qui poſtea pluris venditus eſt, hoc creditoris eſt commodum. D. 130. th. 25. num. 6.
Solvens creditori reprobam pecuniam non liberatur, retentionem tamen nanciſcitur. D. 161. th. 9. num. 4. Pro invito, nullum contra illum, pro quo ſolvit, habet regreſſum. D. 102. theſ. 4. Debitor prius ſimplici creditori in dolo eſſe videtur. D. 59. th. 52. num. 2.

Prius creditori ſimplici, illud privilegiarius ab ipſo repetere poteſt. num. 3. 4. Licet ſolvat debitor ſua ſponte, & privilegiarius non petierit. th. 53. Non debito loco ſæpe minus ſolviſſe cenſetur. D. 63. th. 8. num. 1. Debitor falſo creditori ex errore, illud condicit. Diſp. 130. theſ. 10. num. 3.

Solventis certam pecuniæ ſummam in arbitrio eſt, ſi ex pluribus cauſis obligatus, dicere, in quam cauſam velit eſſe ſolutum. 37. num. 1. Secus ſi generaliter ſolverit, tum in arbitrio eſt creditoris, cui debito acceptum ferat. n. 2. Modo in id conſtituat ſolutum, quod debitor veriſimiliter fuiſſet ſoluturus. ib.

Solvente fidejuſſore liberatur ipſo jure principalis. Diſp. 102. theſ. 15.

Solvi debet debitum in debita qualitate & bonitate. D. 63. th. 5. num. 1. Non poteſt nomen pro pecunia. n. 2. Non poſſunt alterius formæ numi, quam ſunt dati. numer. 3. 4. Non poteſt magna ſumma in minuta pecunia. num. 5. 6. Rei debitæ æſtimatio, niſi ea jam ſolvi non poſſit. num. 7. Debet ſors cum uſuris. th. 6. num. 5. Poteſt pro debitoribus ignorantibus & debitis. th. 14. num. 1. Etiam aliena res. D. 11. th. 55. num. 5. Nequit regulariter ſpecies pro ſpecie, vel ſpecies pro quantitate. D. 149. tit. 2. th. 8. n. 2. Procuratori ad lites. D. 130. th. 15. Limitatur. ibid. Geſtori negotiorum creditoris, ita, ut debitor liberetur. th. 16. num. 1. Limitatur. num. 2. 3. Procuratori, mandato revocato vel extincto. th. 17. num. 1. 4. Quid ſi debitor revocationem ignoraverit? n. 2. Aut talis procurator furandi animo pecuniam acceperit? num. 3. Illi, qui non liberam habet rerum adminiſtrationem. th. 18. Pupillo ſine tutoris authoritate. num. 2. Quid ſi pupillus inde locupletior factus aut nummos adhuc habeat? num. 3. 4. Nec cum tutoris authoritate, ſine judiciali decreto præcedente, novo ſc. jure. th. 19. Quid ſi judicialis quittantia adſit? n. 1. An neceſſaria hic ſit reſtitutio? n. 4. 5. 6. Tutori curatori ſine judicis decreto. th. 20. Limitatur quoad annuas penſiones vel uſuras, 100. ſolidos non excedentes. th. 22. Prodigo ſine curatorum conſenſu. th. 23. num. 1. Fœminæ noſtris moribus. n. 2. An militi in bello creditoris chirographum occupanti? th. 24. Aliud pro alio creditori invito. th. 25. num. 1. 2. 3. Limitatur, niſi res debita ſolvi non poſſit. n. 4. 5. In ſolutione magnæ ſummæ de minuta pecunia ultra XXV. florenos. th. 26. num. 4. 5. 6. Alia pro alia, aut ejus tantum pars. D. 102. th. 11. Diſp. 122. Proem. Licet obligatio ſuper rebus fungibilibus ſit contracta, atque ea ratione dividua. D. 122. Proem. n. 2. Niſi creditoribus non invitis, aut legibus illam particularem ſolutionem permittentibus. n. 3. ſeqq. Aut ſi creditor ex legis diſpoſitione debitorem habet privilegiarium, competentiæ beneficio gaudentem. th. 9. Poteſt uni ex duobus creditoribus vel reis ſtipulandi in ſolidum. D. 130. th. 11. num. 1. Limitatur. num. 2. An vero ille, qui ſolidum accepit, partem alteri communicare debeat? num. 3. Procuratori in rem ſuam. th. 12. num. 3. ſeqq. Concurrente etiam cedente, utroque ſolutionem urgente. D. 102. th. 9. Procuratori in rem alienam conſtituto ſc. generaliter ad omnia negotia. D. 130. th. 13. num. 1. 2. Procuratori ſpeciali, ſi ſpeciale habet mandatum. num. 3. Adjecto ſolutionis gratia. th. 14. v. voc. Adjectus. Cujuscunque ſit conditionis. num. 4. Etiam poſtea contradicente ſtipulatore creditore. num. 2. Licet pars debiti ipſi ſtipulatori ſit ſoluta.

luta. ib. Creditori creditoris etiam ſine mandato. theſ. 16. numer. 4. Pupillo vel ejus creditori præcedente judicis decreto. th. 21. Pecunia in alio nummorum genere invito creditore. th. 26. num. 1. Niſi aliud conventum. num. 2. Aut creditor ex alio monetæ genere ſoluto damnum paſſurus ſit. n. 3. Invito non poteſt. D. 102. th. 2.

Solvenda eſt res debita. D. 130. theſ. 25. In eadem qualitate & bonitate, quæ fuit tempore contractus. th. 27. n. 1. Quid ſi monetæ bonitas intrinſeca vel extrinſeca fuerit mutata? num. 2. ſeqq. Tota. th. 28. num. 1. D. 102. theſ. 11. Limitatur. D. 130. th. 28. num. 2. 3. 4. Res propria in obligatione dandi. th. 29. Quænam ſit, debitoris eſt electio, ſi duo alternative debentur. n. 1. Niſi unum illorum facto ejus pereat. n. 2. Animo obligationem contractam ſolvendi. th. 31. Debito loco & tempore. th. 32. num. 1. Ex loco, de quo conventum. th. 34. n. 1. 2. Niſi juſta ſubſit cauſa. n. 3. Aut creditoris nihil interſit. n. 4. Si de loco nihil conventum, res fungibilis in loco, ubi petitur, ſpecies vero, ubi ſine dolo debitoris exiſtit. num. 5. v. plura voc. Mutuum. Adjectus.

SOLUS.

Solus, verbum quid ſignificet? D. 103. c. 2. th. 10. n. 24.

SOLUTIO.

Solutio quando ex cancellatione chirographi præſumatur? vid. voc. Chirographum. Fit in ea monetæ bonitate, licet mutata ſit, quæ fuit tempore contractus. D. 63. th. 5. num. 10. D. 67. th. 3. Secus de Jure Wurtembergico. D. 67. th. 3. n. 5. Particularis regulariter non admittitur. D. 63. thes. 6. num. 1. D. 130. thes. 28. n. 1. Niſi totum debitum non ſit liquidum. Diſp. 63. th. 7. n. 2. D. 130. th. 28. num. 2. Vel inter creditorem & debitorem aliter ſit conventum. D. 63. th. 7. n. 3. 4. D. 130. thes. 28. n. 3. Plures limitationes. D. 63. th. 7. n. 5. 6. 7. D. 130. th. 28. n. 3. 4. Fieri debet ex loco, de quo conventum. D. 63. th. 8. n. 3. In utroque loco fieri poteſt, ſi duo loca copulative ſint adjecta. th. 8. n. 4. Quid ſi alternative? ib. Si de loco non conventum, & genus vel quantitas debeatur, fieri debet vel in loco contractus vel domicilii creditoris. num. 6. Limitatur. n. 7. 8. Si ſpecies vel corpus debeatur, ibi poteſt fieri, ubi eſt. n. 5. Eſt modus obligationem tollendi. D. 102. th. 1. Pupillis & minoribus, ſine tutorum & curatorum authoritate & conſenſu facta, obligationem non tollit. th. 5. Licet inde locupletiores facti. ib. Et pecunia h. m. ſoluta, ſi male conſumpta, contra debitorem ſalvam habent priorem obligationem ipſo jure. ib. Nec reſtitutio eſt neceſſaria. ib. Si minori cum curatoris conſenſu, ſine tamen judicis decreto facta, & poſtea illud, quod ſolutum, perditum aut male collocatum, utrum minor priorem actionem ipſo jure ſalvam habeat, an v. reſtitutio ſit neceſſaria & per conſeq. major factus poſt quadriennium elapſum ſit audiendus? thes. 7. Si non minori, ſed curatori facta, an judicis decretum ſit neceſſarium, & minor contra ſolventem regreſſum habeat, ſi pecunia ſoluta conſumpta? thes. 8. Tertio, creditori ſc. creditoris facta quid operetur? th. 10. In ſe & naturaliter per partes fieri poteſt. D. 122. procem. n. 3 Particularis eſt permiſſa quoad bona poſtea quæſita, ita ut non ultra id, quod facere poſſunt, condemnentur, quibusnam? th. 9. n. 2. Partis debiti non tollit totum debitum, nec con-

contra intentionem creditoris remissionem residui operatur. D. 122. th. 12. Obligationem ipso jure perimit. D. 123. th. 32. n. 3. Quid? D. 102. th. 1. D. 130. thes. 2. Est vel vera vel ficta s. imaginaria. D. 130. th. 2. n. 2. Tam creditoris quam debitoris actum in jure denotat. th. 3. n. 1. 2. Fit utriusque voluntate. n. 3. Perfecta ut dicatur, per illam quoque rei debitæ dominium transferatur. n. 4. th. 5. n. 2. A pupillo sine tutoris authoritate facta non valet, nec dominium transfert. th. 3. n. 4. Nisi res soluta a creditore bona fide consumpta. th. 4. n. 4. Aut casu fortuito apud creditorem perierit. n. 5. 6. Ante diem solutioni adjectum, an & quando fieri possit? th. 3. n. 5. 6. Facienda est animo obligationem contractam solvendi. th. 31. Semper censetur facta in duriorem causam. th. 37. n. 3. Aut si causæ sint similes, in antiquiorem. ib. Si usuræ cum sorte debentur, in dubio in usuras facta censetur. n. 4. 5. Ab allegante probanda est. th. 38. Vel per apocham. num. 2. Vel per duos testes n. 3. Vel per conjecturas & præsumptiones. n. 4. Plures casus. n. 5. Quæ ex conventione momento durat, liberationem non parit. D. 138. c. 3. art. 1. thes. 2. num. 13. Magnæ quantitatis, creditore invito, in minuta pecunia fieri nequit. D. 142. §. 1. th. 17. n. 2. Si non fuerit secuta, sola debiti petitio non extinguit legatum. D. 97. thes. 30. Idonea quænam? D. 161. th. 1. Idonea ut liberet debitorem, nihil interest ipsi creditori fiat, an ejus voluntate alii. ibid. Merum factum continet. th. 4. num. 1. Alii fieri potest, quam cui debetur, & ab alio, quam qui debet. ib. In diem debiti ante ejus adventum fieri potest. thes. 7. n. 8. Est facti, & personalis, nec transitoria ad dominum, si servo adjecto promissa. th. 9. n. 2. Idem dicendum, si monachus adjectus sit. ibid.

Solutionis effectus est liberatio D. 161. th. 1. n. 2. Terminum prorogare nequit nuncius ad solutionem recipiendam. D. 107. th. 51. n. 16. Tempus si arbitrio debitoris relictum, eo demum mortuo, debitum exigi potest. D. 130. th. 32. n. 3. 4. Exceptio est facti & intentionis. th. 35. n. 3. th. 38. Allegatio ante litem contestatam ad litis ingressum impediendum opponi potest. th. 35. n. 4.

Solutionem accipiendi potestas, quæ competit adjecto, non transit in heredes. D. 54. th. 45. D. 130. th. 14. num. 4. Debiti debitor, etiam non interpellatus, jure potest creditori offerre, licet repetitio hujus arbitrio relicta. D. 102. th. 15. Juramento promittens debitor an nihilominus compensationis exceptione uti possit? Disp. 149. tit. 2. th. 3. num. 1.

ad Solutionem recte faciendam quæ requirantur? D. 130. th. 4. Veram requiritur utriusque & dantis & accipientis voluntas. D. 102. thes. 2. Pupillis faciendam insuper requiritur judicis decretum. th. 6. Nec sufficit judicialis quittantia. ib.

per Solutionem liberatur debitor ipso jure. D. 63. th. 23. n. 6.

Solutione debitoris arbitrio relicta, ante ejus mortem nihil exigi potest. D. 102. th. 13. Adjecto facta debitor liberatur, non vero, si negotia gerenti facta. D. 161. th. 9. n. 7. Ex obligatione dandi facti, in creditorem transfertur rei solutæ dominium vel conditio usucapiendi, sed quando? D. 130. thes. 35. num. 1. Obligatio extinguitur ipso jure. n. 2. Etiam quoad accessorias. th. 36. n. 1. Facta debitor chirographum condicit. thes. 35. n. 5. Fidejussores, pignora &c. liberantur. th. 36. num. 2.

in Solutione debitore cessante, creditor pignus distrahendi, sibique de pretio satisfaciendi potestatem habet. D. 116. th. 49. s. de distrahendo pignore convenerint, s. non. ib.

SOROR.

Soror unde dicatur? D. 87. p. 1. thes. 11. num. 4. An & quando veniat vocabulo fratris? n. 2. seqq. & th. 12. 13. Non est de agnatione conservante. th. 12. n. 10. Per fratrem semel exclusa, non semper exclusa manet. p. 2. m. 2. th. 48. n. 6. seqq.

Sorores defuncti non excludunt fratres patrueles, si extet statutum, quod hæ, extantibus fratribus, succedere non debeant. p. 1. th. 10. n. 7. Limitatur. n. 8. Comprehenduntur sub vocabulo *Geschvviestrigte*. th. 13. n. 12. Limitatur. ib.

SORS.

in Sorte qui potior, etiam præfertur aliis in usuris. D. 158. tit. 1. th. 47. n. 2.

SORTILEGIUM.

Vid. voc. Maleficium.

SPECIALIS.

Specialis confirmatio plus roboris habet, & plus tenet, quod specialiter injungitur, quam quod generaliter imperatur. D. 139. th. 10. n. 2.

SPECIES.

ad Speciem quod directum est, illud habetur potissimum. D. 120. th. 20. n. 6.

per speciem in toto jure generi derogatur. D. 120. th. 20. n. 6. D. 122. th. 21. n. 6. S. sequatur species genus, s. præcedat. ib.

SPOLIUM.

Spolii in causa nulla admittitur compensatio. D. 149. tit. 2. th. 9. n. 10.

Spoliato statim sine ulla cunctatione possessio restituenda, dilata dominii quæstione. D. 138. c. 3. art. 1. th. 1. n. 3. D. 149. tit. 2. th. 9. n. 10.

SPONSA.

Sponsa de præsenti, quæ nomine dotis solvit pecuniam in ejus repetitione cum uxore non eod. gaudet privilegio. D. 101. th. 30. Filii non venit nomine nurus. D. 5. diss. 1. c. 4. th. 2. n. 27. & n. 54. Et sponsus quomodo veniant nomine uxoris & mariti? num. 33. seq. D. 11. th. 147. n. 4. D. 87. p. 2. m. 1. th. 5. n. 6. Habet ratione dotis personale tantum exigendi privilegium. D. 59. th. 32. Non vero ejus heres. th. 42. n. 5. Neque hoc privilegium alteri cedere potest. th. 46. Olim levissima de causa repudiari poterat. D. 11. th. 158.

Sponsam fratris defuncti quis ducere potest, scilicet ex dispensatione. Disp. 5. diss. 1. c. 4. th. 2. n. 49. D. 87. p. 2. m. 1. th. 5. n. 5. 6. 7.

in Sponsam de Jure Divino committitur adulterium, quod morte puniebatur. D. 6. th. 10. num. 3. De Jure Civili committitur adulterium, sed non locum habet poena ordinaria. D. 141. thes. 27.

Desponsatæ personæ ex nulla causa privata authoritate sibi hodie repudium mittere possunt. D. 11. th. 159. n. 1.

SPONSALIA.

Sponsalia & nuptiæ differunt. D. 5. diss. 1. c. 4. th. 2. num. 25. D. 13. thes. 21. num. 1. seqq. Spem tantum matrimonii inducunt. D. 5. diss. 1. c. 4. th. 2. n. 26. De præsenti non sunt verum matrimonium. n. 29. & n. 34. D. 11. th. 144. & 145. D. 54. th. 23. D. 59. th. 32. D. 64. th. 71. n. 3. D. 87. p. 2. m. 1. th. 5. n. 7. D. 128. c. 2. th. 19. num.

num. 6. D. 112. th. 14. n. 3. Invalida nomine ſponſaliorum non veniunt. D. 5. diſs. 1. c. 4. th. 2. n. 67. ſeqq. Ab infantibus contracta non efficiunt affinitatem imperfectam. n. 74. Aut ſi quis poſt ſponſalia cum Maria contracta, ſponſalia contrahat cum ejus ſorore. n. 75. Quæ impedimento non ſunt matrimonio Mariæ promiſſo. num. eod. In gradibus ratione affinitatis prohibitis contracta ſunt ipſo jure nulla. diſs. 2. th. 17. n. 2. Si jure divino ſunt prohibita, nec per diſpenſationem validantur. n. 3. 4. Secus ſi jure poſitivo. n. 6. Inprimis ſi res non eſt integra. ib. Q. c. delinquentes puniuntur. ib. In gradibus prohibitis contracta affinitas ſuperveniens diſſolvit. thes. 18. Bina contrahens quomodo puniatur? D. 69. th. 22. vid. Bigamia. Etiam ſine arrhis contracta firma ſunt. D. 11. th. 47. n. 2. Contrahenda an hodie ſubarrhationem annuli requirant? n. 3. 4. An probentur per annuli dationem? th. 93. ſeqq. An de præſenti, an de futuro, vel an ipſum matrimonium per arrhæ dationem, præcedente tractatione de ſponſalibus, probentur? th. 96. De præſenti an contracta præſumantur ex arrhis mutuo datis? thes. 97. n. 4. Sub conditione diſpenſationis contracta, pendente ea, unius pœnitentia libere retractantur. th. 119. n. 5. th. 121. n. 3. Prohibita eadem non puniuntur pœna, qua punitur matrimonium prohibitum. th. 152. n. 4. 5. Vidua intra annum luctus impune contrahere poteſt. D. 75. th. 69. In calore iracundiæ, uſum rationis impedientis, contracta nulla ſunt. D. 92. th. 23. Subſiſtunt, licet voluntate inconſulta & non plene deliberata inita fuerint. n. 6. In modica ebrietate contracta ſubſiſtunt. n. 7. Ex multis cauſis reſcindi poſſunt. D. 5. diſs. 1. c. 4. th. 2. n. 40. D. 11. th. 145. n. 2. & th. 158. 159. D. 13. th. 21. num. 5. Jure Canonico reſcindi nequeunt ob errorem divitiarum. D. 64. th. 73. n. 1. Secus de Jure Hamburgenſi. n. 2. 3. Si ſoluta ob juſtas cauſas, ceſſant poenæ arrhales. D. 11. th. 159. n. 4. Plura ſi de præſenti contracta, præferuntur priora, licet poſterioribus acceſſerit copula. D. 64. th. 71. n. 8. Secus de Jure Hamburgenſi. n. 2. ſeqq. Quibus acceſſit benedictio ſacerdotalis præferuntur ſponſalibus de præſenti. D. 11. th. 145. n. 4. Non ſunt matrimonium. D. 98. th. 14. n. 2. Jure Civili etiam unius diſſenſu & renunciatione diſſolvuntur. D. 106. concl. 25. Non ſufficiunt ſocietati bonorum conjugali conſtituendæ. D. 128. c. 2. th. 19. Ampliatur & limitatur. th. 20. Non conſtituit omnis affectio, nec ſi juvenis virginem ſuum theſaurum, *ſeinen Schatz* appellaverit. D. 135. th. 6. n. 4. Sub quacunque conditione reſtringi poſſint. D. 139. th. 17. n. 2.

ad Sponſalia requiritur conſenſus parentum. D. 5. diſs. 2. thes. 16. Sed non affinium aſcendentium. n. 2. Niſi ex honeſtatis ratione. n. 3.

Sponſalibus promiſſio pœnalis addi nequit. D. 11. th. 50. & ſeqq. Quæ tamen ſua natura non eſt turpis, ideo & moribus noſtris valet. th. 53. n. 4. Contractis, ſponſus ſponſæ ſuæ matrem vel ſororem cognoſcens, cum ſponſa ſua matrimonium perficere haud poteſt. D. 5. diſs. 2. thes. 18. n. 2. Contractis clandeſtinis & nuptiis non ſecutis, liberi ex hujusmodi ſponſis nati de jure non ſunt legitimi. D. 25. th. 7.

ex Sponſalibus non naſcitur perfecta affinitas. D. 5. diſs. 1. c. 4. th. 2. n. 23. 48. Sed imperfecta, quæ dicitur inchoata. n. 51. 52. Modo non ſint tantum tractatus de futuris ſponſalibus. num. 55. Qui nuptias non impediunt. n. 56.

Qqq

n. 56. Conditionatis non oritur imperfecta affinitas. num. 57. Modo illis vera conditio insit. n. 62. Invalidis sponsus & sponsa non dicuntur. n. 68.

in Sponsalibus jure civili pœnitere licet. D. 11. thes. 101. n. 3. 4. Hodie nec cum jactura arrhæ pœnitere licet. th. 108. Ne quidem consentiente adversario. th. 109. n. 8. Conditionalibus an una pars, altera invita, pœnitere possit? thes. 121. n. 4. seqq. Contrahendis sufficit septennium. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. num. 3. Sub conditione contractis, si pendente hac, eadem virgo cum alio pure sponsalia contrahat, licet postea conditio existat, tamen pura præferuntur. D. 139. th. 17. n. 10. Ampliatur. ib.

Sponsalitius consensus & matrimonialis differunt. D. 5. diss. 1. c. 4. th. 2.

SPONSALITIA LARGITAS.

Sponsalitia largitas quæ? D. 11. th. 79. num. 2. Facilius retinetur quam arrha. th. 136. n. 3.

Sponsalitiam largitatem totam restituit sponsus indifferenter, sponsa vero osculo non interveniente, hoc vero interveniente, dimidiam tantum, si matrimonium non sequatur. Disp. 68. p. 4. th. 2. n. 1. D. 83. th. 44. n. 7. Jure Wurtemberg. sponsus vel sponsa indifferenter retinet. D. 68. p. 4. thes. 2. n. 3. 4. D. 83. th. 44. n. 9.

SPONSIO.

Sponsio non est licita si alter novit eventum. D. 100. th. 89. Super causa futura inhonesta est invalida. Disp. 42. th. 17. Se alterum bibendo superaturum non subsistit. ib. Valet desuper facta, si unus dicat, *er vvolle in einem Jahr keinen Rausch trincken*. ibid. Captatoria non valet. th. 18.

Sponsione de celeriori cursu facta etiam ille positum perdit, qui postea currere recusat. th. 16.

in Sponsione an L. 2. C. de resc. vend. locum habeat? D. 100. th. 90.

Sponsiones jure omnibus sunt permissæ. thes. 88.

SPONSUS.

Sponsus sponsæ suæ prædefunctæ sororem, matrem &c. ex dispensatione in uxorem ducere potest. D. 11. th. 145. num. 3. De Jure Saxonico ante conscensum thalami nullis gaudet privilegiis. D. 13. th. 21. num. 6. Non tamen requiritur consummatio per carnalem copulam. ibid. Proprie maritus non est. D. 76. thes. 8. n. 1. sponsam hodie ex causis, quas antea scivit, repudiare nequit. D. 11. th. 155. n. 5. Sponsam si cognoverit, hoc animo & consensu matrimoniali factum, atque eo ipso contractum matrimonium præsumitur. D. 128. c. 2. th. 9. num. 3. Et sponsus quatenus veniant nomine conjugum? thes. 19. num. 5. 6. Et sponsa prima nuptiarum nocte de Jure Canonico in virginitate permanere debent. D. 138. c. 3. art. 3. thes. 2. num. 6.

ad Sponsum & sponsam an referenda statuta, quæ de conjugibus lata? D. 128. c. 2. thes. 19. num. 2. seqq.

in Sponso absente exspectando triennium servatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 3. n. 1.

SPURIUS.

Spurius an sit capax dignitatis Doctoralis? D. 160. th. 13. num. 7. Non est infamis. ibid. An possit fieri Assessor Cameræ Imperialis? num. 8.

Spurii & ex illegitima conjunctione nati possunt esse scribæ & tabellarii. D. 66. th. 11. num. 1. Possunt officio notariatus fungi. n. 2. Secus de Jure Wirtembergico. num. 3. 4. Sunt personæ aliqua macula notatæ. D. 87. p. 2. m. 2. th. 16. num. 10. Si sunt heredes instituti, fratres præteriti habent querelam in-

inofficiosi. num. 10. 11. Nisi ad honores & magistratus sint admissi. num. 18. Aut spuria nobili & honesto viro matrimonio sit juncta. numer. 19. Matri illustri legitimos liberos habenti non succedunt. D. 88. th. 18. num. 8. Non sunt excludendi e numero civium. D. 116. th. 101. An sint liberi, an genuini, inde colligere, & e. gr. Rheno infantes committere, & periculum facere, supernatari ii, an submergi possint, summa est injuria. Disp. 86. thes. 2.

STABULARIUS.

Stabularius non est, stabulum pro annua mercede locans vel conducens. D. 105. thes. 4. num. 2.

Stabularii qui dicantur? th. 4. Aliquid recepisse censentur non tantum si res in suam custodiam receperunt, sed et si illas in stabulum inferri passi sunt. th. 26. num. 1. Licet expressa & specificatio assignatio non intervenerit. n. 2. Non tenentur si casu aut vi majori res periit. th. 37. num. 4. 5. Quod ipsi probare tenentur. th. 38. num. 1. De levissima culpa tenentur. th. 38. num. 3.

STABULUM.

Stabulum quilibet privato arbitrio de jure communi in ædibus suis exercere potest. D. 105. th. 5. num. 1. Etiam aliis vicinis invitis. num. 2. Aut licet alius per plurimos annos in aliquo loco solus tale exercuisset. ibid. Modo hi privilegium non impetraverint. n. 3.

in Stabulum rebus illatis, tales stabularii custodiæ commissæ censentur. thes. 19. num. 5. Licet de eo nihil actum. ib. v. plura voc. Actio in factum. Actio de recepto.

STAGNUM.

Stagno & vivario vendito an pisces debeantur? Disp. 155. §. 1. thes. 34.

STAPULA.

Stapulæ jus jure civili defendi nequit. D. 100. th. 267. Juri non subjacent naves tempestate vel alio casu appellentes. thes. 268.

STATIM.

Statim quid denotet? Disp. 138. cap. 3. art. 1. thes. 3. num. 1.

STATUS.

Status controversia illi non potest fieri, qui per viginti annos est in possessione libertatis. D. 138. c. 3. art. 7. th. 5. n. 4. Reip. in mutatione an necessarium, ut jus publicum mutetur? D. 165. th. 79.

de Statu defunctorum in quæstione quinquennium constitutum. Disp. 138. c. 3. art. 7. thes. 3. num. 3.

STATUS IMPERII.

Status Imperii qui? D. 6. th. 3. num. 5. Non sunt Nobiles Imperii immediati. ib. In suis territoriis Regalia, ac jura Majestatis exercent. D. 66. th. 48. num. 2. Vi juris territorialis leges provinciales condunt. Disp. 61. thes. 7. num. 1. Quandoque cum statuum provincialium consensu. num. 3. Non statim est, qui habet territorium. D. 159. c. 4. th. 9. num. 2. Ut quis sit, quid requiratur? num. 3. Potest esse sine superioritate territoriali & vice versa. c. 5. thes. 4. num. 2.

Statibus Imperii vi superioritatis territorialis competit potestas restituendi sententiam passos & pœnas remittendi. Disp. 141. thes. 86.

in Status Imperii crimen læsæ Majestatis committitur. thes. 20.

STATUTUM.

Statutum conjuges superstites cum illorum liberis ad defuncti hereditatem admittens, strictissime est accipiendum. D. 77. p. 2. resol. 1. num. 79. An per

non usum per XL. annos tollatur? D. 138. c. 3. art. 7. thes. 6. num. 3. Juri communi derogans stricte exponatur. D. 128. c. 4. th. 31. num. 2. Quod nullam, nisi solutionis, exceptionem admittit, compensationis allegationi impedimento non est. D. 149. tit. 2. thes. 14. num. 5. In quo aliquid de liberis legitimis, *von ehlich gebohrnen Kindern*, disponitur, etiam pertinet ad legitimatos per subsequens matrimonium. D. 98. thes. 33. num. 1. De procuratoribus loquens de cessionario sive procuratore in rem suam an intelligendum? D. 120. th. 7. n. 4.

Statuti observantia non est probanda. D. 116. th. 1. Authoritas non ab observantia, sed a confirmantium voluntate & potestate dependet. ib.

Statuto, cujus vigore in collegia opificum, nemo nisi legitime natus, sit recipiendus, excluduntur ex concubina nati, sed non legitimati per subseq. matr. D. 98. thes. 33. n. 3. Mediante potest filiusfam. testandi licentiam accipere. D. 109. th. 28. n. 3. Omissa in dispositione juris communis manent. D. 140. th. 10. n. 3. D. 69. thes. 11. n. 11. D. 22. th. 2. D. 129. thes. 36. num. 14.

Statuta contra leges publicas, ac de iis, quæ publicam concernunt utilitatem, Magistratibus condere non licet. D. 6. th. 4. n. 2. Condendi potestatem si quis habeat, non statim habet jus aggratiandi. ibid. Civitas mutare aut tollere potest. n. 3. Homicidas promiscue pecuniaria pœna plectentia rejicienda sunt. th. 10. n. 3. In dubio sese conformare juri communi censentur. D. 77. p. 1. th. 11. n. 3. D. 80. thes. 42. n. 2. Ita interpretanda sunt, ne lædatur jus commune. D. 18. thes. 6. n. 5. D. 77. p. 2. resol. 7. n. 11. 33. Vel inconveniens inde sequatur. D. 77. p. 2. resol. 7. n. 25. Interpretationem passivam recipiunt ex jure communi. D. 66. th. 1. n. 4. D. 67. th. 46. n. 6. D. 75. th. 42. n. 3. D. 87. p. 1. th. 15. n. 11. Provincialia præferuntur constitutionibus Imperii. D. 69. præf. n. 9. Collegia de iis rebus, quæ ad ipsorum artem & professionem spectant, condere possunt. D. 61. thes. 9. n. 6. seqq. Potius censentur frustratoria, quam ut quis indebite damnum inde patiatur. D. 80. thes. 42. n. 2. Non debent esse nullius operationis. n. 3. Ex Jure Justinianeo declarari, restringi & suppleri debent. D. 22. th. 2. Ita ut quoad ejus fieri possit, juri communi sint conformanda. ib. D. 107. thes. 55. n. 27. Nec lædant jus commune. D. 22. th. 2. D. 128. c. 2. thes. 9. n. 7. D. 129. th. 36. n. 13. D. 140. th. 10. num. 3. An dentur personalia, realia & mixta, & quatenus intra territorii metas sint constringenda? D. 128. c. 2. th. 13. n. 3. seqq. Et consuetudines ratione societatis bonorum conjugalis, licet in domicilio uxoris contractæ, secundum domicilii mariti locum attendi debent. th. 10. Ampliatur. th. 11. 13. 14. 15. Limitatur. thes. 12. Quæ certam formam alienationibus imponunt, exaudienda sunt de alienationibus illis, quæ fiunt mediante traditione vera, non vero de illis, quæ ipso jure sine præcedente aliqua traditione peraguntur. th. 15. num. 2. Stricti sunt juris, & ultra casum expressum non extendenda. ibid. Maxime odiosa & exorbitantia. D. 131. th. 7. num. 2. Nec ad res fictas. ib. Et mores ex vicinorum locorum statutis non incommode sæpe explicantur, & consuetudines de loco ad alium finitimum non raro porriguntur. th. 22. num. 4. Interpretationem accipiunt a communi loquendi usu. D. 131. th. 7. num. 2. Stricte interpretanda. D. 140. th.

th. 10. n. 3. Condere quo jure possint Majestate inferiores? D. 165. thes. 87. Condendi facultatem habent, Regalem obtinentes dignitatem sive jus sublime territoriale. thes. 88. Facere possunt corpora, Collegia, municipia, sed quatenus? th. 89. An fieri possint contra jus commune? th. 91.

Statutorum justa & genuina interpretatio haud vulgarem requirit juris communis scientiam. Disp. 77. p. 2. resol. 7. num. 43.

ad Statutorum observantiam a competentia fori non semper procedit argumentum. D. 104. p. 3. n. 15. Constitutionem an consensus & authoritas superioris necessaria? D. 165. th. 90.

Statutis non extantibus in causis criminalibus prius recurrendum est ad ordinationem crimin. qua deficiente, demum ad Jus Romanum. D. 69. th. 11. num. 12.

de Statutis an idem sit dicendum, quod de LL. illa sine temporis adjectione promulgata post duos menses valere? D. 23. thes. 4.

in Statutis verborum proprietati non semper inhærendum. D. 120. th. 7. n. 4. D. 58. th. 12. n. 11. Vocabuli proprietas maxime est consideranda. D. 128. c. 2. th. 19. n. 5. Sub nomine personæ an comprehendatur universitas? D. 131. thes. 7. n. 2. Vocabulum pignoris si positum, latam significationem regulariter retinet. D. 158. tit. 1. th. 5. n. 2. & th. 7. n. 3. v. plura voc. Provinciale jus.

STELLIONATUS.

Stellionatus conveniri potest, qui in foro offert ultra pretium ordinarium, ut altercarius emat. D. 100. th. 325. Crimen non committit vendens rem duobus diversis contractibus, sed committit falsi crimen. D. 62. th. 61.

STIPULATIO.

Stipulatio & pactum moribus nostris quoad effectum non differunt. D. 64. th. 42. n. 3. Non fit per epistolam. D. 78. th. 27. n. 3. Pœnalis sponsalibus addi nequit. D. 11. th. 59. D. 113. th. 11. n. 4. 5. Quæ sit? D. 11. th. 70. n. 4. D. 113. th. 11. n. 4. Valet inter mercatores alteri facta & acquiritur tertio actio. D. 100. th. 121. Si impersonaliter concepta, v. gr. dabis, dabitur, tamen valet. D. 19. th. 53. Pœnalis in eum casum, si quis luserit, facta est valida. D. 42. th. 8. Sine causa facta ipso jure valet, & actionem producit, sed eliditur exceptione. D. 118. th. 45. D. 106. concl. 46. Contracta, quoties solennitas interrogationis & subsecutæ responsionis intervenit. D. 107. th. 11. num. 8. An per nuncium fieri possit? th. 31. n. 4. 5. Pœnalis a conditione incipere potest. D. 113. thes. 40. n. 1. seqq. Modo de hac paciscentium voluntate & intentione, quod promissoris coercendi gratia aliquid promittere voluerint, constet. th. 41. n. 1. Vel ex pœnæ vocabulo, vel aliunde ex aliis circumstantiis. n. 2. 3. 4. Alias stipulatio non est pœnalis sed simplex conditionalis. th. 42. Pœnalis si pœnam in casum pœnitentiæ quis stipulatus, pœnitentiam non excludit, pœna tamen a pœnitente promissa petitur. th. 43. n. 8. Pœnalis pactum nudum non nudum minime reddit. ib. Ita facta, me heredem scribere, & nisi feceris, centum dare spondes? tanquam contra bonos mores facta, utique est nulla. thes. 49. Quæ per se utilis est, per aliam inutilem non vitiatur. th. 56. n. 7. Ubi duplex est, posterior pœnalis & impossibilis priorem non vitiat. D. 139. th. 17. num. 23.

Stipulationis contractum muti celebrare ne-

nequeunt. th. 13. n. 11. Ad ſubſtantiam non requiritur numeratio realis. D. 142. ſ. 3. th. 10. n. 7.
ad Stipulationem præciſe verba requiruntur. D. 139. th. 13. n. 11. D. 164. th. 88.
Stipulatione pœnali an prior novetur obligatio ſ. promiſſio? Diſp. 113. th. 58. ſeqq.
in Stipulatione verborum, non vero interrogationis ac reſponſionis ſolennitas remiſſa eſt. D. 83. th. 7. n. 7.
Stipulationes prætoriæ perſonas deſiderant, & pignora regulariter reſpuunt. D. 125. c. 2. th. 18. n. 2. v. plura voc. Actio ex ſtipulatu. Condictio certi ex ſtipulatione.

STUDIOSUS.

Studioſus vendens libros ſuos infamis eſt infamia facti. D. 160. th. 7. n. 11.
Studioſi libros cremantis ad ſuſpendium condemnati exemplum. n. 10.
Studioſo licet fabrum, ſtudia turbantem, domo expellere. n. 12.
ad Studioſum miſſus nuncius in loco ſtudii perſonaliter arreſtari non poteſt. D. 123. th. 63. n. 7.
pro Studioſo ſimpliciter habendus eſt matriculæ inſcriptus, donec, qui contrarium aſſerit, id legitime probet. D. 160. th. 7. n. 1.
Studioſi redeuntes de novo pro immatriculatione aliquid ſolvere non tenentur. ib. Non immatriculati pro ſtudioſis an habeantur? n. 2. Qui nullam libris dant operam, & non vivunt ſecundum mores ſcholaſticos ſunt infames infamia facti. n. 8.
Studioſorum ſecuritas competit etiam illorum nunciis. D. 107. th. 63. num. 6. Libros an retinere quis poſſit ob debitum? D. 123. th. 24. n. 10. 11. In libris tacita hypotheca non conceditur, nec executio fieri poteſt. ib.
Studioſis abeuntibus jus matriculæ durat regulariter quinquennium. Diſp. 160. th. 7. n. 1.

STUDIUM.

Studiorum gratia legatum relictum, ſi legatarius a ſtudiis deſiſtat, reſtituendum. D. 97. th. 20. Sumptus an fratri inopi præſtandi veniant? D. 87. p. 2. m. 1. th. 25. n. 5.
Studiis operam dare an liceat die feriato? D. 138. c. 2. th. 3. n. 3. Aptiſſimum eſt tempus nocturnum. c. 3. art. 3. th. 2. num. 5.

STUPRATA.

Stuprata vi nec macula notatur. D. 141. thes. 34. Dicitur a quibusdam virgo. ibid.

STUPRATOR.

Stuprator in Ducatu Wurtemb. viduam non tenetur dotare, ſed virginem. D. 141. th. 35.
Stupratorem puellæ pater actione injuriarum convenire poteſt. D. 116. th. 98.

STUPRUM.

Stuprum quomodo puniatur? D. 64. th. 99. D. 65. th. 62. n. 1. Quomodo de Jure Electorali Saxonico? D. 65. th. 62. n. 2. De Jure Hamburgenſi? D. 64. th. 99. n. 2. 4. Meretrici non infertur. D. 65. th. 64. n. 1. Præſcribitur quoad pœnam quinquennio. D. 61. th. 15. Limitatur. n. 3. Attentatum Jure Carolino arbitrarie punitur. D. 69. th. 20. n. 1. Quomodo de Jure Wurtembergico? num. 2. ſeqq. Violentum paſſa, quod avertere potuiſſet pecunia data, non omni caret macula. D. 33. th. 3.
ob Stuprum damnati laborant infamia juris. D. 31. th. 9. D. 54. th. 3. D. 118. th. 5. Nobilitatem amittunt. D. 118. thes. 5.

STYLUS.

Stylus quoties infringitur, non valet id,

quod agitur. D. 78. th. 34. n. 5. Judicii & curiæ pro lege est servandus. D. 94. th. 34. n. 3.

SUBDITUS.

Subditus, si alicujus loci sint plures subordinati superiores, est certo respectu mediatus & immediatus. D. 72. th. 48. & thes. 50. n. 172. An fiat Princeps vel alius Status Imperii in alterius territorio vel municipio domicilium constituens? thes. 50. n. 170. Quid si sit nobilis immediatus? num. 171. Verus est, qui domicilium constituit, licet non præstiterit juramentum. th. 51. n. 175. Multo strictius obligatur suo Principi, quam vasallus. th. 53. num. 184. Communis censetur, qui in territorio communi habitat. D. 159. c. 9. th. 2. n. 3. Ratione subjectionis ab alio conventus an possit nominare dominum? D. 106. thes. 14. n. 4. In causis, ubi Reip. periculum imminet, denunciandis, nuncium mittere potest & tenetur. D. 107. th. 16. n. 3.

Subdito utrum contra præscriptum legis, si ea in certo casu publicum bonum impediat, agere fas sit? D. 165. th. 104.

Subditum facit domicilium. D. 72. th. 50. Non facit feudum vel officium. th. 53.

Subditi an ad operas nocturnas domino teneantur? D. 138. c. 3. art. 3. th. 2. num. 8.

Subditorum bona si jure repressalium ultra debiti quantitatem capta fuerint, residuum est restituendum. D. 122. th. 16. n. 8. An hoc sit licitum? ibid. Interest non habere plures dominos. D. 159. c. 10. th. 10. n. 4.

Subditis oppressis omnibus fas est auxilium superioris requirere. D. 167. th. 7. num. 4.

SUBHASTATIO.

Subhastatio est optimum remedium fraudibus circa rerum distractionem, occurrentibus obviandi. D. 7. th. 27. n. 2. Necessaria quandoque est in alienatione rerum immobilium. n. 2. 3. Quando in pignoris distractione requiratur? D. 66. th. 87. n. 3. Facienda diebus nefastis. th. 88. Secus de Jure Wurtembergico. n. 2.

contra Subhastationem an succurratur minori? D. 100. th. 332.

in Subhastatione tempora licitationum arbitraria sunt. D. 66. th. 88. num. 3. seqq. An liberetur per licitatorem secundum primus? Disp. 100. thes. 331. Publica an locum habeat L. 2. C. de resc. vend. th. 330.

SUBJECTIO.

Subjectionem probat comparitio *auf denen Landtægen*. D. 159. c. 6. th. 14. num. 2. An arguat, si quis alienis legibus, quatenus suis constitutionibus repugnant, in suo territorio uti permiserit? D. 165. th. 113.

SUBSCRIPTIO.

Subscriptio & sigillum fidem habet publicam. D. 159. c. 9. th. 13. n. 2. Sine sigillo idem operatur, quod subscriptio cum sigillo. D. 66. th. 26. n. 1. Vel sigilli appositio consensum inducit. th. 55. n. 2. Totam scripturam repræsentat, tantumque operatur quam holographum. D. 139. th. 13. n. 5.

Subscriptionis vim habet sigillatio. D. 134. th. 27. num. 2. Limitatur. num. 3.

Subscribere idem est, quod consentire. D. 139. thes. 13. n. 5.

Subscribens totam scripturam approbasse censetur. ibid. Limitatur. ib. Præsumitur fateri omnia, quæ in scriptis continentur. Disp. 35. thes. 43. num. 4. D. 78. thes. 35. num. 10. D. 83. th. 11. num. 2. Licet quis se generaliter subscripserit. D. 35. th. 43. num. 5.

SUB-

SUBSISTERE.

verbum, Subſiſtere, quid in jure denotet? Diſp. 104. p. 1. cap. 2. theſ. 6. num. 2.

SUBSTITUERE.

Subſtituit pater filio pupillariter ad annum quartum-decimum. Diſp. 138. cap. 3. art. 7. theſ. 4. num. 8.

Subſtituente vulgariter fratre filio ſuo heredi fratres ſuos, germani prius ſubſtituti videntur. D. 87. p. 2. m. 2. th. 7. numer. 3. ſeqq. Limitatur. num. 10.

Subſtitui poteſt exheredatis pupillariter. Diſp. 19. theſ. 40.

Subſtitutus Subſtituto etiam eſt ſubſtitutus inſtituto. Diſp. 116. th. 67. Si eſt vulgariter a patre extraneus filio, an hic vi tacitæ pupillaris ſubſtitutionis excludat fratrem pupilli defuncti? D. 87. p. 2. m. 2. th. 12.

Subſtituti ſi ſunt heredi ſuo fratres, eorumque liberi ſub nomine collectivo, & antequam caſus ſubſtitutionis eveniret, alter ex fratribus, relictis liberis, diem obiret, an ſuperſtes liberos prædefuncti a ſucceſſione excludere debeat? Diſp. 70. theſ. 27. 28.

Subſtitutis ſibi invicem heredibus inſtitutis filiis primi & ſecundi matrimonii a patre, heredi deficienti fratres conſanguinei & germani ſubſtituti videntur. D. 87. p. 2. m. 2. theſ. 9.

SUBSTITUTIO.

Subſtitutio pupillaris in filiis uſque ad XIV. in filiabus vero uſque ad XII. ætatis annum durat. D. 68. p. 3. th. 24. Jure Wurtembergico terminus eſt in utriſque XVI. ætatis annus, naturaliter computatus. n. 2. Pupillaris tacita excludit matrem. th. 25. n. 2. Contrarium in praxi & jure Wurtembergico receptum eſt. n. 2. 3. Etiam hodie, ſi frater pupilli germanus vel conſanguineus ſubſtitutus eſt. D. 87. p. 2. m. 2. th. 10. Secus ſi frater teſtatoris ſit ſubſtitutus, qui matrem pupilli de praxi non excludit. th. 11. Limitatur. n. 4. Ubi ſubſtituta eſt pia cauſa pro exoneratione conſcientiæ, matrem pupilli excludit. D. 70. c. 5. th. 2. n. 9. & th. 3. n. 5. 6. 7. Excludit fratrem pupilli, licet ſubſtitutus ſit minus favorabilis ac dilectus. th. 3. n. 7. Expreſſa matrem excludit etiam a petitione legitimæ. D. 68. p. 3. th. 26. num. 1. D. 65. th. 47. n. 1. Contrarium obſervatur in Jure Saxonico & Wurtemb. ib. Tota dependet ex voluntate & affectione patris ſubſtituentis. D. 87. p. 2. m. 2. th. 9. n. 5. Si facta a patre fratribus germanis & conſanguineis inter ſe invicem, heredi impuberi decedenti fratres germani & conſanguinei ſubſtituti cenſentur. th. 8. Non fit a matre. D. 68. p. 3. th. 27. Jure Wurtembergico fieri poteſt in bonis ab illa profectis, & deficiente ſubſtitutione aſcendentium paternæ lineæ. n. 2. 3. Ut & exemplaris nec hodie in deſuetudinem abierunt. D. 87. p. 2. m. 2. th. 13. n. 9. Facta a patre filio ſuo, ſubſiſtit, licet teſtamentum patris impugnatum ſit. th. 27. n. 6. 7. Exemplaris ſubſiſtit, ſi contineat ſubſtitutum vel unum ex furioſi deſcendentibus, vel his deficientibus ejus germanos vel conſanguineos fratres. D. 68. p. 3. th. 28. n. 1. D. 87. p. 2. m. 2. th. 13. Jure Wurtemberg. omnes deſcendentes ſubſtitui debent. D. 68. p. 3. th. 28. n. 2. 3. Si eſt facta a matre, fratres uterini etiam ſubſtitui poſſunt. D. 87. p. 2. m. 2. th. 13. n. 4. ſeqq. Subſiſtit, ſi vel unius frater aut ſoror mente capto ſubſtituta ſit. p. 2. m. 2. th. 14. & p. 1. th. 11. n. 14. Licet ſubſtitutus frater ſit conſanguineus & adſint germani. p. 2. m. 2. th. 14. n. 2. ſeqq. Nulla eſt, ſi mente capto extraneus fratre præterito,

rito, ſubſtitutus ſit. n. 7. Ampliatur. n. 8. Suſtinetur reſpectu perſonæ teſtatori dilectæ, deficiente licet inſtitutione. D. 70. c. 3. th. 2. n. 2. Si facta eſt a prorſus extraneo, ſpecialiter nominatus ſimpliciter præferendus eſt vocatis ſub nomine collectivo. c. 4. th. 8. n. 6. Limitatur. num. 7. Liberorum naturalium facta filio legitimo in caſu deficientium maſculorum legitimorum intelligenda eſt de liberis naturalibus maſculis, non de fœminis. c. 5. th. 8. n. 3.

SUCCEDERE.

non Succedit Collegium Doctorum, Doctore ſine herede decedente. D. 85. c. 3. th. 16. n. 4.

a Succedendi jure ex ſtatuto ad collationem non valet conſequentia. Diſp. 77. p. 2. reſol. 1. n. 80.

de Succedendo pacta affirmativa ſunt invalida. D. 68. p. 3. th. 17. Niſi inter milites & armorum fratres. D. 87. p. 1. thes. 6. n. 8. 9. Pacta valent moribus noſtris inter perſonas illuſtres. D. 64. th. 81. n. 3. D. 87. p. 1. th. 6. n. 10. Et Jure Wurtembergico inter conjuges. D. 68. p. 3. th. 17. n. 3.

SUCCESSIO.

Succeſſio nulla eſt affinitatis jure. D. 5. diſs. 2. th. 40. n. 3. Legitima defertur ſecundum leges territorii, in quo defunctus, licet alibi mortuus, & bona immobilia extra illud territorium habuerit, domicilium habuit. D. 72. th. 51. n. 179. Quid ſi fuerit poſſeſſor domus privilegiatæ, *eines Freyhauſes?* n. eod. Vel ſi quis duobus in locis domicilium habuerit? th. 57. n. 207. Ab inteſtato non eſt inter fratres conventionales ſeu juratos. D. 87. p. 1. th. 6. num. 7. Inter fratres ſpirituales, licet omnes reliqui deficiant heredes. th. 8. n. 6. Inter fratres naturales, qui eundem habuerunt patrem illegitimum. p. 2. m. 2. th. 20. n. 3. & thes. 51. n. 7. Ab inteſtato etiam in rebus ſua natura mobilibus, ad certum tamen locum perpetui uſus gratia deſtinatis, fieri debet ſecundum ſtatuta & jura loci, ad quem deſtinatæ ſunt. Diſp. 54. th. 38. Licet mortis tempore ſecuritatis cauſa alibi reperiantur. ib. Tam lata eſt, ut & fœminæ in allodialibus ad territorium admittantur. D. 159. c. 4. th. 19. num. 4. Omnis dormit, ubi jus primogenituræ viget. th. 20. n. 1.

Succeſſionis legitimæ omnes extra matrimonium nati incapaces in Gallia habentur. D. 87. p. 2. m. 2. th. 53. n. 9. Legitimæ ad effectum non ſufficit aliqua cognatio, niſi ob illam lex hereditatem quoque deferat. th. 51. n. 6. Ob ſpem conſanguinei tutelam ſuſcipere coguntur. D. 5. diſs. 2. th. 40. n. 2.

ad Succeſſionem vel hereditatem defuncti ſtatutum admittens conjuges ſuperſtites cum illius liberis, ſtrictiſſime accipiendum eſt. Diſp. 77. p. 2. reſol. 1. num. 79.

in Succeſſione pupilli defuncti an tutor dativus tanquam extranea perſona, non extantibus cognatis, vel agnatis, fiſco præferatur? D. 166. th. 171. Mobilium ſtatuta domicilii attenduntur. Diſp. 116. thes. 82. Licet defunctus alibi mortuus. ib.

Succeſſiones inteſtati an potiſſimum dependeant a dilectione & beneficentia defunctorum? D. 70. c. 1. th. 2. & ſeqq. Ab inteſtato, licet ex legis diſpoſitione maxime dependeant, non tamen hic dilectio & benignitas defunctorum excluditur. th. 9. Profeſſorum, Principum & Aularum officialium ſecundum Magiſtratus oppidani ſtatuta ſingularia non deferuntur. D. 72. th. 58. n. 210.

SUCCESSIO ASCENDENTIUM.

Successionem in bonis liberorum patri leges deferunt. D. 109. th. 30.
ad Successionem fratris defuncti fratres naturales tantum cum matre nunquam concurrunt. D. 87. p. 2. m. 2. th. 52. num. 18.
a Successione Jure Saxonico ascendentes excludunt fratres. th. 38. An de Jure Lubeccensi excludant fratres? n. 4.
in Successione fratribus consanguineis & uterinis præferuntur ascendentes. th. 36. Cum germanis vero succedunt in capita. n. 2. Ampliatur. n. 3. seqq.
Succedit mater deficientibus descendentibus, una cum patre filio suo, & avum excludit paternum. Disp. 140. th. 35. num. 4.
Succedunt novo jure, si filius defunctus, nullis relictis liberis, pater, mater & frater ejus ex utroque latere junctus, simul pro portionibus virilibus, nullo reservato patri usufructu. th. 24. n. 1. Parentes una cum fratribus defuncti germanis, liberis, qui a parentibus portionem bonorum acceperunt, & hereditati renunciarunt, prædefunctis. D. 64. th. 87. n. 1. Jure Hamburg. hoc in casu fratres germani excludunt parentes. n. 2. 3. Cum ascendentibus in capita defunctorum fratres & sorores germani. thes. 86. n. 1. Secus de Jure Saxonico & Hamburg. num. 2. 3. Limitatur. n. 4. Simul cum fratribus & sororibus germanis avus & avia. th. 88. Secus de Jure Saxon. & Hamburg. n. 2. 3. Fratres vero consanguineos & uterinos excludunt avus & avia. th. 89. Jure Hamburg. simul in capita admittuntur. n. 2. Jure Lubeccensi avus excluditur a fratre consanguineo. n. 3. Ascendentes una cum fratribus & germanorum filiis vel filiabus in stirpes. D. 87. p. 2. m. 2. th. 36. n. 8.
non Succedunt ascendentes in feudis. D. 64. th. 88. n. 3. D. 87. p. 2. m. 2. th. 35. n. 3. Quandoque tamen ad successionem feudalem admittuntur, si scilicet pater in gratiam filii sui &c. feudum paternum domino refutaverit. D. 87. p. 2. m. 2. th. 37.

SUCCESSIO DESCENDENTIUM.

Descendentes succedunt parentibus ab intestato prædefunctis æqualiter. D. 68. p. 4. th. 13. num. 1. Secus de Jure Wurtemberg. n. 2. 3. Merito defuncti fratribus præferuntur. D. 87. p. 2. m. 2. th. 34. Per Rescriptum Principis legitimati Jure Wurtemberg. soli patri succedunt, & hic vice versa. th. 50. n. 11. Spurii non succedunt matri illustri, legitimos liberos habenti. D. 88. th. 18. n. 8.

SUCCESSIO COLLATERALIUM.

in Successione Collateralium illi, qui ab intestato succedunt, suas portiones pleno jure consequuntur. D. 68. p. 4. th. 7. Secus si de Jure Wurtemb. cum conjuge superstite succedant. num. 2. Quod & observatur Statuto Norimbergensi. n. 3. Et jure Marchico Brandenburgico. ibid. Deficientibus ascendentibus & descendentibus collaterales succedere possunt in infinitum. th. 20. In praxi & de Jure Wurtemb. succedunt tantum usque ad 10. gradum. n. 3. 4. Fratrum prædefunctorum liberi soli cum ascendentibus non admittuntur. th. 16. n. 1. Secus de praxi, quoad filios, non vero quoad nepotes. D. 87. p. 2. m. 2. th. 36. n. 10. 12. Et Jure Wurtembergico. D. 68. p. 4. th. 16. n. 3. & D. 87. p. 2. m. 2. th. 36. n. 11. Primo loco vocantur fratres. D. 87. p. 2. m. 2. th. 39. Etiam in feudis. n. 2. seqq. Duplicitas vinculi ultra fratres eorumque liberos non obser-

ſervatur, nec repræſentatio locum habet. D. 68. p. 4. th. 17. n. 1. D. 87. p. 2. m. 2. th. 36. n. 12. &c. thes. 45. n. 10. Fratres germani excludunt conſanguineos & uterinos. Diſp. 87. p. 2. m. 2. th. 40. Quid de Jure Saxonico? n. 3. ſeqq. Stante ſtatuto, ſorores & fœminas exiſtentibus agnatis, excludente, conſanguinei fratres nihilominus per germanos excluduntur. th. 42. Ampliatur. num. 10. ſeqq. Frater germanus dicitur gradu prior conſanguineo. n. 13. Fratres ab uno tantum latere conjuncti illorumque liberi, nepotes fratrum ex duobus lateribus conjunctorum excludunt. D. 68. p. 4. th. 17. D. 87. p. 2. m. 2. th. 45. n. 11. 12. Secus de jure Wurtembergico & Palatino. ib. Fratrum germanorum nepotes cum aliis lineæ collateralis cognatis concurrentes nulla gaudent, etiam de Jure Wurtembergico, prærogativa. D. 165. p. 4. thes. 14. n. 6. Fratrum germanorum filii cum defuncti fratribus jure repræſentationis in ſtirpes admittuntur. D. 65. th. 49. n. 1. D. 87. p. 2. m. 2. th. 43. Jure Elect. Saxon. jus repræſentationis locum non habet, quoad bona allodialia. D. 65. th. 49. n. 2. D. 87. p. 2. m. 2. th. 43. n. 3. 4. Fratrum ex uno latere junctorum filii excludunt defuncti patruum & amitam. D. 65. th. 50. num. 1. Secus de Jure Elect. Saxon. n. 2. D. 87. p. 2. m. 2. th. 45. n. 9. Fratrum utrinque conjunctorum filii fratres ex uno duntaxat latere junctos excludunt. Diſp. 65. th. 51. n. 1. Jure Elect. Saxon. hi ſimul admittuntur. num. 2. 3. Admittuntur fratrum prædefunctorum liberi cum defuncti fratribus, licet parentum ſuorum hereditatem repudiaverint. D. 87. p. 2. m. 2. thes. 43. n. 6. Nec quoad parentes defuncto debuerunt, ſolvere tenentur. n. 7. Soli fratrum germanorum prædefunctorum filii patruo germano ſuccedere poſſunt in capita, excluſis conſanguineis & uterinis. th. 44. Quod & in ſucceſſione feudali quoad modum ſuccedendi obtinet. n. 8. Frater defuncti germanus, exiſtente alterius fratris prædefuncti filio unico, non poteſt repudiare hereditatem fratris defuncti eum in finem, ut poſtea ejus liberi cum fratris filio unico ſuccedant. thes. 45. Fratre germano cum conſanguineo concurrente & illo repudiante hereditatem, repudiantis liberi ex ſucceſſorio edicto admittuntur. n. 6. Fratres conſanguinei & uterini cum fratrum germanorum filiis de Jure Saxonico ſimul in capita ſuccedunt. n. 7. Limitatur. n. 8. Deficientibus germanis & illorum filiis, ſuccedunt ſine diſtinctione bonorum conſanguinei & uterini. th. 46. Jure Saxon. conſanguinei & uterini fratrum prædefunctorum ex uno latere junctorum liberos excludunt. th. 46. num. 9. Quoad fraternam ſucceſſionem nulla habetur ſexus ratio. thes. 47. Limitatur. n. 3. 4. 5. Quippe quæ naturalem habet originem. th. 24. n. 5. Fœminæ ſæpius per ſtatuta, exiſtentibus maſculis, a fraterna & paterna hereditate excluduntur. th. 48. Sororibus germanis vi ſtatuti excluſis, earum portiones accreſcunt fratri germano, cum matre fratri ſuo defuncto ſuccedenti. num. 4. Soror per fratrem ſemel excluſa, non ſemper excluſa manet. n. 6. ſeqq. Exiſtente ſtatuto, quo hereditas ſolis defuncti fratribus, remotis ſororibus, defertur, illud locum non habet in ſororis hereditate. n. 10. ſeqq. Ubi ſorores cum fratribus non admittuntur, ibi nec prædefunctorum fratrum filiæ ſuccedere poſſunt. thes. 49. n. 4. 5. 6. In rebus utenſilibus ſorores fratres excludunt in foro Saxonico. n. 6. Legitimatus per oblationem curiæ fratri,

ex parte patris sibi juncto, non succedit. thes. 50. n. 7. 8. An succedendi jus habeant cognatis & collateralibus in linea paterna, fratres, per Rescriptum Principis legitimati? num. 9. 10. Fratres naturales & spurii ex eodem patre, sed diversis matribus geniti, sibi invicem non succedunt. th. 51. Fratres legitimi & naturales fratribus suis naturalibus, a patre tantum junctis, ab intestato non succedunt. num. 7. seqq. Fratres naturales & spurii ex eadem matre nati sibi invicem, ut & fratribus uterinis, succedunt. th. 52. Ampliatur. num. 2. seqq. Si defunctus reliquerit fratrem naturalem uterinum, & fratres legitimos, an hi naturali indistincte præferantur? n. 5. seqq. In linea materna legitimi vulgo quæsitos non excludunt. n. 7. seqq. Ampliatur. n. 10. seqq. Jure Wurtemberg. fratres naturales, qui eundem patrem & eandem matrem habuerunt, fratres uterinos a successione fraterna excludunt. num. 17. Fratres ex damnato coitu nati successionis fraternæ, tam ratione conjunctionis paternæ, quam maternæ, incapaces sunt. thes. 53. Fratres arrogati vel adoptati ab ascendente fratribus suis ab intestato non succedunt. th. 54. Secus in adoptatis ab extraneo. num. 12. Fratres uniti sibi invicem non succedunt. th. 54. n. 15.

SUCCESSIO CONJUGUM.

Inter Conjuges valent moribus nostris pacta affirmativa de succedendo. D. 68. p. 3. th. 17. n. 3. De Jure Saxon. Elector. valent, si vel insinuata, vel coram V. testibus facta. D. 65. th. 43. n. 2. Quomodo in foro Wurtembergico rite sint facienda? D. 75. th. 16. n. 2. 3.

ut Conjux defuncto ex pacto vel statuto succedere possit, sufficit matrimonium per sacerdotalem benedictionem esse contractum. D. 68. p. 4. th. 1. D. 65. th. 52. n. 1. Jus Wurtemberg. requirit matrimonium thalami conscensione, non vero carnali concubitu consummatum. ib. Quod & aliis locis observatur. ibid. & D. 65. th. 51. n. 2.

Conjux conjugi tunc demum succedit, si nulli extent liberi, parentes aut cognati. D. 68. p. 4. th. 6. D. 64. th. 84. n. 1. 6. Vel si defunctus sit locuples, superstes vero pauper. D. 68. p. 4. th. 6. num. 3. Alius modus succedendi Jure Wurtemberg. introductus est. n. 4. 5. Ut & aliorum locorum statutis. n. 6. D. 64. thes. 84. n. 2. seqq. Ex priori matrimonio liberos habens conjugi plus relinquere non potest, quam reliquit uni ex liberis. D. 74. th. 25. n. 3.

Uxor quando jure civili marito succedat? D. 65. th. 53. Quid de Jure Saxonico? n. 2. Egens, & indotata, licet divitem habeat fratrem, ex defuncti mariti locupletis bonis de jure quartam petere potest. D. 87. p. 2. m. 1. th. 23. n. 22. seqq.

Uxori defunctæ ab intestato maritus jure civili non succedit, nec dotem lucratur. D. 65. th. 54. Succedit maritus de Jure Saxonico in omnia bona mobilia. n. 2. D. 61. th. 17. n. 7. Et retinet dona die nuptiarum oblata. D. 65. thes. 54. n. 3. Quamvis hoc secus sit de jure communi. n. 4.

SUCCESSIO FEUDALIS.

Feudo alicui pro se & liberis suis ac fratre suo dato, ita ut ipse sine liberis decederet, frater ejus feudum accipere deberet, fratre ante primum acquirentem præmoriente, ejus liberi in eo non succedunt. D. 87. p. 1. th. 10. n. 12. 13.

in Feudo non succedunt jure feudali communi clerici & monachi. D. 65. th. 55. num. 1. Jure Elector. Saxon. hodie succedunt Clerici, Canonici & aliæ personæ ecclesiasticæ. n. 2. Ut & equites

quites ſacrorum ordinum. n. 3. Non ſuccedunt aſcendentes. D. 64. th. 88. num. 3. D. 87. p. 2. m. 2. th. 35. n. 2. Quandoque tamen ſuccedunt, ſi ſcilicet pater in gratiam filii ſui &c. Feudum paternum domino refutaverit. D. 87. p. 2. m. 2. th. 37. Q. c. cum patre vel avo, fratris vaſalli defuncti germani ſimul admittuntur. num. 3. ſeqq. Fratres, ſi ſcilicet eſt novum. thes. 39. n. 4. Ampliatur & limitatur. n. 5. 6. Antiquo primo loco ex collateralibus ſuccedunt fratres, a primo acquirente deſcendentes. thes. 39. Fratres Jure Saxon. ſibi invicem non ſuccedunt, niſi fuerint ſimultanee inveſtiti. num. 8. 9. Sola agnatio, non vero vinculorum duplicitas conſideratur. th. 41. Cum germanis admittuntur conſanguinei. n. 2. Frater uterinus tam per germanum, quam conſanguineum regulariter excluditur. num. 5. Fratres adoptati non ſuccedunt. th. 54. n. 13. Legitimati per ſubſequens matrimonium ſuccedunt. th. 50. n. 4. Ampliatur. ib.

SUCCESSIO FISCI.

Fiſcus excluditur a ſucceſſione, ubicunque adſunt, qui cognationem probare poſſunt. D. 68. p. 4. th. 20. num. 2. D. 85. c. 3. th. 15. Ad ſucceſſionem de praxi & Jure Wirtembergico ſtatim admittitur, quando collaterales uſque in X. gradu deficiunt. D. 68. p. 4. th. 20. n. 3. 4. Peregrino, habenti heredem, non ſuccedit. D. 85. c. 3. th. 16. Secus eſt in Gallia, quoad non mercatores. num. 2. A quocunque ſucceſſore, etiam a collegiis licitis excluditur. num. 3. 4. Cujus loci ſuccedat, defuncto diverſis in provinciis bona habente? num. 5. Filio, occidendo patrem, vel fratre fratrem, pro portione, ad occidentem ſpectante, cum reliquis ejusdem fratribus occiſo ſuccedit. th. 18. Non ſuccedit, herede indigno, qui ſubſtitutum ex teſtamento habet, non adeunte hereditatem. num. 6.

Fiſco an tutor dativus tanquam perſona extranea, non extantibus cognatis vel agnatis, in ſucceſſione pupilli defuncti præferatur? Diſp. 166. theſ. 171.

SUCCESSIONIS RENUNCIATIO.

Non excluditur a parentum hereditate filia ob dotem acceptam, licet, dote accepta, expreſſe illi renunciaverit. D. 64. th. 81. num. 1. Jure Hamburg. filia, dote accepta, præſentibus duobus cognatis, contenta, ab hereditate paterna excluditur. num. 2. 5.

Renunciare jurato poteſt filia, accipiens dotem, futuræ parentum ſucceſſioni, ſcil. de Jure Canonico. num. 4.

Si Renunciet hereditati paternæ filia in favorem fratrum, an ea renunciatio proficiat tantum fratribus utrinque conjunctis, an vero & conſanguineis? D. 70. c. 5. th. 7. num. 2. ſeqq.

Sorores dotatæ quandoque ſponte in favorem familiæ renunciant hereditatibus paternis & fraternis. D. 87. p. 2. m. 2. th. 49.

SUCCESSOR.

Succeſſor non comprehenditur, quoties fit diſpoſitio ſub nomine appellativo ex certa affectione. D. 10. th. 42. num. 14.

Succeſſores univerſales & ſingulares quinam? D. 136. th. 8. num. 1. 2. Singulares in jure quot ſint? Diſp. 156. §. 1. th. 29. D. 136. th. 9. n. 1. Singulares locationi ab anteceſſoribus contractæ regulariter ſtare non tenentur. D. 156. §. 1. th. 60. 64. Limitatur. th. 65. ſeqq.

SUCCESSORIUM EDICTUM.

Succeſſorium edictum locum habet, filio abſtinente vel repudiante patris hereditatem. D. 73. th. 19. num. 3. Locum

cum habet in querela inofficiosi testamenti inter personas diversi, sed non ejusdem ordinis. Disp. 36. th. 4. D. 87. p. 2. m. 2. th. 21. num. 6. 7. Non admittitur, ubi jus accrescendi locum non habet. D. 87. p. 2. m. 2. th. 45. num. 5.

SUFFRAGIUM.

Suffragium quid? D. 108. th. 5. num. 6. Quomodo differat a palmario advocatorum? num. 6. 7.

Suffragii jus in comitiis condomini communi nomine exercent. Disp. 159. c. 9. th. 16. num. 1. Commune potest manere diviso territorio. th. 16. num. 2.

SUMMA.

Summa major naturaliter & arithmetice continet minorem. D. 10. th. 26. n. 3. Sed non semper civiliter & intentionaliter. ibid.

SUMPTUS.

Sumptus bibales, *Wein oder Leut Kauff*, differunt ab arrha. D. 11. th. 87. Is, qui a contractu recedit, refundere debet. numer. 4. Studiorum collationi non subjacent. D. 116. th. 80. Qui adhuc debentur, ex communi hereditate sumi possunt. ib. Funeris expressam & qualificatam hypothecam habentibus praeferuntur. D. 101. th. 24. In sepulturam factae an eodem privilegio gaudeant? th. 24. Aut in curationem factae? thes. 25.

Sumptibus funerum quae annumerentur? Disp. 116. thes. 30.

SUPERFICIARIUS.

Superficiarius an rei dominum nominare possit? D. 106. th. 8. Res superficiarias oppignorare potest, etiam pro debito, rei pretium excedente. D. 158. tit. 1. th. 37. num. 4. Quid de Jure Saxonico & Wirtembergico? ibid.

SUPERFICIES.

Superficiei jus quomodo cum dominio directo consolidetur? Disp. 56. thes. 40.

SUPERIORITAS TERRITORIALIS.

Superioritas territor. omnia majestatica jura includit. D. 159. c. 3. th. 4. num. 2. Et regalia differunt ut totum & pars. num. 3. Et jurisdictio cum territorio transit ad successores. c. 5. th. 1. n. 4. Est totum potestativum. c. 6. th. 6. n. 3. Ubi est, ibi est merum imperium. th. 15. num. 2. Non est praescriptibilis, quatenus? Disp. 165. thes. 115.

Superioritatis territor. jus Comitum &c. a superioritatis jure Principum re ipsa non differt. D. 85. c. 2. th. 3. num. 2.

Jura & Regalia proprie differunt. Disp. 159. cap. 3. thes. 3. numer. 2. Jus dignitas dicitur regalis. num. 8. Et territorium habere est habere regalia. ib. Sub qualitate concesso territorio, quaenam jura concessa intelligantur? n. 10. Jus nec hodie certis LL. circumscriptum. c. 4. th. 3. num. 2. Origo in Imperio est antiquissima. n. 3. Jus exercens tertius in territorio, unico actu quasi possessionem illius juris acquirit. th. 13. num. 4. Potest praescribi. th. 14. num. 6. Per concessionem semel factam quaesitum auferri non potest. c. 5. th. 1. n. 5. Potentius in exercitio, quam supremum dominium. c. 7. th. 3. n. 3.

Superioritati territoriali non adhaeret simpliciter jus cudendae monetae. c. 6. th. 56. num. 4. Non tantum superior & inferior jurisdictio, sed & multa Regalia insunt. D. 6. th. 3. num. 4. Cohaeret jus aggratiandi. ibid.

Superioritatem territorialem habent status Imperii. ib. Habent Nobiles immediati. num. 5. D. 85. c. 2. th. 5. n. 3. ad Superioritatem territor. pertinet jus condendi leges. D. 159. c. 6. th. 7. n. 1. Spectat, quicquid auget aerarium. th. 36.

36. n. 4. Significandam præmittitur; *vvir sollen und vvollen.* c. 5. th. 5. n. 2.
Superioritate territor. gaudentes in eo, quod æqualem regalium dignitatem habeant, omnes æquiparantur. cap. 1. thes. 4. num. 4.
Superioritates duæ in uno territorio esse nequeunt. c. 7. th. 9. num. 2. v. Plura voc. *LandsObrigkeit.*

SUPPLICATIO.

in Supplicatione afferenda locum habet computatio naturalis. D. 138. cap. 3. art. 1. thes. 4. num. 2.

SUPPLICIUM.

Supplicium de aliquo lege divina irrogandum, si sine magno Reip. discrimine sumi non possit, quid Principi in h. c. faciendum? Disp. 165. thes. 110.
Supplicio mortis parricidium ex sola culpa etiam latissima commissum, nunquam punitur. D. 116. th. 111. Ultimo damnata mulier post partum XL. dies servanda. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 13.

SURROGATUM.

Surrogatum imitatur naturam ejus, in cujus locum surrogatur. D. 113. th. 29. n. 2.

SUSPECTUS.

Suspectus quando censeatur judex? vid. Judex. ut suspectus recusari nequit judex & actori & reo in eodem gradu conjunctus. D. 35. th. 3. An recusari possit judex, qui adversæ parti filium e baptismo suscepit? thes. 6.

SUSPENDERE.

Suspendendi jus, removendi & degradandi est jus superioritatis. Disp. 159. c. 6. thes. 79. num. 1.

SUSPICIO.

Suspicio mali etiam fugienda est. Disp. 78. thes. 12. Calumniæ si adest, nominanti juramentum calumniæ deferri vel nominatio rejici potest. D. 106. th. 10. n. 5.
Suspicionem præbet violentam admissi criminis mulctæ oblatio. D. 53. th. 24. Amovet, par affectionis causa. D. 35. thes. 3. Proditionis & criminis læsæ Majestatis incurrit, quicunque subditorum nuncium ad hostem mittit. D. 107. thes. 22. num. 3.
in Suspicionem delicti incidit eo ipso possessor, si apud aliquem res inveniatur furtiva. D. 106. thes. 1. num. 8. Ad quam evitandam authorem suum nominare debet. ibid.

SUTOR.

Sutores pro mercede rei elaboratæ res elaboratas retinent. Disp. 123. thes. 21. num. 2. Ampliatur. ibid.

SUUS.

Suus heres non est adoptatus ab extraneo, scilicet quoad modum succedendi. D. 88. th. 26. Hereditatem ad omnes suos successores transmittit. thes. 25.
Suitas sine patria potestate non existit. thes. 26. num. 4.

SYLVA.

Sylvam si alterutra conjugum pars haberet, quæ constante matrimonio sponte fructuosior facta, cui acquiratur hoc augmentum? D. 128. c. 4. th. 15. n. 3.

SYNDICATUS.

Syndicatum subire quid? D. 131. th. 11. n. 5.

SYNDICUS.

Syndicus in causa universitatis non admittitur cum cautione de rato. D. 18. th. 21. An nomine universitatis juramentum præstare possit? D. 10. th. 12. num. 4. D. 65. th. 14. n. 2. Constituitur vel legis dispositione, vel universitatis electione. D. 131. th. 17. Et quidem vel convocatis omnibus, vel per eos, qui uni-

universitatem repræsentant. th. 18. Si priori modo, requiritur 1. ut omnes convocentur. th. 19. Unus præteritus actum facit retractari. num. 1. Non vero absentes. n. 2. Non illi qui suffragandi jus non habent. num. 3. Non fœminæ. ibid. Limitatur. n. 4. Non pupilli. th. 20. num. 1. Non minores. num. 2. seqq. Limitatur. ibid. Quid in Saxonia? numer. 6. 2. Legitime, solenniter scil. & authoritate magistratus vel superioris vel senioris facta. th. 21. An Principis consensus sit necessarius? num. 2. 3. 4. Sufficit, si illa ex alia causa, vel etiam fortuito congregata. th. 22. Facienda ad locum tutum, publicum, consuetum. th. 23. Quando ad locum privatum? num. 3. Omnibus convocatis, sufficit duas partes ex tribus, aut amplius adesse. th. 24. & th. 26. num. 1. An duarum partium præsentia indistincte & præcise semper requiratur? th. 25. Quid si, duabus partibus recedentibus, tertia pars remaneat? th. 26. num. 2. Quid si, recedentibus quibusdam, remanentes majorem, sed non duas partes constituant? num. 3. Eligiter ab universitate convocata secundum plura consentientium vota. th. 27. numer. 1. Etsi major pars unius suffragio superet minorem. ib. An omnes præsentes vel major eorum pars consensum simul & in communi præstent? th. 28. Eligitur per Senatores, Consules & Consiliarios civitatum quando? th. 31. seqq. Quid si adsint tribuni plebis? th. 32. 33. 34. Quid in Ducatu Wirtembergico? thes. 35. Eligitur per Collegia universitatem repræsentantia. th. 29. 30. Non tantum per se, sed & alios. th. 36. Cujusmodi mandatarii munus, mutatis licet personis, non extinguitur. n. 2. Si uni fuerit mandatum, is se ipsum eligere nequit. th. 37. numer. 3. seqq. Licet in mandatis habeat, ut optimum de universitate eligeret, idque se facturum jurato promiserit, se autem meliorem neminem inveniat. thes. 38. Si duobus vel pluribus electio mandata, proprio voto quis sibi prodesse, & majora facere non potest. th. 39. An votum patris filio, aut filii patri, & fratris fratri prosit? thes. 40. An alium substituere possit? th. 49. 50. Eligendus est indigena ac civis potius, quam qui est de provincia vel plane extraneus. thes. 56. Limitatur. num. 3. 4. Constituitur ad lites universitatis. th. 57. 66. Non tantum præsentes, sed & futuras. th. 64. th. 79. n. 2. In dubio ad omnes, etiam futuras constitutus censetur. thes. 64. n. 4. Ad actiones non tantum civiles, sed & criminales exercendas. th. 58. n. 1. Ita ut criminales active exercere possit. num. 2. Et universitatem criminaliter ex delicto conventam defendere. th. 63. An h. c. mandatum speciale sit necessarium? n. 1. Vel agit, vel defendit universitatem. thes. 67. Ad omnes universitatis lites datus uno generali mandato, in omnibus causis originale vel vidimatum producere debet. th. 85. Quid si hoc omiserit? n. 2. Differt ab actore. thes. 64. th. 66. n. 2. A curatore universitatis. th. 66. n. 3. Ab oeconomo. n. 4. Ab advocato. n. 5. A procuratore. th. 52. 53. & th. 66. n. 6. A defensoribus civitatum. th. 66. n. 7. Ab ecdicis. n. 8. Ab apocrisiariis. n. 9. Esse potest quinam? th. 51. An solum jurisperitus? n. 2. An infamis? n. 3. 5. th. 52. n. 1. An nobilis salva dignitate? th. 51. n. 4. Non omnis qui procurator esse potest. th. 52. E. gr. minor. n. 2. seqq. Non omnis qui procurator esse nequit. th. 53. E. gr. Decurio. ib. Constitui potest etiam extraneus qui non est de corpore universitatis. D. 53. th. 35. D. 118. th. 6.

th. 6. Absque expresso principalis mandato in judicio non admittitur. D. 131. th. 72. num. 1. 2. th. 80. th. 82. n. 1. th. 83. n. 1. Personam suam mandato legitimat. thes. 73. n. 1. Quod in scripturam plerumque redigitur, & vocatur instrumentum syndicatus. num. 2. Quod instrumentum sæpissime in judiciis examinatur & discutitur, an pro legitimo & sufficienti habendum sit? th. 74. 75. In h. syndicatus instrumento subscriptio non est necessaria, sed absque illa, sigillo civitatis tantum signatum subsistit. thes. 76. Si universitas publico sigillo non instructa, subscriptio est necessaria. th. 77. n. 1. Si subscriptio necessaria, quorum nomina instrumento sint subscribenda, & an singulorum de universitate exprimenda? n. 2. seqq. Si in instrumento, universitatis sigillo munito, scriptum sit, per omnium civium vel partium duarum plurima vota syndicum esse electum, parti adversæ, hoc neganti, incumbit probatio. th. 77. n. 6. 7. An charta blanca, ab universitate subsignata vel subscripta, loco syndicatus sufficiat? thes. 78. Syndicatus instrumento quid inseratur? th. 79. Admittitur cum cautione rati, si instrumentum syndicatus aliquo vitio laboret. th. 82. num. 1. 2. Secus de Jure Saxonico. n. 3. Sufficiens mandatum habens non præstat cautionem de rato. n. 4. Fines mandati diligenter custodire, vel ea facere debet, quæ in propriis solet diligentissimus paterfamilias. thes. 86. & 95. Habet eandem potestatem, quam procurator cum libera. th. 86. n. 2. seqq. Absque speciali mandato, nomine universitatis, transigit super re dubia. n. 3. Modo de dubia lite constet. th. 87. n. 1. 2. Alias nec ejus juramento transactio confirmatur. n. 3. Universitatis, & superiorem non recognoscentis, & habentis authoritatem statuti faciendi, an possit singulorum civium bona obligare? thes. 87. n. 4. Absque speciali mandato nomine universitatis restitutionem petit. th. 88. n. 1. Limitatur in Syndico Collegii alicujus. n. 2. Juramentum defert. th. 89. n. 1. 2. Universitati delatum suscipere & ejus nomine præstare sine speciali mandato non potest. n. 3. Etiam de Jure Saxonico. n. 4. Post litem contestatam fit litis dominus. th. 91. n. 1. th. 93. num. 3. Omne damnum, dolo vel culpa datum, resarcire debet. thes. 91. n. 2. Etiam eo in casu, si sua culpa litem perdiderit, vel reus sit absolutus. n. 3. Post litem contestatam citandus. th. 93. n. 1. Sententia in ipsum concipienda. n. 2. 3. Secus hodie in Camera. n. 4. 5. Quid ante litem contestatam? n. 6. Ea agere debet, quæ implicite & per consequentiam mandata censentur. thes. 95. n. 2. Ad agendum datus, etiam defendere debet. n. 3. Litem susceptam ad finem perducere tenetur. n. 4. A sententia appellare, illamque prosequi. ib. Secus de Jure Canonico. ibid. Removeri sine causa non potest nisi ob crimen vel alium defectum. th. 99. n. 3. D. 53. thes. 36. Majore universitatis parte defuncta & litis reassumptione & novo syndicatus instrumento de jure opus non habet. D. 53. th. 36. D. 131. th. 99. n. 6. De praxi quid dicendum? ib. Actus retinere potest, salario non soluto. D. 131. th. 98. n. 4.

Syndici officium quibus modis solvatur & extinguatur? thes. 99. Etymologia. th. 10. Homonymia. th. 11. Synonymia. th. 12. Definitio. th. 13. Divisio. thes. 14. Constitutionis causa interius movens. th. 16. Exterius movens. n. 2. Officium est onerosum. th. 37. n. 4. 5. Publicum. th. 41. n. 2. Perpetuum. th. 99. n. 3. Non finitur, etsi major

pars constituentium in universitate esse desierit, & alii in eorum locum surrogati. D. 118. th. 6. Absque mandato gesta universitas ratihabere & sic retro confirmare potest. D. 131. th. 83. n. 1. Quæ ratihabitio non tantum ex verbis expressis, sed & aliis ex actibus colligitur. n. 2. 3. Falsi gesta universitas de Jure Camerali indistincte ratihabere potest. thes. 84. n. 1. 2. Aliàs tantum post sententiam latam in suum præjudicium. num. 3. seqq. Non vero adversarii. n. 7. seqq. Dolus & culpa nocent tantum universitati, quæ actionem eo nomine contra ipsum habet. th. 92. n. 1. Si ille solvendo non sit, quid juris? n. 2.

Syndico acquiritur, latâ sententiâ, quænam actio? th. 94. Annexa est dignitas. thes. 96. n. 1. 2. 3. Quæ major est in Syndico civitatum Imperialium. n. 4. Debetur salarium. th. 97. Licet præter ejus culpam eo anno nullam præstiterit operam. n. 3. Vel ante finitum annum decesserit. n. 4. 5. Vel nullum promissum sit. th. 98. n. 1. Qua actione petatur? n. 2. 3.

Syndicum falsum si judex legitimum pronuntiaverit, valent, quæ ab ipso gesta sunt. thes. 84. n. 11. Non constituunt socii. th. 6. Mercatores. D. 32. th. 14. Consules & Senatores sine tribunis plebis. D. 131. th. 32. n. 2. Limitatur. n. 3. Quid in Saxoniæ ditionibus? th. 34. privati. thes. 42. n. 3. 4. Constituunt omnes universitates, jure licitæ, & approbatæ. th. 42. Non tam ecclesiasticæ, quam civiles. ib.

ad Syndicum constituendum universitas invita compellitur. th. 16. n. 4. th. 3. n. 3. Non requiritur superioris decretum. thes. 34. n. 3. 4. An consensus eligendi requiratur, an vero sola sufficiat eligentis voluntas? thes. 41. An subditus, tale officium suscipere recusans, cogendus aut puniendus? num. 5. A procuratore argumentum an & quando procedat? th. 80. n. 3. D. 7. th. 22. num. 3.

per Syndicum in lite factas expensas si universitas solverit, videtur ejus acta ratificare. D. 131. th. 83. n. 3.

Syndici ut duo tresve constituantur, in magna universitate consultum est. th. 55. num. 1. 2. Si plures sint, in dubio omnes censentur in solidum constituti. num. 3.

Syndicos potius extraneos constituere debent monasteria & collegia clericorum. th. 56. n. 5.

T.

TABELLARIUS.

Tabellarius pecuniam ad alium transferendam retinens & consumens morte non punitur. D. 65. th. 69. n. 1. Quomodo de Jure Elector. Saxonico puniatur? n. 2.

TABERNA.

Taberna quid? D. 105. th. 7. num. 5. Et caupona quatenus distinguantur? ib.

TABERNARIUS.

Tabernarii inter viles & abjectas personas referuntur. D. 105. th. 6. n. 3.

Tabernariorum & macellariorum officium clerici de Jure Canon. exercere prohibentur. th. 10. n. 7.

TACERE.

Tacere medium est inter consentire & reprobare. D. 139. th. 13. n. 9.

Tacens & præsens an pro consentiente habeatur? D. 29. th. 1. D. 158. thes. 13. num. 9. Ex contumacia pro consentiente habetur. D. 139. thes. 13. n. 9. In judiciis ad adversarii allegationes illas fateri censetur. D. 55. th. 58. n. 5.

Maxi-

Maxime si jussus ad positiones non respondeat. n. 6. Et causa sit civilis, non criminalis. n. 7.
ut Tacita obligatio quoque nascatur extra id, quod expresse agitur, plerumque accidit. D. 9. th. 16. n. 3.
Tacitæ conventionis eadem est vis, quam expressæ. th. 15. n. 6.
Taciti & expressi quando idem judicium. D. 138. c. 2. th. 4. n. 5. D. 139. th. 5. num. 2.

TACITE.

Tacite quæ insunt, si expresse adjiciantur, nihil operatur. D. 11. th. 16. n. 3. D. 136. th. 23. n. 5.

TACITURNITAS.

Taciturnitas contradicere volentis est signum voluntatem declarans. D. 58. th. 11. n. 5. Et patientia quando inducant consensum? D. 78. th. 45. n. 3. 5.

TANTUM.

Tantum, verbum taxativum omnes causas non expressas excludit. D. 7. th. 30. n. 3. Excludit causas similes, in quibus par aut major ratio est. n. 5.

TAXATIVA.

Taxativa particula quando aliquid operetur? D. 103. c. 2. th. 10. n. 3.

TEGULA.

Tegulæ, tegendi gratia allatæ, ædificiis vero nondum impositæ, ædium non sunt. D. 155. §. 1. th. 27. n. 5.

TELONIUM.

Telonia, gabellas, & vectigalia qui defraudant, vias inusitatas ambulando, res eorum committuntur. Disp. 116. thes. 83.

TEMPESTAS.

Tempestate coorta, qui, laborante navi, levandæ ejus causa, merces alienas in mare ejicit, nulla tenetur actione. D. 47. th. 3. Quid si dolo vel culpa id fecerit? ibid.

TEMPUS.

Tempus quid? D. 138. c. 2. thes. 1. n. 1. seqq. Non est nisi instans. n. 2. Interdum ex ipsa rei natura venit, & tacite inesse intelligitur. n. 4. Censentur partes tacita conventione comprehendisse. n. 5. Inducitur & constituitur a lege. n. 6. A statuto, jure scripto vel non scripto. n. 7. Ab homine. num. 8. Et vel a judice. n. 9. Vel a privatis. n. 10. Est vel legis. th. 2. n. 1. Vel hominis. n. 4. Hoc vel judiciale vel conventionale. ib. Præsens quid? num. 5. Futura non complectitur. n. 6. Limitatur. ib. Præteritum quid? n. 7. Neque præsens neque futurum comprehendit. n. 8. Limitatur. ibid. Continuum & utile quid? n. 10. Continuo continuum & continuo utile quid? n. 11. Secundum quid continuum & secundum quid utile quid? ib. Secundum quid utile & secundum quid continuum quid? ib. Feriatum quid? thes. 3. num. 1. Ad hoc citatus habet exceptionem feriarum. n. 2. Non feriatum s. juridicum quid? n. 4. In dubio præsumitur. ibid. Definitum s. limitatum quid? n. 5. Ad quod concessum quod est, ultra illud non extenditur. ib. Ad hoc qui se obligavit, ultra illud in obligatione retineri nequit. ib. Illimitatum quid? n. 6. Modicum quid? n. 7. Quomodo in jure accipiatur? D. 16. th. 35. An veniat in considerationem? D. 138. c. 2. th. 3. n. 8. Breve quid? n. 9. An denotet trinochium? D. 92. thes. 18. n. 2. Longum quid? D. 138. c. 2. th. 3. n. 10. Oblivionem rerum inducit. D. 61. th. 10. n. 7. Longissimum quid? D. 138. c. 2. th. 3. n. 11. Diuturnum quid? n. 12. Facit præsumi

omnia rite fuiſſe acta. n. eod. Perpetuum quid? n. 13. Immemoriale quid? n. 14. & c. 3. art. 7. th. 7. n. 4. Privilegii ac expreſſæ conceſſionis vim habet. D. 6. th. 3. n. 1. Quodnam temporis ſpatium requirat? ib. Quomodo computetur? D. 135. th. 9. num. 5. 6. Quomodo probetur? D. 138. c. 3. art. 7. th. 7. n. 5. Habet vim conſtituti, contractus, juſtæ cauſæ, privilegii, & juris pleniſſimi. n. 6. Æternum quid? D. 138. c. 2. th. 3. n. 15. Antiquum quid? thes. 4. n. 1. Facit præſumptionem omnia rite fuiſſe acta. n. 2. Hodiernum quid? n. 3. Tacitum quid? n. 4. Expreſſum quid? ib. Certum & incertum quid? n. 6. 7. Nocturnum & diurnum quid? n. 8. Privilegiatum & non privilegiatum ſ. commune quid? n. 9. Omnia mutat & in rebus permutandis vicem perſonæ gerit? D. 138. procem. n. 3. Quoties aliquod requiritur, nec definitur, judicis arbitrio relictum cenſetur. c. 2. thes. 1. n. 9. Legis magis excludit, quam hominis. th. 2. n. 2. Præciſe obſervandum eſt. n. 3. Statuti ſurrogatur in locum temporis a lege præfixi. th. 2. num. 3. Indefinite poſitum quouſque extendatur? thes. 3. n. 6. Computatur vel naturaliter vel civiliter. c. 3. art. 1. th. 4. D. 61. th. 19. n. 1. Quibus in cauſis? D. 138. c. 3. art. 1. th. 4. In omnibus negotiis regulariter naturaliter computatur. D. 61. thes. 19. n. 5. Eſt vel diei vel noctis. D. 138. c. 3. art. 3. th. 1. n. 1. Quoties ſimpliciter profertur, an annale ſpatium intelligatur? art. 7. thes. 2. n. 1. In præſcriptionibus de momento in momentum currit. D. 61. th. 19. n. 6. Negotio adjici poteſt varie. D. 139. th. 16. n. 2. ſeqq. Certum, tanquam terminus ad quem pro lubitu volentis adjicitur. n. 3. Et tunc negotium vel contractus eſt purus. ib. Quibusdam negotiis adjici nequit tanquam terminus ad quem. ib. Tanquam terminus ex quo, quatenus negotium faciat impurum? n. 4. Quibusdam negotiis adjici nequit. ib. Incertum, ut terminus ex quo, ipſi negotio adjectum, etſi ſit incertum an & quando ſimul, vel an tantum, facit conditionem. th. 16. n. 5. 6. Si incertum ſit, quando tantum, non facit conditionem in conventionibus. ib. In ultimis voluntatibus diſtinguitur. ib. Incertum petitioni vel ſolutioni adjectum, non facit conditionem. n. 7. Incertum, ut terminus ad quem, quando adjiciatur? n. 8.

Temporis immemorialis præſcriptio differt a præſcriptione centum annorum. D. 6. th. 3. Ubi fit mentio, regulariter tempus continuum intelligitur. D. 138. c. 2. th. 2. n. 12. Limitatur. ib. Brevitas quomodo faciat præſumi fraudem & dolum? c. 2. th. 3. n. 9.

Tempore immemoriali acquiruntur Regalia. D. 6. th. 3. Ut & jus aggratiandi. Legis elapſo, non admittitur moræ purgatio. D. 138. c. 2. th. 2. num. 3. Immemoriali præſcribuntur alias impræſcriptibilia. c. 3. art. 7. th. 7. n. 6.

de Tempore in omni actione conſtare debet. D. 138. procem. n. 2.

in Tempore immemoriali titulus non eſt neceſſarius, nec ejus allegatio. c. 3. art. 7. th. 7. n. 6.

Temporum ſecundum mutationes jura variantur. D. 138. procem. n. 4.

TENEBRÆ.

Tenebræ ad decipiendum ſunt aptiſſimæ. D. 134. th. 13. n. 8.

TERMINUS.

Terminus probatorius in foro Saxon. eſt ſex ſeptimanarum & trium dierum, vulgo *Sæchſiſche Friſt*. D. 138. c. 3. art. 5. n. 5. D. 65. th. 6. n. 2. 3. Jure Civili cer-

certus non est definitus, sed a judice præfigendus. D. 65. th. 6. n. 1.
Terminos usu receptos qui rejiciunt, superstitiosi sunt. D. 94. th. 4. n. 3.

TERRITORIALE.

Territoriale dominium & jurisdictio æquiparantur. D. 159. c. 1. th. 10. n. 1. Jus in quo consistat? c. 6. th. 6. num 1. Jus quod habent Civitates Imperiales haud absurde, *die Lands-Fürstliche hohe Obrigkeit*, vocatur. Disp. 85. c. 2. th. 4. num. 3.
Territorialis juris vi non semper exercetur merum & mixtum imperium. D. 61. th. 9. n. 3. Leges quis in suo territorio facere potest, licet legibus Imperii communibus sint contrariæ. D. 72. th. 51. n. 178.
Territorialem contra dominum exemptionem allegans, eandem probare debet. th. 50. n. 169.

TERRITORIUM.

Territorium sæpe pro jurisdictione ponitur. D. 159. c. 1. th. 3. n. 3. Possideant qui jus superioritatis volunt præscribere. c. 4. th. 14. n. 8. Quid? c. 6. th. 1. n. 3. Adhærens castro vendito, an etiam venditum censeatur? D. 155. §. 1. th. 31. n. 1. Cui proprie competit, illi & superioritas competit. D. 61. th. 8. n. 4.
Territorii alicujus esse vel fori paria sunt. D. 159. c. 1. th. 9. n. 3. Domini habent jus conducendi in viis. c. 6. th. 39. n. 2. Interdum alius jure quasi servitutis jurisdictionali, vel privilegio vel transactione. n. 3. 4. Intra septa quicquid est, in dubio pars ejus esse censetur. c. 9. thes. 2. n. 2. Dominus, cui solutum est vectigal, mercatori spoliato damnum tenetur resarcire. D. 100. th. 58. Jus non rebus particularibus ad castrum pertinentibus, sed castro, quatenus illud consideratur ut universitas, adhæret. D. 155. §. 1. th. 31. n. 2. Communis de divisione inter condominos si quæstio movetur, non potest non una de ipsius jurisdictionis territorialis divisione eadem moveri. D. 159. c. 10. th. 3. n. 5.
Territorio superioritas inhæret cum jurium suorum exercitio, sicut dominium cum juribus fundo. D. 159. c. 6. th. 2. n. 2. Superioritas individue adhæret. c. 10. th. 3. n. 2.
extra Territorium esse idem est, ac in eo, sed exemptum. c. 6. th. 1. n. 6.
per Territorium captum ducendo, irrequisito domino, an id violetur? & an officiat provocatio delinquentis ad eum, per cujus territorium ducitur? th. 18. num. 2.
Territorio vendito alienato, jurisdictio vendita & alienata censetur. c. 1. th. 3. n. 4. & c. 4. th. 12. n. 2. Limitatur. c. 4. th. 12. n. 3. c. 9. th. 6. num. 2. Universali in imperio concessa, omnia regalia concessa videntur. c. 3. th. 3. num. 6. Non diviso, commoditas jurisdictionis tantum divisa censetur. c. 10. th. 7. n. 5. Diviso interdum quæ jura ob utilitatem vel commoditatem indivisa relinquuntur. th. 9. n. 4.
de Territorio & in territorio esse differunt. c. 6. th. 3. n. 4.
sub Territorio quicquid est, propriè subest jurisdictioni. c. 6. th. 3. n. 5.
Territoria sunt duo, si centena ad unum, Vogteja ad alterum spectat. c. 1. th. 7. num. 3. In imperio feudi lege conceduntur sed non sola. c. 4. th. 7. n. 3. Acquiri possunt bonorum possessione. th. 22. Magna in communione conservare difficile est. c. 10. th. 8. n. 5.
Territoriorum domini vocantur cives Imperii. c. 4. th. 3. n. 4.
Territoriis divisis jurisdictio sequitur. c. 10. th. 6. Et singuli in partibus divisis

ſis in ſolidum exercent jurisdictionem. thes. 7.

TERTIUS.

a Tertio novari poteſt, quod a pupillo etiam ſine tutoris auctoritate promisſum. D. 19. th. 68.

TESSERA.

de Teſſeribus hoſpitalibus quibus veteres utebantur in itinere faciendo. D. 105. th. 15. n. 4.

TESTAMENTUM.

Teſtamentum facere poteſt maſculus 12. fœmina vero 14. ætatis anno, civiliter computato, impleto. D. 68. p. 3. theſ. 1. Jure Wirtembergico uterque 16. ætatis anno naturaliter computato impleto. num. 2. ſeqq. Diſp. 64. th. 78. num. 4. Jus Hamburg. requirit in maſculis 18. annos, & in fœminis indiſtincte curatorum conſenſum. theſ. 78. num. 2. 3. Facere poteſt quilibet de omnibus ſuis bonis avitis, & aliis hereditario jure acceptis. th. 77. num. 1. Aliud eſt de Jure Hamburg. num. 2. 3. Non poteſt facere condemnatus ad mortem. D. 68. p. 3. th. 3. num. 1. Secus moribus noſtris. num. 2. Limitatur. num. 3. 4. Filiusfamilias de rebus adventitiis irregularibus, ne quidem conſentiente patre. th. 4. Secus de Jure Wirtemb. & aliorum locorum ſtatutis. num. 2. 3. 4. Centum annis elapſis, amplius exequi non poteſt. D. 79. c. 11. num. 3. Ut valeat, omnes requiſitæ ſolennitates adhiberi debent. cap. 7. num. 12. 13. Factum ſecundum mores loci, ubi quis degit, valet, quoad alibi ſita bona. D. 100. th. 68. D. 134. th. 36. num. 2. A forenſi vel peregrino juxta ſtatutum loci, in quo verſatur, conditum an valeat? D. 165. theſ. 93. Facere qui defunctum prohibuit, item qui defuncti necem inultam omiſit, lex indignum judicat. D. 166. th. 183. An ſit, an codicillus, ſi dubitetur, quid juris? D. 54. th. 39. Dumferiato, etiam ſacro, Principi oblatum, vel actis judicialibus inſinuatum valet. D. 28. th. 8. Myſticum fruſtra hodie per L. 29. C. de teſtam. impugnatur. D. 86. th. 51. Per nuncium condi nequit. Diſp. 107. th. 32. num. 2. Neque ſcriptum Judici inſinuare. n. 3. De peculio caſtrenſi vel quaſi filiusfam. facere poteſt. D. 109. th. 27. num. 3. Filiifamilias de quaſi caſtrenſi peculio querelæ inofficioſi teſtamenti non ſubjacet. D. 110. th. 10. num. 2. Filiifamilias etſi ſui juris factus decedat, non valet. th. 14. n. 3. Condere nequit filiusfam. de bonis adventitiis. D. 19. th. 37. Nec valet, licet patris conſenſus acceſſerit. D. 106. concl. 31. D. 109. th. 28. num. 1. Aut pater filium ad hunc actum emancipaverit. D. 109. th. 28. num. 1. Aut clauſula codicillaris teſtamento adjecta. D. 106. concl. 31. D. 109. th. 28. num. 2. Aut pia cauſa in illo inſtituta. D. 109. th. 28. num. 3. An valeat, ſi quis ita ſcripſerit, heredes Mevii ex fundo Libiano, heres eſto; Cajus ex fundo Corneliano, Sempronius etiam heres eſto; præſentibus illo Mevio, Cajo & præterea aliis quinque teſtibus? D. 114. th. 17. Conſervat & confirmat coacta hereditatis aditio. D. 132. th. 6. num. 4. Quod coram Principe fit, an recte ad ſolennia teſtamenta referatur? D. 133. th. 4. num. 3. ſeqq. Et in eo relicta legata & fideicommiſſa non minus ac ſi adita eſſet hereditas, ſola heredis exiſtentia de conſuetudine Galliæ confirmantur & conſervantur. D. 132. th. 51. num. 13. Poſt 30. annos impugnari nequit. D. 138. c. 3. art. 7. th. 6. n. 1. Non evertit aut tollit nuda verbalis teſtatoris declaratio ſe nolle teſtamentum valere. D. 133. th. 28. n. 5. Etſi co-

coram testibus vel actis publicis facta fuerit. ib. Limitatur. ib. Quid de Jure Wirtemb. & Saxonico? n. 6. 7. Condere nequit, qui neque scribere neque loqui potest. D. 133. th. 9. num. 6. Ebrius. D. 139. th. 7. num. 7. Impubes. th. 14 n. 8. Condere potest mutus. D. 133. th. 10. num. 2. Publicare quid significet? thes. 15. num. 8. 9. Noctu signari potest. D. 134. th. 13. n. 6. Non facit furiosus. th. 19. num. 3. Nisi habeat dilucida intervalla. ibid. Non faciunt ob carmen famosum damnati. th. 21. num. 2. Hæretici. n. 3. Facere possunt repetundarum & adulterii condemnati. num. 4. Firmum nec Principis rescripto rescindendum est. th. 32. num. 1. De nocte factum, accensis tamen luminibus, non rescinditur. D. 138. c. 3. art. 3. th. 1. num. 7. Solo nutu non fit. D. 139. th. 13. n. 11.

Testamenti Effectus? D. 133. th. 26. n. 2. seqq. Instrumentum an habeat paratam executionem? D. 79. c. 8. num. 6. Factionem habuisse testatorem, sufficit tempore conditi testamenti. D. 54. th. 28. Ad factionem insinuationemque judicialem non requiritur solennis ordinatio judicii. D. 116. th. 65. Factio est juris publici & patribusfamil. tantum concessa. D. 110. th. 14. n. 3. D. 134. th. 5. num. 3. Actus est voluntariæ jurisdictionis. D. 133. th. 2. num. 3. Non dependet a privati cujusquam arbitrio, sed legum potestate regitur. D. 134. th. 5. num. 3. Totius caput & fundamentum est heredis institutio. D. 132. th. 9. num. 4. Factionem habent minores. D. 133. th. 6. num. 1. Coram privatis qui non habent, nec coram judice testari possunt & vice versa. thes. 5. num. 3. 4. 5.

circa Testamentum quicquid factum, censetur a testatore, illud in sua custodia habente factum esse. D. 17. th. 50. n. 4.

Testamento contractus celebrari nequit. Disp. 19. thes. 36.

ex Testamento consanguinei, cum quo rem habuerat uxor, bona capere nequit. D. 85. c. 3. th. 17. num. 2. An hoc casu hereditas ad fiscum, an ad heredes ab intestato, an vero ad ipsam uxorem, si titulus, de his, quæ ut indignis abrogatus probetur, pertineat? num. 3. 5. Aliquid accipiens illud approbare videtur, ita, ut illud suo nomine impugnare non possit. D. 122. th. 18. n. 4. Limitatur in liberis quoad supplementum legitimæ. num. 4. seqq.

in Testamento sibi ipsi notarius nihil adscribere potest. D. 124. th. 22. num. 3. Nisi ex causa debiti salarii id fecerit. ib. Mulier testis esse non potest. D. 19. th. 39. D. 109. th. 21. num. 5. th. 27. n. 3. Bene tamen in codicillis. ib. Masculus anno 14. manumittere potest. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. num. 8. Nemo sibi legem dicere potest, ut a priore voluntate ei recedere non liceat. D. 17. th. 24. num. 6. D. 74. thes. 42. n. 6. Vel ultima voluntate fratrum appellatio regulariter ad sorores extenditur. D. 87. p. 1. th. 13. num. 2. Limitatur. n. 3. seqq. In quo frater, qui una cum eo est in patria potestate, heres est institutus, frater testis esse nequit. p. 2. m. 1. th. 3. num. 3. & m. 2. th. 3. Plures fratres testes esse possunt. m. 2. th. 2. num. 4. seqq. Fratris de Peculio castrensi testantis, & sub ejusdem patris potestate constituti frater testis esse non potest. n. 7. Limitatur. n. 8. seqq. Fratris sub eadem potestate non existentis, frater testis esse potest. numer. 14. Scripto literarum ignari non possunt esse testes. D. 134. th. 27. thes. 30. n. 3. Heredibus scriptos deficientibus, facultas acquirendi hereditatem conceditur legatariis & fideicommissariis. th. 26. n. 3. Superflua & minime necessaria ad-

adhiberi possunt vel non. th. 35. n. 1. Licet vitiose adhibita. num. 2. Modo non sint testamento adversantia. n. 1. Positum juramentum vim clausulæ codicillaris habet. D. 132. th. 16. n. 4. Ab extraneo facto an possit dari tutor honorarius? D. 137. th. 10. n. 5. Imperfecto, an per se subsistat tutoris datio, etiam honorarii? th. 10. n. 5.

pro Testamento conservando quæ assumitur ratio, optima est. D. 133. thes. 28. n. 14. In dubio, non contra, præsumendum & judicandum. ib. Testimonium dicere nequit pubes factus, ad quod impubes adhibitus est. D. 134. th. 19. n. 5.

Testamenta nobilis, jurisdictionem habens propriis actis insinuare potest. D. 25. thes. 15. Ex heredis institutione suum esse capiunt. Disp. 133. thes. 13. Tantum quædam solennitates desiderant. D. 134. th. 8.

Testamentorum certa solennitate vel ejus parte remissa, non censetur proportione eadem vel tanta pars remissa a solennitate, quæ in codicillis vel mortis causa donatione requiritur. D. 74. th. 8. n. 3. Jura per se firma esse oportet, non ex alieno arbitrio pendere. D. 110. th. 14. n. 3. Solennitates. v. voc. Testamentum solenne.

in Testamentis testatoris præsentia necessaria est. Disp. 133. th. 14. Faciendis tempus duodecim annorum servatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. n. 6. Locum habet computatio temporum civilis. c. 3. art. 1. thes. 4. n. 3. v. plura voc. Actio ex testamento.

TESTAMENTUM AD PIAS CAUSAS.

Si Testatus quis proponatur ad pias causas, an clausula codicillaris semper subintelligatur? D. 116. th. 69.

in Testamento ad pias causas duo testes sunt adhibendi. D. 68. p. 3. th. 13. n. 1. Jure Wurtemberg. si est scriptum, nulli testes requiruntur. n. 2. 3.

ex Testamento destituto an debeantur legata ad pias causas? D. 68. p. 3. th. 43. n. 2. D. 132. th. 18.

TESTAMENTUM COACTUM.

Testamentum coactum vel dolo & fraude elicitum, nullum est. D. 79. c. 7. n. 7. Non vitiatur, si precibus & exhortationibus testator ad testandum inductus est. n. 7. Secus si propter importunas & crebras flagitationes, æger tandem expugnatur, ut refragari amplius non possit. D. 139. th. 7. n. 4.

TESTAMENTUM COECI.

Testamentum cœci quibus solennitatibus faciendum? D. 68. p. 3. th. 2. D. 133. th. 8. Quomodo de Jure Wirtemb. D. 68. p. 3. th. 2. num. 2. 3. Judiciale valet. D. 133. th. 8. num. 2. Etiam de Jure Wirtembergico. n. 4. Neque hic testis ille, qui alias in cœci, testamento requiritur, necessarius est. n. 5. 6. 7. An per schedam obsignatam hoc facere possit? num. 8. 9. Nuncupativum tantum valet. thes. 9. numer. 8. Etiam de Jure Wirtembergico. n. 9.

Testamento cœci specialis præscribitur forma. thes. 8.

TESTAMENTUM CONJUGUM.

super Testamento conjugum reciproco notarius instrumentum conficiens, licet in una membrana fiat, duo salaria exigere potest. D. 124. thes. 22. num. 2.

TESTAMENTUM DESTITUTUM.

Testamentum destitutum quodnam dicatur? D. 132. th. 2. num. 1. 2. 3. Dicitur etiam desertum, irritum. n. 4. 5. Quid? th. 3. Ut dicatur, requiritur 1. ut ab initio, jure, rite & legitime sit factum. thes. 4. 2. Ob eamque causam

ſam irritum factum, quod nemo ex eo heres extiterit. th. 5. th. 6. n. 1. Si ſc. vel inſtitutus noluit eſſe heres, vel heres exiſtere non potuit. th. 8. Quando exiſtere non poſſit? num. 2. & th. 23. num. 3. Differt a teſtamento rupto & irrito. th. 5. n. 2. A teſtamento inofficioſo. num. 3. Non eſt, ſi ab initio non jure factum. th. 4. numer. 2. Si teſtator nomen heredis conſulto inducit. th. 5. num. 2. In quo nullus heres inſtitutus. th. 2. n. 2. Si unus ex pluribus heredibus inſtitutis hereditatem adierit. th. 6. n. 2. S. ſit primus S. ſubſtitutus. n. 3. S. ſponte ſ. coacte adierit. num. 4. S. jure civili, ſ. jure prætorio bonorum poſſeſſor exiſtat. num. 5. S. ſit heres inſtitutus ſ. ejusdem heres tranſmiſſarius. th. 7. Rumpit prius. theſ. 25.

Teſtamenti deſtituti jura, in ff. & C. tradita, an novo Novellarum jure ſint mutata & correcta? th. 27. ſeqq. An hodierno jure in Imperio noſtro ſint generaliter mutata & ſublata. theſ. 51. Quid de Galliæ conſuetudine? n. 13. Quid in foro Wirtembergico? th. 52. Quid in Francofurtenſi? num. 2.

Teſtamento deſtituto infirmatur totum teſtamentum. th. 9. n. 1. Nihil exinde debetur. th. 44. An h. regula poſt Nov. 1. & Nov. 115. c. 3. adhuc valida? th. 44. ſeqq. Ceſſat officium teſtamenti executorum. th. 9. num. 2. Pupillaris ſubſtitutio, in illo facta, non ſubſiſtit. th. 10. n. 1. Limitatur quoad teſtamentum militis. num. 2. Non ſubſiſtit exheredatio. th. 11. num. 1. Tutoris datio. num. 2. D. 137. th. 10. n. 5. Codicillus ejusdem teſtamenti. Diſp. 132. theſ. 12. Fideicommiſſum univerſale in eo relictum. th. 13. Libertas legata. th. 14. n. 2. th. 18. n. 2. 3. 4. Legata & fideicommiſſa particularia non debentur. D. 68. p. 3. theſ. 43. D. 79. c. 7. num. 26. D. 132. th. 14. Licet ſint legata ad pias cauſas. D. 68. p. 3. th. 43. num. 2. Secus de Jure Wirtemberg. num. 3. Limitatur 1. ſi illa a legitimis quoque heredibus relicta. D. 132. th. 15. n. 1. Quando hoc fiat? num. 2. ſeqq. th. 16. 2. Si clauſula ſalutaris omni meliori modo vel codicillaris addita reperitur. theſ. 17. th. 51. num. 9. Modo heredes ab inteſtato primi vel ulterioris gradus hereditatem adeant. th. 17. num. 5. 6. 3. In legatis ad pias cauſas. th. 18. 4. Si inſtitutus heres in fraudem legatariorum hereditatem ex teſtamento non adiit. th. 19. 5. Si Fiſcus, nemine adeunte, bona defuncti occupavit vacantia. th. 20. 6. Ratione relictorum in teſtamento militari deſtituto. th. 21. Limitationes plures. th. 22. 23. 24. Res redit ad cauſam inteſtati. th. 26. num. 1. Legitimi & ab inteſtato venientes admittuntur heredes. num. 2. th. 53. num. 7. Licet in teſtamento fuerint exheredati. th. 26. num. 3. Ut omnia legata, in illo relicta valida ſint, & a quocunque ſucceſſore præſtanda, lege vel ſtatuto conſtitui poteſt. th. 51. num. 1. Ut in Regno Caſtellæ & Hiſpaniæ. numer. 2.

TESTAMENTUM FORENSIS.

Teſtamentum a forenſi vel peregrino juxta ſtatutum loci, in quo verſatur, factum, an valeat? D. 134. th. 36. num. 3. Diſp. 165. th. 93.

TESTAMENTUM INOFFICIOSUM.

Teſtamentum inofficioſum differt a teſtamento deſtituto. D. 132. theſ. 5. n. 3.

Teſtamenti inofficioſi querela eſt imploratio officii judicis. D. 164. theſ. 68. Quandoque querelæ inofficioſæ donationis præparatoria eſt. D. 73. th. 20. n. 2. Datur liberis, aſcendentibus & certo in caſu fratribus. D. 87. p. 2. m. 2. th. 15.

Qui tamen cum ascendentibus non admittuntur. num. 4. 5. 6. Fratribus si turpes personæ sunt institutæ, & quæ sint tales? th. 16. 17. Spurio herede instituto. D. 31. th. 19. Usurario, concubina, carnifice herede instituto. D. 36. th. 13. Ita, ut nec legata inde debeantur. ibid. Si viles, abjectæ, vel humiles personæ institutæ. D. 87. p. 2. m. 2. th. 17. Adversus turpem tantum heredem, hereditatem adeuntem, si plures heredes a fratre fuerint instituti. th. 18. Inique præteritis vel exheredatis. th. 19. Tantum consanguineis & germanis. D. 31. th. 19. D. 87. p. 2. m. 2. th. 21. Ita tamen ut germani præferantur. D. 87. p. 2. m. 2. th. 21. num. 4. Limitatur. num. 5. 6. 7. Ejusdem gradus inique exclusis, singulis pro rata. num. 8. 9. Limitatur. num. 10. Sororibus. th. 20. n. 11. 12. Non datur fratribus adoptivis. D. 87. p. 1. th. 6. n 4. seqq. Fratribus juratis. p. 2. m. 2. th. 19. n. 4. Si in hospitali expositus sit heres institutus. th. 16. n. 16. 17. Si filius spurius vel naturalis ad honores & magistratus sit admissus. n. 18. Si spuria nobili aut honesto viro sit nupta. n. 19. Ob supervenientem turpitudinem. th. 17. num. 11. Cognatis, nec fratrum liberis. th. 19. num. 6. seqq. Fratribus naturalibus vel illegitimis. th. 20. Legitimatis per oblationem curiæ aut rescriptum Principis. num. 7. 8. 9. Liberis ab ascendentibus lineæ paternæ præteritis. D. 36. th. 1. Secus quoad lineam maternam & testamenta liberorum ratione ascendentium. ib. Nepoti ex filio juste exheredato aut propter repudiationem vel quinquennii præscriptionem ab hoc remedio excluso, & extraneo heredi instituto. th. 4. Contra testamentum militis. th. 6. D. 110. th. 7. n. 3. Licet non militari, sed communi jure conditum. D. 36. th. 6. In testamento pupillari. thes. 7. Etsi tacitum sit. ib. Quid de moribus? ib. Contra testamentum, ex quo quis legatum sponte petiit. th. 8. Fratribus uterinis, fratrum tamen consanguineorum victoria etiam illis prodest. D. 106. concl. 6. Nepotibus ex fratribus germanis. D. 114. th. 9. Rescisso tamen fratris testamento per quæstionem a consanguineo fratre motam, ad hereditatem admittuntur. ib. An detur fratribus, si turpes personæ heredes institutæ vitæ genus mutaverint? D. 87. p. 2. m. 2. th. 17. num. 9. 10. Patri, cum tribus fratribus defuncti germanis a filio præterito, vel inique exheredato? D. 36. th. 2. Cessat in fratribus, si fratri legitima vel pars ejus quocunque titulo est relicta. D. 87. p. 2. m. 2. th. 23. Si frater æque sit turpis persona. th. 25. Si erga defunctum fratrem fuerit ingratus. th. 26. q. c. Causæ ingratitudinis a testatore necessario non sunt exprimendæ. n. 3. 4. Si pater filio suo impuberi pupillariter substituerit. thes. 27. Ampliatur. num. 6. 7. Datur tantum rite, sed inique exclusis. Disp. 36. th. 1. Quinquennio præscribitur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 3. num. 4. Vendi potest. Disp. 153. §. 2. th. 8.

Querelam h. uno vel altero repudiante, pluribus filiis inique exheredatis, ejus portio, jure accrescendi alteri accedit. D. 36. th. 5. Secus si juste exheredatus, ubi inique exheredati querela tantum pro suis portionibus movere possunt. ibid.

ad h. Querelam a successione legitima argumentum affirmative non procedit. D. 87. p. 2. m. 2. th 19. num. 9.

h. Querela hereditas ipsa vindicatur. D. 36. th. 1. Totum testamentum rescinditur. D. 87. p. 2. m. 2. th. 22. num. 1. Nec sustinetur vi clausulæ codicillaris. num. 4.

ab

ab h. Querela in dubio procedit argumentum ad querelam inofficiosæ donationis. D. 73. th. 9. num. 3.

in h. Querela ſucceſſorium edictum locum habet inter perſonas diverſi ordinis. D. 87. p. 2. m. 2. th. 21. num. 6. 7. Juſte excluſus facit partem, quæ cæteris detrahitur. n. 11. Uno fratre totam hereditatem per ſententiam judicis obtinente, altero vero non, eandem retinet authoritate rei judicatæ. numer. 12.

TESTAMENTUM INVALIDUM, IRRITUM, NULLUM, RUPTUM, REVOCATUM.

Teſtamentum infirmatur declaratione verbali, modo tum etiam elabatur decennium. D. 17. th. 27. num. 3. D. 68. p. 3. th. 35. Jure Wirtemberg. ſufficit nuda revocatio coram judice vel IV. honeſtis viris facta. num. 2. 3. Quod & Saxonico obtinet. num. 4. Non evertit aut tollit nuda teſtatoris declaratio verbalis, ſe nolle teſtamentum valere, D. 133. th. 28. num. 5. Etſi coram teſtibus vel actis publicis facta fuerit. ib. Limitatur. ibid Quid de Jure Wirtemb. & Saxonico? n. 6. 7. Rumpitur poſterioris teſtamenti confectione, etiam imperfecti, ſi heredes ab inteſtato in eo inſtituantur, adhibitis V. teſtibus. D. 68. p. 3. theſ. 36. Jus Wirtemb. hoc in caſu requirit tantum IV. teſtes. num. 2. Clauſula adjecta derogatoria non obſtante infirmatur conſulta cancellatione. D. 17. th. 24. num. 7. Ex vehementi ira factum nullum eſt. D. 92. th. 21. n. 2. Agnatione poſthumi ruptum, propter clauſulam codicillarem ſuſtinetur in vim fideicommiſſi, ſi teſtator ſcivit uxorem eſſe prægnatem, vel poſthumo poſt teſtamentum nato diu ſupervixit. D. 68. p. 3. th. 40. Secus de Jure Wirtemb. n. 3. Omiſſa heredis inſtitutione nullum eſt. D. 64. th. 80. num. 1. Jure Hamburg. valet tale teſtamentum. num. 2. 3. An corruat ob id, quod in eo ſint dati executores, qui non poſſunt, vel non debent dari? Diſp. 79. c. 6. num. 42. 43. Coactum vel dolo & fraude elicitum nullum eſt. c. 7. num. 7. Non vitiatur, ſi precibus & exhortationibus teſtator ad teſtandum inductus eſt. ibid. num. 7. Nullum magiſtratus authoritas, qui executor datus, ſanare nequit. num. 10. Prius per poſterius jure factum ſtatim ipſo jure tollitur & rumpitur. D. 132. th. 25. num. 2. Licet poſterius effectum ſortiatur nullum. n. 2. 3. Nullum eſt coram Commentarienſi in carcere factum. D. 133. th. 18. num. 10. Quidnam nullum reddat? th. 28. Rumpitur ſui heredis agnatione, civili & naturali. th. 28. num. 4. Voluntatis mutatione. num. 4. ſeqq. Quomodo h. contraria voluntas factis demonſtretur? ib. Nullum eſt ſine heredis inſtitutione. th. 13. n. 2. Quod fecit ebrius. D. 139. th. 7. n. 7. Factum vitiatur propter importunas & crebras flagitationes, quibus æger tandem expugnatur, ut refragari amplius non poſſit. th. 7. n. 4. Secus de blanditiis cum moderatione adhibitis dicendum. ibid. Nullum eſt, ſi paries aut velum inter teſtatorem & teſtes ſit interpoſitum. D. 134. th. 13. num. 4. Secus ſi per rimam pateat aſpectus. n. 5. Si in tenebris confectum. num. 6. An neceſſe, ut tria luminaria accendantur? num. 6. 7. 8. Si teſtes inviti & coacti ſunt præſentes. th. 14. num. 1. Si unus ex ſeptem teſtibus abſit. theſ. 18. num. 1. Uno teſte non ſubſcribente vel ſigillante. th. 27. th. 28. num. 1. Nec valet ut nuncupativum. theſ. 33. num. 1. Limitatur. num. 2. Una ex ſolen-

solennitatibus deficiente. th. 32. num. 2. Licet Princeps in tali testamento heres scriptus. num. 3. In quo nullus heres institutus. D. 132. th. 2. num. 2. Ruptum est, si testator nomen heredis consulto inducit. th. 5. num. 2. Nullum est, si in illo contractus adjicitur. Disp. 134. thes. 10. num. 4. thes. 35. num. 1.

ex Testamento quoad heredis institutionem non subsistente, nec legata ad pias causas debentur. D. 68. p. 3. th. 14. num. 1. D. 79. c. 7. n. 24. v. tamen D. 132. thes. 18. Secus de Jure Wirtembergico. D. 68. p. 3. th. 14. n. 2. 3. Ob iniquam exheredationem liberorum rescisso, legata de Jure Wirtemb. debentur. D. 68. p. 3. th. 34. n. 3. & th. 38. n. 2. D. 79. c. 7. n. 24. Ob praeteritionem liberorum invalido, nihil quicquam debetur, sed omnia testamenti capitula concurrunt. D. 68. p. 3. th. 37. Secus est de praxi & Jure Wirtemb. n. 2. 3. Agnatione sui heredis rupto nec legata debentur. th. 39. D. 79. c. 7. num. 27. In praxi distinguitur, an testator sciverit uxorem esse praegnantem, an non? D. 68. p. 3. th. 39. n. 2. Jure Wirtemberg. ex tali testamento tunc legata debentur, si huic clausula codicillaris sit addita. num. 3. Rescisso, rupto aut nullo, an tutela in eo constituta subsistat? D. 117. th. 8. Imperfecto ob defectum solennitatum an heres, ab intestato veniens, naturaliter ad defuncti voluntatem implendam obligetur? Disp. 134. thes. 34.

in Testamento imperfecto an per se subsistat tutoris datio, etiam honorarii? Disp. 137. thes. 10. num. 5.

TESTAMENTUM JUDICIALE.

Testamentum judiciale quid? D. 133. th. 2 num. 1. in jure varie denominatur. th. 1. An dividi possit? th. 2. num. 4. An recte ad solennia testamenta referatur? th. 4. Non cedit testamento solenni. num. 5. Facit persona ad testandum habilis & testamenti factionem habens. th. 5. Minor. th. 6. Mulier. th. 7. Coecus. th. 8. thes. 25. num. 7. An testis ille, qui in coeci testamento alias requiritur, etiam h. c. sit necessarius? th. 8. num. 5. 6. Surdus & mutus. th. 8. num. 10. S. voce s. literis fiat, nihil interest. th. 9. 10. An nutu? th. 9. num. 3. seqq. Literae solae sufficiunt. th. 10. num. 2. Voce fit vel explicite per ipsum testatorem. num. 3. Vel per intermediam personam praesente tamen testatore & annuente hoc suum esse elogium. num. 4. 5. Vel implicite per relationem ad scripturam. th. 11. Quid si tertius schedulam istam scripserit? num. 7. Sola schedulae oblatio hic non sufficit, sed relatio ad scripturam est necessaria. num. 8. Non vitiat omissio illorum, quae spectant ad officium actuarii. th. 24. n. 7. An coram Sculteto & Scabinis, *einem Schultheissen und Dorff-Schoeppen*, fieri & perfici possit? thes. 18. num. 3. seqq. Nobilis & similis jurisdictionem habens apud propria acta & coram propriis suis Scabinis insinuare & condere potest. th. 20. n. 2. 3. D. 96. th. 43. n. 6. & th. 44. num. 14. Tutius tamen est si superiorem adeat. D. 133. th. 20. num. 4. Die feriato apud acta conditum valet. num. 5. D. 96. th. 52. num. 2. Extra locum judicii de simplici & plano fieri & insinuari potest. D. 133. th. 20. n. 6. D. 96. th. 50. num. 5. Non requirit solennem judicii ordinationem, *die hegung des Gerichts*. D. 133. th. 20. n. 6. An corruat eo ipso, si voluntas testatoris ita declarata, actis publicis non inscripta fuerit, aut scripta quidem, sed testatori non praelecta, aut si interrogatio illa, aut ad judicium facienda relatio

latio omissa fuerit? th. 23. An vitiet ejus omissa prælectio, & quidem si testator voluntatem suam explicite declaraverit? th. 24. Quid si implicite hoc fecerit? th. 25. Quid de Jure Wirtembergico? num. 6. 7. 8. 9. Judici ad subscribendum & obsignandum offerri & statim secum is domum auferre potest. th. 28. num. 12. Nullum reddunt quænam causæ? th. 28. Rumpitur agnatione sui heredis civili & naturali. num. 4. Voluntatis mutatione. ibid. Nuda verbali testatoris declaratione se nolle testamentum valere an & quatenus? num. 5. Quid de Jure Wirtembergico? num. 6. Aut Saxonico? n. 7. Factis quomodo contraria voluntas declaretur? num. 8. An sola repetitione & receptione testamenti insinuati? n. 9. seqq. Si testator revocatum incideret, voluntas ejus censetur mutata. num. 17. Coram in competente judice insinuari potest. D. 96. th. 22. n. 5. 6. Cujus insinuatio voluntariæ jurisdictionis est. th. 36. In quo ipse dominus jurisdictionalis, cui illud fuit insinuatum, heres est insinuatus, valet. th. 44. num. 15. Coram judice alterius territorii & Scabinis, ad se evocatis, factum subsistit. th. 51. num. 10.

Testamenti judicialis prælectio de Jure Civili an requiratur? D. 133. th. 24. Quid de Jure Wirtembergico? n. 4. seqq.

Testamento judiciali judicis authoritas non addit vim immutabilitatis. th. 28. numer. 4.

ad Testamentum judiciale solius judicis sufficit præsentia, nec requiruntur assessores, nec actuarius. D. 68. p. 3. th. 5. D. 133. th. 16. Secus de Jure Wirtembergico. D. 68. p. 3. th. 5. num. 3. seqq. D. 133. th. 16. n. 8. seqq. th. 18. n. 9. thes. 22. n. 6. Quid si extra locum judicii, e. gr. in domo testatoris hoc fiat? D. 133. th. 16. num. 7. seqq. Requiritur heredis institutio apud acta facta. D. 133. th. 13. & th. 14. num. 1. Testatoris præsentia apud acta. th. 14. num. 4. Non per nuncium vel procuratorem, speciale mandatum habentem expediri potest. num. 5. 6. Etiam jure Wirtembergico. num. 7. Judex ut testator absens sit, & per procuratorem illud insinuet, permittere nequit. th. 14. num. 8. Quis probet testatorem actis præsentem fuisse? numer. 9. Judici & Scabinis, de facta insinuatione attestantibus, hic creditur. num. 10. Etsi speciale testium juramentum non præstiterint. ib. Ut testator præsens petat a judice ut ejus voluntas actis publicis inscribatur. num. 11. Judicis præsentia & auctoritas. th. 15. num. 1. th. 23. num. 3. Quæ omnem fraudis suspicionem excludit, & testium numerum supplet. th. 15. num. 1. Nihil interest judex s. sit major s. minor. th. 18. num. 1. Et magistratus municipalis. num. 2. S. sit competens, s. incompetens. th. 19. num. 1. Non requiruntur testes. th. 15. num. 2. seqq. An actuarii præsentia sit necessaria? th. 17. num. 1. 2. Quid de Jure Saxonico & Wirtemberg. num. 3. 4. 5.

in Testamento judiciali judex non pronunciat super declaratione testatoris, neque eam sua sententia confirmat. th. 21. num. 1. Non requiritur judicis responsio. num. 2. Quid judex observet? th. 22. Voluntas testatoris coram judice implicite vel explicite declarata, actis publicis inserenda. th. 22. num. 1. th. 23. num. 2. seqq. Quid in h. c. in foro Wirtemb. observandum? th. 22. Non requiritur, ut illud in judicio deponatur, ibique relinquatur in perpetuum. th. 28. n. 11. 12.

TESTAMENTUM MILITIS.

Testamentum militis post missionem honestam intra annum tantum valet. D. 68.

68. p. 3. th. 9. Si deſtitutum, nemine ex eo herede exiſtente, ſubſiſtit tamen filii teſtamentum in eo factum. D. 132. th. 10. num. 2. In caſtris aut in expeditione factum valet, quocunque modo voluntas ejus ſuprema inveniatur. D. 110. th. 7. num. 3. Ut valeat, ſufficit nuda illius voluntas, nec teſtes, nec aliud quicquam requiritur. ib. Hodie per Conſtitut. Imperii ut miles absque teſtibus ſola ſcriptura teſtari poſſit, requiritur, ut in ipſo conflictu & prælio ſit conſtitutus; ſi vero in caſtris, ad minimum duos teſtes adhibere debet. ib. Querelæ inofficioſi teſtamenti non ſubjacet. D. 19. th. 41. D. 36. th. 6. D. 116. th. 7. num. 3. Ampliatur. Diſp. 36. theſ. 6.

Teſtamento militis deſtituto ſubſiſtit tamen pupillaris ſubſtitutio in illo facta. Diſp. 132. theſ. 10. num. 2.

in Teſtamento militis relicta legata & fideicommiſſa debentur, licet nemo ex illo teſtamento hereditatem adierit. D. 132. th. 21. Ut ex die miſſionis jure militari valeat, annus unus ſervatur. Diſp. 138. c. 3. art. 7. theſ. 2. num. 2.

Teſtari jure militari poſſunt qui in hoſtico deprehenduntur, licet non ſint milites. D. 116. theſ. 68.

TESTAMENTUM MUTUUM.

Teſtamentum mutuum ab alterutro conjugum revocari pro ſua parte poteſt. D. 68. p. 3. th. 16. Jure Wirtembergico hoc non licet ſine cauſa in damnum ignorantis & inviti conjugis. num. 2. 3.

TESTAMENTUM NUNCUPATIVUM.

Teſtamentum nuncupativum implicitum juris Civilis analogiæ non convenit. D. 68. p. 3. th. 7. D. 116. th. 66. Diſp. 134. theſ. 30. num. 6. Obſervatur tamen in praxi. D. 68. p. 3. th. 7. n. 2. D. 134. th. 30. num. 6. Et Jure Wirtembergico, ubi ſcheda illa propria teſtatoris manu debet eſſe ſubſcripta. D. 68. p. 3. th. 7. num. 3. 4. Ut nuncupativum non ſuſtinetur, ſi teſtator in ſcriptis voluit teſtari & unus teſtis non ſubſcripſerit, vel ſubſignaverit. D. 134. th. 33. Limitatur ſi teſtator voluntatem ſuam coram teſtibus nuncupaverit, & ſcriptura nondum ſubſcripta, vel ſignata deceſſerit. num. 2.

in Teſtamento nuncupativo requiruntur VII. teſtes. D. 68. p. 3. th. 6. De Jure Wirtembergico ſufficiunt V cum Notario, vel ſcriba jurato. n. 2. 3. Legatarii & fideicommiſſarii particulares teſtes eſſe poſſunt. D. 134. th. 26. n. 2. 3. Requiritur actus continuatio & legitima teſtium adhibitio. th. 30. n. 1. 2. Admittitur teſtis, qui literas neſcit, linguam vero teſtatoris intelligit. n. 3. 4. 5. th. 14. num. 3. Heredum & legatariorum nomina ex ore ipſius teſtatoris percipere debent. theſ. 30. num. 4. 5.

TESTAMENTUM PARENTUM.

Teſtamentum parentum minus ſolenne valet tantum inter liberos, non vero perſonas extraneas. D. 137. th. 10. n. 6.

ex Teſtamento parentum inter liberos condito uxori legatum relictum debetur, cui duo teſtes adhibiti. Diſp. 114. th. 4. Secus ſi tantum unus. ibid. Licet cum ipſa teſtimonium perhibeat. ib.

in Teſtamento paterno minus ſolenni liberi exheredari poſſunt. D. 68. p. 3. th. 10. Secus de Jure Wirtembergico. n. 2. 3. Legatum extraneæ perſonæ relictum, niſi duo teſtes adhibiti, non valet. th. 11. Jure Wirtembergico hoc quoad pias cauſas & parentes ſuperſtites limitatur. num. 2. 3. Imperfecto an valeat tutoris datio? D. 137. th. 10. num. 5.

Si Teſtatus quis proponatur inter liberos an clauſula codicillaris ſemper ſubintelligatur? Diſp. 116. theſ. 69.

TESTAMENTUM TEMPORE PESTIS CONFECTUM.

Teſtamentum tempore peſtis conditum valet, etiam poſt mortem in perpetuum. D. 68. p. 3. th. 9. Jure Wirtembergico valet peſte ceſſante uſque ad biennium. num. 2. Requirit VII. teſtes. th. 8. num. 1. D. 65. th. 46. n. 1. Non vero illorum conſociationem. D. 68. p. 3. th. 8. Jure Saxon. & Wirtemb. ſufficiunt hic duo teſtes. num. 3. ſeqq. D. 65. th. 46. num. 2.

TESTAMENTUM REI CRIMINIS.

Teſtamentum eorum, qui in reatu capitali conſtituti mortem ſibi conſciverunt, moribus valet. D. 141. th. 84. Non poteſt facere condemnatus ad mortem. D. 68. p. 3. th. 3. num. 1. Secus moribus noſtris. num. 2. Limitatur. num. 3. 4. Non poteſt facere ob carmen famoſum damnatus. D. 134. th. 21. num. 2. Heretici. numer. 3. Facere poſſunt repetundarum & adulterii condemnati. num. 4.

TESTAMENTUM RUSTICI.

in Teſtamento ruſtici an alius pro alio ſubſcribere poſſit? D. 134. th. 27. n. 4. ſeqq. De ſeptenario teſtium numero duo quandoque ſunt remiſſi. D. 74. th. 8. n. 1.

TESTAMENTUM SOLENNE.

Teſtamentum ſolenne eſt vel ſcriptum vel nuncupativum. D. 134. th. 9. num. 2.

Teſtamenti ſolennitates quid ſint? th. 3. Vocantur in jure legum ſubtilitas &c. theſ. 2. An recte dividantur in intrinſecas & extrinſecas? th. 4. Introductæ a Jure Civili. th. 5. Cur inventæ? th. 7. & 31. An ſtatutis poſſint remitti? th. 36. n. 1. Sunt vel communes vel teſtamento ſcripto propriæ. th. 9. n. 3. Communes ſunt 1. actus teſtandi continuus. ibid. Quid ſit? n. 4. 5. 6. Quæ requirantur ex parte teſtatoris ad ejus continuationem? th. 10. An actus extraneus in teſtamento intervenire poſſit? theſ. 9. num. 5. th. 10. num. 45. An contractus in illo celebrari? th. 10. num. 4. An pignus poſſit conſtitui? num. 5. Actus teſtandi debet expediri præſentibus teſtibus. th. 11. n. 1. Solennitas actus teſtandi a Jure Civili inventa, cur? th. 12. num. 1. 2. Actus teſtandi non interrumpitur actibus, quos ratio morbi vel neceſſitas naturæ in teſtatore vel teſtibus efflagitat. theſ. 12. n. 3. Modo in teſtibus talis neceſſitas brevi tempore ſit tranſitura, q. c. eorum reditus exſpectatur. num. 4. Secus ſi longiori ſpatio refectio caſus fortuiti indigeat, tunc alii in eorum locum ſurrogandi. n. 4. 5. An vero coram his antea geſta ex integro ſint repetenda? num. 5. II. Legitima teſtium adhibitio. th. 9. n. 3. th. 13. Quæ ut rite fiat, neceſſe eſt ut 1. teſtes animo & corpore ſint præſentes, ut teſtatorem non tantum loquentem audiant, ſed & videant. theſ. 13. Et quidem omnes uno eodemque tempore ſint congregati. num. 9. Non unus poſt alium. ib. Quid ſi paries, cortina aut velum ſit inter teſtatorem & teſtes interpoſitum? num. 4. 2. Sponte & non coacte adſint. th. 14. 3. Intelligant cui negotio adhibeantur. theſ. 14. num. 2. Licet linguam teſtatoris non calleant. ib. & theſ. 30. numer. 4. Secus eſt in teſtamento nuncupativo. th. 14. num. 3. th. 30. 4. Specialiter ſint ad teſtamenti factionem rogati. th. 15. num. 1. Aut certiorati ſi forte alias præſentes ſint, quod hic actus debeat celebrari. n. 2. 3. Cur? theſ. 16. num. 1. Nihil refert a quo ſint rogati. num. 3. Rogans in teſtium numero eſſe non poteſt. num. 3. h. Rogatio eſt probanda. n. 4. Ampliatur. n. 5. Limi-

Limitatur ſi notarius expreſſis nonnullis requiſitis adſcripſerit & cœtera, vel rogationis mentionem fecerit. num. 6. 5. Numero ſeptem. th. 17. Cur? n. 2. 3. Jus Canonicum requirit duos tantum vel tres. th. 18. n. 3. ſeqq. Conſultum ut plures quam ſeptem adhibeantur. th. 23. num. 4. 6. Idonei & habiles. th. 19. Quæ habilitas inſpicitur tempore facti teſtamenti, non mortis teſtatoris. th. 23. num. 1. 3. Sufficit putativa. num. 2. Teſtes eſſe non poſſunt furioſi & mente capti. th. 19. num. 2. 3. 4. Limitatur num. 3. Nec impuberes. n. 5. Nec ſurdi, muti, n. 6. Non cœci. n. 7. Non ſervi. theſ. 20. num. 1. 2. Non ſervi adſcriptitii. n. 2. Non homines proprii. num. 3. Non ſervi pœnæ. n. 5. Non ad triremes damnati. ib. Non deportati, banniti. num. 8. Non qui in ſpecie inteſtabiles dicuntur. th. 21. Non mulieres. th. 22. n. 1. 2. Non prodigus. num. 4. 5. Non damnati repetundarum & adulterii. num. 6. Non filius in teſtamento patris, in cujus eſt poteſtate. theſ. 24. num. 1. 2. Non pater in teſtamento filii, in ſacris exiſtentis. n. 2. Niſi filius teſtetur ante miſſionem jure militari. ibid. Non frater in teſtamento fratris vel ſororis quando? n. 3. Non heres, & omnes, qui cum ipſo ejusdem ſunt familiæ, in teſtamento, in quo inſtituti. th. 25. n. 1. 2. 3. Teſtes eſſe poſſunt filius emancipatus in teſtamento patris. th. 24. n. 5. Nepos ex filia in teſtamento avi. ibid. Liberi in teſtamento matris. ib. Patronus in teſtamento liberti. ib. Pater ſpiritualis in teſtamento ſuſcepti ex baptiſmate. ibid. Maritus in teſtamento uxoris. ib. Famulus in teſtamento domini. ib. Frater in teſtamento fratris vel ſororis in eadem familia non exiſtentis. ib. Filius heredis emancipatus, & heredis conſanguinei, in teſtamento, in quo ipſe heres ſcriptus. th. 25. num. 3. Legatarius & fideicommiſſarius particularis. th. 26. num. 2. 3. Plures ex una domo & familia. num. 4. Modo non ſint ex eadem cum teſtatore vel herede. ib. An teſtes eſſe poſſint monachi? theſ. 20. num. 4. Peregrini? num. 6. Hermaphroditus? theſ. 22. numer. 3. Proprie teſtamento ſcripto ſunt I. Subſcriptio omnium teſtium. th. 27. Quæ propria manu, non vicaria facienda. n. 4. th. 30. num. 3. 4. Quid ſi ſeptem literati teſtes in loco teſtamenti haberi nequeant? th. 27. num. 5. 6. II. Subſignatio omnium teſtium. th. 28. Olim annulo erat facienda. n. 2. Hodie ſigno quovis conſveto. n. 3. Proprio vel alieno. num. 4. q. Poſteriori caſu in ſubſcriptione hoc neceſſario non eſt exprimendum. num. 5. III. Subſcriptio ipſius teſtatoris. th. 29. Limitatur. n. 2. Hodie teſtator vel octavus teſtis nomen heredis ſcribere non tenetur. numer. 3. 4.

TESTAMENTI CANCELLATIO.

Teſtamenti cancellatio totalis & conſulto facta ante conſummationem, ſi teſtator teſtamentum illud poſtea coram teſtibus confirmari fecerit, pro non facta habetur. D. 17. th. 18. 19. 20. Si eſt partialis, cancellata pro non ſcriptis habentur. th. 21. Etiamſi adhuc legi poſſint. n. 2. Reliqua teſtamenti capita ſubſiſtunt. n. 3. Licet teſtator ante conſummationem omnia heredum nomina induxerit, & poſtea ſeptem teſtes adhilegata in relicta valent. numer. 4. Etſi clauſula codicillaris non ſit addita. numer. 5. Si eſt inconſulta, & cancellata legi poſſunt, pro non facta habetur. th. 22. hic probandum, aliquid inconſulte cancellatum eſſe. numer. 4. Si heredes nomen, inconſulto deletum, adhuc

adhuc legi poteſt, miſſio ex L. fin. C. de Ed. D. Hadr. toll. locum non habet. num. 5. Limitatur. num. 6. Si cancellata legi non poſſunt, relicta peti nequeunt. th. 23. Ampliatur. num. 2. Si eſt facta poſt conſummationem, cancellatum cenſetur revocatum. theſ. 24. Conſulta infirmat teſtamentum, non obſtante adjecta clauſula derogatoria. n. 7. Non reddit teſtamentum ipſo jure nullum. th. 25. numer. 2. Sed cancellata petentes repelluntur exceptione doli. num. 3. Modo teſtator poſtea contrariam voluntatem non declaraverit. n. 4. Ipſo jure nullum reddit teſtamentum militis. th. 26. Item, ſi teſtator heredis nomen eo animo cancellaverit, ut ab inteſtato decederet. num. 2. Totalis, totum teſtamentum infirmat. th. 27. num. 2. Licet teſtator illud iterum obſignaverit. th. 28. Aut adhuc legi poſſit. theſ. 29. Aut cancellatio ab alio voluntate teſtatoris facta. th. 30. Aut a teſtatore privatim facta. th. 31. Aut clauſula codicillaris ſit addita. th. 32. Aut ob unius heredis offenſam fuerit facta. th. 33. Limitatur. numer. 2. 3. Aut ſit teſtamentum nuncupativum. theſ. 34. Aut ſit paternum. theſ. 35. Aut ſint codicilli. th. 36. Aut mortis cauſa donatio. th. 37. Niſi plures tabulas eodem tenore feciſſet teſtator, & quasdam cancellaverit. th. 38. num. 1. Limitatur niſi & hæc cancellatio eo animo facta, ut inteſtatus decederet. num. 2. Quod legitimus heres probare debet. ibid. Si eſt totalis, hereditas pertinet ad heredes legitimos. th. 39. Cedit fiſco, ſi teſtator probetur, ſcriptos heredes indignos reputaſſe. n. 2. In dubio cenſetur in favorem ab inteſtato venientium facta. num. 1. Si verſetur circa ſolennitatem teſtamenti neceſſariam, totum infirmatur. theſ. 40. Item, ſi pars diſpoſitionis, & quidem omnia heredum nomina inducta. th. 41. Quo caſu, ſi teſtator heredes ſcriptos indignos judicaverit, hereditas fiſco vindicatur. th. 43. Et tunc legata non inducta fiſcus præſtat. num. 4. Unde hæc voluntas teſtatoris cognoſcatur? n. 8. Si vero teſtator eo animo fecerit, ut ab inteſtato decederet, heredibus ab inteſtato defertur. th. 44. Item, ſi de hoc animo non conſtet. th. 46. Ad indignitatem non præbet conſequentiam. th. 46. num. 12. Si eſt circa unius vel quorundam heredum nomina, reliqua capita non infirmantur. theſ. 47. num. 1. 2. Et tunc cancellatorum portiones, ſi illis, non ut indignis, ademta, accreſcunt reliquis. num. 3 Vel debentur ſubſtitutis. numer. 4. Si eſt circa legata, ea infirmantur. th. 48. Si eſt circa partem accidentalem, nihil hæc obſtat heredibus ſcriptis. num. 3. Nec miſſio ex L. fin. C. de Ed. D. Hadr. toll. impeditur. numer. 4. Si inconſulto facta poſt conſummationem totum ſubſiſtit teſtamentum. th. 49. Licet inducta legi non poſſint. num. 2. Quid de jure prætorio? num. 6. ſeqq. A tertio facta ſine teſtatoris voluntate nihil nocet. num. 11. Niſi ipſe honoratus cancellaverit. num. 12. In dubio cenſetur facta ab ipſo teſtatore, in ſua cuſtodia habente. theſ. 50. num. 3. Et quidem conſulto. num. 5. Negans probare debet, aliquid incaute & caſu deletum eſſe. n. 7. Limitatur. n. 8. 9. Cenſetur facta in confectione ipſa, & ante ejus conſummationem. th. 51. Limitatur. n. 3. A tertio, ſi apud eum reperiatur. th. 52. Sic ille, qui dicit voluntate teſtatoris deletum, probare illud debet. num. 2.

TESTAMENTI ET ALLARUM ULTIMARUM VOLUNTATUM EXECUTIO.

Executores ultimarum voluntatum qui? Diſp. 79.

Diſp. 79. c. 2. Sunt vel Conventi, Teſtamentarii, Legitimi, Dativi. c. 3. Conventi & teſtamentarii quomodo conſtituantur? c. 4. n. 18. ſeqq. Non ſunt heredes, ſi de contraria teſtatoris mente conſtet. num. 21. 22. Agnati & conſanguinei teſtatoris. num. 23. 24. Si qui de facto ſe ipſos conſtituerunt, cum teſtator alios dederit, quid juris? num. 25. Conſtitui poſſunt extranei in teſtamento paterno. num. 29. An poſſint eſſe, ſi voluntas, in qua alteri, ab hac diſtinctæ, ultimæ voluntati executor datur, non ſit legitime ordinata? num. 30. Quibus verbis conſtituantur? num. 31. 32. Teſtamentarios conſtituendi poteſtatem an teſtator in arbitrium alterius conferre poſſit? n. 33. An inviti officium executorum ſuſcipere teneantur? num. 35. ſeqq. n. 55. D. 124. th. 24. num. 6. Ad pias cauſas dati an inviti ad hoc officium cogantur? D. 79. c. 4. n. 41. Voluntatem ſuam tacite vel expreſſe declarare debent. num. 42. Quod non facit tacendo. ib. Limitatur. n. 3. Quando cenſeantur officium executorum tacite in ſe recepiſſe? num. 44. 45. Teſtamentarii ex ultimæ voluntatis agnitione ad exequendum obligantur. n. 47. Legitimi & dativi an alios ſubſtituere poſſint? n. 52. & c. 5. numer. 14. ſeqq. Legitimi quomodo & quando conſtituantur? c. 4. num. 51. A quibus conſtituantur? c. 5. num. 8. 9. An a municipiis, quæ ſtatuta præſcribendi facultatem habent, conſtitui poſſint? n. 10. Qui conſtituantur? c. 6. n. 44. Non dantur de jure communi, niſi piis voluntatibus, num. 45. Vel aliis duobus in caſibus. n. 46. ſeqq. Sunt Diœceſani, ſi executores teſtamentarii ad redimendos captivos vel ſimiles cauſas dati, defecerint, vel officium ſuum amiſerint. num. 48. 50. Hoc caſu Jure Wirtembergico adminiſtratores ærarii pauperum ſunt executores. num. 51. Sunt Metropolitæ, ſi Epiſcopus modo prædicto aliquid reliquerit. num. 56. Dantur, ſi nullus executor a teſtatore ſit datus. num. 62. Licet ad cauſas profanas aliquid ſit relictum. num. 63. An adhuc hodie hoc obtineat? n. 64. ſeqq. Dativi quando a Magiſtratu dentur? c. 4. num. 53. A quibus conſtituantur? c. 5. In quantum ab uſurario manifeſto conſtituantur? num. 4. Qui & a quibus eligantur vel conſtituantur? n. 11. 12. & c. 6. num. 68. Dantur a Camera Imper. Principum ac Statuum Imperii ultimis voluntatibus. c. 5. n. 13. Qui in teſtamento dari nequeant? c. 6. An poſſint eſſe Clerici? num. 19. ſeqq. An Abbas regularis, vel cœnobiorum Superiores ſine conſenſu Superioris? n. 24. An Mendicantes? num. 26. An Jeſuitæ? num. 27. An teſtes teſtamentarii? num. 29. ſeqq. Poſſunt eſſe perſonæ publicæ & privatæ, viles & infames. num. 36. 37. Prodigi. num. 38. Plures unius, vel diverſæ conditionis. num. 39. Laici ad cauſas ſpirituales exequendas. ib. Abſentes in loco teſtatoris, & perſonæ incertæ. num. 40. 41. Qui non poſſunt vel debent dari, ſi in teſtamento ſunt dati, an eorum datio vitiet diſpoſitionem, an vero vitietur? num. 42. 43. Qui ſint, ſi pauperes ſint heredes inſtituti, vel illis aliquid ſit relictum? num. 58. Exequuntur teſtamentum validum. c. 7. Non vero ob defectum ſolennium nullum. num. 9. 11. Licet in eo magiſtratus ſit executor datus. num. 10. Legata & fideicommiſſa valida. num. 16. ſeqq. Peculiares ſingulis legatis conſtitui poſſunt. num. 28. In teſtamento dati non cenſentur revocati, licet alii ſint dati in codicillis. ibid. Conſtitui poſſunt in donatione mortis cauſa, quæ fit per conventionem.

nem. num. 29. 30. Quibus ultimis voluntatibus de Jure Wirtemberg. dentur? num. 32. Quas ultimas voluntates exequantur? num. 33. seqq. An & quando teneantur, si facta jam executione, testamenti aut alius ultimæ voluntatis nullitas demum appareat? num. 40. 41. 42. Quomodo ab aliis executoribus differant? c. 8. Semel susceptum officium recusare nequeunt. c. 9. num. 2. A quo & quomodo cogendi? n. 5. 6. Coguntur ad instantiam heredum & legatariorum. num. 7. Limitatur quoad pias causas. ib. Quando videantur officium executorum suscepisse? num. 8. Ante executionem personam suam prius legitimare debent. num. 9. An decretum judicis vel Prætoris necessario habere debeant? n. 10. An juramentum præstare teneantur? num. 11. 12. Quomodo & quando inventarium conficere debeant? num. 13. seqq. Tutoribus & curatoribus in multis sunt similes. n. 17. & c. 12. An de fideli executione cavere vel satisdare teneantur? c. 9. num. 18. seq. Quid ratione officii facere debeant? num. 20. seqq. Ut exequi possint, successio debet ab ipso testatore esse determinata. num. 21. seqq. Et testamentum antea publicatum. num. 24. Num beneficio L. fin. C. de Ed. D. Hadrian. toll. gaudeant? num. 25. seqq. Ad executionem non procedunt, nisi prævia hereditatis aditione. num. 31. 32. 33. Ubi limitatio. Aditionem hereditatis urgere debent. num. 33. Possessionem hereditariarum rerum, hereditate adita, occupant. num. 34. Exequuntur secundum formam & dispositionem testatoris. num. 35. An citare debeant heredes, ad videndum executionem fieri? num. 36. An habeant tam merum, quam nobile judicis officium, si Possessio rerum hereditariarum ab heredibus fuerit occupata? num. 37. Intentant actiones executorio nomine sine aliqua cessione. num. 45. An procuratorem ad agendum ante litem contestatam dare possint? num. 46. Ubi & cujus sumptibus contra heredem agant? num 47. Legatariis actionem contra heredes cedendo non liberantur. num. 48. Qua actione experiantur contra reliquos rerum hereditariarum possessores extraneos? n. 49. 50. Compellunt heredes ad exsolvendum legatum vel ad agendum contra debitores. num. 51. A debitoribus hereditariis debitum ad effectum liberationis valide accipiunt. num. 52. Litem a testatore contestatam, ut & appellationem prosequuntur. num. 54. An de dubiis & illiquidis transigere vel compromittere queant? num. 55. Ultra disposita in testamento, manum admovere bonis testatoris non possunt. num. 56. 57. 58. Si dati sunt ad legata exequenda, ad illa legata, quæ illorum constitutionem præcedunt, dati censentur. num. 59. Si absque aliqua determinatione sunt dati, eorum potestas exequendi secundum boni viri arbitratum determinanda est. num. 60. Ad distribuenda bona im- & mobilia dati, ad executionem jurium & actionum regulariter non censentur dati. num. 61. 62. Lites dissentientium heredum amicabiliter componere debent. n. 64. 65. Qua tales nullam jurisdictionem habent. num. 66. Si testator pauperes in plurali vocaverit, an unicum duntaxat, sed valde pauperem, eligere possint? num. 71. Legato pauperibus relicto, an se ipsos, & quas personas eligere possint? n. 73. seqq. Quid si in electione vel præstatione hujus legati sint discordes? n. 77. Defunctorum ultimas voluntates, quatenus sunt ambiguæ, interpretari possunt. n. 82. Quatenus

possint augere dotem, si illis potestas augendi dotem concessa? n. 83. An & quando ultimas defunctorum voluntates commutare possint? n. 84. seqq. & num. 90. seqq. Tempus a testatore præscriptum prævenire possunt. n. 89. Quando exsolvant debita testatoris? num. 94. Quatenus res hereditarias vendere possint? num. 95. seqq. Si plures dati, an singulorum potestas præsumatur in solidum, an vero omnes in exequendo concurrere debeant? n. 107. seqq. Plures dati si exequi parati in votis & sententia sint discordes, quid juris? num. 122. Intra legitimum terminum officium suum non facientes puniuntur, & officio suo excidunt. n. 134. Si sint remoti ob suam negligentiam, quibus deinceps executio demandanda? num. 134. seqq. Legitimi, deficientibus testamentariis, quando admittantur? num. 141. 142. Quatenus admittantur, si testator nullum alium executorem dedit? num. 143. 144. Vel si testator pro male ablatis aliquid reliquit? num. 145. 146. Exequuntur debito loco & modo, diligenter & fideliter. num. 147. seqq. De gestis rationes reddere, inventarium rerum exequendarum exhibere, & residuum ut & damnum dolo vel culpa datum restituere debent. n. 149. seqq. Quando videantur in legatis exequendis dolose versati? numer. 158. An possint mechanicis partem mercedis, antequam hi præstiterunt operam, solvere? n. eod. Quis cogat ad rationes reddendas? n. 159. Coram quo, quo loco, & quo tempore, rationes reddant? num. 160. seqq. Semel reddunt rationes. n. 165. Quando compelli possint nobili judicis officio? num. 166. 167. Conventi quibus actionibus conveniantur? n. 168. 169. 172. Quibus testamentarii, legitimi, & dativi? num. 170. 171. An heredes convenire velint legatarii, in eorum arbitrio non est. n. 173. Quo in loco conveniantur? n. 174. Condemnati quomodo puniantur? n. 175. seqq. Legatum ipsis relictum propria auctoritate capere possunt. c. 10. n. 3. 4. Quandoque ut legatarii habent jus accrescendi. num. 4. Episcopi num quartam mortuariorum habeant? num. 5.

Executrices possunt esse fœminæ. c. 6. n. 4. 5. Si datæ sunt fœminæ a suis maritis, an executionem transitione ad secunda vota perdant? num. 6. 7. An simul sint fœminæ, si masculi ad executionem sunt deputati? num. 8. 9.

Executorum officium gratuitum est. c. 10. num. 1. D. 124. th. 24. Quando desinat? D. 79. c. 11. D. 132. th. 9. n. 2. 3.

Executio ultimarum voluntatum an Ecclesiæ legibus sit demandata? D. 79. c. 6. n. 67.

Executionis sumptus ex bonis hereditatriis faciendi sunt. c. 9. num. 180.

TESTARI.

Testari potest anno quarto decimo masculus. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. num. 8.

Testandi forma in Rep. Romana fuit varia. D. 134. th. 6. Facultatem a jure publico non concessam qui habet, ille a privato illam consequi nequit. D. 110. th. 14. num. 3. Actus expediri debet præsentibus testibus. D. 134. th. 11. n. 1.

Testatus nemo pro parte, & pro parte intestatus in paganicis decedere potest. D. 139. th. 10. num. 4. th. 16. num. 4. Secus si miles. thes. 16. num. 4.

TESTATOR.

Testator si est inhabilis, nec dispositio ad pias causas subsistit. D. 68. p. 3. th. 12. num. 1. Secus de Jure Wirtembergico. num. 2. 3. Quid voluerit, potissimum ex affectione deducitur. D. 70. c. 1. th. 10. num. 4. vid. voc. Dilectio. Si reliquerit aliquid pro exoneratione con-

conſcientiæ ſeu reſtitutione male partorum, quomodo interpretandum? c. 5. th. 2. Falſa aliqua opinione, ut cauſa diſpoſitionis inductus, ea falſa, non valet diſpoſitio. th. 4. num. 3. 5. Quod aliquid, quod in teſtamento ſcriptum non eſt, voluerit relinquere, dilecti qualitas per ſe non eſt ſufficiens ad credendum. c. 6. th. 2. num. 4. Facultatem in executorem, ut ipſe faciat inſtitutionem primam vel ſecundam, aut legata transferre nequit. D. 79. c. 9. n. 21. 22. Se legitimæ ſucceſſionis ordini conformare voluiſſe cenſetur. D. 87. p. 2. m. 2. th. 7. num. 6. Indignum judicat, quem teſtamento heredem ſcripſit, verum ejus nomen conſulto rurſus inducens. D. 166. th. 182. Item, quem teſtamento heredem inſtituit, deinde codicillis voluntatem ſuam, eundem non mereri, declaravit. ib. Teſtamentum publicare etiam dicitur, illud clauſum producendo & teſtamentum nuncupando. D. 133. th. 25. num. 3. Id voluiſſe præſumitur, quod lex ipſa diſponit. D. 109. th. 30. In teſtamento ſemel perfecto nihil amplius mutare poteſt. D. 134. th. 11. num. 2. Neque ſpatium relinquere legato poſt actus teſtandi conſummationem inſcribendo. n. 2. Obſcure in teſtamento poſitum, ſolennibus jam abſolutis, declarare poteſt. n. 3. th. 18. num. 3. Quod 2. vel 3. teſtibus probari debet. th. 18. numer. 2. Quod non dixit, neque expreſſit, id nec voluiſſe creditur. D. 132. th. 50. num. 3. Scribere ignorans, octavum teſtem adhibeat. D. 134. theſ. 29. n. 1.

Teſtatoris inhabilitatem non ſupplet Judicis authoritas. D. 133. th. 5. n. 2. ſeqq. Rei propriæ legatum & tertio obligatæ, ignorante hoc teſtatore, valet. D. 97. th. 5. Voluntas legitima omnibus dominatur nec contra eam magis dilecti ratio habetur. D. 70. c. 5. th. 13. num. 2. 3. Voluntas quatenus concurrat ad tranſmiſſionem hereditatis nondum aditæ? D. 88. th. 8. n. 42. Voluntatem, ubi veriſimile eſt, ſcripto diſcrepare, nec de ea ex verbis & diſpoſitione conſtet, illa conſideranda non eſt. D. 70. c. 6. th. 1. num. 5. Diſpoſitio, ubi voluntati ejus nec aſſiſtit, nec reſiſtit, diſponentis prædilectio quandoque in liberis aliquod momentum facit. th. 2. Sententia ſi eſt dubia, qualitas magis dilecti nemini, præterquam deſcendentibus proficit. th. 3. Diſpoſitionem, quatenus eſt ambigua, executores teſtamentarii interpretari poſſunt. D. 79. c. 9. num. 82. Non vero commutare. n. 84. ſeqq. Limitatur. n. 90. ſeqq. Voluntas voce vel literis exprimenda eſt, quomodo? D. 133. th. 9. & 10. Non poteſt nutu declarari voluntas. th. 9. num. 3. 4. Ad declarandam voluntatem literæ ſolæ non ſufficiunt. th. 10. n. 2. Voluntas in dubio non cenſetur mutata. th. 25. n. 12.

Teſtatori nocere non debet negligentia judicis vel actuarii. th. 24. num. 8. & th. 25. num. 9.

in Teſtatore requiritur ut loqui vel ſcribere poſſit. theſ. 9. num. 5.

TESTIMONIUM.

Teſtimonium advocatus & procurator nec finito officio in cauſa, cui inſervierunt, pro cliente vel domino dicere poſſunt. D. 54. th. 22. Privatum non requiritur, ubi publica adſunt monumenta. D. 133. th. 8. n. 6. Puero ante 14. annum non denunciandum. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. num. 8. In propria cauſa dicitur, ſi quis aliquid in ſui favorem pronunciet. D. 55. th. 19. n. 2. Et confeſſio quomodo differant? th. 19.

Teſtimonia probant inter mercatores recepta, adverſario non citato. Diſput. 100. theſ. 314.

TESTIS.

Teſtis omni exceptione major non eſt affinis, D. 5. diſſ. 2. th. 11. n. 6. Ad teſtimonium dicendum ab arbitro compromiſſario cogi non poteſt. D. 10. th. 34. num. 9. Idoneus eſt affinis, affinitate ſoluta. D. 18. theſ. 17. num. 5. Eſt pubertati proximus in rebus, quas intelligit. D. 64. th. 27. n. 1. D. 66. th. 57. num. 2. Secus de Jure Wirtemb. Pruſſ. & Hamburgenſ. ibid. Pubes factus de iis, quæ impubes vidit & intellexit. D. 64. th. 27. num. 4. D. 66. th. 57. n. 6. Infamis, non tamen omni exceptione major. D. 64. th. 28. & 29. D. 66. th. 58. D. 68. p. 3. th. 22. Secus de Jure Canonico, Wirtemberg. Lubeccenſ. & Hamburg. ib. infamis infamia facti laborans etiam de Jure Canonico, non tamen omni exceptione major. D. 66. th. 58. n. 5. Fœmina in cauſis criminalibus, non tamen omni exceptione major. th. 59. D. 69. th. 13. Secus de Jure Wirtemberg. D. 66. th. 59. num. 3. ſeqq. D. 69. th. 13. n. 2. ſeqq. Limitatur. D. 66. th. 59. n. 6. D. 69. th. 13. num. 6. 7. Frater in cauſa fratris & ſororis, ſed tamen ſuſpectus eſt. D. 66. th. 60. D. 116. th. 54. Secus de Jure Wirtemberg. D. 66. th. 60. n. 3. 4. 5. Jure Canonico in cauſis tantum criminalibus prohibetur. n. 2. Eſt relegatus. D. 64. th. 28. Secus de Jure Hamburg. num. 2. 3. Eſt judicio publico damnatus. th. 29. num. 1. Secus de jure Hamburg. n. 2. 3. Eſt maritus in cauſa uxoris, petente id adverſario. th. 30. n. 1. Secus de jure Hamburg. n. 2. 3. Eſt pauper, qui non habet tantum in bonis, quantum in lite. th. 32. Secus de Jure Hamburg. n. 2. 3. 4. Inhabilis admittitur, ſi veritas facti aliter haberi non poſſit. D. 66. th. 59. num. 7. D. 69. th. 13. n. 6. A judice regulariter examinandus eſt præprimis in cauſa criminali. D. 66. th. 61. D. 69. th. 14. num. 1. 2. 3. Moribus noſtris hoc permittitur judicis arbitrio. D. 66. th. 61. n. 2. 3. 4. D. 69. theſ. 14. num. 4. 5. 6. Citatur a judice vel a parte. D. 66. th. 62. Hodiernis moribus tantum per judicem vel compromiſſarium. n. 2. 3. 4. Teſtamentarius eſſe poteſt hæreticus. D. 68. p. 3. theſ. 21. Secus de Jure Wirtemberg. n. 2. 3. Ut ſit cognatus collateralis uſque ad 7. gradum cogi non poſſit. D. 64. th. 32. num. 2. Jure Hamburgenſi uſque ad 3. gradum. n. 3. Quod & aliis in locis obſervatur. num. 4. Per Epiſtolam deponere nequit. D. 78. th. 29. num. 3. Secus in Bohemia. &c. n. 5. 6. Feriis divinis, etiam ex partium conſenſu, examinari non poteſt. D. 81. th. 34. n. 4. Eſt ſuſpectus, ſi etiam leviter iratus eſt. D. 92. th. 27. Vehementer iratus a commiſſario a teſtimonio repellendus eſt. numer. 4. Deponens, *An Eydes-ſtatt*, dicitur injuratus. D. 143. th. 25. num. 3. De credulitate deponens nihil probat. D. 93. p. 2. th. 24. Limitatur. theſ. 25. Depoſitio, per verbum credo, videtur &c. facta non valet. th. 24. num. 4. Quod poſt ſemel factam depoſitionem iterum debet interrogari, an credat eam eſſe veram, ſupervacanea eſt cautela. n. 7. Verum deponens, quod falſum credebat, crimen falſi non committit. D. 141. theſ. 55. Idoneus in curia mercatorum eſt bajulus. D. 100. th. 316. In teſtamento mulier eſſe non poteſt. D. 19. theſ. 39. Secus in codicillis. ib. Eſſe poteſt debitor in cauſa creditoris. D. 118. theſ. 44. D. 105. concl. 24. Pater in teſtamento, in quo filius emancipatus heres ſcriptus. D. 118. th. 55. Legatarius in codicillis. th. 58. An hermaphroditus in teſtamento? D. 86. th. 62. Propter dolum in judicio non famoſo condemnatus,

demnatus, etiam in civilibus, arduis & causis criminalibus. D. 31. th. 18. Per nuncium deponens non auditur. D. 107. th. 35. num. 4. Nec de voluntate partium post didici tatestificata admitti potest. D. 119. th. 14. Esse potest in causis forensibus quis? D. 134. thes. 24. n. 5. 6. Die feriato auditus fidem non facit. D. 138. c. 2. th. 3. num. 2. In judicio manere cogitur quindecim dierum spatio in causis pecuniariis. c. 3. art. 4. th. 4. num. 10. Esse nequit ebrius. D. 139. th. 7. num. 7. Justum pretium, quod læsionis mensura est, non probat, si ipse deponat, se tantum pro re illa daturum fuisse. D. 154. tit. 5. §. 1. thes. 13. num. 2.

Testi unico inter mercatores non creditur. D. 100. th. 312.

Testem an repellat salarium? D. 124. th. 43. num. 3. 4. 5.

in Teste interdum requiritur ætas viginti annorum. D. 138. c. 3. art. 7. th. 5. n 4.

Testes de territorio deponentes, de ipsa jurisdictione deponere audiunt. D. 159. c. 1. th. 3. n. 5. Et instrumenta probatorio termino elapso possunt nihilominus produci in curia mercatorum. D. 100. th. 284.

Testium productio an per nuncium fieri possit? D. 107. th. 35. num. 10. Receptio est permissa ex causa ante litem contestatam actori, qui adversarium suum intra annum convenire debet, quod nisi fecerit, receptæ attestationes non valent. D. 138. c. 3. art. 7. th. 2. num. 2. Attestationibus publicatis, ille tantum, qui testes produxit, alios producere non potest. D. 66. th. 66. num. 1. Jure Canon. Saxon. & Wirtemberg. hoc neutri parti licet. n. 2. seqq. Et hoc de Jure Canon. non tam in principali, quam appellationis causa procedit. n. 6. Secus de Jure Wirtemb. quoad causam appellationis. numer. 7. 8. 10. Ut & Jure Camerali. num. 9. In examinatione & depositionum annotatione cardo totius negotii consistit. D. 69. thes. 14. num. 9.

Testibus evocatis non debetur salarium. D. 124. thes. 26. num. 1. Limitatur. num. 2. Bene tamen expensæ a parte ducente. ibid.

ad Testes producendos ultra marinos novem menses conceduntur. D. 138. c. 3. art. 6. thes. 2. num. 9.

coram quinque Testibus legata adimuntur voluntate declarata. D. 97. th. 25.

TEXTUS.

Textus id, quod magis est probabile, asserens, non illico negat, quod minus est probabile. D. 13. thes. 23. num. 3.

THEOLOGUS.

Theologi an veniant nomine militum togatorum? D. 13. th. 33. num. 13. 14. In causa ad articulos fidei & religionem pertinente, in consilium adhibendi sunt. D. 57. p. 2. c. 2. thes. 2. n. 3. 4. 5. A Consilio earum rerum, quæ ad curam in Ecclesia externam pertinent, non plane arcendi sunt. num. 6. In causis politicis, seriis, gravibus &c. in consilium vocantur. num. 9. Abstineant rebus secularibus & ad publicam temporalium administrationem pertinentibus. numer. 10.

THESAURUS.

Thesaurus est vetus quædam depositio pecuniæ, cujus non extat memoria, ut jam dominum non habeat. D. 166. th. 243. D. 135. th. 7. Stricta ratione dominum non amisit. D. 135. th. 9. n. 3. Consistit in pecunia, sumpto vocabulo pro rebus mobilibus pretiosis. thes. 10. num. 1. 2. 3. Quæ alicujus pretii sunt, quod tamen judicis relinquitur arbitrio. num. 4. Propter temporis vetustatem nullius est. th. 11. num. 1. Distingui-

stinguitur a gemmis & aliis rebus in litore maris aut fluminis ripa inventis. th. 11. num. 2. A metallis & mineralibus. num. 3. A re & pecunia perdita. num. 6. A re pro derelicto habita. n. 7. Cur nullius esse incipiat? th. 12. Est donum Dei. th. 13. n. 1. th. 16. n. 9. Non quærendus magicis artibus. th. 13. n. 2. Magicis artibus inventus inventori totus aufertur & pœna afficitur. num. 3. 4. th. 16. num. 7. th. 26. num. 5. D. 118. thes. 111. Disp. 106. concl. 40. Virga divinatoria, *Winschel-oder Glücks-ruthe*, an quærendus? D. 135. th. 13. num. 5. Invenitur vel fortuito, vel data opera. th. 14. n. 1. Novo jure ab omnibus in proprio fundo sine permissione Principis quæri potest. num. 3. Secus in alieno, nisi ex mandato domini. n. 4. 5. 6. Acquiritur per occupationem animo habendi & acquirendi factam. thes. 15. num. 1. An visus ad acquisitionem sufficiat? n. 2. Eadem ratione inventoris fit, qua res nullius. th. 15. num. 2. Ut loco moveatur, & in alium locum transferatur, ad ejus acquisitionem non requiritur. num. 3. Modo apprehensio facta sit animo habendi & acquirendi. n. 4. 5. Acquiri non potest a furioso. n. 6. Acquiritur a prodigo & pupillo. n. 7. Ab infante, si sc. talis sit res, ad quam affectum aliquem habere potest. n. 8. Acquisitus statim possessione & dominio fit occupantis. th. 16. n. 1. Quod hodie multis in locis varie mutatum. n. 2. In loco proprio inventus totus cedit jure Civili inventori. th. 16. n. 3. 4. th. 17. n. 1. D. 166. th. 249. Nec Principi hoc denunciare tenetur. D. 135. th. 16. n. 5. Quomodocunque etiam fuerit inventus, s. fortuito, s. data opera, modo non illicita. n. 6. S. dominus ipse, s. per alios illum apprehenderit. num. 8. Licet tertius quoque jus aliquod ad illum locum habeat. th. 17. Vel in illo loco. th. 18. Ut si quis ibidem habeat servitutem. num. 2. Vel usumfructum. num. 3. Vel dotalitium. num. 4. Vel si sit fundus adventitii peculii regularis. num. 5. In quo, si filiusfam. thesaurum invenit, fundi illius usufructuario patri totius thesauri ususfructus jure patriæ potestatis conceditur. ibid. Vel alius sit vasallus, emphyteuta & superficiarius. th. 19. n. 1. Quoad hos tamen in praxi aliud observatur. n. 2. Vel sit appanagium filio secundo genito a primogenito constitutum. th. 20. Vel tertius locum inventoris bona fide possideat. th. 21. Vel tertius habeat in illo fundo hypothecam. th. 22. Q. c. etiam nec hypothecæ subjectus censetur. num. 2. Vel inventor dominium loci nuper acquisiverit, an vero diu illud habuerit. th. 23. Vel ipse inventor revocabile tantum habuerit dominium. th. 24. A servo communi in unius domini fundo inventus, fundi domino totus cedit. th. 16. n. 10. A servo usufructuario in proprio usufructuarii fundo inventus pro parte cedit domino fundi ejusdem proprietario. n. 11. Idem est in eo, qui bona fide possidetur. n. 12. A filio, servo usufructuario, vel b. f. possesso, jussu patris, usufructuarii, vel possessoris, aut etiam mercenario, ad id conducto, quæsitus, totus domino restituendus est. n. 13. In loco suo alteri locato vel commodato, & deposito inventus, ipsi totus cedit. th. 17. n. 2. th. 27. n. 3. Ampliatur. ibid. An totus cedat inventori, si dominus locum vendiderit, stipulanti ex causa donationis, permutationis, dotis vel ex alia ad dominium transferendum habili promiserit, & ante illius traditionem thesaurum in eo inveniat? th. 17. n. 3. 4. 5. In fundo empto, a venditore tradito, inventus, emptori cedit. thes. 23. num. 2.

Licet

Licet emptor antea sciverit, fundo illo thesaurum reconditum latere. ibid. An venditor propterea dicere possit se ultra dimidium justi pretii læsum, & agere ex L. 2. C. de resc. vend. D. 116. th. 44. D. 135. th. 23. n. 3. D. 154. tit. 5. §. 1. th. 18. n. 1. 2. Ab herede in fundo sub conditione legato, ipsi totus cedit. D. 19. th. 21. D. 135. thes. 24. n. 1. Ab emptore in fundo sub conditione resolutiva empto & accepto, aut retro, venditioni obnoxio, ipsi irrevocabiliter cedit. D. 135. th. 24. num. 2. A marito in fundo dotali non æstimato, vel taxationis tantum gratia æstimato, constante matrimonio inventus ipsi cedit. n. 3. Soluto tamen matrimonio dimidiam ejus partem restituit. ib. A creditore in fundo oppignorato, quem jure dominii possidet, inventus, ipsi cedit, sed resoluto dominio, dimidiam thesauri interim reperti partem restituit. n. 4. In fundo communi inventus, jure societatis in specie omnium bonorum in communem arcam conferendus est. th. 25. numer. 1. 2. Secus si inter communes fundi dominos simpliciter bonorum societas sit contracta. n. 3. 4. Nisi & h. c. fundus ille jure proprietatis sit communis. n. 5. In loco alieno data opera inventus, totus cedit loci domino. th. 26. num. 1. seqq. Licet ille dominus sit persona publica aut locus publicus. th. 28. num. 2. S. opera licita, s. illicita fuerit quæsitus. th. 26. n. 5. D. 166. th. 247. Nec fisco hoc in casu, excluso domino, concedendus est. D. 135. th. 26. num. 6. D. 166. th. 247. In alieno loco, permittente domino, suo nomine, a tertio inventus, domino pars dimidia restituenda est. Disp. 135. th. 26. num. 8. seqq. Si non constet, an fortuito, an data opera in alieno inventus, quis probare debeat? n. 13. 14. Aliquando locus est juramento judiciali, aut purgationis, aut etiam torturæ. n. eod. In loco alieno casu & fortuito inventus pro parte dimidia pertinet ad inventorem, pro altera parte ad loci dominum. th. 27. & th. 28. D. 166. th. 250. S. privata s. publica sit persona. D. 135. th. 28. Locus alienus quis hic dicatur? thes. 27. n. 2. seqq. In fundo usufructuario, feudali, oppignorato, &c. a tertio inventus, inter inventorem & proprietarium dividendus est. n. 5. 6. Inventus in loco, qui nullius est proprius, totus cedit inventori. th. 29. Ut & si locus omnium fuerit communis. n. 4. Nec interest an fortuito, an data opera ibidem sit quæsitus? num. 5. In loco sacro & religioso inventus, cui cedat? thes. 30. D. 166. thes. 254. seq. Acquiritur quibusdam in locis fisco, ubi sc. de tali consuetudine constat. D. 135. thes. 31. num. 1. seqq. Alias observatur jus Civile. numer. 6. Ut in Gallia. num. 7. Lusitania. num. 8. Belgio. n. 9. Saxonia. num. 12. Et nostro imperio. n. 10. 11. A filiof. in fundo patris inventus, pro parte dimidia patri pleno jure, pro altera quoad usumfructum, & filiofam. quoad proprietatem acquiritur. D. 54. th. 41. D. 135. th. 16. n. 9. D. 140. th. 19. num. 4. Quid juris si in fundo alieno inventus? D. 140. th. 19. num. 3. Ab uno conjugum inventus an ad quæstus pertineat? D. 128. c. 4. th. 22. num. 2. A patre in fundo filii adventitii inventus in fructum non computatur. D. 140. thes. 28. num. 4. A venditore post contractum in fundo vendito, sed nondum tradito inventus, totus manet venditoris. D. 155. §. 1. th. 38. A tertio si in fundo alieno inventus, fundi dominus contra inventorem habet rei vindicationem quoad partem dimidiam. D. 106. concl. 39. In re antichretica inventus, debitori cedit. D. 9. th. 42. n. 5. Creditor tamen jure inventionis retinet partem dimidiam.

midiam. num. 7. In fundo proprio magicis artibus inventus, cedit fisco. D. 85. c. 3. th. 9. Quid si in alieno fueri inventus? n. 2. 3.4. In re sub addictione in diem & quidem sub conditione resolutiva vendita, inventus, emptori acquiritur. D. 152. tit. 2. th. 8. num. 1. In Cæsaris loco fortuito inventus, ex semisse Cæsaris, ex altero semisse inventoris est. D. 166. th. 252. Si data opera, totus est Cæsaris. ibid. Non est si ex forma, & qualitate rei vel loci de tempore depositionis constare possit. D. 135. th. 9. n. 8. 9. 10. q. c. Vel deponenti, vel ejus heredibus, vel quandoque venditoribus ædium restituendus est. n. 10. seqq. Si nullus reperiatur, qui probare possit pecuniam inventam ad se pertinere, inventori adjudicatur. n. 14. Restituendus quandoque heredibus deponentis, si ex scriptura de certa deponentis persona constat. n. 15. Non est in fructu, sed dicitur donum fortunæ. D. 9. th. 42. n. 6. D. 135. th. 18. num. 3. Nec est portio loci, sed res ab eo separata. D. 135. th. 22. n. 2. Fit statim occupantis quoad dominium. th. 32. num. 1. Quod etiam verum respectu domini loci, vel fisci, licet alius occupaverit. n. 2. Qua actione per dominum loci vel totus, vel ejus pars ab inventore repetatur? n. 2. Inventori neganti quandoque juramentum judiciale vel purgationis deferri, vel torturæ subjici potest. th. 26. n. 14. thes. 32. num. 4. 5.

Thesauri partem ad fiscum pertinentem inventor supprimens punitur. th. 32. num. 6. Quantitatem, si de ea non constat, quandoque juramento indicare tenetur. num. 7. Et si sit persona levis, & de perjurio suspecta, sub tormentis de quantitate quæri potest. n. 4. 5. 8. 9. thes. 26. num. 14. Appellationem non meretur quælibet res vilis. thes. 10. num. 4.

Thesaurum data opera quæsitum esse non præsumitur. th. 26. n. 13. Facit depositio quocunque in loco facta. thes. 8. Et vetustas temporis. th. 9. n. 1. seqq. Tempus immemoriale quomodo computetur? n. 5. 6. Quærendi facultatem aliis dominus concedere potest. th. 14. n. 5. Princeps, etiam invito domino, refuso tamen justo damni dati pretio, alteri hanc concedere potest. numer. 6.

ad Thesaurum requiritur tempus memoriam depositionis excludens. th. 9. n. 7. Per interpretationem extendi nequeunt consuetudines & quorundam locorum statuta, quibus res in littore maris aut fluminis ripa inventæ superiorum fisco vindicantur. th. 11. n. 2. Dividendum non competit actio familiæ erciscundæ. thes. 25. num. 6. 7.

THEUER.

Theuer in den Sack, und theuer wieder herauß. Disp. 111. thes. 54. num. 12.

TITULUS.

Titulus præsumitur ex decursu 30. annorum. D. 138. c. 3. art. 7. th. 6. num. 1. Lucrativus est justus ad acquirendum. Disp. 104. p. 2. c. un. thes. 14. num. 4. Alienationis quis justus? D. 7. th. 10. numer. 1. 2.

Titulum totius dignitatis post divisionem territorii singuli retinent. D. 159. c. 10. thes. 9. numer. 1.

sine Titulo rem possidere & ex titulo lucrativo differunt. D. 104. p. 2. c. un. th. 14. numer. 4.

TORMENTUM.

Tormenta an veneant castro vendito? Disp. 155. §. 1. thes. 31. num. 4.

TORTURA.

Tortura appellatur *peinliche frag*. D. 69. thes. 1.

thes. 1. n. 1. In causis civilibus regulariter locum non habet. Disp. 135. th. 32. num. 5. Limitatur in causa civili, quæ crimen habet annexum. ibid. Ad investigandam personam, quæ commisit delictum, interponitur. D. 141. th. 72. Fiat præsente judice, justo tempore, debito ordine si plures. thes. 73.

Torturæ in puncto secundum æquum & bonum arbitrari difficile est. D. 57. p. 2. c. 2. th. 11. num. 7. In puncto quam secundum æquitatem & jura arbitrari, facilius est in causa principali judicare & reum ad mortem condemnare vel absolvere. D. 141. th. 65. Locus non est, si reus idoneis testibus convictus fuerit. th. 66. Quæ personæ subjici nequeant? th. 69. Subjicere potest reum suspectum judex, ex officio per viam inquisitionis procedens. D. 69. th. 3. n. 1. Secus de Jure Wirtemb. ubi non nisi petente accusatore tortura decernitur. n. 2. Etiamsi sufficientia indicia ex actis appareant. n. 3. seqq. Non est subjicienda mater nondum enixa, nec terreri debet. D. 25. th. 4. Etsi partui non vicina & novissime conceperit. ibid. An & quando subjici possit thesauri inventor? D. 135. th. 26. 32. Subjici nequit minor 14. ann. D. 138. c. 3. art 7. thes. 4. num. 8.

ad Torturam decernendam legitima adsint indicia. D. 141. th. 67. Quæ indicia regula includi nequeunt. th. 68. Quæ non sufficiant? ibid. Modus adhibendus a judice. thes. 69. Si judex contra jus condemnaverit quem, & executus fuerit, conveniri potest utili L. Aquiliæ actione & injuriarum. th. 75.

Tortus negans absolvendus, nisi nova superveniant indicia. th. 74. Confitens crimen ratificet aliquod temporis spatium post extra locum torturæ. ib. v. plura voc. *Folter*, Quæstio.

TRADERE.

Tradat si quis alicui ficte, velut per claves, alteri vere, ille potior, cui prius tradita. D. 100. th. 146. Si Institor uni vendat & tradat rem, dominus simul alteri vendat & ficte tradat, ille potior, cui vere tradita res. thes. 147.

Tradens alienandi, & acquirens acquirendi jus & potestatem habere debent. Disp. 7. thes. 12. num. 1.

in Tradente in dubio voluntas non præsumitur. thes. 9. num. 1.

Tradita cui prius est res, præfertur in dominio retinendo vel vindicando, si sc. diversis temporibus una res a domino duobus in solidum vendita aut donata. D. 37. th. 5. Licet Princeps vendiderit aut donaverit. ib. Aut Ecclesia s. persona ecclesiastica. ib. Aut res prius Ecclesiæ, aut civitati aut pauperibus vendita aut donata. ib. Modo in venditione venditori de pretio satisfactum. ibid.

TRADITIO.

Traditio ad transferendum condominium requiritur, quæ fit inductione. D. 159. c. 4. thes. 13. n. 1. 2. Ex alia inidonea causa facta convertitur ad præsentem, quæ secuta est, alienationis causam. D. 7. thes. 9. n. 4. Ex causa venditionis imaginaria facta in vim donationis valet. th. 10. num. 5. Est modus dominium acquirendi. th. 18. num. 3. Vera quæ? th. 19. num. 2. Ficta quæ? n. 3. D. 142. §. 1. th. 5. n. 2. Fit variis modis. D. 7. th. 19. num. 4. Rei corporalis ubi a lege requiritur, non sufficit Constitutum Possessorium. D. 11. thes. 73. num. 5. Significatur per verba: dare, accipere, suscipere, restituere, præstare, reddere, recipere &c. numer. 5. 6.

ad Traditionem titulus est necessarius. D. 7. thes. 9. n. 2. Sive eam præcedat s. sequa-

ſequatur. numer. 3.

TRANSACTIO.

Tranſactio nudo pacto inita actionem priorem ipſo jure non tollit. D. 67. theſ. 33. n. 1. Secus de Jure Wirtembergico. Non reſcinditur ex L. 2. C. de reſc. vend. th. 34. Secus de Jure Wirtembergico. n. 2. 3. De certa cauſa inita, ad alias non eſt extendenda. Diſp. 30. theſ. 2. Licet eidem addita hæc clauſula indefinita, nihil amplius a te petam. ibid. Cum uno ex pluribus tutoribus in ſolidum obligatis inita, reliquis non prodeſt. th. 7. Limitatur. ibid. Propter inſtrumenta ultimæ voluntatis noviter reperta non tam reſcinditur, quam nulla declaratur. th. 8. A majoribus 25. annis bona fide & ſine juſto errore inita vim habet rei judicatæ. th. 12. Nec principis reſcripto, nec ob inſtrumenta noviter reperta, aut enormem læſionem eſt reſcindenda. ibid. Super adulterio eſt interdicta. D. 116. th. 104. Cur? ib. Ab adminiſtratoribus ambitioſe facta, civitati non nocet. D. 103. c. 3. th. 18. n. 6. Non mutat titulum priorem. D. 128. c. 4. th. 11. num. 1. Eſt conventio de lite dubia. D. 131. th. 87. num. 1. Super rebus certis nec juramento confirmatur. num. 3.

Tranſactionem, priusquam partes ad proceſſum admittat, tentare, judicis eſt officium. D. 30. theſ. 1. Hujus tamen omiſſio proceſſum non vitiat. ibid.

Tranſactione privatorum pœnæ civiles remitti poſſunt. D. 6. th. 1. n. 4. Sed per hanc non fit præjudicium publicæ utilitati. ibid.

ſuper Tranſactionibus confectis inſtrumentis clauſula illa ut adjiciatur, utile eſt, lecto cognitoque teſtamento. D. 30. th. 8. *Ein Magerer Verglich iſt beſſer, dann eine feiſte Urthel.* Diſp. 108. th. 47. num. 4.

TRANSIGERE.

Tranſigere non facile licet ſuper bonis pauperibus relictis. D. 79. c. 9. n. 55. Poſſunt tutores & curatores. Diſp. 30. th. 4. D. 53. th. 21. Interdum ſine judicis decreto. ibid. Procuratores in rem ſuam. D. 53. th. 22. D. 30. theſ. 3. Procuratores in rem alienam ſi ſc. eſt ſingularis & hoc ſpecialiter ipſi conceſſum. D. 53. th. 22. D. 30. th. 3. Si vero univerſalis, bene poteſt, ſi utilitas & neceſſitas hoc ſuadet. ib. Adminiſtratores civitatum. D. 30. theſ. 3. Vaſalli de feudo etiam inconſulto domino. ibid. Pater de rebus filiorum ſuorum adventitiis regularibus, etiam immobilibus, ſine judicis decreto. th. 4. Dominus actionis, etiam poſt litem a procuratore conteſtatam, inſcio & invito procuratore. th. 5. Nequeunt procuratores ad certa tantum negotia dati. thes. 3. Vel ad lites, licet omnes. ibid. Niſi hiſce quoque litis deciſio ſpecialiter ſit mandata. ib. Lites amicabili compoſitione Reip. & litigantium intereſt. th. 1. ad Tranſigendum invitus compelli nequit. ibidem.

Tranſigens de privatis delictis pro confeſſo habetur & notatur infamia. D. 55. th. 58. num. 2. Diſp. 53. theſ. 23. Licet addita clauſula, Reum non conſcientia delicti ſed ad redimendam vexam tranſigere. D. 53. th. 23. Secus ſi tranſigat de contractibus. D. 55. th. 58. num. 3. Creditor cum debitore ſuo & certa ſumma pro debito ſuo accepta, reſiduum a fidejuſſore exigere nequit. D. 30. th. 6. Etſi ipſe expreſſa proteſtatione ſibi actionem contra fidejuſſorem reſervaverit. ibid.

Tranſigentes inſpectioni ultimarum voluntatum renunciare non valent. theſ. 8.

Tranſigi de controverſiis, quæ ex teſtamen-

to

to vel codicillis, ſcriptis, vel nuncupativis, dependent, valide nequit. ibid. Niſi defuncti voluntate ultima plene cognita. ib. Nequit de alimentis futuris ultima voluntate relictis. theſ. 9. Etiamſi alimentarius ſit nobilis & locuples. ib. Non poteſt de matrimonio & ſponſalibus diſſolvendis. th. 10. An poſſit de commiſſis criminibus? th. 11. Et quem habeat effectum? ibid.

TRANSITUS.

Tranſitum ſi quis, qui jure humanæ ſocietatis patere debet, per ſuam provinciam innoxium, absque probabili & juſta cauſa alicui denegare audet, ei tanquam Juris Gentium violatori juſtiſſimum bellum inferri poteſt. Diſp. 165. theſ. 51.

TRANSMISSIBILE.

Tranſmiſſibile quicquid non eſt, illud non eſt ceſſibile, an verum? D. 153. §. 2. th. 14. num. 1. 2.

TRANSMISSIO.

Tranſmiſſio actorum an & quando a Judice neceſſario facienda in cauſis criminalibus & civilibus? D. 23. theſ. 2. Quid? D. 88. th. 4. Immediata & mediata quæ? th. 6. Libera & reſtricta quæ? theſ. 7. Quatenus habeat concurrentem voluntatem teſtatoris? th. 8. num. 4. Teſtamentaria an detur? numer. 5. 6. 7. An fiat, ſi teſtamento clauſula codicillaris ſit adjecta? n. 8. 9. 10. Theodoſiana fit tantum ad deſcendentes, non aſcendentes. D. 68. p. 4. th. 19. D. 88. th. 19. Jure Wirtemberg. etiam extenditur ad aſcendentes. ibid. In omnibus liberis locum habet. D. 88. theſ. 13. Ampliatur. n. 2. 3. 4. Ad ſuos heredes non pertinet. th. 14. Qui hereditatem ad plane extraneos tranſmittunt. num. 3. & th. 24. num. 4. Non pertinet ad eos qui non ſunt ex numero deſcendentium. th. 14. num. 5. An locum habeat in legitima ſucceſſione? th. 30. Ad certas perſonas fit ab infantibus. th. 15. Cui fit, debet habere teſtamenti factionem paſſivam. theſ. 16. Libera fit ad omnes præmortui heredis heredes. th. 17. Ampliatur. n. 4. Non fit ad fiſcum. n. 5. ſeqq. Ubi tamen diſtinguitur. num. 7. Ex beneficio ſanguinis fit ad priorum heredum ſucceſſores deſcendentes. th. 18. Ampliatur & limitatur. num. 3. ſeqq. Fit etiam a fœminis. num. 2. A monacho non fit ad monaſterium. n. 4. 5. Si fiat ab infante ad patrem, an hoc caſu mater & fratres germani ſimul admittantur? theſ. 20.

TRANSMITTERE.

Tranſmittunt hereditatem heredes ſui ad quosvis heredes. D. 68. p. 4. th. 18. D. 88. th. 25. Jure Wirtembergico ad deſcendentes, ad parentes vero non niſi certo in caſu, & ad collaterales omnino non. D. 68. p. 4. th. 18. n. 2. ſeqq. Heredes teſtamenti factionem paſſivam habentes. D. 88. th. 9. Decedentes intra annum deliberandi. th. 10. Ampliatur. ibid. Ex jure deliberandi heredes, ſcientes hereditatem eſſe delatam. theſ. 11. Limitatur. num. 7. ſeqq. Ex capite liberæ tranſmiſſionis heredes præmortui & quo minus hereditatem adirent, juſta ratione impediti. theſ. 12. Paternam emancipati non ad quosvis heredes ſine aditione. th. 27.

Tranſmittit hereditatem quivis, ea adita, ad quosvis heredes. D. 68. p. 4. th. 18.

Tranſmittitur fideicommiſſum non agnitum. D. 88. th. 21. num. 3. In tranſmiſſione Juſtinianea non tantum jus deliberandi, ſed ipſa hereditas acquirenda. th. 22. Hereditas delata, nondum acquiſita. theſ. 23. 24. 28.

non Tranſmittitur regulariter hereditas non adita ad prædefuncti heredis ſucceſſo-

cessores. thes. 1. 2. Hereditas repudiata. thes. 29.
an Transmittatur legitima nondum agnita? thes. 30. num. 18.

TREBELLIANICA.

Trebellianicam non detrahit heres in re certa institutus & fideicommisso gravatus. D. 118. th. 71. Et Legitimam deducere non potest filius fideicommisso ultra dodrantem gravatus. D. 68. p. 3. thes. 29. De Jure Canon. contrarium receptum in fideicommisso in diem relicto. n. 2. Quod sequitur praxis & jus Wirtemberg. n. 3. Limitatur. n. 4. Quæ de filio gravato, illa etiam in patre gravato hic locum habent. num. 5. Vel Falcidiam non deducit heres, legatis hospitalibus relictis. Disp. 71. th. 17. numer. 5.

TRIBUTUM.

Tributa sunt onera fructuum. D. 9. th. 55. Repetit conductor, si solvit. num. 3. Creditor antichreticus, tempore belli soluta, si multum superent fructus perceptos. num. 5. Non solvenda de salariis officialium. D. 124. th. 42. n. 4. Et collectas fiscus a conductore exigere potest, sed quatenus? Disp. 156. §. 2. thes. 19.
Tributorum ex causa si quis debitor sit, non compensat. D. 149. tit. 2. th. 3. n. 7.
a Tributis ad collectas procedit argumentum. D. 3. th. 45. n. 6. v. voc. Collectæ.

TRIDUUM.

Triduum olim erat tempus appellandi in causa aliena. D. 138. c. 3. art. 4. th. 4. n. 3. In quibus causis observetur? ibid.

TRIENNIUM.

Triennium multum temporis dicitur. D. 138. c. 3. art. 7. thes. 3. num. 1.

TUNC.

verbum Tunc casus alios excludit. D. 120. thes. 33. numer. 2.

TURCKENSTEUER.

Türckensteuer, collectandi modus quis? D. 166. th. 219. Ab Imperatore, Statibus Imperii consentientibus, denunciantur. th. 214. Ab hac nemo eximitur. D. 159. c. 6. thes. 52. num. 8. D. 166. th. 216. seqq. Ob hujus expediendæ celeritatem, procuratori fiscali exigere licet ab eo ex condominis, *so das Stammhaußbesitzlich inn hat*. D. 159. cap. 10. thes. 8. num. 4.

TURPIA.

Turpia quatenus dicantur impossibilia? Disp. 57. p. 1. cap. 3. thes. 2. num. 10.

TUTELA.

Tutela quid? D. 168. th. 2. Quotuplex? ibid. Testamentaria quid? th. 4. Legitima quid? th. 5. Cessat quamdiu testamentaria speratur. n. 2. Quibus deferatur? n. 3. 4. Quid si plures adsint agnati? num. 3. Dativa quid? thes. 6. Electoralis legitima tantum est, & dispositionem patris testamentariam excludit. th. 5. n. 2. Quomodo finiatur? th. 10. Virile est officium. D. 5. diss. 2. th. 41. num. 2. Legitima olim veteri jure agnatis tantum deferebatur. D. 87. p. 2. m. 1. th. 15. Defertur secundum successionis ordinem. num. 7. Matri & aviæ, quæ omnibus collateralibus præferuntur. numer. 9. 10. Ascendentibus masculini sexus, excludentibus matrem, aviam & fratres. n. 12. 13. 14. Si delata fratribus, ordo successionis observatur. n. 15. Secus est in feudis. n. 16. Unius tamen utilitatis gratia administrat. n. 18. Quid de Jure Saxonico? num. 19. Quibus deferatur? D. 117. th. 12. An subsistat in testamento rescisso, rupto, aut nullo constituta? th. 8. Cui sit deferenda, si e. gr. quis relinqueret impuberem & nepotem ex alio filio? thes. 9.

Mater-

Materna jure Codicis eſt dativa. th. 105. Sed jure hodierno quæ? ib. Honoraria an ſit juris civilis? D. 137. th. 7. Liberorum matri luxurioſæ ac prodigaliter viventi an deneganda? th. 18. n. 8. Honoraria, uti & ordinaria ex perſona pupilli finitur 1. pupilli pubertate. th. 32. num. 4. An hodie vel 12. vel 14. ætatis anno finiatur? num. 5. ſeqq. 2. Pupilli morte, non tantum naturali ſed & civili. n. 13. 14. 15. Finitur ex perſona tutoris 1. morte tutoris naturali & civili. th. 33. num. 2. An minima capitis diminutione? n. 7. 2. Remotione. th. 34. 3. Excuſatione. th. 35. Teſtamentaria ſi deficit, ſine ullo magiſtratus decreto & confirmatione ad tutelam vocantur proximi agnati. D. 131. th. 17. num. 3.

Tutelæ adminiſtratio ſi a teſtatore vel judice diviſa eſt, quilibet tutorum ex ſua adminiſtratione obligatur. D. 15. th. 33. num. 4. Limitatur. ib. In vocatione locum habet computatio naturalis. Diſp. 138. cap. 3. art. 1. theſ. 4. num. 2. In excuſatione quinquaginta dies conceduntur. c. 3. art. 4. th. 4. num. 14. In adminiſtratione levis culpa in abſtracto a tutore præſtanda. D. 146. tit. 6. §. 4. th. 5. num. 5. Teſtamentariæ cedit legitima. Diſp. 87. p. 2. m. 1. theſ. 14. num. 3.

Tutelam conſanguinei propter ſpem ſucceſſionis ſuſcipere coguntur. 5. diſſ. 2. th. 40. num. 2. Delatam tutores inviti ſuſcipere coguntur. D. 168. theſ. 7. Limitatur. ibid. Ad honorariam non minor requiritur prudentia quam ad ordinariam. D. 137. th. 15. n. 8. Ut quis ſuſcipere poſſit, neceſſe eſt, ut res ejus pleniſſimo jure hypothecæ obligari poſſint. th. 17. num. 7.

a Tutela Electorali an frater Electoralis per teſtamentarium tutorem excludi poſſit? D. 87. p. 2. m. 1. th. 14. n. 4. ſeqq. Honoraria mater expellitur, quamprimum ad ſecunda vota tranſierit. D. 137. th. 16. n. 8. Tanquam ſuſpecti cum perpetua infamiæ macula repelluntur, qui inventarium facere omittunt. th. 22. num. 3. Sexaginta quinque anni tribuunt vacationem. D. 138. c. 3. art. 7. th. 6. n. 11. Annum vacationis habent hi, qui Reipubl. cauſa aberant, & reverſi ad novas tutelas vocantur. ib. th. 2. num. 2. Quarta tutelæ tres tutorem reddunt immunem. D. 137. th. 25. num. 4. Secus in honoraria, quæ illum numerum non computatur. num. 5.

in Tutela Electorali inter plures agnatos, pares gradu, ſolus ſenior tutor eſt. D. 168. th. 5. n. 3. v. voc. Actio Tutelæ.

TUTOR.

Tutor dari non poteſt habenti tutorem. D. 164. theſ. 88. Dativus an tanquam perſona extranea, non extantibus cognatis vel agnatis, in ſucceſſione pupilli fiſco præferatur? D. 166. th. 171. In re pupilli domini loco habetur, cum tutelam adminiſtrat, non cum pupillum ſpoliat. D. 168. th. 2. num. 2. Filio emancipato a patre contra regulam datur. th. 4. num. 1. Quis confirmandus? num. eod. Teſtamentarius ex die, ſub conditione, & ad certum tempus dari poteſt. num. 4. Intra quatuor menſes cauſas excuſationis allegare oportet, & ſi victus ſententia fuerit, appellare poteſt. th. 7. n. 4. Ad quid ſit obligatus? th. 8. 9. Teſtamentarius non ſatisdat. th 8. num. 2. Nec qui dantur a magiſtratu majore. ibid. Secus hodie. ibid. Inventarium conficit pupilli expenſis. num. 3. Statim in ipſo negotio præſens auctor fieri debet. theſ. 9. n. 2. Datus in teſtamento inofficioſo, non indiget magiſtratus confirmatione. Diſp. 19. theſ. 14.

Ob

Ob culpam latam remotus non fit infamis. th. 17. An possit dare adolescens 18. annorum. D. 86. thes. 44. Auctoritatem pupillo, rem suam gerenti præstare potest, ut negotia ipso jure subsistant. D. 137. thes. 29. num. 3. Quantum ad providentiam pupillarem in rebus administrandis domini loco habetur. num. 4. Ita potest de illis contrahere. ib. Prædia emere. ibid. Pecuniam mutuam dare. ib. Bonorum possessiones agnoscere. ib. Obligationes novare. ib. Res alienare. ib. Pupilli creditoribus solvere. ib. Debita exigere. ib. Solutum accipere. ib. Novum opus nunciare. ibid. Actiones instituere & excipere. ib. In causis dubiis transigere. ib. Juramentum deferre. ibid. An etiam honorarius tutor? n. 5. seqq. Honorarius an pro pupillo testimonium dicere possit? th. 29. n. 11. Dolum & levem culpam præstat, & propterea judicio tutelæ convenitur. th. 30. n. 2. Fœminam, cujus talis extitit, ante 29. ætatis annum ducere nequit. numer. 4. Quod tamen hodie non simpliciter observatur. ib. Cui administratio non denegata, sua sponte male administrans, directa tutelæ actione, antequam etiam contutores ordinarii excussi, conveniri possunt. th. 30. n. 5. Si vero in officio suo negligens, utili tutelæ judicio. num. 6. Et non nisi in subsidium. ibid. Adeo ut nec hoc casu ante magistratum sit conveniendus. num. 7. Cum gerentibus non statim in solidum obligatur, nec inter hosce commune est periculum. num. 11. Tutus est, modo tutores ordinarii tempore finitæ tutelæ sint tutelæ. th. 12. Quod honorarius probare debet. n. 14. In probatione deficiens condemnatur, sed ipsi actiones contra ordinarios sunt cedendæ. num. eod. Si cessio facta non fuerit, habet tamen contra eos utilem actionem. num. 16. Nisi ex dolo communi conveniatur, ubi nec cedendæ actiones, nec utilis ipsi competit. num. 17. Ob proprium dolum condemnatus, fit infamis. n. 18. Secus quoad ejusdem heredes, qui licet ex dolo & lata culpa defuncti conveniantur, existimatio tamen eorum non gravatur. numer. 19. Repetit expensas necessitate officii factas. th. 31. num. 1. Salarium regulariter non postulat. num. 2. Si potestatem administrandi habuit, & aliquid gerere inchoavit, ejus heredes, licet non sint tutores, si tamen masculi & majoris ætatis, inchoatum perficere tenentur. th. 33. num. 4. Ab Imperatore vel Camera Imp. proscriptus, ipso jure tutor esse definit. num. 6. Talis esse definit diei & conditionis adventu. th. 37. num. 2. Omnis se excusare potest a tutela jam suscepta si Reip. causa abesse cœperit. th. 35. n. 4. Quamdiu? ibid. Si in consilium Principis assumtus. num. 6. Si domicilium ex rescripto Principis, ipsum tutorem esse scientis, mutaverit. num. 9. Ob morbum sonticum. ibid. Quando excusetur a suscipienda? th. 36. Hodie non ubique locorum numerus V. liberorum a tutela immunitatem præstat. num. 11. Ex officio contrahens proprio nomine & finito officio non tenetur. D. 103. c. 3. th. 21. n. 4. Si vel juramentum ipsi delatum, vel adversarius consentit, ad jurandum volens admittitur, nolens non compellitur. D. 44. th. 10. Limitatur. ibid. Honorarius quid? D. 137. th. 5. An vere & proprie dici possit tutor? num. 2. seqq. Si datus a patre filio emancipato, hæc datio per se non subsistit. th. 10. num. 5. Aut si a matre, patrono, aut plane extraneo datus. ib. Aut in testamento imperfecto, codicillis testamento non confirmatis, aut epistola datus? ib. Hinc taliter datus confirman-

firmandus eſt. ibid. Ante magiſtratum veniendus non eſt. th. 13. n. 14. Gerere non tenetur. ib. & th. 20. n. 2. 3. Ex ſua tantum culpa tenetur, quam in inſpectione & ſuſpecti accuſatione admiſit. th. 13. num. 18. Ex alterius adminiſtratione non tenetur. numer. 17. Ut quis recte dicatur, requiritur, ut de jure ſit ſine adminiſtrationis onere. th. 13. num. 19. Conſtitui nequit furioſus & mente captus. theſ. 14. num. 1. Quid ſi conſtitutus? n. 4. Non conſtituitur impubes. num. 5. Cœcus. n. 7. Mutus & ſurdus. n. 8. Fœmina. theſ. 15. Limitatur in matre & avia. th. 16. Obſervatis debitis requiſitis. num. 6. Noverca. n. 4. Ætate minor. th. 17. Etſi ætatis veniam impetraverit. num. 6. Aut ſint perſonæ illuſtres. n. 9. Sed quid de Electoribus? num. 10. Milites armati. th. 18. n. 1. Milites militiæ coeleſtis, Epiſcopi ſc. & Monachi. num. 3. Qui nec volentes admittuntur. ib. Secus eſt in aliis Clericis, qui ſunt infra Epiſcopos. n. 6. Prodigus. num. 8. Creditores & debitores pupillorum. ib. Adeo ut nec in teſtamento dari poſſint. ib. Servus. n. 15. An homines proprii? num. 16. ſeqq. Non eſt inſpector vel obſervator ille, qui patri, legitimo peculii adventitii adminiſtratori ex juſta cauſa adjungitur. th. 19. num. 4. An patri, qui legitimam filii emancipati tutelam adminiſtrat, poſſit adjungi? n. 5. Non eſt, ad hoc tutor datus, ut a cœteris, qui gerunt, rationes accipiat. th. 20. n. 4. An poſſit eſſe vitricus? D. 117. th. 4. A patre nec teſtamento dari poteſt creditor vel debitor. th. 5. D. 118. th. 51. Licet propter dolum ſuſpectus poſtuletur, ſi tamen judex in ſententia nullam doli mentionem fecit, remotus non notatur infamia. D. 117. th. 25. Ob latam culpam remotus non notatur infamia. D. 118. th. 52. Interdum leviſſimam, interdum vero latam culpam præſtat. th. 53. In teſtamento paterno minus ſollenni conſtitutus confirmandus eſt a magiſtratu. 137. th. 10. n. 6. Rationibus redditis non omnia bona pupilli reſtituens in reſiduum manet obligatus. D. 122. th. 17. n. 1. Nec per generalem quietantiam inde liberatur. ibid. Licet ratio reddita & probata ſit. n. 2. Non videtur rationes reddidiſſe, ſi non omnia pupillo reſtituit. num. 3. Nec h. c. ab ulteriori rationum redditione per proteſtationem ſeſe liberare poteſt. n. 4. Vel curator pupillam ſuam hodie intra annum 29. ducere non poteſt. D. 138. c. 3. art. 7. th. 5. num. 8. Ante magiſtratus decretum nihil valide gerit. D. 139. th. 11. num. 6. Per tertium non datur. theſ. 13. num. 10. In tutelæ adminiſtratione culpam levem in abſtracto præſtat. D. 146. tit. 6. §. 4. th. 5. n. 5. Qui rationes nondum reddidit, prætextu expenſarum, rerum in inventario deſcriptarum reſtitutionem denegare, & conpenſatione uti nequit. D. 149. tit. 2. th. 11. n. 5. Si in teſtamento furioſus datus, effectus hujus dationis ſuſpenditur in futurum reſipiſcentiæ caſum. D. 137. th. 14. n. 4.

Tutoris datio cui competat? D. 168. th. 2. num. 5. Adminiſtratio in quo conſiſtat? th. 9. Auctoritas in omnibus pupillo neceſſaria. n. 2. Per Epiſtolam interponi non poteſt. D. 78. th. 27. n. 2. Sine auctoritate infantia major alterum ſibi, ſed ſe alteri non obligat. D. 58. th. 24. num. 2. Datio hodie delegari poteſt. D. 19. th. 13. In honorarii etiam bonis tacita competit pupillis hypotheca. D. 137. th. 24. num. 2. Malevolum propoſitum ſatisdatio non mutat, ſed diutius graſſandi in re familiari facultatem præſtat. theſ. 28. num. 5. Ad honorarii diſpendium vitium alienæ ceſſationis pertinere, juris ratio non pati-

patitur. th. 30. n. 13. Ad testamentarii legitimationem non sufficit testamenti, in quo constitutus est, exhibitio. D. 106. concl. 30. Datio in testamento destituto facta an subsistat? D. 132. th. 11. num. 2. In auctoritate pupillo præstanda non sufficit ratihabitio. D. 139. th. 9. num. 11. Constitutio testamentaria quacunque conditione restringi potest. th. 17. n. 2. Datio sub expressa conditione fieri nequit. ibid. Bene tamen sub tacita. ib. Vox absolute posita an & quando generaliter sit accipienda, ita, ut etiam honorarios comprehendat, illud ex subjecta materia & constitutionis ratione judicandum. D. 137. thes. 5. numer. 4.

Tutori, si patrocinium præstitit in causa pupilli, judex potest salarium assignare. D. 124. th. 23. n. 5. A patre, qui monachus factus, post professionem dato, legitimus non præferendus. D. 117. th. 7. An matri & aviæ præferendus? ib.

Tutorem pater in testamento suo constituere non potest, qui lege prohibetur. D. 19. th. 15. D. 137. th. 18. n. 10. D. 117. th. 5. Tanquam suspectum ex officio, nemine accusante, magistratus removere potest. D. 137. th. 28. num. 2. Adversus falsum actio in factum est ex delicto. D. 136. th. 24. num. 12.

Tutore auctore infans contrahere non potest. D. 58. th. 23. num. 7. Possessionem tamen, & quandoque sine eo, acquirit. n. 8. Auctore ut quis contrahat, ipsum etiam aliquid intelligere necesse est. num. 7. Impuberi in petendo annus servatur. Disp. 138. cap. 3. artic. 7. thes. 2. num. 2.

Tutores non recte constituit magistratus academicus studiosis adhuc pupillis, qui neque ratione domicilii, neque ratione bonorum ipsi sunt subjecti. D. 19. th. 16. Et curatores res pupillorum & minorum proprias, finita tutela & cura, etiam nondum redditis rationibus, restituere tenentur. D. 54. th. 27. Honorarii curent, ne pecunia otiosa pupillorum retineatur. D. 137. th. 27. n. 5. Non possunt jus pupilli liquidum remittere. num. 6. Suspectos postulare omnibus permittitur, est enim accusatio quasi publica. th. 28. n. 2. Honorarii ex officii necessitate alios suspectos postulare debent. num. 3. Nec excusantur, qui ideo gerentes suspectos non postularunt, quia ipsi divites, & pupillo cautum erat. n. 4. Gratuitam, integram, & ab omni lucro abstinentem fidem præstare debent. th. 31. num. 2. Finita tutela an curam quoque necessario suscipere debeant? thes. 32. n. 7. seqq. Nec testamento constitui possunt creditor & debitor. D. 106. concl. 29. Præsentes interponere debent auctoritatem. D. 107. th. 14. n. 8. Absentes per nuncium auctoritatem suam interponere non possunt. ib. & th. 31. num. 3. Et curatores an palmarium advocatis dare possint? D. 108. th. 12. num. 2. An possint constituere procuratorem in rem suam? D. 120. th. 17. num. 3. seqq. Salarium ex bonis pupilli & minoris petere nequeunt. D. 124. thes. 23. Limitatur. n. 2. seqq. Si negotia pupillaria administrando rebus suis præesse non potuerunt, & inde damnum senserunt, ejus refusionem petere nequeunt. th. 23. n. 2. Actiones contra pupillos & minores, quorum tutelam & curam gerunt, vel gesserunt, competentes emere non possunt. D. 153. §. 2. thes. 8. An & quatenus possint hypothecam constituere? Disp. 158. tit. 1. th. 38. num. 1. Liberantur a cautione judicio sisti in causa pupillorum & minorum, s. ipsimet, s. pupilli & minores bona immobilia possideant. D. 27. th. 15. In judiciis etiam absentibus pupillis, ipsimet causas agere, vel

vel ad hoc ante litem conteſtatam actorem conſtituere poſſunt. D. 32. theſ. 5. De Jure Wirtemberg. ibid. Res minorum & pupillorum in emphyteuſin ſine magiſtratus decreto dare non poſſunt. D. 37. th. 18. In alienationem tamen, quæ fit ab ipſo emphyteuticario, ipſi ſoli conſentire & novum emphyteutam recipere poſſunt. ib. Honorarii & notitiæ gratia dati, pro iisdem an accipiendi? D. 117. th. 6. Quomodo differant? D. 137. th. 20. num. 8. Dare & pupillis ſubvenire, ad publicam pertinet curam. th. 9. num. 6. Honorarii tam a judice, quam in teſtamento dari poſſunt. num. 7. & th. 11. Quis judex hic competens. th. 11. num. 5. Quid requiratur, ut talis datio ſubſiſtat? th. 10. num. 1. ſeqq. An a lege etiam? th. 12. n. 6. ſeqq. Aut ex conventione contutorum? th. 13. num. 2. ſeqq. Rerum pupillarium domini non ſunt, ſed in illis tantum dominorum loco ſunt. D. 120. th. 17. num. 5. Plures ſi conſtituti, an & in quem effectum uni ex privata etiam conventione adminiſtrationem committere poſſint? D. 137. th. 13. Suſpectos poſtulare nequeunt impuberes. th. 14. n. 6. Ordinarii adminiſtrationem attingere non debent, antequam præceſſerit 1. magiſtratus decretum. th. 21. n. 4. Tutores ſ. ſint teſtamentarii, ſ. legitimi, ſ. dativi. ib. Etiam in Principum & illuſtrium tutela. num. 5. Ante hoc decretum geſta regulariter omnia ſunt ipſo jure nulla. num. 6. In honorariis tale decretum, ut ipſi officium exercere poſſint, neceſſarium non eſt. num. 7. Niſi & ipſi aliquid adminiſtrare velint. num. 8. th. 29. num. 10. 2. Inventarii confectio. th. 22. num. 1. Secus in honorariis, qui, antequam illud conſcriptum, officium ſuum tamen jure exercere valent. numer. 2. Adminiſtrationem tamen nec hi attingere debent, inventario non confecto. num. 4. 3. Juramentum corporale. th. 23. Honorarii tamen non ita jurant. num. 3. 4. 4. Idonea cautio, rem pupilli ſalvam fore. th. 24. Secus in honorariis, qui poteſtate adminiſtrandi deſtituuntur. num. 2. Quinam confirmandi? D. 168. th. 4. num. 1. Eſſe poſſunt affines. D. 5. diſſ. 2. th. 40. n. 5. Vitricus, etiam invitus. n. 6. 10. Non poſſunt eſſe creditores ac debitores. D. 64. th. 93. Jure Hamburg. poſſunt, modo creditum ac debitum ante diem indicent. num. 2. Licet ſint fratres. D. 87. p. 2. m. 1. th. 16. num. 8. ſeqq. Secus eſt in aſcendentibus. n. 9. Quando non poſſint eſſe fratres? num. 13. ſeqq. Si ſunt fratres, & fiunt ſuſpecti, curator iisdem adjungendus eſt. n. 15. Inventarium conficere & rationes reddere debent. th. 17. Frater a tutela excuſatus fratri minori petit. th. 18. Affines petere poſſunt pupillis. D. 5. diſſ. 2. th. 42. Poſſunt ſuſpectos poſtulare. num. 5. Si tutela removendi, illis potius curator adjungendus eſt. n. 6. Compromittere poſſunt. D. 10. th. 11. Ratione rei immobilis requiritur decretum. num. 2. 5. Honorarii in ſubſidium in ſolidum obligantur. D. 14. th. 23. num. 3. Habent tamen beneficium diviſionis. ib. Non adminiſtrantes reſpectu adminiſtrantium ſunt minus principaliter obligati. th. 25. n. 1. Habent beneficium ordinis. num. 2. Qui? D. 15. th. 29. Quando teneantur? ibid. Ad quid conſtituantur? D. 7. th. 15. num. 4. D. 137. th. 15. n. 9. th. 20. th. 25. ſeqq. Res minorum alienare nequeunt. D. 7. th. 15. num. 4. D. 137. th. 27. num. 7. A pupillis licite rem emunt. D. 7. th. 17. num. 4. D. 137. th. 29. n. 12. Hodie etiam ante litem conteſtatam ſine decreto procuratores conſtituere poſſunt. D. 66. theſ. 27.

thes. 27. num. 2. 3. Dantur a Magistratibus, quibus hoc specialiter concessum. D. 67. th. 35. Hodie ab omnibus. num. 2. 3. Ante administrationem tenentur præstare corporale juramentum. thes. 36. Jure Wirtembergico sufficit asseveratio loco juramenti. n. 3. Pecuniam pupillorum regulariter de jure novo fœnori exponere non tenentur. th. 37. num. 1. D. 64. th. 94. Aliud obtinet moribus nostris. D. 67. th. 37. num. 2. 3. D. 64. th. 94. num. 2. 3. Finita tutela ad rationes reddendas obligatur. D. 64. th. 95. D. 65. thes. 33. D. 67. th. 38. Moribus hodiernis quotannis rationes reddere tenentur. ibid. Res minorum donare non possunt. D. 7. th. 10. num. 2. In rebus minorum tunc dominorum loco habentur, cum tutelam administrant. n. 4. Illustrium personarum donare possunt. th. 11. n. 1. Solennia munera parentibus & cognatis pupilli, non vero nuptialia munera licite mittunt. num. 4. Et curatores pro minore aut ejus sorore dotem moderatam dare possunt. n. 5. Pro pupillis & minoribus ex juris necessitate propter nuptias donare possunt. D. 75. th. 31. num. 3. 4. 5. In causis pupillorum nihil ex liberalitate remittere possunt. D. 60. th. 14. n. 3. D. 20. th. 45. In rebus minorum dominorum loco habentur. D. 7. th. 14. Res minorum, etiam illis non intervenientibus, ipsorum nomine alienare possunt. ib. Quid, quale quantumve alienare possunt, illud ex minorum jure æstimandum est. n. 2. Rem pupillorum quasi suam tradentes, ejus dominium non transferunt. n. 3. In dubio hoc pupillorum nomine fecisse præsumuntur. ib. Nihil gerere possunt ante decretum magistratus, & juramentum, satisdationemque præstitam, ut & inventarium confectum. th. 15. n. 3. Plures si pro indiviso administrant, unius alienatio valida est. n. 5. Limitatur. ibid. Alienandi potestatem aliis demandare possunt. th. 16. illorumque liberi a pupillis nihil emere possunt. thes. 17. Neque per intermediam personam. n. 2. Contrafacientes amittunt rem, & solvunt quadruplum pretii. ibid. Emere possunt a contutore, vel sub hasta, vel a creditoribus distrahentibus. num. 3. Præsumuntur bona fide res minoris emere, si præcedat propinquorum consilium & judicis cognitio. th. 17. n. 5. Aut in emptione sit justum pretium determinatum. num. 6. Dativi & legitimi satisdare tenentur. D. 64. th. 91. Ante satisdationem gesta ipso jure sunt nulla. ib. Secus de Jure Hamburg. n. 2. 3. Testamentarii & legitimi confecto inventario, etiam sine decreto Magistratus, administrare possunt. th. 92. De Jure Hamburg. & hodie requiritur magistratus decretum. n. 2. 3. Inviti curam suscipere non coguntur. th. 96. Hodie plerisque in locis, ut & de Jure Hamburg. & Lubecc. tutor a curatela sese excusare nequit. numer. 2. seqq. Camera Imp. observat dispositionem juris Civilis. num. 4. In hac materia ad cujuscunque loci consuetudinem respiciendum est. num. 5. Dare pertinet ad contentiosam jurisdictionem. Disp. 96. thes. 5. num. 3.

Tutorum mutuum periculum illorum conventione non finitur. D. 15. th. 32. n. 3. Administratio ex generali consuetudine germaniæ ad annum 25. utplurimum extenditur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 5. numer. 6.

Tutoribus inventarii confectionem testator remittere potest. D. 168. th. 8. n. 3. Legitimis an mater annumeranda? Disp. 117. thes. 10.

in Tutoribus suspectis postulandis non vires patrimoniorum principaliter, sed an nihil segniter, nihil fraudulenter gerant,

rant, perpendi oportet. D. 137. th.28. numer. 5.
Tutrix honoraria mater esse desinit, matrimonio post susceptam tutelam contracto. th. 37. num. 3. S. fuerint primæ s. secundæ nuptiæ. n. 4. Nec pater hoc in testamento suo mutare aut impedire potest. n. 7. Non potest esse noverca. D. 5. diss. 2. th. 41. D. 137. th. 16. n. 5. Nec testamento dari. D. 5. diss. 2. thes. 41. num. 4. D. 137. th. 16. n. 5.

TYRANNUS.

Tyrannus quis? D. 63. th. 7. n. 3.
Tyranno an liceat resistere? n. 4.
Tyrannum peregrinus potest coercere. thes. 8.

VACANTIA BONA.

v. Bona vacantia.

VACCA.

Vacca vendita vitulus, qui adhuc lactatur, non debetur. D. 155. §. 1. th. 18. numer. 4.

VASALLUS.

Vasallus præstando servitia damni luitionem petere non potest. D. 3. thes. 34. num. 1. Propriis sumptibus se exhibere debet. n. 2. De re feudali compromittere potest. D. 10. th. 14. Dominium directum per præscriptionem acquirit. D. 56. th. 38. num. 1. Est miles, & militum privilegiis gaudet. D. 13. th. 24. n. 6. 7. De feudo litigans, juramentum sibi delatum, bona fide referre potest. D. 95. th. 17. In causa civili contra dominum postulans, feudo non privatur. D. 53. th. 26. Nec si gravis fuerit causa. ibid. De feudo, etiam inconsulto domino, transigere potest. Disp. 30. th. 3. An vias publicas jussu domini custodire teneatur? D. 116. thes. 118. Si juraverit pro se & heredibus, *dem Lehnherrn treu und hold zu seyn*, nihilominus ejus successores tenentur præstare juramentum. thes. 123. Renovationem investituræ an petere teneatur, uno ex pluribus dominis, in communione viventibus, moriente? thes. 124. Universitatis non est singulorum vasallus. D. 103. c. 3. th. 5. n. 2. An & quatenus dicatur usufructuarius? c. 4. th. 2. An feudi dominum nominare possit? D. 106. th. 9. Propter commissam feloniam regno privatur. D. 163. th. 3. n. 9. Dominum in jus vocare potest. D. 164. th. 99. n. 5. Si jusjurandum non servat, non feudum committit. ibid.
Vasalli defuncti filius, feudi successor, ob honorem patri debitum etiam heres esse & onera hereditaria ex fructibus feudi solvere tenetur. D. 126. c. 4. th. 2. n. 6. Debita an & quatenus transeant ad successores? Disp. 136. thes. 12. 13. Agnatus hereditatem allodialem retenta feudali repudiare potest. th. 13. n. 8. v. tamen. th. 12. num. 6. Filius hereditatem allodialem cum feudali utrumque vel retinere vel repudiare tenetur. th. 13. num. 8.
Vasallum contra dominum patrocinium præstare non posse, non semper verum. D. 117. thes. 21.
Vasallo feudum sub addictione in diem & conditione quidem resolutiva alienante, an locum habeat pœna commissi, pendente hac conditione. D. 152. tit. 2. thes. 10.
a Vasallo, feudo ad certum tempus ex consensu domini oppignorato, tempore vero elapso, & prorogatione non impetrata, jus pignoris extinguitur, præsertim si adjecta clausula cassatoria. D. 116. thes. 125.
in Vasallorum multitudine Principis potentia consistit. Disp. 13. th. 24. num. 6.

VECTIGAL.

Vectigal non solvente auriga, merces mercato-

catorum non cadunt in commissum. D. 18. coroll. 12. D. 85. c. 3. th. 10. vid. Commissum. Non solvens in foro Saxonico arbitrarie punitur. Disp. 85. c. 3. th. 10. numer. 7. Licet non solvatur, merces si professæ sunt, non cadunt in commissum. D. 100. th. 62. Solvere tenentur omnes, qui non reperiuntur expresse excepti. D. 166. th. 151. Non solvunt navicularii s. naucleri. th. 152. Quinam sint tales. th. 153. Ecclesiastici. th. 154. Consiliarii Principum, Assessores Cameræ. th. 155. Professores, Studiosi. th. 156. An repeti possit, si res aliqua sub addictione in diem & quidem sub conditione resolutiva vendita fuerit, conditione illa existente? D. 152. tit. 2. th. 15.

in Vectigali non soluto a pupillo triginta dies conceduntur. D. 138. c. 3. artic. 4. thes. 4. numer. 12.

pro Vectigali quod solvendum erit, an in pecunia consistere an vero præcise ex rebus s. speciebus istis pendi ac præstari debeat? D. 166. th. 150.

Vectigalia præscribuntur per tempus immemoriale. D. 138. c. 3. art. 7. thes. 7. num. 6. Nova prudenter rebus ad luxum pertinentibus imponuntur. D. 100. th. 57. Exigendi jus primo tantum Imperator habuit, deinde Electores quoque nacti. D. 159. c. 6. th. 51. num. 2. Nova erigere vel antiqua augere non licet. num. 3. Ad solvenda in foro conscientiæ quis obligatur. num. 4. Sine Imperatorum præcepto constituere, reformare & his addere non licet? D. 166. th. 111. Sed est reservatum Imperatoris. thes. 112. seqq.

Vectigalium defraudationis pœna est commissi. D. 159. c. 6. th. 51. num. 5. Præstationi subjectæ non sunt res exercitui paratæ. D. 166. th. 159. An res ad agriculturam pertinentes? th. 160. Societas interdum cum heredibus continuatur. Disp. 150. tit. 2. §. 3. thes. 1.

ex Vectigalibus si aliquid debeatur, compensatio non admittitur. D. 149. tit. 2. thes. 3. numer. 5.

VENARI.

Venandi jus habet, qui habet territorium. D. 159. c. 6. th. 36. num. 2. Jus omne an jure subditis a Principibus sit ademptum? D. 166. th. 234. D. 167. thes. 4. num. 2. Jus in alterius domini territorio quis habere potest. D. 159. c. 6. thes. 82. num. 4.

VENATIO.

Venatio ad regale spectat. D. 159. c. 6. th. 36. num 4. D. 166. thes. 233. Est Juris Gentium. D. 167. th. 4. num. 2.

Venatione concessa, non statim jus aucupandi & piscandi cuidam concessum. Disp. 166. thes. 236.

VENDERE.

Vendere frumentum extraneis prohibitus, nec farinam vel panem illis exportandum vendere potest. D. 151. th. 15.

ad Vendendum nemo de jure cogitur, sed mercatur. D. 100. th. 151.

Vendens rem eandem duobus de jure pœna L. Corneliæ tenetur. th. 145. Rem uni venditam & eam alteri tradens non committit crimen stellionatus. D. 18. coroll. 11. Duobus rem eandem, *diversis* in contractibus, crimen falsi committit. Disp. 62. thes. 61.

Vendicarius potest dilata solutione. Disp. 100. thes. 136.

Vendita si ead. res pluribus, & uni tradita, quis præferatur? Disp. 37. thes. 5.

Vacca, non debetur vitulus, qui adhuc lactatur. D. 155. §. 1. th. 18. num. 4.

Vinea locata cui debeatur merces? th. 23. Re ad mensuram, si alia mensura in loco rei sitæ, alia in loco contractus, quæ attendenda? D. 100. th. 140. 141.

Re

Re duobus, potior eſt ille, cui tradita, licet alter ſit in poſſeſſione. theſ. 142. Si res primum alicui fuerit jurato, alteri ſimpliciter, & tradatur, potior quis? th. 143. In re per averſionem, emptoris eſt lucrum & damnum. th. 144.

Venditæ rei dominium ante ſolutionem in emptorem non transfertur, ſi ſc. fides de pretio non eſt habita? D. 112. th. 34. num. 4. Ubi venditor rem nondum traditam quaſi pignus retinere poteſt. num. 5.

Venditam rem dominus numorum, cujus numi alteri pro pretio ſoluti, vindicare nequit. D. 155. ∫. 2. th. 13. n. 2. Niſi ſit miles vel tutor, qui pupilli pecunia rem emit. num. 3.

Venditis ædibus locatis cujus ſit merces? §. 1. th. 2. Quæ tanquam pertinentiæ veneant? th. 39. num. 1. An hortus? num. 2. An catena & ſitula putei? num. 3. An pharmacopolium? n. 4.

Venditi actione petitur reſiduum pretii, æque ac totum pretium. D. 122. th. 27. num. 1.

Vendito vino ne deguſtetur, & per averſionem, emptoris eſt periculum. Diſp. 154. tit. 6. §. 1. th. 24. num. 1. Limitatur. n. 2. Diverſorio, lecti perpetui uſus gratia ibidem exiſtentes pro ejus pertinentiis habentur. D. 155. ∫. 1. th. 30. Caſtro, an territorium, jus patronatus, merum imperium, jurisdictio & alia jura eidem adhærentia vendita cenſeantur? th. 31. num. 1. An tormenta & arma bellica? n. 4. Fundo debentur ſtramenta & ſterculinum agri ſtercorandi cauſa, & ſervi adſcriptitii. th. 32. Fundo ſervitutes debitæ etiam debentur. th. 33. Stagno & vivario, an piſces debeantur? th. 34.

Vendenda traditur, ſi res certo pretio æſtimata, eaque majoris vendita, lucro dantis cedit ſuperfluum. D. 116. th. 48. D. 118. th. 38. Illudque tradens actione æſtimatoria jure petit. Diſp. 122. theſ. 14. num. 7. Quis caſum fortuitum h. c. præſtet? D. 118. th. 38. v. plura voc. Actio venditi.

VENDITIO.

Venditio conditionalis ratione pœnitentiæ pro perfecta habetur. D. 67. th. 17. Ita, ut alteruter ab ea, nec relinquendo arrham, vel acceptam in duplo reſtituendo, diſcedere queat. n. 1. Secus de Jure Wirtembergico. num. 3. Dicitur celebrata, etſi nondum ſit perfecta. D. 11. th. 113. n. 3. Rerum immobilium quando dicatur de Jure Wirtembergico perfecta? th. 115. n. 3. ſeqq. Non reſcinditur, ſi res vendita alteri obligatur. D. 155. ∫. 1. theſ. 17. num. 2. Si ad quantitatem facta, resque ante menſuram pereat, venditor pretium acceptum reſtituere tenetur, an etiam intereſſe? D. 154. tit. 6. ∫. 1. th. 18. n. 1. 2. Ad plenam cuſtodiam venditor h. c. obligatus eſt. n. 3. Si ante adnumerationem vel appenſionem traditio facta, dominium per illam traditionem transfertur. th. 19. num. 2. Sub haſta facta perpetuam habet firmitatem. tit. 5. ∫. 1. th. 43. num. 3. An admittat querelam enormis læſionis? n. 1. 2. Si ſub conditione conſtitutiva contracta, rei interitus pertinet ad venditorem, deteriorationis vero, exiſtente conditione, ad emptorem. tit. 6. ∫. 1. th. 12. Ad quantitatem contracta ratione periculi habetur pro imperfecta, & periculum ejus ante appenſionem, adnumerationem & admenſionem ad venditorem pertinet. th. 15. n. 1. 2. Ampliatur. ſ. res ſit fungibilis, ſ. ſpecies mobilis ſ. immobilis. numer. 3. S. in ſingulas amphoras vini pretium dictum ſit, vel inſimul, v. gr. centum amphorarum unum pretium ſit conſtitutum. th. 16. Aut univerſum vinum, quod

quod in doliario eſt, venierit, certo tamen in ſingulas amphoras conſtituto pretio. th. 17. num. 1. Aut vinum fuerit deguſtatum. num. 2. Aut dolium ſignatum. numer. 3. Limitatur, ſi hoc ſpecialiter ſit conventum. th. 19. n. 1. Aut res tradita citra admenſionem. &c. num. 2. Aut die menſuræ faciendæ præſtituto per emptorem ſtet, quo minus menſura fiat. th. 20. Ad guſtum facta quatenus ſit imperfecta? th. 23. num. 1. Quidſi vaſa fuerint ſignata? num. 2. Aut intra diem deguſtationi præſtitutum, vinum ſine culpa & mora venditoris non fuerit deguſtatum? num. 3. Quando præſumatur? th. 22. num. 2. Ob inſinuationis omiſſionem an nulla ſit? D. 101. th. 22. Nec ob enormiſſimam læſionem eſt ipſo jure nulla. D. 115. th. 46. Ipſo jure nulla eſt, ſi mandatarius, mandati fines excedens, rem minoris vendit. D. 150. tit. 1. ſ. 2. th. 6. Frumenti vel ſimilium rerum ſubditis ex juſta cauſa erga extraneos a magiſtratu interdici poteſt. D. 151. th. 14. Imperfecta eſt, ſi res certi generis nullo determinato ejusdem individuo fuerit vendita. D. 154. tit. 6. ſ. 1. th. 25. n. 1. 2. 3. Quid ſi certa ſpecies ſignata? num. 4.

Venditionis ea eſt natura, ut pretium ſtatim ſit ſolvendum & venditor, integro pretio nondum accepto, rem venditam emptori tradere non teneatur. D. 51. th. 5. num. 2.

Venditioni pœna convent. uſuris major, in fraudem uſurarum addita, non valet. D. 113. th. 30. ſeqq. S. explicite ſ. implicite addita. th. 32. Quando hoc videatur factum? ibid.

Venditione ad quantitatem facta, ſi ante menſuram pretium decreſcat, ad emptorem hoc damnum pertinet. D. 154. tit. 6. §. 1. th. 21. Duarum rerum alternative facta, periculum illiusque prius interiit, ad venditorem pertinet, quæ vero poſterius, ad emptorem. th 26. num. 1. Quid ſi pariter perierunt? numer. 2.

in Venditione ſub lege commiſſoria venditor poſt diem lege commiſſoria comprehenſum partem pretii accipiens, hoc ipſo a d. lege receſſiſſe videtur. D. 122. th. 14. Reliquum tamen petere poteſt. num. 1. v. plura voc. Emptio. Actio empti venditi.

VENDITOR.

Venditor fidem de pretio non habens, rem venditam vindicare poteſt. D. 59. th. 23. n. 4. Rem venditam ſub hac conditione tradens, ut res illa, donec pretium ſolvatur, ſit obligata, habet hypothecam privilegiariam. th. 29. n. 8. Fidem de pretio habens, in reſiduo pretii habet de Jure Saxonico perſonale exigendi privilegium. th. 40. De Jure Wirtembergico habet in re vendita ratione reſidui pretii tacitam hypothecam. ib. num. 3. D. 67. th. 11. num. 2. Secus de jure civili. th. 11. numer. 1. Etſi duplum pretii offerat, a venditione perfecta reſilire non poteſt. D. 11. th. 109. Niſi adverſarius conſentiat. num. 8. Omnia ſua bona primo emptori obligans & poſtea ſecundo emptori vendens & tradens, an primus emptor potior ſit? Diſp. 100. theſ. 148. Si rem uni venditam alteri donet & tradat, potior donatarius eſt. th. 149. Si habet facultatem rei tradendæ, præciſe ad traditionem cogi poteſt. D. 19. th. 55. Qui rem venditam emptori petenti, ſed pretium non ſolventi, tradere recuſavit, jure tamen pretium ab emptore exigit, licet illa poſtea apud venditorem perierit, quæ non periiſſet, ſi tradita fuiſſet. D. 117. theſ. 20. Qui fidem de pretio habuit, rem immobilem tradidit, ſed ejusdem dominium

nium judicialiter non resignavit, an habeat privilegium in concursu creditorum? D. 101. th. 22. An excusetur, si nuncio falso emptoris nomine venienti, quantitatemque debitam offerenti rem tradiderit? D. 107. th. 49. n. 9. 10. Si rem venditam per idoneum nuncium mittit, nuncius vero cum re illa aufugit, aut illam perdidit, rei illius periculum non ad venditorem, licet adhuc sit Dominus, sed emptorem pertinet. th. 55. num. 32. In casum rei venditæ non traditæ s. evictæ, pœnæ nomine, duplum, triplum &c. promittere potest. D. 113. th. 31. num. 3. Instrumenta authentica, quibus juris sui probatio continetur, emptori tradere non tenetur. D. 115. th. 49. Ex lege 2. C. de resc. vend. adversus emptorem, non vero contra tertium possessorem habet regressum. th. 47. Partem debiti accipiens, residuam ejus partem actione venditi ab emptore petit. D. 122. th. 12. n. 4. Licet res vendita ex præcepto principali partim sit distracta. ibid. Vel pro residuo totam rem emptor offerret. num. 5. Utens lege commissoria, & rem venditam recipiens, residuum fructuum ab emptore interim perceptorum repetit. th. 14. num. 2. Nisi emptor partem pretii antea solutam pacto amiserit. num. 5. Pretio etiam post moram soluto usurarum residuum petere nequit. th. 19. numer. 2. seqq. Nisi de usurarum exactione protestatus. n. 5. Jus retentionis habet in re vendita & nondum tradita, pro pretio convento. D. 123. th. 21. Ante rei traditionem est verus rei venditæ dominus. D. 135. th. 17. n. 5. Etiamsi nihil peculiariter dicat, obligasse se censetur ad ea omnia, quæ venditionis sunt naturalia. D. 139. th. 5. num. 3. Rem venditam & emptori traditam condictione c. d. c. n. sec. non repetere potest, etiamsi emptor pretium solvere cesset. D. 145. tit. 4. th. 3. num. 8. Rem venditam præcise tradere tenetur. D. 155. §. 1. th. 8. num. 1. 2. 3. Rei traditione vel dominium vel conditionem usucapiendi transfert. n. 6. De evictione tenetur, si ususfructus rei venditæ evictus. th. 14. num. 1. Si res vendita debeat servitutem prædialem, an & quatenus de evictione vel interesse teneatur? numer. 2. 3. 4. 5. Ut rem venditam debito modo tradere, & obligationi suæ satisfacere videatur, requiritur, ut I. vacuam rei possessionem & quidem non tantum secundum quid, sed simpliciter talem, tradat. th. 10. num. 1. 2. 3. 4. An hodie judicialis resignatio sit necessaria? n. 5. Quid in foro Saxonico, & Wirtembergico? n. 6. 7. II. In debita quantitate & ad modum in contrahendo dictum. th. 11. III. In debita qualitate. th. 9. num. 1. Non vitiosam & liberam (1) a servitutibus. thes. 9. n. 2. th. 10. Maxime si vendita ut optima maxima. th. 10. num. 1. Quid si ususfructus evictus. th. 14. n. 1. Aut res vendita prædialem debeat servitutem. num. 2. (2) A pensitationibus. th. 15. num. 1. An etiam ab usitatis & consuetis. n. 2. Quid si fundum, ab omnibus oneribus, *wie sie nahmen haben mœchten*, liberum dixerit? numer. 3. Aut hæc onera pacto in se receperit? num. 4. An h. pactum valeat quoad contrahentes? numer. 5. Quid si res vendita, quam liberam dixit, aut simpliciter vendidit, alia pensitatione non communi gravata? thes. 16. num. 1. Quid si venditor hoc onus scivit vel ignoravit? ibid. Quid si emptor scivit? num. 2. seqq. Quid si sint onera nova? n. 5. (3) A pignoris onere. th. 12. n. 1. Si res vendita alteri obligata, quomodo emptori subveniatur? num. 2. 3. IV. Cum fructibus aut aliis accessionibus

bus & pertinentiis. th. 18. seqq. Retinet fructus naturales ante venditionem perceptos. th. 13. n. 3. 4. Post moram tenetur ad fructus percipiendos emptori restituendos. th. 21. An & quatenus fructus civiles habeat? thes. 22. An consequatur mercedem vinea locata vendita? th. 23. Aut ædibus locatis venditis. th. 24. Instrumenta authentica ad rem venditam pertinentia an emptori tradere teneatur? thes. 36. Retinet totum thesaurum post contractum in fundo vendito, sed nondum tradito inventum. th. 38. 39. Si quid in specie rei venditæ accessurum dixerit, illud in specie emptori tradere tenetur. th. 40. Rem venditam traditam, pretio nondum soluto, in concursu creditorum aute omnes creditores emptoris vindicare potest. D. 155. §. 1. th. 5. n. 2. Nisi venditori alio modo satisfactum fuerit. n. 3. Aut fides de pretio habita. ib. Quid si emptor dolose in casu, ubi fides de pretio habita, cum venditore egerit, emendo rem, cum jam solvendo non fuerit? th. 42. n. 2. Per rei venditæ traditionem præstat saltem, rem emptori habere licere, & non necesse habet, ut rem emptoris faciat. th. 41. num. 2. Limitatur in rebus fungibilibus, quæ usu consumuntur. n. 43. evictionem ex natura contractus præstare tenetur. th. 41. n. 3. Post moram, ultra usuras, etiam lucrum cessans petere nequit. §. 2. th. 21. num. 1. In casum evictionis emptori jure promittit duplum. th. 22. num. 3.

Venditoris satisdatio an & quando admittatur, periculo evictionis imminente? th. 8. Est electio, quem tradere velit, Sticho vel Pamphilo certo pretio vendito. D. 154. tit. 6. th. 26. num. 1.

Venditori, scienter alienam rem vendenti & tradenti, obstat exceptio doli. D. 155. §. 2. th. 7. Quid si ipse ignoret, & ante pretium solutum evictionis periculum immineat? th. 8. Quid si non immineat? th. 9.

ad venditorem pertinet periculum, exustis ædibus sub expressa conditione venditis. D. 115. th. 48. Licet postea conditio existat. ibid.

VENEFICIUM.

in Veneficio conatus pro ipso delicto hodie punitur. D. 139. thes. 6. numer. 9.

VENEFICUS.

Venefici capite puniuntur. D. 65. th. 59. Jure Elector. Saxonico quandoque pœna mitigatur, quandoque exasperatur. num. 2. 3.

VENENUM.

Veneno hominem necare, plus est quam gladio. D. 141. th. 44.

Veneno occidere non licet ad gladium condemnatum. ibid. Adversus hostes uti Jure gentium non est permissum. ibid. Inficere spiculam vel ferrum, jus Gentium vetat. ibid.

VENETIA.

Venetorum respublica præ aliis purissima extat. D. 159. c. 1. th. 6. n. 3. Vocatur Serenissima. num. 4. An Imperio recte se exemerit, & quo titulo? D. 164. thes. 53.

VENIA.

Veniæ facilitas incentivum tribuit delinquendi. D. 6. th. 5. num. 2.

VENIA ÆTATIS.

Venia ætatis quando concedatur? D. 166. th. 77. seqq. Minoribus ad hoc conceditur, ut de propriis rebus liberius disponere valeant. D. 137. th. 17. num. 6.

Veniam ætatis Jure Justinian. tantum concedit Imperator. D. 118. th. 102. Hodie etiam Princeps & Status Imperii. ib. Qui impetravit, tamen non potest esse tutor

tutor honorarius. D. 137. th. 17. n. 6. Bona ejus immobilia tamen pleniſſimo hypothecæ jure non obligantur. th. 17. num. 8. Impetraturis in fœminis octodecim anni requiruntur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 5. num. 3. In maſculis viginti anni. num. 4. Habentes & minus idonee adminiſtrantes, nequeunt in integrum reſtitui. D. 159. c. 6. theſ. 29. num. 2. 3. Poſſunt omniſa agere, quæ minor cum curatoris conſenſu. ib. Dare regale majus eſt. D. 166. th. 76. ſeqq.

VERBORUM OBLIGATIO.

Verborum obligatio non oritur ex numeratione, ſed ex ipſis verbis & ſtipulatione. Diſp. 142. §. 2. th. 1. num. 2.

in Verborum obligationibus locum habet computatio naturalis. Diſp. 138. c. 3. art. 1. theſ. 4. num. 2.

VERBUM.

Verba ſunt indices animi. D. 1. th. 12. num. 6. D. 83. theſ. 34. n. 2. In JO. ſæpe in Jure non actionem, ſed rem denotant factum. D. 17. theſ. 2. num. 2. permittentia, ut ambigua ex jure naturæ interpretari nos convenit, utrius generis ſit permiſſio. D. 13. th. 22. num. 5. Sub jugo mentis ſunt. D. 83. th. 34. num. 2. Sæpius inſtrumentis ex Notariorum ignorantia adjiciuntur, quæ negotiis & contrahentium mentibus inconvenientia ſunt. num. 4. In dubio ita interpretari debent, ut minus obligent. D. 120. th. 40. num. 4. Quæ ſupponunt aliud, nihil diſponunt ſuper eo, quod ſupponunt. D. 121. c. 3. th. 4. n. 5.

Verborum ſtudium non eſt negligendum. D. 138. c. 1. th. 1. num. 1. Proprietati non ſemper eſt inhærendum in ſtatutis. D. 58. th. 12. n. 11.

Verborum propria ſignificatione in dubio, maxime in jure ſingulari non eſt recedendum. Diſp. 18. theſ. 19. num. 3. Diſp. 88. th. 17. num. 18.

de Verbis fruſtra litigamus, ubi de re conſtat. Diſp. 98. th. 3. num. 1.

VERISIMILE.

Veriſimile quod non eſt, illud falſitatis habet imaginem, & omnino rejiciendum eſt. D. 11. th. 105. num. 6.

VERSIO.

Verſio latina Novellarum vulgaris eſt hodie recepta, nec in foro ab illa recedere licet, licet textus græcus, quem habemus, alterius ſenſus eſſe oſtendatur. D. 22. theſ. 8.

Verſio in rem alterius non ſemper a creditore probanda. D. 129. th. 59. n. 4. 5. Patris vel domini quando facta dicatur? D. 148. tit. 3. th. 3. Eſt ab actore probanda. num. 5. A creditore probanda eſt, ſi dicat debitum eſſe ſociale. D. 4. th. 61. Fallit, ſi creditum ob cauſam ſocietatis in genere vel in ſpecie expreſſam. th. 62. Pecuniæ creditæ in utilitatem mariti tanquam potentioris præſumitur. num. 3. In cauſa civitatis eſt probanda. D. 103. c. 3. theſ. 16. num. 3. Et quidem a creditore. c. 5. th. 4. num. 1. ſeqq. Nec ab onere probandi creditor relevatur, quamvis in inſtrumento dicatur, pecuniam in rem civitatis verſam. num. 5. Secus hoc eſt in alio, qui ex mandato domini aliena gerit negotia, ibi enim ſufficit, ſi conſtet eo tempore & loco mutuam pecuniam fuiſſe neceſſariam, in eamque cauſam creditam. c. 3. th. 16. n. 2. th. 18. num. 2. In rem adminiſtratoris in dubio facta præſumitur. c. 5. theſ. 14. num. 5.

Verſionis probatio eſt difficilis. theſ. 5. th. 7. In hac probatione Senatores aut adminiſtratores creditori aſſiſtere & eam ſuggerere debent. th. 5. Quando & quæ conjecturæ & præſumptiones admittantur? th. 7. Non factæ exceptio

etiam instrumento quarentigiato & ad impediendam paratam executionem opponi potest. c. 3. th. 19. num. 1. 2. Licet in instrumento eidem fuerit renunciatum. num. 3. Cum exceptione non numeratæ pecuniæ eadem non est. num. 4.

Versionem semel factam esse, si creditor probaverit, sufficit, licet perpetuo versa pecunia non duraverit, sed ex postfacto civitati utilis esse desierit. c. 5. thes. 7. num. 4.

ob Versionem in rem patris vel domini qualis actio detur? D. 148. tit. 3. th. 7.

de Versione pecuniæ creditæ regulariter nemo est sollicitus. D. 4. th. 62. n. 14. v. Actio de in rem verso.

VERWANDTE.

verbum *Verwandte, befreundte* affines comprehendit. D. 5. diss. 2. th. 39. n. 7.

VESTIMENTA.

Vestimenta pauperibus relicta quomodo præstanda? Disp. 79. c. 9. num. 79.

ad Vestimenta & jocalia pro conditione status maritus uxori tenetur. Disp. 4. thes. 24. numer. 4.

VETANS.

non Vetans vel patiens in quantum obligetur? D. 139. thes. 9. num. 15. 18.

VIA.

Viæ jus qui habet, coercitionem quoque habet, si conductus tempore internecio contingat. D. 159. c. 6. th. 39. n. 5. A jure indagandi & persequendi spoliatores differt. th. 40. numer. 2. Principes contra inferiores acriter defendunt. thes. 82. num. 3.

in Via utenda triginta dies conceduntur. Disp. 138. c. 3. art. 4. thes. 4. n. 12.

Viæ publicæ quæ? D. 166. th. 130.

Viarum publicarum usus communis Jure Gentium putatur & contra eos, qui harum usum sine justa causa impedire volunt, Camera Imper. mandata sine clausula decernere solet. th. 131. Securitate qui ex salvi conductus largitione utuntur, jureque conducendi per vias publicas, vulgo *mit Gelait auf Kayserl. freyen heerstrassen*, fruuntur, debitumque pedagium edunt, nominaque sua profitentur, nihilominus tamen in conducentis Principis territorio spoliantur, Princeps istius territorii spoliatis omne damnum resarcire tenetur. th. 134.

VICARIUS.

Vicarii Imperii omnia possunt, nisi quæ specialiter inveniuntur prohibita. D. 6. th. 2. num. 3. Etiam ea, quæ dicuntur gratiosa, concedere possunt. ib.

VICTALITIUS.

Victalitius contractus in se justus est. D. 71. thes. 29.

VICTORIA.

Victoria litis magnis sumptibus & molestiis redimenda est. Disp. 64. præf. n. 3. 4. 5.

VIDUA.

Vidua intra annum luctus nubens fit infamis, hereditatem ac omnia a marito accepta amittit. D. 68. p. 4. th. 10. D. 75. th. 67. n. 5. Jus Canonicum infamiam abolevit. D. 68. p. 4. th. 10. n. 2. Et cæteræ pœnæ juris civilis moribus nostris sublatæ sunt. n. 3. seqq. Ante semestre tempus nubens quomodo puniatur de Jure Wurtembergico? n. 7. D. 75. th. 68. Si intra semestre tempus inhoneste vivat, quomodo puniatur de Jure Wurtembergico? D. 68. p. 4. th. 10. n. 8. D. 75. th. 70. n. 4. Quid hoc in casu obtineat de Jure Saxonico? D. 68. p. 4.

p. 4. th. 10. n. 9. D. 75. th. 70. n. 2. 3. Intra annum luctus sponsalia impune contrahere potest. D. 75. th. 69. n. 2. 3. Inhoneste vivens lucro donationis propter nuptias privatur. th. 70. Ob dissolutam & infamem vitam an amittat quæstuum portionem? D. 128. c. 6. th. 4. n. 1. 2. An ob dissipationem vel amotionem quæstuum. &c. n. 2.

Viduæ retinent dignitatem mariti. D. 116. th. 114. D. 118. th. 114. Si autem sequioris ordinis marito postea nupserint, sequuntur mariti conditionem. ibid. An hoc etiam in personis illustribus procedat? D. 118. th. 114.

VINCERE.

Si vinco vincentem te, multo magis vinco te ipsum. D. 87. p. 2. m. 1. th. 15. num. 13.

VINCULUM.

Vincula duo fortius ligant, quam unum. D. 18. th. 14. n. 4.

VINDEMIA.

Vindemialium feriarum tempore nemo in judicium venire debet. D. 81. th. 25. n. 1. Non habetur ratio illiis in provinciis, ubi nullæ colliguntur uvæ. n. 4.

VINDICARE.

Vindicans rem suam omnibus quibuscunque creditoribus præfertur. D. 59. th. 17. n. 3. 4. & th. 48. n. 2.

VINDICTA.

Vindictam morientes remittere censentur. D. 136. th. 28. n. 1.

VINEA.

Vinea si durante matrimonio in solo alterutrius conjugis plantetur, ad quem pertineat? D. 128. c. 4. th. 18. n. 4.

Vineæ causa comparati pali, antequam ibi collocantur, non sunt fundi. D. 155. §. 1. th. 27. n. 5.

VINUM.

Vino ad gustum vendito cujus sit periculum? D. 154. tit. 6. §. 1. th. 23. Ne degustetur & per aversionem vendito, omne periculum est emptoris. th. 24. n. 1. Limitatur. n. 2.

VIRGINITAS.

Virginitas semel corrupta restitui non potest. D. 64. th. 71. n. 5.

VIRGO.

pro Virgine ducta vitiata potest repudiari. D. 139. th. 20. n. 6. Limitatur. ibid. Vitiatam, licet ignoranter, ducens, eam de Jure Canonico repudiare nequit. D. 64. th. 72. n. 1. Ducens vitiatam opus misericordiæ fecisse dicitur. th. 71. n. 1. Jure Hamburg. ignorans ducens, & postea eam non cognoscens, eam repudiare potest. th. 72. n. 2. 3. Quod & in praxi observatur. n. 4.

VIRGULA DIVINATORIA.

Virgula divinatoria quid? D. 135. th. 13. n. 6. Non est magicum instrumentum. num. 5.

VIS.

Vis quid? D. 139. th. 20. n. 8. Voluntatem exterminat. ib. Publica ex objecto & persona facientis & patientis æstimatur. D. 141. th. 37. Publicæ pœna hodie est arbitraria, modo non incidat in crimen fractæ pacis publicæ. th. 38.

ad vim armatam sufficiunt arma, quamvis ad offendendum vel defendendum non sint ordinata. th. 36.

Vi metuque gesta negotia regulariter ipso jure valent, & indigent rescissione. D. 139. th. 7. n. 3. Secus est in matrimonio. ibid. Similis est persuasio. n. 4. Magna cogente qui aliquid facit ad sui vel suarum rerum conservationem, licet exinde damno proximus afficiatur, excusatur a dolo. D. 3. th. 2. n. 5. & th. 8. n. 3.

VITIOSUS.

Vitiosum per æque vitiosum non confirmatur aut purgatur. D. 98. thes. 17. num. 1.

VITIUM.

Vitium rei purgatur, si res in potestatem domini pervenit. D. 19. th. 28. Animalis licet non sit ita manifestum, ut statim appareat, modo ex diligentiori inspectione cognosci possit, tamen cessat redhibitoria. D. 116. th. 51. Rei venditæ etsi venditor ignoraverit, tamen locum habet edictum ædilitium. D. 118. th. 41. Sed diversa ignorantis & scientis est præstatio. ibid.

VITRICUS.

Vitricus non recte collocatur inter personas, quæ jure tutores esse prohibentur. D. 117. th. 4. Parentis loco est. D. 87. diss. 2. th. 6. n. 2. Sed eo nomine proprie non venit. n. 6. D. 13. th. 17. Privignos paterno affectu prosequi debet. D. 87. diss. 2. th. 7. Male vulgo audit. th. 8. Unde ita vocetur. diss. 1. c. 3. th. 3. n. 34. & diss. 2. th. 9. n. 16. Sæpius privignos vere amat. diss. 2. th. 9. Privignorum tutor, eos adoptare potest. n. 4. In dubio censetur bonus. n. 15. A privignis filiali amore prosequendus est. th. 10. Non habet privilegia parentibus in jure concessa. th. 6. n. 7. & th. 12. Famosa actione a privignis conveniri. th. 12. n. 3. Et sine venia in jus vocari potest. ibid. Privignum alere non tenetur. th. 14. n. 2. Disp. 4. th. 31. n. 8. Limitatur. ibid. & D. 87. diss. 2. th. 14. n. 4. 6. 8. Potest esse tutor privigni. D. 87. diss. 2. th. 40. num. 6. 10. Privignum educare. n. 10.

VIVERE.

Vivere hominem centum annis præsumi, ridiculum est. D. 138. c. 3. art. 7. th. 7. num. 3.

ULTIMA VOLUNTAS.

Ultima voluntas ambulatoria est usque ad extremum vitæ exitum. D. 161. th. 6. Etiam juramento vallata. ibid. Disponentis tamen non deficit, causa præterita deficiente. D. 139. th. 18. n. 3. Limitatur. ibid. Sub quacunque conditione restringi potest. th. 17. n. 2.

Ultimæ voluntatis quam ut liber sit stylus, nihil est, quod magis hominibus debetur. D. 122. th. 18. n. 1. Liberrimus, postquam jam aliud velle non possumus, debet esse stylus. D. 139. th. 7. n. 6.

per Ultimam voluntatem an servitutes ipso jure sine quasi traditione constituantur? D. 117. th. 25.

Ultima voluntate ususfructus non tantum promittitur sed & constituitur. D. 118. th. 13. Quasi ususfructus potest relinqui. D. 38. th. 18.

ab Ultima voluntate defuncti interdum prætor jure recedit, & utilitatem pupilli potius, quam scripturam testatoris sequitur. D. 137. th. 22. n. 10.

Ultimæ voluntates de nocte fieri possunt. D. 138. c. 3. art. 3. th. 1. n. 6.

Ultimarum voluntatum nulla est obligatio cum nulla sit conventio. Disp. 161. th. 6.

in Ultimis voluntatibus particulæ disjunctivæ conjungunt. ib. Jurisjurandi conditio, etiam m. c. donationibus, tanquam turpis, regulariter rejicitur. D. 44. th. 1. Ita, ut hujusmodi dispositiones pro puris habeantur. ib. Rem tamen, quam quis juramento jussus est promittere, omnino præstare tenetur, nec relictum prius efficaciter petere potest. ibid. An & quando tempus incertum adjectum faciat conditionem? D. 139. th. 16. num. 5. seqq. An conditio retrotrahatur? thes. 17. n. 10. Conditio impossibilis positive talis, & quidem perpetuo & natura, per se scil. vel ratione circumstantiarum vitiatur. num. 13.

num. 13. seqq. Limitatur. ib. Si talis est propter perplexitatem, dispositionem vitiat. num. 17. Si lege impossibilis, vitiatur & detrahitur. n. 18. Si facto impossibilis, effectum dispositionis impedit. num. 19. Si ad tempus impossibilis, differt negotium. n. 20. v. voc. Voluntas.

UNIO PROLIUM.

Unio prolium adoptioni similis est. D. 87. diss. 2. th. 39. Requirit conjunctorum præsentiam & consilium. n. 2. Sufficit & affinium. num. 3. Juri Civili est incognita, imo contraria. D. 68. p. 3. th. 20. num. 2. Recepta est Jure Wirtemberg. & aliorum locorum statutis. num. 2. 3. Non fit die feriato & sacro. D. 28. th. 8. D. 96. th. 52. numer. 3. 10.

per Unionem prolium unitam sororem an quis ducere possit? D. 87. p. 2. m. 1. th. 4. num. 13. Uniti fratres sibi invicem non succedunt. p. 2. m. 2. th. 54. numer. 15.

UNIVERSALIS.

Universalis dictio omnia comprehendit, etiam ea, quæ cogitari potuerunt. D. 82. thes. 22. num. 20.

Universali propositioni æquipollet indefinita. Disp. 15. thes. 11. num. 3.

UNIVERSITAS.

Universitas perinde ut alii privati, injuriarum conveniri potest. D. 1. th. 25. num. 3. Quod debet, singuli non debent. D. 18. th. 21. num. 2. D. 56. th. 36. num. 5. 6. Hominum unius personæ vicem sustinet. D. 164. th. 101. Puniri & imperiali banno subjici potest. D. 103. c. 3. th. 7. n. 4. seqq. Quid? D. 109. th. 2. num. 2. D. 131. thes. 4. numer. 3. Est vel personarum, ut collegium s. civitas. D. 109. th. 2. n. 3. D. 131. th. 4. num. 4. Quid? D. 131. th. 5. num. 1. Differt ab ipsis personis in universitate viventibus. num. 2. Quotuplex? th. 8. Vel rerum. D. 109. th. 2. num. 3. D. 131. thes. 4. num. 4. Quid? D. 136. th. 8. num. 3. Est vel facti, vel juris. D. 109. thes. 2. num. 3. Heres instituta fideicommisso potest gravari de restituenda illa hereditate uni vel pluribus vel etiam singulis de universitate. D. 131. th. 5. num. 4. Si vasallum habet, ille non est vasallus singulorum. num. 6. Si ipsa est vasallus, non singuli servitia & obedientiam præstare tenentur. ib. Mutata non censetur, quibusdam de universitate vel etiam omnibus mortuis, & aliis in eorum locum surrogatis. num. 8. Non repræsentatur per minorem partem. th. 26. num. 2. Est persona mystica. th. 7. n. 1. Non comprehenditur in statutis sub nomine personæ. num. 2. Est corpus, sensu & intellectu destitutum. th. 16. num. 2. Consensum non habet, nec se defendere potest. num. eod. In vita ad Syndicum constituendum compelli potest. num. 4. Delinquere & ob delictum puniri potest. th. 58. num. 3. th. 59. & 60. Delicta s. sint commissionis s. omissionis. th. 61. num. 1. Vel ea, quæ tantum fieri possunt per universitatem, & ea, quæ etiam a singulari persona perpetrari possunt. num. 2. Quid de praxi Camerali? n. 3. Modo omnes vel major pars communicato consilio & præcedente deliberatione ad delictum processerint. th. 60. num. 1. Limitatur. th. 62. n. 1. Delicta continua & actu permanentia, etiam absque ulla convocatione multitudinis vel præcedente deliberatione committit, scilicet ratihabendo. th. 62. numer. 1. Expressis verbis & tacite. num. 2. Aut etiam delinquentibus scienter non contradicendo. num. 3. 4. Ex delicto criminali-

minaliter conventa se per syndicum defendere potest. th. 63. An h. c. speciale mandatum necessarium sit? n. 7. Si a nullo defenditur, creditores in ejusdem bona mittuntur ex primo vel secundo decreto. th. 67. num. 1. 2. Si, dicto in casu, contumaciæ sc. nihil corporale possideat, ad jura & actiones devenitur. th. 68. Quid si non habeat syndicum, aut habeat, qui tamen propter absentiam vel alium defectum agere nequit? th. 69. Uti privatus a quolibet extraneo defendi potest. th. 70. n. 1. 2. 3. Præstita prius cautione judicatum solvi. num. 4. 5. Quæ in integrum restituatur? th. 88. n. 3. seqq. Minorum jure an utatur? ibid. Ante litem contestatam citanda & quomodo? thes. 93. num. 6. An moriatur? th. 99. num. 5. 6. Animo & intellectu caret. th. 59. num. 1. Est nomen quoddam juris. ibid. Nec consentire, nec dolum committere potest. ibid. An banno Imperiali subjiciatur? th. 60. num. 2. Tanquam persona ficta se defendere nequit. th. 63. n. 4.

Universitatis contumacia non minus coercetur, quam privatorum. th. 67. 68. 70. Sigilla publica sunt. thes. 76. num. 3. In causa singuli cum cautione de rato in judicio non admittuntur. thes. 81. num. 2. 3. 4. Singuli non admittuntur cum cautione de rato. D. 18. th. 21. num. 2. Testes produci possunt singuli de universitate. D. 131. th. 5. num. 5. In congregatione Principis consensus non requiritur. thes. 21. num. 2. 3. 4. Major pars duæ partes ex tribus dicuntur. th. 24. Quæ quoad rem ad universitatem, qua talem, pertinentem, minori præjudicat. n. 3. Nec consuetudo valet, statuens ut in actibus gerendis non stetur majori parti. num. 4. An duarum partium præsentia indistincte, semper & præcise in universitate requiratur? thes. 25.

Universitatem repræsentant Collegia ad expedienda omnia negotia nomine ipsius constituta. thes. 29. seqq. Ut & Consules & Senatores. th. 31. Nisi præter d. Consulum & Senatorum collegium etiam reperiantur tribuni plebis, sine quibus universitatem non repræsentant. thes. 32. num. 1.

ad Universitatem spectantibus in causis majoris partis consensus valet. th. 27. numer. 2. 3.

contra Universitatem non admittitur procurator, ad agendum contra quamcunque personam constitutus. th. 7. n. 3.

in Universitatem directa si citatio post litem contest. illa non comparens, contumaciam non incurrit. th. 93. num. 1. Omne commodum & incommodum transit lata sententia, quæ actiones judicati utiles acquirit. th. 94.

Universitate congregata, ad aliquem actum expediendum, minoreque parte recedente, duæ reliquæ partes illum valide peragere possunt. thes. 26. num. 1. Recedentibus duabus partibus, tertia remanens nihil expedire potest. n. 2. Recedentibus quibusdam, remanenteque majore, sed non duabus partibus, quid dicendum? num. 3.

de Universitate omnes intelliguntur scivisse & scire, item fecisse & facere, quæ sciunt & faciunt illi, quibus perpetua universitatis gubernatio est concredita. thes. 30. num. 2. Limitatur. num. 3.

in Universitate publicum commodum singulos afficit non directo, sed per consequentiam. D. 18. th. 21. num. 3. Magna & populosa consultum, ut duo tresve syndici constituantur. D. 131. thes. 55.

pro Universitate nemo agit, nisi quem lex aut ipsa universitas ad agendum vocaverit. D. 18. th. 21. num. 2.

Universitates gaudent suis juribus & immunitatibus. D. 131. th. 2. n. 1. Possident bona propria. ib. Contrahere, & ex

ex obligatione agere & conveniri possunt. num. 2. Sicuti privati negotia sua expedienda aliis mandare possunt. th. 3. num. 1. 2. Negotia judicialia per certas personas agere debent. th. th. 3. num. 3. Ipsæ quomodo & quando delinquere videantur & puniri possint? Disp. 103. c. 3. th. 7. num. 6.

UNUS.

Unus duorum vicem sustinere potest. D. 60. thes. 23. num. 5.

VOLUNTAS.

Voluntas quid? D. 139. th. 3. Vera & ficta quid? th. 4. num. 1. 2. Ficta in casu ficto idem operatur, quod vera. numer. 3. Non admittit probationem in contrarium. ib. Expressa vel tacita quid? th. 5. Tacita idem operatur quod expressa. n. 2. Limitatur. ibid. Quandoque efficacior est quam expressa. ibid. Quando præsumatur? num. 3. Enixa quid? th. 6. Unde colligatur? num. 3. seqq. Remissa veniens ex necessitate quæ? thes. 7. Talis est quæ fit ex fame. n. 2. Quæ est metu extorta. num. 3. Quæ diverso respectu violenta & spontanea dicitur. ib. Quæ persuasione elicita. n. 4. Quæ ex appetitu facultatis sensitivæ s. impetu. num. 5. Quæ ex ira aut ebrietate. n. 6. 7. Quæ ex affectibus animi. n. 8. Quæ ex obsequio, aut obedientia. n. 9. 10. Ut est in iis, qui id agunt, ad quod se per judicem alium cogi posse sciunt. ibid. Coacta non est voluntas. D. 163. th. 2. num. 4. Bona & mala quæ? D. 139. thes. 8. num. 1. Pura & non pura quæ? num. 2. Pura in dubio præsumitur. ibid. Simplex, mutua, & reciproca quæ? n. 3. Directa quæ? th. 9. Factum vel præcedit, vel comitatur, vel sequitur. n. 2. seqq. Indirecta quæ? th. 9. n. 15. Generalis quæ? th. 10. n. 1. Specialis quæ? n. 2. Principalis quæ? th. 11. n. 1. 2. Minus principalis necessaria propter personæ qualitatem quæ? numer. 3. 4. 5. Propter negotii qualitatem quæ? n. 6. Arbitraria quæ? num. 7. Derivatur ex intellectu & appetitu. th. 12. Declaratur per signa externa. th. 13. Ut verba. numer. 3. Literas. numer. 4. 5. Nutum. num. 6. Facta. num. 7. Etiam jure invalida. ibid. Factis declarata eliditur protestatione. th. 13. n. 8. Elicitur quoque ex non factis. numer. 9. Declarari potest per alios. e. gr. nuncios. num. 10. Limitatur. ibid. Quocunque modo declaretur, nihil interest. num. 11. Limitatur. ibid. Versatur circa res, quatenus ipsi bonæ vel malæ videntur. th. 15. Restringitur adjectione temporis. th. 16. Conditionis. th. 17. Demonstrationis. th. 18. num. 1. 2. Caussæ & modi. n. 3. 4. An habeatur pro facto? th. 6. num. 9. Juramento expressa vim habet geminati & expressi consensus. numer. 11. Coacta vera est voluntas. th. 7. n. 3. Ad casus plane per accidens emergentes trahenda non est. thes. 9. num. 7. Posterior generalis non tollit priorem specialem. th. 10. n. 2. Per facta declarata, magis operatur, quam ea, quæ per verba declarata. th. 13. n. 7. Hominis causa vitii & virtutis est. th. 19. n. 3. Multis casibus a legibus ad incognita extenditur. th. 20. n. 4. In mente retenta nihil operatur. D. 103. c. 3. thes. 20. n. 10. D. 120. th. 11. num. 2. D. 133. th. 9. num. 1. D. 145. tit. 4. th. 3. num. 6. D. 12. th. 13. D. 20. th. 1. n. 3. Morte extincta nihil operatur. D. 107. th. 67. num. 3. Hominis ambulatoria est usque ad vitæ supremum exitum. D. 17. th. 24. num. 6. Patris judici familiæ erciscundæ semper ob oculos versari debet. D. 77. p. 1. th. 61. num. 7. & p. 2. resol.

resol. 7. num. 9. Non semper ex testamenti verbis, sed & ex aliis iisdem sermonibus colligenda est. p. 1. th. 61. num. 7. Quomodo ex factis, & ex quibus præsumatur? D. 20. th. 2. n. 4. 5. Contrahentium potius, quam verborum conceptio inspicienda est. D. 57. p. 1. c. 4. th. 3. num. 3. Ultima potissimum dependet a dilectione & beneficentia defunctorum. D. 70. c. 1. th. 1. num. 1. Defuncti quomodo ex dilectione præsumatur? vid. Dilectio. Ultima. v. Ultima Voluntas.

Voluntatis particulares quæstiones ex præsumptionibus a dilectione defuncti definiuntur. D. 70. c. 1. th. 10. Ubi verba sunt clara, conjecturis non est utendum. c. 6. thes. 1. n. 4. Actus internus, cujus scrutator solus est Deus, non est congruens naturæ societatis humanæ. D. 120. thes. 11. num. 2. D. 133. th. 9. num. 1. Mutatio non præsumitur, sed probanda. D. 139. th. 20. n. 11.

Voluntati nihil tam contrarium ac metus. th. 7. n. 3. Quæ contraria sint? th. 20.

Voluntatem habet s. velle potest homo rationis compos. thes. 14. n. 1. Non habet s. velle non potest infans. n. 2. Furiosus. num. 3. Limitatur. ibidem. Mente captus. n. 4. Ebrius. num. 5. Dormiens. num. 6. Limitatur. num. 7. Impubes ratione certorum negotiorum. num. 8. Declarantia signa sunt voces, literæ, nutus & facta. D. 20. th. 2. D. 58. th. 11. num. 3. 4. Ut & scientia & contradicere valentis taciturnitas. D. 58. th. 11. num. 5. Quis suam declaret verbis an factis, nihil interest. D. 9. th. 15. num. 7. Defuncti præsumit benignam lex, naturalem caritatum ordinem respiciens. D. 70. c. 1. th. 9. n. 2. Nihil tam magis conveniens est æquitati naturali, quam voluntatem domini, rem suam in alium transferre volentis ratam haberi. Disp. 98. thes. 26. numer. 1. D. 120. thes. 1.

quod ex Voluntate gravius est, quam quod ex temeritate vel infirmitate procedit. D. 139. th. 7. num. 5.

Voluntates contrahentium magis, quam superficiem & verborum corticem attendi convenit. D. 113. thes. 11. *n.* 5.

VOTUM.

Votum ex vehementi ira emissum, voventem firmiter non adstringit. D. 92. th. 19. An valeat, si ira accensus, pecunia sua perdita, in ludo voveret, se nunquam lusurum? th. 19. num. 7. 8. Proprium nemini regulariter prodest. D. 131. th. 40. Patris filio & filii votum patri, & fratris fratri prodest quando? thes. 40.

Vota non ponderanda, sed numeranda. D. 10. th. 26. num. 1. D. 60. thes. 19. numer. 2. v. plura. voc. Major pars.

URBANUS.

Urbana prædia quæ dicantur? Disp. 158. tit. 2. th. 58. n. 2. & th. 79.

URBS.

Urbe salva civitas deleri, ac urbs civitate incolumi permanente potest everti. Disp. 103. c. 2. th. 1. num. 2.

USUARIUS.

Usuarius rem sartam tectam servare, simulque tributa solvere tenetur *si omnes* consumit rei fructus. D. 54. th. 7. D. 118. th. 14. Secus si non totam utilitatem habet, ubi in totum ab hoc onere est immunis. ibid. Ædium eas sartas tectasque servare, simulque tributa & collectas illarum nomine solvere tenetur. Disp. 38. thes. 21.

USUCAPIO.

Usucapio a defuncto cœpta etiam jacente hereditate currit. D. 139. th. 4. n. 2.

in

in Uſucapionibus locum habet computatio temporum civilis. Diſp. 138. c. 3. art. 1. theſ. 4. num. 3.

USUFRUCTUARIUS.

Uſufructuarius fructus ſuos facit perceptione. D. 9. th. 38. num. 4. Ad modicam refectionem tenetur. th. 54. n. 7. Servitutem imponere volenti proprietario conſentire non poteſt. D. 114. th. 13. Legitimus eſt pater. D. 140. th. 5. n. 1. Habet actiones diverſas quasnam? th. 30. Ad ſervitia militaria, *zu den Ritter-dienſten* obligatus eſt. th. 32. Solvit tributa. ibid. An conficere teneatur inventarium? theſ. 41. num. 5. 6. Rem uſufructuariam alteri recte locat. Diſp. 156. ſ. 1. theſ. 20. numer. 3. 4. Qui rei locatæ uſumfructum acquiſivit, locationi ſtare non tenetur. ſ. 1. theſ. 64. num. 2. Sed ad quid agere poſſit conductor expulſus? theſ. 69. num. 4. Rem uſufructuariam oppignorare poteſt. D. 158. tit. 1. th. 5. Regulariter de levi tantum tenetur culpa. Diſp. 38. theſ. 13. Servitutes fundo uſufructuario debitas ab extraneo, ſuo nomine, utiliter vindicare poteſt, ſed non ab ipſo proprietario. D. 39. th. 12. Ad tributa præterita, quæ ante uſumfructum a ſe acquiſitum, indicta quidem, ſed a priore poſſeſſore nondum exſoluta ſunt, tenetur. D. 116. th. 21. Poſſidet vere & quaſi, naturaliter & civiliter. D. 118. th. 81. Non civiliter poſſidet, ſed tantum naturaliter. Diſp. 125. c. 3. theſ. 8. num. 3. Habet actionem confeſſoriam, ſi uſumfructum amiſerit. ibid. Ædium uſum ad habitandum comparatarum in alium mutare nequit. D. 105. th. 7. num. 8. An rerum dominos nominare poſſit? D. 106. theſ. 8. Reſpectu proprietatis alieno nomine poſſidet. num. 6. Præſtat cautionem uſufructuariam. D. 110. th. 12. Non vero pater in peculio adventitio. ib. Nec in iis rebus quarum uſus in abuſu conſiſtit. num. 4. Ante præſtitam cautionem actionem non habet. ibid. Cavet in uſufructu rerum, quæ uſu non conſumuntur, ſed ſaltem deteriores redduntur quomodo? D. 38. theſ. 9. Non tenetur, ſi citra ejus culpam deteriores factæ, vel plane perierint. ib. Jumentorum &c. nec in locum capitum demortuorum ex foetu alia ſubſtituere cogitur. th. 9. Tenetur ad intereſſe, ſi uſu deteriores factæ res uſufructuariæ, de Jure ſc. Wirtemb. th. 10.

Uſufructuarii jus morte ipſius univerſaliter extinguitur. D. 114. th. 13. Non fiunt fructus, niſi ab eo percipiantur. D. 140. th. 28. num. 2.

Uſufructuario minus licet, quam ædium domino. D. 105. th. 7. num. 8. Cautio uſufructuaria a teſtatcre remitti nequit. D 106. concl. 8

ad Uſufructuarium an ſpectet periculum? D. 38. th. 11. D. 111. th. 50. num. 5.

quaſi Uſufructarius quid cavere debeat? D. 56. th. 46. num. 4.

USURA.

Uſuræ rebus non incumbunt, ſed perſonas ſequuntur. D. 4. th. 36. num. 2. In cauſa mutui non, niſi ex ſtipulatione debentur. Diſp. 9. theſ. 12. num. 2. Diſp. 64. th. 42. Secus moribus noſtris. D. 64. th. 42. num. 2. 3. 4. Non debentur ex mora in ſtricti juris judiciis, e. gr. mutuo. D. 9. th. 19. n. 2. D. 64. th. 43. Secus moribus noſtris & Jure Hamburg. ibid. Si pacto promiſſæ, creditor eas pignoris retentione conſequi poteſt. D. 9. theſ. 12. n. 4. Quandoque majores admittuntur, ob incertitudinem. th. 45. Differunt ab antichreſi. th. 60. num. 6. Ad certum tempus promiſſæ, finito eo, & debito non-

nondum soluto, adhuc debentur. th. 62. num. 8. Cum sorte in eodem ordine adjudicantur. D. 65. th. 23. Contrarium observatur in Electoratu Saxoniæ. num. 2. 3. Limitatur quoad usuras compensatorias. num. 4. Et usuras hospitalibus debitas. D. 71. th. 21. num. 3. Per concessionem moratorii non extinguuntur, sed earum exactio tantum differtur. D. 16. thes. 39. n. 4. seqq. An supra alterum tantum hospitalibus debeantur? D. 71. th. 21. n. 1. 2. Sunt accessio ad sortem. D. 113. thes. 34. num. 2. Non debentur ex mora in indebiti & sine causa condictione de jure scil. civili. D. 45. th. 13. D. 145. tit. 6. th. 7. num. 4. & th. 22. n. 5. 7. Nec post litem contestatam. ibid. Secus moribus nostris. ibid. Ut ad mandatarium pertineant, solum nominis periculum non facit, quod ad ipsum ex singulari causa spectat. D. 51. thes. 1. In deposito irregulari non debentur, nisi ex mora vel conventione. D. 116. th. 41. D. 57. th. 32. An sint solvendæ ex debitis pro hospitatione & conviviis, in diversorio factis? Disp. 105. thes. 53. In stricti juris judiciis de Jure Civili regulariter tantum ex stipulatione debentur. D. 106. concl. 23. Naturam suam non amittunt, creditoris persona mutata. D. 120. th. 36. num. 2. seqq. Secus si persona debitoris mutata. num. 7. Aut si quis negotia alterius gesserit & pro domino illius creditori solvat debitas usuras. num. 8. Ex mora in omnibus bonæ fidei contractibus debentur. D. 122. th. 12. n. 5. Pretii nondum soluti an & quatenus debeantur? num. 6. Ex pretio rei emptæ ex tempore moræ debentur. n. 5. Quæ jure obligationis debentur, & actione aliqua exigi possunt, etiam jam soluta sortis obligatione, peti possunt. th. 20. & th. 21. num. 3. e. gr. Quæ ex stipulatione aut pacto promissæ. th. 20. num. 1. Ex mora, debita sorte sine protestatione accepta, peti non possunt. th. 21. num. 4. Pecuniæ solutæ ex mora vel æquitate fidejussori debentur, & officio judicis præstantur. th. 22. num. 5. 6. Quibus officio judicis tantum ex mora debentur, cautius faciunt, si accipiendo sortem, de usuris protestentur. num. 8. Stipulanti promissæ debentur non ex mutuo, sed ex stipulatione. D. 142. §. 1. th. 2. num. 2. Non veniunt in condictionem causa data causa non secuta. D. 145. tit. 4. th. 6. n. 4. In condictionem ob turpem causam. tit. 5. th. 7. In condictionem indebiti. tit. 6. thes. 7. num. 4. th. 22. num. 5. 7. D. 45. thes. 13. In condictionem sine causa. ib. An veniant præstandæ in remedio L. 2. C. de resc. vend? D. 154. tit. 5. §. 1. th. 63. n. 2. th. 64. num. 2. th. 67. num. 1. Nemini sunt prohibitæ. D. 100. thes. 97.

Usurarum a mercatore an peti possint? th. 106. D. 116. th. 53. D. 120. th. 36. Punitoriæ seu pœna contractibus adjecta an mercatoribus danda? Disp. 100. thes. 109. Legitimæ quæ? Disp. 110. Non majores solvendæ creditori, si negotiari incipiat, a debitore, qui ante ordinarias solvit. thes. 113.

Usurarum quantitas de jure civili diversa est. D. 64. th. 20. num. 1. *Per Recess. Imp. de Ao. 1654.* usque ad quincunces indistincte constituta. num. 2. De Jure Hamburg. usque ad semisses. num. 3. 4. Quod & aliis in locis diversimode observatur. num. 5. 6. Modum legitimum etsi perceptio fructuum excedat, tamen valet antichrisis. D. 19. th. 52. Legitimarum in fraudem quando addita videatur poena conventionalis? D. 113. th. 30. num. 3. 4. scil. si illa pro usuris, vel earum vice ultra licitum usurarum modum est promissa.

missa. num. 5. seqq. Et non tantum in mutuo, sed & aliis contractibus & obligationibus poena usuris major, in casum debiti, suo die non soluti, valide addi non potest. th. 31. & 32. Debito in casum retardatæ solutionis addi non potest poena. th. 57. Limitatur. numer. 2.

Usuras procurator in rem suam s. cessionarius actione sibi cessa, a debitore petere nequit. D. 120. th. 36. D. 153. §. 2. th. 86. Modum legitimum quod excedit, illud non in contractu usurario, magistratibus adjudicatur, sed portio illius, quod usurario revera debetur. D. 153. §. 2. th. 80. Modum a legibus præscriptum partes contrahentes nec consensu suo excedere possunt. D. 113. th. 30. num. 1. Modus a legibus præfinitus, ad poenam conventionalem non est extendendus. thes. 27. num. 8. th. 30. num. 1. 2. Limitatur. num. 2.

Usuras ordinarias solum petit mercator, si illi, qui non est mercator, jus aliquod cesserit. D. 100. thes. 115. Majores mercatores habere non est iniquum, si tamen deficit esse mercator, minuuntur. th. 111. Cessionarius petere non potest. th. 114. Pecuniæ solutæ negotiorum gestor petere potest. Disp. 120. th. 36. num. 8. Pretii tardius soluti venditor non petit, pretium, etiam post moram ab emptore solutum, sine protestatione accipiens. D. 122. th. 19. num. 2. seqq. An hoc adhuc locum habeat, si quis secundum dispositionem Recessus Imp. Noviss. sortem ante usuras solveret, utrum post decennium residuum usurarum jure peti & exigi possit? th. 21. 22. In futurum tempus accipiens velle videtur ulterius debitum. D. 139. th. 13. n. 7. Qui longo tempore non petit, eas remisisse videtur. num. 9. Debitor sciens ultra legitimum modum solvens, illas aut repetere, aut sorti imputare potest. D. 145. tit. 6. thes. 13. num. 3.

in Usuris etiam aliis præfertur, qui in sorte est potior. D. 158. tit. 1. th. 47. n. 3. Ampliatur & limitatur. num. 3. 4.

pro Usuris pignus potest constitui. th. 47. num. 1. Pignus constitutum censetur, quod pro debito simpliciter constitutum. n. 2. Limitatur. n. 4.

sub Usuris iisdem non in omnibus regionibus pecuniæ fœnerantur. Disp. 146. tit. 4. th. 2. num. 5.

USURARIUS.

Usurarius notatur infamia, & contractus usurarius quoad summam excedentem nullus est. D. 67. th. 2. D. 64. th. 21. num. 1. Quid moribus nostris, Jure Wurtemberg. & Hamburg. obtineat? D. 64. th. 21. num. 2. seqq. Manifestus in quantum executores testamentarios constituere possit? D. 79. c. 5. n. 4. Donare potest mortis causa. n. 6.

Usurarium negotium est, ubi debitor fundum, cujus fructus creditor percipit, suis expensis excolere debet. Disp. 9. th. 52. numer. 5.

Usurariis denegatur de Jure Canonico christiana sepultura & factio testamenti. D. 64. th. 21. num. 5.

USUS.

utrum Usus, an ususfructus constitutus, mens testatoris & rei conditio inspicienda. D. 116. th. 22. Quid si dixerit, *ich will es ihm zum täglichen gebrauch verlassen*? ibid.

Usus perpetui gratia quæ in ædificiis sunt, ædium sunt. D. 52. th. 47. Servitus alteri locari nequit. D. 156. §. 1. thes. 18. numer. 5.

Usu bibliothecæ illiterato concesso, potest ipse eandem aliis pro certa mercede locare. D. 38. th. 20.

USUSFRUCTUS.

Usfusfructus eſt etiam bonorum mobilium. D. 9. theſ. 25. numer. 7. Eſt bonorum incorporalium. theſ. 26. numer. 4. Si ſit legatus, quid juris? vid. Legatum. Verus quando conſolidetur? D. 56. th. 45. Quaſi quando per confuſionem extinguatur? th. 46. Competit patri vi patriæ poteſtatis in hereditate liberorum materna. Diſp. 68. p. 4. th. 8. num. 1. Matri non competit in bonis liberorum paternis. D. 64. th. 83. Secus de Jure Hamburgenſi. num. 2. Jure Wirtemberg. & patri & matri competit in bonis liberorum ad dies vitæ. D. 68. p. 4. th. 8. num. 2. 3. In hereditatibus liberis delatis competit patri vi patriæ poteſtatis. theſ. 9. Jure Wirtemberg. tam patri quam matri competit propter onus educationis, ſed non ad dies vitæ. n. 2. 3. Quid obtineat de moribus Saxoniæ? num. 4. De Jure Hamburgenſi? D. 64. th. 82. num. 2. 3. Semel patri quæſitus ipſi vivo non aufertur. D. 110. th. 12. n. 6. Ex tempore vel ad tempus conſtitui poteſt. D. 114. th. 13. Reip. relictus, 100. annis extinguitur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 7. num. 3. Cauſalis quid? D. 140. theſ. 4. num. 2. 3. Formalis quid? numer. 4. Ne patri in bonis, quæ a matre liberi accipiunt, quæratur, ſtante ſtatuto, uxor tamen ei teſtamento eundem relinquere poteſt. th. 10. Limitatur. num. 3. Rerum incorporalium an poſſit conſtitui? th. 20. Ab extraneo filiofam. legatus aut donatus, an patri quoad uſumfructum acquiratur? num. 3. Ne patri acquiratur, conditio hæc expreſſe & tacite adjici poteſt. th. 23. num. 4. 5. Legitimæ, liberis neceſſario relinquendæ, patri adimi nequit. D. 148. tit. 1. §. 4. th. 8. num. 2. D. 140. th. 23. num. 3. Quem emptor in re habet, non impedit ejusdem emptionem. Diſp. 151. th. 24. num. 2. Paternus quid? D. 140. th. 5. num. 2. Eſt formalis. th. 4. n. 5. Eſt vel vere vel quaſi talis. th. 5. n. 2. Conſtituitur ipſo jure. theſ. 6. num. 1. Competit ratione & jure patriæ poteſtatis. theſ. 7. num. 1. th. 12. num. 2. theſ. 15. num. 3. An etiam in foro Saxonico? th. 7. num. 2. Competit & ex aliis cauſis quandoque de Jure Civili. th. 8. num. 1. Conſtituitur, quacunque ex cauſa patria poteſtas ſit conſtituta. num. 2. Competit adhuc hodie ratione patriæ poteſtatis. th. 9. n. 1. 3. Secus de Jure Gallico. num. 2. Relinqui poteſt ab uxore, licet ſtatuto introductum, ne patri in bonis, quæ a matre liberi accipiunt, uſusfructus quæratur. th. 10. Limitatur. n. 10. Quibus detur patribus? th. 11. 12. Datur parentibus, qui liberos habent in poteſtate. th. 12. num. 2. Etiam ulterioris gradus, ut Avo & Proavo. th. 13. num. 1. 2. Quod moribus noſtris mutatum. num. 3. Licet parentes in furorem inciderint. num. 4. Aut relegati fuerint. ib. Aut ſecundas nuptias celebraverint. num. 5. Aut adulterium commiſerint. num. 6. Non datur parentibus naturalibus. th. 12. n. 3. Matri & aviæ. num. 4. Avo materno. num. 5. Parentibus, quorum poteſtas diſſoluta. num. 6. Illis, qui alterius extranei filiumfamil. adoptarunt. num. 7. Acquiritur in liberorum peculio adventitio. th. 14. num. 1. Modo fuerint in ſacris paternis conſtituti. ibid. Liberi ſ. ſint primi ſ. ulterioris gradus. th. 15. num. 1. S. vivant in ſ. extra matrimonium. ib. S. Liberi fuerint abſentes. num. 3. Vel filia in domo patris operas præſtet ancillares. num. 4. Vel filius ſit relegatus. n. 5. Vel pater ignoret ſe filium habere. ib. Quid ſi filius ſe in patris poteſtate eſſe neget, & propterea plenum dominium in rebus aliunde quæſitis ſibi competere præten-

prætendat? th. 16. Quid ratione thesauri a filiofam. in fundo alieno aut in fundo patris inventi? thes. 19. n. 3. 4. Res adventitii peculii s. sint corporales, s. incorporales. th. 20. num. 1. 2. S. Mobiles, s. immobiles, s. fungibiles. thes. 21. Competit in usufructu filiofam. ab extraneo legato vel donato. th. 20. num. 3. Non acquiritur in rebus quæ specialiter exceptæ leguntur. thes. 22. Ut in rebus, a filiof. renuente patre quæsitis. num. 5. Filiofam. donatis, vel relictis ea lege, ne patri ususfructus acquiratur. th. 23. n. 1. 2. th. 25. num. 2. Limitatur. thes. 23. num. 3. h. Lex quomodo tacite adjiciatur? num. 5. Quas filiusf. una cum patre fratri suo germano succedens consequitur. th. 24. num. 1. a Principe vel Augusta donatis. num. 2. 3. Ob delictum matris a lege liberis delatis. num. 4. 5. Si pater huic acquisitioni ususfructus renunciavit. num. 7. In feudo filiof. concesso. th. 25. In rebus quæ ad filiumf. quoad proprietatem nudam pertinent. th. 25. num. 4. Quomodo ab aliis distinguatur? thes. 26. Finitur morte patris naturali. thes. 35. Et civili. thes. 36. Amittitur, si ab hostibus captus, reversus tamen eundem cum omnibus fructibus interim perceptis recipit. num. 2. Deportatione. th. 37. num. 1. Banno imperiali. num. 2. 3. Plenissime restitutus, eundem recipit, sed non fructus medio tempore perceptos. num. 8. Quid si patris bona publicentur? th. 37. n. 7. Non finitur filii morte naturali. D. 110. th. 12. num. 5. D. 140. th. 35. num. 3. Et civili. D. 140. th. 37. num. 6. Per patris vel filii ingressum in monasterium. th. 38. num. 1. Limitatur. n. 2. Mutatione rei singularis non perit. D. 110. th. 12. num. 5. Ob delictum filii patri non est auferendus. ib. Amittitur non utendo. D. 140. th. 39. n. 1. Rei interitu. num. 2. Confusione. n. 3. Cessione. num. 4. Diei & conditionis existentia. numer. 5. Emancipatione. num. 6. Si pater filii bona adventitia alienet & dissipet. th. 40. num. 5. Hi modi non sunt universales. numer. 6. Non semper solvitur cum ipso patriæ potestatis vinculo. num. 3. 4. Cum nuda proprietate, penes alterutrum conjugum existente, constante matrimonio consolidatus, an pertineat ad quæstus? D. 128. c. 4. th. 15. num. 6. seqq. Constante matrimonio a fructuario proprietatis domino venditus, an ad quæstus pertineat? th. 16. In alterius, quam fructuarii persona subsistere non potest tanquam jus personale. th. 16. num. 4. Morte usufructuarii extinguitur. D. 136. th. 24. num. 5. Non censetur, qui est momentaneus. D. 138. c. 3. art. 1. thes. 2. num. 13. Filiof. relictus patri plene acquiritur, & penes ipsum etiam mortuo filio manet: patre vero mortuo filius eundem ad dies vitæ retinet. D. 148. tit. 1. §. 4. th. 5. num. 4. Non utendo amittitur inter præsentes decem, inter absentes 20. annis, s. sit mobilis s. immobilis rei. D. 19. th. 26. Legatus legatario ipso jure acquiritur, sine heredis quasi traditione. D. 38. th. 2. Patri acquiritur in rebus filiorum adventitiis. Disp. 38. th. 3. D. 109. th. 19. num. 1. Disp. 110. th. 12. Et retinet etiam filio mortuo. D. 38. th. 3. 4. Licet eidem cum patre mater ab intestato succedat. ibid. Verus est rerum, quæ usu non consumuntur, sed usu longiori tantum minuuntur, & deteriores redduntur. th. 9. Quasi ultima voluntate relinqui potest. th. 18. Sed non per judicem. ib. Verus est nominum, vasorum vitreorum &c. th. 19. An usus constitutus, mens constituentis & rei conditio inspicien-

ſpicienda? Diſp. 116. theſ. 22. Non tantum promittitur, ſed ſimul etiam conſtituitur ultima voluntate. Diſp. 118. th. 13. Ne patri acquiratur, ſub conditione res filioſ. relictæ, cedunt peculio advent. irreg. D. 109. th. 11. Quæ conditio interdum tacite ineſt. th. 12. Rerum adventitiarum patris morte finitur. D. 110. th. 12. Morte uſufructuarii, non proprietarii finitur. th. 12. num. 5. Quem avus paternus in rebus adventitiis vivi nepotis habet, per matrem, quæ filii ſui heres, & avum in ejus ſucceſſione excludit, ipſi non aufertur. ibid. Partis dimidiæ rerum, quas tempore emancipationis filius habuit, emancipatus, patri competit. n.6. Ampliatur & limitatur. ibid. Partem nullam pater de Jure Saxonico retinere poteſt, ſi liberi majorennes ſe a ſuis parentibus ſeparant, remque familiarem propriam inſtituunt. theſ. 12. num. 6. De quaſi ſubſtantia an cautio ſit? n. 4. Commoditatem an pater habeat in caſibus, quibus ipſi non acquiritur uſusfructus? th. 12. n. 7. Mentio ut in LL. indefinite fit, formalis uſusfructus intelligitur. D. 140. th. 4. n. 4. Verbo quandoque ipſa proprietas denotatur. num. 3. Paterni ratione pater cavere non tenetur. th. 41. num. 2. Nec inventarium conficere. numer. 5. Bene tamen deſcriptionem ad inſtantiam liberorum vel judicis. n. 6. Filius habet tacitam hypothecam in bonis Patris ratione bonorum maternorum & materni generis. n. 3. Non etiam ratione reliquorum bonorum. n. 4. Secus de Jure Wirt. ib. Acquiſitioni ſi pater renunciavit, filius fructus inde perceptos ſuos facit, ita, ut heredes patris licentiam non habeant, vel uſumfr. vel res inde quæſitas vindicare. th. 24. n. 7. Vi pater habet commoda & incommoda. th. 27. n. 1. 2. 3. Poſſidet rem uſufructuariam naturaliter. n. 4. Habet omnia ea ſine quibus uſusfructus eſſe non poteſt. num. 5. Lucratur omnes fructus perceptos. theſ. 28. num. 1. 2. 3. ſ. Sint naturales. num. 3. Exc. proventus metallicos. n. 4. Et theſaurum a patre in fundo filii adventitio inventum. ib. S. Civiles. th. 29. numer. 1. 2. Habet diverſas actiones quasnam? th. 30. Onera quæ ſuſtineat? th. 31. num. 1. 2. 3. Sumptus litis circa adventitia bona ortæ præſtare tenetur. num. 4. An & ſumptus ſtudiorum? num. 5. 6. Exſolvere debet tributa ordinaria & extraordinaria. th. 32. num. 1. Etiam præterita. ibidem. Quæ tamen poſtea repetit. numer. 2. Habet liberam earum rerum adminiſtrationem. theſ. 33. Licet filius perfectæ ſit ætatis. numer. 2. Nec judicis confirmatione indiget. ibid. Omnia agit, ac ſi verus eſſet dominus. num. 3. Procuratorem conſtituit. n. 4. Immobilia filio oneroſa & damnoſa ſine decreto alienat. ib. An pater illa, quorum uſusfructus ipſi ademptus, tanquam legitimus adminiſtrator gubernare poſſit? th. 34.

Uſufructui in bonis liberorum competenti maritus, invita uxore renunciare non poteſt. D. 4. th. 30. n. 3. ſeqq.

Uſumfructum pater retinet in bonis adventitiis filiorum, etiam poſt mortem matris aliunde quæſitis. D. 38. th. 5. Nec in Ducatu Wirtemb. reſtituit ob matrimonium ſine ipſius conſenſu contractum. ibid. Eundem retinet, licet liberi ætate minores alimenta ab amicis, vel aliunde, non a patre, accipiant. theſ. 6. Jure Wirtembergico mater in bonis poſt mortem mariti liberis quæſitis habet, ſed quouſque? th. 7. Legitimæ, liberis ſuis debitæ, mater patri adimere nequit. D. 109. th. 13. Pater non habet in portione filio debita hereditaria, quam filiusf. una cum

patre

patre fratri germano ſuccedens conſequitur. th. 15. Rerum adventitiarum ſi pater ſponte & expreſſe remittit, filiusf. ex hiſce rebus fructus perceptos in diviſione hereditatis non confert. th. 19. num. 2. Nec cœteri fratres ut inofficioſam donationem revocant. ib. An ſufficiat etiam tacita remiſſio ſ. renunciatio? th. 20. Paternum an pater retineat poteſtate patria ſoluta? D. 110. th. 12. num. 6. An pater alienare poſſit? th. 13. num. 4. Rerum ſuarum uxor marito relinquere poteſt. D. 140. th. 10. num. 5.

ad Uſumfructum longo tempore præſcribendum titulo opus eſt. D. 38. th. 1. Conſtituendum competens actio perſonalis eſt & morte creditoris & præſcriptione 10. vel 20. annorum amittitur. theſ. 14.

Uſufructu paterno finito res cum fructibus pendentibus reſtituenda. Diſp. 140. th. 41. Filius res extantes vindicat. numer. 4. Res fungibiles in genere vel illarum æſtimatio liberis reſtituitur. th. 21. num. 2. Quaſi finito rerum, quæ uſu conſumuntur, reſtitui debent res ejusdem generis, qualitatis & quantitatis præciſe. D. 38. th. 11. Si ſc. non æſtimatæ fuerint. ib. Secus ſi æſtimatæ. th. 12. Quaſi certæ pecuniæ, vini &c. legato, legatario non competit rei vindicatio. th. 17. Fundi cum abſoluta poteſtate alienandi legato, proprietas legata videtur. Diſp. 140. th. 4. num. 3. Omnium bonorum legato, & fungibilium rerum quaſi uſusfructus comprehenditur. theſ. 21. n. 2. Promiſſo, ad illum conſequendum qua agitur actio datur adverſus heredes promiſſoris, ſed ad heredes creditoris non tranſit. D. 136. th. 24. num. 5. Morte creditoris tollitur. ib. In amittendo per non uſum inter præſentes decennium ſervatur. D. 138. c. 3. art. 7. th. 4. num. 4. Omnium poſſeſſionum legato, non continentur merces. Diſp. 100. th. 69.

in Uſufructu rei æſtimatio tantum taxationis, non venditionis gratia, facta cenſetur. D. 38. th. 10. Quis hujus æſtimationis effectus. ib. Ab extraneo filiof. relicto quid patri acquiratur? D. 110. th. 12. num. 3.

UTILIS.

Utile per inutile non debet vitiari. D. 9. th. 50. num. 2. D. 161. th. 4. num. 1.

UTILITAS.

Utilitas publica claudicare non debet. D. 3. th. 18. n. 12. Non eſt ab eventu, ſed ex ratione æſtimanda. D. 137. th. 31. num. 1. D. 103. c. 2. th. 8. Publica privatorum commodis eſt præferenda. D. 66. th. 95. num. 4.

Utilitati publicæ ita conſulendum eſt, ut id fiat ſine alterius injuria. D. 3. th. 35. num. 2. Quo caſu privato ex publico ſatisfaciendum eſt. D. 6. th. 1. num. 4.

in Utilitatem civitatis quando dicatur pecunia verſa? D. 103. c. 2. theſ. 7. n. 3. & th. 8. num. 6. Res verſa tunc demum dicitur, quoties procurator mandati, vel negotiorum geſtor negotiorum geſtorum haberet actionem. th. 7. num. 5. th. 8. num. 2.

ob Utilitatem publicam a regulis juris communis receditur. D. 6. th. 1. n. 4.

UTILITER.

Utiliter quæ ſemel conſtituta durant & in eum caſum, a quo incipere non poſſunt. D. 4. th. 58. num. 4.

VULNERATUS.

Vulnerato non competit actio L. Aquiliæ, ſi provocantem provocatus, aggreſſorem inſultatus vulneraverit. Diſp. 40. th. 10.

VULNUS.

Vulnus an ſit lethale? Medici ſunt conſulendi. D. 57. p. 1. c. 2. th. 7. n. 5. 6. 7. Vulneris inſpectio obſervato ordine in legibus præſcripto fieri debet. num. 8. Ad inſpectionem etiam chirurgi adhibendi ſunt. num. 9. v. plura voc. Inſpectio vulneris.

UXOR.

Uxor a viro, non vero vir ab uxore defendendus eſt. D. 1. th. 18. num. 2. Injuriarum agere poteſt, ſi quis maritum cornutum vocet. num. 3. In eodem inſtrumento cum marito ſe nulliter obligat. D. 4. theſ. 7. num. 6. Niſi verſio in rem probetur. num. 7. Aut ſtatuto ſit receptum; quale ſtatutum valet. num. 8. 9. Forenſis ut ex contractu mariti, ſi in loco ſui domicilii Jus civile viget, obligetur, ſtatuto introduci non poteſt. th. 8. n. 3. Non obligatur de jure civili ex contractu mariti, etiamſi debitum ſit ad familiæ utilitatem contractum. th. 9. num. 6. In ſocietate conjugali ſe cum marito in ſolidum obligare poteſt. theſ. 56. Modo contraxerit ex aliqua rei familiaris neceſſitate. num. 4. Etiam ſine curatore, ſola cum marito. th. 57. Limitatur. num. 2. Intercedere non poteſt. th. 59. num. 6. In ſocietate conjugali habet partem acqueſtus ſtatim quoad dominium & poſſeſſionem. th. 63. n. 4. Tenetur pro debitis mariti, ſi fuerit ſocia luxus & prodigalitatis. th. 65. n. 5. Eſt in cura mariti. th. 74. num. 8. adminiſtrationi domeſticæ præpoſita eſt. num. 9. Negotiationem, ſciente marito, exercens obligatur, & hunc obligat. th. 75. Limitatur. num. 4. Et maritus ſtatim dicitur, poſtquam matrimonialis conſenſus in benedictione ſacerdotali eſt declaratus. Diſp. 5. diſſ. 1. c. 4. th. 1. num. 6. Et virgo uno tempore aliqua eſſe poteſt. num. 8. Ratione dotis habet tacitam hypothecam cum privilegio. D. 59. theſ. 30. num. 3. v. Hypotheca tacita. Ita, ut omnibus creditoribus, etiam expreſſam anteriorem hypothecam habentibus præferatur. D. 64. th. 57. D. 65. theſ. 22. num. 1. D. 66. th. 96. Secus de Jure Wirtembergico. D. 66. th. 96. n. 4. 5. De Jure Electorali Saxonico. Diſp. 65. th. 22. num. 2. De Jure Hamburgenſi. D. 64. theſ. 57. num. 2. 3. 4. Putativa habet ratione dotis perſonale exigendi privilegium. D. 59. th. 31. Nec proprie venit nomine uxoris. num. 4. Privilegium prælationis alteri cedere non poteſt. th. 45. num. 1. Ejus liberi tamen habent. num. 2. Marito ſuo ſine alio curatore actiones ſuas, ne quidem in judicio, moribus noſtris mandare poteſt. D. 66. theſ. 30. num. 5. Reverentiam ac obſequium exhibere debet. th. 41. num. 3. Ratione bonorum receptitiorum, inconſulto marito, agere ac conveniri poteſt, modo habeat curatorem ad litem. num. 6. Majorennis non tam cum extraneo, quam cum marito libere contrahere poteſt. D. 67. th. 42. Secus de Jure Wirtembergico, etiam quoad ipſum maritum. num. 2. ſeqq. Ad contrahendum cum marito cenſetur perſuaſa, ſi in commodum mariti contrahit. num. 4. Ob mariti debita inquietari non debet. D. 64. th. 57. num. 1. Jure Hamburg. & aliis in locis debita mariti, durante matrimonio contracta de propriis bonis exſolvere tenetur. n. 2. 3. 4. Ratione bonorum illatorum præter dotem habet in bonis mariti tacitam hypothecam. th. 57. num. 1. Propter adulterium dotem & donationem propter nuptias tantum amittit. theſ. 85. Jure Saxon. & Hamburg. omnibus ſuis bonis privatur. num. 2. 3. Sequitur domici-

micilium mariti & retinet domicilium mariti. D. 72. th. 20. Alibi cum marito degens, in loco originis nomine forensis non venit. th. 20. num. 76. Minoris Ordinis virum sortita, priore dignitate privatur, & posterioris conditionem inducit. th. 21. num. 78. Inhoneste vivens amittit dignitatem & privilegia prioris mariti. ibid. Quatenus dicatur durante matrimonio dotis domina? D. 76. th. 7. num. 2. Triplicia bona habet. th. 16. Furiosa vel ægrotans a marito alenda est, licet fuerit inops & indotata. D. 87. p. 2. m. 2. thes. 23. num. 12. seqq. Egens & indotata, licet divitem habeat fratrem, ex defuncti mariti locupletis bonis de jure quartam petere potest. num. 22. seqq. Non præstat cautionem judicio sisti ob fundum dotalem, licet constante matrimonio maritus ejusdem sit dominus. D. 27. th. 15. Et maritus si mutuam acceperunt pecuniam atque pro illa in uno instrumento sese obligarunt, uxor vero eand. luxu dilapidavit, ipsa ad ejus solutionem a creditore efficaciter convenitur. D. 49. th. 18. Vivente marito quasi communem usum & possessionem omnium bonorum ejus habet, jure saltem familiaritatis. D. 123. th. 11. num. 5. Quam animo retinet, etsi corpore absens sit, nec realiter defuncti bona teneat. num. eod. Pro marito incarcerato ad illum liberandum intercedens, efficaciter obligatur. Disp. 49. th. 22. Nec SCti Vellejani beneficio adjudicatur. ib. In donatione propter nuptias, & ratione bonorum paraphernalium tantum simplicem habet hypothecam. D. 101. th. 32. Tempore contracti matrimonii si se divitem jactaverit, & sic maritum deceperit, an h. c. quæstibus frui debeat? D. 128. c. 3. th. 2. Utitur jure retentionis in omnibus bonis mariti, pro dote scil. D. 123. th. 10. num. 2. 3. Modo de dote illata & numerata constet. thes. 11. num. 1. Et de Jure Saxon. dos sit liquida. n. 2. Pro bonis paraphernalibus. thes. 10. num. 4. 5. Pro dotalitio, donatione propter nuptias, & portione in pactis dotalibus ipsi assignata. num. 6. Pro portione statutaria de Jure Saxonico. num. 7. Quid si hereditatis possessio absente uxore ab heredibus apprehensa? th. 11. num. 3. 4. Necesse non est, ut ipsa declaret, se retentione uti velle. num. 5. 6. Non tantum marito defuncto, sed & bonis cedente. th. 12. Uxoris heredes eod. jure utuntur. th. 13. Non tantum descendentes, sed & quivis extranei. num. 2. 3. Et successores singulares. num. 4. Adversus liberos & mariti successores omnes. th. 13. num. 5. Et creditores, quorum creditum uxoris privilegiis potius non est. num. 6. 7. Ob causam retentionis habet remedia pro retinenda & recuperanda possessione. thes. 27. numer. 4. Et vi a mariti heredibus dejecta, tanquam spoliata restituenda. numer. 5. Quæ est ex jure retentionis in bonis mariti defuncti, & communibus sumptibus alitur, an ex operis suis communi hereditati aliquid acquirat? th. 29. Si operis suis artificialibus aliquid acquirit, sibi ipsi acquirit, non marito. n. 4. Ex re mariti aliquid acquisivisse, in dubio præsumitur. D. 128. c. 2. th. 4. n. 3. Etsi uxor adultera esse probetur. n. 4. Limitatur. th. 5. num. 1. Sibi acquirit non tantum in fortuitis lucris, sed & ex suis rebus receptitiis & paraphernalibus. th. 5. num. 2. 3. Et quod sua opera & artificio sibi paravit. num. 4. v. tamen c. 4. th. 5. n. 4. Obsequiales tantum & œconomicas operas marito debet. c. 2. thes. 5. num. 5. 6. Sequendo forum mariti ejus statuta, licet ea ignoraverit, approbare censetur,

tur. th. 12. num. 4. An ante cessionem, facta divisione, contra debitores mariti executive agere possit? c. 5. th. 12. num. 5. Ejusque heredes, renunciando quæstibus, a debitis liberantur. th. 16. An etiam ab illis, ad quæ semet cum marito obligavit? num. 3. Ne teneatur debitis constante matrimonio factis an valeat? num. 4. Si marito mutuam pecuniam ex bonis receptitiis dedit, in concursu refertur inter simplices creditores, nec gaudet jure tacitæ hypothecæ. D. 112. th. 24. num. 5. Marito rerum suarum usumfructum relinquere potest. D. 140. th. 10. num. 5. Pro marito intercedere nequit, ejusque intercessio multoties reiterata in totum est invalida, ipsoque jure nulla. D. 149. tit. 1. §. 1. thes. 6. num. 2. Cum marito contrahere non prohibetur. num. 3. Non potest resilire a locatione bonorum paraphernalium a marito contracta. D. 156. §. 1. th. 38. num. 3. Rem dotalem a marito locatam soluto matrimonio recipiens locationi stare non tenetur. th. 64. num. 8. Sed quatenus. ibid.

Uxoris diligentia custodiaria æque suam lucri partem meretur, ac mariti acquisitoria. D. 4. th. 74. num. 4. Bona in dubio non præsumuntur dotalia, sed paraphernalia. D. 76. th. 23. num. 2. Appellatione in jure non venit uxor putativa. D. 112. th. 15. num. 3.

Uxori non omnis administratoria potestas in societate conjugali denegata est. D. 4. thes. 74. num. 5. Quæ a marito in calore iracundiæ vulnerata, non competit utilis L. Aquiliæ actio. Disp. 116. th. 26. Non communicatur donatio ob meritum facta, in quantum meritum excedit. D. 108. th. 19. n. 4. Dum bona mariti pro dote, aut aliis bonis &c. retinet, alimenta necessaria exinde debentur. D. 123. th. 28. Ampliatur. num. 2. seqq. An ex eo tempore, quo retinet bona mariti defuncti præter alimenta dotis usuræ debeantur? th. 29. num. 6. seqq. Constante etiam matrimonio in rebus societatis dominium & possessio pro parte acquiritur. D. 128. c. 1. th. 4. num. 3. Quicquid offertur, non censetur viri nomine factum esse. c. 4. th. 26. n. 2. Donata a consanguineis mariti cui cedant? th. 25. 26. Quæ propter sævitiam mariti, & non sua culpa, cohabitare non potest, pars ejus, quod maritus interim quæsivit, debetur. c. 6. th. 1. num. 6. Secus si sua culpa non cohabitat. ib. Quid si uxor propter sævitiam mariti quoad thorum & mensam sit separata? num. 8. Ad lugendum maritum annus unus, continuus est præfinitus. Disp. 138. c. 3. art. 7. th. 2. n. 2.

Uxorem alicui dare, an gravius sit, ac gladio punire? D. 6. th. 13. num. 2. Qui ducit, ejus temporis, quo contrahit matrimonium, integritas mentis, non corporis sanitas exigenda est. D. 98. thes. 20. num. 2.

Uxores duas simul habere sub capitis pœna prohibetur. thes. 17. num. 2.

WANN.

verbum *Wann* regulariter denotat conditionem. D. 83. th. 35. num. 3.

WIR SOLLEN UND WOLLEN.

Wir sollen und vvollen ad præeminentiam significandam præmittitur. D. 159. c. 5. thes. 5. num. 2.

FINIS.

BSB Bayerische StaatsBibliothek

MDZ Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Lauterbach, Wolfgang Adam,

Viri Illustris B. Dn. Wolffg. Adamii Lauterbachii, Incomparabilis Jurisconsulti, ... Dissertationes Academicae, De Selectis Nobilissimisque Juris Privati, Tam Communis Quam Statutarii, Argumentis Primum Seorsim Conscriptae, Ac Postea Ab Ipso Autore, ... In Quatuor Volumina, ... Collectae, Noviterqve, Annventibvs Lauterbachianis Heredibus ... Recvsae ; Bd.: [5]

Tubingae 1729

4 Diss. 2608#Beibd.1
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10980333-9
VD18 80241964-001